INSTITUTUL
DE ISTORIE
„A. D. XENOPOL"

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

A. MOLDOVA

VOLUMUL XVIII

EDITURA
ACADEMIEI
ROMÂNE

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

A

MOLDOVA

Vol. XVIII

www.dacoromanica.ro

ACADEMIA ROMÂNĂ
SECȚIA DE ȘTIINȚE ISTORICE ȘI ARHEOLOGIE

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

COMITETUL DE COORDONARE:

† Acad. ȘTEFAN PASCU, acad. ȘTEFAN ȘTEFĂNESCU
† acad. ALEXANDRU ELIAN, † dr. DAMASCHIN MIOC,
prof. univ. dr. IOAN CAPROȘU, † prof. univ. dr. CONSTANTIN
CHIHODARU, AUREL RĂDUȚIU, † LEON ȘIMANSCHI

EDITURA ACADEMIEI ROMÂNE
www.dacoromanica.ro

ACADEMIA ROMÂNĂ
INSTITUTUL DE ISTORIE „A. D. XENOPOL" – IAŞI

A. MOLDOVA

VOLUMUL XVIII

(1623–1625)

VOLUM ÎNTOCMIT DE

I. CAPROŞU şi V. CONSTANTINOV

EDITURA ACADEMIEI ROMÂNE
Bucureşti, 2006
www.dacoromanica.ro

Copyright © Editura Academiei Române, 2006.
Toate drepturile asupra acestei ediţii sunt rezervate editurii.

Adresa: EDITURA ACADEMIEI ROMÂNE
Calea 13 Septembrie nr. 13, sector 5
050711, Bucureşti, România
Tel.: 4021-3188106; 4021-3188146;
Fax: 4021-3182444
E-mail: edacad@ear.ro
Adresa web: www.ear.ro

CARTEA A APĂRUT CU SPRIJINUL MINISTERULUI CULTURII ŞI CULTELOR, PRIN ADMINISTRAŢIA FONDULUI CULTURAL NAŢIONAL

Redactor: Magdalena BEDROSIAN
Tehnoredactor: Daniela FLORESCU
Coperta: Mariana ŞERBĂNESCU

Bun de tipar: 20.11.2006 Format: 16/70×100
Coli de tipar: 47,75
C.Z. pentru biblioteci mari: 9 (498) (001–12)
C.Z. pentru biblioteci mici: 9 (498) (001–12)

www.dacoromanica.ro

În memoria
lui Mihai Costăchescu

www.dacoromanica.ro

PREFAȚĂ

Volumul al XVIII-lea al colecției Documenta Romaniae Historica, *seria A. Moldova, cuprinde 413 acte interne din anii 1623–1625; dintre acestea, 410 sunt documente autentice, iar trei sunt false. Aproape două treimi din ele au fost publicate în colecția* Documente privind istoria României, veacul XVII, *A. Moldova, vol. V (1621-1625), București, Ed. Academiei, 1957 (doc. nr.244-506 și doc. îndoielnice, nr. 2-4), dar mai mult de jumătate din acestea, adică toate textele în limbi străine, au fost editate numai în traducere românească. În volumul de față, toate documentele din intervalul 1623-1625 sunt publicate după cea mai bună formă de păstrare cunoscută până în prezent.*

Majoritatea actelor din volum sunt editate după originale: peste 280 de documente, dintre care 145 slavone și 130 românești, după piese arhivistice și câteva prin intermediul edițiilor mai vechi, 17 după traduceri vechi (16 românești și una germană), 54 după copii (12 copii slavone, 38 românești, 3 copii după traduceri vechi și una după o copie grecească), 47 după rezumate vechi (38 românești și 9 germane) și 13 după mențiuni.

Piesele arhivistice editate în acest volum se păstrează la Arhivele Naționale din București (129 de acte), în fondul de Documente istorice al Bibliotecii Academiei Române aflat în prezent la Arhivele Naționale din București – 115 acte, la Direcția Județeană Iași a Arhivelor Naționale (81 acte), la Direcția Județeană Mehedinți a Arhivelor Naționale, Drobeta-Turnu Severin și Muzeul județean Suceava (câte 13 acte), la Direcția Județeană Suceava a Arhivelor Naționale (9 acte), Muzeul Național de Istorie – București (6 acte), la Institutul de Istorie din Sankt-Petersburg al Academiei de Științe a Federației Ruse, Fondul de documente moldovenești (4 acte), la Direcția Județeană Botoșani a Arhivelor Naționale, la Arhiva de Stat a regiunii Cernăuți, la Muzeul de Istorie a Moldovei-Iași, la Biblioteca Centrală a Universității „Babeș-Bolyai" din Cluj-Napoca, la mănăstirea Xiropotam de la Muntele Athos, Grecia și la mănăstirea Protaton din același loc (câte două acte), la Arhivele Naționale Chișinău, la Direcția Județeană Bacău a la Arhivelor Naționale, la Direcția Județeană Galați a Arhivelor Naționale, la Direcția Județeană Vaslui a Arhivelor Naționale, la Direcția Județeană Vrancea, Focșani, a Arhivelor Naționale, la Biblioteca Filialei din Sankt Petersburg a Academiei de Științe a Federației Ruse și la Biblioteca din Paris (câte un act); 25 de acte se publică după ediții anterioare.Nu au putut fi cercetate încă unele fonduri arhivistice medievale foarte importante din străinătate, precum cele ale unor mănăstiri de la Muntele Athos – Grecia, ale unor instituții din Orientul Apropiat și ale Arhivelor

www.dacoromanica.ro

Statului din Viena[1]*; de asemenea, accesul cercetătorului la unele acte din fonduri documentare aflate la unele instituţii din ţară a devenit în ultima vreme din ce în ce mai dificil, ca să nu mai vorbim de absenţa inventarelor de sală, ceea ce înseamnă interzicerea legală (!) a accesului cercetătorului la document pentru fonduri sau părţi de fonduri de documente medievale din unele arhive foarte importante, cum este cea din Iaşi, care interesează nemijlocit şi în chip hotărâtor seria A a acestei colecţii de izvoare diplomatice, privată de multă vreme de beneficiul unei cercetări arhivistice sistematice.*

Alcătuirea volumului de faţă a pornit, în chip firesc, de la textele româneşti publicate în volumul V privitor la secolul al XVII-lea al colecţiei D.I.R. *„întocmit de colectivul secţiei de istorie medie a Institutului de Istorie şi Filologie din Iaşi al Academiei", colectiv a cărui componenţă rezultă din transcrierile (semnate) ale acestor documente aflate în arhiva* D.I.R.*-ului păstrată la Institutul de Istorie „N. Iorga" din Bucureşti, ce ne-a fost pusă la dispoziţie de conducerea acestui Institut. Aceste transcrieri au fost făcute, după normele de editare ale* corpusului *respectiv (prin transliteraţie, la actele în limba română, şi prin întregirea tacită a prescurtărilor, la cele slavone), de Rodica Anghel (12 acte în limba română), I. Apostoaie (7 acte în limba română), Dalila Aramă (21 de acte slavone), Haralambie Chircă (7 acte slavone), Constantin Cihodaru (8 acte slavone), Dimitrie Ciurea (22 de acte slavone), Dumitru Constantinescu (24 de acte în limba română), Elena Gheorghiade (19 acte în limba română), Nicolae Grigoraş (30 de acte slavone şi în limba română), P. P. Panaitescu (15 acte slavone), Margareta Serghi (29 de acte slavone), Mihai Regleanu şi Constantin Turcu (câte un act în limba română); 30 de transcrieri nu au fost semnate, iar 40 provin din manuscrisele definitivate pentru tipar ale lui Mihai Costăchescu:* <Documente moldoveneşti de la Ştefan al II-lea voievod> *şi* <Documente moldoveneşti de la Radu Mihnea voievod>. *Toate transcrierile slavone şi traducerile acestora au fost colaţionate de D. Ciurea (86), P. P. Panaitescu (30), Dalila Aramă (15) şi C. Cihodaru (14), iar transcrierile româneşti, de Dalila Aramă (35), Nicolae Grigoraş (20), Dumitru Constantinescu (10), Haralambie Chircă (5) şi cei menţionaţi deja pentru textele slavone.*

Pentru prezentul volum, toate aceste transcrieri (263 după documentele autentice şi 3 după acte false) au fost recolaţionate şi completate de noi potrivit normelor de editare ale noii colecţii, Documenta Romaniae Historica[2]*, şi regulilor adiţionale stabilite pentru seria A a acestui corpus*[3]*. Lărgirea investigaţiei arhivistice şi bibliografice a dus totodată în chip firesc la sporirea numărului de documente menţionat mai sus cu încă 148 de acte, astfel încât noul volum, al XVIII-lea, al seriei A a colecţiei* Documenta Romaniae Historica *conţine 413 acte*

---

[1] Cf. *D.R.H.*, A. Moldova, vol. XXIV (1637-1638), întocmit de C. Cihodaru şi I. Caproşu, p.VIII şi 1-4.

[2] Cf. *Introducerea* la *D.R.H.*, B, p.V şi urm.

[3] Vezi *Prefaţa* la *D.R.H.*, A, vol.I, p. VIII şi urm.; cf. şi *ibidem*, vol.XXIV, p.X.

www.dacoromanica.ro

(410 autentice şi 3 false). Transcrierea tuturor actelor noi, traducerea celor slavone şi definitivarea tuturor acestora pentru computerizare a fost făcută împreună cu mai tânărul meu coleg Valentin Constantinov de la Institutul de Istorie al Academiei de Ştiinţe de la Chişinău, care, redactând cu câţiva ani în urmă o monografie privitoare la domniile lui Radu Mihnea, a avut posibilitatea unei familiarizări adecvate cu documentele istorice ale acestei epoci; tot lui îi aparţin redactarea indicilor şi computerizarea întregului volum.

Ca şi la celelalte tomuri ale seriei A, şi de această dată am fost preocupaţi de înregistrarea la descrierea arheografică a actului a tuturor elementelor ce conţin informaţii privitoare la caracterul extern al acestuia[4]*, care sunt atât de necesare ştiinţelor auxiliare ale istoriei. Pentru unele informaţii arheografice privitoare la unele documente româneşti din Federaţia Rusă îi mulţumim şi pe această cale colegului Demir Dragnev, directorul Institutului de Istorie din Chişinău, iar colegului Mihai-Ştefan Ceauşu de la Institutul de Istorie „A. D. Xenopol" din Iaşi îi adresăm de asemenea mulţumiri pentru transcrierea şi traducerea documentelor 120, 139 şi 184 aflate în copii germane în fondul Consiliul Aulic de Război al Bucovinei de la Arhivele Naţionale din Bucureşti.*

Volumul de faţă este editat după normele ortografice ale Academiei Române, cu respectarea însă a particularităţilor fonetice ale limbii române vechi pentru care cercetătorul interesat are la îndemână şi textele facsimilate după acte originale din ultima secţiune a cărţii[5]*.*

I. Caproşu

[4] Cf. şi *D.R.H.*, A, XXIV, p.XI.

[5] Nu am cuprins în secţiunea *Facsimile* a volumului documentele în limba română şi cele slavone ale căror fotocopii au fost publicate anterior.

www.dacoromanica.ro

BIBLIOGRAFIE – PRESCURTĂRI

Antonovici, *Doc. bârlădene*	=	Antonovici, preotul Ioan (episcopul Huşilor Iacov), *Documente bârlădene*, vol. II, Bârlad, 1912; vol. III, Bârlad, 1915; vol. IV, Bârlad, 1924.
Aricescu, *Indice*, II	=	Aricescu, C., *Indice de documente aflate în Arhiva Statului şi nepublicate încă*, în „Revista Istorică a Arhivelor României", II, Bucureşti, 1876.
Balan, *Doc. bucovinene*	=	Balan, Teodor, *Documente bucovinene*, vol. I, Cernăuţi, 1933; vol. II, Cernăuţi, 1934; vol. III, Cernăuţi, 1937; vol. VII, Iaşi, 2005.
Balan, *Documentele mănăstirilor din Bucovina*	=	Balan, Teodor, ms., *Documentele mănăstirilor din Bucovina*, vol. V, la Arh. St. Suceava, Fond personal II/6.
Balan, *Fam. Onciul*	=	Balan, Teodor, *Familia Onciul. Studiu şi documente*, Cernăuţi, 1927.
Balan, *Hotarul de la Ceremuş*	=	Balan, Teodor, *Hotarul de la Ceremuş*, în „Codrul Cosminului", IX (1935), p.275-282.
Băleanu, *Doc. comunicate*	=	Băleanu, A., *Documente <comunicate de ...>*, în „Ioan Neculce", VII (1928), p. 148-150.
Băleanu, *Doc. şi regeste*	=	Băleanu, Alex., *Documente şi regeste moldoveneşti* (urmare), în „Cercetări istorice", X-XII (1934-1936), nr. 1, p. 257-302.
Berechet, *Doc. sec. XVI-XVII*	=	Berechet, Ştefan Gr., *Documente de drept public şi privat. Secolul al XVI-XVII-lea*, în „Întregiri. Buletinul Institutului de Istoria Vechiului Drept Românesc", Iaşi, 1932, p. 169–212, 245–258.
Berechet, *Procedura de judecată*	=	Berechet, Ştefan Gr., *Procedura de judecată la slavi şi români*, Chişinău, 1926.

www.dacoromanica.ro

Bezviconi, *Boierimea Moldovei*	=	Bezviconi, *Boierimea Moldovei dintre Prut şi Nistru*, vol. I-II, Bucureşti, 1940, 1943.
Bianu, *Cat. ms. rom.*	=	*Catalogul manuscriptelor româneşti*, întocmit de Ioan Bianu, tom I, Bucureşti, 1907.
Boga, *Doc.*	=	Boga, L. T., *Documente basarabene (acte privitoare la Peresecina, Sămănaca, Teleşeu şi Cobâlca, judeţul Orhei)*, publicate de ..., în „Arhivele Basarabiei", X (1938), p.106-120.
Boga, *Doc. basarabene*	=	Boga, L. T., *Documente basarabene*, vol. VII, *Hrisoave şi cărţi domneşti (1604–1653)*, Chişinău, 1929.
Boga, *Doc. sec. XVI-XVII*	=	Boga, L.T., *Documente din secolul al XVI-XVII-lea*, în „Arhivele Basarabiei", IV (1932), p.143-157.
Boga, *Doc. din sec. XVIII*	=	Boga, L. T., *Documente din secolul al XVIII-lea*, în „Arhivele Basarabiei", II (1930), p. 447–492.
Bulat, *Diviziunea proprietăţii rurale*	=	Bulat, T. G., *Diviziunea proprietăţii rurale în ţinutul Hotinului după desfiinţarea raialei*, în „Arhivele Basarabiei", II (1930), p.381-412.
Bulat, *Din doc. m-rii Văratec*	=	Bulat, T. G., *Din documentele mănăstirii Văratec*, în „Arhivele Basarabiei", V (1933), nr. 4, p. 89–98; VII (1935), nr. 3–4, p. 257–340.
Bulat, *Doc. m-rii Văratec*	=	Bulat, T. G., *Documentele mănăstirii Văratec*, Chişinău, 1939
Bulat, *Hotinul*	=	Bulat, T. G., *Hotinul, străveche stăpânire românească*, în „Arhivele Basarabiei", V (1933), nr. 2, p. 30–51.
Bulat, *Teritoriile raialelor*	=	Bulat, T. G., *Teritoriile raialelor Hotinului şi Brăilei redate stăpânitorilor români în 1808*, în „Arhivele Basarabiei", V (1933), nr.1, p.43-55.
Caian, *Focşani*	=	Caian, Dimitrie F., *Istoricul oraşului Focşani*, Focşani, 1906.
Caproşu, *O condică de doc. a familiei Donici*	=	Caproşu, I., *O condică de documente a familiei Donici* (I), în „Analele ştiinţifice ale Universităţii «Al. I. Cuza» din Iaşi" (serie nouă), Istorie, tom XXXV (1989), p.65-88; tom XXXVI (1990), p.105-125.
Caproşu, Zahariuc, *Doc. istoria*	=	Caproşu, Ioan, Zahariuc, Petronel,

www.dacoromanica.ro

oraşului Iaşi, I		*Documente privitoare la istoria oraşului Iaşi*, vol. I, *Acte interne (1408-1660)*, editate de ..., Iaşi, Editura Dosoftei, 1999.
Caproşu şi Pricop, *Documentele satului Rânghileşti* (I)	=	Caproşu I. şi Pricop, A.,
Carte de hotărnicie	=	*Carte de hotărnicie a moşiilor unite Iveştii şi Torceştii, cu trupurile Blăjarii, Ţigănia şi Archipoaia, din judeţul Tecuci, proprietatea d-lui Michail Balş*, întocmită de Mihai Vergonici, inginer hotarnic, <Tecuci>, f.a.
Chipurici şi Răţoi, *Col. „Dr. C.I. Istrati"*	=	Chipurici, Nicolae şi Răţoi, Tudor, *Colecţia „Dr. Constantin I. Istrati" (1429-1945)*. Inventar arhivistic, întocmit de..., D.G.A.S., Bucureşti, 1988.
Ciucă Marcel - Dumitru, Vătafu - Găitan Silvia, *Colecţia Achiziţii Noi*, I	=	*Arhivele Naţionale ale României. Colecţia Achiziţii Noi. Indice cronologic Nr. 25*, vol. I (sf. sec. XIII - 1685), întocmit de ..., Bucureşti, 2002.
Ciurea, *Organizarea administrativă*	=	Ciurea, D., *Organizarea administrativă a statului feudal Moldova (sec.XIV-XVIII)*, în „Anuarul Institutului de Istorie «A. D. Xenopol» din Iaşi", tom II (1965), p.143-235.
Codrescu, *Uricariul*	=	Codrescu, Teodor, *Uricariul*, vol. I, Iaşi, 1852; vol. VI, Iaşi, 1875; vol. XI, Iaşi, 1887; vol. XIV, Iaşi, 1885; vol. XVI, Iaşi, 1891; vol. XVII, Iaşi, 1891; vol. XXII - XXIII, Iaşi, 1892–1895.
Colecţia documente Bacău	=	*Colecţia de documente de la Filiala Arhivelor Statului, judeţul Bacău. 1400-1864. Catalog*, întocmit de Dumitru Zaharia, D.G.A.S., Bucureşti, 1986.
Constantinescu, *Doc. mold. din sec. XV-XVII*	=	Constantinescu, D., *Documente moldoveneşti din secolele XV-XVII*, în „Anuarul Institutului de Istorie şi Arheologie «A. D. Xenopol» din Iaşi", VII (1970), p.335-352.
Costăchescu, *Doc. <comunicate>*	=	Costăchescu, M., *Documente comunicate de ...*, în „Ioan Neculce", fasc. 4, 1924, p.176-186; fasc. 8 (1930), p.61-70.
Costăchescu, *Doc. mold. din j. Neamţ*	=	Costăchescu, M., *Documente moldoveneşti din judeţul Neamţ* (urmare) în „Arhiva Românească", tom V, 1940, p. 315-338.
Costăchescu, *<Doc. mold. de la*	=	Costăchescu, M., *<Documente moldove-*

www.dacoromanica.ro

Radu Mihnea vv.>		*neşti de la Radu Mihnea voievod>*, manuscris incomplet la Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" din Iaşi.
Costăchescu, *<Doc. mold. de la Ştefan Tomşa vv.>*	=	Costăchescu, M., *<Documente moldoveneşti de la Ştefan Tomşa voievod>*, manuscris incomplet la Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" din Iaşi.
Costăchescu, *Satele Ruscanii şi Găneştii*	=	Costăchescu, M., *Satele Ruscanii (Buznea) şi Găneştii, cu trupurile lor, Căcăceştii şi Moiceştii, din judeţul Iaşi (Schiţă istorică)*, în „Ioan Neculce", VI (1926-1927), p.85-111.
Costăchescu, *Satul Cristeşti*	=	Costăchescu, M., *Satul Cristeşti cu trupurile sale, Popişcani, Coşeşti şi Bărbeşti, din jud. Iaşi (Schiţă istorică)*, în „Ioan Neculce", VIII (1930), p.23-59.
Costăchescu, *Satul Prigoreni*	=	Costăchescu, M., *Satul Prigoreni, cu trupurile sale, Avrămeni şi Rătul (din jud. Iaşi) (Schiţă istorică)*, în „Ioan Neculce", (1925), p.40-70.
Costăchescu, *Săneştii*	=	Costăchescu, M., *Săneştii cu trupurile sale: Onişcanii, Podobiţii, Bătărăştii, Ştorneştii şi Pleşeştii (din jud. Iaşi) – Schiţă istorică*, în „Ioan Neculce", IV (1924), p.1-45.
Costea, *Solca*	=	Costea, Erast, *Ctitoria voievodului Ştefan Tomşa al II-lea, de la Solca (1613-1785-1938)*, Cernăuţi, 1939.
Costin, *Opere*	=	Costin, Miron, *Opere*, I, ed. V. A. Urechia, Bucureşti, 1886.
Crestomaţia limbii române vechi	=	*Crestomaţia limbii române vechi*, vol. I (1521-1639), coordonator Alexandru Mareş, Bucureşti, 1994.
Creşterea colecţiunilor	=	Academia Română, *Creşterea colecţiunilor* pe anii 1907-1942, Bucureşti.
Dan, *Cronica Ep. Rădăuţi*	=	Dan, Dimitrie, *Cronica Episcopiei de Rădăuţi cu apendice de documente slavone originale şi traduse şi mai multe ilustraţiuni*, Viena, 1912, 264 p. + 12 il.
Dan, *M-rea Sucevita*	=	Dan, Dimitrie, *Mănăstirea Sucevita. Cu anexe de documente ale Sucevitei şi Schitului celui Mare*, Bucureşti, 1923.
Dan, *Putna*	=	Dan, Dimitrie, *Mănăstirea şi comuna Putna*, Bucureşti, 1905.
D.I.R., A, XVI, vol. III, IV	=	*Documente privind istoria României*, A,

www.dacoromanica.ro

		Moldova, vol. III (1571–1590), vol. IV (1591-1600), Bucureşti, 1951.
D.I.R., A, XVII, vol. I, II, III, IV, V	=	*Documente privind istoria României*, A, Moldova, vol. I (1601-1606), vol. II (1607-1610), vol. III (1611-1615); IV (1616-1620), vol. V (1621-1625), Bucureşti, 1952-1957.
Dmitriev ş.a., *Moldova*, I	=	Dmitriev <Dimitriu>, P. G., Dragnev, D. M., Rusev, E. M., Sovetov, P. V., *Moldova în epoca feudalismului*, vol. I, *Documente slavo-moldoveneşti* (veacul XV - întâiul pătrar al veacului XVII), Chişinău, 1961.
Docan, *Cuvântul frate*	=	Docan, N., *Cuvântul „frate" în documente*, în „Arhiva", XI (1900), nr. 9-10, 422-444.
„Doc. răzeşeşti"	=	„Documente răzeşeşti", Bârlad, I (1932).
Dragnev ş.a., *Moldova*, III	=	Dragnev, D. M., Nichitici, A. N., Svetlicinaia, L. I., Sovetov, P. V., *Moldova în epoca feudalismului*, vol. III, *Documente slavo-moldoveneşti* 1600-1640, Chişinău, 1982.
D.R.H., A, I	=	*Documenta Romaniae Historica*, A. Moldova, vol. I (1384-1448), întocmit de Constantin Cihodaru, I. Caproşu şi L. Şimanschi, Bucureşti, 1975.
D.R.H., A, XIX	=	*Documenta Romaniae Historica*, A, Moldova, vol. XIX (1626-1628), întocmit de Haralambie Chircă, Bucureşti, 1969.
D.R.H., A, XXI	=	*Documenta Romaniae Historica*, A, Moldova, vol. XXI (1632-1633), întocmit de C. Cihodaru, I. Caproşu şi L. Şimanschi, Bucureşti, 1971.
D.R.H., A, XXII	=	*Documenta Romaniae Historica*, A, Moldova, vol. XXII (1634), întocmit de C. Cihodaru, I. Caproşu şi L. Şimanschi, Bucureşti, 1974.
D.R.H., A, XXIII	=	*Documenta Romaniae Historica*, A, Moldova, vol. XXIII (1635-1636), întocmit de L. Şimanschi, Nistor Ciocan, Georgeta Ignat şi Dumitru Agache, Bucureşti, 1996.
D.R.H., A, XXIV	=	*Documenta Romaniae Historica*, A, Moldova, vol. XXIV (1637-1638), întocmit de C. Cihodaru şi I. Caproşu, Bucureşti, 1998.

www.dacoromanica.ro

D.R.H., A, XXV	=	*Documenta Romaniae Historica*, A, Moldova, vol. XXV (1639-1640), întocmit de Nistor Ciocan, Dumitru Agache, Georgeta Ignat şi Marius Chelcu, Bucureşti, 2003.
D.R.H., A, XXVI	=	*Documenta Romaniae Historica*, A, Moldova, vol. XXVI (1641-1642), întocmit de I. Caproşu, Bucureşti, 2003.
D.R.H., A., XXVII	=	*Documenta Romaniae Historica*, A, Moldova, vol. XXVII (1643-1644), întocmit de Petronel Zahariuc, Cătălina Chelcu, Marius Chelcu, Silviu Văcaru, Nistor Ciocan, Dumitru Ciurea, Bucureşti, 2005.
Gaster, Crestomaţie	=	Gaster, Mozes, *Crestomaţie română. Texte tipărite şi manuscrise (sec. XVI-XIX) analecte şi populare*, vol.I, Leipzig-Bucureşti, 1891.
Ghibănescu, *Arhiva*	=	Ghibănescu, Gh., *Arhiva Muzeului municipal Iaşi*, fasc. I, *Documente slavo-române (1400-1653)*, Iaşi, 1928.
Ghibănescu, *Doc. comunicate*, în „Arhiva"	=	Ghibănescu, Gh., *Documente comunicate* în „Arhiva", XV (1904), nr. 10-11.
Ghibănescu, *Doc. comunicate*, în „Ioan Neculce"	=	Ghibănescu, Gh., *Documente comunicate*, în „Ioan Neculce", fasc. 8 (1930), p.120-128.
Ghibănescu, *Ispisoace*	=	Ghibănescu, Gh., *Ispisoace şi zapise*, vol. II, II, 1, Iaşi, 1909; III, 1, Iaşi, 1910; VI, 1, Iaşi, 1925.
Ghibănescu, *Ms. Surete*	=	Ghibănescu, Gh., *Surete şi izvoade. Manuscrise*, vol. I–VIII, XIII, XVI, XIX, XX, XXIII, XXV, XXVI, XXXI, XXXII.
Ghibănescu, *Surete*	=	Ghibănescu, Gh., *Surete şi izvoade*, vol. II, Iaşi, 1907; III, Iaşi, 1907; V, Iaşi, 1908; VI, Iaşi, 1909; VII, Iaşi, 1912; VIII, Iaşi, 1914; IX, Iaşi, 1914; X, Iaşi, 1915; XI, Iaşi, 1922; XIV, Iaşi, 1925; XV-XVI, Iaşi, 1926; XXI, Iaşi, 1929; XXIII, Iaşi, 1930, XXIV, Iaşi, 1931.
Ghibănescu, „T. Codrescu"	=	Ghibănescu, Gh., „T<heodor> Codrescu", V (1916).
Ghibănescu, *Târgu-Ocna*	=	Ghibănescu, Gh., *Târgu Ocna. Studiu istoric de ...*, în „Arhiva", II (1890-1891), p.593-644.
Ghibănescu, *Uricariul şi doc. Iaşi*	=	Ghibănescu, Gh., *Uricariul (XXV volume)*

www.dacoromanica.ro

		şi documentele ce vorbesc de Iaşi, în „Ioan Neculce", fasc. 7 (1928), p.255-262.
Giurescu, *Istoria podgoriei Odobeşti*	=	Giurescu, Constantin C., *Istoria podgoriei Odobeştilor. Din cele mai vechi timpuri până în 1918*, Bucureşti, 1969.
Gonţa, *Indicele numelor de locuri*	=	Gonţa, Alexandru I., *Documente privind istoria României*, A., Moldova, veacurile XIV–XVII (1384–1625), *Indicele numelor de locuri*, ediţie îngrijită şi *Prefaţă* de I. Caproşu, Bucureşti, 1990.
Gonţa, *Indicele numelor de persoane*	=	Gonţa, Alexandru I., *Documente privind istoria României*, A., Moldova, veacurile XIV–XVII (1384–1625), *Indicele numelor de persoane*, ediţie şi Cuvânt înainte de I. Caproşu, Bucureşti, 1995.
Hasdeu, *Arhiva istorică*	=	Hasdeu, B.P., *Arhiva istorică a României*, tom I (partea 1–2), Bucureşti, 1865; tom. III, Bucureşti, 1867.
Ichim, *Doc. comunicate*	=	Ichim, Traian, *Documente comunicate de ...*, în „Ioan Neculce", fasc. 3 (1923), p. 96-104; fasc. 5 (1925), p. 182-192; fasc. 6 (1926-1927), p.286-288.
Iorga, *Anciens doc.*	=	Iorga, N., *Anciens documents de droit roumain*, vol. I, Paris–Bucureşti, 1930; vol. II, Paris-Bucureşti, 1931.
Iorga, *Călugării de la Sântilie*	=	Iorga, N., *Procesele călugărilor de la Sântilie şi Gheorghe pisarul leşesc*, în „Academia Română. Memoriile Secţiunii Istorice", seria III, tom IV (1925), p. 411-434.
Iorga, *Documente Hurmuzaki*	=	Iorga, N., *Documente privitoare la istoria românilor* (colecţia Hurmuzaki), vol. XV, partea II, Bucureşti, 1913.
Iorga, *Lucruri nouă*	=	Iorga, N., *Lucrurile nouă găsite în Basarabia*, în „Revista istorică", VI (1920), nr.3-6, p.69-95.
Iorga, *St. şi doc.*	=	Iorga, N., *Studii şi documente cu privire la istoria românilor*, vol. IV–VII, Bucureşti, 1902–1904; vol. IX, Bucureşti, 1905; vol. XI, Bucureşti, 1906; vol. XVI, Bucureşti, 1909; vol. XXI, Bucureşti, 1911.
Istrati, *Condica Mavrocordat*	=	Istrati, C., *Condica lui Constantin Mavrocordat*, vol. I-III, editate de ..., Iaşi, 1985-1987.
Istrati, *Vechi sate*	=	Istrati, C., *Vechi sate din ţinutul Fălciului*,

www.dacoromanica.ro

		în „Anuarul Institutului de Istorie şi Arheologie «A. D. Xenopol» – Iaşi, tom XXIII/1 (1986), p.309-323.
Marinescu, Caproşu, Zahariuc, *Doc. rom. Athos. Catalog I,*	=	Marinescu, Florin, Caproşu, Ioan, Zahariuc, Petronel, *Documente româneşti din Arhiva mănăstirii Xiropotam de la Muntele Athos*. Catalog, I (1432-1800), editat de ..., Iaşi, 2005.
Marinescu, ş.a., *Documents grèco-roumains*	=	Marinescu, Florin, Penelea-Filitti, Georgeta, Tabaki, Anna, *Documents grèco-roumains. Le fond Mourouzi d'Athènes,* Athènes-Bucarest, 1991, 450 p.
Marinescu, *Protaton*	=	Marinescu, Florin, Μαρινέσκου, Φλορῶν, Ρουᾶνικῦ ᾗγγραφα τοῷ Ἁγίου Ὄρους. Ἀρχειο Πρωτατου, Αθηνα (*Documente româneşti de la Sfântul Munte. Arhiva Protaton*), Atena, 2001, 658 p.
Marinescu, *Xeropotamu*	=	Marinescu, Florin, Μαρινέσκου, Φλορiν, Ρουᾶνικά ἔγγραφα τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Ἀρχειο Ἱερᾶς Μοῦις Ξιροποτἀᾶου, Τοᾶος πρτος, Αθηνα. (*Documente româneşti de la Sfântul Munte*. Arhiva sfintei mănăstiri Xeropotamu, tom. I, Atena, 1997).
Mezerean, *Condica M-rii Solca*	=	Mezerean, Vartolomei, *Condica mănăstirii Solca*, ed<it>ată de Sim. Fl. Marian, Suceava, 1902.
Mezerean, *Condica M-rii Voroneţ*	=	Mezerean, Vartolomei, *Condica M-rii Voroneţ*, ed<it>ată de Sim. Florea Marian, Suceava, 1900.
Melchisedec, *Biblioteca Dlui Dimitrie Sturza*	=	Melchisedec, episcop, *Biblioteca Domnului Dimitrie Sturza de la Miclăuşeni din judeţul Romanului*, în „Revista pentru Istorie, Arheologie şi Filologie", II, vol. IV, 1884, p.169.
Melchisedec, *Cronica Huşilor*	=	Melchisedec, *Cronica Huşilor şi a episcopiei cu asemenea numire şi Apendice la Cronica Huşilor*, Bucureşti, 1869.
Melchisedec, *Cronica Romanului*	=	Melchisedec, *Cronica Romanului şi a Episcopiei de Roman*, partea I (1392-1714) Bucureşti, 1874.
Meteş, *Familia Buhuş*	=	Meteş, Ştefan, *Contribuţii nouă privitoare la familia boierească Buhuş din Moldova*, în *A.A.R.M.S.I.*, s. III, VII (1927), p. 285–

www.dacoromanica.ro

		340 (şi extras)
Miclescu-Prăjescu, *Obârşia unei familii din Moldova*	=	Miclescu-Prăjescu, I. C., *Obârşia unei familii din Moldova*, în „Revista istorică română", X (1940), p.175-209.
Mihailovici, *Doc. Constantinopol*	=	Mihailovici, Paul, *Documente moldoveneşti găsite la Constantinopol <1462–1755>*, în *C.I.*, VIII-IX (1932–1933), nr. 3, p. 3–63.
Mihail, *Doc. şi zapise Constantinopol*	=	Mihail, Paul, *Documente şi zapise moldoveneşti de la Constantinopol (1607-1806)*, Iaşi, 1948.
Mihailovici, *Regeste Constantinopol*	=	Mihailovici, Diacon Paul, *Regestele actelor moldoveneşti de la Constantinopol, a Sf. Mormânt*, în „Revista Societăţii Istorico-Arheologice Bisericeşti din Chişinău", vol. XXIV, Chişinău, 1934, p. 316–415.
Miron, Vasile ş.a., *Tezaur sucevean*	=	*Tezaur documentar sucevean*. Catalog de documente, 1393-1849, întocmit de Vasile Gh. Miron, Mihai-Ştefan Ceauşu, Gavriil Irimescu, Sevastiţa Irimescu, Bucureşti, 1983.
Opis Episc. Huşilor	=	*Opisul documentelor Episcopiei Huşi*, f.l., f.a.
Papadopul Calimah, *Bârlad*	=	Papadopul Calimah, Alexandru, *Notiţă istorică despre Bârlad*, Bârlad, 1889.
Pavlescu, *Economia breslelor*	=	Pavlescu, Eugen, *Economia breslelor în Moldova*, Bucureşti, 1939.
Popescu, *Doc. mold.*	=	Popescu, Orest, *Câteva documente moldovene*, extras din „Candela", XIII (1894).
Popovici, *Index Zolkiewiensis*	=	Popovici, Gh., *Index Zolkiewiensis*, în „Candela", III (1884), p.541-553, 687-700, 747-757, şi IV (1885) p.22-23, 92-103.
Potra, *Contribuţii la istoricul ţiganilor din România*	=	Potra, George, *Contribuţii la istoricul ţiganilor din România*, Bucureşti, 1939.
Racoviţă-Cehan, *Întregiri la familia Racoviţă-Cehan*	=	Racoviţă-Cehan, gen. M., *Întregiri la familia Racoviţă-Cehan*, Bucureşti, 1942.
Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II	=	*Catalogul documentelor moldoveneşti din Arhiva Istorică Centrală a Statului*, vol. II (1621-1652), întocmit de Mihai Regleanu, Iulia Gheorghian, Veronica Vasilescu Doina Duca, Bucureşti, 1959.
Rosetti, *Pământul*	=	Rosetti, Radu, *Pământul, sătenii şi stăpânii*, I, Bucureşti, 1907.

www.dacoromanica.ro

Sava, *Doc. Lăpuşnei*	=	Sava, Aurel V., *Documente privitoare la târgul şi ţinutul Lăpuşnei*, publicate de ..., Bucureşti, <1937>.
Sava, *Doc. Orhei*	=	Sava, Aurel V., *Documente privitoare la târgul şi ţinutul Orheiului*, publicate cu un studiu introductiv de ..., Bucureşti, 1944.
Sava, *Doc. putnene*	=	Sava, Aurel, *Documente putnene*, I, *Vrancea, Odobeşti-Câmpuri*, publicate cu un studiu introductiv despre Vrancea de ..., Focşani, 1929.
Solomon-Stoide, *Doc. tecucene*	=	Solomon, Constantin, Stoide, C. A., *Documente tecucene*, vol. I–II, Bârlad, 1938–1939.
Soveja ş.a., *Catalogul doc. moldoveneşti*, supl. I	=	*Catalogul documentelor moldoveneşti din Direcţia Arhivelor Centrale*, supliment I, (1403-1700), întocmit de Maria Soveja, Mihai Regleanu, Doina-Tinculescu, Marcel Ciucă, Gabriela Birceanu, Bucureşti, 1975.
Stănescu, *Viaţa religioasă la români*	=	Stănescu, Dumitru, *Viaţa religioasă la români şi influenţa ei asupra vieţii publice*, Bucureşti, 1906.
Stoicescu, *Dicţionar*	=	Stoicescu, Nicolae, *Dicţionar al marilor dregători din Ţara Românească şi Moldova. Sec. XIV-XVII*, Bucureşti, 1971.
Stoicescu, *Lista marilor dregători*	=	Stoicescu, Nicolae, *Lista marilor dregători ai Moldovei (sec. XIV–XVII)*, în A.I.I.A.I., VIII, 1971, p. 401–423.
Stoide, *Bisericani*	=	Stoide, C. A., *Contribuţii la istoricul mănăstirei Bisericani*, în „Arhiva", XLII (1935), p.146-166 (şi extras).
Stoide, *Doc. ţinutul Neamţ*	=	Stoide, C. A., *Documente din ţinutul Neamţ. Secolele XVI-XVIII*, în „Anuarul Liceului «Petru Rareş»-Piatra Neamţ", 1936-1940, p.19-31.
Stoide-Turcu, *Doc. Neamţ (sec. XVI-XVIII)*	=	Stoide, C. A., Turcu, Constantin, *Documente şi regeste din ţinutul Neamţului. Secolele XVI, XVII, XVIII.* Extras din „Apostolul", nr.9-11, 1935.
Stoide-Turcu, *Doc. Neamţ (sec. XVII)*	=	Stoide, C. A., Turcu, Constantin, *Documente şi regeste din ţinutul Neamţului(secolul XVII)*, extras din „Anuarul Liceului de băieţi din Piatra–Neamţ", 1934–1935.
Suceava, Documente	=	*Suceava. Documente privitoare la istoria*

www.dacoromanica.ro

		oraşului. 1388-1918, volum întocmit de Vasile Gh. Miron, Mihai-Ştefan Ceauşu, Ioan Caproşu, Gavril Irimescu, Bucureşti, 1989.
Tezaur vasluian	=	*Din tezaurul arhivistic vasluian. Catalog de documente 1399-1877*, întocmit de Grigore Găneţ, Costică-Ioan Gârneaţă, D.G.A.S., Bucureşti, 1986.
Turcu, C., *Inventarul pergamentelor de la Arh. St. Iaşi*	=	Turcu, Constantin, *Invenarul pergamentelor de la Arhivele Statului Iaşi (dintre anii 1399-1793)*, în *Îndrumător în Arhivele Statului Iaşi*, I, 1947, p.20-36.
Udişteanu, *M-rea Secu*	=	Udişteanu, Dionisie I., *Comori din trecutul cultural al mănăstirei Secu. Istoria piciorului Sf. Ioan Botezătorul*, <Bucureşti>, 1940.
Ungureanu, <Caproşu>, *Doc. româneşti din sec. XV-XVII*	=	Ungureanu Gh., <Caproşu, I.>, *Documente româneşti din sec. XV-XVII aflate la Biblioteca Naţională din Paris*, în „Revista Arhivelor", vol.XXXIV, nr.2, 1972, p.271-292.
Velichi, *Doc. Constantinopol*	=	Velichi, Constantin N., *Documente moldoveneşti (1607-1673) din arhiva metohului Sf. Mormânt din Constantinopol, culese şi publicate de ...*, în „Buletinul Institutului Român din Sofia", nr. 1, 1941, p. 211–258, şi nr. 2, 1942, p. 493–556 (şi extras).
Vitencu, *Doc. moldoveneşti*	=	Vitencu, Al., *Vechi documente moldoveneşti*. Extras din „Anuarul Şcoalei regale superioare ortodoxe din Cernăuţi, pe anul şcolar 1923/24".
Wickenhauser, *Homor*	=	Wickenhauser, Franz Adolf, *Geschichte der Kloster Homor, Sct. Onufri. Horodnik und Petraus*, Czernowitz, 1881.
Wickenhauser, *Moldowiza*	=	Wickenhauser, Franz Adolf, *Die Urkunden des Klosters Moldowiza*, Wien, 1962.
Wickenhauser, *Solka*	=	Wickenhauser, Franz Adolf, *Geschichte und Urkunden des Klosters Solka*, Czernowitz, 1877.

www.dacoromanica.ro

*
* *
Bălan, Teodor, *Satele dispărute din Bucovina,* extras din *Omagiu lui Ion Nistor*, Cernăuți, 1937.
Bogdan, Damian P., *Paleografia româno-slavă. Tratat și album*, București, 1978.
„Buletinul oficial", partea I, nr.163-165, vineri, 20 decembrie 1968.
Cernovodeanu, Dan, *Știința și arta heraldică în România*, București, 1977.
Dicționarul geografic al Basarabiei, de Zamfir Arbore, București, 1904.
Dicționarul geografic al Bucovinei, de Em. Grigorovitza, București, 1908.
Documente privind istoria României (D.I.R.), Introducere, vol. I–II, <București>, 1956.
Ghidul drumurilor din România, lucrat sub direcțiunea lui Ion Cămărășescu, București, 1928.
Grămadă, Nicolai, *Toponimia minoră a Bucovinei*, vol. I-II, ed. Ion Popescu-Sireteanu, 1996.
Instituții feudale din Țările Române. Dicționar, coordonatori Ovid Sachelarie și Nicolae Stoicescu, București, 1988.
Iordan, Ion, Gâștescu, Petre, Oancea, D. I., *Indicatorul localităților din România*, București, 1974.
Istoriia mist i sil Ukrainskoi P.S.P. Cernovețka oblasti, Kiev, 1969.
Marele Dicționar Geografic al României, vol. I–V, alcătuit și prelucrat după dicționarele parțiale pe județe, de Giorge Ioan Lahovari, general C. I. Brătianu și Grigore G. Tocilescu, București, 1898–1902.
Mătasă, Preot C., *Câmpul lui Dragoș. Topopnimie veche și actuală din județul Neamț*, București, 1943.
Moldova în epoca feudalismului, vol. VII, partea I–II, *Recensămintele populației Moldovei din anii 1772-1773 și 1774.* Alcătuirea, cuvântul introductiv și comentariile de P.G. Dimitriev. Sub redacția lui P. V. Sovetov, Chișinău, 1975.
România. Atlas rutier, de general maior ing. Dragomir Vasile, col. ing. Balea Victor, col. ing. Mureșanu Gheorghe, Epuran Gheorghe, <București>, <1981>.
Slava veche și slavona românească, coordonator Pandele Olteanu, București, 1975.
Stoicescu, Nicolae, *Repertoriul bibliografic al localităților și monumentelor medievale din Moldova*, București, 1974.
Tezaurul Toponimic al României. Moldova, vol. I. *Repertoriul istoric al unităților administrativ-teritoriale. 1772-1988.* Partea I, A. *Unități simple (Localități și moșii)*; B. *Unități complexe*, coordonatorul seriei Dragoș Moldovanu, București, 1992.
Vârtosu, Emil, *Paleografia româno-chirilică*, București, 1968.

*

Moldavskaia S.S.R. Administrativno-territorialnoe delenie Moldavskoi S.S.R., Masștab 1: 600 000, Moskva, 1978.
Moldavskaia S.S.R. Administrativno-territorialnoe delenie Moldavskoi S.S.R., Masștab 1: 400 000, Moskva, 1986.
Topograficeskaia Karta. Cernovițkaia oblast', Masștab 1: 200 000, Ukrgeodezkartografia.

www.dacoromanica.ro

*
* *

ANIC	= Arhivele Naţionale Istorice Centrale
Arh., arh.	=Arhiva, -ele,
Arh.St.	= Arhivele Statului
Bibl.	= Bibliotecă
Bibl. Acad. Roın.	=Biblioteca Academiei Române
cca.	= circa
Col., col.	= Colecţia, colecţia
cont.	= contemporan, -ă
descr.	= descriere
descr. arheogr.	= descriere arheografică
dezv.	= dezvoltat
diam.	=diametru
D.J.A.N.	= Direcţia Judeţeană a Arhivelor Naţionale
doc.	= documentul
dos.	= dosar
ed.	= ediţie, -i
edit.	= editat, editor, -i
ex.	= exemplu
f.	= fila
f.d.	= fără dată
facs.	= facsimil
fam.	= familia
fasc.	= fascicola
fig.	= figura
fond	= fondul
foto	= fotocopie
fr.	= francez
germ.	= german/ă
gr.	= grecesc
Inst. de Ist.	= Institutul de Istorie
inv.	= inventar
în.	= înainte
j.	= judeţul
lat.	= latin, -esc
m.p.	= *manu propria*
menţ.	= menţiune/menţiunea
mijl.	= mijlocul
mod.	= modern, -ă
mold.	= moldovenesc
m-re, m-ri, m-rile, m-rilor	= mănăstire, -i, -ile, -ilor
Ms. , ms.,	= Manuscrise (fond), manuscris, -e (piesă arh.)
n.	= nota
nr.	= numărul
op.	= opis
orig.	= original, -ul
p.	= pagina, paginile
perg.	= pergament
r.	= recto
rez.	= rezumat
rom.	= românesc
rus.	= rusă, rus, -ească, -eşti
s.	= sat, -e
sec.	= secolul
sf.	= sfârşit, -ul
Sf.	= Sfânta, -ul
sl.	= slav, slavon
subl. ns.	= sublinierea noastră
supl.	= supliment
text	= textul
Tr., tr.	= Transport, transport
trad.	= traducător, traducere
transcr.	= transcriere, transcris
ţ.	= ţinut

www.dacoromanica.ro

urm. = următor, următoare
v. =verso (după numere)
vol. = volumul

* * *

( ) = marchează în text întregirea prescurtărilor.
< > = delimitează completările editorilor în cazul rupturilor, ştersăturilor sau omisiunilor, precum şi echivalarea cronologică în anii erei de la Hristos.
... = corespund locurilor rupte sau şterse, care nu au putut fi întregite.
[ ] = indică ceea ce este de prisos în text.

www.dacoromanica.ro

REZUMATELE DOCUMENTELOR

1. 1623 (7131) ianuarie 1. Şoltuzul şi pârgarii din târgul Bârlad dau mărturie că Zamfira, soţia lui Dumitraşco Chiriac, cu copiii săi, Toader şi Maria, au vândut lui Gheneu pârcălab şi soţiei sale Irina a patra parte din Mastaci şi Picegani în Gura Băncii, cu vad de moară pe Bârlad, cu 100 taleri de argint.

2. 1623 (7131) ianuarie 1. Ispisoc sârbesc privitor la Piţigani, Mastatice şi Seliştea lepii.

3. 1623 (7131) ianuarie 2, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod întăreşte lui Dumitru Buhuş şi surorii sale, Safta, satele Hulpăşeşti, Simioneşti, Dobriceni şi Molovata.

4. 1623 (7131) ianuarie 9, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod porunceşte unei slugi domneşti să cerceteze pricina dintre Dumitraşcu şi Ionaşco, cu cneaghina lui Beldiman, pentru o parte din satul Plopeşti.

5. 1623 (7131) ianuarie 15. Gheanghea, mare logofăt, Nicoară, mare vornic, şi Lupul, al treilea logofăt, dau mărturie că Nicoară, feciorul Moşului, nepotul lui Căldăruş, şi alţii au vândut fratelui lor, Enache postelnic, doi bătrâni din satul Fântânele, ţinutul Tecuci, cu 200 de taleri bătuţi.

6. 1623 (7131) ianuarie 18, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod întăreşte lui Dumitraşco, fost stolnic, nişte părţi din satul Glodeni cumpărate de la Melentiana şi alţii cu 30 şi 15 taleri, o parte din satul Cernaţi, numit Dilţigani, pe Bogdana, cumpărată de la Gavril cu 50 de taleri, un loc din satul Stoeşti dăruit de Urâta, mătuşa sa.

7. 1623 (7131) ianuarie 18, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod întăreşte lui Gheorghe diac din Dolheşti a şasea parte din satul Lăţcani, ţinutul Suceava.

8. 1623 (7131) ianuarie 20, Iaşi. Loghina, fiica lui Lupan, vinde partea ei din Scobinţeni, ţinutul Cârligăturii, fratelui său, Vasile vistiernicel, cu 4 taleri de argint.

9. 1623 (7131) ianuarie 23. Ştefan Tomşa voievod întăreşte lui Vartic o parte de moşie din satul Godineşti, cumpărată de la Iuliana şi rudele ei.

10. 1623 (7131) ianuarie 27. Popa Simion din Todereşti şi alţii adeveresc că Misăilă cu fraţii săi au cumpărat de la feciorii Honicei toată partea lor din Arpăşeşti cu 15 galbeni.

11. 1623 (7131) ianuarie 28, Iaşi. Gheorghie, Simion şi Leavul vând lui Ghianghea, mare logofăt, satul Leoşti pe Sărata, ţinutul Fălciu.

www.dacoromanica.ro

12. 1623 (7131) ianuarie 30. Ştefan Tomşa voievod întăreşte lui Nicoriţă jumătate din a patra parte din satul Rogojeşti în urma unei judecăţi cu Căzacu, cumnatul său.

13. 1623 (7131) februarie, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod întăreşte mănăstirii Solca satul Radomireşti, ţinutul Neamţ, cumpărat de la Lazăr, fiul lui Anghel, cu 300 de galbeni.

14. <1623 (7131)> februarie 6, Şiviţa. Condrea din Fereşti dă toată partea sa de ocină din Fereşti, până va plăti, lui Petru Cehan, pentru un cal furat de la Nicoară, fiul lui Dumitru Erhan, pentru care a fost chezaş.

15. <Cca. 1623 (7131) februarie 6>. Gavril, Gheorghe, fratele lui, şi Bălaia vând lui Petrea Cehan ocina şi moşia lor din satul Prigorceni.

16. 1623 (7131) februarie 14, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod întăreşte mănăstirii Sfântul Nicolae din ţarina târgului Iaşi (Aron vodă) satul Rânzeşti pe Prut, ţinutul Fălciu, cu bălţi de peşte, în urma unei judecăţi cu cneaghina lui Mihalcea Meleştan şi cu copiii ei.

17. <1623 (7131)> februarie 25. Ihnat duvalmul şi Ştefan, fratele lui, au dat partea lor de ocină şi moşie din satul Strâmtura lui Petrea Cehan pentru nişte cai pierduţi.

18. 1623 (7131) februarie 28, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod dăruieşte lui Sacotă medelnicer satul Prigorceni, ţinutul Vaslui, fost al lui Ionaşco Bolea, vornic de gloată, care l-a pierdut în hiclenie.

19. <1623 (7131) martie 1>. Gavril, Todosie şi Maria vând lui Petrea Cehan partea lor din satul Romăneşti cu 9 taleri.

20. 1623 (7131) martie 1, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod întăreşte lui Petrea Cehan partea lui Ihnat duvalmul şi alţii din satul Strâmtura pentru nişte cai pierduţi, partea lui Gavril şi a surorilor lui din satul Romăneşti, ţinutul Vaslui, cumpărată cu zece taleri, şi partea lui Condrea din satul Fereşti, ţinutul Vaslui, pentru chezăşia la un cal pierdut, preţuit cu 44 de taleri de argint.

21. 1623 (7131) martie 2, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod întăreşte lui Vasilie Pilat clucer părţi din satul Hănţeşti cu vaduri de mori pe Siret.

22. 1623 (7131) martie 2. Ştefan Tomşa voievod întăreşte lui Ionaşco Buzdugan o silişte de pe apa Bujor, în urma unei judecăţi cu Bălan, Petricu şi Mihoci.

23. 1623 (7131) martie 4, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod întăreşte Candachiei, cneaghina lui Goe, fost postelnic, satul Buruieneşti.

24. 1623 (7131) martie 4, Iaşi. Ghianghea, mare logofăt, şi alţi boieri dau mărturie că Nicoară, fost vornic al Ţării de Jos, a vândut lui Vasile Neagoie satele Cocoreni şi Loeşti, sub codru, în ţinutul Hârlău, cu 900 de taleri de argint.

25. 1623 (7131) martie 5, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod întăreşte lui Gheorghe şi fraţilor săi jumătate din satul Lăţcanii, ţinutul Roman, pentru care pierduseră dresele.

www.dacoromanica.ro

26. 1623 (7131) martie 5, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod dăruieşte mănăstirii Solca satele Solca, ţinutul Suceava, şi Fărăoani, ţinutul Bacău, scutindu-le de toate dările.

27. 1623 (7131) martie 6, Iaşi. Nepoţii lui Pătraşco vând lui Ionaşco Ghianghea, mare logofăt, a treia parte din satul Lăţcani cu 60 de taleri de argint.

28. 1623 (7131) martie 6. Ştefan Tomşa voievod întăreşte lui Drăgan, mare armaş, Briţcanii, ţinutul Chigheciului.

29. 1623 (7131) martie 7, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod întăreşte lui Lupul Prăjescul şi cneaghinei lui, Safta, satul Miclăuşeni, ţinutul Roman, danie de la Simion Stroici, fost vistiernic.

30. 1623 (7131) martie 8, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod întăreşte lui Ionaşco Ghianghea, mare logofăt, părţi din satul Lăţcani, ţinutul Roman.

31. 1623 (7131) martie 9, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod porunceşte dăbilarilor din ţinutul Neamţ să nu asuprească satele Zăneşti şi Dingani ale mănăstirii Tazlău.

32. 1623 (7131) martie 14, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod întăreşte lui Vasile Neagoe satul Cocorenii şi siliştea Loeştii din sus de Botăşeni, cumpărate de la Nicoară, fost mare vornic, cu 900 de taleri.

33. 1623 (7131) martie 20, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod dă carte de slobozenie călugărilor de la mănăstirea Galata pentru satul Voroveşti, ţinutul Cârligătura.

34. 1623 (7131) martie 20, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod întăreşte lui Eremia Vârnav diac şi fraţilor săi o ocină la Săcuiani, ţinutul Neamţ.

35. 1623 (7131) martie 20. Ştefan Tomşa voievod întăreşte lui Onciul Iuraşcovici o parte din satul Româneşti pe Horaiţa, ţinutul Suceava, în în urma unei judecăţi cu Zaharia Tăutu şi Popul diac.

36. 1623 (7131) martie 20. Avram şi alţii vând călugărilor de la mănăstirea Berzunţul ocina şi moşia lor Poiana Stroei cu 140 zloţi de argint.

37. <1623 (7131)> martie 21, Târgul Neamţ. Pietra din Târgul Neamţ vinde lui Vasile Stroici o casă din satul Lăţcani, ţinutul Suceava.

38. 1623 (7131) martie 23, Adjud. Ghincea şoltuzul şi 12 pârgari din Adjud dau mărturie că Lazăr, fiul Sascăi din Uricheşti, Cozma Stan, Cristina, fiica lui Şandru, şi Păcurar Palici au vândut lui Cozma din Copăceşti părţile lor din satul Uricheşti.

39. 1623 (7131) martie 25. Agafia, cneaghina răposatului Boul vistiernic, întoarce diaconului Larion o parte din satul Răteşti.

40. <ante 1623 martie 28>. Toma Barta şi Crăciun cu rudele lor vând părţile lor de moşie din satul Crăhăneşti lui Ionaşco Vrabie, cu 27 taleri de argint.

41. <ante 1623 martie 28>. Dumitru, fiul Toporoaiei, şi rudele lui vând părţi din satul Crăhăneşti lui Ionaşco Vrabie, cu 100 de taleri bătuţi.

www.dacoromanica.ro

42. <ante 1623 martie 28>. Dumitru, fiul Toporoaiei din Crăhăneşti, înfiază pe Ionaşco Vrabie „dinaintea poporului" şi-i dăruieşte partea sa de moşie din satul Crăhăneşti.

43. 1623 (7131) martie 28. Ştefan Tomşa voievod întăreşte lui Ionaşco Vrabie părţi din satul Crăhăneşti.

44. 1623 (7131) martie 30. Cumpărarea a ¾ de falce de vie în Dealul Laslo din Cotnari.

45. 1623 (7131) <martie 30>. Marii dregători ai lui Ştefan Tomşa voievod dau mărturie mănăstirii Solca, zidită de el, pentru dania satelor Solca şi Fărăoani.

46. 1623 (7131) aprilie 2, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod întăreşte lui Lupul Prăjescu mai multe sate.

47. 1623 (7131) aprilie 3. Cămărzan din Câmpul lui Dragoş din satul Rediu dă mărturie că după porunca domnească a ales cu oameni din Grozeşti, Cândeşti şi Beţeşti un loc de prisacă în Codru, lui Vasile Bantăş.

48. 1623 (7131) aprilie 4. Vasilie dă lui Dumitraşco Ştefan, mare vornic al Ţării de Jos, a treia parte din satul Blăjeni, pentru că i-a scos capul de la pieire.

49. 1623 (7131) aprilie 6, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod dăruieşte lui Toma, al treilea logofăt, satele Tămăduiani şi Păşcani, pierdute de Balica hatman în viclenie.

50. 1623 (7131) aprilie 6. Ştefan Tomşa voievod dăruieşte călugărilor de la schitul de pe Pârâul Alb o curătură pe care aceştia au făcut-o în hotarul domnesc şi întăreşte altă curătură, Pârâul Vierului, danie de la Gligorcea Vlăescul.

51. 1623 (7131) aprilie 8, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod întăreşte lui Gheorghe, fost mare spătar, seliştea de pe Topoliţa, fostă domnească şi ascultătoare de ocolul cetăţii Neamţului, împreună cu părţi din satele Galbeni, Aldeşti şi Durneşti, ţinutul Neamţ.

52. 1623 (7131) aprilie 9, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod întăreşte lui Lupul, al treilea logofăt, două părţi din satul Bojdăreşti pe râul Răut, ţinutul Soroca, cu vad de moară, cumpărate de la Văsian şi Anghelina, fiii Stancăi, şi de la alţii, cu 60 de galbeni ungureşti.

53. 1623 (7131) aprilie 9, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod dăruieşte lui Manolache, mare vameş, pentru slujbele sale satele Rogojeni, Vistiernici, Roşiaci, cu bălţi de peşte şi vaduri pe Răut, ţinutul Soroca, şi satul Măşceni pe Nistru, acelaşi ţinut, piedute de Balica hatman în hiclenie.

54. 1623 (7131) aprilie 9. Ştefan Tomşa voievod întăreşte lui Mierea Marmure uricar mai multe sate şi părţi de sate.

55. 1623 (7131) aprilie 10. Ştefan Tomşa voievod întăreşte lui Stratilat Borulean uricar a şasea parte din satul Ivancicăuţi, ce se numeşte Drăgomireşti.

56. 1623 (7131) aprilie 12, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod dăruieşte lui Lupul, al treilea logofăt, o falce şi jumătate de vie la Huşi, în dealul Dric, pierdută de Balica hatman în hiclenie.

www.dacoromanica.ro

57. 1623 (7131) aprilie 12, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod întăreşte lui Ionaşco Ghianghea satele Mărgiucani, cu moară în Bârlad, Ruptura din ţinutul Bârlad şi Tomeşti, ţinutul Hârlău.

58. 1623 (7131) aprilie 12. Ştefan Tomşa voievod întăreşte uric lui Mihai Tăutu, pârcălabul Hotinului, mai multe sate şi părţi de sate moştenite sau cumpărate.

59. 1623 (7131) aprilie 15. Ignat vinde partea sa din vatra satului Mânzaţi, în Fundătură, lui Toader, fiul lui Vasâleuţă, cu 20 de lei.

60. 1623 aprilie 20. Timotin egumenul şi cu tot soborul de la mănăstirea Sfântul Sava vând jumătate din satul Vlăşineţi, pe Prut, în ţinutul Iaşului, lui Toader şetrarul şi fiilor lui pentru 60 de stupi de albine.

61. 1623 (7131) aprilie 25. Ştefan Tomşa voievod întăreşte lui Enache postelnic părţi din satul Fântâna, ţinutul Tecuci, cumpărate de la Stavăr, fost pârcălab, cu 340 de taleri.

62. 1623 (7131) aprilie 27, Cârjeşti. Ştefan Tomşa voievod întăreşte mănăstirii Secu satul Petricani.

63. <1623> aprilie 27. Nicoară, fost mare vornic, face cunoscut megieşilor din Munteni că uricele lui Costin şi Drăgan sunt la el şi să-i lase în pace.

64. 1623 (7131) mai 1, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod întăreşte lui Enache postelnic satul Medeleni, ţinutul laşi, cumpărat de la nepoţii lui Medelean cu 132 de taleri de argint.

65. 1623 (7131) mai 1. Nedelea, fiica Chirilii, vinde lui Dumitraşco Buţii şi lui Gheorghie moşia sa din Ciurăni şi Comăneşti, pentru doi boi de negoţ.

66. <1623 (7131) mai 1>. Vasilie şi fraţii lui vând lui Dumitraşco Buţii părţile lor de moşie din satele Ciorăni şi Comăneşti, cu 80 de lei.

67. 1623 (7131) mai 2, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod întăreşte lui Lupul, al treilea logofăt, jupânesei sale, Marica, şi fraţilor ei, Gheorghie şi Ion, feciorii lui Ştefan Prăjescu, fost stolnic, satul lor Agiudeni pe Siret, ţinutul Roman.

68. 1623 (7131) mai 7. Ştefan Tomşa voievod întăreşte lui Lupul, al treilea logofăt, partea de moşie din satul Popişcani la Cârligătura, cumpărată de la Ion Ghimoc şi alţii.

69. 1623 (7131) mai 14, Galaţi. Vasilie, fiul lui Popa, şi rudele sale vând lui Ghianghea, mare logofăt, satul Tuluceşti pe Prut, aproape de Galaţi, în ţinutul Covurlui, şi o vie cu 100 de ughi.

70. 1623 (7131) mai 15, Cetăţuia. Duca comis şi Savul pârcălabul vând lui Ghenghea, mare logofăt, părţi din satele Lăleşti, Stoicani şi Rădeni.

71. 1623 (7131) mai 16, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod întăreşte mănăstirii Solca nişte case în Suceava, dăruite de fiii lui Nicoară Prăjescu, fost vistiernic.

72. 1623 (7131) mai 17, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod întăreşte lui Condre, mare vameş, o ocină în Tomceşti cu vad de moară în Bârlad, cumpărată de la nepoţii lui Toma Talabă, cu 100 de taleri de argint.

www.dacoromanica.ro

73. 1623 (7131) mai 17. Anastasie, arhiepiscop şi mitropolit de Suceava, dă carte de despărţenie Chiranei de bărbatul ei, Platon.

74. 1623 (7131) mai 18, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod întăreşte lui Ursul medelnicer o parte din satul Micleşti.

75. 1623 (7131) mai 21, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod întăreşte lui Simion Gheuca, fost mare comis, partea din satul Păuleşti, dăruită de Stanca, soţia vornicului Murgoci.

76. 1623 (7131) mai 29, Cotnari. Ştefan Tomşa voievod întăreşte lui Fealtin, sas din Cotnari, o moară şi o povarnă, pe pârâul Buhăinţi.

77. 1623 (7131) mai 30, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod întăreşte lui Ghenghea, mare logofăt, satul Tulucești pe Prut, aproape de Galaţi, cumpărat cu 100 de ughi, şi părţi din satul Ghinduşeni, cumpărate cu 95 de ughi.

78. 1623 (7131) iunie 6. Ghianghea, mare logofăt, împreună cu alţi boieri dau mărturie pentru dania de dugheni din Iaşi pe care o face Sinclitichia Bilăiasa lui Dumitraşco Ştefan, mare vornic de Ţara de Jos.

79. 1623 (7131) iunie 7, Iaşi. Nicoară, fost mare vornic, vinde satul Cocoreani şi siliştea Loeşti, ţinutul Hârlău, lui Vasile Neagoe vornic.

80. 1623 (7131) iunie 9, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod dă episcopului de Roman, Anastasie, dreptul de a lua dijme de la oamenii din Burnăreşti, Scripiţeni şi Lupeni.

81. 1623 (7131) iunie 11, Iaşi. Pătraşco şi soţia sa zălogesc partea lor de ocină din satul Boţeşti, pentru o cupă de argint în valoare de 12 ughi, până vor scoate cupa.

82. 1623 (7131) iunie 13, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod întăreşte mănăstirii Sf. Sava viile şi grădinile dăruite de călugărul Macarie, care în mirenie s-a numit Cefut Manole, în pricina cu mănăstirea Galata.

83. 1623 (7131) iunie 15. Gărdan din Bahnă zălogeşte moşia sa din Bahnă lui Zaharia din Berbeşti, pentru suma de 25 de taleri.

84. 1623 (7131) iunie 18, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod hotărăşte în pâra dintre Gligore cu Dumitru şi Mircea din Răspopi asupra unor oameni de pe moşia lor, înscrişi la cislă.

85. 1623 (7131) iunie 19, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod porunceşte pârcălabilor de la Neamţ să pună în vedere târgoveţilor din Tg. Neamţ să lase în pace o poiană a mănăstirii Secu.

86. 1623 (7131) iunie 20, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod întăreşte lui Dumitraşco Fulger diac nişte case şi părţi din satul Todereşti, ţinutul Cârligăturii, cu 53 şi 12 taleri, şi o parte din satul Lupşeşti, pe Soluneţ, ţinutul Soroca, cu 50 de ughi galbeni.

87. 1623 (7131) iunie 20, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod întăreşte lui Zadul un loc de casă în Antăleşti cu jirebie la câmp, răscumpărate de la Onichie şi alţii.

88. 1623 (7131) iunie 22, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod porunceşte ureadnicului din târgul Piatra şi altor slugi să lase în pace hotarul mănăstirii

www.dacoromanica.ro

Pângăraţi de la Ivăneşti şi Bilăeşti, ţinutul Neamţ, ca nimeni să nu cosească fânul călugărilor.

89. 1623 (7131) iunie 23, Bârlad. Şoltuzul şi pârgarii din târgul Bârlad dau mărutire pentru satul Ionăşeşti, dăruit lui Dumitraşco Ştefan, mare vornic de Ţara de Jos, de către popa Vasile Gavrincea şi alţii pentru un om ucis.

90. 1623 (7131) iunie 25. Iaşi. Ştefan Tomşa voievod porunceşte starostelui de Putna să lase în pace nişte mori din ţinutul Putna, ale mănăstirii Tazlău.

91. 1623 (7131) iunie 25, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod întăreşte mănăstirii Solca satul Stroeşti, din ţinutul Hârlău, care a fost ascultător de ocolul târgului Hârlău.

92. 1623 (7131) iunie 25, Iaşi. Miron Barnovschi, hatman şi pârcălab de Suceava, dăruieşte mănăstirii Solca, satele Mlenăuţi şi Plopeni, ţinutul Dorohoi, iar după moartea lui, satele Uricani, ţinutul Cârligătura, şi Căcăceni, ţinutul Neamţ.

93. <După 1623 (7131) iunie 25>. Cercetarea boierilor în pricina dintre popa Vasile şi călugării de la mănăstirea Dieneşti cu Vitoltie pentru o ocină de la Gălăşeşti.

94. 1623 (7131) iunie 28 Iaşi. Ştefan Tomşa voievod întăreşte mănăstirii Solca satele Mlenăuţi şi jumătate din satul Plopeni, ţinutul Dorohoi, Uricani, la Cârligătura, cu casă şi moară la Bahlui, şi satul Căcăceni, ţinutul Neamţ, dăruite de Miron Barnovschi, hatman şi pârcălab de Suceava.

95. 1623 (7131) iulie, Vlădeni. Sava, fratele său, Petrică, şi sora lor, Nastea, dăruiesc mănăstirii Secu a treia parte dintr-un moş din Vlădeni.

96. 1623 (7131) iulie 10, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod întăreşte Dochiei o parte din satul Ţutcani, ţinutul Neamţ, în urma unei judecăţi cu Vasile Bulboacă.

97. <1623 (7131)> iulie 10. Judecată între Neculai egumenul şi tot soborul de la mănăstirea Sfântul Ilie Proorocul cu Dumitraşco Şoldan şi alţii pentru nişte vii în Dealul Asinului, câştigată de călugări.

98. 1623 (7131) iulie 11. Ştefan Tomşa voievod scrie călugărilor de la mănăstirea Sfântul Ilie să-i bată pe aceia care le tulbură stăpânirea asupra unei ocini şi asupra unor poslușnici dăruiţi în satul Şcheia.

99. 1623 (7131) iulie 12, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod întăreşte lui Dumitraşcu Seachil Seliştea Ruşilor, ţinutul Neamţ, în urma unei judecăţi cu Luca Fuştele.

100. 1623 (7131) iulie 15, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod întăreşte Păscălinei Iacomiasa o parte din satul Rusii Goei cumpărată de la Nastasia şi Erina, cu 20 de galbeni ungureşti.

101. 1623 (7131) iulie 19, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod întăreşte lui Ionaşco Cehan, vornic de gloată, părţi de moşie din satele Nemicani, cumpărată cu 30 de taleri, Şopârleni, cumpărată cu 60 de taleri, şi Dolheşti, cumpărată cu 22 de taleri.

102. 1623 (7131) iulie 23. Iaşi. Ştefan Tomşa voievod întăreşte lui Manolachi, mare vameş, satele Vistierniceni, Rogojani şi Roşieci pe Răut şi satul

www.dacoromanica.ro

Măşceani pe Nistru, în ţinutul Soroca, pierdute de Balica hatman în hiclenie, iar Manolachi a dat 600 de galbeni la trebuinţa pământului.

103. 1623 (7131) iulie 29. Ştefan Tomşa voievod întăreşte mănăstirii Homor două fălci de vie la Cotnari, în Dealul Episcopului, dăruite de Mihai Trifan, fost postelnic.

104. 1623 (7131) august 4, Iaşi. Ştefan Tomşa voievod întăreşte mănăstirii Secul o parte din satul Vlădeni, cu loc de moară şi iaz pe Dobruşa, ţinutul Soroca, dăruită de copiii lui Văscan.

105. 1623 (7131) august 11. Ştefan Tomşa voievod întăreşte mănăstirii Sucevița satul Verbia pe Jijia, ţinutul Hârlău, şi două fălci de vie în dealul Ţombricului, la Cotnari.

106. 1623 (7131) <după august 11-noiembrie 19>. Radu Mihnea voievod întăreşte uric lui Marmură uricarul şi jupânesei lui, Mărica, jumătate din satul Bojieni, cu loc de moară pe pârâul Bârlăzălului, cumpărată de la Gavriil Bălici şi fraţii lui, cu 150 de taleri de argint.

107. 1623 (7131) <după august 11-noiembrie 19>. Radu Mihnea voievod întăreşte uric lui Marmură uricarul şi jupânesei sale Marica părţi din satul Scăleni, cu locuri de moară pe apa Bârlăzălului, cumpărate de la Gavril, fratele lui Bălan, şi alţii, o parte cu 20 şi alta cu 25 de taleri de argint.

108. <1623 (7131)> august 18, Năvârniţi. Nicoară mărturiseşte că a luat de la vorniceasa cea mare, Todosia, jupâneasa lui Nicoară mare vornic, un cal şi două vaci, zălogindu-i jumătate din satul Deviceni până se va tocmi cu vornicul să i le plătească.

109 <1623 septembrie 1 – 1624 august 31> (7132), Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte mănăstirii Golia stăpânirea asupra satului Tomeşti, din ocolul târgului Iaşi, dăruit de Ştefan Tomşa.

110. <1623 septembrie 1 – 1624 august 31> (7132). Radu Mihnea judecă pricina între fetele lui Mândău, nepotul Bazgăi armaş, cu Lupul Prăjescul pentru nişte ţigani.

111. <1623 septembrie 1-1624 august 31> (7132). Fiii Anei din Valea Albă îşi împart averea, iar Gavril face nişte cumpărături în Hărţăşti.

112. <1623 septembrie 1-1624 august 31> (7132). Marii boieri dau mărturie că Nicoară Moţoc a vândut lui Condre vameş şi jupânesei sale, Sofronia, vara lui Nicoară Moţoc, o ocină la Şişcăuţi.

113. <16>23 (<71>32) septembrie 8. Gheorghe, fiul lui Cristea, zălogeşte partea sa din Odobeşti lui Dumitrache Mătiaş pentru doi galbeni.

114. <1623-1627> septembrie 15, Suceava. Nacul, Dociul fost paharnic, Pătraşco şi Toderaşco, feciorii lui Simionel din Soloneţ, îşi împart ocinele din Soloneţ, Comăneşti şi a patra parte din Dărmăneşti, vânzând fratelui lor Costantin o parte de ocină.

www.dacoromanica.ro

115. 1623 (7132) septembrie 15, Iaşi. Ghianghea, mare logofăt, şi alţi boieri dau mărturie că Lupul, al treilea logofăt, a cumpărat satul Drăceni, ţinutul Fălciu, de la Ion, fiul lui Toma, şi alţii, cu 60 de ughi.

116. 1623 (7132) septembrie 18. Radu Mihnea voievod pentru pâra dintre Gorce <Volcinschi> cu călugării ... pentru o moară din Volcineţi.

117. 1623 (7132) octombrie 26. Savin, fost sulger, dă mărturie că Ionaşco a vândut partea sa din Cărbuneşti lui Gligorie Buhuş, cu 26 de taleri.

118. 1623 (7132) noiembrie 3, Iaşi. Radu Mihnea voievod împuterniceşte călugării de la mănăstirea Sfântul Sava din Iaşi să-şi aducă înapoi vecinii fugiţi de pe moşia Stroeşti a mănăstirii.

119. 1623 (7132) noiembrie 6, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Grecul vistiernicel satul Paşcani, ţinutul Suceava.

120. 1623 (7132) noiembrie 6, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte Mitropoliei de Suceava satul Zaboloteni.

121. 1623 (7132) noiembrie 15, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte mănăstirii Secul vechiul hotar al acesteia stabilit în timpul lui Ieremia Moghilă.

122. 1623 (7132) noiembrie 19, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte mănăstirii Secul nişte mori, o prisacă, o odae şi câţiva vecini, care sunt la Târgul Frumos.

123. 1623 (7132) noiembrie 20. Radu Mihnea voievod întăreşte mănăstirii Galata satele Voroveşti, Mihăleşti, Plopi, Cârsteşti, Belceşti, Sadina şi Tămăşani.

124. 1623 (7132) noiembrie 20, Iaşi. Radu Mihnea voievod judecă pricina dintre călugării de la mănăstirea Sfântul Sava din Iaşi şi Lupul, al doilea logofăt, cu jupâneasa lui, Marica, şi fraţii ei, Gheorghie şi Ion, feciorii lui Ştefan Prăjescul stolnic, pentru satul Agiudeni lângă Siret, ţinutul Roman.

125. 1623 (7132) noiembrie 21, Iaşi. Radu Mihnea voievod scuteşte de dări satele Belceşti, Plopi şi Călugăreni din ţinutul Hârlău, ale mănăstirii Galata, metoh al Sfântului Mormânt.

126. 1623 (7132) noiembrie 21, Iaşi. Radu Mihnea voievod porunceşte tuturor dregătorilor domneşti să nu perceapă nicio dare de la chevăsăria mănăstirii Sfântul Sava din Iaşi.

127. 1623 (7132) noiembrie 21, Iaşi. Radu Mihnea voievod porunceşte tuturor dregătorilor domneşti din ţinutul Fălciu să lase în pace vecinii mănăstirii Sfântul Sava din satul Guşeţei, care sunt obligaţi să lucreze numai pentru mănăstire.

128. 1623 (7132) noiembrie 22, Iaşi. Radu Mihnea voievod împuterniceşte pe Enachie postelnic să ţină satul Prigorceani ce a fost al lui Sacotă, fost postelnic, care este dator lui Enachie postelnic cu 66 de galbeni.

129. 1623 (7132) noiembrie 22. Radu Mihnea voievod întăreşte mănăstirii Galata satele Sagna, Tămăşani, cu loc de mori pe Siret, şi satul Blăgeşti, pe Siret, în ţinutul Suceava.

www.dacoromanica.ro

130. 1623 (7132) noiembrie 23. Radu Mihnea voievod judecă pricina unor vecini din Stroeşti.

131. 1623 (7132) noiembrie 24, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte împărţeala satelor Seliştea Rusii, Bârjovenii, Feleştii, Gocimani, Arămeşti şi Seliştea Rumânii, făcută de Dumitraşco Seachil cu fraţii săi.

132. <1623 (7132) noiembrie 24 - 1630 (7139) octombrie 28>. Dumitraşco Ştefan, mare logofăt, mărturiseşte că Constantin s-a îndatorat să întoarcă în trei zile vânzarea lui Lupaşcu către Popovici.

133. 1623 (7132) noiembrie 25, Iaşi. Radu Mihnea voievod porunceşte slujbaşilor din târgul Roman să nu supere cu dări satele Tămăşeni şi Sadna ale mănăstirii Galata.

134. 1623 (7132) noiembrie 29, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Manolache mare vameş satele Rogojani, Roşieci şi Vistiernici pe Răut şi Măşceni pe Nistru, ţinutul Soroca.

135. 1623 (7132) noiembrie 29, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Lupul Prăjescu şi jupânesei lui, Safta, satul Miclăuşani, ţinutul Roman, dăruit de Simion Stroici vistiernic pentru care s-au judecat cu Miron Barnovschi hatmanul.

136. 1623 (7132) decembrie 1, Iaşi. Radu Mihnea voievod scuteşte de orice dări şi obligaţii oamenii străini pe care îi va aduce mănăstirea Galata în satul Voroveşti, ţinutul Cârligătura.

137. 1623 (7132) decembrie 2, Iaşi. Toma postelnic şi Iordache dau mărturie pentru jumătate din satul Paşcani al lui Balica hatman, răscumpărat de la Ştefan vodă de Ionaşco vistiernicel.

138. 1623 decembrie 2, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte Mitropoliei Sucevei satul Poiana Vlădicăi de lângă Iaşi şi scuteşte de dări 20 de vecini de acolo pentru a lucra la viile Mitropoliei, din al căror venit să se procure cele necesare la biserica Sf. Gheorghe din Suceava.

139. 1623 (7132) decembrie 2. Radu Mihnea voievod întăreşte Mitropoliei de Suceava satul Pescari, ţinutul Suceava, pe râul Suceava.

140. 1623 (7132) decembrie 6, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Ghiorghi, diac din Tătăreni, un loc de prisacă în hotarul Popeştilor.

141. 1623 (7132) decembrie 11, Iaşi. Radu Mihnea voievod porunceşte unor aprozi ca să prindă şi să aducă la locul lor pe oamenii fugiţi din satele mănăstirii Galata.

142. 1623 (7132) decembrie 11. Radu Mihnea voievod porunceşte slujitorilor domneşti şi boiereşti din ţinutul Vaslui să nu mai ia pâinea de la moşiile mănăstirii Galata, aflate la Curteşti.

143. <1623 (7132)> decembrie 14. Gligore şi sora sa, Sofronia, copiii Grozavei, nepoţii lui Gherman din Zmiiani, vând lui Drăgan, Efrim şi Albul o parte din Zmiiani.

www.dacoromanica.ro

144. 1623 (7132) decembrie 15, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Lupul, al doilea logofăt, satul Boziani pe Iucaş, ţinutul Neamţ, în urma unei judecăţi cu Duca, fost uşar.

145. 1623 (7132) decembrie 16, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte Salomiei, cneaghina lui Voruntar, satul Negriteşti, ţinutul Neamţ, în urma unei judecăţi cu Duca, fost uşar.

146. 1623 (7132) decembrie 20. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Zadul, fiul Magdei, părţi de ocină din satul Antăleşti.

147. 1623 (7132) decembrie 21, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte mănăstirii Sfântul Ilie de lângă Suceava satul Războieni, ţinutul Nemţ.

148. 1623 (7132) decembrie 26, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Simion, mare spătar, satul Portăreşti pe Simila, cumpărat cu 350 de taleri de la Parasca Crăiasca şi fiii ei.

149. 1624 (7132) ianuarie 7, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte călugărilor din mănăstirea Pângăraţi o vie ce este în hotarul Bogdăneştilor cu grădini, case şi pivniţă, danie de la Pavel călugăr şi fraţii lui.

150. 1624 (7132) ianuarie 7, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte mănăstirii Sfântul Ilie o bucată de pământ în hotarul satului Şchei, dăruită de Ştefan Tomşa voievod.

151. 1624 (7132) ianuarie 7, Iaşi. Radu Mihnea voievod porunceşte lui Condrea, vistiernicel din Ţibucani, să oprească moara şi pâinea lui Petrea din Strâmbi şi să stabilească zi de judecată pentru dânsul şi Niculachi, mare stolnic, în pricina acelei mori.

152. 1624 (7132) <după ianuarie 7>. Radu Mihnea voievod judecă pricina dintre Petrea din Strâmbi şi Niculachi, mare stolnic, pentru un vad de moară.

153. 1624 (7132) ianuarie 9, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Athanasie, episcop de Roman, hotarul unei prisăci de la Bacău.

154. 1624 (7132) ianuarie 10, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte mănăstirii Bistriţa gloabele şi duşegubinele din satele ei, pentru odăjdii şi încălţăminte.

155. 1624 (7132) ianuarie 13, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte mănăstirii Secul nişte poieni din hotarul Târgului Neamţ, danie de la Ieremia Moghilă voievod.

156. 1624 (7132) ianuarie 13, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte mănăstirii Secul un vad de moară la Purceleşti, danie de la Ghiorghie stolnic şi cneaghina sa, Nastasia.

157. 1624 (7132) ianuarie 13, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte mănăstirii Tazlău tot hotarul satului Colţeşti dinspre Şerbeşti.

158. 1624 (7132) ianuarie 13, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte mănăstirii Tazlău iezerul şi braniştea împreună cu toate iezercanele şi gârlele dimprejur.

www.dacoromanica.ro

159. 1624 (7132) ianuarie 15. <Radu Mihnea voievod> întăreşte lui Pătraşco Udrea o parte din Orăşeni, ţinutul Botoşani, pe care a cumpărat-o.

160. <1624 (7132) ianuarie 17>. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Gureş, fiul lui Ştefan din Şuverteni, jumătate din satul Scorţeni, în urma unei judecăţi cu Macovei şi Gulian.

161. 1624 (7132) ianuarie 19. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Lupul, fost spătar, părţi de moşie în Fiţingheşti, cumpărate de la Ghedeon, fiul lui Voico logofăt, cu 80 de taleri.

162. 1624 (7132) ianuarie 19. Radu Mihnea voievod întăreşte slugii sale Lupul spătar a treia parte din satul Fiţingheşti şi dintr-un vad de moară din gârla Putnei, cumpărate de la Ghedeon, fiul lui Voico, fost logofăt.

163. 1624 (7132) ianuarie 21. Radu Mihnea voievod întăreşte mănăstirii Berzunţul o parte din poiana Găuricea, cumpărată de la Avraam, fiul Nastei.

164. 1624 (7132) ianuarie 26, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Pătraşco Udrea, fost pitar, şi jupânesei lui, Marica, o parte din satul Orăşani, cu balta Strâmba, poiene de fân şi iaz, în ţinutul Hârlău.

165. 1624 (7132) ianuarie 27, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Gavril Capşa pitar o casă cu jirebie din satul Stroeşti pe Moldova.

166. <1624-1625> ianuarie 29. Dumitraşco Ştefan, mare logofăt, Ionaşco, mare vornic de Ţara de Jos, Nicoară, mare vornic de Ţara de Sus, Barnovschi, hatman şi pârcălab de Suceava, şi Lupul, al doilea logofăt, adeveresc şi întăresc lui Necula Gheorma a patra parte din jumătatea satului Bănileşti, ţinutul Bârlad, pe apa Bârladului, danie de la Efrim de Şerboteşti, pentru pomenire.

167. 1624 (7132) februarie 1, Iaşi. Ghianghea, fost mare logofăt, şi alţi boieri dau mărturie pentru o parte de sat din Băloşeşti, cu vad de moară şi prisacă, vândută de Vasile Hasnaş şi surorile sale lui Apostol, fost pârcălab de Roman, cu 110 taleri buni.

168. 1624 (7132) februarie 11, Suceava. Radu Mihnea voievod întăreşte Maricăi Cristea vorniceasa satul Blăjeri pe Bârlad la Tecuci.

169. 1624 (7132) februarie 23. Radu Mihnea voievod porunceşte lui Vasilie diac şi lui Băzăcianul să cerceteze pricina lui Simion Mălai cu Platon şi Dumitraşco din Hreasca, care cu heleşteul lor îi îneacă moara.

170. 1624 (7132) februarie 27, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Nicoară, mare vornic de Ţara de Sus, o ocină la Creţeni, ţinutul Tutova, cumpărată de la Toader, cu 60 de taleri.

171. 1624 (7132) februarie 29, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Apostol, fost pârcălab, parte din Buruieneşti, ţinutul Roman, cumpărată de la Dumitru Pârvul, cu 100 de taleri bătuţi.

172. 1624 (7132) martie 15, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte diecilor Iuraşco şi Gheorghe Başotă stăpânirea asupra seliştilor Tătăreni şi Zbereni.

www.dacoromanica.ro

173. 1624 (7132) martie 15, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Pilat şi feciorilor săi părţi din satul Hânţeşti, cu vecini, în urma judecăţii cu Neagoe şi cneaghina sa Candachie, fosta soţie a lui Bucioc vornicul.

174. 1624 (7132) martie 17, Iaşi. Radu Mihnea voievod dăruieşte lui Duca, fost mare uşer, satul Tişăuţi din ocolul târgului Suceava, pentru slujbă dreaptă.

175. 1624 (7132) martie 20. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Lupul, al doilea logofăt, părţi din satul Rusii Zavolui, cumpărate de la Grigorii, fiul Anei, cu 30 de taleri.

176. 1624 (7132) martie 24, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Simion Gheuca, mare spătar, satul Portăreşti, pe Smila, ţinutul Tutovei, cumpărat de la Parasca cu 350 de taleri de argint, părţi din satul Băcani şi o parte din satul Păuleşti, ţinutul Tutovei.

177. 1624 (7132) martie 24, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Vasilie Roşca, mare medelnicer, satul Bărbeşti, ţinutul Cârligăturii, danie de la Ştefan Tomşa, pierdut în hiclenie de Balica hatman.

178. <1624 martie 24>. Radu Mihnea voievod întăreşte mănăstirii Solca satele dăruite de ctitorul Ştefan Tomşa voievod.

179. 1624 (7132) martie 24. Chilsia din Iucşeşti şi rudele sale vând lui Apostol pârcălab din Băloşeşti parte din satul Hârleşti cu 48 de taleri.

180. 1624 (7132) martie 24, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Miron Barnovschi hatman satul Bosancea din ţinutul Suceava.

181. 1624 (7132) martie 24, Iaşi. Radu Mihnea întăreşte lui Miron Barnovschi satele Verbova, Verejani, Zaluceni şi Nemirovul în ţinutul Soroca.

182. 1624 (7132) martie 25. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Enache postelnic mai multe sate cumpărate în ţinuturile Chigheci, Fălciu, Iaşi, Lăpuşna, Soroca, Tecuci şi Tutova.

183. 1624 (7132) martie 26, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Nicoară, mare vornic al Ţării de Sus, satele Diviceni şi Ceucani din ţinutul Tutova, satul Corjouţi, ţinutul Hotin, satul Cajval, ţinutul Iaşi, şi părţi din satul Munteni pe Siret, ţinutul Neamţ.

184. 1624 (7132) martie 26. Radu Mihnea voievod confirmă bisericii Mitropoliei de Suceava stăpânirea asupra satului Zaboloteni, ţinutul Suceava, cu loc de moară pe râul Suceava.

185. 1624 (7132) martie 26. Radu Mihnea voievod confirmă bisericii Mitropoliei de Suceava stăpânirea asupra satului Zaboloteni, ţinutul Suceava, cu loc de moară pe râul Suceava, şi asupra Poienii Vlădicii de lângă Iaşi şi a satului Pascari.

186. 1624 (7132) martie 26, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Condrea, mare vameş, părţi cumpărate din satele Tomceşti, ţinutul Tecuci, Popi la Gura Gerului, Popeni, Gereni, ţinutul Tecuci, Iujdeleni, ţinutul Covurlui, şi jumătate din satul Răfleşti.

www.dacoromanica.ro

187. 1624 (7132) martie 27, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Nicoară, mare vornic al Ţării de Sus, satele Măgura şi Giulinţi din ţinutul Dorohoi, Trifăuţi, ţinutul Soroca, Şirăuţi, ţinutul Hotin, două fălci de vie, părţi din satul Huhurezi şi satul Bădeşti, pe Prut, ţinutul Iaşi.

188. 1624 (7132) martie, <Hârlău>. Gavril Budul, fost şoltuz de Hârlău, dăruieşte mănăstirii zidite de Zagavei poiana Pârcovaci, în ţărmurile Bahluiului.

189. 1624 (7132) martie 29, Suceava. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Dumitraşco Fulger diac stăpânirea peste nişte case şi o parte de ocină din satul Todereşti.

190. 1624 (7132) aprilie 5, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte cneaghinei răposatului Goia, fost mare postelnic, o parte din satul Buruieneşti.

191. 1624 (7132) aprilie 5. Mădălina, preoteasa din Pereni, şi fiii ei şi Arvasie Hoşmăndoaie cu fiii ei dau părţile lor din satul Pereni la Turia, ţinutul Iaşi, lui Dumitraşco diac, ca despăgubire pentru un cal, preţuit cu 25 de lei.

192. 1624 (7132) aprilie 6, Mirceşti. Constantin, fiul Mădălinii, şi Boţia, fiul Pribei, vând moşia lor din Şurineşti lui Todică de acolo pentru o vacă bună şi un viţel.

193. 1624 (7132) aprilie 6. Toader, fiul lui Şarpe, vinde partea lui de moşie din Şurineşti lui Todică cu 12 taleri.

194. 1624 (7132) aprilie 9. Radu Mihnea voievod întăreşte călugărilor de la mănăstirea Sfântul Ilie Proorocul patru fălci de vie din Dealul Asinului, în urma unei judecăţi cu Dumitraşcu, fiul lui Pătraşco logofăt.

195. 1624 (7132) aprilie 12, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Ionaşco Cehan satul Voloşeni, din ocolul Stănileşti, ţinutul Fălciu.

196. 1624 (7132) aprilie 13, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Ionaşco Cehan, fost vornic, nişte ţigani robi.

197. 1624 (7132) aprilie 14. Radu <Mihnea> confirmă lui Feltin, gazda sa, un loc de heleşteu şi de moară.

198. 1624 (7132) aprilie 14, Iaşi. Radu Mihnea întăreşte lui Ionaşco Cehan, fost vornic, satul Novaci din ţinutul Fălciu.

199. 1624 (7132) aprilie 18, Iaşi. Radu Mihnea voievod porunceşte vătafilor de Suceava să despresoare partea de ocină din Volcineţi a lui Gorcea, feciorul lui Ilie, oprită de călugării mănăstirii Sucevţa.

200. 1624 (7132) aprilie 19, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Toma postelnic o parte din satul Hăneşti, ţinutul Dorohoi, care îi fusese zălogită, până i se vor înapoia banii, în urma unei judecăţi cu cneaghina lui Soltan din Hăneşti.

201. 1624 (7132) aprilie 20. Radu Mihnea voievod întăreşte văduvei lui Dumitru Goia, fost postelnic, ocinele ei.

202. 1623 aprilie 21. Radu Mihnea voievod dă un obroc pentru sărbătorirea hramului Sfântului Ioan cel Nou la biserica mitropolitană din Suceava.

203. <1624> aprilie 23, Hreaţca. Ionaşcu Băzăcean aprod şi Vasilie diac cercetează pricina dintre Simion Mălai cu Platon şi popa Gheorghie din Hreaţca,

www.dacoromanica.ro

pentru un heleşteu care ameninţă să-i înece moara de la hotarul Pleşeştilor, hotărând ca Platon să-şi lase jgheaburile morilor lui mai jos pentru a nu îneca morile lui Mălai.

204. 1624 (7132) aprilie 26. Iaşi. Dumitraşco, mare logofăt, şi alţi boieri dau mărturie că Enache postelnic a cumpărat satul Larioneşti pe Nistru de la Gherasim Roşca şi fraţii săi, cu 600 de taleri de argint.

205. 1624 (7132) mai 1, Ghireni. Nastasia, fiica lui Ionaşco, dă Dochiei partea sa de moşie din satul Adăşeni, <ţinutul Dorohoi>, pentru doi boi şi trei oi, care au pierit din vina ei şi a fratelui ei.

206. 1624 (7132) mai 5, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte mănăstirii Berzunţ părţi de ocină în satele Hilteu şi Ciofreşti, ţinutul Trotuş, cu vii şi patru sălaşe de ţigani.

207. 1624 (7132) mai 5, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte mănăstirii Berzunţ mai multe sălaşe de ţigani şi un hotar.

208. 1624 (7132) mai 5, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Anastasie Crimca, mitropolit de Suceava, un loc de prisacă în hotarul satului Todereşti, cumpărat de la Pătapie din Romăneşti cu 50 de taleri de argint.

209. <După 1624 (7132) mai 9>, Iaşi. Vasile Vartic se învoieşte cu Nastasia pentru folosirea în devălmăşie a iezerului din satul Cerlena Mică.

210. <1624 (7132)> mai 10. Ion Ţircov ia un poloboc de mere cu 13 lei de la Platon, pentru care îi dă o jumătate de jirebie de moşie până îi va da banii.

211. 1624 (7132) mai 27, Iaşi. Andrei, fiul lui Bejan Buznea, împrumută de la Grigore mare paharnic 51 de galbeni, bani de argint, şi un galben prost, zălogind partea sa de moşie din satul Şerbeşti.

212. 1624 (7132) iunie 9, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Ionaşco Cujbă, vornic de poartă, moştenirea lui Necoară Moţoc, în urma unei judecăţi cu Mărina, jupâneasa lui Necoară Moţoc.

213. 1624 (7132) iunie 15, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Toader Onilă părţi de cumpărătură din satele Micleşti, cumpărate de la Dronţa şi Cârstea cu 12 şi 20 de taleri, şi o parte din Nuoreşti, cumpărată de la Vasile, fiul Todoscăi, cu 20 de taleri bătuţi.

214. 1624 (7132) iunie 15, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Ursu şi Dumitraşco, fiii lui Nădăbaico, fost vornic, o moară din satul Târgoveţi, pe apa Putna, şi părţi de ocine cumpărate de tatăl lor cu 40 de taleri de argint.

215. 1624 (7132) iunie 24, Iaşi. Radu Mihnea voievod porunceşte călăraşilor din târgul Fălciu să nu se amestece în balta Luciul, care este a lui Duca comis.

216. 1624 (7132) iulie 1, Iaşi. Radu Mihnea voievod porunceşte pârcălabilor de Orhei să înapoieze uneltele luate de Iane, fost dregător la satul Horilcani, călugărilor de la Sfântul Sava.

217. 1624 (7132) iulie 1, Iaşi. Radu Mihnea voievod scuteşte de dări şi gloabe satul Holercani, ţinutul Orhei.

www.dacoromanica.ro

218. 1624 (7132) iulie 8, Iaşi. Radu Mihnea voievod porunceşte pârcălabilor, şoltuzului şi pârgarilor de Roman să nu învăluiască poslușnicii episcopiei de Roman.

219. 1624 (7132) iulie 9, Iaşi. Radu Mihnea voievod dăruieşte mănăstirii Sfântul Sava din târgul Iaşi, care este metoh la Ierusalim, satul Mârzeşti, ţinutul Iaşi.

220. 1624 (7132) iulie 14. Maria, fiica lui Petru Şchiopul, închină mănăstirea Hlincea mănăstirii Galata.

221. 1624 (7132) iulie 15. Ionaşcu Coşăscu a cumpărat de la Ionaşcu din Ivăneşti şi de la fratele lui, Ifrim, partea lor de ocină din Ivăneşti, cu 24 de taleri.

222. 1624 (7132) iulie 22, Iaşi. Radu Mihnea voievod dăruieşte lui Miron Barnovschi, hatman şi pârcălab de Suceava, satele Iucşeni şi Unguraşi, ţinutul Suceava, foste domneşti şi ascultătoare de ocolul târgului Suceava.

223. 1624 (7132) august 2, Târgul Siret. Marica, soţia lui Vasilie Orăş, fost vornic, dă zestre fiicei sale, Anghelina, şi ginerelui său, Onciul Iuraşcovici, fost staroste, satul Şendriceni, ţinutul Hârlău.

224. 1624 (7132) august 11. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Vasilie şi femeii lui, Anuşca, o parte din satul Florinteşti, cumpărată de la Marica, fiica Florii din Florinteşti, cu 12 taleri.

225. 1624 (7132) august 12, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte nişte părţi din satul Corlăteşti lui Toader din Hreasca şi fraţilor lui, în urma unei judecăţi cu Nicolachi stolnic şi feciorii lui Boul vistiernic.

226. 1624 (7132) august 14, Iaşi. Dumitraşco, mare logofăt, şi alţi mari boieri judecă pricina dintre jupâneasa lui Damian vistiernic cu Niculache stolnic, pentru părţi de moşie din Corlăteşti şi Stejereni.

227. 1624 (7132) august 15, Iaşi. Lupul pitărel din Obrejeni, Ion tot de acolo, Onofrei din Moineşti şi alţii dau mărturie că Borvină din Mohorâţi vinde lui Gheorghe, diacul din Tătăreni, un loc de prisacă în hotarul Popeştilor.

228. 1624 (7132) august 22. Tiron Petrea, fiul lui Condrea, vinde lui Pană stolnic a patra parte din satul Zărneşti, ţinutul Covurlui.

229. 1624 (7132) august 22. Miron Negrea, fiul lui Condrea, vinde lui Pană stolnic a patra parte din satul Zărneşti.

230. <1624 septembrie 1-1625 august 31> (7133). Lupul Neghici, soţia sa, Candachia, şi copiii lor şi cu familia vând parte din satul Bălăceni lui Stratulat Dobrenschi din Bălăceni, cu 80 de taleri.

231. 1624 (7133) septembrie 3, Bârlad. Hilina, fiica popii Gligorie din Cerchejeni, zălogeşte ocina ei din satul Orgoeşti vărului său Dumitraşco Cămărzan, pentru 10 lei.

232. 1624 (7133) septembrie 15. Radu Mihnea voievod confirmă privilegiile bisericii mitropolitane Sfântul Gheorghe pentru trebuinţele luminatului, ale vinului, tămâii ş.a.

www.dacoromanica.ro

233. 1624 (7133) octombrie. Uliana şi fiii ei dau partea lor din satul Dămieneşti din hotarul Rusii Zavului, vărului lor, popa Grigorie din Dămieneşti, care le-a plătit multe dabile domneşti.

234. 1624 (7133) octombrie 2, Suceava. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Cristian Rotompan, logofăt al treilea, o parte din heleşteul de lângă Nemiceni, cumpărată de la Dumitraşco, fiul lui Evloghie, cu 10 taleri.

235. 1624 (7133) octombrie 9, Suceava. Ana şi fratele ei, Ionaşco din Antăleşti, vând ocina lor din Antăleşti lui Dealeu din Spătăreşti, cu 55 de taleri.

236. <1624 (7133)-1625 (7134)> octombrie 17, Hârlău. Popa, fiul lui Ştefan, nepotul lui David, şi cu feciorul lui, Lazor, vând vornicului Nicoară şi jupânesei sale Todosia a şasea parte din Davidescu, cu 40 de taleri; de asemenea, Tâmpa şi femeia lui, Grozava, vând o vie cu casa în vatra satului şi cu vad de moară din Fântâneni.

237. 1624 (7133) octombrie 24. Radu Mihnea voievod închină mănăstirea Aron Vodă din ţarina Iaşilor mănăstirii Sfântul Ioan Botezătorul din Sozopolis.

238. 1624 (7133) octombrie 27, Iaşi. Gheorghe, fiul lui Danco din Todereşti, dă mărturie că Dumitraşco diac a plătit banii pentru Gheorghe din Todereşti şi a luat asupra sa curtenia acestuia.

239. 1624 (7133) noiembrie 3, Hârlău. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Ponici, diac din Rugăşeşti, satele Socrujeni, Bisericani, Zaluceni, Sfetcăuţi şi Hrijăni.

240. 1624 (7133) noiembrie 12, Suceava. Radu Mihnea voievod întăreşte mănăstirii Secul satele Ruşciori şi Jideşti, ţinutul Neamţ.

241. 1624 (7133) noiembrie 14, Suceava. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Onciul Iuraşcovici satul Şendriceni şi alte moşii.

242. 1624 (7133) noiembrie 15, Suceava. Radu Mihnea voievod hotărăşte ca dregătorii târgului Piatra să lase în pace satele Avereşti, Giurov şi Nicoreşti ale mănăstirii Aron Vodă, în urma plângerii călugărilor.

243. 1624 (7133) noiembrie 22. Pârcălabul de Neamţ dă mărturie despre oamenii care au fost fără dăjdii şi cărora li s-au aprins casele din braniştea Slatinei, Ruşcii şi a Neamţului.

244. 1624 (7133) decembrie 5. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Ghianghea, fost mare logofăt, stăpânirea unei părţi din satul Frăteşti, cumpărată de la Candachia, nepoata Huhulii pitar.

245. 1624 (7133) decembrie 8. Radu Mihnea voievod întăreşte o moşie din Muncel.

246. 1624 (7133) decembrie 15, Suceava. Radu Mihnea voievod întăreşte zapisul adus de Zadul, prin care acesta a luat de la Beleaiu, pentru datorii, o jumătate de loc de casă din Antăleşti.

247. 1624 (7133) decembrie 17, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Simion, mare spătar, ocina din Băcani cu mori în Simila, cumpărată de la Ignat şi de la femeia sa, Draga, cu 100 de taleri.

www.dacoromanica.ro

248. 1624 (7133) decembrie 18. Toader şoltuzul şi cei 12 pârgari din Târgu Frumos aleg hotarul Ulmilor de al Slătinenilor.

249. 1624 (7133) decembrie 18. Ion armaşul şi şoltuzii cu cei 12 pârgari din Cotnari şi din Târgu Frumos arată în scris domniei că au ales hotarul satului Ulmi, de hotarul călugărilor de la mănăstirea Slatina.

250. 1624 (7133) decembrie 20, Hârlău. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Ghianghea, fost logofăt, jumătate din satul Lăţcani, pe Siret, ţinutul Roman, cumpărată de la fiii lui Pătraşco, cu 150 de taleri.

251. 1624 (7133) decembrie 21, Suceava. Radu Mihnea voievod porunceşte aprodului Istratie din Albeşti să facă lege dreaptă în pricina dintre Racoviţă <Cehan> şi popa Gonţea de Soleşti cu alţi răzeşi, privitor la o moară pe care au făcut-o împreună.

252. <Cca. 1625 (7133)>. Mărturie hotarnică de la Pătraşcu, mare vătav, şi alţii privitoare la patru case ale lui Năvrăpăscu din satul Boureni, ţinutul Suceava.

253. <Cca. 1625 (7133)>. Sofronia, soţia lui Toader, dă un zapis privitor la Avereşti.

254. 1625 (7133) ianuarie 3. Radu Mihnea voievod porunceşte pârgarilor şi şoltuzului de la Cotnari să lase în pace cramele mănăstirii Neamţ ce le are la Cotnari şi la Hârlău.

255. 1625 (7133) ianuarie 7, Suceava. Radu Mihnea voievod scuteşte de dări satele Avereşti şi Giurov ale mănăstirii Aron Vodă din ţarina laşilor.

256. 1625 (7133) ianuarie 8, Suceava. Radu Mihnea voievod porunceşte lui Vasile Păulel, hotnog de călăraşi, să oprească o parte de ocină din Slăvniceni, în urma plângerii lui Sturdza diac şi Sava Pepelea din Tâlhăreşti asupra lui Dumitraşco Şeptelici.

257. 1625 ianuarie 9, Soleşti. Istratie, păhărnicel din Albeşti, judecă pricina dintre Racoviţă <Cehan> şi popa Gonţea din Soleşti şi cu răzeşii săi, pentru o moară, ce o făcuseră împreună pe apa Vasluiului, hotărând să o stăpânească împreună, iar dacă se va mai face o moară să o stăpânească tot împreună.

258. <1625 (7133)> ianuarie 10. Grigorii, fiul lui Onciul din Boureni, zălogeşte casa şi toată partea sa din satul Boureni lui Mihăilescul vornic pentru o datorie de 50 de galbeni.

259. 1625 (7133) ianuarie 10, Suceava. Radu Mihnea voievod întăreştc mănăstirii Bisericani un hotar, o poiană şi o curătură.

260. 1625 (7133) ianuarie 11. Radu Mihnea voievod a întărit Mierlei, jupânesa lui Steţco, nişte părţi de ocină din satul Liteni, pe Siret, în ţinutul Sucevei, în urma unei judecăţi cu Iacob Moţoc şi cu fratele său, Lazor.

261. 1625 (7133) ianuarie 12, Suceava. Radu Mihnea voievod întăreştc schimbul satelor Solca şi Mihalciul între Evloghie, episcop de Rădăuţi, şi Ieremia Murguleţ.

262. 1625 (7133) ianuarie 17, Baia. Antimia, fiica Anei, vinde lui Deleu aprod o jirebie la Spătăreşti, cu 7 taleri.

www.dacoromanica.ro

263. 1625 (7133) ianuarie 21. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Condrea vameş jumătate din satul Vasileu, cumpărat de la Prodan diacul, cu 100 de taleri.

264. 1625 ianuarie 24. Maria Potoţki, fiica lui Ieremia Moghilă, mărturiseşte că tatăl său, Ieremia Moghilă voievod, a cumpărat satul Hrinceşti, ţinutul Suceava, de la Dumitraşcu căpitan şi de la fiica lui, Tofana, cu 300 de galbeni.

265. 1625 (7133) ianuarie 31, Suceava. Radu Mihnea voievod întăreşte Păscălinei ţarina la Rusi în pricina cu Costin din Poieni care făcuse acolo heleşteu, putând să facă heleşteu în altă parte.

266. 1625 (7133) februarie 1, Suceava. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Tudori, pârcălab de Hotin, satul Clişcăuţi, ţinutul Hotin, fost domnesc, şi a şasea partea din satul Unguraşi, cumpărată de la Ghidion, fiul lui Voico, fost logofăt, cu 100 de taleri, şi alte părţi din acel sat.

267. 1625 (7133) februarie 3, Suceava. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Tăutul, fost logofăt, o parte din satul Sârbi pe Başeu, cumpărată de la Lupul, fiul lui Gorcea Udrea, cu 100 de taleri.

268. <1625 (7133)> februarie 6, Iaşi. Codrea vameşul vinde lui Andrei Iujdele şi Ionaşco Gheleman a patra parte din Iujdeleni, ţinutul Covurlui, şi parte din Huzumi, cumpărătură de la Ilie, fratele lui Samson, şi sora lor, Nastea, cu 30 de taleri bătuţi.

269. 1625 (7133) februarie 11, Suceava. Radu Mihnea voievod întăreşte mănăstirii Solca satul Hrenceşti de pe Solca, ţinutul Suceava, în urma unei judecăţi cu mănăstirea Sucevita.

270. 1625 (7133) februarie 12. Evloghie, episcopul de Rădăuţi, şi soborul mănăstirii Solca dau mănăstirii Sucevita satele Iubăneşti, ţinutul Dorohoi, şi Cârstineşti din ocolul Botoşani, pentru satul Hrinceşti şi seliştile Iazlovăţ şi Ceaplinţi.

271. 1625 (7133) februarie 12. Zapis de la egumenul mănăstirii Sucevita, Aftanasie, despre schimbul cu episcopul Rădăuţilor, Evloghie, şi mănăstirea Solca al satului Hrinceşti şi al seliştii Ciaplinţi şi Iazlovăţ pentru satele Iubăneşti şi Cârstieneşti.

272. 1625 (7133) februarie 12. Anastasie Crimca, arhiepiscop şi mitropolit al Sucevei, dă lui Crăstiian logofătul satul Demideanii, ţinutul Dorohoi, pentru care Crăstiian are să dea în toţi anii câte o mie de curechi la mănăstirea Dragomirna.

273. 1625 (7133) februarie 14, Suceava. Radu Mihnea voievod porunceşte dregătorilor din ţinutul Hârlău să lase în pace satele Plopi, Belceşti şi Călugăreni ale mănăstirii Galata.

274. 1625 (7133) februarie 14, Suceava. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Lupul logofăt jumătate din satul Măcicăuţi pe Răut, ţinutul Orhei, cumpărat de la rudele sale, Tudosca şi Agapia, fetele lui Frăţian, cu 50 de taleri bătuţi.

www.dacoromanica.ro

275. 1625 (7133) februarie 16, Suceava. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Vasile Roşca medelnicer satul Berbeşti, care fusese al lui Balica hatman şi i s-a luat pentru hiclenie.

276. 1625 (7133) februarie 19, Suceava. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Dumitraşco Şeptelici două fălci de vie în Dealul Domnesc, la Cotnari, cumpărate de la Coste, fiul Vrâncenesei, cu 200 de taleri.

277. 1625 (7133) februarie 20, Suceava. Radu Mihnea voievod acordă Candachiei, cneaghina lui Goia vornic, dreptul de a răscumpăra de la Apostol, cu 200 de taleri, a patra parte din satul Buruieneşti, ţinutul Roman, deoarece ea cumpărase o jumătate de sat înainte de Apostol.

278. 1625 (7133) februarie 20, Buceaci. Maria Chiriţoaia a răposatului Chiriţă Dumitraşco Paleolog postelnicul dăruieşte lui Mardarie, fiul Tomei, ocina sa din Ghermăneşti, ţinutul Orheiului.

279. 1625 februarie 20. Radu Mihnea voievod întăreşte mănăstirii Solca satele Badeuţi, Drăgăneşti, Crainiceşti, Ivancicăuţi şi Părlăşani, din ocolul Badeuţi, în urma judecăţii dintre mănăstirile Sucevita şi Solca.

280. 1625 (7133) februarie 21, Suceava. Radu Mihnea voievod întăreşte cneaghinei Mariica, fiica lui Cârstea, fost mare vornic, ocină la Blăjeri pe Bârlad, ţinutul Tecuci.

281. 1625 (7133) februarie 23, Suceava. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Condrea păhărnicel şi soţiei sale Anuşca, partea lor de ocină din satul Preuteşti de pe Şomuz, ţinutul Suceava.

282. 1625 (7133) februarie 23, Suceava. Singlitichia, văduva lui Bilăi vornic, dăruieşte nepotului său Dumitraşco Ştefan, mare logofăt, satul Roznov, ţinutul Neamţ, şi satul Cămileşti, ţinutul Tecuci.

283. 1625 (7133) martie 1, Todereşti. Capşa din Todereşti vinde nişte case şi părţi de moşie în satul Todereşti lui Manole cu 25 de taleri.

284. 1625 (7133) martie 1. Ivaşcu dă un zapis pentru Hreasca.

285. 1625 (7133) martie 1. Cârjeu stolnic şi fiul său, Ivaşcu, vând un sălaş de ţigani, anume Luca cu femeia lui şi cu trei feciori, lui Pană vistiernic, cu 30 de galbeni de aur.

286. 1625 (7133) martie 4. Radu Mihnea voievod îi rânduieşte pe Ionaşco Avram şi Racea să meargă la Blăjari să aleagă partea de sus a lui Drăgan, ce este împresurată de Vasile medelnicer.

287. 1625 (7133) martie 6, Iaşi. Văsiian, fiul lui Ion Policeanul, şi Vasile, fiul lui Mănăilă, vând lui Dumitraşco Fulger diac părţi din satul Todereşti, ţinutul Cârligătura, cu 25 de zloţi.

288. 1625 (7133) martie 8, Suceava. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Iane, fost pârcălab, şi jupânesei sale Nastasia, un loc de prisacă în hotarul târgului Suceava, cu heleşteu şi livezi, cumpărat de la Crâstâna, soţia popii Fedor, cu 140 de taleri.

www.dacoromanica.ro

289. 1625 (7133) martie 9, Suceava. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Dingan păhărnicel părţi de ocină la Oteşti, ţinutul Adjud, cumpărate de la Parasca şi Ion.

290. 1625 (7133) martie 15, Suceava. Radu Mihnea voievod porunceşte lui Gheorghe Roşca, fost vistiernic, şi lui Ştefan, diac din Podobiţi, să aleagă hotarul dintre satele Oneşti şi Scobinţeni.

291. 1625 martie 15, Suceava. Titiana, fiica lui Gheorghe Albotă, vinde lui Toma postelnic o vie de la Cotnari, în Dealul Laslăului, cu 80 de taleri.

292. 1625 (7133) martie 15, Hodorăni. Miron din Crasna vinde ocina sa din Armăşani cu 180 de lei.

293. <Cca. 1625 (7133) martie 15>. Neniul, fiul lui Marco Mutre din Armăşeni, vinde partea sa din Armăşeni lui Lungul pentru doi boi buni şi două vaci cu viţei.

294. 1625 (7133) martie 16, Suceava. Radu Mihnea voievod întăreşte Candachiei din Steţcani o parte de moşie în satul Cărbuneşti, cumpărată de la Iuraşco, nepotul lui Goe, cu 26 de taleri.

295. 1625 (7133) martie 18, Suceava. Radu Mihnea voievod întăreşte un schimb făcut de Dumitru Buhuş cu nişte rude ale sale pentru părţi din satele Găneşti, Răvăcani şi Găureni.

296. 1625 (7133) martie 18. Radu Mihnea voievod întăreşte moşia Mărăţeii, ţinutul Neamţ.

297. 1625 (7133) martie 22, Suceava. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Ionaşco, fiul lui Nicoară Prăjescul, jumătate din satul Stolniceni, vândută de către Ghiorghie şi Todosia lui Nicoară Prăjescul, cu 100 de ughi.

298. 1625 (7133) martie 22, Suceava. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Ionaşco, fiul lui Nicoară Prăjescul, o parte din satul Stolniceni, vândută de Efrim şi Palaghia lui Nicoară Prăjescul cu 150 de taleri.

299. 1625 (7133) martie 24. Ionaşco, fiul lui Toader din Dumbrăveni, vinde a treia parte din partea lui Nechifor în satul Dumbrăveni, lui Constantin, fiul lui Petru Cehan, cu 15 zloţi şi 2 potronici.

300. 1625 (7133) martie 24. Ionaşco, fiul lui Toader din Dumbrăveni, vinde lui Constantin, fiul lui Petre Cehan, a treia parte din partea lui Nichifor în satul Dumbrăveni, cu 30 de zloţi.

301. 1625 (7133) martie 27, Suceava. Radu Mihnea voievod întăreşte nepoţilor lui Toader Stânigeanul câteva jirebii din satele Giurgeşti şi Silişte.

302. 1625 (7133) martie 29. Gheorghe din Costeni, fost vornic, dă mărturie pentru hotarul satului Orbic al mănăstirii Bisericani.

303. 1625 (7133) martie 29. Tufă, Ioana şi Părasca vând lui Costantin cămăraş ocina lor din satul Şendreni, cu 150 de ughi.

304. 1625 (7133) martie 30. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Toflea Batin, fost armaş, a cincea parte din satul Giurgeoani, pe Zeletin, satul Bălăneşti, tot pe Zeletin, şi satul Blăneşti cu două mori în râul Bârladului.

www.dacoromanica.ro

305. 1625 (7133) aprilie 10, Hârlău. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Miron Volcinschi satul Volcineţ, ţinutul Suceava.

306. 1625 (7133) aprilie 12. Hârlău. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Bejan, fost paharnic, părţi de moşie din Brahna, Hilipeşti, Dieneşti şi case cumpărate de la Tamaş din Hilipeşti cu 13 taleri şi şi de Arhip vraciul cu 16 taleri.

307. 1625 (7133) aprilie 12. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Dumitraşco Ştefan, mare logofăt, o moşie în satul Poiana (113 pământuri) pe apa Tazlău, ţinutul Trotuş, cu loc de moară pe Tazlău, cumpărată de la Grosu, fratele lui Grigorie, surorile şi nepotul lor, cu 120 de taleri de argint, şi 14 pământuri cumpărate de la Mihăilă şi alţii, cu 60 de taleri de argint.

308. 1625 (7133) aprilie 17, Hârlău. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Gheorghe părţi din satul Selişte pe Şomuz, cumpărate de la Marica, fiica lui Ionuţ, şi de la bărbatul ei, Deleu, cu 60 de taleri de argint şi cinci taleri.

309. 1625 (7133) aprilie 21, Hârlău. Radu Mihnea voievod împuterniceşte mănăstirea Neamţ să-şi aducă din Ţara Ungurească ţiganii fugiţi, cărora le acordă diferite scutiri.

310. 1625 (7133) aprilie 21. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Pană, al treilea vistiernic, stăpânirea asupra ţiganului Radu Voicu, cu soţia şi copiii lui, cumpăraţi de la Bratul, fiul lui Voico, logofăt din Ţara Românească, cu 30 de galbeni ungureşti.

311. 1625 (7133) aprilie 22. Hârlău. Anastasie Crimca, mitropolitul Sucevei, Athanasie, episcopul Romanului, Pavel, episcopul Huşilor, şi marii boieri dau mărturie lui Cârstian logofăt pentru răscumpărarea cu 150 de galbeni, de la mănăstirea Solca, a satului Lămăşiani, ţinutul Suceava.

312. 1625 (7133) aprilie 23. Samfira, fiica Axeniei, vinde partea sa din satul Stolniceni lui Ionaşcu Prăjescul cu 120 de taleri, bani buni.

313. <Cca. 1625 (7133) aprilie 24>. Dumitraşco împarte cu Vasilie 17 jirebii din satul Hreaţca.

314. 1625 (7133) aprilie 24, Hreaţca. Rotopan, fost vornic, şi Vasile Dinga diac adeveresc pentru împărţirea unor ocini din Hreaţca şi Onceşti, făcută de Simion Malaiu cu fratele său, Gheorghe, şi sora lor, Tofana.

315. 1625 (7133) aprilie 25. Lélea, fiica lui Grozav din Glodeni, cu fiii, fiicele şi ginerii ei, vând a patra parte din Glodeni, pârcălabului Apostol cu 100 de taleri de argint.

316. <Cca. 1625 (7133) aprilie 25>. Lucoci, mare vătav, lasă soţiei sale Stanca toată averea sa.

317. 1625 (7133) aprilie 26. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Luca Bărbânţă, fost stolnic, o ocină în satul Blăgeşti, cumpărată de la Vărvara şi de la fratele ei Gliga, cu 70 de taleri de argint.

318. 1625 (7133) aprilie 29. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Grigorie, fiul lui Sas, şi nepoţilor lui, feciorii lui Petre, jumătate din satul Pitici, ţinutul

www.dacoromanica.ro

Putna, cu vad de moară în gârla Putnei, răscumpărate de la soția lui Toader Hârje și fiii săi.

319. 1625 (7133) aprilie 30, Hârlău. Radu Mihnea voievod întărește lui Simion Malai, Tofanei și lui Gheorghe, frați, 9 jirebii în Hreatca și 4 jirebii în Onceşti, ținutul Suceava.

320. 1625 (7133) aprilie 30, Hârlău. Radu Mihnea voievod face danie pentru hramul Sfântul Ioan cel Nou de la biserica mitropolitană din Suceava.

321. 1625 (7133) mai 3, Hârlău. Radu Mihnea voievod întărește lui Dumitrașcu Fulger diac o casă și o parte de ocină în satul Todereşti, în urma unei judecăți cu Drăguşan diac.

322. 1625 (7133) mai 4, Hârlău. Radu Mihnea voievod poruncește lui Căzan, fost postelnic, să cerceteze pricina dintre Nicolachi stolnic și Arsenie logofăt pentru o parte din moșia Potlogeni.

323. 1625 mai 4, Hârlău. Radu Mihnea voievod întărește unui duvalm al mănăstirii Bisericani moșia ce are în satul Măstacăni.

324. 1625 (7133) mai 7, Hârlău. Radu Mihnea voievod poruncește lui Ionașco jitnicer și Gligorie Gorovei să pună în posesie pe Nicoară de Răteşti peste un heleșteu, dacă acesta îl va fi stăpânit până acum în pricina cu Ion din Obârșie.

325. 1625 (7133) mai 11. Radu Mihnea voievod întărește lui Ghianghea, fost mare logofăt, <satul Tulucești pe Prut>.

326. 1625 (7133) mai 13. Anghelina, fiica lui Toader Jora, nepoata lui Mera, dăruiește lui Dumitrașco Ștefan, mare logofăt, și jupânesei lui, Zanica, jumătate din satul Măciucașii de Jos și părțile cumpărate de Mera în satul Bărzăești.

327. 1625 (7133) mai 14, Hârlău. Radu Mihnea voievod întărește lui Lupan și răzeșilor lui din Scobenteni un heleșteu la Scobenteni și dealul Țiganul, în urma unei judecăți cu călugării de la mănăstirea Sfântul Ilie.

328. 1625 (7133) mai 14, Hârlău. Radu Mihnea voievod întărește lui Cârstian, al treilea logofăt, satul Lămășeni, ținutul Suceava, în urma unei judecăți cu călugării de la mănăstirea Solca.

329. 1625 (7133) mai 19, Hârlău. Radu Mihnea voievod întărește lui Ghianghea, fost mare logofăt, stăpânirea asupra unui rob țigan, Ionașco Lungul, cumpărat de la Lupul, fiul lui Gorcea Udrea, cu 35 de taleri.

330. 1625 (7133) mai 21. Radu Mihnea voievod întărește lui Apostol și Sima din Târgul Trotuș trei pământuri din satul Cofești la Viișoara Voicului, din apa Putnei până în hotarul Milcovului, cumpărate de la Necoară și alții cu 24 de taleri.

331. <1625(7133)> mai 25, Iași. Busca, fiica Bogzei logofăt, vinde partea ei din Dușești lui Ionașco, mare hânsar, cu 50 de galbeni roșii.

332. 1625 (7133) mai 29. Radu Mihnea voievod întărește lui Apostol și Sima trei pământuri la Viișoara Voicului în satul Cofești, cumpărate cu 24 de taleri.

www.dacoromanica.ro

333. 1625 (7133) mai 29. Radu Mihnea voievod întăreşte mănăstirii Neamţ trei pământuri în satul Cofeşti, în apa Putnei până la hotarul Milcovului, cumpărate de la Apostul şi Sima, soţia lui.

334. 1625 (7133) mai 30. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Ionaşco Ghianghea, fost mare logofăt, jumătate din satul Dăneşti pe Prut, ţinutul Iaşi, jumătate de baltă şi cu loc de iaz, cumpărate de la Ionaşco, fiul Anghelinii.

335. 1625 (7133) iunie 1, Hârlău. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Cârstian logofăt satul Lămăşenia, din ţinutul Suceava, în pricina cu mănăstirea Solca, pentru care Cârstian logofăt a dat mănăstirii 300 de galbeni ungureşti.

336 1625 (7133) iunie 2, Hârlău. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Lupul Prăjescu diac o parte din satul Druleşti, ţinutul Roman, cumpărată cu 40 de taleri bătuţi.

337. 1625 (7133) iunie 3. Candachia, soţia lui Goia, fost vornic, şi fiii săi vând lui Enachi postelnic partea lor din satul Mărtineşti, ţinutul Tecuci, cu 300 de ughi.

338. 1625 (7133) iunie 8, Hârlău. Radu Mihnea voievod dăruieşte lui Ionaşco Cehan, vornic de gloată, două vaduri de moară la Măicani pe Prut.

339. 1625 (7133) iunie 9, Hârlău. Radu Mihnea voievod întăreşte mănăstirii Bisericani stăpânirea asupra unei poieni.

340. 1625 (7133) iunie 10, Hârlău. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Ghianghea, fost mare logofăt, satul Ternauca, în urma judecăţii cu Ghiugiul şi fratele său, Iuraşco.

341. 1625 (7133) iunie 11. David din Zaluceni, Savin Urmeziu şi Vasile Gafencu scriu marelui logofăt despre alegerea unor părţi de moşie din satul Băloşeni.

342. 1625 (7133) iunie 15. Popa Draguş şi cu Marica, soţia fratelui său, vând un loc din Pologeni lui Simion Bărtilă, cu 60 de taleri.

343. 1625 (7133) iunie 15. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Focea uricar şi soţiei sale Marica două părţi de ocină din satul Rotompăneşti, pe Bogdana, ţinutul Tutovei.

344. 1625 (7133) iunie 20. Radu Mihnea voievod judecă pricina dintre locuitorii din Blăjari şi medelnicerul Vasile Roşca.

345. <1625 (7133)> iunie 20, Hălăştiani. Popa Leahul şi alţii vând lui Lupul Prăjescu jumătate din satul Druleşti, cu 150 de taleri.

346. 1625 (7133) iunie 22, Hârlău. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Miron Vulcenschi o parte din satul Volcineţ, pe Siret, ţinutul Suceava, în urma învoielii cu călugării de la Sucevița.

347. 1625 (7133) iunie 23, Hârlău. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Mihul şi Ionaşco Grecul o parte din satul Paşcani.

348. 1625 (7133) iunie 24, Solca. Duca stolnic dăruieşte mănăstirii Solca iezerul Luciul, ţinutul Fălciu, şi satul Ciorsaci cu selişteа Broşteni, ţinutul Suceava.

349. 1625 (7133) iunie 24. Radu Mihnea voievod întăreşte uric mănăstirii Sfântul Sava din Iaşi satul Tescani, ţinutul Iaşi, în gura Ursoaiei, pe Jijia, dăruit de răzeşi pentru pomenire, cu uric de la Petru voievod şi ispisoace de la Ieremia Moghilă voievod.

350. 1625 (7133) iunie 26, Hârlău. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Apostol, mare uşer, o parte din satul Băloşeni, ţinutul Roman, în urma unei judecăţi cu Luchian diac şi rudele sale.

351. 1625 (7133) iunie 26, Hârlău. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Ionaşco Moga şi lui Păcurar partea lor din satul Ilişeşti.

352. 1625 (7133) iunie 27. Gavril Albici din Bătăreşti şi alţi oameni dau mărturie cum s-a tocmit Gheorghe din Todereşti cu Dumitraşco Fulger diac ca să-l radă din curtenie pe Gheorghie şi să-i dea casa tătâne-său.

353. 1625 (7133) iunie 30. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Alivan diac o parte din moşia din Negoeşti a lui David Druc, ginerele Nichitei, în urma mărturiei lui Ionaşco geambaş şi a altora din Negoeşti.

354. 1625 (7133) iulie. Feciorul lui Frăţian vinde lui Costantin cămăraşul partea sa din satul Şendreni, cu 95 de galbeni.

355. 1625 (7133) iulie 1, Hârlău. Radu Mihnea voievod întăreşte Maricăi satul Potlogeni, în urma unei judecăţi cu Arsenie logofătul.

356. 1625 (7133) iulie 2, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Lupul Prăjescu un loc de prisacă şi un vad de moară pe apa Şeacovăţului şi cu loc de jirebie, în ţinutul Cârligăturii.

357. 1625 (7133) iulie 11. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Ionaşco Ghianghea, fost mare logofăt, satul Tulucești şi 170 paşi din satul Ghinduşani.

358. 1625 (7133) iulie 17. Ionaşco, fiul lui Ursu din Vârtop, vinde lui Dumitraşco căpitan partea sa de moşie din Dolheşti, cu 15 taleri.

359. 1625 (7133) iulie 20, Hârlău. Radu Mihnea voievod întăreşte mănăstirii Sfântul Sava satul Teţcani.

360. 1625 (7133) iulie 25. Ionaşco din Ivăneşti vinde lui Ionaşco Coşescu o parte din satul Ivăneşti cu 6 galbeni şi 6 potronici.

361. 1625 (7133) iulie 31, Hârlău. Radu Mihnea voievod dă carte lui Grecu şi popii Mihul din Paşcani să-şi apere satul Paşcani, învăluit de Capotă.

362. 1625 (7133) august 3. Petrică vinde Pârvului doi bătrâni din Albeşti, pe Stemnic, ţinutul Vaslui, cu 36 de zloţi.

363. 1625 (7133) august 6, Hârlău. Radu Mihnea voievod îl împuterniceşte pe Onciul Iuraşcovici, fost staroste, să-şi oprească fânul de la Şendriceni.

364. 1625 (7133) august 6, Jigoreni. Mohai din Jigoreni şi rudele lui vând lui Toader Grecul din Făureşti 8 delniţe de fân cu locul din Poiana Mănăstirei, cu 25 de taleri.

www.dacoromanica.ro

365. 1625 august 11, Baia. Şoltuzul şi pârgarii de Baia dau mărturie că Mehil şi rudele lui au vândut o casă cu jirebie din Spătăreşti lui Deleu, cu 45 de taleri.

366. <1625 (7133)> august 12. Ionaşco jitnicer şi Gorovei dau mărturie că numai fiii lui Ioan au cheltuit de au făcut iazul, iar nu şi Nicoară din Răteşti.

367. 1625 (7133) august 13. Frăsina şi Mălina vând părţile lor de moşie din Albeşti, pe Stemnic, Petricăi, fost armaş.

368. 1625 (7133) august 18, Hârlău. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Radu, vornic de gloată, şi fratelui său Simion postelnic satul Rauce, ţinutul Neamţ, cu vad de moară pe Sărata.

369. 1625 (7133) august 24. Pătraşco Başotă, logofăt al doilea, şi Gheorghe Başotă, al doilea vistiernic, adeveresc pentru părţile din moşia Mogoşeşti, ţinutul Neamţ, cumpărate de Pană vistiernic de la Zaharie, fraţii şi sora lui, cu 80 de taleri.

370. 1625 (7133) august 31, Purceleşti. Borăleanul uricar împarte în două satul Purceleşti pentru Ionaşco Tăbârţă, fost vornic în Suceava, şi Ionaşco Prăjescul.

371. <1625 septembrie 1–1626 august 31> (7134). Grigorie, fiul Anisiei, vinde lui Ionaşcu Coşescu o parte din satul Ivăneşti.

372. 1625 (7134) septembrie 16. Nastasia şi fiii ei vând lui Gavril Cocris a patra parte din Pănureşti.

373. 1625 (7134) septembrie 17. Minta, fiica lui Mătiaş, cu soţul ei, Grozav, fiul Şteavcăi, vând partea lor din Iujineţi lui Gavrilaş, staroste de Cernăuţi, cu 50 de taleri.

374. 1625 (7134) septembrie 21, Cernăuţi. Gligorcea, fiul lui Mătiaş, vinde a patra parte din satul Iujineţ lui Gavrilaş staroste cu 30 de taleri.

375. <Cca. 1625 (7134)> septembrie 25. Petriman vinde a treia parte din satul Armăşani lui Lungul, cu 80 de taleri.

376. 1625 (7134) octombrie 6. Rusul, Ionaşco şi surorile lor vând ocina lor din Roşiori Antimiei pentru un bou şi o vacă cu viţel.

377. 1625 (7134) octombrie 7, Hârlău. Radu Mihnea voievod porunceşte lui Ciulpan, fost spătar, să dea înapoi via de la Cârjeşti mănăstirii Sfântul Neculai a lui Aron Voievod, danie de la Maria Jora.

378. 1625 (7134) octombrie 9. Loghina şi fiii ei dăruiesc mănăstirii Pângăraţi o curătură mai sus de Straja.

379. 1625 (7134) octombrie 12. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Simion, diac din Hreasca, partea de ocină a lui Gorciu, pentru că acesta fugind de bir i-a plătit el cisla.

380. 1625 (7134) octombrie 13. Zapis de la Toader pentru moşia Avereşti.

381. 1625 (7134) octombrie 14, Hârlău. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Nicolae, mare stolnic, ocina lui Eremia din Potlogeni, care a fost pusă zălog de Simion Bertil din Potlogeni pentru 140 de taleri.

www.dacoromanica.ro

382. 1625 (7134) octombrie 20, Hârlău. Radu Mihnea voievod porunceşte lui Neculachi stolnic să vină la judecată în faţa domniei cu logofătul Arsenie pentru o ocină din Potlogeni.

383. 1625 (7134) octombrie 20, Hârlău. Radu Mihnea voievod porunceşte lui Onciul din Itrineşte să dea zi pentru a se înfăţişa la judecată Ştefan cu Istrate în pricina pentru o parte de ocină din Vârtopel.

384. <Înainte de 1625 noiembrie 2>. Deleu cumpără ocină în satul Spătăreşti de la fratele său, Ştefan, cu 30 de taleri.

385. 1625 (7134) noiembrie 2, Hârlău. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Deleu aprod o jirebie în Spătăreşti, cumpărată de la Solomie şi de la fiul ei, Dumitraşco, cu 14 taleri.

386. 1625 (7134) noiembrie 21, Călugăreni. Machidon Hirevcescul din Fedcouţi, fiind dator lui Cozman Popei cu doi boi şi opt stupi de la dajdie, îi dă pentru datorie partea sa din Voicouţi.

387. 1625 (7134) noiembrie 21, Hârlău. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Istratie, fiul lui Hăra din Verceşti, nişte pământuri din Verceşti, în urma unei judecăţi cu Ştefan din Bălăneşti.

388. <Înainte de 1625 (7134) noiembrie 25>. Loghina, fiica lui Bogza, vinde parte din satul Duşeşti lui Dumitru Purcel, cu 18 taleri.

389. 1625 (7134) noiembrie 25, Hârlău. Dumitru Purcel şi Ionaşco hânsar vând lui Pană vistiernic părţile lor din Duşeşti cu 186 de galbeni.

390. 1625 (7134) noiembrie <25-30>, Hârlău. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Pană vistiernic o ocină în satul Duşeşti, ţinutul Vaslui.

391. 1625 (7134) decembrie 5. Ştefan şi fratele său, Apostol, vând lui Ionaşco Cehan vornic un vad de moară cu piatră în satul Brăteni cu 25 de taleri.

392. 1625 (7134) decembrie 12, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Simion Mălai părţi de moşie din Hreasca şi un loc de casă în Onceşti.

393. 1625 (7134) decembrie 12, Hârlău. Nicula Bălan vinde lui Costantin cămăraşul ocina sa din Şendreni, cu 40 de galbeni.

394. <Înainte de 1625 decembrie 13>. Nichita din Sârbi vinde lui Toma postelnic partea sa din Bodeşti şi a lui Pătraşcu Giuncul, cu 20 de taleri.

395. 1625 (7134) decembrie 13. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Toma, postelnic al doilea, o parte din satul Bodeşti, cumpărată de la Nechita din Sârbi, cu 20 de taleri.

396. 1625 (7134) decembrie 13, Hârlău. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Toma, postelnic al doilea, stăpânirea peste o vie în dealul Laslău şi peste o ţelină, cumpărată de la Titiana, soţia lui Tiron, cu 80 de taleri.

397. 1625 (7134) decembrie 13. Bolneasca şi fiii ei vând o parte din satul Răcăciuni.

398. 1625 (7134) decembrie 14, Hârlău. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Petrea Cehan părţi din satele Romăneşti, Prigorceni, Strâmbi, Fâstâci şi Dobroslăveşti, de cumpărătură.

www.dacoromanica.ro

399. 1625 (7134) decembrie 16, Hârlău. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Petrea Cehan partea de ocină a Tomei cel bătrân din satul Strâmturi, ţinutul Vaslui.

400. <Cca. 1625 (7134) decembrie 16>. Banul, fiul lui Gligorcea din Prigorceni, şi Anton vând partea lor din Fereşti lui Constantin, fiul lui Cehan, cu 12 taleri.

401. <Cca. 1625 (7134) decembrie 16>. Constantin Cehan dă un cal bun armăsar lui Bogza călugăr pentru un loc de prisacă, unde a murit Vremeş.

402. <Cca 1625 (7134) decembrie 16>. Todosia, fiica lui Ghelasie, cu toată seminţia ei, vinde toată partea sa din satul Strâmtura pe apa Vasluiului jupânesei Igogoaei, cu 19 taleri.

403. 1625 (7134) decembrie 17, Hârlău. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Toader Greculeţ şi fratelui său Dumitru poiana cumpărată de la Mihai din Jigorcni, cu 41 de taleri.

404. 1625 (7134) decembrie 22. Nechita, fiul lui Moţoc, vinde lui Pană, al treilea vistiernic, o parte din satul Petreşti, ţinutul Bacău, cu vad de moară pe Bistriţa, cu loc de fânaţ.

405. 1625 (7134) decembrie 22, Hârlău. Dumitraşco Ştefan, mare logofăt, Aslan, mare vornic de Ţara de Jos, şi alţii dau mărturie că Nechita Moţoc a vândut lui Pană, al treilea vistiernic, parte din satul Petreşti, ţinutul Bacău, cu vad de moară în apa Bistriţei şi cu loc de fânaţ.

406. 1625 (7134) decembrie 22, Hârlău. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Pană vistiernic al treilea, stăpânirea peste o parte din satul Petreşti, ţinutul Bacău, cu vad de moară pe Bistriţa şi cu loc de fânaţ.

407. 1625 (7134) decembrie 24. Hârlău. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Ghianghea logofăt parte din satul Ghinduşeni, ţinutul Covurlui, cumpărată de la Marco Gagea, cu 50 de ughi.

408. 1625 (7134) decembrie 26. Necoară şi fraţii lui, fiii Băseanului, vând lui Pană, vistiernic jumătate din satul Boţeşti, cu 130 de ughi.

409. <1625 (7134) decembrie 27, Hălăştiani. Gligorie din Oboroceni şi fiii săi, Vasile, Ionaşco şi Toader, vând lui Lupul Prăjescu partea lor din satul Druleşti, cu 20 de taleri de argint.

410. 1625 (7134) decembrie 30, Hârlău. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Irimia din Boureni dreptul de stăpânire asupra unei case cu o jirebie din ţarină.

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTE FALSE

I. 1623 (7131) aprilie 5. Vasile Neagoe vornic hotărăşte împreună cu megieşii şi răzeşii partea lui Dumitru vătav şi a lui Bordea din satul Dragomăneşti.

II. 1623 (7131) aprilie 5. Fragment dintr-o scrisoare către nişte oameni care au încălcat un loc al altora.

III. 1624 (7132) aprilie 25, Iaşi. Radu Mihnea voievod întăreşte lui Vasile Ureche stăpânirea asupra averii rămase după moartea soacrei sale, cneaghina lui Andrei hatman.

www.dacoromanica.ro

RÉSUMÉS DES DOCUMENTS

Glossaire:

agă = dignitaire chargé du commandement des troupes pédestres.

aprod = fils de boyard remplissant des services usuels à la cour princière, parmi lesquels la fonction de page.

armaş = boyard qui surveillait les prisons et l'exécution des peines capitales.

aspru = monnaie turque en argent.

ban = grand dignitaire chargé de l'administration de la province d'Olténie (en Valachie).

bătrân = subdivision du patrimoine villageois.

branişte = terrain réservé à l'usage exclusif du prince ou d'un monastère.

brazdă = sillon.

brănişter = agent du capitaine de *branişte.*

bucate = bétail, ruches et d'autres.

casă = subdivision du patrimoine villageois.

Cămară = trésorerie privée du prince.

cămănar = agent qui levait l'impôt payable en cire.

cămăraş = chef de la *Cămară.*

căpitan = commandant d'armée.

ceaşnic = voir *paharnic.*

câmp = champ.

clucer = sommelier à la cour princière.

cluceroaie = épouse du *clucer.*

cneaghină = épouse d'un grand boyard.

comis = dignitaire chargé de la surveillance des chevaux

comisoaia = épouse du *comis.*

cupar = voir *paharnic.*

curătură = coteau planté de vigne.

curteni = nobles ayant une charge à la cour d'un souverain.

dărăban = fantassin, gendarme

desetină =dîme.

diac = scribe (écrivain des actes).

dregător = représentant du pouvoir princier, d'un couvent ou d'un boyard.

falce = unité de surface (environ 14.322 m^2).

feciori de boieri = jeunes boyards, subordonnés aux grands dignitaires.

fârtai = quart d'une *falce.*

funie = lopin étroit de terre.

gloabă = amende pour les infractions graves.

hatman = comandant général d'une armeé.

ieromonah = moine ordonné prêtre.

ispisoc = acte officiel (princier) de confirmation d'une propriété.

ispravnic = mandataire princier, voir aussi *ureadnic.*

izvod = document.

jirebie = v. *răzor.*

www.dacoromanica.ro

jitnicer = administrateur des greniers princiers.
jumătate = unité de mesure pour le vin.
jupâneasă = épouse d'un boyard.
leu = monnaie en argent.
medelnicer = boyard qui remplissait la fonction d'écuyer tranchant.
obroc = boisseau.
paharnic = échanson du prince.
păhărniceasa = épouse du *paharnic.*
păhărnicel = petit dignitaire sous l'autorité du grand *paharnic.*
pământ = v. *răzor.*
pârgar = membre du conseil administratif d'une ville (formé de 12 personnes).
pitar = boyard chargé de pourvoir de pain la cour princière.
pârcălab = commandant d'une forteresse et chef du district environnant.
portar = commandant de l'armée chargée de la garde de la forteresse (et de la cour princière) de Suceava.
posluşnic = serviteur.
potronic = monnaie divisionnaire en argent.
postelnic = chambellan de la cour princière.
postelniceasă = épouse du *postelnic.*
postelnicel = petit dignitaire sous l'autorité du grand *postelnic.*
răzeşi = copropriétaires.
răzor = terrain de culture d'une étendue déterminée.
schit = ermitage.
seimen = mercenaire étranger servant dans le corps d'infanterie affecté à la garde du prince.
selişte = emplacement d'un village abandonné.
spătar = porte-épée du prince.
spătărel = petit dignitaire subordonné au *spătar.*
spătăriţă = épouse du *spătar.*
staroste = chef administratif d'un district.
stolnic = dignitaire chargé du service de la table princière.
stolniceasa = épouse du *stolnic.*
sulger = intendant des viandes pour la Cour princière.
şetrar (şătrar) = dignitaire qui veillait sur les tentes princières.
şoltuz = bourgmestre.
ştează = auge où l'on foule les tissus de laine.
Ţara de Jos = la partie sud-est de la Moldavie.
Ţara de Sus = la partie nord-ouest de la Moldavie.
ureadnic = mandataire princier dans l'administration locale; voir aussi *ispravnic.*
uric = document certifiant le titre de propriété.
uricar = écrivain de chartes.
vătav = intendant.
vătav de aprozi – intendant d'*aprozi.*
vătăman = dirigeant du village.
vecin = serf (paysan attaché à la glèbe).
vistiernic = trésorier géneral de l'état.
vistiernicel = petit dignitaire sous l'autorité du grand *vistiernic.*
vistierie = trésorerie.
vornic = chef administratif du district.
vorniceasă = épouse du *vornic.*
vornic de gloată / Poartă = dignitaire subordonné au *vornic.*
vornicel = petit dignitaire sous l'autorité du grand *vornic.*

www.dacoromanica.ro

*

* *

1. 1623 (7131) janvier 1. Le *şoltuz* et les *pârgari* de la ville de Bârlad attestent que Zamfira, épouse de Dumitraşco Chiriac, avec ses enfants, Toader et Maria, ont vendu à Gheneu le *pârcălab* et à son épouse, Irina, le quart de Mastatici et Picegani à Gura Băncii avec emplacement de moulin sur Bârlad pour 100 écus d'argent.

2. 1623 (7131) janvier *Ispisoc* serbe au sujet de Piţigani, Mastatice et Seliştea Iepii.

3. 1623 (7131) janvier 2, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Dumitru Buhuş et à sa sœur, Safta, les villages Hulpăşeşti, Simioneşti, Dobriceni et Molovata.

4. 1623 (7131) janvier 9, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode ordonne à un serviteur princier d'enquêter dans le litige entre Dumitraşcu et Ionaşco, avec la *cneaghina* de Beldiman, pour une partie du village Plopeşti.

5. 1623 (7131) janvier 15. Gheanghea, grand *logofăt*, Nicoară, grand *vornic,* et Lupul, le troisième *logofăt,* attestent que Nicoară, le fils de Moşu, petit-fils de Căldăruş, et autres personnes ont vendu à leur frère, Enache *postelnic*, deux *bătrâni* du village Fântânele, district de Tecuci, pour 200 écus argent comptant.

6. 1623 (7131) janvier 18, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Dumitraşco ancien *stolnic* quelques parties du village Glodeni achetées à Melentiana et à d'autres pour 30 et 15 écus, une partie du village Cernaţi, dénommée Dilţigani, sur Bogdana, achetée à Gavril pour 50 écus, et un emplacement du village Stoeşti donné par Urâta, sa tante.

7. 1623 (7131) janvier 18, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Gheorghe *diac* de Dolheşti la sixième partie du village Lăţcani, district de Suceava.

8. 1623 (7131) janvier 20, Jassy. Loghina, la fille de Lupan, vend sa partie de Scobenţeni, district de Cârligătura, à son frère Vasile *vistiernicul*, pour 4 écus d'argent.

9. 1623 (7131) janvier 23. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Vartic la partie de *moşie* du village Godineşti, achetée à Iuliana et à ses parents.

10. 1623 (7131) janvier 27. Le prêtre Simion de Todereşti et autres personnes certifient que Misăilă avec ses frères ont acheté aux fils de Honicea toute leur partie de Arpăşeşti pour 15 *galbeni.*

11. 1623 (7131) janvier 28, Jassy. Gheorghe, Simion et Leavul vendent à Gheanghea grand *logofăt* le village Leoşti sur Sărata, district de Fălciu.

12. 1623 (7131) janvier 30, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Nicoriţă la moitié du quart du village Rogojeşti, suite à un procès avec Căzacu, son beau-frère.

www.dacoromanica.ro

13. 1623 (7131) février. Ştefan Tomşa voïévode confirme au monastère Solca le village Radomireşti, district de Neamţ, acheté à Lazăr, fils de Anghel, pour 300 *galbeni*.

14. <1623 (7131)> février 6, Şiviţa. Condrea de Fereşti fait don de toute sa part de *ocină* de Fereşti, jusqu'à ce qu'il acquitte à Petru Cehan pour un cheval volé à Nicoară, fils de Dumitru Erhan, pour lequel il a été garant.

15. <Cca. 1623 (7131) février 6>. Gavril, Gheorghe, son frère, et Bălaia vendent à Petrea Cehan leur *ocină* et leur *moşie* du village Prigorceni.

16. 1623 (7131) février 14, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode confirme au monastère Sfântul Nicolae la *ţarina* de la ville de Jassy (Aron Vodă), le village Rânjeşti sur le Prut, district de Fălciu, avec des étangs à poisson, suite à un procès avec la *cneaghina* de Mihalcea Meleştan et ses enfants.

17. 1623 (7131) février 25. Ihnat le *duvalm* et Ştefan, son frère, ont fait don de leur partie de *ocină* et de *moşie* du village Strâmtura à Petrea Cehan pour des chevaux perdus.

18. 1623 (7131) février 28, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode fait don à Sacotă *medelnicer* le village Prigorceni, district de Vaslui, appartenant à Ionaşco Bolea, *vornic de gloată,* qui l'a perdu par traîtrise.

19. <1623 (7131) mars 1>. Gavril, Todosie et Maria vendent à Petrea Cehan leur partie du village de Romaneşti pour 9 écus.

20. 1623 (7131) mars 1, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Petrea Cehan la partie de Ihnat le *duvalm* et des autres du village Strâmtura pour des chevaux perdus, la partie de Gavril et de ses sœurs du village Romaneşti, district de Vaslui, achetée pour 10 écus, et la partie de Condrea du village Fereşti, district de Vaslui, comme gage pour un cheval perdu évalué à 44 écus d'argent.

21. 1623 (7131) mars 2, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Vasilie Pilat *clucer* des parties du village Hănţeşti avec des emplacements des moulins sur Siret.

22. 1623 (7131) mars 2, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Ionaşco Buzdugan une *silişte* sur les eaux de Bujor, suite à un procès avec Balan, Petricu et Mihoci.

23. 1623 (7131) mars 4, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Candachia, la *cneaghina* de Goe, ancien *postelnic*, le village Buruieneşti.

24. 1623 (7131) mars 4, Jassy. Gheanghea, grand *logofăt,* et autres *boieri* attestent que Nicoară, ancien *vornic de Ţara de Jos,* a vendu à Vasile Neagoe les villages Cocoreni et Loeşti enbas de la forêt dans le district de Hârlău, pour 900 écus d'argent.

25. 1623 (7131) mars 5, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Gheorghe et à ses frères la moitié du village Lăţcani, district de Roman, pour laquelle ils avaient perdu les documents.

www.dacoromanica.ro

26. 1623 (7131) mars 5, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode fait don au monastère Solca, les villages Solea, district de Suceava, et Fărăoani, district de Bacău, les dispensant de tous les impôts.

27. 1623 (7131) mars 6, Jassy. Les petits-enfants de Pătraşco vendent à Ionaşco Gheanghea, grand *logofăt,* le tiers du village Lăţcani pour 60 écus d'argent.

28. 1623 (7131) mars 6. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Drăgan, grand *armaş,* Briţcanii, district de Chigheciul.

29. 1623 (7131) mars 7, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Lupul Prăjescul et à sa *cneaghină,* Safta, le village Miclăuşeni, district de Roman, don de Simion Stroici, ancien *vistiernic.*

30. 1623 (7131) mars 8, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Ionaşco Gheanghea, grand *logofăt,* des parties du village Lăţcani, district de Roman.

31. 1623 (7131) mars 9, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode ordonne aux *dăbilari* du district de Neamţ de ne pas persécuter les villages Zărneşti et Dingani du monastère Tazlău.

32. 1623 (7131) mars 14, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Neagoe le village Cocorenii et la *siliştе* Loeştii en haut de Botoşani, achetés à Nicoară, ancien grand *vornic,* pour 900 écus.

33. 1623 (7131) mars 20, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode fait don de l'acte de libération aux moines du monastère Galata pour le village Voroveşti, district de Cârligătura.

34. 1623 (7131) mars 20, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Eremia Vârnav *diac* et à ses frères une *ocină* à Săcuiani, district de Neamţ.

35. 1623 (7131) mars 20. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Onciul Iuraşcovici une partie du village Romaneşti sur Horaiţa, district de Suceava, suite à un procès avec Zaharia Tăutu et Popul *diac.*

36. 1623 (7131) mars 20. Avram et autres personnes vendent aux moines du monastère Berzunţul leurs *ocina* et *moşia* Poiana Stroiei pour 140 *zloţi* d'argent.

37. <1623 (7131)> mars 21, Târgul Neamţ. Pietra de Târgul Neamţ vend à Vasile Stoici une maison du village Lăţcani, district de Suceava.

38. 1623 (7131) mars 23, Adjud. Ghincea le *şoltuz* et les 12 *pârgari* d'Adjud attestent que Lazăr, le fils de Sască de Uricheşti, Cozma Stan, Cristina, la fille de Şandru, et Păcurar Palici ont vendu à Cozma de Copăceşti leurs parties du village Uricheşti.

39. 1623 (7131) mars 25. Agafia, la *cneaghină* du défunt Boul *vistiernic,* rend au diacon Larion une partie du village Răteşti.

40. <Ante 1623 mars 28>. Toma Barta et Crăciun, avec leurs parents, vendent leurs parties de *moşie* du village Crăhăneşti à Ionaşco Vrabie pour 100 écus d'argent.

41. <Ante 1623 mars 28>. Dumitru, le fils de Toporoaia, et ses parents vendent des parties du village Crăhăneşti à Ionaşco Vrabie, pour 100 écus argent comptant.

www.dacoromanica.ro

42. <Ante 1623 mars 28>. Dumitru, le fils de Toporoaia de Crăhăneşti, adopte Ionaşco Vrabie et lui fait don de sa partie de *moşie* du village Crăhăneşti.

43. 1623 (7131) mars 28. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Ionaşco Vrabie des parties du village Crăhăneşti.

44. 1623 (7131) mars 30. Achat de trois quarts de *falcie* de vignes à Dealul Laslo de Cotnari par le monastère Sfântul Ilie, district Suceava.

45. 1623 (7131) <mars 30>. Les grands *dregători* de Ştefan Tomşa attestent au monastère Solca, bâti par lui, le don des villages Solca et Fărăoani.

46. 1623 (7131) avril 2, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Lupul Prăjescu plusieurs villages.

47. 1623 (7131) avril 3. Cămărzan de Câmpul lui Dragoş du village Rediu atteste que, conforme à l'ordre princier, il a choisi avec les habitants de Grozeşti, Cândeşti et Beţeşti un lieu pour des ruches à Codru, pour Vasile Bantăş.

48. 1623 (7131) avril 4. Vasilie fait don à Dumitraşco Ştefan, grand *vornic de Ţara de Jos,* un tiers du village Blăjeni.

49. 1623 (7131) avril 6, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode fait don à Toma, le troisième *postelnic,* les villages Tămăduiani et Păşcani, perdus par Balica hetman pour traîtrise.

50. 1623 (7131) avril 6, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode fait don aux moines du couvent de Pârâul Alb une *curătură* que ceux-ci ont faite sur le territoire princier et confirme une autre *curătură,* Pârâul Vierului, don de Gligorcea Vlăescul.

51. 1623 (7131) avril 8, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Gheorghe, ancien grand *spătar,* la *selişte* sur Topoliţa, autrefois princière et subordonnée à la citadelle de Neamţ, en commun avec des parties des villages Galbeni, Aldeşti et Durneşti, district de Neamţ.

52. 1623 (7131) avril 9, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Lupul, le troisième *logofăt,* deux parties du village Bojdăreşti sur la rivière Răut, district de Soroca, avec emplacement de moulin, achetés à Vasian et Anghelina, fils de Stanca, et à d'autres pour 60 *galbeni* hongrois.

53. 1623 (7131) avril 9, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode fait don à Manolache, grand douanier, pour ses services les villages Rogojeni, Vistiernici, Roşiaci, avec étangs à poissons et emplacements de moulins sur Răut, district de Soroca, et le village Măşceni sur le Dniestr, même district, perdus par Balica hetman pour traîtrise.

54. 1623 (7131) avril 9, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Mierea Marmure *uricar* plusieurs villages et parties de villages.

55. 1623 (7131) avril 10. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Stratilat Borulean *uricar* une sixième du village Ivancicăuţi, dénommée Dragomireşti.

56. 1623 (7131) avril 12, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode fait don à Lupul, le troisième *logofăt,* une *falce* et moitié de vigne à Huşi, sur la colline Dric, perdue par Balica hetman pour traîtrise.

www.dacoromanica.ro

57. 1623 (7131) avril 12, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Ionaşco Gheanghea les villages Magiucani, avec moulin sur Bârlad, Ruptura, district de Bârlad, et Tomeşti, district de Hârlău.

58. 1623 (7131) avril 12. Ştefan Tomşa voïévode confirme par document à Mihai Tăutu, le *pârcălab* de Hotin, plusieurs villages et parties de villages héritées ou achetées.

59. 1623 (7131) avril 15. Ignat vend sa partie de l'emplacement du village Mânzaţi, de Fundătură, à Toader, le fils de Vasâleuţi, pour 20 *lei.*

60. 1623 (7131) avril 20. Timotin le prieur, avec toute l'assemblée du monastère Sfântul Sava, vendent la moitié du village Vlăşineşti, sur le Prut, district de Iaşi, à Toader le *şetrar* et à ses fils, pour 60 ruches d'abeilles.

61. 1623 (7131) avril 25. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Ianache *postelnic* des parties du village Fântâne, district de Tecuci, achetées à Stavăr, ancien *pârcălab,* pour 340 écus.

62. 1623 (7131) avril 27. Ştefan Tomşa voïévode confirme au monastère Secu le village Petricani.

63. <1623 (7131)> avril 27. Nicoară, ancien grand *vornic,* fait savoir aux voisins de Munteni que les documents de Costin et Drăgan sont chez lui et qu'ils soient laissés tranquilles.

64. 1623 (7131) mai 1, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Enache *postelnic* le village Medeleni, district de Iaşi, acheté aux petits-enfants de Medelean pour 132 écus d'argent.

65. 1623 (7131) mai 1, Jassy. Nedelea, la fille de Chirilie, vend à Dumitraşco Buţii et à Gheorghie sa *moşie* de Ciurăni et Comăneşti, pour deux bœufs de négoce.

66. <1623 (7131) mai 1>. Vasilie et ses frères vendent à Dumitraşco Buţii leurs parties de *moşie* des villages Ciorăni et Comăneşti, pour 80 *lei.*

67. 1623 (7131) mai 2, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Lupul, le troisième *logofăt,* à sa *jupâneasă,* Marica, et à ses frères, Gheorghie et Ion, fils de Ştefan Prăjescu ancien *stolnic,* leur village Agiudeni, sur Siret, district de Roman.

68. 1623 (7131) mai 7. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Lupul, troisième *logofăt,* la partie de *moşie* du village Popişcani à Cârligătura, achetée à Ion Ghimoc et à autres personnes.

69. 1623 (7131) mai 14, Galaţi. Vasilie, le fils de Popa, et ses parents vendent à Ghianghea, grand *logofăt,* le village Tulucești, sur le Prut, près de Galaţi, dans le district de Covurlui, et une vigne pour 100 ughi.

70. 1623 (7131) mai 15, Cetăţuia. Duca le *comis* et Savul le *pârcălab* vendent à Ghianghea, le grand *logofăt,* leurs parties des villages Lăleşti, Stoicani et Rădeni.

71. 1623 (7131) mai 16, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode confirme au monastère Solca quelques maisons à Suceava faîtes don par les fils de Nicoară Prăjescu, ancien *vistiernic.*

www.dacoromanica.ro

72. 1623 (7131) mai 17, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Condre, grand douanier, o *ocină* à Tomeşti avec emplacement de moulin sur Bârlad, achetée aux petits-enfants de Toma Tălabă, pour 100 écus d'argent.

73. 1623 (7131) mai 17. Anastasie, archevêque et métropolite de Suceava, fait don de l'acte de liberté à Chirana, de son mari, Platon.

74. 1623 (7131) mai 18, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Ursul *medelnicer* une partie du village Miceleşti.

75. 1623 (7131) mai 21. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Simion Gheuca, ancien grand *comis,* la partie du village Păuleşti, faîte don par Stanca, l'épouse du *vornic* Murgoci.

76. 1623 (7131) mai 29, Cotnari. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Fealtin, sas de Cotnari, un moulin et autres possessions sur le ruisseau Buhăinţi.

77. 1623 (7131) mai 30, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Ghianghea, grand *logofăt,* le village Tuluceşti sur le Prut, près de Galaţi, acheté pour 100 *ughi,* et des parties du village Ghinduşeni, achetées pour 95 ughi.

78. 1623 (7131) juin 6. Ghianghea, grand *logofăt,* simultanément avec autres *boieri* attestent le don des boutiques de Jassy que fait Sinclitichia Bilăiasa, femme de Dumitraşco Ştefan, grand *vornic* de *Ţara de Jos.*

79. 1623 (7131) juin 7. Nicoară, ancien grand *vornic,* vend le village Cocoreani et la *silişte* Loeşti, district de Hârlău, à Vasile Negoe *vornic.*

80. 1623 (7131) juin 9. Ştefan Tomşa voïévode fait don à l'évêque de Roman, Anastasie, le droit de prélever les impôts des habitants de Burnăreşti, Scripiţeni et Lipeni.

81. 1623 (7131) juin 11, Jassy. Pătraşco et son épouse mettent en gage leur partie de *ocină* du village Boţeşti pour une coupe en argent en valeur de 12 *ughi,* jusqu'à ce qu'ils acquitteront la coupe.

82. 1623 (7131) juin 13, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode confirme au monastère Sfântul Sava les vignes et les jardins faits dons par le moine Macarie, qui avant d'entrer en monachisme se nommait Cefut Manole, en son litige avec le monastère Galata.

83. 1623 (7131) juin 15. Gărdan de Bahnă met en gage sa *moşie* de Bahnă à Zaharina de Berbeşti, pour la somme de 25 écus.

84. 1623 (7131) juin 18, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode décide dans le litige entre Gligore avec Dumitru et Mircea de Răspopi regardant quelques habitants de leur *moşie,* inscrits sur la liste des personnes imposables.

85. 1623 (7131) juin 19, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode ordonne aux *pârcălabi* de Neamţ d'informer les habitants de la ville de Târgu Neamţ de laisser tranquille une clairière du monastère Secu.

86. 1623 (7131) juin 20, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Dumitraşco Fulger *diac* des *case* et des parties du village Todereşti, district de Cârligătura, pour 53 et 12 écus, et une partie du village Lupeşti, sur Soluneţ, district de Soroca, pour 50 *ughi galbeni.*

www.dacoromanica.ro

87. 1623 (7131) juin 20, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Zadul un emplacement de maison à Antăleşti, avec *jirebie* au champ rachetés à Onichie et à d'autres.

88. 1623 (7131) juin 22, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode ordonne à l'*ureadnic* de la ville de Piatra et aux autres serviteurs de laisser tranquilles les confins du monastère Pângăraţi de Ivăneşti et Bilăeşti, district de Neamţ, pour que personne ne fauche le foin des moines.

89. 1623 (7131) juin 23, Bârlad. Le *şoltuz* et les *pârgari* de la ville de Bârlad attestent que le village Ionăşeşti a été donné à Dumitraşco Ştefan, grand *vornic* de *Ţara de Jos,* par le prêtre Vasile Gavrincea et autres personnes pour un homme tué.

90. 1623 (7131) juin 25, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode ordonne au *staroste* du Putna de laisser tranquilles quelques moulins du district de Putna, appartenant au monastère Tazlău.

91. 1623 (7131) juin 25, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode confirme au monastère Solca le village Stroeşti, district de Hârlău, qui a été soumis à la ville de Hârlău.

92. 1623 (7131) juin 25, Jassy. Miron Barnovschi, hetman et *pârcălab* de Suceava, fait don au monastère Solca, les villages Mlenăuţi et Plopeni, district de Dorohoi, et après sa mort, les villages Uricani, district de Cârligătura, et Căcăceni, district de Neamţ.

93. <Apres 1623 (7131) juin 25>. Enquête des *boieri* dans le litige du prêtre Vasile et les moines du monastère Dieneşti avec Vitoltie pour une *ocină* de Gălăşeşti.

94. 1623 (7131) juin 28. Ştefan Tomşa voïévode confirme au monastère Solca les villages Mlenăuţi et la moitié du village Plopeni, district de Dorohoi, Uricani, à Cârligătura, avec maison et moulin sur Bahlui, et le village Căcăceni, district de Neamţ, don de Miron Barnovschi, hetman et *pârcălab* de Suceava.

95. 1623 (7131) juillet, Vlădeni. Sava, son frère, Petrică, et leur soeur, Nastea, font don au monastère Secu un tiers d'un *moş* de Vlădeni.

96. 1623 (7131) juillet 10, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Dochia une partie du village Ţutcani, district de Neamţ, suite à un procès avec Vasile Bulboacă.

97. <1623 (7131)> juillet 10. Procès entre Neculai le prieur et toute l'assemblée du monastère Sfântul Ilie Prorocul avec Dumitraşco Şoldan et autres personnes pour des vignes de Dealul Asinului, gagné par les moines.

98. 1623 (7131) juillet 11. Ştefan Tomşa voïévode écrit aux moines du monastère Sfântul Ilie de battre ceux qui troublent leur possession sur une *ocina* et sur des *posluşnici*, faits don dans le village Şcheia.

99. 1623 (7131) juillet 12. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Dumitraşco Seachil Seliştea Ruşilor, district de Neamţ, suite à un procès avec Luca Fuştele.

www.dacoromanica.ro

100. 1623 (7131) juillet 15. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Păscălina Iacomiasa une partie du village Rusii Goei achetée à Nastasia et Erina pour 20 *galbeni* hongrois.

101. 1623 (7131) juillet 19, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Ionaşco Cehan, *vornic de gloată,* des parties de *moşie* des villages Nemicani, achetée pour 30 écus, Şopârleni, achetée pour 60 écus, et Dolheşti, achetée pour 22 écus.

102. 1623 (7131) juillet 23, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode confirme à Manolache, grand douanier, les villages Vistierniceni, Rogojani et Roşieci sur Răut et le village Măşceani sur le Dniestr, dans le district de Soroca, perdues par Balica hetman pour traîtrise, et Manolachi a fait don de 600 *galbeni* pour le besoin de la terre.

103. 1623 (7131) juillet 29, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode confirme au monastère Homor 2 *fălci* de vignes de Cotnari, sur Dealul Episcopului, faites don par Mihai Trifan, ancien *postelnic.*

104. 1623 (7131) août 4, Jassy. Ştefan Tomşa voïévode confirme au monastère Secul une partie du village Vlădeni, avec emplacement de moulin et étang sur Dobruşa, district de Soroca, faite don par les enfants de Văscan.

105. 1623 (7131) août 11. Ştefan Tomşa voïévode confirme au monastère Sucevița le village Verbia sur Jijia, district de Hârlău, et deux *fălci* de vigne sur la colline Ţombricu, à Cotnari.

106. 1623 <après août 11-novembre 19>. Radu Mihnea voïévode confirme par document à Marmură l'*uricar* et à sa *jupâneasă*, Marica, la moitié du village Bojieni, avec emplacement de moulin sur le ruisseau Bârlăzălul, achetée à Gavril Bălici et à ses frères, pour 150 écus d'argent.

107. 1623 <apres août 11-novembre 19>. Radu Mihnea voïévode confirme par document à Marmură *l'uricar* et à sa *jupâneasă*, Marica, des parties du village Scăleni, avec emplacements de moulin sur les eaux de Bârlăzăl, achetées à Gavril, le frère de Balan, et à d'autres, une partie pour 20 et l'autre pour 25 écus d'argent.

108. <1623 (7131)> août 18, Năvârniți. Nicoară confesse qu'il a enlevé de la grande *vorniceasă*, Todosia, la *jupâneasă* de Nicoară, le grand *vornic,* un cheval et deux vaches, lui mettant en gage la moitié du village Deviceni jusqu'à ce qu'il aille traiter avec le *vornic* pour lui payer.

109. <1623 septembre 1 – 1624 août 31> (7132), Jassy. Radu Mihnea voïévode confirme au monastère Golia la possession du village Tomeşti, sur le territoire de la ville de Iaşi, fait don de Ştefan Tomşa.

110. <1623 septembre 1 – 1624 août 31> (7132). Radu Mihnea voïévode juge le litige des filles de Mândău, le petit-fils du *armaş* Bâzgăi, avec Lupul Prăjescul pour quelques tziganes.

111. <1623 septembre 1 – 1624 août 31> (7132). Les fils de Ana de Valea Albă se partagent la fortune, et Gavril fait quelques achats à Hărţăşti.

www.dacoromanica.ro

112. <1623 septembre 1 – 1624 août 31> (7132). Les grands *boieri* attestent que Nicoară Moţoc a vendu à Condre le douanier et à sa *jupâneasă*, Sofronia, cousine de Nicoară Moţoc, une *ocină* à Şişcăuţi.

113. <16>23 (<71>32) septembre 8. Gheorghe, le fils de Cristea, met en gage sa partie de Odobeşti à Dumitrache Mătiaş pour deux *galbeni*.

114. <1623-1627> septembre 15, Suceava. Nacul, Dociul, ancien *paharnic*, Pătraşco et Toderaşco, les fils de Simionel de Soloneţ, se partagent les *ocine* de Soloneţ, Comăneşti et le quart de Dărmăneşti, vendant à leur frère Costantin une partie de *ocină*.

115. 1623 (7132) septembre 15, Jassy. Ghianghea, grand *logofăt*, et autres *boieri* attestent que Lupul, le troisième *logofăt*, a acheté le village Drăceni, district de Fălciu, à Ion, le fils de Toma, pour 60 *ughi*.

116. 1623 (7132) septembre 18. Radu Mihnea voïévode juge le litige de Gorce <Volcinschi> avec les moines ... pour un moulin de Volcineţi.

117. 1623 (7132) octobre 26. Savin, ancien *sulger*, atteste que Ionaşco a vendu sa partie de Cărbuneşti à Grigorie Buhuş pour 26 écus.

118. 1623 (7132) novembre 3, Jassy. Radu Mihnea voïévode autorise les moines du monastère Sfântul Sava de ramener les voisins ayant fui de la *moşie* du monastère Stroeşti.

119. 1623 (7132) novembre 6, Jassy. Radu Mihnea confirme à Grecul *vistiernicel* le village Paţcani, district de Suceava.

120. 1623 (7132) novembre 6, Jassy. Radu Mihnea confirme à la Métropole de Suceava le village Zaboloteni.

121. 1623 (7132) novembre 15, Jassy. Radu Mihnea voïévode confirme au monastère Secul l'ancien territoire du temps de Ieremia Moghilă.

122. 1623 (7132) novembre 19, Jassy. Radu Mihnea voïévode confirme au monastère Secul quelques moulins, un rucher, une *odaie* et quelques *vecini* qui sont à Târgu Frumos.

123. 1623 (7132) novembre 20. Radu Mihnea voïévode confirme au monastère Galata les villages Voroveşti, Mihăleşti, Plopi, Cârsteşti, Belceşti, Sadina şi Tămăşani.

124. 1623 (7132) novembre 20, Jassy. Radu Mihnea voïévode juge le litige entre les moines du monastère Sfântul Sava de Jassy et Lupul, le troisième *logofăt*, avec sa *jupâneasă*, Marica, et ses frères, Gheorghe et Ion, les fils de Ştefan Prăjescul *stolnic*, pour le village Agiudeni près de Siret, district de Roman.

125. 1623 (7132) novembre 21, Jassy. Radu Mihnea voïévode dispense d'impôts les villages Belceşti, Plopi et Călugăreni du district de Hârlău, appartenant au monastère Galata, *metoh* du Saint Sépulcre.

126. 1623 (7132) novembre 21, Jassy. Radu Mihnea voïévode ordonne à tous les serviteurs princiers de Jassy de respecter la dispense d'impôts accordée à la douane du monastère Sfântul Sava de Jassy.

www.dacoromanica.ro

127. 1623 (7132) novembre 21, Jassy. Radu Mihnea voïévode ordonne à tous les *dregători* princiers du district de Fălciu de laisser tranquilles les voisins du monastère Sfântu Sava du village Guşeţei, qui sont obligés de travailler seulement pour le monastère.

128. 1623 (7132) novembre 22, Jassy. Radu Mihnea voïévode autorise Enache *postelnic* de garder pour lui le village Prigorceani qui a été à Sacotă *postelnic*, redevable à Enache *postelnic,* pour 66 galbeni.

129. 1623 (7132) novembre 22. Radu Mihnea voïévode confirme au monastère Galata les villages Sagna, Tămăşani, avec emplacement de moulin sur Siret, et le village Blăgeşti, sur Siret, district de Suceava.

130. 1623 (7132) novembre 23. Radu Mihnea juge le litige entre des voisins de Stroeşti.

131. 1623 (7132) novembre 24, Jassy. Radu Mihnea voïévode confirme le partage des villages Seliştea Rusii, Bârjovenii, Feleştii, Gocimani, Arămeşti et Seliştea Rumânii, réalisé par Dumitraşco Seachil avec ses frères.

132. <1623 (7132) novembre 24-1630 (7139) octobre 28>. Dumitraşco Ştefan, grand *logofăt,* témoigne que Constantin s'est obligé à rendre en trois jours la vente de Lupaşcu à Popovici.

133. 1623 (7132) novembre 25, Jassy. Radu Mihnea voïévode ordonne aux serviteurs princiers de la ville de Roman de ne pas mécontenter avec des impôts les villages Tămăşeni et Sadna du monastère Galata.

134. 1623 (7132) novembre 29, Jassy. Radu Mihnea confirme à Manolache, grand douanier, les villages Rogojani, Roşieci et Vistiernici sur Răut et Măşceni sur Dniestr, district de Soroca.

135. 1623 (7132) novembre 29, Jassy. Radu Mihnea confirme à Lupul Prăjescul et à sa *jupâneasa*, Safta, le village Miclăuşani, district de Roman, fait don par Simion Stroici *vistiernic* pour lequel ils ont été en litige avec Miron Barnovschi le hetman.

136. 1623 (7132) décembre 1, Jassy. Radu Mihnea voïévode exempte de tous impôts et obligations les étrangers que va amener le monastère Galata dans le village Voroveşti, district de Cârligătura.

137. 1623 (7132) décembre 2, Jassy. Toma *postelnic* et Iordache attestent pour la moitié du village Paşcani de Balica hetman, rachetée à Ştefan voïévode par Ionaşco vistiernic.

138. 1623 (7132) décembre 2, Jassy. Radu Mihnea voïévode confirme à la Métropole de Suceava le village Poiana Vlădicăi à côté de Jassy et exempte d'impôts 20 *vecini* de là-bas pour travailler dans les vignes de la Métropole dont la rente soit utilisée pour ce qui est nécessaire à l'église Sfântul Gheorghe de Suceava.

139. 1623 (7132) décembre 2. Radu Mihnea voïévode confirme à la Métropole de Suceava le village Pescari, district de Suceava, sur la rivière Suceava.

140. 1623 (7132) décembre 6, Jassy. Radu Mihnea voïévode confirme à Ghiorghi *diac* de Tătăreni un emplacement de rucher dans le territoire de Popeşti.

www.dacoromanica.ro

141. 1623 (7132) décembre 11, Jassy. Radu Mihnea voïévode ordonne à quelques *aprozi* qu'ils prennent et ramènent à leur lieu les gens ayant fui des villages du monastère Galata.

142. 1623 (7132) décembre 11. Radu Mihnea voïévode ordonne aux serviteurs princiers et seigneuriaux du district de Vaslui de ne plus prendre le pain des *moşii* du monastère Galata, se trouvant à Curţeşti.

143. <1623 (7132)> décembre 14. Gligore et sa soeur, Sofronia, enfants de Grozav, petits-enfants de Gherman de Zmiiani, vendent à Drăgan, Efrim et Albul une partie de Zmiiani.

144. 1623 (7132) décembre 15, Jassy. Radu Mihnea voïévode confirme à Lupul, deuxième *logofăt,* le village Boziani sur Iucaş, district de Neamţ, suite à un procès avec Duca, ancien *uşar.*

145. 1623 (7132) décembre 16, Jassy. Radu Mihnea voïévode confirme à Salomia, la *cneaghina* de Voruntar, le village Negriteşti, district de Neamţ, suite à un procès avec Duca, ancien *uşar.*

146. 1623 (7132) décembre 20. Radu Mihnea voïévode confirme à Zadul, le fils de Magda, des parties de *ocină* du village Antăleşti.

147. 1623 (7132) décembre 21, Jassy. Radu Mihnea voïévode confirme au monastère Sfântul Ilie à côté de Suceava le village Războieni, district de Neamţ.

148. 1623 (7132) décembre 26, Jassy. Radu Mihnea voïévode confirme à Simion, grand *spătar,* le village Portăreşti sur Simila, acheté pour 350 écus à Parasca Crăiasa et à ses fils.

149. 1623 (7132) janvier 7, Jassy. Radu Mihnea voïévode confirme aux moines du monastère Pângărați une vigne qui est sur le territoire des Bogdăneşti avec jardins, maisons et cave, faits dons par Pavel le moine et ses frères.

150. 1624 (7132) janvier 7, Jassy. Radu Mihnea voïévode confirme au monastère Sfântul Ilie un morceau de terrain sur le territoire du village Şchei, fait don par Ştefan Tomşa voïévode.

151. 1624 (7132) janvier 7, Jassy. Radu Mihnea voïévode ordonne à Condrea, *vistiernicel* de Ţibucani, d'arréter le moulin et le pain de Petrea de Strâmbi et d'établir le jour du procès de celui-ci avec Nicolachi, grand *stolnic,* dans le litige sur ce moulin.

152. 1624 (7132) <après janvier 7>. Radu Mihnea voïévode juge le litige de Petrea de Strâmbi avec Nicolache, grand *stolnic,* pour un emplacement de moulin.

153. 1624 (7132) janvier 9, Jassy. Radu Mihnea voïévode confirme à Athanasie, évêque de Roman, le territoire d'un rucher de Bacău.

154. 1624 (7132) janvier 10, Jassy. Radu Mihnea confirme au monastère Bistriţa les *gloabe* et *duşegubine* de ses villages, pour des vêtements.

155. 1624 (7132) janvier 13, Jassy. Radu Mihnea confirme au monastère Secul quelques clairières du territoire de Târgu Neamţ, faîtes don par Ieremia Moghilă voïévode.

www.dacoromanica.ro

156. 1624 (7132) janvier 13, Jassy. Radu Mihnea voïévode confirme au monastère Secul un emplacement de moulin à Purceleşti, fait don par Gheoghie *stolnic* et par sa *cneaghină* Nastasia.

157. 1624 (7132) janvier 13, Jassy. Radu Mihnea voïévode confirme au monastère Tazlău tout le territoire du village Colţeşti du côté de Şerbeşti.

158. 1624 (7132) janvier 13. Radu Mihnea confirme au monastère Tazlău le lac et la *branişte*a ensemble avec tous les lacs et les ruisseaux.

159. 1624 (7132) janvier 15. Radu Mihnea confirme à Pătraşco Udrea une partie de Oroşeni, district de Botoşani, qui l'a achetée.

160. <1624 (7132) janvier 17>. Radu Mihnea voïévode confirme à Gureş, le fils de Ştefan de Şuverteni, la moitié du village Scorţeni, suite à un procès avec Macovei et Gulian.

161. 1624 (7132) janvier 19. Radu Mihnea voïévode confirme à Lupul, ancien *spătar,* des parties de *moşie* à Fiţingheşti, achetées à Ghedeon, le fils de Voico logofăt, pour 80 écus.

162. 1624 (7132) janvier 19. Radu Mihnea voïévode confirme à son serviteur Lupul *spătar* le tiers du village Fiţingheşti et un emplacement de moulin sur Putna achetés à Ghedeon, le fils de Voico, ancien *logofăt.*

163. 1624 (7132) janvier 21. Radu Mihnea voïévode confirme au monastère Berzunţul, une partie de la clairière Găuricea, achetée à Avraam, le fils de Nasta.

164. 1624 (7132) janvier 26, Jassy. Radu Mihnea voïévode confirme à Pătraşco Udrea, ancien *pitar,* et à sa *jupâneasă,* Marica, une partie du village Orăşani, avec l'étang Strâmba, pâturages et lac, dans le district de Hârlău.

165. 1624 (7132) janvier 27, Jassy. Radu Mihnea voïévode confirme à Gavril Capşa *pitar* une maison avec toute la rente du village Stroeşti sur Moldova.

166. <1624-1625> janvier 29. Dumitraşco Ştefan, grand *logofăt,* Ionaşco, grand *vornic* de *Ţara de Jos,* Nicoară, grand *vornic* de *Ţara de Sus,* Barnovschi, hetman et *pârcălab* de Suceava, et Lupul, le deuxième *logofăt,* certifient et confirment à Necula Gheorma le quart de la moitié du village Bălineşti, district de Bârlad, sur les eaux de Bârlad, fait don par Efrim de Şerboteşti en commémoration.

167. 1624 (7132) février, Jassy. Ghianghea, ancien grand *logofăt,* et autres *boieri* attestent pour une partie du village de Băloşeşti, avec emplacement de moulin et rucher, vendue par Vasile Hasnăş et ses sœurs, à Apostol, ancien *pârcălab* de Roman, pour 110 écus bons.

168. 1624 (7132) février 11, Suceava. Radu Mihnea voïévode confirme à Marica Cristea *vorniceasă* le village Blăjeri sur Bârlad à Tecuci.

169. 1624 (7132) février 23. Radu Mihnea voïévode ordonne à Vasilie *diac* et à Băzăcianul d'enquêter dans le litige de Simion Mălai avec Platon et Dumitraşco de Hreasca qui bloquent avec leur étang le moulin.

www.dacoromanica.ro

170. 1624 (7132) février 27. Radu Mihnea voïévode confirme à Nicoară, grand *vornic* de *Ţara de Sus*, une *ocină* à Creţeni, district de Tutova, achetée à Toader, pour 60 écus.

171. 1624 (7132) février 29. Radu Mihnea voïévode confirme à Apostol, ancien *pârcălab*, une partie de Buruieneşti, district de Roman, achetée à Dumitru Pârvul, pour 100 écus.

172. 1624 (7132) mars 15. Radu Mihnea voïévode confirme aux *dieci* Iuraşco et Gheorghe Başotă leurs droit de propriété sur les *selişti* Tătăreni et Zbereni.

173. 1624 (7132) mars 15. Radu Mihnea voïévode confirme à Pilat et à ses fils des parties du village Hânţeşti, avec voisins, suite au conflit avec Neagoe et sa *cneaghină*, Candachie, ancienne épouse de Bucioc *vornic*.

174. 1624 (7132) mars 17. Radu Mihnea voïévode fait don à Duca, ancien grand *uşar*, le village Tişăuţi, ancien territoire de la ville de Suceava, pour bon service.

175. 1624 (7132) mars 20. Radu Mihnea confirme à Lupul, le deuxième *logofăt*, des parties du village Rusii Zavolui, achetées à Grigorii, le fils d'Ana, pour 30 écus.

176. 1624 (7132) mars 24, Jassy. Radu Mihnea voïévode confirme à Simion Gheuca, grand *spătar*, le village Portăreşti, sur Smila, district de Tutova, acheté à Parasca pour 350 écus d'argent, des parties du village Băcani et une partie du village Păuleşti, district de Tutova.

177. 1624 (7132) mars 24, Jassy. Radu Mihnea voïévode confirme à Vasile Roşca, grand *medelnicer*, le village Bărbeşti, district de Cârligătura, fait don par Ştefan Tomşa, perdu pour traîtrise par Balica hetman.

178. <1624 (7132) mars 24>. Radu Mihnea voïévode confirme au monastère Solca les villages, offerts par le voïévode Ştefan Tomşa, le fondateur de monastère.

179. 1624 (7132) mars 24. Chilsia de Iucşeşti et ses parents vendent à Apostol, *pârcălab* de Băloşeşti, une partie du village Hârleşti pour 48 écus.

180. 1624 (7132) mars 24, Jassy. Radu Mihnea voïévode confirme à Miron Barnovschi hetman le village Bosancea du district de Suceava.

181. 1624 (7132) mars 24, Jassy. Radu Mihnea voïévode confirme à Miron Barnovschi les villages Verboa, Verejani, Zalucenii et Nemirovul, dans le district Soroca.

182. 1624 (7132) mars 25. Radu Mihnea voïévode confirme à Enache *postelnic* plusieurs villages, achetés dans les districts Chigheci, Fălciu, Iaşi, Lăpuşna, Soroca, Tecuci et Tutova.

183. 1624 (7132) mars 26, Jassy. Radu Mihnea voïévode confirme à Nicoară, grand *vornic* de *Ţara de Sus*, les villages Diviceni, Ceucani, district Tutova, le village Cajva, district de Jassy, et des parties du village Munteni sur Siret, district de Neamţ.

www.dacoromanica.ro

184. 1624 (7132) mars 26. Radu Mihnea voïévode confirme à l'église métropolitaine de Suceava la possession du village Zaboloteni, district de Suceava, avec emplacement de moulin sur la rivière Suceava.

185. 1624 (7132) mars 26. Radu Mihnea voïévode confirme à l'église métropolitaine de Suceava la possession du village Zaboloteni, district de Suceava, avec emplacement de moulin sur la rivière Suceava, le domaine nommé Poiana Vlădicii à côté de Iaşi et le village Pascari.

186. 1624 (7132) mars 26, Jassy. Radu Mihnea voïévode confirme à Condrea, grand douanier, des parties achetées des villages Tomceşti, district de Tecuci, Popi à Gura Gerului, Popeni, Gereni, district de Tecuci, Iujdeleni, district de Covurlui, et une moitié du village Răfleşti.

187. 1624 (7132) mars 27, Jassy. Radu Mihnea voïévode confirme à Nicoară, grand *vornic* de *Ţara de Sus,* les villages Măgura et Giulinţi, district de Dorohoi, Trifăuţi, district de Soroca, Şirăuţi, district de Hotin, deux *fălci* de vigne, des parties du village Huhurezi et le village Bădeşti, sur le Prut, district de Jassy.

188. 1624 (7132) mars, Hârlău. Gavril Budul, ancien *şoltuz* de Hârlău, fait don au monastère bâti par Zagavei la clairière Pârcovaci, sur les bords du Bahlui.

189. 1624 (7132) mars 29, Suceava. Radu Mihnea voïévode confirme à Dumitraşco Fulger *diac* la possession des quelques maisons et d'une partie de *ocină* du village Todereşti.

190. 1624 (7132) avril 5, Jassy. Radu Mihnea voïévode confirme à la *cneaghină* du défunt Goia, ancien grand *postelnic,* une partie du village Buruieneşti.

191. 1624 (7132) avril 5. Mădălina, l'épouse du prêtre de Pereni, et ses fils et Arvasie Hoşmăndoaie avec ses fils donnent leurs parties du village Pereni sur Turia, district de Jassy, à Dumitraşco *diac*, comme dédommagement pour un cheval, estimé à 25 lei.

192. 1624 (7132) avril 6, Mirceşti. Constantin, le fils de Mădălina, et Boţia, le fils de Priba, vendent leur *moşie* Şurineşti à Todica de là-bas pour une vache bonne et un veau.

193. 1624 (7132) avril 6. Toader, le fils de Şarpe, vend sa part de *moşie* de Şurineşti à Todica pour 12 écus.

194. 1624 (7132) avril 9. Radu Mihnea voïévode confirme aux moines du monastère Sfântul Ilie Prorocul quatre *fălci* de vigne à Dealul Asinului, suite à un procès avec Dumitraşco, le fils de Pătraşco logofăt.

195. 1624 (7132) avril 12, Jassy. Radu Mihnea voïévode confirme à Ionaşco Cehan le village Voloşeni, territoire de Stănileşti, district de Fălciu.

196. 1624 (7132) avril 13, Jassy. Radu Mihnea voïévode confirme à Ionaşco Cehan, ancien *vornic*, quelques tziganes esclaves.

197. 1624 (7132) aprilie 14. Radu <Mihnea> confirme à Feltin, son hôte, une emplacement d'étang et de moulin.

www.dacoromanica.ro

198. 1624 (7132) avril 14, Jassy. Radu Mihnea voïévode confirme à Ionaşco Cehan, ancien *vornic,* le village Novaci dans le district de Fălciu.

199. 1624 (7132) avril 18, Jassy. Radu Mihnea voïévode ordonne aux *vătafi* de Suceava de ne plus faire pression sur la partie de *ocină* de Volcineşti appartenant à Gorcea, le fils de Ilie, gardée par les moines du monastère Sucevița.

200. 1624 (7132) avril 19, Jassy. Radu Mihnea voïévode confirme à Toma *postelnic* une *moşie* du village Hăneşti, district de Dorohoi, qui lui avait été mise en gage, jusqu'à ce qu'il lui sera rendu l'argent, suite à un procès avec la *cneaghina* de Soltan de Hăneşti.

201. 1624 (7132) avril 20. Radu Mihnea voïévode confirme à la veuve de Dumitru Goia, ancien *postelnic,* ses *ocine.*

202. 1624 (7132) avril 21. Radu Mihnea voïévode envoie un boisseau pour la fête de Sfântul Ioan cel Nou, le patrone de l'église métropolitaine de Suceava.

203. <1624 (7132)> avril 23, Hreaţca. Ionaşco Băzăcean *aprod* et Vasilie *diac* enquêtent le litige de Simion Mălai avec Platon et le prêtre Gheorghie de Hreaţca, pour un étang qui menace de lui bloquer le moulin du territoire Pleşeşti, décidant que Platon laisse les auges de ses moulines plus bas pour ne pas bloquer les moulins de Mălai.

204. 1624 (7132) avril 26, Jassy. Dumitraşco Ştefan, grand *logofăt,* et autres *boieri* attestent que Enache *postelnic* a acheté le village Larioneşti sur Dniestr à Gherasim Roşca et à ses frères, pour 600 écus d'argent.

205. 1624 (7132) mai 1, Ghireni. Nastasia, la fille de Ionaşco, donne à Dochia sa partie de *moşie* du village Adăşeni, district de Dorohoi, pour deux bœufs et trois moutons, qui ont péri à cause d'elle et de son frère.

206. 1624 (7132) mai 5, Jassy. Radu Mihnea voïévode confirme au monastère Berzunț des parties de *ocină* dans les villages Hilteu et Ciofreşti, district de Trotuş, avec des vignes et quatre familles de tziganes.

207. 1624 (7132) mai 5, Jassy. Radu Mihnea voïévode confirme au monastère Berzunț plusieurs familles de tziganes et un territoire.

208. 1624 (7132) mai 5, Jassy. Radu Mihnea voïévode confirme à Anastasie Crimca, métropolite de Suceava, un emplacement de rucher dans le territoire du village Todereşti, acheté à Patapie de Romăneşti pour 50 écus d'argent.

209. <Après 1624 (7132) mai 9>, Jassy. Vasile Vartic se met d'accord avec Nastasia pour l'usage en commun du lac du village Cerlena Mică.

210. <1624 (7132)> mai 10. Ion Țircov achète un tonneau de pommes pour 13 *lei* à Platon pour lequel il lui donne une moitié de *jirebie* de *moşie* jusqu'à ce qu'il lui donnera l'argent.

211. 1624 (7132) mai 27, Jassy. Andrei, le fils de Bejan Buznea, emprunte de Grigore, grand *paharnic*, 51 monnaies d'argent mettant en gage sa partie de *moşie* du village Şerbeşti.

www.dacoromanica.ro

212. 1624 (7132) juin 9, Jassy. Radu Mihnea voïévode confirme à Ionaşco Cujbă, *vornic de poartă,* l'héritage de Nicoară Moţoc, suite à un procès avec Mărina, la *jupâneasa* de Nicoară Moţoc.

213. 1624 (7132) juin 15, Jassy. Radu Mihnea voïévode confirme à Toader Onilă des parties d'achats du village Micleşti, achetées à Dronţa et Cârstea pour 12 et 20 écus, et une partie de Nuoreşti, achetée à Vasile, le fils de Tudosca, pour 20 écus argent comptant.

214. 1624 (7132) juin 15. Radu Mihnea voïévode confirme à Ursu et Dumitraşco, les fils de Nădăbaico, ancien *vornic*, un moulin du village Târgoveţi, sur les eaux de Putna, et des parties de *ocine* achetées par leur père pour 40 écus d'argent.

215. 1624 (7132) juin 24. Radu Mihnea voïévode ordonne aux cavaliers de la ville de Fălciu de ne pas se baigner dans l'étang Luciul, qui est la propriété de Duca *comis*.

216. 1624 (7132) juillet 1, Jassy. Radu Mihnea voïévode ordonne aux *pârcălabi* de Orhei de rendre les outils enlevés par Iane, ancien *dregător* au village Horilcani, aux moines de Sfântul Sava.

217. 1624 (7132) juillet 1, Jassy. Radu Mihnea voïévode exempte d'impôts et de *gloabe* le village Holercani, district de Orhei.

218. 1624 (7132) juillet 8, Jassy. Radu Mihnea voïévode ordonne aux *pârcălabi*, *şoltuz* et *pârgari* de Roman de ne pas *persecuter* les *poslușnici* de le'évîché de Roman.

219. 1624 (7132) juillet 9, Jassy. Radu Mihnea voïévode fait don au monastère Sfântul Sava de la ville de Jassy, qui est *metoh* à Jérusalem, le village Mărgeşti, district de Jassy.

220. 1624 (7132) juillet 14. Maria, la fille de Petru Şchiopul, dédie le monastère Hlincea au monastère Galata.

221. 1624 (7132) juillet 15. Ionaşco Coşăscu a acheté à Ionaşco de Ivăneşti et à son frère, Ifrim, leur partie de *ocină* de Ivăneşti pour 24 écus.

222. 1624 (7132) juillet 22, Jassy. Radu Mihnea voïévode fait don à Miron Barnovschi, hetman et *pârcălab* de Suceava, les villages Iucşeni et Unguraşi, district de Suceava, naquère princiers et soumis au territoire de la ville de Suceava.

223. 1624 (7132) août 2, Târgul Siret. Marica, l'épouse de Vasile Orăş, ancien *vornic*, donne comme dote à sa fille, Anghelina, et à son gendre, Onciul Iuraşcovici, ancien *staroste*, le village Şendriceni, district de Hârlău.

224. 1624 (7132) août 11. Radu Mihnea voïévode confirme à Vasilie et à sa femme, Anuşca, une partie du village Florinteşti, achetée à Marica, la fille de Flora de Florinteşti, pour 12 écus.

225. 1624 (7132) août 12, Jassy. Radu Mihnea voïévode confirme à Toader de Hreasca et à ses frères les parties de Corlăteşti, suite à un procès avec Nicolachi *stolnic* et les fils de Boul *vistiernic*.

www.dacoromanica.ro

226. 1624 (7132) août 14, Jassy. Dumitraşco Ştefan, grand *logofăt,* et autres grands *boieri* jugent la cause de la *jupâneasa* de Dămian *vistiernic* avec Nicolachi *stolnic*, pour les parties de *moşie* de Corlăteşti et Stejereni.

227. 1624 (7132) août 15, Jassy. Lupul, *pitărel* de Obrejeni, Ion de là-bas, Onofrei de Moineşti et autres confirment que Borvină de Mohorâţi vend à Gheorghe, *diac* de Tătăreni, un lieu de rucher dans le territoire de Popeşti.

228. 1624 (7132) août 22. Tiron Petrea, fils de Condrea, vend à Pană *stolnic* la quatrième partie du village Zărneşti, district de Covurlui.

229. 1624 (7132) août 22. Miron Negrea, fils de Condrea, vend à Pană *stolnic* la quatrième partie du village Zărneşti, district de Covurlui.

230. <1624 septembre 1-1625 août 31>. Lupul Neghici, son épouse et ses enfants vendent une partie du village Bălăceni à Stratulat Dobrenschi de Bălăceni, pour 80 écus.

231. 1624 (7132) septembre 3, Bârlad. Hilina, fille du prêtre Gligorie de Cerchejeni, met gage sa *ocină* du village Orgoeşti, à Dumitraşco Cămărzan, pour 10 lei.

232. 1624 (7132) septembre 15. Radu Mihnea voïévode confirme les privilèges de l'église métropolitaine Sfântul Gheorghe pour ses nécessités de lumière, vin, et encens.

233. 1624 (7132) octobre. Uliana et ses fils donnent leur partie du village Dămieneşti dans le territoire de Rusii Zavului à leur cousin, le prêtre Grigorie de Dămieneşti, qui a payé pour eux plusieures *dabile* princières.

234. 1624 (7132) octobre 2, Suceava. Radu Mihnea confirme à Cristian Rotompan, troisième *logofăt,* une partie d'étang achetée à Dumitraşco, fils de Evloghie, pour 10 écus.

235. 1624 (7133) octobre 9, Suceava. Ana et son frère Ionaşco de Antăleşti vendent leur *ocina* de Antăleşti à Dealeu de Spătăreşti, pour 55 écus.

236. <1624 (7133)-1625 (7134)> octobre 17, Hârlău. Popa, fils de Ştefan, petit-fils de David, et son fils, Lazor, vendent au *vornic* Nicoară et à son épouse Todosia la sixième partie de Davidescu, pour 40 écus; aussi, Tâmpa et son épouse, Grozava, vendent une vigne avec maison et emplacement de moulin à Fântâneni.

237. 1624 (7133) octobre 24. Radu Mihnea voïévode fait don le monastère Aron Vodă au monastère Sfântul Ioan Botezătorul de Sozopolis.

238. 1624 (7133) octobre 27, Iaşi. Gheorghe, fils de Danco de Todereşti, atteste que Dumitraşco *diac* a payé l'argent pour Gheorghe de Todereşti et a pris pour lui-même sa *curtenie.*

239. 1624 novembre 3, Hârlău. Radu Mihnea voïévode confirme à Ponici, *diac* de Rugăşeşti, les villages Socrujeni, Bisericani, Zaluceni, Sfetcăuţi et Hrijăni.

240. 1624 (7133) novembre 12, Suceava. Radu Mihnea voïévode confirme au monastère Secul les villages Ruşcioci et Jideşti, district de Neamţ.

www.dacoromanica.ro

241. 1624 (7133) novembre 14, Suceava. Radu Mihnea voïévode confirme à Onciul Iuraşcovici le village Şendriceni et autres *moşii*.

242. 1624 (7133) novembre 15, Suceava. Radu Mihnea voïévode décide que les dignitaires de *târgul* Piatra doivent laisser tranquilles les villages Avereşti, Giurov şi Nicoreşti appartenant au monastère Aron Vodă, après une pétition des moines.

243. 1624 (7133) novembre 22. Le *pârcălab* de Neamţ témoigne à propos des gens qui n'ont pas eu à payer des dîmes et dont les maisons ont été brulées dans la *braniştea* Slatina, Ruşcii et Neamţ.

244. 1624 (7133) décembre 5. Radu Mihnea voïévode confirme à Ghianghea, ancien grand *logofăt,* le droit de propriété sur une partie du village Frăteşti, achetée à Candachia, petite fille de Huhulea *pitar.*

245. 1624 (7133) décembre 8. Radu Mihnea voïévode confirme une terre de Muncel.

246. 1624 (7133) décembre 15, Suceava. Radu Mihnea voïévode confirme l'acte apporté par Zadul, par lequel celui-ci a pris de Beleaiu, pour dettes, une moitié de place de maison à Antăleşti.

247. 1624 (7133) décembre 17, Iaşi. Radu Mihnea voïévode confirme à Simion, grande *spătar,* la hoirie de Băcani avec des moulins, achetée à Ignat et de son épouse, Draga, pour 100 écus.

248. 1624 (7133) décembre 18. Toader *şoltuz* et les 12 *pârgari* de Târgu Frumos délimitent les confins de Slatina.

249. 1624 (7133) décembre ie 18. Ion *armaş* et les *şoltuzi* avec les 12 *pârgari* de Cotnari et Târgu Frumos informent le voïévode qu'ils ont délimité les confins du village Ulmi des confins du monastére Slatina.

250. 1624 (7133) décembre 20, Hârlău. Radu Mihnea voïévode confirme à Ghianghea, ancien *logofă,* une partie du village Lăţcani, à Siret, achetée au fils de Pătraşco, pour 150 écus.

251. 1624 (7133) décembre 21, Suceava. Radu Mihnea voïévode ordonne a *l'aprod* Istratie de Albeşti de faire correctement justice dans le litige de Racoviţă <Cehan> et le prêtre Gonţea de Soleşti avec autres *răzeşi*, à propos d'un moulin qu'ils ont construit ensemble.

252. <Cca. 1625 (7133)>. Témoignage pour confins de Pătraşcu, grand *vătav,* et des autres concernant quatre maisons de Năvrăpăscu dans le village Boureni, district Suceava.

253. <Cca. 1625 (7133)>. Sofronia, épouse de Toader, donne un acte concernant Avereşti.

254. 1625 (7133) janvier 3. Radu Mihnea voïévode ordonne aux *pârgari* et au *şoltuz* de Cotnari de laisser tranquilles les pressoirs que le monastère Neamţ possède à Cotnari et Hârlău.

www.dacoromanica.ro

255. 1625 (7133) janvier 7, Suceava. Radu Mihnea voïévode exempte des dîmes les village Avereşti et Giurov appartenant au monastère Aron Vodă du territoire de Iaşi.

256. 1625 (7133) janvier 8, Suceava. Radu Mihnea voïévode ordonne à Vasile Păulel, *hotnog de călăraşi,* de retenir une partie de la hoirie de Slăviceni, à la suite de la plainte de Sturdza *diac* et de Sava Pepelea de Tâlhăreşti contre Dumitraşco Şeptelici.

257. 1625 janvier 9, Soleşti. Istratie, *păhărnicel* de Albeşti, juge le litige de Racoviţă <Cehan> et du prêtre Gonţea de Soleşti et ses *răzeşi* pour un moulin, qu'ils ont fait ensemble sur l'eau de Vaslui, et décide de l'avoir en propriété ensemble.

258. <1625 (7133)> janvier 10. Grigorii, fils de Onciul de Boureni, met en gage la maison et toute sa partie du village Boureni à Mihăilescul *vornic* pour une dette de 50 ducats.

259. 1625 (7133) janvier 10, Suceava. Radu Mihnea voïévode confirme au monastère Bisericani un confin, une clairière et un terrain.

260. 1625 (7133) janvier 11. Radu Mihnea voïévode confirme à Mierla, épouse de Steţco, des parties de horie dans le village Liteni, sur Siret, district de Suceava, à la suite du procès avec Iacob Moţoc et son frère, Lazor.

261. 1625 (7133) janvier 12, Suceava. Radu Mihnea voïévode confirme l'échange des villages Solca et Mihalciul entre Evloghie, l'évêque de Rădăuţi, et Ieremia Murguleţ.

262. 1625 (7133) janvier 17, Baia. Antimia, fille d'Ana, vend à Deleu *aprod* une *jirebie* à Spătăreşti, pour 7 écus.

263. 1625 (7133) janvier 21. Radu Mihnea voïévode confirme à Condrea douanier une moitié du village Vasileu, achetée à Prodan *diac*, pour 100 écus.

264. 1625 janvier 24. Maria Potoţki, fille de Ieremia Moghilă, atteste que son père, Ieremia Moghilă voïévode, a acheté le village Hrinceşti, district Suceava, à Dumitraşcu capitaine et à sa fille, Tofana, pour 300 ducats.

265. 1625 (7133) janvier 31, Suceava. Radu Mihnea voïévode confirme à Păscălina la terre à Rusi dans le litige avec Costin de Poieni, qui avait construit là-bas un étang.

266. 1625 (7133) janvier 1, Suceava. Radu Mihnea voïévode confirme à Tudori, *pârcălab* de Hotin, le village Clişcăuţi, district Hotin, autrefois princier, et la sixième partie du village Unguraşi, achetée à Ghidion, fils de Voico, ancien *logofăt*, pour 100 écus, et autres parties de ce village.

267. 1625 (7133) janvier 3, Suceava. Radu Mihnea voïévode confirme à Tăutu, ancien *logofăt*, une partie du village Sârbi sur le Başeu, achetée à Lupul, fils de Gorcea Udrea, pour 100 écus.

268. <1625 (7133)> février 6, Iaşi. Codrea douanier vend à Andrei Iujdele et à Ionaşco Gheldeman la quatrième partie de Iujdeleni, district Covurlui, et une

partie de Huzumi, achetée à Ilie, frère de Samson, et à leur soeur, Nastea, pour 30 écus.

269. 1625 (7133) février 11, Suceava. Radu Mihnea voïévode confirme au monastère Solca le village Hrenceşti sur Solca, district Solca, à la suite du procès avec le monastère Sucevița.

270. 1625 (7133) février 12. Evloghie, l'évêque de Rădăuți, et le concile du monastère Rădăuți donnent au monastère Sucevița les villages Ibăneşti, district Dorohoi, et Cârstieneşti du circonscription Botoşani pour le village Hrinceşti et les *seliştele* Iazlovăț et Ceaplinți.

271. 1625 (7133) février 12. Acte du prieur du monastère Sucevița, Aftanasie, pour l'évêque de Rădăuți, Evloghie, et le monastère Solca par lequel on atteste un échange des villages et des *seliște* entre les deux monastères.

272. 1625 (7133) février 12. Anastasie Crimca, archevêque et métropolite de Suceava, donne à Crâstiian *logofăt* le village Demideani, district Dorohoi, Crâstiian devant donner toutes les années mille *choux* au monastère Dragomirna.

273. 1625 (7133) février 14, Suceava. Radu Mihnea voïévode ordonne aux dignitaires du district Hârlău de laisser tranquilles les villages Plopi, Belceşti et Călugăreni, proprietés du monastère Galata.

274. 1625 (7133) février 14, Suceava. Radu Mihnea voïévode confirme à Lupu *logofăt* une moitié du village Măcicăuți sur Răut, district Orhei, achetée de ses parents, Tudosca et Agapia, filles de Frățian, pour 50 écus.

275. 1625 (7133) février 16, Suceava. Radu Mihnea voïévode confirme à Vasile Roşca *medelnicer* le village Berbeşti, qui a appartenu à Balica *hetman* et a été perdu pour *traîtrise.*

276. 1625 (7133) février 19, Suceava. Radu Mihnea voïévode confirme à Dumitraşco Şeptelici deux *fălci* de vigne en Dealul Domnesc à Cotnari, achetées à Coste, fils de Vrânceneasa, pour 200 écus.

277. 1625 (7133) février 20, Suceava. Radu Mihnea voïévode accorde à Candachia, épouse de Goia *vornic*, le droit de racheter, pour 200 écus, la quatrième partie du village Buruieneşti, district Roman, parce qu'elle a acheté une moitié à village avant Apostol.

278. 1625 (7133) février 20, Buceaci. Maria Chiriţoaia, veuve du feu Chiriță Dumitraşco Paleologul *postelnic,* fait don à Mardarie, fils de Toma, sa hoirie de Ghermăneşti, district Orhei.

279. 1625 février 20. Radu Mihnea voïévode confirme au monastère Solca les villages Badeuți, Drăgăneşti, Crainicești, Ivancicăuți et Pârlişani, de circonscription Badeuți, à la suite d'un procès entre les monastères Sucevița et Solca.

280. 1625 février 20. Radu Mihnea voïévode confirme à Mariica, fille de Cârstea, ancien grand *vornic*, la hoirie de Blăjeri sur Bârlad, district Tecuci.

281. 1625 (7133) février 23, Suceava. Radu Mihnea voïévode confirme à Condrea *păhărnicel* et à son épouse Anuşca leur partie de hoirie du village Preuteşti sur Şomuz, district Suceava.

282. 1625 (7133) février 23, Suceava. Singlitichia, la veuve de Bilăi *vornic,* fait don à son neveu Dumitraşco Ştefan, grand *logofăt,* le village Roznov sur Şomuz, district de Neamţ, et le village Cămileşti, district de Tecuci.

283. 1625 (7133) mars 1, Todereşti. Capşa de Todereşti vend des maisons et des parties de terre du village Todereşti à Manole, pour 25 écus.

284. 1625 (7133) mars 1. Ivaşcu donne un acte pour Hreasca.

285. 1625 (7133) mars 1. Cârjeu *stolnic* et son fils, Ivaşcu, vendent une famille des tziganes, c'est à dire Luca et son épouse et ses trois fils, à Pană *vistiernic*, pour 30 ducats.

286. 1625 (7133) mars 4. Radu Mihnea voïévode ordonne à Ionaşco Avram et à Racea d'aller à Blăjari et de chosir la partie de Drăgan, qui est menaée par Vasile *medelnicer.*

287. 1625 (7133) mars 6, Iaşi. Văsiian, fils de Ion Policeanul, et Vasile, fils de Mănăilă, vendent à Dumitraşco Fulger *diac* des parties du village Todereşti, district de Cârligătura, pour 25 *zloţi.*

288. 1625 (7133) mars 8, Suceava. Radu Mihnea voïévode confirme à Iane, ancien *pârcălab,* et á son épouse Nastasia un emplacement de rucher entre les confins *du bourg* Suceava, avec étang et jardins, achetés à Crâstâna, épouse du prêtre Fedor, pour 140 écus.

289. 1625 (7133) mars 9, Suceava. Radu Mihnea voïévode confirme à Dingan *păhărnicel* des parties de hoirie à Oteşti, district Adjud, achetées à Parasca et Ion.

290. 1625 (7133) mars 15, Suceava. Radu Mihnea voïévode ordonne à Gheorghe Roşca, ancien *vistiernic,* et à Ştefan *diac* de Podobiţi d'etablir les confins entre les villages Oneşti et Scobinţeni.

291. 1625 mars 15, Suceava. Titiana, fille de Gheorghe Albotă, vend à Toma postelnic une vigne à Cotnari, dans Dealul Laslăului, pour 80 écus.

292. 1625 (7133) mars 15, Hodorăni. Miron de Crasna vend sa hoirie de Armăşani, pour 180 *lei.*

293. <Cca. 1625 (7133) mars 15>. Neniul, fils de Marco Mutre de Armăşeni, vend sa partie de Armăşeni à Lungul pour deux beufs et deux vaches.

294. 1625 (7133) mars 16, Suceava. Radu Mihnea voïévode confirme à Candachia de Steţcani une partie de terre dans le village Cărbuneşti, achetée à Ionaşco, neveu de Goia, pour 26 écus.

295. 1625 (7133) mars 18, Suceava. Radu Mihnea voïévode confirme un échange entre Dumitru Buhuş et ses parents pour des parties des villages Găneşti, Răvăcani et Găureni.

296. 1625 (7133) mars 18. Radu Mihnea voïévode confirme la *moşia* Mărăţei, district Neamţ.

www.dacoromanica.ro

297. 1625 (7133) mars 22, Suceava. Radu Mihnea voïévode confirme à Ionaşco, fils de Nicoară Prăjescu, une moitié du village Stolninceni, vendue par Ghiorghie et Todosia à Nicoară Prăjescu, pour 100 écus.

298. 1625 (7133) mars 22, Suceava. Radu Mihnea voïévode confirme à Ionaşco, fils de Nicoară Prăjescu, une partie du village Stolninceni, vendue par Efrim et Palaghia à Nicoară Prăjescul, pour 150 écus.

299. 1625 (7133) mars 24. Ionaşco, fils de Toader de Dumbrăveni, vend à Constantin, fils de Petre Cehan, un tiers de la part de Nechifor dans le village Dumbrăveni, pour 15 *zloţi* et 2 *potronici.*

300. 1625 (7133) mars 24. Ionaşco, fils de Toader de Dumbrăveni, vend à Constantin, fils de Petre Cehan, un tiers de la part de Nechifor dans le village Dumbrăveni, pour 30 de *zloţi.*

301. 1625 (7133) mars 27, Suceava. Radu Mihnea voïévode confirme aux petits-fils de Toader Stănigeanul des *jirebii* dans les villages Giurgeşti et Silişte.

302. 1625 (7133) mars 29. Gheorghe de Costeni, ancien *vornic,* fait témoignage pour les confins du village Orbic du monastère Bisericani.

303. 1625 (7133) mars 29. Tufă, Ioana et Părasca vendent à Constantin *cămăraş* leur hoirie du village Şendreani, pour 150 *ughi.*

304. 1625 (7133) mars 30. Radu Mihnea voïévode confirme à Toflea Batin, ancien *armaş,* la cinqième partie du village Giurgeoani, sur Zeletin, le village Bălăneşti sur Zeletin et le village Blăneşti avec deux moulins sur Bârlad.

305. 1625 (7133) avril 10, Hârlău. Radu Mihnea voïévode confirme à Miron Volcinschi le village Volcineţ, district de Suceava.

306. 1625 (7133) avril 12. Hârlău. Radu Mihnea voïévode confirme à Bejan, ancien *paharnic,* des parties de *moşie* de Brahna, Hilipeşti, Dieneşti et des maisons achetées à Tamaş de Hilipeşti, pour 13 écus et, à Arhip le médecin pour 16 écus.

307. 1625 (7133) avril 12. Radu Mihnea voïévode confirme à Dumitraşco Ştefan, grand *logofăt,* une *moşie* dans le village Poiana sur Tazlău, district Trotuş, avec emplacement de moulin sur Tazlău, achetée à Grosu, frère de Grigorie, à ses soeurs et leur neveu, pour 120 écus, et 14 terres achetées à Mihăilă et aux autres persomes pour 60 écus.

308. 1625 (7133) avril 17, Hârlău. Radu Mihnea voïévode confirme à Gheorghe des parties du village Selişte sur Şomuz, achetées à Marica, fille de Ionuţ, et à son époux, Deleu, pour 60 écus d'argent et 5 écus.

309. 1625 (7133) avril 21, Hârlău. Radu Mihnea voïévode autorise le monastère Neamţ d'apporter de Ţara Ungurească ses tziganes, auxquels il accorde certains privilèges.

310. 1625 (7133) avril 21. Radu Mihnea voïévode confirme à Pană, troisième *vistiernic,* la propriété sur le tzigane Radu Voicu, son épouse et ses enfants achetés à Bratul, fils de Voico, *logofăt* de Ţara Românească, pour 30 ducats hongrois.

www.dacoromanica.ro

311. 1625 (7133) avril 22. Hârlău. Anastasie Crimca, métropolite de Suceava, Athanasie, l'évêque de Roman, Pavel, l'évêque de Huşi, et les grands *boieri* témoignent à Cârstian *logofăt* le rachetement pour 150 ducats au monastère Solca du village Lămăşiani, district Suceava.

312. 1625 (7133) avril 23. Samfira, fille d'Axenia, vend sa partie du village Stolniceni à Ionaşco Prăjescul pour 120 écus.

313. <Cca. 1625 (7133) avril 24>. Dumitraşco partage avec Vasilie 17 *jirebii* du village Hreaţca.

314. 1625 (7133) avril 24, Hreaţca. Rotopan, ancien *vornic,* et Vasile Dinga *diac* attestent le partage des hoiries de Hreaţca et Onceşti, realisé par Simion Malaiu et son frère Gheorghe et leur soeur, Tofana.

315. 1625 (7133) avril 25. Lélea, fille de Grozav de Glodeni, avec ses fils, filles et gendres, vendent la quatrième partie de Glodeni à Apostol pour 100 écus.

316. <Cca. 1625 (7133) avril 25>. Lucoci, grand *vătav,* lègue a son épouse Stanca tout ses biens.

317. 1625 (7133) avril 26. Radu Mihnea voïévode confirme à Luca Bărbânţă, ancien *stolnic,* une hoirie dans le village Blăgeşti, achetée à Varavara et à son frère Gliga, pour 70 écus.

318. 1625 (7133) avril 29. Radu Mihnea voïévode confirme à Grigore, fils de Sas, et à ses neveux, fils de Petre, une moitié du village Pitici, district Putna, avec emplacement de moulin sur Putna, rachetés à l'épouse de Toader Hârje et à ses fils.

319. 1625 (7133) avril 30, Hârlău. Radu Mihnea voïévode confirme à Simion Malai, á Tofana et à Gheorghe, frères, 9 *jirebii* dans Hreaţca et 4 *jirebii* dans Onceşti, district de Suceava.

320. 1625 (7133) avril 30, Hârlău. Radu Mihnea voïévode fait don à l'église métropolitaine de Suceava à l'occasion de la fête du patron de l'église Sfântul Ioan cel Nou.

321. 1625 (7133) mai 3, Hârlău. Radu Mihnea voïévode confirme à Dumitraşcu Fulger *diac* une maison et une partie de hoirie du village Todereşti, à la suite du procès avec Drăguşan *diac.*

322. 1625 (7133) mai 4. Hârlău. Radu Mihnea voïévode ordonne à Căzan, ancien *postelnic,* d'enquêter le litige de Nicolachi *stolnic* avec Arsenie *logofăt* pour une partie de *moşia* Potlogeni.

323. 1625 mai 4, Hârlău. Radu Mihnea voïévode confirme à un *duvalm* du monastère Bisericani la *moşia* qui'il a dans le village Măstacăni.

324. 1625 (7133) mai 7, Hârlău. Radu Mihnea voïévode ordonne à Ionaşco *jitnicer* et à Gligorie Gorovei d'introduire en possession Nicoară de Răteşti pour un étang, si celui-ci l'avait eu en propriété jusqu'à maintenant dans le litige avec Ion din Obârşie.

325. 1625 (7133) mai 11. Radu Mihnea voïévode confirme à Ghianghea, ancien grand *logofăt,* <le village Tuluceşti sur Prut>.

www.dacoromanica.ro

326. 1625 (7133) mai 13. Anghelina, fille de Toader Jora, petite-fille de Mera, fait don à Dumitraşco Ştefan, grand *logofăt,* et à son épouse, Zanica, une moitié du village Măciucaşii de Jos et les parties achetées par Mera dans le village Bărzăeşti.

327. 1625 (7133) mai 14, Hârlău. Radu Mihnea voïévode confirme à Lupan et à ses *răzeşi* de Scobenţeni un étang à Scobenţeni et la colline Ţiganul, à la suite du procès avec les moines du monastère Sfântul Ilie.

328. 1625 (7133) mai 14, Hârlău. Radu Mihnea voïévode confirme à Cârstian, le troisième *logofăt,* le village Lămăşeni, district de Suceava, à la suite du procès avec les moines du monastère Solca.

329. 1625 (7133) mai 19, Hârlău. Radu Mihnea voïévode confirme à Ghianghea, ancien grand *logofăt,* le droit de propriété sur un ésclave tzigane, Ionaşco Lungul, acheté à Lupul, fils de Gorcea Udrea, pour 35 écus.

330. 1625 (7133) mai 21. Radu Mihnea voïévode confirme à Apostol et à Sima de Târgul Trotuş trois terres du village Cofeşti à Viişoara Voicului, de Putna jusqu'aux confins de Milcov, achetées à Necoară pour 24 écus.

331. <1625(7133)> mai 25, Iaşi. Busca, fille de Bogza *logofăt,* vend sa partie de Duşeşti à Ionaşco, grand *hânsar,* pour 50 ducats.

332. 1625 (7133) mai 29. Radu Mihnea voïévode confirme à Apostol et à Sima trois terres à Viişoara Voicului dans le village Cofeşti, achetées pour 24 écus.

333. 1625 (7133) mai 29. Radu Mihnea voïévode confirme au monastère Neamţ trois terres dans le village Cofeşti, sur Putna, jusqu'aux confins de Milcov, achetées à Apostul et à Sima, son épouse.

334. 1625 (7133) mai 30. Radu Mihnea voïévode confirme à Ionaşco Ghianghea, ancien grand *logofăt,* une moitié du village Dăneşti sur Prut, district Iaşi, avec une moitié d' étang et un emplacement d' étang, achetés à Ionaşco, fils de Anghelina.

335. 1625 (7133) juin 1, Hârlău. Radu Mihnea voïévode confirme à Cârstian *logofăt* le village Lămăşeni, district Suceava dans son litige avec le monastère Solca, pour lequel Cârstian *logofăt* a donné au monastère 300 ducats hongrois.

336 1625 (7133) juin 2, Hârlău. Radu Mihnea voïévode confirme à Lupul Prăjescul *diac* une partie du village Druleşti, district Roman, achetée pour 40 écus.

337. 1625 (7133) juin 3. Candachia, épouse de Goia, ancien *vornic,* et ses fils vendent à Enachi *postelnic* leur partie du village Mărtineşti, district Tecuci, pour 300 *ughi.*

338. 1625 (7133) juin 8, Hârlău. Radu Mihnea voïévode fait don à Ionaşco Cehan, *vornic de gloată,* deux emplacement de moulin à Măicani sur Prut.

339. 1625 (7133) juin 9, Hârlău. Radu Mihnea voïévode confirme au monastère Bisericani la propriété sur une clairière.

www.dacoromanica.ro

340. 1625 (7133) juin 10, Hârlău. Radu Mihnea voïévode confirme à Ghianghea, ancien grand *logofăt*, le village Ternauca, à la suite du procès avec Ghiugiul et son frère, Iuraşco.

341. 1625 (7133) juin 11. David din Zaluceni, Savin Urmeziu et Vasile Gafencu ecrivent au grand *logofăt* sur le partage de quelques parties dans la terre de village Băloşeni.

342. 1625 (7133) juin 15. Le prêtre Draguş et Marica, épouse de son frère, vendent une place de Pologeni à Simion Bărtilă, pour 60 écus.

343. 1625 (7133) juin 15. Radu Mihnea voïévode confirme à Focea *uricar* et à son épouse Marica deux parties de hoirie du village Rotompăneşti, sur Bogdana, district Tutova.

344. 1625 (7133) juin 20. Radu Mihnea voïévode juge le litige des habitants de Blăjari avec le *medelnicer* Vasile Roşca.

345. <1625 (7133)> juin 20. Le prêtre Leahul et autres personnes vendent à Lupul Prăjescu une moitié du village Druleşti, pour 150 écus.

346. 1625 (7133) juin 22, Hârlău. Radu Mihnea voïévode confirme à Miron Vulcenschi une partie du village Volcineţ, sur Siret, district Suceava, à la suite d'un accord avec les moines de Sucevița.

347. 1625 (7133) juin 23, Hârlău. Radu Mihnea voïévode confirme à Mihul et à Ionaşco Grecul une partie du village Paşcani.

348. 1625 (7133) juin 24, Solca. Duca *stolnic* fait don au monastère Solca l'étang Luciul, district de Fălciu, et le village Ciorsaci avec *seliştea* Broşteni, district de Suceava.

349. 1625 (7133) juin 24. Radu Mihnea voïcvode confirme *uric* au monastère Sf. Sava de Iaşi le village Tescani, district Iaşi, à la source de Ursoaia, sur Jijia, donné par les *răzeşi* en commémoration, avec *uric* de Petru voïévode et *ispisoace* de Ieremia Moghilă voïévode .

350. 1625 (7133) juin 26, Hârlău. Radu Mihnea voïévode confirme à Apostol, grande *uşer*, une partie du village Băloşeni, district Roman, à la suite du procès avec Luchian *diac* et ses parents.

351. 1625 (7133) juin 26, Hârlău. Radu Mihnea voïévode confirme à Ionaşco Moga et à Păcurar leur partie du village Ilişeşti.

352. 1625 (7133) juin 27. Gavril Albici de Bătăreşti et autres personnes témoignent que Gheorghe de Todereşti a fait un accord avec Dumitraşco Fulger *diac* pour eliminer de *curtenie* Gheorghie, et lui donner la maison de son pére.

353. 1625 (7133) juin 30. Radu Mihnea voïévode confirme à Alivan *diac* une partie de terre de David Druc à Negoeşti, gendre de Nichita, à la suite du témoignage de Ionaşco *geambaş* et autres villageois de Negoeşti.

354. 1625 (7133) juillet. Le fils de Frăţian vend à Costantin *cămăraş* sa partie du village Şendreni, pour 95 ducats.

355. 1625 (7133) juillet 1, Hârlău. Radu Mihnea voïévode confirme à Marica le village Potlogeni, à la suite du procès avec Arsenie *logofătul*.

www.dacoromanica.ro

356. 1625 (7133) juillet 2, Iaşi. Radu Mihnea voïévode confirme à Lupul Prăjescu un emplacement de rucher et un emplacement de moulin sur Şeacovăţ et un emplacement de *jirebie*, dans le district de Cârligătura.

357. 1625 (7133) juillet 11. Radu Mihnea voïévode confirme à Ionaşco Ghianghea, ancien grand *logofăt*, le village Tulucești şi 170 pas dans le village Ghinduşani.

358. 1625 (7133) juillet 17. Ionaşco, fils de Ursu de Vârtop, vend à Dumitraşco capitaine sa partie de terre de Dolheşti, pour 15 écus.

359. 1625 (7133) juillet 20, Hârlău. Radu Mihnea voïévode confirme au monastère Sfântul Sava le village Teţcani.

360. 1625 (7133) juillet 25. Ionaşco de Ivăneşti vend à Ionaşco Coşescu une partie du village Ivăneşti pour 6 ducats et 6 *potronici*.

361. 1625 (7133) juillet 31, Hârlău. Radu Mihnea voïévode donne permission à Grecu et au prêtre Mihul de Paşcani de défendre leur village Paşcani, menacé.

362. 1625 (7133) août 3. Petrică vend à Pârvul deux *bătrâni* en Albeşti, sur Stemnic, district de Vaslui, pour 36 *zloţi*.

363. 1625 (7133) août 6, Hârlău. Radu Mihnea voïévode autorise Onciul Iuraşcovici, ancien *staroste*, de s'approprier le foin de Şendriceni.

364. 1625 (7133) août 6, Jigoreni. Mihai de Jigoreni et ses parents vendent à Toader Grecul de Făureşti, 8 *delniţe* de foin avec l'emplacement de Poiana Mănăstirei pour 25 écus.

365. 1625 août 11, Baia. Le *şoltuz* et les *pârgari* de Baia témoignent que Mehil et ses parents ont vendu une maison avec *jirebie* de Spătăreşti à Deleu, pour 45 écus.

366. <1625 (7133)> août 12. Ionaşco *jitnicer* et Gorovei témoignent que seulement les fils de Ioan ont payé pour faire des etangs, sans Nicoară de Răteşti.

367. 1625 (7133) août 13. Frăsina et Mălina vendent leurs parties de terre de Albeşti, sur Stemnic, à Petrică, ancien *armaş*.

368. 1625 (7133) août 18, Hârlău. Radu Mihnea voïévode confirme à Radu, *vornic de gloată*, et à son frère Simion *postelnic* le village Rauce, district de Neamţ, avec emplacement de moulin sur Sărata.

369. 1625 (7133) août 24. Pătraşco Başotă, deuxième *logofăt*, et Gheorghe Başotă, deuxième *vistiernic*, attestent que les parties de terre de Mogoşeşti, district de Neamţ, ont été achetées, par Pană *vistiernic* à Zaharie, ses frères et ses soeurs, pour 80 écus.

370. 1625 (7133) août 31, Purceleşti. Borăleanul *uricar* divise en deux le village Purceleşti pour Ionaşco Tăbârţă, ancien *vornic* dans Suceava, et Ionaşco Prăjescul.

371. <1625 septembre 1-1626 août 31> (7134). Grigorie, fils de Anisia, vend à Ionaşcu Coşescu une partie du village Ivăneşti.

www.dacoromanica.ro

372. 1625 (7134) septembre 16. Nastasia et ses fils vendent à Gavril Cocris la quatrième partie de Pănureşti.

373. 1625 (7134) septembre 17. Minta, fille de Mătiaş, avec son époux, Grozav, fils de Şteavca, vendent leur partie de Iujineţi à Gavrilaş, *staroste* de Cernăuţi, pour 50 écus.

374. 1625 (7134) septembre 21, Cernăuţi. Gligorcea, fils de Mătiaş, vend la quatrième partie du village Iujineţ à Gavrilaş *staroste* pour 30 écus.

375. <Cca. 1625 (7134)> septembre 25. Petriman vend le tiers du village Armăşani à Lungul, pour 80 écus.

376. 1625 (7134) octobre 6. Rusul, Ionaşco et leurs soeurs vendent leurs hoiriers de Roşiori à Antimia pour un boeuf et une vache avec veau.

377. 1625 (7134) octobre 7, Hârlău. Radu Mihnea voïévode ordonne à Ciulpan, ancien *spătar,* de retourner la vigne de Cârjeşti au monastère Sfântul Neculai de Aron Voïévode, donnée par Maria Jora.

378. 1625 (7134) octobre 9. Loghina et ses fils font don au monastère Pângăraţi un terrain au nord de Straja.

379. 1625 (7134) octobre 12. Radu Mihnea voïévode confirme à Simion *diac* de Hreasca la partie de hoirie de Gorciu, parce que celui-ci a payé la dîme pour Gorciu.

380. 1625 (7134) octobre 13. Acte de Toader pour la *moşia* Avereşti.

381. 1625 (7134) octobre 14, Hârlău. Radu Mihnea voïévode confirme à Nicolae, grand *stolnic,* la hoirie de Eremia de Potlogeni, mise en gage de Simion Bertil de Potlogeni pour 140 de écus.

382. 1625 (7134) octobre 20, Hârlău. Radu Mihnea voïévode ordonne à Neculachi stolnic de se présenter au jugement princier dans le litige avec Arsenie *logofăt* pour une hoirie à Potlogeni.

383. 1625 (7134) octobre 20, Hârlău. Radu Mihnea voïévode ordonne à Onciul de Itrineşti de décider un jour pour la procès de Ştefan et Istrate pour une hoirie de Vârtopel.

384. <Avant de 1625 novembre 2>. Deleu achète une hoirie dans lc village Spătăreşti à son frère, Ştefan, pour 30 de écus.

385. 1625 (7134) novembre 2, Hârlău. Radu Mihnea voïévode confirme à Deleu *aprod* une *jirebie* dans Spătăreşti, achetée à Solomie et à son fils, Dumitraşco, pour 14 écus.

386. 1625 (7134) novembre 21, Călugăreni. Machidon Hirevcescul de Fedcouţi, étant redevable à Cozman Popei pour deux boeufs et huit ruchs d'impôt, lui donne pour la dette sa partie de Voicouţi.

387. 1625 (7134) novembre 21, Hârlău. Radu Mihnea voïévode confirme à Istratie, fils de Hăra de Verceşti, quelques terres de Verceşti, à la suite du procès avec Ştefan de Bălăneşti.

388. <Avant de 1625 (7134) novembre 25>. Loghina, fille de Bogza, vend une partie du village Duşeşti à Dumitru Purcel, pour 18 écus.

www.dacoromanica.ro

389. 1625 (7134) novembre 25, Hârlău. Dumitru Purcel et Ionaşco *hânsar* vendent à Pană *vistiernic* leurs parties de Duşeşti pour 186 ducats.

390. 1625 (7134) novembre <25-30>, Hârlău. Radu Mihnea voïévode confirme à Pană *vistiernic* une hoirie dans le village Duşeşti, district de Vaslui.

391. 1625 (7134) décembre 5. Ştefan et son frère, Apostol, vendent à Ionaşco Cehan *vornic* une emplacement de moulin dans le village Brăteni pour 25 écus.

392. 1625 (7134) décembre 12, Iaşi. Radu Mihnea voïévode confirme à Simion Mălai des parties de terres à Hreasca et un emplacement de maison dans Onceşti.

393. 1625 (7134) décembre 12, Hârlău. Nicula Bălan vend à Costantin *cămăraşul* sa hoirie de Şendreni, pour 40 ducats.

394. <Avant de 1625 décembre 13>. Nichita de Sârbi vend à Toma *postelnic* sa partie de Bodeşti et à Pătraşcu Giuncul, pour 20 écus.

395. 1625 (7134) décembre 13. Radu Mihnea voïévode confirme à Toma, deuxième *postelnic,* une partie du village Bodeşti, achetée à Nechita de Sârbi, pour 20 de écus.

396. 1625 (7134) décembre 13, Hârlău. Radu Mihnea voïévode confirme à Toma, deuxième *postelnic,* la propriété d'une vigne sur la colline Laslău et d'un terrain acheté à Titiana, épouse de Tiron, pour 80 de écus.

397. 1625 (7134) décembre 13. Bolneasca et ses fils vendent une partie du village Răcăciuni.

398. 1625 (7134) décembre 14, Hârlău. Radu Mihnea voïévode confirme à Petrea Cehan des parties des villages Romăneşti, Prigorceni, Strâmbi, Fâstâci şi Dobroslăveşti, achetées.

399. 1625 (7134) décembre 16, Hârlău. Radu Mihnea voïévode confirme à Petrea Cehan la partie de hoirie de Toma cel Bătrân dans le village Strâmturi, district Vaslui.

400. <Cca. 1625 (7134) décembre 16>. Banul, fils à Gligorcea de Prigorceni, et Anton vendent leur partie de Fereşti à Constantin, fils de Cehan, pour 12 écus.

401. <Cca. 1625 (7134) décembre 16>. Constantin Cehan donne un bon cheval à Bogza le moine pour un emplacement de roucher, où est mort Vremeş.

402. <Cca 1625 (7134) décembre 16>. Todosia, fille de Ghelasie, avec tous ses parents, vend sa partie du village Strâmtura sur Vaslui à la *jupâneasa* Igogoaea, pour 19 écus.

403. 1625 (7134) décembre 17, Hârlău. Radu Mihnea voïévode confirme à Toader Greculeţ et à son frère, Dumitru, la clairière achetée à Mihai de Jigoreni, pour 41 écus.

404. 1625 (7134) décembre 22. Nechita, fils de Moţoc, vend à Pană, troisième *vistiernic,* une partie du village Petreşti, district de Bacău, avec emplacement de moulin sur Bistriţa,et une pâturage.

www.dacoromanica.ro

405. 1625 (7134) décembre 22, Hârlău. Dumitraşco Ştefan, grand *logofăt*, Aslan, grand *vornic* de Ţara de Jos, et autres personnes témoignent que Nechita Moţoc a vendu à Pană, troisième *vistiernic*, une partie du village Petreşti, district de Bacău, avec emplacement de moulin sur Bistriţa et une pâturage.

406. 1625 (7134) décembre 22, Hârlău. Radu Mihnea voïévode confirme à Pană, troisième *vistiernic*, la propriété d'une partie du village Petreşti, district de Bacău, avec emplacement de moulin sur Bistriţa et une pâturage.

407. 1625 (7134) décembre 24. Hârlău. Radu Mihnea voïévode confirme à Ghianghea *logofăt* une partie du village Ghinduşeni, district de Covurlui, achetée à Marco Gagea, pour 50 ughi.

408. 1625 (7134) décembre 26. Necoară et ses frères, fils de Băseanu, vendent à Pană *vistiernic* une moitié du village Boţeşti, pour 130 *ughi*.

409. <1625 (7134) décembre 27, Heleştieni. Gligorie de Oboroceni et ses fils, Vasile, Ionaşco şi Toader, vendent à Lupu Prăjescu leur partie du village Druleşti, pour 20 écus.

410. 1625 (7134) décembre 30, Hârlău. Radu Mihnea voïévode confirme à Irimia de Boureni le droit de propriété sur une maison avec *jirebie*.

DOCUMENTS FAUX

I. 1623 (7131) avril 5. Vasile Neagoe *vornic* etablit avec les voisins et les *răzeşi* la partie de Dumitru *vătav* et de Bordea du village Dragomăneşti.

II. 1623 (7131) avril 5. Fragment de lettre adressée aux personnes qui ont envahi la propriété des autres.

III. 1624 (7132) avril 25, Iaşi. Radu Mihnea voïévode confirme à Vasile Ureche la fortune laissée de sa belle-mère, la *cneaghină* de Andrei hetman.

Traduit par Dany Bourdet.

www.dacoromanica.ro

1623

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTE

1

1623 (7131) ianuarie 1

Eu, Ioan Carapotona şoltuzul, şi 12 pârgari şi preotul domnesc şi toţi oamenii bătrâni târgoveţi din târgul Bârladului, scrim şi dăm de ştire cu această scrisoare a noastră, cum că au venit înaintea noastră giupâneasa Zamfira soţia lui Dumitraşco Chiriac, şi fiii săi, Toader şi Mariia, că de a lor bunăvoie, de nimene siliţi, nici asupriţi, şi-au vândut a lor ocină şi moşie, ce au avut ei cumpărătură de la Anisia fiica lui Isaiu, nepoată de fiiu a lui Gherman postelnicel, a patrulea parte din Mastaci, şi Piceganii în Gura Băncii; pe aceiaş au vândut-o ei d(umi)sale lui Gheneiu pârcălab, drept 100 taleri de argint, însă cu vad de moară în pârâul Bârladului. Şi d(umnea)lui Gheneiu cu soţia sa Irina, le-au plătit [mai] toţi deplin pe acei de mai sus arătaţi bani, în mâinile sus arătatei Zamfirii şi a fiilor ei, dinnaintea noastră şi dinnaintea a tuturor târgoveţilor ...[1].

Şi iarăşi mai sus numita Zamfira şi fiii săi, de a lor bunăvoie, ...[1] au vândut al patrule parte din sat dintr-o silişte ce se numeşte Iapa ...[1] cu loc de moară pe pârâul Bârladului, ce i-au fost ei cumpărătură de la Tătiul fiiul lui Ştefu1, şi de la Anghelina fiica Melaniei, şi de la Dragoş şi de la Iancul, nepoţi de fii a lui Fărâmă, strănepoţi a lui Ona Giuliciu; pe aceiaş au vândut-o Ion cu fiii săi d(umi)sale lui Gheneiu şi soţiei sale, Irinii, drept 60 talere de argint. Şi pe toţi acei de mai sus scrişi bani, Gheneiu şi soţia sa i-au plătit în mâinile Zamfirii şi fiilor săi.

Deci, noi, dacă am văzut între dânşii de bunăvoie tocmală şi plată deplină, dinaintea noastră, i-am dat d(umi)sale lui Gheneiu şi soţiei sale, Irinii, această scrisoare de la noi ca să le fie lor de credinţă, până când îşi vor face ei lor şi alte privileghii.

Şi, pentru mai mare credinţă, am pus pecetea târgului într-acest zapis, ca să să ştie[2].

7131 <1623> ghenarie 1.

După Codrescu, *Uricariul*, II, ed.I, p. 258-259 (text cu alfabet de tranziţie).
Ibidem, ed. a II-a, p. 263-264 (text cu caractere latine).
Arh. St. Bucureşti, Fond Sever Zotta, dosar nr. 131, f.126, nr. 2 (rez. fără văleat).
Arh. St. Iaşi, Documente, CDXXX/82 (rez. într-un izvod din 1820 mai 24).

ALTE EDIŢII: Antonovici, *Doc. bârlădene*, IV, p.52-53, nr.XXIX (text după *Uricariu*, ed. a II-a, cu unele abateri); Ghibănescu, *Surete*, XXIV, p.147, nr.131 (menţ. într-un perilipsis din sec.

www.dacoromanica.ro

XVII după idem, *Ms. Surete*, XXV); Soveja ş.a., *Catalogul doc. moldoveneşti*, Supliment I, p.148, nr.390 (rez.).

[1] În textul editat, menţiunea: „lipsă".
[2] Urmează menţiunea editorului: „l(ocul) p(eceţii)".

2 1623 (7131) ianuarie 1

7131 <1623> ghen(arie) 1-iu.

Ispisoc sârbescu pe Piţigane şi pe al 4-le parte de Mastatice şi a 4-le parti din selişti Iapei, cu tălmăcire lui di Ioan Stamate.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CCLXXXIX/127, f. 1, c. Rez. din 1849.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.179, nr.246 (acelaşi rez., greşit plasat în volum, cu ziua:10).

3 1623 (7131) ianuarie 2

Tâlmăciré di pe uricu vechiu sârbescu de la Ştefan Tomşa v(oie)vod, scris de Bergovici în Iaşi, 7131 <1623> ghenarie 2.

Noi Ştefan Tomşa v(oie)vod, cu mila lui D(u)mnezeu, domnu Ţării Moldavi(i). Iată domniia noastră i-am dat şi i-am întărit slugii noastră, lui Dumitru Buhuş, şi surorii lui, Saftii, fiicii lui Cărăiman pah(arnic), şi soţiei sale, Nastasiei, pe a lor dreaptă ocină şi danie din privileghie de danie şi de cumpărătură ce au avut de la mai sus numiţii părinţii lor de la Ieremia v(oie)vod, satul anume Hulpăşeştii, supt codru de fagu; şi satul Gâdinţii pe Cobâle şi cu vad de mori în Siretu, şi cu pod trecătoriu (umblătoriu) şi cu bălţi de peşte; şi satul Simioneşti pe Moldova şi cu vadul de mori în Moldova, în ţânutul Romanului; şi satul Dobricenii în Cărpineştii[1], ce este în ţânutul Dorohoiului; şi satul Molovate di pe Nistru, ci este în ţânutul Orheiului, ce au fost de ocolul târgului (ţânutului) Orheiului, şi le-au fost lor danie aşişdere de la Ieremie v(oie)vod şi din uricul de întăritură de la Radul v(oie)vod Mihne.

Drept acéea ca să le fie lor şi de la noi ocină şi întăritură cu tot venitul.

Şi altul să nu să amestice înaintea aceştii cărţi a noastră.

Domnul au zâs.

Ghenghea vel logofăt au învăţat şi au iscălit.

Din limba sârbască s-au tălmăcit de mine, Ion Stamati biv vel pitar, în Iaşi, la 1818 fevruarie 10.

Bibl. Acad. Rom. – Bucureşti, Ms. rom.4657, f.2. Copie veche.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.178, nr.244 (aceeaşi copie).

[1] Cărpiniş.

4 1623 (7131) ianuarie 9

† Іѡ Стефан Томшѣ воевода, Божїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Пишем слѫгѣ наш...[1]. Dămu-ţi ştire că ni s-au jeluit sluga noastră Dumitraşco şi Iuraşco pre giupâneasa loi Beldiman, dzicându că le ţine o ocină a lor ce le iaste moşie din sat di în Plopeşti[2].

Drept[a] aceea, [dea] deaca vei védea carte domniei méle, iar tu să le faci légé drept(ă), ca să le dea ocina înnapoi şi să-ş(i) ia banii înnapoi. Iar de nu vrea să-ş(i) ia banii, să le dai dzi, să stea de faţ(ă) naintea Porţii domniei méle.

Так да знаєте, инак не ѯчините.

ѯ Їс, въ лѣт(о) ҳ҃зр҃л҃а ген(арїє) ѳ҃.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ реч(є).

† Велици болѣри ѯчи.

† Върлан <писал>.

Arh. St. Bucureşti, Fond. Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CLX/180. Orig., hârtie, pecete domnească aplicată.

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XIV, p.171 (orig. în posesia editorului); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.181-179, nr.245 (orig.).

[1] Loc liber.

[2] Cuvintele „di în Plopeşti", scrise cu altă cerneală.

5 1623 (7131) ianuarie 15

† Adec(ă) eu, Gheanghe v(e)l log(ofă)t, i Nicoar(ă) vel dvornic, i Nicoar(ă) vt(ori) log(ofăt), i Lupul <al> 3<-lea> logofăt mărturisim cu acest(ă) carte a noastră cum de bunăvoie lor au venit înaint(ea) noastră Nicoar(ă) feciorul Moşului, nepotul lui Căldăruş, şi cu Iorga feciorul Dingăi, şi Costandin, şi Spiridon feciorul Mârzii, nepot Coţuşii, şi Néniul feciorul Stancii, nepot Coţuşii, şi Nica feciorul lui Mihăil(ă), nepot lui Bârlă, şi Simion feciorul lui Stancii, nepot Coţuşii, şi Bălan feciorul Fătului, nepot Coţuşii, şi Lepădat aşijderea fecior Fătului, nepot Coţuşii şi

www.dacoromanica.ro

Şărban feciorul lui Epure, nepot lui Epure celui bătrân, şi Stanciul feciorul Ţigului, nepot Coţii, de nime îndemnaţi şi asupriţi de au vândut a lor dreaptă ocină şi moşie din sat din Fântânéle, din ţinutul Tecuciului, doao părţi a doi bătrâni cu tot venitul fratelui nostru Enache post(elnic) drept 200 de taleri bătuţi.

Deci noi, văzind că ei de bunăvoia lor s-au tocmit şi deplin le-au plătit cu bani gata, câţi scrie mai sus, fratelui nostru Ianache post(elnic) denaintea noastră, noi am făcut dumisale aceast(ă) scrisoare. Deci ca să aibă a-şi face şi drése domneşti pre această scrisoare a noastră.

Şi pre mai mare credinţă noi ne-am pus şi peceţile noastre.

7131 <1623> ghen(arie) 15.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr.628, f.208 v. Copie în Condica Asachi I scrisă la sfârşitul sec. XVIII.

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.41, nr.128 (rez.).

6 1623 (7131) ianuarie 18, Iaşi

† Иѡ Стєфан Томшѣ воєвода, Б(о)жїєю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)даръ Земли Молдавскои. Ѡже прїиде прѣд ними и прѣд нашими болѣри Мелентїиаиа, дочка Глигор, ѳнока Силиѡаи, и вн8к еи, Глигорїе, сынъ поп Кръчюн, вн8к Силиѡн, по иχ доброю волѧ, иеким непон8ждени а ни присиловани, и продали иχ праваа дѣднин8 ѡт третаа част вес село Глодѣни половин8 съ мѣст за млеио и съ вес приχод. Таа продал сл8га наш Д8митрашко вив столник за тридесѣт талер личниχ.

И ѡ том тиже прїиде прѣд нами и прѣд наш болѣри Кръстѣ и брат его Некифор и сестра иχ, Ѳеніѧ, сыиове Іѡи, вн8ци Силиѡи, пакиже продали иχ праваа ѡтиин8 и дѣднин8 ѡт третаа част тогоже село Глодѣии четврътаа част. Таа тиже продал сл8га наш Д8митрашко столиик за петнадесѧт тал(ери).

И въ том пакиже прїиде прѣд ними и прѣд болѣри наш Гаврил сыиъ Тоадер Бълцат8л, вн8к Козма мед(елиичерел) по его доброи и продал своа праваа ѡтнин8 и дѣднин8 ѡт половииа село Чериаци что сѣ зовет Дилциганїи иа Богдана, четврътаа част. Таа тиже продали сл8га наш Д8митрашко столиика за петдесѧт талер личии.

И потом тиже прииеси сл8(га) наш Д8митрашко столиик един запис за свѣдителство ѡт шолт8з и ѣї пръгари ѡт тръг Брълад и ѡт ѳредник Ботич и поп Стефаи ѡт цръков господаръска како прїиде прѣд ними ѳржта, дъци Моусе Б8ѡрѣн8л, по еи доброи волѣ дал и подаровал еи праваа дѣднин8 едии мѣсто елико сѣ изверет ѡт село Стоєци иа гръло П8тиои и съ половииа брѳд за млеио ѡт тогоже село Стоєци. Тот подаровал вн8к еи, Д8митрашко столиик въ за д8ше

www.dacoromanica.ro

ѥи и родїѣлим ѥи. И по смрѣти ѥи никто wт сродници ѥи да не имает сказити ѥи дланїѥ.

Ино мы видѣвши их доброволнꙋю дланїѥ и тиже исплъно заплат, а ми ещеже и wт нас дали и потврѣдили слꙋга наш Дмитрашко столника на тотї прѣд речених части за wтинии, еже више пишем, и врод за млеи како да ест емꙋ и чадом его съ вес приход и съ мѣсто за млеинꙋ ꙋ Чернаци мѣсто за пасикꙋ непорошенно николиже на вѣки.

И ии да сѣ не ꙋмишает.

ꙋ Исох лѣт хзр҃лѧ̀ генарїѥ ї҃ї҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Гаигѣ вел логофет ꙋчил и искал <m.p.>.

† Фочѣ <писал>.

† Io Ştefan Tomşea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Melentiana, fiica lui Gligor, nepoata lui Silioan, şi nepotul ei, Gligorie, fiul popii Crăciun, nepotul lui Silion, de a lor bunăvoie, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor dedină, jumătate din a treia parte a întregului sat Glodeni, cu loc de moară şi cu tot venitul. Aceasta au vândut-o slugii noastre Dumitraşco, fost stolnic, pentru treizeci de taleri număraţi.

Şi întru aceea, de asemenea au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Cârstea şi fratele lui, Nechifor, şi sora lor, Axenia, fiii lui Ion, nepoţii lui Silion, iarăşi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, a patra parte din a treia parte a aceluiaşi sat Glodenii. Aceasta de asemenea au vândut-o slugii noastre Dumitraşco stolnic pentru cincisprezece taleri.

Şi întru aceea, de asemenea au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Gavril, fiul lui Toader Bălţatul, nepotul lui Cozma med(elnicer), de a lui bunăvoie, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, a patra parte din jumătatea satului Cernaţi, care se cheamă Dilţiganii, pe Bogdana. Aceasta de asemenea au vândut-o slugii noastre Dumitraşco stolnic pentru cincizeci de taleri număraţi.

Şi apoi, de asemenea a adus sluga noastră Dumitraşco stolnic un zapis de mărturie de la şoltuzul şi 12 pârgari din târgul Bârlad şi de la ureadnicul Botici şi popa Ştefan de la biserica domnească, că a venit înaintea lor Urâta, fiica lui Moise Buoreanul, de a ei bunăvoie, a dat şi a dăruit dreapta ei dedină, un loc cât se va alege din satul Stoeşti pe gârla Putnei şi cu jumătate de vad de moară din acelaşi sat. Stoeşti. Acestea le-a dăruit nepotului ei Dumitraşco stolnic, pentru pomenirea ei şi a părinţilor ei. Şi după moartea ei să nu strice dania ei nimeni din rudele ei.

www.dacoromanica.ro

Deci noi, văzând dania ei de bunăvoie şi de asemeni plata deplină, noi încă şi de la noi am dat şi am întărit slugii noastre, Dumitraşco stolnic, aceste părţi de ocină spuse mai înainte, care scriem mai sus şi vadul de moară, ca să-i fie lui şi copiilor lui cu tot venitul şi cu loc de moară la Cernaţi şi loc de prisacă, neclintit niciodată în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7131 <1623> ianuarie 18.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învăţat şi a iscălit <m.p.>.

† Focea <a scris>.

Muzeul Naţional de Istorie – Bucureşti, sub dată (cota veche: XIV/2). Orig. slav, hârtie, pecete domnească aplicată în ceară roşie, stricată. Cu o trad. rom. din 1784 septembrie 8.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.179-180, nr.247 (trad. rom.).

7 1623 (7131) ianuarie 18, Iaşi

† Іѡ Стефан Томшѣ воевода, Божіїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Мѡлдавскои. Дал сес лист г(о)сп(о)дства ми слѹѕѣ нашемѹ Гевргіе дїак wт Долχеци spre acea să hie tare şi putérnic, cu cartea domn(i)ei méle, a opri şi a ţinea a şasea parte de sat de Lâţcani, de ţinutul Suceavei, ce-i iaste direaptă ocină şi moşie. Şi dentr-acea a şasea parte loc de o cas(ă), ce-au fost zălojit un unchiu a lui Gheorghie la Drăgan de Stroeşti, ce-au fost vitreg lui Ifrim Corpaci, aflatu-s-au vândutu de Petră, sora lui Drăgan, lui Vas(i)lie Stroici, care parte o au răscumpărat Gheorghie de la Ionaşco Stroici, pre ai săi bani. Iară feciorii lui Ifrim, fiiastrul lui Drăgan, să n-aibă treabă cu acel loc de cas(ă).

Iar de le va părea strânbu, să-şi întrébe cu moaşea lor, Pietră, sora lui Drăgan. Mai multă jalobă să nu vie înnaintea domn(i)ei méle.

Пис(а) ѹ Ис, въ лѣт(о) χ҃зр҃лѳ҃ ген(аріе) ѳ҃ї.

Г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Гѧнтѣ вел лwг(о)ф(є)т ѹчи и искал <m.p.>.

Muzeul Naţional de Istorie – Bucureşti, sub dată (cotă veche: XX/24). Orig., hârtie, pecete domnească aplicată.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 1535, f.1v., nr.10 (rez. din 1843).

Arh. St. Iaşi, Documente, CDLVI/2, p.1 r., nr. 10 (menţ. într-un opis din 1841).

D.I.R., A, XVII, vol. V, p.180, nr.248 (orig.); Regleanu ş.a., *Catalog doc. mold.*, II, p.40-41, nr.127 (rez. cu data de zi greşită: 13).

www.dacoromanica.ro

8 1623 (7131) ianuarie 20, Iaşi

† Adecă eu, Loghina fata lui Lupan, strinipoata lui Ivaşco, mărturisescu cu cestu zapis al miu cum eu, de bunîvoî mea, am vândutu a mea dreaptă ocinî şi moşie, ce-am avutu în satu Scobinţéni, în ţinutul Cârligăturie, partea mea ce să va alége, o am vândut frăţini-miu, lui Vas(i)lie visternicel, drept patru[1] taler(i) de argintu. Şi mi-au dat banii deplini întru mânule méle, dennaintea a oameni buni, anume lui Gavril Albici hotnog şi dennaintea Lupului visternicel den Hoiceşti şi altor oameni buni şi bătrâni.

Dreptu acea ca să aibă a-şi face şi derése domneşti pre acest zapis al miu, ca să-i fie ocină şi moşie, cu tot venitul. Şi pre mai mare mărturie pusu-ne-am peceţil(e) nostre.

Şi eu, Neaniul ce-am fost pârcălabu, am scris ca să se ştie.

8 Ис, въ л(ѣ)т(о) хзр̃лѧ̀ генар к̀.

† Из, Гаинѣ логоф(є)т <m.p.>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, XLVI/153. Orig., hârtie, filigran (30x21 cm.).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.181, nr.249 (orig.).

1 Scris pe loc liber cu altă cerneală.

9 1623 (7131) ianuarie 23

7131 <1623> ghenari 23.

Ispisocul domnului Ştefan Tomşa, întăritori pe o parte de cumpărătură lui Vartic şi fraţâi lui, de la Iuliana şi alţâi a ei, parte ci să va alegi din Godineşti, câmp, pădure şi cu vad de moară.

Arh. St. Iaşi, Anaforale nr.14, f.127 v. Rez. din 1837.

Inst. de Ist. „A.D.Xenopol" – Iaşi, ms. M.Costăchescu, <*Doc. Mold. de la Ştefan Tomşa vv.*>, nr. 1683 (248), f.6143 (acelaşi rez.).

EDIŢII: *D.I.R*, A, XVII, vol. V, p.181, nr.250 (acelaşi rez.).

10 1623 (7131) ianuarie 27

† Adecă eu, popa Simion ot Todereşt(i), şi Cârstea arman, i Miron, i Floriţa i Eremiia Arpaş, mărturisim cu sufletele noastre de rândul lui Misailă cu fraţii ş(i)

www.dacoromanica.ro

cum au cumpărat partea lui Vasilie şi a Palaghiei şi a Paului şi a lui Costin, toţi feciorii Honicei, şi partea Anghelinei fata Măricăi, nepoata Honcei.

Deci au cumpărat partea lor de ocină, toată cât au avut în Arpăşeşti(i) în partea din sus, direpţ cincisprădzéce galbeni, bani buni. Şi s-au dat acei bani tot deplin dinnaintea noastrî, însă s-au dat acei bani în dzilele Eremiei vodî şi s-au fost făcut şi zapis şi s-au pierdut.

Deci acmu s-au strânsu aceşt(i) oameni de iznoav(ă) de au mărturisit cu sufletile lor, carii s-au tânplat atunce şi m-au rugat pre mene, Drăguşan diiac, de am scris.

Însă acei bani i-au dat Misail împreună cu fraţii lui, anume Ionaşco şi Zahariia. Şi am pus a noastre peceţ(i).

Въ л(ѣ)то χ҃зр҃лѧ҃ ген(арїе) кз҃.

† Eu, popa Simion, пис(а) <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, scris în aceeaşi vreme>: † Zapis pre Arpăşăşti <tradus în sec. XIX în greceşte>.

Arh. St. Iaşi, Documente, CDLXI/44. Orig., hârtie difolio (30,5x20,5 cm.), filigran, rupt la îndoiturile filei a doua, lipit, cerneală cafenie, patru peceţi inelare aplicate în aceeaşi cerneală.

Arh. St. Bucureşti, Colecţia Documente moldoveneşti, XVIII/21, nr.8 (menţ. cu data de zi: 23).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XXII, p.150-151, nr.167 (orig.); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.181-182, nr.251 (orig.); Soveja ş.a., *Catalogul doc. mold.*, Supliment I, p. 148, nr.148, nr.391 (rez.).

11 1623 (7131) ianuarie 28, Iaşi

...[1] şi Simion f...[1]rtei, strènepo<t>[1] ...[1] şi ..[1] <în>[1]şine pre noi mărturisim <cu acest zapis al nos>[1]tru cum noi, de bunăvo<ia>[1] noastre, de nime nevoiţ(i), nici asupriţ(i), tocm...[1] d(u)mnealui Ghianghea logofătul <cel>[1] mare şi i-am vândut d(u)m(i)sal(e) tot satul Leoştii <ce> iaste la obârşiia Sărăţii, pre <S>[1]ărata, în ţinutul Fălciiului.

Eu, Ghiorghe, am vândut jumătate de sat, part<ea d>[1]in gi<o>[1]s, şi eu, Simion, iară giumătate din partea din sus. Acesta sat am <vân>[1]dut d(u)m(i)sale, direptu o sută de taler(i) d<e> argintu; şi ne-au plătit d(u)mn(ealui) deplin, întru mânule noastre. Şi uric de moşie ce au avut strămoşii noştri, Pătru şi Leoa, de la Ştefan vod(ă) cel Bătrân, încă l-a<m>[1], dat la mâna d(u)m(i)sale.

Şi iar eu, Ghiorghie, şi Simion şi Leavul, feciorul lui Gavril Vătul, iar ne-am tocmit cu d(u)mnealui logofătul şi iar i-am vândut d(u)m(i)sale o bucată de loc, mai

www.dacoromanica.ro

de gios Leoşti, pre Sărata, despre răsărit, ce au fost dintr-acestaş(i) uric, ce mai sus s<crie>[1] şi după acea au fost luat loc d(o)mnescu de la moşii noştri.

Iară du<pă a>[1]cea, iară părinţii noştri iară au scumpă<rat a>[1]cel loc de la cestu ...[1] iarăşi am vândut d(u)m(i)sale logof(ă)tului, direptu treidzeci de tal<eri de argi>[1]ntu; şi is<piso>[1]c de cumpărătură ce-au avut părinţii noştri de <la Pe>[1]tru vod(ă) iarăş(i) l-am datu la mâna d(u)m(i)sale logofătului. Şi i-am vândut a<cele>[1] locuri cu toate veniturile, cu vii şi cu grădini şi cu l<oc>[1] de priseci şi cu loc de mori într-apa Sărăţiei.

Şi-<n>[1]tr-această toc<ma>lă s-au tâm<p>[1]lat Ghiorghie şi Ioraşco Başoteştii, şi Dumitraşco Pătraşcov ...[1], Lupul cupar, şi Iacob şi Lazor Moţoşeşti.

Şi eu, Vasilie Dinga diiacu <în>[1]sumi cu mâna mea am scris cestu zapis. Şi să aibă d(u)mnealui logof(ă)t(ul) a-ş(i) face şi alte direse de cumpărătur(ă) de <la>[1] d(u)mnealui, de la domnul nostru.

Pre mai mare mărturie, pusu-ne-am peceţi<le>[1] şi am iscălit cătră acest <za>pis , să să ştie.

Пис(а) 8 Їс, хрста ген(аріе) кї.

Їз, Гєωр<гї>[1]є <Башоты>[1] <m.p.>.

Їз, Юрашко Башоты <m.p.>.

Дѳмитрашко <m.p.>.

Arh. St. Bucureşti, Episcopia Huşi, XLIII/1. Orig., hârtie (31x20 cm.) rupt, cerneală cafenie, două peceţi inelare în aceeaşi cerneală.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.182-183, nr.252 (orig.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.41, nr.129 (rez.).

[1] Rupt.

12 1623 (7131) ianuarie 30

Suret de la Ştefan Tomşea voievod l(ea)t 7131 <1623> ghen(arie) 30.

Facem înştiinţare precum s-au pârât de faţă îna[a]inte noa<stră>[1] Nicoriţă ginirile Tolocicoaia, cu Căzacu, iarăş(i) ginirile Tolocicoaia, pentru a patra parte de sat de Rogoşeşti, dzicând Căzacul că s-ar fi venit muierii lui acea part(e), iară Nicoriţ(ă) iarăşi au dzis că să vine feméii lui, Catruşii, înpreună cu a Căzacului ş(i) au arătat şi ispisoc de înpărţală de la Radul voievod, cum că le-au înpărţit lor soacra lor, Tolocicoaia, şi e<s>[1]te în mâna Căzacului şi nu vru să-l scoată înainte judecăţii.

Şi aşe au mărturisit înainte noastră şi socrul lor, Dumitru Ponici cel bătrânu, şi cumnatu-său, Isac diiacu, ş(i) Ionaşco Vrabie şi toate <rude>[1]niile Poniceştilor,

www.dacoromanica.ro

precum s-au venit lor înpreună acea a patra part(e) de ocină din satul Rogăşeştii, şi acel ispisoc de înpărţeală, ce-au avut ei între dânşii, este în mânule Căzacului. Deci noi am dat zi Căzacului, ca să-ş(i) aducă ispisocul la dzi. Şi când au fost la dzi nu l-au adus ispisocul acela de înpărţeală, ci au rămas din toată légea ţărâi; iară Nicoriţă, înpreună cu feméia sa încă au mai aşteptat o săptămână peste soroc şi s-au îndrept<at>[1] şi ş-au pus şi ferie înaintea noastră.

Pintru acéea, domnia mea am dat şi am întărit celui de mai sus scris Necoriţă şi fiéii sali, Catruşii, pre acea giumătat(e) din a patra parti din satul Rogoşeşti, ca să fie şi di la noi, lor, dreaptă ocină şi moşii şi înpărţală, cu tot venitul. Şi altul s(ă) nu s(e) mai amesteci.

S-au tălmăcit de Evloghie dascal, l(ea)t 1765.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CDLXV/1. Trad.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p. 183, vol.253 (aceeaşi trad.).

[1] Loc rupt.

13 1623 februarie..., Iaşi

† Въ имѣ Ѡ(ть)ца и С(ы)на и С(вѧ)т(а)го Д(ѹ)ха, С(вѧ)тѣи єдиносѫщнѣи и нераздѣлимѣи Троици. Сє аз, рав Г(оспо)да Б(ог)а и Сп(а)са моего І(с)ѵ(са) Х(рист)а, истинныи поклѣнник С(вѧ)тѣи Троици, Іѡ Стефан воевода, Божїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Молдавскои, с(ы)нъ бл(а)гочистиваго Стефана Томши воевода.

Ѡже приїдоша прѣд нами и прѣд ѵсими нашими мѡлдавскими болѣри, великими и малими, истинїи слуги наши, Лазор, с(ы)нъ Ѧнгел и внук ...[1] Ѧнка и Флорица, дъщери Ѧнгела, по иχ доброю волю, никим непонѹждени, а ни присилѡвани, и продали свою правою ѡтчинѹ ѡт ѳрик что имал ѡт(є)цъ иχъ, Ѧнгел, ѡт Петра воеводї, село Радомирецїи, что ѵ волѡст Немецкомѵ, что бист прислѹшен къ школ тръг(а) Баковѣ, съ болѡтами рибними.

Та продали м(о)лєвиником нашим калѹгерѡм ѡт наша с(вѧ)таа м(о)лбж и монастир новосъзданиѣи називаємїи Сѡлка, идеже єст χрам С(вѧ)тыχ Прѣχвалныχ и Пръвопрѣстолниχ и Връχѡвниχ Ап(о)ст(о)ль Петра и Павла, за три ста ѵгорскиχ ...[1] злати пенєзи ...[1] въставши сѣ наши м(о)лєбиици калѹгер(и) и ѡт наш с(вѧ)таа монастир више речениа и заплатили въсе исплъиа тє више речениыи пинѣзи три ста ѳгорскиχ червленыχ въ рѹкаχ въше писаниым слугам и(а)шим Лазѡр, с(ы)иъ Ѧнгел, и сестрам єго, Ѧнка и Флорица, прѣд нами и прѣд

www.dacoromanica.ro

всѣм съвѣтом господства ми. И тоти исприви[л]їе Петра воеводї еще́же и҃х дали въ рукаҳ ... [1] нашим калугерѡм wт нас въше писаним м(о)лебникѡм кал8гером таа више писанное прѣд речениое село, на имѣ Радомирецїи, v волост Немецкомv, съ болwтами рибиими к ... [1] наш с(вѧ)тѣи монастир исписwк и wтиниа wт полѣ, и wт лѣс8, и wт вод8, съ въсем доҳодѡм, иепор8шеино николиже на вѣкы вѣчнїи.

И по нашем животѣ, ктw в8дет г(о)сп(о)д(а)рь, wт дѣтеи нашиҳ, или wт др8гого рода, или въд кого Б(ог)ъ изверет г(о)сп(о)д(а)рем быти нашеи Земли Мwлдавстѣи, тот би им иепор8шил нашего даанїа и потвръжденїа, а би им дал и 8крѣпил за чтw ест им правда wтиниа и викvплениe на своиҳ правиҳ питwмыҳ пинѣзи. И кто сѣ покvсит и дръзнет разорити наше даанїе и потвръжденїе ... [1] и и҃х правое викvпленїе, таковыи да вvдет проклѣт wт Г(оспод)а Б(ог)а, сътворишаг(о) небо и земли, и wт Пр(ѣ)ч(и)стаа Б(о)го М(а)т(е)рь Христов8, и wт С(вѧ)тыҳ Връҳwвниҳ Ап(о)с(то)лъ Петра и Павла, и wт прwчиҳ свѧтыҳь апостолъ, и wт д҃ Єванг(е)листи ... [1] и проклѣтїе Ӏрїево да прїидет на главы и҃х ... [1] и да имает част съ Іоудож прѣдате ... [1]

8 Ӏисwҳ, въ л(ѣ)т(о) ҳзр҃л҃а, фев(р8арїе).

Стефан воевода.

Д8митр8 <писал>.

† În numele <Tatălui>[1] şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Treime Sfântă, de o fiinţă <şi>[1] nedespărţită. Adică eu, robul Domnului Dumnezeu şi al Mântuitorului meu Iisus Hristos, adevărat închinător al Sfintei Treimi, Io Ştefan voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei, fiu al binecinstitorului domn <Ştefan>[1] Tomşa voievod. <Iată aceste>[1] adevărate slugi ale noastre: Lazor, fiul lui Anghel şi nepot ... [1] <Anca>[1] şi Floriţa, fiicele lui Angh<el>[1] ... [1], au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, <de>[1] bunăvoia <lor>[1], nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta <lor>[1] ocină din uric ce a avut tatăl lor, Anghel, de la Petru voievod, satul Radomireşti, ce este în ţinutul Neamţ, ce a fost ascultător de ocolul târgului Bacău, cu bălţile de peşte.

Acesta l-au vândut rugătorilor noştri călugări de la <sfânta>[1] noastră rugă şi mănăstire nou zidită, numită Solca, unde este hramul Sfinţilor, prealăudaţilor şi întâi şezători şi de frunte Apostoli Petru şi Pavel, pentru trei sute de <galbeni>[1] ungureşti ... [1] galbeni cheltuială ... <Şi> s-au sculat rugătorii noştri călugări de la sfânta noastră mănăstire mai sus zisă şi au plătit totul deplin ... [1] <mai sus> zişii bani, trei sute de galbeni ungureşti roşii ... [1] în mâinile mai sus <scriselor>[1] slugilor noastre, Lazor, fiul lui Anghel, <şi surorilor>[1] lui, Anca şi Floriţa, <înaintea noastră şi înaintea întregului>[1] Sfat al domniei noastre. Şi aceste privilegii ...[2] de la Petru voievod încă le-au dat în mâinile <rugătorilor>[2] noştri călugări <de la a noastră ...>[2] mai sus scrişilor rugătorilor noştri călugări ...[1] mai înainte zis sat, anume Radomireştii, în ţinutul Neamţ, cu bălţi de peşte ...[1] sfintei noastre

www.dacoromanica.ro

mănăstiri, ispisoc şi ocină, din câmp şi din pădure şi din apă, cu tot venitul, neclintit niciodată, în <vecii>[1] vecilor.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau <din neamul nostru>[1] sau pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al Ţării noastre a Moldovei, acela să nu clintească <dania>[1] şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentru că le este dreaptă ocină şi cumpărătură pe banii <lor>[1] drepţi şi proprii. Iar cine se va ispiti şi va îndrăzni să strice dania şi întărirea noastră şi dreapta lor cumpărătură, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului <şi al pământului>[1], şi de Preacurata Maică a lui Dumnezeu, a lui Hristos, şi de Sfinţii Apostoli de frunte Petru şi Pa<vel, şi de>[1] ceilalţi sfinţi apostoli şi de 4 Evanghelişti ... [1] şi blestemul lui Arie să vină asupra capului <său ... şi să>[1] aibă parte cu luda vânzătorul ... [1].

La Iaşi, în anul 7131 <1623> februarie ... [1].

Ştefan voievod.

Dumitru <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CXXV/46. Orig. slav., hârtie (41,5x27,5 cm.), foarte rupt, cerneală cafenie, pecete domnească timbrată aplicată în ceară roşie, distrusă.

Arh. St. Suceava, Fond personal Teodor Balan, II/6 (Ms. Teodor Balan, *Documentele mănăstirilor din Bucovina*, vol.V, p.248-249 (transcriere după *D.I.R.*, V, nr.254).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.183-184, nr.254 (trad. rom.).

[1] Rupt.
[2] Omis.

14 <1623 (7131)> februarie 6, Şivița

† Eu, Condrea din Fereşt(i), mărturisăscu cu această sc<riso>[1] are a mea cum am dat toată partea mea de ocină ce să va alége den sat den Fereşti printru ce-am fost chizéş de Nicoară feciorul lui Dumitru Erhan, pintru un cal ce i-a fost furat ş-au fost el s(ă) plătească şi l-au apucat moartea şi nu i l-au plătit. Să aibă Petrea Cehan a-l ţiné până voi plăti.

Şi cându i-am dat ocina mea fost-au oamini buni: Ion Madzare din Şiviţă, şi Andreiaş dé acolé, şi Păcurar, şi preutul Pa<n>hilli tij.

Şi <pentru>[2] mai mare credinţă pus-am eu, A<n>dreiu pecétea mea în ceastă scrisoare.

Şi mi-am luat dzi de acmu până în dziua de Blagoveştenii. De nu-i voiu plăti să hie locul.

Пис(а) ѳ Шивицъ, ѳев(рѳарие) ѕ.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso-ul filei a doua, scris în aceeaşi vreme>: Fereştii.
<Din prima jumătate a sec. XIX>: Pe Fereşti. No. 38.

Arh. St. Mehedinţi, Drobeta-Turnu Severin, Colecţia Dr. C.I.Istrati, I/57 (2825). Orig., hârtie difolio (32x21,50 cm), filigran, rupt în partea dreaptă (putrezit), o pecete inelară ovală în aceeaşi cerneală, având în câmp o cruce-floare.

Anul, după doc. din 7131 (1623) martie 1, Iaşi (v. doc. nr. 20).

EDIŢII: Chipurici şi Răţoi, *Colecţia Dr. C. I. Istrati*, p.61, nr.74 (rez. cu aceeaşi dată).

[1] Rupt.
[2] Omis.

15 <Cca 1623 (7131) februarie 6>

† Adecă eu, Gavril s(â)nă Ştefan ot Criceşt(i), i Gheorghe brat ego, i Bălaia fata popei lui Suholeţi ot Burdogani, sam mărturem cu cesto zapis al nostro com m-amu vândot a nostră dere<p>[1]tă ocină şi moşie de în sat de în Prigorcéni, de nime nevoiţi şi de nime nepreasoraţi, Petrea Cehan, dereptu ... [2] Să hie loe moşie i s(â)nă ego.

Aestă tocmală s-au făcot denainte loi Domitraşco Sur(u) ot Micleşte şi popei loi Vasilie ot Fereşte, Berbece ot tam, şi Petrea hânsar ot tam.

Şi noi ne-m pos peceţile.

Şi Toma ot Romăneşti <a scris>.

<Pe verso, scris în aceeaşi vreme>: † Prigorceni; <în prima jumătate a sec. XIX>: N. 33 Prigorceni.

Arh. St. Mehedinţi, Drobeta-Turnu Severin, Colecţia Dr. C. I. Istrati, I /55 (2861). Orig., hârtie (17,50x20 cm.), cerneală cafenie, două peceţi inelare, octogonale, în fum.

Data probabilă, după doc. din <7131 (1623)> februarie 6, Şiviţa (după martori).

EDIŢII: Chipurici şi Răţoi, *Colecţia Dr. C. I. Istrati*, p. 63, nr. 80 (rez. cu data: <cca 1623>).

[1] Omis.
[2] Loc liber.

16 1623 (7131) februarie 14, Iaşi

† Въ имѣ С(тъ)ца, и С(ы)на, и С(вѧ)т(а)го Д(8)ха, С(вѧ)тѣи единосѫщнѣи и нераздѣлимѣи Тро(и)ци. Сє аз, рав вл(а)д(ы)кы Г(оспод)а Б(ог)а и

www.dacoromanica.ro

Сп(а)са моег(о) І(с)v(са) Х(рист)а, истиныи поклѡник С(вѧ)тѣи Тро(и)ци, Иѡ Стєфан воєвода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїю г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои, с(ы)нь благочистиваг(о) Стефан Тѡмши воєвода. Знамєнито чиним сим листом нашим въсѣм кто на иєм възрит или чьтѳщїи єг(о) ѕслишит ѣж(є) прїидоша прѣд нами, и прѣд ѳсими нашими молдавскими волѣри, великими и малими м(о)лєвиици наши калѳгери, єгѳмен и съ вес съвор, ѡт с(вѧ)таа моиастир иазиваємїи С(вѧ)тыи Николае ѡт царини тръга Іаского, и тегали сѧ за лиц съ киѣгинѣ Михалчи Мелєцаи и съ дѣти еи радї єдно село иа имѣ Ръиѕецїи, иа Прѳтѣ, что ѳ волост Фълчїю, рекѳчи шна и съ дѣти еж, аж(є) єст им тоє село праваа ѡтниина и даанїє и поставили прѣд нами и ѳрик за даанїє что имал ѳико их, Мелєцаи бив постелиик, ѡт Петра воєводї, а м(о)лєвиици наши калѳгери виш(є) писанїи пакыж(є) поставиш прѣд нами ѳрик, что имали ѡт Ѧршиа воєводї за даанїє и миловаиїє с(вѧ)тѣи моиастири и съ великож клѣтвож заиеж възѣл то село Ѧрши воєвода ѡт Мелєцаи бив постелник за хитлѣиство єгда въздвигал сѣ съ Лобоѳ хєтмаи съ ѳшиски мншги къѕацскиx иа скиптрѳ чиститаг(о) ц(а)рѣ и иа Ѧршиа воєводї и мншг зло сътворишѧ и повшеваш Землѧ наш Мшлдавскѳ. Тоє ради вины възѣтv єг(о) село то. Дрѳгоеже и прѣжде даждо Петра воєводї єще бил село то право г(о)сп(о)д(а)рско и присловшио къ школѳ тръг(а) Брълад. И Мелєцаи постелиик нє имал дѣти ѡт своєго тѣла. Сего радї г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми съ вес съвѣт сѫдихѡм их съ правїи сѫд по закшиѳ земскомѳ съмотрихом им и привилїїа чтѡ шии имали и ѡбрѣтохом аж(є) єст праваа ѡтиинии, и даанїє, и миловаиїє м(о)лєвиикѡм нашим калѳгерѡм ѡт выш(є) речєнныи моиастири с(вѧ)тыи Николае.

Иио выш(є) речєнїи м(о)лєвиици, наш(и) калѳгери, ѡправили сѣ и поставили соби ферїю прѣд нас кѫ злати, а киѣгинѣ Михълчое съ дѣти еи шии ѕшстали ѡт въсего закшиа земскаг(о). И тоє выш(є) писаиное село Ръиѕецїи иє било им за дѣднинѳ, и загѳбил єг(о) выш(є) писанїи Мелєцаи бив постелиик за хитлѣиство, нж и прѣжде село то вил право г(о)сп(о)д(а)рско, и тот ѳрик, что имал Мелєцаи ѡт Петра воєводї, єще сърѣзашѧ ѡт прѣд г(о)сп(о)д(ст)в(а) мы.

Тѣм ради, г(о)сп(о)д(ст)в(о) мы дали и потвръдили єсмы тоє выш(є) писаиное село Ржиѕецїи, иа Прѳтѣ, и съ въсѣми своими болѡтами и котецеx, чтѡ ѳ волшст Фълчїю выш(є) писаиным м(о)лєвиикѡм нашим калѳгерѡм ѡт с(вѧ)таа моиастир С(вѧ)тыи Николае ѡт царии тръга Іаскаг(о), како да єст и ѡт иас с(вѧ)тѣи моиастири праваа ѡтиина, даанїє, и потвръжденїє, и крѣпкыи ѳрик съ въсем доходѡм, и съ болотами риболшвиими, иа имѣ Рътѳндѳл, и Кърлигатѳл, и Кърлигъцелѳл, и Валикѳл, и Хърчѣте[1] и ѡт толѣ ѳ гърла Врабиеви, до великаг(о) Тополѣ, ѳ брег Прѳт, и ѡт толѣ иа прѣд иа пшле до Мачеци

www.dacoromanica.ro

поток, и wт Мачеци ѕ правдо потока Махалчени, и потоком Горѣ, где сѣ стрѣчает хwтар Еланѫлѫи, и аще проѣавлѣт сѧ въ иѣкое врѣмѧ и ины нѣкы нарѣдени wт кнѣгинѣ Михълчое или wт с(ы)инъ еж иа тое село да не имает вѣровати сѣ, иж да податоут сѣ и тїи въ рѫкы калѫгерwм.

И да ие имает маи болше тегати Михълчое, а ни дѣти еж иа калѫгери за сїа тѣж иколиж(є) иа вѣкы вѣчиы.

Ѧ хотар томѫ выш(є) писаниомѫ селѫ Рънѕецїи иа Прѫт и съ въсѣми болотами рибиими каажде по чинѫ своемѫ, и съ кwтеци, что ѕ волост Фълчїю да ест емѫ хотар wт ѫсиx сторwн по своими старими хwтари по кѫда из вѣка ѫживали.

Ѧ иа то ест вѣра иашег(о) г(о)сп(о)д(ст)в(а) выш(є) писаниаг(о) мы, Иw Стефан воевода, и вѣра бwтар нашиx: вѣра паиа Никоаръ великаго дворника Долнѣи Земли, вѣра паиа Дѫмитрѫ Шефан великаг(о) дворника Гwрнѣи Земли, вѣра паиа Држган Тъѫтѫл и Iорашко Драчѣ пръкалаби Хwтинскиx, вѣра паиа Iwиашко пръкълаби Немецкиx, вѣра паиа Василїѣ Бѵчѵм пръкълави Романскиx, вѣра паиа Мирwн Бариовски хетман и пръкълаб Сѫчабски, вѣра паиа Гewрги постелиика, вѣра паиа Ѧлеѯа спътарѣ, вѣра паиа Ѧпостwл Катарцїѫл чашиика, вѣра паиа Михалаки вистѣриика, вѣра паиа Иwн комиса, и вѣра въсѣx бwтар иашиx мwлдавскиx, великиx и малиx.

Ѧ по иашем животѣ ктw бѫдет г(о)сп(о)д(а)ръ wт дѣтеи нашиx, или wт иашего рwда, или пак бѫд(ь) кого Б(ог)ъ изберет г(о)сп(о)д(а)рем быти нашеи Земли Мwлдавстѣи, тот би им ие порѫшил иашег(о) даанїа и потвръжденїа, иж аби им дал и ѫкрѣпил.

Ѧ кто сѣ покѫсит и дръзнет разорити иаше даанїе и потвръжденїе и памѧт того г(о)сп(о)д(и)иа Ѧрwиа воеводї, еже дал и ѫкрѣпил съ великими и страшиыми клѣтвами своемѫ моиастирѫ тое выш(є) речеиое село Рънѕецїи, таковыи да бѫдет проклѣт и тръклѣт wт Г(оспод)а Б(ог)а сътворшаг(о) н(є)бw и землѣ, и wт Пр(ѣ)ч(и)стаа Б(о)го М(а)т(є)ръ Х(ристо)вѫ, и wт вї ап(о)с(то)ль, и wт ѧ ев(аи)г(е)листи, и wт тїи С(вѧ)тыx Сѫт(ь)цъ Никеискиx, и проклѣтїево Ѧрїево да прїидет иа главѫ ег(о), и да пожрет его землѣ жива ѩкож(є) Дѳѳаиа и Ѧвироиа, и памѣт его wт землѣ съ шѫмом погыбнет, и да имает част съ Iѫдеи възъпившими иа Г(оспод)а иашег(о) І(с)ѫ(са) Х(рист)а, кръв ег(о) иа иих, и на чадѣx их еж(є) ест и бъдет, и съ Iѫдож прѣдателем Х(ристо)вѣ въ везкоиечиыѧ мѫкы, амии.

Ѧ на болши крѣпост и потвръжденїе томѫ въсемѫ выше писаниомѫ, велѣли есмы нашемѫ вѣрномѫ и почьтениомѫ вwлѣринѫ панѫ Иwнашкѫ Гѭнгѣ великомѫ лwгофетѫ писати и нашѫ печат привезати къ семѫ истиниомѫ листѫ нашемѫ.

www.dacoromanica.ro

Пис(а) Дѫмитрѫ писар, ѫ Їисоχ, въ л(ѣ)то ҃зр҃лѧ҃ фев(рѫарїе) ѧ҃ї.
Стефан воевода.
Гангѣ логофет.

† În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Treime Sfântă, de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu, robul stăpânului Domnului Dumnezeu şi al Mântuitorului meu, Iisus Hristos, închinător adevărat al Sfintei Treimi Io Ştefan voievod, din mila lui Dumnezeu, domnul Ţării Moldovei, fiul binecinstitorului Ştefan Tomşea voievod. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, rugătorii noştri călugări, egumenul şi întreg soborul, de la sfânta mănăstire numită Sfântul Nicolae, din ţarina târgului Iaşilor, şi s-au pârât de faţă cu cneaghina lui Mihalcea Meleştan şi cu copiii ei, pentru un sat anume Rânzeştii, pe Prut, ce este în ţinutul Fălciiu, spunând ea şi copiii ei că este al lor acel sat dreaptă ocină şi danie şi au pus înaintea noastră şi uricul de danie ce a avut unchiul lor, Meleştan fost postelnic, de la Petru voievod.

Iar călugării noştri mai sus scrişi iarăşi au pus înaintea noastră uricul ce au avut de la Aron voievod, de danie şi miluire sfintei mănăstiri, şi cu mare blestem, pentru că a luat acel sat Aron voievod de la Meleştan fost postelnic pentru hiclenie, când s-a ridicat cu Lobodă hatmanul, cu multe oşti de cazaci, asupra sceptrului cinstitului împărat şi asupra lui Aron voievod şi mult rău au făcut şi au călcat cu război Ţara noastră a Moldovei. Pentru această vină, s-a luat satul acela. Şi alta, şi mai înainte, până la Petru voievod, încă a fost satul acela drept domnesc şi ascultător de ocolul târgului Bârlad. Şi Meleştean postelnic nu a avut copii din trupul său.

De aceea, domnia mea cu tot Sfatul i-am judecat cu judecată dreaptă, după legea ţării, şi am cercetat şi privilegiile ce ei au avut şi am aflat că este dreaptă ocină şi danie şi miluire rugătorilor noştri călugări, de la mai sus zisa mănăstire Sfântul Nicolae.

Deci, mai sus zişii rugătorii noştri călugări s-au îndreptat şi şi-au pus ferâie înaintea noastră 24 de zloţi, iar cneaghina Mihălcioaie cu copiii ei, au rămas din toată legea ţării.

Şi acel mai sus scris sat Rânzeştii nu le-a fost moştenire şi l-a pierdut mai sus scrisul Meleştan fost postelnic, pentru hiclenie, ci şi mai înainte satul acela a fost drept domnesc, şi acest uric, ce a avut Meleştan de la Petru voievod, încă s-a tăiat dinaintea domniei mele.

De aceea, domnia mea am dat şi am întărit acel sat mai sus scris, Rânzeştii pe Prut, ce este în ţinutul Fălciiu şi cu toate bălţile sale şi coteţele, mai sus scrişilor rugătorilor noştri călugări, de la sfânta mănăstire Sfântul Nicolae, din ţarina târgului Iaşi, ca să fie şi de la noi sfintei mănăstiri dreaptă ocină, danie şi întărire şi uric tare, cu tot venitul, şi cu bălţi de peşte, anume: Rătundul, şi Cârligatul, şi Cârligăţelul, şi Valicul, şi Hârceata[1], şi de acolo, în gârla Vrabiei, până la plopul

www.dacoromanica.ro

cel mare, în malul Prutului, şi de acolo, înainte la câmp, la Pârâul Maceşului, şi de la Maceş drept până la Pârâul Mihălcei şi pe pârâu în sus, unde se întâlneşte cu hotarul Elanului.

Iar dacă se vor ivi, în vreo vreme, alte oarecare drese, de la cneaghina Mihălcioae sau de la fiii ei, pe acel sat, să nu se creadă, ci să se dea şi acelea în mâinile călugărilor. Şi să nu mai[2] pârască mai mult Mihălcioaie, nici copiii ei, pe călugări pentru această pâră, niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, Rânzeştii pe Prut, şi cu toate bălţile de peşte, fiecare după rândul său şi cu cotețe, ce este în ţinutul Fălciiu, să-i fie hotar, din toate părţile, după hotarele sale vechi, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului, Noi Io Ştefan voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Nicoară, mare vornic de Ţara de Jos, credinţa panului Dumitru Ştefan, mare vornic de Ţara de Sus, credinţa panului Drăgan Tăutul şi Iuraşco Dracea pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ionaşco, pârcălab de Neamţ, credinţa panului Vasilie Bucium, pârcălab de Roman, credinţa panului Miron Barnovschi, hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Gheorghie postelnic, credinţa panului Alexa spătar, credinţa panului Apostol Catargiul ceaşnic, credinţa panului Toma stolnic, credinţa panului Mihălachi vistiernic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau, iarăşi, pe oricine Dumnezeu îl va alege să fie domn al Ţării noastre a Moldovei, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească.

Iar cine s-ar ispiti şi ar îndrăzni să strice dania şi întărirea noastră şi pomenirea acelui domn Aron voievod, care a dat şi a întărit, cu straşnic de mari blesteme, mănăstirii sale, acel sat mai sus zis Rânzeşti, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului, şi de Preacurata Maică a lui Dumnezeu Hristos, şi de 12 Apostoli şi de 4 Evanghelişti şi de 318 Sfinţi Părinţi de la Nicheia, şi blestemul lui Arie să cadă asupra capului lui, şi să-l înghită pământul de viu, ca pe Datan şi Aviron, şi amintirea lui de pe pământ să piară cu vuiet, şi să aibă parte cu iudeii, care au strigat asupra Domnului nostru Iisus Hristos, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor, care este şi va fi şi cu Iuda vânzătorul de Hristos, în chinurile cele fără de sfârşit, amin.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Ionaşco Ghianghea, mare logofăt, să scrie şi să lege pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris Dumitru pisar la Iaşi, în anul 7131 <1623> februarie 14.

Ştefan voievod.

† Eu, Ghianghea logofăt <m.p.>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, Peceţi II, nr.261. Orig., perg. (52x55 cm.), pecete domnească mare atârnată cu şnur împletit de mătase roşie şi albastră, având în

www.dacoromanica.ro

scut capul de bour cu steaua între coarne, soarele şi luna pe margini, iar în exergă, legenda: † Iw Стефань Тѡмша воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)дар Земли Молдавскои († Io Ştefan Tomşa voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei).

Idem, Ms. nr. 628, f.26 v.-27r. (copie slav. prescurtată în Condica Asachi I, scrisă la sfârşitul sec. XVIII) şi Ms. nr.644, f.2 (rez. în condica M-rii Aron Vodă, scrisă în a doua jumătate a sec. XVIII).

Inst. de Ist. „A.D.Xenopol" – Iaşi, ms. M.Costăchescu, <*Doc. Mold. de la Ştefan Tomşa vv.*>, nr. 1684 (249), f.6144-6149 (trad. rom.) şi f.6150-6156 (transcr. orig. sl.).

EDIŢII: *Creşterea colecţiunilor. 1920-1932*, p.14, col.I (rez.); Ghibănescu, *Surete*, II, p.309-316, nr.141 (orig. slav. şi trad. rom.); Antonovici, *Doc. bârlădene*, IV, p.54-57, nr.XXX (trad. rom. după Ghibănescu, *Surete*, II, cu data de zi greşită în regest *(8)* şi cu notă asupra ocolului târgului Bârlad, p.57-60); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.185-187, nr.255 (trad. rom.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.41-42, nr.132 (rez.).

---

[1] и Хърчѣте (şi Hârceata), scris de altă mână pe loc răzuit.

17 <1623 (7131)> februarie 25

† Зде запис wт оу<т>[1]нино сило Стръмтѳръ[2] cum au venit Ihnat dovalmul i brat ego, Ştefan s(â)nă Annei, nepoţi popei lui Plătică den sat Strâmtură ot v(o)lost Vasl(u)iuscâem, cum au ei dat de a lor bonăvoie, de nime siliţi, nici nevoiţi, de au ei dat parte lor de ocină şi moşie ce să va alége den sat den Strâmtură cu vad de moră şi co tot venitol de o au dat Petreai loi Cehan pentru ce au perdut Ihnat dovalmol 1 cal tretin şi 5 strigiiaci de no ş-a poti da sama nemică de acei cai. Şi aşijderilea iarăşi, frate-său Ştefan au perdut un cal forte bun.

Deci pentru ce s-au făcut atâta pagobă noi i-am făcot zapis pentr(u) ei lui Cehan pre această ocină cum şi mai sos scrie.

Şi această tocmală s-au făcot denainte a omeni boni: pread Marco hân(sar) ot Fereşt(i), i pread Petrea hân(sar) o(t) tam, i pread Parca şăt(rar) o(t) tam, i pread Necoară ot Şcheai, i pread Ion vătămanol o(t) tam, i pread loi Baico o(t) tam.

Deci noi vădzindo peîntr-o dânşei tocmală bonă, noi ne-am pos peceţile.

Eu, popa Vasilie pisal.

Vasile iscal

F(e)v(ruarie) 25.

<Pe verso-ul filei a doua, scris de aceeaşi mână>: † Zapis ot selo Strâmtur(a).

Arh. St. Mehedinţi, Drobeta-Turnu Severin, Colecţia C. I. Istrati, I/49 (2676). Orig., hârtie (32,50x20 cm.), rupt (putrezit), restaurat, filigran, cerneală cafenie, patru peceţi inelare în fum fără semnături.

Anul după doc. din 7131 <1623> martie 31, Iaşi (nr. 20).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XVI, p.38, nr.LIX (orig., cu aceeaşi datare); Chipurici şi Răţoi, *Colecţia Dr. C. I. Istrati*, p.61-62, nr. 75 (rez. cu aceeaşi datare).

[1] Omis.

[2] În original, literele ρ şi т sunt inversate: „Сртъмтвръ".

18 1623 (7131) februarie 28, Iaşi

† М(и)л(о)стїю Б(о)жиею, Мы, Иѡ Стефан Тѡмшѣ воєвода, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскѡї. Знаменито чиним сим листѡм нашим въсѣм ктѡ на нем възрит, или чьтвщїи єг(о) ѕслишит ѣж(є) тот истинныи слѹга наш, Сакотъ меделничѣръ, слѹжил нам право и вѣрно и нашеи Земли Мѡлдавстѣи.

Тѣм, мы видѣвше єг(о) правовѣрнѹю слѹжвѹ, жаловалї єсмы єго ѡсовною нашею м(и)л(о)стїю, далї и помиловалї єсмы єг(о) ѹ нашеи Земли ѹ Мѡлдавскої, съ єдно село, на имѣ Пригѡрчени, чтѡ ѹ волѡстї Васлѹиской, на потоцѣ Съръцеї, съ ставове и съ мѣсто за млин на тѡм потоцѣ что тое село было Иѡнашко Бѡлѣ вѡрник глѡтнїи и изгѹбил єг(о) въ хитлѣнство, єгда вьсдвиѕал сѧ съ Костантин воєвода и съ иными прибѣѕи, ѡако севе, и съ мнѡжество лѣхѡв и къзакѡв на г(о)сп(о)д(ст)в(а) мы и над землѣ г(о)сп(о)д(ст)в(а) мы, и велик разбої сътвѡришѧ съ г(о)сп(о)д(ст)в(омь) мы, на Жижїю рѣкѹ, и въсем(и)л(о)стивыи Б(ог)ь прѣдаст иχ под мечем г(о)сп(о)д(ст)в(а) мы, где и кости иχ ѡвѣ прѣд лежѹт, въ вѣчное знаменїе.

Тѣм пади, да єст ѡт г(о)сп(о)д(ст)в(а) мы тое выш(є) писанное село Пригѡрчени, чтѡ ѹ волѡст Васлѹїской, выш(є) реченномѹ слѹѕѣ нашемѹ, Сакотъ меделничѣр, съ ставѡве и съ мѣсто за млин, на потоцѣ Съръцеї.

Ѧ хѡтар идет ѡт горы Васлѹюлоуї и прѣхѡдит потѡк Сърата и досѣгает даж(є) до Глод, а ѡт выше, пак досѣгает до хѡтар ѡт Лънецїи, а ѡт ниж(є) до хотар Страхѡеци.

Сего радї, да бѹдет емѹ съ въсем доходѡм, ѹрик и ѡтнина, даанїе и милованїе и выслѹженїе, ѡт г(о)сп(о)д(ст)в(а) мы, емѹ и дѣтем его, и ѡнѹчатѡм его, и прѣнѹчатѡм его, и прѣцѹрѣтѡм его, и въсемѹ рѡдѹ єг(о), кто сѧ емѹ изберет наїближнїи, непорѹшено имъ николиже, на вѣкы вѣчныи.

Ѧ хѡтар томѹ выш(є) писанномѹ селѹ, ѡт полѣ, и ѡт лѣсѹ, и ѡт вѡдѹ и съ сѣножатми, и съ ставами, и съ брод за млин да бѹдет хотар по своими старими хѡтари, по кѹда из вѣка ѹживалї.

www.dacoromanica.ro

Я на то ест вѣра нашего г(о)с(по)д(ст)в(а) выш(є) писанаг(о), Мы, Ио Стефан Томшѣ воевода, и вѣра вшпр наших: вѣра пана Дѫмитрѫ Шефан великаг(о) двѫрника Дѫлнѣи Земли, вѣра пана ...[1] великаго двѫрника Гѫрнѣи Земли, вѣра пана Дрѫган Тънтѫл и Юрашко Драчѣ пръкълаб(и) Хѫтинских, вѣра п(а)на Іѫнашко и ...[1] пръкълаб(и) Немецких, вѣра пана Василіѣ Бѫчѫм пръкълаб Романскіи, вѣра пана Мирѫи Барнѫвскіи хатман и пръкалаб Сѫчавскіи, вѣра пана Ялеѯа спътарѣ, вѣра пана Геѫргіи постелника, вѣра пана Япостол Катарціѫл чашника, вѣра пана Тома стѫлника, вѣра п(а)на Михълаки вистѣрника, вѣра пана Ионашко комиса, и вѣра въсѣх вшпр наших, великих и малих.

Я по нашем животѣ кто вѫдет г(о)сп(о)д(а)рь шт дѣтіи наших или шт нашег(о) рѫда, или паки вѫд(ь) кого Б(о)гъ изверет г(о)сп(о)д(а)рем бити нашеи Земли Молдавстѣи, тшт би им непорѫшил нашего даанїа и милѫванїа, нж а би емѫ дал и ѫкрѣпил за что ест емѫ правое выслѫженіе. Я кто сѣ покѫсит и дръзнет разорити наше даанїе и милованіе и его правое выслѫженіе, таковыи да вѫдет проклѣт и тръклѣтъ шт Г(оспод)а Б(о)га сътворшаг(о) н(є)бѫ и землѣ, и шт Пр(ѣ)ч(и)стаа Б(о)го М(а)т(є)ръ Х(ристо)вж, и шт вї Яп(о)ст(о)лъ, и шт а҃ Ѳѵ(ѫан)г(ели)сти и шт т҃иї С(вѫ)т(и)хъ Ѻ(ть)цъ, еже въ Некеи православіе и вѣрѣ ѫтвръдишѫ, и неистоваг(о) Яріа анаѳема поддаше и да пожрет его землѣ жнва, як(о)же Даѳана и Явирѫна и памѧт его шт земля, съ шѫмшм да погыбнет и да шсжждень вждет таковыи съ їѹдеи възъпившими на Г(оспод)а нашего І(ѵс)·: Х(рист)а, кръв его на них и на чадѣх их, еже ест и вѫдет, и съ Ѫдож прѣдателем Х(ристо)вам въ безконечныа мѧкы, амин.

Я наї бшлши крѣпост и потвръжденіе томѫ въсемѫ выш(є) писанномѫ, велѣли есми нашемѫ вѣрномѫ и почтенномѫ бшлѣринѫ, панѫ Ионашкѫ Гангѣ великомѫ логофетѫ писати и нашж печат прнвѣзати къ семѫ истинномѫ листѫ нашемѫ.

Писал Дѫмитрѫ писар, ѫ Ѝсоҳ, в(ъ) л(ѣ)тш ҳ҃ѯр҃ла, м(є)с(ѧ)ца фев(рѫарїе) к҃и҃.

Стефан воевода

Яз, Гѣнгѣ логоф(є)т <m.p.>.

<Pe verso, scris de altă mână>: † Съ ѫрик ест Сакотъ меделничѣр[2] de Prigorceni pé apa Sărăţi.

† Din mila lui Dumnezeu, Noi, Io Ştefan Tomşea voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că această adevărată slugă a noastră, Sacotă medelnicer, ne-a slujit drept şi credincios nouă şi Ţării noastre a Moldovei.

www.dacoromanica.ro

De aceea, noi văzând dreapta şi credincioasa lui slujbă, l-am miluit cu deosebita noastră milă, am dat şi l-am miluit, în Ţara noastră a Moldovei cu un sat, anume Prigorceni, ce este în ţinutul Vaslui, pe pârâul Sărata, cu iazuri şi cu loc de moară pe acel pârău. Ce acel sat a fost al lui Ionaşco Bolea, vornic de gloată, şi l-a pierdut în hiclenie, când s-a ridicat cu Costantin voievod şi cu alţi pribegi ca şi el şi cu mulţimea de leşi şi de cazaci asupra domniei mele şi asupra ţării domniei mele şi mare război au făcut cu domnia mea, la râul Jijia, şi atotmilostivul Dumnezeu i-a dat sub sabia domniei mele, unde şi oasele lor aievea se află ca semn veşnic.

De aceea, să fie de la domnia mea acest sat mai sus scris, Prigorceni, ce este în ţintutul Vaslui, mai sus zisei slugii noastre Sacotă medelnicer, cu iazuri şi cu loc de moară pe pârâul Sărăţei.

Iar hotarul merge din dealul Vasluiului şi trece pârâul Sărata şi ajunge până la Glod; iar din sus, iarăşi ajunge la hotarul dinspre Lăneşti, iar din jos, până la hotarul Strahoeştilor.

De aceea, să-i fie, cu tot venitul, uric şi ocină, danie şi miluire şi vislujenie de la domnia mea, lui, şi copiilor lui, şi nepoţilor lui, şi strănepoţilor lui, şi răstrănepoţilor şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit lor niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, din câmp şi din pădure şi din apă şi cu fâneţe şi cu iazuri şi cu vad de moară, să-i fie hotar după hotarele sale vechi, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului, Noi, Io Ştefan Tomşea voievod, şi credinţa tuturor boierilor noştri: credinţa panului Dumitru Ştefan, mare vornic de Ţara de Jos, credinţa panului ...[1], mare vornic de Ţara de Sus, credinţa panului Drăgan Tăutul şi Iuraşco Dracea, pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ionaşco şi ...[1], pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Vasilie Bucium, pârcălab de Roman, credinţa panului Miron Barnovschi, hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Alexa, spătar, credinţa panului Gheorghie postelnic, credinţa panului Apostol Catargiul paharnic, credinţa panului Toma stolnic, credinţa panului Mihălachi vistiernic, credinţa panului Ionaşco comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau, iarăşi, pe cine Dumnezeu îl va alege să fie domn Ţării noastre a Moldovei, acela să nu clintească dania şi miluirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentru că îi este dreaptă vislujenie. Iar cine s-ar ispiti şi ar îndrăzni să strice dania şi miluirea noastră şi dreapta lui vislujenie, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului, şi de Preacurata Maică a Domnului Hristos, şi de 12 Apostoli, şi de 4 Evanghelişti, şi de 318 Sfinţi Părinţi ai noştri, care în Nicheia au întărit pravoslavia şi credinţa şi pe îngâmfatul Arie l-au supus anatemei, şi să-l înghită pământul de viu, ca pe Datan şi Aviron, şi să piară amintirea lui de pe pământ, cu vuiet, şi osândit să fie acela cu iudeii, care au strigat asupra Domnului nostru Iisus Hristos, sângele lui asupra lor

www.dacoromanica.ro

şi asupra copiilor lor, care este şi va fi cu Iuda vânzătorul lui Hristos în chinurile fără sfârşit, amin.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Ionaşco Ghianghea, mare logofăt, să scrie şi să lege pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris Dumitru pisar, la Iaşi, în anul 7131 <1623> luna februarie 28.

Ştefan voievod.

† Eu, Ghenghea logofăt <m.p.>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, Peceţi II, nr.66. Orig., perg., cemeală cafenie, pecete domnească mare, atârnată cu şnur împletit de mătase, având în exergă legenda: † Їѡ Стефань Томша воевода. Б(о)жїю м(и)л(о)стїю. г(о)сп(о)дар Земли Молдавскои († Io Ştefan Tomşa, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei).

Inst. de Ist. „A.D.Xenopol" – Iaşi, ms. M.Costăchescu, <*Doc. Mold. de la Ştefan Tomşa vv.*>, nr. 1685, (250), f.6157-6161 (trad.) şi f.6162-6166 (transc. orig. sl.).

EDIŢII: *D.I.R*, A, XVII, vol.V, p.187-188, nr.256 (trad. rom.).

[1] Loc liber în orig.

[2] Acest uric este al lui Sacotă medelnicer...

19 <1623 (7131) martie 1>

† Зде запис wт w(т)нено wт сило ромъ<не>1шт(и). Sc<r>1iem şi mă<r>1torisim cum au venit Gavril, i Todosie, i Măriia, feciorie Chiliei, nepoţie Hreanciuloie de neme novoiţe, nece împresoraţi, ce de a lor bonăvoie de ş-au vândot a lor parte ce să va alege de în sat de Romă<ne>[1]şti, ceast gios, şi a(m) vândot Petreae loi Cehan, derepto 9 taleri.

Şi aceast(ă) tocma<lă>[1] s-au făcot dena<int>[1]e loi Bogonosie păh(arnic) ot Gărcine, i Petrea hân(sar) ot Fereşte, i Marco hân(sar) ot tam, i Glegorie ot Mirceşt(i).

I popa Vasilie pisal.

<Pe verso, scris de aceeaşi mână>: † Romăneşti.

<Din prima jumătate a sec. XIX>: N.13.

Arh. St. Mehedinţi, Drobeta-Tumu Severin, Colecţia Dr. C. I. Istrati, I/54 (2687). Orig., hârtie (23x16 cm.), pătat la un colţ, cemeală cafenie. trei peceţi inelare rotunde în aceeaşi cemeală.

Datat după doc. din 7131 (1623) martie 1, Iaşi (v. nr. 20)

EDIŢII: Chipurici şi Răţoi, *Colecţia Dr. C. I. Istrati*, p.62, nr. 76 (rez. cu aceeaşi datare).

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

† Иw Стефан Томшѣ воєвода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскои. Сѳ<же>[1] рїйдє прѣд нами и прѣд нашими бо<лѣри слѹга наш>[1] Петрѣ Чиχан и принеси прѣд нами єдии запис за свѣдителство wт прѣд люди добри и слѹги г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми, имѣ Марко χън(сар) от Фереци, и Петрѧ χън(сар) wт там, и Парка шет(рар) тиж(є), и прѣд Iwн вътъман wт Шкѣи, и Некоар(ъ) тиж(є), и Баико тиж(є), и поп Василїє wт Фереци писажци како прїйдє прѣд нимι Иχнат дѹвалмѹл и брат его, Щефан, с(ы)н(о)ве Инж, вн8цн поп Плътикъ, по иχ доброи волю дали иχ праваа wтн(и)нv и дѣдниnv елико сѧ изверет wт село Стръмтvръ wт вес мѣст(о) съ мѣст(о) за млин что на рѣцѧ Васлvѧ. Таа дал слѹsѣ наши Петреви Чиχани за что изгѹбилv емv два кони добрии и пат стрижїачи. И не можили wнн дати соби самѹ за тотї кони, ино ради тиχ кони wни дал(и) тота иχ wтн(н)нv.

И w том тиж(є) прннесоша прѣд нами друг запис wт прѧд Богонос пъχ(арник) wт Гърчини и Петрѧ χън(сар) wт Фереци, и Марко χън(сар) wт там, и Глигорїє wт Мирчеци, и поп Вас(и)лїє wт Фереци писажц(и) и свѣдителствvжци како прїйдє прѧд нимι Гаврил и сестра его, Тодосиж и Марию, с(ы)н(о)ве Кнлїю, вн8ци Хрѣнчvл, по иχ доброю волю, неким непонѹждени, а ни прнсиловани и продал иχ праваа wтнинѹ и викѹпленїє въсѣ част иχ илико сѧ изверет wт село Ромънецни еж(є) v в(о)лост(ь) Васлvѧ. Таа продал слvга наш Петрѣ Чиχан за десѣт тал(ерь) бит(и)χ.

И такождире прннесн прѧд нами един запис wт люди добри и слvги г(о)сп(о)д(а)ръскнχ wт Иносїє wт Кръстиничи, и Бербѣчѣ χън(сар) wт Фереци, и Монсѧ wт Зъподїани, и Михъил(ъ) wт Стецкани, како прїйдє прѣд нимι Кондрѣ с(ы)нѹ Манцн, внvк Савеи, по ег(о) доброи волѣ дал его праваа wтн(и)нѹ и дѣднинѹ елико с(ѧ) изберет съ вес доχод wт село Фереци, v в(о)лост(ь) Васлвю, за что бил wи порвк за Никоаръ с(ы)нѹ Ерχан за един кои(ь) добро бичѹлован ради четиридесѧт и четири талер(ь) сребръниχ wт прѣд люди добри еж(є) виш(є) пишем.

Иио ми, видѣвши ег(о) прави и истиини записе, а ми вѣровали есми и wт нас ещеж(є) дали и потвръдили есми слvга наш Петреви Чиχанv на тот выш(є) прѣд речениχ части за wтн(и)ни и оурик съ въсем доχодом непорвшенно николиж(є) иа вѣкы.

И ии да с(ѧ) не ѹмишает.

Пис(а) v Иc, л(ѣ)т(о) χ҃зр҃л҃а̀ март(їе) а̀ д(ь)н(и).

† Гѡигѣ вел логоф(є)т ѹч(и) и с(ѧ) искаал <m.p.>.

www.dacoromanica.ro

† Фочѣ <писал>.

† Io Ştefan Tomşea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Petrea Cihan şi a adus înaintea noastră un zapis de mărturie dinaintea oamenilor buni şi slugi ale domniei mele, anume: Marco, hânsar din Fereşti, şi Petrea, hânsar de acolo, şi Parcoşetrar de asemenea, şi înaintea lui Ion vătăman din Şchei, şi Nicoară de asemenea, şi Baico de asemenea, şi popa Vasilie din Fereşti scriind cum au venit înaintea lor Ihnat duvalmul şi fratele lui, Ştefan, fiii Annei, nepoţii popii Plătică, de bunăvoia lor au dat dreapta lor ocină şi dedină, câtă se va alege, din satul Strâmtură din tot locul, cu loc de moară ce este pe râul Vaslui. Aceea a dat-o slugii noastre Petrea Cihan pentru că i-a pierdut doi cai buni şi cinci strijaci. Şi n-au putut ei să dea sama pentru acei cai, deci, pentru acei cai au dat acea ocină.

Şi întru aceea, de asemenea, au adus înaintea noastră alt zapis dinaintea lui Bogonos, păharnic din Gârcini, şi Petra, hânsar din Fereşti, şi Marco, hânsar de acolo, şi Gligorie din Mirceşti, şi popa Vasilie din Fereşti scriind şi mărtusrisind cum au venit înaintea lor Gavril şi surorile lui, Todosia şi Maria, fiii Chiliei, nepoţii lui Hreanciul, de bunăvoia lor, de nimeni siliţi, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi cumpărătură toată partea cât se va alege din satul Romăneşti, care este în ţinutul Vaslui. Aceea au vândut-o slugii noastre Petrea Cihan pentru zece taleri bătuţi.

Şi de asemenea au adus înaintea noastră un zapis de la oameni buni şi slugi domneşti, de la Inosie din Crăstinici, şi Berbecea, hânsar din Fereşti, şi Moise din Zăpodiani, şi Mihăilă din Steţcani, cum au venit înaintea lor Condrea, fiul Maicăi, nepotul Savei, de bunăvoia lui a dat dreapta ocină şi dedină câtă se va alege cu tot venitul din satul Fereşti în ţinutul Vaslui pentru care i-a fost chezăş pentru Nicoară, fiul lui Erhan pentru un cal bun preţuit pentru patruzeci şi patru taleri de argint, înaintea oamenilor buni care sunt scrişi mai sus.

Deci noi, văzând dreptele şi adevăratele lui zapise, iar noi am crezut şi de la noi încă am dat şi am întărit slugii noastre Petrea Cihan acele mai sus zise părţi de ocină ca să-i fie lui şi copiilor lui ocini şi uric cu tot venitul, neclintit nicicând în veci.

Şi altul să nu se amestece.

S-a scris în Iaşi, în anul 7131 <1623> martie 1 zile.

† Ghianghea, mare logofăt, a învăţat şi s-a iscălit <m.p.>.

† Focea <a scris>

<Pe verso, scris de aceeaşi mână>: † Deres pre Strâmtură, şi pre Fereşti şi pre Romăneşti.

<De altă mână, din aceeaşi vreme>: † Dresu pré Strâmtură.

<Din prima jumătate a sec. XIX>: 1) Pe Strâmtură şi <pe Fe>[1]reşti ...[1]; 2) No. 17, trecut să să tălmăcească.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Mehedinţi, Drobeta-Turnu Severin, Colecţia Dr. C. I. Istrati, I/81 (2760). Orig., hârtie (42x28,5 cm.), deteriorat (putrezit la Muzeul Regiunii Porţilor de Fier), lipsă colţul din dreapta, sus, restaurat, cerneală cafenie, pecete domnească mijlocie, aplicată în ceară roşie, stricată.

Ibidem, I/81 a şi b (1737) (două trad. din sec. XIX).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XVI, p.42-43, nr. LXII (trad. rom. a editorului după textul sl. din idem, *Ms. Surete*, XXXI, p.230, cu menţionearea unui suret vechi la f. 229); Chipurici şi Răţoi, *Colecţia Dr. C. I. Istrati*, p.62, nr.77 (rez.).

1 Rupt (putrezit).

21 1623 (7131) martie 2, Iaşi

Suret de pe un uric de la Ştefan vodă Tomşa din anul 7131 <1623> martie 2.

† Facem însămnare cu această carte a noastră, tuturor carii pre dânsa vor căuta sau citind-o vor asculta, adecă adevărat şi credincios sluga noastră Vasilié Pilat clucéru ne-au slujit noî cu dreaptă credinţă şi Pământului nostru al Moldovei. Pentru aceea şi noi văzând a lui dreaptă credinţă şi slujbă, l-am miluit pre dânsul şi, cu deosăbită milă, i-am dat şi l-am miluit pre dânsul, în Pământul nostru al Moldovii, cu o jirebié de ocină cu casă în vatra satului Hănţeştii ce sânt în ţinutul Sucevii şi cu vătaşină loc de casă boiaraşti, în parte de sus a satului, şi cu loc de mori în Siret şi cu loc de hălăşteu şi de mori în pârâul satului. Care acea parte au fostu a socru-său, lui Onul, care au fost de la Coste Bucioc vornicul. Şi ne-au arătat noaî un ispisoc încă de la Alexandru Iliiaş vodă de danié şi de miluiré pre acéle părţi de ocină, parte de sus Hănţeştii.

Şi iarăşi dăm şi întărim slugii noastre lui Vasilié Pilat clucériul şi giupânésii sale Axinii o jirebié de ocină în parte de gios, iarăşi întru acel sat în Hănţăşti, ce iaste lor dreaptă cumpărătură de la Cârstina fata Odochii preutesii, drept doîzăci şi cinci de taleri, bani buni, dintr-un ispisoc de cumpărătură de la Eremia vodă.

Şi iarăşi dăm şi întărim pre sluga noastră Vasilié Pilat clucér cu doî casă cu jirebii, a lui Alexii şi a Nechitei, în ţarină, ce iaste lor dreaptă moşié dintr-un ispisoc de la sângur domnia mea.

Şi întru aceeaşi, iarăşi dăm şi întărim pre sluga noastră Vasilie Pilat clucér şi giupânesii sale Axinii doî jirebii şi cu casă dintru acelaşi sat Hănţăştii şi cu loc de mori în Siret şi în pârâul satului, care jirebii le-au răscumpărat lui şi de la Coste Bucioc vornic şi au dat lui şesîzăci de taleri, bani buni, iar Coste Bucioc au fost cumpărat acéle jirebii de la Gligorii şi de la soru-sa Costanda, ficiorii Gherlii lui Pătraşco, nepoţii lui Drăguşan; şi ispisoc(ul) de la Radu vodă ce-au avut Bucioc, de cumpărătură, încă l-au dat el în mânule slugii noastre lui Vasilie Pilat clucériul.

Pentru aceea şi domniia mea dacă am văzut acele ispisoace de danié şi de miluiré şi de cumpărături de la cei mai denainte domni, şi domnia mea mai vârtos m-am milostivit şi de la noi de am dat şi am miluit şi am întărit pre sluga noastră ce

www.dacoromanica.ro

mai sus s-au scris, Vasilié Pilat, acéle ce mai sus s-au zis jirebii de ocină de sat den Hănţeşti, ce sânt în ţinutul Sucevii, şi cu loc de mori în apa Sirétului şi cu loc de hălăşteu şi de mori în pârâul satului, care sânt pentru daniia, şi miluirea, şi cumpărătura şi slujba, ca să-i fié lui şi de la noi uric şi ocină, lui, şi ficiorilor lui, şi nepoţilor lui, şi strănepoţilor lui şi a tot neamul lui, carii să vor alége să fié lui mai de aproape, neruşeit niciodănăoară, în vécii vécilor.

Iar hotarul acestora ce mai sus s-au scris jirebii şi părţi de ocină, ca să fié lor hotarul despre toate părţile: din câmpu, şi din pădure, şi din apă, şi cu pod, şi cu loc de mori în apa Siretului, şi cu loc de hălăşteu şi de mori în pârâul satului, după hotarăle sale céle véchi, pe unde din vac au trăit.

Iar spre aceasta iaste credinţa domnii noastre ce mai sus s-au scris, Ioan Ştefan Tomşea voievoda, şi credinţa boiarilor noştri: credinţa boiarinului Dumitru Ştefan marele vornic de Pământul de Gios, credinţa boiarinului ...[1] marelui vornic de Pământul de Sus, credinţa boiarinului Drăgan Tăutul şi Iuraşco Drace pârcălabi de Hotin, credinţa boiarinului Ionaşco pârcălabul de Neamţu, credinţa boiarinului Vasilié Bucium pârcălabul de Roman, credinţa boiarinului Miron Barnovschi hatman şi pârcălab de Suceavă, credinţa boiarinului Alexii spătariul, credinţa boiarinului Ghiorghii postelnicul, credinţa boiarinului Apostol Catargiul păhărnicul, credinţa boiarinului Tomii stolnicul, credinţa boiarinului Mihălachi visternicul, credinţa boiarinului Ionaşco Corui comisul şi credinţa tuturor boiarilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iară după a noastră viiaţă, cine va fi domnu, din fiii noştri sau den neamul nostru sau altul pre care Dumnezeu va alegi domnu a fi pământului nostru al Moldovii, ca să nu strice a noastră danié şi miluiré şi a lui dreaptă cumpărătură, ce mai vârtos ca să dea şi să întărească a lui dreaptă slujbă şi cumpărătură ce au cumpărat pre ai săi drepţi bani.

Iar cine va îndrăzni să strice a noastră danié şi miluiré şi a lui dreaptă cumpărătură, unul ca acela să fié proclet şi treclet de Domnul Dumnezeu, ce-au făcut ceriul şi pământul, şi de Preacurata a lui Dumnezeu Maica lui Hristos, şi de 12 Apostoli, şi de 4 Evanghelişti şi de 318 Sfinţi Părinţi ce au fost în Nicheia şi blăstămul lui Arie să vie pre capul lui şi să aibă parte cu jidovii cei ce au strigat asupra Domnului nostru Isus Hristos, sângele lui spre dânşii şi spre ficiorii lor, carele iaste şi va fi, şi cu Iuda vânzătoriul lui Hristos, în munca cea fără de sfârşit, amin.

Iar pentru mai mare întăriré, pentru toate acéste ce mai sus s-au scris, poruncit-am alui nostru credincios şi cinstit boiariu, boierinului Ionaşco Ghenghii marelui logofăt, a scrié şi a noastră pecete a lega la această adevărată carte a noastră.

Scris-au Dumitru pisar, în Iaşi, în anul 7131 <1623> martie 2.

Ionache Luca

Arh. St. Bucureşti, Achiziţii Noi. CI/8 a. Trad. din sec. XVIII.

www.dacoromanica.ro

Ibidem, 8 b. (trad. de Veniamin Zotov, din 1820 noiembrie 25).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.188-190, nr.257 (aceeaşi trad.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.42, nr.133 (rez. dezv.); Marcel Ciucă şi Silvia Vătafu-Găitan, *Colecţia Achiziţii Noi*, I, p.70, nr.956 (rez.).

22 1623 (7131) martie 2

Suretul di pe ispisocul sârbăscu de la Ştefan Tomşe vodă, l(ea)t 7131 <1623> mar(ie) 2.

Adecă au venit înainte noastră şi denainte a tot Sfatul nostru sluga noastră Ionaşco Buzdugan diiacul şi cu fraţii lui: Erimiia Agărăci şi Nechifor, cu sămenţiia lor, din satul Popeştii, ot ţinutul Fălciiului, toţi nepoţii giupânesâi Movileancăi, ş-au pârât de faţă pe Bălan, şi pe Petriul, şi pe Mihoci şi pe săminţiia lor, din satul Bălăneştii, pentru o sălişte unde s-au numit c-au fost Giurcan Şandru cel Orbu, pe de amândoao părţile Bujorului. Ş-au arătat înainte noastră uric de la bătrânul Ştefan vodă, cum că este lor dreaptă ocină şi cumpărătură moşului lor de la Ivaşco pisariul din Vasluiu.

Ce domniia mea şi cu al nostru Sfat giudecatu-i-am pre dânşii după lége ţării. Ionaşco Buzdugan şi cu Erimia Agărăci şi cu Nechifor şi cu săminţiia lor au rămas ei pe Bălan, şi pe Petriul, şi pe Mihoci şi pe săminţie lor, din toată lége pământului, denaint(e) noastră şi denaint(e) a tot Sfatul nostru; şi îndreptându-s(e) ei, ş-au pus fiérâie 12 arginţi tătărăşti, în visterie g(ospo)d.

Drept aceea, domniia mea încă am dat ş-am întărit lor de la domniia mea pe acea sălişte, mai sus scrise, pe de amândoaî părţile de Bujor, ca să le fie lor şi de la noi dreapt(ă) ocină şi moşié şi cumpărătură moşilor lor, ca să aibă ei a ţâne, cu tot vinitul. Şi nime altul să nu s-amestice pe unde au hotărât al nostru credincios boiar Ionaşco Cehan, ca să ţié pe aceli semne şi stâlpi de piatră, şi ca să aibă a lua şi din pânele ci or fi pe aceli pământur(i) vinitul lor.

Şi de această pâră să nu s(e) mai pârască pist(e) această carti a noastră.

† Acest suret l-am scos pe moldovenie la velet 7244 <1736> fev(ruarie) 7.
Eu, Tanas(e) log(o)f(ă)t de tainâ.
<Pe verso>: 156 ani sânt pără acumu, la 7287.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CCXXX/246. Trad.
Arh. St. Iaşi, Documente, XXXIV/1 (trad. rom din 7249 <1741> februarie 3, de Tănase logofăt).

EDIŢII: *D.I.R.*. A, XVII, vol.V, p.190-191, nr.258 (aceeaşi trad.)

www.dacoromanica.ro

23 1623 (7131) martie 4, Iaşi

Noi Ştefan Tomşa v(oie)vod, cu mila lui Dumnezău, domnu Ţărâi Moldovii. Iată au venit, înnainte noastră şi înnainte boierilor noştri, dumnaei giupâneas(a) Candachie a dum(i)sale Goe ce au fost post(elnic), cu un zapis de mărturie de la mulţi oameni buni: anume Onul din Maxineşti, şi Cozma de acolo, şi Ursul din Şărăţăi, şi Simion tij de acolo, şi Pătraşcu ot Lăţcani, şi Gheorghie tij de acolo, şi Oancea ot Lucani, şi Epure tij de acolo, şi Ionaşco din Druleşti, şi Toader Gâlcă tij de acolo, şi popa Pintilii ot Dolješţii, şi Ionaşcu tij de acolo, şi popa Pahulce, şi popa Leahul de acolo şi mulţi oameni buni, scriindu că ar fi hotărât ei cu sufletele lor şi ar fi ales giupânesăi lui Goe post(elnic) parte ei de moşie şi de cumpărătură din satul Buruieneşti şi au aflat trei părţi a tot satul; iar a patra parte s-au aflatu numai a Pârvuleştilor.

Deci dar dintru acea a patra parte încă iarăş(i) s-au aflat că au fostu cumpărat dum(nea)lui Goe post(elnic) de la un frate a Pârvuleştilor o bucată de locu. Ci învoindu-să şi aşăzându-să ei întru dânşii, din bunăvoinţa lor, au rămas ace bucată de locu dintru acea ocenă, adecă dintru acea a patra parte, au rămas supt stăpânire Pârvuleştilor.

Pentru aceea şi domnie mea, văzându zapisul cel adevărat, întărit cu atâţa marturi, oameni buni şi preoţi, însumi domnie mea m-am încredinţat, şi de la noi încă am dat şi am întărit dum(i)sale giupânesăi Candachii a lui Goe post(elnic) ca să aibă a stăpâni acele trei părţi din satul Buieneşti, ce iaste în ţinutul Romanului, ca să fie ei şi fiilor lor moşie neclătită şi uric cu tot venitul, neruşăit [neruişăit] nici odănăoară, în veci. Şi altul nime să nu s(e) amestece preste hrisovul domnii mele.

8 Ис, в(ъ) лет(о) ҳ҃зр҃лз҃ март д҃.
Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл[1].
Гангѣ вел лог(о)ф(е)т.

Bibl. Acad. Rom. – Bucureşti, Ms. rom. nr.13, f.50. Copie rom. din 1796 octombrie 14 în condica M-rii Bărboiu din Iaşi, scrisă de Costantin Polimaz logofăt..

M-rea Doljeşti, XV/17, nr.10 (rez. într-un izvod din prima jumătate a sec. XIX).

EDIŢII: Bianu, *Catalogul ms. rom.*, I, p.57 (rez.); *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.1919-192, nr.259 (aceeaşi copie).

1 Urmează menţiunea copistului: „pecete g(os)p(o)d".

24 1623 (7131) martie 4, Iaşi

† Се 8в8, мы, Гангѣ вел логоф(е)т, и Д8митрашко Шефан вел дворник Долнѣи Земли, и Мирои Барновскїи гетман и пръкълаб С8чавскїи, и Д8митр8 Мътїешеск8л дворник глотнїи, и Іонашко житничѣр, и Юрашко Башотъ, и Баїко

www.dacoromanica.ro

шетрар, и л8пвл Пръжескvл и иниχ болѣри и людї прѣднїи, пишем и сведѣтелствоим, съ сим листом нашим, како прїинде прѣд нами его м(и)л(о)ст(ь) пан Никоар(ъ) вив вел дворник Нижнѣи Земле, по его доброю волю, неким непонvжден, и неприсилован, и продал своего правою wтн(и)нv и к8пеж, wт нарѣденїе за вик8пленїе, что имал его м(и)л(о)ст(ь) село Кокорѣнїи, съ Лоецїи, что сvт пvд боковинv, виш(є) Ботъшѣнь, v волост Хърлъvскомv, что вѣше купежно его м(и)л(о)ст(ь) wт Гїwргїе и wт Исак, с(ы)нvве Кр(и)сти Кокорѣнvл, и wт Чюрка, сестра Кр(и)сти Кокорѣнvл, и wт винци им, с(ы)н8ве Логин, на имѣ Михъилъ, и wт с(ы)н8ве Тоадер Кокорѣнvл, въсиχ внvцї Роман Кокорѣнvл, wт иχ праваг(о) 8рика, что имали wт Петра воевода. Тое продал Васїлїеви Нѣгое дворник wт Ботъшѣи(и), радї девѣт сот талър сребрънихχ. И въстал сѣ Вас(и)лїе Нѣгое и заплатил въсиχ тиχ виш(є) писани п(и)н(ѣ)зи, въ рvк(и) п(а)иv Никоар(ъ) вив вел дворник wт прѣд въсиχ, прѣд нами.

Ино ж(є) ми видѣвше, междv иими, доброволною токмеж и плъное платv, а ми сътвориχом, сїм листом, wт иас, п(а)нv Вас(и)лїеви Нѣгое, да бъдет ем8, за сведѣтелство дондеж(є) сътворит сови и нарѣдение г(о)сп(о)д(а)рскїи. Тое пишем и сведетелствоим, и сим листом нашем и аз, Боръленvл vрикар, писал, да с(ѣ) знает.

Пис(а) 8 Ис. Въ л(ѣ)то χзр̂л̂а̂, март д̂.

Из, Гиангѣ логоф(є)т <m.p.>.

Дvмитрашко Щефан вел дворник <m.p.>.

Из, Бърновскїе хетман, искал <m.p.>.

Iwнашко Пръжескvл тиж(є) приключиχом <m.p.>.

Из, Дvмитрv vрикар искал <m.p.>.

Иоиашко Пѣ(и)к(ъ) жикиичѣр <m.p.>.

Д8митр8 Матїешескvл двориик ис(кал) <m.p.>.

Никоаръ вив вориик <m.p.>.

Тоадер Петричаико приключиχом сѣ, тиж(є) <m.p.>.

Из, Юрашко Башот(ъ) <m.p.>.

† Adică noi, Ghianghea mare logofăt, şi Dumitraşco Ştefan, mare vornic de Ţara de Jos, şi Miron Barnovschi, hatman şi pârcălab de Suceava, şi Dumitru Mătieşescul, vornic de gloată, şi Ionaşco jitnicer, şi Iuraşco Başotă, şi Baico şetrar, şi Lupul Prăjescul şi alţi boieri şi oameni de frunte scriem şi mărturisim, cu această carte a noastră, cum a venit înaintea noastră milostivirea sa panul Nicoară, fost mare vornic de Ţara de Jos, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură din drese de cumpărătură ce a avut milostivirea sa, satul Cocorenii, cu Loeştii, ce sunt sub bucovină mai sus de Botăşeni, în ţinutul Hârlău, ce a fost cumpărătură milostivirii sale de la Gheorghie

www.dacoromanica.ro

şi de la Isac, fiii lui Cârstea Cocoreanul, şi de la Ciurca, sora lui Cârstea Cocoreanul, şi de la nepotul lor, fiul lui Loghin, anume Mihăilă, şi de la fiii lui Toader Cocoreanul, toţi nepoţii lui Roman Cocoreanul, dreptul lor uric, ce au avut de la Petru voievod. Aceasta au vândut lui Vasilie Neagoi, vornic de Botăşeni, pentru nouă sute de taleri de argint. Şi s-a sculat Vasilie Neagoie şi a plătit toţi aceşti bani, mai sus scrişi, în mâinile panului Nicoară, fost mare vornic, dinaintea tuturor, înaintea noastră.

De aceea, noi, văzând între dânşii tocmeala de bunăvoie şi plata deplină, şi noi am făcut această carte, de la noi, panului Vasilie Neagoie, ca să-i fie de mărturie până când îşi va face şi dres domnesc. Aceasta scriem şi mărturisim cu această carte a noastră.

Şi eu, Borăleanul uricar, am scris, să se ştie.

Scris la Iaşi, în anul 7131 <1623> martie 4.

Eu, Ghianghea logofăt <m.p.>.

Dumitraşco Ştefan mare vornic <m.p.>.

Eu, Barnovschie hatman, am iscălit <m.p.>.

Ionaşco Prăjescul, de asemenea m-am întâmplat <m.p.>.

Eu, Dumitru uricar, am iscălit <m.p.>.

Dumitru Matieşescul vornic am iscălit <m.p.>.

Ionaşco Peica jicnicer <m.p.>.

Nicoară fost vornic <m.p.>.

† Toader Petriceico m-am întâmplat, de asemenea <m.p.>.

Eu, Iuraşco Başotă <m.p.>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CCLXX/33. Orig., hârtie difolio (34,4x21,2 cm.), filigran, cerneală cafenie, 11 peceţi inelare aplicate în cerneală.

Arh. St. Iaşi, Documente, CDL/5, p.21 şi 33 (73 v. şi 78v.) (copie după o trad. din 1812).

Inst. de Ist. „A.D.Xenopol" – Iaşi, ms. M.Costăchescu, *<Doc. Mold. de la Ştefan Tomşa vv.>*, nr. 1932 (496), f.7164-7166 (trad.) şi f.7167-7169 (transr. orig. sl.).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.192-193, nr.260 (trad. rom. după orig.).

25 1623 (7131) martie 5, Iaşi

† Иw Стефан Томшѣ воєвода, Божїею милостїею, господаръ Земли Молдавскои. Сже прїидошѣ прѣд нами и прѣд нашим съветом, слѹги нашиχ Георгїе, с(ы)нѹ Пътрашко wт село Лъцкаиїи, волости Романскои, и съ братїимаχ своиχ, Къзакѹл и съ Бежан, въси с(ы)иове Пътрашкови, а внѹци Лъкови чашникѹ и жаловаше сѣ прѧд нами съ великое жалобою, сице реквчи аже нарѣдєнїа и ѹрик иже wни имаше wт господарїи прѣдныχ, на иχ правда wтнинѹ и дѣдинѹ, половинѹ

www.dacoromanica.ro

сел8 Лъцканїи а wни изг8бише и прїидошѣ съ много свединелство людми добриχ и сл8ги господарьскиχ и въси свединелствоваше прѣд нами аже себе изг8биша своѫ привилїа.

Ино господство мы и съ съвѣтом нашим жаловали есми иχ, wсобно нашею милостїю и дали и потвръдили есми им и wт нас тое виши писанное пол село wт Лъцкани, что ест 8 волwстї Романскои, иже ест на потоце зовем Лъцкоае.

Тѣм радї да въдет им и wт нас правaа wт нас правaа wтнин8 и дѣднин8 и съ въсем доχодом непоколѣбимо на вѣкъı вечнїа. И ин да сѣ не 8мешает.

Пис(а) 8 Йс, въ лѣто χ҃зр҃ла март є҃.

† Сам господинъ рече.

† Гѣнгѣ вел логофет 8чи и искаал <m.p.>.

† Черленовскии <писал>.

† Io Ştefan Tomşa voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea Sfatului nostru, slugile noastre, Gheorghie, fiul lui Pătraşco din satul Lăţcanii, ţinutul Roman, şi cu fraţii săi, Căzacul şi cu Bejan, toţi fiii lui Pătraşco şi nepoţii lui Luca ceaşnic, şi s-au jeluit înaintea noastră, cu mare jalobă, astfel zicând că dresele şi uricul pe care le-au avut ei, de la domnii dinainte, pe dreapta lor ocină şi dedină, jumătate din satul Lăţcanii, le-au pierdut şi au venit cu multă mărturie a oameni buni şi slugi domneşti şi toţi au mărturisit înaintea noastră că şi-au pierdut privilegiile lor.

Deci domnia mea şi cu Sfatul nostru i-am miluit cu mila noastră deosebită, şi le-am dat şi le-am întărit şi de la noi acea mai sus scrisă jumătate de sat Lăţcani, ce este în ţinutul Roman, <şi> care este pe pârâul numit Lăţcoaia.

De aceea, să le fie şi de la noi dreaptă ocină şi dedină şi cu tot venitul, neclintit, în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7131 <1623> martie 5.

† Însuşi domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învăţat şi a iscălit <m.p.>.

† Cerlenovschi <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr.602, fila 17. Orig., hârtie difolio (30,5x20 cm.), filigran, cerneală cafenie, pecete domnească aplicată în ceară roşie, stricată; cu o trad. rom. din a doua jum. a sec. XVIII, f.19.

Idem, M-rea Doljeşti, I/42, nr.1 (rez. vechi).

EDIŢII: *D.I.R.* A, XVII, vol.V, p.193, nr.261 (trad. rom. după orig.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.42, nr.135 (rez.).

www.dacoromanica.ro

Въ имѣ Ѻт(ь)ца, и С(ы)на, и С(вѧ)т(о)гѡ Д(ѹ)ха, С(вѧ)тѣи и животворѣщиеи единосѫщнѣи и нераздѣлимѣи Троици. Сє аз, рав владикы Г(оспод)а Б(ог)а и Сп(а)са моег(о), І(сус)·: Х(рист)а, истиныи поклѡнник С(вѧ)тѣи Тро(и)ци, Іѡ Стефан воевода, Божіею милостїю, господаръ Земли Молдавскои, с(ы)нъ благочистиваго Стефана Томши воеводи. Знаменито чиним сим листом нашим въсѣм кто на нем възрит или чьтѹщіи его ѹслышит, ѡже г(о)сп(о)д(ст)в(о) мы благопроизволи нашим благым призволеніем чистим и свѣтлим сердцем съ помощіем Божіем, г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми ревнѹѫще и сьматрѣѫще дѡбрым и благым дѣлѡм иным с(вѧ)топочитившим господарем прѣжде бывшим нас, еже съзидашѧ цр(ъ)кви и монастирѣ въ славѹ страшомѹ и велико лѣпномѹ имени Б(о)гѹ нашемѹ и их помилѡваша и ѹкрѣпиша ради спъсеніа д(ѹ)шъ их вѣчнаа им памѧт.

Тѣм ради и г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми м(о)лим Г(оспод)а Б(ог)а и прѣчистѫѧ его Матеръ ꙗко да поспѣшествѹет и нам въ добрых дѣлѣх послѣдовати благодѣаніѡм их, того радї и г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми съ благословеніем Божіем и съ благословеніем молебникѡм нашим архіереѡм Божием четирех с(вѧ)т(итє)лъ нашиx мѡлдавскиx кѵр Ѩнастасіе Кримкович и митрополит Сѹчавскіи, и кѵр Ѳанасіе епископъ Рѡманскіи, и кѵр Ѵлѡгіе епископъ Радѡвскіи, и кѵр Павел епископъ Хѹшскіи, и съ съвѣтѡм въсег(о) нашег(о) Съвѣта г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми ѹмилостивиx сѣ и дадѡхѡм и пѡмиловахѡм въ имѣ живомѵ Б(ог)ѵ творцѵ н(є)бѵ и земли идеж(є) ест храм С(вѧ)тыx върховныx и пръвопрѣстѡлныx Ѩпостолъ Петра и Павла и прочіиx С(вѧ)тыхъ Ѩпостолъ. Тѣмже по елико силѣ и прилежѵ Б(о)го данного г(о)сп(о)д(ст)в(о) мы помилѡваxѡм нашѫ м(о)лвѫ съ селаx, и съ врѡд млинскиx, и съ виноград, и съ холопи цигани, и съ инѡ досино помилѡваніе еже ѹбѡ ѡва даx ѡт селаx нашиx господарскиx, а ѡваа въсѣ кѹпиx съ пинѣзи готѡви. И паkы дадохѡм и помиловаxѡм сіи божиственыї храм съ двѣ селѡве, на имѣ село Сѡлка, что ѹ в(о)лѡст Сѹчав(ѣ), и село Фъръѡни, иже ест ѹ влѡст Бакъѵ, что тіи виш(е) писаннїи селѡве сѹт господствѹ ми правїи кѹпежни.

Того ради съ влаговоленіем Божіем и съ благословеніем молевникѡм нашим великиx и малиx вѡлѣръ, г(о)сп(о)д(ст)в(о) мы съвѣтоваxѡм и избраxѡм тѣx прѣдреченныx двѣ селѡве: село Сѡлка, что ест ѹ влѡст Сѹчав(ѣ), и село Фъръѡни, что ѹ в(о)лѡст Бакъѵ, да не имают нам николиже да не давати, ѥднѵ рабѡтѵ рабѡтати, ни илиш платити, ни н҃аспри, ни сѹлжѵ за крави, а ии за ѡвци, а ни ѹгѡр за дѡм, ни гѡрцинѵ за ѡвци, а ии за свьии, ии десѣтинѹ за пчели, а ни инони что колики сѵт дабили на иниx ѹбѡгыx, иж токмо да имают ѡви

www.dacoromanica.ro

послѫхати с(вѧ)тѣи виш(є) писанѣи монастир Сѡлцѣ. Тѣм ради да єст им ѡт г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми съ въсем доходѡм, непорѫшенно им николиж(е), на вѣки вѣчніи.

Я хотар тим виш(є) писанным селам да єст им хотар ѡт ѯсиχ сторѡн по своими старими χѡтари по кѫда из вѣка ѫживали.

Я на то єст вѣра нашего господства виш(є) писанаг(о) мы, Іѡ Стєфан Томшѣ воєвода, и вѣра бѡтар нашиχ вѣра пана Дѫмитрѫ Шефан великаго двѡрника Дѡлнѣи Земли, вѣра пана Іѡн великаго дворника Гѡрнѣи Земли, вѣра пана Михаил Тъѵтѵл пръкълава Хотинскаго, вѣра пана Іѡнашко пъркълава Немецкаго, вѣра пана Василіє Бѫчѵм пъркълава Романскаго, вѣра пана Мирѡн Бръновскіи хатман и пъркълава Сѫчавскіи, вѣра пана Гєѡргіє постелника, вѣра пана ...[1] спътарѣ, вѣра пана Апостѡл Катарџіѫл чашника, вѣра пана Дѫка столника, вѣра пана Дѫмитраки вистѣрника, вѣра пана Костаки комиса, и вѣра въсѣχъ бѡлѣръ нашиχ мѡлдавскиχ, великиχ и малиχ.

Я по нашим животѣ кто изберет Б(ог)ъ вити господаръ над сїм христїаиска пол въ Молдавскои Земли, ѡт дѣтїи нашиχ или ѡт сѫродиици нашиχ или бѫдѫ кого бѫдет χѫтѣніє и м(и)л(о)сть Б(ого)ви над иим таковым ѡбразом да не имают иχ въ ничтоже валѫвати, такоже и мы въ инѣшиѣа врѣмѧ не изволихом и не продързахом сказити или разорити ѡбичиа и помилованіє дрѫгими прѣд нами господареми ѡсопшими иже съдѣлали и помиловали дрѫгиχ с(вѧ)тах моиастириχ прѣжде сїа врѣмена.

И иа то єст вѣра господства ми выш(є) писанїи, Мы, Іѡ Стефаиа Томши воєводи, и вѣра волѣри нашиχ виш(є)писаии.

Я кто сѧ покѫсит сказити и разорити даанїє и милованіє тои с(вѧ)тѧи χрам въ имѣ живом и въсесилномѫ Б(ог)ѫ съдѣлана и създаиа даи Б(ож)є по гл(агол)ѫ иаю да прѣбивает тростн гнѣв Божїю иад того ч(ь)л(ове)ка и въ сїи вѣк и въ бъдѫщи вѣки и въ д(ь)ни лют да имают ѡт Б(ог)а люти ѡтвѣти ѳудалеи и ѡтѫждено да бждет ѡт лица Божїа и ѡт милость его и да съиидет дѫша и тѣло его въ безнж Ядово прѣиспод нѣго, идеж(е) сѫт закоио прѣстѫпиици, идеж(е) єст иеключмаго рава, иже єст сказа емѫ Ѭда с(ы)иъ погибѣлнипрѣдавїи Г(оспо)да тѫ жилище свое да имает въ вѣки с(вѧ)тїχ и трѣисѫгѫбѫ съперници да бъдѫт емѫ иепрѣстаио прѣхвалниχ и пръвосѣдалниχ и връховниχ Апостолъ Петра и Павла и прочїи С(вѧ)тыχ Апостолъ гражда иисѫщиχ въ Ієр(ѫ)с(а)лим вишнѣи.

Я иаи великое крѣпости и крѣпостѣχ виш(є) писаиѣи, велѣли есми нашемѫ вѣрномѫ и почтеиомѫ волѣрин паиа Іѡиашко Гѣнгѣ великомѫ лѡгофет писати и иаш печат ѡвѣзати къ семѫ истиниомѫ листѫ нашемѫ.

Писал Власїе Мънѯѫл, ѵ Ѩсох, в(ъ) лѣто χ҃зр҃л҃а, м(є)с(ѧ)ца мартїи є҃.

www.dacoromanica.ro

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, al Sfintei şi de viaţă făcătoarei celei de o fiinţă şi nedespărţită Treimi. Iată eu, robul stăpânului Domnului Dumnezeu şi Mântuitorului nostru, Iisus Hristos, adevăratul închinător al Sfintei Treimi, Io Ştefan voievod, cu mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei, fiul binecuvântatului Ştefan Tomşa voievod, facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau citindu-se o vor auzi. Iată că domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoinţă, din cinstită şi curată inimă, cu ajutorul lui Dumnezeu, domnia mea râvnind şi văzând bunele şi fericitele fapte ale altor sfinţi răposaţi domni, care au fost înaintea noastră, că au zidit biserici şi mănăstiri întru mărirea straşnicului şi de mare cuviinţă numelui Dumnezeului nostru şi le-au miluit şi le-au întărit pentru mântuirea sufletelor lor, veşnica lor pomenire.

Pentru aceasta şi domnia mea rugăm pe Domnul Dumnezeu şi pe Preacurata lui Maică să ne sporească şi pe noi în faptele cele bune şi a urma binefacerile lor, drept aceea şi domnia mea cu binecuvântarea lui Dumnezeu şi cu binecuvântarea rugătorilor noştri sfinţii patru arhierei dumnezeieşti, chir Anastasie Crimca, arhiepiscop şi mitropolit al Sucevei, şi chir Athanasie, episcop al Romanului, şi chir Evloghie, episcopul Rădăuţului, şi chir Pavel, episcopul Huşilor, şi cu sfatul întregului nostru Sfat, domnia mea m-am milostivit şi am dat şi am miluit sfânta noastră rugă şi mănăstire Solca, pe care am zidit-o în numele celui de viaţă dătător Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului, unde este hramul Sfinţilor de frunte Apostoli Petru şi Pavel, şi a celorlalţi Sfinţi Apostoli. Drept aceea pe cât a fost cu putinţă şi cu prilejul dat de la Dumnezeu, domnia mea am miluit a noastră rugă cu sate, şi cu vaduri de mori, şi cu ţigani robi şi cu altă cuviincioasă miluire, din care pe unele le-am dat din satele noastre domneşti, iar pe altele pe toate le-am cumpărat cu bani gata. Şi iar am dat şi am miluit acest dumnezeiesc hram cu două sate, anume satul Solca, ce este în ţinutul Suceava, şi satul Fărăoani, ce este în ţinutul Bacău, care aceste mai sus scrise sate sunt domneşti drepte cumpărături.

Drept aceea, cu binecuvântare dumnezeiască şi cu binecuvântarea rugătorilor noştri arhierei dumnezeieşti mai sus zişi, şi cu sfatul sfetnicilor noştri, mari şi mici, boierii domniei mele, m-am sfătuit şi am ales mai sus zisele două sate: satul Solca, ce este la ţinutul Suceava, şi satul Fărăoani, ce este la ţinutul Bacăului, ca să n-aibă a ne da nouă niciodată, niciun fel de lucru să nu ne lucreze, nici iliş să nu plătească, nici 50 aspri, nici sulgiu pe vaci, şi nici pe oi, nici ughi pentru casă, nici gorştină de oi, şi nici de mascuri, nici desetină pe albine, dar nici alta nimic din câte sunt dabile pe ceilalţi săraci, ci să aibă a sluji şi a asculta de sfânta mănăstire mai sus zisă, Solca. Drept aceea să le fie lor de la domnia mea cu tot venitul nestricat niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acelor mai sus scrise sate să le fie hotar din toate părţile pe hotarele vechi pe unde din veac au stăpânit.

www.dacoromanica.ro

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, Io Ştefan Tomşa voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Dumitru Ştefan, mare vornic de Ţara de Jos, credinţa panului Ion, mare vornic de Ţara de Sus, credinţa panului Mihail Tăutul, pârcălab de Hotin, credinţa panului Ionaşco, pâcălab de Neamţ, credinţa panului Vasile Bucium, pârcălab de Roman, credinţa panului Miron Barnovschi, hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Gheorghe postelnic, credinţa panului ...[1] spătar, credinţa panului Apostol Catargiu paharnic, credinţa panului Duca stolnic, credinţa panului Dumitrachi vistiernic, credinţa panului Costachi comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, pe cine va alege Dumnezeu să fie domn în această creştinească parte în Ţara Moldovii, din copiii noştri sau din neamul nostru, sau pe oricine ar fi voia şi mila dumnezeiască asupra lui în acest chip, să nu aibă în niciun fel a-i învălui, precum şi noi în vremea de acum nu am voit şi nici nu am îndrăznit a strica sau a distruge obiceiul şi mila altor înaintaşi nouă domni răposaţi, care au făcut şi au miluit alte sfinte mănăstiri înainte de această vreme.

Şi la aceasta este credinţa domniei mele mai sus scrise, Noi, Io Ştefan Tomşa voievod, şi credinţa boierilor noştri mai sus scrişi.

Iar cine ar încerca să strice şi să surpe dania şi mila acestui sfânt hram făcut şi zidit în numele celui de viaţă dătător şi atotputernicului Dumnezeu, dă, Doamne, după vorba noastră ca să se adauge mânia şi urgia divină asupra acelui om şi în acest veac şi în vecii viitori; şi în ziua cea cumplită să aibă de la Dumnezeu răspuns cumplit, îndepărtat şi înstrăinat să fie de la faţa lui Dumnezeu şi de la mila lui,şi să coboare sufletul şi trupul lui în bezna Iadului cea mai de jos, unde sunt acei călcători de lege, unde este sclavia celor osândiţi care este arătarea lui Iuda, fiul pieirii, vânzătorul de Dumnezeu, acolo să-şi aibă lăcaşul său în vecii vecilor, şi să-i fie lui de trei ori îndoit pârâşi necontenit sfinţii întru tot lăudaţii şi de frunte şi mai mari Apostolii Petru şi Pavel şi ceilalţi Sfinţi Apostoli; mai mult încă să nu fie părtaş nici de cetatea Ierusalimului celui din sus.

Iar spre mai mare tărie şi putere a celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier Ionaşco Gheanghea mare logofăt să scrie şi pecetea noastră să o lege la această adevărată carte a noastră.

A scris Vlasie Mânzul, în Iaşi, la anul 7131<1623> martie 5.

Ştefan voievod.

După Codrescu, *Uricariul*, XVIII, p.337-340. Text sl. editat de Ghibănescu după orig.. perg. bine păstrat, pecete domnească atârnată, sustrasă (prin tăierea perg.); actul se afla în proprietatea lui Theodor Codrescu.

Cu o trad. rom. (p.341-346) şi comentariul editorului (p.346-348).

Arh. St. Suceava, M-rea Putna, II/19, nr.6, p.24-25 (rez. vechi); Balan, *Documentele mănăstirilor din Bucovina*, V, p.257-265 (text sl. după Ghibănescu şi trad. rom.) şi p.250-256 (transcr. sl. fără Sfatul domnesc şi trad. rom.).

Arh. St. Iaşi, Documente, CCLIX/3, f.9 r., nr.3 (rez. în copia unui izvod din 1804 septembrie 27); CCLX/3, p. 2 (rez. într-un izvod din 1805 august 20); DCCXCI, f.192 v.-193 r. (copie după copia făcută de Pavel Debrici în 1805 iunie 24).

Arh. St. Bucureşti, Fond Sever Zota, dosar nr.124, f.292, nr.6 (rez.).

www.dacoromanica.ro

ALTE EDIŢII: „Albina românească", Iaşi, 1860, p.269-270 (rez.); Wickenhauser, *Solka*, p.82-84, nr. XVIII (trad. germ.); Mazerean, *Condica M-rii Solca*, p.24, nr.5 (rez.); Costea, *Solca*, p.197-200, nr.15 (trad.rom după Ghibănescu); Balan, *Doc. bucovinene*, p.86 (rez. după Ghibănescu); Soveja ş.a., *Catalogul doc. mold*, Supliment I, p.148, nr.392 (rez. dezv.).

[1] Loc liber.

27 1623 (7131) martie 6, Iaşi

Се ѵѣ8 аз, Шєфан, и жина своа Грозава, дъща Нистор, и Іѡн, и Горгїє, и сестра им, Соломка, сын8ве Ѧндр8л, вн8ци Пътрашко, и попа и попадїи стараго, сами на нас свед҃телствоим и сим листом нашим како въстахом сѣ по нашю доброю волю, неким непон8ждени, а не приселовании продали есми наш8 праваа ѡтнин8 и дѣднин8, ѡт въсего село ѡт Лъцкани третаа част съ мѣсто за став и за млин на потоце Лъцкоае; тоа продали есми его милости пан8 Іѡнашко Гїѳанги великом8 логофет(8), радї шестдесѣт талир сребрънихъ.

И тиж(є) се ѵѣ8 ми Гїєѡргїє и братїѳхъ мои, Къзак8л и Бежаи, сын8ве Пътрашко, вн8ци Л8ки чашник, пакиже по нашю доброю волю, неким непон8ждени а не приселовани и продали есми наш8 правою ѡтнин8 и дѣднин8 ѡт тогоже село ѡт Лъцкаи, ѡт третаа част, половина; тоа продали есми тиж(є) пан8 Іѡнашко Гїѳанги великом8 логофет(8), радї тридесѣт талєр сребрънихъ, съ мѣст8 за млин и за став, на тое потоци више писан.

И въстал сѣ его милость пан8 Іѡнашко Гїѳангїѳ вел логофет и заплатил въ р8ки наши въсихъ тихъ више писани пинѣзи исплънаа.

И вѣше сїѳ токмежд8 ѡт прѣд Шєфан Чокърлїє, и ѡт прѣд Ѧпост8л бив пръкълаб, и ѡт прѣд Ѩков Моцок питар, и Д8митрашко Б8х8ш, и Д8митр8 8рикар, и Стоика бив армаш, и Д8митр8 Чолпан, и иних волѣри, и воиних прѣднїи, ѩко да сътворит соби его милост(ь) и нарѣденїе господаръскїи.

Сице свед҃телствоим и сим листом нашем8. И Боръл҃ѣн8л 8рикар писал, да сѣ знаєт.

Пис(а) 8 Ѩс, въ лѣт(о) ҳ҃зр҃ла̀ март ѕ̀.

† Ѩков Моцок <m.p.>.

Д8митрашко Б<8х8ш> искал <m.p.>.

Д8митр8 Чолпан <m.p.>.

Ѧз, Боръл҃ѣн8л <m.p.>.

.....[1] постелник <m.p.>.

† Adică eu, Ştefan, şi femeia mea, Grozava, fiica lui Nestor, şi Ion, şi Gorghie şi sora lor, Solomca, fiii lui Andrul, nepoţii lui Pătraşco şi ai preotesei

www.dacoromanica.ro

celei bătrâne, înşine mărturisim, cu această carte a noastră, cum ne-am sculat de bunăvoia noastră, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi am vândut dreapta noastră ocină şi dedină, a treia parte din tot satul Lăţcani, cu loc de iaz şi de moară pe pârâul Lăţcoaia; aceasta am vândut-o milostivirii lui, panului Ionaşco Ghianghea mare logofăt, pentru şasezeci de taleri de argint.

Şi, de asemenea, iată noi, Ghiorghie şi fraţii mei, Căzacul şi Bejan, fiii lui Pătraşco, nepoţii lui Luca ceaşnic, iarăşi de bunăvoia noastră, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, am vândut dreapta noastră ocină şi dedină din acelaşi sat Lăţcani, jumătate din a treia parte; aceasta am vândut-o de asemenea panului Ionaşco Ghianghea mare logofăt, pentru treizeci de taleri de argint, cu loc de moară şi de iaz pe acel pârâu mai sus scris.

Şi s-a sculat milostivirea sa, panul Ionaşco Ghianghea mare logofăt, şi a plătit în mâinile noastre toţi acei mai sus scrişi bani, deplin.

Şi a fost această tocmeală dinaintea lui Ştefan Ciocârlie, şi dinaintea lui Apostul fost pârcălab, şi dinaintea lui Iacob Moţoc pitar, şi Dumitraşco Buhuş, şi Dumitru uricar, şi Stoica fost armaş, şi Dumitru Ciolpan şi a altor boieri şi oşteni ca să-şi facă milostivirea sa şi drese domneşti.

Astfel mărturisim cu această carte a noastră.

Şi Borăleanul uricar a scris, să se ştie.

Scris la Iaşi, în anul 7131 <1623> martie 6.

† Iacob Moţoc <m.p.>.

Dumitraşco B<uhuş> a iscălit <m.p.>.

Dumitraşco Ciolpan <m.p.>.

Eu Borăleanul <m.p.>.

...[1] postelnic <m.p.>.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 602, fila 8-9. Orig., hârtie difolio (30,3x20,5 cm.), filigran, cerneală cafenie, şapte peceţi inelare în aceaşi cerneală; la f. 10, o trad. rom din 1761 iunie 22 a lui Evloghie dascăl, scrisă de Gheorghie, fiul lui Evloghie.

Idem, M-rea Doljeşti, VII/29 (copie după trad. veche), I/19, nr.11 (rez.), I/47, nr.13 (rez.) şi V/80, nr.11 (rez.).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.193-194, nr.162 (trad. rom. după orig.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.42-43, nr.136 (rez. dezv.).

[1] Ilizibil.

28 1623 (7131) martie 6

Ştefan vodă, lui Drăgan vel armaş, pentru Briţcani, în ţinutul Chigheciului, ce avea „de la bătrânul Pătru vodă şi de la Ştefan vodă şi de la Alexandru vodă".

www.dacoromanica.ro

„Care acel sat au fost prăp(ă)dit cu asuprial(ă) de către Urec(he) vornic, şi cu mult(ă) cheltuial(ă) au scos de la dânsul, ce-au făcut ace cheltuial(ă) 250 ug(hi) de aur; car(e) şi ispisocel(e) ce scriu mai sus el singur de la robie păg(â)nilor le-au scos". Pomenit „Toder Răspop".

După Iorga, *St. şi doc.*, V, p.215-216, nr.25. Trad. rom. prescurtată.

Arh. St. Bucureşti, Fond Sever Zotta, dosar nr. 126, p.53, nr. 7 (rez. fără văleat), şi dosar nr. 41, f. 136 v., nr.8 (rez. fără lună şi zi).

EDIŢII: Soveja ş.a., *Catalogul doc. mold.*, Supliment I, p.148-149, nr.393 (rez.).

29 1623 (7131) martie 7

† М(и)л(о)стїю Б(о)жиею, мы, Иw Стефан Томшѣ воевода г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскои. Знаменито чиним с сим листом нашнм въсѣм кто на нем възрит или чточи его 8слишит, ѣж(є) прїидошѣ прѣд нами и прѣд 8сими на[шим]шеми волѣри молдавски[х]ми, великиχ и малиχ, сл8га наш, Л8п8л Пръжеск8л, и кнѣгинѣ его, Сафта, вн8ка Симиои Строич вив вистѣрник, съ єдин запис за свѣдетелство wт 8ик8 иχ, Симїwи Строич вистѣрник, сице писаєци и свѣд(є)телствwща wкож(є) wн по его доброю волю, никим непон8жден а не приселован, и дал им єдин село на имѣ Миклъ8шѣнїи, что 8 волwст Романскои, съ стави, и съ млини, и съ пасиками, и съ въсѣми доходами и съ великою клѣтв8 что тот виш(є) писанною село єст ем8 правиа wтнин8 и вик8пленїе на своиχ правиχ и питомиχ пинѣsи wт 8риче за к8пежно что имал wт Петра воевода и за потвръжденїе wт Єремиа воевода иио дал им занеж(є) wни посокотили его до своеи старости и немощи занеж(є) дѣти wт wтроба его не имали нъ видѣще севе вез чаден, и видѣще толика сокотинц8 и ещеже дал ем8 четири телегари чорни вичоловани за четир ста талер плохи п(и)н(ѣ)sи медниχ и єдна сто и петдесѣт 8гарскїи п(и)н(ѣ)sи добриχ, а wн прѣкелонил сѣ им съ того село, Миклъ8шѣнїи и възѣл и на ниχ быти ем8 с(ы)нове и да посокотит его wкож(є) и на w(ть)ци иχ до съмр(ъ)ти и по съмр(ъ)ти его пакиж(є) его грижати и поминати wко се подобает, а wт иншїи свои племениц(и) и вн8ци ни єдна сокоти<н>1ц8 не имал и исприви лїе что wн имал за вик8пленїе wт Петра воевода и за потвръжденїе wт Єремїиа воевода ещеж(є) иχ дали въ р8ки въиш(є) писаним сл8sи наш(є)м8, Л8п8л Пръжеск8л, и кнѣгини его, Сафти.

Ино г(оспо)д(ст)в(о) ми видѣвше тот запис за великаа свѣд(є)телство и съ великою клѣтв8 и за даанїе wт виш(є) писаннаго Симион Строич вив вистѣрник, и

www.dacoromanica.ro

wт многи болѣри и слѹгы г(о)с(по)д(ства), ми такождер(є) и wт нас дали и потвръдили есми слѹзи нашемѹ, Лоупоул Пръжескѹл, и кнѣгини его, Сафти, тое више писанною село на имѣ Миклъѹшѣнїи, что ѹ волост(и) Романскои, съ ставове, и млини, и съ пасиками како да ест ими и wт нас правaa wтнинѹ и ѹрик и потвръжденїе им, и дѣтим их, и wнѹчатом, и прѣwнѹчатом, и прѣцюрѣтом, и въсемѹ родѹ им, кто сѣ ими изверет наиближнїи, непорѹшено ем николиж(є) на вѣкы вѣчнїи.

Я хотар томѹ виш(є) писанномѹ село Миклъѹшѣним да ест по где ест хотарен и стлъплен, а wт иншиx сторони по старомѹ хотарю по кѹда из вѣка wживали.

Я на то ест вѣра нашего г(о)с(по)д(ст)в(а) ми виш(є) писанаг(о) мы, Иw Стефан Томшѣ воевода, и вѣра болѣри нашиx: вѣра п(а)на Доумитрашко Щефан великаго дворника Долнѣи Земли, вѣра пана ...[2] великаго дворника Горнѣи Земли, вѣра пана Тъѹтѹл и Юрашко Драчѣ пръкълави Хотинскиx, вѣра п(а)на Iwнашко и Дѹмитрѹ пръкълави Немецкои, вѣра пана Василїе Боучюм пръкълавове Романском, вѣра пана Мирон Брънovски гетмана и пръкълаб Сѹчавски, вѣра пана Георгїи постелника, вѣра пана Алеѯа спътарѣ, вѣра пана Апостол пъхарника, вѣра пана Некѹлаки столника, вѣра п(а)иа Михълаки вистѣрника, вѣра пана Иwн комиса, и вѣра въсѣx болѣри нашиx, великиx и малиx.

Я по нашим животѣ и г(о)сп(о)д(с)тва ми, кто бѹдет г(о)сп(о)д(а)ръ wт дѣтїи нашиx или wт нашего рода или пак бѹд(ь) ког(о) Г(оспод)ь Б(о)гъ изверет г(о)сп(о)д(а)рем бити нашеи Земли Молдавскои, тот би емѹ непорѹшил нашего дааніе и потвръжденїе и ѹстроеніе, иъ але би им дали и ѹкрѣпили за что ест им правaa дааніе, и милованіе, и викѹпленїе. Я кто покѹсит сѧ разорити нашего потвръжденїе и ѹстроеніе тъ да расхитит его гнѣвъ Б(о)жїи и да въдет проклѣт и тръклѣт wт Г(оспод)а Б(о)га, сътворителѣ н(є)бо и земли, и wт Пр(ѣ)ч(и)стаа Б(о)го М(а)тир(ь) Iсѵ(са) Х(ристо)ва и wт ѿї С(вѧ)тыx Връxовныx Апостоли, въ ниxже д їѵ(ѹан)г(ели)сти и wт тиї С(вѧ)тиx Сѻ(тъ)цъ нашиx еж(є) Некеистѣм градѣ православїе и вѣрѣ ѹтвръдишѧ и Троице растръѕателѣ неистоваго Аріїа, анаѳемѣ поддаше и да осъжден въдет такови съ възъпившими на Г(оспод)а нашего І(с)ѵ(са) Х(рист)а рекъшим, кръв его на ниx и на чадѣx иx и да имает част съ Іѵдож продателем г(осподи)нѣ въ безкоиечнїиж вѣки и мъки, амин.

Я на вѹлшем крѣпости и потвръжденїе томѹ въсемѹ виш(є) писаниомѹ велѣли есми нашемѹ вѣрномѹ и почитенномѹ болѣрин пана Иwнашко Гїанги великомѹ логофета писати и нашю печат завѣзати къ семѹ истиномѹ листо нашемѹ.

Писал Боръльѣноул ѹ Iсоx, в(ъ) л(ѣ)то ҳзрла, м(є)с(ѧ)ца мартѹ, з д(ь)ни.

www.dacoromanica.ro

Стефан воєвода <m.p.>.

<Pe îndoitura pergamentului>: Аз, Гѣнгѣ логоф(є)т. <m.p.>.

† Din mila lui Dumnezeu, Noi, Io Ştefan Tomşa voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră Lupul Prăjescul şi cneaghina lui, Safta, nepoata lui Simion Stroici, fost vistiernic, cu un zapis de mărturie de la unchiul lor Simion Stroici vistiernic, astfel scriind şi mărturisind cum el, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi le-a dat un sat, anume Miclăuşeni, ce este în ţinutul Roman, cu iazuri şi cu mori şi cu priseci şi cu toate veniturile şi cu mare blestem.

Care acel sat mai sus scris îi este dreaptă ocină şi cumpărătură pe drepţii şi propriii săi bani, din urice de cumpărătură ce a avut de la Petru voievod şi de întărire de la Eremia voievod, şi le-a dat pentru că ei i-au purtat de grijă până la bătrâneţea şi neputinţa sa, pentru că n-a avut copii din trupul lui, ci văzându-se fără copii şi văzând atâta socotinţă şi încă i-au dat patru telegari negri, preţuiţi la patru sute de taleri proşti, bani de aramă, şi o sută şi cincizeci <galbeni> ungureşti, bani buni, şi el s-a închinat şi li s-a lăsat lor cu acel sat Miclăuşeni şi i-a luat să-i fie fii şi să-l îngrijească ca şi pe părinţii lor până la moarte, şi după moartea lui iarăşi să aibă a-l îngriji şi pomeni precum se cuvine; iar de la alţi veri şi nepoţi ai lui nicio socotinţă n-a avut. Şi privilegiile ce el le-a avut, de cumpărătură, de la Petru voievod şi de întărire de la Eremia voievod încă le-a dat în mâinile mai sus scrişilor: slugii noastre, Lupul Prăjescul, şi cneaghinei lui, Safta.

Deci domnia mea, văzând acel zapis de mare mărturie şi cu mare blestem şi de danie de la mai sus scrisul Simion Stroici fost vistiernic şi de la mulţi boieri şi slugi ale domniei mele, noi de asemenea şi de la noi am dat şi am întărit slugii noastre Lupul Prăjescul şi cneaghinei lui, Safta, acel mai sus scris sat anume Miclăuşeni, ce este în ţinutul Roman, cu iazuri, cu mori şi cu priseci, ca să le fie şi de la noi dreaptă ocină şi uric şi întărire, lor, şi copiilor lor şi nepoţilor, şi strănepoţilor, şi răstrănepoţilor, şi la tot neamul lor, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit lor, niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acelui sat mai sus scris, Miclăuşenii, să fie pe unde este hotărnicit şi stâlpit, iar din alte părţi după hotarul vechi pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, Noi, Io Ştefan Tomşa voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Dumitraşco Ştefan, mare vornic de Ţara de Jos, credinţa panului ...[2] mare vornic de Ţara de Sus, credinţa panului Tăutul şi a lui Iuraşco Dracea, pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ionaşco[3] şi a lui Dumitru, pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Vasile Bucium[3], pârcălab de Roman, credinţa panului Miron Barnovschi, hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Gheorghie postelnic, credinţa panului Alexa[3] spătar, credinţa panului Apostol paharnic, credinţa panului Neculachi[3] stolnic, credinţa

www.dacoromanica.ro

panului Mihălachi[3] vistiernic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau, iarăşi, pe oricine îl va alege Domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării noastre a Moldovei, acela să nu le clintească dania şi întărirea şi întocmirea noastră, ci să le dea şi să le întărească pentru că le este dreaptă danie şi miluire şi cumpărătură.

Iar cine s-ar ispiti să strice întărirea şi întocmirea noastră, pe acela să-l sfâşie mânia lui Dumnezeu şi să fie blestemat şi de trei ori blestemat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului, şi de Preacurata Maică a lui Dumnezeu Iisus Hristos, şi de 12 Sfinţi Apostoli de frunte între care 4 Evanghelişti, şi de 318 Sfinţi Părinţi ai noştri care au întărit la cetatea Necheia pravoslavia şi credinţa şi au supus anatemei pe sfâşietorul Treimei, îngâmfatul Arie, şi să fie osândit unul ca acela cu cei ce au strigat asupra Domnului nostru Iisus Hristos, spunând sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor şi să aibă parte cu Iuda vânzătorul Domnului, în veacurile şi chinurile fără sfârşit, amin.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Ionaşco Ghianghea mare logofăt, să scrie şi să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Borăleanul, la Iaşi, în anul 7131 <1623>, luna martie, 7 zile.

Ştefan voievod <m.p.>.

<Pe îndoitură>: Eu Gheanghea logofăt <m.p.>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, Peceţi II, nr.126. Orig., perg., cerneală cafenie, pecete domnească atârnată cu şnur împletit de mătase.

Idem, Ms. nr. 818., f.9-11 (copie sl., cu o trad. din 1766 (7264) iunie 14, de Procopie dascăl şi uricar).

EDIŢII: Melchisedec, *Biblioteca Dlui Dimitrie Sturdza*, în „Revista pentru ist., arh. şi fil.", an. II, vol.IV, p.708-711, nr.8 (text sl. după o copie dintr-o condică de la Miclăuşeni şi trad. rom.); *D.I.R*, A, XVII, vol.V, p.194-196, nr.263 (trad. rom.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.43, nr.137 (rez. dezv.).

---

[1] Omis în orig.

[2] Loc liber în orig.

[3] Scris cu altă cerneală (cu care semnează marele logofăt).

30 1623 (7131) martie 8, Iaşi

† Иѡ Стефан Томшѣ воевода, Божіїю милостіїю, господаръ Земли Мѡлдавскои. Ѡже пріїиде прѣд нами и прѣд ѳсими нашеми болѣри, Щефан и жена его, Грозава, дѣци Нистор, и Іѡн, и Горгіе, и сестра им, Соломка, сънѳве

www.dacoromanica.ro

Ѧндрѹл, внѹци Пътрашко и попадїи стараго, по своиⷯ доврою волѣ, неким непонѹждени, а не приселавани и продали своиⷯ ѡтнинѹ и дѣднинѹ, ѡт иⷯ правїи нарѣденїе что имали за дѣднинѹ, ѡт въсего село ѡт Лъцкан(и), третаа част, съ мѣсто за став и за млин, на потоцѣ Лъцкоае, что ѹ волост Романскои. Тоа продали нашемѹ вѣрномѹ и почнтеннѡмѹ болѣрин(ѹ) панѹ Іѡнашко Гїанги великомѹ логофет(ѹ), радї шестдесѣт талер сребръниⷯ.

И ѡт том тиж(е), прїиде прѣд нами и прѣд нашеми волѣри, Гєѡргїе и съ вратѹвѣ его, Къзакѹл и Бежан, сынѹве Пътрашко, внѹци Лѹкъи чашник, тиж(е) по своиⷯ доврою волю, неким непонѹждени, а не приселовани, и продали своиⷯ правою ѡтнинѹ и дѣднинѹ, ѡт тогоже село ѡт Лъцкани, ѡт трета част половина; тоа продали пакиж(е) болѣринѹ нашемѹ више писанномѹ, панѹ Іѡнашко Гїанги великомѹ логофет(ѹ), радї тридесѣт талер сребръниⷯ. И въстал сѣ иаш вѣриiїи и почитенномѹ болѣрин, панѹ Іѡнашко Гїангѣ вел логофът, и заплатил исплъиа въсиⷯ тиⷯ више писани пинѣзи въ рр҃ки тим више писаним людї, имѣ Шєфан и жи<на> єго, Грозави, и Іѡн, и Горгїе, и Соломкъ, сынѹве Ѧндрѹл, внѹци Пътрашко, <и Георгїе и Къзакѹл и> Бежан, сынове Пътрашко, внѹци Лѹкъи чашник, ѡт прѣд нами и ѡт прѣд нашими волѣри.

Тѣм радї, ѓиⷯ више реченнїи части за ѡтнинѹ ѡт село Лъцкаии съ мѣсто за стави и за млин на потоци Лъцкоае, да ест и ѡт нас болѣринѹ иашемѹ панѹ Іѡнашко Гїанги вел логофет права ѡтнинѹ, и викѹпленїе, и ѹрик, и потвръжденнїе съ въсѣм доходом, непорѹшениомѹ иикоижє иа вѣки вѣчиїи. И ин да сѣ не ѹмишает.

Пис(а) ѹ Їс, въ лѣт(о) ⸓ѕр҃ла март ͡и дьни.

† Господинъ казал.

† Ѧз, Никоаръ вторїи лѡгофєт искаах <m.p.>

† Io Ştefan Tomşea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri Ştefan şi femeia lui, Grozava, fiica lui Nistor, şi Ion, şi Gorghie, şi sora lor, Solomca, fiii lui Andrul, nepoţii lui Pătraşco şi ai preotesei celei bătrâne, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din dreptele lor drese ce au avut de moştenire, a treia parte din întreg satul Lăţcani, ce este în ţinutul Roman, cu loc de iaz şi de moară, în pârâul Lăţcoaia. Aceasta au vândut-o credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Ionaşco Ghianghea mare logofăt, pentru şasezeci de taleri de argint.

Şi la aceasta, de asemenea, au venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Gheorghie şi cu fraţii lui, Căzacul şi Bejan, fiii lui Pătraşco, nepoţii lui Luca ceaşnic, de asemenea de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din acelaşi sat Lăţcani, jumătate din a treia parte;

www.dacoromanica.ro

aceasta au vândut-o iarăşi boierului nostru mai sus scris, pan Ionaşco Ghianghea mare logofăt, pentru treizeci de taleri de argint.

Şi s-au sculat credinciosul şi cinstitul nostru boier pan Ionaşco Ghianghea mare logofăt şi a plătit deplin toţi acei mai sus scrişi bani, în mâinile acelor mai sus scrişi oameni, anume Ştefan şi femeia lui, Grozava, şi Ion şi Gorghie şi Solomca, fiii lui Andrul, nepoţii lui Pătraşco, <şi Gheorghie şi Căzacul şi>[1] Bejan, fiii lui Pătraşco, nepoţii lui Luca ceaşnic, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

De aceea, acele mai sus zise părţi de ocină din satul Lăţca[2], cu loc de iazuri şi de moară pe pârâul Lăţcoaia, să fie şi de la noi boierului nostru, pan Ionaşco Ghianghea mare logofăt, dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Şi nimeni altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7131 <1623> martie 8 zile.

† Domnul a spus.

† Eu, Nicoară al doilea logofăt, am iscălit <m.p.>.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr.602, f.20. Orig., hârtie (36,5x25,5 cm), filigran, cerneală cafenie, pecete domnească aplicată în ceară roşie, pierdută. Cu o trad. din 1761 (7269) iunie 22 de Evloghie dascăl, scrisă de fiul său Gheorghie, la f.21.

Idem, M-rea Doljeşti, V/4 (trad. de aceiaşi), XIII/1 (copie), I/42 (rez.) şi I/47, nr.16 (menţ.).

EDIŢII: Aricescu, *Indice*, II, p.53, nr.1828 (rez.); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.196-197, nr.264 (trad. după orig.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.43, nr.138 (rez. dezv. şi descr. arheografică).

[1] Rupt.

[2] Aşa în orig.

31 1623 (7131) martie 9, Iaşi

† Иѡ Стефан Томша воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Пишем въсѣм дъбиларом елици кют ходите съ славжбе wт г(о)с(по)д(ст)в(а) ми по вол(о)ст Немецкои. Иѡко ѕзрите сес лист г(о)с(по)д(ст)в(а) ми а ви да wставите ѕѣло ѕмирно село Зънеціи и Динганїи что сѣт с(вѧ)тѣи <м>онастир Тазлъѕ въ ничисож(є) да не валѕите на них ни комати им не wпираите рад(и) иншаχ селов или рад(и) иншиχ люд нъ тъкмо да имают платити своє дабил како бъдет написани ѕ вистиар г(о)с(по)д(ст)в(а) ми.

Тѣм рад(и) и ви пъркълаби, и глобници, и дешѕгѕбинари, и wлъкари, и подводари въ ничисож(є) да не валѕите на них развѣ аще wбрѣщет сѣ нѣкиχ злодѣи да имают имити и до г(о)с(по)д(ст)в(а) ми принести а ин, никто wт

www.dacoromanica.ro

сл8гам г(о)с(по)д(ст)в(а) ми да не смѣют валовати или погн8ти прѣд сим листом г(о)с(по)д(ст)в(а) ми.

8 Ис, л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃ла март ⊕.

† Сам г(о)с(по)д(и)нъ велѣл.

† Тоадер <писал>.

† Io Ştefan Tomşa voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, tuturor dăbilarilor, câţi veţi umbla cu slujbe de la domnia mea prin ţinutul Neamţ. Dacă veţi vedea această carte a domniei mele, iar voi să lăsaţi foarte în pace satele Zăneştii şi Dinganii, care sunt ale sfintei mănăstiri Tazlău, cu nimic să nu le tulburaţi, nici bucatele lor să nu le opriţi pentru alte sate sau pentru alţi oameni, ci numai să aibă a-şi plăti dabilele lor, cum vor fi scrise în vistieria domniei mele.

De aceea şi voi, pârcălabi şi globnici şi deşugubinari şi olăcari şi podvodari, întru nimic să nu-i tulburaţi, afară numai dacă se vor afla nişte răufăcători, să-i prindă şi să-i aducă la domnia mea. Iar altul nimeni dintre slugile domniei mele să nu îndrăznească să-i tulbure sau să-i asuprească, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi, anul 7131 <1623> martie 9.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Toader <a scris>.

<Pe verso, scris în aceeaşi vreme>: De la Ştefan Tomşea voievod pentru satul Zăneşti.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Tazlău, III/12. Orig., hârtie difolio (33x21 cm.), filigran, cerneală cafenie, pecete domnească aplicată în ceară roşie, pierdută.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.197, nr.265 (trad. după orig.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.43, nr.139 (rez.).

32 1623(7131) martie 14, Iaşi

† Иw Стефан Томшѣ воєвода, Б(о)жіію м(и)л(о)стіію, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскои. Сѫж(є) прїидошѣ, прѣд нами и прѣд 8сими нашеми болѣри, иаш вѣрнїи болѣрин, Никоар(ъ) вив вел ворник, по єго доброю волю, неким непонѫжден, а ие присиловаи, и продал своего правою wтнин8 и вик8пленїє, wт нарѣденїє за вик8пленїє, что имал wт Радѫл воєвода, и за потвръжденїє wт Гашпар воєвода и wт Алеѯандр8 воєвода, село иа имѣ Кокорѣнїи съ селищѣ

www.dacoromanica.ro

Лоєщтїи, пѹд боковина, виш(є) тръг(а) Ботъшѣни съ ставовѣ, и съ млин, на потоци Ситное и съ вес приход, что ѕ волост Хърловскомѹ, что и емѹ било викѹпленїе, wт Георгїе и Исак, с(ы)нѹве Кр(и)сти Кокоранѹл, и wт кютци им, Чюрка, и wт сестра еї ... [1], сестривѣ Кр(и)сти Кокоранѹл, и wт с(ы)нѹве Тоадер Кокоранѹл, внѹцї Роман Кокорановѹл, wт их праваг(о) ѹрика, что имал Роман Кокоранѹл wт ...[1] воевода. Тоа продал слѹзи наш(еи) вѣрнїи Василїе Нѣгое дворник wт Ботъшѣн, радї девѣт сwт талер сребръних. И въстал сѣ слѹга наш, Василїе Нѣгое, и заплатил исплъна въсих ти виш(є) писани п(и)н(ѣ)зи ц҃ талер сребръних, въ рѹк(и) волѣринѹ нашемѹ, Никоаръ дворник, wт прѣд нами и wт прѣд нашеми болѣри.

Того радї, тое село виш(є) реченномѹ, имѣ Кокорѣнїи, съ селищѣ Лоєцїи, съ ставовѣ, и съ млин, на потоцї Ситної, да єст и wт нас, слѹзи наш(еи) Вас(и)лїе Нѣгое, правои wтн(и)нѹ и викѹпле<нїе>[2], и потвръжденїе, и ѹрик, непорѹшенно, емѹ николиж(є), на вѣки вѣчнїи.

И ин нїкто да с(м) не ѹмишает.

Пис(а) ѹ Ис, въ л(ѣ)т(о) х҃зр҃ла март і҃д д(ь)ни.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

† Гангѣ вел логоф(є)т ѹчи и искал <m.p.>.

Боръльѣнѹл <писал>.

† Io Ştefan Tomşea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri credinciosul nostru boier, Nicoară, fost mare vornic, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a vândut dreapta lui ocină şi cumpărătură, din dres de cumpărătură ce a avut de la Radul voievod, şi de întărire de la Gaşpar voievod, şi de la Alexandru voievod, satul, anume Cocoreanii, cu seliştea Loeştii, sub bucovină, mai sus de târgul Botoşani, cu iazuri şi cu moară, pe pârâul Sitna, şi cu tot venitul, ce este în ţinutul Hârlău, ce şi lui i-a fost cumpărătură de la Ghiorghie şi de la Isac, fiii lui Cârstea Cocoranul, şi de la mătuşa lor, Ciurca, şi de la sora ei ...[1], surorile lui Cârstea Cocoranul, şi de la fiii lui Toader Cocoranul, nepoţii lui Roman Cocoranul, din dreptul lor uric, ce a avut Roman Cocoranul de la ...[1] voievod. Pe acestea le-a vândut slugii noastre credincioase, Vasilie Neagoe vornic de Botoşani, pentru nouă sute de taleri de argint. Şi s-a sculat sluga noastră, Vasilie Neagoe, şi a plătit deplin toţi aceşti bani scrişi mai sus, 900 taleri de argint, în mâna boierului nostru Nicoară vornic, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

De aceea, acest sat mai sus zis, anume Cocoreanii, cu seliştea Loeştii, cu iazuri şi cu moară pe pârâul Sitna, să fie şi de la noi slugii noastre, Vasilie Neagoe, dreaptă ocină şi cumpărătură şi întărire şi uric, neclintit lui, niciodată, în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7131 <1623> martie 14 zile.

www.dacoromanica.ro

† Domnul a spus.
† Ghianghea mare logofăt a învăţat şi a iscălit <m.p.>.
† Borăleanul <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CCLXXVIII/34. Orig., hârtie, difolio (31,5x21,3 cm.), lipsă 1/3 din fila a doua, cerneală cafenie, pecete domnească aplicată în ceară roşie, stricată parţial.

Arh. St. Iaşi, Documente, CDL/6, p.21 v. şi 33 (copie după o trad. din 1812).

Inst. de Ist. „A.D.Xenopol" – Iaşi, ms. M.Costăchescu, <*Doc. Mold. de la Ştefan Tomşa vv.*>, nr.1933 (497), f.7170-7171 (trad.) şi f.7172-7173 (transcr. text. slav).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.197-198, nr.266 (trad. după orig.).

---

[1] Loc liber.
[2] Omis.

33 1623 (7131) martie 20, Iaşi

† Иѡ Стєфан Томшѣ воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Дали єсми сєс лист г(о)с(по)д(ст)в(а) ми м(о)л(є)бници наш(и) калѳгери ѡт с(вѧ)таа монастнр Галати и вътъман иχ ѡт село Воровєци что ѳ волост Кръліґътѳр(и) на то они вари коли люді мет пріите там ѳ село и не вѳдет напнсанн ѳ дабил нли люді от иншиχ земли рѳс, или лєх, или венгер, или влаχи или вѳдет за что тазнка вѳдет да имают ѡт г(о)с(по)д(ст)в(а) ми свобожденіе на ...[1] лѣтї, не дань дабати, не илиш, платите, не слѳжѳ ѳ за краби, а не за швци, а не єдна ангерїа да не дабатї до колѣ напльнитсѣ тиχ лѣтї иж(є) виш(є) пишем.

Тѣм радї, и ти, вел вътав ѡт тог(о) волост(ь), и глобнич, и подводари, и олъкари да не имаите валоватє тог(о) село тъкмо аще шврѣщет сѣ нѣки люді зли, татї или разбоиници, на тъи да имают имите и до г(о)с(по)д(ст)в(а) ми принеситї.

Так да знаите, инак не ѳчините.

ѳ Иѵс, χ҃зр҃лѧ҃ март к҃.

† Сам г(о)с(по)д(и)нъ велѣл.

Стєфан воєвода <m.p.>.

Пътрашко.

† Io Ştefan Tomşea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noştri călugări de la sfânta mănăstire Galata şi vătămanului lor din satul Voroveşti, ce este în ţinutul

www.dacoromanica.ro

Cârligătura, spre aceea ca oricâţi oameni vor veni acolo, în sat, şi nu vor fi scrişi la dabilă, sau oameni din alte ţări, rus sau leah sau ungur sau vlah sau fie de orice limbă vor fi, să aibă de la domnia mea slobozenie pe ...[1] ani, niciun bir să nu dea, nici iliş să nu plătească, nici 50 de aspri, nici sulgiu pentru vaci şi nici pentru oi şi nicio angherie să nu dea, până când se vor împlini acei ani, care scriem mai sus.

Pentru aceea şi tu, mare vătav de la acel ţinut, şi globnici, şi podvodari, şi olăcari, să nu aveţi a tulbura acel sat; numai dacă se vor afla nişte oameni răi, hoţi sau ucigaşi, pe unii ca aceia să aibă a-i prinde şi aduce la domnia mea.

Aşa să ştiţi, altfel să nu faceţi.

La Iaşi, 7131 <1623> martie 20.

† Însuşi domnul a poruncit.

Ştefan voievod <m.p.>.

Pătraşco <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Galata, X/11, 12. Orig., hârtie (30,5x19,5 cm), filigran, cerneală cafenie, pecete domnească inelară aplicată în cerneală roşie, neclară. Cu o trad. rom. din 1795 iulie 20 a lui Andrei Sabin, fost mare căpitan.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.198-199, nr.267 (trad. după orig.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.43-44, nr.140 (rez. şi descr. arheografică).

[1] Loc liber în orig.

34 1623 (7132) martie 20, Iaşi

† Иѡ Стефан Томшѣ воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Дали и потвръдили есми нашим слѫги, Єремие Варнави дїак, и братѹмѹ его, Юрашко, и сестрим иχ, Сора и Ѧксинїа, с(ы)нѹвем Върнави, иχ правою wтн(и)нѹ и кѹпежно wт(ть)цѹ им wт исписок за викѹпленїе что имал w(ть)цъ им Върнава wт Петра воевода, wт петаа част wт село Съкѹпани петаа част, что ѹ волост Немецкомѹ, что тоа wн бил соби кѹпил wт племеник его, рѹсѹл, с(ы)нъ Соχїикъи, внѹк Миχѹл, радї шест сто <зла>[1] и татарскїи и пакиж(є) дрѹгаа част wт тогож(є) село wт Съкѹпани въсѣ частї кр...[1] Текли, дочци Тоадер то ...[1] кѹпил wт нїи ....[1] ра<дї>л чет<ири>[1] ...[1] тот запис за свед<є>лтелство wт тиχ болѣри и люд<ї>[1] д<обри>[1] ....[1] ани а г(о)с(по)д(ст)в(а) ми ещеж(є) дадохом и потвръдихом виш(є) реченномѹ слѹзи н<ашемѹ Єремї>[1] дїак да ест емѹ и wт нас тоа част за wтн(и)нѹ wт село Съкѹпани wт петаа част <петаа част и съ>[1] мѣстѹ за стави и за млин(и) на потоци село и съ вес приχод праваа wтн(и)нѹ и ви<кѹплє>лнїє и потвръжденїе и ѹрик непорѹ<ше>лнно емѹ ...[1]

www.dacoromanica.ro

И ин да сѣ не 8<мишает>[1].

Пис(а) 8 Ис, въ л(ѣ)т(о) хзр҃ла̀ март к̀ д(ь)ни.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

† Гангѣ вел логоф(е)т 8ч(и) и искаах <m.p.>.

† Бор(ъ)лѣнѕл <писал>.

† Io Ştefan Tomşea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Am dat şi am întărit slugii noastre Eremia Vărnava diac şi fratelui său, Iuraşco, şi surorilor lor, Sora şi Axinia, fiii lui Vărnava, dreapta lor ocină şi cumpărătură a tatălui lor, din ispisoc de cumpărătură ce a avut tatăl lor Vărnava, de la Petru voievod, a cincea parte din a cincea parte din satul Săcuiani, ce este în ţinutul Neamţului, pe care şi-a cumpărat-o de la vărul lui, Rusul fiul Sohiicăi, nepot lui Mihul, pentru şase sute de zloţi tătăreşti.

Şi iarăşi altă parte din acelaşi sat, din Săcuiani, toată partea lui Cr ...[1] Teclei, fiicele lui Toader ...[1] a cumpărat de la ele ...[1] pentru patru ...[1] acel zapis de mărturie de la acei boieri şi oameni buni ...[1] domnia mea încă am dat şi am întărit mai sus zisei slugii <noastre Eremia>[1] diac, să-i fie şi de la noi acea parte de ocină din satul Săcuiani, din a cincea parte <a cincea parte şi cu>[1] loc de iaz şi de moară pe pârâul satului şi cu tot venitul, dreaptă ocină şi cumpărătură şi întărire şi uric, neclintit lui...[1]. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7131 <1623> martie 20 zile.

† Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt am învăţat şi am iscălit <m.p.>.

† Borăleanul <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, LXX/73. Orig., hârtie (29x24 cm.), deteriorat, lipit pe altă foaie, cerneală cafenie, pecete domnească aplicată în ceară roşie stricată.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.199, nr.268 (trad. după orig.).

[1] Loc liber în orig.

35 1623 (7131) martie 20

1 ispisocu scris pe sârbie de la Ştefan Tomşe v(oie)v(o)d, în caré scrie că au datu cartea mării sali, slugii salé Onciului Iuraşcovici biv staroste şi surorii lui, Măricăi, fetii lui Iuraşco biv pârcălabu, răpăosatului, să fié taré şi <pu>lternic cu ace carté a mării salé a ţiné şi a opri a loru dreaptă moşie din moşi, pre caré o au în satulu Romăneşti, pe Horaiţă, ci iasté în ţinutul Sucevii, dintru a treia parte

www.dacoromanica.ro

giumătaté, parte dinu giosu, ci iasté cătră amiadzădzi, de cătră Zahariia Tăutulu şi Populu diiacu, de acolo din satu şi de cătră megiiaşi, câţi vor fi în partea acéea, iar să aibă a opri şi a ţiné, pentru că au arătat mărie salé a loru drépte dresé de la domnii dintâi, de la Aronu v(oie)v(o)d şi de la Ierimiia Moghila v(oie)vod şi de la feciorulu său Costantin v(oie)vod, cumu că acea parté mai sus scrisă iaste înpărţită şi aleasă şi cum au giuratu Onciulu Iuraşcovici cu 12 oameni buni şi oşteni, slugi vechi domneşti, şi atunci s-au îndreptat şi ş-au pus şi fereiu 12 zloţi în visteriia domnească. Iară Zahariia Tăutul şi cu Popul diiacu au rămas din toată lége ţărâi.

Deci mărie sa, vădzându acelé drésé domneşti de la răposaţii domni, vecinică pomenire să le fie, au întărit lui Iuraşcovici şi surorei lui, Măricăi, ace parte ce s-au scris mai sus, să o stăpânească în veci i proci.

7131 <1623> mart(ie) 20.

Bibl. Acad. Rom., Bucureşti, Ms. rom. nr.111, f.35 r. Copie după trad. în Condica M-rii Humor, scrisă în 1779 august 16.

Arh. St. Suceava, Fond personal Teodor Balan, II/6 (Ms. Teodor Balan, *Documentele mănăstirilor din Bucovina*, vol.V, p.270 (transcriere după Ms. nr.111).

EDIŢII: Wickenhauser, *Homor*, p.109, nr.XV (trad. germ.); Balan, *Familia Onciul*, p.25-26, nr.21 (trad. după o copie germ.); Idem, *Doc. bucovinene*, II, p.81-82, nr.33 (trad. rom. după o copie germ.); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.200, nr.269 (aceeaşi copie).

[1] Lipsă.

36 1623 (7131) martie 20

[1] O copie de pe un zapis sârbăsc din velet 7131 <1623> mart(ie) 20, în care scrie că un Avram, f<iul>...[1] cu maică-sa Anastasia, cu fratele său Cazan şi cu toţi nepoţâi lor au vândut a lor oci<nă>[1] şi moşie ... [1] Poiana Stroei, a patra parte den hotarul careli s-au ales mai înainte de<spre>[1] ...[1] ia lor Marie din tot satul Poieni a strămoşalui lor Stroia. Aceasta o au vândut sfinţilor părinţi călugări de la sfânta mănăstire Berzunţul drept 140 zloţi de argint. Şi le-au plătit dinainte starostelui de Trotuş şi alţî oameni buni care au pus pecete târgului Trotuşului zicând egumenul că această copie ar fi de pe cel adevărat zapis ce este sârbăsc, care zapis l-au şi ... [1] ni l-au arătat.

Şi luându-i noi sama cu amăruntul, pecete târgului Trotuşului ce scrie că s-au pus pe zapis nu să află.

Arh. St. Iaşi, Documente XCV/20 f.1 r., nr. 1. Rez într-o mărturie hotarnică a isprăvniciei ţinutului Bacău, din 1818 februarie 25.

[1] Rupt.

www.dacoromanica.ro

37 1623 (7131) martie 21, Târgul Neamț

† Adecă eu, Pietră de Tr<âg>[1] de Neamțu, sora lui Drăgan de sat den <Stroeşti>[1], mărturisăscu cu cest zapis al mieu cum au cumpărat fratele mieu Dr<ăgan>[2] loc de 2 case din sat din Lăţcani, de la Andreica şi de la feciorul lui, Macsin, pr<e>[1] ai săi bani. Deci cuconi nu-i i-au custat şi frăţine-mieu i s-au tâmplat moarte. Şi câte bucate au avut frate-mieu, tot(e) au rămas la mâna fiiastrului său, lui Efrin, şi la mâna mea nemic nu mi-au dat.

După acea, eu m-am sculat şi am vândut dentr-acéle 2 cas(e): una lui Vas(i)lie Stroici, iar o cas(ă) eu nu am vândut, căci m-au oprit Gheorghie feciorul Botului, să-m(i) dea banii câţi au dat frate-mieu, căci că i-i lui ocină şi moşie.

Derept acea, de să vor găsi nescare dirés(e) de cumpărătur(ă) pre această ocină ce-au cumpărat frate-<mie>[1]u, să nu s(ă) creadză, căci am luat eu banii de la Stroici, iar de la Vasilie Stroici o au răscumpărat Gheorghie.

Şi a<cest>[1] zapis l-am făcut den<aintea ... Târg N>[1] amţu Stavăr ş...[1] era şi denaintea şoltuzului P<et>[1]re şi <a 12> pârgar(i).

Şi eu, Măt ... crăli сам пишем.

Пис(а) в Тръг Нѣмцѣ, мартїе кѣ.

Muzeul Naţional de Istorie – Bucureşti, sub dată (cotă veche: XX/25). Orig., hârtie, rupt, două peceţi inelare aplicate şi una timbrată.

Anul, după doc. domnesc din 7131 (1623) ianuarie 18, privitor la acelaşi sat şi la aceleaşi persoane.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.200-201, nr.270 (orig. cu aceeaşi datare).

[1] Rupt.
[2] Şters.

38 1623 (7131) martie 23, Agiud

† Adecă eu, Ghincea şoltuzul, şi doispredzici pârgari scriem şi mărturisim cum au venit înnaintea noastră Lazar feciorul Sascăei, nepotul lui Dragoş Copaci, de nime neibiiat, nice nevoit, de ş-au vândut parte mâne-sa, ce s-au venit lui, den sat den <U>[1] richeşt(i), den câmpu, şi de silişt(e), şi dentr-a[a]pă şi de pre decinde de apî Totruşului p(â)nă unde să vor agiunge cu alte hotari. Şi acee parte au cumpărat Cozma den Copaceşt(i) za ...[1] tal(eri), bani de ardzintu, denaintea celora ce sântu mai sus scriş(i), şi denaintea lui Stanasie d<e>[1]n Copăceşt(i), şi lui Costantin Bârlibaş de acolea şi a mulţi oameni buni.

www.dacoromanica.ro

Şi <a>[1]şijderea s-au scolat Cozma Stan den Uricheşt(i) şi au vândut o curătură suptu coaste, pre locul <Ur>[1] icheştilor, de au cumpărat Cozma den Copaceşt(i), dereptu 2 tal(eri) bani buni, iarăş(i) denaintea <acelo>[1]ra ce sâmtu mai sus scriş(i), şi denaintea lui Pl<e>[1] scoţan, şi denaintea lui Trif den M<ihă>[1]ileşt(i) şi denaintea a mulţ(i) oameni buni.

Aşijderea iarăş(i) au venit Cârstin<a fa>[1]ta Şandrului den Copăceşt(i) şi au vândut o curătura, în Dealul Copaceştilor, Cozmei de acole, pentru 2 tal(eri), denaintea Lupului Burciului şi a lui[2] Pala<de>[1] de acolea.

Şi aşijderea au venit, înnaintea <a> oameni buni, Gavrilă fecioru<l lui>[1] Opriş, nepotul Toloşcăi den Copaceşt(i), au vândut o săpatura în du<m>bravî, pe locul Copaceştilor, Cozmei den aco...[1] pentru 2 tal(eri), denaintea Tomei den Mihăileşt(i) şi denaintea lui Irimiia Ţimirac.

Aşijderea le-au vândut Păcurar Palici de la Boul un pământu den ţarină Boului, dereptu 25 pot(ronici) de ardzintu, denaintea popei lui Ghervasie de acolea şi lui Gheorghie[3] de acolea, <ca> să fie moşie lui şi feciorilor lui şi nepoţilor lui. Şi au plătit t<aleri>[1] ...[1] Cozma deplin înnaintea ce<lor ce>[1] sânt mai sus scriş(i).

За сѣ̀ свѣдѣтелствїѝм.

Пис(а) оѵ тръг ѧ̀цюд, в(ъ) л(ѣ)т(о) χ҃з҃ρ҃ла҃ март(і)а кѓ д(ь)ни.

<Pe verso-ul filei a doua, scris în prima jumătate a sec. XIX>: 7031 (*sic*) mart(ie) 23. No 9.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, Documente, LX/1. Orig., hârtie difolio (31,8x20,5 cm.), rupt la îndoituri, lipit, cerneală cafenie, pecetea târgului Adjud, rotundă (3,5 cm. în diam.), în fum, slab şi incomplet imprimată.

EDIŢII: Ghibănescu, *Zapis*, în „Arhiva", Iaşi, An. XV (1904), p.75-79 (orig. cu comentariu); Idem, *Ispisoace*, I2, p.151-152, nr.88 (orig.); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.201, nr.271 (orig.).

[1] Rupt.

[2] Urmau literele „Atan", şterse cu două linii cu aceeaşi cerneală.

[3] De la începutul paragrafului „(Aşijderea)" ... până aici, şters cu o linie, cu aceeaşi cerneală.

39 1623 (7131) martie 25

† Єто аз, Agafiia, giupâneasa răpăosatului Boului vistiiarnicului ce au fost, mărturisescu eu cu ceastî scrisoare a mea cum am fost cumpărat cu vistiiarnicul împreunî, Dumnedzău-l iarte, nişte parţi de ocinî în Răteşt(i), de la Tudora şi de la sora ei, Erina, şi de la fratele lor, Nechifor, şi de la nepoţii lor Sava şi Grozava, feciorii lui Ionaşco Ganea. După acea au venit semenţiia lor, diiaconul <L>[1]arion,

www.dacoromanica.ro

de s-au rugat, d<u>[1]pă moartea giupânului, ca să ne întoarcî banii pre acéle părţi de ocinî din Răteşt(i), ce sânt mai sus scrise.

Deci eu, de bunîvoia mea, mi-am luat banii de la diiaconul, toţi câtu mi-au spus în derése, şi am dat toate derésele, ce am avut, întru mâna diic<on>[2]ului, ca să hie lui ocinî. Nime din feciorii noştri să nu învăluiască. Pre mai mare credinţî mi-am pus şi pecétea.

Şi au fost de faţ(ă) şi fraţii noştri, Savin sulj(er) şi Dumitru Buhuş şi Goroveiu.

Şi eu, Pătraşco Başot(ă), am scris.

Въ л(ѣ)то ҳзр҃ла̀ марτ(їє) кѐ.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CCXX/43. Orig., hârtie, cerneală cafenie, patru peceţi inelare aplicate în aceeaşi cerneală: două octogonale şi două rotunde, neclare.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.202, nr.272 (orig.) şi p.459 (foto).

[1] Rupt.
[2] Omis.

40 <Înainte de 1623 (7131) martie 28>

† Сѫж(є) прїидєт Тома Барта и Кръчѫн, брат єго, и Дѫмитрѫ тиж(є), и Тоадер Крастафан и Питра, жина Ѧндрїкъєї, и Васелїє Фланчѣ и Павъл брат єго, неким непонѫждены, а не присолѫвании, и продал нѣка ѡтнєнѫ и дѣднинѭ ѡт село Кърхънєщїї, что был възѧл та ѡтненю ѡт Бенѣ, занеж(є) быст плат ѡнї нѣка съмрът ѡт ч(ь)л(овѣ)къ, иж(є) быст ѫбїет Бенѣ тот ч(ь)л(овѣ)къ та кѫпил Іѡнашкѫ Врабїє и дал ради нїїа кз̀ тал(ер) за себроо ѡт водѫ Протовї до вода Бланови, съ мѣст за млен и съ волѫта и съ ѳазыре и съ въсѣм доχѡдо[χо]м.

Инъ да с(ѧ) не ѫмишаєт ѡбачї да бите емѫ ѡтнинѫ и дѣднинѫ, и чѣдѫм иχ и прѣѡночѣдѡм.

Инъ да с(ѧ) не ѫмишаєт.

† Iată a venit Toma Barta şi Crăciun, fratele lui, şi Dumitru de asemenea, şi Toader Crastafan şi Pitra, femeia Andricăi, şi Vaselie Flancea şi Pavăl, fratele lui, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut o ocină şi dedină din satul Crăhăneşti, care ocină fusese luată de la Benea, pentru că plătiseră ei o moarte de om, pe care om îl omorâse Benea.

www.dacoromanica.ro

Aceasta a cumpărat-o Ionaşco Vrabie şi a dat pentru ea 27 taleri de argint, din apa Prutului până în apa Elanului, cu loc de moară şi cu baltă şi cu iazăre şi cu tot venitul.

Altul să nu se amestece, ci să-i fie ocină şi dedină şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor.

Altul să nu se amestece.

<Pe verso-ul filei a doua, scris în aceeaşi vreme>: Ѿт врик за данніе что имал wт Стефан стараго в<о>евода за м(и)л(о)в(а)ніе[1].

<În stânga, scris în a doua jumătate a sec. XVIII>: † Zapis de cumpărătură pe o parte din Crăhăneşti ot Ştefan vod(ă), bez velet, ot v(o)lost Fălciiu.

Arh. St. Iaşi, Documente, DXIX/1. Orig., hârtie difolio (28,5x21 cm.), cerneală cafenie, patru peceţi inelare, în aceeaşi cerneală: trei octogonale şi una rotundă.

Inst. de Ist. „A.D.Xenopol" – Iaşi, ms. M.Costăchescu, *<Doc. Mold. de la Ştefan Tomşa voievod>*, nr.2356 (872), f.8445 (trad. rom.) şi f. 8446 (transcr. orig. sl.).

Datat după doc. de întărire din 1623 (7131) martie 28.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XXII, p.151, nr.168 (orig. sl. şi trad. rom. cu aceeaşi datare după Idem, *Ms. Surete*, XIV, f.730); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.202, nr.273 (trad. după orig., cu aceeaşi datare).

[1] Din uric de danie ce a avut de la Ştefan voievod cel bătrân, de miluire.

41 <Înainte de 1623 (7131) martie 28>

† Сѫж(є) пр҃їидет Дѫмитрѹ с(ы)нѹ Тѡпѡроаи и съ сестрѹ его, Сѡра, и съ Тоадер, wт Кръхънещи, неким непонождены, а не присъловані и продал своа права wтненѹ и дѣднинѹ wт Кръхънещ(и), wт вода Протові и чериз Иланови, и съ волѡтови и съ газыре по где поживет иних люді и быст им хотарі та кѫпил Іѡнашкоѷ Врабіе и дал ради сіа wтненю и дѣденѹ сто талер біети ѵ р҃к(и) Дѹмитрѹ и сестр҃ его, Сѡра, и съ рѹк Тоадер гако да бите емѹ wтнею и дѣдн(и)нѹ емѹ и чѣдѹм их, и внокым, и прѣжнічѣдѡм их съ въсѣм доходѡм.

Ин да с(ѧ) не ѫмишает. И вилі люді тогда ...[1] пръвіи Рѹсѹл wт Поулѣні, и Тодѹран тиж(є), и Тома Барта wт Кръхънещи, и Пентелію тиж(є), и Бълѡш тиж(є), и Кѡркѡдил wт Горещі.

Сіа исписок сътвориχом мы да с(ѧ) знает.

† Iată a venit Dumitru fiul Toporoaiei şi sora lui, Sora, şi cu Toader din Crăhăneşti, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina şi dedina lor dreaptă

www.dacoromanica.ro

din Crăhăneşti[1], din apa Prutului şi peste Elan şi cu bălţi şi cu iezere, şi le-a fost hotarul pe unde trăiesc alţi oameni. Aceasta a cumpărat Ionaşcu Vrabie şi a dat pentru această ocină şi dedină o sută de taleri bătuţi, în mâinile lui Dumitru şi ale surorii lui, Sora, şi în mâinile lui Toader, ca să-i fie ocină şi dedină, lui, şi copiilor lui, şi nepoţilor, şi strănepoţilor lor, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Şi atunci oameni ...[2] întâi Rusul din Pileni şi Toduran de asemeni, şi Toma Barta din Crăhăneşti, şi Penteliiu de asemeni, şi Băloş de asemeni, şi Corcodil din Goreşti.

Acest ispisoc l-am făcut noi, ca să se ştie.

<Pe verso-ul filei a doua scris în a doua jumătate a sec. XVIII>: Zapis de Crăhăneşti ot v(o)lost Fălciiu.

Arh. St. Iaşi, Documente, DXIX/2, Orig., hârtie difolio (28,2x21,2 cm.), cerneală cafenie, patru peceţi inelare în aceeaşi cerneală: trei octogonale şi una rotundă, inegal imprimate.

Inst. de Ist. „A.D.Xenopol" – Iaşi, ms. M.Costăchescu, <*Doc. Mold. de la Ştefan Tomşa voievod*>, nr.2357 (873), f.8447 (transcr. orig. sl.) şi f.8448 (trad. rom.).

Datat după doc. de întărire din 1623 (7131) martie 28 (v. nr. 43).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XXII, 152-153, nr. 169 (orig. sl. şi trad.); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.203, nr.274 (trad. după orig. cu aceeaşi datare).

---

[1] „din Crăhăneşti", scris deasupra rândului.

[2] Neclar.

42 <Înainte de 1623 (7131) martie 28>

† Сїїа свѣдетелю сътворил сам Дѵмитрѵ, с(ы)нъ Тѡпороаи ѡт Кръхънещи, ѡако да с(л) знает, какѡ възѣхом с(ы)нъ за д(8)ше на Іѡнашко Врабїе ѡт пред попѡрѡвї и ѡт прѣд людї добри и призвнтирї, пръвїи поп Ихнат, и Р8сѵл ѡт Пилѣни, и Тодѵран тиж(є), и Тома Барта ѡт Кръхънещи, и Кръчѵн тиж(є), и Кѡркѡдел ѡт Горещи, и Хръкѵл тиж(є) <и> иниχ мног ѡт вишниχ и нижниχ и въздадиχѡм емѵ въсѣ част мои ѡт село Кръхънещи, что сѣ изберит съ ѳзырє и съ врѡд за млен въ вода Єланови. И некто ѡт людї мои и ѡт брат моїї да не имает ни єдно дѣлѡ съ част мою и съ виноград мои нъ да имает дръжити ѡн и чадѡм, нж а иниχ людї да не имает ниж(є) єдно трѣб съ тот мѣст.

Сїїа свѣдїтелю створим съ д(8)ше мон, ѡако да с(л) знает.

† Această mărturie am făcut-o <eu> însumi Dumitru, fiul Toporoaiei din Crăhăneşti, ca să se ştie că am luat fiu de suflet pe Ionaşco Vrabie, dinaintea poporului şi dinaintea a oameni buni şi preoţi, întâi popa Ihnat şi Rusul din Pileni,

www.dacoromanica.ro

şi Toduran de asemenea, şi Toma Barta din Crăhăneşti, şi Crăciun de asemenea, şi Corcodel din Goreşti, şi Hârcul de asemenea <şi>[1] alţi mulţi din sus şi din jos. Şi i-am dat toată partea mea din satul Crăhăneşti, ce se va alege, cu iazăre şi cu vad de moară, în apa Elanului. Şi nimeni dintre oamenii mei şi dintre fraţii mei să nu aibă nicio treabă cu partea mea şi cu via mea, ci să aibă a stăpâni el şi copiii lui, iar alţi oameni să nu aibă nicio treabă cu acel loc.

Această mărturie am făcut-o cu sufletul meu ca să se ştie.

<Pe verso-ul filei a doua, scris în a doua jumătate a sec. XVIII>: † Zapis ot Crăhăneşti ce este de danie lui Ionaşco Vrabie ce-au fost ficior de suflet lui Dumitru sân Toporoaie; <adăugat de altă mână>: cu vad de moară în Elan.

Arh. St. Iaşi, Documente, DXIX/3. Orig., hârtie difolio (26,5x21,2 cm.), cerneală cafenie, patru peceţi inelare în aceeaşi cerneală: trei octogonale şi una rotundă, inegal imprimate.

Inst. de Ist. „A.D.Xenopol" – Iaşi, ms. M.Costăchescu, *<Doc. Mold. de la Ştefan Tomşa voievod>*, nr.2358 (874), f.8449 (trad. rom.) şi f.8450 (transcr. orig. sl.).

Datat după documentul de întărire din 1623 (7131) martie 28 (v. nr.43).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XXII, p.153, nr.170 (orig. sl. şi trad. rom. cu aceeaşi datare, după idem, *Ms. Surete*, XIV, f.730); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.203, nr.275 (orig. cu aceeaşi datare).

[1] Omis în orig.

43 1623 (7131) martie 28, Iaşi

† Иѡ Стефан Томшѣ воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли <Мѡлдав>ıскои. Сѫж(є) прїидошѣ прѣд нами и прѣд нашими болѣри слѫга наш Ишнашко Вр<ав>ıїе и принесил єдин запис за свѣдѫтелство ѡт Рѫсѫл ѡт Пїелѣни, и ѡт Тодоран ѡт там, и ѡт Тома Барта ѡт Кръхънеци, и ѡт Пънтелею ѡт там, и ѡт Бълош ѡт там, и ѡт Коркодел ѡт Гѫреци(и) и ѡт многи людї добри, писаваци(и) въ тот запис та<ко>ıж(є) ѡн себѣ кѫпил ѡт прѣд ними єдна част за ѡтн(и)нѫ ѡт село Кръхънеци ѡт Дѫмитрѫ с(ы)нъ Топороае и ѡт сестра єг(о), Сора, и ѡт Тоадер, въсѣ част иχ колико сѣ и<з>берит ѡт вода Прѫтовї и через Єланови и съ болотами и съ пазере за єдна сто талер витї. И тиж(є) ѡн себѣ кѫпил ѡт прѣд ними єдна част за ѡтн(и)нѫ ѡт тог(о) село Кръхънеци(и) ѡт Тома Барта и ѡт братї єг(о), Кръчѫн, и ѡт Дѫмитрѫ, и ѡт Тоадер, К<р>ıастафан, и ѡт Пїетра, жина Єндреикъи, и ѡт Вас(и)лїе Франчѣ, и ѡт брат єг(о) Павъл ч<єтвръ>[1]таа част за ѡтн(и)нѫ вили ѡни възѣли ... [1] ѡн кѫпил ради два десѣт и седим талер<и> ... [1]

www.dacoromanica.ro

Ино ми видѣвше тот запис за свѣдѫтелѡ ѡт толики люді добри, а ми вѣровахом и ѡт нас тиж(є) даем и потвръждаем сл8зи нашем8 вниш(є) писанном8 на тѣх виш(є) писанних части за ѡтн(и)н8 ѡт село Кръхънеци(и) како да ест ем8 и ѡт нас права ѡтн(и)н8 и дѣднин8 и вик8плєнїе съ въсем доходом непорв8шенно неколнж(є) на вѣки вѣчнїи.

И нн да с(ѧ) не 8мншает.

8 Ис, зр҃ла҃ март ки҃.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ реч(є).

† Гіанг҃ѣ вел логоф(є)т 8чи и сѧ искаал <m.p.>.

† Io Ştefan Tomşa voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi a boierilor noştri, sluga noastră Ionaşco V<ra>[1]bie şi a adus un zapis de mărturie de la Rusul din Pieleni, şi de la Tudoran de acolo, şi de la Toma Barta din Crăhăneşti, şi de la Pănteleiu de acolo, şi de la Băloş de acolo, şi de la Corcodel din Gureşti, şi de la mulţi oameni buni, scriind în acel zapis că el şi-a cumpărat, dinaintea lor, o parte de ocină din satul Crăhăneşti, de la Dumitru, fiul Toporoaiei, de la sora lui, Sora, şi de la Toader, toată partea lor cât se va alege, de la apa Prutului şi peste Elan şi cu bălţi şi cu iezere, pentru o sută de taleri bătuţi.

Şi, de asemenea, el şi-a cumpărat, dinaintea lor, o parte de ocină din acel sat Crăhăneşti, de la Toma Barta şi fraţii lui, şi de la Dumitru, şi de la Toader C<r>ăstafan, şi de la Pietra, femeia Andreicăi, şi de la Vasilie Francea, şi de la fratele lui, Pavăl, a patra parte de ocină au luat ei ...[1]. Aceasta a cumpărat-o el pentru douăzeci şi şapte de taleri ...[1].

Deci noi, văzând acest zapis de mărturie de la atâţia oameni buni, şi noi am crezut şi de la noi de asemenea dăm şi întărim slugii noastre mai sus scrise aceste mai sus scrise părţi de ocină din satul Crăhăneşti, ca să-i fie şi de la noi dreaptă ocină şi dedină şi cumpărătură, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece.

În Iaşi, 7131 <1623> martie 28.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învăţat şi s-a iscălit <m.p.>.

Arh. St. Iaşi, Documente, DXII/7, Orig., hârtie (30,5x21 cm.), rupt la îndoituri, lipit pe altă foaie, cerneală cafenie, pecete domnească mijlocie (4,5 cm. în diam.), aplicată în ceară roşie, stricată.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XXII, p.154-155, nr.171 (orig. sl. şi trad. rom după idem, *Ms. Surete*, XIX, f.732) şi p.155-156 (comentariu); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.204, nr.276 (trad. după orig.).

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

44 1623 (7131) martie 30

Zapis prin care să arată că au cumpărat mănăst(irea) <Sfântul Ilie din ţinutul Suceava> ¾ fălci di vii la Cotnari în Dealul Laslo.

30 mart(ie) 7131 <1623>.

Arh. St. Iaşi, Documente, CCLIX/3, f. 26 r. („Viile măn(ăstirii) Sveti Ilie"), nr.51/8. Rez. în copia autentificată în 1805 martie 7 a unui izvod din 1804 septembrie 27.

45 1623 <martie 30>

Сѣ ѕбо мы, въси раби Г(оспод)ѕ Б(ог)ѕ и Вл(а)д(ы)ки нашемѕ И(сѵ)сѵ Х(рист)ѕ м(о)л(є)бници и вл(а)д(ы)ци земскиχ и великиχ болѣри єлициж(є) здє къждо по имени напис(а)ни єсми, кѵр Анастасїє архимитрополит Сѵчавскиχ, и Ѳѡнасїє єписк(о)п Ромаскиχ, и Євлогїє еп(и)ск(о)п Радовскиχ, и Павел єпископ ѡт Хѕш, и въси велици волѣри и съвѣтници г(о)сп(о)д(и)нѵ нашемѕ Иѡ Стєфан Томшѣ воєвода, вл(а)говоленїєм Б(о)жїим, г(о)сп(о)д(а)ръ над хр(и)стїанскаа пол въ Молдавскои Земли. Сє аз, Гѣнгѣ великаго логофета, и Дѕмитрѕ Стєфанович големїи дворник Долнѣи Земли, и Мирон Бжрновскии гетман, и Іѡн великїи дворник ѡт Горнѣи Земли, и Тъѵтѵл и Драчѣ пъркълаби Хотин<с>[1]кїи, и Ги<ор>[1] їє вел постелник, и Апостол Катарциѵл вел чашник, и Дѕка вел столник, и Никоарж вторїи логофет, и Костаки вел комис, и Иѡнаш<ко>[1] пръкълав Немецки, и Крстїан вистѣрник, и Лѕпѵл третїи логофет, и Чехан дворни глотнїи и Іѡн Потлог дворник.

Пишем и св(ѣ)д(є)телст<вѵ>[1]ем сїа нашѣ извѣсна и истина писанїє ѡт казованїа г(о)сп(о)д(и)нѵ ни ѡт рѣд пръвїи и ѡ г(о)сп(о)д(ст)ва г(о)сп(о)д(ст)вѵ своемѵ ѡт тогда, бо ѕмилостивил сѧ въсє<цєд>раго и въсемилостиваго Б(ог)а и ч(и)ститаго ц(а)рѣ помиловал и подаровал г(о)с(по)д(ст)вѵ си прїити идеж(є) вѣхж права и истина ѡт(є)чество г(о)сп(о)д(а)ръ бити над хрстїанскаа пол въ Молдавскои Земли.

Потом въстали сѧ и възвиѕали с(ѧ) над г(о)сп(о)д(ст)би тиχ съпостати и непрїатели съ воиски и съ бран прїати над г(о)сп(о)д(ст)в(а) си съ многаа злобоѧ и изведошѣ єго из ѡт(ь)ч(є)ства г(о)сп(о)д(ст)вѵ своемѵ и ѡни съдѣвашѧ многж зловж и прѣизлиха къ кръвопролитїе.

Таж(є) видѣща Б(ог)а неключимаго и неод(о)бно дѣло ѡни творѣща абїе внезапж поразї иχ анг(є)л Г(о)сп(о)д(и)нъ и въздадє им Б(ог)ъ хръбєт и

www.dacoromanica.ro

въздадѣ г(о)сп(о)д(ст)вꙋ си ѡбластїи и побѣдѫ на съпостатнїа враги и низложи Б(ог)ъ съпротиво борцем и врагом шетанїем и въси бышѣ ꙗко ничтож(є) ѡтриновени и смътени бишѧ и истѧнїих Б(ог)ъ гнѣвом своим и ꙗростїїа своеѫ смѧтї их и вишѣ ꙗко прах прѣд лицем вѣтрꙋ, и погибє памет ихъ съ шꙋмом.

Таже въ врѣмѧ ѡно въ имѧ живомꙋ Б(ог)ꙋ г(о)сп(о)д(ст)вꙋ си вило начинал ѡсновати и създати с(вѧ)таа монастир рекомїа Солка, идеж(є) ест храм С(вѧ)тих славних и въсихвалинх Ѵпостоли Петра и Павла и ради ѡна смѣтенїє, что приключил сѧ г(о)сп(о)д(ст)вꙋ си ѡт къ такових непрїатели невъзмоглъ съврѣшити ѧ.

N(ы)инѣ ѡт иелиже ꙋмилостивил сѧ Б(ог)ъ и ч(и)ститаго ц(а)рѣ дати г(о)сп(о)д(ст)вꙋ си паки прїити въ земли вторицѣа г(о)сп(о)д(ст)ва си ѡврѣтел сїїа хрстїїанскаа землѧ скатила и поприла и напаствована ѡт тѣжести и ѡт кривости различно ѡбразнѣ съща ѡни, ꙗко єдна стада ѡвцам заблъждена въ пꙋстинѧ не имѣщех пастир, въ нѣже вънидѫт влъци хишници въсхитити и растръѕатї ꙗ вез м(и)л(о)ст, таковим ѡбразом вили сих хрстїїани ѡт сїѧ землѧ ꙋбѣжени и ꙋдалени на сваких стр<анах>[1] ѡви излих ѡшли вишѧ въ ꙋгорскои Земли и въ Ладиганскои З<ем>[1]ли, иниж(є) въ Мꙋнтѣнскои Земли, дрꙋѕиж(є) по ѡгд<є>1 расточени и ꙋдалени кто по где възмоглъ ꙋтаини с(ѧ) и въмещати с(ѧ) ѡт таковиx зѫмїи несытих и ꙗдовити без назираниїа ѡт кѫ никого.

Таж(є) въ ꙋнож(є) врѣмѧ г(о)сп(о)д(ст)в(о) си послал листи г(о)сп(о)д(ст)вꙋ си по въсъдꙋ, въ сваких тръгꙋри[2] по възгласити и дати знанїє въсѣм ꙋбогим расточеним събирати сѧ ѡт по въсъдꙋ прїити къждоже въ своа ѡ(ть)ч(є)ствꙋ и ѡтн(и)нꙋ. Таж(є) въ врѣмѧ ѡно ѡбретали с(ѧ) въ запꙋстенїє съща село Солка что ест въ в(о)лост Сꙋчавскои и село Фѫръѡани, что ест въ в(о)лост Бакѫꙋ тъкмо селищами пꙋсти.

Ино г(о)сп(о)д(ст)в(о) си платил и искꙋпил тѣх двѧ селищи свє съ п(и)н(ѣ)ѕи готови и не сътворил сѧ напаст и присилованїє ѡт кѫ г(о)сп(о)д(ст)в(а) си никомꙋ бъ нечтож(є) нѫ свѣ заплатил до един бан, ꙗкож(є) цѣнили тѣх селищах. И хотенїем Б(о)жїим, г(о)сп(о)д(ст)в(о) си ѡтнѫд съврѣшил и ѡна с(вѧ)таа монастир Солка въ имѧ живомꙋ Б(ог)ꙋ създана и пом(и)л(о)вал и ꙋкрѣпил тота б(о)ж(є)ств(є)на храм съ селове и съ брꙋди млинских и съ цигани и съ виногради и съ инѣми различно м(и)л(о)стъ.

И въ то врѣмѧ подаровал и пом(и)л(о)вал и ꙋкрѣпил с(вѧ)таа монастир и съ тѫх двѧ селах, село Солка, что ест въ в(о)лост Сꙋчав(ѣ), и село Фѫръѡани, ѡт в(о)лост Бакѫꙋ. Ѵлє съ м(и)л(о)сть Б(о)жїю сътворил ѡт тѫх селищах селове ꙗкож(є) подобает сѧ бытї даанїѧ с(вѧ)тѣи монастир тои.

www.dacoromanica.ro

И въ wнож(є) врѣмѧ, что г(о)сп(о)д(ст)в(а) си помиловал, wна в(о)ж(є)ств(є)на храм съ тѫх двѣ селах съ въсѣми нами свѣтовал и избрал тѫх двѣ селах да бъдѫт прощени w въсѣх дабилах, тако да не имают николиж(є) ни дан даватїи, ни работ работати, ни илиш платити, ни пѣтдесѧт аспри, ни сѣлжѣ за wвци и за свини, ни десѣтинѹ за пчел, нѫ да имают wни слѣжити и послѣшатї тои с(вѧ)тѣи монастир.

И посли живот г(о)сп(о)д(и)нѣ ни и по скончанїїа животѣ нашемѣ кто изберет Б(ог)ь вытї г(о)сп(о)д(а)ръ въ сїїа Землѧ Молдавскои или властели також(є) и ми есми въ н(ы)нѣшна врѣмѣ да не имают ихъ въ ничтож(є) валовати, нѫ да имают wни мир и покоенїе и послѣшати с(вѧ)тѣи монастир також(є) самого г(о)сп(о)д(и)нъ ны не имает разорити и сказити wвична и помилованїїа дрѣгим прѣдним г(о)сп(о)д(а)рем ѕсовшим, что съделали и помиловали дрѣѕѫх светах монастир прѣжде сїїа врѧмѧ.

И кто сѧ покосит разорити сїїа помилованїе и наша заповѣди прѣстъпити також(є) не подобает, да и въсесилне и м(и)л(о)стиве Б(огов)є по г(лаго)лѣ г(о)сп(о)д(и)нѣ ни и по г(лаго)лѣ наю того ч(ь)л(овѣ)ка стръптив и иеразвмеи да съчетан бѫдет съ законопрѣстѫпними, заплъвал и ѣничижен бивати прѣд страшномѣ съдицѣ егда съдѣт сѧ въсѣх земнородніи и да вънидет д(ѣ)ша и тѣлѣ wномѣ прѣстѫпникѣ въ въръченїе и въ wгорченїе Ѝдово, въ безнѫ прѣ ... [1]ѣго идеже сѫт гроѕи иесьгреима и страданїи несказанних и несътръпимих тѣжи еще да имает въ вѣки вѣка и тръсѣгѣво съперници бытїемѣ С(вѧ)тих славних и въсе хвалних и врѣховних Ѝпостоли Петра и Павла, граждане съща въ вишѣго Иерѣс(а)лима.

И на волши ѣвереніе ми въси архиеп(и)ск(о)пи и почитени болѣри елици къждо по имени зде написани мы положихом и прилѣпихом зде наших печати над сїїа нашѣ извѣсна писанїїа выти непорѣшено и непрѣложно хотѣи елико ест една wта или една черта николиже въ в(ѣ)ки.

в(ъ) лѣто ҳ҃зр҃л҃а.

Дѣмитрашко Шефан вел дворник <m.p.>.

Ѝз, Мирон Барновски хетман <m.p.>.

Iwн вел дворник исках <m.p.>.

† Ѝз, Дѣка вел столник искал <m.p.>.

† Ѝз, Iwн вел меделничер, искал <m.p.>.

† Ѝз, Никоаръ вторїи лwг(о)ф(ъ)т, искал <m.p.>.

† Ѝз, Лѣпѣл третїи лwг(о)ф(ъ)т, искал <m.p.>.

<Pe verso, scris în aceeaşi vreme>: Исписок de la boiar(i) за село Фъръwани и за село Солка не дан давати.

www.dacoromanica.ro

Adică noi, toţi robii Domnului Dumnezeu şi Stăpânului nostru Iisus Hristos, rugătorii şi vlădicii ţării şi marii boieri câţi suntem fiecare aici scrişi pe nume, chir Anastasie, arhimitropolit de Suceava, şi Athanasie, episcop de Roman, şi Ivloghie, episcop de Rădăuţi şi Pavel, episcop de Huşi, şi toţi marii boieri şi sfetnici ai domnului nostru Io Ştefan Tomşea voievod, cu bunăvoinţa lui Dumnezeu, domn asupra părţii creştineşti în Ţara Moldovei, adică eu, Ghianghea mare logofăt, şi Dumitru Ştefan, mare vornic de Ţara de Jos, şi Miron Barnovschi hatman, şi Ion, mare vornic de Ţara de Sus, şi Tăutul şi Dracea, pârcălabi de Hotin, şi Ghiorghie, mare postelnic, şi Apostol Catargiul, mare ceaşnic, şi Duca, mare stolnic, şi Nicoară, logofăt al doilea, şi Costachi, mare comis, şi Ionaşco, pârcălab de Neamţ, şi Cârstian vistiernic şi Lupul, logofăt al treilea, şi Cehan, vornic de gloată, şi Ion Potlog vornic.

Scriem şi mărturisim <cu>[1] această scrisoare a noastră deosebită şi adevărată, din cele arătate de domnul nostru despre domnia domniei sale de atunci, din rândul întâi, căci s-a milostivit atot<îndurătorul>[1] şi atotmilostivul Dumnezeu şi cinstitul împărat l-a miluit şi a dăruit domniei sale să vină unde îi era dreapta şi adevărata patrie, să fie domn asupra părţii creştineşti, în Ţara Moldovei.

După aceea, s-au sculat şi s-au ridicat asupra domniei acei duşmani şi vrăjmaşi, cu oşti, şi au venit cu război asupra domniei sale, cu multă răutate şi l-au scos din patria domniei sale şi ei au făcut mult rău şi multă vărsare de sânge.

Şi văzând Dumnezeu fapta nesocotită şi necinstită pe care au făcut-o ei, îndată pe neaşteptate i-a lovit îngerul Domnului şi i-a dat Dumnezeu înapoi şi dădu domniei sale putere şi biruinţă asupra vrăjmăşiei duşmanilor şi răpuse Dumnezeu pe duşmani şi cutezanţa vrăjmaşilor şi toţi au fost alungaţi şi măturaţi ca nimic şi Dumnezeu cel adevărat, cu mânia şi urgia sa, i-a împrăştiat şi au fost ca praful în faţa vântului şi a pierit amintirea lor cu vuiet.

Şi în acea vreme, în numele lui Dumnezeu cel viu, domnia sa a început să pună temelia şi să zidească sfânta mănăstire numită Solca, unde este hramul Sfinţilor, slăviţilor şi întru tot lăudaţilor Apostoli Petru şi Pavel şi din pricina acelei tulburări ce i s-a întâmplat domniei sale, din partea unor astfel de duşmani, n-a putut-o sfârşi.

Acum, de când s-a milostivit Dumnezeu şi cinstitul împărat şi i-a dat domniei sale să vină iarăşi în ţară a doua oară, domnia sa a găsit această ţară creştinească stricată şi călcată şi năpăstuită de greutăţi şi de nedreptăţi felurite, fiind ca o turmă de oi rătăcită în pustiu, neavând păstor, şi în care intră lupii hrăpăreţi să răpească şi să sfâşie fără milă. În aşa chip aceşti creştini din această ţară au fugit şi s-au îndepărtat în toate părţile, unii, în mare număr, au plecat în Ţara Ungurească şi în Ţara Leşească, alţii în Ţara Muntenească, iar alţii împrăştiaţi şi îndepărtaţi fiecare pe unde au putut să se ascundă şi să apuce din pricina unor astfel de şerpi nesătui şi veninoşi, fără ocrotire din partea cuiva.

www.dacoromanica.ro

Şi în acea vreme, domnia sa a trimis cărţile domniei sale pretutindeni, în toate târgurile[2] să glăsuiască şi să dea de ştire tuturor sărmanilor împrăştiaţi, să se strângă de pretutindeni să vină fiecare în patrie şi la ocina sa. Şi în vremea aceea s-a aflat, fiind în părăsire, satul Solca, ce este în ţinutul Suceava, şi satul Fărăoani, ce este în ţinutul Bacău, numai cu selişti pustii.

Deci domnia sa a plătit şi a răscumpărat acele două selişti, tot cu bani gata, şi nu s-a făcut năpastă şi asupreală de către domnia sa nimănui întru nimic, ci totul a plătit până într-un ban[2] cum au preţuit acele selişti. Şi cu voia lui Dumnezeu, domnia sa a sfârşit cu totul şi această sfântă mănăstire Solca, zidită în numele lui Dumnezeu cel viu, şi a miluit şi a întărit acest dumnezeiesc hram cu sate şi cu vaduri de moară şi cu ţigani şi cu vii şi cu alte felurite miluiri.

Şi în acea vreme a dăruit şi a miluit şi a întărit sfânta mănăstire şi cu aceste sate: satul Solca, ce este în ţinutul Suceava, şi satul Fărăoani din ţinutul Bacău. Însă, cu mila lui Dumnezeu, a făcut din acele selişti, sate cum se cuvine, să fie danie acelei sfinte mănăstiri.

Şi în aceeaşi vreme, în care a miluit domnia sa acel hram dumnezeiesc cu aceste două sate, s-a sfătuit cu noi toţi şi a ales aceste două sate să fie iertate de toate dabilele, ca să nu aibă a da niciodată, niciun bir, nici lucru să nu lucreze, nici iliş să nu plătească, nici cincizeci de aspri, nici sulgiu pentru oi şi pentru vaci, nici ughi pentru casă, nici gorştină pentru oi şi pentru porci, nici desetină pentru albine, ci să aibă ele a sluji şi a asculta de acea sfântă mănăstire.

Iar după viaţa domnului nostru şi după sfârşirea vieţii noastre pe cine îl va alege Dumnezeu să fie domn în această Ţară a Moldovei sau dregători cum suntem şi noi în vremea de acum, să nu aibă a le tulbura întru nimic, ci să aibă ele pace şi linişte şi să asculte de sfânta mănăstire, ca şi însuşi domnul nostru să nu aibă a rupe şi a strica obiceiul şi miluirea celorlalţi domni de mai înainte, răposaţi, ce au făcut şi au miluit alte sfinte mănăstiri mai înainte de această vreme.

Iar cine s-ar ispiti să strice această miluire şi să calce porunca noastră, cum nu se cuvine, atotputernice şi milostive Dumnezeule, după cuvântul domnului nostru şi după cuvântul nostru, acel om stricat şi nebun să fie socotit <la fel> cu călcătorii de lege, scuipat şi batjocorit să fie înaintea înfricoşatei judecăţi, când se vor judeca toţi pământenii şi să intre sufletul şi trupul acelui pângăritor în chinurile şi în amărăciunea iadului, în bezna ...[1], unde sunt grozăviile şi chinurile de nespus şi de neîndurat şi acela încă să aibă în vecii vecilor şi de trei ori îndoiţi pârâşi să-i fie Sfinţii, slăviţii şi întru tot lăudaţii şi de frunte Apostoli Petru şi Pavel, cetăţeni fiind în Ierusalimul de sus.

Şi pentru mai mare încredinţare, noi, toţi arhiepiscopii şi cinstiţii boieri, câţi suntem scrişi aici, fiecare pe nume, am pus şi am aplicat aici peceţile noastre pe această scrisoare deosebită a noastră, să fie neclintită şi neschimbată niciodată, în veci, nici măcar o iotă sau o trăsătură.

În anul 7131 <1623>[3].

Dumitraşco Ştefan mare vornic <m.p.>[4].

Miron Barnovschi hatman <m.p.>.

www.dacoromanica.ro

Ion mare vornic am iscălit <m.p.>.
Eu, Duca mare stolnic, am iscălit <m.p.>.
Eu, Ion mare medelnicer, am iscălit <m.p.>.
Eu, Nicoară logofăt al doilea, am iscălit <m.p.>.
Eu, Lupul logofăt al treilea, am iscălit <m.p.>.

<Pe verso, scris în aceeaşi vreme>: Ispisoc de la boiari pentru satul Fărăoani şi pentru satul Solca să nu dea dări.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, DLXXXIX/22. Orig., hârtie difolio (44x32,5 cm.), lipsă 1/3 din fila a doua, cerneală cafenie, şase peceţi inelare aplicate în aceeaşi cerneală. A lui Dumitraşco Ştefan, rotundă, cu iniţialele numelui în partea superioară: Д-ЩІ, a lui Miron Barnovschi cu monograma în câmpul heraldic, iar celelalte neclare.

Arh. St. Iaşi, Documente, CCLIX/3 (rez. cu data: 7123 <1623> martie 30, în copia unui izvod cu documentele Clirosului din Bucovina, din 1804 septembrie 27).

Arh. St. Suceava, Fond personal Teodor Balan, II/6 (Ms. Teodor Balan, *Documentele mănăstirilor din Bucovina*, vol.V, p.285-287 (copie după *D.I.R.*); idem, *M-rea Putna*, II/19, nr.7, p.25 (rez. cu data completă, după care a fost întregită cea din original).

Luna şi ziua din dată, completate după rezumatul din 1804 sept. 27 (v. mai sus).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XVIII, p.348-358, nr.68 (text sl. şi trad. fără lună şi zi, după orig. ce se afla în proprietatea lui Teodor Codrescu, publicate de Gh. Ghibănescu) şi p.358-366 (comentariu de Gh. Ghibănescu); Wickenhauser, *Solka*, p.84, nr.19 (rez. germ.); Mazerean, *Condica M-rii Solca*, p.24, nr.6 (rez.); Costea, *Solca*, p.200-203, nr.16 (trad. după Codrescu cu luna şi ziua: martie 10); Vasile Miron ş.a., *Din tezaurul sucevean*, p.114, nr.234 (rez.); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.204-207, nr.277 (trad. după orig. cu data: „1623 (7131) <aprilie-iulie>").

[1] Rupt în orig.
[2] Aşa în orig.
[3] Anul, scris mai târziu, de altă mână.
[4] Fiecare semnătură este însoţită de pecete inelară.

46 1623 (7131) aprilie 2, Iaşi

М(и)л(о)стїю Б(о)жїею, мы, нон[1], Стефан Томшѣ воєвода, г(о)сп(о)даръ Земли Молдавскои. Знаменито чиним листом нашим въсѣ кто на нем възрит, или чътѳщїи его ѳслишит, wж(е) даем и потврѣждаем слѳѕѣ нашемѳ лѳпѳл Пръжескѳл его правїи отниии и дѧднини, от его правиχ ѳриче, село на имѧ Хълъщїѣии съ ставам, что ест его правал wтнина и дѧднина.

И ѳ том, тиже даем и потврѣждаем сѵлѕѣ иашемѳ лѳпѳл Пржескѳл едно село на имѣ Бѳцкътеиїи, съ ставам и съ млинами, ѳ тогож(е) волост, что ест его правал wтиина и дѣднина.

www.dacoromanica.ro

И ѯ том, тиж(є) даєм и потвръждаєм ємѯ єдно силище, на имѣ Шопърленїи и с став велик и съ волотами риболовними, ѯ тогож(є) волост, что ест єго правaа отнина и дѣднина.

И ѯ том, тиж(є) даєм и потвръждаєм слѯзѣ нашемѯ Лѯпѯл Пръжескѯл єдно село на имѣ Ѡниченїи и съ болотами рибними и съ мѣсто за римнѣчѣ ѯ тогож(є) волост.

И ѯ том, тиж(є) даєм и потвръждаєм слѯзѣ нашемѯ Лѯпѯл Пръжескѯл єдно село, на имѣ Рънгилецци съ ставами, что ѯ волост Ишскои, что естємѯ правaа wтнина и дѣднина.

И ѯ том тиж(є) даєм и потвръждаємємѯ пол село на имѣ Борисѣнїи, на Прѯтѣ, и съ болотами рибними и съ мѣст за млин на Прѯтѣ ѯ тогож(є) волост.

И ѯ том, тиж(є) даєм и потвръждаєм слѯзѣ нашемѯ Лѯпѯл Пръжескѯл єдно село, на имѣ Рѣдѣнїи, на Потоцѣ Бѣци, и съ мѣст за млин и за стѯпи на том потоцѣ, что ѯ волост Немецкои, что ест єго правaа wтнина и дѣднина.

И ѯ том, тиж(є) даєм и потвръждаєм слѯзѣ нашемѯ Лѯпѯл <Пръжескѯл>[1] два селове, на имѣ Цѯтка и дѯбъвъцѯл, что ѯ волост Черноцкои, что ест єго правaа wтнина и дѣднина.

Тѣм ради, да ест wт г(о)сп(о)д(ст)в(а) мы даанїе и потвръжденїе виш(є) писаномѯ слѯзѣ нашемѯ Лѯпѯл Пръжескѯл тїи виши реченїи села съ въсем доходом, съ ставовами, и съ млинами, и съ бродѯ за млин и съ болотами риболовними да бждѯтємѯ, и дѣтем єго, и wнѯчатом и въсемѯ родѯ єго, кто сѧємѯ изберет наиближнъи непорѯшено им николиж(є), на вѣки вѣчнъи.

Ѧ хотар тим виш(є) писанъим селам да ест им хотар wт ѯсих сторон по евоими старими хотари по кѯда из вѣка ѯживали.

Ѧ на то ест вѣра нашего г(о)сп(о)дства въш(є) писанаго, мы, Иw Стефан в(оє)вода, и вѣра богари наших: вѣра пана Дѯмитрѯ Щефан великаг(о) дворника Долнѣи Земли, вѣра пана ...[2] великаго дворника Горнѣи Земли, вѣра пана Дръган Тъѯтѯл и Юрашко Драчѣ пръкълаби Хотинских, вѣра пана Юрашко и ...[2] пъркълави Немецких, вѣра пана Василїе Бѯчѯм и ...[2] пъркълаби Романских, вѣра пана Мирон Барновски хетман и пъркълаб Сѯчавскїи, вѣра пана Ѧлеѯа спътарѣ, вѣра пана Георгїе постелника, вѣра пана Ѧпостол Катарцїѯл чашника, вѣра пана Некѯлаки столника, вѣра пана Иwнашко Корви комиса и вѣра въсѣх богар наших молдавских, великих и малих.

Ѧ по нашим животѣ, кто вѯдет г(о)сп(о)даръ wт дѣтїи наших или от нашего рода или, пакъ, вѯд кого Б(о)г(ъ) изберет бъти нашеи Земли Молдавстѣи тот би им не порѯшил нашего даанїа и потвръжденїа нж а би им дал и ѯкрѣпил за что естємѯ правaа wтнина и дѣднина.

www.dacoromanica.ro

А нан болши крѣпост и потвръжденїе томѫ въсем въиш(е) писанномѫ, велѣли есми нашемѫ вѣрномѫ и почтеномѫ болѣринѫ, панѫ Иѡнашкѫ Гангѣ великомѫ логофетѫ, писати и нашѫ печат привѣсити къ семѫ истиномѫ листѫ нашемѫ.

Писал Дѫмитрѫ писар, ѫ Ꙗсоχ, в лето χ҃зр҃лѳ҃ м(ѣ)с(ѧ)ца април в̀ д(ь)нъ.

Din mila lui Dumnezeu, noi, Ion Ştefan Tomşa voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că dăm şi întărim slugii noastre Lupul Prăjescul dreptele lui ocini şi dedini, din dreptele lui urice, satul anume Hălăştiiani cu iazurile, ce este dreapta lui ocină şi dedină.

Şi întru aceea, de asemenea dăm şi întărim slugii noastre Lupul Prăjescul un sat, anume Buşcătenii, cu iazurile şi cu morile, în acelaşi ţinut, ce este dreapta lui ocină şi dedină.

Şi întru aceea, de asemenea îi dăm şi întărim o selişte, anume Şopârlenii, şi cu iazul mare şi cu bălţile de pescuit peşte, în acelaşi ţinut, care este dreapta lui ocină şi dedină.

Şi întru aceea, de asemenea dăm şi întărim slugii noastre Lupul Prăjescul satul anume Onicenii şi cu bălţile de peşte şi cu loc de râmnice în acelaşi ţinut.

Şi întru aceea, de asemenea, dăm şi întărim slugii noastre Lupul Prăjescul un sat, anume Rângăleşti cu iazurile, ce este în ţinutul Iaşi, care este dreapta lui ocină şi dedină.

Şi întru aceea, de asemenea, îi dăm şi întărim jumătate din satul anume Boriseni, pe Prut, şi cu bălţile de peşte şi cu loc de moară pe Prut, în acelaşi ţinut.

Şi întru aceea, de asemenea, dăm şi întărim slugii noastre Lupul Prăjescul un sat, anume Rădeni, pe Pârâul Alb, şi cu loc de moară şi de stupină pe acel pârâu, ce este în ţinutul Neamţ, ce este dreapta lui ocină şi dedină.

Şi întru aceea, de asemenea, dăm şi întărim slugii noastre Lupul <Prăjescul>[3] două sate, anume Ciutca şi Dubăvăţul, ce sunt în ţinutul Cernăuţi, ce sunt dreapta lui ocină şi dedină.

De aceea, să-i fie de la domnia mea danie şi întărire mai sus scrisei noastre slugi Lupul Prăjescul acele mai sus scrise sate cu tot venitul, cu iazurile şi cu morile, şi cu vadurile de moară, şi cu bălţile de pescuit peşte, să-i fie lui, şi copiilor lui, şi nepoţilor lui, şi întregului său neam, cine i se va alege mai aproapiat, în vecii vecilor.

Iar hotarul acelor mai sus scrise sate să-i fie dinspre toate părţile după hotarele lor vechi pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi, Io Ştefan voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Dumitru Ştefan, mare vornic al Ţării de Jos, credinţa panului ...[2] mare vornic al Ţării de Sus, credinţa panului Drăgan Tăutul şi Iuraşco Dracea, pârcălabi de Hotin, credinţa panului Iuraşco şi ...[2]

www.dacoromanica.ro

pârcălabi de Neamț, credința panului Vasilie Bucium și ...[2] pârcălabi de Roman, credința panului Miron Barnovschi, hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Alexa spătar, credința panului Gheorghie postelnic, credința panului Apostol Catargiul ceașnic, credința panului Neculachi stolnic, credința panului Mihalachi vistiernic, credința panului Ionașco Corui comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn din copiii noștri, sau din neamul nostru, sau, iarăși, pe cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al Țării noastre a Moldovei, acela să nu-i strice dania și întărirea noastră, deoarece i-am dat și i-am întărit, pentru că îi este lui dreaptă ocină și dedină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, panului Ionașco Ghianghea mare logofăt, să scrie și pecetea noastră să o atârne la această adevărată carte a noastră.

A scris Dumitru pisar, la Iași, în anul 7131 <1623> aprilie 2 zile.

Arh. St. Botoșani, Colecția Bogdan I. Goilav-Botoșani. Condică de documentele satului Rânghilești, nr. 2. Copie autentificată de Divanul Apelației Țării de Sus în 1836 aprilie 17.

EDIȚII: Caproșu și Pricop, *Documentele satului Rânghilești (I)*, p.316-318, nr.1 (aceeași copie sl. și trad. rom.).

---

[1] În loc de: ИѢИ.
[2] Loc liber în text.
[3] Omis în text.

47 1623 (7131) aprilie 3

† Adecă eu, Cămărzan den Câmpul lui Dragoș, din sat di(n) Réd(iu), mărturisescu cum au venit la mene Vasilie Bantăș cu cinstit(a) cartea măriei sale lui vodă, ca să mergu să-i aleg un loc de prisac(ă) în hotarul Grozeștilor. Deci, eu m-am sculat de am strânsu bătrânii Grozeștilor și a Cândeștilor și din Bețe[ș]ști, anume: Salom vătavul, și Za<ha>[1]riia de acolea, și Nechita cel bătrân de Grozești, și Toader Blidarul de acolea, și Mihăil(ă) Năsoescul tij, și Sanson cel bătrân ot tam, și Drăguțul ot tam, și Mihăil(ă) Talambută de Bețești și Glig<or>[1]cea ot tam. Deci noi i-am căutat și i-am ales un loc de prisac(ă) în codru mereu între vădureal(e), să-și taie pren prejurul prisăcei.

Și-ntr-acea bun(ă) tocmal(ă) ne-am tâmplat și noi oamen(i) den ținutul Neamțului, anume: Gheorghie sulgériul, și <I>onașco Bucelescul, și Iurașco de Porce[ș]ști și Pătrașco cel bătrân den Bieră[ș]ști. Și, mai mare credință, ne-am pus pecețil(e).

www.dacoromanica.ro

L(ea)t 7131 <1623> apr(ilie) 3.
Ionaşco Buceles<cu>[1].

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, DCCXXXV/36. Orig., hârtie difolio (32x21 cm.), filigran, lipsă 1/3 din fila a doua, cerneală cafenie, şapte peceţi inelare aplicate în fum şi una în aceeaşi cerneală.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.207, nr.278 (orig.).

[1] Omis.

48 1623 (7131) aprilie 4

† Adecă eu, Vas(i)lie ...[1]ha feciorul Domirei, nepotul Baciului, însumi pre mene mărturisescu cu cest zapis al mieu cum am căzdut eu întru o greutate de-am fost de perire. Deci, am căzdut de m-am rugat dumisal(e) lui Dumitraşco Ştefan vornicului cel mare de Ţara de Gios să-m(i) plătească capul să nu pieiu. Deci dumnealui vornicul mi-iau plătit capul de la perire. Deci eu prentru ce mi-iau scos dumnealui capul, cu altă n-am avut cu ce-mi plăti capul ce i-am dat dumisal(e) vornicului a treia parte de sat den Blojéni ce iaste partea mea aleasă, partea din sus ce iaste în ţinutul Cohurluiului.

Şi în tocmala noastră au fost Arvat armaşul, şi Ghiorghie din Cobăcéni ce-au fost paharnic, şi Ghiorghie Başot(ă), şi Pătraşco Ciolpan, şi Ştefan Ciocârlie păharnicul, şi Baico ce-au fost stolnic ot Mihăilaşă, şi Enachie ot Singuréni v(o)lost(i) Orheiu, şi Vartic din Spanciocani, şi Drăguş ot Mărceşti din ţinutul Tecuciului şi Bejan Balşe ot Albeşti.

Şi eu, Moiseiu diiacul am scris zapisul.

Şi, <pentru>[2] mai mare mărturie, noi toţi câţ(i) am fost la această tocmală ne-am pus peceţile pre acest zapis ca s(ă) să ştie.

В(ъ) л(ѣ)т(о) χзр҃лѧ ап(рилїе) а҃.
Arvat armaş[3] <m.p.>.
Ghiorghie Başotă[3] <m.p.>.
Ghiorghie paharnic[3] <m.p.>.
Baico stolnic[3] <m.p.>.
Drăguş[3] <m.p.>.
Ciocârlie ceaşnic[3] <m.p.>.
Bejan Balşe[3] <m.p.>.
Йз, Пътрашко искал <m.p.>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Tazlău, VIII/15. Orig., hârtie difolio (32,5x21 cm.), filigran, rupt la îndoituri, cerneală cafenie, şapte sigilii inelare în aceeaşi cerneală, slab imprimate.

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold*, II, p.44, nr.141 (rez.).

[1] Rupt.
[2] Omis.
[3] Pecete inelară.

49 1623 (7131) aprilie 6, Iaşi

† М(и)л(о)стїю Б(о)жїю, мы, Иѡ Стефан воєвода, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои, с(ы)нъ с(вѧ)топочившаго Стєфана Томши воєвода. Знамєиито чиим сим листом нашим въсѣм кто на ним възрит или чточїи его ѕслъшит ѣж(є) тот истиниїи болѣрин наш вѣрнїи Тома третїи постелиик слѫжил прѣжде иним с(вѧ)топочившїи прѣдним г(о)сп(о)д(а)рем, а днес слѫжил г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми и земли нашеи правою и вѣрною слѫжвѫ. Тѣм ми видѣвше его правою и вѣриою слѫжбо до нас, жаловали есми емѫ, ѕсобиою нашеи м(и)л(о)стїю, и дали и пом(и)л(о)вали есми емѫ ѡт нас ѕ нашеи Земли Мѡлдавстѣи едно село, на имѣ Тъмѫдоуѫнїи, и єдна част ѡт село Пъшканїи, что на Сирѣтѣ, ѕ волост Сѫчавскои, что тот село и та част за ѡтиниѫ ѡт село Пъшкаии вило прави ѡтиниии Балики гетмана и изгоуѕбили иχ въ виклѣнства, тогда когда възвиѕали сѣ над г(о)сп(о)д(ст)в(а) мы и на скиптрѫ чиститаго царѣ, съ г(о)сп(о)д(и)нѫ иχ Костаитин воєвода и миѡг(о) миожества ладъѫиска на рѣцѣ Ѯижию и велик разбою сътворишѣ съ иими и Г(оспод)ъ Б(ог)ъ прѣдали иχ под мѣчим г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми, идеж(є) и кости иχ ѫвѣ прѣд лежит въ вѣчиое свѣдѣтелство.

Тѣм радї тот въш(є) пи<сан>иое село Пъш канн н та част за ѡтиниѫ ѡт село Пъшкаии[1], да ест емѫ ѡт г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми дааніе и м(и)лованіе и ѕрик и ѡтиинѫ съ въсем доходом емѫ и дѣтим иго и ѡнѫчатом и прѣѡнѫчатом и праџоратом н въсемѫ родѫ его, кто сѣ емѫ изберет наиближиїи иипорѫшенѫ емѫ иколиж(є) на вѣки вѣчиїи за что ѡбрѣтал сѧ аже бил емѫ за дѣднинѫ ѡтстародавниχ д(ь)ни.

Я хотар томо више писаное село Тъмъдѫнїи, и та част за ѡт село Пъш<ка>ии да ест емѫ хотар ѡт въсиχ сторони по своими старими хотари по кѫда из вѣка ѡживали.

Я на то ест вѣра нашего г(о)сп(о)д(ст)в(а) више писаниаго, мы Иѡ Стефан Томшѣ воєвода, и вѣра бонариχ нашиχ: вѣра п(а)на Дѫмитрашко Щефан вел двориик Долиѣи Земли, и вѣра пана ...[2] великаго двориика Горнѣи Земли, и вѣра п(а)на Михаил Тъѫтѫл и Юрашко Драчѣ пръкълави Хотиискаго, и вѣра п(а)на

www.dacoromanica.ro

Іѡнашко и ...[2] пръкълабове Немецкиѭ, и вѣра п(а)на Кѫртѫ и Меѳѡдїе пъркълаби Романскиѭ, вѣра п(а)на Мирон Барновскїѧ гетмана и пръкълав Сѫчавскыѭ, вѣра п(а)на Геѡргїе постелника, вѣра п(а)на ...[2] спътарѣ, вѣра п(а)на Дѫка столника, вѣра п(а)на Дѫмитраки вистѣрника, вѣра п(а)на Костаки комиса и вѣра ѫсиѭ волѣриѭ нашиѭ мѡлдавскыѭ великиѭ и малиѭ.

Ѧ по нашим животѣ и г(о)с(по)д(ст)вованїе кто вѫдет г(о)сп(о)д(а)ръ ѡт дѣтиѭ нашиѭ или ѡт нашего рода или вѫд кого Б(ог)ъ изберет г(о)сп(о)д(а)рем бити нашеи Земли Мѡлдавстѣи, тот би емѫ не порѫшил нашего даанїе и м(и)л(о)ванїѧ и ѫстроенїе, нж але би емѫ дали и оукрѣпили, за что ест емѫ права даанїе и м(и)л(о)ванїе и потвръжденїе за дѣднинѫ. Ѧ кто сѣ покѫсит сказити или разорити нашего даанїе и м(и)л(о)ванїѧ и потвръжденїе, тъ да ест проклѣт и тръклѣт ѡт Г(оспод)а Б(ог)а Сп(а)са моего И(сѫ)сѫ Х(рист)а, и ѡт пр(ѣ)ч(и)стаа его М(а)т(е)ръ, и ѡт д҃ Ѳѵ(ан)г(ели)сти, и ѡт т҃иѭ С(вѧ)тиѭ Ѻт(ь)цъ Никеискыѭ, и ѡт в҃ї Ап(о)с(то)лъ и ѡт въсѣѭ с(вѧ)тиѭ и да имает ѫчасти съ Иѫда и съ трекл҃том Ѩрїе въ везконичним вѣки и мжки, амин.

Ѧ наи великъж крѣпост и потвръжденїе томѫ више писаниомѫ, велѣли есми нашемѫ вѣрномѫ и почитенномѫ волѣрин <панѫ Иѡнашко Гѫнги великомѫ логофет писати и нашю печати привезати>[3] къ семѫ истиниомѫ листѫ нашемѫ.

ѫ Ѩсоѭ, писал Власїе Мънѕѫл в(ъ) л(ѣ)то з҃рл҃а ап(рилїе) с҃.

Стефан воевода <m.p.>.

† Din mila lui Dumnezeu, Noi, Io Ştefan voievod, domn al Ţării Moldovei, fiul sfântrăposatului Ştefan Tomşa voievod. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că acest adevărat boier al nostru credincios, Toma, postelnic al treilea, a slujit mai înainte altor domni înaintaşi sfântrăposaţi, iar acum a slujit şi domniei mele şi ţării noastre, cu slujbă dreaptă şi credincioasă.

Pentru aceea, noi, văzând slujba lui dreaptă şi credincioasă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă, şi i-am i-am dat şi l-am miluit, de la noi, în Ţara noastră a Moldovei, un sat, anume Tămăduianii, şi o parte din satul Păşcanii, ce este pe Siret, în ţinutul Suceava, care acest sat şi acea parte de ocină din satul Păşcani au fost drepte ocine ale lui Balica hatman şi le-a pierdut în viclenie, atunci când s-a sculat asupra domniei mele şi asupra sceptrului cinstitului împărat cu domnul lor Constantin voievod şi mare mulţime de leşi la râul Jijia şi mare război s-a făcut cu ei şi Domnul Dumnezeu i-a pus sub sabia domniei mele, unde şi oasele lor zac aievea spre veşnica mărturie.

Drept aceea, acest mai sus scris sat Paşcani[1] şi acea parte de ocină din satul Păşcani, să-i fie de la domnia mea danie şi miluire şi uric şi ocină, cu tot venitul, lui, şi copiilor lui, şi nepoţilor, şi strănepoţilor, şi răstrănepoţilor, şi întregului neam

www.dacoromanica.ro

al lui, cine i se va alege cel mai apropiat neclintit lui, niciodată, în vecii vecilor, pentru că s-a aflat că i-a fost moştenire din zilele de demult.

Iar hotarul acelui mai sus scris sat Tămăduianii şi al acelei părţi din satul Păşcani să-i fie hotarul din toate părţile după vechile lor hotare pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este cedinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, Noi, Io Ştefan Tomşa voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Dumitraşco Ştefan, mare vornic de Ţara de Jos, şi credinţa panului ...[2] mare vornic de Ţara de Sus, şi credinţa panului Mihail Tăutu şi a lui Iuraşco Dracea, pârcălabi de Hotin, şi credinţa panului Ionaşco ...[2] pârcălabi de Neamţ, şi credinţa panului Curt şi Metodie, pârcălabi de Roman, credinţa panului Miron Barnovschi, hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Gheorghie postelnic, credinţa panului ...[2] spătar, credinţa panului Apostol Catargiul ceaşnic, credinţa panului Duca stolnic, credinţa panului Dumitrachi vistiernic, credinţa panului Costachi comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Şi după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul sau pe oricine îl va alege Dumenzeu să fie domn al Ţării noastre a Moldovei, acela să nu clintească dania şi miluirea şi întocmirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentru că îi este dreaptă danie şi miluire şi întărire de moştenire. Şi cine s-ar ispiti să strice sau să nimicească dania şi miluirea şi întărirea noastră, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de Domnul Dumnezeu şi Mântuitorul meu Iisus Hristos, şi de Preacurata lui Maică, şi de 4 Evanghelişti, şi de 318 Sfinţi Părinţi de la Nicheia şi 12 Apostoli şi de toţi sfinţii, şi să aibă parte cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie în nesfârşitele veacuri şi chinuri, amin.

Iar spre mai mare putere şi întărire a celor mai sus scrise am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier <panului Ionaşco Gheanghea mare logofăt să scrie şi să lege pecetea noastră>[3] la această adevărată carte a noastră.

A scris Vlasie Mânzul la Iaşi, în anul 7131 <1623> aprilie 6.

Ştefan voievod <m.p.>.

<Pe verso, scris în aceeaşi vreme de altă mână>: † 8рик на село Тъмъдуганїи.

<Scris de mâini diferite în prima jumătate a sec. XIX>: 1) Tămăduienii. No. 13; 2) Păşcanii. Tămăduienii; 3) 7131/1623 apr(ilie) 6. No.3.

Arh. St. Iaşi, Documente, CCCXL/18. Orig., perg. (41x62 cm.), cerneală cafenie, pecete atârnată, smulsă cu o porţiune din partea de jos a pergamentului.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XXII, p.161-164, nr.174 (orig. sl. şi trad.); *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.207-208, nr.279 (trad. după orig.).

---

[1] În loc de Тъмъдѫгани (Tămăduiani).

[2] Loc liber în orig.

[3] Rupt. Completat după formular şi numele marelui logofăt din acea perioadă.

www.dacoromanica.ro

Noi, Ştefan Tomşa v(oie)v(od), cu mila lui Dumn(e)zău, domn Ţării Moldovei. Despre aceia că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveneşti rugătoriul nostru ieromonahul Silvestru şi cu alţi călugări carii petrec într-un schit ce este pe Pârâul Albu mai sus de Ceahlău, peste Bistriţa, unde este hramul Sf(ântul) arhistratig Mihail şi Gavril, şi s-au rugat pentru o deosăbită milă a noastră ca să-i miluim cu o curătură ce ei au curăţit şi în pădure în hotarul domniei mele şi a ţării, pe Pârâul Albu, de la gură până la capăt pe amândoăo laturile.

Şi iarăşi s-au rugat noă şi pentru altă curătură carea să numeşti Pârâul Vierului, lângă Bistriţa până la Strâmtoare Solovani; şi iarăşi şi pentru altă curătură ce o au făcut Grigorcea Vlăiescul şi o au dat pentru sufletul său acelui schit şi sfintei biserici; de aseminea, şi pentru altă curătură ce o au făcut însuşi rugătoriul nostru Silvestru ieromonah mai la vale de schit până la Pârâul Adâncul, unde are el moară şi în susu de Lunca Socilor; şi pentru altă curătură de la Lunca de Sus până la Boişteoară, unde să numeşte Şipotul lui Ghinadie, pe amândoî părţile pârâului şi mai gios de Fântânele şi cu Fântânelile şi coasta Fântânelilor; şi alta curătură de la pârâul Durăul până unde să numeşte Căşurelile, lângă Ceahlău.

Apoi domnia mea cu Sfatul nostru, văzând rugămintea sus scrişilor rugătorilor noştri, Silvestru ieromonahul şi cu alţi călugări ce petrec în acel schit unde este hramul Sf(ântul) arhistratig Mihail şi Gavriil, domniia me ne-am milostivit şi am dat şi am miluit cu toate acele mai sus scrise curături şi locuri pe acel schit şi pe sfânta biserică pentru sufletul domniei mele şi a părinţilor domniei mele şi a doamnei domniei mele şi a fiilor noştri; iară ei să aibă a să ruga Domului Domnezău zioa şi noaptea.

De aceea să dă lor şi de la noi dreaptă ocină şi curăturile în vecii vecilor, cu tot venitul, nestricată de nime niciodată. Iară cine va voi a strica a noastră danie şi miluire şi înzăstrare, să fie neiertat de Domnul Dumnezău şi de Preasfânta Maică a lui Dumnezeu şi de toţi sfinţii, amin.

Şi altul nimine să nu să amestice.

S-au scris în Ieşi, la anul 7131 <1623> aprilie 6.

Însuşi domnul au poruncit[1].

Ghenghea vel logofet iscal.

Borolianul uricariul.

Tălmăcit de protos Melchisedec.

Arh. St. Iaşi, Documente, CD/5. Trad. din prima jumătate a sec. XIX.

[1] Urmează, într-un cerc desenat de traducător, menţiunea acestuia: „l(ocul) p(eceţii) gospod".

www.dacoromanica.ro

† М(и)л(о)стїю Божїю, Мы, Иw Стефан Томшѣ воєвода, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскои. Зиаменито чинim исъ сим листом нашим въсѣм кто на ием възрит или чточїи его 8слишит ѣж(є) тот истинїи слwга наш, Гєwргїє бив вел спътар, слwжил прѣжде иним с(вѧ)топочившїим г(о)сп(о)д(а)рем право и вѣрно съда слwжил и г(о)с(по)д(ст)в(а) ми правою и вѣрною. Ино мы видѣвше его правою и вѣрною его слwжвw до нас, дали и потвръдили есми емw wт иас 8 нашїи Земле 8 Молдавскои его правїи wти(и)ии, и даанїе, и милованїе, и копежнои wт его правїи нарѣденїи что имал за даанїе и м(и)лованїе и за потвръжденїе wт Радwл воєвода, и wт Гашпар воєвода, и wт Алеѯаидрw воєвода една селицѣ на имѣ Сакълъшецїи на потоцї Тополїцъ, съ брwд за млин [за млин] 8 Тополицъ, что 8 волост Немецкои что тоа селице вѣше права г(о)сп(о)дръска прислwшен къ wкол градw Немецкомw. Тѣм ради да єст емw и wт иас съ въсѣм доходом. И wт том тиж(є) даем и потвръждаем емw его правою wтиинw и кwпежно шеста част wт село Галвени wт въсего село съ став и съ млии иа потоцѣ село, 8 тогоже 8 волост Немецкомw. Что тоа єст емw праваа кwпежно wт Тома Бирток и wт брат его Мафтеи апрод, дѣти Єриии Биртокоае, вивцїи Василки wт иχ праваго 8рика что имали wт Стараго Стефана воєвода. Тоа wи сови кwпил радї четиридесѣт 8ги жолти.

И wт том тиж(є) даєм и потвръждаем виш(є) писанномw Гїєwргїє спътар и киѣгиии его Настасїа една част за wтиинw wт село Илдеци wт половииа село третаа част что 8 волост Немецкомw что <таа>[1] част за <wтиинw>[1] єст им права wтиинw и кwпежно wт сестра иχ, Докица, дъца Мърики, и wт с(ы)нwве еи, Пътрашко, и Скънитѣе, и Симиои, и Мърика, и Тодора, радї петдесѧт талер сребрънихχ, wт иχ праваго 8рика, что имают въкwпѣ wт Стефана воєвода стараг(о).

И wт том тиж(є) даєм и потвръждаем им два мѣсто за два домове wт село Дwрнеци что wии сови кwпили wт Тодосїѫ киѣгиинѣ Ставър, и такождере въсѣ част еи что сѣ изберет за дѣднинw wт тогож(є) село Дwрнеци съ мѣсто са став. Тоа wии сови кwпили за четири десѣт талери сребрънихχ.

И wт том тиж(є) да есми и потвръждаем им една домw wт Дwрнеци что тоа сови кwпил wт попа Симїwи и wт Иwи, и Лариwи, и Тоадер, и wт сестра иχ Мърика, с(ы)нwве ... [1] , вивци Дwрни за тридесѣт талери сребрънихχ и тиж(є) половииа жирѣвїи wт тогож(є) село wт Дwрнеци что тоа wии сови кwпили wии кwпили wт Глигорїе Никшѣ за двиадесѣт талер сребрънихχ.

www.dacoromanica.ro

Тѣм радї тое више писаное селище Сакалъшещиї съ мѣсто за млин ѕ Тополицъ и тиχ въсиχ више писаниχ части за wтнинѕ wт село Галвен(и) и wт Олдещи и wт Дѕрнещи да ест и wт нас слѕзи наше Георге спътар и кнѣгини его, Настасїи, правїи wтн(и)ни, и дааніе, и м(и)лованіе, и викѕпленіе, и потвръжденіе им, и дѣтим им, и wнѕчатом, и прѣцюрѣтом, и въсемѕ родѕ иχ кто сѣ им изверет наиближнїи, непорѕшено николиже, на вѣки вѣчиї.

Я хотар томѕ више писанное селище Сакалъшещиї и тим въсѣм части за wтнинѕ что ѕ волост Немецкомѕ да ест им wт въсиχ сторони по своемѕ старомѕ хотар(ѕ) по кѕда из вѣка wживали.

Я на то ест вѣра нашего г(о)сп(о)д(ст)ва выш(е) писаниаго, мы, Иш Стефан Томшѣ воевода, и вѣра болѣри нашиχ[2] вѣра пана Дѕмитрашко Щефаи великаго дворника Долнѣи Земли, вѣра пана ... [1] великаго дворника Вишиѣи Земли, вѣра пана Тъѕтѕл и пана Юрашко Драчѣ пръкалавове Хотиниχ, вѣра паиа Ишиашко и Дѕмитрѕ пръкалавове Немецкои, вѣра паиа Василїе Бѕчюм пръкълавове Романскои, вѣра пана Мирон Барновскїи гетмаиа и пръкълава Сѕчавскаго, вѣра пана Гешргїе постелника, вѣра пана Илеѧа спътарѣ, вѣра паиа Ипостол чашиика, вѣра пана Некѕлаки столника, вѣра пана Миха<ла>[1]ки вистѣриика, вѣра пана Корѕи комиса, и вѣра въсиχ болѣри нашиχ, великиχ и мали.

Я по нашим животѣ и г(о)сп(о)д(ствова)ни(є), кто бѫдет г(о)сп(о)д(а)ръ wт дѣтїи нашиχ или wт нашего рода или пак бѫд ког(о) Г(осподин)ъ Б(о)гъ изверет г(о)сп(о)д(а)рем бити нашїи Земли Молдавскои тот би им не порѕшил нашего дааніе, и м(и)лованіе, и потвръжденіе и ѕстроєніе али цо би ѕкрѣпил, понеже ест им правїи wтн(и)ни, и дааніе, и м(и)лованіе, и викѕпленіе на своиχ правиχ питомиχ пинѣзи.

Я на болшеи крѣпост и потвръжденіе томѕ въсемѕ више писанномѕ велѣли есми нашемѕ вѣрномѕ и почтенномѕ болѣрин панѕ Ишнашко Гѭнги великомѕ логофет писати и нашю печати привезати къ семѕ истенномѕ листо нашемѕ.

Писал Боръльѣнѕл, ѕ Ѭсоχ, в(ъ) л(ѣ)то хзр҃л҃а, м(ѣ)с(ѧ)ца април, и҃ д(ь)ни.

† Из, Гѭнгѣ логофет.

† Din mila lui Dumnezeu, Noi, Io Ştefan Tomşa voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că această adevărată slugă a noastră, Gheorghe fost mare spătar, a slujit mai înainte altor sfântrăposaţi domni, drept şi credincios, iar acum slujeşte domniei mele drept şi credincios.

Deci noi, văzând dreapta şi credincioasa lui slujbă către noi, i-am dat şi întărit de la noi, în Ţara noastră a Moldovei, dreapta lui ocină şi danie şi miluire şi cumpărătură, din dreptele lui drese de danie şi de miluire şi de întărire, care le-a

www.dacoromanica.ro

avut de la Radul voievod şi de la Gaşpar voievod şi de la Alexandru voievod, o silişte, anume Săcălăşeştii, pe pârâul Topolița, cu vad de moară în Topolița, ce este în ţinutul Neamţ, care acea silişte a fost dreaptă domnească, ascultătoare către ocolul cetății Neamţ. Pentru aceea să-i fie şi de la noi, cu tot venitul .

Şi la aceasta, de asemenea îi dăm şi întărim dreapta lui ocină şi cumpărătură, a şasea parte din satul Galbeni, din tot satul, cu iaz şi cu moară pe pârâul satului, în acelaşi ţinut Neamţ, care îi este dreaptă cumpărătură de la Toma Birtoc şi de la fratele lui, Matei aprod, copiii Erinii Birtocoaie, nepoţii Vasilicăi, din dreptul lor uric, pe care l-au avut de la Ştefan voievod cel Bătrân. Aceea şi-a cumpărat-o pentru patruzeci de ughi galbeni.

Şi la aceasta, de asemenea dăm şi întărim mai sus scrisului Gheorghie spătar şi cneaghinei lui, Nastasia, o parte de ocină din satul Aldeşti, a treia parte din jumătate de sat ce este în ţinutul Neamţ, care <acea>[1] parte de <ocină>[1] le este lor dreaptă ocină şi cumpărătură de la sora lor Dochița, fiica Maricăi, şi de la fiii ei, Pătraşco şi Scânteie şi Simeon şi Mărica şi Todora, pentru cincizeci de taleri de argint, din dreptul lor uric, ce au împreună, de la Ştefan voievod cel Bătrân.

Şi la aceasta, de asemenea le dăm şi le întărim două locuri de două case din satul Durneşti, ce şi-au cumpărat de la Todosia cneaghina lui Stavăr, şi de asemenea toată partea ei, ce se va alege, de moştenire din acelaşi sat Durneşti, cu loc de iaz. Aceea ei şi-au cumpărat-o pentru patruzeci de taleri de argint.

Şi la aceasta, de asemenea le dăm şi întărim o casă din acelaşi sat, din Durneşti, pe care şi-au cumpărat-o de la popa Simeon, şi de la Ion, şi Ilarion, şi Toader, şi de la sora lor, Mărica, fiii ...[2], nepoţii Durnei, pentru treizeci de taleri de argint. Şi de asemenea jumătate de jirebie din acelaşi sat, din Durneşti, care aceea ei şi-au cumpărat-o de la Gligorie Nicşea pentru doisprezece taleri de argint.

Pentru aceea, această mai sus scrisă selişte Sacalăşeştii, cu loc de moară la Topolița, şi acele toate mai sus scrise părţi de ocină din satul Galbeni şi din satul Aldeşi şi din Durneşti să-i fie de la noi slugii noastre, Gheorghie spătar, şi cneaghinei lui, Nastasia, drepte ocini şi danie şi miluire şi cumpărătură şi întărire, lor, şi copiilor lor, şi nepoţilor, şi strănepoţilor, şi întregului lor neam, care li se va alege cel mai apropiat, neclintit lor, niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul acelei mai sus scrise selişti, Sacalăşeştii, şi al tuturor acelor părţi de ocină, ce sunt în ţinutul Neamţ, să le fie din toate părţile, după hotarul lor vechi, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului Noi, Io Ştefan Tomşa voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Dumitraşco Ştefan, mare vornic de Ţara de Jos, credinţa panului ...[2] mare vornic de Ţara de Sus, credinţa panului Tăutul şi a panului Iuraşco Dracea, pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ionaşco şi Dumitru pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Vasilie Bucium pârcălab de Roman, credinţa panului Miron Barnovschi, hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Gheorghe postelnic, credinţa panului Alexa spătar, credinţa panului Apostol ceaşnic, credinţa panului Neculachi stolnic, credinţa

www.dacoromanica.ro

panului Mihalachi vistiernic, credinţa panului Coroi comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru, sau iarăşi pe oricine îl va alege Domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării noastre a Moldovei, acela să nu clintească dania şi miluirea şi întărirea şi întocmirea noastră, <ci să-i>[1] întărească, pentru că îi sunt drepte ocini şi danie şi miluire şi cumpărătură pe drepţii şi propriii lui bani.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Ionaşco Ghianghea mare logofăt, să scrie şi să lege pecetea noastră de această adevărată carte a noastră.

A scris Borăleanul, la Iaşi, în anul 7131 <1623>, luna aprilie, 8 zile.

† Eu, Ghianghea logofăt <m.p.>.

Arh. St. Bucureşti, Peceţi I, nr.199. Orig., pergament (39x57 cm.), rupt la îndoituri, lipit pe pânză, cerneală cafenie, pecete domnească mare, deteriorată, atârnată cu şnur împletit de mătase albastră şi roşie.

Idem, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CCCXLI/19 (trad. rom incompletă).

EDIŢII: „Bul. Com. Mon. Ist.", XXVI(1933), p. 106 (menţ.); *D.I.R.* A, XVII, vol.V, p.209-210, nr. 280 (trad. rom. după orig.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. Mold.*, II, p.44, nr.142 (rez. dezv.).

---

[1] Rupt în orig.

[2] Loc liber în orig.

52 1623 (7131) aprilie 9

† М(и)л(ос)тїю Б(о)жїю, Мы, Иѡ Стефан Томше воевода, г(о)сподаръ Земли Молдавскои. Сѫж(є) тот истинніи слѫг(а) наш вѣрииі Лѫпѫл третїи логофет жаловали есми емѫ ѡсовиою нашею м(и)л(о)стїю и дали и поѫтвръдили есмы емѫ оу нашею Земли Мѡлдавскою его правїи ѡтиниии и выкѫпленїе ѡт его правїих исписоаче за викѫпленїе что ѡи имал ѡт самого г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми два части за ѡти(и)иѫ ѡт село Бождъреши, ежи раздмлѣет сѧ село иа три части, что иа Ръѫт, ѫ волост(и) Сорокскомѫ, и съ врѫд за млеи ѫ Ръѫт, что ѡи их бѣ кѫпил ѡт Въсїаии ѡт сестра его, Ангелина, с(ы)и(о)ве Стаика, виѫши...[1], и ѡт виѫк их, Ишиашко с(ы)инъ Дръган, въси прѣѡнѫши Михалчеи, и ѡт племеиице их, Шефан и брат его, Єремашко, и Трошка, и сестри их, Кълина, с(ы)и(о)ве Ишиашко, виѫши Мдикъи, прѣѡнѫши Федѫла, за свои правих и питоми п(и)н(ѣ)зи ради шестдесѣт ѫгорскиx. И испривилїе что ѡии имали за дѣдн(и)иѫ иа того села, сице свѣдителствовал во запалили им тътари въ єдна пеѡере и съ иное им стежаиїе

www.dacoromanica.ro

ино если wбрѣщет сѣ нѣкогда нѣкиx нарѣденїе на того села да сѣ не вервети и да възметсѧ и дати сѣ въ рѳки болѣринѳ н(а)шем(ѳ) више писанномѳ Лѳпѳл третїи логофет.

Тѣм ради како да ест емѳ wт нас ѳрик и потвръжденїе съ въсем доходом.

И w том тиже даем и потвръждаем болѣринѳ нашемѳ више писанномѳ, Лѳпѳл третїи логофет на една част за wтн(и)нѳ wт село Мачкъѳци, что на Ръѳт, ѳ волwст(и) Ѻрхею, по ниже Старїи Ѻрхеюл, wт половина село третаа часть, wт вишнаа половина и съ части wт млен wт нижнїи брѳд, ежи сови кѳпил wт Сорица дочка Живалъ и wт племеница еи, Крѣца дочка Сави Боротко, и пак wт племеница иx, Дѳмитра дочка Иwнашко, wнѳка Живалж, въси внѳци и прѣwнѳци К(ъ)рсти брат Поросѣчи, wт испривилїе за измѣнн wт Алеѯандра воевода за тридесѣт ѳгорскыx.

И тиже даем и потвръждаем емѳ на дрѳга част за wтн(и)нѳ wт тогоже села Мачкъѳци wт нижнаа половина елико сѣ изберит част Фръцїїан ежи сови купнл wт Доска и wт сестра еи...[1] дочци Фръциїанѳ за двадесѣт ѳгорскиx.

Тѣм ради како да ест емѳ wт нас ѳрик и викѳпленїе и потвръжденїе съ въсем доходом емѳ, и дѣтим его, и wнѳчатом, и працоратом его и въсемѳ родѳ его, кто сѣ емѳ изберн нанблнжнїи непорѳшенѳ, емѳ, неколиже, на вѣки вѣчнїи.

Я на то ест вѣра нашего г(о)сп(о)д(ст)в(а) више писаннаго, Мы, Иw Стефан воевода, и вѣра богари наших: вѣра п(а)на Дѳмитрѳ Шефан вел дворник Долнѣи Земли, вѣра п(а)на [1] вел дворник Горнѣи Земли, вѣра пана Тъѳтѳл и Юрашко Драчѣ пръкълави Хотинскаго, вѣра пана Иwнашко и Дѳмитрѳ пръ<къ>[2]лави Неметскаго, вѣра пана Василїе Бѳчим и ...[1] пръкълаби Романскиx, вѣра пана Мирон Барновскїи хетман и пръкълав Сѳчавстѣи, вѣра пана Гиwргїе постелника, вѣра п(а)на Алеѯа спътарѣ, вѣра п(а)на Апостол Катарцивл чашника, вѣра п(а)на Некѳлакїе столника, вѣра п(а)на Михаилаки вистѣрника, вѣра п(а)на Корвю комиса и вѣра въсѣx боѣри нашиx молдавскиx, великиx и малиx.

Я по нашим животѣ, кто бѣдет г(о)сп(о)даръ, wт дѣтиx наши или wт нашего рода или пак кого Б(ог)ъ изберит г(о)сп(о)д(а)ръ бите нашїи Земли Молдавстїи, тот би емѳ не порѳшил нашего даанїе и потвръжденїе, нъ паче емѳ дали и ѳкрѣпили, занеже сѳт емѳ правїи wтн(и)ни и викѳпленїе на своиx правиx и потомиз п(и)нѣѕи.

Я наиволшїи крѣпост и <по>[2]твръжденїѧ томо въсемѳ више писанномѳ, велѣли есми нашемѳ вѣрномѳ и почтенномѳ болѣринѳ п(а)нѳ Иwнашко Гангѣ великомо логофетѳ писати и нашѳ печат прївѣзати къ семѳ истиномѳ листо нашемѳ.

Писал Дѳмитрѳ, ѳ Исоx, въ лѣто ҳ҃зр҃лѳ̀ априлїе ѳ̀ д(ь)ни.

www.dacoromanica.ro

Гюнгѣ логофет искал <m.p.>.

† Din mila lui Dumnezeu, noi, Io Ştefan Tomşa voievod, domn al Ţării Moldovei. Iată pe această adevărată slugă a noastră şi boier credincios Lupul al treilea logofăt l-am miluit cu mila noastră deosebită şi i-am dat şi i-am întărit în Ţara noastră a Moldovei dreptele lui ocini şi răscumpărări din ispisoacele lui drepte pentru răscumpărare ce el le avea de la însumi domnia mea, două părţi de ocină din satul Bojdăreşti, care sat se împarte în trei părţi şi este pe Răut, în ţinutul Sorocii, şi cu vad de moară în Răut, pe care el le-a cumpărat de la Văsiian şi de la sora lui, Anghelina, fiii Stancăi, nepoţi... [1], şi de la nepotul lor, Ionaşco, fiul lui Drăgan, toţi strănepoţii lui Mihalcea, şi de de la nepotul lor, Ştefan, şi fratele lui, Eremeşco, şi Troşca, şi sora lor, Călina, fiii lui Ionaşco, nepoţii Maicăi, strănepoţii Fedulei, pentru banii săi drepţi şi proprii, pentru şasezeci de galbeni ungureşti. Şi privilegiile pe care ei le aveau pe această dedină din sat au mărturisit că le-au ars tătarii într-o peşteră şi cu alte bunuri, iar dacă vor apărea vreodată careva drese pe acel sat să nu se creadă şi să se ia şi să se dea în mâinile boierului nostru mai sus scris, Lupul al treilea logofăt.

De aceea, să-i fie şi de la noi uric şi întărire cu tot venitul.

Şi întru aceea de asemenea dăm şi întărim boierului nostru mai sus scris, Lupul al treilea logofăt, o parte de ocină din satul Macicăuţi, ce-i pe Prut, în ţinutul Orheiului, mai jos de Orheiul Vechi, din jumătate de sat a treia parte din jumătatea de sus şi cu părţi de moară din vadul de jos, pe care şi le-a cumpărat de la Soriţa, fiica lui Jivală, şi de la nepoata ei, Creaţa, fiica lui Sava Borotco, şi iarăşi de la nepoata lor, Dumitra, fiica lui Ionaşco, nepoata lui Jivală, toţi nepoţii şi strănepoţii Cârstei, fratele lui Poroseaci, din privilegiul de schimb de la Alexandru voievod, pentru treizeci de galbeni ungureşti.

Şi de asemenea, îi dăm şi îi întărim o altă parte de ocină din acelaşi sat Macicăuţi din partea de jos cât se va alege partea lui Frăţiian pe care a cumpărat-o de la Dosca şi de la sora ei[1], fiicele lui Frăţiian, cu douăzeci de galbeni ungureşti.

Drept aceea ca să-i fie lui şi de la noi uric şi răscumpărare şi întărire cu tot venitul, lui, şi copiilor lui, şi nepoţilor, şi strănepoţilor lui, şi la tot neamul lui, cine i se va alege mai apropiat neclintit, lui, niciodată în vecii vecilor.

Şi la aceasta aceea este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi, Io Ştefan voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Dumitru Ştefan mare vornic al Ţării de Jos, credinţa panului ... [1] mare vornic al Ţării de Sus, credinţa panului Tăutul şi Iuraşco Dracea, pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ionaşco şi Dumitru, pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Vasile Bucim şi ... [1] pârcălabi de Roman, credinţa panului Miron Barnovschi, hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Ghiorghie postelnic, credinţa panului Alexa spătar, credinţa panului Apostol Catargiul ceaşnic, credinţa panului Neculachie stolnic, credinţa panului Mihăilachi vistiernic, credinţa panului Coruiu comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

www.dacoromanica.ro

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine Dumnezeu îl va alege domn să fie în Ţara noastră a Moldovei, acela să nu strice dania şi întărirea noastră, ci mai mult să-i dea şi să-i întărească, deoarece îi sunt lui drepte ocini şi cumpărături cu banii săi drepţi şi proprii.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor de mai sus scrise am poruncit boierului nostru drept şi cinstit panului Ionaşco Ghianghea mare logofet să scrie şi pecetea noastră să o lege la această carte adevărată a noastră.

A scris Dumitru la Iaşi, în anul 7131 (1623) aprilie 9 zile.

Ghianghea logofăt a iscălit <m.p.>.

Arh. St. Bucureşti, Peceţi I, nr.226. Orig., perg. (51x62,5 cm.), cerneală cafenie, pecete domnească mare (cca 13 cm. în diam.), atârnată cu şnur de mătase roşie şi albastră, cu capul de bour într-un scut heraldic triunghiular ascuţit având steaua între coarne, soarele şi sabia în stânga, luna şi lancea în dreapta, iar în exergă, între două cercuri perlate, legenda: Іѡ Стефан Тѡмша воєвода, Божіїю милостїю, господаръ Земле Молдавскоі († Io Ştefan voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei).

Idem, Fotografii de documente, VI/12 (foto orig.).

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.44-45, nr.143 (rez. şi descr. peceţii).

---

[1] Loc liber în orig.

[2] Omis.

[3] În loc de „питоми".

53

1623 (7131) aprilie 9

† М(и)л(ос)тїю Б(о)жїю, Мы, Иѡ Стефан Томшѧ воєвода, господаръ Земли Мѡлдавскои. Знаменито чиним исим листом нашим всѣм кто на иим възрит, или чточїи єг(о) ѕслышит. Ѻж(є) тот истинніи волѣринѫ наш вѣрніи Маиолаки вел митник слѫжил прѣжде иніим с(вѧ)топочившїи прадніи г(о)сп(о)дарем право и вѣрно и сда слѫжил и г(о)сп(о)д(ст)в(ѫ) ми правою и вѣрно. Ино ми видѣвше єго правою и вѣрною єго слѫжво до нас жаловали есми єго ѕсовно нашеи м(и)л(о)стїю и дали и пом(и)л(о)вали есми емѫ wт нас ѫ нашеи Земли Молдавскои съ три селове: на имѣ Рогожанїи, и Бистѣрничїи и Рошїїачїи на Рѣѫт, что ѫ в(о)лост Сорока, съ брѫдове за млени и съ болотами рибними и село Мъшчанїи на Нистрѫ, что ѫ того волѡст, что тѣх више писаніи селове бѣше Исак Балики хетман, нж изгѫвили wн въ свои викланство когда възвизали сѣ съ г(о)сп(о)динѫ их,

www.dacoromanica.ro

Костантин воєвода, и съ миого миожиства лѣхове и козаци над г(о)сп(о)д(ст)вми и иа скипртѫ чиститаго царѣ и велик ръзвою сътворишѣ с ними иа рѣцѣ Жнзїю и Б(ог)ъ прѣдал их под мечем г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми єдиже и кости их лавѣ прѣд лежит въ вѣчное свѣдѣтелство.

Тѣм ради како да єст ємѫ и ѡт иас ѳрик и ѡти(и)иѫ съ въсем доходом, емѫ, и дѣтим его, и ѳиочатом ег(о), и прѣцоратом и въсемѫ родѫ его, кто сѣ емѫ изверит иаиближиїи иепорѫшеиѫ, емѫ, иеколижи иа вѣки вѣчнїи.

Я хотар тѣм више писанїи селове иа имѣ Рогожѣнїї, и Вистѣрничїи и Рошїїачїи иа Ръѫт, что ѫ в(о)лост Сорокскомѫ и село Мъшчѣнїї на Нистрѫ въ того волѫст да єст им хотар ѡт ѳсих сторони по своими старими хотари по кѫда из вѣка ѡживали.

Я иа то єст вѣра иашего г(о)сп(о)д(ст)в(а) ии више писаниаго, Мы, Иѡ Стефан Томшѣ воєвода, и вѣра вошариҳ иашихъ: вѣра п(а)на Дѫмитрѫ Шѣфан вел двориик Долнѣи Земли, вѣра п(а)на ...[1] вел двориик Горнѣи Земли, вѣра п(а)на Дръгаи Тъѵтѵл и Юрашко Драчѣ пръкълаби Хотиискаго, вѣра п(а)на ...[1] пръкълаби Немецскаго, вѣра п(а)на Вас(и)лїѣ Бѫчим и ...[1] пръкълаби Романскїи, вѣра паиа Мирон Бариовскїи хетман и пръкълаб Сѫчавстѧи, и вѣра п(а)иа Ѧллеѯа вел спътар, вѣра п(а)на Гиѡргїе постелиика, вѣра п(а)на Ѧпостол Катарицѫл вел чашиик, вѣра п(а)на Тома столиика, вѣра п(а)на Миҳъилаки вистѧриика, вѣра п(а)на Корѫю комиса и вѣра въсѣҳ вошариҳ иашиҳ, великиҳ и малиҳ.

Я по иашим животѣ и г(о)с(по)д(ство)в(а)нїи, кто бъдет г(о)сп(о)д(а)ръ ѡт дѣтиҳ иашиҳ или ѡт иашего рода или пак кого Б(ог)ъ изверит г(о)сп(о)д(а)ръ вите иашеи Земли Мѡлдавстѣи, тот би емѫ ие порѫшил иашего дааиїе и м(и)л(о)ваиїе, иж али би емѫ дали и ѳкрѣпили да єст емѫ права даиїе и м(и)л(о)ваиїе.

Я кто сѣ покѫсит разѫстє иашего дааиїѧ и м(и)л(о)ваиїе и ѳстроеиїе, тъ да єст проклѣт и тръклѣт ѡт Г(оспод)а Б(ог)а сътворишаго иебо и земли и ѡт Пр(ѣ)ч(и)ста его М(а)терь, и ѡт ѳ҃ї С(вѧ)тиҳ връховниҳъ Ап(о)ст(о)ли и ѡт Чети<ри>[2] Єѵ(аи)г(ели)сти и ѡт т҃и҃ Сѫ(ть)цъ ежи въ Никїиских и ѡт въсѣҳ с(вѧ)тиҳ, амии.

Я иаиболшѫю крѣпост и потвръжденїе томо въсе више писаниомѫ велѣли есми нашемѫ вѣрномѫ и почитениомѫ болѣринѫ п(а)нѫ Иѡиашко Гѧнгѣ вел логофет писати и ашѫ печати привѣзати къ семѫ истиномѫ листо нашемѫ.

В(ъ) л(ѣ)тѡ ҳ҃зр҃л҃а април(їе) ѳ҃ дни.

Стефан воєвода <m.p.>.

Иѡнашко Гѧнгѣ логофет <m.p.>.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, noi, Io Ştefan Tomşea voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se. Iată acel adevărat boier al nostru credincios, Manolachi, mare vameş, a slujit înainte sfântrăposaţilor domni de mai înainte dreptcredincios şi a slujit şi domniei mele drept şi credincios. Deci noi, dacă am văzut slujba lui dreaptă şi credincioasă faţă de noi, l-am miluit cu mila noastră deosebită şi i-am dat şi l-am miluit de la noi în Ţara noastră a Moldovei cu trei sate, anume: Rogojanii, şi Vistiernicii şi Roşiiacii pe Răut, care sunt în ţinutul Soroca, cu vaduri de moară şi cu bălţi de peşte, şi satul Măşceanii pe Nistru în acelaşi ţinut, care acele sate mai sus scrise au fost ale lui Isac Balica hatman, dar le-a pierdut în viclenia sa, când s-a ridicat cu domnul său, Costantin voievod, şi cu mare mulţime de leşi şi cazaci împotriva domniei mele şi a sceptrului cinstitului împărat şi am făcut mare război cu ei pe râul Jijia şi Dumnezeu i-a dat sub sabia domniei mele, unde şi oasele lor zac, ca mărturie veşnică.

De aceea, să-i fie lui şi de la noi uric şi ocină, cu tot venitul, lui, şi copiilor lui, şi nepoţilor lui, şi strănepoţilor, şi la tot neamul lui, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul acelor sate mai sus scrise, anume: Rogojanii şi Vistiernicii şi Roşiiacii pe Răut, care sunt în ţinutul Soroca, şi satul Măşceanii pe Nistru în acelaşi ţinut, să fie din toate părţile pe hotarele lor vechi, pe unde au stăpânit din veac.

Iar întru aceea este credinţa domniei noastre, mai sus scrisului, noi, Io Ştefan Tomşea voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Dumitru Ştefan, mare vornic al Ţării de Jos, şi credinţa panului ...[1] mare vornic al Ţării de Sus, şi credinţa panului Drăgan Tăutul şi Iuraşco Dracea, pârcălabi de Hotin, şi credinţa panului ...[1] pârcălabi de Neamţ, şi credinţa panului Vasilie Bucim şi ...[1] pârcălabi de Roman, şi credinţa panului Miron Barnovschi, hatman şi pârcălab de Suceava, şi credinţa panului Alexa mare spătar, credinţa panului Ghiorghie postelnic, credinţa panului Apostol Catargiul, mare ceaşnic, credinţa panului Toma stolnic, credinţa panului Mihăilachi vistiernic, credinţa panului Corui comis şi credinţa tuturor boierilor noştri mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră cine va fi domn, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine Dumnezeu îl va alege să fie domn al Ţării noastre a Moldovei, acela să nu-i strice dania şi miluirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească ca să-i fie lui dreaptă danie şi miluire.

Iar cine va îndrăzni să strice dania şi miluirea şi întocmirea noastră acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de Domnul Dumnezeu, care a făcut cerul şi pământul, şi de Preacurata lui Maică, şi de 12 Sfinţi Apostoli, şi de Patru Evanghelişti şi de 318 Părinţi care au fost la Niceea şi de toţi sfinţii, amin.

www.dacoromanica.ro

Iar pentru mai mare putere şi întărire a celor tuturor mai sus scrise am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier panului Ionaşco Ghianghea mare logofăt să scrie şi să lege pecetea noastră la această carte adevărată a noastră.

În anul 7131 aprilie 9 zile.

Ştefan voievod <m.p.>.

Ionaşco Gheanghea <m.p.>.

Arh. St. Bucureşti, Peceţi I, nr. 200. Orig., perg. (22-28x44-52 cm.), tăiat în colţul de jos din dreapta, cerneală cafenie (invocaţia în cerneală roşie şi aur, iar semnătura domnului în cerneală roşie), pecete domnească mare (cca. 12,5 cm. în diam.), atârnată cu şnur de mătase roşie şi albastră, deteriorată puţin la partea inferioară.

Idem, Ms. nr. 628, f. 676 v-677 r. (copie prescurtată în Condica Asachi I scrisă la sfârşitul sec. XVIII).

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.45, nr.144 (rez. şi descr. arheografică).

---

[1] Loc liber în orig.

[2] Omis.

54 1623 (7131) aprilie 9

† М(и)л(ос)тїю Б(о)жїю, Iw Стефан Томше воевода, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Знаменито чиним исим листом нашим всѣм кто на нь възрит или чточитѣ его ѕслышит. Сего тот истинніи слѹга наш Мїерѣ Мармоурє ѹрикарю жаловали есми емѹ особиою милостию и далы и поутвръдили есми емѹ оу нашею Земли Молдавскои его правїи отинни и викѹпленїи wт его правиҳ исписоаче за викѹпленїи что wи имал wт Радѹл воевода, и wт Алеѯандра воевода, и wт г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми една част за отинив wт четврътаа част от село Змїѣни четврътаа част съ мѣстове за млине на потоце Смила и ѹ Богдана и съ домовѣ что wи соби искѹпил wт племенич его Мѧрика и wт сынове ен, Офрим и Алвѹл, ради двадесѣт талер сребиыҳ, част Єрини и брат ен Глигорїе сынове Пъраски и част тѣтка иҳ Одоксїѣ почто Ирина и брат ен Глигорїе, сынове Пъраски, всхотѣли възѣти п(и)н(ѣ)зи от Некора вел дворник абї и вратит с Марики и с(ы)нове ен, Фрим и Алвѹл, ради тоа част за отинив от село Змиѣни, а слѹга наш Мнерѣ Мармѹре ѹрикарю сѫца им наиближніи племенич не вьсхотѣл пѹстити тѹждїи люди вьините вь иҳ правою отинив и дѣдинив иъ сам вратил тиҳ виш(є) писаниҳ пенѣзи.

И пакиж(є) дрѹгою част за отинив отдат <половина от село Береци половина что ест емѹ викѹпленїе от Маѯим сын Илѣна отинѣ за от ѹрик за

www.dacoromanica.ro

раздѣленїе что имала баба его, Нѣга от Богдан воевода и съ половина от млин готов на потоцѣ селаради четыредесѣт талер витых. Тѣм ради како да ест>[1] ем8 и от нас 8рик и потвръжденїе съ всѣм доходоми.

Пакиж(е) др8гїи част за отнини от едно бр8д за млен съ млин готов от села Гергеци(и) на гръло П8тною половина, але разве осма част ест ем8 вык8пленїе от <Пе>[2]три и от братїе его от бр(а)тиеи Пътръшкан, сынове Тоадер Коркил, ради шестнадесѣт пен(ѣ)зи добриx и от тогож(е) бр8д за млен от село Гергици(и) половина что ест ем8 вик8пленїе от Тоадер Бръвосв8л и от сестра его Ѧнгелина ради девѣт п(е)н(ѣ)зи добриx. И тыж(е) др8гою част за отнин8 от четвръта част от тогож(е) бр8д за млин от село Гергеци(и) трета част и от таа др8гаа половина осмаа част что ест ем8 вык8пленїе от Спиридон и от сестра его Ѧнка сынове Патк8л ради шест п(е)н(ѣ)зи добриx и тиж(е) др8гою част за отнин8 от тогож(е) бр8д за млин от село Гергеци(и) от четвръта част, третаа част что ест ем8 вык8пленїе от Тома и от брат его Бълч8л и сестра их Роѯанда, с(ы)нове Стоика, ради три ...[3] п(и)н(ѣ)зи добриx. И тыж(е) др8гое част за отнин8 от четвръта част от тогож(е) бр8д за млин готов от село Гергеци(и) третаа част что ест ем8 вык8пленїе от Дѣлев8 и от сестри его Катрина и Софїика, сынове Ѧнкаа, въси вн8ци Тоадерко Кирил ради три п(и)н(ѣ)зи добриx. Тѣм ради како да ест ем8 и от нас 8рик и потвръжденїе съ въсем доходом.

И о том прїиде прѣд нами и прѣд оусими нашами молдавскими волѣри, великими и малїми, слоуѕѣ иашъ Василїѫ Х8х8лѣ дїѣк сын Марики он8к Гиоргїе логофет по его доброю волю, неким непон8жден, а ни присилован, и продал свою правою отнин8, и дѣднин8 от 8рик за дѣднин8 что имал дѣд его, Гиоргїе логофет, от Стаараго Стефан воевода и от привелїѣx за вик8пленїе и потвръжденїе в знаменик что имал дѣд его, Гїоргїе логофет, от Петра воевода едно село иа имѣ Ивънецїи съ дворове готови, съ мѣсто за млин иа потоцѣ села и съ пасики и съ полѣнами. Таа си продал слѳзѣ нашем8 Мїерѣ Мармѳре 8рикар8 ради триста 8горскиx п(и)н(ѣ)зи добриx. И заплатил ем8 испльно въси тїи виш(е) писанїи п(и)н(ѣ)зи т̃ 8горскиx п(и)н(ѣ)зи добриx пред нами и прѣд 8сими иашими молдавски волѣри.

Ино ми видѣвши добраволно их и съ лагодною к том8ж(е) и испльною заплат8, а ми такождере и от нас дали и потвръдили есми слѳзѣ нашем8 виш(е) писанном8 Мїерѣ Мармѳре 8рикар8 тое прѣдреченное село на имѣ Ивънеци с двори [не]готови и съ млин и с пасики и с полѣнами. Тѣм ради како да ест ем8 и от иас 8рик и вїк8пленїе и потвръжденїѫ съ всѣм доходом, ем8, и дѣтем его, и оиочетом, и превночетом, и прѣцоретом его и въсем8 род8 его кто сѣ езверет наиближнїи, непорв8шено николиж(е), на вѣки.

www.dacoromanica.ro

Я хотар та виш(є) писанное село Ивънещи да ест емѹ на знамени по своими старими хотари, по кѹда из вѣка оживали.

Я на то ест вѣра нашего г(о)сп(о)д(ст)в(а), мы, Iѡ Стефан Томше воевода, и вѣра бояри наших: вѣра пана Шефан вел дворник, вѣра пана ...[3] вел дворник, вѣра пана Тѣѹтѹл и Драчѣ пръкълабове Хотинских, вѣра пана Ионашко и Дѹмитрѹ пръкълабове Нем(є)цких, вѣра пана Василїе Бѹчѹм ... [3] пръкълабов Романских, вѣра пана Мирон Барновскїе хетман и портарю Сѹчавских, вѣра пана Гїоргїе пос(телника), вѣра пана Алеѫ спат(арѣ), вѣра пана Апостол чашника, вѣра пана Некѹлакїе стол(ника), вѣра пана Михаил вис(терника), вѣра пана Корѹю комис(а) и вѣра въсѣхъ воѣр наших молдавских, великих и малих.

Я по нашим животѣ, кто бѹдет г(о)сп(о)д(а)ръ от дѣтїи наших или от нашего рода или паки кого Б(о)гъ изберет г(о)сп(о)д(а)р вити ѹ нашїи Земле Молдавстеи, тот би емѹ не порѹшил нашего данїе и потвръжденїе, нъ паче ѹтвръдил и ѹкрѣпил, занеж(є) сѹт емѹ правїе отнини и викѹпленїи на своих правих питоми п(и)н(ѣ)зи.

Я на болшїи крѣпост и потвръжденїе томѹ въсемѹ виш(є) писанномѹ, велѣл есми вѣрномѹ и почтенномѹ волѣринѹ пан Ионашко Гѣнгѫ велнкомѹ логофетѹ писати и нашѹ печат привѣзати к семѹ истинномѹ листѹ нашемѹ.

Писал Мънжѣ в(ъ) лѣто ҳ҃зр҃л҃а м(есѧ)ца априлїе ѳ.

Гѣнгѫ вел логофет.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Ştefan Tomşa voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se. Cu aceasta l-am miluit cu mila noastră deosebită pe sluga noastră adevărată Mierea Marmure uricar şi i-am dat şi i-am întărit în Ţara noastră a Moldovei ocinile şi cumpărăturile lui drepte din adevăratele ispisoace de cumpărătură pe care el le-a avut de la Radul voievod, şi de la Alexandru voievod şi de la domnia mea, o parte de ocină din a patra parte din satul Zmiiani, a patra parte cu locuri pentru mori în pârâul Smilei şi în Bogdana şi cu casele pe care el şi le-a cumpărat de la nepoţii Maricăi şi de la fiii ei, Ofrim şi Albul, pentru douăzeci de taleri de argint, partea Erinei şi a fratelui ei, Gligorie, fiii Părascăi, şi partea mătuşii lor Odocsia, pentru care Irina şi fratele ei Gligorie, fiii Parascăi, au dorit să ia banii de la Necora mare vornic şi să întoarcă de la Marica şi fiii ei, Frim şi Albul, pentru acea parte de ocină din satul Zmiiani, iar sluga noastră Mierea Marmure, fiind lor cel mai apropiat, nu a vrut să lase oameni străini să intre în ocina lor adevărată şi dedină, ci însuşi a întors acei bani mai sus scrişi.

Şi iarăşi o altă parte de ocină a dat din jumătate din satul Bereşti jumătate, care îi este lui cumpărătură de la Maxim, fiul Ilenei, ocină din uric de împărţire ce l-a avut bunica lui, Neaga, de la Bogdan voievod, şi cu jumătate din moara gata pe

www.dacoromanica.ro

pârâul satului pentru patruzeci de taleri bătuţi. De aceea, să-i fie lui şi de la noi uric şi întărire cu tot venitul.

Şi iarăşi altă parte de ocină dintr-un vad de moară cu moară gata din satul Ghereşti în gârla Putnei jumătate, dar din a opta parte care îi este lui cumpărătură de la <Pe>trea şi de la fraţii lui şi de la fraţii lui Pătrăşcan, fiii lui Toader Corchil, pentru şasesprezece bani buni şi din cealaltă jumătate de moară din satul Gherişti jumătate care îi este lui cumpărătură de la Toader Bărbosul şi de la sora lui Anghelina pentru nouă bani buni. Şi de asemenea altă parte de ocină din a patra parte din acel vad de moară din satul Ghereşti a treia parte şi din cealaltă jumătate a opta parte, care îi este cumpărătură de la Spiridon şi de la sora lui, Anca, fiii lui Patcul, pentru şase bani buni. Şi de asemenea altă parte de ocină din acelaşi vad de moară din satul Ghereşti din a patra parte, a treia parte care îi este cumpărătură de la Toma şi de la fratele lui, Bălciul, şi sora lor, Roxanda, fiii lui Stoica, pentru trei ...[3] bani buni. Şi de asemenea altă parte de ocină din a patra parte din acelaşi vad de moară şi cu moară gata din satul Ghereşti a treia parte care îi este lui cumpărătură de la Deleu şi de la surorile lui, Catrina şi Sofiica, fiii Ancăi, toţi nepoţii lui Toaderco Chiril pentru trei bani buni. De aceea să-i fie şi de la noi uric şi întărire cu tot venitul.

Şi întru aceea a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră Vasilie Huhulea diac, fiul Maricăi, nepotul lui Ghiorghie logofăt, de bunăvoia lui, de nimeni silit, nici asuprit, şi a vândut a sa dreaptă ocină şi dedină din uricul de dedină pe care l-a avea bunicul lui, Ghiorghie logofăt, de la Ştefan voievod cel Bătrân şi din ispisocul de cumpărătură de la Ioan voievod, şi din privilegiile de cumpărătură şi întărire în semne pe care le-a avut bunicul lui, Ghiorghie logofăt, de la Petru voievod, un sat anume Ivăneştii, cu curţi gata şi cu loc pentru moară pe pârâul satului şi cu prisăci şi cu poieni. Aceea a vândut-o slugii noastre Mierea Marmure uricar pentru trei sute de bani ungureşti buni. Şi i-a plătit deplin toţi acei mai sus scrişi bani, 300 de bani ungureşti buni, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni.

Deci noi, văzând a lor bunăvoie şi această înţelegere şi plată deplină, şi noi, de asemenea, şi de la noi am dat şi am întărit slugii noastre mai sus scrise Mierea Marmure uricar acel sat mai sus scris anume Ivăneşti, cu curţi gata şi cu moară şi cu prisăci şi cu poiene. De aceea să-i fie şi de la noi uric şi cumpărătură şi întărire, cu tot venitul, lui, şi copiilor, şi nepoţilor, şi strănepoţilor, şi răstrănepoţilor lui şi întregului său neam, cine i se va alege cel mai aproapiat, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acelui mai sus scris sat Ivăneştii să fie după semne pe hotarele lui vechi, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, Noi, Io Ştefan Tomşa voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Dumitraşco Ştefan, mare vornic, credinţa panului ...[3] mare vornic, credinţa panului Tăutul şi Dracea, pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ionaşco şi Dumitru, pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Vasilie Bucium ... [3] pârcălabi de Roman, credinţa panului Miron Barnovschi, hatman şi portar de Suceava, credinţa panului Ghiorghie postelnic, credinţa panului Alexa spătar, credinţa panului Apostol ceaşnic, credinţa panului Neculachie stolnic,

www.dacoromanica.ro

credinţa panului Mihail vistiernic, credinţa panului Corui comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine Dumnezeu va alege domn în Ţara noastră a Moldovei, acela să nu strice dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-l împuternicească, deoarece îi sunt drepte ocine şi cumpărături cu banii săi drepţi şi proprii.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului boier pan Ionaşco Ghianghea mare logofăt să scrie şi să lege pecetea noastră la această carte adevărată a noastră.

A scris Mânjea în anul 7131 (1623) luna aprilie 9.

Gheanghea mare logofăt.

După Murzachevici, *Zapiski Odesskago...*, vol.IV, p.346-348 (text slav.). Menţiunea editorului: „Pergament, pecete atârnată împrimată în ceară roşie cu legenda „Iw Стефанъ Томша воевода, Б(о)жїю м(и)л(ос)тїю, г(оспо)дар Земле Молдавскои", în centru stema cu capul de bour, soarele şi luna în părţi."

ALTE EDIŢII: Berechet, *Doc. slave*, p.337.

---

[1] Menţiunea editorului: „A fost adăugat un rând, care a fost ulterior şters".

[2] Omis.

[3] Aşa în textul editat.

55 1623 (7131) aprilie 10

7131 <1623> aprile 10.

Hrisov de la Ştefan v(oie)v(o)d întăritoriu lui Strătilat Borulean uricariu a şasa parte din satul Ivancicăuţii, ce să numeşte Drăgomireşti; ca să-i fie despre toate părţile după hotarăle vechi.

Arh. St. Iaşi, Documente, CDL/100, p.307-308/f. 171 (169), nr.100/13. Rez. în copia unei cărţi de judecată a Divanului din 1823 noiembrie 5 din condica de „docomenturile moşiei Cocorenii, Loeştii şi a cincea parte din Ipoteşti, din ţinutul Botoşanii, proprieteatea a dumisale log(ofătului) Anastasie Başotă", de la mijlocul sec. XIX.

56 1623 (7131) aprilie 12, Iaşi

† Иw Стефан Томшѣ воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Сѫж(е) тот истинніи наш болѣрин вѣрніи, Лѵпѵл трєтіи лwгофът,

www.dacoromanica.ro

слоужил нам право и вѣрно, и земли нашеи. Ино мы видѣвше его право и вѣрною его слоужбѹ до иас, еж(є) нам слѹжил, г(о)сп(о)д(ст)в(а) мы промылостивиχ сѧ и дали и пом(и)л(о)вали есми его шт нас съ єдна фалче и пол виноградї, что ѕ Хѹши, ѕ Гор Дрик, что таа виноград было правы дѣднинї Балики гетмана и изговили иχ въ виклѣиство, тогда єгда възвиѕали сѣ, съ мншг(о) множ(є)ства воиска ладинанска съ г(о)сп(о)д(и)нъ иχ Костантин вод(ъ) на г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми и на скиптрѹ ч(є)ститаго ц(а)рѣ и велик развои сътвориш҃ѣ с ни на рѣца Ѯижїю и Г(оспод)ъ Б(ог)ъ прѣдал иχ под мечем г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми идеж(є) и кости иχ лавѣ прѣдлежит въ вѣчное свѣдство.

Тѣм радї како да єст ємѹ шт нас ѕрик и штнинѹ съ въсем доχодом, ємѹ и дѣтим его иепорѹшено, ємѹ, николиж(є) на вѣки вѣчнїи.

Ѧ по нашем животѣ и г(о)сп(о)д(ст)ованїє, кто сѣ покѹсит сказитї и разорити сїїа наше дааніе и м(и)л(о)ваніе, тъ да єст проклѣт и тръклѣт шт Г(оспод)а Б(ог)а и Сп(а)са нашего І(сѹ)сѹ Х(рист)а и шт т҃їи С(вѧ)тиχ Ѿт(ь)цъ Никеискыχ и шт въсѣχ с(вѧ)тыχ Б(о)го ѕгодившиχ и да имает част съ Іѹдоѫ прѣдателем Г(осподи)нѣ въ безконечнїѧ вѣки и мъки, амин.

ѕ Їс, хс҃рл҃а ап(рилиє) в҃ї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Стефан воивода <m.p.>.

† Власїє <писал>.

<Pe verso, scris în aceeaşi vreme>: На єдна и пол фалче виноград ѣт Хѹш(и), дааніе ѣт Шєфан воєвода Томшѣ.

† Io Ştefan Tomşea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldova. Iată acest adevărat boier al nostru credincios, Lupul logofăt al treilea, ne-a slujit nouă şi ţării noastre drept şi credincios. De aceea, noi văzând dreapta şi credincioasa lui slujbă faţă de noi, ce ne-a slujit, domnia mea m-am milostivit şi am dat şi l-am miluit de la noi, cu o falce şi jumătate de vie, ce este în Huşi, în Dealul Dric, care acea vie a fost dedină a lui Balica hatmanul şi a pierdut-o în viclenie, atunci când s-a ridicat, cu mare mulţime de oaste leşească, cu domnul lor, Costantin voievod, asupra domniei mele şi asupra sceptrului cinstitului împărat, şi mare război s-a făcut cu dânşii la râul Jijia, şi Domnul Dumnezeu i-a pus sub sabia domniei mele, unde şi oasele lor aievea se află ca veşnică mărturie.

De aceea, să-i fie de la noi uric şi ocină, cu tot venitul lui şi copiilor lui, neclintit lui niciodată în vecii vecilor. Iar după viaţa şi domnia noastră, cine s-ar ispiti să strice şi să nimicească această danie şi miluire a noastră, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de Domnul Dumnezeu şi Mântuitorul nostru Iisus Hrisos şi de cei 318 Sfinţi Părinţi de la Nicheia şi de toţi sfinţii plăcuţi lui

www.dacoromanica.ro

Dumnezeu şi să aibă parte cu Iuda, vânzătorul Domnului, în veacurile şi chinurile fără sfârşit, amin.

În Iaşi, 7131 <1623> aprilie 12.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Ştefan voievod <m.p.>.

† Vlasie <a scris>.

<Pe verso, scris în aceeaşi vreme>: Pe o falce şi jumătate de vie de la Huşi, danie de la Ştefan voievod Tomşea.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CLXXXV/197. Orig., hârtie (31,5x21 cm.), cerneală cafenie, pecete domnească octogonală (1,5 cm.), timbrată, cusută cu mătase verde, deteriorată, semnătura domnului cu cerneală roşie.

Inst. de Ist. „A.D.Xenopol" – Iaşi, ms. M.Costăchescu, <*Doc. Mold. de la Ştefan Tomşa vv.*>, nr.1928 (492), f.7148-7149 (trad. rom.) şi f.7150-7151 (transcr. orig. sl.).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.210-211, nr.281 (trad. rom.) şi p.425 (foto).

57 1623 (7131) aprilie 12, Iaşi

Suret de pi ispisocu sârbescu de la domnul Ştefan Tomşa voievod din let 7131 <1623> apr(ilie) 12.

Cu mila lui Dumnezeu, noi Ştefan Tomşa v(oie)vod, domn Pământului Moldavii. Facim ştire cu aceastî carti a noastrî tuturor cui spre dânsa vor căuta sau ce<r>cetându-să vor auzi, că iată acestu adivărat credinciosu şi cinstit al nostru boieriu, dumnelui Ionaşcu Ghenghea marile logofăt, mai înainti slujând şi altor răposaţi domni cu multă cinsti, domnilor ci au fost cu dreaptă şi credincioasă slujbî pân(ă) şi la domniia me tot cu dreaptă şi credincioasă slujbî cătră noi, miluitu-l-am cu deosebitî a noastră milă, datu-l-am şi l-am întărit lui de la noi, întru a nostru Pământ al Moldaviii, pe a lui dreaptî moşii şi danii şi cumpărătură, din ipisocu de danii şi de cumpărături ci au avut de la Alexandru Iliiaş v(oie)vod, satul Mărgiucanii pe pârâul Tutuovii, despre răsărit, cu moarî în apa Tutovii, ci esti în ţân(u)tul Bârladului. Cari acel sat au fost drept domnescu, ascultător ocolului târgului Bârlad(u)lui, l-au cumpărat şi el de la Alexandru Ilieş v(oie)vod, drept şasă cai buni şi drept trii suti galbini ungureşti, cari acei cai şi acei bani s-au dat la trebuinţăle pământeşti, undi ave pârâ nevolnicii. Pentru aceea să-i fii lui şi de la noi cu tot venitul.

După aceasta, aşâjderea dăm şi întărim mai sus scrisu boierului nostru, dumisale Ionaşcu Ghenghea marilui logofăt, pe a lui dreaptă moşii şi cumpărătură, din ispisocu de cumpărătură ci ari de la însuşi domniia me, giumătati de sat din

www.dacoromanica.ro

Ruptura, cu vad de moară în pârâul Bârladului, ci esti în ţân(u)t(ul) Bârlad(u)lui, cari aceia esti lui cumpărătură de la Buculeiu ginerile Jăvroai şi de la toţi cumnaţii lui: Iacob Scântei, Nistor şi Ioan şi de la fraţii lui, drept una sută taliri de argint, bani buni, dintra a lor drept uricu ci au avut de la moşii lor.

Aşâjdirea şi ceialantă giumătati dintru acealaşi sat de Ruptură, dintru acealaş(i) ispisocu ci-l au de la însuş(i) domnia me. Cari aceea el au cumpărat de la Andonii ficior Petrii şi de la toţi fraţii lui şi de la Istrati ficior lui Trifan Răuliţi, şi de la Tropoteiu ginerile Barbului, şi de la Toader ficior lui Trifan Gladii, şi de la Zahariia ginerile Săsoai, şi de la Leoa ficior lui Pavăl şi de la Manea ficior pitarului şi de la Bălan ficior Ţărului, toţi nepoţii şi strănepoţii Danului, întru u sutî taliri de argint, bani buni, dintru acealaşi uric ci au avut éi de moşii.

După aceea, iar au venit, înnaintea noastră şi înaintea a tuturor boierilor noştri ai Moldavii, mari şi mici, Todosiiia fata Nastsâii, nepoata lui Toader Poniţi, di a ii bunăvoi, de nimi sălitî, nici asuprită, ş-au vândut a ei dreaptă ocină şi moşii a triia parti din sat Tomeştii, la Cazancea, ci esti în ţân(u)t(ul) Hârlăului, cu loc de iazul şi cu tot venitul, cari ace parti au luat-o de la feciorii şi nepoţii bătrânului Tomăscu, căci au vândut parte éi, Tomăscul, din satul Lucenii, ci esti pe Prut, în ţân(u)t(ul) leşii, şi partea éi din sat(ul) Socrojănii, iarăşi până în Căzanciul. Aceea au vândut-o boierului nostru mai sus scrisul, dumisale Ionaşcu Ghenghea marilui logofăt, drept doî suti taliri de argint, înainte nostră şi înaintea boieriloru noştri.

Aşâjdirea au cumpărat lui şi altă parti dintru acelaş(i) sat din Tomeşti, din a triia parti din mijlocu, giumătati de parti, cu parti di iazu şi cu tot venitul. Aceea au cumpărat lui şi de la Lupul şi de la frati-său Pătraş Costin şi soru-sa Maraia, toţi ficiorii lui Sămion Oţăl, nepoţi Drăganii, fetii Danciului Tomăscul, strănepoţi lui Ichim Piliialoviciu, drept cinzăci galbini ungureşti, din drepţi preveleghiuri ci au di mărturii de la Petru v(oie)vod şi din ispisocu de întăritură ci au avut de la Irimiia v(oie)vod.

Pentru aceea, celi mai sus scrisă, satul Mărgiucanii, cu moară în apa Bârlad(u)lui şi sat(ul) Ruptura pe Bârlad, în ţân(u)t(ul) Bârladului, cu vad de moară în apa Bârladului, şi giumătati din sat din Tomeşti, la Căzancea, ci esti în ţân(u)t(ul) Herlăului, să-i fii de la noi boieriului nostru mai sus scris Ionaşcu Ghenghea marile logofăt, dreaptă ocină şi cumpărătură şi întăritură şi uric, lui, şi feciorilor lui, nepoţiloru, şi strănepoţiloru, şi înprăştieţâloru şi a tot neamul lui, ci să va alegi mai de aproapi, neclintit nici odineoră, în vecinic.

Iar hotarul acelui mai sus scris satul Mărgiucanii şi cu moară în Bârlad şi sat(ul) Ruptura şi cu vad de moară iarăş(i) în Bârlad şi giumătati de sat Tomeştii, cu loc di iaz ci esti în ţânut(ul) Hârlăului, ca să-i fii lui, despre toati părţile, pe a loru celi bătrâni hotară, pe undi din vechiu au umblat.

Şi spre aceasta esti credinţa domnii noastri mai sus scrisă, Noi Ştefanu Tomşa voievod, credinţa dumisale Dumitraşc(u) Ştefan marile vor(nic) din Pământul de Gios, credinţa dumisale marilui vor(ni)c din Pământul se Sus, credinţa dumisale Tăutul şi Iuraşc(u) Draciul pârcălabu de Hotinu, credinţa dumisale Ionaşc(u) şi Dimitrul pârcălabii de Neamţu, credinţa dumisale Vasâlii Bucium

www.dacoromanica.ro

pârcălabul de Romanu, credinţa dumisali Miron Barnovschii hatman şi pârcălabu de Suceava, credinţa dumisale Gheorghii post(elnic), credinţa dumisale Neculaiu stol(ni)cu, credinţa dumisale Mihalachi vistiernicul, credinţa dumisale Coroia comis şi credinţa a tuturoru boieriloru noştri, mari şi mici.

Iar după a noastră viiaţi şi domnii, cini va fi domnu din fii noştri sau din neamul nostru sau iarăş(i) Dumnezău pe cine va alegi să fié domnu Pământului nostru a Moldavii, ca să nu-i strici de la dânsul a noastră danii şi întăritură şi aşăzământ, pentru că-i sânt lui direpti ocini şi cumpărături, pe a lui drepţi şi curaţi bani.

Şi pentru mai bună şi întemeiaré şi întăriré tuturoru celor mai sus scrisă, poruncit-am la al nostru boiaru Necoară cedincios al doilea logofăt ca să scrii şi a noastră peceti să o legi cătră această adivărată carti a noastrî.

S-au scris la Iaşi; Boleriuc <a scris>.

Iscălit de însuş(i) domnulu.

1817 maiu. Tălmăcit de Ghiorghii Radoviciu.

<Pe verso>: Nemul Buculeieştilor să trag din nemul a<l>de Crupenschi, care trag nemul lor, nemul Jorăi de la Cârlegătură şi trag moşii la Ruptură.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CCXXIV/25. Trad.
Ibidem, CXVI/196 (trad. din 1817) şi DCXXV/85 (trad. din 1828).
Arh. St. Iaşi, Documente, DXII/4 (trad. din 1828 februarie 21).

EDIŢII: *Creşterea colecţiunilor. 1920-1932*, p. 14, col. I (rez.); Iorga, *St. şi doc.*, V, p.216, nr.26 (rez. după aceeaşi trad.); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.211-213, nr.282 (aceeaşi trad.).

58 1623 (7131) aprilie 12

† М(и)л(ос)тїю Б(о)жїю, мы, Иѡ Стефан Томшѣ воєвод, г(оспо)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Знаменето чиним и с(ъ) сим листом нашим всѣм кто на нем възрит или чточїи его ѕслишит ћж(є) тот истиниї слѹга наш вѣрнїи Михаил Тъѕтѹл пръкълаб Хотинскїи жаловали есми его ѡсовною нашю м(и)л(ос)тїю дали и потвръдили есми емѹ ѡт нас ѕ нашїи Земли ѕ Молдавстѣи его правїи ѡтнинн и дѣднини и кѹпежниχ ѡт его правїи привилїаχ что имает за дѣднинѹ н за викѹпленїе и потвръж<дє>нїе: пол село Гръмещи, вишнаа половина, съ млини на рѣцѣ Сирѣтскои, что ѡн себе кѹпил ѡт ѕик ѹ его Тоадер с(ы)нъ Тъѕтѹл логофет, и пол село Рѹдещи, нижнаа половина, что сѣ емѹ достал част ѡт ѡ(тъ)ца его Заχариа Тъѕтѹл и съ мѣсто за став и млини, и село Дръгѹшѣцїїн внш тръг Сирѣтскои, что ѡн себе кѹпил ѡт Василїе и ѡт сестри его, дѣти Єрени Дръгънѣси, внѹци Бѹрлъ комис, и четврътаа част нижнаа част ѡт въсего село

www.dacoromanica.ro

рѫгъшеции на Сирѣтѣ, что ѡи себе кѫпил ѡт Къзакѫл и ѡт жина его Настасіи, дъща Ягафіи Толочкоае, внѫка Понича, и третаа част ѡт вишиа половиіа ѡт того села част съ мѣсто за млини на Сирѣтѣ и ѳ Молницъ ѳвох част ѡт волост Сѫчавскою что себе кѫпил ѡт Василіе и врат его, Глигорїе, и сетра их Грозава, дѣти Ишиашко Питърескѫл, внѫци Фъдорка, прѣѡнѫци токож виш(є) писаннаго Козма Понича, ѡт их правиx привилиіах что имали ѡт Стараго Стефана воєвода, и село [tăiat afară][1] и съ мѣсто за стави и млиии на том пѫтоцѣ, что бил прислѫшио къ ѡкол Дорохоискомѫ, что ест емѫ права вислѫженїѧ, и село иа имѣ Вижница, еже себе кѫпил и ѡчистил сам ѳ лѣсах глѫхиx, где полѣ николиж(є) не вист иичта, и село Милїіа, что на Черемѫш, съ мѣста за млиии ѳ Теплици, что сѫт емѫ правїи кѫпежни на своиx правїиx и питоми пиичѣзи и сѫт емѫ за дѣднинѫ, ѣт Длъгое Полѣ, что ѳ планинах, что сѫт емѫ за дѣднинѫ, и пол село нижна част ѡт Васкъѫц тиж иа Черемѫш съ млини ѳ Пеплице, и половина ѡт хотар село Волока, и три части ѡт хотар село Чорторїіа, и част Васили Хлипко иликосѣ емѫ езберет ѡт токож село Чорторїіа, что прислѫшио къ хотар Васковскіі, и четвръта част ѡт село Плѣшинци съ мѣсто за млиии иа Брѫсницъ и съ сѣиожатими иа пол съ Барбовскїи и пол село Слободка влиз Кадобиц(є), и един част илико сѣ им приходит ѡт село Иванкъѫци, что сиx части сѫт емѫ по кнѣгинѣ си Ягелини, дъща Іѡи Еръ(н)чанѫл, и кнѣгини его, Магди, дочка Ѿнчюл Стари, и тиж пол село ѡт Кѫчюр Мали съ мѣсто за став ѳ царинѫ, что ѡи соби кѫпил ѡт Ишиашко с(ы)иъ Строича логофета, и четвръта част ѡт половиіа село Боеичюк, что ест емѫ искѫпленїе ѡт волост Чернъѫцкомѫ, и пол село Волчиец, ѡт волост Сорока, и два фалчи виноград ѳ Гор Г(ос)п(о)днѫ, и едиа фалче виноград, что сѣ емѫ достало тиж по кнѣгинѣ его, Ягелнии, дочка Врънчанѫл, дрѫга фалче виноград тиж тамѫ что себе кѫпил иа своиx пинѣзи ѡт кѫмнат его, Ѿнофреїю Врънчанѫл, и една фалче и пол за виноград ѡт Гор Єп(и)ск(о)пъ ѡткъ Злодїика ѡткъ поле, что себе кѫпил ѡт Шефѫл и ѡт Мартин ѳгрин, и два фалче виноград ѳ Гор Ласлъї ѡт Котнар, что сѣ емѫ достало по кнѣгинѣ си, Тофани, дочка Глигорїе ѳдри меделничар, и нѣкиx виноград Дрѫцолови и жени его, Мъри, ѡт Ботъшѣни, что ѳ Гор Хрълове, и дрѫга виноград что пониже тое что ѡни сѣ емѫ дали до живота авї грижал и поминал.

Тое въси више писаиное селовѣ и части за ѡтнинѫ кѫпежниx за дѣднинѫ и виногради да ест емѫ и ѡт иас правїи ѡтнини и потвръжденїе и ѳрик съ въсѣми хотари и доходами емѫ и дѣтим его и ѡиѫчатом, и прѣѡнѫчатом, и прѣцѫрѣтом и въсемѫ родѫ его, кто сѧ емѫ изберет наивлижнѣи непорѫшенно, им, николиж(є), на вѣки вѣчиїи.

Я хотар тѣx въсѣx виш(є) писанииx селах и част за ѡтнини да ест како сѣ им приходит, а ѡт иишиx сторони да ест по своими хотари по кѫда из вѣка ѡживали.

Я иа то ест вѣра иашег(о) г(о)сп(о)д(ст)в(а) виш(є) писанаго, мы Іѡ Стефан Томшѣ воєвода, и вѣра волѣри нашиx: вѣра пана Дѫмитрашко Шефан великаго дворника Дѫлнѣи Земли, вѣра паиа Іѡна великаго дворника Вишнѣи Земли, вѣра пана Юрашко Драчѣ пръкълаба Хотинскаго, вѣра пана Іѡнаш и Дѫмитрѫ пъркълавове Немецкаго, вѣра паиа Василіе Бѫчюм пръкълаба Романскоro, вѣра пана Мирои Бариовскіи гетмаиа и пръкълаба Сѫчавскаго, вѣра пана Гешргіе

www.dacoromanica.ro

постелника, вѣра паиа Ѧлеѯа спътарѣ, вѣра пана Ѧпостол чашника, вѣра пана Некѳлаки столника, вѣра паиа Михълаки вистѣриика, вѣра пана Кѳрѳта комиса, и вѣра въсѣхъ болѣри иашиҳ, великиҳ и малиҳ.

Ѧ по иашим животѣ и г(ос)п(о)д(ст)во, кто бъдет г(ос)п(о)д(а)ръ wт дѣтїи наше или wт нашего рода или пак вѳд ког(о) Б(о)гъ изверет г(ос)п(о)д(а)рем вити нашїи Зимли Мѡлдавстѣи, тот би им непорѳшел нашего даанїе, и потвръжденїе, и ѳстроенїе, нъ але би ем дали и ѳкрѣпили, за что сѳт им ѳрик, и wтииии, и дѣдиии, и кѳпежии на своиҳ правїиҳ и питоми пинѣзи.

Ѧ на болшїи крѣпост и потвръжденїе томѳ въсемѳ виш(е) писанномѳ, велѣли есми нашемѳ вѣриомѳ и почитениомѳ болѣриив п(а)нѳ Иѡиашко Гѡиги великомѳ логофета писати и нашю печат завезати къ семѳ истиниомѳ листѳ нашемѳ.

Писал Боръльѣивл, в(ъ) л(ѣ)то ҳ҃зр҃лѧ̀ м(є)с(ѧ)ца април(ие) в҃ї.

Гѡигѣ логоф(ет).

† Din mila lui Dumnezeu, Noi, Io Ştefan Tomşea voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că pe această cinstită şi credincioasă slugă a noastră, Mihail Tăutul pârcălab de Hotin, am miluit-o cu a noastră deosebită milă, i-am dat şi i-am întărit de la noi în Ţara noastră a Moldovei ale lui drepte ocini şi dedine şi cumpărături dintr-ale lui drepte privilegii ce le are drept dedină şi cumpărătură şi întăritură: jumătate de sat Grămeşti, jumătatea de sus, cu mori în râul Siretului, ce el şi-a cumpărat de la unchiul său, Toader, fiul lui Tăutul logofăt, şi jumătate de Rudeşti, jumătatea de jos, ce i-au venit parte de la părintele său Zahariia Tăutul şi cu loc de iaz şi mori, şi satul Drăguşeştii mai sus de târgul Siretului, ce el şi-a cumpărat de la Vasilie şi de la sora lui, copiii Eremii Drăgăneasii, nepoţii lui Burlă comis, şi a patra parte, partea de jos, din tot satul Rugăşeşti pe Siret, ce el şi-a cumpărat de la Căzacul şi de la femeia lui, Nastasia, fiica Agafiei Tolocicoaiei, nepoata lui Ponici, şi a treia parte din jumătatea de sus din acelaşi sat, parte cu loc de mori pe Siret şi pe Molniţă, amândouă părţile din ţinutul Sucevii, ce şi-a cumpărat de la Vasilie şi fratele lui, Gligorie, şi sora lor, Grozava, copiii lui Ionaşco Pitărescul, nepoţii Fădorcei, strănepoţii aceluiaşi mai sus scris Cozma Ponici, din ale lor drepte privilegii, ce le-au avut de la bătrânul Ştefan voievod, şi satul [tăiat afară][1] şi cu loc de iaz şi de mori pe acel pârău, ce a fost ascultător de ocolul Dorohoiului, ce îi este dreaptă vislujenie, şi satul anume Vijniţa ce şi-a cumpărat şi a curăţat singur în codrii de nepătruns, unde câmp niciodată n-a fost, nimic, şi satul Miliia, ce este pe Ceremuş, cu loc de mori în Topliţa, care îi sunt cumpărături pe banii lui drepţi şi sunt lui dreaptă moşie, şi jumătate de sat Câmpulung, ce este în munţi, ce îi este dreaptă moşie, şi jumătate de sat, partea de jos, din Văscăuţi, tot pe Ceremuş, cu mori în Tepliţa, şi jumătate din hotarul satului Voloca şi trei părţi din hotarul satului Ciortoriia, şi partea lui Vasile Hlipco cât i se va alege din acelaşi sat Ciortoriia ce este ascultătoare de hotarul Văscăuţilor şi a patra parte din satul Pleşinţa, cu loc de mori pe Brusniţă şi cu fânaţe în jumătate cu Bărbeştii şi jumătate de sat Slobodca, lângă Cadobişte, şi o parte câtă i se va veni

www.dacoromanica.ro

din satul Ivancăuţi, care aceste părţi îi sunt după jupâneasa lui, Anghelina, fata lui Ion Vrânceanul, şi după jupâneasa lui, Magda, fata lui Onciul cel bătrân, şi tot jumătate de sat de Cuciur Mic cu loc de heleşteu în ţarină, ce el şi-a cumpărat de la Ionaşco fiul lui Stroici logofăt, şi a patra parte din jumătate de sat Boenciuc, ce îi este cumpărătură, din ţinutul Cernăuţilor, şi jumătate de sat Volcineţ, din ţinutul Soroca, şi două fălci de vie în Dealul Domnesc şi o falce de vie ce i-a venit tot după jupâneasa lui, Anghelina, fata Vrânceanului, altă falce de vie tot acolo, ce şi-a cumpărat pe ai lui bani de la cumnatul său Onofreiu Vrânceanul, şi o falce şi jumătate de vie de la Dealul Episcopului dinspre Zlodiica, dinspre câmp, ce şi-a cumpărat de la Ştefu1 şi de la Martin Ungurul, şi două fălci de vie în Dealul Laslăului din Cotnari ce i s-au venit după jupâneasa lui, Tofana, fata lui Gligorie Udre medelnicer, şi nişte vie a lui Druţă şi a femeii lui, Mărie de la Botoşani, ce este în Dealul Hârlăului, şi altă vie ce este mai jos de acelea, ce i s-au dat în timpul vieţii ca să-l grijească şi să-l pomenească.

Aceste toate mai sus scrise sate şi părţi de ocină cumpărate drept moşii şi vii să fie lui şi de la noi drepte ocini şi întăritură şi uric cu toate hotarele şi veniturile, lui, şi copiilor lui, şi nepoţilor, şi strănepoţilor, şi răstrănepoţilor, şi întregului neam al lui care i se va alege cel mai apropiat, nestricat lor niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul tuturor acelor mai sus scrise sate şi părţi de ocini să fie după cum li se cuvine, iar despre alte părţi să fie pe vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, Noi, Io Ştefan Tomşea voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Dumitraşco Ştefan, mare vornic al Ţării de Jos, credinţa panului Ion, mare vornic al Ţării de Sus, credinţa panului Iuraşco Dracea, pârcălab de Hotin, credinţa panului Ionaş şi Dumitru, pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Vasilie Bucium, pârcălab de Roman, credinţa panului Miron Barnovschi, hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Gheorghie postelnic, credinţa panului Alexa spătar, credinţa panului Apostol ceaşnic, credinţa panului Neculachi stolnic, credinţa panului Mihălachi vistiernic, credinţa panului Curui comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn din copiii noştri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn Ţării noastre a Moldovei, acela să nu le strice dania şi întăritura şi aşezarea noastră, ci să dea şi să întărească, fiindcă le sunt lui uric şi ocină şi moşie şi cumpărătură pe banii săi drepţi şi proprii.

Iar pentru mai mare putere şi întărire tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier panului Ionaşco Ghianghea mare logofăt să scrie şi să lege pecetea noastră la această carte adevărată a noastră.

A scris Borăleanul, anul 7131 <1623> luna aprilie 12 zile.

Ghianghea logofăt.

www.dacoromanica.ro

După Ms. Teodor Balan, *Documentele mănăstirilor din Bucovina*, vol. V, p.302-305, la Arh. St. Suceava, Fond personal Teodor Balan, II/6. Text sl. după orig., perg., pecete ruptă, de la V. Aritonovici din Botoşani. Cu o trad. rom şi scurt comentariu ibidem, p.306-309.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 629 f. 229 (copie rom., prescurtată, în Condica Asachi II, scrisă la sfârşitul sec. XVIII).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.* V, p.216, nr.26 (rez. după o trad. „de pe la 1750"); Ghibănescu, *Surete*, V, p.172-176, nr.CXXII (trad. din 1802 aprilie 28); Balan, *Doc. bucovinene*, I, p.185-186, nr.89 (text după Ghibănescu) şi p.186-187 (comentariu); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.45, nr.145 (rez. dezv. după Ms. nr.629).

[1] Aşa în text.

59 1623 (7131) aprilie 15

Copii

Precum au vinit Ignat feciorul lui Babeş şi Antonei fata lui Pitic şi s-au[1] vândut a lor dreptă ocină şi moşie din vatra satului ot Mânzaţi, în Fundătură, parte din sus unde au fost casăle nostre, în giumătati di giumătati Fundătura ot ruptura delului, pi unde înblă hotarul vechiu, pi culme delului înspre sori răsari cu locul drept, sînt şi cu pome. Şi am vândut dumisale lui Todir sân lui Vasâleuţi ot Pătrăneşte sân lui Ciorneiu, care moşie iaste la ţinutu Tutovei; însă <se> hotărăşte cu moşei di gios.

Şi am mai vândut 12 pământuri cu levada de meri, cu izvor în levadă parte de gios dispre răsărit drept 20 lei ca să să ştie. Şi mi-au dat plata diplen şi pi parte din sus 4 boi şi 2 vaci cu viţăi.

Şi când s-au făcut această scrisori s-au întâmplat mulţi omine bătrâni şi tineri ca să fie dreptă ocină, moşie cuconelor dumi(sa)le şi nepoţilor şi strănipoţilor în veci.

Şi, pentru credenţa, am pus şi degetul şi să aibă a-ş(i) face şi dres gospod pi scresore nostră.

Let 7131 <1623> ap(rilie) 15.

Ignat sân Babeş am vândut[2].

Antonie fata lui Pitic[2].

Şi Costache, martor[2]; Apostol Ţira mart(or)[2]; Caleci mart(or)[2]; i un Teron, mart(or)[2]; Degutul mart(or)[2]; Vas(i)lie ot Mânzaţi[2].

<Pe verso>: Copie zapisului lui Todir; cel adevărat iaste la postelniciţa Catenca Bălan.

Arh. St. Iaşi, Documente, DCXV/1. Copie de la începutul sec. XIX, cu indicarea locului a opt amprente digitale.

www.dacoromanica.ro

Ibidem, DCVIII/41, ment. Într-o mărturie din 1807 ianuarie 20.

[1] Aşa în copie.
[2] Se indică locul amprentei digitale.

60 1623 (7131) aprilie 20, Iaşi

† Єто аз, Тимотин єг8менъ и вес съвор wт с(вѧ)таа монастир Сава, wт тръг Иши, сами свѣдителств8ем съ сиа наш лист, wж(є) ми въсиχ, неким непон8ждени, а ни приселовани, нж за доброю наш волѣ, продахом половина село Влъшинещи, на Пр8тъ, что 8 в(о)лост Искои, съ болотами и съ лѣс, что бѣше нам дааніе и помилованіе wт Ине Ирнъ8т. Таа ми въсиχ продахом Тоадеров(и) шетрар и с(ы)н(о)ве его, Д8митрашко и Єнакие, и дочка его, Додолина, радї шистдесѣт пчели матче.

И аще въсχощет нѣкогда wт нашего брати тегатї на Тоадер шетрар и на с(ы)н(о)ве его, а тог(о) наш брат да с(ѧ) не вероет.

И на тое наш токмал вил Єнакие постелник, и Конде митник, и Ионашко К8жбъ вив дворник, и Иχнат Ман8лец к8пец, Маливан дїак, и Гика вив пъркълав.

Да имает себе сътворитї испривилие г(о)сп(о)д(а)рскои. За сиа свѣдителств8ем и поставиχом наш печат, и писаніе да с(ѧ) вѣроет. И да с(ѧ) знает.

Пис 8 Иш, л(ѣто) χзр҃ла ап(рилїа) к҃а.

† Adică eu, Timotin egumenul, şi cu tot soborul de la mănăstirea Sfântul Sava din târgul Iaşului, însuşi mărturisim cu această carte a noastră că noi toţi, de nimeni siliţi, nici asupriţi, ci de a noastră bunăvoie, am vândut jumătate de sat Vlăşineşti pe Prut, în ţinutul Iaşului, cu bălţi şi cu păduri, ce ne-a fost nouă danie şi miluire de la Ian arnăut. De aceea, noi cu toţii am vândut lui Toader şetrarul şi fiilor lui, Dumitraşco şi Enache, şi fiicei lui, Dodolina, pentru 60 de stupi de albine.

Iar dacă ar vrea vreodată cineva din fraţii noştri să pretindă la Toader şetrarul şi la feciorii lui, acel frate al nostru să nu fie crezut.

Şi la această a noastră tocmală a fost Enache postelnicul, şi Conde vameşul, şi Ionaşco Cujbă fost vornic, şi Ignat Manuleţ negustorul, Malivan diacul şi Ghica fost pârcălab.

Şi să aibă ei a-şi face privilegiu domnesc. Pentru aceasta mărturisim şi punem pecetea noastră să se creadă şi să se ştie.

Scris la Iaşi, în anul 7131 (1623) aprilie 20[1].

www.dacoromanica.ro

Inst. de Ist. Sankt-Petersburg, Acte moldoveneşti, dosar 30, 30 a, orig., hârtie (30,4x21 cm.), patru peceţi inelare (din care una a egumenului Timotin) aplicate în fum cu o trad. din 1855.

EDIŢII: Dragnev ş.a., *Moldova*, III, p.166-168, nr.82. Orig. şi trad. rom. a editorilor cu litere ruseşti.

---

[1] Urmează cinci semnături neclare.

61 1623 (7131) aprilie 25

† Иѡ Стефан Томшѣ воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, господаръ Земли Молдавскои. Ѡже прїидє прѣд нами <и прѣд>[1] ѳсими нашємѳ волѣри, великїи и мали, [коч] слѳга иаш Ставър вив пъркълав, с(ы)нъ Кръчюн, внѳк Звигарѣ, по его доброю волю, неким непонѳжден а иє приселован и продал своєго права wтнинѳ и дѣднинѳ wт своюх наредѣнїє что имал wт ...[2] воєвода, третаа част wт село Фънтънъ, вишнаа част, что ѳ волост Текwчском. Тоа продал иашемѳ вѣрномѳ болѣрин Єнакє постелник радї єдна сто и четирдесѣт талери сребреиъх.

И тиж прїидоша прѣд нами и прѣд нашнмн волѣри Никоаръ, с(ы)иъ Мошоюл, внѳк Кълдърѳшъ, и Юрга с(ы)иъ Динга, и Спиридон с(ы)нъ Мързѣ, и Нѣгѳл с(ы)нъ Станки, и Симиwн с(ы)иъ Стан, и Бълаи и Лепъдат, с(ы)новє Фъгѳл, и Стан с(ы)нъ Цигѳл, въснх вивци Кочѳшї и Михъилъ с(ы)нъ Бѳрлъ, и Шърваи с(ы)нъ Єпѳре, внѳк старом Єпоуре, по ими доброю волю, иеким непонѳждѣни а ни приселовани и продали своих правою wтнинѳ и дѣднинѳ, два част за wтнинѳ, что бѳдѳт два стари, wт того селw wт Фъитъиъ, что бъдєт частим, wт тѣх наредєнїє више писани. Тоа продали wни пакиже болѣринѳ иашемѳ више писаниомѳ, Єнакє постелник, радї двѣ ста талери сребрениx.

И въстал сѣ наш вѣрнїи волїрин Инакєз пwстелник и заплатил въсих тих више писани пиѣзи wт прѣд нами и wт прѣд нашими болѣри, ρм талери, въ рѳк Ставър вив пъркълав и тиж с талери сребренъх въ рѳк въсим тих више писанним люди.

Того ради, тих више речени част за wтнинѳ wт село Фънтънъ да єст и wт иас емѳ правїи wтнинѳ, и викѳплеиїє, и потвръжденїє, и ѳрик иепорѳшениомѳ, николиже, иа вѣки.

И ии да сѣ4 иє ѳмишает.

хзрла априлїє кє.

† Io Ştefan Tomşea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi <înaintea>[1] tuturor boierilor noştri mari şi

www.dacoromanica.ro

mici, sluga noastră Stavăr, fost pârcălab, fiul lui Crăciun, nepotul lui Zbiarea, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina şi dedina sa dreaptă din dresele sale, pe care le-a avut de la ...[2] voievod, a treia parte din satul Fântâna, partea se sus, care este în ţinutul Tecuci. Aceasta a vândut-o credinciosului nostru boier, Enache postelnic, pentru o sută patruzeci de taleri de argint.

Şi de asemenea au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Nicoară, fiul lui Moşoiul, nepotul lui Căldăruşă, şi Iurga, fiul lui Dinga, şi Spiridon, fiul lui Mârzea, şi Neagul, fiul Stancăi, şi Simion, fiul lui Stan, şi Bălan şi Lepădat, fiii lui Fătul, şi Stan, fiul lui Ţigul, toţi nepoţii lui Coţuşea, şi Mihăilă, fiul lui Burlă, şi Şerban, fiul lui Epure, nepotul lui Epure cel bătrân, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, două părţi de ocină, cât vor fi doi bătrâni din acest sat, din Fântână, cât va fi partea lor, din acele drese mai sus scrise. Acestea le-au vândut ei tot boierului nostru mai sus scris, Ianache postelnic, pentru două sute de taleri de argint.

Şi s-a ridicat credinciosul nostru boier Ianache[3] postelnic şi a plătit aceşti bani mai sus scrişi dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri, 140 de taleri, în mâna lui Stavăr fost pârcălab şi, de asemenea, 200 de taleri de argint în mâinile tuturor acestor oameni mai sus scrişi.

De aceea, aceste mai sus scrise părţi de ocină din satul Fântână să-i fie şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură şi întărire şi uric, neclintit, lui, niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece.

7131 <1623> aprilie 25.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr.628, f.210. Copie slavă în Condica Asachi I de la sfârşitul sec. XVII.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.213-214, nr.283 (trad. rom.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.45, nr.146 (rez.).

---

[1] Omis în copie.

[2] Loc liber.

[3] Aşa în copie (mai sus: Енаке (Enache).

[4] да с(ѧ), în copie greşit: дат.

62 1623 (7131) aprilie 27, Cârjeşti

† Иѡ Стефан Томшѣ воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, господаръ Земли Мѡлдавскои. Дали есми сес лист г(о)с(по)д(ст)в(а) ми м(о)лебником нашем калѳгером wт с(вѧ)та мѡнастир зовема Съкѳл на то wни да сѳт моцни и силни и сим листом г(о)с(по)д(ст)в(а) ми държатї и wбранитї село Петрикани и съ

www.dacoromanica.ro

въсѣми хотарами его, по где бѣши държ(а)ли калѹгери ѡт Гълата и по где вѣдет знали люді добриѫ бо ест хотар тог(о) село. И никто да не смѣет ѕмишати ѕ хотар тог(о) село. Й ком$ с(а) мнит нѣка крив съ нег(о), а ѡн статї лици съ ниѫ прѣд г(о)с(по)д(ст)в(а) ми. Инак не бъдет.

ѕ Кържеци, хзр̂л̂а ап(рилїе) кз̂.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Дѕмитрашко Шефан вел двор(ник) ѕч(и).

† Власїе <писал>.

† Io Ştefan Tomşa voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noştri călugări de la sfânta mănăstire numită Săcul, spre aceea ca să fie tari şi puternici, cu această carte a domniei mele, a ţine şi apăra satul Petricani şi cu toate hotarele lui, pe unde au stăpânit călugării de la Galata şi pe unde vor şti oamenii buni că este hotarul acelui sat.

Şi nimeni să nu îndrăznească a se amesteca în hotarul acestui sat. Iar cui i se va părea vreo strâmbătate cu dânsul, el să stea de faţă cu ei, înaintea domniei mele. Altfel să nu fie.

La Cârjeşti, 7131 <1623> aprilie 27.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Dumitraşco Ştefan mare vornic a învăţat <m.p.>.

† Vlasie <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, VI/6. Orig., hârtie (34,5x22,3 cm.), filigran, cerneală cafenie, pecete domnească aplicată în ceară roşie, pierdută.

Cu o trad. rom din 1804 iunie 21 a lui Pavel Debrici, polcovnic de la Mitropolie, şi o copie şi o trad. rom. noi.

Idem, XXXVI/24, nr.9 (rez. într-un opis din prima jumătate a sec. XIX) şi Ms. nr. 628, f. 551 (rez. având numai văleatul, în Condica Asachi I de la sfârşitul sec. XVIII).

EDIŢII: Udişteanu, *M-rea Secu*, p.15-16, nr. 6/90 (rez.); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.214, nr. 284 (trad. rom.) şi p. 426 (foto); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.45-46, nr.147 (rez.).

63 <1623 (7131)> aprilie 27

Некоаръ бив дворник scriem la megiiaşii noştri de în sat den Munténi. Altă, vă dau de ştire că am înţeles că ceréţi uricele la Costin şi Drăgan, uricele cum au fost mai dénainte întru mânile oamenilor noştri; acmu încă sântu întru mânule noastre. Cine va avea vreo nevoie să vie să-şi întrebe cu noi, iar pre aceşti oameni să-i lăsaţi în pace, întru nimic să nu-i învăluiţi.

www.dacoromanica.ro

Съ трви[1].
Aprilie 27.
Nicoară dvornic.

Arh. St. Bucureşti, Mitropolia Moldovei, CXLI/3-4. Orig., hârtie, pecete domnească aplicată în ceară roşie, pierdută.

Datat după Necoară, care la această dată nu mai era vornic mare al Ţării de Jos.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.215, nr.285.

[1] Să fiţi sănătoşi.

64 1623 (7131) mai 1, Iaşi

† Иѡ Стефан Томшѣ воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Сѫж(є) прїидошѣ прѣд нами и прѣд ѯсими наш(и)ми волѣри Бѯска и с(ы)нѯве еи, Заѯлик(ъ), и Сѫреиа, и Илѣна, и тиж(є) Васїлие с(ы)нъ Маѯин, по своиχ доброю волю, иеким непонѯжден, а не приселовани, и продали своиχ правою wтнинѯ и дѣднинѯ четвръта часть wт село Меделѣни по обѣχ сторони Прѯта. Тоа wни продали нашемѯ вѣриомѯ болѣрии п(а)нѯ Єнаки постелник радї петдесѣт и двѣ талер сребрънихχ.

И тиж(є) прїиде прѣд нами Иѡнашко Кѣкъраѕ(ъ), с(ы)нъ Марїи, и тиж(є) Дъмїтан и брат его, Тоадер, и Никоар(ъ), с(ы)нове Марїи, по своими доброю волю тиж(є) продали своими правою wтинѯ и дѣднинѯ дрѯгаа част за wтинѯ wт тогож(є) село wт Меделѣни, wт четвръта част, третаа част. Тоа продали пакиж(є) болѣринѯ наш (є)мѯ п(а)нѯ Єнаки постелник радї двадесѣт талер сребрънихχ.

И тиж(є) прїиде прѣд нами и прѣд нашеми волѣри Юсип, с(ы)нъ Гани, и сестра его, Ѧгафїта, и племеници им, Ларїѡн с(ы)нъ Дънил и сестра ег(о), Ѧгафїта, иеким непонѯжден, а неприселовани, и продали свою правою wтинѯ и дѣднїнѯ и дрѯгаа част за wтн(и)нѯ wт тогож(є) село wт Меделѣн(и) wт четвръта част, третаа част, по wбѣ сторонихχ Прѯта. Тоа wни продали пакиж(є) болѣринѯ нашемѯ п(а)нѯ Єнаки постелник радї тридесѣт талер сребрънихχ.

И тиж(є) прїиде прѣд нами и прѣд нашеми волѣри Ѧна, дочка Фъдор, и сестра еи, Тодосїта Цигаика, иепоате Меделѣн, и продавали дрѯгаа част за wтн(н)нѯ wт тогож(є) село wт Меделѣни, wт четвръта част третаа част;

www.dacoromanica.ro

пакиж(є) продали волѣрин8 нашем8 п(а)н8 Єнакіи постелник радї тридесѣт талер сребр(ъ)них.

И тиж(є) прїидошѣ прѣд нами Хилип Нѣнюл, с(ы)нъ Мъріинкъен Бѣдое, и N8ор, и Алеѯандр8, внѹци Бѣдѣае, по своих доброю волю тиж(є) продали своих правою wтнин8, четвръта част wт село Меделѣн(и), по wбѣх сторон Прѣта, что 8 волост Йском8. Тоа продали тиж(є) волѣрин8 нашем8 п(а)н8 Єнаки постелник.

И въстал сѣ наш вѣрнїи волѣрин Єнаки постелник и заплатил въсих тїи виш(є) речени людим wт прѣд нашим волѣри.

Тѣм радї како да єст ем8 и wт нас правїи wтнин8 и вик8плєнїе тих въсих частї за wтнин8 село Меделѣн(и) и 8рик и потвръжденїе съ въсѣм доходом.

И ин да с(ѧ) не 8мишает.

Пис(а) 8 Йс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзр҃л҃а маи а҃ д(ь)ни.

† Io Ştefan Tomşea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, Buşca şi fiii ei, Zabulică, şi Orena[1], şi Ileana, şi, de asemenea, Vasilie, fiul lui Maxin, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, a patra parte din satul Medeleni, pe amândouă părţile Prutului. Aceasta au vândut-o credinciosului nostru boier, pan Enache postelnic, pentru cincizeci şi doi de taleri de argint.

Şi de asemenea au venit înaintea noastră Ionaşco Căcăradză, fiul Măriei, şi de asemenea Dămian şi fraţii lui, Toader şi Nicoară, fiii Măriei, de bunăvoia lor, de asemenea au vândut dreapta lor ocină şi dedină, altă parte de ocină din acelaşi sat Medeleni, a treia parte din a patra parte. Aceasta au vândut-o iarăşi boierului nostru pan Enachi postelnic, pentru douăzeci de taleri de argint.

Şi de asemenea au venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Iosip, fiul Ganei, şi sora lui, Agafia, şi verii lor, Larion, fiul lui Dănilă, şi sora lui, Agafia, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină şi altă parte de ocină din acelaşi sat din Medeleni, a treia parte din a patra parte, pe amândouă părţile Prutului. Aceasta ei au vândut-o iarăşi boierului nostru pan Enachi postelnic, pentru treizeci de taleri de argint.

Şi de asemenea au venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Ana, fiica lui Făbor, şi sora ei, Todosia Ţiganca, nepoate[1] lui Medelan, şi au vândut altă parte de ocină, din acelaşi sat din Medeleni, a treia parte din a patra parte; iarăşi au vândut boierului nostru pan Enachi postelnic, pentru treizeci de taleri de argint.

Şi de asemenea au venit înaintea noastră Hilip Neniul, fiul Măriicăei[1] Budoaie, şi Nuor şi Alexandru, nepoţii Budoaiei, de bunăvoia lor, de asemenea au vândut dreapta lor ocină şi dedină, a patra parte din satul Medeleni, pe amândouă părţile Prutului, ce este în ţinutul Iaşi. Aceasta au vândut-o de asemenea boierului nostru pan Enachi postelnic.

www.dacoromanica.ro

Şi s-a sculat credinciosul nostru boier Enachi postelnic şi a plătit toţi acei mai sus scrişi bani, în mâinile acelor mai sus scrişi oameni dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

De aceea, să-i fie şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură toate acele părţi de ocină din satul Medeleni şi uric şi întărire, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Şcris la Iaşi, în anul 7131 <1623> mai 1 zi.

† Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învăţat şi a iscălit <m.p.>.

† Borăleanul <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Sf. Sava – Iaşi, XXII/6. Orig., hârtie difolio (42x28,3 cm.), filigran, rupt la îndoirturi, cerneală cafenie, pecete domnească timbrată.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.215-216, nr. 286 (trad. rom.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.46, nr.148 (rez.).

[1] Aşa în orig.

65 1623 (7131) mai 1

† Eu, Nedelea fata Chirilii, însămi mărturisescu cu acest zapis al meu, cum am vândut parte mea de ocină din sat din Ciurăni şi din Comănĕşti, dintr-un bătrân a patra parte, de nime silită, nici nevoită, ce însemi de bunăvoia mea, lui Dumitraşco Buţii şi lui Gheorghie, dereptu 2 boi de négoţ, preţuiţi(i) dreptu 50 de lei; deci pentru aceea ca să-i fie lui dreaptă ocină şi moşie, şi ficiorilor, şi nepoţilor şi strănepoţilor.

Şi am vândut-o denainte lui Ionaşco ot tam, şi denainte lui Ichim ot Boziiani, şi a lui Afteniia ot tam, şi Gligorie Boiştian ot Rădeni, şi denainte lui Rămăşcani şi denainte a mulţi oameni buni şi bătrâni.

Iar cinĕ o va mai întorce şi cinĕ ar mai gâlcevi, să fie treclet şi proclet, şi anaftima şi blăstămat să fie de 318 Oteţi de la Nichiia.

Deci dintra aceasta să-ş(i) fac(ă) şi dres(e) d(o)mneşti.

Deci, pentru mai maré crĕdinţă, ne-am pus şi peceţilĕ.

Let 7131 <1623> mai [1].

Arh. St. Iaşi, Documente, DXII/5. Copie din sec. XVIII.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.216, nr.287 (aceeaşi copie).

www.dacoromanica.ro

† Eu, Vas(i)lie, şi eu, Iordachiia, şi eu, Ioniia, şi Tudora, feciorei ...[1] lii[2] înşiné mărturisim cu acestu zapis al nostru cum că am vândut parte noastră de ocină din sat din Ciorăni şi din Comăneşti: dintr-un bătrân gium(ă)tate, dreptu 80 lei; dreptu aceea ca să-i fié lui ocină şi moşii, lui Dum(i)traşco Buţii şi feciorilor lui, şi nepoţilor şi strănepoţilor.

Iar cine aru avea a întoarce sau a gâlcevi, să fie trecletu şi proclet şi anaftima şi să fie blăstămat de 318 Oteţi ce lăcuiescu întru Nichiia.

Şi am vândut-o denainte lui Hilip vătavul de Sipeni, şi a lui Vasiiu ot tam, şi a lui Vidraşcu diaconul ot tam, şi a lui Pătraşco de Blăgeşti, şi a lui Pătru de Ciorăni şi a lui Ionaşcu ot tam, şi Căpăţină de Buziiani şi Boiştian de Rădeni.

Deci dintru acée ca să-ş(i) facă şi dres(e) domneşti.

Mai pre mai maré mărturie, eu, popa Ştefan din Crăhănéşti.

Pentru aceea am pus şi peceţile.

Arh. St. Iaşi, Documente, DXII/6. Copie din sec. XVIII.

Datat după doc. din 1623 (7131) mai 1 (v. nr. precedent).

EDIŢII: *D.I.R*, A, XVII, vol.V, p.216-217, nr.288 (aceeaşi copie).

[1] Rupt.

[2] Litere scrise cu altă cerneală peste „lui".

67 1623 (7131) mai 2, Iaşi

† Иw Стефан Томшѣ воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Зємли Мwлдавскои. Сѫж(є) тот истинніи слѫг(а) и болѣрин наш лѧпѧл третїи логwф(є)т слѫжил прѣжде ниши с(вѧ)тwпочившим г(о)сп(о)д(а)рым вивши нас право и вѣрно и съда слѫжил и г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми и зємли нашеи право и вѣрно. Тѣм радї, мы видѣвше правое и вѣрною єго слѫжбѵ иж(є) нам слѫжил г(о)сп(о)д(ст)в(8) мы, жаловали єсми єго ѵсовиое наш м(и)л(о)сты, дали и пом(и)лѧвали и потвръдили єсми ємѵ и киѣгиии єго, Маріики, и братїшам еи, Гєѣргїє и Іѣи, с(ы)н(о)ве Шефан Пръжескѵ вив столник, иχ правою wти(и)нѫ и дѣднинѵ wт иχ правиχ испривилїяχ что имали дѣдове иχ wт Стараго и прѣдовраго Алеѯандрѵ воєвода, и wт Стараго Стефана воєвода, и пак, wт Алеѯандра воєвода Младї, и wт Єремїя Могила воєвода село на имѣ Лцѧдѣнїи, на Сирѣт(ѣ), что ѵ волwст Романскои, и съ млєии ѵ

www.dacoromanica.ro

Сирѣт(ѣ), что того село виш(є) писанїи Ицвдѣнїи г(о)сп(о)д(ст)в(а) мы възѣл быχ въ правое наш(є) г(о)сп(о)дствш быти г(о)сп(о)д(а)рскїи, занеж(є) бѣ изгѵвил его за виклѣни Шефан Пръжескѵл столник когда пришли вѣше съ Костантин воевода и съ воиска лѣцска. Г(о)сп(о)д(ст)в(а) мы потом егдаж(є) пришли вѣш(є) Радвл воевода въ земле дал би его волѣриниѵ своемѵ Антон къмъраши, а Антон къмъраш поклонил его калвгером шт монастир С(вѧ)тїи Сава ѡс(вѧ)ц(є)наго шт тръг Їс. И потом егдаж(є) пришед Гашпар воевода пак възѣл бѣ тог(о) село шт калвгер и дал им дрвг село на имѣ Хѣчѵл, иа Ръѵтѵ, что 8 волшст Сороцкою. И егдаж(є) приидоше Алеѯандрв воевода Илїаш пакиж(є) дал биχ того село волѣриниѵ наш выш(є) писаннїи. И потом пак съ присиловаиїе възѣл биχ его.

Т шго ради, г(о)сп(о)д(ст)в(а) мы видѣвше слѵжвѵ его иж(є) слвжил г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми и землїю наш(є) и съмътрѣмце толики 8риче и испривилїа что 8казовали шт прѣдниχ с(вѧ)топочившиχ г(о)сп(о)д(а)рыχ како ест им правою штн(и)нѵ и дѣдн(и)нѵ съвѣтоваχом съ вес наш Съвѣт и шбрѣтохом сице аж(є) приχодит сѧ тог(о) село Ицвдѣнїи болѣриниѵ наш виш(є) писанїи, Лупѵл лшг(о)фет, и кнѣгини его и шѵреном ег(о, сынове Шефан Пръжескѵл, и възѣхом его шт калугери и дадохом въ ръкаχ виш(є) писаном болѣриниѵ Лупѵл логшфет.

Тѣм радї како да ест имѵ и шт г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми данїе и м(и)лованїѧ и потвръжденїе и съ въсѣм доходом непорвшен им николиж(є) на вѣки вѣчнїи, занеж(є) пръвїи г(о)сп(о)д(ст)в(а) мы възѣχом его г(о)сп(о)д(а)рскїи, а н(ы)нѣ пакиж(є) г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми ѵм(и)л(о)стивиχ сѧ и дадохом и потвръдиχшм ег(о).

И по нашим животѣ кто бѣдет г(о)сп(о)д(а)ръ шт дѣтї нашиχ или шт нашего рода или бѣдет кого Б(ог)ъ извѣрит г(о)сп(о)д(а)рым быт нашеи Земли М лдавскои, тот би им не порвшил нашиго даанїе и м(и)л(о)ванїе и 8крѣпленїе нъ али би им дал и 8крѣпил занеже сѵт им правии штнинѵ и дѣдн(и)нѵ и данїе и м(и)л(о)ваніе за своег(о) правоевѣрною ег(о) слѵжвѵ.

И кто сѣ покосит възѣтї шт ниχ тог(о) сел(о) без волѣ им да ест трѣклят и проклѣт шт Г(оспод)а Б(о)га сътворшаго и(є)в ш и земли и шт пр(ѣ)ч(и)стаа Б(о)гѵ Матеръ и шт въсѣχ с(вѧ)тиχ. И да имает част(ь) съ Юдою и съ проклѣтом Ариа въ безконечнїи вѣки, амин.

Ин да с(ѧ) не ѵмишает прѣд сим листом нашим.

Пис(а) ѵ Їс, въ л(ѣ)тш χ҃зр҃л҃а м(є)с(ѧ)ца маи в҃.

Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Стефан во(є)вода <m.p.>.

† Io Ştefan Tomşea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată această adevărată slugă şi boier al nostru, Lupul al treilea logofăt, a slujit mai înainte altor sfântrăposaţi domni, care au fost mai înainte de noi, drept şi

www.dacoromanica.ro

credincios şi acum slujeşte şi domniei mele şi ţării noastre drept şi credincios. Drept aceea, văzând dreapta şi credincioasa lui slujbă care ne slujeşte nouă, domnia mea l-am miluit cu deosebita noastră milă, i-am dat şi l-am miluit şi i-am întărit lui şi cneaghinei sale, Mariica, şi fraţilor ei, Gheorghie şi Ion, fiii lui Ştefan Prăjescu fost stolnic, dreapta lor ocină şi dedină din dreptele lor privilegii ce au avut bunicii lor de la bătrânul şi preabunul Alexandru voievod şi de la bătrânul Ştefan voievod şi iarăşi de la Alexandru voievod ce Tânăr şi de la Ieremia Moghilă voievod, satul anume Agiudenii, pe Siret, ce este în ţinutul Roman, şi cu mori în Siret, care acel sat mai sus scris, Agiudenii, domnia mea l-am fost luat să fie drept al nostru domnesc pentru că l-a pierdut pentru viclenie Ştefan Prăjescul stolnic când a venit cu Costantin voievod şi cu oastea leşască. Domnia mea, după aceea când a venit Radul voievod în ţară, l-a dat boierului său Anton cămăraş. Iar Anton cămăraş l-a închinat călugărilor de la mănăstirea Sfântul Sava. Iar după aceea, când a venit Gaşpar voievod iar a luat acel sat de la călugări şi le-a dat alt sat, anume Heciul, pe Răut, ce este în ţinutul Soroca, şi când a venit Alexandru voievod Iliiaş iarăşi, a dat acel sat boierului nostru mai sus scris. Şi după aceea iar cu sila l-a luat de la dânsul.

Drept aceea, domnia mea văzând slujba sa, care a slujit domniei mele şi ţării noastre şi văzând atâtea urice şi privilegii ce au arătat ei de la înainte sfântrăposaţii domni ca să le fie lor dreaptă ocină şi dedină, ne-am sfătuit cu tot Sfatul nostru şi astfel am aflat că se cuvine acel sat Agiudenii boierului nostru mai sus scris, Lupul logofăt, şi cneaghinei sale şi cumnaţilor săi, fiii lui Ştefan Prăjescu. Şi l-am luat de la călugări şi l-am dat în mâinile mai sus scrisului boier, Lupul logofăt.

Drept aceea, ca să-i fie lui şi de la domnia mea danie şi miluire şi întărire cu tot venitul, nestricat lor niciodată, în vecii vecilor, pentru că mai întâi domnia mea l-am luat să fie domnesc, iar acum iarăşi domnia mea s-a milostivit şi l-am dat şi i-am întărit.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn din copiii noştri sau din neamul nostru sau pe cine Dumnezeu îl va alege să fie domn al Ţării noastre Moldova, acela să nu strice dania şi miluirea şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească pentru că le-am dat şi le-am întărit pentru că le este dreaptă ocină şi dedină şi danie şi miluire pentru dreapta şi credincioasa lui slujbă.

Iar cine va încerca să ia de la ei acel sat fără voia lor să fie de trei ori blestemat şi blestemat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului, şi de Preacurata Maică a lui Dumnezeu, şi de toţi sfinţii şi să aibă parte cu Iuda şi cu blestematul Arie în veacurile fără de sfârşit, amin.

Altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7131 <1623> luna mai 2.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Ştefan Tomşea voievod <m.p.>.

<Pe verso, scris în sec. XVII>: Pentru Agiudeni. No.5.

<Din a doua jumătate a sec. XVIII>: 7131 <1623> mai 2. N.2; <de altă mână>: <Nr.>1. Ispisoc sârbăsc pentru Agiudeni <tradus în limba greacă>

www.dacoromanica.ro

Inst. de Ist. „A.D.Xenopol" – Iaşi, sub dată. Copie după orig., hârtie, pecete domnească mijlocie, timbrată.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 578, f.246, şi Ms. nr.579, f.149 v.-150 r. (copii în condicile M-rii Trei Ierarhi, scrise în prima jumătate a sec. XIX).

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.46, nr.149 (rez. dezv. după Ms. nr.578 şi 579); Marinescu, *Protaton*, p.45-46, nr.14 (rez. gr. dezv. după orig., hârtie difolio (43x28,4 cm.), cerneală cafenie, din Arh. M-rii Protaton de la Muntele Athos, Grecia, nr.1066.

68 1623 (7133) mai 7

L(ea)t 7131 (1623) mai 7.

Ispisoc de la Ştefan Tomşe voiev(o)d cum Ion Ghimoc cu alţii a săi, fără nume, au vândut ocina ce-au avut cumpărătur(ă) în Popişcan(i) di la Iftoghie fata Cozmii şi de la alti rudi a ei Lupului <al> 3<-lea> log(o)f(ă)t. Şi bani nu scrie. Şi dresă ce-au avut le-au dat.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Doljeşti, XII/43, nr.3. Rez. din a doua jumătate a sec. XVIII. Ibidem, XII/13, nr.3 (rez. din aceeaşi vreme).

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.46, nr.150 (rez.).

69 1623 (7131) mai 14, Galaţi

† Сѣ ѕво ми, Василїѣ с(ы)нъ Попа, внѕк ѕрсѕл, и Иwсип с(ы)нъ Фъкъѕ, Иwи и Пъраска внѕк ѕрсѕл, и Стан зет Мъріїана, и Цырдѣ с(ы)нъ Савеї, внѕк ѕрсѕл, и Симиwнс(ы)нъ Некитїи, внѕк Мѕшіїї, и Къзакѕл зет Некитїи, тиж(є) внѕк Мѕшіїи, пишем и сведетелствѣем, съ сим нашемѕ истином запис, како мї, по нашемѕ доброи волю, никим непонѕждени а ии присиловани, и продали есми правaa wтн(и)нѕ и дѣднинѕ, вес село Тѕлѕчецїї, иа Прѕт, близ Галацї, что оу в(о)лwст Коворлѕїскомѕ, съ єдиа виноград, что вѣше Василїѣ, с(ы)нѕ Попа, тот продал есми г(о)сп(о)д(ст)ва си пан Гѣнгѣ великомѕ логофет, радї єдна сто ѕгї жолтїи.

И въставше сѣ єг(о) м(и)л(о)сть Гѣнгта вел логофет <и>[1] заплатил тиχ виш(є) п(є)и(ѣ)ѕи, р̂ жолтїи, въ рѕк наш(и) wт прѣд Гаврил Мирка старосте wт в(о)лwст Коворлѕюскомѕ, и wт прѣд Некѕла пръкълаб wт Гълацї, и шолтѕзом съ ѕї пръгарї, и Прохир кѕпец тиж(є), и Костаитии с(ы)нъ Тѕдор кѕпец, и Илїѣ кѕпец,

www.dacoromanica.ro

и поп Ѩни, и Меки митиик, и Дѫмитрѫ с(ы)нъ Ѧлеѯа, и Миклъѫш с(ы)нъ Павл, и Довромир с(ы)нъ Бъркар, и Кръчѫн зет Некѫла пръкълаб и ини многї людї добри.

И ѫрик что имамї на тот виш(є) писанї село Тѫлѫчецїї, възелї ѡт нас татарї съ многи храборди и коматї, єгда побралї нас татарї. Ино аџе проєвлет сѧ нѣкогда, где, тог(о) да сѣ не вероватї, пониж(є) иишаа плѣне и сърогници нѣстми без єлико ми писанї зде.

Того радї ѡт н(ы)нѣ па прѣд да єст єм(ѫ) ѡтн(и)нѫ и чадом єг(о) м(и)л(о)ст(ь) [и] права и викѫплѣнїїа на своиχ правїи питомиχ п(и)н(ѣ)зи, дон(є)деже сътворит себе и ѫрик г(о)сп(о)д(а)рс(ко)мѫ, съ въсѣм доχодом, на вѣки вѣчниχ.

Ин никто да с(ѧ) не ѫмишает.

Писал ѫ Галаци, в(ъ) л(ѣ)то χзр҃ла҃ маї д҃ї.

† Adică noi, Vasilie, fiul lui Popa, nepotul lui Ursul, şi Iosip, fiul lui Ion Făcău, şi Părasca, nepoţii lui Ursul, şi Stan, ginerele lui Măriian, şi Ţârgea, fiul Savei, nepotul lui Ursul, şi Simion, fiul Nechitii, nepotul Muşii, şi Căzacul, ginerele Nechitii, de asemenea nepotul Muşii, scriem şi mărturisim cu acest adevărat zapis al nostru cum noi, de bunăvoia noastră, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, am vândut dreapta ocină şi dedină, tot satul Tulucești, pe Prut, aproape de Galaţi, ce este în ţinutul Covorlui, cu o vie, ce a fost a lui Vasilie, fiul lui Popa. Aceasta am vândut-o domniei sale, panului Ghianghea mare logofăt, pentru o sută de ughi galbeni.

Şi s-a sculat milostivirea sa Gheanghea mare logofăt <şi>[1] a plătit aceşti bani de mai sus 100 de ughi galbeni, în mâna noastră, dinaintea lui Gavril Mirca, staroste de ţinutul Covurlui, şi dinaintea lui Necula, pârcălab de Galaţi, şi a şoltuzului cu 12 pârgari, şi a lui Prohir, negustor de asemenea, şi Costantin, fiul lui Tudor negustor, şi Ilie negustor, şi popa Iani, şi Mechi vameş, şi Dumitru, fiul lui Alexa, şi Miclăuş, fiul lui Paul, şi Dobromir, fiul lui Bărcar, şi Crăciun, ginerele lui Necula pârcălab, şi alţi mulţi oameni buni.

Şi uricul ce avem pe acest sat mai sus scris, Tulucești, l-au luat de la noi tătarii, cu multe lucruri şi bucate, când ne-au lovit tătarii. Deci dacă se vor ivi cândva, undeva, atunci să nu se creadă, pentru că altă seminţie şi neamuri nu suntem fără de câţi suntem scrişi aici.

De aceea, de acum înainte, să-i fie ocină lui şi copiilor milostivirii sale şi dreaptă cumpărătură, pe drepţii săi bani proprii, până îşi va face uric domnesc, cu tot venitul, în vecii vecilor.

Altul nimeni să nu se amestece.

Scris la Galaţi, în anul 7131 <1623> mai 14.

<Pe verso, scris mai târziu de altă mână>: Zapisul lui Vasâli sân Popa, nepot Ursului, prin care vinde tot satul Tulucești lui Ionaşcu Ghenghe vel log(o)f(ă)t.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CD/116. Orig., hârtie (32,5x21 cm.), filigran, cerneală cafenie, pecetea rotundă a târgului Galaţi având în centru doi peşti, iar în exergă legenda, neclară (3 cm. în diam.), şi opt peceţi inelare aplicate în cerneală cafenie, neclare.

Arh. St. Iaşi, Divanul Domnesc, dosar 1/1836, f.80 r. (numerotare veche: 116 r.), nr. 2 (rez. într-un opis din 1836 iunie 1).

Inst. de Ist. „A.D.Xenopol" – Iaşi, ms. M.Costăchescu, <*Doc. Mold. de la Ştefan Tomşa vv.*>, nr. 1939 (503), f.7201-7202 (trad. rom.) şi f.7203-7204 (transcr. orig. sl.).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.217-218, nr.290 (trad. rom.) şi p.428 (foto).

[1] Omis.

70 1623 <7131> mai 15, Satul Cetăţuia

7131 <1623> maiu 15, <satul Cetăţuia>[1].

Zapis de la Duca comis şi Săvul pârcălabul şi alţii mărturisind cum au dat[2] Ghenghii log(o)f(ă)t(ul) celui mare parte din sat din Lăleşti şi parte din Stoicanii[3] ca să-i fii dreaptă ocină şi moşie.

Arh. St. Iaşi, Divanul Domnesc, dosar 1/1836, f.86 r. (numerotare veche: 124 r.), nr.1. Rez. într-un opis din 1836.

EDIŢII: Mihailovici, *Regeste Constantinopol*, p.367, nr.26 (alt rez.).

[1] Completat după rez. publicat de Mihailovici (v. EDIŢII).
[2] În acelaşi rez.: „prin care vând".
[3] În acelaşi rez.: „şi o parte din Rădeni".

71 1623 (7131) mai 16, Iaşi

† Въ имѣ Ѻ(тъ)ца, и С(ы)на, и С(вѧ)т(о)го Д(8)ха, С(вѧ)тѣи Єдиносщѣи и нераздѣлимѣи Троици. Сє азъ, рав Вл(а)д(ы)кы Г(оспод)а Б(ог)а и Сп(а)са моег(о), І(сус)·: Х(рист)а, истинныи поклонник С(вѧ)тѣи Тро(и)ци, Иѡ Стєфан воєвода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїю, господаръ Земли Молдавскои, с(ы)нъ благочистиваг(о) Стєфана Томши воєвода. Ѻж(є) пріидошѧ прѣд нами и прѣд 8сими нашими болѣри, великими и малими, истинныи слѹгы наши, Л8пѹл и брат его, Іѡнашко, с(ы)нѡве Никоарж Пржескѹл бив вистѣрникъ, никим непонѹжден а ни присилован, нж по ихъ доброю волѣ, и дали нѣкиχ своиχ домове чтѡ ѡни

www.dacoromanica.ro

имали ѳ тръг сѳчавѣ на Ормеискѡм Стъгнѣ и съ пивниць̀ каменнѳ. Таа дали wни wт прѣд въсѣми нашими вѡлѣри с(вѧ)тѣи монастири нашеи новосъздаинѣи именованнѣи Сѡлцѣ, идеж(є) ест храм С(вѧ)т(ы)хъ Прѣхвалныхъ, и Пръвопрѣстѡлныхъ, и Връхѡвныхъ Ап(о)с(то)ль Петра и Павла радї wтпѳщенїа грѣх иχ, и родителем иχ, а м(о)лебиици наши мниси с(вѧ)щеиници и дїакѡии wт наш с(вѧ)тѫѧ м(о)лбѫ и монастир виш(є) писаныи Сѡлка да имают иχ написати и рѡдителеи иχ въ с(вѧ)тыи, великїи и малїи, помѣниикъ и въ б(о)ж(є)стъвныи жрътъвник.

Тѣм ради, мы видѣвше иχ доброволиое даанїе, еж(є) къ с(вѧ)тѣи монастири, а мы, такождє и wт иас даєм и потвръждаєм тїи виш(є) писаниїи домѡве и съ пивниць̀ камеиѝ выш(є) речеииым м(о)лебиикѡм нашим, wт наш виш(є) писаиаго м(о)лбѫ и монастир Сѡлка да єст им и wт иас исписѡк на тїи домѡве иепоколѣвим иколиж(є) иа, вѣки вѣчниχ.

И кто сѣ покѳсит и дръзнет разорити наш(є) даанїе и потвръжденїе и пак иχ [иχ] памѣт еж(є) къ с(вѧ)тѣи моиастири, wт иχ с(ы)нѡв или wт иχ родѳ, по иχ животѣ, таковыи да вѳдет проклѣт и тръклѣт wт Г(оспод)а Б(ог)а, сътвѡришаг(о) н(є)бо и землѣ, и wт Пр(ѣ)ч(и)стаа Бого Матери, и wт ѳ҃ї Ап(о)с(то)ль, и wт а҃ ев(аи)г(є)листи, и wт т҃їх҃ С(вѧ)т(и)хъ Wт(ь)цъ Никеискиχ, и проклѣтїє Ариево да прїидет на главѳ ег(о), и да имаєт част съ Іѹдоѫ прѣдателем Х(ристо)вѣм въ безконечныѫ мѫкы, амин.

† Писал ѳ Ісоχ, в(ъ) л(ѣ)то хз҃рл҃а, маи с҃ї.

Стефан воевода <m.p.>.

† Дѳмитрѳ писец.

† În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Treime Sfântă de o fiinţă şi nedespărţită. Adică eu, robul Stâpânului Domnului Dumnezeu şi Mântuitorului meu Iisus Hristos, adevărat închinător al Sfintei Treimi, Io Ştefan voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei, fiul binecinstitorului Ştefan Tomşa voievod. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, adevăratele noastre slugi, Lupul şi fratele lui, Ionaşco, fiul lui Nicoară Prăjescul, fost vistiernic, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, ci de bunăvoia lor, şi au dat nişte case ale lor, ce au avut ei în târgul Suceva, pe Uliţa Armenească, şi cu pivniţă de piatră. Acelea le-au dat ei, dinaintea noastră şi dinaintea tuturor boierilor noştri, sfintei mănăstiri a noastre, nou zidită, numită Solca, unde este hramul Sfinţilor prealăudaţi şi întâi şezători şi de frunte Apostoli Petru şi Pavel,pentru iertarea păcatelor lor şi ale părinţilor lor, iar rugătorii noştri monahi, preoţi şi diaconi, de la sfânta noastră rugă şi mănăstire mai sus scrisă, Solca, să aibă a-i scrie pe ei şi pe părinţii lor în sfântul marele şi micul pomelnic şi în dumnezeiescul jertfelnic.

www.dacoromanica.ro

Pentru aceea, noi, văzând dania lor de bunăvoie, cea către sfânta mănăstire, noi de asemenea şi de la noi dăm şi întărim acele mai sus scrise case şi cu pivniţă de piatră mai sus zişilor rugători ai noştri de la mai sus scrisa rugă şi mănăstire a noastră Solca, să le fie şi de la noi ispisoc pentru acele case, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar cine se va ispiti şi va îndrăzni să strice dania şi întărirea noastră şi iarăşi pomenirea lor, cea către sfânta mănăstire, dintre fiii lor sau din neamul lor, după viaţa lor, unul ca acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului, şi de precurata Maică a Domnului şi de 12 Apostoli şi de 4 Evanghelişti şi de 318 Sfinţi Părinţi de la Nicheia şi blestemul lui Arie să vină asupra capului lui şi să aibă parte cu Iuda, vânzătorul lui Hristos, în chinurile nesfârşite, amin.

Scris la Iaşi, în anul 7131 <1623> mai 16.

Ştefan voievod <m.p.>.

Dumitru scriitor.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, LXXXV/17. Orig., hârtie difolio (43,5x29 cm.), cerneală cafenie, (invocaţia, majuscula iniţială şi semnătura domnului - aurite), pecete domnească timbrată (4,5 cm.).

Cu o trad. rom din sec. XVIII.

Arh. St. Suceava, M-rea Putna, II/19, nr. 164, p.91 (rez.); Idem, Balan, *Documentele mănăstirilor din Bucovina*, vol.V, p.266-269 (transcriere sl. după *D.I.R.* (foto orig.) şi trad. rom.).

EDIŢII: Wickenhauser, *Solka*, p.84, nr.20 (rez. germ.); Mazerean, *Condica Solca*, p.58-59, nr.1 (rez. rom.); *DIR*, A, XVII, vol.V, p.218-219, nr.291 (trad.) şi p.429 (foto); Miron, *Tezaur sucevean*, p.114, nr.235 (rez. după Mazerean); *Suceava. Documente*, p.242-244, nr.104.

[1] Omis.

72 1623 (7131) mai 17, Iaşi

† Иѡ Стєфан Томшѣ воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Сѫж(є) прїидошѣ, прѣд нами и прѣд ѳсими нашеми молдавскими болѣри, Тѳдора и сестра єи, Мърика, дъщири Єремїи Тълабъ, по своиχ добрая воли, неким непонѳжденi а не приселовани, и продавали своиχ права wтнинѳ и дѣднинѳ wт своиχ нарѣденіє что имал дѣд им Тома Тълавъ, четвръта часть wт село Томчещи, въсѣ часть что с(ѧ) изберет Єремїи Талабъ; и тиж(є) продавали wни и дрѳгаа часть за wтнинѳ wт тогож(є) село wт Томчещи въкѳпѣ съ племениц(и) иχ Юсип и съ сестри єго, ѳръта и Антонїа, дѣти Доѵмитрѳ Талавъ, въсѣ часть ѳико им, Пътрашко Талабъ, что сѣ изберет четвръта часть съ мѣстѳ за врѳд, за млин, ѳ Брълад҃ѣ, и съ болотї рибними и съ вес прихѡд. Тоа продали

www.dacoromanica.ro

волѣринъ нашемъ Конди великомъ митник радї, една сто талери сребрьних. И въстал сѣ наш вѣрнїи волѣрин Конде вел митник и заплатнл исплъна въсих тїи виш(є) писани п(и)н(ѣ)зи wт прѣд нами и wт прѣд на<ши>[1]ми волѣри въ рѫках тих виш(є) писани людї Тѫдори и сестри єг(о), Марики, дъщири Єремїи Тълавъ, и племени их, Юсип и сестрим его, Ѫръти и Антемїи, дѣти Дѫмитрѫ Талав(ъ).

Тѣм радї да ест емъ и wт нас правою wтнинъ, и викѫпленїє, и Ѫрик, и потвръжденїє непорѫшенномъ николиж(є), на вѣки вѣчнїи.

И ин да с(ѧ) не ѫмишает.

Писал ѫ Їс, въ л(ѣ)т(о) хзр҃лѧ̀ ман зї.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

† Гѧнгѣ вел логоф(ъ)т ѫч(и) и искаал <m.p.>.

† Боръленъл <писал>.

† Io Ştefan Tomşea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, Tudora şi sora ei, Mărica, fiicele lui Eremia Tălabă, de bunăvoia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din dresele lor, ce a avut bunicul lor Toma Tălabă, a patra parte din satul Tomceşti, toată partea ce se va alege a lui Eremia Talabă; şi de asemenea au vândut ele şi o altă parte de ocină din acelaşi sat, din Tomceşti, împreună cu verii lor, Iosip şi cu surorile lui, Urâta şi Antonia, copiii lui Dumitru Tălabă, toată partea unchiului lor Pătraşco Talabă, ce se va alege, a patra parte, cu loc de vad de moară în Bârlad şi cu bălţi de peşte şi cu tot venitul. Aceea au vândut-o boierului nostru Conde mare vameş pentru o sută de taleri de argint.

Şi s-a sculat credinciosul nostru Conde mare vameş şi a plătit deplin toţi acei mai sus scrişi bani, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri, în mâinile acelor mai sus scrişi oameni Tudora şi sora ei Marica, fiicele lui Eremia Talabă, şi verilor săi, Iosip şi surorilor lui, Urâta şi Antemia, copiii lui Dumitru Talabă.

Pentru aceea să-i fie şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric şi întărire, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7131 <1623> mai 17.

Domnul a zis.

Ghianghea mare logofăt a învăţat şi a iscălit <m.p.>.

Borăleanul <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, LXXII/25. Orig., hârtie (32x20,5 cm.), cerneală cafenie, filigran, pecete domnească aplicată în ceară roşie, pierdută.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.219-220, nr.292 (trad. rom.).

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

73 1623 (7131) mai 17, Iaşi

† Архїеп(и)скопъ Анастасїе и митрополит Сучавскои. Scriem şi mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum au venit înnaintea noastră Chirana, de s-au jeluit pre bărbatul său, pre Platon, şi au dzis că i-au mâncat şi i-au strâcat tot ce au avut; după acéea, au fugit şi o au lăsat. Şi au mărturisit popa Vasile de Romăneşti şi alţi mulţi oameni buni cum Platon nu iaste om bun, ce iaste făcătoriu rău.

Printr-acéea, noi dac-am vădzut jaloba ei şi atâta mărturie mare, noi i-am făcut cartea noastră, ca să nu mai aibă treabă Platon cu Chirana, nici Chirana cu Platon, ce să fie slobodzi unul de altul, în véci.

De aceasta scriem şi mărturisim cu această carte a noastră.

Пис(а) ѕ Мс, л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃ла̀ маи ѕ҃ї.

Anastasie mitropolit <m.p.>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CDXXV/112. Orig., hârtie, pecete timbrată, căzută.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.220, nr.293 (orig.) şi p. 460 (foto).

74 1623 (7131) mai 18, Iaşi

† Иѡ Стефан Томшѣ воєвода, Божїю милостїю, господаръ Земли Молдавскои. Сѫж(є) дали и потвръдили єсми слѫги наши ѳрсѫл меделничѣр его правою отнинѫ и кѫпежно от исписок за свѣдѣтелство и за и викѫпленїє, что имал от Радѫл воєвода: єдна част за отнинѫ от село Миклещи, что ѳ волост Сръхескомѫ, что тоа єст емѫ права <отнина>[1] и викѫплєїе от Илѣна и от сестра еи, Александра, дъщи Моглъди бив питар, але половина от тоа част за отнинѫ, что кѫпил отецъ им, Моглъдѣ бив питар, от Козма Стравое, внѫк Миклич, от иҳ нарѣденїє что имал Козма Стравое от Стараго Александрѫ воєвода ...[2] по тоє кѫпил соби за четирдесѣт талери сребрънихъ.

Тѣм радї како да єст и от иас ...[2] наш виш(є) писаномѫ слѫги наш, ѳрсѫ меделничѣр за тоа част за отнинѫ от село Миклещи, половина от кѫпежною Могълди бив питар, правою отинѫ и викѫпленїє и ѳрик и потвръжденїє иепорѫшенно, емѫ, иколиж(є), иа вѣки вѣчнїи.

И ин да с(ѧ) не ѳмишает.

Г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

Пис(а) ѳ Йс, въ лет(о) ҳ҃зр҃ла̀ маи йї.

www.dacoromanica.ro

Гангѣ вел логофет 8ч(и) и искал.
Боръленѣнѫл <писал>.

† Io Ştefan voievod, cu mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată am dat şi am întărit slugii noastre Ursul medelnicer dreapta lui ocină şi cumpărătură din ispisocul de mărturie şi cumpărătură ce a avut de la Radul voievod: o parte de ocină din satul Micleşti, ce este în ţinutul Orheiului, care îi este lui dreaptă <ocină>[1] şi cumpărătură de la Ileana şi de la sora ei Alexandra, fiicele lui Mogâldea pitar, însă jumătatea acelei părţi de ocină pe care a cumpărat-o tatăl lor Mogâldea pitar de la Cozma Stravoe, nepotul lui Miclici, din dresul pe care l-a avut Cozma Stravoe de la bătrânul Alexandru voievod ...[2] aceasta a cumpărat-o cu patruzeci de taleri de argint.

Pentru aceea ca să-i fie şi de la noi ...[2] mai sus scrisei slugi a noastre Ursul medelnicer, pe această parte de ocină din satul Micleşti, jumătate din cumpărtura Mogâldei pitar, dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric şi întărire nestricat, niciodată, în vecii vecilor.

Şi nimeni să nu se amestece.

Domnul a zis.

Scris la Iaşi, în anul 7131 <1623> mai 18.

Ghianghea mare logofăt a învăţat şi a iscălit.

Borăleanul <a scris>.

După Sava, *Doc. Orhei*, p.63, nr.56. Orig. „pe hârtie, cu pecetea mare roşie, căzută" se afla în colecţia editorului; *ibidem*, p.64 (trad. editorului).

[1] Omis în orig.

[2] Aşa în textul editat.

75 1623 (7131) mai 21, Iaşi

† Иѡ Стефан Томшѣ воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Сѫж(є) прїиде прѣд нами и прѣд 8сими нашеми болѣри слѫга наш, Симион Гевка бив вел комис, и 8казовал един запис за свѣдетелство ѡт люди добриѫ и старїиѫ: ѡт Глигорїе намесник ѡт Брълад, и Некѳлаи дрѳж егѳ, и Ирсенїе, и ѡт Иѡнашко, и Кондрѣ ѡт Цифецли, и ѡт Кр(и)стѣ ѡт 8рлац(и), и ѡт поп ѡт Боросецли, и с(ы)нъ Колич, и Дѳмитрашко Телѣг(ъ), и ѡт иниѫ людї добриѫ, како прїиде прѣд нами1 кнѣгинѣ Станка Мѳргѳчоае, и съ внѳци п(а)нѳ еи, Мѳргоч дворник, имѣ Исак, и врат его, Костантин, и сестриве иѫ, Евгинїа, по своими доброю волю, неким непонѳждеми а не приселовані, и дали и подаровали

www.dacoromanica.ro

своиχ правою wтнинѫ и дѣднинѫ, въсѣ част им за дѣднинѫ что имает wт село Пъѫлещ(и), и тиж(є) въсѣ част им за wтн(и)нѫ что имали за [и] викѫпленїе wт тогож(є) село, что имали wт братове кнѣгини Станки Мѫргѫчоае съ вес приход[2] wт своиχ правїиχ нарѣденїе что имали wт ...[3] воевода. Тол дали и подаровали виш(є) писанномѫ слѫзи наше Симион комис.

Ино ми тако ѫвидѣχом тот запис за сведѣтелство wт людї добриχ, а ми ег(о) ѫверовахом, и пакиж(є) дадохом и потвръдиχом емѫ въкѫпѣ съ кнѣгини его тиχ прѣд речениχ части за wтн(и)нѫ wт село Пъѫлещ(и) како да ест им и wт нас праваа wтн(и)нѫ, и даанїе, и даровanїе, непорѫшенно николиж(є), на вѣки. И никто wт сьродници кнѣгини Станки Мѫргѫчоае или wт сьродниц(и) Мѫргоч дворник да не имает ѫмишати с томѫ или валоватї. Й кто ѫпокѫсит разоритї сїѭ даанїе, тъ да нѣст процен wт Г(оспод)а Б(о)га, и wт Пр(ѣ)ч(и)ста Б(о)го Матре Исѫса Х(ристо)ва, и да бъдет трекльт и проклѣт wт Г(оспод)а Б(ог)а и wт въсиχ с(вѧ)тиχ.

И ин да с(ѧ) не ѫмишает.

Писал ѫ Йс, в(ъ) л(ѣ)т(о) χзр҃ла҃ маи ка҃.

† Г(о)с(по)д(и)нъ казал.

Гѣнгѣ вел лог(о)ф(є)т ѫч(и) и искал <m.p.>.

† Боръѣнѣѫл <писал>.

† Io Ştefan Tomşea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, sluga noastră Simion Gheuca fost mare comis şi a arătat un zapis de mărturie de la oameni buni şi bătrâni: de la Gligorie namesnic din Bârlad, şi Neculai cetaşul lui, şi Arsenie, şi de la Ionaşco, şi Condrea din Ţifeşti, şi de la Cârstea din Urlaţi, şi de la popa din Boroseşti, şi fiul lui Colici, şi Dumitraşco Telegă şi de la alţi oameni buni, cum a venit, înaintea noastră[1], cneaghina Stanca Murgucioaie şi cu nepoţii panului ei Murgoci vornic, anume Isac şi fratele lui, Costantin, şi sora lor, Avghinia, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au dat şi au dăruit dreapta lor ocină şi dedină, toată partea lor de moştenire ce au din satul Păuleşti şi de asemenea toată partea lor de ocină ce au avut de cumpărătură din acelaşi sat, ce au avut de la fraţii cneaghinei Stanca Murgucioaie, cu tot venitul[2] din dreptele lor drese ce au avut de la ...[3] voievod. Aceea au dat-o şi au dăruit-o mai sus scrisei noastre slugi Simion comis.

Deci noi, dacă am văzut acel zapis de mărturie de la oameni buni, noi l-am crezut şi de asemenea i-am dat şi i-am întărit lui, împreună cu cneaghina lui, acele înainte zise părţi de ocină din satul Păuleşti, ca să le fie şi de la noi dreaptă ocină şi danie şi dăruire, neclintit lor niciodată în veci. Şi nimeni dintre rudele cneaghinei Stanca Murgucioaie sau din rudele lui Murgoci vornic să nu aibă a se amesteca acolo sau să tulbure.

www.dacoromanica.ro

Iar cine va îndrăzni să strice această danie, acela să nu fie iertat de Domnul Dumnezeu şi de Preacurata Maică a Domnului Iisus Hristos şi să fie blestemat şi de trei ori blestemat de Domnul Dumnezeu şi de toţi sfinţii.

Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7131 <1623> mai 21.

† Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învăţat şi a iscălit <m.p.>.

† Borăleanul <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CXLI/17. Orig., hârtie , cerneală cafenie, filigran, pecete domnească aplicată, inelară.

Ibidem CXLII/55 (trad. rom veche).

Bibl. Acad. Rom-Bucureşti, Ms. rom. nr. 5181 (cota veche), f.42 r. (copie după trad. rom din 1767).

EDIŢII: *Creşterea colecţiunilor*, XX (ian-sept. 1912), p.111 (rez.); Antonovici, *Doc. bârlădene*, III, p.30-31, nr. XIX (trad. veche); *D.I.R.*, A, XVII, p.220-221, nr.294 (trad. rom. după orig.).

---

[1] Greşit, în loc de ними (lor).

[2] Пъвлєци ... приχод (Păuleşti ... venitul), şters cu cerneală.

[3] Loc liber în orig.

76 1623 (7131) mai 29, Cotnari

† Иѡ Стефан Томшѣ воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, господаръ Земли Молдавскои. Сѫже господство ми дал и потвръдил єсмы газди наши Фѣлтин сас ѡт Котнар на его правою ѡтнинѫ и кѫпежно ѡт испривилїи за кѫпежно ѡт Петра воєвода и за потвръжденїє ѡт самаго господства ми, єдна млин и єдна поварнє, что на потоцѣ Бѫхаинцим.

Тѣм радї како да єст емѫ и ѡт нас ѡтн(и)нѫ и ѫрик и потвръжденїє, непорошенно, емѫ, николиже на вѣки.

И ин да сѣ не ѫмишает прѣд сим листом нашым.

ѫ Котнар(и) въ лѣто ҳ҃зр҃лα̃ маи кѳ̃.

† Сам господинъ велѣл.

† Мънжѣ <писал>.

† Io Ştefan Tomşea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit gazdei noastre, Fealtin, sas din Cotnari, dreapta lui ocină şi cumpărătură din privilegiu de cumpărătură de la Petru

www.dacoromanica.ro

voievod şi de întărire de la însămi domnia mea, o moară şi o povarnă, ce sunt pe pârâul Buhainţilor.

De aceea să-i fie şi de la noi ocină şi uric şi întărire, neclintit, lui, niciodată în veci.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Cotnari, în anul 7131 <1623> mai 29.

† Însuşi domnul a poruncit.

Mânjea <a scris>.

<Pe verso:> † Въ невитност вел лвгофет посли господинъ ии ѕ Їс, аз Лѕпѕл третїи логофет и искал <m.p.> († În lipsa marelui logofăt, trimis de domnul nostru la Iaşi, eu Lupul al treilea logofăt am iscălit).

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, DCXXVII/5. Orig., hârtie difolio (21x21 cm.), filigran, lipsă 2/3 din fila a doua, cerneală cafenie, filigran, pecete domnească aplicată în ceară roşie, distrusă.

EDIŢII: Şt. Gr. Berechet, *Documente de drept public*, p.176, nr.VI (text sl. şi trad. rom. după orig.); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.221, nr.295 (trad. rom.).

77 1623 (7131) mai 30, Iaşi

† Иѡ Стефан Томшѣ воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, господаръ Земли Мѡлдавскои. Сѫже прїидошѣ, прѣд нами и прѣд ѕсими нашими болѣри, Василїе с(ы)нъ Попа, внѕк Ѕрсѕ, и Юсип с(ы)нъ Иѡи Фъкъѕ, и Пъраска, и Стан зѣт Мърїїан, и Църдѣ с(ы)нѕ Савеи, внѕци Ѕрсѕ, и Симиѡн с(ы)нъ Некити, внѕк Мѕши, и Къзакѕл зѣт Некитї, по своиѫ довроволе, неким непонѕждени а не приселованиѫ, и продали своиѫ правою wтниѕ и дѣднинѕ, вес село Тѕлѕчеци иа Прѕт, близ Гълац, что ѕ волост Ковѕрлоуискомѕ съ єдна виноградї что било Василїеви, с(ы)нъ Попа. Тоа продали нашемѕ вѣрномѕ и почитенномѕ болѣрин(ѕ) панѕ Иѡиашко Гїанги великомѕ логофет, радї єдна сто ѕги жолтиѫ.

И wт том тиж(є) прїиде прѣд нами и прѣд нашими болѣри Дъръван с(ы)нъ Хорга, и Ѧндрею с(ы)нъ Миръи, внѕци Кръчюи Тюики, и Пъителеи с(ы)нъ Тетилки, внѕк Боидѕш, пакиж(є) за своиѫ доброиволи, неким непонѕждени а не приселовани, и продали своиѫ права wтниѕ и дѣднинѕ, част Дъръван съ Ѧндрею, єдна сто и wсимдесѣт паши wт царинѕ, wт село Гидѕшѣни. Тоа продали тиж(є) болѣринѕ нашемѕ панѕ Гїанги логофет за двадесѣт и пет ѕги жолтї. Ѧ пак част

www.dacoromanica.ro

Пънтелею, wсимдесѣт паши wт тою же царинѫ, wт село Гидѫшѣним продал радї єдна крава добра, съ телиц цѣнована за кѣ талери сребрьних.

И въстал сѣ вѣрнїи и почитеннїи волѣрин пан Гїангѣ вел логофет и заплатил єдна сто ѳги жолтї въ роук Васлїе, с(ы)нѫ Попа, и Юсип с(ы)нъ Iwн Фъкъоу, и Пъраска, и Стан зѣт Мъріїан, и Църдѣ с(ы)нъ Савеи, въсиx внѳци ѳрсѳ, и Симиwн с(ы)иъ Некитї, и Къзакѳл зѣт Некитї, внѳци Мѳшн, и тиж(є) кѣ ѳги въ рѳк Дъръбан и Индрею, и єдна крава ѳ роук Пънтелею.

Ино ми, іако ѳвидѣxом междѳ ними доброволною токмеж и плънѳю платѳ, а господство ми пакиж(є) и wт иас дадоxом и потвръдиxом волѣринѳ нашемѳ, панѳ Гїангїи великомѳ логофетоу тое село Тѳлѳчецин на Прѳтѣ, близ Гълаци, съ єдна виноградї что бил Вас<и>[1]лїеви с(ы)иъ Попа и тиx рп̃ <пашн>2 wт село Гидѫшѣни и тиж(є) wсимдесѣт паши wт тоиж(є) царинѳ село Гидѫшѣни. Како да єст емоу правою wтиинѳ, и викѳпление, и ѳрик, и потвръжденїе, непорѫшенно иколиж(є), на вѣки вѣчнїи.

И ин да сѣ не ѳмишает.

Пис(а) ѳ Йс, в(ъ) л(ѣ)т(о) χзр̃л̃а̃ маи л̃ дьни.

† Г(о)сп(о)диинъ сам казал.

† Никоар(ъ) вторїи лwгофет ѳчи и искал.

† Боръльѣнѳл <писал>.

† Io Ştefan Tomşea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, Vasilie, fiul lui Popa, nepotul lui Ursu, şi Iosip, fiul lui Ion Făcău, şi Părasca, şi Stan, ginerele lui Măriian, şi Ţărdea, fiul lui Sava, nepoţii lui Ursu, şi Simion, fiul lui Nechita, nepotul Muşii, şi Căzacul ginerele lui Nechita, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, tot satul Tuluceşti, ce este în ţinutul Covurlui, pe Prut, lângă Gălaţi, cu o vie care a fost a lui Vasilie, fiul lui Popa. Aceasta au vândut-o credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Ionaşco Gheanghea mare logofăt, pentru o sută de ughi galbeni.

Şi întru aceasta, de asemenea a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Dărăban, fiul lui Horga, şi Andreiu, fiul lui Mirea, nepoţii lui Crăciun Tiucă, şi Păntelei fiul lui Tetilcă, nepotul lui Bonduş, de asemenea de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, partea lui Dărăban cu Andreiu, o sută şi optzeci de paşi de ţarină, de la satul Ghiduşeni. Aceasta au vândut-o de asemenea boierului nostru, pan Ghianghea logofăt, pentru douăzeci şi cinci de ughi galbeni. Şi, iarăşi, partea lui Pănteleiu optzeci de paşi din aceeaşi ţarină din satul Ghiduşeni, a vândut-o pentru o vacă bună cu viţel, preţuită la 25 de taleri de argint.

Şi s-a ridicat credinciosul şi cinstitul nostru boier, pan Ghianghea mare logofăt, şi a plătit o sută de ughi galbeni în mâinile lui Vasilie, fiul lui Popa, şi lui

www.dacoromanica.ro

Iosip, fiul lui Ion Făcău, şi Părasca, şi Stan, ginerele lui Măriian, şi Ţărdea, fiul lui Sava, toţi nepoţii lui Ursu, şi Simion, fiul lui Nechita, şi Căzacul, ginerele lui Nechita, nepoţii Muşei, şi de asemenea 25 de ughi în mâinile lui Dărăban şi Andreiu şi o vacă în mâna lui Pânteleiu.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala de bunăvoie dintre ei şi plata deplină, iar domnia mea iarăşi şi de la noi am dat şi am întărit boierului nostru, pan Ghianghea mare logofăt, acest sat Tulucești pe Prut lângă Galaţi cu o vie, care <a fost a lui Vasi>[1]lie, fiul lui Popa, şi acei 180 de paşi din ţarină de la satul Ghiduşeni şi de asemenea optzeci <de paşi>[2] din aceeaşi ţarină a satului Ghiduşeni, ca să-i fie lui dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric şi întărire, neclintit, lui, niciodată în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece.

S-a scris la Iaşi, în anul 7131 <1623> mai 30 zile.

† Însuşi domnul a spus.

† Nicoară al doilea logofăt a învăţat şi a iscălit <m.p.>.

† Borăleanul <a scris>.

Arh. St. Vrancea-Focşani, Fond Muzeul de Istorie şi Etnografie – Focşani, Inv. nr. 2333. Orig., hârtie (39x28 cm.), pecete domnească aplicată în ceară roşie, căzută.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom. – Bucureşti, Fotografii, XXXII/41, fotocopie după orig. slav.

Arh. St. Iaşi, Anaforale, nr.63, f.42 r., nr.1 (rez. din 1844 aprilie 24); idem, Divanul Domnesc, dosar 1/1836, f.80 r. (numerotare veche: 116 r.), nr.3 (rez. într-un opis din 1836 iunie 1).

D.I.R., A, XVII, vol.V, p.222-223, nr.296 (trad. după orig.).

---

[1] Rupt.

[2] Omis.

78 1623 (7131) iunie 6, Iaşi

† Сѣ ѳѣѳ мы, Гїѧнгѣ вел логоф(є)т, и Гєѡргїє вел постелник, и Никоар(ъ) фторїи логофет, и Лѳпѳл третї логоф(є)т, и Іѡнашко Чєхан дворник глотнїи, и Дѳмитрѳ Мътїешескул бив дворник, и Вас(и)лїе Нѣгое дворник и Рѳцин(ъ) питар. Scriem şi mărturisim cu această scrisoare a noastră cum au venit înaintea noastră giupâneasa Sinticlichiia Bilăias(a), de a ei bunăvoie, de nime nevoită, nici asuprită, împreună cu feciorul său, cu Ionaşco Bilăi, şi au dat şi au dăruit nepotului său, giupânului Dumitraşco Ştefan vornicul cel mare de Ţara de Gios, şi hiilor dumisale a ei dreaptă ocină şi cumpărătură, tot locul de dughéni cu dughéne cu tot, ce iaste în târgul Iaşilor pre Uliţa Strâmbă, în Târgul Năou.

www.dacoromanica.ro

Iară dumnealui giupânul Dumitraşco vornicul ca să aibă a gri<ji>[1] pre giupâneasa Bilăias(a) până la moartea ei, iară după moartea ei, iarăş(i) să o grijască şi pre dânsa şi pre feciorul ei, pre Ionaşco Bilăi, cum să cade morţilor.

Deci noi, dac-am vădzut că i-au dăruit dumisale şi cuconilor dumisale acéle dughéne şi dumnealui să o grijască cum să cade, noi am făcut cest zapis al nostru, ca să-i hie de mărturie până-ş(i) va faci şi derés(e) domneşti. Şi nime de semenţia lor ca să nu s-<a>mésteci într-acéste dughéne, ce mai sus scriu.

Şi, pre mai mare credinţă, ne-am pus şi peceţile cătră acest adevărat zapis.

Şi eu, Borăleanul uricar, am scris, ca să s(e) ştie.

Пис(а) v Їс, въ л(ѣ)т(о) χ҃зр҃лѣ҃ юн(їе) ѕ҃.

† Аз, Гангѣ логоф(є)т <m.p.>.

Аз, Лупул лwг(о)ф(є)т <m.p.>.

Аз, Никоар(ъ) второїи лwг(о)ф(є)т <m.p.>.

† Rugină pitar <m.p.>[2].

Аз, Дumитрv Матиеш(ескул) ворник, искал <m.p.>.

Ionaşco Cehan <m.p.>.

Аз, Василїе Нѣгwе <m.p.>.

<Pe verso, însemnare contemporană>: Conţeştii.

<Pe verso-ul filei a doua, scris de mâini diferite în a doua jumătate a sec. XVIII>: 7131 <1623> iunie 6. No.1; 2) Conţeştii; 3) <rezumatul grecesc al actului>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Bârnova, X/1. Orig., hârtie difolio (31,5x21,5 cm.), filigran, cerneală cafenie.

Idem, Ms. nr. 645, f.15 r. (rez. în Condica M-rii Barnovschi, scris de Costantin Polimaz, fiul protopopului Ioniţă din Bacău, la 1796 decembrie 12).

EDIŢII: *D.I.R*, A, XVII, vol.V, p.223, nr.297 (orig.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.46, nr.151 (rez.); Caproşu şi Zahariuc, *Documente istoria oraşului Iaşi*, I, p.201-202, nr.150 (orig.).

79 1623 (7131) iunie 7, Iaşi

† Се ѕ҃ѳ҃ѕ҃ аз, Никоар(ъ) бив вел дворник, пишем и свед҃ѣтелствоим съ сим листом нашем како въстахом сѣ по мою доброю волю, неким непонѫжден, а не приселован, и продахом мою правою wтнинѫ и кѫпежно, село Кокорѣнїи съ селище Лоецїи, что ѕ҃ волост Хърлъѫском, съ ставове и съ млин и съ вес приход. Тое продахом п(а)нѫ Вас(и)лїе Нѣгое дворник wт Ботъшѣни, радї ...[1] тал(ерь)

www.dacoromanica.ro

сребрънних, что било и нам правою кѹпеж ѡт Геѡргїѣ и ѡт брат єг(о) Исак, с(ы)нѹве Кр(и)сти Кокорѣнѹл, и Чюрка, сестра Кр(и)сти Кокорѣнѹл, и ѡт с(ы)нѹве Тоадєр Кокорѣнѹл нарѣденїѣ за [и] викѹпленїѣ, что имахом єщеж(є) дало сѣ въ рѹк(и) Вас(и)лїѣ Нѣгое, але на половина село. Й на два запис что имахом ѡт Чюрка и ѡт ...[1] и ѡт сестри Кокорѣнѹл, на половинѹ село, тиж(є) записе нє дало с(ѧ) до рѹк Вас(и)лїѣ Нѣгое, заиеж(є) не вили до мене, але и тих запис да имаю давати въ рѹки Вас(и)лїѣ Нѣгое. Й если нє вѹдѹт сѣ давати, а ѡни да не имают сѣ вѣроватї иъ да сѣ даст ти въ рѹк(и) Нѣгое.

И сїа токмеж вѣше ѡт прѣд пан Гїїанѣ вел логоф(ъ)т, и пан Дѹмитрашко вел двориик Долнѣи Земли, и Никоар(ъ) фторин логоф(є)т, и Дѹмитрѹ Мътїешескѹл вив дворник, и иних волѣри. И сътворихом єго м(и)л(о)ст(ь) испривиле на тое село како да єст емѹ права ѡтниинѹ и викѹпленїѣ н ѹрик.

Сїїа свед҃телствоим, съ сим листом нашим.

Писал ѹ Йс, в(ъ) л(ѣ)т(о) χ҃зр҃ла҃ юни з҃.

Йз, Гїанѣ логофєт <m.p.>.

Дѹмитрашко Щефан вел дворнек <m.p.>.

Йз, Никоар(ъ) лѡг(о)ф(є)т <m.p.>.

Никоаръ вив вориик <m.p.>.

Доѵмитрѹ Мат(єѣ)ш(ескѹл) нскал.

† Iată dar eu, Nicoară fost mare vornic, scriem şi mărturisim cu această carte a noastă că m-am sculat de bunăvoia mea, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi am vândut dreapta mea ocină şi cumpărătură, satul Cocorenii, cu seliştea Loeştii, care sunt în ţinutul Hârlău, cu iazuri şi cu mori şi cu tot venitul. Aceasta am vândut-o panului Vasilie Neagoie vornic de Botăşeni, pentru ...[1] taleri de argint, care ne-a fost şi nouă dreaptă cumpărătură de la Gheorghie şi de la fratele lui, Isac, fiii lui Cârstea Cocoreanul, şi de la fiii lui Toader Cocoreanul. Şi dresul de cumpărătrură, ce am avut, încă s-a dat în mâna lui Vasilie Neagoie, însă pe jumătate de sat. Dar două zapise, pe care le-am avut de la Ciurca şi de la ...[1] şi de la surorile lui Cocoreanul, pe jumătate de sat, aceste zapise nu s-au dat în mâna lui Vasilie Neagoie, pentru că nu au fost la mine. Însă şi aceste zapise am să le dau în mâna lui Vasilie Neagoie. Iar dacă nu se vor da, ele să nu se creadă, ci să se dea de asemenea în mâna lui Neagoie.

Şi această tocmală a fost dinaintea panului Ghianghea mare logofăt, şi a panului Dumitraşco mare vornic de Ţara de Jos, şi Nicoară logofăt al doilea, şi Dumitru Mătieşescul fost vornic şi a altor boieri.

Şi am făcut milostivirii sale privilegiu pentru acest sat, ca să-i fie dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric.

Aceasta mărturisim cu această carte a noastră.

Scris la Iaşi, în anul 7131 <1623> iunie 7.

www.dacoromanica.ro

Eu, Ghianghea logofăt <m.p.>.
Eu, Nicoară logofăt <m.p.>.
Dumitraşco Ştefan mare vornic <m.p.>.
Nicoară fost vornic <m.p.>.
Dumitru Matieşescul vornic, am iscălit <m.p.>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CCLXXVIII/35. Orig., hârtie difolio (29,5x20,5 cm.), cerneală cafenie, cinci peceţi aplicate în aceeaşi cerneală.

Arh. St. Iaşi, Documente, CDL/10 (copie după o trad. rom.) din 1812 şi CDL/7, p.22 v., 24 şi 33 v. (copie după trad. rom. din 1812).

Inst. de Ist. „A.D.Xenopol", Iaşi, Costăchescu, <*Doc. Mold. de la Ştefan Tomşa vv.*>, nr.1934 (498), f.7175-7177 (trad. rom.) şi f.7178-7180 (transcr. orig. sl.).

EDIŢII: *D.IR.*, A, XVII, vol.V, p.244, nr.298 (trad. după orig.).

[1] Loc liber.

80 1623 (7131) iunie 9, Iaşi

† Иѡ Стєфан Томшѣ воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Молдавскои. Дали єсми сес лист г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми ѡ(тъ)ц8 и м(о)л(є)биим нашкѵр Ѳѳанасїє епископ Романскои и на ког(о) мет послатї да єст моцеи и силен съ сим листом г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми да възимает дьжмъ ина Бѳриъреци и ѡт ина Скрипицѣни ѡт ина тиχ людї иж(є) прѣбивает въ мѣсто село Моцещї и въ χотар Моцещ(и), и χотар Лѳпѣни и въ χотар Пѣнѣ8, како да възимает ѡт десѣт клъни а монастїрска ѡт петї клъни половин(а) клани ѡт пшеници, и ѡт ѣчмеи, и ѡт прос8 тиж(є), и ѡт вино, ѡт десѣт ведре а монастїрски протож(є) никто ѣако да ие смѣет дръжатї, или ѡтпиратї прѣд сим листом г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми иинак ие 8чиннтї.

8 Ис, л(ѣ)т(о) χзрла юни[1] ѳ.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Io Ştefan Tomşa voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele părintelui şi rugătorului nostru, chir Athanasie episcop de Roman, şi pe cine va trimite să fie tare şi puternic, cu această carte a domniei mele, să ia dijma de la Burnăreşti şi de la Scripiţeni, de la acei oameni care trăiesc pe locul satului Mogeşti şi în hotarul Mogeştilor, şi hotarul Lupéni şi în hotarul Pénéu, ca să ia din zece clăi una mănăstirească, din cinci clăi jumătate de claie din grâu şi din orz şi din meiu, de asemenea şi din vin din zece vedre una mănăstirească.

www.dacoromanica.ro

Pentru aceea, nimeni să nu îndrăznească a ţine sau opri, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Altfel să nu faceţi.

La Iaşi, anul 7131 <1623> iunie[1] 1.

† Însuşi domnul a poruncit.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Bistriţa, XII/4-5. Orig., hârtie difolio (33x21,5 cm.), filigran, pecete domnească mijlocie aplicată în cerneală roşie, căzută (pierdută). Cu o trad. rom. din 1796 mai 17 a lui Andrei tălmaciu căpitan (numele satului Mogeşti, citit : Mângeşti).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.217, nr.289 (trad. rom., cu luna: mai şi cu numele satului Moţeşti) şi p.427 (foto); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.47, nr.152 (rez. cu data de lună: iunie şi cu numele satului Mogeşti ortografiat corect).

[1] „iunie", scris peste cuvântul „mai", care a fost răzuit.

81 1623 (7131) iunie 11, Iaşi

† Adecă eu, Pătraşco, şi feméie mea, Mărica, scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru, cum au fostu o cupă de argintu de au tras 12 ug(hi) şi alte unelte, ce ni s-au venit din partea Fătului, mie şi lui Costantin. Deci cupa au pierit la nişte dajnici, pentru treaba casei noastre.

Dereptu acea, noi ne-am pus ocina zălog, din Boţeşti, până-i vom scote cupa. Şi acele unénte, ce ne s-au venit din partea unchiului nostru, lui Făt(u) şi alte unén<te>, să-şi cée de la văru său, de la Pavăl.

Şi aceasta tocmală s-au făcut denaintea a mulţi omeni buni, anume: Măteiaş vătavul, şi Ionaşco cizmariul, şi Cadiul, şi Costantin diiacul şi alţi mulţi omeni buni.

Şi mai pre mare credinţă, pusu-ne-am şi peceţile. Însă stupie să-i înpărţim acum.

Eu, Ionaşco diicul, am scris.

† Пис(а) ѳ Їйс, лѣт(о) ҳ҃ѯ҃рл҃а҃ юн(їе) а҃і҃ д(ь)ни.

Ионашко искал <m.p.>.

<Pe verso: scris de altă mână>: † Zapis de la Pătraşco şi de la fimeia lui, Mărica, derept o cup(ă) ce au fostu zălog, dereptu 20 lei, la Dumitraşco Boldor şi la Costantin din Boţăşti.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, III/153. Orig., hârtie (31x21 cm.), filigran, cerneală cafenie, trei peceţi inelare aplicate în aceeaşi cerneală.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.224-225, nr.299 (orig.).

www.dacoromanica.ro

† Иѡ Стефан Томша воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Дали єсми сес лист г(о)с(по)дс(т)в(а) ми м(о)лебиником нашим єгѹмен и въсим съборомъ калѹгерим ѡт с(вѧ)та монастир С(вѧ)ти Сава на то ѡни да въдет моциїи и силиїи съ листом г(о)с(по)д(ст)в(а) ми дръжати нѣкиѫ виноградї и въртоградї что сѹт да тръг Искои ѕ Гор Заецѹ что бил дали за Макарїе калѹгер иж(е) бил емѹ имѣ за мирениїе Чефѹт Маиоле, а и(ы)нѣ ѡни прѣбивают ѕ с(вѧ)та монастир Галатїїа и хощет възмти тѣѫ виноградї и въртоградї ѡт с(вѧ)та монастир С(вѧ)ти Сава.

Тѣм радї аще ѡни хощет прѣбивати ѕ с(вѧ)та монастир С(вѧ)ти Сава а ѡни да имают посокотити тѣѫ виноградї и до въртоградї и по слѹжити с(вѧ)тѣи монастири аще не хощет прѣбивати ѕ с(вѧ)та монастир С(вѧ)ти Сава иж хощет прѣвивати ѕ иишаѫ монастир а ѡни да не имают трѣбѹ ѕ тѣѫ виноградї и ѕ въртоградї да бъдет калѹгери ѡт с(вѧ)та монастир С(вѧ)ти Сава моцни и силнии дръжати и ѡбраниті виноградї и въртоградї ѡт къ иемѹ а аще хощет ѡни валовати а ѡни да имают карати на иег(о) и приҳиат ѡт там. И никто да не смѣют им за дръжати или ѡпирати прѣд сим листом г(о)с(по)д(ст)в(а) ми.

ѕ Ис, л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃л҃а ѡни г҃ї.

† Г(о)с(по)д(и)нъ велѣл.

† Дѹмитрашко Щефан вел дворник ѹчи.

† Тоадер <писал>.

† Io Ştefan Tomşa voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noştri, egumenului şi la tot soborul, călugărilor de la sfânta mănăstire Sfântul Sava, ca ei să fie tari şi puternici cu cartea domniei mele a ţine nişte vii şi grădini, ce sunt la târgul Iaşi, la Dealul Iepurelui, ce au fost date de Macarie călugărul, care s-a numit în mirenie Cefut Manole, iar acum se află la sfânta mănăstire Galata şi voieşte să ia acele vii şi grădini de la sfânta mănăstire Sfântul Sava.

Pentru aceea, dacă el voieşte să şadă în sfânta mănăstire Sfântul Sava, el să aibă a socoti acele vii şi grădini şi să slujească sfintei mănăstiri, iar dacă nu vrea să stea în sfânta mănăstire Sfântul Sava, ci voieşte să trăiască în altă mănăstire, el să n-aibă treabă cu acele vii, nici la grădini, să fie călugării din sfânta mănăstire Sfântul Sava tari şi puternici să ţină şi să apere viile şi grădinile de către el; şi dacă ar voi el să-i tulbure, ei să aibă a-l pedepsi şi alunga de acolo.

Şi nimeni să nu îndrăznească a-i ţine sau opri, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

www.dacoromanica.ro

La Iaşi, anul 7131 <1623> iunie 13.

† Domnul a poruncit.

† Dumitraşco Ştefan mare vornic a învăţat.

† Toader <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, scris de mâini diferite în a doua jumătate a sec. XVII>: 1) 7131 <1623> iun(ie) 13. Iepure <Nr.>5; 2) Num(ăr) 11.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Sf. Sava – Iaşi, XLII/5. Orig., hârtie difolio (32x21,5 cm.), filigran, cerneală cafenie, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, distrus. Cu o trad. rom. din 1794 octombrie 19 a lui Andrei tălmaci căpitan.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.225, nr.300 (trad.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.47, nr.153 (rez.); Caproşu, Zahariuc, *Documente istoria oraşului Iaşi*, I, p.202-203, nr.151 (orig.).

83 1623 (7131) iunie 15

† Adecă éu, Găr<dan>[1] din Banhănă, sângoru mărtorisăscu cu cest zapis al miu com am căzdut întru nevoia printru neşti mascorii a lui Larion din Urdzécii, deci şi a Ştefului a ţâganului.

Deci eu <n>-am avot nece o potére, ce am căzdut la Zaharie din Berbeştii, de mii-au dat 25 talér(i) bani mar(i) şi mi-am pos ocena din Bahnă zalugu până <la Sântă Mărie>[1] Maré. De noiuu însamă banii să-i dau să hie ...[1] dinainntea lui Mihăilă Hoţmăndii din Mărişeşti, şi dinaintea ...[1] Larion ot tam, şi denaintea lui Gavril ot tam, şi lui Miloş Podrigă ot tam, şi denaintea lui Ionăş ot Berbeştii, şi Toader ot tam, şi Berheci de acolo şi Vas(i)lie de acolo şi denaintea mulţi omeni bon(i) am fostou într-acea tocmală.

Mai maré credinţa mi-am pus iscălitora.

Pop(a) Larion <m.p.>

V(ă)l(ea)t 7131 <1623> iuni[2] 15.

Arh. S. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, XLII/5. Orig., hârtie (16,5x20 cm.), rupt, lipit pe altă foaie, cerneală cafenie, două peceţi inelare aplicate în aceeaşi cerneală.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.226, nr.301 (orig.).

[1] Rupt.

[2] Cifra unităţilor din an şi lună corectate.

www.dacoromanica.ro

† Іѡ Стефан Томшѣ воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Сѫж(є) тегал за лици прѣд Портъ г(о)сп(о)д(ства) ми Гліїгор ѡт село Ръспоп(и), на Дѫмитрѫ ѡт там, и на Мирка ѡт там, и на инии селении радї їндѣрѣптърїи[1] и радї число, что рекѫ Глигор на Мирка и на Дѫмитрѫ аж(є) ѡн имал на нѣкии людї ѕ иχ село писан ѡт на ѣправление, а Мирка и Дѫмитрѫ рекоч аже не биле людї писании ѕ число и правление. Даж(є) дадоχ закон на Мирка и на Дѫмитрѫ и божел съ людї добрии и ѡправил са и поставил сов(є) ферїю прѣд нами.

Таж(є) ѡт селе на прѣд да не имает тѣгати Глигор на Мирка и на Дѫмитрѫ за сїіа тѣж неколиж(є) на веки прѣд сим листом г(о)сп(о)д(ства) ми. И Глигор да имает платити число ѕако бъдет имати комати и ѕако бъдет писан ѡт ѡправление. Так да знаете и маи вѫлше жалоб да не приидетъ прѣд нас. Инак не ѯчините иχ наимитъ да имают лишити сало ѕ мирно за число.

ѕ Ѩс, л(ѣ)т(о) χ҃зр҃л҃а҃ юни ѩ҃.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ реч(є).

† Ѡнашко Чехан дворник <ѯчи> <m.p.>.

† Кѩстин <писал>.

† Io Ştefan Tomşa voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a pârât de faţă, înaintea Porţii domniei mele, Gligor din satul Răspopi pe Dumitru de acolo şi pe Mirca de acolo şi pe alţi săteni pentru îndereptări[1] şi pentru cislă, ci spunând Gligor asupra lui Mirca şi asupra lui Dumitru că el a avut nişte oameni în satul lor scrişi de la îndreptări, iar Mirca şi Dumitru au spus că nu au fost oameni scrişi la cislă şi îndreptări. Şi am dat lege lui Mirca şi Dumitru şi au jurat, cu oameni buni, şi s-au îndreptat şi şi-au pus ferâie înaintea noastră.

Şi de aici înainte să nu mai pârască Gligor pe Mirca <şi pe>[2] Dumitru pentru această pârâ, niciodată în veci, înaintea acestei cărţi a domniei mele. Şi Gligor să plătească cisla cum va avea bucate şi cum va fi scris de îndreptări. Aşa să ştiţi şi mai mult jalobă să nu vină înaintea noastră. Altfel să nu faceţi, să-i apucaţi, să-i lăsaţi foarte în pace de cislă.

La Iaşi, anul 7131 <1623> iunie 18.

† Domnul a spus.

† Ionaşco Cehan vornic <a învăţat>.

† Costin <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Episcopia Huşi, XVII/6. Orig., hârtie (32,3x20,5 cm.), filigran, rupt la îndoituri, cerneală cafenie, pecete domnească aplicată în cerneală roşie, stricată.

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Opisul doc. Episc. Huşi, p.43, nr.12 (rez.); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.226-227, nr.302 (trad. rom.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.47, nr.154 (rez.).

[1] Aşa în orig.
[2] Rupt în orig.

85 1623 (7131) iunie 19, Iaşi

† Иѡ Стефан Томшѣ воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Пишем г(ос)п(о)дство ми сл8гам нашим паркалабом wт Нѣмц8. Dămu-v(ă) de ştir(e) că domnii méli s-au jeluit rugători noştri călugări de la sfânta mănăstiri de la Săcul pre târgoveţi, pre nemţéni, dzâcându că ş-au făcut ei o carte să oprească o poian(ă) a sventei mănăstiri; ce pentru acea poian(ă) s-au fost ei mai pârât în dzileli Radului vodî şi i-au fost rămas şi le-au hotărâtu şi s-au aflatu că iaste locul sventei mănăstiri şi le-au făcut şi drése pre acea poian(ă).

Dereptu aceea, deaca veţi vedea cartea domnii méli, iar voi să dziceţi acelor târgoveţi să lase acea poian(ă) a sventei mănăstiri foarte în paci; iar de le va părea lor cu strâ<m>bul, să li daţi dzi, să stea faţî înnaintea domnii méli şi să-ş(i) aduc(ă) şi dresele înnaintea noastră, şi să li faceţi şi hârtie de dzi.

Тое вам пишем, инак не 8чините.

V Їйс, хс̑рлѣ юн(їе) к̑г̑.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Велици волѣри 8ч(и).

† Власїе <писал>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, LIII/4. Orig. hârtie (32,3x20,5 cm.), filigran, pecete domnească mijlocie, aplicată în cerneală roşie, neclară.
Ibidem, XXV/17, nr.5 (rez. într-un opis din prima jumătate a sec. XIX).

EDIŢII: *D.IR.*, A, XVII, vol. V, p.227, nr.303 (orig.) şi p.461 (foto); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.* II, p.47, nr.155 (rez.).

86 1623 (7131) iunie 20, Iaşi

† Иѡ Стефа Томшѣ воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїею, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Сѫж(є) прїидошѣ прѣд нами и прѣд 8сими нашим(и) молдавскими волѣрїи, великими и малими, сл8га наши, Д8митрашко Ф8лцер дїïак, съ един запис

www.dacoromanica.ro

за свѣдѧтелство, wт болѣри наш(и): Лѫпѫл третїи лwг(о)ф(ъ)т, и wт Гиwргїе Рошка вистѣрник, и wт Нѣнюл бив пръкълаб, и wт Дръгѫшан дїак, и wт Лѫпан кътав за вистѣрнич, и wт Юрдаки дїак, и wт поп Симиwн, и wт Мисаил мед(елничар), и wт ѫрсан пит(ар), и wт Вас(и)лїе Броаскъ къмъраш, и wт Дѫма къпитан, и wт Кръчѫн Гъwsѫ хотног, и wт Дѣдюл вътав, и wт Тоадер Затик, и wт Самфирич, и wт Тѫдорї, и wт Баїко[1] и wт многи людї добри болѣри и слѫги г(о)сп(о)д(ст)в(а) мн и воини прѣднїи, писаѫщ(и) и свѣдителствоѫщ(и) въ тѣх записе, ѫкож(є) wн севе кѫпил, wт прѣд нами, нѣкиx домове, wт село Тодереци, wт волост Крълигътоуръ, съ мѣсто домов, и тиж(є) една част за wтн(и)нѫ, wт слѫга наш, Симиwн Капшѣ медєличерел, радї петдесѣт и три талерї битиx, въсѣ част ег(о) елнко сѣ изверит, wт ватрѫ село и wт вода, съ мѣсто за став, и wт полѣ, и wт царинѫ, и wт лѣсѫ, что таа част за wтиннѫ бил емѫ кѫпежио wт тютка ег(о), Фръсина, дъща Викол. И тиж(є), wн себѣ кѫпил wт прѣд ними, една част за wтн(и)нѫ, wт тогож(є) село Тодереци, wт Йким и wт брат его, Тоадер, и wт сестри иx, Ангелина и Маріїа, с(ы)н(о)ве Янеи, внѫці Бѫлашко, въсѣ част иx, елико сѣ изверит, wт въсего мѣсто, и съ мѣсто за пасик(ѫ), радї дванадесѣт талери битиx. И тиж(є) една част за wтн(и)нѫ, wт тог(о) село, wн себѣ кѫпил wт Настасїа, дъща Ярман, wт елнко сѣ изберит част Ярман, половина част, радї дванадесѣт талерї битиx.

И тиж(є), wн себѣ кѫпил половина село, wт Лѫпшещи, на Солѫнец, ѫ волост Сороцком, и съ став, ѫ водѫ Солѫнец, wт Иwн ѫждилъ, с(ы)нъ ...,[2] радї шестдесѣт ѫги жолти.

Ино мн видѣвше тиx записе за свѣдѧтелство wт толика людї добриx, болѣри и слѫги г(о)сп(о)д(ст)ва ми и воини прѣдниx, а ми иx вѣроваxом и wт нас тиж(є) даєм є потвръждаєм слѫзи нашемѫ више писанномѫ, Дѫмитрашко Фѫлцер дїак, на тѣм въсѣx частї за wтн(и)ни, иж(є) више писанниx, како да єст, емѫ, и wт нас, правда wтн(и)нѫ и кѫпежно и потвръжденїе, съ въсѣм доxодом, непорѫшенѫ, емѫ, неколиж(є) на вѣки вѣчнїи.

И ин да с(ѧ) не ѫмишаетъ прѣд сим листом нашим.

ѫ Йс, в(ъ) л(ѣ)то xзр҃ла҃ юни к҃.

Г(о)сп(о)д(и)нъ реч(є).

† Гѫнгѣ вел логоф(є)т ѫчи и искал <m.p.>.

† Дѫмитрѫ към(ъраш) <писал>.

† Io Ştefan Tomşea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră, Dumitraşco Fulger diac, cu un zapis de mărturie de la boierii noştri Lupul logofăt al treilea, şi de la Ghiorghie Roşca

www.dacoromanica.ro

vistiernic şi de la Neaniul fost pârcălab, şi de la Drăguşan diac, şi de la Lupan vătav de vistiernicei, şi de la Iordachi diac, şi de la popa Simion şi de la Misail medelnicer, şi de la Ursan pitar, şi de la Vasilie Broască cămăraş, şi de la Duma căpitan, şi de la Crăciun Găozu hotnog, şi de la Dediul vătav, şi de la Toader Zatic, şi de la Samfirici, şi de la Tudor, şi de la Baico[1] şi de la mulţi oameni buni, boieri şi slugi ale domniei mele şi oşteni de frunte, scriind şi mărturisind în aceste zapise precum el şi-a cumpărat, dinaintea lor, nişte case din satul Todereşti, din ţinutul Cârligătura, cu locul caselor. Şi de asemenea o parte de ocină de la sluga noastră, Simion Capşea medelnicerel, pentru cincizeci şi trei de taleri bătuţi, toată partea lui, cât se va alege din vatra satului şi din apă, cu loc de iaz şi din câmp şi din ţarină şi din pădure.

Ce acea parte de ocină i-a fost cumpărătură de mătuşa lui, Frăsina, fiica lui Vicol.

Şi, de asemenea, el şi-a cumpărat, dinaintea lor, o parte de ocină din acelaşi sat Todereşti de la Iachim şi de la fratele lui, Toader, şi de la surorile lor, Anghelina şi Maria, fiii Anei, nepoţii lui Bulaşco, toată partea lor, câtă se va alege, din tot locul, şi cu loc de prisacă, pentru doisprezece taleri bătuţi. Şi de asemenea, o parte de ocină din acel sat el şi-a cumpărat de la Nastasia fiica lui Arman, din cât se va alege partea lui Arman, jumătate de parte, pentru doisprezece taleri bătuţi.

Şi, de asemenea, el şi-a cumpărat jumătate de sat de Lupşeşti, pe Soluneţ, în ţinutul Soroca, şi cu iaz în apa Soluneţului, de la Ion Ujdilă, fiul lui ...,[1] pentru cincizeci de ughi galbeni.

Deci noi, văzând aceste zapise şi mărturie de la atâţia oameni buni, boieri şi slugi ale domniei mele şi oşteni de frunte, noi i-am crezut, şi de la noi dăm şi întărim slugii noastre mai sus scrise, Dumitraşco Fulger diac, toate aceste părţi de ocină, ce sunt scrise mai sus, ca să-i fie şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură şi întărire, cu tot venitul, neclintit, lui, niciodată, în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7131 <1623> iunie 20.

Domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt a învăţat şi a iscălit <m.p.>.

Dumitru cămăraş <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, scris în aceeaşi vreme de altă mână>: **Лист wт Стефан Томшѣ воевод(а) на Тодирєщи, 8 волост Кърлигътѳри, и ради Лѳпшѣни, что 8 волост Сорока.**

<Din sec. XVIII>: **Сѫт Тодирєщи.**

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, VIII/5. Orig., hârtie difolio (41,5x28 cm.), rupt la îndoituri, cernelă cafenie (invocaţia simbolică şi majuscula iniţială, cu cerneală roşie), pecete domnească mijlocie (4,5 cm în diam.), timbrată pe o hârtie romboidală (având în scut capul de bour cu steaua în şase colţuri între coarne, timbrat de o coroană deschisă cu cinci fleuroni şi flancat de sabie şi soare în stânga şi buzdugan şi semilună în dreapta, iar în exergă, între două cercuri perlate, desfăşurându-se

www.dacoromanica.ro

legenda: † Іѡ Стефанъ Томша воєвода, г(о)спод(а)р Земли Молдавскої († Io Ştefan Tomşa voievod, domn al Ţării Moldovei). Cu o trad. din 7240 <1732> mai 18, de Miron Gafencu comis, „posleduită" de Hrisant ieromonah în 1815 noiembrie.

Inst. de Ist. „A.D.Xenopol", Iaşi, Fotografii, II/25 (foto orig.)

Idem, ms. M.Costăchescu, *<Doc. Mold. de la Ştefan Tomşa vv.>*, nr.1831 (396), f.6778-6780 (trad. rom.) şi f.6781-6783 (transcr. orig. sl.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, I2, p152-155, nr.89 (orig. sl. şi trad. editorului); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.227-228, nr.304 (trad.).

---

[1] Cuvintele Тѣдор и ѡт Банко (Tudor şi de la Baico), adăugate pe loc liber.

[2] Loc liber în orig.

87 1623 (7131) iunie 20, Iaşi

† Иѡ Стефан Томшѣ воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, господаръ Земли Молдавскон. Ѡже прїиде, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, Задѵл с(ы)нъ Магди, съ запис за свѣдетелство и за кѵпежно ѡт Пътрашко бив великїи дворник свѣдетелствоюч, како прїиде прѣд нег(о), Магда, м(а)ти Задѵл, и тегал на кѵмнат си, Ѡникїе, радї една част за ѡтн(и)нѵ мѣсто за една дом ѡт полѣ котораа част бил искѵпила Ѡникїе ѡт Еремїа Стънческѵл, и Стънческѵлови била викѵпленїе ѡт Бормотъ радї два воли и пет талер. Таж(є) потокмилис(ѧ) ѡт прѣд нег(о) и вратил въ рѵки Ѡникїе половина ѡт таа ѡтн(и)нѵ един вол и два талер тиж(є) маи придал Магда и два вѡци въ рѵки Белѣю, с(ы)нъ Бормотъ. И тиж(є) принесил Задѵл запис за свѣдетелство, ѡт слѵга наше Дѣлев апрод, свѣдетелсвоюч како прїиде прѣд нег(о) Фъдора, жена Ѡникїе, по еи добро волѣ, неким непонождена, а ни приселована, и продал и таа дрѵга половин(а) част за ѡтн(и)нѵ, виш(є) речена ѡт село Йнтълещ(и) половина ѡт една дом ѡт ватрѵ село и съ жерѣбїе ѡт полѣ. Таа продал внѵкѵ еи, Задѵлови, радї два десѣт и един талер є един вол которїи пинѣз(и) и вол бил емѵ должна. И потокмили сѣ ѡт прѣд ними.

Ино г(о)с(по)д(ст)в(а) ми ѡако ѵвидѣхмо тиχ записе за свѣдетелство вѣровали есми иχ. Того радї дали и потвръдили есми Задѵлови таа част за ѡтн(и)нѵ мѣсто за една дом ѡт село Йнтълещ(и) како да ест емѵ и ѡт нас правдаа ѡтн(и)нѵ и викѵпленїе, съ въсѣм доходом.

Протож(є) ин да се не ѵмишает.

Пис(а) ѵ Йш, в(ъ) л(ѣ)т(о) χ҃зр҃л҃а҃ юни к҃.

† Г(о)с(по)д(и)нъ велѣл.

www.dacoromanica.ro

† Гнангѣ вел логоф(ъ)т 8ч(и) и искаал <m.p.>.

† Василїе Динга <писал>.

† Io Ştefan Tomşea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Zadul, fiul Magdei, cu zapis de mărturie şi de cumpărătură de la Pătraşco, fost mare vornic, mărturisind că a venit, înaintea lui, Magda, mama lui Zadul, şi a pârât pe cumnatul său Onichie pentru o bucată de ocină, loc pentru o casă, din satul Antăleşti şi cu jirebie din câmp, care parte a răscumpărat-o Onichie de la Eremia Stăncescul, şi lui Stăncescul i-a fost cumpărătură de la Bormotă pentru doi boi şi cinci taleri. Şi s-au tocmit dinaintea lui şi a întos în mâinile lui Onichie jumătate din acea ocină, un bou şi doi taleri, şi încă a mai dat Magda şi două oi în mâinile lui Beleiu, fiul lui Bormotă.

Şi, de asemenea, a adus Zadul zapis de mărturie de la sluga noastră Dealeu aprod mărturisind că a venit înaintea lui Fădora, femeia lui Onichie, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită, şi a vândut şi cealaltă jumătate <din> partea de ocină mai sus spusă, din satul Antăleşti, jumătate dintr-o casă din vatra satului şi cu jirebie din câmp. Aceea a vândut-o nepotului ei Zadul, pentru douăzeci şi unu de taleri şi un bou, cu care bani şi bou i-a fost datoare; şi s-au tocmit dinaintea lor.

Deci domnia mea, cum am văzut acele zapise de mărturie le-am crezut. Pentru aceea i-am dat şi am întărit lui Zadul acea parte de ocină, loc pentru o casă din satul Antăleşti, ca să-i fie şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură, cu tot venitul.

Pentru aceea, altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7131 <1623> iunie 20.

† Domnul a poruncit.

† Gheanghea mare logofăt a învăţat şi a iscălit <m.p.>.

† Vasilie Dinga <a scris>.

Muzeul de Istorie - Suceava (fost la Muzeul Fălticenilor, nr.23). Orig., hârtie, pecete domnească aplicată.

Inst. de Ist. „A.D.Xenopol" – Iaşi, Fotografii, II/25.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.228-229, nr.305 (trad.).

88 1623 (7131) iunie 22, Iaşi

† Иw Стефан Томшѣ воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскоï. Пишем г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми слvгѣ наш врѣдник wт тръг Камен и въсѣм комишеим которїи ходит съ служвє г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми ради сѣно, deacă

www.dacoromanica.ro

veţi vedea cartea domnii mèle, iar voi să aveţi a lăsa în pace hotariul sventei mănăstiri a Pângăraţilor de la Ivăneşti şi de la Bilăeşti, ce sântu în ţinutul Neamţului, să nu cosiţi fân ce să lăsaţi în pace să hie de treaba sventei mănăstiri să cosască călugărie.

Сице вам пишем и инак не учините.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ реч(е).

8 Йс, в(ъ) лѣт(о) χ҃зр҃лѳ҃ юн(їе) кв҃.

Велици волѣри учил(и).

† Щєфан <писал>.

Arh. St. Bucureşti, A.N., MMDCCLXVIII/2. Orig., hârtie difolio (30,5x20 cm.), filigran, cerneală cafenie, pecete domnească mijlocie, aplicată în cerneală roşie, având în scut capul de bour cu steaua cu şase raze între coarne, timbrat de o coroană cu cinci fleuroni cu soarele şi sabia în stânga şi luna şi suliţa în dreapta, iar în exergă, între două cercuri, legenda: † Iw Стєфан Томша воєвода. г(о)спод(а)р Земли Молдавскої († Io Ştefan voievod, domn al Ţării Moldovei).

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.47-48, nr.156 (rez. şi descr. arheografică).

89 1623 (7131) iunie 23, Bârlad

† Сє оубо, Жѳржѳ шолтѳз и вї пургари, и Лазор бив шътрар, и Кръчюн Никоричи, и Чюдин Мафтеи кѳпец, Єнакїе Гоган кѳпец и въси старїє мешчани wт тръг Бръладъ. Adecă au venitu, înaintea noastră şi înnaintea a tot oraşul, popa Vasilie Gavrincea, şi Dămiian, şi Ştefan, şi Cium(ă)rtan, şi Ganea şi Eremiia, ce sânt toţi din Ionăşeşt(i), de ţânutul B(â)rladului, toţi nepoţii lui Ivanu, moşul lor din sat din Ionăşeşt(i), de obârşiia Jiravăţului; ş-au dat ei de bunăvoia lor acel sat giupânului Dumitraşco Ştefan vornicul cel mare de Ţ(a)ra de Gios, dereptu 120 de galbeni, bani buni, pentru ce s-au găsit un om ucis într-acea seleşt(e); şi noi, tot oraşul, am vădzut acea moarte cu ochii noştri.

Deci, ei au venit şi s-au rugat cu rugăciune mare, den faţa oraşului, ş-au dat ace seleşt(e), ce-i mai sus scris(ă), Ionăşeşt(i), dumisali vornicului, ca să-i hie dumisali dereptă ocină şi moşie, netrecută neci odănăoară.

Deci noi, deca am vădzut fĕţele cestor oameni buni, dându şi făcându bună tocmală, noi, aşijdere, de la noi am făcut cest zapis şi scrisoare de la oraş, ca să-i fie dumisale vornicului direaptă ocină şi moşie cu credinţă, până cându va faci ş-alte derės(e).

Mai pre mare credinţă, pecète oraşului am pus, ş-[a]ale nostre ca să să ştie.

8 Бр(ъ)лад8, лѣт(о) χ҃зр҃лѳ҃ юн(їе) кг҃.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Bucureşti, M-rea Nicoriţă, IX/3,4. Orig., hârtie difolio (29,5x21,5 cm.), filigran, rupt la îndoituri, cerneală cafenie, trei peceţi aplicate în fum: două sigilii inelare şi unu al târgului Bârlad cu legenda: Печата тръга Бръладъ (Pecetea târgului Bârlad). Cu o copie din 1790.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.229-230, nr.306 (orig.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.48, nr.157 (rez.).

90 1623 (7131) iunie 25, Iaşi

† Иw Стефан Томшѣ воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскои. Пишем г(о)с(по)д(ст)в(а) ми слѫгам нашем старостем wт Пѫтна и вътагом за хънсари и прочїим слѫгам нашим колици кют ходитї съ слѫжбою г(о)с(по)д(ст)в(а) ми по тог(о) в(о)лwст да имаетї wставитї велма ѯмирно нѣкиx млини с(вѧ)тѣи монастири г(лаго)лемаа Тазлъѯ и коматї что wни имали тамѯ до тѫx млини въ ничисож(е) да не имаете валѯватї и ани възиматї что wт тѫx млини нъ да бъдет велма ѯмирно или една трѣба да не имаетї съ тѣx млиии.

Тое вам пишем, и болша не валѯитї. Єре маи1 прїидет жалѯбъ добрѣ да вѣсте ере въдете за великаа каранїе.

Инак не ѯчините.

ѯ Ис, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзр̂лѧ̂ юние кѣ.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Власїе <писал>.

† Io Ştefan Tomşea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, starostelui de Putna şi vătafului de hânsari şi celorlalte slugi ale noastre, câte vor merge cu slujba domniei mele prin acel ţinut: să aveţi a lăsa foarte în pace nişte mori ale sfintei mănăstiri numite Tazlău şi bucatele ce au avut ei acolo, la acele mori, întru nimic să nu aveţi a tulbura şi nici a lua ce este la acele mori, ci să fie foarte în pace şi nici o treabă să nu aveţi cu acele mori.

Aceasta vă scriem şi mai mult să nu tulburaţi. Dacă mai[1] vine jalobă, să ştiţi bine că veţi fi de mare pedeapsă. Altfel să nu faceţi.

La Iaşi, în anul 7131 <1623> iunie 25.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Vlasie <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Tazlău, IV/6. Orig., hârtie difolio (33,5x21,7 cm), filigran, cerneală cafenie, pecete domnească mijlocie, aplicată în ceară roşie, distrusă.

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Hasdeu, *Arh. istorică*, I (1864), p.144, nr.211 (orig. sl. şi trad. rom.); Ghibănescu, *Surete*, II, p.254-255, nr.107 (orig. sl. şi trad. rom.); *D.I.R*, A, XVII, vol.V, p. 230, nr. 307 (trad. rom.) şi p. 431 (foto); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.48, nr.158 (rez. şi menţ. ediţiilor actului).

[1] Româneşte în orig.

91 1623 (7131) iunie 25, Iaşi

† Въ имѣ Сѫ(ть)ца, и С(ы)на и С(вѧ)того Д(8)ха, Тро(и)це С(вѧ)таа єдиносщьнаа и неразделимаа, се 8бо азъ, рав вл(а)д(ы)кы Г(осподь)а Б(ог)а, и Сп(а)са моег(о) І(сус)8 Х(рист)а, истинныи поклѡнник С(вѧ)тѣи Тро(и)ци, Іѡ Стефан воевода, Б(о)жіею м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои, с(ы)нъ вл(а)гоч(и)стиваг(о) Стефана Томши воеводї. Знаменито чиним сим листѡм нашим въсѣм кто на нем вьзрит или чьт8щіи его 8слышит. Сѫж(є) г(о)сп(о)д(ст)в(а) мы вл(а)говоленіем въседрьжителѣ Б(ог)а и промыслѡм своег(о) м(и)л(о)с(є)рдіа wт младенства възраста нашег(о) в(о)голюбным желанием въжделѣх стѡпом вл(а)годѣаніѡм послѣдовати вл(а)гоч(и)стивым прѣжде вывшіим старіим г(о)сп(о)дарем дѣдовѡм и прѣдѣдом нашимкоторіи съзидашѧ цр(ъ)кви и мѡнастирѣ, вь славѫ и похвал8 страшном8 и великолѣпном8 имени Б(ог)8 нашем8, вь памѣт себѣ и рѡдителем их еже и попрѣставлени своем тѣлеса их нинѣ сто ѩко живи почиваѫт въ дѣла твѡренїа рѫк своих, д(8)ша же их въ рѫцѣ Б(о)жїи.

Сѫ сем 8бо г(о)сп(о)д(ст)в(а) мы въсегда прошенїа нашего, иж(є) вл(а)гонадеждным вл(а)годѣтел нѫ вл(а)говолї и 8мил(о)с(є)рдив сѣ на нас и дарѡва нам крѣпост и вл(а)гоприл8чно врѣмѧ ѩко еж(є) нами желаемое 8л8чим.

Тог(о) ради, сь вл(а)говленіем Б(о)жїем и сь вл(аго)с(ло)венїем м(о)лебникѡм нашим архїереѡм Б(о)жїем с(вѧ)т(и)лъ наших м wлдавских: кѵр Ѧнастасіе архїеп(и)ск(о)пь и митрополит Сѵчавскіи, и кѵр Ѳанасіѧ еп(и)ск(о)пь Романскіи, и кѵр Євлогіе еп(и)ск(о)пь Радовскіи, и кѵр Павел еп(и)ск(о)пь Х8шовскіи, г(о)сп(о)д(ст)в(а) мы начѣхѡм и сътворихѡм цр(ъ)кѡв и монастир вь вл(а)гоѩвленнаго нам мѣсто Сѡлка именѡванныи еже и wс(вѧ)ти сѣ вь имѧ С(вѧ)тых прѣхвалных и прьвопрѣстолных и вр҃ъх wвных Ѧп(о)ст(о)ль Петра и Павла, и прwчіих с(вѧ)тых ап(о)ст(о)лъ. Тѣм же г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми по єлико силѣ и прилеж8 Б(о)го данаг(о) г(о)сп(о)д(ст)вїа ми прикіихѡм с(вѧ)таа цр(ъ)кѡв и монсатир и пакы помиловахѡм нашѫ м(о)лбѫ съ єдно село иа имѣ Стореціи,

www.dacoromanica.ro

чтѡ ѕ в(о)лѡст Хрълѡв, что тое село бил прав г(ос)п(о)д(а)рско и прислѫшно къ школѫ тръг(а) Хрълов.

Тог(о) ради да ест ѡт нас тое выш(є) писаиное село Стѫреції выш(є) речениым м(о)лебник ѡм иашим ѡт наша с(вѧ)таа монастир С ѡлка, ѕрик и ѡтииа сь вьсем доходом ѡт полѣ, и ѡт лѣса и ѡт водѫ погдє бѫдет и съ сиожати иепорѫшенно им николиже на вѣкы вѣчныи.

Я хотар томѫ выш(є) писаиномѫ селѫ да ест емѫ хотар ѡт ѕсиχ сторони по своим старим хотари, по кѫда из вѣка ѕживали.

Я иа то ест вѣра нашег(о) г(о)сп(о)д(ст)в(а) выш(є) писаннаго, мы, Iѡ Стефан вшевѫда, и вѣра бшар наших: вѣра пана Дѫмитрѫ Шефан великаг(о) дворника Дѫлнѣи Земли, вѣра пана ...[1] великаго дѫрника Горнѣи Земли, вѣра пана Михаил Тъѫтѫл и Юрашко Драчѣ пръкалавї Хѫтиских, вѣра пана Иѫнашко прькалав Немецких, вѣра паиа Василіѣ Бѫчѫм пръкълави Романских, вѣра пана Мирѫи Баришвскіи хетмаи и пръкълав Сѫчавскіи, вѣра паиа Гешргіи постелиика, вѣра паиа ...[1] спътарѣ, вѣра пана Апостѫл Катарціѫл чашиика, взра пана Иѫнашко Корѫи комиса и вѣра вьсѣх вшар наших мѫлдавских, великих и малих.

Я по иашим животѣ, кто бъдет г(о)сп(о)д(а)ръ ѡт дѣтїи наших или ѡт нашего рѫда, или пак вѫд(ь) кого Б(ог)ь изберет г(о)сп(о)д(а)рем быти нашеи Земли Мѫлдавстѣи, тот ви им не порѫшил нашего даание и миловаиїа, иж аби им дал и ѫкрѣпил.

Я кто сѣ покѫснт и дръзнет разорити наше дааиїе и миловаиїе и нашѣ памѣт еж(є) къ с(вѧ)тѣи монастири таковым да бѫдет проклѣт и тръклѣт ѡт Г(оспод)а Б(ог)а сътворшаго н(є)во и землѣ и ѡт пр(є)ч(н)стаа Б(о)го М(а)теръ Х(ристо)вж и ѡт самых с(вѧ)т(ы)х връховных апостолъ и ѡт а҃ Єv(ан)г(є)листн и ѡт т҃іи С(вѧ)т(ы)хь Ѳ(ть)цъ Никеиских и проклѣтїе Ярїево да прїидет на главѫ его и да имает част сь їѫдеи възъпившїими на Г(оспод)а нашего І(сѵс)·: Х(рист)а, кръв его на них и на чадеѣх их, еж(е) ест и бѫдет, и съ Їѫдож прѣдателем Х(ристо)вѣм въ безконечныж мжкы, амин.

Я на волшн крѣпост и потвръжденїе томѫ въсемѫ выш(є) писанномѫ, велѣли есмы нашемѫ вѣрномѫ и почьтенномѫ вшлѣринѫ панѫ Іѡнашкѫ Гѫнгѣ великомѫ логофетѫ писати и нашѫ печат прнвѣзати кь семѫ истинномѫ листѫ нашемѫ.

Пнсал Дѫмитрѫ ѕ Ѭсѡх, в(ъ) л(ѣ)тѡ х҃зр҃ла м(ѣ)с(ѧ)ца їѫн(їе) к҃ѣ.

† Стефан воевода <m.p.>.

† În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Treime Sfântă, de o fiinţă şi nedespărţită. Adică eu, robul stăpânului Domnului Dumnezeu şi Mântuitorului meu, Iisus Hristos, adevărat închinător al Sfintei Treimi, Io Ştefan voievod, din

www.dacoromanica.ro

mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei, fiul binecinstitorului Ştefan Tomşea voievod, facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că domnia mea, cu bunăvoirea atotţiitorului Dumnezeu şi prin cugetul îndurării sale, din frageda noastră copilăric, în dorinţa iubirii de Dumnezeu, am dorit ca să urmăm paşii binefacerilor domnilor celor vechi binecinstitori, care au fost mai înainte, a bunilor şi a străbunilor noştri, care au zidit biserici şi mănăstiri, întru slava şi lauda temutului şi măreţului nume al Dumnezeului nostru, pentru pomenirea lor şi a părinţilor lor, cc şi după trecerea trupurilor lor, acum stau ca vii, se odihnesc în faptele îndeplinite cu mâinile lor, iar sufletele lor sunt în mâna lui Dumnezeu.

La aceasta deci domnia mea totdeauna întristându-se şi din durerea inimii dorind, preabunul Dumnezeu, în mila lui preabogată, netrecând cu vederea ruga noastră, cea către binefăcătorul bogat în nădejde, a binevoit şi s-a îndurat de noi şi ne-a dăruit puterea şi vremea prielnică de am căpătat ceea ce am dorit.

De aceea, cu bunăvoirea lui Dumnezeu şi cu binecuvântarea rugătorilor noştri arhierei ai lui Dumnezeu, ierarhii noştri moldoveni: chir Anastasie, arhiepiscop şi mitropolit de Suceava, şi chir Atanasie, episcop de Roman, şi chir Evloghie, episcop de Rădăuţi, şi chir Pavel, episcop de Huşi, domnia mea am început şi am făcut biserica şi mănăstirea, în locul cel bine arătat nouă, numit Solca, care s-a şi sfinţit în numele Sfinţilor, prealăudaţilor şi întâilor stătători şi Apostoli de frunte Petru şi Pavel şi al celorlalţi sfinţi apostoli.

Şi de aceea, domnia mea, după câtă putere şi sârguinţă dată de Dumnezeu domniei mele, am înzestrat sfânta biserică şi mănăstire şi iarăşi am miluit ruga noastră cu un sat anume Stroeştii, ce este în ţinutul Hârlău, ce acest sat a fost drept domnesc şi ascultător de ocolul târgului Hârlău.

De aceea, să fie de la noi acest sat mai sus scris, Storeştii, mai sus zişilor rugătorilor noştri de la sfânta noastră mănăstire Solca uric şi ocină, cu tot venitul din câmp şi din pădure şi din apă, pe unde va fi, şi cu fânețe, neclintit, lor, niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris să-i fie hotar din toate părţile, după hotarele sale vechi, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului noi, Io Ştefan voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Dumitru Ştefan, mare vornic de Ţara de Jos, credinţa panului ...[1] mare vornic de Ţara de Sus, credinţa panului Mihail Tăutul şi Iuraşco Dracea, pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ionaşco, pârcălab de Neamţ, credinţa panului Vasilie Bucium, pârcălab de Roman, credinţa panului Miron Barnovschi, hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Gheorghie postelnic, credinţa panului ...[1] spătar, şi credinţa panului Apostol Catargiul paharnic, credinţa panului ...[1] stolnic, credinţa panului Dumitrachi vistiernic, credinţa panului Ionaşco Corui comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau, iarăşi, pe oricine Dumnezeu îl va alege să fie domn al Ţării noastre a

www.dacoromanica.ro

Moldovei, acela să nu le clintească dania şi miluirea noastră, ci să le dea şi să le întărească.

Iar cine s-ar ispiti şi ar îndrăzni să strice dania şi miluirea noastră şi pomenirea, cea către sfânta mănăstire, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului, şi de Preacurata Maică de Dumnezeu a lui Hristos şi de înşişi Sfinţii Apostoli de frunte, Petru şi Pavel, şi de ceilalţi sfinţi apostoli şi de 4 Evanghelişti, şi de 318 Părinţi de la Nicheia. Şi blestemul lui Arie să cadă asupra capului lui şi să aibă parte cu iudeii care au strigat asupra Domnului nostru Iisus Hristos, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, care este şi care va fi şi cu Iuda, vânzătorul lui Hristos, în chinurile cele fără sfârşit, amin.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Ionaşco Ghianghea mare logofăt, să scrie şi să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Dumitru la Iaşi, în anul 7131 <1623> luna iunie 25.

Ştefan voievod <m.p.>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Peceţi II, nr.67. Orig., perg., cerneală cafenie, pecetea domnească mare, foarte bine conservată, atârnată cu şnur de mătase, având în exergă legenda: † Iω Стефан Тωмша воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земле Молдавскои († Io Ştefan Tomşa voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei).

Arh. St. Suceava, Balan, *Documentele mănăstirilor din Bucovina*, vol.V, p.272-275 (transcriere după *D.I.R.*).

Inst. de Ist. „A.D.Xenopol" – Iaşi, ms. M.Costăchescu, <*Doc. Mold. de la Ştefan Tomşa vv.*>, nr.1686 (251), f.6167-6170 (trad. rom.) şi f.6171-6176 (transcr. orig. sl.).

EDIŢII: *D.I.R.* A, XVII, vol.V, p.230-232, nr.308 (trad. după orig.).

---

[1] Loc liber în orig.

92 1623 (7131) iunie 25, Iaşi

Се ѧво аз, Мирон Бърновскїи хетман и пъркълаб Сѫчавскїи, сам на себе, се знаваю сим истиним моемѫ записом како аз, никим непоноужден а ни ппрнсилован, но по своем доброю волю и от въсеѫ милост съръцеѫ а поклонн сѧ с(вѧ)тѣи монастир новосъзданнѣи Солка именованнаа, еже(є) храм С(вѧ)тѣх прѣхвалних и правопрѣстолних и върховних Апостол Петра и Павла, и дадохом с(вѧ)тѣи монастир wт моего стѣжанїи и wт моих исправних wтниних и кѫпежних ради грѣх наших едно село цело 8 волости Дорогоискомѫ, на има Мленъвцїи, съ дворове и

www.dacoromanica.ro

съ млин и съ волотими рибними, и пак половина село wт тогож(є) волости на име Плопени и съ врод за млин 8 Жїжїа и на Іобънѣса и место за млениц8 и став.

И сиχ два селове виш(є) писанїи, аз дадохом нинѣ и испривилїе к8пежною что имахом на тѫχ селове, ешеж(є) дадохом въ роки кал8герем wт с(вѧ)таа монастир Сwлци.

И тиже еще маю дати селове с(вѧ)тѣи монастир Сwлци, на име селове 8риканїи, на Бахлою, съ дворове и съ млин 8 Бахл8ю и съ пасик8 что 8 волост Кърлигътвръ, иже ест мое право копленїе, и пак дрого село, на име Кькъченїи, на Кракъ8, что 8 волост Немецкои, и съ млин 8 Кракъ8 и съ дворове и пасико, что тое село виш(є) писано есми дланїе wт моего 8ика покоинїи Симиwн Строич вистерник, занеже wн не имал wт свое тело.

Илѣ сиχ два селове: 8рикани на Бахл8и, 8 волост Кръligътоүри, и Кькъчѣнїи 8 волости Нимецки, да имам аз готовати сес и иими до свож живота, а по наш съмърти пак да с8т светее монастир Солци и съ въсеми доход8м.

И пак с(вѧ)теи иноцї калогери wт више писаиаа с(вѧ)теи моиастир Сwлка да имают написати wтци и родители наш и иа иас и 8ика наш Симиwи Строич въ с(вѧ)тиχ и ве(ли)[1]киχ (по)[1]меник и въ божествѣии жиртвиик и да имает и памет сътворити иам и wтцем нашим wт год до год въ днъ С(вѧ)таго велико мъчеиика Х(ристо)ва, Димитрїїа, фторїи дѣн.

И по наше животе, кто се изберет wт иашего плѣмеиици и сьродиници хитещи разорити наш дланїе и 8строеиїе, иже къ с(вѧ)таа моиастир, тот да ест непроцен wт Г(оспод)а Б(ог)а сътворшаго иебо и землѣ, и wт прѣчистаа его Матер, и wт въсеχ с(вѧ)тиχ и да ест трѣклит и проклит и да имает част съ Ід8ою прѣдателем господинѧм, въ безконечнїе въ вѣки, амин.

8 Ис, в лѣто хзр҃ла ю҃н(їе) к҃е.

Мирон Бърновскїе хетман и пръкълав Сочавскїе, ръкъ моа властнаа искал.

Adică eu, Miron Barnovschi, hatman şi pârcălab de Suceava, însumi iată înştiinţez cu acest zapis cum eu, nesilit de nimeni şi nici asuprit, ci de bunăvoia mea şi din toată inima mea, am închinat sfintei mănăstiri nou zidite numite Solca, unde este hramul Sfinţilor prealăudaţilor şi întâistătătorilor şi de frunte Apostoli Petru şi Pavel, şi am dat sfintei mănăstiri din averile mele şi din dreptele mele ocini şi cumpărături, pentru păcatele părinţilor noştri şi pentru păcatele noastre, un săticel în ţinutul Dorohoi, numit Mleneuţii, cu curţi şi cu moară şi cu bălţi de peşte, şi iarăşi jumătate de sat din acelaşi ţinut, anume Plopeni, şi cu vad de moară pe Jijia şi pe Iubăneasa şi loc de moară şi de iaz.

Şi aceste două sate mai sus scrise eu le-am dat acum; şi privilegiile de cumpărătură ce le-am avut pe aceste sate încă le-am dat în mâinile călugărilor de la sfânta mănăstire Solca.

www.dacoromanica.ro

Şi încă am mai dat două sate sfintei mănăstiri Solca, anume satele Uricanii, pe Bahlui, cu curţi şi cu moară pe Bahlui şi cu prisacă ce este în ţinutul Cârligătura, care este cumpărătura mea dreaptă, şi iarăşi alt sat, anume Căcăcenii, pe Cracău, ce este în ţinutul Neamţ, şi cu moară pe Cracău şi cu curţi şi cu prisacă, care acel sat mai sus scris îmi este danie de la răposatul meu unchi Simion Stroici vistiernic, pentru că el nu a avut <copii> din trupul său.

Iar acele două sate: Uricanii pe Bahlui, în ţinutul Cârligătura, şi Căcăcenii, în ţinutul Neamţ, să am eu a mă folosi de ele în timpul vieţii, iar după moartea noastră iarăşi să fie a sfintei mănăstiri Solca şi cu tot venitul.

Şi iarăşi sfinţii călugări de la mai sus scrisa mănăstire Solca să aibă a-i scrie pe părinţii noştri şi pe noi şi pe unchiul nostru Simion Stroici în sfântul şi marele pomelnic şi în dumnezeiescul jertfelnic şi să aibă a ne face şi pomenire nouă şi părinţilor noştri din an în an în ziua Sfântului mare mucenic al lui Hristos, Dimitrie, a doua zi.

Iar după viaţa noastră, cine s-ar alege din neamul şi rudele noastre vrând să strice dania şi întocmirea noastră către sfânta mănăstire, acela să fie neiertat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului, şi de preacurata lui Maică, şi de toţi sfinţii şi să fie de trei ori blestemat şi blestemat şi să aibă parte cu Iuda vânzătorul Domnului în veacurile fără sfârşit, amin.

La Iaşi, în anul 7131 <1623> iunie 25.

Miron Barnovschie, hatman şi pârcălab de Suceava, cu mâna mea am iscălit.

După Codrescu, *Uricariul*, XXIII, p.74-76, nr. 28. Text sl. după orig. scris de Miron Barnovschi, cu pecetea inelară a acestuia, din Arhiva Sion din Brăteşti (aflată acum la Biblioteca Centrală Universitară din Cluj-Napoca).

Cu o trad., *ibidem*, p.76-78, şi o notă, p.78-79.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, XIX/31 (trad. rom. de la începutul sec. XIX).

Arh. St. Suceava, Documente, I/35 (trad. din 1765 iunie 21, de Evloghie dascăl, cu ziua: 26); idem, M-rea Putna, II/19, p.107, nr.192 (rez.).

EDIŢII: Wickenhauser, *Solka*, p.85, nr.22 (rez. germ); Mazerean, *Condica M-rii Solca*, p.64, nr.1 (rez. rom.); Balan, *Doc. bucovinene*, II, p.86 (menţ.); Costea, *Solca*, p.205-206, nr.18 (trad. după *Uricariu*, XXIII, p.76-78); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.232-233, nr.309 (trad. de la începutul sec. XIX); Miron ş.a., *Tezaur sucevean*, p.115, nr.237 (rez. dezv.).

[1] Aşa în textul editat.

93 <După 1623 (7131) iunie 25>

Suret de pe copie ci au arătat sv(ânta) episcop(i)e adeverită de Costand(in) Leondari şi de răp(o)s(a)ţâi boiéri Lupul Balş vor(ni)c şi de Manolachi Dimachi vor(ni)c, din 1812 sept(emvrie) 4, încredinţată, iar copie fără nici un veletu.

www.dacoromanica.ro

Milostive şi luminat(e) doamne rugămu-ne şi dăm ştire domnii tale că au venit popa Vasili de Găleşăşti şi cu călugării de la mănăstire de la Dieneşti cu cinstite cărţile mării tale [lipsă][1] scriind la noi pentru o ocină şi moşâé a lor ce au fostu vândută de nişti unchi a lor Condei lui Bucium vor(ni)c(ului) celui mare, iar Condei Bucium au fostu dat-o ficiorului său Vasilie Bucium. Deci Vasilie Bucium au ţânut-o pân(ă) în zâlile lui Ştefan vodă, iar când au fost în zilele lui Ştefan vodă datu-i-au o slujbe lui Vasilie Bucium. Deci dintr-ace slujbă au rămas cu nişte bani câţiva datori domnu-său; altă n-au avut ce da şi cu ce să plătea(scă) ci au vrut să vândă ace ocină să-ş(i) plătească capul şi datorie, iar giupâneasa Mărica n-au [lipsă][1] să cumpere alţâi [lipsă][1] şi au dat şasăzăci şi şasă [lipsă][1] lui Ştefan vodă [lipsă][1] 13 boi şi vaci de la [lipsă][1] Deineţi de au răscumpărat ace moşâe [lipsă][1] iaste [lipsă][1] din Găleşăşti şi au dat mănăstirii Diineţului [lipsă][1] şi nepoţâlor săi să s(e) hrănească, iar Vitoltie au dat 11 vite de au plătit pe frati-său anume să amestecă [lipsă][1] pre a se ocină. Deci, i-au chemat popa Vasilie şi călugării, pre Vitoltie, la noi să-i giudecăm şi să alegem parte, iar Vitoltie n-au vrut să vie după cărţile mării tale. Noi aşa ştim şi mărturisim cu sufletele noastre şi de va fi pre vo un giurământ om şi giura. Să hii domnie ta sănătos, amin.

Acestu suret fiind întocma cu copie s-au adeveritu şi cu a me iscălitură.

Cosma spat(ar) hotar(ni)c.

Arh. St. Bucureşti, A.N., MDCCCXIII/11. Copie.

Datat după Vasile Bucium, care este menţionat pentru ultima dată, ca pârcălab de Roman, la 1623 (7131) iunie 25 (v. doc. nr.91).

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold*, II, p.52-53, nr.180 (rez. cu aceeaşi datare); Marcel - Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu - Găitan, *Colecţia Achiziţii Noi*, I, p.72, nr.976 (rez. cu aceeaşi datare).

[1] Aşa în suret.

94 1623 (7131) iunie 28, Iaşi

† Въ имѣ Ѻ(тъ)ца, и С(ы)на, и С(вѧ)того Д(ѯ)ха, Троица С(вѧ)таа единосъщнаа и неразделимаа, се аз, рав вл(а)дыкы Г(оспод)а Б(ог)а, и Спаса моег(о) І(сус)·: Х(рист)а, истинны поклонник С(вѧ)тѣи Тро(и)ци, Іѡ Стефан воевода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои, с(ы)нъ вл(а)гоч(и)стиваг(о) Стефана Томши воеводї. Ѻж(е) тот истинныи и вѣрныи волѣрии наш, Мирѡн Барновскїи хетман и пръкълав Сѧчавскїи прїидет прѣд нами и прѣд ѯсими нашими мѡлдавскими вѡлѣри, великими и малими, по его доброю

www.dacoromanica.ro

волю, никим непонѹжден, а ни присилован, нѫ съ вл(а)говоленїем въседръжителѣ Б(ог)а и съ промыслом своег(о) м(и)л(о)с(е)рдїа и дал и помиловал нашеи с(вѧ)тѣи м(о)лвы и монастир нѹвосъзданнѣи именованнѣи Сѫлка, идеж(е) ест храм С(вѧ)тыχ, Прѣχвалныχ, Пръвопрѣстѫлниχ и Връχовныχ Ап(о)ст(о)лъ съ четири села ѫт своиχ правыχ ѫтнини на имѣ Мленъоуци, чтѫ ѕ волѫст Дорохоискои съ дворѫве, и съ млини, и съ болотами риболѫвними, и пак половина селаχ Плопени, ѫт тогож(е) волѫстї и съ брод за млини ѕ Жижѹ рѣцѣ, и на потоцѣ Ювънѣса, съ мѣсто за став.

И дадѣ привилїа кѹпежно что имал на теχ селов въ рѹкы м(о)левникѫм нашим калѹгером ѫт наш выш(е) реченнаа монастир Сѫлка.

И тиж(е) еще дал село на имѣ ѹриканїи что ѕ в(о)лостї Крълигътѹр(и) съ дѭрове, и съ млини ѕ Бахлѹ, и съ пасикѹ, иж(е) ест емѹ правое выкѹпленїе. И пак село на имѣ Къкъчѣнїи что ѕ в(о)лѫстї Немецкои и до живота ег(о) имает ѫн дръжати сїѫ два селове выш(е) реченїи ѹриканїи и Къкъчѣнїи. И по съмръти ег(о) пакы да вѹдѹт с(вѧ)тѣи выш(е) писаннѣи монастири Сѫлцѣ съ въсем доχодом.

<Й тое выше писанное село> Къкъчѣнїи съ дворовѣ и съ млини ...[1] агѹци и съ пасикѹ и не вило емѹ кѹпежно <нъ вило дѣдѹ своемѹ Симиѫн Строич> вистѣрник за что не имал дѣти ѫт своего тѣла та ѫн дал с(вѧ)тѣи монастири Сѫлцѣ, в(ы)ш(е) реченѣи, да бъдет вѣчниѣи χвали Г(оспод)ѹ Б(ог)ѹ, творцѹ н(е)бѹ и земли, и д(ѹ)шѹ ег(о), и родителем его, и дѣдѫм, и прѣдѣдѫм ег(о).

Тѣм радї како да ест и ѫт нас нашеи с(вѧ)тѣи м(о)лби выш(е) реченнѣи монастири Сѫлцѣ исписок и ѫтнина съ въсѣм доχодѫм ѫт полѣ, и ѫт лѣс, и ѫт вода, по где вѹдѹт, непорѹшено им нилолиж(е) на вѣкы вѣчнїи.

Й егѹмен, и с(вѧ)щенници, и дїакони, и въси им ѡ Х(рист)ѣ братїа прѣвиваѫщеи въ тои с(вѧ)тѣи монастири да иамют его написати въ в(о)ж(е)ств(е)ныї жрътъвник, и на родители ег(о), и да имают чинити памѣт въ год до год рѫдителем ег(о) въ д(ь)нъ ...[1] и да поминают на сваки д(ь)нъ на вечернї, и на павечернице, и на ѹтрѣни, и на л(и)т(ѹ)ргїе, и ѕ с(вѧ)тои проскомидїи, ѩкож(е) ест ѡбичѣи с(вѧ)тѧм в(о)ж(е)ственим цр(ъ)кви, до преданꙗ с(вѧ)тиχ ѡ(ть)цъ, что тако да бъдет дондеж(е) станет с(вѧ)таа м(о)н(а)стиръ.

Й по прѣтеченїлѣ его ѫт земльствїи живота, кто бъдет сърородник емѹ, и покѹсит сѣ разорит ег(о) даанїе, и милованїе, и памѣт его еже къ с(вѧ)тѣи монмастир, таковыи да бъдет тръклѣт, и проклѣт ѫт Г(оспод)а Б(ог)а сътворишаго н(е)бо и землѣ, и ѫт С(вѧ)тиχ Вѣрχовниχ Ап(о)с(то)лъ Петра и Павла, и ѫт прѫчїиχ с(вѧ)тыχ ап(о)с(то)ль и ѫт $\overline{д}$ ев(ан)г(е)ли(сти), и ѫт $\overline{тиї}$

www.dacoromanica.ro

С(вѧ)тыχ С̑(тъ)цъ, и проклѣтїе Ѵриево да прїидет на главож ег(о), и да имает част съ Ісдое прѣдателем Х(ри)с(то)вѣ въ везконечнїж мжкы, амин.

Пис(а) ѕ Ѵис, въ л(ѣ)т(о) χ҃зр҃л҃а҃ юни к҃и҃ д(ь)ни.

Стефан воевода <m.p.>.

† În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Treime Sfântă, de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu, robul stăpânului Domnului Dumnezeu şi Mântuitorului meu Iisus Hristos, adevărat închinător al Sfintei Treimi, Io Ştefan voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei, fiul binecinstitorului Ştefan Tomşa voievod. Iată acest adevărat şi credincios boier al nostru, Miron Barnovschi, hatman şi pârcălab de Suceava, a venit înainte noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci cu bunăvoinţa atotţiitorului Dumnezeu şi cu grija milostivirii sale şi a dat şi a miluit sfânta noastră rugă şi mănăstire nou zidită, anume Solca, unde este hramul Sfinţilor prealăudaţilor <şi> întâi şezătorilor şi de frunte Apostoli Petru şi Pavel şi al celorlalţi sfinţi apostoli, cu patru sate, din dreptele sale ocini anume: Mlenăuţi, ce este în ţinutul Dorohoi, cu curţi şi cu mori şi cu bălţi pentru pescuit, şi iarăşi jumătate din satul Plopeni, din acelaşi ţinut, şi cu vad de moară în râul Jijia şi cu loc de iaz pe pârâul Iubăneasa.

Şi a dat şi privilegiile de cumpărătură ce a avut pe aceste sate în mâinile rugătorilor noştri călugări de la mai sus zisa noastră mănăstire Solca.

Şi de asemenea, încă a mai dat satul anume Uricanii, ce este în ţinutul Cârligătura, cu curţi şi cu mori în Bahlui şi cu prisacă, care îi este lui dreaptă cumpărătură şi, de asemenea, satul anume Căcăcénii, ce este în ţinutul Neamţ. Şi cât timp va fi în viaţă să aibă el a ţine acele două sate mai sus zise, Uricanii şi Căcăcénii, şi după moartea lui iarăşi să fie ale sfintei mănăstiri mai sus scrise, Solca, cu tot venitul.

<Iar acel mai sus scris sat>[1] Căcăcénii, cu curţi şi cu mori ...[1] şi cu prisacă nu i-a fost lui cumpărătură <ci a fost al unchiului său Simion Stroici> vistiernic <şi>, pentru că n-a avut copii din trupul lui, el l-a dat sfintei mănăstiri mai sus spuse, Solca, să fie întru veşnică laudă Domnului Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului, şi pentru sufletul lui şi al părinţilor lui şi al moşilor şi al strămoşilor lui.

Pentru aceea, să-i fie şi de la noi sfintei rugi mai sus spuse, mănăstirii Solca, ispisoc şi ocină, cu tot venitul, din câmp şi din pădure şi din apă, pe unde vor fi neclintit lor niciodată, în vecii vecilor.

Iar egumenul şi preoţii şi diaconii şi toţi cei întru Hristos fraţi trăitori în această sfântă mănăstire să aibă a-l înscrie la sfântul mare şi micul pomelnic şi la dumnezeiescul jertfelnic <pe el> şi pe părinţii lui şi să le facă pomenire, din an în an, părinţilor lui în ziua ...[2] şi să-i pomenească în fiecare zi la vecernie şi la pavecerniţă, şi la utrenie, şi la liturghie şi la sfânta proscomidie, după cum este obiceiul sfintelor, dumnezeieştilor biserici, după aşezarea sfinţilor părinţi, să fie aşa până când va sta sfânta mănăstire.

www.dacoromanica.ro

Iar după trecerea lui din viaţa pământească, cine va fi ruda lui şi se va ispiti să strice dania şi miluirea şi pomenirea lui cea către sfânta mănăstire, unul ca acela să fie de trei ori blestemat şi blestemat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului, şi de Preacurata Maică a Domnului Hristos şi de Sfinţii de frunte Apostoli Petru şi Pavel şi de ceilalţi sfinţi apostoli şi de 4 Evanghelişti şi de 318 Sfinţi Părinţi şi blestemul lui Arie să vină asupra capului lui şi să aibă parte cu Iuda, vânzătorul lui Hristos, în muncile cele fără sfârşit, amin.

Scris la Iaşi, în anu 7131 <1623> iunie 28 zile.

Ştefan voievod <m.p.>.

Bibl. Universităţii „Babeş-Bolyai" Cluj-Napoca, Fond Sion, Nr. 18. Orig., hârtie, pecete domnească aplicată.

Inst. de Ist. „A.D.Xenopol" - Iaşi, III/184 (foto orig.).

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CCLVI/4 (trad. din 1765).

Arh. St. Suceava, Balan, *Documentele mănăstirilor din Bucovina*, V, p.276-280 (text sl. şi trad. după orig.); Idem, M-rea Putna, II/19, nr.193, p.107 (rez.).

EDIŢII: Wickenhauser, *Solka*, p.86, nr.22 (menţ germ., cu luna: iulie); Mazerean, *Condica M-rii Solca*, p.65, nr.2 (rez.); Codrescu, *Uricariul*, XXIII p.79-85, nr.29 (orig. sl. şi trad. rom.); Costea, *Solca*, p.206-208, nr.19 (trad. după Codrescu); *D.I.R.*, XVII, vol.V, p.233-234, nr.310 (trad. după orig.); Miron ş.a., *Tezaur sucevean*, p.115, nr.238 (rez. şi ediţii).

[1] Neclar.

[2] Loc liber.

95 1623 (7131) iulie, Vlădeni

† Adecă eu, Istratie что бив пръкълаб, и Ръшков что бив къпитан, adecă cum au venit înnaintea nostră Sava şi cu frate-său cu Petrica şi suru-sa, Nastea, ficiorii lui Văscan, nepoţii Tudoréi, de nimene nevoiţi şi nesiliţi de au închinat şi dăruit sv(i)ntei mănăstiri ce să chemă Săcul a treia parté dentro un moş după ce s-au hotărât pentro sufletul moşilor săi şi pentro sufletul părinţilor săi şi pentru sufletul a lor ce să va alége partea lor a tréie parté de sat den Vlădeni ca să lé hie lor pamentea şi pomană nesăvârşită în veci.

И били и ини добри лудѣ на имѣ Симиѡн ѡт Съмъшканъ и Лука. И на болшую вѣрни печѣт приложили.

ϐ Влъдєн(и), м(ѣ)с(ѧ)ца юл(їє).

Simion ...[1] <m.p.>

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, CXLIII/10. Orig., hârtie (27,7x12 cm.), cerneală cafenie, două peceţi inelare în fum.

Anul, după doc. domnesc din 1623 <7131> august 4, în care este menţionată mărturia lui Ion Răşcoi fost căpitan (v. nr.104).

EDIŢII: Soveja ş.a., *Catalogul doc. mold.*, Supliment I, p.149, nr.394 (rez.).

---

[1] Un cuvânt neclar.

96 1623(7131) iulie 10, Iaşi

† Стефан Томшѣ воевода, Б(о)жіею м(и)л(о)стию, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскою. Сѫже г(о)сп(о)дство мы дали и потвръдили есми Докіи, дочки поп Іѡн, ѡт Цѣткани еи правая ѡтнинѣ, и дѣднинѣ, ѡт село Цѣткани, третая чст село что ѣ волост Немецкою, что таа третая част село вѣше присилована за Василіе Болвоакъ, и вѣше ѡн сътворил севе записе за мартѣріе, ѡт людї добриѫ, без знаніе еи, како ѡн соби кѣпил ѡт нега, та више писана ѡтнина. Ино потом, пришла жна пред господства мы, и тѣгали сѧ радї еи правая ѡтнинѣ и дѣднинѣ.

Ино господство мы и съ вес наш съвѣт съдиѫхом иѫ праведним съдом и ѡставиѫхом на свѣдїтели, котори сѣт писани ѣ записѣ Василіе Бѣлвоакъ, и послаѫхом лист господства мы, до Савин бив сѣлжар, и аби имает съдити иѫ и да имают призвали въси свѣдители Василіе Бѣлвоакѫ и ави имает присѣгати, како кѣпил тот виш(є) писанїи Василіе Бѣлвоакѫ таа выш(є) писанаа част ѡтнинѣ ѡт нега.

Ино коли призволи иѫ, ни един из ниѫ не въсхотѣл присѣгати, нъ реклъ аже не знает ничта. Ино зосташе тот запис лъкав. Ѩкож(є) господсво мы сам видѣхом лист за великаа свѣдѣтелства ѡт Савии сѣлжар. Того радї, Докіїа, дочка поп Іѡн, ѡт Цѣткаии, ѣправили сѣ, ѡт прѣд нами.

Того радї, господство мы и ѡт иас дали и потвръдили есми Докіи тоа ѡтииа, третаа част, како да ест емѣ и ѡт иас ѣрик и ѡтнинѣ, съ въсѣм доходом.

И ин никто да сѣ ие ѣмишает, прѣд сим листом нашим.

Пис(а) ѣ Ѩс, лѣт(о) ҳ҃зр҃лѳ҃ юліе ї҃.

† Сам господинъ велѣл.

† Съкѣю <писал>.

<Pe verso>: † Въ небитностї его милост(ь) пан Гѳнгѣ вел логофет ѣ двора, аз, Никоаръ лѡгофет искаал <m.p.>.

† Io Ştefan Tomşa voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit Dochiei, fiica popii Ion din Ţutcani, dreapta ei

www.dacoromanica.ro

ocină şi dedină din satul Ţutcani, a treia parte de sat ce este în ţinutul Neamţ, care această a treia parte de sat fusese împresurată de Vasilie Bolboacă şi el îşi făcuse zapise de mărturie de la oameni buni, fără ştirea ei, cum şi-a cumpărat el, de la ea, această mai sus scrisă ocină. Iar apoi a venit ea înaintea domniei mele, şi s-au pârât pentru dreapta ei ocină şi dedină.

Deci domnia mea şi cu tot Sfatul nostru i-am judecat cu dreaptă judecată şi am lăsat martorii care sunt înscrişi în zapisul lui Vasilie Bulboacă şi am trimis cartea domniei mele la Savin fost sulger, şi să aibă a-i judeca şi să aibă a chema pe toţi martorii lui Vasilie Bulboacă şi să aibă a jura cum a cumpărat acest mai sus scris Vasilie Bulboacă această parte de ocină mai sus scrisă, de la ea.

Iar când i-a chemat, niciunul dintr-înşii nu a vrut să jure, ci au spus că nu ştiu nimic. Deci a rămas acel zapis mincinos, după cum însumi domnia mea am văzut cartea de mare mărturie de la Savin sulger. De aceea, Dochia, fiica lui Ion din Ţutcani, s-a îndreptat dinaintea noastră.

Pentru aceea, domnia mea şi de la noi am dat şi am întărit Dochiei acea ocină, a treia parte, ca să-i fie şi de la noi uric, ocină cu tot venitul.

Şi nimeni altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, anul 7131 <1623> iulie 10.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Săcuiu <a scris>.

<Pe verso>: † În lipsa milostivirii sale panului Ghianghea mare logofăt de la curte, eu, Nicoară logofăt, am iscălit <m.p.>.

Arh. St. Botoşani, nr. 353. Orig., hârtie, filigran, pecete aplicată stricată.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.234-235, nr.311 (trad. rom.).

97 <1623 (7131)> iulie 10

Un zapis de la Neculai egumenul şi tot soborul mănăstirii Sfânt(ul) Ilie Proorocu, fără velet, din iuli 10, prin care arată că pentru pără ci au avut cu Dumitraşcu Şoldan marele vornic şi cu fraţii dumisali, anumi: Iordachi vistiernic, Costandin Stârce, i Racoviţi log(o)f(ă)t, Toderaşcu Şoldan, Grigori Pisoţchi pentru nişte vii din Dealu Asinului, rămâindu-l din giudecată, le-au dat toate scrisorile ci au avut; şi orice scrisori s-or mai găsi, să rămâie răsuflate.

Arh. St. Iaşi, Documente, CCCXX/113, f.2r., nr.3. Rez. într-un perilipsis privitor la documentele relative la viile de la Cotnari, din 1827 decembrie 20.

Anul, după doc. domnesc din 7132 (1624) aprilie 9 (v. nr.193), în care este menţionată pricina de mai sus.

www.dacoromanica.ro

† Иw Стефан Томшѣ воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскои. Пишем г(о)сп(о)дство ми молевником нашим, егѳмен8 и въсѣм съвор wт с(вѧ)та монастир рекомаа С(вѧ)ти Илие. Dămu-v(ă) ştire că aţi trimis pre ceşt(i) călugăraş(i) şi cu carte de la voi, de la săbor, de vă jeluiţi pentru rândul celui loc de ocină domnească ce v-am dat domniia acolea şi neşte poslușnici ce v-am dat acolea, pre acel loc, să vă hie vecini şi poslușnici, cum intră Şchéii pre hotarul vostru şi învăluiescu pre acei poslușnici.

Volnic iaste domnul cu locul domnescu să facă cu dânsul ce va vrea şi a-l da cui va vrea. Dereptu acea, deaca veţ(i) vedea cartea domniei méle, iar voi să socotiţ(i) hotarul acelui loc: pre cine veţ(i) prinde în hotarul acelui loc, ce v-am dat domniia mea, să-l bateţi cu trei sute de toiage, pân(ă) să vor zdrobi; iar de nu veţ(i) face aşea cum iaste învăţătura domnii méle, vom trimite de vor face voao acéea certare.

Nimică să nu vă témeţ(i) de aceia oameni ce-i veţ(i) prinde pre acelu loc; iar de va hi cumva, domniia mea vom da samă de aceia oameni şi cu domniia mea-ş(i) vor întreba.

Aşijderi, acei oameni ce v-am dat domniia mea poslușnici, să-i certaţi, să poslușască şi să lucrédză mănăstirei, la ce va hi lucrul şi poslușeniia, însă şi voi să-i socotiţi când vor veni la magherniţă, cu bucate şi cu băutură, că aceia vă sint voao vecini şi poslușnici.

Aceasta vă scriem. **Инак не 8чините. Инак не бѳдет.**

8 **Їс, хс҃рл҃а** и8лие а҃ї.

† **Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.**

† **Пътрашко <писал>.**

Muzeul de Istorie-Suceva, nr.63. Orig., hârtie, pecete domnească mijlocie aplicată.

Arh. St. Suceava, Fond personal II/6 (Ms. Teodor Balan, *Documentele mănăstirilor din Bucovina*, V, p.281-282 (transcriere după orig.)

EDIŢII: Balan, *Documente bucovinene*, I, p.188, nr.90 (orig.); *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.235-236, nr.312 (orig.)

99 1623 (7131) iulie 12, Iaşi

† Иw Стефан Томшѣ воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскои. Сѫж(є) прїиде прѣд намї и прѣд нашимї болѣри слѫга наш, Некѳлаю с(ы)нъ Д(8)мїтрашк8 Сѣкел, ѣт волост Немескїи и тѣгал лиц(ом) прѣд нами и

www.dacoromanica.ro

прѣд нашеми болѣри съ Л·ка Ф·целе wт Аверещ, радї єдно сило, именїм Силѣщѣ Рѳселор, що єст 8 волост Немескиχ.

Ино, Некѳлаю, с(ы)нъ Дѳмиташкѳ Сѣкел, принес собї правї превелїе и нарѣденїе, иж(є) wн имает за кѳпежное съ пwтвръжденїи wт Алеѯандръ воевода, и съ ѳрик wт Єремиа Могїла воевода и wказал тїχ превелїе прѣд намї також(є) єст емѳ правѳ кѳпежное то село, иж(є) вїш(є) пишем именем Силѣщѣ Рѳселор, и зостал на Лѳка Фоцеле wт всєχ закон и поставил собї феръе, прѣд намї Некѳлаю с(ы)нъ Дѳмїтрашкѳ Сѣкел.

Ино Лѳка Фѳцеле wт н(ы)нѣ на прѣд, да не имает маи тѣгатї за сїа тѣж на Некѳлаю, с(ы)нъ Сѣкел, неколиж(є) на вѣке, прѣд сїм листом г(о)сп(о)д(ст)в(а) мї.

Пис(а) 8 Йс, в(ъ) л(ѣ)т(о) χ҃зр҃л҃а҃ юл(їе) в҃ї.

Г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

Велици болѣрї 8ч(и).

Кожочѣ <писал>.

<Pe verso>: Въ небитност єг(о) м(и)л(о)ст(ь) пан Гѧнгѣ вел лwг(о)ф(є)т 8 Двора, аз Никоаръ вторїи лwг(о)ф(є)т, искаал.

Wт Зосим и wт Тоадер Селещѣ Рѳсїи, что на Wрбик ... съ млин.[3]

Ispisoc de pârâ ce s-au pârât Seachil cu Fuştele.

† Io Ştefan Tomşea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Neculai, fiul lui Dumitraşcu Seachel, din ţinutul Neamţului, şi s-a pârât de faţă, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, cu Luca Fuştele din Avereşti pentru un sat anume Siliştea Ruselor, ce este în ţinutul Neamţ.

Deci, Neculai, fiul lui Dumitraşcu Seachel, şi-a adus drepte privilegii şi drese, ce are el de cumpărătură şi de întărire de la Alexandru voievod şi cu uric de la Ieremia Moghilă voievod. Şi a arătat aceste privilegi, înaintea noastră, cum îi este lui dreaptă cumpărătură acel sat ce scrie mai sus, anume Siliştea Ruselor, şi a rămas pe Luca Fuştele, din toată legea şi şi-a pus ferâie înaintea noastră Neculai, fiul lui Dumitraşcu Seachel.

Deci Luca Fuştele, de acum înainte, să nu mai aibă a pârî pentru această pârâ pe Neculai, fiul lui Seachel, niciodată în veci, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris la Iaşi, în anul 7131 <1623> iulie 12.

Domnul a poruncit.

Marii boieri au învăţat.

Cojocea <a scris>.

<Pe verso>: În lipsa milostivirii sale pan Ionaşco Ghianghea mare logofăt de la Curte, eu, Nicoară logofăt al doilea, am iscălit <m.p.>.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Iaşi, Documente, CCCL/160. Transcriere de M. Costăchescu, <*Doc. moldoveneşti de la Ştefan Tomşa voievod al II-lea*>, ms., f. 6175-6177, nr. 1687 (252), după orig., hârtie, pecete domnească aplicată în ceară roşie, ce se afla la Hanu din Siliştea, com. Podoleni, jud Neamţ.

Inst. de Ist. „A.D.Xenopol" – Iaşi, ms. M.Costăchescu, <*Doc. Mold. de la Ştefan Tomşa vv.*>, nr.1687 (252), f.6175-6176 (trad. rom.) şi f.6176-6177 (transcr. orig. sl.).

EDIŢII: M. Costăchescu,. *Doc. Neamţ*, nr. 6, (orig.); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.236, nr.313 (trad. după M. Costăchescu, *Doc. moldoveneşti*..., ms., f. 6175-6176).

---

[1] Aşa în orig.

[2] Aşa în textul transcris de M.Costăchescu.

[3] De la Zosim şi de la sora lui, Todosia, fiii lui Toader, seliştea Rusii, ce-i la Orbic ...cu moară.

100 1623 (7131) iulie 15, Iaşi

† Иw Стефан Томшѣ воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, господаръ Земли Мwлдавскои. Сѫж(е) прїиде, прѣд нами и прѣд нашеми болѣри, Пъскълина Ѭкомїаса съ един занис за свѣдетелство wт Прокоп, и wт Арсенїе, и wт Іwнашко кѫпци wт тръг Ѭш, и wт миоги кѫпци и людї добриѫ, писажцїж како wна соби кѫпила една част за wтнинѫ wт въсего село Рѫсїи Гоеи шестаа част wт поле и wт лѣс и wт водѫ wт Настасїа и wт Ѥрина, дочки Петрѣ спътар, радї двадесѣт ѫгорски жолтиѫ.

Ино ми видѣвше тот запис за свѣдетелство wт толици кѫпци и людї добриѫ, а мы вѣровали есми его и такождере и wт нас дали и потвръдили есми Пъскъкини Ѭкомїаса тое прѣд реченное шестаа част wт Рѫсїи Гоеи.

Тѣм радї како да ест ен и wт нас ѫрик и wтнинѫ и викѫпленїе съ въсѣм доҳодом.

Ин да сѣ не ѫмишает.

Пнс(а) ѫ Ѭс, в(ъ) лѣт(о) ҳ҃зр҃лѧ҃ юлїе і҃е҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Мармѫре <писал>.

<Pe verso> † Въ небытностї его милости пан Гънгѣ вел логофет оу двора, аз, Никоаръ второїи лwгофет, искаал <m.p.>.

† Io Ştefan voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Păscălina Iacomiasa cu un zapis de mărturie de la Procop şi de la Arsenia şi de la Ionaşco, negustători din târgul Iaşi, şi de la mulţi negustători şi oameni buni, scriind cum şi-a cumpărat ea o parte de

www.dacoromanica.ro

ocină din satul Rusii Goei, a şasea parte din câmp şi din pădure şi din apă, de la Nastasia şi de la Erina, fiicele lui Petrea spătar, pentru douăzeci de galbeni ungureşti.

Deci noi văzând acel zapis de mărturie de la atâţi neguţători şi oameni buni, noi l-am crezut şi de asemenea şi de la noi am dat şi am întărit Păscălinei Iacomiasa acea înainte zisă a şasea parte din Rusii Goei.

De aceea, să-i fie şi de la noi uric şi ocină şi cumpărătură, cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7131 <1623> iulie 15.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Marmure <a scris>.

<Pe verso-ul primei file, scris de altă mână>: † În lipsa milostivirii sale, pan Ghiaghea mare logofăt de la Curte, eu, Nicoară logofăt al doilea, am iscălit <m.p.>.

<Pe recto-ul filei a doua, prima jumătate a actului scrisă de aceeaşi mână, cu unele omisiuni de text>.

<Pe verso-ul filei a doua, scris în aceeaşi vreme>: † Ispisoc de la Tomşea vodă, pe Rusi.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, LXI/27 a. Orig., hârtie difolio (31,5x22 cm.), filigran, cerneală cafenie, sigiliu domnesc mijlociu aplicat în ceară roşie, stricat.

EDIŢII: *D.I.R*, A, XVII, vol.V, p.237, nr.314 (trad.); Caproşu şi Zahariuc, *Documente istoria oraşului Iaşi*, I, p.203-204, nr.152 (orig.).

102 (315) 1623 (7131) iulie 19, Iaşi

† Иѣ Стефан Томшѣ воевѣда, Б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѣлдавскои. Сѫж(є) прїиде прѣд нами и прѣд ѕсими нашими мѣлдавскими болѣри, болѣрии·: нашем·:, Иѣнашко Чеχан дворник глотиѣи, съ єдии запис за свѣдителство ѣт прѣд поп(а) Некоаръ ѣт Хоржещи и сл·:ги г(о)сп(о)д(а)рьски и люді добри, имѣии Чиχан Стар(аго), и Р·:с·:л и брат его, Лаѕр ѣт Стънещи, и Тоадер Мър єлат, и ѣт Стънгач, и ѣт Симіѣи ѣт Стъиещи, и ѣт Бълич и Въсїю ѣт Чоръщи, писажщи и свѣдителствожщи како ѣи соби к·:пил єдна част за ѣти(и)и·: ѣт село Немикани ѣт Тоадер Х·:дич пит(ар) ѣт Х·:дичаии въсѣ част єлико с(ѧ) изберет ѣт село Немикани[1], что таа част ѣтн(и)н·: било ем·: вик·:плеиїе ѣт Тоадер Косицъ радї тридесѣт талери бытиχ.

И пакиж(є) принесил прѫд нами др·:г(и) запис ѣт Тоадер Д·:въ·: оуредник ѣт Хѳши и ѣт шолт·:з и ѣ҃ѯ҃ї пругари ѣт там, и ѣт поп(а) Трифан, и ѣт Д·:митрѳ Соржч, и ѣт Гаврил Юрїеск·:л, и ѣт Балкъ·: Инчюл тиж, и ѣт Роман и Глигорїе ѣт

www.dacoromanica.ro

Пъхиецн, и ѣт Билашко, и Фрѣм, и Хилип, и поп(а) ᷉ницъ ѣт ᷉опрълѣни, такождире писажци како соби к8пил една част ѣтн(и)н·: ѣт Сава столничел, с(ы)н·: Рашко, елико сѧ изберит половина ѣт село Шопрълѣни радї шестдесѧт талер(и) сребрьних.

И такождире приесил прѣд нами ин(о) запис ѣт прѣд Иѣнашко бив вел армаш, и ѣт Тоадер ѣт Ботнѣни, и ѣт поп(а) Ефрим, и ѣт Мо·:сеи тиж(е) писажци како соби к8повал една част ѣтн(и)н8 ѣт Мърїика Стънгъчоае, дъца Посмаг, ви·:ка Микъи, въсѣ част еи елико сѧ изберит ѣт сел<о>[2] Долхеци, половина, али част ѣт царин·: и ѣт ватра село, а сѣножити да ест вес, радї двадесѣт и два талери битих.

Ин<о>[2] мы, видѣвши ем·: тот истинїи записове свѣдителствожци ѣт толици болѣри и людї доври, а мы вѣровали есми их такождире и ѣт нас дали и потвръдили есми ем·:, болѣрин·: нашем·: виш(е) писаном·: Иѣнашко Чеханъ двориик глотнѣи на тоти въсѣ выше прѣд реченнѣи части за ѣтнини ѣт тоти селове како да ест ем·:, и чадом ем·: ѣтиини и вик8пленїю, 8рик и потвръжденїе съ въсем доходом.

И ѣ том тиж дали и потвръдили есми ем·: ѣт исписокъ за потвръжденїе ѣт Еримїа Могила воевода его правои холоп цъган, на имѣ Тоадер, съ жена его Тодосїж, съ дѣтим их что в<ил>[2]о ем·: и вик8пленїю ѣт Иѣнашко бив столникъ радї един кои цѣиновап за петдесѧт талере личних.

Тѣм радї да ест ем(8) съ въсем приходом непор·:шенно и неподвижеии, николиж(е) на вѣкы вѣчних.

И ии да сѣ не оумишает прѣд сим листом нашим.

Пис(а) ·: Иисох, в(ъ) л(ѣ)то ҙрла[1] юл(їе) ѳї

† Сам г(о)с(по)д(и)нъ велѣл.

† Иѣи Фочѣ.

<pe verso filei întâi, de altă mână cu aceeaşi cerneală>† Въ невистностї ег(о) м(н)л(о)ст пан Гѣнгѣ вел лог(о)ф(е)т ·: двора, аз Никодр(ъ) второїи логѣф(е)т искаал.

† Io Ştefan Tomşea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierillor noştri moldoveni, boierul nostru, Ionaşco Cehan, vornic de gloată, cu un zapis de mărturie dinaintea popii Nicoară din Horjeşti şi a slugii domneşti şi oameni buni, anume: Cihan cel bătrân, şi Rusul, şi fratele lui, Laur din Stăneşti, şi Toader Mărgelat, şi de la Stângaci, şi de la Simion din Stăneşti, şi de la Bălici, şi Văsiu din Ciorăşti, scriind şi mărturisind, că el şi-a cumpărat o parte de ocină din satul Nemicani, de la Toader Hudici pitărel din Hudiceani, toată partea lui cât se va alege din satul Nemicani, care acea parte de ocină i-a fost cumpărătură de la Toader Cosiţă, pentru treizeci de taleri bătuţi.

www.dacoromanica.ro

Şi iarăşi a adus înaintea noastră alt zapis de la Toader Dubău ureadnic din Huşi şi de la şoltuzul şi 12 pârgari de acolo, şi de la popa Trifan, şi de la Dumitru Soraci, şi de la Gavril Iuriescul, şi de la Balcău Ianciul, iarăşi şi de la Roman, şi Grigorie din Pâhneşti, şi de la Bilaşco, şi Frăea, şi Hilip, şi popa Oniţă din Şopârleni, de asemenea scriind că şi-a cumpărat o parte de ocină de la Sava stolnicel fiul lui Raşco, din toată partea tatălui său, Raşco, cât se va alege, jumătate din satul Şopârleni, pentru şasezeci de taleri de argint.

Şi de asemenea a adus înaintea noastră alt zapis dinaintea lui Ionaşco, fost mare armaş, şi de la Toader din Botneni, şi de la popa Efrim, şi de la Moisei, de asemenea scriind că şi-a cumpărat o parte de ocină de la Măriica Stângăcioaie, fiica lui Posmag, nepoata Micăi, toată partea ei cât se va alege din satul Dolheşti, jumătate, însă partea din ţarină şi din vatra satului, iar fânaţul să fie tot, pentru douăzeci şi doi de taleri bătuţi.

Iar noi văzându-i acele adevărate zapise de mărturie de la alţi boieri şi oameni buni, noi am crezut şi de asemenea şi de la noi i-am dat şi i-am întărit boierului nostru mai sus scris, Ionaşco Cehan, vornic de gloată, acele toate mai sus zise părţi de ocină din acele sate, ca să-i fie lui şi copiilor lui ocine şi cumpărătură, uric şi întărire, cu tot venitul.

Şi la aceasta iarăşi i-am dat şi i-am întărit, din ispisocul de întărire de la Eremia Moghila voievod, dreptul lui rob ţigan, anume Toader, cu femeia lui, Todosia, cu copiii lor, care i-a fost şi cumpărătură de la Ionaşco fost stolnic, pentru un cal preţuit la cincizeci de taleri număraţi.

Pentru aceea, să-i fie cu tot venitul nemişcat şi neclintit niciodată în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7131 <1623> iulie 19.

Însuşi domnul a poruncit.

Ion Focea <a scris>.

<Pe verso-ul primei file, scris de altă mână>: În lipsa de la Curte a milostivirii sale, pan Ghianghea mare logofăt, eu, Nicoară logofăt al doilea, am iscălit <m.p.>.

<Scris în a doua jumătate a sec. XVII> † Ispisoc di la Ştefan vod(ă) Tomşea pi Şopârleani, şi pe Măicani, şi pi Dolhăştii ş(i) pe Botneanii ot vol(o)st Fălciiul.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., CXLI/86. Orig., hârtie difolio (42,6x28,3 cm.), rupt la îndoituri, cerneală cafenie, pecete domnească aplicată în ceară roşie, pierdută.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol. V p.237-238, nr.315 (trad. după orig.).

---

[1] Немиканн (Nemicani), scris pe loc răzuit, pe care fusese scris Hudiceani.

[2] Rupt.

www.dacoromanica.ro

Io Ştefan Tomşa v(oie)vod, cu mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Mold(a)vie<i>. Adică acest adivărat sluga noastră credincioasă, Manolachi vel vam(e)ş, au slujit noî cu direaptă credinţă. Pentru aceea, văzând noi a lui dreaptă credincioasă slujbă <care> au slujit noî şi pământului nostru, i-am dat şi l-am miluit de la noi, în Pământul nostru a Moldavii, nişti sate anumi Visterniceni i Rogojani i Rosiiacii, de pe Răut, cu loc de moari în Răut şi cu heleştei, şi altu sat, anumi Măşcénii, ce este pe apa Nistrului, ot ţân(u)t(ul) Sorocăi.

Cari aceli sate au fost a lui Isac Balica hat(man) şi le-au prăpădit la a lui vicleşug, când s-au legat ei şi cu alţi boieri pribegâţ(i) din Ţara Leşască cu multă oaste leşască şi cazaci, cu săbii şi focuri, şi au vinit asupra domnii meli şi a pământului nostru şi mari război s-au făcut cu domniia me la apa Jâjâi, şi atotputernicul Dumnezău i-au adus supt sabiia domniei meli, unde şi oasăli lor faţă sânt pentru vecinica mărturii.

Şi boierul nostru de mai sus scris, Manolachi vel vameş, au dat domnii meli 600 galbini, cari bani am dat domniia mea la trebuinţa pământului. Drept aceea, să-i fie şi de la domniia me aceli de sus arătati sate, danie şi întăritură, fiilor lui, cu toate hotarăli şi cu tot venitul, neclintit în veci.

Dar cini s-a ispiti să strici a noastră danie şi aşăzari şi miluiri, acela să fii neiertat şi afurisit de la Domnul Dumnezău şi ziditorul cerului şi a pământului şi de Maica precista, Precurata Ficioara Mariia, şi să şază ca Daftan şi <A>viron la soboari, şi să lăcuiască cu Macsimiian şi Dioclitiia, vrăjmaşii lui Dumnezău, şi să fii părtaşi cu Iuda şi Arie, vânzătorii de Dumnezău, în veci de veci, amin.

S-au scris la Ieşi, la anul 7131 <1623> iuli 23.

Însuşi domnul au poroncit.

Noi Ştefan v(oie)vod.

Ion Focea <a scris>.

S-au tălmăcit asămine de Andrei tălmaci cap(i)t(an), la an(ul) <1>794 oc(tom)vr(ie) 4.

S-au posleduit şi este întocma. Theod(o)r Gaşpar diiac, 1819 apr(ilie) 1. <m.p.>.

Fiindcă în celu adevăratu ispisoc să cuprind şi alti numi de moşii a casăi, s-au oprit la casă şi sfintii mănăstiri s-au dat această adivărată copii. <1>819 apr(ilie) 20.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, XXXVII/1. Copie după traducere.

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, V, p.15, nr. 68 (rez.); Ghibănescu, *Ispisoace*, I2, p.155-157 (aceeaşi copie); *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.238-239, nr.316 (aceeaşi copie după ms. M.Costăchescu, *<Doc. Mold. de la Ştefan Tomşa vv.>*, nr.1872 (437), f.6940-6942).

www.dacoromanica.ro

103 1623 (7131) iulie 29

Carte domnească scrisă pe sirbié, de la Ştefan Tomşe v(oie)vod, în caré scrié că au venitu înainté mării salé şi a boiarilor călugării de la sf(â)nta m(ă)n(ă)stâre Homorul cu unu zapis de la Mihăilu Trifan biv post(elnic) precumu au dat numitei m(ă)n(ă)stiri 2 fălci vié la Cotnariu, în Dealulu Episcopului, pentru sufletul lui şi a părinţiloru lui şi ca să-i facă călugării pomelnic dinu anu în anu şi să-i scrié în sf(â)ntul marélé pomélnic.

Pentru acéea şi mărie sa, văzându acelu zapis de mărturié de la Trifan biv post(elnic), întăreşté stăpâniré numitei m(ă)n(ă)stiri pre acélé doao fălci vié de la Cotnari.

Din anii 7131 <1623> iul(ie) 29.

Bibl. Acad. Rom.-Bucureşti, Ms. rom. 111, f.77 v. Copie rom. din 1779 în Condica M-rii Humor.

Arh. St. Suceava, Balan, *Documentele mănăstirilor din Bucovina*, V, p.288 (aceeaşi copie).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.239, nr.317 (aceeaşi copie).

104 1623 (7131) august 4, Iaşi

† Иѡ Стефан Томшѣ воевода, Б(о)жїю м(и)л(ос)тїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Ож(є) прїидоша прѣд нами и прѣд въсѣми нашими волѣри, великими и малими, молебиици наши калѫгери от с(вѫ)таа моиастир иазиваимаа Съкѫл, єдеж(є) єст храм ѯсѣкиовеніе ч(ес)тиыи глави пр(ѣд)течи Кръстителѣ Иѡаи, съ єдин запис за св(ѣдє)тлство от Истратіе вив пръкълаб, Иѡн Рѣшкои вив къпитень, и от Симиои Съмышкаи, и Лѫка от там, и от иныχ мног люди добри написаше и св(єдє)тльствѫщие въ тот запис како прїидошѣ прѣд иими Сава и брат его, Петрика, и сестра иχ, Настѣ, с(ы)нове Въскаи, внѫци Тѫдоріе от Владен, что 8 волост Сорочскою, неким непонѫждениχ, а не присилованиχ, нъ по иχ доброю волѣ, и дал своа правоа отнина и дѣднина от шестаа чѣст село Влъденіи, третаа част иа Добрѫша съ брѫдове за млеи и съ мѣсто за χелецѣе от исприлиіе что имал дѣд иχ от самаг(о) г(осподст)ва мы, от пръвѣи г(ос)п(о)д [Петра] [2] г(оспо)д(ст)во ми.

Та дал и помилѫвал с(вѫ)тѣи моиастир Съкѫловъ за дѫше дѣд его и въ за дѫше родителѣи иχ и за дѫше своиχ але по χотареніе еж(є) и(ы)иѣ χотари при г(оспо)д(ст)в(а) мы како да бъдет им памет иепорѫшено иколиж(є) на вѣки.

www.dacoromanica.ro

Въ том г(оспо)д(ст)в(а) мы ѫкож(є) видѣхом ѫкож(є) видѣхом тот запис за свад(є)тльство от иχ, слѹги г(ос)п(о)д(ст)в(а) ми, виш(є) писаниχ и от люди добри, а мы вѣроваχом и такождє и от нас дали и потвръдили есми виш(є) писанѣи с(вѧ)тѣи монастири Съкѹл та чѣст за отнина да бъдет с(вѧ)тѣи монастир ѹрїк и от нас съ всѣм доχодом непорѹшена николиж(є) на вѣкы вѣчнїи.

Ин да с(ѧ) не ѹмишает прѣд сим листом нашим.

Пис(а) ѹ Їс, въ лѣто χ҃ѕ҃рл҃а м(є)с(ѧ)ца ав(гѹст) в д҃ д(ь)н(и).

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Сергїє <писал>.

<Pe verso>: † Въ небитност его м(и)л(ос)ти пан Гѧнгѣ вел логофет ѹ двора, ... вторїи лѫгофет искаал <m.p.>.

† Io Ştefan voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, rugătorii noştri călugări de la sfânta mănăstire numită Secul, unde este hramul Tăierii cinstitului cap al înaintemergătorului Botezător Ioan, cu un zapis de mărturie de la Istratie[1], fost pârcălab, Ioan Reaşcoi, fost căpitan, şi de la Simion din Sămăşcani şi Luca de acolo şi de la alţi mulţi oameni buni, scriind şi mărturisind în acest zapis cum au venit înaintea lor Sava şi fratele lui, Petrica, şi sora lor, Nastea, fiii lui Văscan, nepoţii lui Tudor din Vlădeni, ce este în ţinutul Soroca, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, ci de bunăvoia lor şi au dat dreapta lor ocină şi dedină, a treia parte din a şasea parte a satului Vlădenii, pe Dobruşa, cu vaduri de moară şi cu loc de heleşteie din privilegiul ce a avut bunicul lor de la însăşi domnia mea din întâia domnie a domniei mele.

Aceea a dat-o şi a miluit sfânta mănăstire Săcul, pentru sufletul bunicului lor şi pentru pomenirea părinţilor săi şi pentru sufletele lor, însă după hotărnicia ce s-a hotărât acum, sub domnia mea, ca să le fie pomenire neclintită niciodată, în veci.

Într-aceea domnia mea cum am văzut acel zapis de mărturie de la acele slugi ale domniei mele mai sus scrise şi de la acei oameni buni, noi am crezut şi, de asemenea, şi de la noi am dat şi am întărit sfintei mănăstiri mai sus scrise, Secul, acea parte de ocină să fie sfintei mănăstiri uric şi de la noi, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7131 <1623> luna august în 4 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Serghie <a scris>.

<Pe verso>: În lipsa milostivirii sale panului Ghenghea mare logofăt de la curte, ... al doilea logofăt a iscălit.

După *Zapiski Odesskago...*, III, 1853, p.260-261. Text sl. cu greşeli, după orig., cu data de zi: 4.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, C/11, nr. 9 (rez.), şi C/30, nr. 11 (rez.); idem, XXXIV/9, nr.6 (menţ.), toate cu data de zi: 2.

ALTE EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p. 48, nr.159 (rez., cu data de zi: *2*); *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.240, nr.318 (trad. după *Zapiski*).

[1] În *D.I.R.*, greşit: *Bratei* (sf. doc. nr.95 din acest volum).
[2] Aşa în text.

105 1623 (7131) august 11

L(ea)t 7131 <1623> av(gust) 11.

Ştefan Tomşe vodă.

Întru numele Părintelui şi a Fiiului şi a Sf(â)ntului D(u)h, Troiţei cei preînfiinţată şi nedespărţită. Iată eu, robul stăpânului Domnului Dumnedzău şi Mântuitoriului meu I(su)s Hr(istos) şi aceeaş(i) întru tot cinstită Maică Pururе ficioară Marie, adivărat închinătoriu Sfintii Troiţe, Ştefan v(oie)vod, fiul prebl(a)gocestivului Ştefan Tomşe vodă. Adecă domnia mea bine vrând cu a noastră bună vrére, cu luminată şi curată inimă, cu agiutoriul lui Dumnedzău, domniia mea râvnind bunelor lucruri şi socotindu celor de mainte repoosaţi domni ce au fost maiinte de noi iubitori carii au făcut mile către Dumnedzău şi cătră sfintele lor bisérici şi m(ă)n(ă)stiri, şi de Dumnedzău rugătorilor carei au miluit ş-au întărit pentru a lor sp(ă)senie şi sufletel(e) întru vecinica pomenire ...[1].

Drept aceea, şi domniia mea, din mila şi cu agiutorul lui Dumnedzău a tot ţiitorul, şi cu bl(a)goslovenie rugătorilor noştri arhierei lui Dumnedzău: chir Anastas(ie) Crimcovici mitropolitul, şi Aftanasie episcopul de Roman, şi Evloghie episcopul de Rădăuţi şi Pavel episcopul de Huşi, şi cu tot Sfatul a toţi boiarii noştri moldoveneşti, domniia mea m-am milostivit ş-am dat ş-am miluit sf(â)nta a noastră m(ă)n(ă)stire ce se cheamă Suceviţa, unde este hramul Învierei lui Dumnedzău, cu un sat anume Verbia, pe apa Jijiei, în ţinutul Hârlăului, care acela sat au fost mai dinainte a sfintii m(ă)n(ă)stiri a Suceviţii. Şi s-au sculat Balica hat(manul) ş-au făcut mare împresurare sfintii m(ă)n(ă)stiri, şi l-au luat lui de la sf(â)nta m(ă)n(ă)stire în putere sea, şi l-au lipit cătră satul său Căcăcenii; ce după aceea l-au perdutu pre însul, întru viclenia lui, când s-au rădicatu-se cu multă mulţime de oaste <la>[2]diiansca asupra domnii méle şi <a>[1]supra steagului cinstitului împărat, cu Costantin vodă, ş-au făcut mare războiu pe apa Jijiei, şi milostivul Dumnedzău i-au dat pre dânşii subt sabia domniei méle, unde oasele lor dzac şi astăzi pe câmp întru pomenirea vecinică să s(e) mărturisească.

Pentru aceea l-am datu-l întru cinste şi lauda Domnului Dumnedzău făcătoriul cerului şi a pământului, ca să fie de la noi acei de mai sus scrise sfintei m(ă)n(ă)stiri Suceviţii, pentru sufletul domnii mele, a doamnei noastre Acsanina, şi

www.dacoromanica.ro

a de Dumnedzău dăruiţilor odrasla domnii mele Ion Leviin şi Ilieş voievod, şi a părinţilor şi a moşilor noştri, drept aceea ca să fie şi de la noi sfintei m(ă)n(ă)stiri uric şi ocină cu tot vinitul neclătit, neruşuit niciodănăoară, în veci.

Şi iarăşi m-am milostivit domniia mea ş-am dat, ş-am miluit mai sus scrise sf(â)nta m(ă)n(ă)stire Sucevița cu 2 fălci de vie ce sânt în dealul Ţiambricul la Cotnar(i), cari acele vii sint drepte cumpărături de însuş(i) domniia mea. Pentru aceea ca să fie de la noi sfintei m(ă)n(ă)stiri cu tot venitul.

Iară călugării ce vor fi petrecători întru acea sf(â)ntă m(ă)n(ă)stire ca să aibă a ne scrie pe noi la sfântul marele pomelnic şi la dumnedzăiescul jârtăvnic, şi ca să aibă a ne pomeni la toate dumnezeieştile slujbe după obiceiul bisericescu; şi iarăş(i) ca să ne facă pomenire din an în an şi ca să roage pe Dumnedzău pentru sănătatea noastră şi a toată creştinătate. Acesta scriem.

Şi este ispisocul iscălit de însuşi domnul şi cu slove de aur şi pecetluit cu pecete cu ceară moale şi sânt numiți în ispisoc boieri de Sfat: Ionaşco Gheanghe vel logof(ă)t, Dumitru Ştefan vel vornic Dolnii <Zemli>[2], Ion vel vornicul de Vişnii Zemli, Mihail Tăutul parcalab de Hotin, Miron Bărnovsche hat(man) i portariu Sucevei, Apostol Catargiu vel ceaşnic, Ion vel medelnicer.

7131 <1623> august 11.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr.629, f.230-231. Copie în Condica Asachi II, scrisă la sfârşitul sec. XVIII.

Arh. St. Suceava, Balan, *Documentele mănăstirilor din Bucovina*, V, p.289-291 (copie după Miron Costin, *Opere*, I, ed. V.A.Urechia).

EDIŢII: „Ateneul român", Iaşi, 1861, p.13-14 (aceeaşi copie); Costin, *Opere*, I, p. 213-215, nr.VII (aceeaşi copie, după „Ateneul român"); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.48-49, nr.160 (rez).

---

[1] Loc liber.

[2] Omis.

106 1623 (7131) <după august 11 – noiembrie 19>

Suret de pe ispisocu sârbăsc de la Radu v(oie)v(o)d, den let 7131 <1623> mart(ie)[1] zile.

Facim ştire cu această carte a noastră pentru adevărată sluga noastră Marmură uricariul şi giupâneasa lui, Mărica fata Nastasii, pe care i-am miluit osăbit de a noastră milă dat-am şi am întărit lor pre a lor dreptă ocină şi moşii cumpărătură den ispisoaci de cumpărătură ci au avut el de la Ştefan v(oie)v(o)d Tomşevici giumătati de sat Bojienii cu curătură şi cu loc de moară pe pârău

www.dacoromanica.ro

Bârlăzălul, cu prisăci şi cu livezi ci sânt la fundul Bârlăzălului, ci esti lui cumpărătură de la Gavril Bălici şi de la fraţii lui, Lupul, şi Vasilii şi Gheorghii, şi sora lor, Ethenca[2], feciorii Dimitrii, nepoţi Anesii, strănepoţi lui Dragoş Rotompan, drept o sută şi cincizăci taleri de argint.

Pentru aceea ca să-i fie lui şi de la noi uric şi întăritură cu tot vinitul acest sat de ocină lor şi ficiorilor, nepoţilor şi strănepoţilor, şi a tot nemul lor ci să va alege mai aproapi.

Iar hotarul acelui sat de moşie de mai sus scrisă să fie lor despre alte părţi după hotarul cel vechiu pe undi au umblat din vec.

Şi spre aceasta este credinţa domnii meli Radu Mihne v(oie)v(o)d şi credinţa a preiubit fiiul domnii meli, Alecsandu vodă, şi credinţa tuturor boierilor nostri, a mari şi mici.

Iar pentru mai mare întărire am poruncit cinstit şi credinciosul(u)i boierului domnii meli dum(isale) Ghenghe vel log(o)f(ă)t să scrie şi pecete noastră să o legi către această adevărată carte noastră.

Arh. St. Bucureşti, Mitropolia Moldovei. VII/4b. Trad. de la începutul sec. XIX, cu luna greşită *martie*.

Datarea, după începutul domniei lui Radu Mihnea şi sfârşitul logofeţiei din vremea acestuia a lui Ionaşco Ghianghea (cf. Stoicescu, *Lista marilor dregători moldoveni*, p.402, col. II).

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.49, nr.161 (rez. cu luna: <august>).

[1] Luna greşită (v. datarea de mai jos).
[2] Aşa în suret.

107 1623 (7131) <după august 11-noiembrie 19>

Suret de pe ispesocul sârbăsc de la Radul v(oie)v(o)d, den let 7131 <1623> martie[1].

Facim ştiri cu această carte a noastră pentru adevărată sluga noastră Marmură uricariul şi giupâneasa lui, Mărica fata Nastasii, pe care i-am miluit osăbit de a noastră milă dat-am şi am întărit lor pre a lor drepti ocini şi moşii cumpărături den urici şi den ispisoaci de cumpărătură ci au avut el de la însuşi ...[2] den a trie parte den satul Săcălenii a cince parte cu loc de moară pe Bârlăzăl şi cu poieni şi cu loc de prisacă ci-i esti lui cumpărătură de la Gavril şi de la frate-său, Bălan şi Sămion şi surorili lor, Tudora şi Nastasie, ficiorii Petrii Uclot[3], şi nepotul lor, Marcu ficioru lui Ignat şi de la Ştefănie şi Vărvara, feteli lui Lazor beceriu şi nepoatile Ghervasiei fata popii lui Vasâli, şi Marie şi Tudora, feteli lui Grigori, şi

www.dacoromanica.ro

nepotul lor ...[1], ficiorul Irinii, nepot lui Lazor beceriu, toţi nepoţi şi strănepoţi ...[2], drept dooîăzăci taleri de argint şi pe altă parte pentru aceiaşi a trie parte de ocină den satul Săcăleni a cince parte cu loc de moară şi de prisacă şi cu parte de poieni ce îi este lui cumpărătură de la Vasâli şi de la frate-său, Grigori, şi Ionaşcu şi de la surorili lor, Vasâlca şi Onisâie şi Anghelina şi ...[1], ficiorii lui Dumitru diiacu drept dooîăzăci şi cinci taleri de argint.

Dentr-aceasta ca să-i fie lui şi de la noi uric şi întăritură cu tot vinitul aceli de mai sus scrisă să fie de tot hotarul părţile pe cât le va vine.

Şi spre aceasta iaste credinţa domnii meli Radul Mihne v(oie)v(o)d şi credinţa a preiubit fiiul domnii meli, Alecsandru vodă, şi credinţa tuturor boierilor noştri, a mari şi mici.

Iar pentru mai mari întărire am poroncit cinstit(ului) şi credinciosului boieiului domnii meli dum(isal)i Ghenghe vel log(o)f(ă)t să scrie şi pecete noastră să o legi cătră această adevărată carte a noastră.

Arh. St. Bucureşti, Mitropolia Moldovei, VII/5 b., Trad. din prima jumătate a sec. XIX, cu luna greşită: martie.

Datarea, după începutul domniei lui Radu Mihnea voievod şi sfârşitul logofeţiei din vremea acestuia a lui Ionaşco Ghianghea (sf. Stoicescu, *Lista marilor dregători moldoveni*, p.402, col.II).

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc., mold.*, II, p.49, nr.162 (rez. cu luna: <august>).

[1] Luna, greşită (v. datarea de mai jos).
[2] Loc liber.
[3] Aşa în suret.

108 <Cca 1623 (7131)> august 18 Năvârneţi

† Adecă eu, Nicoar(ă), adecă mărturisescu cu cest zapis al meu cum am luat u(n) cal şi doaă vaci de la dumeaei de la giupâneasa Todosiia de la vorniceasa cea mare , de la giupâneasa dumisale vornicului lu Nicoar(ă). Şi am zălojit giumătate de sat de Devicé[cé]ni până mă voiu tocmi cu dumealui cu vornicul Sămio(n) Plătică. Dé ceasta mărturisescu cu cest zapis al meu.

Пис(а) ѕ Нъвърнеци, мѣс(яца) ав(гоу̑ста) ӥ҃.

Nicoară[1].

Arh. St. Bucureşti, M-rea Nicoriţă, VI/1. Orig., hârtie difolio (32x20 cm.), filigran, rupt parţial la îndoituri şi pătat, cerneală neagră, două sigilii inelare în fum.

Anul, după întărirea domnească din 1624 (7132) martie 26 (v. nr.183)

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Soveja ş.a., *Catalogul doc. mold.*, Supliment I, p.149, nr.395 (rez. cu aceeaşi datare).

[1] Pecete inelară.

109 <1623 septembrie 1-1624 august 31> (7132), Iaşi

Noi Radul voievod, cu mila lui Dumnezău, domn pământului Moldaviei. Iată domnia me bine am voit, cu a noastră bunăvoinţă, cu curată şi luminată inimă, din tot sufletul nostru şi din agiutoriul lui Dumnezeu, şi am dat, şi am miluit şi am întărit rugătorilor noştri călugări de la sfânta mănăstirea Golie din târgul Ieşii, ce iaste metoh sfintei marei lavre, ce să numeşte Vatoped, dintr-a lor drepte drese ce au avut de danie şi miluire de la Ştefan Tomşa voievod, un sat, anume Tomeştii, ce au fost drept domnesc şi să află în ocolul târgului Ieşii, cu loc de prisăci şi de mori, în gura Bahluiului.

Pentru aceasta ca să le fie şi de la noi mai sus ziselor sfintelor monastiri cu tot venitul, iar rugătorii noştri călugări de la amândouă mai sus numitele sfinte monastiri au a scrie pe domnia me, şi pe doamna domniei mele, şi pre fiii noştri şi pre părinţii noştri în sfântul marele pomelnic, şi a face pomenire din an în an.

Iar de s-ar ispiti cineva, după a noastră viiaţă şi domnie, a strica a nostră danie şi miluire, unul ca acela iaste blestămat şi întreit blestemat de Domnul Dumnezău şi Mântuitorul nostru I(su)s Hr(istos), şi de Preacurata sa Maică, şi de 318 Părinţi cei din Nichei şi de toţi sfinţii. Amin.

Pentru aceasta, altul să nu să amestece peste această carte a noastră.

În Ieşi, let 7132.

Singur domnul au poruncit.

Noi Radul voievoda[1].

Toma <a scris>.

Arh. St. Iaşi, Tr. 661, opis 727, dosar 102, f. 79. Copie după trad. din prima jumătate a sec. XIX.

EDIŢII: Zota, *M-rea Golia*, p.34-35, nr.IV (aceeaşi copie); Caproşu Zahariuc, *Documente istoria oraşului Iaşi*, I, p.204-205, nr.153 (aceeaşi copie).

[1] Urmează menţiunea: „I(ocul) p(eceţii) gospod".

110 <1623 septembrie 1 – 1624 august 31> (7132)

Ispisoc de la Radul vod(ă), din v(ă)let 7132 precum s-au pârât faţă fetele lui Mândău nepot(ul) Bazgăi armaşului cu Lupul Prăjăscul pentru aceşti ţigani ce scriu

www.dacoromanica.ro

mai gios: Ivan căldărar cu casa lui, Lupul Dileul cu casa lui, Climent cu casa lui, Fuiul cu casa lui, Mândău cu Marce, Tatărcanu, toţ(i) fecior(i) Lupului ţigan.

Arh. St. Bucureşti, Colecţia Doc. moldoveneşti, XXXVIII/2, nr.13. Rez. din a doua jumătate a sec. XVIII.

EDIŢII: Soveja ş.a., *Catalogul doc. mold.*, Supliment I, p.152, nr.407 (rez.).

111 <1623 septembrie 1 – 1624 august 31> (7132)

Un izvod precum să împart ficiorii Anii din Vale Albă şi nişti cumpărături a lui Gavril din Hirtăşti.

Arh. St. Bucureşti, A.N., MMV/31, f.36 v., nr. 191. Menţ. într-un opis din 1834.

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold*, II, p.60-61, nr.216 (menţ. cu data: „1624 (7132)"; Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, *Colecţia Achiziţii Noi*, I, p.73, nr.987 (menţ. cu data: „1624 (7132)").

112 <1623 septembrie 1 – 1624 august 31> (7132)

Mărturie de la marii boieri că Nicoară Moţoc a vândut lui Condre vameşul şi jupânesii sale, Sofronia, vara lui Nicoară Moţoc, ocină la Şişcăuţi.

Arh. St. Bucureşti, Fond Sever Zotta, dosar nr.76, f.112 (nr.1). Rez. după doc. familiei Ianoş Olinschi.

EDIŢII: Soveja ş.a., *Catalogul doc. mold.*, Supliment I, p.152, nr.406 (rez. cu data „1624 (7132)").

113 <16>23 (<71>32) septembrie 8

<71>[1]32 (<16>23) săpt(embrie) 8.

Zapis de la Gheorghie sin Criste, cu cuprindire că parte lui ce să va alegi din Odobeşti au pus-o zălog la preotul Dimitrache Mătieşi pentru doi galbeni ce au fost

www.dacoromanica.ro

datori să plătească la patru boi şi o iapă ce au fost perit pentru dânşii la[2] nişte cară împărăteşti.

Arh. St. Bacău, Colecţia Documente, XL/2 (II). Rez. înt-un act din prima jumătate a sec. XIX.

EDIŢII: *Colecţia de documente – Bacău*, p.22, nr.19 (rez.).

[1] Foaia actului, tăiată; întregit după ordinea cronologică a rezumatelor.
[2] Adică: pentru

114 <1623 - 1626> septembrie 15, Suceava

† Adecă eu, Nacul, şi Dociul ce au fost păharnic, şi Pătraşco, şi Toderaşco ficior lui Simionel den Soloneţ, scriem cest zapis al nostru cum noi, de bunăvoia noastră, ne-am voit şi ne-am tocmit şi ne-am împărţit noi toţi fraţii cu ocine ce am avut de moşie anum(e) Soloneţul şi Comăneşti şi a patra parte de sat de D<ă>r<măne>şti, ales a patru fraţi satul Soloneţul anume Nacului şi Dociului şi ...[1] <Pă>traşco şi a patra parte de sat de Dărmăneşti şi cu giumătate de hălăşteu ...[1] Nacului Zbérii cumnatul nostru şi în Comăneşti lui Costantin i s-au venit parte şi cât au mai trecut den cea parte ce i s-au venit fratelui nostru lui Costantin den Comăneşti, mai pre deasupra, noi i-am vândut de bunăvoia noastră, toţi fraţii, anume: Nacul, şi Dociul, şi Pătraşco şi Toderaşco, de nime nevoiţi, nici siliţi, ce de bunăvoia noastră i-am vândut şi am luat doo sute de taleri, bani gata, şi au mărturisit şi tată nostru, Dumn(e)dzău-l pomenească, către noi. Şi ştim noi că au dat şeaptedzeci de taleri, bani gata, frate nostru Costantin când au cunpărat tată nostru aceleaşi fârcele doo sute de taleri ce mai sus scriem, ce ne-au dat noo bani, făr(ă) câteva lazuri ce au cunpărat la Lupul Florii cindzeci de zloţi şi făr(ă) de o morte de om ce au fost aşijderil(e) au dat un cal derept cincidzeci de zloţi, însă cu moară şi cu hălăşteu şi cu tot venitul şi cu toţi oamenii câţi simt acolo şi preseci cu zemnici şi în pădure şi în cânpu. Şi câţi oameni simt fugiţi toţi să-i trag(ă) la loc să n-aib(ă) treab(ă) alţi fraţi nici să aibă mai a întorce alţi fraţi ce să-i fie lui deréptă ocină şi moşie lui şi cuconilor lui în véci de véci şi să aibă a-şi faci şi drése domneşti pre acest zapis.

Şi în tocmala noastră au fost Evloghie ep(i)sc(o)p, şi toţi Murgeşti, şi Pârvul, şi Dobrencheşti, şi Gligorcea din Ilişeşti, şi Dumitraşco, şi Gherman, şi Ion de acolo.

Şi, pre mai mar(e) credinţă, ne-am pus şi pece<ţi>[2]le, să să ştie.

Пис(а) v Cvчав(ѣ), м(ѣ)с(а)ца с(є)п(темвріє) єї.

† Andrei[3] ...[4].

Аз, Онч8л вив чашник, искал <m.p.>

www.dacoromanica.ro

Аз, Пътрашко искал <m.p.>

Аз, Тодер искал <m.p.>

Аз, Иремїа игумен, am iscălit <m.p.>

Аз, Цлефан Мургулец, искал <m.p.>

† Eu, Ilie Şeptelici, încă m-am tâmplat într-această tâmplari[3] <m.p.>.

Аз, Андреи(?) Мургулец, искал <m.p.>.

Az, Andrii, martor <m.p.>.

<Печать> Ништра Глигорчеи[3] <m.p.>.

Евлогїе епископ искал[3] <m.p.>.

Az, Ionaşco Ghinţa m-am tânplat într-aceas tocmală şi mi-am pos şi iscălitura <m.p.>.

Аз, Стръштлат ...[4], искал <m.p.>.

Аз, Николаи, искал <m.p.>.

Gavril a iscălit. <m.p.>

Аз, ...[4], искал. <m.p.>

Eu, Moisei de Deresca, şi feciorul nostru, Mihailaşco, încă ne-am tâmplat la această tocmală <m.p.>.

Аз, Павъл, искаах <m.p.>.

Arh. St. Bucureşti, A.N., CLXXV/1, Orig., hârtie (31x20,6 cm.), cerneală neagră, un sigiliu inelar octogonal, în fum.

Anul, după Evloghie episcop de Rădăuţi (v. Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, vol. III, p.529, sub *voce*).

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold*, vol. II, p.49, nr.163 (rez. cu anul: <1623-1627>).

[1] Rupt.
[2] Omis.
[3] Pecete inelară
[4] Neclar.

115 1623 (7132) septembrie 15, Iaşi

† Се оубо мы, Гангъ вел лвгофет, и Дмитрашко вел дворник, и Мирон Барновскїи хетмаи, и Iwн вел дворник, и Iwн вел меделничар, Кжвъ вел армаш, и Никоар(ъ) второїи лвгоф(ъ)т. Сже прїидошѣ прїд нами Iwн с(ы)нъ Тома, внк Клокотѫ, и племеник его, Гаврил, с(ы)нъ Клокотѫ, и племеници иχ, Грозав, с(ы)иъ Iwнашко, внк Кр(и)сти, и прѣwнк Iлїеви стар, и племеник его Глигорїе, с(ы)нъ Пилат, внк Iлїеви, и такождере племеникове иχ, Бълаи, с(ы)иъ Бегюл, и

www.dacoromanica.ro

брат его, Обрежїе, и Герман, и Гаврил, и Кр(и)стѧ, и сетра их, Ериna, и внѹк их, Лазор, с(ы)нъ Калиник, въси виѹци и прѣшиоци Іши Кълимаи стар, и такождери племеникове их, Маѯии, с(ы)нъ Мъріика, внѹк и прѣшнѹк Дръгѹшови, и племеник его Некифор, с(ы)нъ Маѯин, внѹк поп Чоголѣ и прѣшнѹк томѹ ж(є) Дръгѹш и племеница их, Тоудора, дъща Илѣии, шиѹка и прѣшнѹка Глигорови и племеник их, Симншн, с(ы)нъ Кирила, внѹк Тоадер Капреш, и прѣшиѹк Аннн Стара, и такождере племеникове их, Лазор, с(ы)нъ Цопа, Внѹк вѣсел, и племеница его, Цъгаика, дочка Сори, шиѹка Мареш и племеник их, Прекоп, с(ы)нъ Михалчи, внѹк Гаврил Хишток, и сестра его, Ангелина, и пелменик их, Стратилат, с(ы)нъ Коидрѣ, внѹк и прѣшнѹк Мълиией, и Кираиа, дочка Єремїи Вѣсел, никим непоиѹждеии, а ии присиловаиии, иъ о их доброю волю и продали их праваа штиииа и дѣднина шт их правиχ испривилїіаχ что имали прѣдѣдове их за потвръждеиїе шт стараг(о) Петра воевода, село иа имѣ ...[1] что с(ѧ) тепер имеиѹет Дръчѣнїи иа Прѹтѣ, что ѹ в(о)лшст Фалчїінскои, але елико с(ѧ) изверет част их шт ватра село, и шт полѣ, и шт болотами рибиими, и шт вес приход. Тоа продали шт прѣд иас Лѹпѹлшви третомѹ логоф(є)т за шистдесѣт ѹги п(и)н(ѣ)ѕи добриχ.

И въстал сѣ Лѹпѹл лшгофът и заплатил им исплъио тиχ виш(є) писаниих пинѣѕи шт прѣд нас.

Ино мы видѧвше их довроволиою токмеж и исплъиою заплатѹ, а мы, такождере и шт иас, сътворихом Лѹпѹлшви лшгоф(є)тѹ сїіа мартѹрие како да ест емѹ за вѣриост дондеж(є) ѹдаут соби ѹчиитї и испривилїи г(о)сп(о)д(а)ръскыχ на тот село виш(є) писаиніи.

И иаи болше ѹвѣреиїе прилшжихом иаши печати иа сес иаш запис, да с(ѧ) знает.

ѹ Ис, χ҃зр҃лѵ сеп(темврие) і҃є҃.

Из, Гіангѣ логоф(є)т <m.p.>.

† Adică noi, Ghianghea mare logofăt, şi Dumitraşco mare vornic, şi Miron Barnovschi hatman, şi Ion mare vornic, şi Ion mare medelnicer, şi Cujbă mare armaş, şi Nicoară logofăt al doilea. Iată au venit, înaintea noastră, Ion, fiul lui Toma, nepotul lui Clocot, şi vărul lui, Gavril, fiul lui Clocot, şi verii lor, Grozav, fiul lui Ionaşco, nepotul Cârstei şi strănepotul lui Ilie bătrânul, şi ruda lui, Gligorie, fiul lui Pilat, nepotul lui Ilie, şi, de asemenea, rudele lor, Bălan, fiul lui Beghiul, şi fratele lui, Obreje, şi Gherman, şi Gavril, şi Cârstea şi sora lor, Erina, şi nepotul lor, Lazor, fiul lui Calinic, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Ioan Căliman bătrânul şi de asemenea rudele lor, Maxin, fiul Mariicăi, nepot ...[1] şi strănepot lui Drăguş, şi ruda lui, Nechifor, fiul lui Maxin, nepotul popii Ciogolea şi strănepotul aceluiaşi Drăguş, şi ruda lor, Tudora, fiica Elenii, nepoata ...[1] şi strănepoata lui Gligorie şi ruda lor, Simion, fiul lui Chirilă, nepotul lui Toader Capreş şi strănepotul Anei

www.dacoromanica.ro

bătrâna, şi de asemenea ruda lor, Lazor, fiul lui Ţopa, nepotul lui Veasel, şi ruda lui, Ţiganca, fiica Sorei, nepoata lui Mareş, şi ruda lor, Precop fiul Mihalcei, nepotul lui Gavril Hiştoc, şi sora lui, Anghelina, şi ruda lor, Stratilat, fiul lui Condrea, nepotul şi strănepotul Mălinei, şi Chirana, fiica Ieremiei Veasel, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, ci de bunăvoia lor şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din dreptele lor privilegii de întărire ce au avut strămunii lor de la Petru voievod cel Bătrân, satul anume ...[1], care acum se numeşte Drăcianii pe Prut, ce este în ţinutul Fălciu, însă cât se va alege partea lor din vatră de sat şi din câmp şi din bălţi cu peşte şi din tot venitul. Aceea au vândut-o, dinaintea noastră, lui Lupul al treilea logofăt.

Şi s-a sculat Lupul logofăt şi le-a plătit deplin acei mai sus scrişi bani, dinaintea noastră.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină şi noi de asemenea şi de la noi am făcut lui Lupul logofăt această mărturie ca să-i fie de credinţă până când îşi va face şi privilegii domneşti, pentru acel sat mai sus scris.

Şi, pentru mai mare încredinţare, am pus peceţile noastre pe acest zapis al nostru să se ştie.

În Iaşi, 7132 <1623> septembrie 15.

Eu, Ghianghea logofăt <m.p.>.

<Pe verso-ul primei file scris, de altă mână cu aceeaşi cerneală>: Pentru Drânceni.

Arh. St. Iaşi, Documente, CDXIX/15. Orig., hârtie difolio (31,5x20,4 cm.), filigran, rupt la îndoituri, restaurat, cerneală cafenie, un sigiliu inelar (1,7 cm. în diam), aplicat în aceeaşi cerneală cu monograma în bandă neclară.

Ibidem, CDXXXV/1 (copie din prima jumătate a sec. XIX după trad. de Andrei Sabin, din 1790 iunie 8).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.240-241, nr.319 (trad. după orig.).

[1] Loc liber în text.

116 1623 (7132) septembrie 18

Zapis de la Radul vod(ă) ot Volcineţ, ce s-au pârât Gorce <sân lui Ilie Volcinschii> pentru moară cu călugării.

L(ea)t 7132 <1623> săpt(emvrie) 18.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Agathon, II/48, nr.3, Rez. într-un izvod din 1742 (7250) februarie 20.

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. Mold.*, II, p.49, nr.164 (rez.).

www.dacoromanica.ro

† Єто аз, пан Савин вившїи сѣлцѣр, scriu ceastă mărturie, com au venit Iuraşco nepot lui Goei, de şi-u vândotu parte de ocină ot Cărbuneşti lui Gligori Buhuş, şi i-eu dat 26 de taliri, bane bune, pri acea parte ci ari Iuraşco ot Cărbuneşti în tot locol şi în vatra satului şi în câ<m>1po şi co o cas(ă) a lui Costin i sân Toader ot Cărbuneşti.

Deci, au luat Iuraşco nepotul Goei, 26 de talir(i), bane bune, denain<te>[1] lui Savin biv sulgir, şi denainte lui Costin diiac ot Gociman(i), şi lui Tofan ot tam, şi denaintea Onciului diiac ot Itrineşti, şi lui Ştefan diiac ot Hociungea, şi denainte Berti tij, şi denaintea lui Dumitra<ş>1co diiac ot Plopeşti şi denaintei popei ot Negrileşt(i).

De asta dămu ştiri, cu sufletili nostri, toţi [toţ(i)] c<âţi>[2] esti scriso mai sus.

† Въ лѣт(о) ҳ҃зр҃лв҃ м(є)с(м)ци wхтоврии к҃̄ д(ь)неи.

† Пис(ал) Костин дїак wт Гочиман(и).

<Pe verso, scris de mâini diferite în sec. XVIII>: 1) Zapis pe o parte de sat Cărbuneşti; 2) Zapis pe Cărbuneşti No. 49.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, XLVIII/28. Orig. hârtie (29x19,7 cm.), rupt la îndoituri, filigran, cerneală cafenie, trei peceţi inelare (două octogonale şi una rotundă), foarte slab imprimate în aceeaşi cerneală..

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II2, p.157, nr.91 (orig.); *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.241-242, nr.320 (orig.).

[1] Omis.
[2] Şters.

118 1623 (7132) noiembrie 3, Iaşi

Иw Рад҃л воєвода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Adecă s-a(u) ...[1] de faţă naintea dom<niei>1 méle călugaraşii de la sfântaa monasti<re> Sfântul Savi cu ...[1] vecini a lor pre nume Grigorie şi cu Ulea, fecior a lui Dumitru şi cu <N>1istor, feciorul Mogăi şi cu Ştefan fecior lui Buzdugan şi cu Toader fecior şi cu Albul, frat<i>[1]le Focşei din <S>[1]troieşt(i), pentru ce au fugit din satul sventile monastir(i); deci au rămas calugării pre dânşi(i) dintru toată légea şi denaintea domniei méle, pre aceşti vecini holtéi, pre toţi, şi s-au îndreptat şi ş-au pus călugăraşii ferâié, naintea domnii méle.

www.dacoromanica.ro

Deci, de [a]acmu nainte ca să aibă ei a-i aduce pre dânşii, pre toţi, de grumazi, la satul sventie monăstir(i) şi dă acmu nainte ca să ..[1] mai multu ...[1] pre călugări, nici dănăoar(ă) în véci, de aiasta pârâ naintea cărţei dumnii méle.

8 Йс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃лѳ̀ ноев(рїе) г҃.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ рече.

† Ст...1 <писал>.

Arh. St. Iaşi, Documente, CCCXXIII/29. Orig., hârtie (26,5x20 cm.), rupt la îndoituri, lipit, cerneală cafenie, pecete domnească mijlocie (4,5 cm. în diam.), aplicată în cerneală roşie, imprimată parţial.

Idem, CCCXXIV/16 (rez. în „gheneralnic opis" din 1843 al moşiilor din ţin. Botoşani ale lui Mihail Grigorie Sturza voievod).

EDIŢII: *D.I.R.* A, XVII, vol.V, p.242, nr.321 (orig.).

[1] Rupt.

119 1623 noiembrie 6, Iaşi

† <Иw Радѳл воевода, Божїю мнлостию, господаръ Земли Молдавскои ...> <Грек>ѳл внстерн<ичел> ... Пъшкани .....wтнинѳ и дѣднинѳ ... Пашканїи и част нижна что <на> Сирѣтѳ, 8 волост Сѳчавскои, что вил продал Исак комишел Балики ҳетман и искѳпил wни wт Стефана воевода Томша на един кон доброи.

Тѣм радї како да въдет им и wт нас права wтнинѳ, и дѣднинѳ, и 8рик, и потвръжденїе съ въсем доходом, непоколѣвимѳ николиж(е) на вѣки вѣчних тот више писан село Пъшѣканїи, и част нижна что ест селици, что ест междѳ Сирѣтѣ, и съ поѣна и могила и 8 врѣсѣҳ стараго Сирѣтѣ w<ткъ> въсток и съ вродѳ за мwст через ...[1] Сирѣтѣ, на стараго ҳотар и монастир Шервоеще.

Тѣм радї, ин да не имает 8мишати сѧ прѣд сим листом нашим. Йще ли же проѣвлѣет въ нѣкою врѣмѣ нѣколикиҳ нарѣденїе, да сѣ не вѣрѳет.

Пис(а) 8 Йс, въ лѣто ҳ҃зр҃лѳ̀, ноеврїе ѕ҃.

† Сам господинъ велѣл.

† Йз, Гѣнгѣ вел логофет, оучи и искаал <m.p.>.

† <Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei...>[1] <Grec>[2]ul vistiern(icel) ...[1] <Pă>şcani ...[1] ocină şi dedină din ...[1] Păşcani şi partea de jos, ce este <pe>[1] Siret, în ţinutul Suceava, ce vânduse Isac comişel lui Balica hatman şi au răscumpărat ei de la Ştefan Tomşa voievod, pentru un cal bun.

www.dacoromanica.ro

De aceea, să le fie şi de la noi dreaptă ocină <şi> dedină şi uric şi întăritură cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor, acel mai sus scris sat Păşcani şi partea de jos, care este selişte, ce este între Sireturi şi cu poiană şi movilă la malurile Siretului vechi, <dinspre>[1] răsărit şi cu vad de pod peste ...[1] Siret, pe hotarul vechi şi mănăstirea Şerboieşti.

De aceea, altul să nu aibă a se amesteca înaintea acestei cărţi a noastre; şi dacă se vor ivi, în vreo vreme, unele drese, să nu se creadă.

Scris la Iaşi, în anul 7132 <1623> noiembrie 6.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Eu, Ghianghea mare logofăt, am învăţat şi am iscălit <m.p.>.

Arh. St. Buc. A. N., CCXVII/9. Orig., hârtie (32x27 cm.), rupt, lipseşte partea de început, cerneală cafenie, pecete domnească timbrată deteriorată.

Cu o trad. din 1765 (7273) martie 20 de Procopie, dascăl de la Mitropolie (cu partea de început lipsă).

Idem, A. N., CCXVII/14, nr.4 (rez. având numai văleatul (greşit): 7135).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.242-243, nr.322 (trad. după orig.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.49-50, nr.165 (rez. şi descr. arheografică)

[1] Lipsă o parte din act.

120 1623 (7132) noiembrie 6, Iaşi

Extractus

Wir Radul Mihne Vojevod von Gottes Gnaden Fürst des Landes Moldau, haben von unseren freien Willen, reinen und erlauchteten Herzen, und von ganzen Seele mit Hilfe Gottes unserer Fürbitter der heiligen großen Metropolie Kirche von Suczawa, die dem grossen heiligen Maryerer- allmächtigen Siegern und Helden Christi, George, gewidmet ist, und wo selbst sich auch der heilige Leib des Johann Novi befundet, mittelst Schenkung eines Dorfes Namens Saboloteny, und Mühl Plazes am Suczawa Fluss, Suczawaer Districts, welches unserer Herrlichkeit wirklich eigen ist, und unter den Befehlen des Szuczawaer Okols stehet, begnädiget. Es solle dahero unser heilige Metropolie dieses Geschänck für uns und unsern Herrlichkeit Seelen und Sünden dann wegen uns – und unsern Kinder Gesundheit, zum Weihrauch und Lampen verwenden.

Nach unseren Ableben aber, sollen weder unsern Kinder, Anverwandten nach den Gott als Herrn dieses Landes erwählen wird, befugt sein unsern heiligen Metropolie auch nur nie Mindesten zu stören, sondern vielmehr derselben dieses Geschenk bekräftigen und bestätigen.

www.dacoromanica.ro

Zu Iassy den 6ten November 7132/1624[1].
Auf selbst eigenen fürstlichen Befehl.
Wir Radul Mehne Fürst L. S.

Daß vorstehende Abschriften ihren ins deutsche übersetzen Originalien gleichlautend seien, zeuget nachstehende Amts Fertigung. Czernowitz, am 26ten July 1784.

Von Orlandini, m.p., Stabsoberauditor. L. S.
Aaron, m.p., Dolmetscher.

Extract

Noi Radul Mihnea voievod, din mila lui Dumnezeu domn al Ţării Moldovei, din bunăvoinţa noastră, cu inimă luminată şi curată, din tot sufletul nostru, cu sprijinul Domnului am dăruit rugătoarei noastre, sfintei mari biserici a Mitropoliei din Suceava, care este închinată Sfântului mare martir, atotbiruitor şi erou al lui Hristos, Gheorghe, şi unde se găsesc şi sfintele moaşte ale lui Ioan cel Nou, printr-o danie un sat numit Zaboloteni şi locul de moară pe râul Suceava, ţinutul Suceava, care este propriu al domniei noastre şi care stă sub ascultarea ocolului Suceava. De aceea să întrebuinţeze sfânta noastră Mitropolie acest dar pentru tămâie şi lampă, pentru sufletul şi păcatele domniei noastre, apoi pentru sănătatea noastră şi a copiilor noştri.

După moartea noastră însă, cine va fi ales de Dumnezeu ca domn al acestei ţări din copiii noştri sau rudele noastre, să fie împuternicit nu numai ca Mitropoliei noastre cu nimic să nu tulbure, ci acela mai mult să confirme şi să întărească această danie.

În Iaşi la 6 noiembrie 7132/16241.
Din însăşi propria poruncă domnească.
Noi Radu Mihnea voievod. L. S.

Că prezenta copie este conformă cu originalul tradus în germană o mărturisesc următoarele semnături oficiale. Cernăuţi la 26 iulie 1784.

Von Orlandini, m.p., procuror de stat major. L. S.
Aaron, m. p., tălmaci.

Arh. St. Bucureşti, Consiliul Aulic de Război, XVII/23 x. Copie după trad. germ.

Arh. St. Suceava, Documente, XIII/5. Copie de la sfârşitul sec. XIX după rez. germ. din Inventarul doc. Mitropoliei Moldovei alcătuit în 1783 ian. 3, la Zólkiew, de Johann Anastasius Manovarda, Fasciculus Lit. A, nr.2.

Bibl. Acad. Rom. Bucureşti, ms. nr. 5120 (cotă veche), f. 60, nr.2 (rez. rom. într-un perilipsis de la sf. sec. XVIII).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Popovici, *Index Zólkiewiensis*, p.690, nr.2 (copie după rez. germ. al lui J. A. Manovarda şi trad.); Erbiceanu, *Istoria Mitropoliei Moldovei*, p.21 (rez. în perilipsis de la sfârşitul sec. XVIII), *D.I.R.*, A, XVII, p.243, nr.323 (trad. rezumatului din *Index Zólkiewiensis*).

---

1 Aşa în text. Greşeală în calcularea anului de la Hristos. Din văleat, după 1 septembrie, trebuie să se scadă 5509.

121 1623 (7132) noiembrie 15, Iaşi

† Иw Радѹл воевода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Мwлдавское. Дали есми сес лист г(о)сп(по)д(ст)в(а) ми м(о)л(є)вником нашим егѹменѹ и въсемѹ съворѹ wт с(вѧ)таа монастир Сѣкѹл на то да сѣт моци дръжатї и wвороните все хотар с(вѧ)тѣи монастир пѹ кѹда хотарил сѧ съ правдоѫ при д(ь)ни Єриміа Могила воевода.

А комѹ с(ѧ) мнит нѣкое кривдѹ да прииіде стате лицем прѣд нами.

Инак не бѣдет.

ѹ Іс, хзрлв ноев(рие) єї.

† Сам г(о)с(по)д(и)нъ велѣл.

† Тома (писал).

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noştri egumenului şi întregului sobor de la sfânta mănăstire Săcul, ca să fie tari şi puternici cu această carte a noastră a ţine şi a apăra tot hotarul sfintei mănăstiri, pe unde s-a hotărnicit cu dreptate, în zilele lui Eremia Moghila voievod.

Iar cui i se va părea vreo strâmbătate, să vină să stea de faţă, înaintea noastră. Altfel să nu fie.

La Iaşi, 7132 <1623> noiembrie 15.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Toma <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, CXXX/21. Orig., hârtie (31,6x19,7 cm.), filigran, pecete domnească mijlocie, aplicată în cerneală roşie, slab imprimată. Cu o trad. rom de la începutul sec. XIX de Pavel Debrici, polcovnic de la Mitropolie.

Idem, CXXX/46, nr.4 (rez. într-un perilipsis din 1792 octombrie 31), CXXX/49, nr.3 (rez. într-un perilipsis din 1794 februarie), CXXX/95 (rez. într-un opis de la mijlocul sec. XIX) şi CD/86, f. 1 r., nr. 2 (rez. într-un doc din 1844 iunie 28).

EDIŢII: „Tinerimea Română", XIII (1895-1896), 237, nr.11 (rez.); *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.243, nr.324 (trad. după orig.) şi p.432 (foto); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.50, nr.166 (rez. şi menţionarea ediţiilor).

www.dacoromanica.ro

† Иw Радѹл вwевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Сѫж(е) г(о)сп(о)д(ст)ва ми дали и пом(и)л(о)вали и потвръдили есми м(о)лебникком нашим егѹменѹ и въсемѹ съборѹ wт с(вѧ)таа мовнастир называемаа Съкѹл, едеж(е) ест храм С(вл)т(о)го и Славнаг(о) Пророка и Пр(ѣ)дт(е)ча, Кр(ъ)стителѣ Х(ристо)ва, Иwана, и честнаго ег(о) ѕсѣкновенїе, иχ правою wтнинѹ и дѣдн(и)нѹ wт иχ правоиχ испысоаче, что имал за м(и)л(о)ванїе и за потеръждснїе wт Єремїа воєѕода и wт Стефан воевода, нѣкиχ млен и една пасика, и една wдае и нѣколици сѹседи, иж(е) сѹт на хотар г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми до Кр(а)снїи Тръг.

Тѣм радї, како да сѹт и wт нас с(вѧ)тѣи монастир даанїе и помил(о)ванїе и потвръжденїе съ въсем доχодом.

И ин да с(ѧ) не ѹмишает прѣд сим листом нашим.

ѹ Їс, в(ъ) лѣто ҳ҃зр҃лв҃ ноев(рие) і҃ѳ҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Гангѣ вел логофет ѹч(и) и искаал <m.p.>

† Дѹмитрѹ <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am miluit şi am întărit rugătorilor noştri egumenului şi întregului sobor de la sfânta mănăstire numită Săcul, unde este hramul Sfântului şi slăvitului Prooroc şi înaintemergător Botezător al lui Hristos, Ioan, şi a cinstitei lui Tăieri, dreapta lor ocină şi dedină din dreptele lor ispisoace, ce le-au avut de miluire şi de întărire de la Ieremia voievod şi Ştefan voievod, nişte mori şi o prisacă şi o odaie şi câţiva vecini, care sunt pe hotarul domniei mele de la Târgul Frumos.

Pentru aceea, să fie şi de la noi sfintei mănăstiri danie şi miluire şi întărire cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7132 <1623> noiembrie 19.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învăţat şi a iscălit <m.p.>.

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, II/17. Orig., hârtie difolio (42,9x28 cm.), filigran, pecete domnească mijlocie, timbrată.

Cu un rezumat din 1725 (7223) iulie 13, scris de Pavel diac, şi o copie şi trad. recente.

Idem, Ms. nr. 628, f.560 v. (rez. fără lună şi zi, în Condica Asachi I, scrisă la sfârşitul sec. XVIII); idem, M-rea Neamţ, XXXVI/48, nr.20 (rez. din prima jumătate a sec. XIX).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Udişteanu, *M-rea Secu*, p.11, nr.2 36 (rez.); *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.244, nr.325 (trad. după orig.) şi p.433 (foto); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.50, nr.167 (rez.).

123 1623 (7132) noiembrie 20

Ispisoc tij de la Radul v(oie)v(o)dă, întăritură tot pe acéste sate ce sânt scrise mai sus[1].

L(ea)t 7132 <1623> noiem(vrie) 20 d(i)ni.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 628, f.159 v. Rez. în Condica Asachi I scrisă la sfârşitul sec. XVIII.

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.* II, p.50, nr.168 (rez.).

[1] În doc. domnesc din 7125 <1617> iulie 2: „Voroveştii, şi Mihăileştii, şi Plopii şi Cârsteştii ce să numesc acum Pizdenii, şi Belceştii, şi Sadca şi Tămăşanii ...".

124 1623 (7132) noiembrie 20, Iaşi

† Иw Радꙋл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскои. Сѫж(є) пріидоше прѣд нами и прѣд въсѣми нашими волѣри м(о)л(є)вници наш(и) калꙋгери wт монастири С(вѧ)тїи Сава Сѫс(вѧ)щеннаго, еже ест ꙋ тръг Иѩскїи, и тѣгали лицом прѣд нами иа болѣринꙋ наш(ꙋ) Лꙋпꙋл фторїи логwф(є)т, и на кнѣгинѣ его, Маріика, и на братїіах ѥи, Георги и Іwн, с(ы)н(о)ве Шефан Пръжескꙋл столник, радї село Пцꙋдѣнїи, что на Сирѣт, ꙋ волwст Романскои. И ꙋказали калꙋгери єдин ꙋрик и єдин исписокꙋ за данїє wт самого г(о)сп(о)д(ст)ва ми и дрꙋг исписок за потвръжденїє wт Гашпар воєвода и єдин исписок wт Алеѯандрꙋ Илїѧш воєвод(а).

Й нашꙋ болѣринꙋ виш(є) писанїи Лꙋпꙋл логоф(є)т и кнѣгинѣ его, и братїи его, Гєwргїє и Іwн, wни ꙋказовали прѣд нами соби правиx испривилїіах зѣ дѣди(и)нꙋ что имали wт с(вѧ)тwпочившиx прѣдниx г(о)сп(о)д(а)ры, wт Стараго и Прѣдовраг(о) Алеѯандрꙋ воєвода, wт Страг(о) Стефана воєвода, и wт Алеѯандрꙋ, w(ть)цꙋ Богдана воєвода, и wт Єримїіа Могила воєвода и потом изпривилїіах за потвръжденїє и за възвращенїє wт Стефан(а) Томшѣ воєвода.

Тѣм радї, г(о)сп(о)д(ст)в(о) мы и съ вес наш(ь) Съвѣта видѣвше толикиx испривилїах что имѣли wт стариx и прѣдниx г(о)сп(о)дары како ест им правда

www.dacoromanica.ro

wтн(и)на и дѣдн(и)на и тѣх испривилїѧх за прѣнїѧ и за възвращєнїє и за потвръжденїє wт Стефан Томшѣ воєвода, а г(о)сп(о)д(ст)в(а) мы н съ наш(ь) Съвѣт пакиж(є) сим wбразом wбрѣтохом им закон бо подобает сѧ д(є)ръжати того села виш(є) писанаго Яцѫдѣнїи <во>1лѣринѫ наш(ѫ) виш(є) писан, и киѣгинн ег(о) и шврени ег(о), с(ы)н(о)ве Шефан Пръжескѫл столникѫ, н wправдихом их wт въсег(о) наш(ь) закона, а виш(є) писани калѫгери wт виш(є) писанаа монастир(и) wни зостали wт въсег(о) наш закона.

И нарѣженїє что имали калѫгери на тог(о) сел(о) ецеж(є) възѣхом их wт ржки калѫгером. И wт съда иє имает маи тѣгати калѫгери на с(ы)н(о)ве Шефан Пръжескѫл, а ии довивати их николиж(є) на вѣкы прѣд сим листом нашим.

Пис(а) ѫ Ис, в(ъ) л(ѣ)тw хзр҃лв҃, м(ѣ)с(ѧ)ца иоєм(врїа) к҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Иw Радѫл воєвода <m.p.>.

<Pe verso, scris în aceeaşi vreme>: хзр҃лв҃ иоєм(врїа) кв҃ на Яцѫдѣни.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri rugătorii noştri călugări de la mănăstirea Sfântul Sava cel Sfinţit, care este în târgul Iaşi, şi au pârât de faţă înaintea noastră pe boierul nostru Lupul, al doilea logofăt, şi pe cneaghina sa, Mariica, şi pe fraţii ei, Gheorghie şi Ioan, fiii lui Ştefan Prăjescul stolnic, pentru satul Agiudenii, ce este pe Siret, în ţinutul Romanului. Şi au arătat călugării un uric şi un ispisoc de danie de la însumi domnia mea şi alt ispisoc de întărire de la Gaşpar voievod şi un ispisoc de la Alexandru Iliaş voievod.

Iar boierul nostru mai sus scris, Lupul logofăt, şi cneaghina sa şi fraţii săi, Gheorghie şi Ion, au arătat înaintea noastră dreptele lor drese pentru dedină ce au avut de la mai înainte sfântrăposaţii domni, de la Bătrânul şi Preabunul Alexandru voievod, şi de la Bătrânul Ştefan voievod, şi de la Alexandru, tatăl lui Bogdan voievod, şi de la Erimia Moghilă voievod şi apoi din drese de întărire şi de întoarcere de la Ştefan Tomşa voievod.

Drept aceea, domnia mea şi cu tot Sfatul nostru, văzând atâtea drese ce au de la domni bătrâni de mai înainte, cum le este lor dreaptă ocină şi dedină, şi acele privilegii de stăpânire şi de întoarcere şi de întărire de la Ştefan Tomşa voievod, iar domnia mea şi cu tot Sfatul nostru, iarăşi cu acest chip le-am aflat lor lege că se cuvine a stăpâni acel sat mai sus scris, Agiudenii, boierul nostru mai sus scris, şi cneaghina sa şi cumnaţii săi, fiii lui Ştefan Prăjescul stolnic, şi i-am îndreptat din toată legea noastră, iar mai sus scrişii călugări din mai sus scrisa mănăstire ei au rămas din toată legea noastră.

Şi dresele ce au avut călugării pe acel sat încă le-am luat de la mâna călugărilor. Şi de acum înainte mai mult să nu aibă a mai pârî călugării pe fiii lui

www.dacoromanica.ro

Ştefan Prăjescul şi nici să dobândească niciodată în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7132 <1623> luna noiembrie 20.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Radul voievod <m.p.>.

<Pe verso, scris în aceeaşi vreme> 7132 <1623> noiembrie 22, pe Agiudeni.

<Scris în sec. XVIII>: Ispisocu pentru Agiudeni, No. 5; No. 3.

Inst. de Ist. „A.D.Xenopol" – Iaşi, sub dată. Copie după foto orig., hârtie, pecete domnească mijlocie aplicată.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 578, f.246 v.-247, şi Ms. nr. 579, f.150 v.-151 r. (copii în condicele M-rii Trei Ierarhi scrise în prima jumătate a sec. XIX).

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.51, nr.172 (rez. dezv. după Ms. nr. 578); Marinescu, *Protaton*, p.46, nr.15 (rez. gr. dezv. după orig., hârtie difolio (33,4x31,1 cm.), cerneală neagră, din Arh. M-rii Protaton de la Muntele Athos, Grecia, nr.1065).

125 1623 (7132) noiembrie 21, Iaşi

† Въ имѣ Ѻ(тъ)ца, и С(ы)на и С(вѧ)т(о)го Д(8)ха, С(вѧ)тѣи Животворѧщеи ед(и)носъщнѣи и нераздѣлимѣи Трѡ(и)ци. Сє аз, рав вл(а)д(ы)кы Х(рист)а Б(ог)а моего и его Въсенепор(о)чнѣи М(а)т(ер)и, Пр(и)сино Д(ѣ)вѣи Маріи, истинни поклоник С(вѧ)тѣи Тро(и)ци, Иѡ Рад8л воєвода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїею, г(о)сп(о)д(а)рї Земли Мѡлдавскѡи. Ѻж(є) г(о)сп(о)д(ст)в8 ми вл(а)гопроизволих нашим вл(а)гим произволеніїем свѣтих и чистым ср(ъ)дцем помощиєм в(о)жїем г(о)с(по)д(ст)в(а) ми ревн8ѭщи доврием дѣлом съматраѭщи иннїи с(вѧ)топочевшим г(о)сп(о)д(а)рєх прѣжде вившим иас ѡ люв(о)ве еж(є) имѣли къ Б(ог)8 и къ с(вѧ)тим его цр(ъ)квам и монастирам и Б(о)г8 м(о)л(є)в(ни)цих иже их помиловашѣ и 8крѣпишѣ радї сп(а)с(є)нїє д(8)ш8 их и вѣчнѣѧ памет.

Тѧм радї, и г(о)с(по)д(ст)в(а) ми єлико по силѣ нашего держављи м(о)лим Б(о)га ѩко да поспѣшисвоєт и нам въ доврих дѣлѧх въ слѧдовати вл(а)гѡдѣиѡм их. Того радї г(о)с(по)д(ст)в(а) ми съ вл(а)гословеніїем м(о)л(є)виком нашим архїєреѡм в(о)жием с(вѧ)тител наших мѡлдавских кѵр Ѳнастасїє архїєпископ(о)пъ Мѡлдавских и митрополит С8чавских, и кѵр Ѳѳанасїє їєпископ(о)пъ Романских, и кѵр Ивлогїє иепископ(о)п Радовских, и кѵр Павел иепископ(о)пъ Х8шском, и съ съвѣтом въсего и(а)шего съвѣта г(о)с(по)д(ст)в(а) ми 8милих сѣ ѕѣло, и дали и пом(и)л(о)вали есми ѡт иас 8 наше Землї Мѡлдавстѧи сп(а)с(ен)ѣи славнѣи Ієр(8)с(а)лимскаго цръква идеж(є) єст страшна и чюдотворца гр8в Г(оспод)а Б(ог)а и Сп(а)са н(а)шего Ис8(са) Х(рист)а съ три селовѣ на имѣ Белчецїи, и Плопїи, и

www.dacoromanica.ro

Кълѫгърѣнїи, что съ тепер имиѥвет прозпозвецѫ ...[1], что на Бахлѫ ѯ волост Хръловскои съ ставове и съ млии на потоцѣ Бахлѫ, что тѫх выш(є) писаннїи селове ѡт старїи давнїи д(а)нїи вѣше правии г(о)сп(о)д(а)рских прислѫшно къ ѡкол тръг наших Котнарѣ потом вѣше дланїе и м(и)л(о)в(а)нїе ѡт сего стараго воєводї своеи м(о)лви новосъздаиал монастир Галатѫи, еж(є) ест влиз Йских тръгаа, еж(є) съда ѡвѣцал сѣ и даровалсѣ вити метох тѫи виш(є) писаннѣи с(вѧ)тѣи Ієр(ѯ)с(а)л(им)ска цръкѫв Б(о)жїе. Також(є) г(о)с(по)д(ст)в(а) ми дали и потвръдили есми с(вѧ)тѣи мѫнастир також(є) било дланїе и пом(и)л(о)ванїе ѡт Петра воєводї, и ѡт Стефан Томша воєводи.

И пром(и)л(о)стївиχ сѣ г(о)с(по)д(ст)в(о) ми и призвахом людї въ тѫх виш(є) писанѣи селове заниж(є) когда приведил ии Г(оспод)ъ Б(ог)ъ вторїцїѧ въ ѡтѧчествал г(о)с(по)д(ст)в(а) ми въ Землї Мѫлдавстѧи г(о)с(по)д(ст)в(а) ми ѡвръѣтохом тѫх виш(є) писаниχ селове пѯсти. Тог(о) радї ѯмилиχ сѧ ѕ(ѣ)ло и дадом им лист г(оспо)д(ст)в(а) мн за процѣнїе тако да не имает иам дати ни даи великаа, нн мала, ни работ нам рабѫтати, ии илиш нам платити, ии слѯжѯ, ии горцин за ѡвци, а ни за свин, ни десѣтин пч(є)лнїи, ии гловн(и)ци, ии дешогѯбинар да не вънндет въ тѫх селове, а ие єдни ангерїѧχ еж(є) сът иа ннши ѯв(о)ги н(а)ше ѡт семлї н(а)ши, тъ чїю да имают ѡни послѯжитї, за что вѯдѯт трѣбаа н послѯшанїа с(вѧ)тѧи мѫнастир.

И въсѣχ сиχ внш(є) писанн дабилаχ, и горцинне и десѣтинѯ да имает иχ ѡни дати въ ръки м(о)л(є)вн(и)ком н(а)шим калѯгером ѡт Галатаа. Й калѯгерїи да имает иχ послати до св(ѧ)таа цр(ъ)кваа Б(о)жїѫ Иер(ѯ)с(а)л(и)мскаа, тако да вѯдет тамо за ѯбованїе и за инших томѯ с(вѧ)т(о)мѯ мѣстѫ и цр(ъ)ков Б(о)жїе виш(є) писанѣи.

Того радї, тѫх виш(є) писаниχ селове и наше данїе, и м(и)л(о)в(а)нїе и ѯкрѣпленїе, како да єст и ѡт иас виш(є) писанѣи цр(ъ)квї Б(о)жїе Ієрѯс(а)лимскаа съ въсем доходом иепорошеино им николиж(є) на вѣки вѣчнїи. Й пак м(о)л(є)бници и(а)ши, с(вѧ)ты ѡ(ть)ци, еж(є) тамо прѣбивает да имает иас написати въ с(вѧ)тыи великїи помѣник, також(є) и родители г(о)с(по)д(ст)в(а) ми и чади наших, тако да сѣ пѫмииаем въ въсѫх в(о)ж(є)ств(є)ниχ слѯжвах по цр(ъ)кѫвномѯ ѡвичаю. Такожди и памет да сътворѧт нам и да м(о)л(ѣ)т м(и)л(о)ст(и)в(а)го Б(ог)а ѡ нашим животѣи добрѣм съмиренїем и ѡ длъготѣ г(о)сп(о)д(ст)вѣ тако да възможим въсегда м(и)л(о)сти еж(є) ѡт с(вѧ)тым Б(о)жїѫ цр(ъ)кви и монастир.

Тое г(о)с(по)д(ст)в(о) ми пишем. Й по н(а)шим животѣ, кто вѣдет г(о)сп(о)д(а)ръ ѡт наш(є)го рода, или вѯд ког(о) Б(ог)ъ изверет г(о)сп(о)д(а)рем вити наше Землї Мѫлдавстѣи ѡи, его м(и)л(о)сти, да ие порѯшит нашег(о) дланїе и м(и)л(о)в(а)нїе еж(є) къ с(вѧ)тѣи цр(ъ)кѫв Б(о)жїе Ієр(ѯ)с(а)лимскаа и наш памет, тако дан Г(оспод)ъ Б(ог)ъ ѯкрѣпити г(о)с(по)д(ст)ва его и иаставит его на дѣланїе вл(а)га и еж(є) къ сп(а)с(є)нїе и процѣнїе дарѯет емѯ. Й кто с(ѣ) покѯсит

www.dacoromanica.ro

разорити н(а)ш(є)го дааніє и м(и)л(о)ваніє еж(є) къ св(м)тѣи цркви и наш(є) памет, да расхитит его гнѣв Б(о)жіє и да ест тръклѣт, и пр(о)клѣт wт Г(оспод)а Б(ог)а сътворишаг(о) н(є)во и землї, и wт Пр(ѣ)ч(и)стѣи Б(о)гъ М(а)т(є)ри І(с8)с8 Х(ристо)ва, и wт съвор ѣї ап(о)ст(о)ли, и wт четир їє8(ан)г(ели)сти и wт т҃ї҃ с҃ѳ҃(тъ)ци С(вм)тыχ еж(є) въ Никеи, и wт прочїиχ въселенскиχ съвор с(вм)тиχ, и wт въсѣχ с(вм)тыχ. Ямин.

Сам г(о)с(по)д(и)нъ велѣл.

Пис(а) 8 Иш в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзрлв но(емврие) к҃а҃.

Иw Рад8л воевода <m.p.>

† Л8коч <писал>.

† În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Treime de viaţă făcătoare, de o fiinţă şi nedespărţită.

Adică eu, robul stăpânului meu Hristos Dumnezeu şi acelei întru totul neprihănite Maici, pururea Fecioară Maria, adevărat închinător al Sfintei Treimi, Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit, cu bunăvoinţa noastră, cu inima luminată şi curată şi cu ajutorul lui Dumnezeu, domnia mea râvnind către faptele bune şi căutând la alţi sfântrăposaţi domni, care au fost mai înainte de noi, de dragostea pe care au avut-o de Dumnezeu şi faţă de sfintele lui biserici şi mănăstiri şi faţă de rugătorii lui Dumnezeu, pe care ei i-au miluit şi i-au întărit, pentru mântuirea sufletului lor şi pentru veşnica pomenire.

De aceea şi domnia mea, cât este în puterea şi stăpânirea noastră, roagă pe Dumnezeu ca să ne ajute şi pe noi să urmăm prin fapte bune binefacerile lor. De aceea, domnia mea cu bunăvoinţa lui Dumnezeu şi cu binecuvântarea rugătorilor noştri arhiereii lui Dumnezeu, ierarhi ai noştri moldoveni, chir Anastasie, arhiepiscop al Moldovei şi mitropolit de Suceava, şi chir Atanasie, episcop de Roman, şi chir Ivloghie, episcop de Rădăuţi, şi chir Pavel, episcop de Huşi, şi cu tot Sfatul nostru, domnia mea m-am milostivit foarte şi am dat şi am miluit de la noi, în Ţara noastră a Moldovei, sfintei biserici din Ierusalim, unde este înfricoşatul şi de minuni făcătorul mormânt al Domnului Dumnezeu şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu trei sate anume: Belceştii, şi Plopii, şi Călugărenii, care acum poreclit se numeşte ...[1], care sunt pe Bahlui, în ţinutul Hârlău, cu iazuri şi cu mori pe pârâul Bahlui, care acele mai sus scrise sate, din zilele de demult au fost drepte domneşti ascultătoare de ocolul târgului nostru Cotnari şi după aceea au fost danie şi miluire de la Petru voievod cel Bătrân rugii sale nou zidite, mănăstirii Galata, care este aproape de târgul Iaşi şi care acum s-a făgăduit şi s-a dăruit a fi metoh acelei mai sus scrise sfinte biserici a lui Dumnezeu din Ierusalim. De asemenea domnia mea am dat şi am întărit sfintei mănăstiri precum i-a fost danie şi miluire de la Petru voievod şi de la Ştefan Tomşa voievod.

www.dacoromanica.ro

Şi m-am milostivit domnia mea şi am chemat oameni în acele mai sus scrise sate, pentru că atunci când ne-a adus Domnul Dumnezeu pentru a doua oară în patria domniei mele, în Ţara Moldovei, domnia mea am găsit acele mai sus scrise sate pustii. De aceea, domnia mea m-am milostivit foarte şi le-am dat cartea domniei mele de iertare ca să nu aibă a ne da nici darea cea mare, nici cea mică, nici să ne facă nouă vreo muncă, nici să ne plătească iliş, nici sulgiu, nici deşugubinarii să nu intre în acele sate şi nicio angărie din acele care sunt pentru alţi sărmani ai noştri din ţara noastră, numai să aibă ei a sluji pentru ce va fi treaba şi posluşania sfintei mănăstiri.

Şi toate aceste mai sus scrise dabile şi gorştine şi desetine să aibă ei a le da în mâinile rugătorilor noştri călugări de la Galata să aibă a le trimite la sfânta biserică a lui Dumnezeu din Ierusalim pentru ca să fie acolo pentru încălţăminte şi pentru celelalte ale acelui sfânt loc şi biserici lui Dumnezeu mai sus scrisă.

De aceea, acele mai sus scrise sate, danie şi miluire şi întărire a noastră să-i fie şi de la noi mai sus scrisei biserici a lui Dumnezeu din Ierusalim, cu tot venitul, neclintit lor, niciodată în vecii vecilor. Şi iarăşi rugătorii noştri, sfinţii părinţi, care vieţuiesc acolo, să aibă a ne scrie în sfântul marele pomelnic şi de asemenea şi pe părinţii domniei mele şi pe copiii noştri ca să fim pomeniţi în toate slujbele dumnezeieşti, după obiceiul bisericesc. De asemenea să ne facă şi pomenire şi să roage pe milostivul Dumnezeu pentru viaţa noastră, pentru buna pace şi pentru domnie îndelungată pentru ca să putem întotdeauna milui sfintele lui Dumnezeu biserici şi mănăstiri.

Aceasta scriem domnia mea. Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau pe oricine Dumnezeu îl va alege să fie domn al Ţării noastre a Moldovei, acela, milostivirea sa, să nu clintească dania şi miluirea noastră, pe care am făcut-o sfintei biserici a lui Dumnezeu din Ierusalim, şi pomenirea noastră, pentru ca şi Domnul Dumnezeu să întărească domnia lui şi să-l îndrumeze spre facere de bine şi să-i dăruiască lui mântuire şi iertare. Iar cine se va ispiti să strice dania şi miluirea noastră pe care am făcut-o sfintei biserici şi pomenirea noastră, să-l sfâşie mânia lui Dumnezeu, şi să fie de trei ori blestemat şi blestemat de Domnul Dumnezeu făcătorul cerului şi al pământului şi de Preacurata Maica Domnului Iisus Hristos şi de soborul a 12 Apostoli şi de patru Evanghelişti şi de 318 Sfinţi Părinţi care au fost la Nicheia şi de celelalte soboare ecumenice ale sfinţilor şi de toţi sfinţii. Amin.

Scris la Iaşi, în anul 7132 <1623> noiembrie 21.

Însuşi domnul a poruncit.

Io Radul voievod <m.p.>.

† Lucoci <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Galata, I/3. Orig., hârtie difolio (42x27,8 cm), filigran, rupt la îndoituri, pecete domnească mijlocie, aplicată în ceară roşie, deteriorată.

Idem, ms. nr.628, f.172 (menţ. în Condica Asachi I, scrisă la sfârşitul sec. XVIII).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: *D.I.R*, A, XVII, vol.V, p.244-246, nr.326 (trad. după orig.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.50, nr.169 (rez. dezv.).

[1] Loc liber.

126 1623 (7132) noiembrie 21, Iaşi

† Иw Радꙋл воєвода, Б(о)жіею м(и)л(о)стіею, господаръ Земли Мwлдавскои. Пишем г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми слꙋгам нашим ꙋрѣдникꙋ wт тръг Искои и прочіи въсем слꙋгам нашим дъвиларом елиц(и) бъдꙋт ходите съ слꙋжвах г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми по тот тръг и шолтꙋзом, и пръгарим, и къмънарим, ѣко ꙁзрите сес лист г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми, а ви да лишите ꙁѣло ꙁ мирно за въсѣх дабилах и ангеріітах керъвъсъріітах м(о)лебником нашим калꙋгером wт с(вѧ)таа монастир г(лаго)лемаа С(вѧ)тіи Сава wт тръг Искиx. Никто да не имает въните въ тоа керъвъсъріе нѣчто влѣчите: ни ꙋрѣдник, ни дабилар, ни шолтꙋзꙋ, ни пръгар, ни краиник, ни wлъкар кониим въ wлакство да не възимꙋт ни за подводе, ни камъиъ великое, ни малое възѣти wт на пивница монастирскои что сꙋт тамо, а ни въ въиичисож(е) да не смѣет иx валоватї; аџе ж(е) кто бъдет иматї нѣкто нѣка кривостїіа съ людї wт тоа керъвъсъріе, таковіи да имает севѣ питати съ ними лицем прѣд нами.

И ин никто да не имает ни едно трѣв съ ними, понеж(е) г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми ꙁм(и)л(о)ст(и)виx сѣ и помил(о)в(а)хом виш(е) писаниаа с(вѧ)таа монастир съ тот приxод wт тоа керъвъсъріе и простиxом еж за въсѣx тиx виш(е) писаніїи дабиле и ангеріітах ѣакож(е) било им процѣнои дано и м(и)л(о)ванно и wт с(вѧ)топочившиx прѣдниx г(о)сп(о)д(а)реx, како да въдет с(вѧ)тѣи монастир за пицъ и за ꙁкрѣпленіе.

И волшѣ жалꙋвъ да не прїидет до г(о)сп(о)д(ст)в(ѣ) ми. Так да знаете, инак не ꙁчините.

ꙁ Иc, л(ѣ)т(о) ҳ$\overline{\text{зрлв}}$ ноев(рие) $\overline{\text{кā}}$.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Иw Радꙋл воєвода <m.p.>.

† Дꙁмитрꙋ <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, ureadnicului din târgul Iaşi şi tuturor celorlalte slugi ale noastre, dăbilarilor câţi vor merge cu slujbele domniei mele prin acel târg, şi şoltuzului, şi pârgarilor, şi cămănarilor, cum veţi vedea această carte a domniei

www.dacoromanica.ro

mele, voi să lăsaţi foarte în pace de toate dabilele şi angheriile chervăsăria rugătorilor noştri călugări de la sfânta mănăstire numită Sfântul Sava din târgul Iaşi.

Nimeni să nu aibă a intra în acea chervăsărie să tragă ceva: nici urednic, nici dăbilar, nici şoltuz, nici pârgar, nici crainic, nici olăcar, caii lor în olac să nu-i ia, nici de podvoade, nici camăna mare, nici cea mică să nu ia de la pivniţa mănăstirii, ce este acolo, şi nici cu nimic să nu îndrăznească a-i tulbura; iar dacă cineva va avea vreo oarecare strâmbătate cu oamenii de la acea chervăsărie, acela să aibă a se întreba cu dânşii de faţă, înaintea noastră.

Iar altul nimeni să nu aibă nicio treabă cu ei, pentru că domnia mea m-am milostivit şi am miluit mai sus scrisa sfântă mănăstire cu acel venit de la acea chervăsărie şi am iertat-o de toate acele mai sus scrise dabile şi angherii, după cum le-a fost iertat şi dat şi miluit şi de sfântrăposaţii de mai înainte domni ca să fie sfintei mănăstiri pentru hrană şi întărire.

Şi mai mult jalobă să nu vină la domnia mea. Aşa să ştiţi, altfel să nu faceţi.

La Iaşi, anul 7132 <1623> noiembrie 21.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Radul voievod <m.p.>.

† Dumitru <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua scris de mâini diferite în a doua jumătate a sec. XVIII>: 1) 7132 <1623> noiemv(rie) 21. Radul v(oie)vod. <Nr.>8; 2) <rezumatul grecesc al actului>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Sf. Sava-Iaşi, XXXV A/8. Orig., hârtie difolio (42,5x28,3 cm.), filigran, cerneală cafenie, sigiliu domnesc mijlociu aplicat în ceară roşie, distrus. Cu un rez. din 1902 de Ilie Bărbulescu.

EDIŢII: *D.I.R*, A, XVII, vol. V, p.246, nr.327 (trad. după orig.) şi p. 434 (foto); Regleanu ş.a.. *Catalogul doc. mold.*, II, p.50-51, nr.170; Caproşu şi Zahariuc, *Documente istoria oraşului Iaşi*, I, p.205-206, nr. 154 (orig.).

127 1623 (7132) noiembrie 21, Iaşi

† Иѡ Радѹл воєвѡда, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Пишем г(о)с(по)д(ст)в(о) ми слѹгам нашим въсѣм дажником, и гловником, и дешѹгѹбинарим, и подводарим, и шлъкарим и иним въсѣм слѹгам нашим колиц(и) кют ходите съ слѹжво г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми по волост Фалчї. Йко ѹзрите сес лист г(о)сп(о)дства ми ви ж(є) да имаете вставите сѣло ѹ мирно сими сѹседї с(вм)тѣи монастир Сави по имѣ Гѹшецеи, да не имает потѣгнѹти въ ничто

www.dacoromanica.ro

а ни товар им да не възмети ради иних люді, или ради иншах селах, а ни 8 подвоаде за что 8т 8седі с(вм)тѣи монастир Сави, и спрѣтает сѣ н(ы)нѣ 8седі там8.

Тое вам пишем и наи волшѣ жал8в да не прїидет до г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми. Й ком8 сѣ мнит нѣкою крив8 wт къ них wни статї лицем прѣд г(о)с(по)д(ст)в(а) ми. Инак не бъдет прѣд сим листом г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми.

8 Йс, хс̑ рс̑ лс̑ ноев(рие) кг̑.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Иw Рад8л воевода <m.p.>

† Д8митр8 <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, tuturor dajnicilor, şi globnicilor, şi deşugubinarilor, şi podvodarilor, şi olăcarilor şi tuturor celorlalte slugi ale noastre câţi veţi merge cu slujbele domniei mele prin ţinutul Fălciu, cum veţi vedea această carte a domniei mele, voi să aveţi a lăsa foarte în pace acei vecini ai sfintei mănăstiri <Sfântul>[1] Sava <din satul>[1] anume Guşeţei, să nu aveţi a-i trage la nimic şi nici vitele lor să nu le luaţi pentru alţi oameni sau pentru alte sate, nici la podvoade, pentru că sunt vecinii sfintei mănăstiri Sava şi se strâng acum vecini acolo.

Aceasta vă scriem şi mai multă jalobă să nu vină înaintea domniei mele. Iar cui i se va părea oarecare strâmbătate dinspre ei, ei să stea de faţă înaintea domniei mele. Altfel să nu fie înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi, 7132 <1623> noiembrie 21.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Radul voievod <m.p.>.

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Sf. Sava-Iaşi, XLVII/8. Orig., hârtie difolio (31x21 cm), filigran, pecete domnească inelară, aplicată în ceară roşie, distrusă.

EDIŢII: *D.I.R*, A, XVII, vol. V, p.247, nr.328 (trad. după orig.) şi p.425 (foto); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.51, nr.171 (rez.).

1 Omis.

128 1623 (7132) noiembrie 22, Iaşi

† Иw Рад8л воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Dat-am cartea domniei méle alui nostru credincios şi cinstit boiarin

www.dacoromanica.ro

Enache postélnic, ca să hie tare şi putérnic cu cartea domnii méle a ţiné ş-a opri satul Prigorceanii ce iaste în ţânutul Vasluiului, ce-au fost a lui Sacotă ce-au fost postélnic, pentru şasădzăci şi şas(e) [galbeni] de galbeni ce i-au fost dator, iar cine va hi de(n) oamenii lui Sacotă de le va părea cu strâmbul, ei să-i întoarcă banii înnapoi şi să-şi ţie satul.

Тѣм радї, никто да не смѣют дръжати или wпирати прѣд сим листом г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми.

П(иса) v Їс, л(ѣ)т(о) хзр҃лв нов(емврїе) кв҃.

Сам г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

<Pe verso, scris în aceeaşi vreme>: Prigorcenii la Vaslui.
<Din prima jumătate a sec. XIX>: Prigorcenii. No.6.

Arh. St. Mehedinţi, Drobeta-Turnu Severin, Colecţia Dr. C. I. Istrati, I/83 (2742). Orig., hârtie (31x19,5 cm.), pătat (putrezit în colţul din dreapta, sus), restaurat, cerneală cafenie, pecete domnească mijlocie, aplicată în cerneală roşie, imprimată parţial.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XVI, p.43-44, nr.LXIV (trad. editorului după textul sl. din idem, *Ms. Surete*, XXXI, f.87); Chipurici şi Răţoi, *Colecţia Dr. C. I. Istrati*, p.63, nr.79 (rez.).

129 1623 (7132) noiembrie 22

Ispisocul domnului Radu voievod prin care întăreşte stăpânire mănăstirii Galata, atât pe alte sate ce sunt miluire de la domnul Petru voievod, precum şi pe satul Sagna şi Tămăşani, cu loc de mori în Siret şi cu toate bălţile, care aceste sate au fost domneşti, şi satul Blăgeşti pe Siret, în ţinutul Sucevii, care sat este cumpărat de unchiul domniei sale Petru vodă şi dat mănăstirii Galata.

Arh. St. Iaşi, Anaforale nr.24, f.49. Rez. din 1839.

130 1623 (7132) noiembrie 23

7132 <1623> noiemb(rie) 23.
Cartea domnului Radul v(oie)v(o)d în pricina a unor vecini de pe Stroeşti.

Arh. St. Iaşi Documente, CCCXXIV/16, f.30 v., nr. 9. Menţ. în „gheneralnic opis ... pentru moşiile din Moldova, ţinutul Botoşani, a preînălţatului voievod Mihail Grigorii Sturza. 1843" („plicul n<r.> 11", „pachetul n<r.> 1").

www.dacoromanica.ro

† Иw Радꙋл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскоѧ. Wж(є) прїиде прѣд нами и прѣд ѯсими н(а)ше мwлдавскиχ болѣри слꙋга н(а)ше, Дѯмитрашко Сѣкил и кнѣгини єг(о), Настасїѧ, и братиѧм иχ, Тофан Сѣкил, и сестра иχ, Тодосїꙗ, и потокмили сѧ wт прѣд нами и wт прѣд ѯсимї н(а)ше болѣри, и раздѣлилї своими правїи wтн(и)ни и дѣдн(и)ни. Таж(є) достало с(ѧ) въ част слꙋѯи н(а)ши, Дѯмитрашко Сѣкил, и кнѣгини єг(о), Настасїꙗ, село Селєщи Рѯсїи и село Бържовѣнїи и Фелєщїи, а въ част Тофан Сѣкил и сестри єг(о), Тодосїꙗ, достало с(ѧ) село Гочманїи и село Ѧръмещїи и селєщи Рѯмънїи. Ино г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми видѣвше за довро иχ волѣ токмаало и лагодно и wт нас далї и потвръдилї єсми слꙋѯи наш Дѯмитрашко Сѣкил и кнѣгини єг(о), Настасїѧ, на <иχ> прави wтн(и)ни и дѣдн(и)нѯ, село Селєщи Рѯсїи, что на Wрвик съ став и съ млин на рѣцѣ Wрбика, и Бържовѣнїи, и Фелєщїи, что ѯ волост Нємецкоѧ, како да єст им wт нас правиа wтн(и)нѯ и дѣдн(и)нѯ и ѯрик и потвръжденїє, съ въсем доχодом.

Ин да с(ѧ) нє ѯмишаєт прѣд сим листом н(а)шим.

ѯ Иѕ, в(ъ) л(ѣ)т(о) χ҃ѕ҃рл҃в҃ нов(ємврїє) к҃д҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѣл.

† Дѯмитрашко вел логоф(є)т.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni sluga noastră, Dumitraşco Seachil, şi cneaghina lui, Nastasia, şi fraţii lor, Tofan Seachil, şi sora lor, Todosia, şi s-au tocmit dinaintea noastră şi dinaintea tuturor boierilor noştri şi şi-au împărţit dreptele lor ocine şi dedine.

Şi s-a venit în partea slugii noastre Dumitraşco Seachil şi a cneaghinei lui, Nastasia, satul Seliştea Rusii şi satul Bârjovenii şi Feleştii; iar în partea lui Tofan Seachil şi a surorii lui, Todosia, s-a venit satul Gocimani şi satul Arămeştii şi Seliştea Rumânii.

Deci domnia mea văzând tocmeala şi înţelegerea lor de bunăvoie, şi de la noi am dat şi am întărit slugii noastre Dumitraşco Seachil şi cneaghinei lui, Nastasia, dreptele lor ocine şi dedine, satul Seliştea Rusii ce este la Orbic, cu iaz şi cu moară pe râul Orbic, şi Bârjovenii şi Feleştii, ce sunt în ţinutul Neamţ, ca să le fie de la noi dreaptă ocină şi dedină şi uric şi întărire, cu tot venitul. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7132 <1623> noiembrie 24.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Dumitraşco mare logofăt.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso, scris de mâini diferite>: 1) De la Radul vod(ă), ispisoc de împărţală, lui Dumitraşcu Seachil şi lui Tofan Seachel şi Tudosii îmii lui Costantin Buhuş; 2) S-au tălmăcit de popa Mihaiu.

Arh. St. Iaşi, Documente, CCCL/161. Transcriere de M.Costăchescu după orig. hârtie, ce se afla la Nanu din Siliştea, comuna Podoleni, jud. Neamţ, pecete domnească timbrată, cu legenda: † Iw Радꙋ воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, с(ы)нъ Михнѣ воєвода. ✠ЗРКД († Io Radu voievod, din mila lui Dumnezeu, fiul lui Mihnea voievod. 7124) din idem, *<Documente moldoveneşti de la Radu Mihnea voievod>* (ms.), f.6188-6191, nr.1689 (254), unde se menţionează „la acelaşi deţinător şi o trad. din 1786 martie 1, de protoiereiul Mihail tipograful".

EDIŢII: M. Costăchescu, *Doc. Neamţ*, în „Arhiva Românească", V, 1940, p.329-330, nr.24 (orig. sl. şi trad.); *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.247-248, nr.329 (trad.).

132 <1623 (7132) noiembrie 24 – 1630 (7139) octombrie 28>

Mărturiea lui Dumitraşcu vel logofăt precum Constantin s-au îndatorit să întoarcă până în trii zile vânzarea lui Lupaşcu cătră Popovici.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 1535, f.32, nr. 2. Rez. „în gheneralnic opis ... pentru moşiile ... preaînălţatului voievod Mihail Grigorii Sturza. 1843".

Datat după Dumitraşco Ştefan, mare logofăt între 1623 (7132) noiembrie 24 şi 1630 (7139) octombrie 28 (Stoicescu, *Lista marilor dregători*, p.402, col.II).

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.53, nr.183 (rez. cu datarea: „1623-1630").

133 1623 (7132) noiembrie 25, Iaşi

† Иw Радꙋл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскои. Пишем г(о)сп(о)д(ст)во ми слꙋгам нашим пръкълабом wт Роман и шолтꙋзом и пръгаром wт там. Deacă veţ(i) vedea cartea domnii méle, iar voi ca să aveţi a lăsa foarte în pace sateli Tămâşéni i Sadna, ce iaste a sventei mănăstiri a Galatei, de podvoade şi de cai de olac şi de toate angheriile şi de gloabe ce să vor face, ca să aibă a giudeca rugătorii noştri călugării de la svânta mănăstire, să le hie de bocanci şi de îmbrăcăminte, iar cu târgul sau cu ţânutul nimică să nu trageţ(i) numai să-ş(i) plătească cisla lor, ce vor hi scriş(i) în vistiér(ie), şi dobitocul lor să nu-l trageţ(i) direpţ alţi oameni sau direpţ alte sate. Iar mai mult nime să nu cutédză a învălui, înnaintea cărţâi domnii méle.

www.dacoromanica.ro

8 Ис, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзр҃ла҃ нов(емврїе) кѣ҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Иw Радѫл воєвода <m.p.>

Пътрашко <писал>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Galata, II/5. Orig., hârtie difolio (30x21,5 cm), filigran, ros la îndoituri, pecete domnească inelară, aplicată în ceară roşie, neclară.

Idem, ms. nr.628, f.228 v. (rez. în Condica Asachi I, scrisă la sfârşitul sec. XVIII).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.248, nr.330 (orig.) şi p.462 (foto); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.51, nr.173 (rez. după orig.).

134 1623 (7132) noiembrie 29, Iaşi

† Iw Радѫл в(оє)в(о)да, Б(о)ж(єїю) м(и)л(о)ст(їю), г(о)сп(о)даръ Зємли Молдавскои. Сѫж(є) г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми дал и потвръдил єсми наше вѣриомѫ и почетѣнномѫ Маиолаки великии мътник єгда правою отн(и)нѫ и даанїе и помилованїе wт ѫрик за даанїе и помилованїе от Стефан Томшѧ в(оє)вода, село Рогожѣнии и Рошшчии и Вистѣрничии, что иа Рѣѫт, и съ бродове за млѣии и съ болотами ребник, и село Мъшчѣнии что иа Днистрѫ, 8 волост Сорокскои, что тѣх виш(є) писании селове вѣше Исак Балика хетман и изгѫбил въ свои хиклѣнство когда възвизали с(ѧ) съ г(о)сп(о)д(и)на их Костандин Могила в(оє)вода и съ многа множество лѣхове и козаци над Стефаиа в(оє)в(о)да и всѧ падошѣ под мечем єго.

Тѣм ради како да єст ємѫ и от иас даанис и потвръжденїе и ѫрик и wтн(и)нѫ тѣх виш(є) писаиии селовѣ Рогожѣиии и Рошшчии и Вистѣриичии и Мъшчѣнии, съ въсем доходом, иепорошеиио емѫ николижи иа вѣки вѣчиии.

И ии да сѣ ие ѫмишает пред сим листом нашим.

Сам г(о)сп(о)д(и)иъ велѣл.

8 Ис, лѣто хзр҃лѳ҃ иоем(врїе) кѳ҃.

Дѫмитрашко Щефаи вел лог(о)ф(є)т.

<Лѫкочи <писал>[1].

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit credinciosului şi cinstitului nostru Manolache, mare vameş, dreapta sa ocină şi danie şi miluire, din uric de danie şi miluire de la Ştefan Tomşea voievod, satul Rogojenii şi Roşiacii şi Vistiernicenii, care sunt pe

www.dacoromanica.ro

Răut, şi cu vaduri de mori şi cu bălţi de peşte, şi satul Măşceni, care este pe Nistru, în ţinutul Soroca, care aceste mai sus scrise sate au fost ale lui Isac Balica hatman şi le-a pierdut în viclenia sa, când s-a ridicat cu domnul lor, Costandin Moghila voievod, şi cu multă mulţime de leşi şi căzaci asupra lui Ştefan voievod şi toţi au căzut sub sabia lui.

Pentru aceea, să-i fie lui şi de la noi danie şi întărire şi uric şi ocină aceste mai sus scrise sate, Rogojenii şi Roşiiacii şi Visternicenii şi Măşcenii, cu tot venitul, neclintit lui niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Însuşi domnul a poruncit.

În Iaşi, anul 7132 <1623> noiembrie 29.

Dumitraşco Ştefan vel logofăt.

<† Lucoci a <scris>[1].

Bibl. Acad, Rom.-Bucureşti, Ms. rom. Nr.237, f.519 r. Copie de la mijlocul sec. XVIII. Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, XXVII/2. Trad.

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, I_2, p.158, nr. 92 (trad. rom. din 1794); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.248-249, nr.331 (aceeaşi trad. după ms. M. Costăchescu, *<Doc. mold. de la Radu Mihnea vv.>*, nr. 1848 (439), f.6945-6946); Istrati, *Condica Mavrocordat*, III, p.348-350, nr.1563 (copie sl. şi trad.).

1 Completat după trad. din 1794.

135 1623 (7132) noiembrie 29, Iaşi

Іѡ Радѹл воевода, Б(о)жію м(и)лостїю, господаръ Земли Молдавскои. Сѫж(е) прїиде прѣд нами и прѣд нашим(и) болѣри наши вѣрномѹ болѣрин Мирон Барновскїи хатман şi au pârât de faţă, înaintea noastră, pre sluga d(o)mnii méle Lupul Prăjescul şi pre giupâneasa lui, Safta, prentr-un sat, anume Miclă(u)şenii, ce-s în ţinutul Romanului, care satu au fost dereaptă ocină şi cumpărătură lui Simion Stroici, D(u)mnezeu să-l iarte, zicând el că se vine lui acel satu derept ce i-au fost unchiu, şi feciori de trupul său n-are.

Iar Lupul Prăjescul şi cu giupâneasa lui, Safta, au arătat înaintea d(o)mnii méle şi înaintea Svatului nostru un zapis făcut de Simion Stroici vistérnicul scriindu într-însul cum el de bunăvoia sa, de nime nevoit, nice asuprit, au luat pre Lupul Prăjescul, şi pre giupâneasa lui, Safta, şi pre ficiorul lor, Gligorie, ce i-i fin şi botezat de dinsul ca să-i fie lui fecior de suflet şi le-au dat lor acel sat ce-i şi mai sus scris, Miclăuşénii, cu tot venitul, ca să fie lor de la dânsul pomană, iar ei să aibă a-l socoti pri-nsul până va fi viu, iar după moartea lui se aibă a-l comănda cumu să cade, iar alţii din nepoţii săi, sau den semenţiia sa, nime să n-aibă treabă cu acel satu.

www.dacoromanica.ro

Deci, domniia mea, dacă am văzut acel zapis adevărat şi cu blăstăm de la Simion Stroici vistérnic şi atâţia marturi de faţă, d(o)mniia mea i-am giudecat cu Svatul nostru pre légea ţărâi şi aşea le-am aflat légea: că nu se cade a strica darea şi tocmala cestui cin şi mai sus scris Simion Stroici vistérnic, că i-au fost direaptă ocină şi cumpărătură de şi-au fost volnic cui va da.

Deci au rămas Miron Barnovschii hatmanul din toată légea d(o)mnii méle ca să nu mai aibă a mai pârî, nici a dobândi, nici dănăoară în véci. Iar Lupul Prăjescul şi cu giupâneasa lui, Safta, nepoata lui Simion Stroici, se-au îndereptat şi şi-au pus ferâié în vistearíul d(o)mnii méle 24 florinţi. Deci, domnia mea încă i-am dat şi i-am întărit acestu sat Miclăuşénii, să-i fie lui şi de la noi direaptă danie şi întăritură cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Сам г(о)сп(о)динъ велѣл.

Пис(а) ѕ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃лв҃ ноемв(рїе) к҃ѳ҃.

Тоадер <писал>.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 818, f.11. Copie.

EDIŢII: Episcop Melchisedec, *Biserica de la Miclăuşeni*, în „Revista pentru istorie, arheologie şi filologie", an. II, vol. III, 1884, p.711, nr.9 (text cu slove chirilice); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold*, II, p.51, nr.174. (rez.).

136 1623 (7132) decembrie 1, Iaşi

† Иw Радѵл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскои. Дали єсми сес лист г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми м(о)лєбникwм нашем калѵгири wт с(вѧ)таа монастири Галатїіа и вътъман иҳ wт село Воровєци, что ѕ волwст(и) Крълигътѵрѣ, на то wни вари колици людї мєт прїите там ѕ село и не вѵдєт написани ѕ давил, и людї wт иншиҳ земли, рѕс, или лѣҳ, или венгер, или влаҳи, или вѵдь за что газика вѵдєт, да имают wт г(о)с(по)д(ст)в(а) ми свобожденїе на три лѣтї ие дан даватї, не илиш платите, не н҃ аспри, не сѵлжѵ за кравъ, а не за wвци, а не єдна ангерїіаҳ да ие даватї до колѣ напълнит сѣ тиҳ лѣти иж(є) виш(є) пишем.

Тѣм радї и ти вел вътаҳ wт тог(о) волост, гловинч, и подводари, или wлъкари, да не имаите валоватє тог(о) село, тъкмw ацци wбрѣциет сѣ нѣки людї зли та тї или развоиничи на тъи да имают имєтє и до г(о)с(по)д(ст)в(а) ми принеситї. Так да знаитї. Инак не ѵчините.

Пис(а) <ѕ>[1] Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃лв҃ дек(ємврие) а҃.

www.dacoromanica.ro

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.
Иw Радѹл воєвода <m.p.>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noştri, călugării de la sfânta mănăstire Galata, şi vătămanului lor din satul Voroveşti, ce este în ţinutul Cârligăturii, pentru ca oricâţi oameni vor veni acolo în sat şi nu vor fi scrişi la dabile, şi oameni din altă ţară, rus sau leah sau ungur sau vlahi, <sau>[1] fie ce limbă va fi, să aibă de la domnia mea slobozenie pe trei ani, nici bir să nu dea, nici iliş să nu plătească, nici 50 de aspri, nici sulgiu de vaci şi nici de oi, şi nici o angherie să nu dea, până când se vor împlini acei ani care mai sus scriem.

Pentru aceea şi tu, mare vătah din acel ţinut, globnici şi podvodari, ori olăcari, să nu tulburaţi acel sat. Numai dacă se vor afla nişte oameni răi, hoţi sau tâlhari, pe aceştia să aibă a-i prinde şi a-i aduce la domnia mea. Aşa să ştiţi. Altfel să nu faceţi.

Scris <la>[1] Iaşi, în anul 7132 <1623> decembrie 1.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Radul voievod <m.p.>.

Pătraşco a scris.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Galata, VI/14. Orig., hârtie (31x21,5 cm), filigran, rupt la îndoituri, cerneală cafenie, pecete domnească inelară aplicată în ceară roşie, neclară.

Ibidem, X/20 (trad. din 1795 iulie 20, cu cifra zecilor din văleat citită greşit: 7152 în loc de: 7132).

EDIŢII: *D.I.R.*, A., XVII, vol. V, p.249, nr.332 (trad. după orig.), şi p. 436 (foto); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.52, nr.175 (rez.).

[1] Omis în orig.

137 1623 (7132) decembrie 2, Iaşi

† Ce ѕво аз, Toma postelnic şi Iordachi, scriem şi d<ăm ştire cu această scriso>[1]are a noastră cum s-au fost milostivit măriia <sa>[1] ... [1] ne-au miluit cu giumătati de sat de Păşcani ... [1] ce-au fost a Balicăi hatmanul, vândută de Isac Pa... [1] într-acéia au venit Ionaşco Grecul visternicel de acolo ... [1] <di>[2]rése de la Ştefan vodă, de răscumpărătură.

Deci noi vădzindu a lui dirése, noi am dat <şi i->[1]am întărit şi din uricul <n>[1]ostru încă am ras, ca s(ă) nu mai ... [1] de noi şi de ... [1] să hie volnic a-ş(i) ţinea a sa di<reap>[1]tă ocină de sat, ce-i mai su<s sc>[1]ri<s>, Păşcanii.

www.dacoromanica.ro

Aiasta scriem şi dăm ştire, cu ciastă carte a noastră.

8 Їис, лѣто хзр҃лѣ дек(емвріе) в҃.

Їа, Тома постелник, искал <m.p.>.

Eu, Iordachie ...[2] <m.p.>.

<Pe verso>: Un zapis la mâna lui Ienaşco Grecul pentru gium(ă)tati de sat de Păşcani.

<Pe fila a doua, începutul unui doc. de la Radul voievod>.

Arh. St. Bucureşti, Achiziţii Noi, CCXVII/10 Orig., hârtie difolio (30,5x20,5 cm), rupt, două peceţi inelare în aceeaşi cerneală, neclare.

Ibidem, CCXVII/14 (nr. 3) (rez. având numai văleatul).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.249-250, nr.333 (orig.); Regleanu ş.a.,*Catalogul doc. mold.*, II, p.52, nr.176 (rez.); Marcel-Dumitru Ciucă <şi> Silvia Vătafu-Găitan, *Colecţia Achiziţii Noi*, I, p.71, nr.972 (rez.).

[1]Rupt şi pătat.

[2] Neclar.

138 1623 (7132) decembrie 2, Iaşi

Ioan Radul Woywoda detto, detto[1].

D(e) d(a)to Jassy 7132 <1623> den 2. December.

Ioan Radul voievod, la fel, la fel[1].

Dat în Iaşi, 7132 <1623> decembrie 2.

Arh. St. Suceava, Documente, XIII/5, f. 8v., Fasc. Lit. A, nr. 108. Copie de la sfârşitul sec. XVIII sau începutul sec. XIX după rez. germ. din Inventarul doc. Mitropoliei Moldovei alcătuit în 1783 ianuarie 3, la Zólkiew, de Johann Anastasius Manovarda.

EDIŢII: Popovici, *Index Zólkiewiensis*, în „Candela", III (1884), p.750, nr. 108 (rez. germ. şi trad. editorului); *Tezaur sucevean*, p. 116, nr.224 (rez. rom.); Caproşu şi Zahariuc, *Documente istoria oraşului Iaşi*, I, p.206-207, nr. 155 (rez. germ. şi trad. rom.).

[1] Se referă la doc. nr. 21 din *Inventar:*

Ioan Georg Stefan Wojwod priviligeret das zur Suczawaer Mitropolie ad S<anc>tum Georgium et Iohanem Novum gehörige Dorf Pojana Wladika so ohnweit Jassy und lasst die in selben befündliche 20. Unterthanen steurfrey und nur zum Weingärten Anbau Bloss zu verwenden, wovon die Nutzniessung jedoch zur Anschaffung der Beleuchtung für die heuligen Iohann Novi gewidmet worden.

D(e) d(a)tto Iassy, 7162 <1654> den 22[I<en>] Marz.

www.dacoromanica.ro

Ioan Gheorghe Ştefan voievod întăreşte Mitropoliei Sucevei, Sfântul Gheorghe şi Ioan cel Nou, satul Poiana Vlădicii de lângă Iaşi şi scuteşte de dări pe cei 20 de posluşnici de acolo pentru a lucra la viile Mitropoliei, din al căror venit se procură lumânările de la moaştele Sfântului Ioan cel Nou.

Dat în Iaşi, 7162 <1654> martie 22.

139 1623 (7132) decembrie 2, Iaşi

Übersetzung

Radul von Gottes Gnaden Beherrscher der Moldau geben und bestätigen auch unserer Seits der Suczawaer Metropoliekirche ad S<ank>tum Georgium wo der Leib des heiligen Johann Novi ruhet ein Praedium Peskari genannt in dem Suczawaer District am dem Fluß Suczawa.....[1]

Dieses Praedium Peskari soll von nun an auch wie vorher mit allen Einkünften der obbesagten Kirche eigen bleiben auf ewig und unveränderlich, ohne daß sich jemand darwidersetzen.

Zu Jassy den 2ten D<ezem>ber 7132/1623.

L. S.

Dumitrascko Groß Logofet.

Jonaschko geschrieben.

Daß vorstehende Abschriften ihren ins deutsche übersetzen Originalien gleichlautend seien, zeuget nachstehende Amts Fertigung. Czernowitz, d<etto>26ten July 1784.

Von Orlandini, m.p., Stabsoberauditor

Aaron, m.p., Dolmetscher

Traducere

Radu, din mila lui Dumnezeu Domn al Moldovei, dăm şi întărim şi din partea noastră bisericii Mitropoliei Sucevei la Sântul Gheorghe, unde se odihnesc moaştele Sântului Ioan cel Nou, o selişte numită Pescari, în ţinutul Suceava, pe râul Suceava.....[1]

Această selişte Pescari să rămână sus zisei biserici de acum înainte, ca şi până acum, cu toate veniturile, pe veci şi netulburată, fără ca cineva să se amestece în aceasta.

În Iaşi la 2 decembrie 7132/1623

L.S.

Dumitraşco mare logofăt

Ionaşco a scris.

www.dacoromanica.ro

Că prezenta copie este conformă cu originalul tradus în germană o mărturisesc următoarele semnături oficiale. Cernăuţi la 26 iulie 1784.

Von Orlandini, m.p., procuror de stat major L. S.

Aaron, m. p., tălmaci.

Arh. St. Bucureşti, Consiliul Aulic de Război al Bucovinei, XVII/23 (nr.2). Copie după trad. germ.

EDIŢII: Popovici, *Index Zólkiewiensis*, p.94, nr.107 (rez. germ. şi trad. editorului); Soreja ş.a., *Catalogul doc. moldoveneşti*, Supl. I, p.149, nr.397 (rez.).

[1] Aşa în text.

140 1623(7132) decembrie 6, Iaşi

† Иw Радꙋл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Зємли Мwлдавскои. Сѫж(є) прїиде прѣд нами и прѣд нашими болѣр(и) слꙋга наш Гїwргїє дїак wт Тътъррън(и) съ еднъ запис за свѣдмнїє wт Лꙋпꙋл Дърлъꙋ пит(ар), и wт Иwн, wт Сѫбрежан(и), и wт Михъил, wт Моимеци, и wт Iwнашко, и wт Влъцѣ wт Тътъррън(и), и wт Василїє Плоп, дїак wт търгꙋ Иіс, писаюч(и) въ ним како прїиде прѣд ними Тоадер Борвинъ wт Моҳоръц(и), неким непоножден, а не приселован, и продал своа правда wтн(и)нꙋ и викꙋпленїє єдно мѣсто за пасикꙋ ꙋ вꙋковин(ꙋ) въ ҳотар Попещим съ пасик(ꙋ) и дом готова и wкръст колико плетает еднъ ч(ь)л(овѣ)къ съ съкирами слꙋзи нашемꙋ Гїwргїє дїак радї два десѣт талер бїтї и два пчели добри.

И въстал сѣ слꙋга наш, Гїwргїє, wт прѣд ними и заплатил емꙋ испълно к тал(ери) въ рꙋкаҳ Борвинъ.

Ино г(о)с(по)д(ст)в(о) ми тако ꙋвидѣҳмꙋ тот запис вѣроваҳмо и wт нас ещи дали и потвръдили есми слꙋзи нашемꙋ Гїwргїє тот мѣст(о) за пасик(ꙋ), да ест емꙋ wт на<с>[1] правда wтн(и)нꙋ и викꙋпленїє съ въсѣм доходом.

И ин да с(а) не ꙋмишает.

Пис(а) ꙋ Иіс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃лѕ̀ дек(емврие) ѕ̀.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră Ghiorghie diac din Tătăreni, cu un zapis de mărturie de la Lupul Dârlău pitar, şi de la Ion din Obrejani, şi de la Onofrie, şi de la Mihăilă din Moimeşti, şi de la Ionaşco, şi de la Vlăgea din Tătăreni, şi de la Vasile Plop diac din târgul Iaşi, scriind în el, cum a venit înaintea lor Toader Borvină din Mohorâţi, nesilit de nimeni nici asuprit, şi a vândut dreapta

www.dacoromanica.ro

sa ocină şi cumpărătură, un loc de prisacă în bucovină, în hotarul Popeştilor, cu prisacă şi casă gata împrejur cât aruncă un om cu securea, slugii noastre Ghiorghie diac, pentru douăzeci de taleri bătuţi şi doi stupi buni.

Şi s-a sculat sluga noastră Ghiorghie, dinaintea lor, şi i-a plătit deplin 20 taleri, în mâinile lui Borvină.

Deci domnia mea, cum am văzut acel zapis, am crezut şi de la noi încă am dat şi am întărit slugii noastre Ghiorghie acel loc de prisacă, să-i fie de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

† Scris la Iaşi, în anul 7132 <1623> decembrie 6.

† Domnul a spus.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, LXXII/26. Orig., hârtie , filigran, cerneală cafenie, pecete domnească mijlocie aplicată în ceară roşie, stricată.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.250, nr.334 (trad. după orig.).

[1] Omis.

141 1623 (7132) decembrie 11, Iaşi

† Иw Радꙋл воєвода, Б(о)жїѡ м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Дали есми сес лист г(о)с(по)д(ст)вꙋ ми слꙋгам нашем, сими апрози на имѣ Костин и Тома, на то wни да ест мꙋцииї и силиїи сим листом г(о)с(по)д(ст)во ми ѯwдїти и спѣтати въси сꙋсїдї въси сꙋсидї wт въсѣѯ селове с(вм)тѣи моиастир Галатїта которїи повеглїи wт селове моиастири въ иишїи селаѯ вꙋд(ь) въ которїи волост вꙋдет иѯ wбрѣтати въ земли г(о)с(по)д(ст)в(а) ми, или вꙋд(ь) въ чеи села вꙋдет, или ѯ селове г(о)с(по)д(ст)во ми, или ѯ селове паискиѯ, или ѯ селове калꙋгерскїи, или по словозїи, или ѯ тръгꙋри въси да имает иѯ възмит и съ въсѣѯ комати им и потѣгнꙋти иѯ до селове с(вм)тѣи моиастири которїе где прѣбивали маи[1] издавио.

Тѣм ради, никто да ие смѣет за дръжате или wпирати прѣд сим листом нашим.

Пис(а) ѯ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯ҃рлѕ҃ дек(емврие) а҃ї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Иw Радꙋл воєвода <m.p.>

† Заѯарїїа <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugilor noastre, acestor aprozi anume Costin şi

www.dacoromanica.ro

Toma, ca să fie ei tari şi puternici, cu această carte a domniei mele, să meargă şi să strângă pe toţi vecinii din toate satele sfintei mănăstire Galata, care au fugit din satele mănăstirii în alte sate, în orice ţinut i-ar afla, în ţara domniei mele sau în ale oricui sate vor fi, sau în satele domniei mele, sau în satele boiereşti, în satele călugăreşti, sau prin slobozii, sau prin târguri, pe toţi să aibă a-i apuca, cu toate bucatele lor, şi să-i tragă la satele sfintei mănăstiri, care pe unde au fost mai înainte.

Pentru aceasta nimeni să nu îndrăznească a reţine sau a opri înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7132 <1623> decembrie 11.

† Însuşi domnul au poruncit.

Io Radul voievod <m.p.>.

† Zaharia <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, rez. grecesc al actului>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Galata, VI/15. Orig., hârtie difolio (29,5x21 cm.), filigran, cerneală cafenie, pecete domnească ineleară aplicată în ceară roşie, distrusă.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.251, nr.335 (trad. după orig.) şi p.438 (foto); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.52, nr.177 (rez.).

---

[1] Aşa în orig.

142 1623 (7132) decembrie 11

A Gălăţii.

Иw Рад(8) воєвод, Б(о)ж(їю) мил(ос)т(їю), г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Scriem tuturor slugilor domnii méle, boiarilor şi slugi boiereşti şi a slugi vătăşăşti şi tuturor dăbilarilor câţ(i) vor umbla cu slujbă la ţinutul Vasluiului. Dau-vă a şti că au jăluit egumenul şi cu tot săborul din sfânta mănăstire Galata şi aşa zicând înainte domnii méle că au acolo o silişte şi nişt(e) mori anume Curţeşti şi nu iaste nici un om făr(ă) acéle mori voi mérgiţ(i) de le luaţi pâinea din moar(ă) că alt nu-i nimic.

Drept acéea, nimen(i) din slugile domnii méle să n-aibă nici o strâmbă acolea la acea silişte şi la acéle mori, că bine să ştiţ(i) pă care va mai veni jaloba lor de voi mare certare veţi avea.

Aşa să ştiţ(i) într-un chip să nu vă mai amestecaţ(i) înainte cărţii domnii méle.

7132 <1623> dic(hemvrie) 11.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 628, f.210 r. Copie în Condica Asachi I, scrisă la sfârşitul sec. XVIII.

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc mold.*, II, p.52, nr.178 (rez.).

143 <Cca. 1623 (7132)> decembrie 14

Gligore şi sora sa, Sofronia, copiii Grozavei, nepoţii lui Gherman din Zmeiani, vând lui Drăgan, Efrim şi Albul o parte din Zmiiani.

Martori: Simion Gheuca fost comis, Petru pârcălab, Lupul fost hotnog, Paşco chihaia.

Arh. St. Bucureşti, Fond Sever Zotta, dosar nr.131, f.116 (nr.16). Rez. (cu aceeaşi datare).

Datat după Simion Gheuca fost mare comis.

EDIŢII: Soveja ş.a., *Catalogul doc. mold.*, Supl. I, p.150, nr.398 (acelaşi rez.).

144 1623 (7132) decembrie 15, Iaşi

† Иw Радѳл вwевwда, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Сѫж(є) тѣгали лицем прѣд г(о)с(по)д(ст)во мн и прѣд наши волѣри слѳга наш, Дѳка бив ѳшар, на волѣрина наш(є)го Лѳпѳл вторїи логwф(є)т и на кнѣгинѣ его, Мъріінка, и н(а) вратїѫ еи, Гewргїє и Іwн, с(ы)н(о)ве Щефан Пръжескѳл столнник, радї село Бозиманїи, что на Юкаш, ѳ волwст Немецскою, рекѫци аж(є) ест емѳ данїе wт Стефана Томшѣ воевода wт пръваа ег(о) г(о)сп(о)д(ст)ва, за что Щефан Пръжескѳл въ тою врѣмѧ вѣше ѳ Лѣцскои Землѣ съ г(о)сп(о)д(и)на своего Костантина воевwдї и по том и wт самого г(о)с(по)д(ст)в(а) мы wт пръваа наш(є) г(о)сп(о)д(ст)во.

И волѣринѳ наш Лѳпѳл лwг(о)ф(ъ)т и кнѣгинѣ его, Маріика, н вратїѫ ен, с(ы)н(о)ве Щефан Пръжескѳл столник и плѣменици иχ, wни ѳказоваше прѣд намн и прѣд въсего съвѣта г(о)сп(о)д(ст)ва мы иχ правиχ и пнтомнχ испривилїѫχ за дѣдн(и)нѳ и за потверъжденїе что имали wт с(вѧ)топочившиχ прѣдниχ г(о)сп(о)д(а)рыχ wт Стараго и Прѣдобраго Ѧлеѯандра воевода, и wт Стараго Стефана воеводі, н wт Ѧлеѯандра воевода, и wт сего Петра воевwдї, н wт Єремїа воевода, и пак нспнсwк за тѣж(ь), и за феръе wт Гашпар воевода, н нн нспнсwк

www.dacoromanica.ro

за възвращенїе и за потвръжденїе wт Стефана Томшѣ воеводї wт послѣднаа его г(о)сп(о)д(ст)вw.

Тѣм радї, г(о)сп(о)д(ст)ва мы и съ наш съвѣтом видѣвше иχ толикиχ правиχ испривилїаχ wт прѣдниχ г(ос)п(о)д(а)рыχ, и тѣχ исписоаче за тажь) и за ферже, и за възвращенїе wт Гашпар, и wт Стефан Томшѧ воеводї, а г(оспо)д(ст)во мы и съ наш съвѣта съдиχом иχ по закон земскаго и wправдиχом наш више писаннаго болѣрина нашиго Лѳпѳл логwф(є)т и на кнѣгинѧ ег(о), Маріика, и на братїѫ еи, с(ы)н(о)ве Шефана Пръжескѳл столник, и на плѣмениц(и) иχ, и поставили собѣ фъръю кѫ зл(а)т ѳ вистѣр г(о)с(по)д(ст)ва ми. Л Дѳка ѳшѣр wн зостал wт висего нашиго закона.

И wт силѣ на прѣд вwлше да не имает тѣгати Дѳка ѳш(ѣр) на болѣрин наш Лоγпѳл лwг(о)ф(є)т и на шѳрени ег(о), с(ы)н(о)ве Шефан Пръжескѳл, и на племениц иχ, а ни добиватї иχ за сїѧ тажь) николиж(є) на вѣки.

И еще(є) ѳтвръдиχwм слово: во аще нѣкогда въсχощет Доука ѳш(ар) нан възвиѕатї тажѳ радї сег(о) села а wн да ест за глwѳ портою г(о)с(по)д(ст)ва мы ѡн вwли.

Тѧм радї, како да ест им и wт нас ѳрик и wтн(и)нѳ и потвръжденїе и съ въсѧм доχwдом непорѳшенно им николиж(є) на вѣки вѧчнїи. И ин да с(ѧ) не ѳмишает прѣд сим листом нашим.

Пис(а) ѳ Їс, в(ъ) л(ѣ)тw χ҃зрлѕ҃ дек(емврие) їѣ д(ь)н(и).

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Иw Радѳл воевода <m.p.>.

† Сергїе ѳрикар.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a pârât de faţă înaintea domniei mele şi înaintea boierilor noştri sluga noastră, Duca, fost uşar, pe boierul nostru Lupul, al doilea logofăt, şi pe cneaghina lui, Mariica, şi pe fraţii ei, Gheorghie şi Ion, fiii lui Ştefan Prăjescu stolnic, pentru satul Boziani, ce este pe Iucaş, în ţinutul Neamţ, spunând că îi este lui danie de la Ştefan Tomşea voievod, din prima domnie, pentru că Ştefan Prăjescul în acea vreme era în Ţara Leşească, cu domnul său, Costantin voievod, şi după aceea şi de la însăми domnia mea din prima noastră domnie.

Iar boierul nostru, Lupul logofăt, şi cneaghina lui, Mariica, şi fraţii ei, fiii lui Ştefan Prăjescul stolnic, şi verii lor, ei au arătat înaintea noastră şi înaintea întregului Sfat al domniei mele privilegiile lor drepte şi proprii de moştenire şi pentru întărire ce au avut ei de la domnii de mai înainte sfântrăposaţi: de la Alexandru voievod cel Bătrân şi Preabun, şi de la Ştefan voievod cel Bătrân, şi de la Alexandru voievod, de la acest Petru voievod, şi de la Eremia voievod, şi iarăşi

www.dacoromanica.ro

ispisoc de pârâ şi pentru ferâie de la Gaşpar voievod şi alt ispisoc de întoarcere şi de întărire de la Ştefan Tomşea voievod din cea din urmă domnie a lui.

Pentru aceea, domnia mea şi cu Sfatul nostru, văzând atâtea privilegii drepte ale lor de la domnii de mai înainte şi acele ispisoace de pârâ şi pentru ferâie şi de întoarcere de la Gaşpar şi de la Ştefan Tomşea voievozi, domnia mea şi cu Sfatul nostru i-am judecat <după legea ţării>[1] şi am îndreptat pe boierul nostru mai sus scris, Lupul logofăt, şi pe cneaghina lui, Mariica, şi pe fraţii ei, fiii lui Ştefan Prăjescul stolnic, şi pe verii lor şi şi-au pus ferâie 24 de zloţi în vistieria domniei mele. Iar Duca uşar el a rămas de toată legea noastră.

Şi de acum înainte mai mult să nu aibă a pârî Duca uşar pe boierul nostru Lupul logofăt şi pe cumnaţii lui, fiii lui Ştefan Prăjescul, şi pe verii lor, nici să dobândească pentru această pârâ niciodată în veci.

Şi încă am întărit cuvântul: dacă vreodată va vrea Duca uşar să mai ridice pârâ pentru acest sat, el să fie de gloabă Porţii domniei mele 50 de boi.

Pentru aceasta, să le fie şi de la noi uric şi ocină şi întărire şi cu tot venitul neclintit, lor, niciodată, în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7132 <1623> decembrie 15 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Radul voievod <m.p.>

† Serghie uricar.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, XLII/13. Orig., hârtie difolio (44,5x32,5 cm.), cerneală cafenie, pecete domnească timbrată.

EDIŢII: *D.I.R*, A, XVII, vol.V, p.251-252, nr.336 (trad. după orig.).

[1] Rupt în orig.

146 1623 (7132) decembrie 16, Iaşi

Tălmăcire di pe uric sirbăsc de la domnul Radul v(oie)v(o)d, din let 7132 <1623> dechemv(rie) 16, scris în Ieş(i) de Toma.

Noi Radul v(oie)v(o)d, cu mila lui Dumnezău, domn Ţării Moldov[v]ii. Iată s-au giudecat de faţă, înnainte noastră şi înnainte boirilor noştri, Duca biv uşăr cu Solomie giupâneasa lui Vorontar com(i)s şi cu fii ei, pentru satul Negriteştii, ce iaste în ţin(u)t(ul) Neamţului, zicând Duca cum că i-ar fi fost danie de la Ştefan Tomşa v(oie)v(o)d, din domnie ce dintâi, şi de la însumi domnie me şi, de întăritură iarăş(i) de la Gaşpar v(oie)v(o)d din domnie ce dintâi (sic!), pentru că boierul ei, Vorontar com(i)s, într-aceeaşi vremi au fost în Ţara Leşască.

www.dacoromanica.ro

Iar mai sus numita giupâ[pâ]neasa lui Vorântar com(is), Solomie, cu fiii săi, au arătat înnainte noastră şi priveleghii de danie şi de cumpărătură de la Irimie v(oie)v(o)d şi iarăş(i) ispisoc de giudecată şi de ferié de la Gaşpar v(oie)v(o)d şi de la Ştefan Tomşa v(oie)v(o)d, din domnie ce di pe urmă, iarăş(i) pentru giudecată şi ferie.

Drept aceea, domnie me şi cu Sfatul nostru, văzind a lor drepte dresuri de cumpărătură şi de giudecată şi de ferie de la domnii cei de mai înainte, i-am giudecat pe dânşii după lege pământuui şi s-au îndreptat înnainte noastră şi s-au pus ei ferie 24 zloţ(i) în visterie domnii mele.

Şi mai sus numitul Duca uşăriu s-au dat rămas din toată lege noastră.

Şi mai mult de acum înnainte să nu aibă a să mai pârî sau a să mai acolisi Duca uşărul, niciodată în veci, înnainte acestii cărţi a noastre.

Însuş(i) domnul au poruncit.

Io Radul v(oie)vod[1].

Din limba sârbască s-au tălmăcit de Ion Stamati pitar, în Iaşi, la 1806 iulie 26.

Arh. St. Iaşi, Documente, D/14. Trad. rom. din 1806.

EDIŢII: Stoide şi Turcu, *Doc. Neamţ (sec.XVI-XVIII)*, p. 14-15, nr.XXIV (aceeaşi trad.); *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.252-253, nr.337 (aceeaşi trad.).

[1] Urmează menţiunea traducătorului: „L.p.g" (locul peceţii gospod).

146 1623 (7132) decembrie 20

† Иw Радѹл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю г(о)сп(о)даръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(є) г(о)с(по)д(ст)в(о) ми дали и потвръдили єсми Задѹл с(ы)нъ Магда на єго права wтн(и)нѹ за викѹпленїе wт исписок что wн имал wт Цїефан Томшѣ воєводї єднъ мѣсто за дом wт село Йнтълєщ(и) нъ[1] жїрѣвїе wт полѣни что тоаа част єст искѹпилаа wт Iwнїкїе и wт Єримїа Стънческѹл, а Стънческѹлѹи вила викѹпленїе wт Бормотъ, и тиж(є) на дрѹгаа половина за дом и част за wтн(и)нѹ тиж(є) wт село Йитълєщ(и) и wт ватро село и съ жирѣвїю wт полѣ что искѹпил wт кют[2] ємѹ Фъдора, жина Ѡнїкїе радї ка талер битиχ и а вол.

Тѣм радї како да єст ємѹ тѣχ част за wтн(и)нѹ wт село Йнтълєщ(и) и wт нас правлаа wтн(и)нѹ, и викѹпленїе, и ѹрик, и потвръжденїе съ въсем доχодом. Ин да с(ѧ) не ѹмишлает прѣд сим листом н(а)шим.

ѹ Йс, в(ъ) л(ѣ)т(о) χзрлѕ дек(емврие) к.

† Сам г(о)с(по)д(и)нъ велѣл.

www.dacoromanica.ro

† Дѳмитрашко Щєфан вел логофет <m.p.>.
† Лѳкоч <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei . Iată domnia mea am dat şi am întărit lui Zadul fiul Magdei dreapta lui ocină din ispisoc de cumpărătură ce a avut de la Ştefan Tomşa voievod, un loc de casă din satul Antăleşti cu o jirebie din poiană, care acea parte a fost cumpărată de la Ionichie şi de la Eremia Stâncescul, iar Stăncesculuí[3] i-a fost cumpărătură de la Bormotă; şi de asemenea altă jumătate de casă şi parte de ocină, de asemenea din satul Antăleşti şi din vatră de sat şi cu jirebie din câmp, pe care a cumpărat-o de la mătuşa lui Fădora, femeia lui Onichie, pentru 21 de taleri bătuţi şi un bou.

Pentru aceea, să-i fie acele părţi de ocină din satul Antăleşti şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric şi întărire, cu tot venitul. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

În Iaşi, în anul 7132 <1623> decembrie 20.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt <m.p.>.

† Lucoci <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, scris în aceeaşi vreme>: Anteleşti.

<Din prima jumătate a sec. XIX, scris de mâini diferite>: 1) 7132 <1623> dec(he)m(vrie) 20; 2) No. 83. Vasilii Milu.

Arh. St. Iaşi, Documente, CCLXXIV/10. Orig., hârtie difolio (30,3x19,3 cm.), filigran, pecete domnească mijlocie, aplicată în ceară roşie, stricată parţial, având în scut capul de bour cu steaua în şase colţuri între coarne, cu o coroană deasupra mărginită de două steluţe, cu luna şi lancea în dreapta scutului şi soarele şi sabia în stânga, iar în exergă, între două cercuri perlate, legenda: † Іѡ Радѹл воевод<а Божїю> м(и)л(о)стїю, с(ы)нъ Михнѣ воевода хр҃ка († Io Radul voievod, din mila lui <Dumnezeu>, fiul lui Mihnea voievod. 7124).

Muzeul Judeţean Suceava, sub dată (fost la Muzeul Fălticenilor, I/18) (trad. rom. din 1785).

EDIŢII: *D.I.R*, A, XVII, vol.V, p.253, nr.338 (trad. după orig.).

---

[1] Greşit, în loc de: съ.
[2] кютка.
[3] Aşa în orig.

147 1623 (7132) decembrie 21, Iaşi

† Иѡ Радѹл вѡевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Землї Мѡлдавскѡи. Ѡж(є) прїиде прѣд нами и прѣд ѳсими н(а)ш(и)ми мѡлдавскїи вѡлѣри, м(о)л(є)бници

www.dacoromanica.ro

н(а)ше калѹгерїи съ весь съвѹр ѹт с(вѧ)таа монастир С(вѧ)тїи Илїе Пр(о)рѹкъ и жаловали с(ѧ) съ великою жаловою на Іѹнашко и на въси людї егѡ ѹт село ѯскаци, рекъци калѹгерїи аж(е) сътворили ихъ великаа прїсилованіе ери възѣхъ им една вѯкато за ѹтн(и)нѯ ѹт къ село ихъ Ръзвоганы, что сѧт ѯ вѡл(о)ст Немецкои, что тотаа вѯкато за ѹтн(и)нѯ ест даніе св(ѧ)тѣи цр(ъ)кви ѹт село Ръзвоганы ѹт Стараго Стефан вѡевѡда, что възѣт из хотар село ѯскацим, и дало цркви ѹт Ръзвоган(и).

И на прѣжде врѣмѧ, въ д(ь)нїи Стефан Томша воеводї, вѣше поставил д(ь)нъ Іѹнашкѹви и людим егѡ, ави присигатї съ кѳ̃ людї добрих слѯги г(о)сп(о)даръскихъ, како приесил прѣд г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми книг(а) ѹт Стефан Томша воеводї також(е) ие божил до д(ь)нъ, нъ зостал.

Въ том вѣхъ прислал Стефан Томша воеводї лист дѯ болѣринѯ н(а)ше, Ирсеніе лѹгоф(е)т и посокотил тоа ѹтн(и)нѯ съ добрими людї ѹкр(ъ)ст меципаш(и) и поставил ихъ стлъпи ѹт къ ѯскаци ѹт гдеж(е) изидет источник Стървиноаси ѹт лѣса едн стълпѯ, а ѹт тьдѯ, долю на источник, до глави нивови, тиж(е) едии стлъп, а ѹт тьдо, подли дороха, тиж(е), едии стлъп, а ѹттъдо, просто верх гѹр тиж(е) едии стлъпѯ, а ѹт толѣ через поток въ един дѹв сътворен вѯр.

Таж(е) г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми съ въсег(о) Съвѣтаа г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми вїдѣвше во ест ихъ права ѹтн(и)нѯ и дѣдн(и)н(а) и ѹт ѯика г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми, Петра воеводї такожди, даніе и потвръждеіе на тот село виш(е) писаи Ръзвоганїи г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми дадохом и потвърдихом св(ѧ)тои монастир С(вѧ)тїи Илїе Пр(о)рѹк, како да ест и ѹт иас с(вѧ)тѣи мѹнастир правиа ѹтнина и потвръжденіе и ѯрик съ въсем доходом тот село Ръзвоганїи.

Ицели ж(е) промлѣет сѧ въ нѣкое врѣмѧ нѣколики нарѣденіе от г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми или ѹт Стефан Томшаа воеводї тїи нарѣденіе да с(ѧ) не вѣрвет. Ин да сѧ не ѯмишает прѣд сим листом н(а)шим.

Пис(а) ѯ Ѩш, в(ъ) л(ѣ)то хз̃рл̃а м(ѣ)с(ѧ)ца дек(емвріе) кѳ̃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Дѯмитрашко Щефан вел лѹг(о)ф(е)т ѯч(и) <m.p.>.

† Лѯкоч <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni rugătorii noştri călugări, cu tot soborul de la sfânta mănăstire a Sfântului Ilie Proorocul, şi s-au jeluit cu mare jalobă asupra lui Ionaşco şi asupra tuturor oamenilor lui din satul Uscaţi, zicând călugării că li s-a făcut mare asupreală, că li s-a luat o bucată de ocină dinspre satul lor, Războiani, ce este în ţinutul Neamţ, care bucată de ocină este danie a sfintei biserici, din satul Războianii de la Ştefan voievod cel Bătrân, ce a luat-o din hotarul satului Uscaţi şi a dat-o bisericii din Războiani.

Şi mai înainte vreme, în zilele lui Ştefan Tomşa voievod, s-a pus zi lui Ionaşco şi oamenilor lui, ca să jure cu 24 de oameni buni, slugi domneşti, precum

www.dacoromanica.ro

au adus înaintea domniei mele carte de la Ştefan Tomşa voievod precum n-au jurat la zi, ci au rămas.

Întru aceasta, a trimis Ştefan Tomşa voievod carte la boierul nostru Arsenie logofăt, ca să socotească această ocină, cu oameni buni, megieşi de prinprejur şi le-a pus stâlpi de către Uscaţi, de unde iese izvorul Stăvrinoasa din pădure, un stâlp, şi de acolo la vale pe izvor, la capetele ogoarelor, de asemenea un stâlp, şi de acolo la vale pe izvor, la capetele ogoarelor, de asemenea un stâlp, şi de acolo lângă drum, de asemenea un stâlp, iar de acolo drept la vârful dealului, de asemenea un stâlp, şi de acolo peste pârâu, într-un stejar, <a> făcut bour.

Astfel, domnia mea, cu întregul Sfat al domniei mele, văzând că le este dreaptă ocină şi dedină, şi de la unchiul domniei mele, Petru voievod, de asemenea danie şi întărire pe acest sat mai sus scris, Războiani, domnia mea am dat şi am întărit sfintei mănăstiri <Sfântul>[1] Ilie Proorocul, ca să fie şi de la noi sfintei mănăstiri dreaptă ocină <şi întărire>[1] şi uric, cu <tot>[1] venitul, acest sat Războianii.

Iar dacă se vor ivi oarecare drese, în oarecare vreme, <de la domnia mea>[1] sau de la Ştefan Tomşa voievod, acele drese să nu se creadă. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7131 <1623> luna decembrie 21.

† Însuşi domnul a poruncit.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Lucoci <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, scris în prima jumătate a sec. XIX>: 7132 <1623> dechemvr(ie) 21. Hrisovul de la Radul v(oie)v(o)d cu copii de tălmăcire. No.6.

<Din a doua jumătate a sec. XVIII>: Isaie Balmoş monah <m.p.>; Visarion Fanah (?) monah <m.p.> <şi o semnătură indescifrabilă a unui paharnic>.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, XIV/6. Orig., hârtie difolio (42x27,7 cm.), rupt la îndoituri, pecete domnească mijlocie (4,5 cm. în diam.) timbrată, având în scut capul de bour cu steaua între coarne, semiluna şi soarele de o parte şi de alta a botului, o coroană închisă deasupra scutului, flancată de cifrele arabe 16 şi 12 <anul 1612>, iar în exergă, între două cercuri perlate, legenda: Іѡ Стефан Петръ воевода, Божию м(и)лостю, госп(о)д(а)р(ъ) З(є)мли М(о)л(давс)кои хр̃істі (Io Ştefan Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7181)[2].

Cu o trad. de la sfârşitul sec. XVIII.

Arh. St. Bucureşti, A.N., MMV/31, nr. 273 (rez. din 1835 într-un opis).

Inst. de Ist. „A.D.Xenopol"-Iaşi, ms. M. Costăchescu, <*Doc. mold. de la Radu Mihnea vv.*>, nr.2016 (581), f.7460-7463 (text sl.) şi f.7457-7459 (trad.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, I_2, p.159-161, nr. 93 (orig. şi trad. rom. şi legenda sl. a peceţii cu observaţia că aceasta a putut fi lipită în sec. XVIII de Hrisant ieromonah); *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.253-254, nr.339 (trad. după ms. M. Costăchescu).

[1] Rupt în orig.

[2] Pecetea lui Ştefan Petriceicu voievod a fost pusă mai târziu pe locul celei a lui Radu Mihnea voievod.

www.dacoromanica.ro

† Иѡ Радѹл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѿж(е) прїидошѣ пред нами и прѣд ѹсими нашеми молдавскими волѣри киѣгинѣ Пъраска Кръсаска съ с(ы)н(о)ве еи, Гєѡргїе и Пътръшкаи, и иншиχ с(ы)н(о)ве еи по доброю волю, неким непонѹжден а ни присиловани, и продали иχ правою wти(и)иѹ, и дѣдн(и)нѹ, и викѹпленїе едно село на имѣ Портъреціїи, на рѣцѣ Смила, ѹ волост Тѹтовскою, съ мѣст за ставове и за млин на тое рѣцѣ wт ѹрик и нарѣденїе что имали wт Костаитии воєвода. Таа wни продали нашемѹ вѣрномѹ волѣринѹ Симїѡн великїи спътар радї три ста и петдесѣт талери витиχ.

Ино мы видѣвше добро волио иχ токмеж(ь) и исплъною заплатѹ, а ми такождере и wт нас дали, и потвръдили есми нашемѹ вѣриомѹ виш(е) писаниомѹ волѣринѹ Симїѡи великїи спътар тое прѣд речениое село на имѣ Портъреціїи съ мѣст за ставове на потоцѣ Смила. Тѣм радї како да ест емѹ и wт нас ѹрик и правою викѹпленїе съ въсѣм доχодом. Ии да сѣ не ѹмишает.

Пис(а) ѹ Йс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ҃ѕ҃рл҃в҃ дек(емврие) к҃s҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Дѹмитрашко Щефан вел лог(о)ф(є)т ѹч(и) <m.p.>.

† Мармѹре <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, cneaghina Părasca Crăiasa cu fiii ei, Ghiorghie şi Pătrăşcan, şi alţi fii ai ei, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină şi cumpărătură, un sat anume Portăreşti, pe râul Smila, în ţinutul Tutova cu loc de iazuri şi de mori, pe acelaşi râu, din uric şi dres, ce au avut de la Costantin voievod. Acesta au vândut-o credinciosului nostru boier Simion mare spătar, pentru trei sute şi cincizeci de taleri bătuţi.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, şi noi de asemenea şi de la noi am dat şi am întărit credinciosului boier mai sus scris, Simion mare spătar, acel înainte zis sat, anume Portăreştii, cu loc de iazuri pe pârâul Smila.

Pentru aceea ca să-i fie şi de la noi uric şi dreaptă cumpărătură, cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7132 <1623> decembrie 26.

† Însuşi domnul a poruncit.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Marmure <a scris>.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CXLI/8, Orig., hârtie, cerneală cafenie, pecete domnească aplicată în ceară roşie, pierdută.

Ibidem, CXLIV/110 (trad. din a doua jumătate a sec. XVIII).

Bibl. Acad. Rom. – Bucureşti, A3141 (fost Ms. rom. nr. 5181); f. 42 (trad. rom într-o condică scrisă în 1767).

EDIŢII: Antonovici, *Doc. bârlădene*, III, p.31, nr.XX (trad. rom. prescurtată, cu ziua: 27); *D.I.R.*, A, XVII, p.254-255, nr.340 (trad. după orig.).

www.dacoromanica.ro

1624

www.dacoromanica.ro

† Иw Радѹл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Землї Мѡлдавскон. Сѫж(є) г(о)с(по)д(ст)вѹ ми дали и поновили и потвръдили єсми м(о)л(є)бници н(а)шим калѹгером wт св(ѧ)таа монастир Пангараць wт исписок за потвръжденїє что wни имали wт Стефан Томша воєводї на ихъ правлаа wтн(и)нѹ и дѣднинѹ что wни имает даание wт Павел иноκ и братове емѹ, Бълан и Самсон, с(ы)н(о)ве поп Холобаа, єдиа виноградѹ, что єст въ ѯотар Богдънещим съ сѣдове и съ вес мѣст, елико держат ѹграждениѣл, и съ дѹмове, и пивиц.

Тѣм радї, како да єст и wт иас св(ѧ)тѧи монастир таа виноградѹ, съ въсем доѯодом, даанїє, и потвръжденїє, и ѹрик, непоколѣвимѹ иноκолиж(є) иа вѣки, прѣд сим листом н(а)шим.

ѹ Йс, въ л(ѣ)т(о) ѯ҃зр҃лѵ ген(ариє) з҃.

† Сам г(о)с(по)д(и)нъ велѣл.

† Дѹмитрашко Щефан вел лѡг(о)ф(є)т ѹч(и) <m.p.>.

† Лѹкоч <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am înnoit şi am întărit rugătorilor noştri călugări de la sfânta mănăstire Pângăraţi, din ispisoc de întărire ce ei au avut de la Ştefan Tomşa voievod, dreapta lor ocină şi dedină, ce ei au danie de la Pavel călugăr şi fraţii lui, Bălan şi Samson, fiii popii Holoba, o vie ce este în hotarul Bogdăneştilor, cu grădini şi cu tot locul cât ţine îngrădirea şi cu casele şi pivniţa.

Pentru aceea, să fie şi de la noi sfintei mănăstiri acea vie, cu tot venitul, danie şi întărire şi uric, neclintit niciodată, în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7132 <1624> ianuarie 7.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Lucoci <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Pângăraţi, III/26. Orig., hârtie difolio (31,5x20 cm.), filigran, cerneală cafenie, pecete domnească mijlocie (4,5 cm. în diam.), aplicată în ceară roşie, deteriorată; cu o trad. rom din 1909 mai 5 a lui Stoica Nicolaescu şi cu un rez. din 1901 august de Ilie Bărbulescu.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.255, nr.341 (trad. după orig.) şi p. 439 (foto); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.53, nr.184 (rez.).

150 1624 (7132) ianuarie 7, Iaşi

† Иw Радѹл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскѡи. Сѫж(є) г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми дали и поновили и потвръдили єсми

www.dacoromanica.ro

с(вѧ)тѧи мѡлви мѡнастир рекомаа С(вѧ)тїи Илїе Прѡр(о)к на иχ права wтн(и)нѫ wт исписок за пом(и)л(о)ваніе чтѡ имали за даніе и за м(и)л(о)ваніе wт [Стє] Стефан Томшѣ воєводї съ великою клѣтвѡ на єднаа вѫкатъ за wтн(и)нѫ wт село Шкѣи и съ четирим домовѣ и съ єдна вѫката землї wт хотар том селаа что тот село Шкѣии и тот хотар єст право г(о)сп(о)д(а)рско прислѫшен къ wкол Сѫчавскаго тръгаа нашег(о) градї.

И извравχ им тот мѣст wт поченшї хотар wт брег прав на дорогѫ что прїиндет wт монастир, а wт толѣ выш(є) до един хрѫш что єст знаменан съ тѫр, а wт толѣ на дорогѫ ди єднаа камен погривенаа, а wт толѣ через став даж(є) до мост домовн и на бахнь оу вниш(є) даж(є) до оуст єднои долини, еж(є) прїиндет wт кръницѫ Ръдѫшкънвн, а wт толѣ право до кръницѫ, а wт толѣ право до єдна могнло оу добровѣ, а wт толѣ ѕ виш, до єдна могилаа ниж(є) тѫр, что подли дорогѫ, то єст вес хотар.

Тѣм радї како да єст и wт г(о)с(по)д(ст)в(а) ми св(а)тѣи м(о)л(є)ви монастир Илїіа Прѡр(о)к тот вниш(є) писан село Шкѣии правиа wтн(и)нѫ, и даніе, и потвръжденіе, и ѕрик съ въсем доходом нипоколѣбїмѫ им николиж(є) на вѣки вѣчнїи.

И по нашим животѡ, кто бъдет г(о)сп(о)д(а)ръ wт дѣт(єи) нашиχ, или wт нашег(о) рода, или вѫдоу ког(о) Б(ог)ъ изберет г(о)сп(о)д(а)рем витї н(а)шеи Землемї Мѡлдавстѡ тот би им непорѫшил нашег(о) потвръжденіе, нъ али ави им дали и ѫкрѣпили за что єст им праваа даніе и м(и)л(о)ваніе. И кто с(ѡ) покоснт разорнти нашег(о) потвръжденіе и ѫстроеніе тъ да єст трѣклѣт и проклѣт wт Г(оспод)а Б(ог)а сътворшаго н(є)во и землї, и wт Пр(ѣ)ч(и)стаа ег(о) М(а)т(ер)и, и wт т҃и҃ї С(вѧ)тиχ С҃(ть)цы Никеискиχ, и wт въси с(вѧ)тиχ, амин.

Протож(є) никто да не имает ѫмишати с(ѡ) прѣд сим листом н(а)шим.

Пис(а) ѕ Йш, в(ъ) л(ѣ)т(о) χ҃зр҃лв҃ ген(арие) з҃ д(ь)нїи.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Дѫмитрашко Щефан вел лог(о)ф(є)т ѫч(и) <m.p.>.

† Лѫкоч <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am înnoit şi am întărit sfintei rugi, mănăstirii numite Sfântul Prooroc Ilie, a lor dreaptă ocină, din ispisoc de miluire ce au avut de danie şi de miluire de la Ştefan Tomşa voievod, cu mare blestem, o bucată de ocină din satul Şchei şi cu patru case şi cu o bucată de pământ din hotarul acelui sat Şchei şi acel hotar este drept domnesc ascultător de ocolul târgului Suceava, cetatea noastră.

Şi li s-a ales acel loc şi începe hotarul din mal drept la drumul care vine de la mănăstire, iar de acolo în sus, la un păr, care este însemnat cu un bour, şi de acolo

www.dacoromanica.ro

pe drum la o piatră îngropată şi de acolo până la podul casei şi pe bahnă în sus până la gura unei văi, care vine de la Fântâna lui Răduşcă, şi de acolo drept la fântână, şi de acolo la o movilă în dumbravă, şi de acolo în sus la o movilă, din jos de bour, ce este lângă drum. Acesta este tot hotarul.

Pentru aceea ca să fie de la domnia mea sfintei rugi, mănăstirii Proorocul Ilie, acel mai sus scris sat, Şchei, dreaptă ocină şi danie şi întărire şi uric cu tot venitul, neclintit, lor, niciodată, în vecii vecilor.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al Ţării noastre a Moldovei, acela să nu le clintească întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentru că le este dreaptă danie şi miluire. Iar cine s-ar ispiti să strice întărirea şi întocmirea noastră acela să fie de trei ori blestemat şi blestemat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului, şi de Preacurata lui Maică şi de 318 Sfinţi Părinţi de la Nicheia şi de toţi sfinţii amin.

Pentru aceea, nimeni să nu aibă a se amesteca înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7132 <1624> ianuarie 7 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

Lucoci <a scris>.

Muzeul judeţean Suceava, Documente sub dată. Orig., hârtie, cerneală cafenie, pecete domnească timbrată.

Inst. de Ist. „A.D.Xenopol" – Iaşi, Fotografii III/42 (foto).

Arh. St. Suceava, Fond personal II/6, Ms. Teodor Balan, *Documentele mănăstirilor din Bucovina*, V, p.300-303 (orig. sl. şi trad. rom..)

EDIŢII: Balan, *Doc. bucovinene*, I, p.149 (menţ.); *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.255-256, nr.342 (trad. după orig.).

151 1624 (7132) ianuarie 7, Iaşi

Noi Ioan Radul voevod, Boj(iiu)[1] milostiiu, gospodar Zemli Moldavscoi. Scriem domniia me slugii noastre Condrei visternicel din Ţibucani, dămu-i ştire că s-au jăluit al nostru boiariu credincios Neculachi stol(ni)[1]c cel mare pre Petre din Strâmbi, zicând înaintea domnii mele că şi-au făcut o moară pre locul stolnicului în tăriia sa.

Pentru aceia, dacă vei vide carte domnii meale iar tu să mergi să opreşti ace moară şi pâine ce va hi şi ce să va strânge să ste bine şi să le dai zi să stea de faţă înnainte domnii mele când va vre boerinul nostru stolnicul şi să le faci de zi. Aceasta scriem şi într-alt chip să nu fie.

www.dacoromanica.ro

U Ias, let 7132 <1624> ghenar 7[2].
Însuş(i)1 domnul au poroncit.
Veliţii boeri au învăţat.

După Băleanu, *Documente*, în „Ioan Neculce", fasc. 6 (1926-1927), p.216, nr. CLXXVIII. Copie în condica de acte ale moşiei Braniştea, jud. Iaşi.

[1] Aşa în textul editat.
[2] În acelaşi text, menţiunea: „L(ocul) p(eceţii) g(ospod)".

152 1624 (7132) <după ianuarie 7>

Noi Radul voevod, Bojiiu milostiiu, gospodar Zemli Moldavscoi. Adică au venit înaintea noastră şi înnaintea alor noştri boeri al nostru credincios boiariu Neculachie stolnicul cel mare şi s-au pârât de faţă cu sluga noastră Petre pitărel din Strâmbi pentru moară ce-au făcut Petre pre un vad ce iaste pre a triia parte din tot satul din Strâmba, pre vale satului; şi dintr-acela vad doao părţ(i) sântu a boiarinului nostru Niculachie stolnic şi a giupânesii lui, Maria fata Boului vistiernic, iar a tria parte iaste a Petrei. Iar Petre, el au vrut să ţie însuşi acel vad şi s-au fost şi mai pârât înnainte lui Ştefan vodă în doă rânduri ş-au fost hotărât cu boeri şi cu slugi domneşti şi cu mulţi oameni buni cum au arătat al nostru boiariu ce-i mai sus scris şi cărţi de pără de la Ştefan vodă.

Iar după acea, s-au sculat Petre, al treile, şi iară au părât pe Neculachi stolnic şi pre acei hotarnici, anume: Fătul stolnicel şi Nichifor păhărnicel din Şerbeşti cum ei n-au fost hotărât cu dreptul ...[1]

După A. Băleanu, *Documente*, în „Ioan Neculce", fasc. 6 (1926-1927), p. 216-217, nr.CLXXIX. Copie incompletă în condica de acte ale moşiei Braniştea, jud. Iaşi.

Luna şi ziua după doc. anterior (care se referă la aceeaşi chestiune).

[1] În textul editat urmează menţiunea: „Sfârşitul filei tăiat din condică".

153 1624 (7132) ianuarie 9, Iaşi

† Иш Радꙋл воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Дали есми сес листꙋ господства ми нашемꙋ м(о)л(е)бникꙋ кꙋр Ѳанасїе епископъ Романскомꙋ, на то свѣтынѣ си да ест моцен и силен съ сим

www.dacoromanica.ro

листом господства ми заборонитї хотар пасици сватнѣи си что ест ѳ Баковѣ, за виноградї баковскиχ, и никто тако да не смѣет ходитї товар паситї, или дрѣво, или прѫтиχ рѫбати, или инша роботѫ дѣлати въ тое лѣсаχ.

Ино тако ѯздрите сес лист господства ми, а ви да имаете поимаете тот чловѣкъ которомѫ wбрѣщѫт дрѣво рѫбатї, или съ товар ходитї, а wни да имает възиматї wт него все что бѫдет иматї, толико wставитї наг съ тѣло.

Протоже, никто тако да не смѣет дръжатї или wпирати, прѣд сим листом г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми.

Инак не ѯчините.

ѳ Їѵс, в(ъ) лѣт(о) ҳ҃зр҃лв҃ генарїе ф҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Дѫмитрашко Шефан вел лwгофет ѯч(и) <m.p.>.

Глигорчѣ <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului nostru chir Athanasie episcop de Roman, ca să fie sfinţia sa tare şi puternic, cu această carte a domniei mele, să apere hotarul prisăcii <sfinţiei sale>[1] ce este în Bacău, peste viile Bacăului, şi ca nimeni să nu îndrăznească a merge <acolo>[1] să pască vite sau să taie lemne sau nuiele sau alt <lucru>[1] să facă într-acea pădure.

Deci cum veţi vedea această carte a domniei mele, voi să aveţi a prinde pe acel om pe care îl vor găsi tăind lemne sau mergând cu vitele, iar ei să aibă a lua de la el tot ce va avea, să îl lase gol numai cu trupul.

De aceea, nimeni să nu îndrăznească a ţine sau a opri, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Altfel să nu faceţi.

La Iaşi, în anul 7132 <1624> ianuarie 9.

† Însuşi domnul a poruncit.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Gligorcea <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Bistriţa, I/5-6. Orig., hârtie (32x20,5 cm.), rupt în partea dreaptă, sus, pecete domnească aplicată în ceară roşie, pierdută.

Cu o trad. rom. din 1796 de Andrei tălmaciu căpitan.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.256-257, nr.343 (trad. după orig.) şi p. 440 (foto); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.53, nr.185.

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

† Изволеніїем Ѻ(тц)а, и съ поспѣшеніїем С(ы)на и съвръшеиием С(вм)т(о)го Д(8)ха. Їз, раб вл(а)д(ы)ка моего И(с8)с8 Х(рист)а, Иѡ Радѹл воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Ѻж(є) вл(а)гопроизволиχ(ом) г(о)с(по)д(ст)в(а) ми наших вл(а)гим произволеніем чистом и свѣтлим ср(ъ)дцемъ въсїѫ нашеѫ д(8)шеѫ и ѡт Б(ог)а помощїѫ съматрѣещи дрѣвним вл(а)гочистивим г(о)сп(о)д(а)рем и пом(и)л(о)вавших и ѡтвръдивших с(вм)тиχ моиастир тако и г(о)с(по)д(ст)в(а) ми дали и потвръдили есми и пом(и)л(о)вал(и) ѡт иас с(вм)таа моиастир рекомаа Бистрица, идеж(є) ест χрам Ѹспенїе Прѣ(чь)стѣи Б(огороди)це, съ глоабе и съ дешѹгѹбине что сътворити сѣ въ всѣχ селаχ моиастир вѹд(ь) въ кои в(о)лѡст. Й пръкълави и велици вътаж(и), и глобиици, и дешѹгѹбинари да не имает съдите село с(вм)тѣи моиастир, а аще вѹдет таковии ч(ь)л(овѣ)къ злыи или повиниеи съмрът, а волѣри да сътворѣт емѹ по законо и по дѣл его, а которїи мет ѡставите съ гловою ѡт закон да възмет калѹгери да не възимает иичта ѡт глоабе и ѡт дешѹгѹбине, ни пръкълави, ни велици вътаж(и), ии старосте, а ии глобиици, а ии дешѹгѹбинари, иъ да възимает глоабе и дешѹгѹбине калѹгери ѡт моиастир по правдѣм ѡт которїи ч(ь)л(овѣ)къ ѡставитемет ѡт закои повиниеи да възмѹт, и не погравлѣют ѡт дрѹгиχ людї, ѡт сел которїи не вѹдет виноват, але да възмет что вѹдет сам имат, которїи бъдет виноват, и да не погравлѣю ии родїтели ег(о), ии брат ег(о), ии родиниии его, тъчїю ащ(е) вѹдет с(ы)иъ съ ѡ(ть)цъ въ едии дом, ѡии да имает датї самѹ и платит за с(ы)на своег(о). Й ащели ж(є) вѹдет с(ы)иъ ѡсоблеи бъдет въ дом си ѡт родители своиχ сам ѡт севѣ да въздаст ѡтвѣт и да бъдет по правил с(вм)тое да ие погравит см виш(е) реченим с(ы)иа радї ѡ(ть)цъ, а ии ѡ(ть)цъ радї с(ы)нъ.

Й по нашим живот(ѣ) кто сѣ покѹсит разоритї сїѫ наш токмеж(ь) иж(є) п(о)м(и)л(о)вах наш(и) м(о)лебиици, гако да бъдет ѡ(ть)цем м(о)л(є)биик за ѡдъжди и за чѡвотї, а ѡии да имает Б(ог)а ѹмолити ѡ наших грѣси и ѡт грѣсмχ родїтелеχ и(а)шиχ, и за въсѣχ хрїстїаии. Й развроѹвїи сїга наш токмеж да ест проклѣт ѡт Г(оспод)а Б(ог)а, и ѡт <Прѣ>ч(ь)стаа его М(а)тер(ь), и ѡт въсѣχ с(вм)тиχ и да имают съпръиик прѣд страшиаг(о) Съдиш(а) Х(ристо)вѣ, и С(вм)тѣи Ѹспенїе Б(огороди)це, идеж(е) ест χрам.

И никто да с(м) ие ѹмишает никакож(є) прѣд сим листом наш(им).

8 Йс, χ҃с҃рлѣ геи(арие)ѣ.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Шефан <писал>.

Й развоииици да имити иχ и до г(о)с(по)д(ст)в(а) ми прииести.

www.dacoromanica.ro

† Cu voia Tatălui, şi cu ajutorul Fiului şi cu săvârşirea Sfântului Duh. Eu, robul Stăpânului meu Iisus Hristos, Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea cu a noastră bunăvoinţă cu inima curată şi luminată <din> tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui Dumnezeu căutând spre domnii de demult binecinstitori şi care au miluit şi întărit sfintele mănăstiri, aşa şi domnia mea am dat şi am întărit şi am miluit de la noi sfânta mănăstire numită Bistriţa, unde este hramul Adormirea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, cu gloabele şi cu deşugubinele ce se vor face în toate satele mănăstirii, din oricare ţinut vor fi.

Iar pârcălabii şi marii vătafi şi globnici şi deşugubinarii să nu aibă a judeca satele sfintei mănăstiri, iar dacă va fi un asemenea om rău, sau vinovat de omor, boierii să-i facă după lege sau după fapta lui. Şi care va fi lăsat cu gloaba după lege, să ia călugării, să nu ia nimic din gloabe şi din deşugubine nici pârcălabi, nici marii vătavi, nici staroştii, nici globnicii, nici deşugubinarii, ci să ia gloabele şi deşugubinele călugării de la mănăstire, după dreptate, de la care om va fi lăsat vinovat de lege să ia şi să nu prade de la alţi oameni din sat, care nu vor fi vinovaţi, ci să ia ce însuşi va fi avut, cel care va fi vinovat şi să nu prade nici pe părinţii lui, nici pe fratele lui, nici rudele lui, numai dacă va fi fiul cu tatăl într-o casă, el să aibă a da seamă şi să plătească pentru fiul său. Iar dacă fiul va fi deosebit de părinţii săi în casa sa, însuşi de la sine să dea răspuns şi să fie după pravila sfântă, să nu se prade mai sus zişii, fiul pentru tată, nici tatăl pentru fiu.

Iar după viaţa noastră, cine s-ar ispiti să strice această tocmeală a noastră, cu care am miluit pe rugătorii noştri, ca să fie părinţilor rugători de îmbrăcăminte şi de ciubote, iar ei să aibă a ruga pe Dumnezeu pentru păcatele noastre şi pentru păcatele părinţilor noştri şi pentru toţi creştinii. Iar cine ar strica această tocmeală a noastră, să fie blestemat de Domnul Dumnezeu şi de <Prea>curata lui Maică şi de toţi sfinţii şi să aibă pârâş înaintea înfricoşătoarei judecăţi a lui Hristos şi Sfânta Adormirea Născătoarei de Dumnezeu, unde este hram.

Şi nimeni să nu se amestece, nici cum, înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, 7132 <1624> ianuarie 10.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Ştefan <a scris>.

Iar pe tâlhari să-i prindeţi şi să-i aduceţi la domnia mea.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Sf. Sava – Iaşi, XXXIV bis/12. Orig., hârtie (32,5x20,5 cm.), filigran, cerneală cafenie, pecete domnească aplicată în cerneală roşie, stricată.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.257-258, nr.344 (trad. după orig.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.53-54, nr.186 (rez.).

www.dacoromanica.ro

† Иw Радоулъ воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскоє. Дали и потвр(ъ)дили єсми м(о)л(є)вником нашим калѹгером wт с(вѧ)таа монастир Съкѹл нѣкиx полѣниx что сѧ именѹют Полѣна Тръгѹл, еж(є) вили г(о)сп(о)д(а)рскиx wт хотара тръга Нѣмца wт исписок за тажѣѹ что имали wт самомѹ г(о)с(по)д(ст)в(а) ми wт прѣдниж г(о)сп(о)д(с)тво, когдаа хотарил им м(о)л(є)вник наш Павел еписк(о)пъ и Іwнашко спътар съ многи люд(и) добри и стари, wкож(є) било знамєнанио въ оурикове с(вѧ)тѣи монастир, что сѹт за даанїє wт Єримїа Могила воєвода. Тѣм радї wкож(є) да єст wт нас тѣx полѣни тоє с(вѧ)тѣи виш(є) писаннѣи монастир Съкѹл даанеж и м(и)лованїю и потвръжденїю съ въсѣм доxодом непорѹшени [иепорѹшенни] неколиж(є) на вѣки вѣчии. Ин да сѧ иє ѹмишают.

Ѹ Ис xрс гєн(арие) гї.

† Сам г(о)с(по)д(и)нъ велѣл.

Дѹмитрашко Щефан вел лwг(о)ѳ(ъ)т ѹч(и) <m.p.>.

† Тома <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Am dat şi am întărit rugătorilor noştri călugărilor de la sfânta mănăstire Săcul nişte poiene ce se numesc Poienile Târgului[1], care au fost domneşti, din hotarul Târgului Neamţ, din ispisoc de pârâ ce au avut de la însumi domnia mea, din domnia de mai înainte, când le-a hotărnicit rugătorul nostru Pavel episcop şi Ionaşco spătar, cu mulţi oameni buni şi bătrâni, cum a fost însemnat în uricele de danie ale sfintei mănăstiri ce sunt de la Eremia Moghila voievod.

Pentru aceea, să fie de la noi acele poieni acestei sfinte mănăstiri mai sus scrise Săcul danie şi miluire şi întărire cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Altul să nu se amestece.

La Iaşi, 7132 <1624> ianuarie 13.

† Însuşi domnul a poruncit.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Toma <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, CXXX/22. Orig., hârtie difolio (30,7x19,5 cm.), pecete domnească aplicată în ceară roşie, deteriorată.

Ibidem, CXXXI/36, (nr. 9) (două trad. vechi).

EDIŢII: „Tinerimea Română", XIII (1895-1896), p.237, nr.12 (rez.); *D.I.R.*, A, XVII, vol. V. p.258, nr.345 (trad. după orig.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.54, nr.187 (rez.).

[1] Cuvintele Полѣна Тръгѹл (Poienile Târgului), scrise cu altă cerneală pe loc lăsat liber.

www.dacoromanica.ro

† Иѡ Радѹл воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Ѡж(є) г(о)с(по)д(ст)в(а) ми дали и потвръдили есми м(о)л(є)вником нашем калѹгером wт с(вѧ)таа монастир Съкѹл єдин врѣд за млен что єст на гръло Пѹтною, wт къ западъ, въ село Пѹрчелєци wт нарѣдєнїю за м(и)лованїю что имал wт Стефан Томшѣ воевода, что тот врѣд за млен дал с(вѧ)тѣи монастир Ґїѡргє бив столник и кнѣгинѣ его, Настасїѧ, въ за д(ѹ)ша им и чадом им. И да имает написатї иχ въ с(вѧ)тїи великїи помѣник.

Тѣм радї да бъдет им и wт нас дааніе, и милованіе, и потвръжденіе тот врѣд за млен с(вѧ)тѣи виш(є) писанѣи монастир Съкѹл, непорѹшенѹ николиж(є), на вѣки, прѣд сим листом н(а)шем.

ѹ Йс, в(ъ) л(ѣ)т(о) χ҃зр҃лв҃ ген(ариє) г҃ї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Дѹмитрашко Щєфан вел лѡг(о)ф(є)т ѹч(и) <m.p.>.

† Щєфан <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit rugătorilor noştri călugărilor de la sfânta mănăstire Săcul un vad de moară ce este la gârla Putnei, dinspre apus, în satul Purceleşti, din dresele de miluire ce au avut de la Ştefan Tomşea voievod, pe care vad de moară l-a dat sfintei mănăstiri Ghiorghie, fost stolnic, şi cneaghina lui, Nastasia, pentru pomenirea lor şi a copiilor lor şi să aibă a-i scrie în sfântul mare pomelnic.

Pentru aceea, să le fie şi de la noi danie şi miluire şi întărire acel vad de moară sfintei mănăstiri mai sus scrise Săcul, neclintit niciodată, în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7132 <1624> ianuarie 13.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Ştefan <a scris>.

Arh. St., Bucureşti, M-rea Neamţ, LXIX/5. Orig., hârtie difolio (31,3x19,5 cm.), filigran, cerneală cafenie, pecete domnească aplicată în ceară roşie sfărâmată.

Ibidem, XXXVI/62 (nr.5) (menţ. într-un opis din prima jumătate a sec. XIX)..

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.258-259, nr.346 (trad. după orig.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.54, nr.188 (rez.).

www.dacoromanica.ro

† Иw Радꙋл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Ѡж(є) прїидошѧ прѣд нами и прѣд нашими волѣри, м(о)лєвницї наши, єгꙋмєи и вєс съвор wт с(вѧ)таа монастир Тазловстѣї и жалwвалї нам съ великою жалꙋвꙋ на Бъчок вив вел дворник, рекꙋч єре къда вилw при дни Костаитии воєвода, wи възѧл єдна вꙋкатꙋ земли, селw с(вѧ)тѣи монастири, wт Колцеци, къ селw его, Шербеци.

Ино мы, тако ꙋвидѣхом им толика жалꙋв и присиловаиїє, и нарѣденїи за хотърът:[1] еще. Ж(є) ꙋказал прѣд нами wт Стефаиа воєводѫ, и за потвръжденїє wт иних прѣдних г(о)сп(о)д(а)рєх, и wт иас такождерї далї и потвръднлї єсми м(о)лєвиком нашим виш(є) писаиї калꙋгером wт с(вѧ)таа мwнастир Тазлъоу, како да имает дръжатї покꙋда из вѣка вило хотар их, како имает и исписок wт Алеѯандрꙋ воєвода.

И ии да с(ѧ) не ꙋмишает.

ꙋ Иѭс, хѯрѧ ген(арие) гї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)ин вел.

Дꙋмитрашко Шефан вел лwг(о)ф(є)т <m.p.>.

† Власїє <писал>.

<Pe verso, scris în aceeaşi vreme> Ѡт Рад:л воєвод(а), на село Концеци(и).

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, rugătorii noştri, egumenul şi tot soborul de la sfânta mănăstire Tazlău şi s-au jeluit nouă, cu mare jalobă asupra lui Băcioc fost mare vornic, zicând că atunci când a fost în zilele lui Costantin voievod, el a luat o bucată de pământ din satul sfintei mănăstiri din Colţeşti, la satul lui, Şerbeşti.

Deci noi, cum am văzut atâta jalobă şi asuprire a lor, şi drese de hotărnicie[1] încă au arătat înaintea noastră, de la Ştefan voievod şi de întărire de la alţi domni, de la noi asemenea am dat şi am întărit rugătorilor noştri mai sus scrişi, călugărilor de la sfânta mănăstire Tazlău, ca să aibă a stăpâni, pe unde din veac a fost hotarul lor, cum au şi ispisoc de la Alexandru voievod. Şi altul să nu se amestece.

În Iaşi, 7132 <1624> ianuarie 13.

† Însuşi domnul a poruncit.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Vlasie <a scris>.

<Pe verso, scris în aceeaşi vreme>: De la Radul voievod, pe satul Conţeşti.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Bucureşti, M-rea Tazlău, VI/5-6. Orig., hârtie (31,7x21,5 cm.), filigran, rupt la îndoituri, pecete domnească aplicată în cerneală roşie, stricată. cu legenda în exergă (putându-se citi: Ih Рад:л воєвода ... с(ы)нь Михнѣ воєвод(а) (Io Radul voievod ..., fiul lui Mihnea voievod).

Cu o trad. rom., din 1796 febr. 24, a lui Andrei tălmaciu căpitan.

Bibl. Centrală Universitară „Mihai Eminescu" – Iaşi, Ms. III-99, p.63, nr.6 (rez. gr. într-o condică din sec. XIX a mănăstirii Tazlău).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Ms. M. Costăchescu, <*Doc. mold. de la Radu Mihnea vv.*>, nr. 2244 (759), f.8199-8200 (text sl.) şi f.8197-8198 (trad.).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.259, nr.347 (trad. după Ms. M. Costăchescu) şi p.441 (foto); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.54, nr.189 (rez.).

[1] „hotărâtu" în orig.

158 1624 (7132) ianuarie 13, Iaşi

† Иw Радѳл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Зємли Молдавскои. Дали и поиовили єсми м(о)лєбник нашим калѳгером wт с(вѧ)таа монастир Тазлъѳ и иа ког(о) wни кют послатї, а wни да сѳт мwцни и силни, и сим листом нашим, държатї и wбранитї Йзерѳл и ѳстои wт тоє страно, и wт сїа по wба странах, и въсѣм газеркаии и грълами что сѳт wкръст газерѳ и wт къ селw, и wт къ газерѳ, и єдно добраво иж(є) єст с(вѧ)тѣи монастир.

И кто обрѣщет лwвитї их рив, или скажитї, или wрати или косити въ их мѣсто, а wии възимаетємѳ мрѣже, и волоачєле, и сѣкир wт браници, и все что въдет иматї. И кто въдет wратї без их волю да имает възиматїємѳ воли.

Протож(є) никто да не смѣют вълазити прѣд сим листон нашим.

ѳ Йс, хрлѣ ген(арие) гї.

† Сам г(о)с(по)д(и)нъ велѣл.

Дѳмитрашко Щефан вел лwг(о)ф(ъ)т ѳч(и) <m.p.>.

† Власїє <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Am dat şi am înnoit rugătorilor noştri călugări de la sfânta mănăstire Tazlău şi pe cine vor trimite ei, ei să fie tari şi puternici, cu această carte a noastră, a ţine şi apăra Iezerul şi gura, dintr-o parte şi din alta, pe amândouă părţile, şi toate iezercanele şi gârlele care sunt împrejurul iezerului şi dinspre sat şi dinspre iezer şi o dumbravă care este a sfintei mănăstiri.

Iar pe cine vor afla prinzând peştele lor, sau stricând, sau arzând sau cosind pe locul lor, ei să-i ia mrejele şi voloacele[1] şi securea, din branişte şi tot ce va fi având. Şi cine va fi arat, fără voia lor, să-i ia boii.

www.dacoromanica.ro

Pentru aceea, nimeni să nu îndrăznească a intra, înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, 7132 <1624> ianuarie 13.

† Însuşi domnul a poruncit.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Vlasie <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Sf. Sava-Iaşi, XXXIII/11. Orig., hârtie (32x20,7 cm.), filigran, rupt la îndoituri, pecete domnească aplicată în cerneală roşie (4,5 cm. în diam.), având în scut capul de bour cu steaua în şase colţuri între coarne, cu o coroană deasupra, mărginită de două steluţe, luna şi lancea în dreapta scutului, soarele şi sabia în stânga, iar în exergă, între cele două cercuri perlate legenda: „† Iw Радѹл воевода, Божїю милостїю, сынъ Михнѣ воевода. ѯ҃рк҃а" (Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, fiul lui Mihnea voievod. 7124). Cu o trad. rom. din a doua jum. a sec. al XVIII-lea de Enache polcovnic.

Bibl. Centrală Universitară „Mihai Eminescu" – Iaşi, Ms. III-99, p.108, nr.8 (rez gr. într-o condică din sec. XIX a mănăstirii Tazlău).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.260, nr.348 (trad. după orig.) şi p.442 (foto); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.54, nr.190 (rez.) şi descrierea peceţii, cu anul greşit în legendă: 7121 în loc de: 7124).

[1] „voloacele", aşa în orig.

159 1624 (7132) ianuarie 15

Tij, tij[1] di 15 ghenar 7132 <1624>.

Arh. St. Iaşi, Documente, CCLIX/3, p.22, nr. 40/5. Menţ. în copia din 1805 martie 7 a izvodului din 1804 septembrie 27 privitor la „moşiile clirosului din Bucovina".

[1] Se referă la documentele nr. 403 şi 4 din izvod: „Tij di la domn(ul) Ştefan pi o parte din Oroşeni, <ţin. Botoşani> ce au cumpărat Pătraşcu Udre ..." (vezi şi în acest volum doc. nr. 164).

160 1624 (7132) ianuarie 17, Iaşi

† Иw Радѹл воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Adecă a pârât de faţ(ă) înnaintea d(o)m(n)ii méle, la Divan, Gureş, fecioru lui Ştefan din Şuverténi, pe Macovei şi pe Guliian pentru o giumătate de sat din Scorţéni, ce-au dzis c-au cumpărat tată-său Ştefan de la Gavrilă Hărăşor, omul lor, ce-au fost dereptu 50 taler(e) bătute şi 50 de oi cu miei, ce-au făcut peste tot o

www.dacoromanica.ro

sută de taleri, bani buni. Dereptu acea, însuşi al nostru credinciosu boiarin Farchie dvornic glotnâi au mărturisit cu <s>[1]ufletul său înaintea noastră, când au fost trimis de <dom>[1]niia ... ia în gios la Fălciiu, ei s-au pârât d<e fa>[1]ţ<ă î>[1]naintea lui. Deci ei l-au <înt>[1]rebat pe Gureşu: are zapis au <b>[1]a? Gureş au dzis că n-are, căci că i-au fost luaţi tătar<ii> cu totul.

Deci nu l-au credzut, ce i-au dat lége să aducă nişte oameni buni bătrâni. Deci n-au adus ei 6 oameni, ce-au adus 6 sate, de-au mărturisit cu suflete<le> lor, cu mar(e) credinţă şi giurământiu, cum c-au cumpărat Ştifan, tatălu lui Gureş acea giumătate de sat din Scorţéni, dereptu o sutî de taler(i) bani buni. Deci deac-au agiunsu pre dânşii cu atâta mărturie, ei n-au avut cum şi în ce chip, ce i-au făcut ei mărturie, cumu o au arătat şi înnaintea d(o)m(n)ii méle.

Derept acea, s-au socotit cu lége direaptă c-au fost învăluindu Macovei şi Giuliian fără isprav(ă). Deci au rămas ei din toată lé<gea>[1] şi dinnaintea noastră, iar Gureş, elu s-au îndereptat şi ş-au pus ferâié.

Deci de-acmu înna<int>[1]e să-ş(i) ţâie ocina ş(i) cumpărătura, să-i hie direaptă ocină şi moşie <cu tot>[1] venitul ce v<a>[1] hi. Iar Macoveiu şi Guliian în véci să nu mai a<ib>[1]ă a pârî sau ceva a învălui pe Gureş, de această pârâ прѣд сим листом нашимъ.

8 Ꙗѕ, въ лѣто ҳ҃зр҃лв҃ ген(арие) а҃ї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Тъв8ч <писал>.

Arh. St. Iaşi, Documente, CCLIV/1. Orig., hârtie (31,8x20 cm.), rupt, restaurat, cerneală cafenie, pecete domnească mijlocie (4,3 cm. în diam.), aplicată în cerneală roşie, având în scut capul de bour cu steaua în şase colţuri între coarne, mărginit de sabie şi buzdugan timbrat de o coroană deschisă între două stele cu şase colţuri, iar în exergă, între două cercuri (primul, cel mare, perlat), legenda: „† Ꙗѡ Рад8л воевода, Божїю милостїю, с(ы)нъ Ми҂хнѣ воевода. ҳ҃зр҃кѧ" († Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, fiul lui Mihnea voievod. 7124).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.260-261, nr.349 (orig).

[1] Rupt.

161 1624 (7132) ianuarie 19

Io Radul v(oie)vod, cu mila lui Dumnezeu, domnul Ţărâi Moldovei. Iată au venit înnainte noastră şi înainte boierilor noştri sluga noastră Lupul biv spat(ar) cu un zapis de mărturie de la Ghedeon sân Voico log(o)f(ă)t, scriindu şi mărutisindu precum el, de bunăvoie lui, de nimene sălitu, nici asuprit, i-au vândut dreaptă a sa ocină şi moşie cât să va alege din satul Fiţingheşti, din vatra satului i pământu lui din ţarnă şi cu vad de moară şi cu vii ce au fost cumpărătură tatălui său Voico

www.dacoromanica.ro

log(o)f(ă)t de la Toma şi de la Andreica, i Stroie, i Nechifor, i Giurge, i Lupe, i Toader, ficiorii Popii, i Petre, i Ion, i Ivanu din Vinişeni, i Ivanu din Grozeşti, i Simion ot Purceleşti drept 80 taleri, bani gata.

Drept aceea, dacă am văzut noi a loru de bunăvoie tocmală şi plata deplină, domnie mea încă am dat şi am întărit slugii noastre Lupului spat(ar) acele părţi de moşie din satul Făţingheşti din vatra satului i pământuri în ţarnă, i vaduri de moară şi vie ca să-i fie danie şi cumpărătură şi întăritură cu tot venitul, neclătit niciodineoară, în veci.

Şi altul să nu să amestece[1].

Însuşi domnul au poruncit.

7132 <1624> ghen(arie) 19.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 572, f.84 v., Copie în condica mănăstirii Răchitoasa, scrisă la sfârşitul sec. XVIII.

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.55, nr.191 (rez.).

[1] Urmează, într-un cerc desenat de copist, menţiunea acestuia: „Pecete g(os)pod".

162 1624 (7132) ianuarie 19

Altă carte tot de la mărie sa Radul v(oie)vod precum au dat şi au întărit slugii sale Lupului spat(ar) pe a lui cumpărătură ce au cumpărat de la Ghidi(on) sân Voico biv log(o)f(ă)t a triia parte din satul Fiţingheşti şi a trie parte din vad de moară din gârla Putnii ce iaste parte în sat din ispisoc de cumpărătură ce au avut tatăl lui, Voico log(o)f(ă)t, de la Ştefan v(oie)vod care au cumpărat de la popa Crăciunu i di la soru-sa Chiriana, fiii Moişei, nepoţii Cernii, drept 30 de tal(eri).

Pentru aceea au dat şi i-au întărit ca să-i fie moşie în veci. Şi altul să nu se amestece.

Însuşi domnul au poruncit.

7132 <1624> ghen(arie) 19[1].

Dumitraşco Ştefan vel log(o)f(ă)t.

Toma <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 572, f.84 v., Copie prescurtată în condica mănăstirii Răchitoasa, scrisă la sfârşitul sec. XVIII.

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.55, nr.192 (rez.).

[1] Urmează, într-un octogon desenat de copist, menţiunea acestuia: „Pecete gospod".

www.dacoromanica.ro

163 1624 (7132) ianuarie 21

Suret scos de pe sârbie de pe o carte de l(a) Radul vod(ă), din l(ea)t 7132 <1624> ghen(arie) 21 d(i)ni.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domnu al Ţării Moldaviei. Iată am dat şi am întăritu domniia mea rugătorilor noştri de la sfânta mănăstire anume Berzunţul, pre al lor dreaptă ocină şi moşie, dintru a şasea parte din poiana Găuricea a patra parte, ce le ieste lor cumpărătură de la Avraam feciorul Nastii, nepotul lui Cazanu, din ispisocul de înpărţală ce-l au de la muma lori annume Nastea, de la Ion voievod, ce să numéşte Despotu şi de întăritură de la Petru voievod.

Pentru acéea, iată că am datu lor şi de la noi ca să le fie ocină şi moşie şi uricu şi întăritură pre acea din a şasea parte din poiana Găuricea a patra parte şi cu totu venitul. Şi altu nimenea să nu să améstece preste cartea domniei méle.

Însumi domniia mea poroncescu.

S-au tălmăcit de(n) sârbie de Procopie dasc(ăl) ot Mitropolie, l(ea)t 7271 <1763> ghenari 7 d(i)ni.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Bogdana, XLI/7. Trad.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.261, nr.350 (aceeaşi trad.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.55, nr.193 (rez.).

164 1624 (7132) ianuarie 26, Iaşi

Иѡ Радѹл воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Ѻж(е) далї и потвръдилї есми слѹги наш, Пътрашко ѹдрїи вив питар, и кнѣгинї его Марикъи, иχ правою wтн(и)нѹ и викѹпленїе wт исписоачи за [и] викѹпленїе, и за потвръжденїе что wнї ималї wт прѣдниχ г(о)сп(о)д(а)реχ, четврътаа част wт въсег(о) село Ѻръшѣн(и) и съ една волота ривна, имѣ Кривата, и съ полѣнами за сеножатї и съ став 8 село, что 8 волост Хърлъѹскомѹ, что таа ест им права и викѹпленїе, wт Рѹсѹл и wт сестривѣ ег(о), Инесїта и Мърика, с(ы)нѹве Гаврил Нѣмиш, внѹцї Кръчюн, иж(е) из праваго ѹрика что имал(и) wт Петра воевода, радї три ста талер сребрънихχ.

www.dacoromanica.ro

тѣм радї, да ест им и wт нас права wтн(и)нѫ, и викѫпленїе, и потвръжденїе, съ въсем доχодом.

И ин да с(ѧ) не ѫмишает.

Пис(а) ѫ Ис, в(ъ) л(ѣ)т(о) χ҃зр҃лв҃ ген(арие) к҃ѕ҃.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

† Боръл҃ѣнѫл <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată am dat şi am întărit slugii noastre, Pătraşco Udrea fost pitar, şi cneaghinei lui, Maricăi, dreapta lor ocină şi cumpărătură, din ispisoace de cumpărătură şi de întărire ce au avut ei de la domnii de mai înainte, a patra parte din tot satul Orăşeni şi cu o baltă de peşte, cu numele Strâmba, şi cu poiene pentru fânaţ şi cu iaz în sat, ce este în ţinutul Hârlău, care aceasta le este dreaptă cumpărătură de la Rusul şi de la surorile lui, Annesiia şi Mărica, fiii lui Gavril Nemiş, nepoţii lui Crăciun, din dreptul lor uric, ce au avut de la Petru voievod, pentru trei sute de taleri de argint.

De aceea să le fie şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură şi întărire cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7132 <1624> ianuarie 26.

† Domnul a spus.

† Borăleanul <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, începutul aceluiaşi act, cu unele erori şi apoi scris de mâini diferite în a doua jumătate a sec. XVIII>: 1) Orăşeni; 2) Num(ărul) 5.

<Din prima jumătate a sec. XIX>: 7132 <1624> ghenar 25. Hrisov în dialectul sirbesc atingătoriu de Orăşăni. No.1. <Cu caractere latine>: Orăşeni. Lit(tera) C. 1924.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, XXIX/1. Orig., hârtie difolio (31,5x19 cm.), filigran, cerneală cafenie, pecete domnească mijlocie, aplicată în ceară roşie, stricată.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, ms. M. Costăchescu, <*Doc. mold. de la Radu Mihnea vv.*>, nr. 1875, f.6949-6951 (text sl.) şi 6947-6948 (trad.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, I_2, p.162-163, nr.94 (orig. şi trad. cu câteva erori); *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.261-262, nr.351 (trad. după ms. M. Costăchescu).

165 1624 (7132) ianuarie 27, Iaşi

† Иѡ Радѫл воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли <Молдавскои>[1]. Ѡж(е) прїиде прѣд нами и прѣд ѫсими нашими волѣри Гаврил

www.dacoromanica.ro

Капшѣ пит(ар) и ѹказовал прѣд нами єдин запис за сведѣтелсво ѡт воинихъ прѣднїи и людї добриѫ имѣ Вас(и)лїе Тълмач, и Вас(и)лїе Ромъшчел, и Василїе Корпач, и Іѡиашко Стєжерѣнѹл, Вас(и)лїе Бърлич, и Даанчюл ѡт Хомица, и Хилип Ровѹл ѡт Строещи, и попа Іѡиашко ѡт там, и попа Глигорїе тиж(є), и ѡт инших люди добриѫ, како прїидє прѣд нїми Костии съ жеиа єг(о) Докица, дъци Мрика прєѹтѣса, радї єдна дължна что вил должен ѡи Капшеви пит(ар) съ петнадєсѣт талер сребр(ъ)ниѫ и съ три воли.

И ѡиъ въстало с(ѣ) и дал свою правою ѡти(и)ию, и дѣдн(и)нѹ єдна жирѣбїю ѡт села Строещ(и) съ въсем доҳодом и маи дали емѹ єдна пар камен млеиовою цѣновани радї пет талер.

Иио ми іако ѹвидѣҳом тоє виш(є) писаиоє токмеждѹ меж(є) ниѫ, а г(оспо)д(ст)в(а) ми пакиж(є) и ѡт иас дадоҳом и потвръдиҳом виш(є) реченномѹ Гаврил Капшїи пит(ар) тоа дом съ жирѣбїє и съ вес приҳод ѡт село Строещ(и) на Молдавѣ, и тоа пар камеи за млии, како да єст емѹ и ѡт иас съ въсем доҳодом.

И ии да с(ѧ) иє ѹмишаєт.

Пис(а) ѹ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃лв҃ геи(ариє) кз҃.

† Г(о)сп(о)д(и)иъ казал.

† Дѹмитрашко Шєфан вел лѡг(о)ф(є)т <m.p.>.

† Добрєнки <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri Gavril Capşea pitar şi a arătat înaintea noastră un zapis de mărturie de la oşteni de frunte şi oameni buni, anume: Vasilie Tălmaci, şi Vasilie Romăşcel, şi Vasilie Corpaci, şi Ionaşco Stejereanul, şi Vasilie Bârlici, şi Danciul din Homiţa, şi Hilip Robul din Stroeşti, şi popa Ionaşco de acolo, şi popa Gligorie de asemenea şi de la alţi oameni buni, că au venit înaintea lor Costin cu femeia lui, Dochiţa, fiica Măricăi preuteasa[2] pentru o datorie ce au fost ei datori lui Capşea pitar cu cincisprezece taleri de argint şi cu trei boi.

Şi ei s-au sculat şi au dat ocina şi dedina lor, o jirebie din satul Stroeşti cu tot venitul, şi i-au mai[2] dat lui o pereche de pietre de moară preţuite drept cinci taleri.

Deci noi, dacă am văzut această tocmeală mai sus scrisă între ei, domnia mea de asemenea am dat şi am întărit şi de la noi sus zisului Gavril Capşea pitar acea casă cu jirebie şi cu tot venitul din satul Stroeşti pe Moldova şi acea pereche de pietre de moară, să-i fie şi de la noi cu tot venitul.

Şi altul nimeni să nu se amestece.

Scris la Iaşi, anul 7132 <1624> ianuarie 27.

Domnul a spus.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt <m.p.>.

† Dobrenchi <a scris>.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Iaşi, Documente, CLVIII/11. Orig., hârtie (31,5x20,5 cm.), rupt la îndoituri, restaurat, pecete domnească mijlocie (4,5 cm. în diam.), aplicată în ceară roşie, neclară (lipsă partea cu numele domnului).

Ibidem, CDXVII/8 (trad. din 1806 aprilie 14, de Pavel Debrici de la Mitropolie); CDXVII/277, f.1 r., nr.3 (rez. într-un opis din 1840 decembrie 20).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.262-263, nr.352 (trad. după orig.).

---

[1] Omis în orig.

[2] Aşa în orig.

166 <1624 (7132) – 1625 (7133)> ianuarie 29

Iată eu, Dumitraşco Ştefan velichi log(o)f(ă)t, i Ionaşcu vel vor(ni)c de Ţara de Gios, i Nicoară vel vor(ni)c de Ţara de Sus, i Barnovsche hat(man) i pârcălab Sucevii, i Lupul vtorie log(o)f(ă)t. Adecă au venit înainte noastră Efrim de Şerboteşti ficiorul Nastei, nepotul lui Huru ce-au fost vor(ni)c, de bunăvoie lui, de nime nevoit, nici silit, ce de bunăvoie lui, s-au îndurat de au datu o parte de ocină din satu din Bănileşti, ce iaste de ţinut(ul) Bârladului, pre apa Bârladului, din giumătate de satu a patra parte ce s-au ales parte lui şi o au datu dinainte noastră Neculii Gheormii dreptu sufletul său şi a părinţilor săi ca să-i fie pomană, pentru căci el feciori din trupul său n-au avut.

Dreptu aceea, noi, văzându acestă dare şi miluire de bunăvoie, lui, de la noi, încă am făcut acestu zapis ca să-i fie de la noi de întăritură. Dreptu aceea, nime dintru surorile lui, sau dintru nepoţii lui, sau din rudele lui, nime că nu aibă a să amesteca.

Iar cine să va amesteca ca să fie proclet şi treclet de la domnul Dumnezeu, cel ce au făcut ceriul şi pământul, şi să nu-i agiute 318 Oteţi ce-s întru [vo] Nichie. De aceasta scriem.

<Iar pentru>[1] mai mare credinţa ne-am pus şi iscăliturile şi peceţile să să ştie.

Ghen(arie) 29 <fără velet>[2].

Dumitraşco Ştefan vel log(o)f(ă)t; Ionaşco vel vor(ni)c; Nicoară vel vor(ni)c; Barnovschie hat(man); Lupul iscal.

Eu, Ifrim Huru însumi scriu cu mâna me şi mărturisescu cu sufletul mieu cum am dat parte mea din satu din Bălineşti pentru sufletul cui l-au agonisit şi pentru sufletul nostru să-i hie în veci.

Arh. St. Bucureşti, Ms., nr.656, f.67, nr. 3. Copie în condica mănăstirii Bârnova, scrisă de Costantin Polimaz logofăt în 1796 octombrie 2.

www.dacoromanica.ro

Anul, după Dumitraşco Ştefan, mare logofăt (1623 noiembrie 24-1630 octombrie 28) şi Nicoară, mare vornic de Ţara de Sus (1624 februarie 27-1625 decembrie 22) (cf. Stoicescu, *Lista marilor dregători*, p.402 şi, respectiv, 405).

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold*, II, p.55-56, nr.196 (rez. cu aceeaşi datare).

---

[1] Omis
[2] Menţiune în copie.

167 1624 (7132) februarie 1, Iaşi

† Adecă eu, Ghianghea biv logofet, şi Ghiorghie vornicul de portă, şi Ion ce-u fost vornic şi alţi oameni bun(i) de la ţară, anume: Vasilie păh(ărnicel) den Iucşeşti, şi Păntelei păh(ărnicel) den Băloşăşt(i), şi Bosiioc den Bătrâneşt(i), şi Zahariia den Gloden(i), şi Raţă vătahul den Rusi.

Adecă au vinit, înnainte nostră, Vasilie Hasnăş şi cu soru-sa, cu Todosiia, şi cu altă sor(ă), cu Nas[s]tasiia, de bunăvoia lor, de nime nevoiţi, nici asupriţ(i) şi au vândut a sa direapt(ă) ocină şi moşâie, partea lor câtă să va alége den sat den Băloşeşt(i), cu vadu de moră şi cu loc de prisacă şi cu fânaţur(i) şi cu tot vinitul. Şi au vândut derept o sută şi dzéce taler(i) bun(i)[1], ca să-i hie lui moşâie şi ficiorilor lui, neclătit în véci. Şi au vândut slugei nostre lui Apostol, ce au fost pârcălab la Roman.

Pre mai mare mă<r>2turee ne-am pus şi peceţele, ca să s(e) ştie ...[3].

8 Їїс [ас], въ лѣто ҳзр҃лв҃ фев(рѳарие) а҃.

Їз, Гангѣ вив лωг(о)ф(є)т <m.p.>.

Ивн вив дворник искал <m.p.>.

Їз, Георге дворник <m.p.>.

† Eu, Vasilie Hasnăş, am făcut acest zapis.

Şi eu, Gligorie Hruşciu vătavul de la hatmanul, am fost într-această tocmalî şi mii-am pus eu pecéte.

† Într-această tocmal(ă) am fost şi eu, Toader diiacul de Tânis(lă)veşti, să se ştie.

†Eu, Ghiorghie Jora, писал.

<Pe verso, scris de mâini diferite în sec. XVIII>: 1) Zapisul Boloşeştilor de Hasnăş, в(о)лост Roman. 2) Şi Iucşăşti şi au vândut în Băluşeşti.

<Scris în sec. XIX>: 19 pământuri de la Vasâle Hasnăş şi surorile lui, din bătrânul Popăscul.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, XXXIX/7. Orig, hârtie difolio (32,5x21 cm.), cerneală cafenie, şapte peceţi inelare în cerneală.

Ibidem, XXXVI/29 (rez. într-un opis din prima jumătate a sec. XIX).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.263, nr.353 (orig.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.56, nr.197 (rez).

---

[1]Cuvânt scris cu altă cerneală.
[2] Omis.
[3] Un rând rupt.

168 1624 (71329 februarie 11, Suceava

† Иw Радѫл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскоє. Ѿж(є) г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми дали и потвръдили єсми кнѣгинии Мърики дъщи Крстѣ бив вел дворник своеи праваа wтнина и дѣднина wт половина село Блъжѣри, wт нижнѣа част что с(ѧ) изберет, wт где с(ѧ) зовет На Бугар, что иа Бъладѣ, v волост Текvч, и съ врvд за млии 8 Бръладѣ, wт исписок за викѫпленїє что имал w(тъ)цv еи Крстѣ дворник wт Єреніїа Могила воєвода, еж(є) вѣш(є) емv викvпленїє wт Iwи, и wт Неневѫ, и wт Гагvл и wт Фътvл, ѫси внvци мош Бъшмаг; и тиж(є) wт Митютелvл, и Москич, и Въскаи, и Чокин(ъ), и Ѩндрею и Тома, пакиж(є) vивкове мош Бъшмаг, wт испривилїє за мартvрїє что имал(и) wии wт Iwан воєвода.

Тѣм радї и wт г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми дали и потвръдили єсми кнѣгинии Мърики на таа част за wтнинv wт село Блъжѣри, что на Бръладѣ, v волост Текvч, и съ врvд за млии, v волост Брлад ѫкож(є) да єст еи права wтиина и дѣдиниа и исписок и потвръжденїє съ въсѣм доχодом, непорvшенv неколиж(є) иа вѣки.

Ии да с(ѧ) ие ѫмишает.

V Сvч(авѣ) χ҃зр҃лѣ҃ фев(рѫаріе) к҃а҃.

Д҃митрашко Щефан вел логофет.

Тома <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Adică domnia mea am dat şi am întărit cneaghinei Măricăi, fiica lui Cristea, fost mare vornic, a sa dreaptă ocină şi dedină din jumătate de sat Blăjari, din partea de jos ce i se va alege, de unde se numeşte La Buiar, ce este pe Bârlad, în ţinutul Tecuciului, şi cu vad de moară în Bârlad, din ispisoc de cumpărătură ce l-a avut părintele ei, Cristea vornic, de la Eremia Moghilă voievod, care i-a fost lui cumpărătură de la Ion, şi de la Neneu, şi de la Gagul şi de la Fătul, toţi nepoţii lui Moş Băşmag; şi

iarăşi de la Mitiutelul, şi de la Moschici, şi Văscan, şi Ciochin, şi Andreiu, şi Toma, iară nepoţii lui Moş Băşmag, din dresele de mărturie ce le-au avut ei de la Ioan voievod.

Drept aceea şi de la domnia mea am dat şi am întărit cneaghinei Măricăi pe acele părţi de ocină din satul Blăginari, ce sunt pe Bârlad, în ţinutul Tecuciului, şi cu vad de moară în apa Bârladului, ca să-i fie ei dreaptă ocină şi moşie şi ispisoc şi întăritură cu tot venitul, nestricat niciodată în veci.

Altul să nu se amestece.

La Suceava, 7132 <1624> februarie 21.

Dumitraşco mare logofăt.

Toma <a scris>.

După Ghibănescu, „T.Codrescu", An. II (1916), nr. 7 (octombrie), p.114, nr.49. Text sl. după orig., hârtie, pecete domnească de ceară, sfărâmată, ce se afla în proprietatea editorului.

Cu trad. lui Ghibănescu, *ibidem*, p.115.

169 1624 (7132) februarie 23, Iaşi

† Иѡ Радѹл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Молдавскоі. Scriem domnia mea slugii noastre Vas(i)lie diiac şi la Băzăcieanul. Dămu-ţi ştire că au pârât de faţă Mălaiul di Hreasca pre Platon şi pe Dumitraşco şi au dzis că-i îneacă morile lui cu hăleşteul lor printru cât ş-au suit iazul lor mai sus de cum au fost a părinţilor săi. Dereptu acéea deacă veţi vedea cartea dumnii méle iar voi să alegeţi oameni buni şi megiiaşi şi să căutaţi şi să-i tocmiţi să lase ei budăiul şi morile mai gios să poată îmbla şi morile lui Mălaiu cum au îmblat şi a părinţilor săi mai de înnainte vréme. Şi li s-au pus dzi să-ş(i) pogoară morile deacă să va curăţi gârla şi după scădzutul apii să aveţi a tocmi acolo şi să scrieţi o carte la noi cum veţi afla mai cu direptul cu sufletel(e) voastre.

Инак не ѹчините.

Пис(а) ѯ Ис, л(ѣ)то хзр҃лв҃ ф(е)в(рѹарїе) кг҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ реч(е).

Arh. St. Bucureşti, A.N., MMDXIX/9. Orig., hârtie (31,7x20 cm.), rupt la îndoituri, pătat, cerneală cafenie, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, slab imprimat.

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold*, I, p. 56, nr.198 (rez.); Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, *Colecţia Achiziţii Noi*, I, p.72, nr.980 (rez.).

www.dacoromanica.ro

† Иw Радѹл воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Сѫж(є) прїидошѣ прѣд нами и прѣд нашими, велици и мали, болѣри мѡлдавскои Тоадер wт Крѣцени, по его доброю воло, неким непонѹжден, а не присилован, нъ за ег(о) добро воло, и продал една стар wт село Крецѣни, что сѣ изверѣт част емѹ и внѹци емѹ, что ѹ в(о)лшст Тѹтовѣ, на потоцѣ Тѹтовѣ, и съ мѣсто за млен ѹ потоцѣ Тѹтовѣ, и продал нашемѹ вѣрномѹ и почтеномѹ болѣрин Некоар(ъ) великомѹ дворник Вишнѣи Земли радї шистдесѣт талери личнїих.

И wставше наш вѣрнїи болѣр иж(є) виш(є) пиш(є), и дал въ рѹк(и) емѹ ти виш(є) писаних п(и)н(ѣ)зи, шистдесѣт тал(ер) личних за исплъно.

Тѣм же ми видѣвше их доброю воло исплъною заплатѹ и wт нас єсми дали и <п>wтвръдили како да єст емѹ wт нас ѹрик съ въсѣм дѹходом емѹ, дѣти емѹ, и внѹци емѹ, и працюґрѣтом емѹ и въсѣмо родо ег(о) которїи съ изверет маи ближнїи, непорошен неколиж(є) на вѣки.

И ин да с(ѧ) не ѹмишает прѣд сим листом г(о)с(по)д(ст)в(а) ми.

ѹ Иc в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃лѳ҃ фев(рѹарие) кѳ҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Дѹмитрашко Щефан вел лwг(о)ф(ъ)т ѹч(и) <m.p.>

...[1] <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Toader din Creţeni, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci de bunăvoia lui, şi a vândut un bătrân din satul Creţeni, ce este în ţinutul Tutova, pe pârâul Tutova, ce se va alege partea lui şi a nepoţilor lui şi cu loc de moară în pârâul Tutova şi a vândut credinciosului şi cinstitului nostru boier Nicoară, mare vornic de Ţara de Sus, pentru şasezeci de taleri număraţi.

Şi s-a sculat credinciosul nostru boier care este mai sus scris şi a dat în mâinile lui acei mai sus scrişi bani, şasezeci de taleri număraţi, pe deplin.

Pentru aceea, noi, văzând plata lor deplină de bunăvoie, şi de la noi am dat şi am întărit, ca să fie de la noi uric cu tot venitul lui, copiilor lui, şi nepoţilor lui, şi strănepoţilor lui, care se va alege mai de aproape, neclintit niciodată în veci.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi, în anul 7132 <1624> februarie 27.

† Însuşi domnul a poruncit

Dumitraşco Ştefan mare logofăt <m.p.>.

...[1] <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua>: A mănăstirii Necoriţii. Let 7257 <1749> ian(arie) 25.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Bucureşti, M-rea Nicoriţă, X/3. Orig., hârtie difolio (29,5x20,5 cm.), filigran, rupt la îndoituri, pecete domnească mijlocie, aplicată în ceară roşie, pierdută.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.264, nr.354 (trad. după orig.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.56, nr.199 (rez.).

[1] Rupt în orig.

171 1624 (7132) februarie 29, Iaşi

Io Radul v(oie)vod, cu mila lui Dumnezău, domnu Ţării Moldovii. Iată au venit, înnainte domnii mele şi înnainte tuturor boierilor Moldovii noastre, sluga noastră Apostol ce-au fostu pârcălabu şi au adus un zapis de mărturie de la boierii de curte domnii mele şi de la alţi oameni buni şi slugitori ai curţii şi înnainte Lupului vt(orâi) log(o)f(ă)t, şi a Cârstii tretii log(o)f(ăt), i a lui Baico biv şăt(rar), i a lui Solomon biv pârcălab, i a Ursului Nădăbaico, şi a Cozmii vist(ernicel) din Măxineşti, i a Onuţului de colo şi a Savii diiacul, scriindu şi mărturisindu într-acel zapis în ce chipu au venit înnainte lor Dumitru Pârvul din satul Buruineşti, de nime nevoit, nici asuprit, ce de a lui bunăvoinţă, şi au vândutu a lui dreaptă ocenă şi moşie, a patra parte din tot satul Buruineşti, ce iaste în ţinutul Romanului, din vatra satului, din câmpu şi din ţar(i)nă şi din livez(i) şi din păduri şi din vad cu moară, pre apa Sirétului, pre aceasta au vândut-o slugii noastre lui Apostol ce-au fost pârcălabu, drept o sută de talere bătuţi.

Pentru aceea şi domnie mea, deacă am văzut acel zapis de mărturie de la boierii domnii mele şi de la alţi slujitori ai Curţii şi oameni buni şi de cinste şi a lor de bunăvoie tocmală şi plată deplin, domnie mea încă am dat şi am întărit pre acea parte de moşie ce mai sus scriem, a patra parte din satul Buruineşti, cu vad de moară şi cu tot venitul, ca să-i fie lui şi de la domnie mea dreaptă ocenă şi cumpărătură, cu tot venitul.

Şi altul nime să nu să amestece preste hrisovul domnii mele.

8 Ис, въ лѣто χзр҃лв҃ фев(рѳарие) к҃ф҃.

Domnul au zis.

Дѳмитрашко Щефан вел лог(о)ф(є)т.

Bibl. Acad. Rom. - Bucureşti, Ms. rom. nr.13, f.50r.-50v. Copie rom. în condica M-rii Bărboiu din Iaşi scrisă în 1796 octombrie 14 de Costantin Polimaz logofăt..

EDIŢII: Bianu, *Catalogul ms. rom.*, I, p.57 (rez.); *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.264-265, nr.255 (aceeaşi copie).

www.dacoromanica.ro

† М(и)л(о)стїю Б(о)жїю, Мы Иѡ Радѹл воєвода, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскон. Знаменито чиним и сим листом и(а)шем въсем кто на ним възрит или чтѡчїи ег(о) ѕслишит. Ѡж(є) тѡты истїнїи слѹги наше Гиѡрге Башот(ъ) и врат егѡ, Юрашко Башотъ, дїаци, дали и пѡтвръдили есми им ѡт нас ѕ наше Земли Мѡлдавскон иχ прави ѡти(и)ни ѡт правинχ и питомиχ испривелїіахъ за даанїе и за викѹпленїе что ѡни имали ѡт Стефана Тѡмшаа воевѡдї, две селици на имѣ Тътърѣнїи, что ѕ волѡст Хрълѡвѧ на потоци Милѣтинѣ, что тое село вилѡ право г(о)сп(о)д(а)ръ прислѹшен къ ѡкол Шипотем и селѡ Зверѣнїи пакиж(є) ѕ тое волѡст что тѡе селѡ било право г(о)сп(о)д(а)ръ прислѹшен къ ѡкѡл тръг Хрълѡвѧ, что на потоци Кръжоаѧ.

Тѧм радї како да єст им и ѡт г(о)с(по)д(ст)в(а) ми даанїе, и потвръжденїе, и ѕрик, и ѡти(и)ни, и викѹпленїе съ въсем доходом, им, и дѣтим иχ, и ѕиочатом, и прѣцорѣтѡм иχ, и въсем родѹ иχ, кто сѧ им изберет наиближиїи непорѹшеиѹ им на вѣкы.

Й хотар тѣм виш(є) писани селовѣ да єст имѹ ѡт въси сторони по своими старими хотари, по коуда из вѣкаа ѡжївали.

Й на то єст вѧраа и(а)шего г(о)сп(о)д(ст)ва мї виш(є) писаналгѡ, ми, Іѡ Радѹл воєвода, и прѣвъзлюбленаго с(ы)наа г(о)с(по)д(ст)в(а) ми Иѡ Алеѯандрѹ воєвѡдї, и вѣра боѣриχ наши: вѣра п(а)на Ишнашко великаго дворника Дѡлнѣи Земли, вѣра п(а)наа Некоаар(ъ) великаго дворникаа Горнѣи Землї, вѣра п(а)наа Тѹдорї и ...[1] пръкълавове Хотинскиχ, вѣра п(а)наа Мирон Бариовскїи хетмани и пръкълаб Сѹчабскѡи, вѣра п(а)наа Трофандаа постелникаа, вѣра п(а)наа Симиѡн спътарѣ, вѣра п(а)наа ...[1] чашникаа, вѣра п(а)наа Хризѣ вистѧрникаа, вѣра п(а)наа Некѹлаки столникаа, вѣра п(а)наа Миχаил Фортѹнаа комисаа, и вѣра въсѣχ бояриχ и(а)шеχ мѡлдаавскїи, великїими и малими.

Й по нашим жївотѧ и г(о)сп(о)дствованїе, кто бѫдет г(о)сп(о)д(а)ръ ѡт дѣти и(а)ше, или ѡт нашег(о) родаа, или паак ког(о) Б(ог)ъ изберет г(о)сп(о)д(а)рем бити наше Земли М лдаавстѧи, тот би им непорѹшел нашегѡ даанїе и потвръжденїе, иж ал(є) би им даали и ѕкрѣпили, за что єст им праваа даанїе и викѹпленїе.

Й нан бѡлши крѣпост и потвръжденїе томѹ въсе виш(е) писаномѹ велѣли есми нашемѹ вѣриомѹ и почтеномѹ волѣринѹ п(а)нъ Дѹмитрашкѡ Шефан великѡмѹ лѡгофет писати и наши печати привѣзати къ семѹ истиномѹ листѹ нашемѹ.

Пис(а) ѕ Ѧш, в(ъ) л(ѣ)то ҳ҃зр҃лѣ м(есѧ)ца март е҃ї.

www.dacoromanica.ro

Дѕмитрашко Щєфан вел лwг(о)ф(є)т <m.p.>.
Лѕкоч <писал>.

† Din mila lui Dumnezeu, Noi Io Radu Mihnea, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut, cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Gheorghe Başotă şi fratele lui, Iuraşco Başotă, dieci, le-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat şi le-am întărit de la noi, în Ţara noastră a Moldovei, dreptele lor ocini din dreptele şi propriile lor privilegii de danie şi de cumpărătură ce ei au avut de la Ştefan Tomşa voievod, două silişti, anume Tătărenii, ce este în ţinutul Hârlău, pe pârâul Miletin, care acel sat a fost drept domnesc, ascultător de ocolul Şipotelor, şi satul Zberenii, ce este pe pârâul Cârjoaia, iarăşi în acel ţinut, care acel sat a fost drept domnesc ascultător de ocolul târgului Hârlău.

Pentru aceea să le fie şi de la domnia mea danie şi întărire şi uric şi ocină şi cumpărătură cu tot venitul, lor şi copiilor lor, şi nepoţilor lor, şi la tot neamul lor, cine li se va alege cel mai aproapiat, neclintit, lor, în veci.

Iar hotarul acelor mai sus scrise sate să le fie din toate părţile după hotarele lor vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, Noi Io Radul voievod, şi a preaiubitului fiu al domniei mele, Io Alexandru voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ionaşco, mare vornic de Ţara de Jos, credinţa panului Nicoară, mare vornic de Ţara de Sus, credinţa panului Tudori ...[1] pârcălabi de Hotin, credinţa panului Miron Barnovschi, hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Trofanda postelnic, credinţa panului Simion spătar, credinţa panului ...[1] paharnic, credinţa panului Hrizea vistiernic, credinţa panului Neculachi stolnic, credinţa panului Mihail Fortuna comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al Ţării noastre a Moldovei, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentru că le este dreaptă danie şi cumpărătură.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Dumitaşco Ştefan, mare logofăt, să scrie şi să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

Scris la Iaşi, în anul 7132 <1624> luna martie 15.

Dumitraşco Ştefan, mare logofăt <m.p.>.

Lucoci <a scris>.

Muzeul judeţean Suceava, nr. 1696. Orig., perg., cerneală cafenie, pecete domnească mare (12 cm. în diam.), atârnată cu şnur de mătase împletit, având într-un scut ascuţit capul de bour cu o cruce între coarne, iar în exergă, între două cercuri, legenda: † Іw Радѳл воєвода, Б(о)жіїю м(и)л(о)стїю, с(ы)нь Михнѣ воєвода, господар Земли Мwлдавскои († Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, fiul lui Mihnea voievod, domn al Ţării Moldovei)

www.dacoromanica.ro

Inst. de Ist. „A.D.Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVI/34 (foto).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.265-266, nr.256 (trad. după orig.).

[1] Loc liber în orig.

173 1624 (7132) martie 15, Iaşi

Иw Радѹл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Adecă au venit înaintea noastră şi înniantea boiarilor noştri sluga noastră Pilat ce au fost clucer şi s-au pârât de faţă cu sluga noastră Neagoe ce au fost postelnic şi cu giupâneasa lui, Candachiia, ce au fost mainte după Bucioc dvornicul, printru nişte părţi de ocină din sat din Hânţeşti din cutul de sus, care părţi au fost cheltuite de mătuşea saa[1], anume Costanda, şi cu ruda ei toate părţile sale lui Bucioc dvornicul.

Deci Pilat şi cu feciorii săi s-au sculat că le-au fost lor moşie şi semenţie mai aproape. Deci au întorsu lui Bucioc dvornicul ...[2] jirébi şeasăzăci de taleri cu loc de moară şi cu vecini şi cu tot venitul a ...[2] altă jirébie ce au fost pusă zălog de soacră-sa, de Drăgălinaa, ce au fost ia ...[2] iar o au încă domniia dumi méle dintâiu, cum înşine am văzut zapis de la Bucioc de întoarcere, iscălit cu mâna lui.

Iar de doao jirébii ce au zis Neagoe şi cu fămeia sa carea scrie mai sus, că n-au întorsu Pilat lui Bucioc nici un ban pre acéle doao părţi, căci Pilat dirése ce au fost avându pre acéle doao părţi, el le-au pierdut, ce au adus mărturie pre boiarinul nostru Ghianghea logofetul şi au mărturisit cum însuşi ştie că au luat Bucioc banii de la Pilat şi pre acéle doao părţi de au rămas Neagoe şi cu fămeia saa[1] din toată légea, iar pre Pilat l-am îndireptat şi am luat de laa[1] dinsul 24 florinţi în visteriul dumi méli.

Iar de să vor afla în vreo vréme nescari dirése sau urice, acéle ca să nu să crează pre acélé părţi, ce să se rumpă. Şi de acmu nainte să n-aibă mai mult a pârî Neagoe şi fămeia saa1 pre Pilat de aiasta pârâ nice a dăbundi în veci naintea cartei dumi méle.

8 Йс, в(ъ) лѣто хзр҃лв҃ мартиє е҃і҃.

Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Дѹмитрашко вел лwг(о)ѳ(є)т <m.p.>.

Лѹкоч <писал>.

Arh. St. Bucureşti, Achiziţii Noi, CI/9. Orig, hârtie difolio (42,6x28,7 cm.), filigran, cerneală cafenie, pecete domnească timbrată.

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.266-267, nr.357 (orig.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.56, nr.200 (rez.); Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, *Colecţia Achiziţii Noi*, p.72, nr.981 (rez.).

[1] Aşa în orig.
[2] Loc liber în orig.

174 1624 (7132) martie 17, Iaşi

† Iw Радꙋл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Adecă domniia mea m-am milostivit şi am dat şi am miluit pre sluga noastră credincioasă Duca ce au fost uşér mare cu un sat, anume Teşeuţii, ce iaste direptu domnescu şi au fost ascultându de ocolul târgului Sucévei, pentru slujba direaptă, cu credinţă, ce au slujit noao şi ţărâi.

Deci să-i hie lui dare şi miluire cu tot venitul, şi lui, şi feciorilor lui, şi nepoţilor şi strenepoţilor lui şi înprăştiiaţilor lui şi a toată semenţiia lui, cine i să va alége mai aproape, neclătit niciodănăoară, în véci.

Şi, aşijderi, pre urma noastră, cine va dărui Dumnezău întru a noastră Ţară a Moldovei, din feciorii noştri, sau din sămenţiia noastră, sau hie cine va alége Dumnezău să hie domnu, tot ca să aibă lui a-i da şi a-i întări pre acela sat ce scriem mai sus, anume Teşeuţii. Iar cine să va ispiti să răsipască a noastră dare şi miluire, ca să hie treclét şi proclét de la Domnul Dumnezău ce au făcut ceriul şi pământul şi de la Precurata a lui Maică şi de la toţ(i) sfinţii şi de la Doisprădzéce Apostoli şi de la Trei sute optusprădzéce Svinţi Părinţi ce simtu în Nichei şi de la Patru Evanghelişti şi ca să aibă parte cu Iuda şi cu proclétul Aria, întru muncile vécilor, nesfârşite, amin.

8 Їс, въ лѣто ҳ҃зр҃лѕ҃ март(ие) ѕ҃ї.
† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.
Иw Радꙋл воєвода <m.p.>.
† Пътрашко <писал>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, LXXXIV/208. Orig., hârtie difolio (32x20 cm.), cerneală cafenie, pecete domnească timbrată.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.267, nr.358 (orig.).

175 1624 (7132) martie 20

7132 <1624> mart(ie) 20.

Ispisoc vechiu sârbăsc de la domnul Radul v(oie)vod. Iată au venit, înnaintea noastrî şi înnainte boieril(o)r noştri, Grigorii ficior Anii, nepot Zahariei şi strănepot

www.dacoromanica.ro

Anuşcăi, că de niminea silit, nici asuprit, ş-au vândut a sa dreaptă ocină şi moşii din uric de moşii ce au avut de la Petru v(oie)vod, câtă să va alegi partea lui, din sat(ul) Rusii Zavolui, din vatra satului şi din curătură şi din heleşteu şi din livez(i) şi cu loc de prisacă şi din ţarină 12 pământuri şi iarăşi patru pământuri ce şi le-au cumpărat el de la Ioan Ciuntul, ficiorul Maricăi, nepot Stancăi, prestrănepot Anuşcăi; pe aceeaş(i) au vândut-o, denainte noastră, boieriului nostru Lupul vtori log(o)f(ă)t, drept 30 taleri, bani gata, număraţi.

Şi iarăşi au venit, înnaintea noastrî şi denainte boieril(o)r noştri, Larion şi sora lui, Antimiia, feciorii Petrii, nepoţ(ii) Zaharii, prestrănepoţ(ii) Anuşcăi, ş-au vândut a lor dreaptă ocinî şi moşii, dintr-acelaş(i) uric şi dintr-acelaş(i) sat, toate părţile lor câte să vor alegi din vatra satului şi din curătură şi din fânaţ şi din loc de moarî şi din ţarină, 12 pământuri şi din tot venitul, iarăş(i) mai sus numitului boieriului nostru, drept 24 taleri, bani gata, număraţi.

Şi iarăş(i) au venit, înnaintea noastră şi denainte boieril(o)r noştri, Sirghii ficior Zahii, nepot Anghelinii, prestrănepot a lui Zavula, ş-au vândut toată parte lui de ocină, câtă să va alegi dintr-acelaş(i) sat, din vatra satului şi din heleşteu şi din curături şi din ţarină şi din tot venitul, iarăş(i) boieriului nostru, drept 30 taleri de argint, şi moşii şi cumpărătură.

Şi iarăş(i) au venit, înnainte noastră şi înnaintea boieril(o)r noştrii, Nastasiia fata lui Ioan, nepoata Zaharii şi strănepoata Anuşcăi, ş-au vândut moşiia sa dintr-acelaş(i) sat, câtă să va alegi partea ei din tot venitul şi din ţarină, doî pământuri, drept doi galbini de aur ungureşti.

Şi iarăş(i) au venit, înnainte noastră şi înnainte boieril(o)r noştri, Grigorii ficior Anii, nepot Zaharii, ş-au vândut a lui una parte de ocină dintr-acelaş(i) sat Rusii, ce şi l-au cumpărat el de la Cozma, ficior Tomii ...[1], strănepot Baliceoai, câtă să va alegi parte Cozmii, din tot venitul şi din ţarină, opt pământuri şi giumătate, pe acelaşi au vândut-o mai sus numitul slugii noastre, drept 20 taleri, bani gata, număraţi.

Şi iarăş(i) au venit, înnainte noastră şi înnaintea boierilor noştrii, Mariia şi soru-sa, Ştefana, şi fratele lor, Toad(e)r, ficiorii Arsănii, ficiorii lui Micul, nepotul Tomii şi prestrănepot Onişcăi, şi ş-au vândut o parte de ocină din satul Dămieneştii, ce i-au fost lui cumpărătură de la soacră-sa Stanca, din vatra satului şi din heleşteu şi din tot venitul şi din ţarină, opt pământuri, pe aceeaş(i) au vândut-o mai sus numitului boieriului nostru, drept 20 de taleri.

Şi iarăş(i) au venit, înnainte noastră şi înnainte boieril(o)r noştri, Gavrilaş pitar şi fratele său, Coste, şi sora lor, Nastasiia, ficiorii Anghe(li)nii, câtî să va alegi dintr-acelaş(i) sat Rusii, din vatra satului şi din heleşteu şi din tot venitul şi din ţarină, unsprăzăci pământuri, iarăş(i) mai sus numitului boieriului nostru Lupul log(o)f(ă)t, drept 30 de taleri de argint.

Deci sculându-să mai sus numitul boieriul nostru Lupul log(o)f(ă)t, au plătit toţ(i) deplin acei de mai sus arătaţi bani, denaintea noastrî, în mâinile mai sus numiţilor vânzători.

www.dacoromanica.ro

Drept aceea domnia noastră, dacă am văzut a lor de bunîvoi tocmalî şi plată deplin(ă), noi aşâjdere şi de la noi i-am dat şi i-am întărit mai sus scrisului boieriului nostru pe acele părţi de ocină din sat(ul) Rusii Zavului şi din Dămieneşti, ca să-i fii lui şi de la noi ocină şi uric şi întăritură nestricat niciodinioare, în veci. Şi altul să nu să amestici înnainte aceştii cărţi a noastre.

Însuşi domnul au poroncit.

Dumitraşco Ştefan vel log(o)f(ă)t au învăţat.

Din limba sârbască pe limba moldovenească s-au tălmăcit de mine, Ioan Stamati biv vel pit(a)r, în Ieşi, la anul 1816 mart(ie) 18.

Bibl. Acad. Rom. – Bucureşti, Ms. rom. nr. 234, f.165v.-166r. Copie de la începutul sec. XIX.

EDIŢII:*D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.268-269, nr.259 (aceeaşi copie).

[1] Loc liber.

176 1624 (7132) martie 24, Iaşi

† М(и)л(о)стїю Б(о)жїю, Иw Радѹл воевода, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Знаменито чиним сим листwм нашем въсѣм кто на нем възрит, или чьтѹщїи его ѹслышит ѣж(є) прїидошм прѣд нами и прѣд ѹсими нашими вwлѣрими [болѣри] кнѣгинѣ Параска Кръпаска съ с(ы)нwве еи, Гewргїє и Пътръшкан, и иншиx с(ы)нове еи, по иx доброю волю, никим непонѹжден, а ни присилwвами, и продали иx правѹю wтнинѹ, и дѣднинѹ, и выкѹпленїе, едно село на имѣ Портъреции, на потоцѣ Смила, ѹ волwстї Тѹтwскои, съ мѣсто за ставове и за млин и на том потwцѣ[1], wт ѹрик и нарѣденїе что имали wт Костантин воевода. Таа wни продали нашемѹ вѣрномѹ и почтенномѹ вwлѣринѹ Симїwн Гевка вел спътар, радї три ста и петдесѣт талер сребръниx.

И въставши сѣ выш(є) писанныи вwлѣръ наш Симїwн спътар и заплатил им въсе исплъна wт прѣд нами, и прѣд въсего съвѣта нашего въ рѹкы выш(є) реченѣи кнѣгинѣ Параски и сынwм еи, Гewргїє и Пътръшкан.

Иnw мы видѣвше междѹ ними тwкмеж и исплънѹж платѹ, а мы такождере и wт нас дали есми емѹ.

И ѹ тwм тиж(є) прїиде прѣд нами [и прѣд нами] и прѣд нашими вwлѣри Иxнат wт Бъкани[2], и жена его, Драга, дwчка Станкѹл, wт Бъкани, по свою доброю волю, никим непонѹжден, а ни присиловани, и продали иx правѹю wтнинѹ и дѣднинѹ wт въсѣx част Станкѹл, четвръта част, и дрѹга част wт Полнцан,

www.dacoromanica.ro

третаа част, част Глигwрїе, съ млин готов съ камеии wт ватрѫ села wт Бъкаии, что ѫ волwстї Тѫтов(ѣ), wт полѣ и wт сѣножатї. Таа wни продали нашемѫ бwлѣринѫ Симїwн спътар, за сто талѣр сребрънихъ.

И въставши сѣ бwлѣрин нашвыше писаниыи и заплатил им въсе исплъна wт прѣд нами и прѣд нашими бwлѣри.

И ѫ том тиж(є) даем и потвръждаем выше писаниомѫ бwлѣринѫ нашемѫ Симїwн спътар третаа част wт село Бъкаии, вышнаа част и съ брод за млин на потоцѣ Смила, что wн соби кѫпил єдна част за wтиинѫ wт Маковеи Полицанѫл и wт брат его Глигwрїе, сынwве Полицанѫл, и wт внѫка им, Мърика, wт исписок кѫпежно чтw имал Полицанѫл wт Петра воеводї. Таа кѫпил wи [кѫпил] собї, радї єдна сто и двадесѣт тал(ери) сребрънихъ.

И тиж(є) кѫпил собн н дрѫгаа част за wтнинѫ wт тогож(є) село wт Бъкаии, wт Макwвен, сынъ [л] Полицаи, третаа част wт кѫпежно чтw бил част Соломwн, радї петдесѣт талер сребрънихъ.

И тиж(є) пакн wн собн кѫпил єдиа част за wтииинѫ wт тогож(є) села Бъкаии wт вишиаа част wт Данчюл, сынъ Марики, внѫк Полицанѫл, въсѣ част его радї петдесѣт талер сребрънн̃х.

И тиж(є) кѫпил собн н дрѫгаа част за wтииинѫ wт тогож(є) села wт Тодосїѣ, дъщя Ѡдокїи, внѫка Полицанѫл, wт тоа вишнаа част, въсѣ част еи, что сѣ изверет радї петдесѣт талери сребрънихъ.

И ѫ том тиж(є) даем и потвръждаем бwлѣринѫ нашемѫ Симїwн вел спътар єдна част за wтниинѫ wт село Пъѫлещи, что ѫ волwст Тѫтовѣ[3], что емѫ подаровалї кнѣгинѣ[4] Станка Мѫргѫчоае и съ внѫци панѫ еи, Мѫргоч двwрник, на имѣ Исак и брат его, Костаитии, и сестра их, Явгинїа. Таа wни даршвали по их доброю волю въсѣ част им за wтииинѫ что имали wт братѫве кнѣгини Станки Мѫргѫчоае съ вес приход wт своих правїих нарѣденїи что имали wт Єремїа[3] воевода.

Тѣм радї, wко ѫвидѣхом что имает бwлѣрин наш Симїwн спътар и привилїѣ за даронанїе wт Стефана воеводї Томшевич ал(є) их части wт село Пъѫлещи[6], а мы такожде и wт нас дали и потвръдили есми емѫ, да ест емѫ и wт господства ми даанїе и потвръжденїе, ѫрик и wтнина съ въсем доходом емѫ, и дѣтем его, и wнѫчатwм, и прѣцѫрѣтwм, и въсемѫ рwдѫ его, кто сѣ изверет наивлижиїи непорѫшеино им ииколиже иа вѣкы вѣчны.

Й хотар тим выш(є) писаиым селам и части за wтниии каждо по чинѫ своемѫ да ест им хотар wт ѫсих сторwи по своими старими хwтари по кѫда из вѣка ѫживали.

www.dacoromanica.ro

Я на то ест вѣра нашего господства выше писаннаго, мы, Іѡ Радѹл воевода, и вѣра вшгар нашнх: вѣра пана Ивнашко великаго дворника Дѡлнѣи Земли, вѣра пана Никоаръ великаго двѡрника Гѡрнѣи Земли, вѣра пана Тѹдорїи пръкълаб Хотинскїи, вѣра пана Юрашко Башотъ пръкълаб Немецкїи, вѣра пана Ѳнѣ пръкълаб Рѡманскїи, вѣра пана Мирон Барновскїи хетман и пръкълаб Сѹчавскїи, вѣра пана Трофанда постелника, вѣра пана ...[7] чашника, вѣра пана Некѹлакїи стѡлника, вѣра пана Хризѣ вистѣрника, вѣра пана Фѹртѹна комиса, вѣра въсѣх вшѣр наших мѡлдавских, великих и малих.

Я по нашем животѣ, кто вѹдет господаръ шт дѣтїи наших или шт нашего рода или пакы кого Б(ог)ъ изверет господарем выти нашеи Земли Мѡлдавстѣи, тѡт ви им не порѹшил нашего дааніа и потвръжденїа, нж а ви емѹ дал и ѹкрѣпил, за что ест емѹ правое выкѹпленїе на своих правых и питомых пинѣзїи.

Я наи вѡлши крѣпост и потвръжденїе тѹмѹ высемѹ выше писанномѹ, велѣли есми нашемѹ вѣрномѹ и почтенномѹ вѡлѣринѹ панѹ Дѹмитрѹ Шефан великомѹ логофетѹ писати и нашѹ печат привѣзати къ семѹ истиномѹ листтѹ нашемѹ.

Пис(а) Дѹмитрѹ писар ѹ Ѡсѡх, в(ъ) л(ѣ)то ҳ҃зр҃лѕ҃ март кд҃.

Дѹмитрашко Шефан вел лшгшфет <m.p.>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că au venit venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri cneaghina Parasca Craiasa cu fiii ei, Gheorghie şi Pătrăşcan, şi alţi fii ai ei, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină şi cumpărătură, un sat anume Portăreştii, pe pârâul Smila, în ţinutul Tutova, cu loc de iazuri şi de mori pe acel pârâu[1], din uricul şi dresele pe care le-a avut de la Costantin voievod. Aceasta au vândut ei credinciosului şi cinstitului nostru boier, Simion Gheuca mare spătar, pentru trei sute şi cincizeci de taleri de argint.

Şi s-a ridicat mai sus scrisul nostru boier, Simion spătar, şi le-a plătit totul deplin dinaintea noastră şi dinaintea întregului nostru Sfat, în mâinile mai sus zisei cneaghine Parasca şi ale fiilor ei, Gheorghie şi Pătrăşcan.

Deci noi, văzând tocmeala dintre ei şi plata deplină, iar noi de asemenea şi de la noi i-am dat.

Şi întru aceasta, de asemenea, a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Ihnat din Băcani[2] şi femeia lui, Draga, fiica lui Stancul din Băcani, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, a patra parte din toate părţile lui Stancul şi altă parte din partea lui Poliţan, a treia parte, partea lui Gligorie, cu moară gata cu pietre, din vatra satului de la

www.dacoromanica.ro

Băcani, care este în ţinutul Tutova, din câmp şi din fâneţe. Aceasta au vândut-o ei boierului nostru Simion spătar pentru o sută de taleri de argint.

Şi s-a ridicat boierul nostru mai sus scris şi le-a plătit lor totul deplin dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Şi întru aceasta, de asemenea, dăm şi întărim mai sus scrisului nostru boier, Simion spătar, a treia parte din satul Băcani, partea de sus şi cu vad de moară pe pârâul Smila, pe care el şi-a cumpărat-o, o parte de ocină de la Macovei Poliţanul şi de la fratele lui, Gligorie, fiii lui Poliţanul, şi de la nepoata lor, Marica, din ispisocul de cumpărătură, pe care l-a avut Poliţanul de la Petru voievod. Aceasta şi-a cumpărat-o el pentru o sută şi douăzeci de taleri de argint.

Şi, de asemenea, şi-a cumpărat şi altă parte de ocină din acelaşi sat din Băcani de la Macovei, fiul lui Poliţan, a treia parte din cumpărătură, care a fost partea lui Solomon, pentru cincizeci de taleri de argint.

Şi, de asemenea, iarăşi el şi-a cumpărat o parte de ocină din acelaşi sat, Băcani, din partea de sus, de la Danciul, fiul Măricăi, nepotul lui Poliţanul, toate părţile lui pentru cincizeci de taleri de argint.

Şi, de asemenea, şi-a cumpărat şi altă parte de ocină din acelaşi sat de la Todosiia, fiica Odochiei, nepoata lui Poliţanul, din această parte de sus, toată partea ei, ce se va alege, pentru cincizeci de taleri de argint.

Şi întru aceasta, de asemenea, dăm şi întărim boierului nostru, Simion mare spătar, o parte de ocină din satul Păuleşti, care este în ţinutul Tutova[3], pe care i l-au dăruit cneaghina[4] Stanca Murgucioae şi cu nepoţii panului ei, Murgoci vornic, anume Isac şi fratele lui, Costantin, şi sora lor, Avghinia. Aceasta au dăruit-o ei de bunăvoia lor, toată partea lor de ocină din acelaşi sat pe care au avut-o cumpărătură de la fraţii cneaghinei Stanca Murgucioae cu tot venitul, din dreptele lor drese pe care le-au avut de la Eremiia[3] voievod.

De aceea, dacă am văzut că boierul nostru, Simion spătar, are şi privilegiu de danie de la Ştefan voievod Tomşa, însă <pentru>[5] părţile din satul Păuleşti[6], iar noi, de asemenea, şi de la noi i-am dat şi i-am întărit să-i fie şi de la domnia mea danie şi întărire, uric şi ocină cu tot venitul, lui, şi copiilor lui, şi nepoţilor, şi strănepoţilor, şi răstrănepoţilor, şi la tot neamul lui, cine i se va alege mai apropiat, neclintit, lor, niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor mai sus scrise sate şi părţi de ocină, fiecare după rânduiala sa, să le fie hotarul din toate părţile, după hotarele lor vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, Noi Io Radul voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ionaşco mare, vornic de Ţara de Jos, credinţa panului Nicoară, mare vornic de Ţara de Sus, credinţa panului Tudorii, pârcălab de Hotin, credinţa panului Iuraşco Başotă, pârcălab de Neamţ, credinţa panului Enea pârcălab de Roman, credinţa panului Miron Barnovschii, hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Trofanda postelnic, credinţa panului ...[7] păharnic, credinţa panului Niculachi stolnic, credinţa panului Hrizea

www.dacoromanica.ro

vistiernic, credinţa panului Furtuna comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al Ţării noastre a Moldovei, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentru că îi este dreaptă cumpărătură, pe banii săi drepţi şi proprii.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Dumitru Ştefan mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră de această adevărată carte a noastră.

A scris Dumitru pisar la Iaşi, în anul 7132 <1624> martie 24.

<Pe îndoitura pergamentului>: Dumitraşco Ştefan mare logofăt <m.p.>.

<Pe verso, scris româneşte în sec. XVII>: Acest uric iaste a spătarului Simion.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, Peceţi II, nr.293. Orig., perg., cerneală cafenie, pecete domnească mare (12 cm. diam.), atârnată cu şnur de mătase împletit, având într-un scut ascuţit capul de bour cu o cruce între coarne, iar în exergă, între două cercuri, legenda: † Іѡ Радѹл воевода. Б(о)жїю м(и)л(о)стїю. с(ы)нъ Михнѣ воевода, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои († Io Radul voievod, din mila Dumnezeu, fiul lui Mihnea voievod, domn al Ţării Moldovei).

Idem, Ms. nr. 629, f. 232 (copie în Condica Asachi II, scrisă la sfârşitul sec. XVIII).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, V, p.265-271, nr.CLXXXII (text slav şi trad., după idem, *Ms. Surete*, VII, f.745); Antonovici, *Doc. bârlădene*, III, p.48-50, nr.XXXIV (trad. de Stoica Nicolaescu); *D.I.R.*, A, XVII, p.269-271, nr.360 (trad. după orig.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.57, nr.202 (rez. şi ediţii).

---

[1] Pasajul едно село ... том потоцѣ (un sat ... acel pârâu), şters cu o linie neagră.

[2] ѣт Бъкани (din Băcani), scris cu altă cerneală pe loc liber.

[3] Cuvânt scris cu altă cerneală pe loc liber.

[4] Pasajul една част ... кнѣгина (o parte .. cneaghina), şters cu o linie neagră.

[5] Omis.

[6] Pasajul ал(е) Пъѹлещи (însă Păuleşti), şters cu o linie neagră.

[7] Loc liber.

177 1624 martie 24, Iaşi

† М(и)л(о)стїю Б(о)жїю, Іѡ Радѹл Михнѣ воевода, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскѡи. Знаменито чиним и съ сим листом н(а)шем въсѣм кто на нем възрит, или чътѹщїи его ѹслышит ѣж(е) даем и потвръждаем волѣринѹ нашемѹ Василїе Рошка вел меделничѣръ едно село на имѣ Бървещїи ѡт в(о)лѡстї Кръличътѹръ, ѡт ѹрик за дланїе, и милованїе, и его правое выслѹженїе ѡт Стефана воеводї Томшевич, что тое село, прѣжде было Исак Балика хетман и изгѹбил его витѧзиство, егда въздвигал сѣ съ Костантин вѡевѡда, съ мнѡг(о)

www.dacoromanica.ro

мишжъствш вшїска ладїанска и къзацка, и прїидошм въ землм г(о)с(по)д(ст)в(а) ми и велик ръзбшї сътворишм съ Стефан воєвода Тшмшевич, и въсе силиы бѣ прѣдал их под меч его. Сего ради, да ест и шт г(о)с(по)с(ст)в(а) мы тое выш(є) писанное село Бървецїи, выш(є) реченном бшлѣрин нашем, Василїе Рошка медельничѣр, да бдет ем и шт нас даанїе, и милованїе, и потвръжденїе, врик, и штиина, съ въсем доходом ем, и дѣтем его и шнчатом, и прѣшнчатом, и прѣцврѣтшм, и въсем рд его, кто сѣ изверет наїближнїи, непорвшению им николиж(є) на вѣкы вѣчиы.

Я хотар тим выш(є) писаниом сел Бървецїи, да ест ем хотар, шт сих сторши, по своими старимї хштарї, по кда из вѣка живалї.

Я на то ест вѣра нашег(о) г(о)с(по)д(ст)ва выш(є) писаниаг(о), мы Іш Радл Михнѣ воєвода, и вѣра бшѣр наших: вѣра пана Ішнашко великаг(о) двшрника Долнѣи Земли, вѣра пана Никоаръ великаго двшрника Горнѣи Земли, вѣра пана Тдшрїи пъркълаб Хотинскїи, вѣра пана Юрашко Башота пъркълаб Немецкїи, вѣра пана Єнѣ пръкълаб Ршмаинскїи, вѣра пана Мирон Бариовскїи хетман и пъркълаб Свчавскїи, вѣра пана Трофанда постелиика, вѣра пана Симїшн Гевка спътарѣ, вѣра пана ...[1] чашиика, вѣра пана Некблакїи стшлиика, вѣра пана Хризѣ вистѣрника, вѣра пана Фвртвна комиса, вѣра въсѣх бшѣр наших мшлдавскых, великих и малих.

Я по нашем животѣ, кто бдет г(о)сп(о)д(а)ръ, шт дѣтїи наших или шт нашег(о) рда, или, пак, кого Б(ог)ъ изверет г(о)сп(о)д(а)рем выти нашеї Земли Мшлдавстѣи, а ши его м(и)л(о)сть да ие порвшил нашего даанїа и потвръжденїа, иж, а би ем, дал и вкрѣпил, за что ест ем правое выслвженїе.

Я ктш сѣ покбсит и дръзнет разорити наше даанїе и потвръжденїе таковыи да бдет проклѣт и тръклѣт, шт Г(оспод)а Б(ог)а сътвшришаг(о) н(є)бо и землѣ, и шт Пр(ѣ)ч(ь)стаа его М(а)т(є)рь Х(ристо)вж и шт бї Ап(о)ст(о)ль и шт д Єв(аи)г(є)листи, и шт тиї С(вм)т(ы)хъ Отц(ь)цъ Никеїских, и проклѣтїе Ярїево да прїидет на главѣ его, и да имает част съ Ідожм прѣдателем Х(ристо)вѣм, въ безконечиым мжкы, амии.

Я иаї бшлши крѣпост и потвръжденїе томѣ въсемѣ выш(є) писаниом, велѣли есмы нашем вѣрном и почтенном бшлѣрин, панѣ Дмитрѣ Шефан великом лшгофетѣ писати и ашѣ печат(ь) привѣзати къ сем истиниом листѣ нашем.

Писал Дмитрѣ писар, в Исх, в(ъ) л(ѣ)тш хзрлв март кд.

Дмитрашко Шефан вел лшг(о)ф(ъ)т <m.p.>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radu Mihnea voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că dăm şi întărim boierului nostru Vasilie Roşca, mare medelnicer, un sat anume Bărbeşti, din ţinutul Cârligătura, din uric de danie şi miluire şi a lui dreaptă vislujenie de la Ştefan Tomşa voievod, ce acest sat a fost mai înainte a lui Isac Balica hatman şi l-a pierdut în hiclenie, când s-a ridicat cu Costantin voievod, cu multă mulţime de oaste leşească şi

www.dacoromanica.ro

căzăcească, şi au venit în ţara domniei mele şi mare război au făcut cu Ştefan Tomşa voievod, şi atotputernicul Dumnezeu i-a dat sub sabia lui.

De aceea, să-i fie şi de la domnia mea acest sat mai sus scris, Bărbeştii, mai sus zisului boierului nostru Vasilie Roşca medelnicer, să-i fie şi de la noi danie, şi miluire, şi întărire, uric şi ocină, cu tot venitul, lui şi copiilor lui, şi nepoţilor, şi strănepoţilor, şi răstrănepoţilor, şi întregului său neam, cine i se va alege cel mai aproapiat, neclintit, lor, niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acelui sat mai sus scris, Bărbeştii, să-i fie hotar din toate părţile după hotarele sale vechi, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, Noi Io Radu Mihnea voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ionaşco mare vornic de Ţara de Jos, credinţa panului Nicoară, mare vornic de Ţara de Sus, credinţa panului Tudor, pârcălab de Hotin, credinţa panului Iuraşco Başotă, pârcălab de Neamţ, credinţa panului Enea pârcălab de Roman, credinţa panului Miron Barnovschi, hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Trofanda postelnic, credinţa panului Simion Gheuca spătar, credinţa panului ...[1] paharnic, credinţa panului Niculachi stolnic, credinţa panului Hrizea vistiernic, credinţa panului Furtună comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine Dumnezeu îl va alege să fie domn al Ţării noastre a Moldovei, măria lui să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentru că îi este lui dreaptă vislujenie. Iar cine s-ar ispiti şi ar îndrăzni să strice dania şi întărirea noastră, unul ca acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat, de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului, şi de Preacurata lui Maica a lui Hristos şi de 12 Apostoli şi de 4 Evanghelişti şi de 318 Sfinţi Părinţi de la Nicheia, şi blestemul lui Arie să cadă asupra capului lui şi să aibă parte cu Iuda vânzătorul lui Hristos, în chinurile fără sfârşit, amin.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Dumitru Ştefan mare logofăt, să scrie şi să lege pecetea noastră la această carte adevărată a noastră.

A scris Dumitru pisar, la Iaşi, în anul 7132 <1624> martie 24.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt <m.p.>.

<Pe verso, scris în sec. XVIII>: Ispisoc de la Radul Mihnea vod(ă), de întăritură lui Vasile Roşca vel medelnicer, pe danie lui Ştefan vod(ă) Tomşa, la vălet 7132 <1624> mart(ie) 24.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, Peceţi II, nr.152. Orig., perg., cerneală cafenie, pecete domnească mare (12 cm. diam.), atârnată cu şnur de mătase împletit, cu legenda în exergă: † Печат Ів Рад҃ѳл воевода, с(ы)нь Мих҃нѣ воевод, господар Земли Молдавскїи († Pecetea lui Io Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, domn al Ţării Moldovei).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, ms. M. Costăchescu, <*Doc. mold. de la Radu Mihnea vv.*>, nr. 1691 (256), f.6201-6204 (text sl.) şi f.6198-6200 (trad.).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Costin, *Opere complete*, I, p.199-200 (trad.); *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.271-272, nr.361 (trad. după ms. M. Costăchescu).

[1] Loc liber în orig.

178 <1624 martie 24, Iaşi>

† Въ имѣ Ѻ(тъ)ца, и С(ы)на, и С(вѧ)т(о)го Д(ѹ)ха, С(вѧ)тѣи, единосѫщнѣи и нераздѣлимѣи Трѡ(и)ци. Сє аз, рав вл(а)д(ы)кы Г(оспод)а Б(ог)а и Сп(а)са моег(о) І(с҃с)ѵ Х(рист)а, истинныи поклоникъ С(вѧ)тѣи Тро(и)ци, Иѡ Радѹл воєвода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїею, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Знаменитѡ чиним сим листом нашим въсѣм кто на нем възрит или чьтѹщіи ег(о) ѹслышит. Ѻж(є) даєм и потвръждаєм м(о)лебникѡм нашим калѹгерѡм ѡт с(вѧ)таа монастир Сѡлка иχ правїи ѡтнини что дал Стєфан Томшѣ воєвѹда и ѡт испривилїи за потвръжденїє ѡт самаг(о) г(о)с(по)д(ст)в(а) ми, въ пръвое г(ос)п(о)д(ст)во, и ѡт Ѧлеѯандръ Илїаш воєвѹдї, єдно село на имѣ Бадєвщіи, ѡт в(о)лѡст Сѹчавѣ, и съ млини въ Сѹчавстѣи рѣцѣ и съ въсѣми хотарами его.

И ѹ том тиж(є) даєм и потвръждаєм с(вѧ)тѣи монастири Сѡлцѣ четири селѡвє на имѣ Дръгънещіи, и Кръничещіи, и Банчикъщіи, и Пърлишанїи и съ въсѣми доχодами гаже на ниχ, что тїи селѡвє въсѣ бѣχѫ г(о)сп(о)д(а)рки и називаахѫ сѧ ѡт ѡкол Бадєвци и ѡ иичтоже въ потрѣбѫ г(о)сп(о)д(а)рєм.

И ѹ том тиж(є) дадоχом и потвръдиχѡм с(вѧ)тѣи монастири Сѡлцѣ двѣ селѡвє на имѣ Чорсачїи и Брощѣнїи ѡт в(о)лост Сѹчавстѣи на Великыи Шомѹзъ съ ставѡвє и съ млини въ Шѡмѹзъ, чтѡ и сїи селѡвє бѣχѫ г(о)сп(о)д(а)р(с)тїи. И ѹ том тиж(є) даχѡм и потвръдиχѡм с(вѧ)тѣи мѡнастири Сѡлцѧ двѣ селѡвє, иа имѣ Стѹпка и Лъмашанїи, въ тогож(є) волости и съ въсѣми доχодами иχ что и тїи селѡвє бѣχѫ г(о)сп(о)д(а)р(с)тїи. И ѹ тѡм тиж(є) даєм и потвръждаєм с(вѧ)тѣи монастири Сѡлцѣ двѣ селѡвє, Мѡнастїрѣнїи и Кѡстещіи, и съ млини на Сирѣтѣ, что били прислѹшнїи къ ѡколѹ Бѡтѹшанѡм.

И паки даєм и потвръждаєм єдно село иа имѣ Юбанещіи ѡт волост Дороχоюскомѹ съ ставѡвє и съ млини, которїи село бил прѣжде прислѹшеи къ ѡколѹ Дороχоюскомѹ. Єгож(є) ѡтръзал ѡт там Исак Балика въ днеχ своиχ и възѣл бил его себѣ, а потом изгѹбил его въ χитлѣнство єгда прїидє съ мечем и съ множество лѣχов над сїѧ землѧ и на Стєфана вѡєвѹдї.

И ѹ том тиж(є) паки даєм и потвръждаєм с(вѧ)тѣи монастири Солцѣ єдно село на имѣ Дѹмени ѹ тогож(є) в(о)лѡст(и), что тоє село прѣжде бил Исак Балика χетман и прилѣпил бил его къ ѡколѹ Къкъчѣиѡм, а потѡм изгѹбил ег(о)

www.dacoromanica.ro

въ хитлѣнство єгда въздвиsал сѣ съ Костантин воєвwда на Стєфана воєвwдї и на скиптрѫ чиститаг(о) ц(а)ръ.

И ѫ том тиж(є) даєм и потвръждаєм с(вѧ)тѣи мwнастири Сwлцѣ два селwве на имѣ Лwзнаа и Кълинецїи, чтw ѫ в(о)лwстї Сѫчавскwи, чтw тїи селwве вѣше прѣжде Василїє Строич, и изгѫвил их въ хитлѣнство єгда прїиде съ мечем и съ ѣгнем над сїа землѣ мног(о) множество лѣхwв и къзакwв и на Стєфана воєвwдї.

И ѫ том тиж(є) паки даєм єдно село на имѧ Стрwецїи, что и в(о)лwстї Хрълов, что тоє село прѣжде выл г(о)сп(о)д(а)р(с)ко.

И ѫ тwм тиж(є) пак, даєм и потвръждаєм с(вѧ)тѣи мwнастири Сwлцѣ єдно село на имѣ Словоsїє, ѫ в(о)лwстї Рроманскою, близъ Котнарѣ, на потоцѣ Кръжоае и съ млини ниж(є) села на томж(є) потоцѣ.

И том тиж(є) даєм и потвръждаєм с(вѧ)тѣи моиастири Сwлцѣ єдно село на имѣ Подолѣнїи, ѫ в(о)лwстї Фълчїю, съ въсем доходwм, что тоє село выл прав г(о)сп(о)д(а)р(с)ко и хwдил wт ржкы въ рѫци.

И ѫ том тиж(є) дахwм и потвръдихwм с(вѧ)тѣи мwнастири Сwлцѣ єдно село на имѣ ѫстїа, ѫ в(о)лwстї Сѫрхеискомѫ, на врѣг Нистрѫ где въпадаєт потwк Ръѫтѫ въ Нистрѫ, и съ млини въ Ръѫтѣ и въ Нистрѫ, что тоє село вил послѫшеи къ wколѫ Сѫрхїевскомѫ.

Тог(о) ради, да єст и wт г(о)с(по)д(ст)в(а) ми даанїє и потвръжденїє, ѫрик и wтнина с(вѧ)тѣи монастири Сwлцѣ съ въсем доходом, непорѫшенно им николиж(є) на вѣкы вѣчны.

Я хwтар тим выш(є) писанным селам да єст им хwтар wт ѫсиx сторон по своими старими хwтари по кѫда из вѣка wживали.

Я на то єст вѣра нашег(о) г(о)с(по)д(ст)ва выш(є) писаннаг(о), мы Iw Радѫл воєвода, и вѣра вwтар нашиx: вѣра пана Iwнашко великаг(о) двwрника Долнѣи Земли, вѣра пана Никоаръ великаго двwрника Горнѣи Земли, вѣра пана Тѫдwрїи пръкълав Хотинскїи, вѣра пана Юрашко Башотъ пръкълав Немецкїи, вѣра пана Єнѣ пъркълав Рwманскїи, вѣра пана Мирwн Барновскїи хетман и пръкълав Сѫчавскїи, вѣра пана Трофанда постелника, вѣра пана Симиwн Гъѫка спътарѣ, вѣра пана ...[1] чашника, вѣра пана Никѫлакїи столника, вѣра пана Хризѣ вистѣрника, вѣра пана Фѫртѫна комиса, и вѣра въсѣx вwтар нашиx мwлдавскиx, великиx и малиx.

Я по нашем животѣ, кто бъдет г(о)сп(о)д(а)ръ, wт дѣтїи нашиx или wт нашег(о) рwда, или, пакы, кого Б(ог)ъ изберет г(о)сп(о)д(а)рем выти нашеи Земли Мwлдавстѣи, тот би им не порѫшил нашего даанїа и потвръжденїа, нж, а би им, дал и крѣпил.

www.dacoromanica.ro

Я кто сѣ покѫсит и дръзнет разѡрити наше даанїе и потвръжденїе таковыи да ест проклѣт и тръклѣт ѡт Г(оспод)а Б(ог)а сътвѡришаг(о) н(є)бо и земли, ...[2] Ап(о)с(то)лъ и ѡт а҃ Є8(ан)г(є)листи, и ѡт т҃и҃ С(вѧ)т(ы)хъ Ѻт(ь)цъ Никеискыχ, и да имает част съ І8дом прѣдателем Х(ристо)вѣм, въ безконечныѧ мѫки, амин.

...[2]8 Шефан великом8 логофет8 писати и наш8 печат привѣзати къ сем8 истинном8, лист8 нашем8[2].

† În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Treime Sfântă şi de o fiinţă şi nedespărţită. Adică eu, robul stăpânului Domnului Dumnezeu şi Mântuitorului meu Iisus Hristos, adevărat închinător al Sfintei Treimi, Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut, cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, iată dăm şi întărim rugătorilor noştri călugări de la sfânta mănăstire Solca, dreptele lor ocine ce le-a dat Ştefan Tomşa voievod şi din privilegii de întărire de la însămi domnia mea, în prima domnie, şi de la Alexandru Iliaş voievod, un sat anume Badeuţii, din ţinutul Suceava, şi cu toate hotarele lui.

Şi la aceasta de asemenea dăm şi întărim sfintei mănăstiri Solca patru sate, anume: Drăgăneştii, şi Cârneceştii, şi Vancicăuţii, şi Pârlişanii şi cu toate veniturile ce sunt la ele, care sate au fost toate domneşti şi s-au numit de ocolul Badeuţi şi nu sunt de nicio trebuinţă pentru domnie.

Şi la aceasta de asemenea am dat şi am întărit sfintei mănăstiri Solca două sate anume Ciorsacii şi Broştenii, din ţinutul Suceava, pe Şomuzul Mare, cu iazuri şi cu mori în Şomuz, care şi acele sate au fost domneşti.

Şi la aceasta, de asemenea, am dat şi am întărit sfintei mănăstiri Solca două sate, anume Stupca şi Lămăşanii, în acelaşi ţinut şi cu toate veniturile lor care şi acele sate au fost domneşti.

Şi la aceasta, de asemenea, dăm şi întărim sfintei mănăstiri Solca, două sate, Monastirenii şi Costeştii, şi cu mori pe Siret, <care> au fost ascultătoare de ocolul Botoşanilor.

Şi iar dăm şi întărim un sat, anume Iubăneştii, din ţinutul Dorohoi, cu iazuri şi cu mori, care sat a fost mai înainte ascultător de ocolul Dorohoi şi l-a smuls de acolo Isac Balica hatman în zilele sale şi l-a luat, iar apoi l-a pierdut în hiclenie, când a venit cu sabie şi cu mulţime de leşi asupra ţării aceştia şi asupra lui Ştefan voievod.

Şi la aceasta, de asemenea, dăm şi întărim sfintei mănăstiri Solca un sat anume Dumenii, în acelaşi ţinut, care sat mai înainte a fost al lui Isac Balica hatman şi l-a alipit la ocolul Căcăcianilor, iar apoi l-a pierdut în hiclenie, când s-a ridicat cu Costantin voievod asupra lui Ştefan voievod şi asupra sceptrului cinstitului împărat.

www.dacoromanica.ro

Şi la aceasta, de asemenea, dăm şi întărim sfintei mănăstiri Solca două sate, anume Lozna şi Călineştii, ce sunt în ţinutul Suceava, care sate au fost mai înainte ale lui Vasile Stroici şi le-a pierdut în hiclenie, când a venit cu sabie şi foc asupra ţării acesteia şi asupra lui Ştefan voievod, cu mare mulţime de leşi şi cazaci.

Şi la aceasta, de asemenea, dăm iarăşi un sat anume Stroieştii, ce este în ţinutul Hârlău, care sat a fost mai înainte domnesc.

Şi la aceasta, de asemenea, iar dăm şi întărim sfintei mănăstiri Solca un sat, anume Slobozia, în ţinutul Roman, lângă Cotnari, pe pârâul Cârjoaie, şi cu mori mai jos de sat, pe acelaşi pârâu.

Şi la aceasta, de asemenea, dăm şi întărim sfintei mănăstiri Solca un sat, anume Podolenii, în ţinutul Fălciu, cu tot venitul, care sat a fost drept domnesc şi a mers din mână în mână.

Şi la aceasta, de asemenea, am dat şi am întărit sfintei mănăstiri Solca un sat, anume Ustiia, în ţinutul Orhei, pe malul Nistrului, unde cade pârâul Răut în Nistru, şi cu mori în Răut şi în Nistru, care sat a fost ascultător de ocolul Orheiului.

Pentru aceasta să fie şi de la domnia mea danie şi întărire, uric şi ocină sfintei mănăstiri Solca cu tot venitul, neclintit, lor, niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acelor mai sus scrise sate să le fie hotar din toate părţile după hotarele lor vechi, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, Noi Io Radul voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ionaşco, mare vornic de Ţara de Jos, credinţa panului Nicoară, mare vornic de Ţara de Sus, credinţa panului Tudor pârcălab de Hotin, credinţa panului Iuraşco Başotă, pârcălab de Neamţ, credinţa panului Enea, pârcălab de Roman, credinţa panului Miron Barnovschi, hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Trofanda postelnic, credinţa panului Simion Gheuca spătar, credinţa panului ...[1] ceaşnic, credinţa panului Niculachi stolnic, credinţa panului Hrizea vistiernic, credinţa panului Furtună comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al Ţării noastre a Moldovei, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să le întărească. Iar cine ar încerca şi ar îndrăzni să nimicească dania şi întărirea noastră, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului, <şi de cei 12>[2] Apostoli şi de 4 Evanghelişti şi de 318 Sfinţi Părinţi de la Nicheia, şi să aibă parte cu Iuda vânzătorul lui Hristos, în muncile fără de sfârşit, amin.

<Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Dumitraşcu>[2] Ştefan mare logofăt, să scrie şi să lege pecetea noastră la această adevărată <carte a noastră>[2].

Muzeul judeţean Suceava, Documente, nr.105. Orig., perg., rupt în partea de jos, cerneală cafenie, pecetea atârnată, pierdută.

Cu o trad. rom. din sec. al XIX-lea.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Suceava, Balan, *Documentele mănăstirilor din Bucovina*, V, p.192-199 (text după orig. sl. şi trad. rom., cu datarea: 1623-1625).

Datat după boierii din Sfatul domnesc (cf. doc. anterioare).

EDIŢII: Wickenhauser, *Solka*, p. 88-90, nr. XXVI (trad. germ. cu data: 1625 ianuarie 24); Balan, *Doc. bucovinene*, I, p.180-184, nr.88 (orig. sl. şi trad. rom., cu datarea: 1623-1626); Costea, *Solca*, p.214-216, nr.25 (trad. rom. după *Doc. bucovinene*, I); *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.272-274, nr.362 (trad. după orig.)

[1] Loc liber în orig.
[2] Rupt.

179 1624 (7132) martie 24

† Adecă <eu>[1], Chilsiia, şi cu feciorul[2], anome Dumitraşco şi Parasc(hi)va d<en>[1] satu den Iucşeşti, înşene pre noi mărturisimu cu cest zapis al nostru cum am vândutu de bunăvoia noas<tr>[1]ă, de neme nevoiţi, nici asupriţi, am vândut lui Apos<t>[1]ol pârcălabul den Baloş<eşti>[1], de ţinotul Romanolui, o parte de ocină den satu den Hârleşti, partea Sanfirei, ce au fostu derept patrodzăci şi optu de taleri.

Şi într-aceasta tocmală au fostu Ion medelniceriul, şi <Gh>[1]iorghie Roşca vistérnic<ul>[1], şi Pănteleiiu de Băloşeşti, şi Ursu den Băloşeşti, şi Onaca de Iucşeşti, şi Vasi<lie>[1] de acolea, şi Pântea hetmanul, şi Gavril Jorea şi Cracalie. Şi, pre mai mar<e cre>[1]denţi, am pus ale noastre peceţi.

Şi eu, Costantin d<iac>[1], am<u>[1] scris aces<t>[1] zapis, ca să <se>[1] ştie.

7132 <1624> mar(tie) 24.

Ghiorghie Roşca vist(iernic) <m.p.>.

Costandin искал <m.p.>.

Cracal(ie).

Grandea.

Gavril Jora.

...[3]

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CXVI/78. Orig., hârtie (31,5x20 cm.), rupt la îndoituri şi ros de cari, opt peceţi inelare aplicate.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.274-275, nr.363 (orig.).

[1] Rupt.
[2] Cuvânt corectat cu altă cerneală în „Florea", urmat de un cuvânt şters tot cu altă cerneală.
[3] Nume neclar.

www.dacoromanica.ro

180 1624 (7132) martie 24, Iaşi

Ioan Radul Wojwoda bestättiget die auf das Dorf Bosssanczy, so im Suczawaer Bezirk, von dem Alexander Iliasch, dann Stephan Tomschewicz Wojwoden gegebene Privilegium für den Herrn Miron Barnowsky Hatman und Parkalab von Suczawa.

Ddto Jassy 7132, den 24. März.

Ioan Radu voievod întăreşte privilegiul dat boierului Miron Barnovschi, hatman şi pârcălab de Suceava, pentru satul Bosanci[1], în ţinutul Sucevei, de către Alexandru Iliaş şi apoi Ştefan Tomşa voievod.

Dat la Iaşi, 7132 <1624> martie 24.

Arh. St. Suceava, Documente, XIII/5, f. 1v., nr.5. Copie de la sfârşitul sec. XVIII sau începutul sec. XIX după rez. germ. din Inventarul doc. Mitropoliei Moldovei alcătuit în 1783 ian. 3, la Zólkiew, de Johann Anastasius Manovarda, Privilegii, nr.5.

Arh. St. Bucureşti, Consiliul Aulic de Război al Bucovinei, XIV/69, nr.43 (rez. cu anul „1623/7132").

Bibl. Acad. Rom. – Bucureşti, Ms. rom. nr. 5120 (cota veche), f. 3, nr. 5 (rez. într-un perilipsis de la sfârşitul sec. XVIII).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, ms. M. Costăchescu, <*Doc. mold. de la Radu Mihnea vv.*>, nr. 2065, f. 7625 (text germ. şi trad. după Popovici).

EDIŢII: Popovici, *Index Zólkiewiensis*, în „Candela", III, p.548, nr. 5 (copie după rez. germ. al lui J.A.Manovarda şi trad.); Balan, *Doc. bucovinene*, II, p.75, nr.6 (menţ.); Erbiceanu, *Istoria Mitropoliei Moldovei*, p.21 (menţ. dintr-un perilipsis de la sfârşitul sec. XVIII); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.275, nr. 364 (rez.); Soveja ş.a., *Catalogul doc. mold.*, Supliment I, p.150, nr.400 (rez. după Cons. Aulic de Război); Miron ş.a., *Tezaur sucevean*, p.117, nr.245 (rez. şi ediţii).

[1] În perilipsis-ul de la sfârşitul sec. XVIII: „şi Uideşti".

181 1624 (7132) martie 24, Iaşi

† М(и)л(о)стїю Б(о)жїею, Іѡ Радѹл Михнѣ вшевшда, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мшлдавскши. Знаменито чиним сим листѡм нашим въсѣм кто на нем възрит или чътѹщїи ег(о) ѕслышит, шж(е) даем и потвръждаем нашемѹ вѣрномѹ и почътеннмѹ вшлѣринѹ, панѹ Мирѡн Барновскїи хетман и пъркълаб Сѹчавскїи, четири селѡве на имѣ: Вервова, и Вережани, и Залѹчѣнїи, и Немировѹл, что ѹ в(о)лшстї Сороцкои, шт испривилїи за даанїе и милованїе, и висльженїе шт Стефана вшевшдї Тѡмшевича, что тїи селѡве прѣжде бѣше емѹ за дѣднинѹ, и възѣл был шт него Балика хетман съ силож своеж, а потѡм изгѹбил их за

www.dacoromanica.ro

витлѣиство, єгда въздвизал сѣ съ Костантии воєвѡда и съ мнѡг(а)м вѡжъства вѡиска лад҃їанска и къзацка, и прїидѡшѧ въ землѣ г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми и иа скиптрѡ чиститаг(о) ц(а)рѣ, и велик развои сътвориша съ Стефан воєвѡда иа Жиⷼїю рѣкѡ и въсем(и)л(о)стїи Б(ог)ъ подал иⷯ под меч.

Тѣм радї, да єст и wт г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми тїи выш(є) писанїїи селѡвє: Вервова, и Вережани, и Залѡчѣнїи, и Немировѡл, выш(є) рєчєниомѡ бѡлѣриинѡ Мирѡи Бариовскїи хетман да вѡдєт ємѡ и wт иас даанїє и милованїє, ѳрик и wтиеии съ въсем доходом, ємѡ, и дѣтем єго, и wиѡчатом, и прѣwиѡчатѡм, и прѣцѡрѣтѡм, и въсемѡ родѡ єго, кто сѣ ємѡ изберет наиближнїи, иепорѡшєнио им неколиж(є) на вѣки вѣчнїи.

И хотар тим выш(є) писаиым селам да єст им хотар, wт ѳсиⷯ сторѡи, по своими старими хѡтари, по кѡда из вѣка ѳживали.

И иа то єст вѣра иашег(о) г(о)с(по)д(ст)ва выш(є) писаиаг(о), мы Iѡ Радѡл воєвода, и вѣра бѡтар иашиⷯ: вѣра паиа Ишиашко великаг(о) двѡрника Дѡлнѣи Земли, вѣра паиа Никоаръ великаг(о) двѡрника Горнѣи Земли, вѣра паиа Тѡдѡрїи пъркълав Хѡтинскїи, вѣра паиа Юрашко Башотъ пъркълав Немецкиⷯ, вѣра пана Єиѣ пръкълав Ρѡманскїи, вѣра паиа Трофанда постелиика, вѣра паиа Симїѡи Гєѳка спътарѣ, вѣра паиа ...[1] чашиика, вѣра паиа Неквлакїи стѡлиика, вѣра паиа Хризѣ вистѣрника, вѣра паиа Фѳртѳна комиса, и вѣра въсѣⷯ бѡтар нашиⷯ мѡлдавскиⷯ, великиⷯ и малиⷯ.

И по иашем животѣ, кто вѡдєт г(о)сп(о)д(а)ръ, wт дѣтїи нашиⷯ или wт иашег(о) рода, или, паки, кого Б(ог)ъ изберет г(о)сп(о)д(а)рем быти иашеи Земли Мѡлдавстѣи, а wи, єго м(и)л(о)сть, да иє порѡшил нашего даанїа и потвръжденїа, иж, а ви ємѡ, дал и ѳкрѣпил, за что єст ємѡ правое выслѡженїа.

И ктѡ сѣ покѡсит и дръзнет разорити иаше даанїє, и милованїє потвръжденїє, таковыи да бѫдет проклѣт и тръклѣт wт Г(оспод)а Б(ог)а сътвѡр(и)шаго н(є)бо и землѧ, и Пр(ѣ)ч(и)стаа Б(о)го М(а)т(є)рь Х(ристо)вѫ Пр(и)сио Д(ѣ)вы М(а)рїѫ, и wт ѣ҃ї Ап(о)ст(о)ль и wт д҃ Єѳ(ан)г(є)листи, и wт т҃иї С(вѧ)т(ы)хъ Wт(ь)цъ Никеискиⷯ, и проклѣтїє Ирїево да прїидет на главѡ єго, и да имает част съ Iѡдожѫ прѣдателем Х(ристо)вѣм, въ безконечныѧ мѫкы, амии.

И иаи бѡлши крѣпост и потвръжденїє томѡ въсемѡ выш(є) писаниомѡ, велѣли есми нашемѡ вѣриомѡ и почтенномѡ бѡлѣриинѡ, паиѡ Дѳмитрѡ Шефан великомѡ лѡгофетѡ, писати и нашѡ печат привѣзати къ семѡ истинномѡ листѡ нашемѡ.

Писал, ѳ Иⷭѡⷯ, Дѳмитрѡ писар, в(ъ) л(ѣ)тѡ ⷯз҃рлѕ҃ март кд҃.

<Pe verso>: Съ ѳрик єст п(а)нѡ Мїрон Бариовскїи хетмаи на село Вережѣнїи и иа Вербова и Залѡчаии и Немировѡл

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul Mihnea voievod, domn al Ţării Moldova. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, iată dăm şi întărim credinciosului şi cinstitului nostru boier, panului Miron Barnovschi, hatman şi pârcălab de Suceava, patru sate, anume, Verbova şi Verejani şi Zalucenii şi Nemirovul, ce sunt în ţinutul Sorocii, din privilegii de danie şi miluire şi vislujenie de la Ştefan Tomşa voievod, pentru că acele sate mai înainte i-au fost lui drepte dedine şi le-a luat de la dânsul Balica hatmanul cu sila, iar apoi le-a pierdut prin viclenie, când s-a ridicat împreună cu Costantin voievod şi cu multă armată leşească şi cazaci, şi au venit în ţara domniei mele şi împotriva sceptrului cinstitului împărat şi mare război au făcut cu Ştefan voievod, pe râul Jijia, şi atotmilostivul Dumnezeu i-a dat sub sabie.

Drept aceea, să fie şi de la domnia mea acele sate mai sus scrise: Verbova şi Verejani şi Zalucenii şi Nemirovul mai sus zisului boier Miron Barnovschi hatmanul şi să-i fie lui şi de la noi danie şi miluire, uric şi ocină cu tot venitul lui, şi copiilor lui, şi nepoţilor lui, şi strănepoţilor lui, şi răstrănepoţilor, şi la tot neamul lui, care i se va alege mai aproape, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarele acelor sate mai sus scrise să le fie din toate părţile după hotalere lor vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi, Io Radul voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ionaşco, mare vornic al Ţării de Jos, credinţa panului Nicoară, mare vornic al Ţării de Sus, credinţa panului Tudor, pârcălab de Hotin, credinţa panului Iuraşco Başotă, pârcălab de Neamţ, credinţa panului Ene pârcălab de Roman, credinţa panului Trofanda postelnic, credinţa panului Simion Gheuca spătar, credinţa panului ...[1] ceaşnic, credinţa panului Niculachi stolnic, credinţa panului Hriza vistiernic, credinţa panului Furtună comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru, sau pe cine va alege Dumnezeu să fie domn al Ţării Moldovei, acela să nu strice dania noastră şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească pentru că îi este lui dreaptă dedină şi vislujenie.

Iar cine s-ar ispiti şi ar îndrăzni să strice a noastră danie şi miluire şi întăritură, acela să fie blestemat de trei ori de Sfântul Dumnezeu, făcătorul cerului şi pământului, şi de Preacurata Maică a lui Hristos, pururea Fecioară Maria, şi de 12 Apostoli, şi de 4 Evanghelişti, şi de 318 Sfinţi Părinţi de la Nicheia şi blestemul lui Arie să cadă pe capul lui şi să aibă parte cu Iuda trădătorul lui Hristos în nesfârşitele chinuri, amin.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier panului Dumitru Ştefan mare logofăt să scrie şi pecetea noastră să o lege la această adevărată carte a noastră.

A scris, la Iaşi, Dumitru pisarul în anul 7132 <1624> mart(ie) 24.

<Pe verso>: Acest uric este al panului Miron Barnovschi hatman pentru satele Verejeni şi Verbova şi Zaluceni şi Nemirovul.

www.dacoromanica.ro

Inst. de Ist. Sankt-Petersburg, Federaţia Rusă, Acte moldoveneşti, dosar 32, 32 a. Orig. sl., perg. (65,7x40 cm.). Cu o trad. rom. din prima jumătate a sec. XIX.

EDIŢII: Dragnev ş.a., *Moldova*, III, p.168-171, nr.83 (orig. sl. şi trad. rom. cu litere ruseşti).

[1] Loc liber în orig.

182 1624 (7132) martie 25

Милостїю Божїю, Иѡ Радѹл воєвода господаръ Земли Мѡлдавскѡи. Знаменито чинимъ и съ симъ листѡмъ и(а)шимъ въсѣмъ кто на немъ възрит, или чьтъщїи его ѕслышит. Сѫж(є) господство ми дали и потвръдили єсми нашемѹ вѣриомѹ и почтъниом(ѹ) болѣрии, жѹпан Инакїе постелиник его правїи ѡтнинии и викѹпленїе ѡт его правиҳ нарѣденїе, село Столничѣнїи на Гръл ѡ и селѡ Скѹмпїѧ, что ѹ волост Йскоє, что тоє село било емѹ викѹплєнїе ѡт Пъскълиіа кнѣгинѣ Лѹпѹл Строич логофет и ѡт сынъ єм Іѡиашко Строич, ради ѡсим сто и петдесѣт ѹги жалти.

И пакиж(є) даєм и потвръждаєм емѹ село Глищенїи, ѹ волост Сороцском, что себе кѹпил ѡт Проҳор и Єѳємїе, и Симои, и Никаиор, и Мисаил, и Данїил, и ѡт вес съвор ѡт свѣтаа монастир Паитократор ради двѣ сто талери витиҳ, съ млени ѹ Черна вода, и съ вес приҳод, и село Медѣленїи, ѹ волост Йскои, на ѡвѣ сторони Прѹтѣ, что себе кѹпил ѡт Бѹска и сыиове єи, Забѹлик, и Єриіа, и Єлѣна, и Василїе, сынъ Маѯин, и ѡт Иѡнашко Кькърѣзъ, сынъ Маріїа, и Дъмїіан, и братѹ его, Тоадер и Некоаръ, сыиове Мъріи, и ѡт Иѡсип, сынъ Ганѣ, и сестра его, Ѧгафїіа, и Лариѡи, сыиъ Дънил, и сестра его, Ѧгафїіа, и ѡт Лиіа, дочка Федор, и сестра его, Тѹдосїіа, и Цигаика, въси виѹци и прѣшнѹци Меделѣнѹ, и ѡт Хилип, и Нѣнюл, сынъ Марики Бѹдоае, и Нѹѡр, и Ѧлиѯандрѹ, виѹци Бѹдоае ѡт иҳ правїи нарѣденїе что имали ѡт стараго Петра воевода, ради єдна сто и шестдесѣт два талері витиҳ.

И, такождере, двѣ части и ѡт весего села Сивещи, ѹ волост Йскои, что себе кѹпил ѡт Герман сыиъ Бъздъга и ѡт въси ѡтци, и братове, и племеиници иҳ, ради єдна сто и петдесѣт талер витиҳ и десѣт воли. И пакиже ѡт тоа третаа част что сѣ изберет част Бариовскїи хетмаи и кнѣгинѣа си, что себе кѹпил ѡт иҳ милости ради єдна сто талери витиҳ.

И тиж(є) село Кѹкѹщїи ѹ волост Йскои, что себе кѹпил ѡт Костє и ѡт сестра его, Тичѧ, дѣти Ѧгафїіа и Настѹра, виѹци Чирчѹ и Некорицъ, сынъ Магдалини, виѹк Иван, и Исак и сестра его Коскица, дѣти Стаики, виѹци стараго

www.dacoromanica.ro

Стаи, и Мърика, дочка Єриии, внѹка Еъсїю, ради девѣт сът и пет ѹги добриχ ѡт иχ нарѣденїе <ч>то имали ѡт Петра воєвода.

И тиж(е) село Фъитъиѣлиле ѕ волост Текѹч, что себе кѹпил и ѡт Ставър бив пъркълав, сыиъ Кръчѹи, внѹк Звїгарѣ и ѡт Никоаръ сыиъ Мошѹл, внѹк Кълдърѹше, и Юрга сынъ Динга, и Спиридон сынъ Мързѣ, и Нѣнюл сынъ Станки, и Симиѡи сынъ Стан, и Бълаи, и Лепъдат, сынове Фътѹл, и Стан сынъ Цигѹи, въси внѹки Коцѹшеи, и Миχъил сынъ Бѹрлъ, и Шърбан сыиъ Заєѹ, внѹк старомѹ Заєѹ, ради триста и четиридесѣт талери витиχ.

И тиже село Чокърлиѧнїи, ѕ волост Текѹч, иа Цервл, что себе кѹпил ѡт Дѹмитрашко Чѹтакѹл, сынъ Добреи, и брат его, Станкѹл внѹк Смърчѣ, и Мирон сынъ Пѹркар, и сестра его, Стаика, и Иѡн внѹк Пѹркар, и Симиѡи Пѹцаки, и Фръцилъ, въси внѹци Смърче, ради една сто ѹги червлеии.

И тиж(е) село Гѹрбънецїїи, въ волост Кигѧчскомѹ, что себе кѹпил ѡт Софронїїа, киѣгинѣ ѩрсѹ ѹдрѣ дворник, и дъща его, Настасїїа, и Ангелина, ради три ста и петдесѣт талери витиχ.

И пакиже село Поєииле Сасѹлѹи, вишиїи кѹт, что <ѕ>[1] волост Текѹч, что себїа възимал ради три ста ѹги жолти[1] что бѣше дал емѹ въ ѹзаем при дьни Костаидии воєвода. И хотар томо село било присиловаи за иншиχ люди что било по ѡкръст его. И потом при дьни Стефана воєвода пошед Ишиашко дворник и Кѹжвъ дворник съ лист господарска и избрал хотар томо село съ люди добриχ и поставили стълпи по где бил старое хотар иχ давиое. И тот ѩрик тим людим съ котораго ѡии присиловали ѡбрѣтал сѣ за лъж, и възѣмѣ ѡт ниχ и порѹбамѣ.

И паки половии село Кикошѣ, иа Сохѹлѹю, ѕ волост Ковѹрлѹю, что себе кѹпил ѡт Маѯии и брат его Мътею, и Трифан, дѣти Лѹпѹл и Игиат, и брат его, Истратїе, и сестра его, Мъгдълинъ, дѣти Кории, и племенице иχ, Глигор, сынъ Богдаи ради ѡсимдесѣт талер витиχ.

И паки половина село ѡт Шѹшмъиецѧи, что сѣ типер именѹет сѧ Дръгѹшенїи, во волост Ковѹрлѹю, что себе кѹпил ѡт ѹсиχ Фодор, и Миχъил, и Мика, и Некита, и Єремїїа, и Маѯенїїа, въси внѹци и прѣѡнѹци ...[2] Маринии, ради ѡсемдесѣт талер витиχ.

И паки село Шотръпѣиїи иа Тѹрїїа, ѕ волост Искои, что себе кѹпил ѡт Къзака, киѣгинѣ Трифаи постелиик, и ѡт Рѹска, сестра Трифан пѡстелиик, ради една сто талери витиχ.

И паки село Фѹртецїїи ѕ волост Фалчїю, иа Прѹт, что себе кѹпил ѡт Мовила и ѡт брат его Никоаръ бив спътар, сыиове Лазър питар ради една сто и ѡсимдесѣт талери витиχ.

www.dacoromanica.ro

И тиж(є) половина село Мъришѣни, ѕ волост Лапѫшиа, и ѡт половина пакиж половина, что севе кѫпил ѡт Ивнашко Негрѫц, сынъ стараго Негрѫц, ради девѣтдесѣт талери битиχ. Я нарѣденїе что имали на тое село ѡни казали аже изгѫвил иχ за тътари коли прїиде Стефан Томшѣ воеводи въ господство.

И паки силицѣ Гермънецiїи, ѕ волост Фалчїюскомѫ, на ръцѣ Бръ<л>[1]адѣ, что севе кѫпил ѡт Мовилица вив пъркълаб и ѡт сынъ его Лазор и Тоадер, внѫк его, сынъ Никоаръ, ради єдна сто и двадесѣт ѕги жолти.

И тиж(є) даем <и>[1] потвръждаем емѫ село Пѫ[а]нтешѣнiїи, въ волост Тѫтовѣ, что севе кѫпил ѡт Симиѡн сынъ Никоаръ Барза, внѫк Костии, прѣѡнѫк Триф, и Тѡма, и ѡт Сирвѫл сынъ Гїѡрге, внѫк Нистор, и Никоаръ съ Петрѣ, и Тоадер, сынъ Филип Пацѣ, и въсѣ <в>[1]нѫци, и прѣѡнѫци Триф и Тома, въсѣ част иχ за дѣднинѫ и за кѫпежно на сто ѕги жолти. И зостали непродани и ѡт въсего села Пѫитешѣни ѡт една стар част Костаитии и Нистор что сѣ изберет част им ѡт сим иниви.

Тѣм ради како да ест емѫ ѡт господства ми данїе и потвръжденїе тѣм више писаниим селам и половинам селам съ мѣстом за ставовѣ и за м<л>[1]енами ѡт ѕрик, и ѡтинѫ, и викѫпленїе съ въсем доχодом емѫ, и дѣтем его, и ѕночатом, и прѣѕночатом, и прѣцѵратом, и въсемѫ род(ѫ) его, кто сѣ изверет наивлижиїи, иепорѫшениїи николиже въ вѣки.

Я χотар тѣм више писаниим селам, и половинам селам, и части за ѡтинии да ест им ѡт къ въсѣχ сторони по своим старами χотари, по кѫда из вѣка ѡживали.

Я на то ест вѣра нашегѡ господства ми више писаннаго ми, Иѡ Радѫл Михнѣ воевода, и вѣра вогар нашиχ: Дѫмитрашко Шефан логофет, Ивнашко ворник, Некоаръ ворник, Тѫдори и Кондич пъркълаби де Хотин, Костантин Челеби пъркълав де Нїамцѫ, Малкоч пъркълаб де Роман, Мирон Барновске χатман, Трѫфанда постелник, Симиѡн Гевка спатар, Кѫртѫ Челеби паχарник, Некѫлаке столник, Хризѣ вистїїарник, Михъилъ Фѫртѫнъ комис.

χ҃зр҃лв҃ март кѣ.

Din mila lui Dumnezeu, Noi Io Radul voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte tuturor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că domnia mea am dat şi am întărit credinciosului şi cinstitului nostru boier, jupan Ianache postelnic, dreptele lui ocine şi cumpărături, din dreptele lui drese: satul Stolnicenii pe Gârla şi satul Scumpia, care este în ţinutul Iaşi, care acest sat i-a fost cumpărătură de la Păscălina, cneaghina lui Lupul Stroici logofăt, şi de la fiul ei, Ionaşco Stroici, pentru opt sute şi cincizeci de ughi galbeni.

www.dacoromanica.ro

Şi iarăşi îi dăm şi îi întărim satul Gligenii, în ţinutul Soroca, pe care şi l-a cumpărat de la Prohor, şi Eftemie, şi Simon, şi Nicanor, şi Misail, şi Daniil şi de la tot soborul sfintei mănăstiri Pantocrator, pentru două sute de taleri bătuţi, cu mori la apa Neagra şi cu tot venitul.

Şi satul Medelenii în ţinutul Iaşi, pe amândouă părţile Prutului, pe care şi l-a cumpărat de la Busca şi fiii ei, Zabulic, şi Erina şi Elena, şi Vasilie, fiul lui Maxin, şi de la Ionaşco Căcărează, fiul Mariei, şi Dămian şi fratele lui, Toader, şi Necoară, fiii Mariei, şi de la Iosip, fiul lui Ganea, şi sora lui, Agafia, şi Larion, fiul lui Dănilă, şi sora lui, Agafia, şi de la Anna, fiica lui Fedor, şi surorile lui, Tudosiia şi Ţiganca, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Medelean, şi de la Hilip şi Neniul, fiul Maricăi Budoaie, şi Nuor şi Alixandru, nepoţii Budoaiei, din dreptele lor drese, pe care le-au avut de la Petru voievod cel Bătrân pentru o sută şi şasezeci şi doi de taleri bătuţi.

Şi, de asemenea, două părţi din tot satul Onţeşti, în ţinutul Iaşi, pe care şi le-a cumpărat de la Gherman, fiul lui Bâzdâg, şi de la toţi părinţii şi fraţii şi verii lor, pentru o sută şi cincizeci de taleri bătuţi şi zece boi. Şi, de asemenea, din această a treia parte ce se va alege partea lui Barnovschi hatman şi a cneaghinei sale, pe care şi le-a cumpărat de la milostivirile lor, pentru o sută de taleri bătuţi.

Şi, de asemenea, satul Cucuiaţii, în ţinutul Iaşi, pe care şi l-a cumpărat de la Coste şi de la sora lui Ticea, copiii Agafiei şi ai lui Nasture, nepoţii lui Cirţiu, şi Necoriţă, fiul Magdalinei, nepotul lui Ivan, şi Isac şi sora lui, Coschiţa, copiii Stancăi, nepoţii lui Stan cel bătrân, şi Mărica, fiica Erinei, nepoata lui Văsiu, din dresele lor, pe care le-au avut de la Petru voievod, pentru nouăzeci şi cinci de ughi buni.

Şi, de asemenea, satul Fântânelile în ţinutul Tecuci, pe care şi l-a cumpărat de la Stavăr, fost pârcălab, fiul lui Crăciun, nepotul lui Zbiarea, şi de la Nicoară, fiul lui Moşul, nepotul lui Căldăruşe, şi Iurga, fiul lui Dinga, şi Spiridon, fiul lui Mârzea, şi Neniul, fiul Stancăi, şi Simion, fiul lui Stan, şi Bălan şi Lepădat, fiii lui Fătul, şi Stan, fiul lui Ţigui, toţi nepoţii Coţuşei, şi Mihăilă, fiul lui Burlă, şi Şerban, fiul lui Iepure, nepotul lui Iepure cel bătrân, pentru trei sute şi patruzeci de taleri bătuţi.

Şi, de asemenea, satul Ciocârlianii, în ţinutul Tecuci, pe Gerul, pe care şi l-a cumpărat de la Dumitraşco Ciutacul, fiul Dobrei, şi fratele lui, Stancul, nepotul lui Smârcea, şi Miron, fiul lui Păcurar, şi sora lui, Stanca, şi Ion nepotul lui Păcurar, şi Simion, şi Puţachi, şi Frăţilă, toţi nepoţii lui Smârcea, pentru o sută de ughi roşii.

Şi, de asemenea, satul Gurbăneştii, în ţinutul Chigheciu, pe care şi l-a cumpărat de la Sofronia, cneaghina lui Ursu Udrea vornic, şi de la fiicele lui, Nastasiia şi Anghelina, pentru trei sute şi cincizeci de taleri bătuţi.

Şi, de asemenea, satul Poienile Sasului, cutul de sus, care este în ţinutul Tecuci, pe care l-a luat pentru datoria pe care a avut-o la Iurco logofăt, trei sute de ughi galbeni, pe care îi dăduse lui cu împrumut în zilele lui Costandin voievod. Şi hotarul acestui sat fusese cotropit de alţi oameni care erau împrejurul lui, iar după aceea, în zilele lui Ştefan voievod, s-au dus Ionaşco vornic şi Cujbă vornic cu carte

www.dacoromanica.ro

domnească şi au ales hotarul acestui sat cu oameni buni şi au pus stâlpi, pe unde a fost vechiul lor hotar de demult. Şi acel uric al acelor oameni cu care ei cotropiseră s-a aflat mincinos şi s-a luat de la dânşii şi s-a rupt.

Şi, iarăşi, jumătate din satul Chicoşea, pe Sohului, în ţinutul Covurlui, pe care şi l-a cumpărat de la Maxin şi fratele lui, Măteiu, şi Trifan, copiii lui Lupul, şi Ignat şi fratele lui, Istratie, şi sora lui, Măgdălina, copiii lui Cornea, şi verii lor, Gligor, fiul lui Simion, şi Spiridon, fiul lui Bogdan, pentru optzeci de taleri bătuţi.

Şi, iarăşi, jumătate de sat din Şuşmăneşti, care acum se numeşte Drăguşănii, în ţinutul Covurlui, pe care şi l-a cumpărat de la toţi ...[2] Fodor, şi Mihăilă, şi Mica, şi Nichita, şi Eremiia, şi Maxenia, toţi nepoţii şi strănepoţii ...[2] Mărinei, pentru optzeci de taleri bătuţi.

Şi, iarăşi, satul Şotropenii, pe Turiia, în ţinutul Iaşi, pe care şi l-a cumpărat de la Căzaca, cneaghina lui Trifan postelnic, şi de la Rusca, sora lui Trifan postelnic, pentru o sută de taleri bătuţi.

Şi, iarăşi, satul Furteşti, în ţinutul Fălciu, pe Prut, pe care şi l-a cumpărat de la Movilă şi de la fratele lui, Nicoară fost spătar, fiii lui Lazăr pitar[3], pentru o sută şi optzeci de taleri bătuţi.

Şi, iarăşi, jumătate din satul Mărişeni, în ţinutul Lăpuşna, şi iarăşi jumătate din jumătate, pe care şi le-a cumpărat de la Ionaşco Negruţ cel bătrân, pentru nouăzeci de taleri bătuţi. Iar dresele pe care le-au avut pentru acest sat, ei au spus că le-au pierdut din pricina tătarilor, când a venit în domnie Ştefan Tomşa voievod.

Şi, iarăşi, siliştea Ghermăneştii, în ţinutul Fălciu, pe râul Bârlad, pe care şi-a cumpărat-o de la Moviliţă fost pârcălab şi de la fiul lui, Lazor, şi de la Toader nepotul lui, fiul lui Nicoară, pentru o sută şi douăzeci de ughi galbeni.

Şi, de asemenea, îi dăm <şi>[1] îi întărim satul Pu[a]nteşenii, în ţinutul Tutova, pe care şi l-a cumpărat de la Simion, fiul lui Nicoară Barza, nepotul lui Costin, strănepotul lui Trifa şi al lui Toma, şi de la Dumitru, fiul lui Ionaşco Barzica, nepotul lui Costin, şi de la Sirbul, fiul lui Ghiorghe, nepotul lui Nistor, şi Nicoară, fiul lui Petrea, şi Toader, fiul lui Filip Paţea, şi toţi nepoţii şi strănepoţii lui Trif şi ai lui Toma, toate părţile lor de moştenire şi de cumpărătură, pentru o sută de ughi galbeni. Şi a rămas nevândută din tot satul Punteşeni, dintr-un bătrân, partea lui Costantin şi a lui Nistor, ce se va alege partea lor din şase ogoare.

De aceea, să-i fie lui de la domnia mea danie şi întărire aceste mai sus scrise sate şi jumătăţi de sate cu locuri de iazuri şi de mori, din uric şi ocină şi cumpărătură cu tot venitul, lui, şi copiilor lui, şi nepoţilor, şi strănepoţilor, şi răstrănepoţilor, şi întregului neam al său, care i se va alege cel mai apropiat, neclintit, niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise sate şi jumătăţi de sate şi părţi de ocine, să le fie lor dinspre toate părţile după vechile lor hotare, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, Noi Io Radu Mihnea voievod, şi credinţa boierilor noştri: Dumitraşco Ştefan logofăt, Ionaşco vornic, Necoară vornic, Tudori şi Condici, pârcălabi de Hotin, Costantin Celebi, pârcălab de Neamţu, Malcoci, pârcălab de Roman, Miron Barnovsche hatman,

www.dacoromanica.ro

Trifan postelnic, Simion Gheuca spătar, Curt Celebi paharnic, Neculachi stolnic, Hrize vistiernic, Mihăilă Furtună comis.

7132 <1624> martie 25.

<Deasupra, scris de copist>: A Sfetii Sava, pe Stolniceni, pe gârlă şi Scumpie, judeţul Ieşi, al Sfântului Sava, pe Fântânele, la Tecuci.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 628 (Condica Gheorghe Asachi), f.690 v.- 692 v. Copie în Condica Asachi I, scrisă la sfârşitul sec. XVIII.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.275-278, nr.365 (trad. rom.); Regleanu, ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.57-58, nr.203 (rez. dezv.).

[1] Omisiune în textul sl.

[2] Loc liber.

[3] питар (pitar), corectat din спътар (spătar).

183 1624 (7132) martie 26, Iaşi

<М> (и)л(о)стїю Б(о)жїю, Иѡ Радѹл воевода, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскѡи. Знаменнто чнимъ и съ снм листѡм н(а)шим въсѣм кто на нем възрит, или чѣтѹщїи его ѹслишит. Ѿж(е) тот истинїи наш вѣрнїи и почтенїи болѣрин Некоарь[1] великїи дворник Горнѣи Земли жаловали есми емѹ ѹсобиою нашею милостїю и дали и потвръдили есми емѹ ѡт нас ѹ нашеи Земли Мѡлдавскои его правїи ѡтчинии и викѹплениїе: половина ѡт въсего села Дивичѣ[2], ѡт волост Тѹтовѣ, что себѣ кѹпил ѡт Некоарж бив спътар ради два кони довриж и два воли и три крави. И тиж(е) половина село ѡт въсего села Чевкаии ѡт того волѡст, съ мѣсто за ставове и съ врѹдове за млеии на рѣцѣ Тѹтовѣ и съ виногради и съ домове, что себе кѹпил пакиже ѡт Некоарь спътара и ѡт сыиове его ради, три ста и петдесѣт талер битиж.

И пакиже даем и потвръждаем емѹ село Коржовцїи, ѡт волост Хотинскои, что ѡи себе възимал ѡт Залицки ради три ста ѹги червлени и ради иишиж имѣнїе и ѡдежди что възимал залицки ѡт наш болѣрии више писаи когда бил ѹ монастир Пѹтиою и сам Залицки свѣдѡтелсвощѹ въ едии запис писан съ рѹка его како дал тот село Коржовцїи ради тоа имѣнїю.

И тиж(е) едии врѹд за млеи ѹ гръло Пѹтиою Нижиаа до село Пѹрчелецши, что ѹ волост Пѹтиою, что себе кѹпил ѡт Бъскаи ѣт Цигъиецши, и ѡт Костаки дїіак, ѡт Шеидрецши, и ѡт Скъитѣе, ѡт Пѹрчелецши, и ѡт Нистор, ѡт Бътиинецши, ради седимдесѣт талер битиж.

www.dacoromanica.ro

И тиж(є) едно мѣсто за пасик8 wт село Ръτчеци, wт волост Васлв8ю, что себе к8пил wт Василіе Х8х8лѣ ради тридесѣт и пет талер битих съ садове по wкръст пасик8, але колико можит един человѣк извръжити wт срѣдѫ пасик8 съ топор въ въсѣм части.

И тиж даем и потвръждаем ем8 една част за wтиин8 wт село Кажва, въ волост Искои, и пакиже едиа частъ за wтиин8 wт село М8итѣнии, что ест ем8 праваа дѣднин8 и тиж(є) дроуга част за wтнин8 wт тогож(е) села М8нтѣни что сѣ именвет Ск8таши, иа Сирѣт, 8 волост Немецкои, wт шестаа част, третаа част wт 8рик за вик8плеиіе и за потвръжденіе wт Гашпар воевода.

И пакиже едно мѣсто за пасик8 въ село Подѣни, иа рѣцѫ Брълад8, 8 волост Васлвюском, wт исписок за вик8пленіе wт господства ми.

И тиж(є) даем и потвръждаем волѣрин8 нашем8 више писаниом8 Никоаръ вел двориик иа его правіи холопи цъгаии, имѣ Д8митр8 съ жииа и съ дѣти их Воика и Драголѣ, что себе к8пил wт Некифоръ апрод сыиъ Шефан wт Земли М8нт<ѣ>[1]нска ради пет коии добриx и тиж(е) един сълаш за цъгаии имѣ Єфрим съ жииа и съ дѣти их, что сѣ ест ем8 даніе wт Стефана Томшевича воевода.

Тѣм ради како да ест ем8 и wт господства ми даніе и потвръжденіе и 8рикъ <и wтиии ем8 и>[3] дѣтим ем8, и 8иочатом, и прѣ8иочатом, и праџоратом, и въсем8 род8 є<го>[3] кто сѣ изверет наиближиіи, съ въсѣм доходом иепорвшеиио иеколиже иа вѣки.

Я хотар тѣм више писаніи селам(и), и половиам селам и части за млени съ ставове, и съ мѣсто за млени да ест wт къ въсѣх сторои по своим старемы хотари по к8да из вѣка wживали.

Я иа то ест вѣра нашего господства више писаиаго, мы Иw Рад8л воевода, и вѣра вотар наших: вѣра паиа Iwиашко великаго двориика Долнѣи Земли, вѣра паиа Некоарж великаго двориика Горнѣи Земли, вѣра паиа Т8дорїи и Конде пръкълабове Хотинскїи, вѣра паиа Костантинъ Челевїи и ...[4] пръкълабове Немѣцскиx, вѣра паиа ...[4] и ...[4] пръкълабове Романскиx, вѣра паиа Мирон Бариовскїе хетмаи и пръкълав Сѣчавское, вѣра паиа Трѣфанда постелиика, вѣра паиа Симиwи Геоѫка спътарѣ, вѣра паиа К8рт Челевїи чашиик, вѣра паиа Неколакїе столиика, вѣра паиа Хризѣ вистѣриика, вѣра паиа Михаил Ф8ртѣна комиса, и вѣра въсѣх вотариx нашиx молдавскиx, великиx и малиx.

Я по иашим животѣ и господствованіе, кто в8дет господаръ wт дѣтиx нашиx или wт иашего род8, или, пак, кого Б(ог)ъ изверет бити г(о)сп(о)д(а)ръ нашеи Земли Мwлдавстѣи, тот бы ем8 ие порвшил нашего даніе и потвръжденіе, иъ, али би ем8, дали и 8крѣпили, за что ест ем8 права wтиин8 и дѣднин8.

www.dacoromanica.ro

Я наи болшеѧ крѣпост и потвръжденїе томѹ въсемѹ више писанномѹ велѣли есмы нашемѹ почтенномѹ болѣринѹ панѹ Дѹмитрашко Шефанѹ великомѹ логофетѹ писати и нашѹ печат привѣзати къ семѹ истинн<о>[3]мѹ листѹ нашемѹ.

8 Їсоχ. писал Мънжѧ въ лѣт(о) χ҃зр҃лѳ мѣсеца мартїа к҃ѕ.

Din mila lui Dumnezeu, Noi Io Radul voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că pe acest adevărat credincios şi cinstit boier al nostru Necoară[1], mare vornic de Ţara de Sus, l-am miluit cu deosebita noastră milă şi i-am dat şi i-am întărit de la noi în Ţara noastră a Moldovei dreptele lui ocine şi cumpărături: jumătate din tot satul Divicea[2], din ţinutul Tutova, pe care şi l-a cumpărat de la Necoară, fost spătar, pentru tot satul Ceucani din acel ţinut, cu loc de iazuri şi vaduri de moară pe râul Tutova şi cu vii şi cu case, pe care şi le-a cumpărat tot de la Necoară spătar şi de la fiii lui pentru trei sute şi cincizeci de taleri bătuţi.

Şi, iarăşi, îi dăm şi îi întărim satul Corjouţii, din ţinutul Hotin, pe care el şi l-a luat de la Zaliţchi, pentru trei sute de ughi roşii şi pentru alte averi şi haine pe care le-a luat Zaliţchi de la boierul nostru mai sus scris, când a fost la mănăstirea Putna. Şi însuşi Zaliţchi a mărturisit într-un zapis scris cu mâna lui că a dat acest sat, Corjouţii, pentru acea avere.

Şi, de asemenea, un vad de moară la gârla Putnei de Jos, la satul Purceleşti, care este în ţinutul Putna, pe care şi l-a cumpărat de la Văscan din Ţigăneşti şi de la Costachi diac din Şendreşti şi de la Scânteie din Purceleşti şi de la Nistor din Bătineşti, pentru şaptezeci de taleri bătuţi.

Şi de asemenea, un loc de prisacă din satul Rătceşti, din ţinutul Vaslui, cu grădini împrejurul prisăcii, însă cât poate un om să azvârle din mijlocul prisăcii cu toporul în toate părţile, pe care şi l-a cumpărat de la Vasilie Huhulea pentru treizeci şi cinci de taleri bătuţi.

Şi, de asemenea, îi dăm şi întărim o parte de ocină din satul Cajva, în ţinutul Iaşi, şi iarăşi o parte de ocină din satul Muntenii, care îi sunt dreaptă moştenire şi, de asemenea, altă parte de ocină din acelaşi sat Munteni, care se numeşte Scutaşi, pe Siret, în ţinutul Neamţ, a treia parte din a şasea parte, din uricul de cumpărătură şi de întărire de la Gaşpar voievod.

Şi, iarăşi, un loc de prisacă în satul Podeni, în ţinutul Vaslui, pe râul Bârlad, din ispisocul de cumpărătură de la domnia mea.

Şi, iarăşi, dăm şi întărim boierului nostru mai sus scris, Nicoară[1], mare vornic pe drepţii lui robi ţigani, anume Dumitru cu femeia şi cu copiii lor, Voica şi Dragolea, pe care şi i-a cumpărat de la Nechifor aprod, fiul lui Ştefan din Ţara Muntenească, pentru cinci cai buni, şi, de asemenea, un sălaş de ţigani, anume Efrim cu femeia şi cu copiii lor, care îi este danie de la Ştefan Tomşa voievod.

www.dacoromanica.ro

De aceea, să-i fie şi de la domnia mea danie şi întărire şi uric şi <ocină, lui şi>[3] copiilor lui, şi nepoţilor, şi strănepoţilor, şi răstrănepoţilor, şi la tot neamul lui, care i se va alege cel mai apropiat, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise sate şi jumătăţi de sate şi părţi de mori cu iazuri şi cu locuri de mori să fie dinspre toate părţile după hotarele lor vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrisului, Noi Io Radul voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ionaşco, mare vornic de Ţara de Jos, credinţa panului Necoară, mare vornic de Ţara de Sus, credinţa panului Todor şi Conde, pârcălabi de Hotin, credinţa panului Costantin Celebi şi ...[4] pârcălabi de Neamţ, credinţa panului ...[4] şi ...[4] pârcălabi de Roman, credinţa panului Miron Barnovschie, hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Trufanda postelnic, credinţa panului Simion Gheuca spătar, credinţa panului Curt Celebi paharnic, credinţa panului Necolachie stolnic, credinţa panului Hrizea vistiernic, credinţa panului Mihail Furtuna comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al Ţării noastre a Moldovei, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentru că îi este dreaptă ocină şi dedină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a acestor toate mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Dumitraşco Ştefan mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte <adevărată>[3] a noastră.

A scris Mânjea, la Iaşi, în anul 7132 <1624>, luna martie, 26 zile.

<Pe îndoitura pergamentului>: Dumitraşco Ştefan mare logofăt <m.p.>.

<Pe verso, scris în aceeaşi vreme>: Acest uric este a lui Nicoară vornic ...[3]

<Însemnare din sec. XVIII, în românește>: Uric de la Radul vodă, ce-i înnoit de pe uric a lui Gaşpar vodă.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, Peceţi II, nr.282. Orig., perg., pecete domnească mare, atârnată cu şnur împletit de mătase.

Idem, Ms. nr. 628, f.399 v.-400 (copie în Condica Asachi I, scrisă la sfârşitul sec. XVIII, cu citirea greşită a cifrei unităţilor din văleat ҃ѕ (5) în loc de ҃ѕ (2); idem, M-rea Bârnova, VI/22, nr.42 (menţ. grecească din sec. XIX).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.278-280, nr.366 (trad. după orig.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.58, nr.204 (rez. dezv.).

---

[1] Corectat în Некорицъ (Necoriţă).

[2] Corectat în Дивичѣни (Diviceani).

www.dacoromanica.ro

[3] Şters.

[4] Loc liber.

184 1624 (7132) martie 26, Iaşi

Übersetzung

In Namen Gott des Vaters, des Sohnes, und des heiligen Geistes, der heiligen unzertheilten Dreifaltigkeit, sehe ich Dinner meines Herrn und Erlösers Jesus Christi, auch seiner allerreinsten Mutter, und unbefleckten Jungfrau Maria.

Wir Radul Mihne Vojevod von Gottes Gnaden, Herrscher der Moldauer Landschaft, haben aus unsere Wohlwollen, reinen und erleuchteten Herzen aus unserer ganzen Seele, mit Beistand Gottes, und dem Segen der geheiligten unsern Moldauischen Bischöfe, als: des Herrn Anastasie Krimkovich Erzbischof – und Suczawaer Mitropoliten, des Herrn Athanasie Bischofen zu Roman, des Evlogie Bischof von Radautz, und des Herrn Pavel Bischof zu Husch, unseren heiligen und gossen Kirche der Mitropolie des Moldauischen Landes, welche dem heiligen Martyrer, und Christi Sieger George gewidmet ist, und allwo den Leib des heiligen Ioan Novi ganz und unverwesen ruhet, das aufrecht fürstlich, auch unter der Verwaltung der Festung Suczawa gewesen, und in dem Suzawaer District liegende Dorf Sabolotenj samt der Mühlstätte auf dem Suczawa Bach gegeben, und dieselbe damit bekräftigt, daß das obgedachte Dorf zum Weihrauch und Lampe bei dem daselbst ruhende Leibe des heiligen Joan Novi beitragen sollen, und zwar für das Seelenheil meiner Ehegemahlin, dann für Selbst unseren, und unserer Söhnen Gesundheit.

Zu mehrere Bestättigung, und Bekräftigung all obgeschriebenen haben Wir unsere geehrten und getrauen Bojarn dem Dumitraschko Stephan Groß Logofeten, solches zu verfassen, und unser Petschaft an diesen unsern wahrhaften Brief anzuhängen befohlen.

Den 26ten Märtz 7132/1624

Radul Vojvod

Dumitrasch Stephan vel logofet.

Daß vorstehende Abschriften ihren ins deutsche übersetzen Originalien gleichlautend seien, zeuget nachstehende Amts Fertigung. Czernowitz, am 26ten July 1784.

Von Orlandini, m.p., Stabsoberauditor L. S.

Aaron, m.p., Dolmetscher

Traducere

www.dacoromanica.ro

În numele Tatălui, al Fiului şi al Sfântului Duh, al sfintei nedespărţite Sfinte Treimi, <mă> văd eu slujitorul Domnului şi Mântuitorului meu Iisus Hristos, ca şi al maicii sale preacurate şi neprihănită Fecioară Maria.

Noi Radul Mihnea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei, din bunăvoinţa noastră, cu inimă luminată şi curată, din tot sufletul nostru, cu sprijinul Domnului şi cu binecuvântarea sfinţilor noştri episcopi moldoveni, anume: a domnului Anastasie Crimcovici, arhiepiscop şi mitropolit de Suceava, a domnului Atanasie, episcop de Roman, a lui Evloghie, episcop de Rădăuţi, şi a domnului Pavel, episcop de Huşi, am dat sfintei şi marii biserici a Mitropoliei Ţării Moldovei, care este închinată Sfântului martir şi biruitor al lui Hristos, Gheorghe, şi unde se odihnesc întregi şi neputrezite moaştele Sfântului Ioan cel Nou, al nostru pe drept domnesc sat Zaboloteni, cu loc de moară pe pârâul Suceava, ce a fost sub administrarea cetăţii Suceava şi care se află în ţinutul Suceava. Şi am întărit acesteia prin aceasta, ca sus zisul sat să contribuie pentru tămâia şi lampa de la moaştele ce se odihnesc acolo ale Sfântului Ioan cel Nou şi anume pentru mântuirea sufletului soţiei mele, apoi pentru sănătatea noastră şi a copiilor noştri.

Pentru mai mare confirmare şi întărire a tuturor celor sus scrise, am poruncit noi onorabilului şi credinciosului nostru boier, Dumitraşco Ştefan, mare logofăt, să întocmească şi atârne pecetea noastră la această adevărată scrisoare a noastră.

La 26 martie 7132/1624

Radul voivod

Dumitraş Ştefan vel logofăt.

Că prezenta copie este conformă cu originalul tradus în germană o mărturisesc următoarele semnături oficiale. Cernăuţi la 26 iulie 1784.

Von Orlandini, m.p., procuror de stat major L. S.

Aaron, m. p., tălmaci.

Arh. St. Bucureşti, Consiliul Aulic de Război al Bucovinei, XVII/23 x, nr. 1. Copie după trad. germ.

EDIŢII: Balan, *Doc. bucovinene*, II, p.75 (menţ.); Soveja ş.a., *Catalogul doc. mold.*, Supliment I, p. 151, nr. 402 (rez.).

185 1624 (7132) martie 26, Iaşi

Johann Radu Michny Wojwod verleihet der Metropolie zu Suczawa sub Patrocinio S(ank)t Georgii Martyris, allwo der Leib des heil(igen) Joan Nowy lieget, ein Dorf Zabolotyny ohnweit der Stadt Suczawa am Flusse Suczawa am und zwar zur bestädigen Anschaffung des Weyrauchs, und der Lichter zu dem heiligen

www.dacoromanica.ro

Joan Nowy, nebst dem bestättiget obgedachter Wojwod die sogenannte Grundstücke Bojana Wladyka unter dem Tyrgu Jassy, welche der alte Alexander Wojwod zum Andenken; als er sich nemlich mit seinen Bojarn und ganzen Volke auf sothane Bojana zu Empfang des heil(igen) Joann Nowy begabn, der obgedachten Suczawaer Metropolie geschenket hat.

Nich minder confirmiret selber die an sothane Metropolie von dem alten Alexander Wojwod und seinem Sohne Bogdan beschehene Donation des Dorfes Pasharyie.

D(e) d(a)to Jassy, 7132 <1624> März 26.

Ioan Radu Mihnea voievod dăruieşte Mitropoliei din Suceava cu hramul Sfântului Mucenic Gheorghe, unde se află moaştele Sfântului Ioan cel Nou, un sat anume Zaboloteni, pe râul Suceava, nu departe de târgul Suceava, pentru procurarea tămâiei şi a lumânărilor la Sfântul Ioan cel Nou; pe lângă aceasta, sus pomenitul voievod întăreşte bucata de loc numită Poiana Vlădicii, din jos de târgul Iaşi, dăruită de Alexandru voievod cel Bătrân în amintirea faptului că el împreună cu boierii săi şi cu tot poporul s-au dus la această poiană spre a întâmpina pe Sfântul Ioan cel Nou. Tot el întăreşte aceleiaşi Mitropolii satul Pascari dăruit de Alexandru voievod cel Bătrân şi de fiul său, Bogdan.

Dat în Iaşi, 7132 <1624> martie 26.

Arh. St. Suceava, Documente, XIII/5, f.1, Privilegii, nr.2. Copie de la sfârşitul sec. XVIII sau începutul sec. XIX după rez. germ. din Inventarul doc. Mitropoliei Moldovei, alcătuit în 1783 ianuarie 3, la Zólkiew, de Johann Anastasius Manovarda.

Idem, Fond personal II/6, Ms. Teodor Balan, *Documentele mănăstirilor din Bucovina*, V, p.304 (trad. rom. după rez. germ. din Inventarul doc. Mitropoliei).

Un rez., fără dată, într-un alt perilipsis cu doc Mitropoliei, de la sfârşitul sec. al XVIII-lea, la Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, MXCVII/129.

EDIŢII: Popovici, *Index Zólkiewiensis*, în „Candela" III (1884), p.547-548 (rez. germ. din Inv. Doc. Mitropoliei, cu trad.); Erbiceanu, *Istoria Mitropoliei Moldovei*, p.22 (rez. în perilipsisul de la Bibl Acad. Rom.); Costăchescu, *Doc.*, I, p.329-330 (rez. după Erbiceanu cu data: 1400-1432, şi menţ. din rez. doc. cu data 1624, în trad., după Popovici); *D.I.R.*, A, I, p.9 (rez. din perilipsisul de la Bibl. Acad. Rom. după Costăchescu cu data: <1400 după februarie 11 - 1432>); *D.R.H.*, A, I, p.22-23, nr. 15 (text german parţial şi trad. privitoare la Alexandru cel Bun, cu data: <1402-1407>); Soveja ş.a., *Catalogul doc. mold.*, Supliment I, p.151, nr.403 (două rez. rom.); *Tezaur sucevean*, p.117, nr.246 (rez. rom.); Caproşu şi Zahariuc, *Documente istoria oraşului Iaşi*, p.207-208, nr.156 (rez. germ din Arh. St. Suceava şi trad. rom.).

186 1624 (7132) martie 26, Iaşi

† М(и)л(о)стїю Б(о)жїю, Иѡ Радѹл воєвѡда, с(ы)нъ Миχнѣ воєвода, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлд(ав)ской. Занаменито чиним ис сим листом нашем

www.dacoromanica.ro

въсѣм кто на нем възрит или чточїи его ѕслышит. Ож(є) дали и потвръждаем нашем8 болѣрин8 Кондрѣ великїи митник его правїи вик8пленїи, четвръта часть wт село Томчеци, что wт в(о)лост Тек8ч, wт исписок за вик8пленїе wт Стефана воеводи Томшевич, что он соби к8пил wт Т8дора и wт сестра еи, Мърика, дъцири Єремїа Тълавъ wт нарѣденїи что имал дѣд их Тома Тълавъ четвръта часть wт село Томчеци, въсѣ част что изберет Єремїи Тълавъ.

И тиж(є) продавали wни и др8га част за wтнин8 wт село, wт Томчеци, вък8пѣ съ племеници их Юсип и съ сестри его Vръта и Антонїа, дѣти Д8митр8 Тълавъ, въсѣ част ѕико их Пътрашко Тълавъ что с(ѧ) изберет четвръта часть съ мѣсто за бр8д за млин 8 Бръладѣ и съ волоти рибними и съ вес приход. Таа они ем8 продали радї една сто талери сребръних.

И, тиж(є), пакы соби к8пил виш(є) писаннѣи болѣрин наш Кондри вел митник пета част за <wт>[1]н(и)н8 и дѣднинъ wт село Попи, wт ѕстїа Цервл wт част Д8митр8 wт полѣх и wт болоти рибними и wт вес приход. Таа к8пил wт Кр(ъ)стѣ и wт Данчвл, с(ы)нове Мъндрвл, радї два десѣт талер лични.

И, тиж(є), паки соби к8пил една част и пол за wтнинъ wт село Попи wт слвги наш Гєwргїе вив чашник и wт брат его, Ихнат, wт вес приходом что с(ѧ) изберет части им радї два десѣт злоти сребръних.

И, тиж(є), паки соби к8пил пол част за wтнин8 wт село Ръфлеци, wт вишнїа части, что wн к8пил wт Дръган, с(ы)нъ Ситеи wт Ръфлеци, част Чернѣ wт вес приходом, что с(ѧ) изберет част еи радї шестдесѣт ѕгорских жолтих.

И, паки, тиж(є) wн соби к8пил една част wтниоу wт въсего село Попѣнїи четвръта част wт поле и wт село и wт болоти рибними, что 8 в(о)лwст Тек8чском, что ест ем8 вик8пленїе wт Василїе и wт Чернат, зѣтове покоином8 Кр(ъ)сти дворник, и Скива дочка Кр(ъ)сти дворник, радї сто десѣт талери битих, что било вик8пленїе w(ть)ц8 их Кр(ъ)сти дворник wт Роатѧш, и wт Бранча, и wт Д8ма и wт инших людїих.

И тиж(є), паки wн соби к8пил един части за wтнини wт село Церѣни wт част Мъндрецим, девѣтаа част, част Мърики и брат еи, Илїаш, и wт част Бъчецим wсмаа част, част Нѣгъи и сестри еи, Мапїи, дъцири Бък, что wн(ь) к8пил wт Лариwн дїак wт Ръфлеци wт вес приходом что изберет части их радї три десѣт злоци сребръних.

И, тиж(є), паки wн соби к8пил въсѣ части Церѣни wт Фънтъни, и Марешави, и Продан, и Костантин что изберет части их wт село Церѣни и съ волотами рибними и съ мѣсто за сѣножати что 8 в(о)лост Тек8чском что wн к8пил wт Мърик8ца Чернътоае и wт сестри еи, Ангелина и Скива, дочки Кр(ъ)сти вив вел дворник, что ти выше писаних части за wтнин8 wт село Церѣни било вик8пленїе

www.dacoromanica.ro

Кр(ъ)сти дворник wт тыχ виш(є) писаниχ люди wт Церѣни wт Фънтъни, и wт Мареш, и Продан и Костантин и едни запис за свѣд(ѣ)телство что имал и ещеже его дали вѣрнїи волѣрии виш(є) писанѣи Кондри митник. Таа wн кѫпил за четиридесѣт талери сребръниχ.

И тиж(є), wн пакы соби кѫпил една част за wтн(н)нѫ wт село Ожделѣни, что ѫ волост Ковѫрлѫю, четврътаа част съ волотами рибиїи и съ вес приходом что изберет част иχ и такождери дрѫга част wт Хѫзѫн что тѣχ части за wтн(нн) сѫт близ село Шивиц что wи кѫпил wт Илїе и wт брат его, Самсои, и сестра иχ, Настѣ, с(ы)нове Иwаиь и Ръдашие, виѫци Стаичюл, радї тридесѣт талери личниχ.

И въставши сѣ выш(є) писаныи волѣрии наш, Кондри митник, и заплатил им въсе исплъна wт прѣд нами и прѣд съ сего Съвѣта нашего въ рѫки выш(є) реченѣи.

Ино, мы, видѣвше междѫ ними токмеж(ь) и исплънѫж платѫ, а мы такождере и wт нас дали есмы емѫ да ест емѫ и wт г(оспо)дства ми даанїе и потвръжденїе ѫрик и wтиина съ всем доходом, емѫ, и дѣтим его, и wнѫчатомь, и прѣwнѫчатом, и прѣцѫврѣтом и въсемѫ родѫ его, кто сѣ емѫ изберет наиближнїи, иепорѫшеино, им, николиж(е), на вѣкы вѣчиы.

Я хотар тим виш(є) писаиным селом и части за wтиинии каажѫ починѫ своемѫ да ест им хотар wт ѫсиχ сторои по своими старими хотарами кѫда из вѣка wживали.

Я на то ест вѣра нашего г(оспо)дства выше писаиаго, мы Iw Радѫл коеводї, и вѣра вогар нашиχ: вѣра паиа Иwиашко великаго дворника Долиѣи Земли, вѣра паиа Никоаръ великаго дворника Горнѣи Земли, вѣра паиа Тодори пъркълавъ Хотинскїи, вѣра паиа Юрашко Башотъ пъркълавов Немецского, вѣра паиа Мнѣ пъркълав Романскїи, вѣра паиа Мирон Бариовскїи хетман и пъркълав Сѫчавскїи, вѣра паиа Трѫфанда постелиика, вѣра паиа ...[2] чашиика, вѣра паиа <Неколак>[3]и столника, вѣра паиа Хри<зѣ вистиарника, вѣра паиа Фортѫна комиса, и>[3] вѣра въсѣχ волѣр нашиχ молдавскиχ, великиχ и малиχ.

Я по нашим животѣ и господствованїе, кто бѫдет г(о)сп(о)д(а)ръ wт дѣтеи нашиχ или wт нашего рода, или, пакы, ког(о) Б(ог)ъ изберет г(о)сп(о)д(а)ремь вити нашеи Земли Мwлдавстѣи, тот ви им иепорѫшил нашег(о) даание и потвръждеиїи, иж а ви емѫ дали и ѫкрѣпили, за что ест им права викѫплеиїа за своиχ правиχ и питомиχ пииѣзи.

Я на[и] болши крѣпость и потвръжденїе томѫ въсемѫ виш(є) писаниомѫ, велѣли есми нашемѫ вѣриомѫ и почтениомѫ волѣринѫ, панѫ Дѫмитрѫ Шефан великомѫ лwгофетѫ писати и нашѫ печат привѣсити къ семѫ истиниомѫ листѫ нашемѫ.

www.dacoromanica.ro

Писал Власїе Мынзел, 8 Исωχ, в(ъ) л(ѣ)то χ҃зр҃лв҃ м(а)рт кѕ.
Дѳмитрашко Щефан вел лωг(о)ф(є)т <m.p.>.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că am dat şi am întărit boierului nostru credincios Condrea, mare vameş, a lui dreaptă cumpărătură, a patra parte din satul Tomceşti, care este în ţinutul Tecuci, din ispisoc de cumpărătură de la Ştefan voievod Tomşa, ce el însuşi a cumpărat-o de la Tudora şi de la fiica ei, Mărica, fiica lui Eremia Tălabă, din drese ce a avut bunicul lor, Toma Tălabă, pe a patra parte din satul Tomceşti, toată partea ce se va alege a lui Eremia Tălabă.

Şi iarăşi au vândut ei şi altă parte de ocină din acel sat, din Tomceşti, împreună cu rudele lor, Iosip şi cu sora sa, Urâta şi Antoniia, copiii lui Dumitru Talabă, toată partea unchiului lor Pătraşco Talabă, partea care se va alege cu loc de vad de moară în Bârlad şi cu bălţi de peşte şi cu tot venitul. Aceea au vândut-o ei pentru o sută de taleri de argint.

Şi, de asemenea, iarăşi şi-a cumpărat mai sus scrisul nostru boier Condri, mare vameş, a cincea parte de ocină şi dedină din satul Popi, de la gura Gerului, din partea lui Dumitru din poieni şi din bălţi de peşte şi din tot venitul. Aceea a cumpărat-o de la Cârstea şi de la Danciul, fiii lui Mândrul, drept două sute de taleri curaţi.

Şi, de asemenea, iarăşi şi-a cumpărat o parte şi jumătate de ocină din satul Popi de la sluga noastră, Gheorghie, fost ceaşnic, şi de la fratele său, Ihnat, din tot venitul ce se va alege partea lui, pentru două sute de zloţi de argint.

Şi, de asemenea, iarăşi şi-a cumpărat o jumătate din satul Răfleşti din partea de sus, pe care a cumpărat-o de la Drăgan, fiul Sitei din Răfleşti, partea Cernei din tot venitul, ce se va alege partea ei, pentru şasezeci de galbeni ungureşti.

Şi iarăşi, de asemenea, el şi-a cumpărat o parte de ocină din tot satul Popeni, ce este în ţinutul Tecuci, a patra parte din câmp şi din sat şi din bălţi de peşte, ce îi este lui cumpărătură de la Vasilie şi de la Cernat, ginerii răposatului Crâstea vornic, şi de la Schiva, fiica lui Crâstea vornic, pentru o sută de taleri bătuţi, care i-a fost cumpărătură tatălui lor, Crâstea vornic, de la Roateş şi de la Vrancea şi de la Duma şi de la alţi oameni ai lor.

Şi, de asemenea, iarăşi el şi-a cumpărat o parte de ocină din satul Gereni, din partea Mândreştilor, a noua parte, partea Măricăi şi a fratelui ei, Iliiaş, şi din partea Băceştilor a opta parte, partea Neagăi şi a surorii ei, Maria, fiicele lui Bâc, pe care el le-a cumpărat de la Larion diac din Răfleşti din tot venitul ce se va alege partea lor pentru treizeci zloţi tătăreşti.

Şi, de asemenea, iarăşi el şi-a cumpărat toate părţile din Gereni de la Fântâni, şi de la Mareş , şi Prodan şi Costantin ce se va alege partea lor din satul Gereni şi cu bălţi de peşte şi cu loc de fânaţ, ce este în ţinutul Tecuci, ce el a cumpărat de la Măricuţa Cernătoaie şi de la surorile ei, Anghelina şi Schiva, fiicele lui Crâstea,

www.dacoromanica.ro

fost mare vornic, care acele mai sus scrise părţi de ocină din satul Gereni au fost cumpărătură lui Crâstea vornic de la acei mai sus scrişi oameni din Gereni, de la Fântâni, şi de la Mareş, şi Prodan, şi Costantin, şi un zapis de mărturie ce au avut încă l-au dat credinciosului boier mai sus scris Condre vameş. Acelea el le-a cumpărat pentru patruzeci de taleri de argint.

Şi, de asemenea, el iarăşi şi-a cumpărat o parte de ocină din satul Iujdeleni, ce este în ţinutul Covurlui, a patra parte cu bălţi de peşte şi cu tot venitul ce se va alege partea lor şi de asemenea altă parte de la Huzun, care acele părţi de ocină sunt aproape de satul Şivița, ce el le-a cumpărat de la Ilie şi de la fratele său, Samson, şi de la sora lor, Nastea, fiii lui Ion şi Rădaşne, nepoţii lui Stanciul, pentru trei sute de taleri curaţi.

Şi s-a sculat mai sus scrisul nostru boier, Condre vameş, şi le-a plătit totul deplin, dinaintea noastră şi dinaintea întregului nostru Sfat, în mâinile celor mai sus spuşi.

Deci noi, văzând tocmeala dintre ei şi plata deplină, iar noi, de asemenea, şi de la noi i-am dat să-i fie şi de la domnia mea danie şi întărire, uric şi ocină cu tot venitul, lui, şi copiilor lui, şi nepoţilor, şi strănepoţilor, şi răstrănepoţilor, şi întregului său neam, cine i se va alege mai apropiat, neclintit, lui, niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul celor mai sus scrise sate şi părţi de ocini fiecare dintru începutul său să fie toate părţile pe vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, Noi Io Radul voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ionaşco, mare vornic de Ţara de Jos, credinţa panului Nicoară, mare vornic de Ţara de Sus, credinţa panului Todori, pârcălab de Hotin, credinţa panului Iuraşco Başotă, pârcălab de Neamţ, credinţa panului Iane, pârcălab de Roman, credinţa panului Miron Barnovschi, hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Trufanda postelnic, credinţa panului ...[2] ceaşnic, credinţa panului <Niculach>[3]i stolnic, credinţa panului Hri<zea vistiernic, credinţa panului Furtuna comis şi>[3] credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine va alege Dumnezeu să fie domn al Ţării noastre a Moldovei, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească pentru că noi i-am dat şi i-am întărit deoarece îi este lui dreaptă cumpărătură pe banii săi drepţi şi proprii.

Iar pentru mai mare tărie şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit cinstitului şi credinciosului nostru boier, Dumitru Ştefan mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vlasie Mândzel, la Iaşi, în anul 7132 <1624> martie 26.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt <m.p.>.

Arh. St. Bucureşti, Colecţia Microfilme – Franţa, Rola 140, c. 530 şi 531. Microfilm după orig., perg., pecete atârnată cu legenda: † Печать Iw Радѣл воевода. сынъ Михнѣ воевода.

www.dacoromanica.ro

г(о)сп(о)даръ Земли Молдавскои. († Pecetea lui Io Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, domn al Ţării Moldovei), de la Bibliothèque Nationale Paris. Manuscrits slaves, no.72.

Arh. St. Iaşi, Documente, sub dată (foto după orig.)

EDIŢII: Text sl. şi trad. după foto orig. de I.Caproşu, în Ungureanu <şi Caproşu>, *Documente româneşti din sec. XV-XVII*, p.289-292, nr. 4 şi fig. 4 (foto orig.); Soveja ş.a., *Catalogul doc. mold.*, Supliment I, p.150-151, nr.401 (rez. dezv.).

---

[1] Omis în orig.

[2] Loc liber.

[3] Şters.

187 1624 (7132) martie 27, Iaşi

† М(и)л(о)стею Б(о)жїю, мы Иѡ Радѹл воевѡда, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Знаменито чиним и съ симъ листом нашим въсѣм кто на ием възрит или четъцїи ег(о) ѹслишит. Ѩж(е) тот истинниї нашъ вѣрниї и почтенниї болѣрин Некоаръ[1] великїи дворник Горнѣи Земли жаловали есми емѹ ѹсобиою нашею м(и)л(о)стїю и дали и потвръдили есми емѹ ѡт нас ѹ нашеи Земли Мѡлдавскон его правїи ѡти(и)ни и даанїе и милованиїе и викѹпленїи ѡт исписок за даанїе и милованиїе ѡт Стефан Томшѣ воевода и за потвръжденїе ѡт Гашпар воевода, село Мъгѹра ѡт волост Дорохою, что тот село било прав нашъ господаръско прислѹшен къ ѡкол тръг Дорохоюскомѹ.

И, тиж(е), село Трифъѹцїи за ѡкол тръг Сорока и било даанїе ѡт Гашпар воевода, поиниже възѣл емѹ Гашпар воевода село ...[2] ѡт волост Тѹтовѣ и въ мѣсто томѹ село дал емѹ село Трифъѹцїи.

И, пакиже, село Ширъѹцїи, на брег Прѹтѣ, ѹ волост Хотиискомѹ, и два фалчи за виноград въ Гор Порквл из под лѣсом до Котиар, что тое село и тѣх виноград и сѹт даанїе киѣгинѣ его Тодосїеи за Кръстина пръкълъбоам ради многа имѣнїе что дали ѡна ради Лозиискы, когда извади его ѡт тътар, имѣнїю емѹ же ѡт исписок за тѣж(ь) ѡт самого господства ми.

И, тиж(е), даем и потвръждаем их правиҳ кѹпежни четвръта часть ѡт въсего село Хѹхѹрѣзи иа ...[3] что себе кѹпил ѡт Къзака киѣгинѣ Трифан постелника ради ...[3] ѹги.

И, тиж(е), [ѣт] село Ръдецїи, на Прѹт, съ брѹд за млеи ѹ Прѹтѣ, ѹ волост Йскои, ...[4] ѡт Ивнашко Строич, сынъ Лѹпѹл Строич логофет, ради три ста ѹги жолтї, ѡт иарѣдениє что имал ѡтецъ его ѡт Петра воевода.

www.dacoromanica.ro

И, тиже, дрꙋгаа част ѡт село Хꙋхꙋрезїи ...[3] ѡт раздѣлѣніе тоа част на три част, да ест емꙋ два част что себе кꙋпил ѡт Симвотин внꙋк Лꙋки, и ѡт Иѡнашко, внꙋк Индреики и Иѡнашко, внꙋк ...[3] и ...[3] Бꙋздꙋган и ...[3] въси внꙋци, и прѣѡнꙋци Лꙋка ради двадесѣт талер витиҳ.

И, тиж(є), дрꙋга половина ѡт един стар ѡт єдин стар ѡт тогоже село что себе кꙋпил ѡт Агафїа, ради два сто и десет талери витиҳ.

И, тиж(є), въсѣ част Михъил ѡт Кажваѡт волост Искои что себе кꙋпил ѡт Гиѡргїе и братꙋ его, Глигорїе, и Пътрашко, сынове Тодерꙋ, внꙋци Михъил ради ...[3].

И, тиж(є), даем и потвръждаем емꙋ на его правою ѡтнинꙋ и вислꙋженіе и милованіе что имал ѡт Стефан Томшѣ воевода село Цꙋлинціи, ꙋ волост Дорохою, на рѣцѣ Прꙋтѣ, что тое село бѣше Гиѡргіи пръкълав Хотинскиҳ и възѣл сѣ господаръско пониже из него никто не зостал.

И, тнж(є), село Нъврънеції пакиже ест емꙋ даанїе ѡт Стефан Томшѣ воєвода.

Тѣм ради како да ест им и ѡт господство ми даанїе, и потвръжденїе, и ꙋрик, н ѡтнинꙋ, им н дѣтим иҳ, и ꙋночатом, и прѣꙋночатом, и прѣцюратом, и въсемꙋ родꙋ иҳ кто сѣ изверит наиближнїи съ въсемꙋ доходом непорꙋшенꙋ неколиже на вѣки.

И хотар тѣм вніе писаннїи селам, и половиам за селам, и части за ѡтнини да ест ѡт къ въсѣҳ сторони по своими старими хотари по кꙋда из вѣка ѡживали.

И на то ест вѣра нашего господства ми више писаниаго, ми Иѡ Радꙋл воєвода, и вѣра бояр нашиҳ: вѣра пана Иѡнашко великаго дворинка Долнѣи Земли, вѣра пана Тꙋдори и Конди пръкълабове Хотинскиҳ, вѣра пана Костантиинъ Челиби и ...[5] пръкълабове Немѣцскиҳ, вѣра пана ...[5] и ...[5] пръкълабове Романскиҳ, вѣра пана Мирон Барновскїи хетман и пръкълаб Сꙋчавскои, вѣра пана Трꙋфанда постелника, вѣра пана Симиѡн Гевка спътарѣ, вѣра пана Кꙋрт Челиви чашника, вѣра пана Хризѣ вистѣрника, вѣра пана Неколакїи столника, вѣра пана Михаил Фортꙋна комиса, и вѣра въсѣҳ бояри нашиҳ молдавскиҳ, великими и малими.

И по нашим животѣ и господствованїе, кто бъдет господаръ ѡт дѣтиҳ нашиҳ или ѡт нашего родꙋ, или, пак, кого Б(ог)ъ изверит г(о)сп(о)д(а)ръ бити нашеи Земли Мѡлдавстѣи, тот бы емꙋ не порꙋшил нашего даанїе и потвръжденїе, иъ але ви емꙋ дали и ꙋкрѣпили за что ест емꙋ правою даанїе, и милованїе, и виквпленіи на своиҳ правіи пинѣзи.

www.dacoromanica.ro

Й на волшєж крѣпост и потвръжденїє томѫ въсемѫ више писанномѫ, велѣли есми нашемѫ вѣрномѫ и почтенномѫ болѣринѫ панѫ Дѫмитрашко великомѫ логофетѫ писати и нашѫ печатѫ привѣсити къ семѫ истинномѫ листѫ нашемѫ.

ѯ Исоχ, в(ъ) лѣтѡ χ҃ѯ҃рл҃в҃, мѣсеца мартїи, к҃з҃ дьни.

<Pe îndoitura pergamentului>: Дѫмитрашко Щефан вел лѡгѡфет <m.p.>.

<Pe verso, scris în aceeaşi vreme>: Съи ѯрик ...[3] на селомъ...[3] селове...[3].

Din mila lui Dumnezeu, Noi Io Radul voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că pe acest adevărat credincios şi cinstit boier al nostru, Necoară[1], mare vornic de Ţara de Sus, l-am miluit cu deosebita noastră milă şi i-am dat şi i-am întărit de la noi în Ţara noastră a Moldovei dreptele lui ocine şi danie şi miluire şi cumpărături din ispisocul de danie şi miluire de la Ştefan Tomşea voievod şi de întărire de la Gaşpar voievod, satul Măgura din ţinutul Dorohoi, care acest sat a fost al nostru, drept domnesc ascultător de ocolul târgului Dorohoi.

Şi, de asemenea, satul Trifăuţii de ocolul târgului Soroca, şi i-a fost lui danie de la Gaşpar voievod, pentru că Gaşpar voievod i-a luat satul ...[2] din ţinutul Tutova şi în locul acelui sat i-a dat satul Trifăuţii.

Şi, de asemenea, satul Şirăuţii, din ţinutul Hotin, pe malul Prutului, şi două fălci de vie în Dealul Porcului, de sub pădure la Cotnari, care acest sat şi aceste vii sunt danie cneaghinei lui, Todosia, de la Cârstina pârcălăboaia, pentru multă avere pe care a dat-o ea pentru Lozinschi, când l-a scos de la tătari, din averea ei din ispisocul de pâră de la însumi domnia mea.

Şi, de asemenea, dăm şi întărim dreptele lui cumpărături, a patra parte din tot satul Huhurezi pe ...[3] pe care şi l-a cumpărat de la Căzaca, cneaghina lui Trifan postelnic pentru ...[3] ughi.

Şi, de asemenea, [din] satul Rădeştii, în ţinutul Iaşi, pe Prut, cu vad de moară la Prut <pe care l-a cumpărat>[4] de la Ionaşco Stroici, fiul lui Lupul Stroici logofăt, din dresele ce a avut tatăl lui de la Petru voievod, pentru trei sute de ughi galbeni.

Şi, de asemenea, altă parte din satul Huhurezii ...[3] din împărţeala acestei părţi în trei părţi, să-i fie lui două părţi, pe care şi le-a cumpărat de la Simbotin, nepotul lui Luca, şi de la Ionaşco, nepotul Andreicăi, şi Ionaşco nepotul lui ...[3] şi ...[3] Buzdugan şi ...[3], toţi nepoţii şi strănepoţii lui Luca, pentru două sute de taleri bătuţi.

Şi, de asemenea, altă jumătate dintr-un bătrân din acelaşi sat, pe care şi-a cumpărat-o de la Agafiia pentru ...[3] zece taleri bătuţi.

Şi, de asemenea, toată partea lui Mihăilă din Cajva, din ţinutul Iaşi, pe care şi-a cumpărat-o de la Ghiorghie şi fraţii lui, Gligorie şi Pătraşco, fiii lui Toader, nepoţii lui Mihăilă, pentru ...[3].

Şi, de asemenea, <dăm>[4] şi întărim dreapta lui ocină şi vislujenie şi miluire, pe care a avut-o de la Ştefan Tomşea voievod, satul Giulinţii, în ţinutul Dorohoi, pe

www.dacoromanica.ro

râul Prut, care acest sat a fost al lui Gheorghie, pârcălab de Hotin, şi s-a luat ca domnesc, pentru că n-a rămas nimeni dintr-însul.

Şi, de asemenea, satul Năvârneţii, iarăşi îi este danie de la Ştefan Tomşea voievod.

De aceea, să-i fie şi de la domnia mea danie şi întărire şi uric şi ocină, lui, şi copiilor lui, şi nepoţilor, şi strănepoţilor, şi răstrănepoţilor, şi întregului neam al lui, care i se va alege cel mai apropiat, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestora mai sus scrise sate şi jumătăţi de sate şi părţi de ocine să fie dinspre toate părţile după hotarele lor vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa noastră, a domniei noastre, a mai sus scrisului, Noi Io Radul voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ionaşco, mare vornic de Ţara de Jos, credinţa panului Tudor şi Conde, pârcălabi de Hotin, credinţa panului Costantin Celebi şi ...[5] pârcălabi de Neamţ, credinţa panului ...[5] şi ...[5] pârcălabi de Roman, credinţa panului Miron Barnovschi, hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Trufanda postelnic, credinţa panului Simion Gheuca spătar, credinţa panului Curt Celebi paharnic, credinţa panului Hrizea vistiernic, credinţa panului Neculachi stolnic, credinţa panului Mihail Fortuna comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau, iarăşi, pe cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al Ţării noastre a Moldovei, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentru că îi este dreaptă danie şi miluire şi cumpărătură pe banii săi drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Dumitraşco mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră de această carte adevărată a noastră.

A scris Dumitru, la Iaşi, în anul 7132 <1624>, luna martie, 27 zile.

<Pe îndoitura pergamentului>: Dumitraşco Ştefan mare logofăt <m.p.>

<Pe verso, scris în aceeaşi vreme>: Acest uric ...[3] pentru sat ...[3] satele ...[3].

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, Peceţi II, nr.283. Orig., perg., foarte rupt, şters, pecete domnească mare, atârnată cu şnur de mătase.

Idem, Ms. nr. 628, f.399 (copie rom. în Condica Asachi I, scrisă la sfârşitul sec. XVIII);

Idem, M-rea Bârnova, VI/22, nr.V (rez. gr. din sec. XIX).

EDIŢII: Analele Acad. Rom., Mem. Secţ. Ist., seria a II-a, XXXII (1909-1910), p.92 (132) (menţ.); Ghibănescu, *Surete*, XI, p.23-24 (menţ.); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.280-282, nr.367 (trad. după orig.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.58, nr.205 (rez. dezv. şi ediţii).

---

[1] Corectat în Некориць (Necoriţă).

[2] Numele satului scos prin ţâncuşă.

[3] Şters, ilizibil.

[4] Rupt în orig.

[5] Loc liber în orig.

www.dacoromanica.ro

188 1624 (7132) martie, <Hârlău>

Adică eu, Gavril Budul, ginerele lui Costin Boghiul ce au fost şoltuz în târgu în Hârlău, scriu şi mărturisesc cu acest zapis al meu, de nimene silit, nici asuprit, ci de a mea bunăvoie, având eu o poiană în ţărmurile Bahluiului în Pârcovaci, care poiană mi-au fost dată zestre de la socrul meu, ce au fost făcută cu răzătură din pădure întreagă, acea poiană nu o am vândut, ci o am dat-o danie sfintei mănăstiri unde este zidită şi făcută de Zagavei pentru sufletele socrului meu şi a socri-mea Nastasia şi pentru sufletele fetelor femeei mele Maria şi altă fată a lor, Iftimia, şi pentru păcatele noastre; acea poiană ca să-i fie sfintei mănăstiri driaptă ocină şi moşie de la noi şi de la toată seminţia noastră. Iar altul nimene din oamenii noştri sau din rude socrilor mei să nu se amestece a strica dania noastră; iar carele dintre rudele socrului meu ar scorni pără să fie treclet şi proclet şi neom cu Iuda şi odihna lui să fie Aria.

Şi această danie am dat înainte preutului Ştefan, popii din Hârlău, şi Ion Ciurar, şi Pavel Goanţă din Todireşti, şi Savin de acole şi mulţi oameni. Şi, pentru credinţă, ne-am pus peceţile şi dumnialor au iscălit. Şi eu, Danilache uricariul, am scris.

După Ghibănescu, *Surete*, V, p.188-189, nr.CXXXIII. Text din *Acta Spiridon Irimescu* după idem, *Ms. Surete*, V, f.719.

189 1624 (7132) martie 29, Suceava

† Іѡ Радѹл воєвода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Dat-am această carte a dumnii méle slugei noastre, lui Dumitraşco Fulger diiacul de Todereşti, spre aceea <ca> el să hie tare şi putérnic, cu această carte a dumnii méle, a opri şi a ţiné neşte case din satu den Todereşti şi cu câtă ocină va hi a lui Gheorghe feciorul lui Ştefan Danco de acolo.

Prentru căce au fugit Gheorghie den casele lui şi ş-au lăsat curteniia asupra slugei noastre, ce mai sus scrie, Dumitraşco Fulger diiacul, şi au plătit multe dăjdi curteneşti, prentru Gheorghe feciorul lui Ştefan Danco, şi i-au perit multe bucate prentru dânsul.

Deci ca să aibă a-i ţiné casele şi ocina câtă va avea în sat în Todereşti.

Şi, aşijdere, vare unde-l va afla sluga noastră, Dumitraşco Fulger diiac, pre Ghiorghe feciorul lui Ştefan Danco, în ţara dumnii méle, ca să aibă a-l trage iarăşi napoi în satu, în Todereşti, cu toate bucatele lui, ca să plătească dajdea dumnii méle.

www.dacoromanica.ro

Derept acéea, nime ca să nu cutédze a ţiné, nici a opri naintea cărţei dumnii méle.

Пис(а) ѳ Сѳчав(ѣ), в(ъ) л(ѣ)то ҳ҃зр҃лв҃ март(їе) к҃ѳ҃.

Сам г(о)сп(о)д(и)нъ реч(е).

Велиц(и) волѣри ѳчил.

Дѳмитрашко Цѣефан вел лог(о)ф(е)т ѳчил <m.p.>.

<Pe verso, scris de aceeaşi mână>: Pre Danco de Todereşti.

<Scris în prima jumătate a sec. XIX>: 7132 <1624> apr(ilie) 29. No.5; <de altă mână>: No. 6.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, VIII/6. Orig., hârtie (31,5x20 cm.), cerneală cafenie, pecete domnească mijlocie din 7124 (4,3 cm. în diam.), aplicată în cerneală roşie, neclară.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, ms. M. Costăchescu, <*Doc. mold. de la Radu Mihnea vv.*>, nr. 1832 (397), f.6784-6785.

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, I_2, p.165, nr.96 (orig.); *.D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.282-283, nr.368 (orig. după transcr. din ms. M. Costăchescu).

190 1624 (7132) aprilie 5, Iaşi

Noi Radul v(oie)vod, cu mila lui Dumnezeu, domnu Ţărâi Moldovii. Dat-am carte domnii mele giupânesăi Goiuae spre aceea ca să hie tare şi puternică, cu carte domnii mele, a să liga în satu Buruineşti, în parte ceea ce au vândut Pârvul, pentru care lucru o au vândut şi de dânsa n-au întrebat.

Deci nime să nu cuteze a ţine sau a opri înnainte cărţii domnii mele. Şi altul să nu să amestece. Să-ş(i) iei şi să vie de faţă înnainte domnii mele.

ѳ Иѵс, в(ъ) л(ѣ)то ҳ҃зр҃лв҃ ап(рилїе) є҃.

Bibl. Acad. Rom. – Bucureşti, Ms. rom. nr.13, f. 50. Copie în condica M-rii Bărboiu, scrisă de Costandin Polimaz logofăt în 1796 octombrie 14.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.283, nr.369 (aceeaşi copie).

191 1624 (7132) aprilie 5

† Adecă eu, Măgdălina preutesa de Peren(i), şi c<u> feciurii mei, cu Custantin şi cu Vas(i)lie, şi eu, Arvasie Hoşmăndioie, cu feciurii mei, cu Nastasie

www.dacoromanica.ro

şi c<u> Acsinie, mărturisim cu cestu zapis al nustru cum au căzdut un cal a dumiisal(e) a lui Dumitraşcu diecul, feciurul şetrar(u)lui, întru grup(a) a nostră şi n-am avut cu ce-l plăti, că l-au biciuluit oamen(i) buni drept 25 de lei.

Deci noi de a nustră bunăvoie, de nim(e) nevoiţi, nici asupriţi, am dat a nustră dreptă ocin(ă) şi muşie den sat den Peren(i), ce este în ţinutul Ieş(i)lor, pre Turie, denn a cince parte de tot satul a treie parte, cu tot venitul, în tot lucul şi ne-u mai dat Dumitraşcu şi 7 lei ban(i) gat(a). Deci noi i-em dat ca să-i hie lui şi feciurilur lui şi a cui să va alege den sămânţa lui, în veci; şi nim(e) dentru sămânţa nustră să n-aibă a s(e) amesteca, în veci.

Şi la aceasta tucmal(ă) a nustră au fostu popa Toader de Stâlpen(i), şi Pavăl ce-au fostu pârcălab, şi Barna de Zabolten(i) lu Cal(a)pod[1] ap(rod) de Rus(i), şi Tiron diecunul de Stâlpen(i), şi Necufor Machidun pit(ar) de Zabol(o)ten(i), şi Gavril Ciurlic de Trifeşti şi mulţi oamen(i) bun(i) megieş(i).

Şi, pentru mai mar(e) credinţi, ne-am pus peceţil(e), ca să se ştie; şi să aibă dumnelui pre acestu zapes al nustru a-şi faci şi deres(e) dumneşti, ca să-i hie lui dreaptă ocin(ă) şi muşie, în veci. Şi nim(e) să n-aibă a s(e) mai amesteca dentru sămânţa Măgdălinei ş-a Arvasiei, în veci de veci, amin.

Let 7132 <1624> ap(rilie) 5.

Măgdălin(a).

Arvasie.

Pavel pârcălab.

Pop(a) Toad(e)ru de Stâlpeni.

Barna.

Ciurlic.

C(a)l(a)pod[1].

† Şi Tiron deconul de cole.

Machedonu.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CDLVII/1. Orig., hârtie difolio (31,7x20,7 cm.), filigran, cerneală cafenie, nouă peceţi inelare, aplicate în aceeaşi cerneală.

Arh. St. Iaşi, Documente, CDXXXVIII, p.228-230, nr. 5 (copie autentificată în 1828 octombrie 23).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.283-284, nr.370 (orig.).

[1] Transformat din alt cuvânt.

192 1624 (7132) aprilie 6, Mirceşti

† Eu, Costantin feciorul Măgdălinei, şi Boţia feciorul Pribei, noi înşine pre noi mărturisim, cu cest zapis al nostru, cumu ne-am tocmit cu Todica din

www.dacoromanica.ro

Şurineşt(i), de nime nevoiț(i) sau înpres(u)raț(i), ce de bunăvoia nostră am vândut a nostră dreaptă ocină şi moşie di sat din Şurineşt(i), ce s(e) va alége din partea Dutceşt(i)lor, a treia parte, den partea din gios, şi din câmpu şi din pométe şi din vatra satului şi cu tot venitul ce s(e) va alége, cum scrie mai sus, a treia parte, din partea Dutceşt(i)lor, din partea din gios, o amu vândut Todicăi din Şurineşt(i) şi lui Mirăuț feciorul Todicăi, ca s[s]ă le fie lor moşie. Şi ne-au dat o vacă bună cu viţel, dreptu dzéce zloț(i) şi doisprădzéce zloț(i), bani gata.

Deci şi noi, dac(ă) am vădzut de bunăvoie tocmală şi plată deplin(ă), am făcut această scrisore, ca să s(e) creadz(ă). Şi s-au făcut această tocmală din casa lui Loghin din Mirceşti şi ne-am tâmplat acolea: eu, popa Măteiu di acolea, şi Pântea tij, şi Zberea tij, şi Pătraşco din Dănceşt(i) şi Fremul ot tam, şi Dumitru Burnar din Măjeşti şi Dămiian din Scântiae.

Şi, mai pre mare credinţă, ne-am pus pe<ce>[1]ţile, să să creadză.

Пис(а) 8 Мирчеци, л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃лв҃ ап(рилїе) ѕ҃ д(ь)ни.

<Pe verso-ul filei a doua, scris în a doua jumătate a sec. XVIII>: Zapis vechi di la Costantin s(â)n Măgdălinii pe Şorineşti ot Vasloi, ce-au fost vândut ei Todicăi.

Arh. St. Iaşi, Documente, CLXXIV/5. Orig., hârtie difolio (32x19 cm.), rupt, filigran, cerneală neagră, şapte peceţi inelare aplicate în aceeaşi cerneală.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, VIII, p.94-95, nr.LXXIV (orig.); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.284, nr.371 (orig.).

[1] Omis.

193 1624 (7132) aprilie 6

Adecă eu, Toader <f>[1]iciorul lui Şearpe, scriu şi mărturi<se>[2]scu cu ceastă scrisoare a noastră cum am vândut partea mea din sat di Şurineşti Todicăi de acolea, de nime nevoit, nici asuprit, ce de bunăvoia mea, m-am tocmit şi ne-au dat pren doispredzéce taleri, bani buni, pentru această parté din partea Crăieştilor dintru bătrân a <pa>[1]tra parté, ce mi să vine.

Şi această tocmală o am f<ăcu>t denaintea lui Vas(i)lii <ap>rodul, şi denaintea Tomşii d<in Şu>[1]rineşti, şi denaintea a <mul>ţi oameni buni di sat din Şurineşti.

Şi, pentru credinţa, ne-am pus şi peceţile, să se ştie.

Velet 7132 <1624> ap(rilie) 6 d(i)ni.

† Vas(i)lii aprod[3]; † Tomşea ot Şurineşti[3]; †Necoară ot tam[3].

www.dacoromanica.ro

<Pe verso, scris în sec. XVIII>: Zapis de la Toader Şerpe, pe Şurineşti ot Vaslui, din parte Crăieştilor dintr-un bătrân a 4<-a> parte.

Arh. St. Iaşi, Documente, XCIV/1. Orig. hârtie (31x20 cm), rupt, restaurat, cerneală cafenie, patru amprente digitale.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, VIII, p.92-93, nr.LXXII (orig.).

---

[1] Rupt.
[2] Omis.
[3] Amprentă digitală.

194 1624 (7132) aprilie 9

Ispisoc g(os)pod de la Radul v(oie)v(o)d, din let 7132 <1624> apr(ilie) 9, prin cari întăreşti stăpânire călugărilor de la Sfântul Ilie Prorocul pe 4 fălci de vie din Dealu Asinului, ci au fost a lui Gherghiţii călugărul după giudecata ce au avut cu Dumitraşcu ficiorul lui Pătraşcu logofătul şi cu fraţii lui.

Arh. St. Iaşi, Documente, CCCXX/113, f. 2 r., nr. 1. Rez. într-un perilipsis din 1827 decembrie 20.

195 1624 (7132) aprilie 12, Iaşi

† Иѡ Радѹл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Дали и потвръдили єсми слѹзи нашемѹ Ивнашко Чеχан вив дворник его правою wтн(и)нѹ wт исписок за дланїє и м(и)л(о)ванїє wт Стефан Томшѣ воєвода село на имѣ Волосѣнїи, что сѹт за wкол Стънилецим въ волwст Фалчїю, дрѹгое ж(є) за что дал wн и шест кони добриχ и два ста ѹги жолти въ потрѣбо земскомѹ.

Тѣм радї како да єст емѹ и wт нас тот виш(є) писанное село Волосѣнїи права wтн(и)нѹ, и ѹрик, и потвръжденїє съ въсем доχодом, непорѹшенно неколиж(є), въ вѣки.

И нн да сѣ не ѹмишает.

ѹ Ис, χ҃с҃ рлѣ ап(рилие) ві.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Иѡ Радѹл воєвода <m.p.>.

† Дѹмитрѹ <писал>.

www.dacoromanica.ro

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Am dat şi am întărit slugii noastre Ionaşco Cehan, fost vornic, dreapta lui ocină, din ispisoc de danie şi de miluire de la Ştefan Tomşea voievod, satul anume Volosénii, ce sunt de ocolul Stănileştilor, în ţinutul Fălciiu, şi pentru că el a dat şase cai buni şi două sute de ughi galbeni în trebuinţa ţării.

Pentru acea, să-i fie şi de la noi acel sat mai sus scris, Volosénii, dreaptă ocină şi uric şi întărire cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

În Iaşi, 7132 <1624> aprilie 12.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Io Radul voievod <m.p.>.

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Ep. Huşi, LXX/2. Orig., hârtie difolio (31,4x19,5 cm), filigran, cerneală cafenie, pecete domnească aplicată în ceară roşie, neclară.

Ibidem, LXX/4, nr.2 (trad. din sec. XIX).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.285, nr.372 (trad. după orig.), şi p. 443 (foto); Regleanu ş.a., *Calalogul doc. mold.*, II, p.59, nr.206 (rez.).

196 1624 (7132) aprilie 13, Iaşi

† Иw Радѫл вwевwда, Б(о)жiю м(и)л(о)стiю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскоu.Дали и потвръдили есми болѣрuнѫ нашемѫ Iwнашко Чеχан бившiй дворник wт его правiй нарѣденiе что имал wт Ермiiа Могила воевода на своиχ правiй χолопи, цъгани, именим Тоадер съ жина ег(о), Тодосiа, и съ дѣти иχ что wн севѣ кѫпил wт Иwнашко бив столник радi петдесѣт талер битиχ.

Тѣм радi како да ест емѫ и wт нас прави χолопи цъгани непорѫшени неколиж(е) въ вѣки.

И ин да с(м) не ѫмишает.

ѫ Iйс, χ҃зр҃лѣ ап(рилие) i҃i҃.

† г(о)сп(о)д(и)нъ реч(е).

Дѫмитрашко Щефан вел лwг(о)ф(ъ)т <m.p.>.

† Дѫмитрѫ <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Am dat şi am întărit boierului nostru Ionaşco Cehan, fost vornic, din dreptele lui drese ce a avut de la Eremia Moghilă voievod, pe drepţii săi robi ţigani, anume Toader cu

www.dacoromanica.ro

femeia lui, Todosia, şi cu copiii lor, ce şi-a cumpărat de la Ionaşco fost stolnic, pentru cincizeci de taleri bătuţi.

Pentru aceea, să-i fie şi de la noi drepţi robi ţigani neclintiţi, niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece.

În Iaşi, 7132 <1624> aprilie 13.

† Domnul a spus.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt <m.p.>.

† Dumitru <a scris>

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CIII/153. Orig., hârtie difolio (29,5x20,5 cm.), filigran, cerneală cafenie, pecete domnească mijlocie, aplicată în ceară roşie, stricată.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete* , VIII, p.266-267, nr.187 (orig. sl. şi trad. rom.); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.285, nr.373 (trad. după orig.) şi p.444 (foto).

197 1624 (7132) aprilie 14

1624 apr(ilie) 14.

Suret di pe ispisocul sărbesc a domnul(u)i Radu v(oie)v(o)d din velet 7132 <1624> apr(ilie) 14, prin cari au dat şi au întărit lui Feltin gazdei domniei sale un loc de heleşteu şi de moară, încredinţat fiind şi de sluger Costantin Leondari.

Arh. St. Bucureşti, Fond Sever Zotta, dosar nr. 145, f. 25 v., nr. 15. Rez. după un suret încredinţat de Constandin Leondari sulger.

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 203, nr.14/6 (menţ. din 1806 ian. 21); Soveja ş. a., *Catalogul doc. mold.*, Supliment I, p.152, nr.40 (rez.).

198 1624 (7132) aprilie 14, Iaşi

Иw Радꙋл воєвwда, Б(о)жію м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѻж(є) тот истинїи нашемꙋ волѣринꙋ Иwнашко Чеχан вившїи дворник жаловали єсми єго ꙋсобною нашею м(и)л(о)стїю и дали и потвръдили єсми емꙋ, wт нас, ꙋ нашеи Земли Мwлдавстѣи, єг(о) правою wтн(и)нꙋ и м(и)л(о)ванїє wт исписок за м(и)л(о)ванїє, что имал wт Стєфана воєвода Томшѣ, село Новачїи, въ волwст Фалчискои, что тот село било наш право г(о)сп(о)д(а)рьско, прислꙋшен къ wкол тръг Хуш(ь). Дрꙋгоеж(є) дал wн шест сот талер битиχ и два кони добриχ въ

www.dacoromanica.ro

потрѣбо земском8, когда пошед Єнаки Бан8л 8 Цариград, при д(ь)ни Томшѣ воєвода.

Тѣм радї како да єст єм8 и wт г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми дданїє и м(и)л(о)ванїє и потвръжденїє съ въсѣми доходами, таж(є) на них непорвшен8 неколиж(є) въ вѣки.

И ин да сѣ не 8мишает.

V Їс, хсрлѣ ап(рилїа) кї д(ь)ни.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ реч(є).

† Иw Радvл воєвода <m.p.>.

† Д8митрv <писал>.

Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată acest adevărat boier al nostru Ionaşco Cehan, fost vornic, l-am miluit cu mila noastră deosebită şi i-am dat şi i-am întărit, din partea noastră în Ţara noastră a Moldovei, dreapta lui ocină şi miluire din ispisoc de miluire pe care l-a avut de la Ştefan voievod Tomşa, satul Novacii în ţinutul Fălciului, care acel sat a fost drept domnesc, ascultător de ocolul târgului Huşi. Şi alta a dat el şase sute de taleri bătuţi şi doi cai buni în treaba ţării, când s-a dus Enachi Banul la Ţarigrad, în zilele lui Ştefan Tomşa voievod.

De aceea să-i fie şi de la domnia mea danie şi miluire şi întărire cu tot venitul, neclintit niciodată în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, 7132 (1624) aprilie 14 zile.

Domnul a spus.

Io Radul voievod <m.p.>.

Dumitru <a scris>.

Inst. de Ist. Sankt-Petersburg, Federaţia Rusă, Acte moldoveneşti, dosar 33, 33 a. Orig., cu o trad. din prima jumătate a sec. XIX. Hârtie.

EDIŢII: Dragnev ş.a., *Moldova*, III, p.171-172, nr.84 (orig. şi trad. rom. cu litere ruseşti).

199 1624 (7132) aprilie 18, Iaşi

† Iw Радvл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскоu. Пишем слvгам н(а)шим велиц(и) въташ(и) wт волост Сvчавскоu. Dămu-vă ştir(e) că ni s-au jeluit Gorcea feciorul Ilei de Volcineţ(i) pre călugă[lugă]rii de Suceviţa, dzicându că-i oprescu a lui <dreap>[1]tă ocină, giumătate

www.dacoromanica.ro

de a tre<ia parte>[1] d<e>[1] satu, partea de mijloc, cu veci<ni>[1] şi cu moa<ră>[1] ...[1] ni<ci>[1] o au vândut, nici o au schimbatu.

Drept acéea, dacă veţ(i) vedea cartea domnii méle, iar voi să dz<iceţi>[1] călugărilor să-i lase partea lui. Iar de vor fi avându ei dirése pre partea lui să le daţ(i) dzi, să le aducă înnaintea domnii méle, cându va fi voia Gorcei.

† De aceasta scriem. Într-alt chip să nu faceţ(i).

8 Ис, л(ѣ)т(о) ҳзрлв ап(рилїе) иї.

Г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

Дмитрашко Цїефан вел лог(о)ф(е)т <m.p.>.

Добренко <писал>.

<Pe verso, scris în sec. XVIII>: Zapis ce s-au pârât Gorcea de Volcineţ(i).

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, XLII/14 a-b. Orig., hârtie (31,5x21,5 cm.), cerneală cafenie, pecete domnească mijlocie, timbrată. Cu o copie din 1806.

Arh. St. Suceava, Fond personal Teodor Balan II/6, ms. Teodor Balan, *Documentele mănăstirilor din Bucovina*, V, p.305-306 (text după Bianu, *Doc. româneşti*, p.93).

EDIŢII: Bianu, *Documente româneşti*, I, fasc. 1-2, p.93, nr. 103 (orig.); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.285-286, nr.374 (orig.).

[1] Rupt în orig.

200 1624 (7132) aprilie 19, Iaşi

† Иш Радл воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мълдавскои. Оже прїидошѣ, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, болѣрин8 нашем8 вѣрном8 Тома постелиик и тегал на ...[1] кнѣгинѣ Солтаи от Хъиеци и на сыиове еи, съ едии запис за дръжънніе от пан8 еи Солтаи, писаци въ тот запис како вил ем8 Солтаи должин съ една сто 8ги, пиинѣsи добриҳ. Въ том господство ми и съ нашим съвѣтом, такоже 8видѣхом тот запис, а ми вѣроваҳом и зостал на Солтъиѣса и на сыиове еи, и дали сѣ им дьнъ, како да платит ем8 пиинѣsи. И когда бил дьнъ, Солтъиѣса и съ сыиови еи не дал ем8 пиинѣsи, иж дал ем8 заклад радї тиҳ пиинѣsи, своа права отиин8, все част им от село Хъиеци, что сѣ изверет и за дѣднин8 и за вик8плеиїе, что на Башовѣ, 8 волост Дороҳою, съ домове и съ мѣсто за став, и за млеии, на потоци Башовѣ, и съ лѣсо, что сѣ 38вет Рръд, како да дръжит ои, покова заплатит ем8 пиинѣsи.

Иио ми тако 8видѣхом межд8 им токмеж(ь), а ми такождире и от нас дали и потвръдили есми волѣрин8 нашем8 Тома постелиик на таа част за отиин8 от село Хъиеци, како да държит, покова платит ем8 пиинѣsи, таа р҃ 8ги, а такоже платил ем8 пиинѣsи, а ои да възмет соби нарѣденіе и запис.

www.dacoromanica.ro

И ин да сѣ не 8мишает.
8 Йс, хзрлв април(ие) оі.
† Господинъ рече.
Д8митрашко Шефан вел логофет <m.p.>.
† Д8митр8 <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, boierul nostru credincios Toma postelnic şi a pârât pe ...[1] cneaghina lui Soltan din Hăneşti şi pe fiii ei, cu un zapis de datorie, de la panul ei Soltan, scriind într-acel zapis cum i-a fost Soltan dator lui cu o sută de ughi, bani buni.

Într-aceasta, domnia mea şi cu Sfatul nostru dacă am văzut acel zapis, am crezut şi am rămas pe Soltăneasa şi pe fiii ei şi li s-a dat zi ca să-i plătească banii. Dar când a fost la zi, Soltăneasa şi cu fiii ei nu i-a dat banii, ci i-a dat zălog pentru acei bani dreapta sa ocină, toată partea lor din satul Hăneşti, ce este pe Başeu, în ţinutul Dorohoi, ce se va alege şi de moştenire şi de cumpărătură, cu case şi cu loc de iaz şi de mori, pe pârâul Başeu şi cu pădurea ce se cheamă Rediu ca să stăpânească el, până îi va plăti banii.

Deci noi, cum am văzut tocmeala dintre ei, noi de asemenea şi de la noi am dat şi am întărit boierului nostru Toma postelnic acea parte de ocină din satul Hăneşti, să o stăpânească până când îi va plăti banii, acei 100 de ughi, iar când îi va plăti banii să-i ia ei dresele şi zapisul.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, 7132 <1624> aprilie 19.

† Domnul a spus.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt <m.p.>.

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, DCXXVII/6. Orig., hârtie (31,5x21 cm.), filigran, cemeală cafenie, pecete domnească timbrată în ceară roşie, cusută cu mătase albă.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.286, nr.375 (trad. după orig.).

[1] Loc liber în orig.

201 1624 (7132) aprilie 20, Iaşi

† Iω Рад8л воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Молдавскои. Adecă domniia mea m-am milostivitu şi am datu giupânései răpăosatului Dumitru Goia ce-au fost postelnic toate sateli şi viile şi moşiile, ca să-i

www.dacoromanica.ro

hie ei ocine şi cumpă<ră>turi, ce au avutu, ca să s(e) hrănească ea şi feciorii ei, slobodă şi în bun(ă) pace, din ispisoc de dare şi de miluire ce au avut ea de la Alexandru vodî.

Dereptu aceea, nime să nu aibă a o învălui sau a să [a să] amesteca într-acéle sati. Şi aşijderi şi voi, toţi dăbilarii, câţi veţi înbla cu slujbele domnii méle pentr-acéle sati, întru nemic să nu-i învăluiţi vecini(i) ei şi nici bucateli vecinilor ei ca să nu le luaţi pentru alţi oameni sau pentru alte <sa>[1]te ce ca să hie foarti în paci şi nime ca să nu aibă întru nemic ...[1] învălui, sau dobitocul să-l trag(ă) înnaintea cărţii noastre.

Инак не вѣдет.

8 Ис, хс҃рлв ап(рилїе) к҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Ив Радѣл воевода <m.p.>.

† Власїе <писал>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, LXXXVI/11. Orig. hârtie difolio (31x19,5 cm.), filigran, cerneală cafenie, pecete domnească inelară timbrată, pierdută.

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XXIII, p.85-86, nr.30 (orig. cu slove chirilice); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.287, nr.376 (orig.).

[1] Loc rupt în orig.

202 1624 (7132) aprilie 21

Radul Woywod renoviert die geistliche Fundation ut Nr. 55. ddto[1].
Jassy, 7132 <1624> den 21 April.

Radul vodă reînnoieşte fundaţia preoţească de la Nr.55.
Iaşi, 7132 <1624> aprilie 21.

Arh. St. Suceava, Documente, XIII/5, fascicula litera B, f. 13, nr. 105. Copie germ. de la sfârşitul sec. al XVIII sau începutul sec. al XIX-lea, după rez. germ. din Inventarul documentelor Mitropoliei Sucevei aflate în arhiva prinţului Radziwill, întocmit la 3 ianuarie 1783, în Zólkiew, de casierul oraşului Lemberg, Johann Anastasius Manowarda.

EDIŢII: Popovici, *Index Zòlkiewiensis*, „Candela", p.94, nr.105 (rez. germ. după Inventarul documentelor Mitropoliei şi trad. rom. cu data de zi: 21); *Din tezaurul documentar sucevean*, p.117, nr.247 (rez. rom. după acelaşi Inventar, cu ziua citită: 16).

[1] Se referă la Nr. 55 din Inventar:
Ioan Myron Barnowsky Mogila Woywoda schicket einund andere Victualien zu Celebrirung des Fesstages S(anc)tum Ioannis Novi,

www.dacoromanica.ro

D(e)d(a)to Jassy, 7135 <1627> den 5 May.

Ioan Miron Barnovschi Moghila vodă trimite mai multe lucruri pentru celebrarea hramului Sfântului Ioan cel Nou.

Dat la Iaşi, 7135 <1627> mai 5.

203 <1624 (7132)> aprilie 23, Hreaţca

† Сє ѳбо ми, Ишнашко Бъзъчан апрод и Васїлїє дїак, dăm ştire cu ceastă scrisoare a noastră cum au venit la noi Simion Mălaiu cu cinstită cartea d(u)m(i)sal(e) d(o)mnu(uli) nostru să mergem să strângem oameni buni megiiaşi să socotim de rândul unui hăleşteu ce au iezit Platon şi pop(a) Ghiorghie mai gios de morile lui Mălaiu, carel(e) iaste pe hotarul Pleşeştilor. Deci noi am mărsu acolo şi am socotit cu oameni buni şi am aflat aşea că au iezit Platon şi pop(a) Ghiorghie mai sus de cum au fostu mai deainte vréme şi să heleştuiaşte apa suptu morile lui Mălaiul. Şi aşea am socotit să-ş(i) mai lase Platon şi cu oamenii săi mai gios şgheaburile morilor sale să nu neace morile lui Mălaiu; şi s-au prinsu aşea dinnaintea noastră până în doao săptămâni să-ş(i) mai scadză apa şi hăleşteul.

De iasta dăm ştir(e) cu această scrisoare a noastră, să să ştie.

Пис(а) ѳ Хрѣска, ап(рїлиє) к҃г҃.

† Platon şi co omenii săi încă scriem com ne-am tocmit de bonăvoie nostră să lăsăm şgheaburile mai gios ca să să ştie.

Arh. St. Bucureşti, A.N., MMDXIX/39. Orig., hârtie (20,4x16,2 cm.), cerneală neagră.

Data de an, după porunca domnească din 1624 (7132) februarie 23 (v. nr.169).

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.59, nr. 207 (rez. cu aceeaşi datare): Marcel-Dumitru Ciucă şi Silvia Vătafu-Găitan, *Colecţia Achiziţii Noi*, I, p.72, nr.982 (rez. cu aceeaşi datare).

204 1624 (7132) aprilie 26, Iaşi

† Сє оубо мы, Дѳмитрашко Щефан вел лог(о)ѳ(є)т, и Ишнашко вел дворник Долнѣи Земли, и Никоаръ вел дворник Горнѣи Земли, и Мирон Бърновскїи хетман и пъркълаб Сѳчавскїи, и Лѳпѳл втори логофет, и Кърстїан трети логофет и Фармаки и Кѳжбъ дворници портои, mărturisim cu cest zapis al nostru cum au venit înnaintea noastră Gherasim Roşca şi frate-său, Petrea, şi Gavril şi sora lor, Marica, ficiorii Gligăi Roşcăi de Conceşti, nepoţii lui Boiştean, de a lor bunăvoie,

www.dacoromanica.ro

de nime nevoiţi, nici înpresuraţi, şi au vândut a lor dreaptî ocină şi moşie, un satu ce să cheamă Larioneşti, pre Nistru, în ţânutul Sorocei, fratelui nostru, dumisale giupânului Enachie postelnicul, dereptu şease sute de taleri de argintu, den uric de moşie ce-au avut ei de la Bătrân(ul) Ştefan vodă. Deci Enachie postelnicul au plătit deplin acei bani ce sântu mai sus scrişi ...[1] de taleri întru mânule lor, dennaintea noastrî.

Deci noi, dacă am văzut de bunăvoia lor tocmală şi deplin(ă) platî, noi am făcut cest zapis ca să hie dumisale de mărturie.

Şi, pre mai mare credinţă, ne-am pus şi peceţile.

8 Ис, въ л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃лв҃ ап(рилїе) кѕ҃.

Дѳмитрашко Щєфан вел лwг(о)ф(є)т <m.p.>.

Иwнашко вел дворник <m.p.>.

Никоаръ вел дворник <m.p.>.

Гѣнга бив лwг(о)ф(є)т еще был на сїа токмеж(ь) <m.p.>.

Аз, Мирон Барновски ҳетман <m.p.>.

Соаре трєтїи лwг(о)ф(є)т искал <m.p.>.

Arh. St. Bucureşti, Colecţia Doc. moldoveneşti, I/6, 6a. Orig., hârtie difolio (31,5x20 cm), filigran, rupt (lipseşte 1/3 din fila a doua), cerneală cafenie, şase peceţi inelare aplicate în aceeaşi cerneală; cu o copie după trad. grecească.

Bibl. Acad. Rom. – Bucureşti, Fotografii, XXXII/43 (foto orig.); Ms. rom., nr. 237, f.518 v. (copie de la mijlocul sec. XVIII).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.287-288, nr.377 (text după orig.); Mihailovici, *Regeste Constantinopol*, p. 367, nr.27 (rez. greşit şi data de zi greşită: 25); Istrati, *Condica Mavrocordat*, III, p.347-348, nr.1562 (copie de la mijlocul sec. XVIII); Soveja ş.a., *Catalogul doc. mold.*, Supliment I, p.152, nr.405 (rez. dezv. şi descr. arheografică).

[1] Loc liber în orig.

205 1624 (7132) mai 1, Ghireni

Adec(ă) eu, Nastasia fata lui Ionaşco, scriu şi mărturisesc cu această scrisoare a mea, de nime nevoită, nici asuprită, de a mea voie, am dat partea de ocin(ă) şi cumpărătur)ă din sat din Adăşéni, ce să va alége partea ei, a tătâne-său a lui Ionaşco.

Şi o am dat Odochii pentru doi boi de negoţ şi trei oi, că acéste bucate au perit la Dorohoiu, pentru greşala noastră: a mea şi a frăţine-miu, lui Iosip, căci mi i-au ucis pre bărbatu-miiu, anume pre Dabija.

www.dacoromanica.ro

Deci Odochiia m-au pârât înnaintea dumisale Glicuții armașului şi m-au dat rămas denaintea frăține-său lui Neculae de Ghiréni şi lui Ştefan Căbac din Vorocontești față ... <Gri>[1]ga Vitreanca.

Şi eu, diiacon(ul) Ionașco de Bădăgéni, am scris cu mâna mea acestu adevărat zapis, ca să s(e) creadză.

Пис(а) ѳ Гирѣни, въ лѣт(о) ϛ҃зр҃лв҃ маи а҃.

† Glicuța armaș.

† Nicula.

† Ştefan Căbac.

† Griga Vitrenca

† Horbăca.

† Vasiian Străjco.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CCLXVIII/1. Orig., hârtie (31,5x20 cm.), rupt la îndoituri, mâncat de cari, lipit pe altă foaie, cerneală cafenie, trei peceți inelare aplicate în fum.

EDIȚII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.288, nr.378 (orig.).

[1] Rupt 2/3 din rând.

206 1624 (7132) mai 5, Iaşi

† Ию Радѳл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Ѡж(є) г(о)с(по)д(ст)в(а) ми дали и поновили и потвръдили есми с(вѧ)тѣ монастир Березѳцѳл, идеж(є) ест храм ѳспенїе Прѣ(чис)тѣи вл(а)д(ы)ч(и)цѫ н(а)шѫ Б(огороди)цѫ и Пр(ѣ)снод(ѣвы) Мр(а)рїѧ едно село на име Хилтевл, ѳ волост Тотрѳш, и дрѳгаа половина село Чофрецїїи съ четврътаа част єзер и съ два виногради ѳ Тотрѳш и тиж четири сълаше за цигани, на име Татѳл, и Влад, и Стоика, и Дѳмитрашко, с(ы)нъ Коура циган, внѳк Стоил, wт нарѣденїе за дланїе и за милованїе wт Динга бив постелник, еж(є) имал с(вѧ)таа монастир.

И тиж(є) един циган на име ѳрсѳ с(ы)нъ Чофеи съ жина си и съ дѣти си, и Глига съ с(ы)нъ его Миҳаи Чофеи съ жена си и съ дѣти си, еж(є) есть им милованїе wт Богдан воєвода и тиж един циган на име Тоадер с(ы)нъ Нѣнюл съ жена си и съ дѣти си еж(є) ест им милованїе wт Єремїѧ воєвода.

Тѣм радї како да ест с(вѧ)тѣи монастир еж(є) виш(є) реч(є)наа Березоѵнцѳл и wт нас wтн(и)ни, и дѣдн(и)ни, и ѳрик, и потвръжденїе тиҳ wтн(и)ни и

www.dacoromanica.ro

виноградї и цигани, еж(є) виш(є) рѣχ съ въсѣм доχодом и непорвшенни николиж(є) на вѣки вѣчнїи.

И ин да с(ѧ) не вмишает.

В, Їс л(ѣ)т(о) χ҃зр҃лв҃ маи є҃.

Двмитрашко Щефан вел логофет <m.p.>.

† Добренки вр(икар) <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am înnoit şi am întărit sfintei mănăstiri Berzunţul, unde este hramul Adormirea preasfintei stăpânei noastre Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioară Maria, un sat anume Hilteul, în ţinutul Totruş, şi altă jumătate a satului Ciofreştii, cu a patra parte de iezer şi cu două vii la Totruş şi, de asemenea, patru sălaşe de ţigani, anume Tatul, şi Vlad, şi Stoica, şi Dumitraşco, fiul lui Cura ţiganul, nepotul lui Stoilă, din drese de danie şi de miluire, de la Dinga fost postelnic, pe care le-a avut sfânta mănăstire.

Şi, de asemenea, un ţigan, anume Ursu, fiul Ciofei, cu femeia sa şi cu copiii săi, şi Glica, cu fiul lui, Mihai fiul Ciofei, cu femeia sa şi cu copiii săi, care le sunt miluire de la Bogdan voievod şi, de asemenea, un ţigan, anume Toader, fiul lui Neniul, cu femeia sa şi cu copiii săi, care le este miluire de la Eremia voievod.

Pentru aceasta, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus zisă, Berzunţul, şi de la noi ocine, şi dedine, şi uric şi întărire pe aceste ocine şi vii şi ţigani, pe care mai sus i-am spus, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece.

În Iaşi, anul 7132 <1624> mai 5.

Domnul a spus.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt <m.p.>.

† Dobrenchi uricar <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Bogdana, XXXVI/1. Orig., hârtie (32x22 cm.), filigran, rupt la îndoituri şi pătat, cerneală cafenie, pecete domnească mijlocie, aplicată în ceară roşie, distrusă. Cu o trad. rom. din 1761 (7269) iunie 8 de ieromonahul Clement de la m-rea Ceuca.

Idem, Ms. nr. 629, f.233 (copie sl. în Condica Asachi II, scrisă la sfârşitul sec. XVIII).

Idem, M-rea Bogdana, XLI/8, (trad. din 1763 (7271) ianuarie 7, de Procopie dascăl, XXXVI/27, nr.1 (rez.), VIII/3 (menţ. fără dată. ..de pe uricul tălmăcit de ieromonahul Climent ot mănăstirea Ceuca, de 74 de ani", cu o menţ. mai târzie că „Hilteu de Sus au fost a Berzunţului şi călugării l-au fost vândut mitropolitului Theodosie, care au fost şi stareţ Bogdanii şi tot mănăstirea au stăpânit Hilteu de Sus, pe Trotuş din Piscul Creţ drept în gura pârâului Răcii").

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.289, nr.379 (trad. după orig.) şi vol IV, p.16, nr.22 (menţ. cu datarea: <1616 iulie 26-1919 februarie 9; 1623-1626>): Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II. p.59. nr.208 (rez. şi descr. arheografică).

www.dacoromanica.ro

† Иѡ Радѹл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѻж(є) господство ми дали, и поновили, и потвръдили есмь свѣтѣи монастир Березѹнцѹл два селаше цигании именем Глига, сыиь Кълимаи, и Пѣтре Пѹцика съ жеиа еи и съ дѣти еи, ѡт нарѣдєніе еже имал за данїе и за миловаиїе ѡт Богдана воєвода Алеѯандрович и за потвръжденїе ѡт Петръ воевода.

И тиж(є) даем и потвръждаем свѣтѣи моиастир еже вишеречєиное един цигаи на имѣ Некита съ жеиа еи и съ дѣти еи ѡт исписок за миловаиїе еже имали ѡт Петре Пѹюл и киѣгиниѣ его, Сафа дочка Динги вив постелиик.

И тиж(є) даем и потвръждаем свѣтѣи моиастири еже више речеииїи един хотар иа Тѹром еже сътворил пръво 8 глав Съкътѹрева и ѡт толе подли коастъ[1] ...[2] даже до єдии дѹв и ѡт тъдѹ ѡт тѹров до тѹров до верха дила и ѡт толѣ даже до приходище, а ѡт толе иа запад Ногѹ, посли Стръмва, ѡт тъдѹ черес Чериѹ въ Рѹнгѹ Маиѹилова, а ѡт тъдѹ ногѹ въ глав Брадѹлова Жамъиѹла, и ѡт толе верха дила даже до посли Хъмѹ великѹ, ѡт толѣ иа въстоцѣ иогѹ даже до Ялба ииже Березѹнцѹ ѡт тѹром иа тѹром даже до тѹром еже сътворил пръво. То єст вес єм хотар ѡт нарѣдєніе еже имал свѣтаа монастир за дааніе и за потвръжденіе ѡт Богдан воевод и ѡт Петра воевод.

Тѣм ради како да єст и ѡт иас свѣтаа моиастири више речеииои Березѹнцѹл ѡтиинѹ и дѣдниѹ тот хотар и тиχ селаше за цигаии съ въсем доχодом непорѹшенно неколиже, им, иа вѣки вечиим.

И нн да се ие ѹмишает.

ѹ Ис, лѣт χ҃зр҃лв҃ маи є҃.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am înnoit şi am întărit sfintei mănăstiri Berezunţul două sălaşe de ţigani, anume Gliga, fiul lui Căliman, şi Petre Puţica şi femeia lui şi cu copiii lor, din dresele de danie şi de miluire, pe care le-a avut de la Bogdan voievod Alexandrovici şi de întărire de la Petru voievod.

Şi, de asemenea, dăm şi întărim sfintei mănăstiri, care este mai sus spusă, un ţigan, anume Nechita, cu femeia lui şi cu copiii lui, din ispisocul de miluire pe care l-a avut de la Petre Puiul şi cneaghina lui, Safta, fiica lui Dinga fost postelnic.

Şi, de asemenea, dăm şi întărim sfintei mănăstiri, care este mai sus spusă, un hotar, de la bourul pe care l-au făcut întâi la capătul săcăturei şi de acolo pe sub coastă[1] ...[2] până la un stejar, şi de acolo din bour în bour, până la vârful dealului, şi de acolo până la cărare şi de acolo pe Picior, apoi Strâmba, de acolo peste Neagra, la Runcul lui Manul, iar de acolo Piciorul la capătul Bradului Geamănul, şi de

www.dacoromanica.ro

acolo la vârful dealului, până după hălmul cel mare, de acolo la răsărit de Picior până la Alba, mai jos de Berezunţul, din bour în bour, până la bourul pe care l-au făcut întâi. Aceasta îi este tot hotarul, din dresele pe care le-a avut afânta mănăstire de danie şi de întărire de la Bogdan voievod şi de la Petru voievod.

De aceea, să-i fie şi de la noi sfintei mănăstiri mai sus spuse, Berezunţul, ocină şi dedină, acest hotar şi aceste sălaşe de ţigani cu tot venitul, neclintit niciodată, lor, în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7132 <1624> mai 5.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 629, f. 234 (Copie sl. în Condica Asachi II, scrisă la sfârşitul sec. XVIII).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.289-290, nr.380 (trad. după orig.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.59-60, nr.209 (rez.).

[1] Româneşte în copie.
[2] Loc liber.

208 1624 (7132) mai 5, Iaşi

† Иѡ Радѹл воєвода, Б(о)жіїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Зємли Мѡлдавскои. Сѫж(є) пріиде прѣд нами и прѣд нашими болѣри, великими и малими, слѹга наш Пѫтапіє wт Романещ(и) wт в(о)лwст Кръligѫтври, никим непонѹжден, а ни присилован, нѫ по своєю доброю волю, и продал своа правaа wтнина и викѹпленїе, єдно мѣст за пасикѹ на вѹковинѫ, ѹ хотар село Тодерещим, что бѣше емѹ викѹпленїе wт Капшѫ Симїwн wт Тодерещ(и). Таа продал wт(ь)цѹ и м(о)л(є)бникѹ нашемѹ кѵр Ѧнастасїе Кримкович архиепископъ и митрополит Сѹчавстѣи за петдесѫт талери сребрьних.

И въстал сѫ wт(ь)цъ наш виш(є) писан кѵр Ѧнастасїе митрополит и заплатил ѹси исплъно тиχ пинѣзи ... прѣд нами въ ръцѣ виш(є) писанномѹ Пѫтапїе.

Тем радї, г(о)с(по)д(ст)в(о) мы в<идѣвше иχ доброволнои>[1] токмеж и исплъное заплатѹ, а г(о)с(по)д(ст)в(о) мы такождере и wт нас дали и потвръдили wт(ть)цѹ и м(о)л(є)бникѹ нашемѹ виш(є) писанномѹ тое прѣд виш(є) реченнаг(о) мѣст(о) за пасикѹ, како да єст с(вѧ)тынѣ си и wт нас ѹрик и wтн(и)нѹ, и потвръжденїе, непорѹшенно емѹ николиж(є) на вѣки.

И ин да сѣ не ѹмишает прѣд сим листом нашим.

ѹ Їс, χ҃рл҃в҃ маи є҃.

www.dacoromanica.ro

† Г(о)сп(о)д(и)нъ вел҃ѣл.

Дѫмитрашко Щефан вел лѡг(о)ф(е)т.

† Дѫмитрѫ <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, sluga noastră Pătapie din Romaneşti, din ţinutul Cârligăturii, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci de bunăvoia lui, şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, un loc de prisacă, în bucovine, în hotarul satului Todereşti, ce i-a fost cumpărătură de la Simion Capşea din Todereşti. Aceasta a vândut-o părintelui şi rugătorului nostru chir Anastasie Crimca, arhiepiscop şi mitropolit de Suceava, pentru cincizeci de taleri de argint.

Şi s-a sculat părintele nostru mai sus scris <chir>[1] Anastasie mitropolit şi a plătit toţi aceşti bani deplin ...[1] înaintea noastră, în mâinile mai sus scrisului Pătapie.

Pentru aceea, domnia mea v<ăzând>[1] tocmeala <lor>[1] de bunăvoie şi plata deplină, domnia mea, de asemenea, şi de la noi am dat şi <am întărit>[1] părintelui şi rugătorului nostru mai sus scris acest înainte mai sus zis loc de prisacă, ca să fie sfinţiei sale şi de la noi uric şi ocină şi întărire, neclintit, lui, niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, 7132 <1624> mai 5.

† Domnul a poruncit.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt <m.p.>.

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, XIX/69 a-b. Orig., hârtie difolio (42x27 cm.), rupt, restaurat, cerneală cafenie, pecete domnească aplicată, pierdută. Cu o trad. rom. din 1811.

Ibid., Ms. nr. 628, f.602 (copie sl. în Condica Asachi, I, scrisă la sfârşitul sec. XVIII).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.290, nr.381 (trad. rom.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.59-60, nr.210 (rez.).

[1] Rupt.

209 <După 1624> mai 9, Iaşi

† Василїе Вартик и Настасїа, кнѣгинѣ покоинаго дїак wт Мала Черлена, съзнаваем съ сим истинним нашим пїсанїем како есми съ потокмили межи собоѫ

www.dacoromanica.ro

радї єдин став, что бил имил его Василїє дїак wт Черлена. Тож(є) wт съда есми сѣ потокмили по доброи воли, аби кнѣгинѣ Настасїа испѫстила став и риѫ себе изловила, а аз, Василїє Вартик, а биχ имал изновити тот став през въсе, јако бил спръва.

И при том бил пан Гїангѣ бив вел логофет, и Рѫцинъ бив питар, и Исак Стърча, и Симиwн Пилиповскїи, и Николаи wт Мъндъкъѫц(и) и приложили печати къ семѫ записѫ, да сѣ знает, и потом аби его държали посполѫ.

V Їис маи ☉.

И аз сам, Василїє Вартик писаχ.

Гїангѣ бив вел логофет искаал <m.p.>.

Симїwн Пилиповскїи рѹк власна <m.p.>.

Аз, Исак Стърча, за печат писал <m.p.>.

Рѫцин(ъ) питар, искал <m.p.>[1].

Аз, Николае Селипзар, искал <m.p.>.

Vasile Vartic şi Nastasiea, cneaghina răposatului diac din Cerlena Mică, mărturisim prin această adevărată scrisoare a noastră precum că ne-am tocmit între noi pentru un iaz, pe care l-a avut Vasile diacul din Cerlena. De asemenea, ne-am tocmit de bunăvoie ca cneaghina Nastasiia să scurgă iazul şi peştele să-l prindă, iar eu, Vasile Vartic, să am a reînnoi acel iaz pentru toate, după cum a fost înainte.

Iar la aceasta a fost Ion Ghianghea, fost mare logofăt, şi Rugină, fost pitar, şi Isac Stârcea, şi Simeon Pilipovschi, şi Nicolae din Mândăcăuţi şi ne-am pus peceţile la acest zapis, ca să se ştie, şi apoi să-l ţină în jumătate.

În Iaşi, mai 9.

Şi eu însumi, Vasile Vartic, am scris.

Ghianghea fost mare logofăt am iscălit <m.p.>[1].

Simeon Pilipovschi cu mâna proprie <m.p.>[1].

Eu, Isac Stârcea, în loc de pecete am iscălit <m.p.>.

Rugină pitar am iscălit <m.p.>[1].

Eu, Nicolae Selipzar, am iscălit <m.p.>.

Arh. Naţ. Chişinău, Fond. 220, opis 1, nr.7. Orig., hârtie (32 x 20 cm.), cerneală cafenie, trei peceţi inelare aplicate în fum.

Data de an după Rugină, menţionat ca pitar la 1623 (7131) iunie 6, Iaşi (v. doc. nr.78 din acest volum) şi Ionaşco Ghianghea care timp de şase ani (după 1623 (7132) noiembrie 19) va fi *fost logofăt* (cf. Stoicescu, *Lista marilor dregători*, p.402, col.II (sub *voce*).

EDIŢII: Dmitriev ş.a. *Moldova*, I, p.378-379, nr.167 (orig. şi trad. rom. cu litere ruseşti; cu aceeaşi datare).

[1] Pecete inelară.

www.dacoromanica.ro

210 <1624 (7132)> mai 10, Iaşi

† Eu, Ion ţircov(nic), sc<r>[1]iu şi <mă>[1]rturisescu cu cestu zapis al meu precum am luat un poloboc de mere diriptu treisprădzéce lei pentru o giumătate de [de] jirebie de lui Platon până voi da banii. Iară de nu voi da banii, să hie moşie ca să de la alţi răzéşi. Şi au fostu şi Ion Frâm(ă)seţu şi Samson au fost de faţă să să ştie.

М(ѣ)с(м)ца маи ѳ д(ь)ни.

Arh. St. Bucureşti, A.N., MMDXIX/41. Orig., hârtie (14,3x20,5 cm.), cerneală neagră.

Anul, după doc. din 1624 (7132) februarie 23 (nr.169), în care este menţionat Platon.

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.60, nr.211 (rez.)

[1] Omis.

211 1624 (7132) mai 27, Iaşi

† Adecă eu, Andreiu ficiorul lui Bejan Buznii, scriem şi mărturisăscu cu cestu zapis al mieu precum m-au rugat dumisali lui Gligori paharnicului celui mare de mi-am făcut dumnelui bine cu cinzăci şi unul de galbeni, bani de argintu, şi un galbăn prostu; şi i-am pus dumisali zălog partea mea de moşie din sat din Şerbeşti şi mi-am pus şi zi: den 24 de zile a lui mai, din ziua de Ispas, în patru săptămâni să-i dau dumisali bani cari mai sus scriem, acei 52 de galbeni, iară de nu or hi bani la zi ca să fie moşiia dumisale dreptu acei bani; aşea m-am apucat eu dinaintea dumilorsale boiarilor: comisul Fratiţa, şi Apostolachi spătariul, şi Andoca pitariul, şi Scoriţă vornicul de poartă, şi Dumitraşco vornicul tij şi alţi boiari cari s-au prilejit.

Şi eu, Pătraşco Buznii, fratele lui Andrei, am scris zapisul şi, pentru credinţa, pus-am şi pecetea ca să s(e) ştie.

V(ă)leat 7132 <1624>, u Ias, mai 27.

Andrei căpitan (p.f.)[1]; Andoca pitar; az, Apostol spătar, iscal; az, Frătiţa biv comis; az, Dumitru vornicul, iscal; az, Patraşco Buznia.

După Ghibănescu, *Surete*, V, p.188, nr.CXXXII. Text după orig. din Acta Şaraga, Iaşi, după idem, *Ms. Surete*, V, f. 962.

[1] Menţiunea lui Ghibănescu.

www.dacoromanica.ro

212 1624 (7132) iunie 9, Iaşi

† Iω Радꙋл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Молдавскои. Adecă s-au pârât de faţă naintea dumi-méle boiarinul nostru, Ionaşco Cujbă dvornicul de poartă, cu Mărinaa[1] giupâneasaa Erimiei ce au fost dvornic, şi cu fataa ei, Vărvara, giupâneasaa lui Necoar(ă) Moţoc, printru bucate ce au rămas de Necoar(ă) Moţoc, dzicându Ionaşco Cujbă că au rămas câteva bucate de cumnatul lui, de Necoar(ă) Moţoc, în mânaa Vărvarei, giupâneasei lu Necoar(ă) Moţoc, iar aiaste giupânése au dzis că puţinéle bucati au avut şi ce au avut l-au şi grijit, cum au arătat naintea dumi-méle şi scrisoare de la egumen şi de la tot săborul de la svânta mănăstire de la Beserecani şi de la mulţi oameni buni şi preoţi.

Deci o vie ce-i cumpărată de la Rujea de Cotnar, iar pre ale ei bucati iaste cumpărată, o au lăsat să hie a Vărvarei, după moartea lui, şi o ţigancă anume Eţcoaie şi cu feciurul ei Gavril, aşijderea să hie a ei, iar alte bucate să să socotească ce va hi partea lui Necoar(ă) Moţoc, cumnatul lui Cujbă, să hie toate pre mâna lui Cujbă. Deci să aibă el a-l griji, să-l comănde şi să-i plătească dajdea şi datorii, cui va hi dator şi va veni cu zapis de la Moţoc.

Derept acéea, însuş(i) Ionaşco Cujbă dvornicul au luat dinnaintea dumi-méle ca să hie tot grijea lui de comăndu şi de dajde şi de datorii, numai să-i hie partea de bucate a lui Moţoc în mânaa lui. Deci iale încă au dat toate bucatele, partea lui Moţoc, în mânaa lui Cujbă, dinaintea dumi-méle.

Derept acéea, de acmu nainte, nime de datornicii lui Necoar(ă) Moţoc să n-aibă a mai cére la Vărvara giupâneasa lui Moţoc nimică, nice a o mai învălui sau a o mai pârî, nicedănăoar(ă) în véci, preste cartea dumi-méle.

8 Ис, въ лѣт(о) ҳ҃зр҃лѳ҃ юни ф҃.

Иω Радꙋл воєвода <m.p.>.

† Лѳкоч 8рикар <писал>.

Arh. St. Bucureşti, Fond. Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, IV/189. Orig., hârtie difolio (31x19,5 cm.), cerneală cafenie, pecete domnească inelară aplicată în ceară roşie.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.291, nr.382 (trad. rom.).

[1] Uricarul dublează uneori vocala *a* în poziţie finală.

213 1624 (7132) iunie15, Iaşi

† Иω Радꙋл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Ѿж(є) пр҃їиде, пр҃ѣд нами и пр҃ѣд нашеми волѣри, Дронца, дочка

www.dacoromanica.ro

Ѡнчѹл, внѹчка Ѡнчѹл, по ег(о) доброю волю, никнм не понѹжден, а ни приселован, и продал свою правою wтн(и)нѹ и дѣдн(и)нѹ, въсѣ част еи, елико с(ѧ) изберет, wт село Миклещ(и), wт нижнаа част. Таа wна продала слѹѕѣ нашемѹ Тоадер Ѡнил, радї двандесѣт талер битиχ.

И тиж(є) прїиде прѣд нами, Кр(и)стѣ, с(ы)нъ Бѹнаи[1] по его доброю волю, неким непонѹжден, а ии присиловаи, и продал свою правою wтн(и)нѹ и дѣдн(и)нѹ, wт част Беринд҃ю, wт Миклещ(и), wт нижиаа част, четвръташ част съ мѣсто за млнн, ѹ Васлвю, и съ пасик(ѹ), и съ сѣножатїи. Таа wн продал слѹѕѣ нашемѹ, Тоадер Ѡнилъ, радї двадесѣт талер битиχ.

И тиж(є) прїиде, прѣд намн, Вас(и)лїе с(ы)нѹ Тодоска, wнѹк Василїе вътаχ, по ег(о) доброю волю, некнм непонѹжден, а нн приселован, и продал свою правою wтн(н)нѹ и дѣдн(и)нѹ, wт четвръташ част, wт село Nѹwрещ(и), петаа част, съ част братѹ ег(о), Щефан, н съ част wт полѣнѹ wт Кърнѹл, и съ мѣст(о) за млин ѹ Васлвю и съ мѣст(о) за пасик(ѹ). Таа wн продал слѹѕѣ нашемѹ Тоадер Ѡнилъ, радї двадесѣт талер битиχ. И заплатил им исплъно, въси тоти виш(є) писанниχ п(и)н(ѣ)ѕи.

Ино ми видѣвше доброволно иχ токмеж и исплъною заплатѹ, а мы, такождере, и wт нас, дали и потвръдилї есми, слѹѕѣ нашемѹ виш(є) писанномѹ, Тоадер Ѡннлъ, на тїи въси виш(є) реченниχ част за wтн(н)ни, wт село Миклещ(и) н wт Nѹwрещ(и).

Тѣм радї како да ест еми (sic!) и wт нась ѹрик, и wтн(н)на и викѹплеиїи, съ въсѣм доходом.

Ин да сѣ не ѹмишает.

Пис(а) ѹ Йс, в(ъ) л(ѣ)т(о) χ҃зр҃лѵ҃ юн(н) е҃ї҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)инъ велѣл.

Дѹмитрашко Щефан вел лwг(о)ф(є)т.

† Мармѹре <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Dronţa, fiica lui Onciul, nepoata lui Onciul, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, toată partea ei, câtă se va alege, din satul Micleşti, din partea de jos. Aceasta a vândut-o ea slugii noastre Toader Onilă, pentru doisprezece taleri bătuţi.

Şi, de asemenea, a venit înaintea noastră Cârstea, fiul lui Bunai[1], de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, din partea lui Berindeiu, din Micleşti, din partea de jos, a patra parte, cu loc de mori în Vasluiu, şi cu prisacă şi cu fânețe. Aceasta a vândut-o slugii noastre Toader Onilă, pentru douăzeci de taleri bătuţi.

www.dacoromanica.ro

Şi, de asemenea, a venit înaintea noastră Vasile, fiul Todoscăi, nepotul lui Vasilie vătah, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, a cincea parte din a patra parte din satul Nuoreşti, cu partea fratelui său, Ştefan, şi cu partea din poiana de la Cârnul, şi cu loc de moară în Vasluiu şi cu loc de prisacă. Aceasta a vândut-o el slugii noastre, Toader Onilă, pentru douăzeci de taleri bătuţi. Şi le-a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plată deplină, şi noi, de asemenea şi de la noi am dat şi am întărit slugii noastre scrise mai sus, Toader Onilă, toate aceste părţi de ocină, spuse mai sus, din satul Micleşti şi din Nuoreşti.

De aceea, ca să-i fie de la noi uric şi ocine şi cumpărături, cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7132 <1624> iunie 15.

† Însuşi domnul a poruncit.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt <m.p.>.

† Marmure <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CLXXXV/193. Orig., hârtie (31,5x20 cm.), cerneală cafenie, pecete domnească aplicată în ceară roşie (în diam. 4 cm.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, ms. M. Costăchescu, <*Doc. mold. de la Radu Mihnea vv.*>, nr. 1935 (499), f. 7184 – 7186 (text sl.) şi f. 7181-7185 (trad.).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.291-292, nr.383 (trad. rom.).

[1] Cuvânt scris mai târziu pe loc liber.

214 1624 (7132) iunie 15, Iaşi

† Iw Ꙗдꙋл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Зємли Мwлдавскоѝ. Adecă domnia mea am dat şi am întărit slugilor noastre Ursul şi fratesău Dumitraşco, feciorii lui Nădăbaico ce au fost vornic, pre a lor direaptă ocină şi cumpărătură din dires de-ntăritur(ă) de la Eremia vodă, cum au fost cumpărat Nădăbaico a treia parte dintr-o moar(ă) din sat din Târgoveţ(i), pre apa Putnei, de la o feméie, anume Ileana, şi nepotul ei Mih(ă)il(ă) şi de la ruda ei, Nicoar(ă), şi sora lui, Sora, şi fraţii lu Vas(i)lie Condrat şi sora lor, Pietra, şi Tudora şi altu Vas(i)lie; şi au cumpărat sieş(i) ocin(ă) din hotarul satului şi din câmpu şi din pădur(e) şi din toată parte Ilénei ce va fi aleas(ă).

Şi, aşijderea, am dat şi am întărit slugelor noastre ce sâmtu mai sus scrişi Ursul şi Dumitraşco, pre a lor direaptî ocinî, cumpărătur(a) tătâni-său lui Nădăbaico, de la simenţiia acelor oameni ce sâmtu mai sus scriş(i): Radul şi Neaga şi Neacşa şi fraţii lor, Maxin, toată partea acestor oamen(i) ce sâmtu mai sus scriş(i), ce iaste aleas(ă), altă a treia parte dintr-acéeaş(i) moar(ă) şi din câmpu şi

www.dacoromanica.ro

din pădure şi din tot venitul ce au fost cumpărat dereptu patrudzeci de taler(i) de argintu.

Derept acéea ca să hie lor şi de la noi ocină şi moşie şi întăritură, cu tot venitul, neclătit nici dănăor(ă), în veci, înnaintea cărţii domnii mél(e).

И ни да с(м) не ѕмишлает.

ѕ Їс, лѣт(о) ⁓ зр҃лв҃ юн(їе) е҃ї.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Дѕмитрашко Щефан вел лвг(о)ф(е)т <m.p.>.

Добренки писал.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţă, LXIX/6. Orig., hârtie difolio (30,5x19 cm.), filigran, lipit pe un document mai târziu, cerneală cafenie, pecete domnească timbrată, deteriorată..

Ibidem, XXXVI/62, nr.6 (rez. într-un opis din prima jumătate a sec. XIX).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.292-293, nr.384 (trad. după orig.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.60, nr.212 (rez. şi descr. arheografică).

215 1624 (7132) iunie 24, Iaşi

† Иѡ Радѕл воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Scriem domnia mea slugilor noastre, tut(u)ror călăraşilor de târg de Fălciiu. Dămu-v(ă) ştire că s-au jeluit la domniia mea boiarinul nostru Duca ce au fost comis, pre voi, dzicând că aţi venit aicea la domniia mea de aţi dzis că simt bălţi domneşti prin pregiurul târgului.

Deci v-aţi rugat să vă facem carte să vă hrăniţi într-acéle bălţi şi v-am făcut cartea domnii méle. Iar voi aţi mărsu la balta lui, ce să cheamă Luciul, de i-aţi bătut vornicelul şi i-aţ(i) făcut mult val şi dziceţi că-i domnească.

Ce acea baltă au fost a lui şi o au luat Ştefan voievod, de o au dat mănăstirei Solcăi şi i-au fost dat un sat. Acel sat nu i-au fost cu pace, ce i l-au luat.

Direpţ acea, domniia mea m-am milostivit şi iar i-am dat balta Luciul cu toate gârlele ei. Direpţ acea, deacă veţ(i) vedea cartea domnii méle, să lăsaţ(i) balta lui în pace. Şi voi, târgoveţilor, încă să lasaţ(i) în pace, mai mult val să nu-i faceţi. Iar voi să vă hrăniţ(i) în bălţi carile vor hi domneşt(i).

Şi mai multă jalobă să nu vie la domniia mea. Într-alt chip să nu faceţ(i).

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

ѕ Їс, ⁓ зр҃лв҃ юн(їе) к҃д҃.

† Пътрашко <писал>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CCLXV/11. Orig., hârtie difolio (31,5x21,5 cm.), pecete domnească inelară, aplicată în ceară roşie, căzută.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Suceava, Fond personal II/6, Ms. Teodor Balan, *Documentele mănăstirilor din Bucovina*, V, p.307-308 (transcrierea trad. rom. din *D.I.R.*).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.293, nr.385 (orig.) şi p.463 (foto).

216 1624 (7132) iulie 1, Iaşi

† Иш ꙗадꙋл воєводa, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Зємли Мшлдавскои. Scriem domniia mea la slugile noastre, la pârcălabii de Orheiu [de Orheiu]. Dămu-v(ă) ştiri că domnii méli s-au jeluit rugătorii noştri, călugări de la Sveti Sava, pre Iane, ce-au fost deregător de la dânşii, la satul lor la Horilcani, dzicându că le-au luat lor câtăva pâini de la sat şi péşte şi alte unéle multe şi au fugit.

Derept acea, deaca veţi vedea cartea domnii méle, iar voi să aveţi a tremite <u>[1]n fecior al vostru, să margă cu omul călugărilor şi să ia ce vor găsi la dânsul: boi sau vrun cal şi să dea la mâna omului călugărilor. Iar lui, de-i va părea cu strâmbul, să vie să stea faţă(ă), înnaintea domnii méli, cu rugători noştri. Aceasta vă scriem.

Инак нє ꙋчините.

ꙋ Їїс, хꙁрлѣ юл(їе) а.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вел҃ѣл.

† Власїе <писал>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, DLXXXIX/42. Orig., hârtie, filigran, pecete domnească aplicată.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.293-294, nr.386 (orig.).

[1] Loc rupt.

217 1624 (7132) iulie 1, Iaşi

1624 <7132> iulie 1, Iaşi.

Radul voievod, domnul Moldovii, scuteşte de dăjdi şi gloabe satul Holercani, ţinut(ul) Orhei.

După Mihailovici, *Regeste Constantinopol*, p.367, nr.28. Rez. după orig. („redacţia – 12 rânduri; pecete") din Arhiva Metohului din Constantinopol al Sfântului Mormânt.

www.dacoromanica.ro

† Ию Радѹл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Мѡлдавскои. Scriem domniia mea la slugile noastre, la pârcălabii de Roman şi la şoltuz şi la pârgari de acolo de târg. Dămu-v(ă) ştire că domnii méle s-au jeluit părintele şi rugătoriul nostru, Athanasie ep(i)sc(o)pul de Roman, pre voi, dzâcându că are optu posluşnici meşteri la svânta episcopie: un rotar, şi un ciurălar, şi un olar, şi un croitor, şi un potcovar, şi un păcornicér şi doi ciobotari, de sântu de treaba sventei ep(i)sc(o)pii. Şi voi-i trageţi cu târgul la podvoade şi la cheltuiale şi la jolduri şi la alte angherii mai mărunte, cum n-au mai fost.

Dereptu acea, deacă veţi vedea cartea domnii méle, iar voi să aveţi a-i lăsa foarte în pace, întru nemic să nu-i învăluiţi, numai să-şi plătească ei dabila cea împărătească ce vor hi scrişi la vistériul domnii me<le>[1] şi să posluşască ce vor hi trébele rugătoriului nostru ep(i)sc(o)p<ulu>[1]i ...[1] să hie în paci.

Aceasta vă scriem, mai mult jalub(ă) să nu vie la domniia mea, că apoi voi ştiţi! Инак не 8чините!

8 Ис, хрлв юл(іе) и.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Власїе <писал>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, LXI/28. Orig., hârtie (32,5x21,5 cm.), pecete domnească aplicată în ceară roşie, căzută.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.294, nr.387 (orig.).

[1] Rupt.

219 1624 (7132) iulie 9, Iaşi

† Ию Радѹл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Мѡлдавскои. Adecă domniia mea m-am milostivit şi am datu şi am miluit svânta mănăstire ce să graiaşte Svete Sava, ce iaste metoh sventei mănăstiri de la Ierusalim, cu un sat ce să cheamă Mârzeştii, la ţânutul Iaşilor, acel satu mai dinnainte vréme au fost a lui Oráş ce-au fost hetman şi după acéea au căzdut de au fostu dreptu domnescu.

Deci ca să fie de la domniia mea dare şi miluire sventei mănăstiri cu tot venitul, să hie de hrană. Şi altu nime să nu s(e) amèstece înnaintea cărţi domnii méle. Инак не бѹдет.

www.dacoromanica.ro

Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

8 Ис, хрлв юл(іе) ѳ.

Дмитрашко вел лог(о)ф(є)т.

† Сава <писал>.

Arh. St. Bucureşti, Fond. Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, DCXXI/238. Orig., hârtie difolio (31,8x20 cm.), filigran, pecete domnească mijlocie, aplicată în ceară roşie, pierdută.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.295, nr.388 (orig.).

220 1624 (7132) iulie 14

Doamna Mariia, fata lui Pătru vodă răpăusatului, Dumnedzău să-l pomenească. Scris-am a mea scrisoare cum am dat eu şi cu ai mei cuconi la mănăstirea de la Hlincea a mea pomană şi soţului mieu, a Zotii răpăusatului, Dumnedzău să-l pomenească, datu-o-am, de bunăvoia mea, şi cu satul de-acolé, şi cu o vie în deal la Urşulea, şi cu tot ce scrie în uricul svintii mănăstiri, pentru care lucru eu, văzând pustiindu-se pomana mea şi de unii, şi de alţii, călugări ce să cheamă c-au şezut într-acel svânt loc a lui Dumnedzău ş-a lui marele mucenic Gheorghie, eu m-am milostivit după mila lui Dumnedzău de o am dat la pomana părintelui mieu, ce să cheamă Lavra mare în Ţara Moldovii, anume Gălata, ca să fie una cu pomana părintelui mieu şi domnă, ce e scris mai sus.

Şi să aibă a socoti egumenul de Galata şi tot săborul de tot ce va hi treaba svintii mănăstiri, şi vor hi călugăraşi să hie de-acolea, din mănăstirea părintelui mieu, şi să aibă a asculta de acesta egumen întru tot ce va hi învăţătura svintei mănăstiri. Şi acesta lucru, şi această tocmală să hie nemutată de-acmu până în véci.

Iar cine va strica tocmala mea, de cumu-i scris, care din fiii miei, oare din rodul mieu, oare fie cine va hi, acela om să fie tricleat şi procleat de trei sute şi optsprézăce Părinţi şi anathema, şi maranatha, amin.

Въ лѣтw 7132 (1624), месяца іюлїе, 14 д(ь)ни.

Dosoftei mitropolit Suceavschii am iscălit cu mâna mea.

Varlam ce-au fost mitropolit Ţării Româneşti.

Miron Costân vel logofet, s-au scos den cuvântu în cuvântu de pe acel vechi.

Buhuş hatman.

Tudose Dubău vel spătar iscal.

Vasilie vel vistiernic.

Gheorghi logofet[1].

Аз, Контъш вел столник.

Аз, Гаврил Костаки вел ворник.

www.dacoromanica.ro

Аз, Генге вел ворник.

După Dmitriev ş.a., *Moldova*, I, p.379-380, nr.168. Text cu slove chirilice după copie din a doua jumătate a sec. XVII, pe pergament (56 x 40 cm.) de la Arh. St. Chişinău, Fond 220, opis I, nr.285.

Ibidem, p.381 (trad. rus.)

ALTE EDIŢII: Caproşu şi Zahariuc, *Documente istoria oraşului Iaşi*, I, p.208-209, nr.157 (aceeaşi copie).

[1] Urmează menţiunea editorilor: „şapte iscălituri indescifrabile".

221 1624 (7132) iulie 15

7132 <1624> iuli 15.

O mărturii cum au dat 24 taleri Ionaşco Coşăsc(u) lui Ionaşc(u) de Ivăneşti şi fraţini-său, lui Ifrim, pre partea lor de ocină din Ivăneşti.

Arh. St. Bucureşti, Schitul Golgota, III/8, nr.8. Rez. din 1817.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.295, nr.389 (acelaşi rez.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.60, nr.213 (rez.).

222 1624 (7132) iulie 22, Iaşi

<† М>(и)л(о)стїею Б(о)жїею, мы Иѡ Радѹл Михнѣ воєвѡды, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавское. Знаменитѡ чиим и симъ листѡм нашим въсѣм ктѡ на нем възрит, или четѡчїн ег(о) ѕслишит и видит. Ѡж(є) тоть истиніи нашь вѣрнїн н почтеннїн болѣри, Мирѡн Бариовскїе хетманъ н пръкжлав Сѹчавстѣи слѹжнл прѣжде ииимь с(вѧ)тѡпочивше прѣднїи вывшїи г(ос)п(о)д(а)рым правою и вѣрное слѹжбѹ съдаже слѹжили г(о)сп(по)д(ст)в(а) ми и Земле нашеи Мѡлдавстѣи право и вѣрно.

Тѣм мы видѣвше его правою и вѣрною слоүжбою до нас, жаловали єсмы его ѕсобною м(и)л(о)стїе наш, н дали и пом(и)ловалн єсмы емѹ ѡт нас ѕ нашеи Земле Молдавстѣи съ єдно село на имѣ Юкшенніи, что на водѹ Сѹчавѧ, и съ мѣстъ за ставь, что тоть село било нашь право г(о)сп(о)д(а)рскоү прислѹшио къ ѡкол тръга Сѹчавскагѡ и такожде въ противь Юкшѣнним черезь водѹ Сѹчавѧ

www.dacoromanica.ro

єдинъ хѡтар что сѧ именѹєть ѻнгѹраши и съ мѣсто за ставъ єжи паки прислѹшень быль къ школъ тръгѹ Сѹчавскомоу.

Тѣм ради како да єст емѹ шт г(о)с(по)д(ст)в(а) ми праваа даніѣ, и м(и)л(о)ваніє, и оурикь [и ѹрикъ] и штн(и)нѹ съ въсѣмъ доходомь, емѹ, и дѣтимь его, и шнѹчатомь, и прѣшнѹчатомь, и праџоратомь, и въсемѹ родѹ его кто сѧ изберет нанближнїи, непорѹшенною николиж(є) на вѣкы вѣчнїи.

Я хотаръ томѹ выш(є) писаномѹ село Юкшенїи съ мѣстъ за ставъ, и тотъ хѡтарѹ что сѧ именѹетъ О÷нгѹрашь, и пакыж(є) съ мѣсть за стави что прислѹшни сѹть къ школь Сѹчавскоє да есть емѹ хѡтаръ шт оусых сторони по своимму старнму хѡтаръ, по кѹда из вѣка шживали.

Я на то ест вѣра нашего господства ми вншє писаннаго мы, Иш Радѹл воеводы, и вѣра волѣриχъ наших: вѣра п(а)на Исламъ великаго дворника Долнѣи Земли, вѣра п(а)на Некоаръ велъ дворника Вишнѣи Земле, вѣра п(а)на Тѹдорь и Конде пръкѫлави Хотинскы, вѣра п(а)на Костантинъ Челебїє и Трѹфанда пръкѫлави Немѣцкоє, вѣра п(а)на ...[1] и ...[1] пръкѫлави Романскиχ, вѣра п(а)на Михаила великагш постелника, вѣра п(а)на Симиѡн Гѹка велъ спѫтарѹ, и вѣра пана Кѹрть Челєвїє чашника, вѣра п(а)на Неколакїє велнкомѹ столника, вѣра п(а)на Михаиль Фшртѹна вель комиса, и вѣра оусиχ волѣриχ нашиχ молдавскы, велнкнмн и малимы.

Я по нашим животѫ и г(о)с(по)д(ст)ваніє, кто бѫдеть г(о)сп(о)д(а)ръ шт дѣти нашен нли шт нашего рѹдѹ, или вѣдь кого Б(ог)ъ изберетъ бите г(о)сп(о)д(а)ръ нашеи Земле Мшлдавстѣе, тот бы емѹ не порѹшил нашего даанїе и милованіє, нж, али емѹ, даль и ѹкрѣпиль, за что есть емѹ права даанїе, и м(и)лованіє и висльженіє.

Я кто сѣ покѹситъ сказите или разорыте сїж нашего даанїе и м(и)лованіє, тж да есть трѣклѣть и проклѣть шт Г(оспод)а Б(ог)а, сътворител н(є)бш и земле, и шт Пр(є)ч(и)стаа его М(а)терь, и шт четиры ева(н)ге(ли)сти, и шт въсѣχ с(вѧ)тыχ връχовныχ ап(о)с(то)лы и шт триста и шсимнадесѣть Сѳ(ть)ць ежи въ Некистѫм град православнѣи вѣра ѹтвердише и шт въсѣχ с(вѧ)тыχ еже Б(о)гѹ оугодивше и да имает съ Иѹдаа част и съ трѣклѣтшм Ѓріїа еж(є) вьзѫпишена на Г(оспод)а и на Х(рист)а, его кровь на ныχ и на чѣдѫχ иχ и пожреть его земля якоже Дафтана и Авирршнь въ без коничнѣи вѣкы и мѫкы, аминь.

Я наи болше крѣпость и потврѣжденїе тимъ въсѣм выше писаннимъ, велѣли есми нашемѹ вѣрномѹ почитенномѹ болѣринъ Дѹмитрашко Шефанѹ великомѹ логофетъ писате и наш(ѹ) печатѹ привезате къ симѹ истиномѹ листо нашемоу, амин.

www.dacoromanica.ro

† Тома Сопотѣнъ писал, оу Ѩсѡх, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃лв҃ м(є)с(ѧ)ца юл(іє) кв҃. Иѡ Радѹл воєвода <m.p.>.

<†> Din mila lui Dumnezeu, Noi Io Radul Mihnea voievod, domn al Ţării Moldovei, Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că acest adevărat credincios şi cinstit boier al nostru, Miron Barnovschi, hatman şi pârcălab de Suceava, a slujit mai înainte altor sfântrăposaţi domni de mai înainte, cu dreaptă şi credincioasă slujbă, iar acum slujeşte domniei mele şi Ţării noastre a Moldovei drept şi credincios.

Deci, noi, văzând slujba lui dreaptă şi credincioasă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă şi i-am dat şi l-am miluit de la noi, în Ţara noastră a Moldovei, cu un sat anume Iucşenii, ce este pe apa Sucevei, şi cu loc de iaz, care acel sat a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul târgului Suceava.

Şi, de asemenea, în faţa Iucşenilor, peste apa Sucevei, un hotar care se numeşte Unguraşi şi cu loc de iaz, care de asemenea a fost ascultător de ocolul târgului Suceava.

Pentru aceea să-i fie de la domnia mea dreaptă danie şi miluire şi uric [şi uric] şi ocină, cu tot venitul, lui, şi copiilor lui, şi nepoţilor, şi strănepoţilor, şi răstrănepoţilor, şi întregului neam, care i se va alege cel mai apropiat, neclintit nicioată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acelui sat mai sus scris, Iucşenii, cu loc de iaz şi acel hotar, care se numeşte Unguraşi şi iarăşi cu loc de iazuri, care sunt ascultătoare de ocolul Sucevei, să-i fie lui hotarul, din toate părţile, după hotarele sale vechi, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, Noi Io Radu Mihnea voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Aslam, mare vornic de Ţara de Jos, şi credinţa panului Necoară, mare vornic de Ţara de Sus, şi credinţa panului Tudor şi a lui Conde, pârcălabi de Hotin, şi credinţa panului Costantin Celebi şi a lui Trufanda, pârcălabi de Neamţ, şi credinţa panului ...[1] şi ...[1] pârcălabi de Roman, credinţa panului Mihail, mare postelnic, credinţa panului Simion Gheuca, mare spătar, şi credinţa panului Curt Celebi, mare ceaşnic, credinţa panului Neculachi, mare stolnic, şi credinţa panului Mihail Furtuna, mare comis, şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn Ţării noastre a Moldovei, acela să nu clintească dania şi miluirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentru că îi este dreaptă danie şi miluire şi vislujenie.

Iar cine s-ar ispiti să strice sau să nimicească această danie şi miluire a noastră, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului, şi de Preacurata lui Maică şi de patru Evanghelişti şi de toţi Sfinţii Apostoli de frunte şi de trei sute optsprezece Părinţi, care în cetatea Nicheii au întărit credinţa cea pravoslavnică, şi de toţi sfinţii care au

www.dacoromanica.ro

plăcut lui Dumnezeu, şi să aibă parte cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie şi cu cei care au strigat asupra Domnului Hristos, sângele lui asupra lor şi copiilor lor şi să-l înghită pământul ca pe Daftan şi Aviron, în veacurile şi chinurile fără sfârşit, amin.

Şi pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, Dumitraşco Ştefan mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră, amin.

† A scris Toma Sopoteanu la Iaşi, în anul 7132 <1624> luna iulie 22.

Io Radul voievod <m.p.>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, DLXXXIX/23. Orig., pergament (38x33 cm.), cerneală cafenie, fără pecete.

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, V, p.49, nr.13 (rez. după trad. din 1789 de Ioniţă Stamate, căpitan de darabani, din Acta Al. Cantacuzino-Paşcanu); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.295-297, nr.390 (trad. după orig.).

[1] Loc liber în orig.

223 1624 (7132) august 2, Târgul Siret

† Се ѕбо аз, Мърика кнагинѧ пана Василіѣ Ѻръш вив вел дворник покоиніи. Пишем и мартѵрисим сим моим записом тако же есми потокмила сѧ за моѥ добра волѧ, неким неприсилована, по смръти дицири мое, Ангелина, съ зят мои, Ѻнчѵл Юрашкович вив старосте, и дала емѵ едно село на име Шендричани, ѵ волост Хрълова, иже вист за школ къ търгѵ Дорохои и съ мѧсто за млин понеже тоѥ село вист висл8женіѣ панѵ моемѵ шт Костантина Могила воевода. Таже по смръти панѵ моемѵ, а тот село вист паки къ тръгѵ Дорохои. Ино же въстал сѧ Ѻнчѵл и ниволисал съ сл8жбъ свом и съ многа киелтоуѕал извадил паки тото село себе шт Радѵла воеводѣ и шт Гашпар воевода, да бъдет емѵ съ въсем доходом.

И такождере дала есми Ѻнчѵлови една фалче и [и] два фъртаи за виноград шт Плоска шт Котнар иже вист наи кѵпежна тот виноград шт Лѵпѵл, сынъ Єримїика, шт Сочавѧ. И еще маи дал емоу Ѻнчѵл ѣ воли добри.

И паки еще дадох Ѻанчѵлови правїи кѵпежни за штнини иже кѵпили кѵпно съ дицери мом, Ангелина, четвръта част шт село Заставна и съ ставом и паки дрѵги став ѵ Толтро и съ мѧсто за млин и четвръта част ѵ Пїѧдекъѵци, и половина село шт Бовещи, шеста част шт Кавещи како да бъдет емѵ прави штнини и кѵпежни съ въсим доходом.

И паки един запис радї а҃ ѵги что възѧл Ѻнчѵл възаем шт мене и дал тиχ пинѧзи дан, аз простиχ емѵ тии пинѧзи и порвала есми тот запис.

www.dacoromanica.ro

Тѣм ради, Ѡнчѹл да имает соби чинити нарѧденїе ѡт господина его милости.

И паки ѡт родѹ пана моего или ѡт родѹ моего да не имает сѣ покѹсити, а ни сказити сие наше токмала николиже въ вѣки.

И при сїе токмала бист панове: Юрашко Драча, и Игнат Чоголѣ пръкълави, и Дѹмитрашко Михѹл, и Гаврил Тъѹтѹл, и Глигоерие Ровчан, и Тѹдор, и инїи люде добри много бист.

И за болше вере приложихмо свои печат къ семѹ записѹ да сѣ знает.

Пис(а) ѹ Тръг Сирет ҳ҃рлѣ авгѹст и҃.

И тиж(є) Хачко шолтѹз и съ вї пръгар ѡт Сирет и съ въсими тръговци стариши люде добри.

Їз, Юрашко Драче бив пръкълав, искал <m.p.>.

† Їз, Дѹмитрашко Михѹлович, искал <m.p.>.

Їз, Гаврил Тъѹтѹл, искал <m.p.>.

† Iată dar eu, Mărica, cneaghina panului Vasilie Orăş, fost mare vornic, răposat. Scriem şi mărturisim cu acest zapis al meu că m-am întocmit de bunăvoia mea, neasuprită de nimeni, după moartea fiicei mele, Anghelina, cu ginerele meu, Onciul Iuraşcovici fost staroste, şi i-am dat un sat, anume Şendriceni, în ţinutul Hârlău[1], care a fost de ocol către târgul[2] Dorohoi şi cu loc de moară, pentru că acest sat a fost vislujenie a panului meu de la Costantin Moghila voievod. Apoi, după moartea panului meu, acest sat a fost iarăşi către târgul Dorohoi. Deci, s-a ridicat Onciul şi s-a nevoit cu slujba sa şi cu multă cheltuială[3] şi a scos iarăşi acest sat pentru sine de la Radul voievod şi de la Gaşpar voievod, să-i fie lui cu tot venitul.

Şi, de asemenea, am dat lui Onciul o falce şi două fârtaie de vie de la Plosca din Cotnari, care ne-a fost nouă cumpărată această vie de la Lupul, fiul lui Erimiica din Suceava. Şi încă i-am dat lui Onciul dreptele cumpărături de ocine, pe care le-a cumpărat împreună cu fiica mea, Anghelina, a patra parte din satul Zastavna şi cu iazul şi iarăşi alt iaz la Toltro şi cu loc de moară şi a patra parte la Piiadecăuţi şi jumătate de sat din Bobeşti, a şasea parte din Cabeşti, ca să-i fie lui drepte ocine şi cumpărături, cu tot venitul.

Şi, iarăşi, un zapis pentru 60 de ughi, pe care i-a luat Onciul cu împrumut de la mine şi a dat aceşti bani la dare: eu i-am iertat aceşti bani şi am rupt acel zapis. De aceea, Onciul să-şi facă drese de la milostivirea sa domnul.

Şi, iarăşi, din neamul panului meu sau din neamul meu să nu aibă a încerca, nici a strica această întocmire a noastră, niciodată în veci.

Şi la această întocmire au fost panii: Iuraşco Drace şi Ignat Ciogolea pârcălabi, şi Dumitraşco Mihul, şi Gavril Tăutul, şi Gligorie Robcean, şi Tudor şi alţi mulţi oameni buni au fost.

Şi, pentru mai mare credinţa, am pus peceţile noastre pe acest zapis, să se ştie.

www.dacoromanica.ro

S-a scris la Târgul Siret, 7132 <1624> august 8.

Şi, de asemenea, Hacico şoltuz şi cu 12 pârgari din Siret şi cu toţi târgoveţii bătrâni şi[4] oameni buni[5].

Eu, Iuraşco Dracea fost pârcălab, am iscălit <m.p.>.

Eu, Dumitraşco Mihul, am iscălit <m.p.>.

Eu, Gavril Tăutul, am iscălit <m.p.>.

<Pe verso, scris în aceeaşi vreme>: Zapis de la cneaghina Orăşoaie.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CXXXIX/82 Orig., hârtie , cerneală cafenie, patru peceţi aplicate în aceeaşi cerneală (din care una a Târgului Siret), neclară.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.297-298, nr.391 (trad. după orig.).

---

[1] Pasajul „sat anume ... Hârlău", scris cu altă cerneală pe loc lăsat liber.

[2] Cuvintele „ocol către târgul", scris cu altă cerneală pe loc lăsat liber.

[3] În orig: „chielşuială"

[4] Aşa în orig.

[5] Acest paragraf, adăugat cu litere mai mici.

224 1624 (7132) august 11

Suretu de la Radul voievoda, v(ă)let 7132 <1624> av(gus)t 11.

Facem înştiinţare precum au venit, înainte noastră şi înainte boiarilor noştri, sluga noastră Vasilie cu fămeia lui, Anuşca, din Florinteşti, cu un zapis de la Andriiaş şoltuzul din târgul Vasluiului şi de la Andreica din Florinteşti şi de la Dănăilă ot tam, şi de la Nicoară, şi de la Tulea şi de la Andrei de acolo, scriindu întru acel zapis precum că au venit, înnaintea lor, Măriica fata Florii din Florinteşti, de a ei bunăvoie, de nime silită, nici asuprită, şi au vândut a sa dreaptă ocină, ce să va alége partea ei de sat de Florinteşti, slugii noastre lui Vasilie şi fămeii lui, Anuşcăi, drept doisprezéce taleri, care bani i-a plătit sluga noastră Vasilie şi fămeia lui, Anuşca, tot deplin în mâna Măriicăi fata Florii.

Deci domniia mea, deaca am văzut acel zapis de mărturie de la atâţa oameni buni şi slujitori şi plată deplin(ă), aşijderea şi de la noi am dat şi am întărit pe acea parte de ocină, ca să fie lor şi de la noi dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întăritură şi cu tot venitul, neruşuit nici odănăoară, în véci.

Şi altul ca să nu să mai amestece peste această carte a noastră.

S-au tălmăcit de Evloghie dascal ot Şcoala slovenească, l(ea)t 7267 <1759> iulie 9.

Arh. St. Bucureşti, Schitul Hârşova, I/3. Trad.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Iaşi, Documente, CCXLVIII/31 (rez. într-un perilipsis dela sfârşitul sec. XVIII privitor la moşia Florinteşti).

Ibidem, CDXXXII/69 (menţ. într-o jalbă privitoare la moşia Florinteşti, ţin. Tutova, din 1830).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII vol.V, p.298, nr.392 (aceeaşi trad.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.60, nr.215 (rez.).

225 1624 (7132) august 12, Iaşi

† Іѡ Радѹл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Мѡлдавскои. Adec(ă) au venit, înnaintea noastră şi înnaintea boiarilor noştri, mari şi mici, slugile noastre Toader de Hreasca şi cu fraţii lui, Isac şi Măteiu şi cu sora-sa, Nastasiia, şi Annisiia şi cu toată semenţiia sa şi cu mare jalubă s-au jeluitu pre Niculachi stolnicul şi pre toţi feciorii Boului vistiérnicul, cum au mare asupreal(ă) de cătră dânşii, dzicându că le opréşte Niculachi stolnicul cu feciori Boului vistérnicul părţile lor de ocin(ă) din sat din Corlăteşti, iar Niculachi stolnicul şi cu feciorii Boului vistérnicul dzâs-au că le iaste cumpărătur(ă) de tată-său Boul vistérnicul, de la giupâneasa lui Dămiian vistérnicul şi de la soru-sa, Sofroniia.

Deci domniia mea am tremis de-au venitu şi Dămeneas(a) cu soru-sa înaintea domnii méle şi a tot Divanul şi i-am giudecat cum au fost mai cu direptul. Deci Dămeneas(a) şi cu sora-sa Sofroniia, au dzâs că n-au vândut părţile de ocină ce sâmtu a lui Toader şi a lui Isac şi a lui Măteiu şi a surorilor sali, că n-au avut nici o treabă, <ci>[1] au vândut părţile sale, cum s-au socotitu lége pre ispisoc ce-au făcut Dămeneas(a) cu mărturie de la boiarii carii sântu scrişi în zapisul ei.

Deci domniia mea am socotit şi eu cu tot Svatul nostru, că le-au fost mare înpresurătur(ă) acestor [acestor] oameni ce mai sus scrie, Toader şi cu fraţii săi, Isac şi Măteiu şi cu surorile lor, Nastasiia şi Annisiia, de cătră Boul vistérnic, de la feciorii lui.

Deci domnia mea i-am giudecat după légea ţărâi şi le-am dat parţile de ocină din sat din Corlăteşti, să-şi ţie cum le scrie în uric de la Pătru vodă, dintr-a patra parte din sus, din tot satul Corlătenii, trei părţi, ce le-au fost lor moşie, şi dintr-a treia parte din tot satul, din partea de gios, a treia parte, ce le-au fost cumpărătur(ă) de la Gaftona Ciocârlioaie, cum le scrie în ispisoc de la dânsa şi de la Iancul vodă; şi aşijderea din tot satul din Strejéni, doao părţi, pre ispisoc de întărituri de la Iancul vodă.

Printru acéea, le-am dat şi le-am întărit pre acéle părţi de ocină din sat din Corlăteşti şi din Stejeréni, ca să le hie lor şi de la domniia mea cu tot venitul, neclătite nici dănăoar(ă), în véci, înnaintea cărţii noastre.

О÷ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃лѳ҃ ав(гѵст) ѳ҃ї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

www.dacoromanica.ro

Iω Радѹл воєвода <m.p.>.

† Власїє <писал>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CLV/87. Orig., hârtie difolio (32,8x20,5 cm), filigran, rupt puţin la îndoituri, cerneală neagră, pecetea domnească mijlocie timbrată.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.298-299, nr.393 (orig.).

[1] Omis.

226 1624 (7132) august 14, Iaşi

† Се оубо мы, Дѹмитрашко вел лог(о)ф(є)т, и Ислан дворник Долнѣи Земли, и Никоаръ вел дворник Горнѣи Земли, и Симион Гевка вел спътар. Adecă au venit înnaintea măriei sali lui vodă şi înnaintea noastră giupâneasa lui Dămiian vistérnicul şi au mărturisit ea cu sufletul său, înnaintea măriei sali lui vodă şi înnaintea noastră, cum ea ş-au vândut numai părţile de ocină din sat din Corlăteşti şi din Stejeréni, Boului ce-au fost vistérnic; iar părţile lui Toader şi a lui Isac şi a semenţiei lor nu le-au vândut, ce ş-au vândut numai părţile sale.

Şi un zapis de la Costantin vodă, ce-au fost într-ânsul scris şi partea lui Toader şi a lui Isac şi a semenţiei lor, ce au avut Niculachie stolnicul şi feciorii Boului, s-au lepădat giupâneasa Dămeneas(ă) că nu şti(e) nemic şi s-au aflat că nu iaste direptu şi au scris acéle părţi cu înşelăciune.

Deci Niculachie stolnicul şi cu feciorii Boului au rămas din toată légea, iar Toader şi Isac ...[1] direpţ şi ş-au pus ferié şi <de>[1] acmu înnainte să nu mai aibă a pâr<ı>[1] Niculachie şi feciorii Boului pre giupâneasa Dămieneasa, pentru căci s-au îndireptat ea dinaintea măriei sale lui vodî.

Şi să vor şi mai scoate nescai zapise Niculachie stolnicul şi feciorii Boului, ca să nu să mai creadză nici dănăor(ă) în véci. Aceasta scriem şi mărturisim noi. Инак не бъдет.

8 Їс, в(ъ) л(ѣ)то ҳ҃зр҃лѳ̀ ав(гѹст) а҃ї.

Дѹмитрашко Щефан вел лог(о)ф(є)т <m.p.>[2].

Ασλαν βορνηκος[3] <m.p.>.

Мирон Барновски хѣтман искал <m.p.>[2].

Никоаръ вел ворник <m.p.>[2].

Симион вел спътар <m.p.>[2].

<Pe recto-ul filei a doua, primele patru rânduri ale actului abandonate>.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CXCI/1. Orig., hârtie difolio (33,2x20,5 cm.), filigran, cerneală cafenie, cinci peceţi inelare în aceeaşi cerneală.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.299-300, nr.394 (orig..).

---

[1] Rupt.
[2] Pecete inelară.
[3] Aslan vornic <m.p.>.

227 1624 (7132) august 15, Iaşi

† Се оубо мы, Лѹпѹл питърел wт Обрежѣн(и), и Иwн wт там, и Онофрею wт Моимеци, и Михъил(ъ) wт там, и Иwнашко wт Татърѣн(и), и Иwн Влъцѣ wт там и Василїе диак wт Йши. Adecă au venit înnaintea noastră Toader Borvină ot Mohorâţ(i), de nime nevoit, nici asuprit, şi au vândutu un loc de priseacă gata şi cu zemnic şi înprejur cât arunci cu topărul în tote parţile, lui Ghiorghie diiacul den Tătărén(i), dereptu doaodzeci de taler(i) de argintu şi doi stupi buni. Şi se-au sculat Ghiorghie dennaintea noastră şi au datu toţ(i) aceşti ban(i), ci-s mai sus scriş(i), în mâna lui Borvină.

Deci noi, dacăam vădzut de bunăvoie a lor tocmală şi deplin(ă) plată, noi le-am făcut ceastă mărturie a noastră ca să se creadză.

Şi pre acestu zapis ne-am pus şi peceţile, să se ştie .

Пис(а) ѯ Йс, ав(гѹст) ѳї, лѣт(о) ꙗзр҃лв҃.

Muzeul Naţional de Istorie – Bucureşti, Documente, I/30 (cota veche). Orig., hârtie, cerneală cafenie, şapte peceţi inelare aplicate în aceeaşi cerneală.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.300-301, nr. 395 (orig.).

228 1624 (7132) august 22

7132 <1624> av(gust) 22.

Un zapis de la Tiron Petrea, ficiorul Condrei, vinde lui Pană stolnic a patra parte de sat de Zărneşti.

Arh. St. Iaşi, Documente, CCLVIII/49. Rez. într-un „perilipsis di pe scrisorile moşiei Zărneşti, de la ţin(u)t(u)l Covurlui. 1815 mart(ie) 10".

www.dacoromanica.ro

229 1624 (7132) august 22

7132 <1624> av(gust) 22.

Un zapis de la Miron Negrea, ficiorul Condrei, vinde lui Pană stol(ni)c a patra parte de sat de Zărneşti.

Arh. St. Iaşi, Documente, CCLVIII/49. Rez. într-un „perilipsis di pe scrisorile moşiei Zărneştii de la ţin(u)t(ul) Covurlui. 1815 mart(ie)10".

230 <1624 septembrie 1 – 1625 august 31>, (7133)

† Єто аз, Lupul Néghici, şi fe<me>[1]ia mea, Candachiia fata Cârstinei, nepota Candachiei de Bălăcén(i), fata Petrei pârcălabuilui, şi cuconii noştri: Condea, Costandin, Todosiia, Afteniia, Nacul, Nechifor, înşine pre noi mărturisim cu cest zapis al nostru, de nime nevoiţ(i), nici asupriţ(i), ce de bunăvoia noastră amu vândut partea nostră de Bălă<céni cât, de v>[1]a alége, lui Strătulat Dobrenschi de Bălăcen(i), dereptu optuzeci de taler(i), ban(i) gata; dintre omini buni, anume ...[2] dichiul de mitropolie, şi popa Ionaşco, şi Gligoraşco zlătarul şi mulţi omin(i) buni; de a<cee>[1]a să se ştie.

Leat 7133.

† O jirébie ni e schimbătură dereptu o jirébie a nostră, ce ne-au <dat>[1] din Dvorişte, ce ne-au vândut bătrâ<na> Candachiia; alta ni e cumpărătură; a[l] treia şi giumătate ni e moşie, şi-s tote vândute, cum mai sus scrie.

† Ileana şi sor(a) sa, Mariţa, fetele Chindiei, nepotele Candachiei, strenepotele Petrei <pâr>[1]călabului, vândut-au ocină şi moşiia sa ce-<a>u a<v>ut partea lor den sat de Bălăcen(i) de ţânutul Sucevei, den giumătate <d>[1]e sat a treia parte, parte den mijloc.

† Mărica; † Gher<ghina †>; Todosie; † Rada дъщери Sintilin, nepot Nastasie, strenepot Candachiei.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, LXXXIV/95. Orig., hârtie , cerneală cafenie.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.301, nr.396 (orig.).

[1] Loc rupt în orig.
[2] Loc liber.

www.dacoromanica.ro

† Eu, Hilinna, дъщ(и) попови Глигорїе wт Черкижиѣни wт волост Киге<чю>, scriem şi m<ă>rturisăscu însămi pre mene cu cest zapis al mieu cum eu am loat dzéce lei, bani buni, şi trei bezmen de ţ<a>ri<nă> de la văru mieu, de la Dumitraşco Căm<ă>rzan[n], şi i-am pus zălog partea mea de ocinnă din Orgoeşt(i), să o ţine să să hrănească până-i voiu da ce-am loat, iar de nu-i voiu da, să hie cu o ocin[n]ă, ca să-şi facă şi zapis domnescu.

Şi în tocmala noastră au fostu popa Simion ot Tărdzie, şi Crăciun Popovici, şi Ionaşco croitoriul ot Docolin[n]a şi mulţi oameni buni şi bătrâni. Mai pre mare credinţă am pecetluit.

В(ъ) л(ѣ)т8 $\chi^{\text{зр}}\overline{\text{лг}}$ септ(ємврїе) $\overline{\text{г}}$.

Пис(а) 8 Брлад8.

Поп Симион[2].

Crăciun Pop(o)vici[2].

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CCIV/165. Orig., hârtie (20x17,3 cm.), rupt lipit pe altă foaie, cerneală cafenie, două peceţi inelare aplicate în aceeaşi cerneală.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.301-302, nr.397 (orig.).

[1] Şters.

[2] Pecete inelară.

232 1624 (7133) septembrie 15

Ioan Radul Wojwoda confirmeret die durch den alten Alexander Wojwod für die Mitropolitan Kirche ad S(anc)tum Georgium zu Suczawa, allwo der heilige Ioannes Nowi lieget, gestiftete Kirchen-Nothwendigkeiten, als: Beleuchtung, Wein, Weyrauch z. z.

D(e)d(a)to Suczawa 7133 <1624>, den 15 Sept(ember).

Ioan Radul voievod confirmă privilegiile lui Alexandru cel Bătrân voievod privitoare la biserica mitropolitană Sfântul Gheorghe din Suceava, unde zac moaştele Sfântului Ioan cel Nou, şi anume pentru trebuinţele luminatului, ale vinului, tămâiei ş.a.

Dat în Suceava 7133 <1624> septembrie 15.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Suceava, Documente, XIII/5. Copie de la sfârşitul sec. XVIII sau începutul sec. XIX după rez. germ. din Inventarul doc. Mitropoliei Moldovei alcătuit în 1783 ian. 3, la Zólkiew, de Johann Anastasius Manovarda, Privilegii, nr.14.

EDIŢII: Popovici, *Index Zólkiewiensis*, p.550-551, nr.15 (rez. germ. şi trad. rom.).

233 1624 (7133) octombrie

7133 <1624> oct(om)v(rie). Zapis de vânzări.

Adecă eu, Ulianca, şi cu feciorii mei, anume: Drăgan şi Chirilă şi cu fata me; cu Dronţa, scriem şi mărturisim cu acest adevărat zapis al nostru cum noi singuri, de nimeme siliţi, ce de a noastră bunăvoie ne-am rânduit toată parte noastră de ocină ce am avut în hotarul Dămieneştilor 12 ...[1], vatra satului şi din ţarină şi cu heleşteu, şi cu loc de prisacă, şi cu livezi şi cu tot venitul, aşijdere şi alte părţi ale noastre de ocină ce am avut în hotarul Rusilor Zavului şi acele toate le-am rânduit văru-meu pope(i) lui Gligorie din Dămieneşti, din vatra satului şi din câmpu şi din heleşteu şi din tot venitul. Aceste părţi toate ne-am tocmit şi le-am vândut rudii mele, carele scrie mai sus, preotului lui Gligorie, pentru căci ne-au plătit din multe dabele domneşti şi au tras multă nevoie pentru acele dabele a noastre.

Şi după ce au umblat de ne-au ras şi cisla cu cătăva cheltuială, după acee ce-au strâns şi ş-au cerşut banii, care au cheltuit pentru noi, ca se-i dăm. Noi ca neşte oameni slabi de bucate şi saraci n-am avut cu ce se plătim, ce am căzut de ne-am rugat şi am strâns oameni buni megieş(i) de au socotit câte au făcut acele cheltuieli, acelor dabile, şi câte au cheltuit pentru noi, până au ras ace dabilă a noastră.

Pentr-acee, cum au aflat cu oameni buni cât mai fac acele părţi de ocină, ne-au mai plătit preţu de cinzeci de taleri, bani de argint.

Drept acee ca se-i fie lui dreaptă ocină şi moşie şi feciorilor lui şi nepoţilor lui, neclătită în veci.

Şi această tocmală s-au făcut denainte Reţii vatavul din Rusi şi Sava ot tam şi denainte lui Istratie ot Drăgeşti, şi Zăpalcii de acolo şi Ion cel bătrân de acolo i Vicol ot tam, i Bociioc ot Bătrâneşti, i Serghie ot tam şi Larion Vechiul ot Dămieneşti, şi Săvuşca de acolo, şi Severiian, şi Arpentie bărariul din tergu din Ieş(i) şi Ionaşco din Dămieneşti; şi au fost şi doi nepoţi ai noştri de faţă, anume Domitraşco şi Toader, ficiorii Bărdii. Deci pre acesta zapis de la noi, ca să aibă a-ş(i) face şi zapisi domneşti.

Şi altul nimene se nu să mai amestece. Тое пишем.

www.dacoromanica.ro

Ulianca, Drăgan, Dronța, Chirilă, Arpintie, Dumitrașco, Toader, Reți, Sirghie[2], Ionașco, Severiian, Sava Călinescu, Struşca.

Bibl. Acad. Rom. – Bucureşti, Ms. rom., nr.234, f.60v.-61 r. Copie într-o condică de doc. scrisă în 1817.

EDIŢII: Bianu, *Catalogul ms. rom.*, I, p.483 (rez. după ms.234); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.302-303, nr.398 (copia din 1817).

[1]Loc liber în copie.

[2] Cu excepția numelui *Sirghie*, toate celelalte care urmează sunt însoțite de mențiunea copistului: „l(ocul) p(eceții)".

234 1624 (7133) octombrie 2, Suceava

Noi Radul voievod, cu mila lui Dumnezeu, domnu Ţării Moldavii. Precum au venit înnaintea noastră şi înnaintea alor noştri boieri Dumitraşco sin Evloghie, nepot ...[1], de a lui bunăvoia, de nime silit, nici asuprit şi au vândut a sa dreaptă ocină şi moşie, a patra parte din bătrânul heleşteu ce iaste pe Şumuz pe lângă vatra satului Nemernicenii, de cătră apus. Aceea au vândut boierului nostru credincios Crâstiian Rotumpan tretii logofăt, drept 10 taleri de argint; şi i-au plătit deplin înnaintea noastră.

Deci, domnia mea, dacă am văzut a lor de bunăvoié tocmală şi deplină plată, şi de la domniia me am dat boierinului nostru credincios, mai sus scrisului Crâstiian Rotumpan logofăt, pe ace a patra parté din heleşteu mai sus numit.

Drept aceea ca să-i fie lui şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură şi cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

S-au scris în Suceavă, la anii 7133 <1624> octomv(rie) 2.

Domnul au zis.

Io Radul v(oie)vod[2].

Radul Dinga <a scris>.

S-au posleduit, Constantin Leondari sulger <m.p.>[3].

Vel log(o)f(ă)t.

Arh. St. Iaşi, Documente, CCCXXXIX, p.840, nr.23. Trad. în Condica Mitropoliei Moldovei din 1818 noiembrie 10, Iaşi (scrisă de Theodor Gaşpar, diac de divan).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XXIV, p.116-117, nr.104 (aceeaşi copie); Balan, *Doc. bucovinene*, II, p.82, nr.34 (text după Ghibănescu).

[1] Loc liber în trad.

[2] Urmează, într-un cerc desenat de copist, mențiunea acestuia: „l(ocul) p(eceții) g(ospod)".

[3] Urmează sigiliul domnesc inelar, octogonal, din 1806.

www.dacoromanica.ro

235 1624 (7133) octombrie 9, Suceava

† Adecă noi, f<iii> ...[1] ercei den Antăleşti(i), anume Anna şi cu frate-mieu Ionaşco, scriem şi m<ăr>turisem, cu cest zapis al nostru, înşene de bunăvoia noastrî, am vândut noi unul câte o jereabie, amândoi 2 jăreabii den Antăleşt(i), le-am vâ<n>dut lui Dealeu den Spătăreşte, dereptu cendzăce şi cinci de taler(i) ca să-i fie lui moşie şi ocenă dereapt(ă), neclătită neci dănăoar(ă) în véci.

Şi într-această tocmalî au fost mulţi megiiaş(i) bătrâni şi boiar(i), anume: Măteiaş slug<a lui>[1] Cr(ă)stiian lo<g>[1]of(ă)t τρετи şi Simion de Romineşte şi Cojocea diiacul.

Petr-acéea, să-ş(i) facă derése domneşti ca să-i fie lui tot venitul. Să s(e) ştie.

8 G8чав(ѣ), wк(τомврїє) ϑ, χ҃рг҃.

Şi Arame Bit ...[1]ul de Hreasca înc-au fost într-acest(ă) tocmală.

Şi Vasilie păhărnecel den Vârtop, aşejdere, să s(e) ştie.

Cojocea <m.p.>.

Muzeul judeţean Suceava (fost la Muzeul Fălticenilor, I/13). Orig., hârtie , cerneală cafenie, cinci peceţi inelare aplicate.

Inst. de Ist. „A.D.Xenopol" – Iaşi, Fotografii, III/2 (foto orig.).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.303, nr.399 (orig.).

[1] Loc rupt în orig.

236 <1624 (7133) – 1625 (7134)> octombrie 17, Hârlău

† Eu, Popa feciorul lui Ştefan, nepotul lui Dăvid, şi cu feciorul mieu, cu Lazăr, nepotul lui Ştefan, strănepotul lui Dăvidu, mărturisescu cu cestu zapis al mieu cum am vândut o casă cu vatra satului şi cu vadu de moară ce să va alége moşiia noastră fără altor fraţi şi cu o cumpărătură ce au avut Lazor feciorul Popei, nepotul lui Ştefan, ce o amu fostu cumpărată de la Mirceana fata lui David a şeasă parte din Dăvidescul şi o am vândut dumisale vornicului Necoar(ă) şi giupânései dumisale, Todosiei, dereptu 40 tal(e)r(i).

Aşijderea eu, Tâmpa, cu fămeia mea, cu Grozava fata lui Mareş, nepoata Simei din Fântânéni mărturisim cum amu vândutu o vie cu casa şi cu vatra satului şi cu vad de moară ce să va alége partea Grozavei din sat din Fântânéni dereptu ...[1] dinnaintea lui Istratie Bolea, şi dinnaintea lui Dumitraşco Gheoca, şi dinaintea lui Crăciun ce au fost stolnic, şi dinaintea Neculei Gheormei, şi dinaintea lui Băltag din sat din Fântânéni, şi dinaintea a mulţi oameni buni ca să-i hie dumisale cumpărătură şi moşie dereptă.

www.dacoromanica.ro

Şi noi care sântem mai sus scris deaca am văzut de bunăvoie tocmală şi plină plată am iscălit şi ne-am [şi ne-am] pus şi peceţile ca să să ştie.

Пис(а) ѳ Хрълъи, wк(томврїє) зї.

Истратие Болѣ <m.p.>.

Дѳмитрашко искал <m.p.>[2].

Arh. St. Bucureşti, M-rea Galata, VII/4. Orig., hârtie difolio (30,3x19,5 cm.), filigran, cerneală neagră, două sigilii inelare în aceeaşi cerneală.

Data de an, după Nicoară, mare vornic de Ţara de Sus (v. Stoicescu, *Lista marilor dregători moldoveni*, p.405, col.I, sub *voce*).

EDIŢII: Regleanu, ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.61, nr.217 (rez.).

---

[1] Loc liber în orig.

[2] Urmează o semnătură ştearsă, iligibilă.

237 1624 (7133) octombrie 24

Εἰς τὸ ὀνομα του Πατρὸς καὶ του Υίου καὶ του Αγίου Πνεύματος, της 'Αγίας, ὁμοωσίω καὶ αδιαιρέτου Τριάδος. 'Ιωάννης 'Ράδουλ Βοεβόδας, ἐλέω Θεοῦ Αὐθέντης πάσης Μολδαϋίας. 'Ι Αὐθετία ηὑμών, αγαθή προαιρέσει καί ολη ψυχή, ηὐδόκησε, τη του Θεού βοηθεια καὶ τη ευλογία των τεσσάρων ἀρχιερέων της Μολδαυΐας; κυρίου Αναστασίου αρχιεπισκόπου καὶ Μητροπολίτου της Σουτσάβας, και κυρίου Αθανασίου ἐπιοκόπου 'Ραδαουτσίου, και κυρίου Παύλου ἐπιοκόπου Χουσίου, και κατά μίμησιν των ευσεβών Αὐθέντων, των οἰκοδομούντων και ἐλεούντων οἴκους ευκτήριους, εν οίς ηκουσα το „ Ὁ κτίζων και εὐτρεπίζων ἐκκλησίαν, την αυτου εὐτρεπίζει ψυχήν", ἠλεήσαμεν καὶ ἐστηρίξαμεν το ευαγές τούτο μοναστήριον του Αγίου Νικολάου, το κτισθέν και καλλωπισθέν παρά του Ααρών Βοεβόδα.

Περί του ἱερου τούτου μοναστηρίου συνεβουλεύθημεν μετά των ημετέρων αρχόντων καὶ μετά των εἰρημένων ημών αρχιερέων, και ἐστείλαμεν ἑως του ἱερου μοναστηρίου, του ευρισκομένου εἰς την Μαύρην Θάλασσαν, καλουμένου Σωζοπόλεως, το ὁποιον εἰναιι το Γενέσιον του αγίου ενδόξου Προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστου Ιωάννου, και ἐρωτήσαμεν καλογήρους του αὐτοῦ μοναστηρίου και ἐδώκαμεν το εἰρημένον μοναστήριον εις αυτούς δια μετόχιον, μετά πάντων των εισοδημάτων αὐτου: αμπελώνων, χωραφιών, ζώων τε, και δσα ἀλλα εγει το αυτό μοναστήριον ου Τζαρΐνον, του 'Ααρών Βοεβόδα, εις μνημόσυνον των Αὐθέντων και των γονέων αυτών καΐ εις ἐτήσιον μνημόσυνον αὐτου του Ααρών Βοεβόδα, του ἀνεγείραντος αυτό.

www.dacoromanica.ro

Και οὕτω, στοχασθέντες μετά των αρχόντων ημών, έδιωρίσαμεν τον πρεσβύτερον Γαβριήλ, ήγούμενον του είρημένου ιεροῦ μοναστηρίου του Ααρών Βοεβόδα, δια να το προσεχή και να το υπηρέτη, κατά το εικός. Εκείνοι δε οί πατέρες να πρεσβεύωσι προς Κῦριον τον Θεόν, ήμέραν και νύκτα, υπέρ υγείας και σωτηρίας των Αὐθέντων και των Δομνών και των τέκνων αυτών και υπέρ υγείας του άγαπητοῦ υμών υίοῦ Αὐθέντου Ιωάννου Αλεξάνδρου Βοεβόδα πάσης Ούγγροβλαχίας, και υπέρ αφέσεως των αμαρτιών ημών τε και των γονέων ημών. Είς τα ανωτέρω ούν είναι ή πίστις ημών, Ιωάννου 'Ράδουλ Βοεβόδα, και ή πίστις των αρχόντων ημών: 'Λσλάν Βορνίκου της Τζάρας-δε-ζός, και ή πίστις Νικοάρ Βορνίκου δε Τζάρα-δίν-ζός[1], και ή πίστις του Θεοδώρου και Γκίκα, προκαλάμων του Χοτινίου.

Μετά δε την άποβίωσιν ημών, όποιος των τέκνων ημών, ή εκ του γένους ημών, ή άλλος τις, δι' εκλογής των αρχόντων, σταθή Αὐθέντης, παρακαλοῦμεν ου μόνον να μην άνατρέψη την ήμετέραν ταύτην δόσιν, αλλά και να την στερέωση. Ει δε τολμήσει τις να καταφρόνηση αυτήν την οἰκονομίαν μας, να έχη άντίδικον τον εν ιεράρχαις θαοματονργον Νικολαον εις το φοβερον βήμα του Χρίστου.

Εις κρείττονα δε ισχύν και ασφάλειαν, έπροστάξαμεν τον πιστόν μας άρχοντα, Μέγαν Λογοθέτην κυρ Δημήτριον, να το γράψη και τη ημετέρα αυθεντική σφραγίδι να το επιβεβαίωση.

Εις Σοστσάβαν, έτει άλο Κτίσεως 7133 Οκτωβρίου 24.

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Sfântă, de o fiinţă şi nedespărţită Treime. Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn a toată Moldova. Cu bun gând şi din tot sufletul a binevoit domnia noastră, cu ajutorul lui Dumnezeu şi binecuvântarea celor patru arhierei ai Moldovei: chir Anastasie, arhiepiscop şi mitropolit al Sucevei, şi chir Atanasie, episcop de Roman, şi chir Evloghie, episcop de Rădăuţi, şi chir Pavel, episcop de Huşi, şi după pilda cucernicilor domni care au ridicat şi au miluit lăcaşuri de rugăciune în care am auzit: „Cine clădeşte şi rânduieşte biserică, sufletul său şi-l rânduieşte", am miluit şi am întărit această cuvioasă mănăstire a Sfântului Nicolae, ridicată şi înfrumuseţată de Aaron vodă.

Cu privire la această sfântă mănăstire ne-am sfătuit cu boierii noştri şi cu zişii arhierei ai noştri şi am trimis până la sfânta mănăstire ce se află la Marea Neagră, zisă de la Sozopole, al cărei <hram> este Naşterea Sfântului, slăvitului Prooroc, întâimergător şi Botezător Ioan, şi am întrebat pe călugării acestei mănăstiri şi le-am dat zisa mănăstire ca metoh cu toate veniturile sale: vii, ogoare şi dobitoace şi câte altele le are această mănăstire din Ţarină a lui Aaron vodă, întru pomenirea domnilor şi a părinţilor lor şi pentru pomenirea în fiece an a lui însuşi Aaron vodă care a înălţat-o.

Şi astfel, chibzuind împreună cu boierii noştri, am orânduit pe preotul Gavriil drept egumen al zisei sfinte mănăstiri a lui Aaron vodă ca s-o aibă în grijă şi s-o

www.dacoromanica.ro

slujească după obicei. Iar părinţii aceia să mijlocească zi şi noapte pe lângă Domnul Dumnezeu pentru sănătatea şi mântuirea domnilor şi doamnelor şi a copiilor lor şi pentru sănătatea iubitului nostru fiu, domnul Io Alexandru voievod a toată Ţara Românească, şi pentru iertarea păcatelor noastre şi ale părinţilor noştri.

Pentru cele de mai sus, aşadar, este credinţa noastră, Io Radul voievod, şi credinţa boierilor noştri: Aslan, vornic de Ţara de Jos, şi credinţa lui Nicoară, vornic de Ţara de Sus[1], şi credinţa lui Teodor şi Ghica, pârcălabi de Hotin.

Iar după trecerea noastră din viaţă, care din copiii noştri sau din neamul nostru sau altul care va sta domn prin alegerea boierilor, îl rugăm nu numai să nu răstoarne dania aceasta a noastră, ba să o şi întărească. Iar de va îndrăzni careva să dispreţuiască această tocmeală a noastră să-l aibă potrivnic pe cel întru ierarhi de minuni făcătorul Nicolae, la înfricoşatul scaun al lui Hristos.

Spre mai mare tărie şi siguranţă, am poruncit credinciosului nostru boier, marele logofăt pan Dimitrie, să o scrie şi să o întărească cu pecetea noastră domnească.

Suceava, în anul de la Facere 7133 <1624> octombrie 24.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, DXCV/78. Copie greacă, modernă.

EDIŢII: Hurmuzachi-Iorga, *Documente*, XIV, p.117-118 (copie gr. modernă şi trad. rom.); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.303-304, nr.400 (trad. rom.); Caproşu şi Zahariuc, *Documente istoria oraşului Iaşi*, I, p.209-210, nr. 158 (aceeaşi copie greacă şi trad. rom.).

[1] În text „de Jos".

238 1624 (7133) octombrie 27, Iaşi

† Eu, Gheorghe feciorul lui Ştefan Danco de Todereşti, mărturisescu cu acest zapis al mieu cum m-am rugat lui Dumitraşco diiac, ca să ia curtenie numele tătăni-mieu, să-l plătească el, şi eu să-i dau casa tătăni-mieu şi cu câtă ocină va hi, den satu den Todereşti, şi să-i mai dau o putină de miére, ce am la Iordachi, şi eu să hiu slobod şi mântuit de curtenie şi să dea Dumitraşco sama de curtenie me.

Şi în tocmala noastră fost-au multe slugi domneşti: Gavril Albici de Bătăreşti, şi Mierăuţ(ă) de Romăneşti, şi Moisei de-acole, şi Tudosie de acole, şi Chirilă şi mulţi oameni buni, ca să să ştie, şi Obréjie ţârcovnicul de Iaş(i) şi Mihail.

8 Ιηc, χ҃ρ҃ιѕ҃ окт(омврїе) к҃з҃.

<Pe verso-ul filei a doua, scris de aceeaşi mână>: † Zapis de la Gheorghie Danco pre locul de Todereşti ce l-au cumpărat de la Cr(â)ste s(â)n Anuşcăi den Deres de la Gaşpar vodă.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso-ul primei file, scris în prima jumătate a sec. XIX>: 7133 <1624> oct(om)vrie 26 (sic). No.10; <de altă mână>: No.11.

Arh. St. Iaşi, Documente, VIII/11. Orig., hârtie difolio (16x19 cm.), filigran, cerneală cafenie, cinci peceţi inelare în aceeaşi cerneală: una octogonală şi patru rotunde, inegal imprimate.

Inst. de Ist. "A. D. Xenopol" – Iaşi, ms. M. Costăchescu, <*Doc. mold. de la Radu Mihnea vv.*>, nr. 1833 (398), f. 6786 (acelaşi text).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, V, p.16, nr.71 (rez. după orig.); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.305, nr.401 (orig.).

239 După 1624 (7133) noiembrie 3, Hârlău

Suret di pi ispisoc vechi pi sârbie de la Radul v(oie)v(o)d, d(omnul) Ţării Moldav[v]iei, scris în Hârlău di Lucoci, 7130[1] <1624> noiemv(rie) 3.

Precum au venit înnaintia noastră şi înnaintia boeril(o)r noştrii a Moldav[v]iei, a mari şi mici, sluga noastră Ponici diiac din Rugăşăşti şi ni s-au jăluit cu mare jalobă şi cu mari scrisoare di mărturie de la şoltuzul cu 12 pârgari şi di la toţi orăşănii din Târgu Siretiului şi cu pecetea oraşului, zicând că deresile, uricile ş(i) ispisoacile ci le-au avut de la Alexandru v(oie)v(o)d – lips(ă)[2] – şi de la Irimiia Movila v(oie)v(o)d pi satul Socrăjănii, şi pi giumătati di sat Hriţăşti, ci sânt în ţin(u)t(ul) Hotinului, şi un ispisoc de la Petru v(oie)v(o)d, unchiul domniei méle, pi satul Vlădenii, şi alti ispisoaci, a Melintiei, fetii lui Tudoran, a nepoatii sali, pi satul Hilişău, di baştină şi cumpărătură, acele derese i le-au luoat tâlharii când l-au prădat şi i-au luoat toată averea.

Deci văzând domniia mea atâta jalobă a lui şi atâta mărturie, am crezut domniia mea. Drept aceea şi de la noi, încă am dat şi am întărit mai sus numitului, slugii noastre, lui Ponici diiac şi ficioril(o)r lui şi tuturor niamuril(o)r lui aceli di mai sus numiti sate, pentru ca s(ă)-i fie lui drepti ocini şi moşii şi uric şi întăritură, cu tot vinitul. Şi altul să nu s(e) amestice înpotriva cărţii noa<s>tre aceştiia.

Domnul au poruncit.

Dumitrachi[4] Ştefan vel log(o)f(ăt).

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CXXXIX/31. Trad. din 1808.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.305-306, nr.402 (aceeaşi trad.).

[1] Traducătorul a omis cifra unităţilor din data care, după numele domnului (Radul) şi al marelui logofăt (Dumitraşco Ştefan), nu putea fi decât „3" sau „4".

[2] Aşa în text.

[3] Omis.

[4] În loc de „Dumitraşco".

www.dacoromanica.ro

<† М>(и)л(о)стїею Б(о)жїею, мы Іѡ Радѹл воєвѡда, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Знаменито чиним съ симъ листом нашим въсѣм ктѡ на неи възрит, или чточи его ѹслишит. Ѡж(є) господство ми дали, и помиловали, и потвръдили есми нашеи молбѫ свѣтѣи монастир зовемаа Съкѹл, идеже ест храм ѹсекновенїѧ честнїѫ глави Светаго и Славнаго пророка и Прѣдитечѣ и Кръстителѣ Христова, Ивана, двѣ селове на име Рѹшчорїи и Жидецїи, что ѹ волост Немецкои, ѡт запис еже имали м(о)левници наш(и) калѹгери ѡт тоа прѣд реченнаа свѣтаа монастир Съкѹл сътворен съ великою клѣтво ѡт Дѫмитан бившїи вистѣрник ѡтъ исписок за дааніе и вислѹженїе и за милованїе что имал на село Рѹшчор, ѡт ѹикѹ господства ми, Петра воєвода. Ѩ село Жидецїи ѡт исписок пакиже за дааніе и вислѹженїе что имал ѡт Єремїѧ воєвода, что тѣх селове вѣше правїи господарски прислѹшни кѫ школѹ тръг Камен.

Ѩ м(о)лебници наши калѹгери ѡт тоа свѣтаа монастир еже виш(є) рѣх молил би их било сътворите емѹ памет ѡт год до год, мѣсеца генарїе ⌒л въ днъ триех свѣтител и написатї их ѹ великїи свѣтїи божественїи жиртѫвник и молите милостиваго Г(оспод)а Б(ог)а и Спасѫ нашего Исѹса Христа ради прѣгрешенїѧ их и родїтелю их.

Тѣм радї, господство ми како ѹвидѣхом тот запис и исписоаче съ толико клѣтвѹ и за доброволное дааніе и милованїе къ тон свѣтѣи монастир, а господство ми такождере и ѡт нас дали, и помиловали, и потвръдили есми тое свѣтѣи више писаннѣи монастир тѣх двѣ селах Рѹшчорїи и Жидецїи, како да въдет ии правїи ѡтнини, и дѣднини, и милованиє, и потвръжденїе съ въсѣм доходом непорѹшенно николиже, на вѣки.

Ѩ хотар тѣх двѣ селах да ест ѡт въсѣх сторони по своим старими хотари, по кѹда из вѣка ѫживали.

Ѩ на то ест вѣра нашего господства ми више писаннаго мы, Іѡ Радѹл воєвода и вѣра въсѣх болѣр наших: вѣра пана Ислан великаго дворника Долнѣи Земли, вѣра п(а)на Никоаръ великаго дворника Горнѣи Земле, вѣра п(а)на Тѹдори и пръкълабове Хотински, вѣра пана Трѹфанда и ...[1] пръкълабове Немѣцких, вѣра пана Горгана и ...[1] пръкълабове Романски, вѣра пана Мирон Барновски хетман и пръкълаб Сѹчавски, вѣра пана Михаил Кантакѹзино вел постелник, вѣра пана Горган вел спътар, и вѣра пана Константин Кантакѹзино вел чашник, вѣра пана Хризѫ вистѣрника, вѣра пана Неколаке столника, вѣра пана Михаиль Фѹртѹна комиса и вѣра въсѣх болѣриx наших молдавскиx, великиx и малиx.

www.dacoromanica.ro

Ѧ по нашим животѣ и господствованїе, кто бѫдет господаръ wт дѣтїи нашиx или wт нашего родѳ, или вѣдь кого Б(ог)ъ избереть г(о)сп(о)д(а)рь бити нашеи Земли Мwлдавстѣи, тот би емѳ не порѣшил нашего даанїе, и милованїе, и потвръжденїе, нж, али емѳ дал и ѳкрѣпил, за что есть емѳ права даанїе, и м(и)лованїе и висльженїе.

Ѧ наи болшеи крѣпости и потвръжденїе тимъ въсѣ выше писани велѣли есми нашемѳ вѣрномѳ и почитенномѳ болѣринѳ Дѳмитрашко Шефанѳ великомѳ логофетѳ писати и наш(ѳ) печат завѣзате къ семѳ истиномѳ листо нашемѳ.

Довренкїи писал ѳ Сѳчавѣ в(ъ) лѣто ᵪ҃ѕ҃рл҃г мѣсецъ ноевръи в҃і.

† Сам господинъ велѣл.

Иw Радѳл воевода <m.p.>.

<Pe verso, scris în aceeaşi vreme>: Съи оурык ест свѣтѣи мwнастыр Сѫкѳл на село Рѳшчори и Жидеци, что ѳ волwст <Немец>[2]ски.

<†> Din mila lui Dumnezeu, noi Io Radul voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că domnia mea am dat şi am miluit şi am întărit rugii noastre, sfânta mănăstire numită Săcul, unde este hramul Tăierea cinstitului cap al Sfântului şi slăvitului prooroc şi înaintemergător şi Botezător al lui Hristos, Ioan, două sate, anume Ruşciorii şi Jideştii, care sunt în ţinutul Neamţ, din zapisul pe care l-au avut rugătorii noştri, călugării de la această înainte spusă sfântă mănăstire Săcul, făcut cu mare blestem de Dămian fost vistiernic, din ispisocul de danie şi de vislujenie şi de miluire, pe care l-a avut pentru satul Ruşciori de la unchiul domniei mele, Petru voievod, iar satul Jideştii din ispisocul iarăşi de danie şi vislujenie, pe care l-a avut Eremie voievod, care aceste sate au fost drepte domneşti, ascultătoare de ocolul târgului Piatra.

Iar pe rugătorii noştri, călugării din această sfântă mănăstire care am spus-o mai sus, îi rugase să-i facă lui pomenire din an în an, luna ianuarie 30, în ziua celor trei ierarhi, şi să-l scrie la marele, sfântul dumnezeiescul jertvelnic şi să roage pe milostivul Domnul Dumnezeu şi pe Mântuitorul nostru Iisus Hristos pentru păcatele lui şi ale părinţilor lui.

De aceea, domnia mea, dacă am văzut acest zapis şi ispisoacele cu atâta blestem şi de danie şi miluire de bunăvoie către această sfântă mănăstire, domnia mea de asemenea şi de la noi am dat şi am întărit acestei sfinte mănăstiri mai sus-scrise, aceste două sate: Ruşciorii şi Jideştii, ca să le fie lor drepte ocine şi dedine şi miluire şi întărire cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor două sate să fie din toate părţile după vechile lor hotare, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus-scrisului, noi Io Radul voievod, şi credinţa tuturor boierilor noştri: credinţa panului Aslan, mare vornic de Ţara de Jos, credinţa panului Nicoară, mare vornic de Ţara de Sus, credinţa panului

www.dacoromanica.ro

Tudori şi ...[1] pârcălabi de Hotin, credinţa panului Trufanda şi ...[1] pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Gorgan şi ...[1] pârcălabi de Roman, credinţa panului Miron Barnovschi, hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Mihail Cantacuzino, mare postelnic, credinţa panului Gorgan, mare spătar, credinţa panului Constantin Cantacuzino, mare paharnic, credinţa panului Hrizea vistiernic, credinţa panului Nicolachi stolnic, credinţa panului Mihail Furtuna comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al Ţării noastre a Moldovei, acela să nu clinteacă dania şi miluirea şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor acestor mai sus-scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, jupan Dumitraşco Ştefan, mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră de această carte adevărată a noastră.

A scris Dobrenchi, la Suceava, în anul 7131 <1624> luna noiembrie 12.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Radul voievod <m.p.>.

<Pe verso, scris în aceeaşi vreme>: Acest uric este al sfintei mănăstiri Săcul pe satul Ruşciori şi Jideşti, care sunt în ţinutul Neamţ.

Arh. St. Bucureşti, Peceţi I, nr.201. Orig., perg. (49x53,5cm.), cerneală cafenie, pecete domnească mare (11 cm. în diam.), atârnată cu şnur de mătase roşie, având în scutul triunghiular ascuţit capul de bour cu crucea între coarne, cu două stele în partea de sus şi soarele şi luna jos, iar în jurul scutului, şase arcade perlate ornate; în exergă, între două cercuri perlate, legenda: Iω <Ра>дѧл воевода. с(ы)нъ Михнѣ воевода. господаръ Земли М<о>лдавскої († Pecetea lui Io <Ra>dul voievod, fiul lui Mihnea voievod, domn al Ţării Moldovei).

Cu o trad. veche.

Idem, M-rea Neamţ. CIX/14 (trad. veche), XXXVI/10, nr.10 (rez. din sec. XIX) şi CXXV/6, nr.50 (rez. într-un izvod din 1832 februarie 20); idem, Ms. nr. 628, f.554 (rez., având numai văleatul, în Condica Asachi I, scrisă la sfârşitul sec. XVIII).

EDIŢII: Udişteanu, *M-rea Secu*, p.12, nr.3/57 (rez. cu anul greşit: 1625) şi p.22, nr.31/164; *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.306-307, nr.403 (trad. rom. după orig.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.61, nr.218 (rez. şi descr. arheografică).

[1] Loc liber în orig.

[2] Rupt.

241 1624 (7133) noiembrie 14, Suceava

† Иω Радѧл воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїею, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Ѡж(є) прїиде прѣд нами и прѣд оусими мѡлдавскими волѣри,

www.dacoromanica.ro

великими и малими, сл8г(а) наш Ѻнчѵл Юрашковичъ съ едини запис за свѧдетелство wт Мърика, кнѣгинѣ покоинаго Вас(и)лїѣ Ѻрѣш вив вел дворник, сътвореи съ великое клѣтво wт прѣд Юрашко Драчѣ, и wт Ихнат Чоголм пръкълаб, и wт Дѵмитрашко Михѵл, и wт Гаврил Тъѵтѵл, и wт Глигорїѣ Рровчаивл, и wт Тѵдор, и wт Хачко шолтѵз и wт ѣ҃ пръгари, и wт миоги люд(и) добри и воиии прѣдиии, писапиаа како wнаа, иеким непонѵжденаа, а ни присилованаа, нж за ем добраа волѣ, потокмила сѧ съ зѧтѵ еж Ѻнчѵл Юрашковичъ, також(є) по съмрти дъще еж Янгелина, дрѵжина сл8г(и) наш виш(є) писаи да имает wн соби дръжатї вес село Шендричѣнїи съ мѣст за млии, и съ вес приход, что иа Бѵхаюч, 8 волост Хрълове, еж(є) прислѵшен бил къ wкол Дорохою, что вѣше висловженїе п(а)нѵ Вас(и)лїѣ Ѻрѣш wт Костаитии Могила воевода. Потом жи, при Стефан Томши воевода, прилепил бѣше пакижкъ Дорохою.

Иио сл8г(а) наш виш(є) писаи Ѻнчѵл Юрашковичъ сл8жил г(о)с(по)д(ст)в(8) ми и земли нашеи Мѡлдавстѣи съ правдою и вѣриою и съ много оустригваю 8 Ц(а)риград, тере г(о)(по)д(ст)в(а) ми пакиж(є) 8м(и)л(о)стивих сѣ и дали есми емѵ тог(о) село вес приход.

И такождере, wставила емѵ една фалчѵ и ѣ҃ фрътае за виноградї, что 8 Котнар, 8 гор Плоскѵ, еж(є) вѣше викѵпленїе им wт Лѵпѵл с(ы)иъ Єримїика wт тръг Сѵчава ешеж(є) маи дал Ѻнчѵл Юрашкович Лѵпѵлови за тѫх виноград ѣ҃ воли добри.

И також(є) wставил емѵ въси wтн(и)ни, и дѣдн(и)ни и викѵпленїе, что кѵпил wни кѵпнож(є) съ дъщи еж Янгелииаа и четврътаа част село Заставна съ став и млии; и пак и дрѵгою став wт Толтри и съ мѣст за млии что 8 волост Черивъци и четвр(ъ)та част wт сел Пидекъвци, нижна част, еж(є) иа Прѵтѣ, и половииа wт село Бобеци иижиа част съ мѣст за млии, и тиж(є) шеста част wт село Къбещ(и) и за шестдесѣт 8г(и) что вил дал емѵ оу вѫзаем, пакиж(є) wиа простил иа иег(о) за что бил дал wи тих п(и)н(ѣ)зи 8 даних 8 вистѣр г(о)с(по)д(ст)в(а) ми и тот запис 8роувал wт прѣд тих люд добри.

Тѣм радї г(о)с(по)д(ст)в(о) ми тако 8видѣхѡм тот запис wт толикиж людї добри и воиии прѣднии сътвореи съ толикое клѣтво wт сама Марика, кнѣгиим покоиииаг(о) Вас(и)лїѣ Ѻррѫш како иикто wт внѵци еи и wт племеиици п(а)ив еи да сѧ ие покѵсит 8мишати сѧ, а ии прѧ приложите иколиж(є), тѣм радї и г(о)с(по)д(ст)в(о) ми дали и потвръдили есми сл8ѕе наш виш(є) писаи Ѻнчѵл Юрашкович тако да ест емѵ и wт иас прави wти(и)ии, и дѣдн(и)ни, и потвръжденїе и wт ватрѵ селове, и wт полѣ, и wт вес приход, иепорѵшеиии иколиж(є), иа вѣки вѣчии.

И ии да с(ѧ) <ие>[1] оумишают.

www.dacoromanica.ro

Пис(а) оу Сѳч(аѣе), хѕ҃рлг҃ ноев(рие) а҃і.

Дѳмитрашко Шефан вел лшт(о)ф(е)т <m.p.>.

Тома <писал>.

<Pe verso-ul filei a doua, scris de aceeaşi mână>: † Исписок за Шендричѣни и иниχ сел еж(е) дала кнѣгинѣ Ѻръшоае.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor moldoveni, mari şi mici, sluga noastră Onciul Iuraşcovici cu un zapis de mărturie de la Mărica, cneaghina răposatului Vasile Orăş, fost mare vornic, făcut cu mare blestem, dinaintea lui Iuraşco Dracea, şi de la Ignat Ciogolea pârcălab, şi de la Dumitraşco Mihul, şi de la Gavril Tăutul, şi de la Gligorie Robceanul, şi de la Tudor, şi de la Hacico şoltuz, şi de la 12 pârgari, şi de la mulţi oameni buni şi oşteni de frunte, scriind cum că ea, nesilită de nimeni, nici asuprită, ci de bunăvoia ei, s-a tocmit cu ginerele ei Onciul Iuraşcovici, cum după moartea fiicei sale Anghelina, soţia slugii noastre mai sus scrise, să aibă el a-şi ţine tot satul Şendricénii, cu loc de moară şi cu tot venitul, care este pe Buhaiu, în ţinutul Hârlău, şi a fost ascultător la ocolul Dorohoiului, care a fost vislujenie panului ei Vasile Orăş de la Costantin Moghilă voievod. Apoi sub Ştefan Tomşa voievod a fost alipit iarăşi la Dorohoi.

Iară sluga noastră mai sus scrisă, Onciul Iuraşcovici, a slujit domniei mele şi Ţării noastre a Moldovei, cu dreptate şi cu credinţă şi cu multă ascuţime la Ţarigrad şi domnia mea iarăşi ne-am milostivit şi i-am dat acel sat, cu tot venitul.

Şi, de asemenea, i-a rămas o falce şi 2 fârtaie de vie, care este la Cotnari, în dealul Ploscu, care i-a fost cumpărătură de la Lupul, fiul Erimiicăi din târgul Suceava, şi încă a mai dat Onciul Iuraşcovici lui Lupu pentru acea vie 2 boi buni.

Şi, de asemenea, i-au rămas toate ocinile şi dedinile şi cumpărăturile ce au cumpărat ei, împreună cu fiica lor Anghelina, şi a patra parte din satul Zastavna, cu iaz şi moară, şi iarăşi şi alt iaz de la Toltri şi cu loc de moară, ce este în ţinutul Cernăuţi, şi a patra parte din satul Pidecăuţi, partea din jos, care este la Prut, şi jumătate din satul Bobeşti, partea din jos, cu loc de moară, şi de asemenea a şasea parte din satul Căbeşti.

Iar pentru şasezeci de ughi, care i-a dat lui împrumut, ea de asemeena l-a iertat pentru că a dat el acei bani la bir în vistieria domniei mele şi acel zapis l-a rupt dinaintea acelor oameni buni.

Pentru aceea, domnia mea, dacă am văzut acel zapis de la atâţia oameni buni şi oşteni de frunte, făcut cu atâta blestem, de însăşi Marica, cneaghina răposatului Vasile Orăş, ca nimeni din nepoţii ei şi din neamurile panului ei să nu se ispitească a se amesteca şi nici pâră a pune niciodată, pentru aceea, şi de la domnia mea am dat şi am întărit slugii noastre mai sus scrise, Onciul Iuraşcovici, ca să-i fie şi de la noi drepte ocini şi dedini, danii şi întărire şi din vatră de sat şi din câmp şi din tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Şi altul să <nu>[1] se amestece.

Scris la Suceava, 7133 <1624> noiembrie 14.

www.dacoromanica.ro

Însuşi domnul a poruncit.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt <m.p.>.

Toma <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, scris de aceeaşi mână>: Ispisoc pentru Şendriceni şi alte sate ce le-a dat cneaghina Orăşoaie.

<Scris de mâini diferite, în prima jumătate a sec. XIX>: 1) 7233, Radul vod(ă), 14; 2) Anul 7133 <1624> noiemb(rie) 14. No.13.

Arh. St. Iaşi, Documente, CDXXIII/13. Orig., hârtie difolio (32,1x20,2 cm.), filigran, cerneală cafenie, pecete domnească mijlocie (4,5 cm. în diam.) aplicată în ceară roşie, neclară.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XIV, p.11-12, nr.XII (trad. rom. a doc. sl. şi a legendei peceţii); Balan, *Familia Onciul*, p.26-27, nr.22 (text după Ghibănescu); idem, *Doc. bucovinene*, p.83-84, nr.35 (acelaşi text, cu omisiuni); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.307-308, nr.404.

[1] Doc. rupt în orig.

242 1624 (7133) noiembrie 15, Suceava

† Иѡ Радꙋл воевода, Б(о)жіїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Adecă au veni, înaintea domnii méle şi boiarilor domnii méle, rugătorii noştri egumenul şi călugării de la sv(ân)taa monastir(e) Aron Voievoda, din ţarina Iaşilor, unde iaste hramul lui S(ven)tî Nicolai, jeluindu-se cu mare jalob(ă) cum au trei sate la ţânutul Neamţului, anume: Avereştii şi Giurovul şi Nicoreştii, date acéle sate şi miluit(e) de alţi răposaţi domni ce-au fost mainte de domnia mea, Alexandru voievod şi Petra voievod şi Aron voievoda, cătră svânta mănăstire şi acéle sate au fost înblându cu ţânutul Neamţului, iar diregătorii de târg de Piatra mult val le-au fost făcând vecinilor lor şi i-au fost trăgând cu satele de ocol.

Derept acea, dumnia mea, vădzând jaloba lor, milostivitu-m-am domnia mea şi am dat acéstea sate, ce mai sus scrie, sventei mănăstire să asculte de s(ven)taa mănăstir(e), iar diregătorii de târg de Piatra mai multă treabă să n-a<ibă>[1]cu dânşii şi cu vecinii lor, nici slugile noastre, clucérii, să n-aibă treabă a învălui la acélea sate, de curechiu sau de alte mănuţişuri, ce cu totul să fie a sventei mănăstir(i).

Şi după domniia dumnii méle, cine va fi pre urma domnii méle, aşijdere să aibă a întări satele sventei mănăstir(i), alt nime să n-aibă a să amesteca sau a strica preste cartea domnii méle.

О҃ С8чавѣ, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃лг҃ ноев(рїе) е҃і҃.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Іѡ Радꙋл воевода <m.p.>.

† Фочѣ <писал>.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom, Documente istorice, LXXVII/47. Orig., hârtie difolio (33,5x21 cm.), filigran, lipsă 1/3 din fila a doua, cerneală cafenie, pecete domnească inelară octogonală, timbrată în ceară roşie, neclară.

Idem, Ms. nr.628, f.32 r.v. Copie în Condica Asachi I, scrisă la sfârşitul sec. XVIII; Ms. nr.644, f.7 (rez. cu data de zi: 13, în Condica mănăstirii Aron Vodă, scrisă în a doua jumătate a sec. XVIII).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.308-309, nr.405 (orig.) şi p.464 (foto); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold*, II, p.61, nr.219 (rez.).

243 1624 (7133) noiembrie 22

7133 (1624) noiembr(ie) 22.

O mărturie de la pârcălabul de Neamţ şi de la vornicul de Piatra, în care scrie că, din porunca domnească, au mersu la Bistriţă şi au socotit cine cu ce hrană se hrăneşte. Deci socotind braniştea Slatinei şi a Ruşcii şi a Neamţului, au aprins casele oamenilor care au fost fără dăjdii şi fără ispravă, şi braniştea Săcului şi a Agapiei, de aciia au dat în hotarul Hangului, deci au socotit cine cum este şi au dat la hotarul Vindăoanilor.

Arh. St. Bucureşti, CXXX/46, nr. 15. Rez. într-un perilipsis „de pe scrisorile mănăstirii Săcului", din 1792 octombrie 31.

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.61, nr. 220 (acelaşi rez.).

244 1624 (7133) decembrie 5

7133 <1624> dech(embrie) 5.

Radu v(oie)v(o)d. Candachia fata Măgdălinii, nepoata Petrei Huhulea[1] starii[2], vinde Ghencii[3] log(ofăt) a patra parte din Frăteşti, pe Siret, la ţinut(ul) Sucevii. Din acea ¼ parte, Candachia a vândut loc de o casă cumânatului său Dumitru.

Arh. St. Iaşi, Documente, CCLXXIV/40. Rez. modern în „Arhiva Artur Gorovei".

Arh. St. Bucureşti, Schitul Giurgeni, V/58, nr.4 (rez. din sec. XIX într-un „izvod de documenturile vechi a moşiilor Tudura, Oprişeni şi Frăţeştii, ce să zice şi Cucuieţii").

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.309, nr.406 (rez. din sec. XIX); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.62, nr.222 (rez.).

[1] În rez. de la Arh. St. Bucureşti: „pitarului Huhulii starii".

[2] În text, lectură nesigură: „starii".

[3] În loc de „Gheanghii" (cf. rez. de la nota 1).

www.dacoromanica.ro

245 1624 (7133) decembrie 8

7133 <1624> dec(hem)v(rie) 8.
Carte domnului Radului vodă pentru moşie din Muncel.

Arh. St. Bucureşti, A.N., DCXXVII/6, nr.135 şi 136. Menţ. după orig. şi după copie, într-un opis din 1844 august 24.

EDIŢII: Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătavu-Găitan, *Colecţia Achiziţii Noi*, I, p.73, nr.994 (menţ).

246 1624 (7133) decembrie 15, Suceava

† Иw Радꙋл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Adecă au venit înnaintea noastră Zadul feciorul Magdei, cu un zapis de mărturie de la Ciumală, scriendu cum au fost dator Beléiu fecioriul lui Bormotă, Zadului, cu doao vaci cu trei galbeni, bani buni. Deci Beléiu s-au prinsu denaintea lui Ciumală şi denaintea a mulţi oameni buni ca să-i dea o vacă, iar cu o vacă tânăr(ă) şi cu trei galbeni i-au rămas. Deci i-au dat o parte de loc, ce au fost locul lui Bormotă, o jumătate de loc de cas(ă) din Antăleşti, să-i hie lui ocină direaptă.

Deci dumne mea deac am vădzut acel zapis de mărturie, dumn(ea) mea i-am dat şi i-am dat şi i-am întărit să-i hie acel loc cu tot venitul şi altu să nu să améstece preste cartea dumne méle.

ꙋ Сꙋчав(ѣ), хзр҃лг҃ дек(емвр҃іе) е҃і҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Дꙋмитрашко вел лог(о)ф(е)т ꙋчи <m.p.>.

† Костантин <писал>.

Muzeul judeţean Suceava, Documente, sub dată (fost la Muzeul Fălticenilor, II/22). Orig., hârtie , pecete domnească aplicată, stricată.
Inst. de Ist. „A.D.Xenopol" – Iaşi, Fotografii, III/8 (foto orig.).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.309-310, nr.407 (orig.).

247 1624 (7133) decembrie 17, Iaşi

† Иw Радꙋл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Сѫж(е) прїиде прѣд нами и прѣд нашеми болѣри нашемꙋ вѣрномꙋ

www.dacoromanica.ro

волѣрии(8) Симїѡи вел спътар съ єдии запис за свѣдєтелство ѡт Ихнат и ѡт жина єг(о), Драга дочка Станкѡл ѡт Бъкании, сами на себе съзиважщ(ѣ) како шнї, по ихъ доброю волю, неким непоиѫждєии, а ии присиловании, и продали ихъ правою ѡти(и)ни и дѣди(и)ни ѡт въсѣхъ част Станкѡл четврътаа част и дрѫгаа част ѡт част Полицаи(и) трєтаа част, част Глигорїе, съ млии готов съ камени, ѡт ватрѫ село, и ѡт поле и ѡт сѣножат(и). Таа онї продалї нашемѫ вѣриомѫ волѣриимѫ Симїѡи вел спътар за сто талерї витиҳ.

Ино мы, видѣвше тот запис ѡт своими ѫстами писажщ(ѣ), а мы вѣровали есми єг(о), и такождере и ѡт нас дали и потвръдили есми нашемѫ вѣриомѫ виш(є) писаниомѫ Симїѡи вел спътар тїи прѣд речєнїї част за ѡти(и)ии ѡт село Бъкаии съ млии готов съ камеии на потоцѣ Смила съ сѣножати. Тѣм радї како да єст емѫ и ѡт нас ѫрик и викѫпленїе съ въсѣм доходом.

Ин да сѣ ие ѫмишает.

Пис(а) ѫ Йс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ҃зр̂л̂г̂ дек(емврие) з̂ї̂.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Дѫмитрашко Шефан вел л(о)г(о)ф(є)т ѫчи.

Мармѫрѣ <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri boierul nostru credincios Simion mare spătar cu un zapis de mărturie de la Ignat şi de la femeia sa, Draga, fiica lui Stancul din Băcani, singuri adeverind cum ei, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din toate părţile lui Stancul a patra parte şi altă parte din Poliţeni, a treia parte, partea lui Gligorie, cu moară gata cu pietre, din vatra satului, şi din câmp şi din fânaţ. Acelea le-au vândut boierului nostru credincios Simion mare spătar pentru o sută de taleri bătuţi.

Deci noi, văzând acel zapis din spusele lor scris, noi am crezut şi de asemenea şi de la noi am dat şi am întărit boierului nostru credincios de mai sus scris Simion mare spătar acele mai înainte spuse părţi de ocină din satul Băcani cu moară gata cu pietre, pe pârâul Smila, cu fânaţ. Drept aceea să-i fie şi de la noi uric şi cumpărătură cu tot venitul.

Altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7133 <1624> decembrie 17.

† Însuşi domnul a poruncit.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

Marmuré <a scris>.

Arh. St. Vaslui, Colecţia A. Ursăcescu, nr. 8. Orig., hârtie (28x21,5 cm.), filigran, rupt la îndoituri, cerneală cafenie, pecete domnească mijlocie aplicată în ceară roşie, stricată (se păstrează doar în câteva resturi de ceară).

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CCVIII/5 (trad. rom. din 1849 august 31 de Ioan Vladovici paharnic).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.310, nr.408 (trad. din 1849 august 31); *Din tezaurul arhivistic vasluian*, p.37-38, nr.61 (rez. după orig.).

248 1624 (7133) decembrie 18

† Єто аз, Toader şoltuzul din Тръг Красны съ 12 pârcari wт там и ини добри люди wт там, на има: Ionaşco вив şultuzu, şi Paicul, şi Hilip, şi Nechifor, şi Gligorie Furgheţui păcurar şi Bejan, dăm ştire cu iastă scrisoare a noastră cum au venit Ion medelniciar cu cinstită cartea măriei[i] sale lui vodă să socotim de rândul hotarului a Ulmilor pre unde mérge.

Deci acéle pietre le-au mutat Ştefan vodă, de un<de> au fost de veac hotarul. După acea, însuşi Ştefan vodă au trecut de la pod de la Cârjeşti pre la acéle pietri mutate şi însuşi măriia sa, Ştefan vodă, le-au făcut carte să mute pietrile şi să-ş(i) ţie hotarul pre unde au fost de veacu.

Deci noi, deca am vădzut cinstita carte a domnu nostru Radului vodă, noi am str<âns>[1]u oameni buni megiiaşi, di sus şi din gius, şi am socotit înpreună cu[m] oameni buni cum şi mai sus scrie. Deci am <a>[1]flat cu sufletele noastre că aestu hotar iaste dat de Pătru vod(ă), tatăl lui Iliiaş vodă. Şi apoi a fost dat şi de Pătru vodă, s-au milostivit după acéea <şi au>[1] miluit cu aestu sat cu Ulmii şi cu tot hotarul pre unde au fost de veac, iar slăt<in>[1]énilor le-au dat Alexandru vodă loc de o[de]dai înpotriva Belceştiloru.

Deci noi încă am făcut de la noi dereptatea să le fie dereptă muşie cum le-au fost de veac. Mai <mare>[1] credinţa am pus pecétea uraşului.

Дек(емвріе) ѝї, в(ъ) лѣт(о) ҳ҃зр҃лг҃.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, DCXXIII/27. Orig., hârtie difolio (33x20,3 cm.), filigran, cerneală cafenie, pecetea târgului Târgu Frumos (4,5 cm.), aplicată în fum, neclară.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.311, nr.410 (orig.).

[1] Omis în orig.

249 1624 (7133) decembrie 18

† Milostive doamne şi luminate doamne. Dăm ştire măriei dumitale cum am mărsu cu cinstită carte a măriei tale, de am socotit cu oameni buni, cu şoltuzul cu

www.dacoromanica.ro

12 pârgari de Cotnar(i) şi cu oameni buni ot tam şi şoltuzul de Târg(ul) Frumos cu 12 pârgari şi alţi oamen(i) bun(i) şi oameni buni, slugile măriei tale, den megiiaş(i): Ionaşco aprod ot Cudreşti, Ilea vist(iernicel) ot tam, Gligorie Călcul pit(ar) ot Bălţaţi, Ihnat ot Mădrăjaci, i Ionaşco vist(iernicel) ot tam, şi Istratie de Iezéreni, şi Anton şi Lazor din Belceşti şi alţi mulţi oamen(i) buni, megiiaş(i) de înpregiur.

Deci, am socotit cu aeşti oameni buni ce scriu mai sus de rândul hotarului a Ulmilor de un val ce au cu slătinénii, pentru ce le-au mutat pietrile din hotar(ul) cel bătrân. Deci am aflat cu eşti oameni buni prin unde le-au mărsu sémnele de u<n>de au mutat pietrile. Deci noi am pus pietrile iar pre unde au fost de veac pre un[n]de spune uricele. Şi am aflat un om bătrân, anume Lazar de Belceşti, de ştie de tot cum n-au treabă slătinénii la acel hotar, ce slătinénilor le-au dat Alexandru vodă cel Bătrânu loc de odae înpotriva Belceştilor.

De iasta dăm ştire măriei dumitale. Şi Dumnezeu să înmulţească zilele şi anii măriei tale, în pace, amin.

Дек(емвріе) ѝ҃, в(ъ) лѣт(о) ⸗ѕр҃л҃ѓ.

† Sluga măriei tale, Ion armaşuli.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documenmte istorice. Orig., hârtie difolio (32,5x20,3 cm.), cerneală cafenie, patru peceţi inelare aplicate în fum.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.310-311, nr.409 (orig.).

250 1624 (7133) decembrie 20, Hârlău

† Иѡ Радѹл воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Сѹж(е) прїидошѣ прѣд нами и прѣд нашими болѣри, слѹги наши Гїѡргїе, и Къзакѹл, и Бежаи, с(ы)нове Пътрашко, внѹци Лацковы[1] чашник, неким непонождени, а не приселованны, и продали своа правда wтнниѹ, и дѣднинѹ, половина село Лъцкаии вишиаа част, что ѕ в(о)лwст Романскои, на Сирѣт, и съ част за врѹд мленио ѕ Сирѣт. Таа продал болѣринѹ нашемѹ Гѣнгїи вик лwгофет радї сто и петдесѣт талер пиинѣзи добри.

И въстал сѣ болѣринѹ наш Гѣигѣ логофет wт прѣд нами и платили им исплъно ρ҃н҃ талер пиинѣзи добри, въ рѹкаχ Гїѡргїе, и Къзакѹл, и Бежан, с(ы)инове Пътрашко, внѹци Лацко чашник.

Ино господство ми ѣако ѹвидѣχмѹ за доброю воле токмеж и за полнѹю платѹ, господство ми wт нас ещеже дали и потвръдили есми болѣринѹ нашем(ѹ) Гѣнгїи лwгофет тоа више реченаа половиниѹ село Лъцкаии, да ест ем(ѹ) wт нас правда wтниниѹ и викѹпленїе съ въсем доχодом.

www.dacoromanica.ro

И ин да сѣ не ѳмишает прѣд сим листом нашим.
Пис(а) ѳ Хрълъѳ, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ͡зр͡лг͡ декемвріе к͡.
† Г(о)с(по)д(и)нъ рече.
Дѳмитрашко Щефан вел логофет ѳчи <m.p.>

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri slugile noastre, Ghiorghie şi Căzacul şi Bejan, fiii lui Pătraşco, nepoţii lui Laţco[1] ceaşnic, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, jumătate din satul Lăţcani, partea de sus, ce este în ţinutul Roman, pe Siret, şi cu parte de vad de moară, în Siret. Aceasta au vândut-o boierului nostru Ghianghea fost logofăt, pentru o sută şi cincizeci de taleri, bani buni.

Şi s-a sculat boierul nostru Ghianghea logofăt, dinaintea noastră, şi le-a plătit deplin 150 de taleri, bani buni în mâinile lui Ghiorghie şi Căzacul, fiii lui Pătraşco, nepoţii lui Laţco[1] ceaşnic.

Deci domnia mea, cum am văzut tocmeala de bunăvoie şi plata deplină, domnia mea, de la noi încă am dat şi am întărit boierului nostru Ghianghea logofăt acea mai sus zisă jumătate din satul Lăţcani, să-i fie de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Hârlău, în anul 7133 <1624> decembrie 20.

† Domnul a spus.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 602 (Condica M-rii Doljeşti), f.23. Orig., hârtie difolio (31x19 cm.), filigran, cerneală cafenie, pecete domnească aplicată în ceară roşie, pierdută.

Cu o trad. rom. de Evloghie dascăl, din 1761 (7269) iunie 22, scrisă de Gheorghe, fiul lui Evloghie dascăl, la f.24.

Idem, M-rea Doljeşti, I/19, nr.11 (rez. având numai văleatul), I/42, nr.3, şi V/80 (rezumate vechi); I/47, nr.15 (menţ.)

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.312, nr.411 (trad. după orig.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.62, nr.221 (rez. şi descr. arheografică).

[1] În documentele din 1623 (7131) martie 5 şi 6: „Luca" (v. nr. 26 şi 27).

251 1624 (7133) decembrie 21, Suceava

† Иѡ Радѳл воєвода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Scriem domniea mea slugii noastre lui Istratie ap(rod) de Albeşti. Dămu-ţ(i) ştire cum au venit înaintea domnii méle de au jelui sluga noastră

www.dacoromanica.ro

Răcoviţă pre popa Gonţea de Soleşti şi pre alţi răzeşi dé acolo dzâcându că au făcut o moară înpreună cu popa. Deci popa tot o au ţânut şi au loat venitul morii, iar lui Răcoviţă nu i-au dat nemică, nici l-au lăsat să-ş(i) macine întrânsă. Deci Răcoviţă l-au sorocit cu cartea domniei méle şi au avut hârtie de dzi dată să vie să stea da faţ(ă) înaintea Porţii domniei méle. Deci, cându au fost la dzi Răcoviţ(ă) au fost de faţ(ă) şi au aşteptat după dzi până a patra dzi, popa Gonţea tot n-au venit. Deci, Răcoviţ(ă) şi-au pus hierâia în Poarta domnii méle.

Derept acéea, deacă vei vedea cartea domnii méle, iar tu să socoteşti cu oameni buni să-i faci lége direaptă să ţie cumu-i va hi lui moşiia şi cum vor şti oameni într-acea moară pre un bătrânu, iar dân bătrânul lui Răcoviţ(ă) de să va hi amestecat cineva să aibă Răcoviţ(ului) a-i toarce, căce că-i vine lui moşiia; iar de vor vrea să facă şi altă moar(ă), cum au făcut ceasta moară înpreună, aşea să facă şi céea, iar de nu vor face să ţie această făcut(ă) înpreună. Şi cât au ţinut popa moara până pre acmu cât vor şti oameni buni atâta să o ţie şi Răcoviţ(ă). De aciea ei vor ţiné înpreună.

De aceasta scriem. Инак не вѣдет прѣд сим листом г(о)с(по)д(ст)в(а) ми.

† Пис(а) 8 G8чав(ѣ), л(ѣ)т(о) ҳ$\widetilde{\text{зр}}\widetilde{\text{лг}}$ дек(емврїе) $\widetilde{\text{кд}}$.

Г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Д8митрашко Щефан вел л(о)гоф(е)т 8чи <m.p.>.

† Л8п8л <писал>.

<Pe verso, scris în aceeaşi vreme>: † Zapis dé la popa Gonţi pentru un loc de mori.

<Scris de mâini diferite în prima jumătate a sec. XIX>: 1) 7133 <1624> dechemv(rie) 21. No.34; 2) Pe loc di moară; 3) Strâmtura.

<Pe recto-ul filei a doua, scris tot în prima jumătate a sec. XIX>: Pentru o moară g(os)p(o)d, de la Radul vodă dat lui Racoviţ(ă) pentru o moară ce au avut gâlceavă cu popa Gonţa din Soleşti.

Din 7133 <1624> dec(hemvrie) 21.

Arh. St. Mehedinţi, Drobeta Turnu-Severin, Colecţia Dr. C. I. Istrati, I/86 (2677). Orig., hârtie (32x20 cm.), pătat (putrezit în colţul din dreapta, sus), cerneală cafenie, pecete domnească mijlocie, aplicată în cerneală roşie, imprimată parţial.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XVI, p.44, nr.LXV (text rom. după idem, *Ms. Surete*, XXXI, f.120); Chipurici şi Răţoi, *Colecţia Dr. C.I.Istrati*, p.63, nr.81 (rez. dezv.).

www.dacoromanica.ro

1625

www.dacoromanica.ro

252 <Cca 1625 (7133)>

Mărturie hotarnică de la Pătraşcu vătavul cel mare, şi Corpaciu din Leţcani, şi Toader diiac din Stănislăveşti, şi Ionaşcu, şi Mihăilă de Unguraşi, şi Eremiia de Boureni şi mulţi oameni buni megiéşi scriind aşa:

Milostive şi luminat(e) doamne. Dăm ştire măriei domniei dumitale. Venit-au cinstita cartea măriei domniei dumitale la noi, la pârcălabii de Suceavă şi la alţi oameni buni de pinpregiur megiiaşi, ca să mergem la sat la Bouréni pentru ocină ce-au ţinut Pană vistiernicul; né-am socotit şi am găsit cumpărătură de la Mierăuţă Hraniţă loc de trii case din partea Năvrăpăscului. Şi am găsit cumpărătură de la Arsenie fratele Năvrăpăscului o casă fără acéle 4 case altă parte toată partea Năvrăpăscului cum au ţinut Pană vistiernicul ţinut-au şi logofătul preste tot locul cu vecini cu toţi până pre acmu. De aceasta dăm ştire măriei domniei dumitale.

[În dosul aceştii mărturie este scris cu altă slovă][1]: Hotarnica pe patru case a Năvrăpăscului din Boureni.

Arh. St. Bucureşti, Colecţia Doc. moldoveneşti, XIX/37, nr.18. Copie din 1801 aprilie 23.

Datat după Pană vistiernic <al treilea> şi Toader diac din Stănislăveşti, menţionaţi în acest an în documente.

EDIŢII: Soveja ş.a., *Catalogul doc. mold.*, Supliment I, p.154, nr.416 (rez. dezv., cu datarea: „cca. 1625-1638").

[1] Aşa în text.

253 <Cca. 1625 (7133)>

Un zapis al Sofroniei femeia lui Toader <pentru Avereşti>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, LXVIII/80 (nr. 24 bis.).

Data, aproximativă după celelalte menţiuni din lista de doc. în care se află.

EDIŢII: Soveja ş.a., *Catalogul doc. mold.*, Supliment I, p.153, nr.412 (menţ.).

254 1625 (7133) ianuarie 3, Suceava

† Ии Радѹл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѹлдавскои. Scriem domnia mea la pârcălabii de Cotnar(i) şi la şoltuz(ul) şi la

www.dacoromanica.ro

pârgari dé acolo şi la diregătoriul de Hârlău şi la şoltuz(ul) şi la pârgari dé acolo. Deacă veţ(i) vedea cartea domniei méle, iar voi să aveţi a lăsa în pace cramele sfinte(i) mănăstiri a Neamţului, din dealul domnie(i) méle şi de la Hârlău, întru nimică să n-aveţ(i) a le trage.

Так да знаите. Инак не 8чините прѣд сим листом г(о)сп(о)дства ми.

† Пис(а) 8 С8ч(авѣ), л(ѣ)т(о) ꙗ҃зр҃лг҃ ген(аріє) г҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, LXXII/27. Orig., hârtie, pecete domnească mijlocie, timbrată, căzută.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.312, nr.412 (orig.) şi p.465 (foto).

255 1625 (7133) ianuarie 7, Suceava

† Иw Радѹл воєвода, Б(о)жіїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскои. Scriem domniia mea slugilor noastre tuturor dăbilarilor, câţi veţi înbla cu slujba domnii méle prin ţinutul Neamţului, deaca veţi vedea cartea domnii méle, iar voi toţi să aveţi a lăsa foarte în pace bucatele oamenilor din sat din Avereşti şi din Giurov, nimică să nu le învăluiţi bucatele, nici să le trageţi pentr-alţi oameni sau pentr-alte sate, ce să-i lăsaţi în pace pentru ce sintu satele <s>[1]ventei mănăstiri a lui Aron Vodă, din ţarina Iaşilor. Numai să aibă ei a-ş(i) plăti dabila lor, ce va hi.

Şi aşijderea, şi voi, pârcălabi dintr-acel ţinut şi globnici şi olăcari şi podvodari şi alte slugi a domnii méle, încă să nu-i învăluiţi, ce să hie în paci, cum scrie mai sus, nici să-i globiţi şi nici să-i prădaţi; numai de să vor afla nescai furi sau tâlhari de faţă, pre aceia să-i prindeţi şi la domniia mea să-i aduceţi. Iar altul nime să nu-i cutédze pre dânşi a-i învălui, peste cartea domnii méle.

О҃ Сучав(ѣ), ꙗ҃зр҃лг҃ ген(аріє) з.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Щіефан <писал>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, LXXVII/48. Orig., hârtie difolio (34x21 cm.), filigran, cerneală cafenie, pecete domnească inelară, timbrată, stricată.

Idem, Ms. nr.644, f.7 (rez. în Condica M-rii Aron Vodă, scrisă în a doua jumătate a sec. XVIII).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.313, nr.413 (orig.), şi p.466 (foto); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.62, nr.223 (rez. după Ms. nr.644).

www.dacoromanica.ro

† Иw Радꙋл воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Dămu-ţ(i) ştire că ni s-au jeluit sluga noastră Sturdzea diiac şi unchiu-său, Sava Pepelea den Tâlhăreşti, pre Dumitraşco Şeptelici şi au dzâs înaintea noastră că au o parte de ocină în sat în Slăvnicén(i), care parte au fost a mătuşea lor Anastasii a Pinţii şi acmu o ţine Şeptelici şi dzice că o au cumpărat şi sântu mai aproape nepoţi Sturdzea cu Sava Pepelea decât Dumitraşco Şeptelici.

Direptu acéea, daca ver(i) vedea cartea domnii méle, iară tu să opreşt(i) acea parte de ocină ce au fost a Pinţii, den sat şi den hăleşteu, ce să va alége partea ei, ca să n-aibă Şeptelici nici o treabă, ce să-i întoarcă banii Sturdzea cu Pepelea, ce să va afla cu direptul că au dat bani pré acea ocină.

Iară de-i va părea cu strâmbul, să vie să stea de faţ(ă) înaintea domnii <m>[1]ele. Într-alt chip să nu faci.

Пис(а) ѯ Сꙋчав(ѣ), в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ҃ѕ҃рл҃г҃ ген(аріе) и҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вел҃ѣл.

Дꙋмитрашко Щефан вел лог(о)ф(є)т ꙋчи <m.p.>.

† Боръл҃ѣнꙋл <писал>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, DXXX/14. Orig., hârtie (32x20,5 cm.), pecete domnească aplicată în ceară roşie, distrusă.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.313-314, nr.414 (trad. după orig.).

[1] Omis.

257 <1625 (7133)> ianuarie 9

† Eu, Istraţie păhărnicel de Albeşt(i), scriem şi dăm ştir(e) cum au venit Răcoviţ(ă) feciorul lui Cehan cu cinstita cartea dumisal(e) lui vodă la noi cum să-i giudecăm cu oameni buni cu popa Gonţea de Soleşti şi cu ai săi răzeş(i) pentr-o moar(ă) ce au făcut ei înpreună în apa Vasluiului. Deci, am giudecat cu boiar(i) şi cu oameni buni ca să ţie Răcoviţ(ă) în moar(ă) înpreun(ă) cu popa Gonţea cum i să va veni partea lui cu direptul şi de pre roate ce au cerşut popa lui Răcoviţ(ă) el au întorsu preutului, iar venitul din moar(ă) ce au fost până acmu s-au tocmit preutul cu Răcoviţ(ă) să-i dea ce vor şti oameni buni şi ce i să va cădea pre partea lui şi de acmu înainte să aibă a ţiné înpreun(ă) şi înţelepţéşté. Şi s-au tocmit denaintea noastră, cum de vor fac(e) altă moară, iarăş(i) să lucredze înpreună şi iar să hie înpreun(ă).

www.dacoromanica.ro

Şi-ntr-aceasta tocmal(ă) au fost preutul Toader de Şteborén(i), şi Grozea armăşel, şi Petrea hânsărel de Fereşti, şi Parca şetrărel de acolea, şi Ursu de Soleşti şi Toma Toderiţ(ă) de Fereşti.

Şi eu, Boldovici diiac, am scris. Şi, mai mare credinţă, ne-am pus şi peceţile cum să să ştie să nu s(e) mai pârască.

Пис(а) 8 Солеш(и), ген(арїа) ⁂.

<Pe verso, scris în aceeaşi vreme>: † Zapis dé la popa Gonţa pentru un vadu de moră pré apa Vasluiului; <de altă mână>: Strâmtura.

<Scris de mâni diferite în prima jumătate a sec. XIX>: 1) Din un loc de moară; 2) Scrisoare lui Istrate. No.35; 3) Scarlat Donici armaş (?).

Arh. St. Mehdinţi, Drobeta – Turnu Severin, Colecţia Dr. C. A. Istrati, II/3 (2687). Orig. hârtie (30x21,5 cm.), rupt în partea dreaptă, sus (putrezit), restaurat, cerneală cafenie, cinci peceţi inelare în fum.

Anul, după doc. din 7133 (1624) decembrie 21, Suceava, căruia îi succede în timp.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XVI, p.45, nr.LXVI (orig., cu datarea: <după 7133 dec. 31>); Chipurici şi Răţoi, *Colecţia Dr. C.I.Istrati*, p.63, nr.82 (rez. cu anul: <1625>).

258 <1625 (7133)> ianuarie 10

Un zapis fără velet, ce scrié Grigorii sin Onciul, din Boureni, fiind dator vor(nicului) Mihăilescului cu 50 galbeni. I-au pus zălogu o casă şi cu toată parte din satu din Boureni.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, CXXXIIII/9, nr.3. Rez. într-un perilipsis din 1767 ianuarie 8. Ibidem, CXXXIII12, nr.5 (menţ. cu data de lună şi de zi: „ianuarie 10").

Anul, după doc. domnesc din 1625 (7134) decembrie 30, Hârlău (v. nr.411).

EDIŢII: Soveja ş.a., *Catalogul doc. mold.*, Supliment I, p.152, nr.408 (rez. cu aceeaşi dată).

259 1625 (7133) ianuarie 10, Suceava

† Іѡ Радѹл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Ѿж(є) г(о)с(по)д(ст)в(о) ми дали, и поновили, и потвръдили есми с(вѧ)тѣи монастир Бесереканїи, єдеж(є) єст храм Бл(а)говещеніе Прѣ(чис)тїа

www.dacoromanica.ro

Вл(ады)ч(и)цѫ нашъ Б(огороди)цѫ и Пр(и)сно д(ѣ)вы Маріїа, на єдии хотар wт враиище wт нареденїе что имал с(вѧ)таа монастир wт Єремїа воевода и wт иннїи прѣднїи г(о)сп(о)д(а)ры за даанїе и за милованіе еже починает сѧ wт рѣцѫ Бистрицѣ wт потоцѣ еж(є) єст виш(є) глави полѣна Цръков Ишв и wт толѣ въ просто мѣстїе по нѣкїи источиик иж(є) течет wт Гор Бовл и через Коулмѣ Бовлви на источиик хлъм иж(є) сѣ зовет имѣ Хорцѵвре и горѣ по пъти до Кѵлмѣ Симеи таже Кѵлмѣ Симеи выше до Ног ѵгрїи, и wт тъдѵ по нѣкїїа кръиицѣ више кѵлмѣ Ног ѵгриское до ѵстїїа рѣцѣ Черић, на рѣцѫ Бикази горѣ рѣцѫ до ѵсти Жидан, таж(є) потока Иваиѵшѵлви до кѵлмѣ, и wт толѣ на Wвръшиле Ѣцеи и Мъгѵра съ въсѣми источиици и Ѣцѣ до ѵст Таркъоу и долѣ до рѣцѫ Бистрици и wт тъдѵ виш(є) рѣц(и) по овѣ страи гором виш(є) до полѣиа Цр(ъ)ков Ишв до глави виш(є) иж(є)ест вес хотар враиище съ въкѵплен въ знаменїе и три полѣни Цръков Ишв и Крънѵл Полѣиа и полѣ wт ѵст Биказ.

И тиж(є) даем и потвръждаем с(вѧ)тѣи монастир више писаииа на єдна полѣиа что єст им кѵпежно wт Герман wт Дръмънещ(и) радї єдин вол и два крави, wт запис за свѣд(є)телство что имали калѵгери wт Бесерекаии wт шолтѵз и ѣї пръгари wт Тръг Камеи что с(ѧ) ѣврещет част Герман ѣт полѣна Биказвлви.

И тиж(є) даем и потвръждаем с(вѧ)тѣи монастир виш(є) писаиаа Бесерекаии иа єдиа wчищеніе еж(є) єст виш(є)[2] ѵст потоцѣ Биказ близ[2] полѣиа Биказова wт вишиѣа част wт лист за марторїе что имали калѵгери wт шолтѵз и wт ѣї пръгар wт тръг Камен како кѵпил с(вѧ)таа монастир wт Ишнашко Дѣвка wт село Дръмънещ(и).

Тѣм радї како да въдет и wт г(о)с(по)д(ст)в(а) ми с(вѧ)тѣи моиастир виш(є)писанна Бесерекани тѣχ виш(є) писанниχ wти(и)ии и полѣни съ въсѣм доχодом, иепорвшеино николиж(є) им иа вѣки.

И ии да с(ѧ) иє ѵмиает прѣд сим листом нашим.

Пис(а) ѵ Сѵчав(є), л(ѣто) ϧ҃рл҃г ген(арие)ї҃.

† Сам г(ос)п(о)д(и)иъ реч(є).

† Дѵмитрашко Шефан вел лwг(о)ф(ъ)т ѵчил.

† Доврейкї <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit sfintei mănăstiri Besericani, unde este hramul Bunăvestirea Preasfintei Stăpânei noastre Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioară Maria, un hotar din branişte, din dresele de danie şi miluire ce a avut sfânta mănăstire de la Eremia voievod şi de la alţi domni de mai înainte, care se începe de la râul Bistriţa, de la pârâul ce este mai sus de capul poienii Biserica lui Iov şi de acolo de-a dreptul pe la un izvor care curge din Dealul Boul[1] şi peste culmea Boului[1] la pârâul Hâlm, care se cheamă pe nume Horşture, şi mai sus de izvor până la un drum şi mai sus pe drum până la Culmea Simei şi Culmea Simei mai sus până la Piciorul Ungurului, şi de acolo pe la nişte fântâni mai sus culmea Piciorul Ungurului, până la gura Pârâului Neagra, pe râul Bicaz şi în sus pe râu

www.dacoromanica.ro

până la Gura Jidanului, şi pe pârâul Ivănuşului până la culme, şi de acolo pe obârşiile Aţei[1] şi Măgura[1] cu toate izvoarele şi Aţea până la gura Tarcău şi în jos până la râul Bistriţa şi de acolo în sus pe râu de amândouă părţile în sus, până la poiana Biserica lui Iov până la capul de sus, care este tot hotarul braniştei încheiat în semne şi trei poiene: Biserica lui Iov şi Poiana Cârnul şi poiana de la gura Bicazului.

Şi de asemenea dăm şi întărim sfintei mănăstiri mai sus scrise o poiană ce le este cumpărătură de la Gherman din Dărmăneşti, pentru un bou şi două vaci, din zapisul de mărturie ce au avut călugării de la Besericani de la şoltuzul şi 12 pârgari din târgul Piatra, ce se va afla partea lui Gherman din Poiana Bicazului.

Şi de asemenea dăm şi întărim sfintei mănăstiri mai sus scrise Besericani o curătură ce este mai sus de gura pârâului Bicaz, aproape de Poiana Bicazului, din partea de sus, din cartea de mărturie ce au avut călugării de la şoltuzul şi de la 12 pârgari din Târgul Piatra, că a cumpărat sfânta mănăstire de la Ionaşco Deuca din satul Dărmăneşti.

Pentru aceasta, ca să fie şi de la domnia mea sfintei mănăstiri mai sus scrise, Beserecani, aceste mai sus scrise ocine şi poieni cu tot venitul neclintit lor niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Suceava, anul 7133 <1625> ianuarie 10.

† Însuşi domnul a spus.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Dobrenchi <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Bisericani, XIII/16. Orig., hârtie difolio (33,5x21 cm.), filigran, rupt la îndoituri, pecete domnească timbrată. Cu o trad. din 1850 august, de Ioan Vladovici paharnic.

Idem, Ms. nr. 548, f.11 (rez. în condica m-rii Beserecani, scrisă de Misail arhimandrit şi egumen în 1765).

EDIŢII: *D.I.R.* A, XVII, vol.V, p.314-315, nr.415 (trad. rom.).

[1] Aşa în orig.

[2] Cuvânt corectat de altă mână.

260 1625 (7133) ianuarie 11

† O carte g(os)p(o)d din velet 7133 <1625> ghen(arie) 11, întru care scrie:

Ишн Радѹл воевода, Божію м(и)л(о)ст(ію), г(о)сподар(ъ) Земли Мѡлдавскои. Adică au venit înnainte domnii mele şi înnainte boierilor noştri slugile noastre Iacob Moţoc şi cu frati-său Lazor şi au pârât de faţă pri Merla, giupâneasa lui Steţco ce-au fost pârcălab, pentru nişte părţi de ocin(ă) din sat din Liteni, pre

www.dacoromanica.ro

Siret, în ţinutul Sucevii, din parte den sus triisprădzeci j(i)rebii dzicând că le ţine făr(ă) isprav(ă).

Iar giupâneasa Mierla, giupâneasa lui Steţco, ne-au arătat dres(e) de la Alexandru vod(ă) Iliiaş cum şie ş-au cumpărat aceli părţi de ocin(ă) de la Nichita fratele lui Iacob Moţoc şi de la sora lor, Antimie, şi de la ficiorii ei.

Deci, Merla s-au îndreptat şi ş-au pus fiarâie, iar Iacob cu fraţii săi au rămas din toat(ă) lege. Drept acie, de acmu înnainte să n-aibă a mai pârî Iacob Moţoc cu fraţii săi pre giupâneasa lui Teţco de această pârâ nici odânăoară piste carte domnii mele.

Aceasta scriem.

Arh. St. Iaşi, Documente, DCCCI, f.20 r.-v. Copie din 7255 (1747) martie 16 în Condica Litenilor din a doua jumătate a sec. XVIII, ce a aparţinut lui Gh. Ghibănescu.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XXIV, p.160-161, nr.136 (acelaşi text, după idem, *Ms. Surete*, XVI, p.288).

261 1625 (7133) ianuarie 12, Suceava

† Иш Радѫл воєвода, Б(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѿж(є) прїиде прѣд нами и прѣд ѯсими наш(и)ми молдавскими волѣри, ѡ(ть)цъ и молєвник наш кир Євлогїє еп(и)ск(о)пъ Радъѫцскомѫ и м(о)лєвници наш єгѫмен и вес съвор ѡт с(вѧ)таа монастир Солка, по иχ доброю волю, неким непонѫжден, а не приселавани, и сътворил измѣно съ наш слѫги Єремїїа Мѫргѫлец, съ братїїаχ его, и дали с(вѧ)тѣи монастири Солци иχ правaа ѡтнинѫ и дѣднинѫ, село на имѣ Солка.

И пак ѡ(ть)цъ и м(о)лєвник наш Євлогїє еп(и)ск(о)пъ и бес съвор ѡт монастир Солка дали, измѣно за измѣно, село на имѣ Миχалчюл ѡт волост Чернъѫцскомѫ, что тое село вило за дѣанїє ѡт стефана Томшѣ воєвода с(вѧ)тѣи монастир Солци.

Ино ми видѣвше меж(и) ними доброволною токмеж и лагодное измѣненїє, а ми також(є) и ѡт нас дадоχѡм и потвръдиχом виш(є) писаним слѫги наш Єремїи Мѫргѫлец и братїїаχ его тое прѣд реченное село Миχалчюл.

Тѣм радї да ест им и ѡт нас правою ѡтнинѫ, и измѣненїє, и потвръжденїє, непорѫшенномѫ николиж(є) на вѣки.

И ин да с(ѧ) не ѯмишает.

Пис(а) ѯ Сѫчав(є), в(ъ) л(ѣ)т(о) ☧ ҂ѕрлг ген(арие) ѓї.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

www.dacoromanica.ro

† Дѳмитрашко Шєфан вєл лwг(о)ф(є)т <m.p.>
† Бор(ъ)лѣвѳл <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni părintele şi rugătorul nostru chir Evloghie, episcop de Rădăuţi, şi rugătorii noştri, egumenul şi tot soborul de la sfânta mănăstire Solca, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au făcut schimb cu slugile noastre Eremia Murguleţ cu fraţii lui şi au dat sfintei mănăstiri Solca dreapta lor ocină şi dedină, satul anume Solca.

Şi iarăşi părintele şi rugătorul nostru Evloghie episcop şi tot soborul de la mănăstirea Solca au dat, schimb pentru schimb, satul anume Mihalciul din ţinutul Cernăuţi, care acest sat a fost danie de la Ştefan Tomşea voievod sfintei mănăstiri Solca.

Deci noi, văzând tocmeala de bunăvoie între ei şi schimbul cu înţelegere, şi noi şi de la noi am dat şi întărit mai sus scrisei slugii noastre Eremia Murguleţ şi fraţilor lui acest sat Mihalciul, mai sus zis.

Pentru aceasta, să le fie şi de la noi dreaptă ocină şi schimb şi întărire, neclintit în veci.

Şi altul să nu se amestece.

Scris la Suceava, în anul 7133 <1625> ianuarie 12.

† Domnul a spus.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt <m.p.>.

† Borăleanul <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, XLII/16. Orig., hârtie difolio (33.3x21 cm.), lipsă 2/3 din fila a doua, pecete domnească aplicată în ceară roşie, distrusă.

Arh. St. Suceava, Fond personal II/6, Mis. Teodor Balan, *Documentele mănăstirilor din Bucovina*, V. p.309-311, nr.82 (text sl. şi trad. rom. după Hasdeu – v. EDIŢII).

EDIŢII: Hasdeu, *Arh. istorică a Românieĭ*, III, p.218, nr.17 (orig. sl. şi trad. rom); Balan, *Doc. bucovinene*, II, p.84-85, nr.36 (trad. rom. după Hasdeu), şi p.85-87 (comentariu); Costea, *Solca*, p.209-210, nr.21 (trad. după Balan); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.315, nr.416 (trad. după orig.).

262 1625 (7133) ianuarie 17, Baia

† Eu, Antimiia fata Anii, eu mărturisescu cu ceastu[1] zapis al miu, de nime nevoitî, nice presuratî, şi am vândut partea a mea ce se va alége den sat den Spătăreşti, o jirébie, ce sa va alége, cu tot venitul şi din pădure şi dintr-apă şi cu ce să va alége, eu am vândut lui Deleu aprodul, deriptu 15 taler(i), ban(i) proşt(i), 7 taler(i) bun(i), ce l-am plătit de cal domnescu la Şeptelici hetman, denai<n>[2]tea <G>[2]avrilcei pârcălabul Tăutul şi denai<n>[2]tea Gligorcii Pischie şi denai<n>[1]tea

www.dacoromanica.ro

lui Boldeşor ;i denai<n>[2]tea lui Toader Creţului şi denai<n>[2]tea lui Vasile Roşcăi, ca să <se>[2] ştie.

Şi să n-aibă mai a-ntoarce Anti<mi>[2]ia, în véci.

Пис(а) ѵ Бае, χ҃рлѓ ген(аріе) ѕ҃і[3].

Аз, Гаврил Тъѳтѳл <m.p.>

Глигорчѣ искал <m.p.>[4].

<Pe verso>: 1780 săpt(emvrie) 28. Zapisul Antimiei fetii Anii, pe o jirebii loc în Spătăreşti, cari au vândut-o lui Deleu şi acu dupe moart(ea) lui esti la mâna noastră dupe tocmire ce-au făcut dum(nea)lui tata cu numitul mazil cumpărându toati părţil(e) de moşie de la dânsul.

Muzeul judeţean Suceava (fost la Muzeul Fălticenilor, nr. 52). Orig., hârtie, filigran, cerneală, două peceţi inelare aplicate.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.315-316, nr.417 (orig.).

---

[1] Corectat din "aceasta".

[2] Omis.

[3] Întregul rând, scris cu altă cerneală.

[4] Pecete inelară.

263 1625 (7133) ianuarie 21, Suceava

† Ио Радѳл воевод, Б(о)[1]жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(ода)рь Земли Молдавскои. Ѡж прїиде прѣд нами и прѣд и(а)шими болѣри слѳга наш Продан дїак с(ы)нь Іѡиашко Леицович, внѳк Мърики, сестри Ленци, неким непонѳжден, а ни присилован, нъ за ег(о) доброю волю, и продал своа праваа wтн(и)на и дѣдн(и)на и измененїе половина wт село Василеѳ, что на Нистрѳ, и съ мѣсто за млин на потоцѣ Галкъѳ, и сь мѣс(то) за мост на Нистрѳ. Таа продал н(а)шемѳ вѣрномѳ болѣриноѳ Кондрѣ митник вел, радї една сто талер витиχ, але половина wт таа више писаина половина село Василеѳ вило емѳ правдю изменѳ съ племеници его, киѣгинѣ Литемїа Леицоае и сь сиинь еї Мирои; а та привилїе что имал за дѣдн(и)нѳ, а wи рекѳч аж изгив когда пришли Галга Солтаи сь татари ѳ Лѣскої Земли при дни <Гашпар>[2] воевод, а нареденїе что имал на измѣнио wи дал ѳ рѳки болѣриноѳ н(а)шемѳ виш(е) писаниомѳ Кондрѣ вел митник.

Таж(е) въстал сѣ Кондрѣ митник и заплатил тиχ виш писанїи п(и)н(ѣ)зи всѣ исплъно вь рѳки Продаи дїак ρ̂ тал<ери> вити, але радї тоа виш(е) речениа

www.dacoromanica.ro

измен(є)нїє, а Продан дал племеник свои кнѣгин(и) Ленцоае една част за wтнин8, третаа част wт половина село Іорко8ци.

Вь том г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми, тако 8видѣхом за добро волнои токмеж и полною плат8, а ми такождере и wт нас дали и потвръдили есми волѣрин8 нашем8 виш<є> писаном8 Кондрѣ митник на тоа виш<є> реченна половина село wт Василе8 како да ест ем8 и wт нас правою wтнин8 и вик8пленїє съ въсѣм доходом, непорвшенно, ем8, николиж<е> на вѣки.

Ин да не 8мишает сѣ.

Пис(ан) 8 С8чавѣ, въ л(ѣ)то ҳ҃зр҃лѓ ген(8арта) ка҃.

Г(о)сп(оди)нъ велѣл.

Д8митр8[3] Стефан вел логофет.

Добренски <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Prodan diac, fiul lui Ionaşco Lenţea, nepotul Măricăi sora lui Lenţea, nesilit de nimeni şi nici asuprit, ci de bunăvoia lui, şi a vândut dreapta sa ocină şi moşie şi schimbătură, jumătate din satul Vasileu, ce este pe Nistru, şi cu loc de moară pe pârâul Galcău şi cu loc de pod pe Nistru. Aceea a vândut-o credinciosului nostru boier Condrea mare vameş, drept o sută de taleri bătuţi, iar jumătate din acea mai sus scrisă jumătate de sat Vasileu i-a fost lui dreaptă schimbătură cu rudele lui, cneaghina Antimiia Lenţoaie şi cu fiul ei Miron, iar privilegiile ce a avut de moşie el a spus că au pierit când a mers Galga soltan cu tătarii în Ţara Leşească, în zilele lui Gaşpar voievod, iar dresul ce a avut de schimbătură el l-a dat în mâinile boierului nostru mai sus scris, Condrea mare vameş.

Astfel, s-a sculat Condrea vameş şi a plătit acei mai sus scrişi bani toţi deplin în mâinile lui Prodan diac, 100 de taleri bătuţi; însă pentru acea mai sus spusă schimbătură Prodan a dat rudei sale cneaghinei Lenţoaie o parte de ocină, a treia parte din jumătate de sat Iurcăuţi.

Întru aceea, domnia mea, dacă am văzut de bunăvoie tocmeală şi plată deplină şi noi de asemenea şi de la noi am dat şi am întărit boierului nostru mai sus scris Condrea vameş acea mai sus spusă jumătate de sat de Vasileu ca să-i fie şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură, cu tot venitul, neclintit, lui, niciodată în veci.

Şi altul să nu se amestece.

Scris la Suceava, în anul 7133 <1625> ianuarie 21.

Domnul a poruncit.

Dumitru[3] Ştefan mare logofăt.

Dobrenchi <a scris>.

După Balan, *Doc. bucovinene*, I, p.189-190, nr.92. Text sl. după o copie de la Tribunalul din Cernăuţi, pachetul cu documente vechi.

www.dacoromanica.ro

Ibidem, p.190-191 (trad. veche de Ioasaf Luca ieromonah, din acelaşi fond).

ALTE EDIŢII: Dragnev ş.a. *Moldova*, III, nr.85, p.173 (trad. lui Ioasaf Luca ieromonah, cu litere ruseşti, de la Arhivele din Cernăuţi, fond 1023, opis 1, nr.12, f.2r.-v.), şi p.173-174 (trad. rus.).

[1] Parantezele rotunde din text aparţin lui Teodor Balan.
[2] Întregit după Dragnev ş.a., *Moldova*, III, p.173.
[3] În loc de: Дѣмитрашко (Dumitraşcu).

264 1625 (7133) ianuarie 24

Zeugnis der Maria Potocka, Tochter des verstarbenen Jeremiä Woewoden, wegen 300 Ungargulden, von denen sie wisse und gesehen habe, dass sie ihr Vater Jeremiä Mogila Woew(oden) in die Hände des Hauptmanns Demeter und der Tofana, Tochter der Maria, für das Dorf Chrinćeştie gegeben habe.
7133/1625 Jän(nar) 24.

Mărturia Mariei Potoţchi, fiica răposatului Ieremia voievod, că ştie şi a văzut că tatăl ei, Ieremia Moghila voievod, a dat 300 de galbeni ungureşti în mâinile lui Dimitrie căpitan şi ale Tofanei, fiica Mariei, pentru satul Hrinţeşti.
7133/1625 ianuarie 24.

După Wickenhauser, *Solca*, p.90, nr.27. Rez. germ.
Arh. St. Suceava, M-rea Putna, II/19, p.35, nr. 35 (rez. rom. din sec. XVIII).
Arh. St. Bucureşti, Fond Sever Zotta, dosar nr.65, f.9, nr.4 (rez. rom. fără an).

EDIŢII: Mazerean, *Condica m-rii Solca*, p.29, nr.5 (rez. rom.); Soveja ş.a., *Catalogul doc. mold.* Supliment I, p.153, nr.409 (rez. rom.); V.Miron ş.a., *Tezaur arhivistic sucevean*, p.117-118, nr.249 (rez.).

265 1625 (7133) ianuarie 31, Suceava

† Иѡ Радѹл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскоє. Adecă s-au pârât de faţî, înnaintea domnii méle, jupâneasa Păscălina cu Costin din Poieni, pentru heleşteu ce-au făcut Costin, la R[r]usi, în ţarină, dzâcându Păscălina că n-au fost acolea heleşteu nici dănăoară.

Derept acéea, au rămas Păscălina pre Costin printru acel heleştiu, ca să nu hie acolea, ce să-ş(i) caute Costin altu loc de heleştiu unde va fi loc bătrân şi unde să va găsi cu dreptul.

www.dacoromanica.ro

Dereptu acéea, de acmu înnainte să n-aibă ei a să mai pâr[r]î de aceasta pârâ nici dănăoar(ă). Инак не вѫдет.

Ѫ Сѫчав(ѣ) хр҃лѣ ген(аріє) ла҃.

Сам г(о)сп(о)д(и)нъ реч(є).

Дѵмитрашкѫ Шєфан вел лѫг(о)ф(є)т <m.p.>.

Тома <писал>.

Arh. St. Bucureşi, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, LXI/29. Orig., hârtie, pecete domnească mijlocie, aplicată în ceară roşie, pierdută.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.316, nr.418 (orig.) şi p.467 (foto).

266 1625 (7133) februarie 1

† М(и)л(ос)тїю Б(о)жїю, Иѡ Радѫл воєвода, г(о)сп(о)даръ Земли Мѫлдавскои. Знаменито чиним сим листом нашим въсѣм кто на нем възрит или чточи его ѫслишит wж(є) тот истиннїи наш вѣрнїи болѣрии Тѫдори пръкълаб Хотинскомѫ слѫжил нам правоювѣрно слѫжвѫ и земли нашеи. Тѣм ради, ми видѣвши его правою и вѣрно слѫжвѫ до нас жаловали есми его ѫсовною наше м(и)л(о)стїю и дали и помиловали есми его съ едно село на имѣ Клишкъѫхїи, что ѫ в(о)лwст Хотинскои, что тое село вил право г(о)сп(о)д(а)рскои прислѫшен къ wколѫ тръг Хотинскои. Тѣм ради, тое виш(є) реченое село Клишкъѫцїи да ест wт нас правою wтн(и)нѫ и м(и)лованїе и потвръжденїе болѣринѫ нашемѫ виш(є) писаномѫ Тѫдори пръкълав, емѫ и дѣтим его и ѫнѫчатом и прѣwнѫчатом.

И тиж(є) прїиде прѣд нами и прѣд нашими болѣри слѫга наши Гидиwн с(ы)нъ Воико выв лwгофът по своєю доброю волю, никим непоножден, а ни присилован, и продал свою wтн(и)нѫ и дѣднинѫ и выкѫпленїе что имал wт(ь)цѫ его Воико лwгофет шестаа част wт село ѫнгѫраш(и) съ дворове и съ став и съ мѣст(о) за сѣножати и съ ливадж и съ вес приход. Таа продал нашемѫ болѣрии(ѫ) [нашемѫ] Тѫдори и кнѣгинии его за едно сто талери личних.

И тиж(є) прїидошѣ прѣд нами и прѣд нашими болѣри кнѣгинѣ Василїє Кръескѫл бив клѫчар и с(ы)нове еи: Гєwргїє и Пътръшкан и Дѫмитрашко и Василїє, по их доброи воли, никим непоножденi, а ни присилован и продали их своа праваа част за wтн(и)нъ и викѫпленїе wт село ѫнгѫраш(и), что с(ѧ) изберет част Гаврил wт Бръгъѧни и сестра си Йнтемїа, с(ы)н(о)ве Сави Кѫкѫл wт ватрѫ село и wт полѣ и wт водѫ и съ мѣст(о) за млин <и> ст(а)в. Таа продал нашемѫ волѣринѫ Тѫдори пръкълабъ ради wсимдесѣт талер личних.

www.dacoromanica.ro

И въставши сѣ виш(є) реченїи волѣрин наш Тѫдори пръкълав и заплатил им въсе исплъна иа тыχ виш(є) реченыχ п(и)н(ѣ)зи въ рѫкы виш(е) писаным слѫгам нашим wт прѣд нами и wт прѣд въсего Съвѣта.

Ино мы, видѣвше междѫ ними токмежом и исплъною платѫ, а мы, такождере, и wт иас дали и помиловали есми емѫ да въдет емѫ и wт иас ѫрик и wтиииа[м] съ въсѣм доходом, емѫ, и дѣтим его, и wнѫчатом, и прѣwнѫчатом, и прѣцѫврѣтом и въсемѫ родѫ его, кто сѣ изверет наивлижнїи, непорѫшенно, им, николиже, иа вѣкы вѣчиїї.

И хотар тим выш(є) писаниым селам да ест им χwтар wт ѫсиχ сторон по своими старими хотари по кѫда из вѣка ѫживали.

И иа то ест вѣра нашег(о) г(о)сп(о)д(ст)ва выш(е) писаннаго, Мы, Иw Радѫл Михнѣ воевода, и вѣра волѣр нашиχ: вѣра пана Йслан великаго дворника Долнѣи Земли, вѣра пана Никоаръ великаго дворника Горнѣи Земли, вѣра пана Гика пръкълав Хотиискїи, вѣра паиа Трѫфанда пръкълав Немецскїи, вѣра п(а)на [1] пръкълав Ромаискїи, вѣра п(а)на Мирон Барновскїе χетман и пръкълав Сѫчавскїи, вѣра п(а)на Михълакїе постелника, вѣра паиа Горгана спътарѧ, вѣра п(а)на Косте чашиика, вѣра пана Никѫлакїи столника, вѣра паиа Хризѣ виστѣрника, вѣра пана Фортѫна комиса, и вѣра въсѣχ вогар иашиχ мwлдавскиχ, великиχ и малиχ.

И по нашим животѣ и г(о)сп(о)д(ст)ованїе, кто вѫдет г(о)сп(о)д(а)ръ wт дѣтїи нашиχ или wт нашего рода или пак кого Б(ог)ъ изверет г(о)п(о)д(а)рем ви<ти>[2] иашеи Земли Мwлдавстѣи, а wн его м(и)л(о)сть да ие порѫшил нашег(о) дааиїе и миловаиїе ...[3].

И кто сѣ покѫсит разорити и сказити тот да ест п<р>[2]оклѣт и тръклѣт wт Г(оспод)а Б(ог)а нашего І(с)v(са) Х(рист)а и wт т҃ій҃ С(вѧ)тиχ Ѯ(ть)цъ Никїискыχ и да имает част съ Иѹдоѫ и съ тръклѣтом Ѧрїе въ весконечнїа вѣкы и мѫкы амин, нѫ а би емѫ дали и ѫкрѣпили данаа емѫ праваа дааиїе и миловаиие и выкѫплена на свои правиχ и питомиχ пинѣзи.

И наиволшиа крѣпост и потвръжденїе томѫ въсемѫ виш(е) писаномѫ, вѣлѣли есми нашемѫ вѣрномѫ и почитенномѫ волѣриимѫ панѫ Дѫмитрашко Щефан писати и нашѫ печат привѣзати къ семѫ истинномѫ листѫ нашемѫ.

Писал Власїе Мънѕѫл ѯ Сѫчав(ѣ), въ л(ѣ)то χ҃ѕ҃р҃л҃г҃ февр҃варїе а҃.

Иw Радѫл воевода <m.p.>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că acest adevărat credincios boier al nostru Tudori pârcălab de Horin ne-a slujit cu dreptcredincioasă slujbă nouă şi ţării noastre. Drept aceea, noi văzând dreapta şi credincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă şi

www.dacoromanica.ro

i-am dat şi l-am miluit cu un sat, anume Clişcăuţii, ce este în ţinutul Hotin, care acel sat a fost drept domnesc, ascultător de ocolul târgului Hotin. Drept aceea, acel mai sus spus sat Clişcăuţii să-i fie dreaptă ocină şi miluire şi întărire boierului nostru mai sus scris Tudori pârcălab, lui, şi copiilor lui, şi nepoţilor, şi strănepoţilor.

Şi de asemenea a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Ghidion, fiul lui Voico logofăt, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şi a vândut ocina şi dedina şi cumpărătura sa, ce a avut tatăl său, Voico logofăt, a şasea parte din satul Unguraşi cu curţi şi cu iaz şi cu tot venitul. Aceea a vândut-o boierului nostru Tudori şi cneaghinei sale cu o sută de taleri număraţi.

Şi de asemenea a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri cneaghina lui Vasilie Crăescul, fost clucer, şi fiii ei: Gheorghie, şi Pătrăşcan, şi Dumitraşco, şi Vasilie, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor parte de ocină şi cumpărătură din satul Unguraşi, ce se va alege partea lui Gavril de Bârgăiani şi a surorii sale Antemia, fiii lui Sava Cucul, din vatra satului şi din câmp şi din apă şi cu loc de moară <şi> iaz. Aceea a vândut-o boierului nostru credincios Tudori pârcălab drept optzeci de taleri număraţi.

Şi s-a sculat mai sus scrisul boier al nostru Tudori pârcălab şi le-a plătit deplin toţi acei mai sus spuşi bani în mâinile mai sus scriselor noastre slugi, înaintea noastră şi înaintea întregului Sfat.

Deci noi, văzând între dânşii tocmală şi plată deplină, şi noi, de asemenea, şi de la noi i-am dat şi l-am miluit ca să-i fie şi de la noi uric şi ocină cu tot venitul, lui, şi copiilor lui, şi nepoţilor, şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului său neam, cine i se va alege mai apropiat, nestricat niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acelor mai sus scrise sate să le fie hotar din toate părţile pe hotarele sale vechi pe unde au folosit din veac.

Iar întru aceea este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Radul Mihnea voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Aslan, mare vornic al Ţării de Jos, credinţa panului Nicoară, mare vornic al Ţării de Sus, credinţa panului Ghica, pârcălab al Hotinului, credinţa panului Trufanda, pârcălab al Neamţului, credinţa panului ...[1] pârcălabul Romanului, credinţa panului Miron Barnovschie, hatman şi pârcălab al Sucevii, credinţa panului Mihălachie postelnic, credinţa panului Gorgan spătar, credinţa panului Coste ceaşnic, credinţa panului Niculachii stolnic, credinţa panului Hrizea vistiernic, credinţa panului Fortuna comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveneşti, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră şi domnie cine va fi domn din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine Dumnezeu îl va alege să fie domn în Ţara noastră a Moldovei, iar el milostivirea sa să nu strice dania şi miluirea noastră...[3].

Iar cine va îndrăzni să strice şi să schimbe, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de Domnul Dumnezeul nostru Iisus Hristos şi de 318 Sfinţi Părinţi de la Niceea şi să aibă parte cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie în nesfârşitele veacuri şi chinuri amin, dar ca să-i dea şi să-i întărească această dreaptă danie şi miluire şi cumpărătură cu ai săi drepţi şi proprii bani.

www.dacoromanica.ro

Iar pentru mai mare putere şi întărire a celor mai sus scrise, am poruncit boierului nostru drept şi credincios panului Dumitraşco Ştefan, mare logofăt, să scrie şi pecetea noastră să o lege la această adevărată carte a noastră.

A scris Mândzul la Suceava, în anul 7133 <1625> fevruarie [1].

Arh. St. Bucureşti, Peceţi I, nr.228. Orig., perg. (39x59,3 cm.), cerneală cafenie (iniţiala cu ornament), pecete domnească mare cu marginile conturului de ceară sfărâmate (cca. 9,5 cm. în diam.), atârnată cu şnur de mătase verde şi galbenă, având capul de bour cu crucea între coarne, cu inscripţia în exergă, între două cercuri perlate: † Печат Іѡ Радѹл воевода, с(ы)нъ Михнѣ воевода. господаръ Земли Молдавскоï († Pecetea lui Io Radul Mihnea voievod, fiul lui Mihnea voievod, domn al Ţării Moldovei).

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.62-63, nr.225 (rez.).

[1] Loc liber în orig.
[2] Omis.
[3] Şters.

267 1625 (7133) februarie 3, Suceava

† Иѡ Радѹл воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскоѥ. Ѡж(є) прїиде прѣд нами и прѣд ѹсими наш(и)ми болѣри, Лѹпѹл, с(ы)нъ Горча ѹдрѣ и Тодосїѧ, по ег(о) доброю волѣ, никим непонѹжден, а ни прїселовав, и продал своа права ѡтнинна и кѹпежно ѡ(тъ)ца ег(о) третаа част ѡт село Сръвы, нижиаа част, съ мѣсто за млин, ѹ потоцѣ Башеѹ, что таа част вѣше кѹпежно ѡ(тъ)ца и м(а)т(є)ръ ег(о) ѡт Босїюк.

Та продали слѹзи нашемѹ Тъѹтѹл вив логоф(є)т, и кнѣгинии ег(о), Тофана, за сто талер витиχ. И заплатили емѹ исплъна, ѡт прѣд нами, и нарѣдєнїе что имал за кѹпежиою и за тѣжѹ съ калѹгерї ѡт Пандократора, єщеж(є) дал емѹ въ ръцѣ.

Тѧм радї, како да ест емѹ и ѡт нас ѹрик и ѡтнина съ въсем доχодом.

И ни да с(ѧ) не ѹмишает прѣд сим нашим истинним листом.

Пис(а) ѹ Сѹч(авє), л(ѣ)т(о) ⸗ζρΛΓ ф(є)в(рѹарнє) Γ.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ реч(є).

Дѹмитрашко Щефан вел лѡг(о)ф(є)т <m.p.>.

† Богдан <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Lupul, fiul lui Gorcea Udrea şi al Todosiei, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a vândut dreapta sa

www.dacoromanica.ro

ocină şi cumpărătură a tatălui lui, a treia parte din satul Sârbi, partea de jos, cu loc de moară pe pârâul Başeu, care această parte a fost cumpărătura tatălui şi mamei lui de la Bosiioc.

Aceasta a vândut-o slugii noastre Tăutul fost logofăt şi cneaghinei lui Tofana, pentru o sută de taleri bătuţi; şi i-a plătit deplin dinaintea noastră. Şi dresele ce a avut de cumpărătură şi de pâră cu călugării de la Pandocrator încă i le-a dat în mâini.

De aceea să-i fie de la noi uric şi ocină, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărţi a noastre.

Scris la Suceava, în anul 7133 <1625> februarie 3.

Domnul a spus.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt <m.p.>.

† Bogdan <a scris>.

<Pe verso, scris în aceeaşi vreme>: Ispisoc de la Radul vodă pre sirbii.

<Din prima jumătate a sec. XIX>: Anul 7133 <1625> fev(ruarie) în 3 zile. No. 6.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, IX/75. Orig., hârtie difolio (30,8x20,8 cm.), filigran, cerneală cafenie (semnătura marelui logofăt, cu cerneală neagră), pecete domnească mijlocie (4,5 cm. în diam), aplicată în ceară roşie, pierdută.

Cu o trad. de Gheorghie Evloghie dascal, din 1785 ianuarie 1, adeverită de Hrisant ieromonah în 1839 mai 19.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, ms. M. Costăchescu, *<Doc. mold. de la Radu Mihnea vv.>*, nr. 1834 (399), f. 6787-6788 (trad.) şi f. 6789-6790 (text sl.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, I_2, p.166-167, nr.97 (text sl. şi trad. rom.); *D.I.R.*, XVII, vol.V, p.316-317, nr.419 (trad. rom.).

268 <1625 (7133)> februarie 6, Iaşi

† Eu, Condrea vamăşul, scriem şi mărtusisescu cu acest zapis al meu cum am avut on loc dé cumpărătură dė la Ilié, fratele lui Samson, şi de la sora lor, Naste, feciorii lui Ion Ordaneş şi nepoţii Stanciului. Şi mi l-au vândut de bunăvoie lor, de nimene nevoit, nice de nime selit, să hié direaptă ocină şi moşié, de Iujdeleni a patra parte, ce să cheamă ţânutul Cohurluiului, şi cu tot venitul.

Şi aşijderel(e), altă parte dé ocină, den Huzum o am cumpărat eu Conde vamăşul derept 30 de taleri bătuţi de la aceia omeni ce mai sus îs scriş(i), dénainte a patru vor(ni)ce în cel zapis bătrân când au fost a peste cea vreme mi s-au tâ(m)plat acea ocină vândzotore. La vândzare s-au prilejit acole Andréi Iujdel şi cu Ionaşco Gheleman. Deci ş-au întors ocina şi me-au dat 30 de taleri bătuţi. Căce au

www.dacoromanica.ro

fost răzeş(i) cu cei oameni ce mai sus scriş(i) ca să-i hié lui ocină şi pomană în veci, şi lui, şi feciorilor lui.

Şi me-au făcut plata Iujdel dennaintea lu Manolachie vamăşului celui mar(e) şi a Milii cupeţ, şi a lui Panaiutie, aşijder(e) şi a Cârstii celui Roşu ca să să ştié iast(a).

În Ieş(i), мес(яца) ф(ев)р(8аріе) ѕ dzile.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Precista-Răducanu, I/12. Orig., hârtie difolio (31x22 cm.), filigran, rupt la îndoituri, patru sigilii inelare în fum.
Ibidem, I bis/57, nr.2 (rez.).

Anul, după doc. domnesc din 1648 (7156) iunie 15, în care se menţionează că vameşul Condrea a avut act de întărire a stăpânirii de la Radul Mihnea voievod.

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.63, nr.226 (rez. cu aceeaşi datare).

269 1625 (7133) februarie 11, Suceava

† Иѡ Радѹл воєвода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскоє. Ѡж(є) прїидошѧ прѣд нами и прѣд нашим Съвѣтѡм м(о)л(є)бици наши калѹгери ѡт с(вѧ)таа монастир Сѹчѣвиць и тегал лицем на калѹгери ѡт Солкаа ррадї єдно село на имѣ Хреичеціїи, что єст на водѹ Солкаа, ѹ волост Сѹчавстѣи, рекъша калѹгери ѡт Сѹчевици аж(є) єсть им даанїѫ ѡт митрополит Гїѡргїє Могила и митрополитови Гїѡргїє вѣше емѹ викѹплеиїю ѡт Соломон бив вистѣриик, а калѹгери ѡт Солка, ѡни рекѹч како тот село Хреичеціїи кѹпил Стефан воєвода Томшѣ ѡт Тофана и ѡт сестра еи, Самфира, дочки Сѡломѡи вистѣриик, и дал монастир себѣ Солки.

Въ том г(о)с(по)д(ст)в(о) ми и съ въсѣго нашего Съвѣто видѣвши ми нарѣдєніє калѹгером ѡт Сѹчавицъ что имал на тот село Хреичеци, како вѣше Гїѡргїєви митрополит права викѹплеиїє ѡт Соломои вистѣриик, и потом дочки емоѹ продал би и Стефаи воєводї сътвориҳом им сѧд по закоиѹ земскомѹ да имает дръжатї калѹгери ѡт Сѹчѣвицѹ село Хречеціїи, а Шептеличоє да вратит п(и)н(ѣ)зи солканим, что възѣл ѡт Стефан воєвода.

При томж(є) калѹгери ѡт Сѹчѣвици и съ тим ѡт Солка за иҳ доброю волѣ потокмил сѧ и ѡставил тот село Хреичеці(їи) и двѣ селице на имѣ Йзловъцѹл и Чаплиціїи, что соѹт на водѹ Солка, ѹ волост Сѹчѣвстѣи, и възѣл ѡт ниҳ село Юбжиеціїи, ѹ волост Дѹроҳѡю, и село Кръстїиеціїи въ тогож(є) волост и съмирили сѧ ѡни ѡт пред г(о)с(по)д(ст)в(а) ми.

www.dacoromanica.ro

Тѣм ми видѣвше ихъ довроволнꙋю токмеж(ь) и чѣанїѫ(?) междꙋ ними дали и потвръдили есми м(о)л(є)вником нашим калꙋгером wт с(вѧ)таа монастир Сѡлка тот село Хренчещїи и на тѣх двѣ селици Ізловъцꙋл и Чѣплинцїи, что сꙋт на водꙋ Солка, ѕ в(о)лост Сꙋчавѣ, також(є) да ест им съ вес приход, и съ въсѣми хотарами им, непорꙋшенꙋ неколиж(є) на вѣки.

Ин да с(ѧ) не ꙋмишает.

ѕ Сꙋчав(ѣ), в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ҃ѯр҃лг҃ фев(рꙋарие) а҃і.

† Сам г(о)с(по)д(и)нъ велѣл.

Иw Радꙋл воевода <m.p.>.

† Томаа <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaitea Sfatului nostru rugătorii noştri călugări de la sfânta mănăstire Suceviţa şi au pârât, de faţă, pe călugării de la Solca, pentru un sat anume Hrenceştii, ce este pe apa Solca, în ţinutul Sucevei, spunând călugării de la Suceviţa că le este danie de la mitropolitul Ghiorghie Moghila şi mitropolitului Ghiorghie i-a fost cumpărătură de la Solomon fost vistiernic. Iar călugării de la Solca au spus că acel sat Hrenceştii l-a cumpărat Ştefan Tomşea voievod de la Tofana şi de la sora ei Samfira, fiicele lui Solomon vistiernic, şi l-a dat mănăstirii sale Solca.

Întru aceea, domnia mea şi cu tot Sfatul nostru văzând dresele călugărilor de la Suceviţa ce au avut pe acel sat Hrenceşti, cum a fost dreaptă cumpărătură a lui Ghiorghie mitropolit de la Solomon vistiernic şi după aceea fiicele lui l-au vândut lui Ştefan voievod, le-am făcut judecată, după legea ţării, să aibă a ţine călugării de la Suceviţa satul Hrenceştii, iar Şeptelicioaie să întoarcă solcanilor banii ce a luat de la Ştefan voievod.

După aceasta, călugării de la Suceviţa şi cu cei de la Solca, de bunăvoia lor s-au tocmit şi au lăsat sfintei mănăstiri Solca acel sat Hrenceşti şi două selişti, anume: Iazlovăţul şi Ceaplinţii, ce sunt pe apa Solca, în ţinutul Suceava, şi au luat de la ei satul Iubăneştii, în ţinutul Dorohoiu, şi satul Cârstiineştii, în acelaşi ţinut, şi s-au împăcat ei dinaintea domniei mele.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi învoire (?) dintre ei, am dat şi am întărit rugătorilor noştri călugări de la sfânta mănăstire Solca acel sat Hrenceştii şi acele două selişti Iazlovăţul şi Ceaplinţii, ce sunt pe apa Solcăi, în ţinutul Suceava, ca să le fie, cu tot venitul şi cu toate hotarele lor, neclintit niciodată, în veci.

Altul să nu se amestece.

La Suceava, în anul 7133 <1625> februarie 11.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Radul voievod <m.p.>.

† Toma <a scris>.

www.dacoromanica.ro

Muzeul judeţean Suceava, Documente sub dată. Orig., hârtie, cerneală cafenie, pecete domnească aplicată, stricată.

Inst. de Ist. „A.D.Xenopol" –Iaşi, Fotografii III/43 (foto orig.).

Arh. St. Suceava, M-rea Putna, II/19, f.36, nr.27 (rez.); idem, Fond personal II/6, Ms. Teodor Balan, *Documentele mănăstirilor din Bucovina*, V, p.312-315, nr.83 (orig. sl. şi trad. rom.).

EDIŢII: Wickenhauser, *Solka*, p.90-91, nr.XXVIII (rez. germ.); Mazerean, *Condica M-rii Solca*, p.29, nr.7 (rez. rom.); Balan, *Doc. bucovinene*, I, p.104 (rez. rom.); Costea, *Solca*, p.210-211, nr.22 (trad. rom.); *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.317-318, nr.420 (trad. rom.); *Tezaur sucevean*, p.118, nr.250 (rez.).

[1] Neclar.

270 1625 (7133) februarie 12

Evloghie ep(i)sc(o)p de Rădăuţi şi cu tot săborul de la svânta monastir(e) de la Solca. Dăm ştir(e) cu acestu zapis al nostru, cum noi de bunăvoia noastră, ne-am tocmit cu călugării de la svânta mănăstir(e) de la Sucevi̯a de le-am dat lor tot satu Iubăneştii[1], de ţinu(tu)l Dorohoiului[1] şi satul Cârstienéştii[2] de colo de Botoşan(i), ce ne-au fostu dare de la Ştefan vod(ă). Deci le-am dat sucevicénilor pentru sat pentru Hriceşti şi pentru doo selişti, anume Iazlovăţul şi Ceaplinţi, ca să fie schi<m>bătur(ă) în véci şi nimen(i) de călugării noştri să n-aibă a mai mesteca, sau pări de aiasta schimbătur(ă) şi tocmal(ă) ce-am făcut, ca să fie în véci niclătit(ă) şi ruşăit(ă), amin.

Въ л(ѣ)то ҳ҃зр҃лѓ мѣсмца ф(ев)рꙋаріе к҃ѓ д(ь)нь.

† Evloghie ep(i)sc(o)p ot Radăuţi wт свати монастир Солка.

Єромона<ҳ> Вениамин єгꙋмен и вес събор.

Arh. St. Bucureşti, A.N., CCVII/3. Orig., hârtie difolio (28x21,5 cm.), filigran, cerneală cafenie, pecetea Episcopiei de Rădăuţi, aplicată în fum.

Cu o copie din 1787 iulie 26, de Andrei Ivaşcovici.

Ibidem, CCXXXVI/35, nr.144 (rez.).

Arh. St. Iaşi, CXLIII/52, f.1v., nr.4 (rez. într-o hotarnică din 1805 august 20); DCCLII/3, f.1v, nr. 4 (rez. în copia din 1840 martie 19 a hotarnicei menţionate); CCLIX/3, p.1 şi CCLX/3, p.1 (rezumate în copia din 1805 martie 7 a izvodului din 1804 septembrie 27 privitor la „moşiile clirosului din Bucovina"); CCCXII/21 (trad. germ din sec. XIX); CCCXLIX/49 (menţ. din 1749 martie 31); DCCXCI, f.56 (copie de la începutul sec. XIX).

Arh. St. Suceava, Fond personal II/6, Ms. Teodor Balan, *Documentele mănăstirilor din Bucovina*, p.319, nr.85 (transcriere după *D.I.R.*, v. EDIŢII).

EDIŢII: Wickenhauser, *Solka*, p.35 (rez. germ.); Dan, *Cronica Episcopiei de Rădăuţi*, p.77 (menţ.); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.318, nr.421 (orig.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.63, nr.227 (rez.); Marcel-Dumitru Ciucă şi Silvia Vătafu-Gaitan, *Colecţia Achiziţii Noi*, I, p.73, nr.998 (rez.).

[1] Cuvânt scris de altă mână pe loc şters.

[2] Cuvânt corectat.

www.dacoromanica.ro

271 1625 (7133) februarie 12

† Smérenie ieromonah Aftanasie egumen şi cu tot săborul sf(i)ntei m(ă)n(ă)stir(i) Suceviţa. Dăm ştire cu acest zapis al nostru cum noi, de bunăvoia noastră, am făcut schimbătur(ă) cu părintele ep(i)sc(o)pul Evloghie de Rădăuţi şi cu sf(â)nta m(ă)n(ă)stir(e) Solca de am dat Hrinceştii şi Iazlovăţul şi Ciaplinţii au fost cumpărătură dreaptă a vlădicăi lui Gheorghie.

Printr-acea, nime dintr călugări noştri să n-aibă a mai mesteca sau a-ntoarce această tocmală şi schimbătură, în véci de véci, amin.

Въ л(ѣ)то ҳ҃зр҃л҃г҃ ѳев(рѳаріе) ѣ҃г҃.

† Єромонахъ Ѳѳанасіе егѹмен и вес съвшр шт с(вѧ)таа монастир Сѹчавицкои.

Bibl. Acad. de Ştiinţe a Federaţiei Ruse, Moscova. Colecţia de reproduceri, nr. 235. Foto după orig. hârtie din Arhiva Mitropoliei din Cernăuţi fasc. 26; pecetea mănăstirii Suceviţa cu legenda: † Сїѧ печат шт монастир Сучавица (Aceasta este pecetea mănăstirii Suceviţa).

Arh. St. Suceava, M-rea Putna, II/19, p.35, nr.26 (rez); Fond personal II/6, Ms. Teodor Balan, *Doc. mănăstirilor din Bucovina*, V, p.320, nr.85 (orig. după Arh. Mitropoliei din Cernăuţi, fasc. 26).

EDIŢII: Wickenhauser, *Solka*, p.91-92, nr.XXIX (copie germ. din Arh. St. Cernăuţi, Liber Fundationum, V, p.190); Mazerean, *Condica m-rii Solca*, p.29, nr. 6 (rez. rom.); Balan, *Doc. bucovinene*, I, p.192, nr.94 (orig.); Costea, *Solca*, p.211-212, nr.23 (text după Balan); Dimitriev ş.a., *Moldova*, I, p.382, nr.169 (orig. cu slove chrilice, după foto şi trad. rus); *Tezaur sucevean*, p.118, nr.251 (rez.).

272 1625 (7133) februarie 12

Smerenie chir Anastasie arhiepiscop i mitropolit Suceavschii. Scriu şi mărturisescu cu cest zapis al mieu cum eu, de bunăvoia mea, de nime nevoit, nici asuprit, am dat un sat anume Demideanii, ce-i în ţânutul Dorohoiului, ce acel sat l-am dat feciorului nostru lui Crâstiian logofătul pentru sufletul meu şi pentru sufletul răposatului Lupul Stroici ci au fost logofăt mare, ce acel sat fost-au dereaptă moşie lui Stroici, iar pe urma dumisale şi după moartea lui Vasile Stroici venit-au Bernat postelnicul cu măria sa cu Radul vodă şi s-au legat în satele lui Stroici logofătul cu-n zapis de datorie a unchiu său a lui Bernat neguţătorul ce i-au fost lui dator Stroici logofătul cu o mie şi două sute de galbeni, iscălit cu mâna şi cu pecetea lui Stroici, pe ce au luat dumnealui de la Bernat neguţătoriul urşinec şi adămăşci şi atlasuri şi postave turceşti de i-au fost de treaba dumisale.

Dece, eu m-am sculat şi i-am înturnat banii lui Bernat postelnicul din agonisala mea şi am răscumpărat acel sat ce mai sus scrie Demideanii cu alte sate a lui Stroici şi i l-am dat dumisale pentru ce iaste nepot lui Stroici şi-i ctitor la svânta mănăstire la Dragomirna. Dereptu aceea să-i hie dumisale acel sat Demideanii

www.dacoromanica.ro

direaptă ocin(ă) şi moşii şi feciorilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi a tot rodul dumisale, cine i să va alege mai aproape, numai să aibă dumnealui a da în toţi anii câte o mie de curechiu la svânta mănăstire dintr-acel sat din Dimideani şi să-l ducă cu satul la svânta mănăstire şi feciorii dumisale. Iar altul nime să nu aibă treabă a să amesteca la acel sat nice de<n> oamenii miei, nici călugării de la svânta mănăstire, nici de<n> oamenii lui Stroici, pentru căci l-am răscumpărat eu pre banii miei. Ce are hi şi scris undeva la svânta mănăstire, tot să nu aibă nice o treabă cu satu.

Iar după moartea mea să aibă dumnealui a socoti svânta mănăstire şi ocinele sventei mănăstiri şi feciorii dumisale.

Şi într-această tocmală fost-au alesul Athanasie episcopul de Roman, şi alesul Evloghie episcopul de Rădăuţi, şi alesul Pavel episcopul de Huşi, şi giupânul Dumitraşco logofătul cel mare, şi giupânul Aslan vornicul cel mare, şi Gheorgachi spătariul cel mare, şi Lupul jicniceriu, şi Gheorghie Başotă, şi Condrea medelnicearul cel mare şi Lupul logofătul al doile şi ...[1], Costin postelnicul, ...[1] stolnicul, şi Toma postelnicul, şi Tăutul logofătul, şi Cujbă vornicul, şi Dracea vornicul şi Lupul cupar, şi Rotompan ce au fost vornic, şi Dumitraşco Siaptialici şi alţi boiari mulţi.

Iar cine va vrea să strice a noastră dare, acela să hie proclet şi trăclet, şi anaftema şi maranafta, şi să aibă parte cu Iuda şi cu procletul Aria întru svârşitul veacilor şi muncilor, amin.

Pisal Vlasie u Suceav(a) ҳ҃зр҃лг҃ (7133) m(ea)s(e)ţa fevr(ruarie) к҃ѣ (12).

Anastasie mitropolit (l.p.)[2]; Evloghie episcop Radovscoi (l.p.)[2]; Dumitraşco vel logofăt, Dumitraşco medelnicer; Costin postelnic; Gheorghe Başotă medelnicer; Lupul logofăt; Dumitraşco Rotompan vornicos.

<Adăogat>[1]: cine nu va ţinea cum scrie aceasta, să nu aibă parte ...[1] aceasta de ...[1] sfânta ...[1] înfricata judeţ, amin.

<Peceata Svânta mitropolie Suceavscoi; Peceata Romanscoi; Peceata Radovsdcoi; Peceata Huşi>[1].

Arh. St. Suceava, Fond personal II/6, Ms. Teodor Balan, *Documentele mănăstirilor din Bucovina*, V, p.316-318, nr.84. Transcriere de Teodor Balan după orig., pergament, „scrisul pe alocuri complet şters. Proprietatea lui Bogan Goilav, Botoşani, Str. 30 Decembrie nr.2".

[1] Aşa în text.

[2] Menţiunea lui Teodor Balan (locul peceţii).

273 1625 (7133) februarie 14, Suceava

† Ию Радꙋл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Scriem domnia mea la toate slugili câţi veţi înbla cu slujbele domnii méli la ţânutul Hârlăului, sau hie cine vor hi. Deacă veţi vedea cartea domnii méle,

www.dacoromanica.ro

iar voi să aveţi a lăsa foarte în paci satul Plopii şi Belceştii şi Călugăréni, ce sântu a sventei mănăstiri a Gălatei, de toate dabileli şi de toate angheriile, cumu le scrie uricele ce au ei de la Ştefan vodî şi de la domnia mea.

Aşijderi cine să va tâmpla să margă pre acolo, veri boiari, veri hie ce slujitori, să aibă a-i lăsa foarte în pace, întru nemic să nu-i învăluiască.

Aşijderi, şi voi, pârcălabi de ţânut, şi globnici, şi podvodari, şi olăcari, şi deşugubinari şi alţii toţi, să aveţi a-i lăsa foarte în pace, ca să nu-i învăluiţi, nici să-i globiţi, nici boii lor ca să nu-i luaţi <l>[1]a podvoade, nici pentru deşu<gu>[2]bini, ce să hie ei foarte în pace.

Iar cine-i va învălui, bine să ştie c-acela va hi de mare certari de la domniia mea.

Aceasta vă scriem. Mai multă jalubă să nu vie la domniia mea.

Инак не вѣдєт.

8 Сѳчав(ѣ), хрлѓ фев(рѳаріє) а҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вел҃л.

Иѡ Радѳл воєвода <m.p.>.

Власїє <писал>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Galata, I/4. Orig., hârtie difolio (31x20 cm.), filigran, rupt puţin la îndoituri, pecete domnească inelară, aplicată în ceară roşie, stricată.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.318-319, nr.422 (orig.) şi p.468 (foto); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.63, nr.228 (rez.).

[1] Loc rupt.
[2] Omis.

274 1625 (7133) februarie 14, Suceava

Suret de pe ispisoc vechiu, pe sârbie, de la Radul v(oie)vod, scris de Toma, în Suceav(a), din leat 7133 <1625> fevr(uarie) 14.

Precum au venit, înnaintea noastră şi înnaintea Sfatului nostru, credioncios boieriul nostru Lupul log(o)f(ă)t vtori şi au arătat înnaintea noastră un zapis de mărturie de la popa Vasilie bătrânul din Izbişte, şi de la Necoară pit(ar), şi de la Lazar pit(ar), şi de la Simeon pit(ar), şi de la Purcariu sân Rafeiu şi de la mulţi oameni buni şi bătrâni, megiiaş(i) de pin pregiur, scriind într-acel zapis precum că el ş-au cumpărat, denaintea oamenilor acilora, de la neamurile sale: de la Tudosca şi de la soru-sa, Agafiia, şi de la ficiorul ei, Gheorghiţă, fetile lui Frăţiian, nipoatele Verbii diiacului, toată partea lor de ocină din gium(ă)taté de sat, din partea cea din gios a cincea parté din Macicăuţ(i), ce-i pe Răut, în ţin(u)t(ul) Orheiului, drept cincizeci taleri bătuţ(i).

www.dacoromanica.ro

Deci noi, dacă am văzut acel zapis de la atâţa oaıneni buni şi ostaş(i) de frunté, am crezut, şi de la domniia mea aşijdere am dat şi am întărit boieriului nostru, Lupul logofăt, acea a cincea parté din gium(ă)tatea cea de gios din satul Macicăuţii, ce-i pe Răut, în ţin(u)t(ul) Orheiului, pentru ca să-i fie dreaptă ocină, şi moşie, şi cumpărătură, şi ispisoc şi întăritură cu tot venitul, nestrămutat nici odinioară, în véci.

Şi altul să nu s-amestice.

Însuşi domnul au zis.

Dumitraşco Ştefan mare log(o)f(ă)t.

De pe sârbie pe limba moldoveneasc(ă) am tălmăcit la anul 1805 oct(om)v(rie) 13. Polc(ovnic) P(a)v(e)l Debrici ot Mitr(opolie).

Arh. St. Iaşi, Documente, CCXII25. Trad.
Ibidem, CCXII/58 (menţ. într-un izvod din 1805 octombrie 18).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.319-320, nr.423 (aceeaşi trad.).

275 1625 (7133) februarie 16, Suceava

Suretu di pe ispisoc sirbăscu de la Radu vodă, în Suceavă, din văletu 7133 <1625> fev(ruarie) 16.

† Iată domnia mea am datu şi am întăritu boieriului nostru Vasilie Roşca med(elnicer) dintr-a lui dreptu diresu ce-au avutu de dauie şi de miluire de la Ştefan Tomşe vodă, satul anume Berbeştii, ce iaste în ţânutul Cârligăturii, care satu di mai sus scris au fost a lui Balica ghetman şi s-au luatu de la dânsul pentru vicleníe, cându Isac Balica s-au rădicatu asupra schiptrului cinstitei împărăţii şi a domnului Ştefan vodă.

Drept aceea, i-am datu şi di la domnie me boiariului nostru Roşcăi med(elnicer) acel satu de mai sus scris Berbeştii, în ţinutul Cârligăturii, şi cu totu vinitul şi hotărăli lui, neclătitu, nici odănăoară, în veci de veci. Şi alţi niine să nu se amestece piste această carte a domnii mel(e).

Şi singuru domnul au poruncitu.

Şi este iscălitu de Radul vodă.

Şi este scris de un Vas(i)lie.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, IV/285, trad. din sec. XVIII.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p. 320, nr. 424 (aceeaşi trad., cu menţiunea: „cuprinsul acestui doc., aproape identic cu doc. din 1624 martie 24"; cf. nr. 177 din acest vol.).

www.dacoromanica.ro

† Iw Радѹл воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавское. Сѫж(е) прїинде прѣд нами и прѣд ѹсими н(а)шими молдавскими болѣри, великими и малими, Косте с(ы)нъ Врънченѣсе, за ег(о) доброю волѣ, иеким непонѹжден, а ни присилован, и продал ѡт правою свою ѡти(н)нѹ и дѣднинѹ, два фалчи за виногради въ Гор Г(о)сп(о)д(и)нѹ, что тѣх воиодради вило емѹ викѹпленїе ѡт Леицоае. Таа ѡн продал шюринѹ ег(о) Дѹмитрашко Шептелич, двѣ сто и двадесѣт тал(ери) личних.

И въстал сѣ Дѹмитрашко Шептелич и заплатил исплъно тѣх двѣ сто тал(ери) ѹ рѹки Косте, с(ы)нъ Врънчанѣсе, ѡт прѣд нами.

Тѣм радї, г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми, тако ѹвидѣхом доброволно токмежѹ и платѹ исплъно, и ѡт нас дали и потвръдили есми слѹзѣ наш Дѹмитрашко Шептелич на тѣх двѣ фалчи виногради ѹ Котнар въ Гор Г(о)сп(о)д(и)нѹ и потвръжденїе ї викѹпленїе, непорѹшенни николиж(е) въ вѣки, прѣд сим листом и(а)шим.

И нн да сѣ не ѹмишлет.

Пис(а) ѹ Сѹч(аве), л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃л҃г҃ м(е)с(яца) ф(е)в(рѹариє) ѳ҃і д(ь)ни.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Дѹмитрашко Щєфан вел лѡг(о)ф(е)т <m.p.>.

† Симиѡн <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Coste fiul Vrâncenesei, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a vândut din dreapta lui ocină şi dedină două fălci de vie în Dealul Domnesc, care aceste vii i-au fost cumpărătură de la Lenţoaie.

Aceasta el a vândut cumnatului său Dumitraşco Şeptelici, <cu> două sute şi douăzeci de taleri număraţi. Şi s-a sculat Dumitraşco Şeptelici şi a plătit deplin aceşti două sute taleri în mâna lui Coste fiul Vrâncesei, dinaintea noastră.

Pentru aceasta, domnia mea dacă am văzut tocmeala de bunăvoie şi plata deplină am dat şi de la noi şi am întărit slugii noastre Dumitraşco Şeptelici aceste două fălci de vie la Cotnari în Dealul Domnesc ca să-i fie şi de la domnia mea danie şi întărire şi cumpărătură neclintite niciodată în veci înaintea acestei cărţi a noastre. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Suceava, anul 7133 <1625> luna februarie 19 zile.

† Domnul a poruncit.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Simion <a scris>.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, XLII/17. Orig., hârtie difolio (32x20,5 cm.), filigran, cerneală cafenie, pecete domnească aplicată, căzută.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.320-321, nr.425 (trad. rom.).

277 1625 (7133) februarie 20, Suceava

Noi Radul v(oie)vod, cu mila lui Dumnezău, domnu Ţărâi Moldovii. Iată au venit înnainte noastră şi înnainte boierii Moldavii noastre, mari şi mici, Candachie giupâneasa lui Goe ce au fostu vor(ni)c şi s-au jăluit cu mare jalobă, pentru Apostol ce-au fostu pârcălabu, pentru o parte de moşie, a patra parte din satul Buruieneşti, ce iaste pre Sirétu, în ţinutul Romanului, care acestu Apostol au fost cumpărat-o de la Dumitraşcu Pârvul. Deci jăluindu jupâneasa Candachie asupra acestui Apostol, zicându că nu poate ea să trăiască cu dânsul într-acel sat, iar mai ales că ea iaste cumpărătoare întru acel sat, cu multă vreme mai nainte decât acest Apostol şi ea vra să întoarcă banii lui Apostol.

Pentru aceea, domnie mea, dinpreună cu tot Sfatul nostru, stându, am giudecat pre dânşii, după lege ţărâi şi aşa am aflat a fi lor cu cale şi cu lege, cum că să cuvine giupânesăi Candachii a întoarce lui Apostol toţi banii înnapoi şi să să de acel satu Buruineşti numai întru a ei stăpânire de vreme că ale ei cumpărături sânt mai nainte cu multă vreme.

Pentru aceea, i-am pus ei zi sorocu până în trei zile ca să întoarcă lui Apostol toţi banii înnapoi. Deci a trie zi, viindu giupâneasa Candachie, au pus toţi bani lui Apostol deplin înnainte Divanului domnii mele: doao sute de talere de argint; şi acest Apostol, însuş el cu mânile lui, numărându toţi banii, i-au luat înnainte domnii mele.

Aşijdere şi dresăle de cumpărătură ce le-au avut Apostol de la însumi domnia mea, pre ace a patra parte din satul Buruineşti, aşijdere s-au dat în mânile Candachii giupânesăi, înnainte noastră.

Pentru aceea, domnie mea încă am dat şi de la noi şi am întărit aceştii de mai sus arătată, giupânes(ei) Candachii a lui Goe ce-au fost vor(ni)c, pre această de mai sus zisă parte de ocenă din satul Buruineşti, a patra parte, care ea osăbit, sângură o au răscumpărat de la acel Apostol pentru ca să-i fie ei şi de la noi moşie, şi uric şi întăritură, cu tot venetul, neruşăită niciodinioară, în veci.

Şi altul nime să nu s(ă) amestece preste hrisovul domnii mele.

S-au scris în Suceava, la anii 7133 <1625> fev(ruarie) 20.

Însuş domnul au poruncit.

Dumitraşc(o) Ştefan vel log(o)f(ă)t.

Bibl. Acad. Rom. – Bucureşti, Ms. rom. nr.13, f.50 v. Copie rom. din 1796 octombrie 14, în condica M-rii Bărboiu, scrisă de Costantin Polimaz logofăt.

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Bianu, *Catalogul ms. rom.*, I, p.57 (rez.); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.321-322, nr.426 (trad. rom. din 1796 octombrie 14).

278 1625 (7133) fevruarie 20, Buceaci

Eu, giupăneasa Mariia Chiriţo(a)e a răpăusatului Chiriţei Dumitrachii postelnicu Pale(o)log, dau ştire cu ceastă scrisoare a mea cum eu, văzind slujba cestui vornic, anume Mardarii, ficiorul Tomei ce-au fost vornic în Botăşeni, cum mi-au slujit cu direptul dentru pru(n)ciia sa şi-n ţară striină, în Ţara Leşască, până şi l-am însurat den casa nostră, pentru ceia eu m-am sculat şi l-am miluit cu un loc de ocină ce-au fost cumpărătură direaptă a nostră, anume Ghermăneştii, în ţănutul Orheiului, de la Ghermănescul diiacul şi di la toată rudia lui, pentru 200 taleri de argint, cum mai bini vor spuni diresele carele i-am dat: unul de la Erimiia vod(ă), altul de la Simion vodă, al treilea a boerilor de mărturie ce-au făcut dentru cine s-au cumpărat.

Pentru ceia, să hie lui Mardarii, ficiorului nostru, dereaptă ocină şi dare de la noi, ca să n-aibă nimea a să mesteca. Ca să să ştie.

Въ лѣто ϛ҃зр҃лг҃, пис 8 Бѳчач, м(ѣ)с(ѧ)ца фєвр(арiє) к҃ дни.

După Sava, *Doc. Orhei*, p.64-65, nr.57. Text după orig. de la Bibl. Acad. Rom. – Bucureşti, CXL/202 (în prezent rătăcit).

279 1625 (7133) februarie 20, Suceava

† Иѡ Радѳл воєвод(а), Божiєю милостiю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Сѫж(є) прiидошѧ прѣд нами и прѣд въсѣми нашими мѡлдавскими болѣри, великими и малими, м(о)лєвник наш їєгѳмен и весь сѣвѡр wт с(вѧ)таа мѡнастир Сѳчевиц, идеж(є) єст храм Вьскрсенiє Г(оспод)а Б(ог)а и спаса нашего I(сѳс)ѳ Х(рист)а и сь єдин посел wт Ладєпански Землѣ wт пана Стефана Потwцскаго старости Камецкаго и тѣгали сѣ лицем прѣд нами и wт прѣд въсего Сьвѣта нашего сь м(о)лєбници нашими калѳгери wт с(вѣ)таа мѡнастир Сwлка идеж єст храм С(вѣ)тиχ прѣχвалныχ и прьвопрѣстwлниχ и вьрχwвныχ Ап(осто)ль Петра и Павла ради нѣкиχ селwвє на имѣ Бадєвц и Дрьгьнецiiи и Кранничѣцiiи (и) Иванчикwвци и Пьрльшани что 8 волwст Сѳчавскаго, чтw тiи селwвє прѣжде бѣше правiи г(ос)п(о)дарскiи и називаахѳ сѣ wт wкwл Бадєвци, а потом иχ дал Стефан вwєвwд Тwмшевич своеи новосьзданнѣи с(вѣ)тѣи мѡнастир Солцѣ и ѳтерьдил иχ сь привилiїа и сь великим страшним клѣтвам, п<р>инесwшаχ и калѳгери wт

www.dacoromanica.ro

Сѫчевици един ѫрик за дааніѣ и милованіѣ wт Сїмїѡи вѡеводи иа тѣх виш(є) писанных селѡве, але подписаниа рѫк Сїмїѡиа вѡевѡд не вил вь тѡм привилїи и не wврѣтал сѣ аж его сьтворила г(оспо)джа его Маргита сьмрта его.

Ино мы сѫдихѡм и сь с(вѣт)лим (wтцим) нашим мѡлдавским сь архїепископ кир Анастасіе митрополитѡм Сѫчавским и кир Аѳанасіе епископ Ромаискіи и кир Евлогіѣ епископ Радовскіи и кир Павел епископ Хѫшкіи и сь въсѣми нашими волѣри великими и малими ещеж(є) молевиици и калѫгери wт виш(є) реченаа мѡнастир Сѡлка прѣд стариш и прѣд нас многых людіи старих и дѡбрих и воины прѣдних wт двѡр г(оспо)д(ст)ва ми wт школиых меџїаш и едино гласио свѣ(дє)телствѡвали сь их д(ѫ)шам прѣд г(оспо)д(ст)ва ми и прѣд въсего сьвѣта нашего како ие дрьжали калѫгери wт Сѫчевици николиже тѫх селѡве вишписаниых на имѣ Бадеѫци и Дръгънеци и Краиничеци (и) Иваичиковци и Пьрлъшаии ии при дни Сїмїѡи Моχила вѡевод ни вь дни сына его Михаила воевѡд, аии вь дни Костаитина воевѡд, ии вь дни брата его Алеѯандра воевѡда сыиове Еремиа Моχила воевѡд.

Ино г(оспо)д(ст)ва ми видѣвше толикиχ людіи стариχ и дѡбриχ и воини прѣдиих свѣд(є)телствѫщих сь их д(ѫ)шам, ѩко ие дрьжали калѫгери wт моиастир Сѫчевиц николиже тѫх селѡве и видѣвши и тот ѫрик wт Сїмїѡи воевѡд иесѫщи вь иего подписаніїо рѫк его и сьтворен по сьмрти его wт г(оспод)жа его Маргита сь ѫхицреніем, г(оспо)д(ст)ва ми и сь нашего Сьвѣта ие ѫвѣриχѡм его нѫ wбаче ѫвѣриχѡм wтцим и молевиици наши епископи виш(є) реченїи и толикиχ вѡлѣри и вѡиии прѣдниχ wт двѡр г(ос)п(о)д(ст)ва ми и миож(є)ство люди стариχ wт школиих селах, а г(оспо)д(ст)ва ми сѫдихѡм их праведно сѫдом по wвычаю земском(ѫ), како да имаютъ дрьжати тѫх выш(є) реченных селѡве виш(є) писаниїи молевиици наши м(о)нахи wт с(вѣ)таа моиастир Сѡлка и опроводили сѣ и поставили совї феріѣ прѣд нами, а м(о)лебиици наши калѫгери wт Сѫчевици wии зѡстали wт въсего нашего закѡиа и тот ѫрик их неправедны ещеж wврѣтихѡм емѫ закѡи да сьрѣзаи бъдет прѣд Диваиѡм г(оспо)д(ст)ва ми иѫ посла пади несьрѣзахѡм его занеж реч wии тѡт привилїѣ да емѫ паи Стефан Потоцкіи старостѣ Каменицкіи, да так въ пѧт wт нашего кь иемѫ сего ради его да проѯавит сѣ тѡт привилїѣ вь иѣкиχ врѣменах да ие вѣрѫат сѣ никогдаже и да ие имает никтѡ довивати сь ним николиже на вѣки вѣчны.

Того радї, да ест и wт г(оспо)д(ст)ва ми тїи виш(є) писаниїи селѡве на имѣ Бадеѫци, и Дрьгъиеци, и Краиничѣци, (и) Иваичиковци, и Пьрлъшаиї, что ѫ волѡст Сѫчавскѡго, виш(є) речениым молевиником нашим м(о)нахѡм wт с(вѣ)таа мѡнастир Сѡлка да вѫдет и wт иас дааніѣ и милованіѣ и потвръжденіѣ, ѫрик и wтииа иепорѫшено, им, николиже на вѣки вѣчнѣи.

А кто сѣ покѫсит и дръзнет раз(орити) wт наше дааніѣ и потврьжденіѣм, таковы да вѫдет проклѣт и триклѣт wт Г(оспод)а Б(ог)а сътворшаго (нибо) и своим земли и wт Пр(ѣчис)таа Б(о)го М(а)т(є)рь Х(ристо)вѣ и wт вес с(вѣ)тых Ап(остол)ь и wт ⁘ (є)ѫ(аи)г(є)листи и wт ⁘ С(вѣ)тых Сѡтець Никеискиχ, да имает част сь Ідѡж прѣдателем Х(ристо)вѫ вь везкѡнечным мѫки, амии.

ѫ Сѫчав(ѣ), в(ъ) л(ѣ)тѡ ⁘ фев(рѫаріє) ⁘.

Иѡ Радѫл воевод(а).

www.dacoromanica.ro

Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, rugătorul nostru egumenul şi tot soborul de la sfânta mănăstire Suceviţa, unde este hramul Învierii Domnului Dumnezeu şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, şi cu sol din Ţara Leşască de la panul Ştefan Potocki, starostele din Cameniţa, şi s-au pârât de faţă înaintea noastră şi înaintea întregului nostru Sfat cu rugătorii noştri călugări de la sfânta mănăstire Solca, unde este hramul Sfinţilor, prealăudaţilor şi întâi şezătorilor şi de frunte Apostoli Petru şi Pavel, pentru nişte sate, anume: Badeuţi şi Drăgăneşti, şi Crainiceaşti şi Ivancăuţi, şi Pârlăşani, care sunt în ţinutul Sucevei, care acele sate de mai înainte au fost drepte domneşti şi s-au chemat de ocolul Badeuţi, iar pe urmă le-a dat Ştefan voievod Tomşa sfintei sale nou zidite mănăstiri Solca şi le-a întărit cu privilegiu şi cu mare şi straşnic blestem, aducând şi călugării de Suceviţa un uric de danie şi miluire de la Simion voievod pe acele mai sus scrise sate, dar mâna iscălită a lui Simion voievod n-a fost pe acel privilegiu şi nu s-a găsit, întrucât l-a făcut doamna Marghita după moartea lui.

Deci noi am judecat şi cu luminaţii părinţi ai noştri moldoveni: cu arhiepiscopul chir Anastasie, mitropolitul de la Suceava, şi chir Athanasie, episcopul de Roman, şi chir Evloghie, episcopul de Rădăuţi, şi chir Pavel, episcopul de Huşim, şi cu toţi boierii noştri, mari şi mici, şi încă rugătorii şi călugării de la mai sus zisa mănăstire Solca înaintea unora mai în vârstă şi înaintea noastră a multor oameni bătrâni şi buni şi oşteni de frunte de la curtea domniei mele, megieşi de primprejur şi într-un glas au mărturisit cu sufletele lor înaintea domniei mele şi înaintea întregului Sfat al nostru că n-au stăpânit călugării de la Suveviţa niciodată acele sate mai sus scrise, anume: Badeuţi, şi Drăgăneşti, şi Crăiniceşti, şi Ivancicăuţi, şi Pârlăşani, nici în zilele lui Simion Mohila voievod, nici în zilele fiului lui, Mihail voievod, nici în zilele fratelui său Alexandru voievod, fiii lui Eremia Mohila voievod.

Deci domnia mea, văzând atâţia oameni bătrâni şi buni şi oşteni de frunte mărturisind cu sufletele lor precum n-au stăpânit călugării de la mănăstirea Suceviţa niciodată acele sate şi văzând şi acel uric de la Simion voievod nefiind iscălit de el cu mâna lui şi făcut după moartea lui de doamna lui, Marghita, cu înşelăciune, domnia mea şi cu tot Sfatul nostru nu l-au crezut, ci totodată i-am crezut pe părinţii şi rugătorii noştri episcopii mai sus zişi şi pe atâţia boieri şi oşteni de frunte de la curtea domniei mele şi mulţimea de oameni bătrâni din satele de primprejur, iar domnia mea i-am judecat cu dreaptă judecată, după obiceiul pământului, precum au să stăpânească acele mai sus zise sate mai sus scrise rugătorii noştri, călugării de la sfânta mănăstire, şi s-au îndreptat şi şi-au pus ferâie înaintea noastră, iar rugătorii noştri călugări de Suceviţa ei au rămas din toată legea noastră; şi acel uric nedrept al lor încă i-am găsit lege să fie rupt înaintea Divanului domniei mele, dar după sfat nu l-am rupt, căci ei au zis că acel privilegiu li l-a dat panul Ştefan Potocki, starostele de Cameniţa, şi iarăşi de aceea dacă s-ar ivi în calea noastră oarecare vremuri acel privilegiu să nu se creadă niciodată şi să nu aibă a dobândi cu el niciodată în vecii vecilor.

www.dacoromanica.ro

De aceea, să fie şi de la domnia mea acele mai sus scrise sate, anume: Badeuţi, şi Drăgăneşti, şi Crainiceşti, şi Ivancicăuţi, şi Părlăşani, care sunt în ţinutul Sucevei, mai sus zişilor noştri monahi de la sfânta mănăstire Solca, ca să fie şi de la noi danie şi miluire şi întărire uric şi ocină, neclintit, lor, niciodată, în vecii vecilor.

Iar cine s-ar ispiti şi va îndrăzni să radă din dania şi întărirea noastră, unul ca acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat şi de trei ori afurisit de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi pământului său, şi de Preacurata Maică a lui Dumnezeu Hristos şi de toţi Sfinţii Apostoli şi de 4 Evanghelişti şi de cei 318 Sfinţi Părinţi de la Nicheia, să aibă parte cu Iuda vânzătorul lui Hristos, în nesfârşite chinuri, amin.

La Suceava, în anul 7133 <1625> feb(ruarie) 20.

Io Radul voievod.

Arh. St. Suceava, Fond personal II/6, Ms. Teodor Balan, *Documentele mănăstirilor din Bucovina*, V, p.321-324. Transcriere după orig. sl., hârtie, pecete timbrată, de la colonel Eugen Gh. Reus-Mârza.

Trad. rom. (cu unele erori), la p.324-326, şi scurtă notă bibliografică, la p.327.

Idem, M-rea Putna, II/19, p.37-38, nr.31 (rez.).

Arh. St. Cernăuţi, Fond 115, opis 10, nr.36, p.42-44 (trad. germ. din 1782 ianuarie 3, Suceava, de M.Lopeischi).

EDIŢII: Wickenhauser, *Solka*, p.92-93, nr.30 (trad. germ.); Mazerean, *Condica m-rii Solca*, p.30, nr.3 (rez.); Costea, *Solca*, p.212-214, nr.24 (trad. rom. după Wickenhauser); Dragnev ş.a., *Moldova*, III, p.174-178, nr. 86 (trad. rusă după trad. germ. de la Arh. St. Cernăuţi şi trad. rom. cu litere ruseşti).

280 1625 (7133) februarie 21, Suceava

† Иw Радѹл воєвода, Б(о)жїєю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскоє. Ѡж(є) г(о)сп(о)д(ст)во ми дали и потвръдили єсми кнѣгини Мърики, дъщи Кръстѣ бив вел дворник, своєи правaа wтнинaа и дѣднинaа wт половина село Блъжѣри wт нижнѣа част что се изберет wт гдє се зовет на вѹар, что на Брълад҃ѣ, ѕ волост Текѹч, и съ врѣд за млин ѕ Брълад wт исписок за викѹпленїє, что имал wт(ь)цѹ еи Кръстѣ дворник wт Єремїїа Могилаа воєвода, еже бѣше емѹ викѹпленїю wт Iwн, и wт Ненеѹ, и wт Гѹцѹл, и wт Фътѹл, ѕси внѹци мош[1] Бъшиаг, и тиже wт Митютелѹл, и Москин, и Бъскан, и Чокин, и Яндрею, и Тома пакиж(є), ѕнѹкове мош[1] Бъшиаг, wт испривилїє за мартѹрїє что имал wни wт Iwан воєвода.

Тѣм радї, и wт господство ми дали, и потвръдили єсми кнѣгини Мърики на таа част за wтинѹ wт село [Б]Блъжѣри, что на Брълад҃ѣ, ѕ волост Текѹч, и

www.dacoromanica.ro

съ вр8д за млин 8 волост8 Брълад[2], такоже да ест ем права штинна, и дѣдинна, и исписок, и потвръжденїе съ въсѣм доходом, непорѵшен8 неколиже на вѣки.

Ин да се не 8мишают.

8 С8чавѣ, ꙗ҃ зр҃л҃г҃ февр8арїе к҃а҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ рече.

Д8митрашко Щефан вел лвгофет <m.p.>.

† Тома <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit cneaghinii Măriica, fiica lui Cârstea fost mare vornic, dreapta ei ocină şi dedină din jumătatea satului Blăjeri din partea de jos, ce i se va alege de unde se cheamă la Buiar, care e pe Bârlad, în ţinutul Tecuci, şi cu vad de moară pe Bârlad, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut tatăl ei, Cârstea vornic, de la Eremia Moghila voievod, care îi era <şi> lui cumpărătură de la Ion, şi de la Gogul şi de la Fătul, toţi nepoţi ai lui moş[1] Băşmag şi, de asemenea, de la Mititelul, şi Moschin, şi Văscan, şi Ciochină, şi Andrei şi Toma, iarăşi nepoţi ai lui moş[1] Băşmag din privilegiul de mărturie pe care l-au avut ei de la Ioan voievod.

De aceea, şi de la domnia mea am dat şi am întărit cneaghinii Mărica această parte de ocină din satul Blăjeri, care e pe Bârlad, în ţinutul Tecuci, cu vad de moară în ţinutul Bârlad[2], ca să-i fie dreaptă ocină şi dedină şi ispisoc şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Altul să nu se amestece.

La Suceava, 7133 <1625> februarie 21.

† Însuşi domnul a spus.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt <m.p.>.

† Toma <a scris>.

Muzeul Naţional de Istorie - Bucureşti, XX/26. Orig., hârtie, pecete domnească mijlocie aplicată în ceară roşie, stricată.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.322, nr.427 (trad. rom.).

[1] Aşa în orig.

[2] Greşit, în loc de Текѵч (Tecuci).

281 1625 (7133) februarie 23, Suceava

† Ию Радѵл воєвода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавское. Сѫж(є) прїинде прѣд нами и прѣд нашими волѣри слѵг(а) наш Кондрѣ пѫх(ърничел), зетѵ Бас(и)лїе, и съ єдин запис за свѣд(є)телство и раздѣлѣнїю ѡт

www.dacoromanica.ro

Иѡнашко Бъзъчаиѳл ап(род) и ѡт Дръгич Сълъцѣнѳл пит(ар) и ѡт Лѳпѳл Ѧпрод писаѧци и свѣд(є)тевствоѧци како прїиде прѣд ним Игнатїе калѳгер съ братїѧми своими, Глигорїе, и Лазор, и Янѳшка, дъщи Вас(и)лїе, и раздѣлили сѣ ѡни между ними ихъ права ѡтн(и)на и дѣдн(и)на, половиа село Превтещ(и) что на Шомѳз, ѳ волост Сѳчавскои, и достало сѧ въ част Игнатїе калѳгер и внѳки своемѳ, Янѳшки ѡт потощѣ село ѳ виш(є) ѡт глав Ръпшора маткѳ тое рѣкѳ, даже до един стлъпѳ въ Кращ(и) дорогѳ ѡт виш(є). Сїѫ ест част Истратїе калѳгер. Ѧле част Янѳшки почает сѧ ѡт къ млин ѡт тот стлъпѳ ѳ инжиое, и ѡт толѣ маткѳ влъчели даж(є) до въдѳлеци тое потокѳ ѳ дорог. И ѡт дорогѳ просто через един ѳнгишо что с(ѧ) чиинт тиж(є) дѡ маткѳ тое рѣкѳ и ѡт къ ливадѳ по где же вѣше ватрѳ ѡт вѣки. Ѧле въ част Лазор и Глигорїе достало сѣ им половиа ѡт тое половинѳ село ѡт къ цр(ъ)ков съ двор и съ ливадѳ подли Шомоз маи иниж(є) за двор.

Ино ми видѣвше тот запис за свѣд(є)телство ѡт толикиѫ люди добри, а ми вѣроваѫом иѫ и ѡт г(о)с(по)д(ст)в(а) ми еще дали и потвръдили есми слѳѕе нашемѳ Коидрѣ пъх(арник) и жини си, Янѳшки, на тоа част ѡтн(и)нѳ еж(є) есть виш(є) писана ѳ знамени, ꙗкож(є) да ест им права ѡтн(и)на и дѣдн(и)на исписок и потвръжденїю съ въсѣм доходом, непорѳшенѳ неколиж(є) иа вѣки вѣчниѫ.

ѳ Сѳч(авѣ), ҳ҃ѕ҃рл҃г҃ фев(рѳарие) кг҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Дѳмитрашко Шефан вел лѡг(о)ф(є)т ѳч(и) <m.p.>.

† Тома <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră, Condrea păhărnicel, ginerele lui Vasilie, cu un zapis de mărturie şi împărţeală de la Ionaşco Băzăceanul aprod şi de la Drăghici Sălăgeanul pitărel şi de la Lupul aprod, scriind şi mărturisind că au venit înaintea lor Istratie călugărul cu fraţii săi, Gligorie şi Lazor şi Anuşca, fiica lui Vasilie, şi şi-au împărţit între ei dreapta lor ocină şi dedină, jumătate din satul Preuteşti, ce este pe Şomuz, în ţinutul Sucevei.

Şi a căzut în partea lui Istratie călugăr şi a nepoatei sale, Anuşca, de la pârâul satului în sus, de la capul Râpşoara pe matca acelui râu până la un stâlp la marginea drumului de sus. Aceasta este partea lui Istratie călugăr.

Însă partea Anuşcăi începe de la moară, de la acel stâlp în jos, şi de acolo, pe matca Vâlcelei, până la văduleţul din acel pârâu, la drum, şi de la drum de-a dreptul peste unghişor ce se face de asemenea până la matca acestui râu şi spre livada pe unde a fost vatra din veci. Însă în partea lui Lazor şi Gligorie a căzut jumătate din acea jumătate de sat dinspre biserică, cu curtea şi cu livada lângă Şomuz, mai jos de curte.

Deci noi, văzând acel zapis de mărturie de la atâţia oameni buni, noi i-am crezut şi de la domnia mea încă am dat şi am întărit slugii noastre, Condrea

www.dacoromanica.ro

păhărnicel, şi soţiei sale Anuşcăi, această parte de ocină, care este mai sus scrisă în semne, ca să le fie dreaptă ocină şi dedină, ispisoc şi întărire cu tot venitul, neclintit de nimeni în vecii vecilor.

În Suceava, 7133 <1625> februarie 23.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Toma <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, LVIII/2. Orig., hârtie difolio (31,5x19,7 cm.), filigran, rupt la îndoituri, pecete domnească mijlocie, aplicată în ceară roşie, stricată. Cu două trad. vechi.

Ibidem, XXXVI/13, nr.1 (menţ. de la mijlocul sec. XIX).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.322-323, nr.428 (trad. rom.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.63, nr.229 (rez.).

282 1625 (7133) februarie 23, Suceava

† Adecă eu, Singlitichiia giupâneasa răpăosatului Bilăi vornicul, fata lui Gavril log(o)f(ă)t, însămi pre mine mărturisescu cu ceastă scrisoare a mea cum eu, de bunăvoia mea, de nime nevoită, nici asuprită, socotindu şi luându amente viiaţa şi petrécerea ce am vieţuit şi am petrecut în ceastă lume, înpreună cu giupânu mieu şi am avut şi feciori; ce după cum au fost voia lui Dumnezău, rămas-am singură la bătrânéţele méle, nime din ruda mea sau a giupânu-mieu nu s-au găsit să mă socotească şi să mă grijască. Ce, socotindu şi luându-mă amente în ce chip mă voiu ţinea şi cine mă va socoti la bătrânéţele méle aflatu-s-au un nepot al mieu, din sângel(e) nostru, fiindu anume Dumitraşco logofătul cel mare, feciorul lui Ştefan logofătul, de ne-au socotit până am fost vie pre lume şi în sănătate şi în boale şi, încă după ce voiu ieşi din lume, iar s-au prinsu să mă grijas[s]că şi să mă cumânde, cu tot cu cât trebuiaşte unui om mortu, cumu-i légea în lume.

Iară eu, cu tot ce am avut, mult-puţin, m-am lăsat dumisal(e) şi giupânései dumisal(e) Ziniicăi şi fiilor dumilorsale şi cu un sat, anume Roznovul, ce-i în ţinutul Neamţului, ca să le fie de la mine ocină şi dare cu tot venitul.

Care sat în multe chipuri s-au ispitit şi călugării de la Bistriţa ca să-l poată lua de la mâna noastră şi încă şi drése ce-am avut făcute pre acel sat, ni le-au arsu călugării; iar svenţiia ...[1] <Du>mnezău tot au ivit giudeţul svenţii sal(e) cel direptu şi tot ...[1] şi din mâna noastră n-au ieşit ...[1] avut dirése făcute pre-acel sat, de la măriia sa Radul vod(ă) şi şi alt ...[1] toate l<e>-am dat în mâna dumil(or)sale ...[1]

Şi încă alt sat le-am dat, care sat ne-au fost <no>[1]ao cumpără<tură>[1] ...[1] a<nu>[1]me Cămi<leşt>[1]ii în ţânutul Tecuciului, care Dumi<t>[1]ra<ş>[1]c<o> ...[1] de galbeni ...[1] de galbeni ...[1] dintr-un giupănu ...[1] <ai>bă mai mu<lt>[1] a să ...[1]céste sate

www.dacoromanica.ro

ce mai su<s>[1] ...[1] să le fie dumilorsale şi cuconilor dumilorsale ocină şi m<oşie>[1] cu tot venitul neclă<ti>[1]tă nici dănăoar<ă>[1] în véci.

Iar cine s-ar ispiti, din ruda mea sau a giupânu-mieu, a face vreun val dumilorsa<le>[1], sau cuconilor şi va vrea a să mesteca, acela om să aibă singur pre H<ristos>[1] pârâş la giudeţ, cându va giudeca svenţiia sa toată lumea.

Şi de cătră mine, de cătră o păcătoasă, încă să hie neiertat, nici în ceastă viiaţă, nici în céialaltă, ce iaste să hie de la giudeţ înnainte.

Atâta scriu şi mărtusisescu cu cest adevărat zapis al mieu, да с(ѧ) знаєт.

8 Сѳчав(ѣ), л(ѣ)т(о) ꙗ҃рл҃г ѳєв(ρѳарїє) кг҃.

† Eu, Singlitichiia, am scris cu mâna mea.

† Аз, Ѳрсенїє лог(о)ѳ(є)т, писал.

Arh. St. Iaşi, Documente, D/15. Copie din sec. XVIII.

Ibidem, DCCXCI/442, f.382 r.-v. (copie din prima jumătate a sec. XIX); ibidem, CCLIX/1 (rez. într-un opis din 1806 septembrie 1).

EDIŢII: Stoide şi Turcu, *Doc. Neamţ. (sec. XVI-XVIII)*, p.15-16 (copia din prima jumătate a sec. XIX); *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.323-324, nr. 429 (copie).

[1] Rupt.

283 1625 (7133) martie 1, Todereşti

† Adecă eu, Flori ...[1] Capşa den Todereşti, de ţinutul Cârligăturei, şi cu ficiorii mei, însumi mărturisescu, cu cest zapis al mieu, cum eu, de a me bunăvoie, de nimene îndemnatu, nici de o înpresurătură, vândut-am a me direaptă ocină şi moşie, neşte case ale mele den sat <de>[1]n Todereşti, cu câtă moşi<e> să va <a>[1]lege partea me den satu den Todereşti, den tot locul şi den vatra satulu<i>, şi den ţarină, şi dentr-apă, şi den pădure şi den tot locul, vândutu-am lui Manule, dereptu doodzeci şi cinci de taleri, bani buni.

Derept aceea, ca să hie lui moşie şi ocină dereaptă, în v<eci>[1] şi fămeiei sale şi cuconilor. Şi nime dentru <sem>[1]inţiia noastră, netocma eu sau feciorii miei, să <nu aibă>[1] a să scula, în vro vréme, să întoarcă acéste case şi a<cest>[1] loc.

Şi în tocmala noastră, când am vândut, fost-au frat(e)le mieu, Cârstelei şi giupânul Neniul vătavul cel mare de ţinutul Cârligăturii, şi popa Gligorie şi Gherghiţă diiac.

Şi eu, Dumitraşco F<ulger>[1] diiac, am scris, ca să să ştie.

8 Тодерешци, в(ъ) л(ѣ)т(о) ꙗ҃рл҃г март(їє) а҃.

Аз, Неніол vătav Cârligăturii, искал <m.p.>.

Попа Глигорїє пис(ал) <m.p.>.

www.dacoromanica.ro

Аз, Гиѡргицъ, и<с>кахъ <m.p.>.

Аз, Дѡмитрашко Фѡлцер, искал <m.p.>.

Аз, Иѡрдакїе, искахъ <m.p.>.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, VIII/7. Orig., hârtie difolio (29,5x19 cm), rupt la îndoituri, restaurat, cerneală cafenie, cinci peceţi inelare: două aplicate în cerneală cafenie şi trei în cerneală neagră, toate neclare.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, ms. M. Costăchescu, <*Doc. mold. de la Radu Mihnea vv.*>, nr. 1835 (400), fi.6971-6972 (transcr. după orig.)

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, I_2, p.167-168, nr.98 (orig.); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.324-325, nr.430 (orig.).

[1] Rupt.

284 1625 (7133) martie 1

7133 <1625> mart(ie) 1.
Zapisul lui Ivaşcu pentru Hreasca.

Arh. St. Bucureşti, A.N., MMDXVIII/17, nr.35. Menţ.

EDIŢII: Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, *Colecţia Achiziţii Noi*, I, p.73, nr.1000 (aceeaşi menţiune).

285 1625 (7133) martie 1, Suceava

† Єто аз, Кръжеѡ столник, şi Ivaşc(cu) cu fieiu mieu scris-am şi mărturisim cu cest zapis al nostru cumu am vândutu noi un sălaş de ţigani, anume Luca cu fămeia lui şi cu trei feciori ai săi dereptu treidzéci de galbeni de aur dumisali lui Pană vistiérnicului ca să-i fie dumisale ţigan şi dumisali şi feciorilor a dumisali.

Şi i-am făcut noi acest(a) în târg în Suceavă acest zapis dintre mulţi oameni să-i hie de mărturie până cându-şi va face zapis domnescu, să să ştie.

Пис(а) ѡ Сучав(ѣ), в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃лг҃ м(а)рт(їе) а҃.

Кръжеѡ стол(ник) искал[1] <m.p.>.

[2]... logofăt <m.p.>.

Ивашко ...[2] искал <m.p.>[1].

Costin postelnic[1].

www.dacoromanica.ro

† Eu, Simion diiacul, am scriş (sic!) <m.p.>.
Gram(a) jitnicer[3], ИСКАЛ.
Юрдакїе ИСКАЛ <m.p.>[1].
Ciogolea <m.p.>[1] ...[3].
<Semnătură grecească>[3].

Arh. St. Bucureşti, A.N., MMDXXXIV/2. Orig., hârtie difolio (29,5x20,6 cm.), filigran, cerneală neagră, şapte sigilii inelare în aceeaşi cerneală şi un sigiliu inelar în fum al lui Cârjeu stolnic, rotund, cu slovele: † ВЛѢ ЗРЛѢ (В(ъ) л(ѣ)т(о) ЗРЛѢ), iar al lui Iordachi <Cantacuzino> având în scut vulturul bicefal.

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.64, nr.230 (rez.); Marcel-Dumitru Ciucă şi Silvia Vătafu-Gaitan, *Colecţia Achiziţii Noi*, I, p.73, nr.999 (rez.).

[1] Sigiliu neclar.
[2] Neclar.
[3] O semnătură grecească neclară şi una românească.

286 1625 (7133) martie 4

Cartea domnului Radu voievod, din anul 7133 <1625> martie 4, prin care rânduieşte pe Ionaşco Avram i Racea, să meargă la Blăjari să aleagă din partea de sus, patea lui Drăgan şi a oamenilor lui, ce o împresoară d(umnea)lui medelnicerul Vasile.

După *Carte de hotărnicie a moşiilor Iveşti şi Torceşti*, p.2, nr.1. Rez. din 1858.

287 1625 (7133) martie 6, Iaşi

† Iată noi, Văsiian feciorul lui Ion Policeanului, şi eu, Vasilie feciorul lui Mănăilî, ВНѮК Purcar[1] de Todereşti, de ţinutul Cârligăturei, înşine noi mărturisim, cu acest zapis al nostru, cum noi, de nime nevoiţi, nici înpresuraţi, ci de a noastră bunăvoie, vândut-am a noastră dereaptă ocină şi moşie de sat de Todereşti, de ţinutul Cârligăturei, toată partea noastră, câtă să va alege, den vatra satului, şi den ţarină, şi dentr-apă, şi den pădure şi den tot locul, vândut-am lui Dumitraşco Fulger diiacul, dereptu doaodzeci şi cinci de zloţi tot bătute, de argintu, şi doi mascuri.

Derept aceea, ca să hié lui ocină şi moşiia şi giupânesei şi coconilor în veci. Şi nime dentru seminţia noastră să n-aibă a scorni vr-o pâră sau să întoarcă această

www.dacoromanica.ro

moşie, căce am întrebat noi de toată ruda noastră, ca să ne-o plătească, acest locu. Şi nime nu s-au aflat, den oamenii noştri, să-l cumpere, fără Dumitraşco Fulger diiacul. Şi ne-au dat toţi banii gata, 25 de zloţi, tot bătuţi de argintu, şi 2 mascuri.

Şi când am vândut, în tocmala noastră fost-au: giupânul Ion ce au fost armaş mare, şi Avram de Ţoţora pivnicérul cel domnescu, şi Crăciun vătavul de feciori a dumisale a hatmanului, şi Grama ce au fost uşériu, şi altu Crăciun, cel bătrân de târgu de Iaşi, şi Calin şi Ionaşco Fanca.

Şi pentru mai mare credenţă şi mărturie, pus-am ale noastre peceţi, şi aceaste mărturii, toţi, peceţile şi iscăliturile, ca să să ştie.

Пис(а) ѯ Їисоχ, лет(о) χ҃зр҃лг҃ март(іе) з҃.

Аврам пивничарюл искал <m.p.>.

Грама искал <m.p.>.

Аврам искал <m.p.>.

Аз, Дѯмитрашко Фѯлцер, искаχ <m.p.>.

<Pe verso, scris în prima jumătate a sec. XIX> 7133 <1625> mai 6. N.7; <de altă mână>: No.8.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, VIII/8. Orig., hârtie (32,7x20,2 cm.), cerneală cafenie, cinci peceţi inelare (trei rotunde şi două ovale), în cerneală cafenie (patru) şi neagră (una), neclare.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, ms. M. Costăchescu, <*Doc. mold. de la Radu Mihnea vv.*>, nr. 1836 (401), f.6793-6795 (transcr. după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, I_2, p.168-169, nr.99 (orig., cu unele greşeli); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.325, nr.431 (orig.).

[1] вн8к Purcar, cuvinte scrise deasupra rândului de altă mână, cu altă cerneală.

288 1625 (7133) martie 8, Suceava

Noi Radul voievod, cu mila lui D(u)mnezeu, domnu Ţării Moldav[v]iei. Iată au venit înnaintea noastră şi înnaintea a tuturor boierilor noştri moldovineşti, a mari şi mici, sluga noastră Iani biv pârcălab şi au adus înnainte noastră mulţi oameni buni şi bătrâni din târgul Sucevii şi megieş(i) de prin pregiur.

Şi au mărturisit înnaintea noastră precum uricul şi ispisoace ce-au avut de cumpărătură, pre un locu de prisacă, cu un heleşteu şi livezi şi înpregiurul acestui loc, una zvârlitură de arc, ce iaste în hotarul târgului Sucevii, între hotarul Arenilor şi înprotiva mitohului armenescu, în ţarina mare.

Care acest loc de prisacă şi heleşteu şi cu livezi iaste lui dreaptă cumpărătură de la Crâstâna preoteasa popei lui Fedor, nepoata popii lui Parţic, drept 140 taleri de argintu. Iar popii lui Parţic i-au fost schimbu cu Petru v(oie)vodu, drept alt loc

www.dacoromanica.ro

de p<r>isacă şi de heleşteu, pre pârâul Răchita Neagră, pre hotarul Ipoteştilor, însă înpreună cu hotarul Cegărenilor şi Teşeuţilor, care i-au fost lui de la Alecsandru v(oie)vod.

Iar după aceea s-au fost făcut şi o moarte de omu pre acel loc de prisacă, ce iaste în dreptul mitohului armenesc, şi toţ(i) oamenii s-au lepădat de acel locu; iar popa Parţic au plătit 50 de boi.

Care acele drese s-au pierdut din mănăstirea Slatina, în zilele lui Mihai v(oie)vod, când atunce au prădat catanile şi mănăstire Slatina şi multă avere au luat dintr-ace mănăstire.

Deci dacă am văzut noi, de la atâţa oameni buni şi bătrâni, mărturisire lor, pre cum că este lui dreaptă cumpărătură acel loc de prisacă şi heleşteu şi livezi, ce mai sus scrie, pre ai săi drepţi bani şi dresăle i s-au pierdut din mănăstire Slatina, iar domnia me văzind am crezut, şi iată dar şi de la noi i-am dat şi i-am întărit mai sus numitului slugii noastre Iane biv pârcălab şi giupânesii lui, Nastasii, fata lui Sima herar, pre acel loc de prisacă, cu heleşteu şi livezi cu tot venitul, ce iaste în hotarul târgului Sucevii, între hotarul Arenii, în ţarină şi în dreptul mitohului armenesc, ca să-i fie dreaptă ocină şi cumpărătură şi întăritură şi uric neruşuit nici odinioară.

Şi alţii să nu să amestice.

S-au scris în Suceava, 7133 <1625> martie 8.

Domnul au zis.

Dumitraşc(u) vel logofăt au învăţat.

Borăleanul <a scris>.

Arh. St. Iaşi, Documente, CCCXXXIX, p.783, nr.1. Copie în Condica Mitropoliei Moldovei din 1818 noiembrie 10, scrisă de Theodor Gaşpar diac de divan.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.326, nr.432 (aceeaşi copie); *Suceava, Documente,* p.244-245, nr.105 (aceeaşi copie).

289 1625 (7133) martie 9, Suceava

† Иw Радѹл воевода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Землї Мwлдавскои. Wж(е) прїиде прѣд нами и прѣд нашеми мwлдавскїи волѣри, великими и малими, слѹга и(а)шемѹ Динган пъхърничел wт село Wтец(и), волост Яджѹдскомѹ, съ едии запис за свѣдителство wт людї добрїх слѹги г(о)сп(о)дръскиx, имѣ Вас(и)лїе пъх(ърничел) wт Гълещи, и Вас(и)лїе мед(елничер), и поп Глигорїе wт там, и Тодер, и Верѣнцѧ и wт инших многи людї добриx и стаарїи сице, писѹщаѧ и свѣдителстоѫа въ ним wкож(е) кѹпил виш(е) реченномѹ слѹг(а) и(а)ше Динган wт третое част за wти(и)нѹ тритаа част

www.dacoromanica.ro

wт Пъраска, дъцıа Исак, вн8ка поп Кр(и)ст҃а, пр҄ѣв8н8каа Бълачови, wт село Cотеци, съ вес приход ем҃ что с(҃а) изверв8т.

И такожди к8пил част за wтн(и)н8 Iwнови и брат его, Шефан, с(ы)нове Сак8л тиж(є) wт тог(о) села Cотеци ради҄ единнадесм҃т 8гарскиx злат҄ї и заплатил иx глави wт н҄ѣкаа лъкавaа из р8киx Д8митр8 Ск8...[1] дворник съ вес приход ем҃ что с(҃а) изверот wт царин(ъ) и wт вѣтро селою ...[1] и wт млен, и wт лѣсаа и wт садове.

И тиж(є) к8пил част за wтн(и)н8 ...[1] wт Влас Вишеск8л ради҄ ...[1] 8ги злати.

И тиж(є) к8пил въсѣ част за wтн(и)н8 Текли дъцıа Циган, вн8ка Кр(ъ)ст҄ѣ, част wт на потоци Соходолаа, что с(҃а) еи изверет ради҄ два 8ги злати, тиж(є) wт тог(о) села Cотеци(и).

Ино вид҄ѣвше тот запис за св҄ѣдителство wт толикиx люд҄ї добриx сл8ги г(о)сп(о)д(а)ръски вѣровали есми и wт нас дали и потвръдили есми сл8зи наш виш(є) пред҄ реченним Динган пъх(ърничел) на т҄ѣх виш(є) писаниx въсѣ част҄ї за wтн(и)н8 и вик8плен҄їе съ въсем доходом ем8 и д҄ѣтем ем8 непорв8шен8 николиж(є) на вѣки.

И ин да с(҃а) не 8мишает пр҄ѣд сим листом н(а)шим.

Пис(а) 8 Соучав(є), в(ъ) л(҄ѣ)т(о) ҳ҃зр҃л҃г҃ март ☉.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Д8митрашко Шефан лwг(о)ф(ъ)т 8ч(и) <m.p.>.

† Л8коч 8р(икар) <писал> .

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră Dingan păhărnicel din satul Oteşti, ţinutul Adjud, cu un zapis de mărturie de la oameni buni, slugi domneşti, anume: Vasile păhărnicel din Găleşeşti, şi Vasile medelnicer de acolo, şi popa Gligorie de acolo, şi Toader, şi Verenţea şi de la alţi mulţi oameni buni şi bătrâni, astfel scriind şi mărturisind în el, că a cumpărat mai sus zisa sluga noastră, Dingan, a treia parte din a treia parte de ocină din satul Oteşti, cu tot venitul ei ce se va alege, de la Părasca, fiica lui Isac, nepoata popii Cârstea, strănepoata lui Bălaci.

Şi, de asemenea, a cumpărat partea de ocină a lui Ion şi fratelui lui Ştefan, fiii lui Sacul tot din <acelaşi>[1] sat Oteşti, pentru unsprezece zloţi ungureşti <şi>[1] le-a plătit capetele pentru o faptă rea, din mâinile lui Dumitru Scu...[1] vornic, cu tot venitul ei, ce se va alege din ţarină şi din vatră de sat ...[1] şi din moară şi din pădure şi din grădini.

Şi, de asemenea, a cumpărat o parte de ocină ...[1] de la Vlas Vişescul pentru ...[1] ughi de aur.

www.dacoromanica.ro

Şi, de asemenea, a cumpărat toată partea de ocină a Teclei, fiica lui Ţigan, nepoata lui Cârstea, partea de la pârâul Sohodol, ce i se va alege pentru doi ughi de aur, tot din acelaşi sat Oteşti.

Deci, văzând acel zapis de mărturie de la atâţia oameni buni, slugi domneşti, am crezut şi am dat şi am întărit de la noi slugii noastre, mai sus înainte zise Dingan păhărnicel, toate aceste mai sus scrise părţi de ocină din satul Oteşti, ca să-i fie dreaptă ocină şi cumpărătură, cu tot venitul, lui şi copiilor <lui>, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Suceava, în anul 7133 <1625> martie 9.

† Însuşi domnul a poruncit.

Dumitraşco Ştefan logofăt a învăţat <m.p.>.

† Lucoci uricar <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CCXCV/208. Orig., hârtie (31x21,8 cm.), rupt, pătat de mucegai, mâncat de carii, lipit pe pânză de mătase, cerneală cafenie, pecete domnească aplicată în ceară roşie, stricată.

Cu două trad. rom: una din 1811 şi alta din sec. XX.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.327, nr.433 (trad. rom.).

---

[1] Rupt în orig.

290 1625 (7133) martie 15, Suceava

† Иw Радѹл воєвода, Б(о)жїєю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Пишем слѹгѣ наш Гиwргы Рошка вив вистїїар и Щефан дїак wт Подовици.

Dau-vă ştire cumu s-au jeluit înnaintea domnii méle Neaniul pârcălab şi Drăguşan diiac şi Ghiorghiţă Dămian, zicându că au o selişte de sat, anume Gémenii, şi au împresurătură întra acel hotar dinspre Oneşti şi dinspre Scobinţéni.

Dereptu acea, deacă veţi vedea cartea domnii méle, iar voi să socotiţi şi să strângeţi oameni buni să le alegeţi hotarul dispre acéle sate cumu le vor spune uricele şi cum vor şti oameni buni şi foarte ...[1] socotiţi acest lucru şi cumu veţi afla mai cu ...[1].

<Писа>[1] ѹ Сѹчав(ѣ),<въ лѣто>[1] ҳ҃зр҃л҃г҃ март(іе) е҃і҃.

Вел лwг(о)ф(є)т ѹчи.

Щефан <писал>.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Galaţi, Fond Bibl. „V.A.Urechia", Documente, sub dată. Orig., hârtie, foarte rupt, pecete domnească alicată în cerneală roşie, neclară.

EDIŢII: *.D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.327-328, nr.434.

[1] Rupt în orig.

291 <1625 (7133)> martie 15, Suceava

† Adecă eu, Titiiana fata lui Gheorghie Albotă, feméia lui Tiron, scriem şi pre mene mărturisescu cu cest zapis al miu, cum eu, de bunăvoia mea, de nimene nevoit(ă), nici înpresurat(ă), am vândut eu o vie, ce au fost acea vie a părintelui miu, Gheorghie Albot(ă), în deal în Laslău, şi den ţélin(ă) ce iaste pre lengă acea vie, giumătate; şi am vândut dumisal(e) Tomei postelnic, derept optudzăci taler(i) bătuţi. Şi acea vie, cându o am vândut, era o vie părăsit(ă).

Deci de acmu înainte, ca s(ă) hie dumisal(e) direaptă ocină şi moşie, şi lui şi ficiorilor dumisal(e). Alţii, de oamenii sau den ruda noastră, nime să nu aibă a să amesteca într-această ocină, nici odănăoar(ă) în veac.

Şi-ntr-această tocmală a noastră au fost câţiva boiari, anume: Lupul logofătul, i Tăutul logofăt, i Pătraşco Ciolpan, Iuraşco Başotă, Dumitraşco Buhuş, Ionaşco Prăjescul şi alţi câţiva oameni buni.

De iasta scriem şi mărturisim.

Şi pre mai mare credinţă ne-am pus şi peceţil(e), să se ştie.

Пис(а) ѕ Сѕчав(ѣ), март(їе) ѣї.

Лѕпѕл лог(о)ф(є)т искал <m.p.>.

Їѕ, Тъѕтѕл лог(о)ф(є)т, искал <m.p.>.

Iuraşco Başotă <m.p.>.

Dumitraşco Buhuş <m.p.>.

Иѡнашко Пръжескѕл искал.

Eu, Tiron, am vândut <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, scris în aceeaşi vreme>: Ѿт болѣри, на єдна виноград ѕ Котнари, ѕ Гор Ласлъѵ, ѡт Ти<ти>[1]ина дъщя Гєѡргїе Лвот(ъ)[2]; писан єст въ ѕрик[3].

<Dedesubt, scris în prima jumătate a sec. XIX>: Fără velet. No.4.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, II/94. Orig., hârtie difolio (30,5x19 cm.), filigran, cerneală cafenie, patru peceţi ineiare (două octogonale şi două rotunde) în aceeaşi cerneală, slab imprimate.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, ms. M. Costăchescu, <*Doc. mold. de la Radu Mihnea vv.*>, nr. 1845 (419), f.6862-6863 (transcr. după orig.).

www.dacoromanica.ro

Anul după doc. de întărire din 1625 (7134) decembrie 13 (v. doc. nr.397).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.328, nr.435 (orig. cu aceeaşi dată).

[1] Omis.
[2] De la boieri, pe o vie la Cotnari, în Dealul Laslău, de la Ti<ti>ana fiica lui Gheorghe Albotă.
[3] este scris în uric

292 1625 (7133) martie 15, Hodorăni

Adică eu, Miron de Grăcina, scriu şi mărturisesc cu acest zapis al mieu cum eu, de bunăvoia mea, de nimene nevoit, nici asuprit, vândut-am a mea dreaptă ocină şi moşie de la sat de la Armăşăni şi am vândut până la Rădiul lui Ţigan şi Rândoaia, vale în sus. Vândutu-le-am aceste drept 180 lei bătuţi, locul tot ales şi stâlpit.

Şi la această tocmală, vânzaré de bunăvoie, tâmplatu-s-au mulţi oameni buni megieşi, anume: Ţigan de Ţâbăneşti, Diaconul de Crăieşti, şi Iuraşcu de Hodorăni, şi Rango de Marnoceni, şi Neniul de Soholeţu şi Done de Mormorăni.

Şi pentru mai bună credinţă, eu, Miron, pus-am pecete mea [mea] degetul şi noi câţi sintem scriş(i) în zapis(ul) acesta care ne-am tâmplat la această tocmală şi vânzare de bunăvoie, pus-am peceţile noastre degitile.

Şi eu, popa Misăilă de Soholeţu, scris-am zapis(ul) acesta, în casa lui Iuraşcu de Hodorăni, ca să să ştii.

7133 <1625> mart(ie) 15.

Eu, Miron[1].

Eu, Ţigan ot Ţibăneşti[1]; Diacon ot Crăieşti[1]; Rangu ot Marmoceni[1]; Iuraşco ot Hodorăni[1]; Done ot Marmorăni[1]; Neniul ot Soholeţ[1].

Arh. St. Iaşi, Documente, DCCXCI/331, f.301 r. Copie din prima jumătate a sec. XIX.
Idem, CCXCVI/8, nr.1 (rez. cu data de zi: 13, într-un opis din 1838 martie 26, Iaşi).

[1] Deasupra numelui, într-un cerc desenat de copist, menţiunea acestuia: „l(ocul) degitul(ui)".

293 <Cca 1625 (7133) martie 15>

Eu, Neniul sân Marco Mutre din Armăşeni, mărturisesc cu acest zapis al mieu cum am vândut a mea dreaptă moşii la sat la Armăşeni la câmpu şi în fânaţ, şi cu vad de moară unde loveşte Bârlăzelul în gura Bârlăzelului[1], în Drăguşani, Lungului drept doi boi buni şi doî vaci cu viţăi, denainte <a>[2] oameni buni ce ne-au

www.dacoromanica.ro

fost tocmala: Neniul din Suholeţu, i popa Misail de acole, i Nistor din Mereşti, i Miron Ungureanu, i Iuraşco ot Hodorăni, i Morguciu ot Marcoviceni şi Done din Mormorăni, toţi am fost de faţi când s-au neguţat pre a treia parte de sat de Armăşeni.

Deci noi, dacă am văzut de bunăvoie tocmală şi plată deplin(ă), de la noi i-am făcut acest zapis ca să-ş(i) facă diresi domneşti să-i fie dreaptă moşii; şi mi-am pus şi pecete să fie de credinţă[3].

Arh. St. Iaşi, Documente, DCCXCI/333, f.302 r. Copie din prima jumătate a sec. XIX.

Datat după doc din 1625 (7133) martie 15, Hodorăni, privitor la o vânzare de ocină din acelaşi sat aceluiaş Lungul (v. nr. precedent).

---

[1] Aşa în copie.
[2] Omis.
[3] Urmează trei cercuri cu menţiunea copistului în interior: „l(ocul) p(eceţii) degitului" şi alte două cu menţiunea aceluiaşi „l(ocul) p(eceţii)".

294 1625 (7133) martie 16, Suceava

† Іѡ Радѹл воевода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавское. Ѡж(е) прїидошѣ прѣд нами и прѣд нашеми болѣри кнѣгинѣ Кандакїа Гангорое ѡт Стецкани, съ един запис за свѣдѣтелство, ѡт Савинъ вне сѹлцѣр, и ѡт Костии дїак ѡт Гочмани, и ѡт Тофан ѡт там, и ѡт Ѡничюл дїак ѡт Итринеци, и ѡт Щефан дїак ѡт Хочюици, и ѡт Дѹмитрѹ дїак ѡт Плопеци, и ѡт Попа ѡт Негритеци, и писаще, ѹ тот запис, како прїидошѣ, прѣд ними, Юрашко виѹк Гоеи, иеким непонѹжден, а ни приселовал, и продал своа права ѡтн(и)нѫ и дѣднин(а), въсѣх част емѹ, что сѣ изверет, ѡт село Кървѹиеци, и ѡт село и и ѡт полѣ и съ една дом Костинон, что ест ѹ волост Немецкоі. Та продал слѹгам наш, Глигорїе и кнѣгини ег(о), Кандакїи, радї двадесѣт и шест тал(ер), п(и)н(ѣ)зи добри.

И въстал сѣ Глигорїе и кнѣгинѣ ег(о), Кандакїа, и платил емѹ исполно, ѡт прѣд ними, въси, въ рѹки Юрашко.

Въ том г(о)с(по)д(ст)в(а) ми, іако ѹвидѣхом тот запис, ѡт тиχ слѹгам г(о)сп(о)д(а)рскиχ и воини прѣднїи, а мы вѣроваχом и такождере и ѡт нас, дали и потвръдили есми кнѣгинии Кандакїи Глигорое, иа та част ѡт село Кървѹиеци, како да ест еи права ѡти(и)иѹ и викѹплеиїе, иепорѹшеиии иколиж(е) иа вѣки.

Й ии да сѣ ие ѹмишают прѣд сим листом г(о)с(по)д(ст)в(а) ми.

ѹ Сѹч(авѣ), л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃лг҃ март ѕ҃і.

www.dacoromanica.ro

† Г(о)сп(о)д(и)нъ рече.

† Дѫмитрашко Щефан вел лѫг(о)ф(є)т 8ч(и).

† Тоадер <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, cneaghina Candachia Gligoroie din Steţcani, cu un zapis de mărturie de la Savin, fost sulger, şi de la Costin, diac din Gocimani, şi de la Tofan de acolo, şi de la Onciul, diac din Itrineşti, şi de la Ştefan, diac din Hociungi, şi de la Dumitru, diac din Plopeşti, şi de la Popa din Negriteşti şi scriind în acest zapis că a venit înaintea lor Iuraşco nepotul lui Goe, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, toată partea lui, ce i se va alege din satul Cărbuneşti, ce este în ţinutul Neamţ, şi din sat şi din câmp şi cu o casă a lui Costin. Pe acestea le-a vândut slugilor noastre Gligorie şi cneaghinei lui, Candachia, pentru douăzeci şi şase de taleri, bani buni.

Şi s-a sculat Gligorie şi cneaghina lui, Candachia, şi i-au plătit deplin, dinaintea lor, toţi, în mâinile lui Iuraşco.

Întru aceasta, domnia mea, dacă am văzut acest zapis de la acele slugi domneşti şi oşteni de frunte, noi am crezut şi de asemenea am dat şi am întărit şi de la noi cneaghinei Candachia Gligoroie, această parte din satul Cărbuneşti, ca să-i fie dreaptă ocină şi cumpărătură, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Suceava, anul 7133 <1625> martie 16.

Domnul a spus.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

Toader <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, scris în aceeaşi vreme>: † Zapis de cumpărătur(ă) wт сел Кърв8нецїї.

<Mai jos, scris în prima jumătate a sec. XIX>: Carte de la Radu vod(ă) pe Cărbuneşti. 7135 (sic!) martie 16. No.56.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, XLVIII/29. Orig., hârtie difolio (32,2x19,5 cm), rupt la îndoituri, lipit pe altă coală, cerneală cafenie, pecete domnească mijlocie (4,5 cm. în diam.), aplicată în ceară roşie, stricată.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol", ms. M. Costăchescu, <*Doc. mold de la Radu Mihnea vv.*>, nr.2017 (582), f. 7464-7466 (trad. rom.) şi f.7467-7469 (text sl. după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, I_2, p.169-171, nr.100 (orig. sl. şi trad. rom.); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.329, nr.436 (trad. rom.).

www.dacoromanica.ro

† Иw Радꙋл воєвода, Б(о)жїєю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавское. Сѫж(е) пріиде прѣд нами и прѣд ꙁсими нашими болѣри слꙋга нашь Дмитрꙋ Бꙋхꙋш и ꙁказал прѣд нами един запис за сведѣтелство wт Пътрашко Чолпан, и wт Пътрашко Башотъ, и Іwнашко Пѣикꙋл бив старостї, и Пътрашко Чолпан мїедар, и wт иниχ людї добриχ сведѣтелствоит въ ием, како wи по своего доброю волю, неким непонꙋжден, а не приселовал, и сътворил измѣно съ племеници ег(о), имѣ Вас(и)лїе Баиꙋл и съ сестри его, Инꙋшка и Тофана, с(ы)ꙋве Марики, и тиж(е) съ Титїїаиа и Инна, дъцири Настасїи, въси внꙋци Лиии и прѣwнꙋци Іwн Гънескꙋл, и ꙁико им, Дмитрꙋ, с(ы)нъ Петрѫ ꙁнгꙋр бив пръкълаб, и дал wи своа правою wтииив, wт половиа село wт Гънещ(и) два чѣсти, что ест емꙋ єдиа част праваа wтн(и)ив за дѣдн(и)нꙋ, а єдна част било емꙋ праваа и викꙋпленїе wт племеиици его, Лꙋкоч, и wт братїи его, Дмитрꙋ и Вас(и)лїе.

Я пак Вас(и)лїе Банꙋл съ сестри его и съ племеиици иχ еж(е) виш(е) пишем дали измѣио своиχ правїи wтн(и)нꙋ wт половиа село wт четвръта част. Я тоа дрꙋга пол село, трета част, и част им wт селице Ръвъкаии и wт Гъꙋрѣни, что сѣ им извѣрет. Яле слꙋга наш виш(е) писаниомꙋ Дмитрашко Бꙋхꙋш маи[2] придало им ещеж(е) и седимдесѣт талер сребръниχ, радї что било част им маи[2] добриχ.

Тѣм радї, тиχ виш(е) речениї част за wти(и)ни wт село Кривещ(и) и wт селицѣ Ръвъкаии и wт Гъоꙋрени да сѫт и wт иас Дмитрашкови Бꙋхꙋш правїи wтииив и измѣно и потвръжденїе, непорꙋшеиии, емꙋ, иколиж(е) иа вѣки вѣчнїи.

И ии никто да с(м) ие ꙁмишает.

Пис(а) ꙁ Сꙋчавѣ, в(ъ) л(ѣ)т(о) ϧ҃ѕр҃лг҃ март ї҃ї.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

Дмитрашко Цїефаи вел лꙋгофет ꙁч(и) <m.p.>.

† Боръльѣнꙋл <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri sluga noastră, Dumitru Buhuş, şi a arătat înaintea noastră un zapis de mărturie de la Pătraşco Ciolpan, şi de la Pătraşco Başotă, şi de la Ionaşco Peicul fost staroste, şi Pătraşco Ciolpan miedar şi de la alţi oameni buni, mărturisind în el că el de bunăvoia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit, a făcut schimb cu verii lui, anume Vasilie Banul şi cu surorile lui, Anuşca şi Tofana, fiii Maricăi, şi de asemenea cu Titiana şi Ana, fiicele Nastasiei, toţi nepoţii Anei şi strănepoţii lui Ion Gănescul, şi unchiul lor, Dumitru, fiul lui Petrea Ungur, fost pârcălab, şi a dat el dreapta sa ocină, două părţi din jumătate de

www.dacoromanica.ro

sat din Găneşti, o parte care îi este dreaptă ocină de moştenire, iar o parte i-a fost dreaptă cumpărătură de la verii lui, Lucoci şi de la fraţii lui, Dumitru şi Vasilie.

Şi iarăşi, Vasilie Banul, cu surorile lui şi cu verii lor care <sunt scrişi mai sus au dat>[1] schimb pentru schimb dreptele lor ocine, a patra parte din jumătate de sat <din Criveşti>[1], iar din cealaltă jumătate de sat a treia parte şi partea lor din seliştea Răvăcani şi din Găureni, ce li se va alege. Însă sluga noastră mai sus scrisă, Dumitraşco Buhuş le-a mai[2] dat încă şi şaptezeci de taleri de argint, pentru că au fost părţile lor mai[2] bune.

Pentru aceea, aceste mai sus scrise părţi de ocine, din satul Criveşti şi din seliştea Răvăcani şi din Găureni, să fie şi de la noi lui Dumitraşco Buhuş drepte ocine şi schimb şi întărire, neclintit, lui, niciodată, în vecii vecilor. Şi altul nimeni să nu se amestece.

Scris în Suceava, în anul 7133 <1625> martie 18.

† Domnul a zis.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Borăleanul <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice. CDXXV/88. Orig., hârtie difolio (22,5x21 cm.), cerneală cafenie, pecete domnească mijlocie, aplicată în ceară roşie, stricată.

EDIŢII: *D.I.R.* A, XVII, vol.V, p.329-330, nr.437 (trad. rom.).

[1] Rupt în orig.

[2] Aşa în orig.

296 1625 (7133) martie 18

7133 <1625> martie 18.

Un ispisoc sârbăsc de la Radul voievod <privitor la moşia Mărăţeii ot ţinutul Neamţului>.

Arh. St. Iaşi, Documente, CCC/47, f.2v. Menţ. într-un izvod de documente privitoare la moşia Mărăţei, ţin. Neamţ, din 1801 iunie 18.

297 1625 (7133) martie 22, Suceava

† Иw Радѹл воєвода, Б(о)жїєю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскоє. Сѫж(є) пріидошѣ прѣд нами и прѣд нашими волѣри слѹги наш

www.dacoromanica.ro

Іѡнашко с(ы)нъ Никоар(ъ) Пръжескѵл бив вистѧрник и прииесил єдин запис за свѧдителство ѡт Гіанґѣ бив логофет, и ѡт Бъчок бив дворник, и ѡт Невожатко бив логофет, и Ишнашко Миχъилескѵл бив пръкълаб, и Ишнашко Пѣикѵл бив старостѵ, и Пътрашко Чолпан, и Глигорїе кешанѵл стар, Юрашко Башот, и Шефан Чокърлїе, Іѡнашко Тъвърцѫ, и Георгїе Боршѣ ѡт Добрѵлещи, и Юрашко с(ы)нь Ѧдам и ѡт многиχ люди добриχ сиц(є) писѵѫщ(и) и свѣдителствѵѫще въ тот запис како прїиде прѣд ними Гиѡргїе с(ы)нъ Глигорїѧ Сѵлицашѵл, и Тодосїе внѵка Калапод ѡт Столничани, неким непонѵждеии а ии присиловаии, нъ за доброволное им и продала своего праваа ѡтнинаа и дѣдн(и)на ѡт половина село ѡт Столничани, ѡсмаго част, что ѵ волост ...[1]. Та продали Никоар(ъ) Пржескѵл бив вистѣрник, ѡ(ть)цъ Іѡнашко. И заплатил емѵ исплъии въсиχ тиχ виш(є) пишем ρ̂ ѵги въ рѵкиχ Гиѡргїе с(ы)нь Глигорїе Сѵлицашѳл и Тодосїе внѵка Калапод ѡт Столничани.

Таж г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми ѫкож видѣχом иχ добрѣволѣ токмалѵ и исплъна заплатѵ и тот запис за мартѵрїе ѡт тиχ виш(є) писаниχ волѣри, г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми ещеж(є) вѣроваχом и дадоχом и ѵкрѣпиχом слѵѕи наш Іѡнашкови с(ы)нъ Никоар(ъ) Пръжескѵл на таа половина село ѡт Столничани ѡсмаго част како да въдет емѵ и ѡт г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми ѡтн(и)на и дѣднина и ѳрик и викѵпленїе, съ въсѣм доχодом, непорѵшенѵ никѵлиж(є) на вѣки,

И ин да с(ѧ) не ѵмишает прѣд сим листом г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми.

Пис(а) ѵ Сѵчав(ѣ), χ͡зр̂л̂г̂ март кв̂.

Г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

Дѵмитрашко Шефан вел лѡг(о)фет.

Сабаа <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor sluga noastră Ionaşco, fiul lui Nicoară Prăjescul, fost vistiernic, şi a adus un zapis de mărturie de la Ghianghea, fost logofăt, şi de la Băcioc, fost vornic, şi de la Nebojatco, fost logofăt, şi Ionaşco Mihăilescul fost pârcălab, şi Ionaşco Peaicul, fost staroste, şi Pătraşco Ciolpan, şi Gligorie Şcheianul staroste, şi Iuraşco Başot(ă), şi Ştefan Ciocârlie, şi Ionaşco Tabârţă, şi Gheorghie Borşu din Dobruleşti, <şi Pătraşco Ciogolea, şi Costandin din Vlădeşti>[2], şi Iuraşco fiul lui Adam şi de la mulţi oameni buni, astfel scriind şi mărturisind în acel zapis cum a venit înaintea lor Ghiorghie, fiul lui Gligorie Suliţaşul, şi Todosia, nepoata lui Calapod din Stolniceani, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, ci de bunăvoia lor, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din jumătate de sat din Stolnicéni a opta parte, ce este în ţinutul ...[1] Aceea au vândut-o lui Nicoară Prăjescul fost vistiernic, tatăl lui Ionaşco. Şi i-a plătit lui deplin toţi acei de mai sus

www.dacoromanica.ro

scrişi 100 de ughi în mâinile lui Ghiorghie, fiul lui Gligorie Sulițaşul, şi ale Todosiei, nepoata lui Calapod din Stolnicéni.

Astfel, domnia mea dacă am văzut a lor de bunăvoie tocmală şi plată deplină şi acel zapis de mărturie de la acei de mai sus scrişi boieri, domnia mea încă am crezut şi am dat şi am întărit slugii noastre Ionaşco, fiul lui Nicoară Prăjescul din acea jumătate de sat din Stolnicéni a opta parte, ca să-i fie lui şi de la domnia mea dreaptă ocină şi dedină şi uric şi cumpărătură, cu tot venitul, nestricat niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Suceava, în anul 7133 <1625> martie 22.

Domnul a zis.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt.

Savaa <a scris>.

După Ghibănescu, *Surete*, XXIV, nr.108, p.123. Text sl. după orig. din Acta Soltana Dediu, născută Prăjescul, Stolniceni-Prăjescul plic I, <nr.>8.

Ibidem, p.123-124 (trad. rom.).

---

[1] Aşa în textul editat.

[2] Nume aflate numai în traducerea lui Ghibănescu.

298 1625 (7133) martie 22, Suceava

Иш Радѹл воєвода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскоє. Сѫж(є) прїидошѣ прѣд нами и прѣд нашими болѣри слѹзи наш Іѡнашко с(ы)нъ Никоар(ъ) Пръжескѹл бив вистиѧрник и принесил един запис за свѧдителство ѡт прѣд Глигорїе Чолпан пръкълав, и Ворѹнтар комис, и Гаврил Чоголѣ, и Гиѡргїе Боршѣ, и Пътрашко Чоголѣ, и Грекѹл ѡт Пъшкани, и Тоадер Бѹѡрѣнѹл и ѡт многиѫ люди добриѫ, сиц(є) писаѫце и свѣдителтствоѫце, ѵ того запис, како прїиде прѣд ними Єфрим и сестра его, Палагїїа, с(ы)н(о)ве Тодосїєви, внѹци Калапод, никим непонѹждени а ни присиловани, нъ за добрѣ волѣ им, и продала своего правда ѡтн(и)на и дѣдн(и)на ѡт половина село ѡт Столничани, ѡт нижна част ѡт осма част двѣ части, съ вес приходом и съ сусиди въ част Єфрим, по имѧ· Дръган, и Сѫнюл и Никоар(ъ), уси съ домове, и въ част Палагїєви сестри Єфрим, тиж(є) сусиди, по имѧ Пътрѹл и Гръѡтъ. Таа продал(и) Никоар(ъ) Пръжескѹл бив вистиѧрник, част Єфрим, за єдна сто и петдесѧт тал(ери) бити, и част Палагїе тиж(є) за єдна сто и петдесѧт тел(ери) бити.

www.dacoromanica.ro

И въстал сѣ Никоар(ъ) Пръжескꙋл, ѡ(тъ)цъ Іѡнашко, и платил им исплъна тиχ виш(є) писаниχ п(и)и(ѣ)ѕи въ рꙋки Єфрим, рн̃ тал(єри) битїи, въ рꙋки Палагїѧ тиж(є) рн̃ тал(єри).

Таж(є) г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми ѓакож(є) ꙋвидѣχом за иχ доброволное токмеж(ь) и исплъиа платꙋ и таа мартꙋрїє иж(є) виш(є) пишем, г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми ещеж(є) вѣроваχом и дадоχом и ꙋкрѣпиχом слꙋѕи наш Іѡнашко с(ы)иъ Никоар(ъ) Пръжескꙋл на таа ѡт половина село ѡт Столничаии, ѡт ѡсма, част тиж(є) ѡт иижиа част двѣ части, и съ сꙋсиди, ѓакож(є) виш(є) пишем, како да ест емꙋ и ѡт г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми праваа ѡтнина, и дѣднина, и ꙋрик и викꙋплеиїе съ въсѧм доχодом, иепорꙋшено никꙋлиж(є) на вѣки.

И ии да с(ѧ) иє ꙋмишают прѣд сим листом г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми.

Сам г(о)сп(о)д(и)нъ реч(є).

Пис(а) ꙋ Сѳчав(ѣ), ҳ$^{зр\overline{л}г}$ март кв̃.

Йз, Дꙋмитрашко Цїефаи вел лѡгофет, ꙋч(и).

† Сава <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri Ionaşco, fiul lui Nicoară Prăjescul, fost vistiernic, şi a adus un zapis de mărturie dinaintea lui Gligorie Ciolpan pârcălab, şi Voruntar comis, şi Gavril Ciogolea, şi Gheorghe Borşea, şi Pătraşco Ciogolea, şi Grecul din Paşcani, şi Toader Boureanul şi de la mulţi oameni buni, astfel scriind şi mărturisind, în acel zapis, cum au venit înaintea lor Efrim şi sora lui, Palaghiia, fiii Todosiei, nepoţii lui Calapod, de nime siliţi nici asupriţi, ci de a lor bunăvoie, şi au vândut a lor dreaptă ocină şi moşie din jumătate de sat din Stolnicéni, din partea de jos, din a opta parte două părţi, cu tot venitul şi cu vecini în partea lui Efrim, anume: Drăgan, şi Oniul şi Nicoar(ă), toţi cu case, şi în partea Palaghiei, surorii lui Efrim, iarăşi vecini, anume Pătrul şi Grăotă. Aceea au vândut lui Nicoară Prăjescul, fost vistiernic, partea lui Efrim drept 150 de taleri bătuţi şi partea Palaghiei iarăşi drept 150 de taleri bătuţi.

Şi s-a sculat Nicoară Prăjescul, tatăl lui Ionaşco, şi le-a plătit lor deplin acei mai sus scrişi bani în mâinile lui Efrim, 150 de taleri bătuţi, şi în mâinile Palaghiei iarăşi 150 de taleri.

Astfel, domnia mea dacă am văzut a lor de bunăvoie tocmeală şi plată deplină, şi acea mărturie care mai sus scriem, domnia mea încă am crezut şi am dat şi am întărit slugii noastre Ionaşco fiul lui Nicoară Prăjescul acea din jumătate de sat din Stolnicéni, din a opta parte tot din partea de jos două părţi şi cu vecini, cum scrie mai sus, ca să-i fie lui şi de la domnia mea dreaptă ocină, şi moşie, şi uric şi cumpărătură cu tot venitul nestricat niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Însuşi domnul a spus.

www.dacoromanica.ro

Scris la Suceava, 7133 <1625> martie 22.
Eu, Dumitraşco mare logofăt, am învăţat.
†Sava <a scris>.

După Ghibănescu, *Surete*, XXIV, p.125, nr. 109. Text sl. după orig. din Acta Soltana Dediu, născută Prăjescul, Stolniceni-Prăjescu, plic VII, <nr.>3.

299 1625 (7133) martie 24

Зде zapis cum mărturisescu cu cest zapis pre meni, anume Ionaşco feciorul lui Toader den Du<m>brăvén(i), neputul Gustei, cum au vândut a treia parte de în parte lui Nechifor, în sat în Du<m>brîvén(i), în vatra satului, loc de arat şi fânaţ, pre unde va hi parte lui şi co loc de prisacă, unde au fostu prisaca lui Nechifor, la fântâna la Cosiţa, deasupra Cusiţie, în pădure, unde au fostu prisaca lui Nechifor, a treia parte, comu-i mai sus scres, şi cu luc de grădină, iezvorul fântânie Cusiţie, şi în tot locul pre unde va hi avându; o am vândut lui Costantin feciorul Petrei Cehan.

Şi am luat 15 zloţ(i) şi 2 pot(ronici) de la Costantin, dennai<n>tea şoltuzului cu 12 pârgar(i), şi popa Mihăilă, şi popa Lipovan, şi Onacea ot Tătăraş(i), şi Neagul, şi Leciol şi Bilaşco.

De cesta mărturisim.

Въ л(ѣ)то ҂ѕ҃рл҃г҃ мѣс(а)ца марта(їе) к҃а҃ д(ь)ни.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, LXXXIX/69. Orig., hârtie (34x21 cm.), filigran, cerneală cafenie, pecetea târgului Vaslui în fum (3,3 cm.), slab imprimată.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XXIV, p.126-127, nr.110 (text cu slove chirilice după orig. rom. după idem, *Ms. Surete*, XXVI, f.239); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.330, nr.438 (orig.).

300 1625 (7133) martie 24

† Zapis de ocină, să mărturiséşte cum am vinit eu, Ionaşco feciorul lui Toader din Dumbrăvén(i), nepotul Gutei, de am vândut a treia parte din partea lui Nechifor în sat în Du<m>brăvéni în vatra satului şi în ţarină şi pre unde va fi loc de fânaţă şi loc de prisacă unde au fostu presaca lui Nechifor la fântâna Cosiţăi, desupra Cosiţăi, în pădure şi cu loc de grădină în izvorul fântânei Cosiţăi, şi în tot locul pre unde va hi avându, o am vândut lui Costantin feciorul Petrei Cehan. Şi eu am luat 30 zloţi de la Costantin denaintea şultuzului cu 12 pârgari, şi denaintea

www.dacoromanica.ro

popei lui Mihăilă, şi popa Lipovanul de acolé, şi denaintea Onacei de Tătăraş(i) şi denaintea Néagului, şi Leciol şi Bilaşco.

De aceasta ştim şi noi toţi şi ne-am pus şi pecétea ca să să ştie.

Въ лѣ(то) ҂ѕ҃рл҃г м(є)с(м)ца мартⷣ(іє) кд҃.

Врабїє писал.

<Pe verso filei a doua, scris în aceeaşi vreme>: † Dumbrăvenii; <repetat în prima jumătate a sec. XIX, cu adaosul>: No.2.

Arh. St. Mehedinţi, Drobeta-Turnu Severin, Colecţia Dr. C.I.Istrati, I/84 (2676). Orig., hârtie difolio (27x20 cm.), filigran, cerneală cafenie.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XVI, p.45, nr.LXVII (orig.); Chipurici şi Răţoi, *Colecţia Dr.C.I. Istrati*, p.63, nr.83 (rez.).

301 1625 (7133) martie 27, Suceava

† Иw Радѹл воєвода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскоє. Сѫж(є) дали и потвръдилї есми, Глигорїєви и брат єг(о) Гиwргє, и сестри иχ, Мърикаа, дѣтим Іwнѹц, внѹци Тоадер Стъницанѹл, на иχ прави wти(и)ни и дѣдн(и)нѹ, wт ѹрик, что имал прѣд иχ, Лоукаа wт Страг(о) Стефан воєводї и потвръжденїє, wт Алексаидра воєводї, и wт Єримїа воєводї и за раздѣленїє, wт самаго г(о)с(по)д(ст)в(а) ми, єдна жїрѣвїє wт село Цѹрцеци, wт нижиаа четврътаа част, wт къ царин, и два жїрѣвїї wт село Селеце пакиж(є) wт нижиаа четврътаа част, ниж(є) wт цр(ъ)кв(и). И єдна жїрѣвїє, тиж(є) wт дрѹга четвръта част, wт къ мал, что тоа жирѣвїє ест вїкѹпленїє, w(ть)цѹ, Іwнѹц, что тиχ wтн(и)ни сѹт на Шомѹз, ѹ волост Сѹчавском, еж(є) собї раздѣлилї братїє тиχ част, междѹ собою. И достало сѣ въ част Глигорїє таа жїрѣвїє wт село Цѹрцеци, и трета част wт таа жїрѣвїѫ, wт село Силеце(є), wт тоаа четврътаа част wт къ мал. И въ част Гиwргє и сестрим иχ, Мърїика, достало сѣ два жирвїи wт село Силеце, wт нижиаа четвръта чаast, и два части, wт тоаа жїрѣвїє wт къ мал.

И тиж(є) потокмили сѣ wни междѹ собою за доброволи, и продал Глигорїє свои част, таа тритаа част wт тоаа жїрѣвїє, wт село Селице wт къ мал; таа продал братим своим, Гиwргеви и Мърїки, радї десѣт талери среб(ръ)нїи. И заплатил емѹ исплъно, wт прѣд нами.

www.dacoromanica.ro

Того радї, како да єст, и wт нас въсѣм виш(є) писани дѣтим Iwнѳц, частї за wтн(и)ни, також(є) виш(є) писано избрано, оурик и потвръжденїє съ въсем доходом.

Ин да сѣ не ѳмишает прѣд сим листом нашим.

Пис(а) ѳ Сѳчав(є), в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ҃зр̂л҃г̂ март кз҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Дѳмитрашко Щефан вел лwг(о)ф(є)т ѳч(и) <m.p.>.

† Лѳкwч <писал>.

<Pe verso, scris în aceeaşi vreme>: За раздѣленїє, дѣтим Иwнѳц.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată am dat şi am întărit lui Gligorie şi fratelui său Ghiorghie şi surorii lor Măriica, copiii lui Ionuţ, nepoţii lui Toader Stănigeanul, dreptele lor ocine şi dedină, din uricul pe care l-a avut străbunicul lor, Luca, de la Ştefan voievod cel Bătrân şi de întărire de la Alexandru voievod şi de la Ieremia voievod şi de împărţeală, de la însumi domnia mea, o jirebie din satul Giurgeşti, din a patra parte de jos, dinspre ţarină, şi două jirebii din satul Selişte, iarăşi din a patra parte de jos, din jos de biserică, şi o jirebie, de asemenea din altă a patra parte, dinspre mal, ce această jirebie este cumpărătura tatălui lor, Ionuţ, care aceste ocine sunt pe Şomuz, în ţinutul Suceava.

Aceste părţi şi le-au împărţit fraţii între dânşii. Şi a căzut în partea lui Gligorie această jirebie din satul Giurgeşti, şi a treia parte din această jirebie, din satul Sileşte, din această a patra parte dinspre mal. Şi în partea lui Gheorghe şi a surorii lor, Măriica, au căzut două jirebii din satul Sileşte, din a patra parte de jos şi două părţi din această jirebie dinspre mal.

Şi de asemenea, ei s-au tocmit între ei de bunăvoia lor şi a vândut Gligorie partea sa, această a treia parte din această jirebie din satul Selişte, dinspre mal; pe aceasta a vândut-o fraţilor săi, Gheorghe şi Măriica, pentru zece taleri de argint. Şi i-au plătit deplin, dinaintea noastră.

De aceea, ca să le fie şi de la noi tuturor celor mai sus scrişi copii ai lui Ionuţ părţile de ocine alese, cum este mai sus, uric şi întărire cu tot venitul.

Altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Suceava, în anul 7133 <1625> martie 27.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Lucoci <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, scris în aceeaşi vreme>: † Pentru împărţeală, copiilor lui Ionuţ.

<Din prima jumătate a sec. XIX>: De Sălişti i Giurgeşti; <de altă mână din acelaşi secol>: Giurgeşti şi Sileşte.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CLVII/15. Orig., hârtie, difolio (32.5x20 cm.), filigran, cerneală cafenie, pecete domnească mijlocie (4,5 cm.), aplicată în ceară roşie, parţial stricată, în exergă rămânând doar: „тїю, с(ы)нь Михнѣ воєвода" (fiul lui Mihnea voievod).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.331, nr.439 (trad. rom.).

302 1625 (7133) martie 29

† Се оубо аз, Гєѡргиє wт Костѣн(и) иже вив двориик, свѣдєтелствѳм како прїидошѣ съ чистиїи лист wт г(ос)п(о)д(и)нѳ ны, єго м(и)л(о)стъ wт Радѳла воєвода, їгѳменѳл и съ кълѳгереи wт с(вѧ)тѣи монастир Бесерекаии до нас, ѩко да имамы поидж съ ч(є)л(овє)ци добри на село Ѻрвик и изберем и хотъръм част моиастир за wтнинж, половина wт половина wт село Ѻрвик, иже имает с(вѧ)та моиастир wт Кръстиина и wт Дѳмитра, киѣгена Чолпан калѳгер, ѩкоже сказѳет въ исписоаче[1]. И събрахом миоги людї добри wт wкрисии и межѩш и прилѳчи сѣ и Савии сѳлжѣрюл[1] на съи хотар, и съ Гєѡргїѣ дворникѳл[1], и Пъителею, wт Хръличеци(и), и съ въсѣми ръзѣшим єго, колици вѣша на тож wтииинж и избрахом wтииинъ част моиастир, ѩко да бъдет вышиѣа част и wт поле и wт ватра село[1], и положихом стлъпи и wт води да дръжит ѩкож(є) прѣжде родителем иχ дръжишѣ и како сѣ хотарили ватра село[1] и поле и ѩко да дръжит такъ. И да не имает прѣити через стлъпи ии калѳгерїи, ни Пъителеи съ ръзѧшим єго. И wт редѳ лѣсѳ и дѳмбравеи[1] да дръжим фръцѣциє[1], ѩкоже и прѣжде; и wт редѳ[1] лѳнчеи[1] да дръжим тиж фръцѣциє[1]. И нѣкїїа wчициїѣ wт лѳикъ иж(є) ест привлиз wчицєнїѣ Рабка да дръжит калѳгери, иж(є) бил Чолпанов wчицєнїѣ.

Тако wврѣтохом и тако стлъпихом. И да иє имает тѣжити сѣ сїїа тѣж иколиж(є) иа вѣки вѣчии. И нѣкїїа полѣны два иж(є) съ вишши село иа рѣцѣ Ѻрвик да дръжит калѳгере иж(є) сът Чолпаиов wчицєнїѣ и три wчицєнїѣ на Бѳкѳреце, тиж(є) Чолпанови; тако оустроихом и так хотъръхом аз, Гєѡргїѣ дворникѳл wт Костѣн(и) и Савии сѳлцѣрюл[1]. И иж(є) иє дръжит тако ѩко да имает дати пѣтдесѣт воли.

И маи велика вѣра велика вѣра положихом печеци монастири хотарнич.

В(ъ) лѣт ҳ҃зр҃лг҃ м(є)с(ѧ)ц(а) мар(т) к҃ѳ҃.

Писах Иѡи ръспоп wт Ѻрвик.

Савѳл слѳжаръ.

† Adică eu, Gheorghie din Costeni care am fost vornic, mărturisim că au venit la noi cu cinstita carte de la milostivirea sa domnul nostru, de la Radul voievod, egumenul şi cu călugării de la sfânta mănăstire Besericani, ca să mergem cu oameni buni la satul Orbic şi să alegem şi să hotărnicim partea de ocină a mănăstirii, jumătate din jumătate din satul Orbic, pe care o are sfânta mănăstire de

www.dacoromanica.ro

la Cârstina şi de la Dumitra, cneaghina lui Ciolpan călugăr, precum spune în ispisoace[1].

Şi am adunat mulţi oameni buni dintre megieşii dimprejur şi s-a întâmplat şi Savin sulgériul[1] la acest hotar şi cu Gheorghie dvornicul[1] şi cu Penteleiu din Hârliceşti şi cu toţi răzeşii lui, câţi erau pe acea ocină. Şi am ales ocina, partea mănăstirii, ca să fie partea de sus şi din câmp şi din vatra[1] satului şi din apă şi am pus stâlpi, să stăpânească cum şi mai înainte au stăpânit părinţii lor şi cum s-au hotărnicit vatra[1] satului şi câmpul şi ca să stăpânească astfel. Şi să nu aibă a trece peste stâlpi nici călugării, nici Pentelei cu răzeşii lui.

Şi de rândul pădurii şi dumbravei[1] să stăpânească frăţéşte[1] ca şi mai înainte; Şi de redul luncei[1], să stăpânească asemenea frăţéşte[1] ca şi mai înainte. Şi de rândul luncii, să stăpânească asemenea frăţéşte[1]. Şi nişte curături din lunca ce este aproape de Curătura lui Rabca să le stăpânească călugării, care a fost Curătura lui Ciolpan.

Aşa am aflat şi aşa am pus stâlpii. Şi să nu aibă a se pârî această pâră în vecii vecilor. Şi nişte poiene, două, care sunt Curătura lui Ciolpan şi trei curături pe Bucureşti, de asemenea ale lui Ciolpan; aşa am întocmit şi aşa am hotărnicit eu, Gheorghie dvornicul[1] din Costeni, şi Savin sulgériul[1].

Iar cine nu va ţine aşa, să aibă a da cincizeci de boi.

Şi, spre mai[1] mare credinţă, am pus peceţile mănăstirii şi ale hotarnicilor.

În anul 7133 <1625> martie 29.

Am scris Ion Răspop din Orbic.

Savul slujar <m.p.>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Bisericani, II/13. Orig., hârtie difolio (31,5x10,5 cm), filigran, cerneală cafenie, două peceţi inelare în fum şi una (a mănăstirii Besericani), aplicată în cerneală. Cu o copie după trad. lui Pavel Debrici de la Mitropolie, din 1806 ianuarie 29, adeverită în 1814 septembrie 20 de Constantin Canta spătar.

Idem, Ms. nr. 548, f.56 v. (rez. în Condica m-rii Bisericani scrisă de Misail arhimandrit şi egumen în anul 1765).

EDIŢII: Stoide, *Contribuţii la ist. m-rii Bisericani*, p.18-19, nr.XXIV (rez.); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.331-332, nr.440 (trad. rom.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.64, nr.231 (rez. şi descr. arheografică).

[1] Aşa în orig.

303 1625 (7133) martie 29

† Eu, Tufă, şi Iona şi Părasca din sat din Şendrén(i) mărturisim noi, cu cest zapis al nostru, cum am vândut noi de bunăvoia noastră, de nimini nevoiţ(i), direaptă ocină a noastră di sat din Şéndrén(i), giumătat(e) de sat, doi bătrâni, partea

www.dacoromanica.ro

din gios până la pârâu; şi o am vândut cu tot venitul, dumisale giupânului Costantin cămăraşul, dereptu 150 ug(hi), bani gata. Deci dumnealui Costantin né-au plătit tot deplin cum iaste mai sus scris.

Dereptu acea, eu, Tufă, am luat ban(i) pre u<n> bătrân, cu oamenii mei cu toţ(i) 75 ug(hi) şi, aş<i>jdere, eu, Ioana, şi Părasca am luat bani cu omenii mei cu toţ(i) 75 ug(hi). Şi, aşijdere, iar şi uricul ce au fos<t> noo de moşie încă l-am dat întru mânule răzéşilor noştri, anume Tatului feciorul lui Frăţiian.

Dereptu acea, nime de răzéşii noştri să nu mai aibă a să amesteca întru ceast(ă) tocmală ce am făcut noi cu dumnealui, cu giupânul Costantin cămăraşul, că aceast(ă) tăcmală s-au făcut di înaintea a mulţi omeni bun(i), anume: Vasilie vătavul de hânsari, şi Ion feciorul călugărului, şi Ta[ta]tul feciorul lui Trifan, şi Bancul, şi Cârstea, şi Mărzac fecioru Tatului, şi Ţapu di în Dăncéni, şi Manea de acolea, şi Nan şi Ploe tij, noi toţi simtem mărturi.

Şi mai mar(e) mărturie Pană pârcălabul de Gălaţ(i) şi şultuzul cu 12 pârgar(i).

В(ъ) лѣт(о) ҳ҃ѯр҃лѓ̃ мαрт(іе) кѳ҃.

† Πανος περκαλας <m.p.>.

† Ζανες Πετρίτζις, μαρτηρας <m.p.>.

† Ιοανης μαρτηρας τη ανοθεν <m.p.>[1].

Arh. St. Bucureşti, Schitul Brazi, XXV/1. Orig., hârtie, filigran, rupt la îndoituri, pecetea aplicată a Galaţilor, neclară.

Idem, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CCXXXVII/3 (copie din 1818 iunie 29, cu luna greşită: mai).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.332-333, nr.441 (orig.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.64, nr.232 (rez. şi descr. arheografică).

[1] † Pană pârcălab <m.p.>. Zanes, martor <m.p.>. † Ioan martor la cele de mai sus <m.p.>.

304 1625 (7133) martie 30

7133 <1625> mart(ie) 30.

Uric sârbăsc de la Radul v(oie)vod...[1] întăritoriu lui Toflea Batin biv armaş pe a cincea parte din tot satul Giurgeoanii, pe Zăletin, şi cu loc de mori în Zăletin, şi satul Bălăneştii, iară pe Zăletin, şi giumătate de sat Bălăneştii cu doă mori în pârâul Bârladului.

Arh. St. Iaşi, Documente, LXI/15 f.1 r., nr. 2. Rez. într-un opis din 1820 martie 7 de doc. „moşiei Itovoeştii şi Mălăeştii care acum să cheamă Brăhăşeştii, în ţinutul Tecuciului".

[1] „tălmăcit de pit(a)r(ul) Stamate".

www.dacoromanica.ro

† Иw Радѹл воєвода, Б(о)жїєю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Дали есми сес лист г(о)с(по)д(ст)в(а) ми слѹжѣ нашемѹ Мирои Волчинскїи на то wн да ест крѣпок и силен съ сим листом нашим ѹвезати с(а) и дръжатї една части за wтнини wт село Волчинец, что ѹ волост Сѹчавскои, которїи части били кѹпежии Исак Балики бив хетман wт Дѹмитрѹ Поинч, и wт Дѹмитрѹ Лихѹл, и wт Мърика Жороае и изгибил за хиклѣнство, когда възвизали и съ г(о)сп(о)д(а)рым своим Костаитии воєвода на скиптрѹ чиститаг(о) ц(а)рѣ при дни Стефана Томшѣ воєводї.

Тѣм радї како да ест wт г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми даанїѣ и миловаиїе слѹжѣ нашемѹ Мирон Волчиискїи съ въсѣм доҳодом, непорѹшена николиже на вѣки, а калѹгерим wт монастр Сѹчавец, да имает ии една трѣвъ съ тиҳ части виш(є) речениїи ѹ Волчиисц, николиж(є) прѣд сим листом нашим.

ѹ Хрълов, л(ѣто) ҳзр̂л̂г̂ ап(рилие) і̂.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Дѹмитрашко Шефан вел лwг(о)ф(є)т <m.p.>.

† Лѹпѹл <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugii noastre Miron Volcinschi, ca el să fie tare şi puternic, cu această carte a noastră, să-şi ia şi să stăpânească o parte de ocină din satul Volcineţ, ce este în ţinutul Suceava, care părţi au fost cumpărături ale lui Isac Balica, fost hatman, de la Dumitru Ponici şi de la Dumitru Lihul şi de la Mărica Joroaie şi le-a pierdut pentru hiclenie, când s-a ridicat cu domnul său Costantin voievod asupra schiptrului cinstitului împărat, în zilele lui Ştefan Tomşa voievod.

Pentru aceea, să fie de la domnia mea danie şi miluire <slugii>[1] noastre mai sus scrise <Miron Volcins>[1]chi cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Iar călugării de la mănăstirea Sucevița să nu aibă nicio treabă cu aceste părţi mai sus zise din Volcineţ, niciodată, înaintea acestei cărţi a noastre.

În Hârlău, anul 7133 <1625> aprilie 10.

Însuşi domnul a poruncit.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt <m.p.>.

Lupul <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, XLII/18 a.b. Orig., hârtie difolio (31,5x20,5 cm.), filigran, lipsă 2/3 din fila a doua, cerneală cafenie, pecete domnească aplicată în ceară roşie. pierdută.

Cu o trad. rom. din 1806.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.333-334, nr.442 (trad. rom.).

[1] Loc rupt în orig.

www.dacoromanica.ro

† Иw Радꙋл воєвода, Б(о)жїєю м(и)л(о)стю, г(о)сп(о)д(а)рь Землї Мwлдавскои. Сѫж(є) прїиде, пръд н<а>[1]ми и пръд и(а)шими мꙋлдавскїи болѣри волѣриⷯ и(а)шемꙋ Бежаи бившїи чашник съ єдин запис за марторїє wт Нистор воют и wт ѳ҃ї пъргари wт тръг Тотрꙋш сици писꙋщиаа въ ним како бѣше продал Ихнат Довош и дъща єг(о), Антимїа, въсѣ част их за wти(и)иⷯ wт село Бахнъ Тъмашови wт Хилипеци радї тринадесѣт талери битих и ꙋ том искꙋпил та wти(и)иⷯ виш(є) речением Бежаи див чашник wт Тъмаш и дал емꙋ тих гї талер.

Ино видѣвше тот запис за мартꙋрїє и съ печат wрашским върovали єсми и wт иас даим и потвръждаим иа таа част за wти(и)иⷯ wт село Бахнъ како да єст емꙋ праваа wти(и)иⷯ и викꙋпленїє и ꙋрик съ въсем доходом.

И ꙋ том такожди прїиде прѣд ими и прѣд наше болѣри Мъриика и Настѣ и сестра их Мъгдълина, дъщи Тъмаш, съ єдин запис за свѣдителство wт Нистор шолтꙋз и съ ѳ҃ї пъргари wт тръг Тотрꙋш сице писаючи въ ним како да имает держатї въси три въкꙋпѣ въ wти(и)иⷯ их что имает за викꙋпленїє ꙋ сило Хилипеци и ꙋ Диеиеци. И иидє имает. Тѣм радї како потокмил w(ть)цⷯ их, Тъмаш, и wт иас сице да имает держати. Я ии да сѣ иє ꙋмишает.

Пото<м>[1] такожде павил прѣд ими єдии запис еже ши сови кꙋпил єдии мѣст за пасика wт Ирхип врачю радї ѕ҃ї талер ...[1] єст до село Брът...[1] wт къ Пагꙋвѣ что ꙋ волост Тотрꙋшскомꙋ.

Тѣм радї, въси виш(є) писаии част за wти(и)иⷯ wт село Бахнъ и тот мѣст(о) за пасика да єст и wт иас волѣринⷯ иашемꙋ Бежаи див чашник праваа wти(и)иⷯ, и викꙋпленїє, и ꙋрик, и потвръжденїє съ въсем доходом.

Ии да сѣ иє ꙋмишает пръд сим листом и(а)шим.

† Пис(а) ꙋ Хрълъꙋ, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃л҃г҃ ап(рилїє) ѳ҃ї.

† Г(о)сп(о)д(и)иъ велѣл.

Дꙋмитрашко Щефан вел лwг(о)ф(є)т ꙋч(и) и искал <m.p.>.

† Лꙋкоч <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni boierul nostru Bejan, fost ceaşnic, cu un zapis de mărturie de la Nistor voiut şi de la 12 pârgari din târgul Totruş scriind astfel în el cum a vândut Ihnat Doboş şi fiica lui, Antimia, toate părţile lor de ocină din satul Bahna, lui Tămaş din Hilipeşti, pentru treisprezece taleri bătuţi. Şi după aceea a răscumpărat această ocină mai sus zisul Bejan, fost ceaşnic, de la Tămaş şi i-a dat lui acei 13 taleri.

www.dacoromanica.ro

Deci, văzând acel zapis de mărturie şi cu pecetea oraşului, am crezut şi de la noi dăm şi întărim acea parte de ocină din satul Bahna ca să îi fie lui dreaptă ocină şi răscumpărare şi uric cu tot venitul.

Şi la aceasta, de asemenea, a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Măriica şi Nastea şi sora lor, Măgdălina, fiicile lui Tămaş, cu un zapis de mărturie de la Nistor şoltuz şi cu 12 pârgari din târgul Totruş scriind astfel în el, cum a întocmit tatăl lor, Tămaş, până la moartea lui, ca să aibă a stăpâni toate trei, împreună, în ocina lor ce o au de cumpărătură în satul Hilipeşti şi Dieneşti şi unde mai au. De aceea, cum a tocmit tatăl lor, Tămaş, astfel să aibă şi de la noi a o stăpâni. Şi altul să nu se amestece.

<După aceea>[1], de asemenea, a arătat înaintea noastră un zapis că şi-a cumpărat un loc de prisacă de la Arhip vraciul pentru 16 taleri ...[1] este până la satul Brăt ...[1] de la Păgubea, care este în ţinutul Totruşului.

De aceea, toate părţile de ocină mai sus scrise din satul Bahna şi acest loc de prisacă ca să-i fie şi de la noi boierului nostru Bejan fost ceaşnic dreaptă ocină şi răscumpărare şi uric şi întărire, cu tot venitul. Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

S-a scris în Hârlău în anul 7133 <1625> ap(rilie) 12.

† Domnul a poruncit.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt am învăţat şi am iscălit <m.p. >.

† Lucoci <a scris>.

Arh. St. Iaşi, Documente, XCV/5. Orig., hârtie (26x19,5 cm), foarte rupt, restaurat, cerneală cafenie, pecete domnească mijlocie (4,5 cm. în diam.), aplicată în ceară roşie, stricată.

Idem, XCV/6 (trad. rom. din 1845 iunie 1).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.334, nr.443 (trad. rom.).

[1] Loc rupt în orig.

307 1625 (7133) aprilie 12

Velet 7133 <1625> ap(rilie) 12.

Un ispisoc de la Radul vod(ă) scriind c-au întărit lui Dumitraşco Ştefan [biv] vel log(o)f(e)t pe moşiia ce-au cumpărat în sat în Poiană pe Tazlău, ot ţinutul Totruşului, drept 120 de taleri de argint, de la Grosul şi frate-său Gligorie şi surorile lor, Dumitra şi Crâstâna şi Măriia preuteasa şi Ioana şi nepotul lor, Maftei, toţi feciorii lui Ion Poian(ă), nepoţii lui Gavril Poian(ă), unde trece hotarul priste Tazlău ce este parte lor 113 pământuri de la hotarul Berzunţului în gios până în Tazlău şi piste Tazlău în sus, până în gura Sărăţelului şi Sărăţelul în sus până în hotarul călugărilor de la Berezunţu şi cu loc de moară în Tazlău şi pe 14 pământuri

www.dacoromanica.ro

tot dintr-aceeaş(i) poiană ce au cumpărat Dumitraşo Ştefan în 60 de taleri de argint de la Mihăilă din Poiană şi frate-său, Sămion, şi Costantin şi Avram şi sora lor Ioana şi Mărica şi Tecla s(â)n(o)vii lui Păntelie, nepoţii Drăgulii ot Măr...

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 628, f. 366 v. Rez. în Condica Asachi I, scrisă la sfârşitul sec. XVIII.

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.64, nr.233 (rez.).

308 1625 (7133) aprilie 17, Hârlău

† Иw Радѹл воєвода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Сѭж(є) прїиде, прѣд нами и прѣд ѯсими нашими болѣри, Георгїе и ѯказовал прѣд нами един запис за свєдѣтелство wт людї добриχ и wт брат его, Василїе, и wт Глигорїи, и wт поп wт Тъмпещи и wт иниχ юдї добриχ мкоже wн кѹпил соби wт прѣд ними єдио мѣсто за єдна дом и половина wт дрѹг мєстѹ за иншаа дом wт село Селище иа Смрадї Шомѹз, что ѯ волост Сѹчавскомѹ, съ част wт мѣстѹ за став и за млии ѯ Шомѹз, что тот мѣстѹ за дом єст wт част нижнаа, поиже wт цръков. И тоа половина wт мѣстѹ за дом єст wт вишиаа, wт четвртаа част, wт къ мал. Тоа wи сови кѹпил wт сестра его, Мърика, дъща Иwнѹц, и wт мъж еи Дѣлєѹ, радї шестдесѣт талер сребрьниχ и пет талер.

Иио ми видѣвше тот запис писанио за свєдѣтелство wт людї добриχ, а ми его ѯвѣроваχом, и такоже и wт иас дадоχом и потвръдиχом Гєwргїєви тиχ часї за wтиинѹ, єдиа жирѣвїє и пол wт село Селище.

Тѣм радї да єст емѹ и wт нас правою wтиинѹ и викѹплєнїє непорѹшенномѹ николиже.

И ни да се иє ѯмишает.

Пис(а) ѯ Хрълovѣ, в(ъ) лѣт(о) ҳ҃зр҃лг҃ априлие з҃і.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

† Дѹмитрашко Шефан вел лwг(о)ф(є)т ѯч(и) <m.p.>.

† Боръл҃єнѹл <писал>.

<Pe foaia a 3-a începutul aceluiaşi document cu unele deosebiri în privinţa numelor proprii>:

† Иw Радѹл воєвода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Сѭж(є) прїиде прѣд намн н прѣд ѯсими нашеми болѣри Гєwргїе съ єдни запис за свєдѣтелство wт Василїе Динга дїїак, и wт Глигорїе, и wт попа Тоадєр wт Темпещи, şi de la alţi oameni buni şi bătrâni.

www.dacoromanica.ro

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, Gheorghie şi a arătat înaintea noastră un zapis de mărturie de la oameni buni şi de la fratele lui, Vasilie, şi de la Gligorie şi de la popa din Tâmpeşti şi de la alţi oameni buni, că şi-a cumpărat el dinaintea lor un loc pentru casă şi din alt loc jumătate pentru altă casă, din satul Selişte pe Şomuzul Puturos, care e în ţinutul Sucevei, cu parte de loc de iaz şi de moară pe Şomuz, care acest loc de casă este din partea de jos, mai jos de biserică. Şi această jumătate de loc de casă este din a patra parte, cea de sus, dinspre mal.

Acestea le-a cumpărat de la sora lui, Mărica, fiica lui Ionuţ, şi de la bărbatul ei, Deleu, pentru şaizeci de taleri de argint şi cinci taleri.

Deci noi, văzând acel zapis scris de mărturie de la oameni buni, noi l-am crezut şi de asemenea şi de la noi am dat şi am întărit lui Gheorghie aceste părţi de ocină, o jirebie şi jumătate din satul Selişte. De aceea, să-i fie şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură, neclintit niciodată. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Hârlău, în anul 7133 <1625> aprilie 17.

† Domnul a spus.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Boreleanu <a scris>.

<Pe foia 3-a, începutul aceluiaşi document cu unele deosebiri în privinţa numelor proprii>:

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, Gheorghie cu un zapis de mărturie de la Vasilie Dinga diac, şi de la Gligorie şi de la popa Toader din Tâmpeşti[1] şi de la alţi oameni buni şi bătrâni.

Muzeul Naţional de Istorie – Bucureşti, Documente, sub dată (cotă veche: XX/27).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.335, nr.444 (trad. rom.).

[1] În continuare, româneşte în text.

309 1625 (7133) aprilie 21, Hârlău

† Іѡ Радꙋ воєвода, Б(о)жіею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Dat-am cartea domnii méli rugătorilor noştri, egumenului şi a tot săborul de la svânta mănăstiri de la Neamţu, spre-acée ca să aibă a-ş(i) chema a lor ţâgani, carii au fugit în Ţara Ungurească, ca să vie toţi în ţar(ă), la svânta mănăstire.

www.dacoromanica.ro

Iar de la domniia mea vor avea pace: nici o nevoie nu vor avea, de nime; nici un lucru nu vor lucra domnii méle, numai ce vor avea ei, ce vor hi trébele şi posluşaniile sventei mănăstiri.

Aşijderi şi voi, toate slugili noastre, carii veţi înbla pentru ţâganii, şi slugi hătmăneşti şi giudeci şi vătaşi de ţigani, încă să aveţi a-i lăsa foarte în pace, întru nemic să nu-i învăluiţi.

Сице пишем, инак не бѫдет.

ѯ Хърлъѵ, ҳ҃зр҃лг҃ ап(рилїе) ка҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Власїе <писал>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Secul, I/4. Orig. , hârtie difolio (32,2x21,3 cm.), filigran, cerneală cafenie, pecete domnească inelară, aplicată în ceară roşie, neclară. .

G.Potra, *Contribuţiuni la istoricul ţiganilor din România*, p.212-213, nr.12 (orig.); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.335-336, nr.445 (orig.) şi p.469 (foto); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.65, nr.235 (rez.).

310 1625 (7133) aprilie 21, Hârlău

† Иѡ Радѫл воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Сѫж(е) прїидоши прѣд нами и прѣд нашими молдавскїи волѣри слуга наш Братѵл с(ы)нъ Воико лѵгофет ѡт Влашскон Земли, нѣким непоноженъ а не присилован, сами за имѵ доброюволно, и продал един цъхан съ въсим(и) дѣти ег(о) за дѣдн(и)нѵ его правїе волѣрю нашимо вѣрномоу Панъ третїи вистѣрник радї треизъчи ѵг(и) злати; по имѣни сѵт Радѵл Воико цъхан кѵ фемеѧ са и дѣт(и) ег(о) Василїе ши Тоадер ши Бежан[1].

Ино г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми ѡко видѣхом доброе токмеждє и испльною плато такождє и ѡт г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми дали есми и потвръдили нашимо вѣрномоу волѣрино вниіе писанаго Панъ третїе вистѣрник како да ест емоу и ѡт нас х(о)лопи цъхани дане <и>[2] искѵпленїѧ и дѣтѵмо ег(о), и внѵци ег(о) и ѵнѵчатом ег(о) и въсѣм родом ег(о) кто сѣ изверет ѡт племенїе <да>[2] ест емоу съ въсем доходом, непорошен(о) николиж(е) на вѣки.

Ии да сѣ не ѵмншает.

V Хрълъѵ, в(ъ) лѣто ҳ҃зр҃лг҃ ап(рилїе) ка҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Дѫмитрашко Щефан вел л(о)г(о)ф(е)т <m.p.>.

Гога <писал>.

www.dacoromanica.ro

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră Bratul fiul lui Voico logofet, din Ţara Românească, nesilit de nimeni, nici asuprit, de bunăvoia sa, şi a vândut un ţigan şi cu toţi copiii lui boierului nostru credincios Pană al treilea vistiernic cu treizeci ughi de aur; pe nume sunt Radul Voico ţigan şi cu femeia sa şi copiii lui: Vasilie şi Toder şi Bejan[1].

Deci, domnia mea dacă am văzut buna tocmeală şi plată deplină de asemenea <şi>[2] de la domnia mea am dat şi am întărit boierului nostru credincios mai sus scris Pană al treilea vistiernic ca să-i fie şi de la noi robi ţigani danie şi răscumpărare şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi la tot neamul său cine i se va alege din rude ca să-i fie lui cu tot venitul, nestricat niciodată în veci.

Altul să nu se amestece.

În Hârlău, în anul 7133 <1625> aprilie 21.

† Însuşi domnul a poruncit.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt <m.p.>.

Goga <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, A.N., MDCCCLX/1. Orig., hârtie difolio (29,5x20,3 cm.), filigran, pecete aplicată în ceară roşie, pierdută.

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.64, nr.234 (rez.).

[1] Româneşte în orig.; numele copiilor şi preţul, adăugate de diac pe loc liber, cu cerneală mai deschisă.

[2] Omis.

311 1625 (7133) aprilie 22, Hârlău

† Се оүво мы, смѣреніе Анастасіе архіеп(и)скоп и митрополит Сѳчавскіи и кур Ѳфанасіе еп(и)ск(о)пъ Романскіи, и кур Павел еп(и)ск(о)пъ Хѳшскиχ, и Дѳмитрашко Шефан вел лүг(о)фет, и Аслан вел дворник Долнѣи Земли, и Никоар(ъ) вел дворник Горнѣи Земли, и Хризя вел вистѣрник, и Горган вел спътар, и Георгіе Башотъ вел меделничар, и Лѳпѳл вел житничѣр, и Грама житничар, и Костин постелник, и Тома постелник и иниχ болѣри многи, великиχ и малиχ, шт двор г(о)сп(о)д(и)нѳ[ни] ег(о) милость. Mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum au vrut Crăstiian log(o)fătul să pârască pre călugării de la Solca, printru sat anume Lămăşéni, ce iaste în ţânutul Suceavei, dzicându Crăstiian log(o)f(ă)t(ul) că acel sat iaste lui dare de la Simion vodă, cum au arătat şi uric iscălit cu mâna lui Simion vodă, de dare; şi au dzis cum i-au fost şi de moşie acel sat, cum au arătatu şi derésele de moşie ce au avut.

www.dacoromanica.ro

Iar părintele Evloghie ep(i)sc(o)pul de Rădăuţi şi nastoatelul mănăstirei Solcăi şi cu tot săborul de la svânta mănăstire de la Solca, au arătat uric de dare de la Ştefan vodî, cum au dat acel sat, ce mai sus scrie, Lămăşénii, mănăstirei Solcăi.

Dece vădzându părintele Evloghie ep(i)sc(o)pul de Rădăuţi şi cu tot săborul de la Solca acel uric de dare a lui Crăstiian log(o)fătul şi derése de moşie pre acel sat şi Cărstian log(o)fătul vădzându uric de dare sventei mănăstiri Solca de la Ştefan vodî, pre acel sat, în de sine ei, de bun(ă)voie s-au voit şi s-au tocmit cu părintele Evloghie ep(i)sc(o)pul şi cu tot săborul de la mănăstiri de la Solca, dinaintea noastră şi a tot Svatul măriei sale domnu nostru şi le-au dat Crăstiian logofătul o sută şi cindzeci de galbeni buni întru mânule părintelui Evloghie ep(i)sc(o)pul şi a tot săborul de la Solca, dinaintea noastră.

Printru acéea, noi toţi câţi mai sus sintem scriş(i), mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum Crăstiian log(o)fătul au dat ai săi direpţi bani, o sută cindzeci de galbeni, pre acel sat, ca să-i hie lui moşie în véci şi feciorilor săi, neruşeiţi nice dănăoar(ă).

Şi pre mai mare credinţă noi toţi ne-am pus peceţile şi însuşi Evloghie ep(i)sc(o)pul ş-au pus pecétea sa într-acest zapis, ca să-i hie neclătit în véci.

Iar cine să va amesteca, să mai strice această tocmală, să hie neiertat de Dumnădzău, amin.

8 Хрълъ8, $\overline{\chi_{\text{зрлг}}}$ ап(пилïе) кв.

Anastasie mitropolit <m.p.>.

Євлогïе еп(и)скопъ Радовскыи <m.p.>.

† Дѵмитрашк(8) Щефан вел лωг(о)ф(є)т <m.p.>.

Асλαν βορνηκον <m.p.>.

Никоаръ вел ворник <m.p.>.

Гѭнгѣ вив лог(о)ф(є)т <m.p.>.

Toma postelnic <m.p.>.

Хризѣ вел вист(ѧрник) <m.p.>.

Гѡрган вел <с>пътар <m.p.>.

Аз, Гєѡрге Башот(ъ) вел мед(єлничар) <m.p.>.

Аз Л8п8л жикничар <m.p.>.

Аз, Грама жик(ничар), искал <m.p.>.

Костин постелник <m.p.>.

<Pe verso>: Аз, Арсенїѧ лог(о)ф(є)т, искал и приложил на сїю токмежь.

Аз, Симион Мъиѣ и аз приложил на сїю токмежь.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, LXIX/41. Orig., hârtie difolio (42x28 cm.), cerneală neagră, sigiliu rotund în aceeaşi cerneală al Mitropolei Ţării Moldovei (2,9 cm. în diam), avându-l în centru pe Sfântul Gheorghe călare ucigând balaurul, iar în exergă, legenda: † Печат С(вѧ)т(о)го Гєѡргїа Митрополиї Сѵчавскої († Pecetea Sfântului Gheorghe a Mitropoliei Sucevei). sigiliul rotund în fum, neclar, al Episcopiei Romanului cu icoana hramului (Sfânta Paraschiva) în centru, iar în exergă, legenda: † Пе<чать> Доλнѧи Єпископиє Романскоє († Pecetea

www.dacoromanica.ro

Episcopici de Jos a Romanului), cel al episcopiei Rădăuţilor, rotund (3 cm. în diam.), în cerneală neagră, cu icoana hramului (Sfântul Nicolae) în câmp şi legenda în exergă: † Печат С(вѧ)т(о)го Нико<лаи ... > Радовскоï († Pecetea Sfântului Nicolai ... Rădăuţilor) şi al Episcopiei Huşilor, rotund (3 cm. în diam.), în aceeaşi cerneală, avându-i în câmpul heraldic pe Sfinţii Petru şi Pavel, iar în exergă, legenda: † Печать С(вѧ)т(о)го П<етра> и Павла Єп(ис)к(о)пïе Х8(ш)кихъ († Pecetea Sfinţilor Petru şi Pavel a Episcopiei Huşilor); zece sigilii boiereşti inelare, aplicate în aceeaşi cerneală: al lui Dumitraşco Ştefan, rotund, neclar (se disting în partea de sus doar iniţialele numelui: А - Ш), al lui Aslan vornic, rotund cu literele A-v (Aslan vornic) deasupra unui scut triunghiular, al lui Hrizea vistiernic, octogonal, cu inscripţia chirilică în bandă la partea superioară: Hriza logof(ăt), al lui Nicoară vornic, cu doi lei rampanţi în scut, iar celelalte şase, neclare.

Cu o copie din 1832 decembrie 7.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.336-337, nr.446 (orig.).

312 1625 (7133) aprilie 23

Се ѕво ми, Samfira fata Acseniei, scriu şi însămi pe mine mărturisescu cu cestui zapis al mieu cumu am avut din giumătate de sat de Stolnicéni a opta parte. Deci m-am sculat şi am întrebat de toţ(i) unchii mei dé faţa, iar ei m-au lăsat şi am vândut acea parte a mea, ce s-au ales a opta parte, parte din gios cu tot venitul din cânpu, şi din pădure, şi din livedzi şi cu vad de moară la piscul ce iaste în hotarul Purceleştilor. Vândutu-o-am dumisali giupânului [lui] Ionaşco Prăjescul direptu o sută şi doodzăci de taler(i) bani buni.

Şi cându am luat acei bani fost-au giupânul Gligorie Ciolpan ce au fost hatman şi Gligorie Bolşea de Dobruleşti, şi Popovici de Năvrăpeşti, şi Grecul de Păşcani, şi Vasilie de Ciupeşti, şi Andonie de Hăsnăşani, şi Toder sân Hireasca ot tam, şi Ionaşco Năvală de Soci, şi Costantin vist(iernic) de Vlădeşt(i), şi Pătraşco Ciogolea de acolea, şi popa Pahomie de Stolnicéni şi alţi mulţi oameni buni bătrân(i) denpregiur megiiaş(i) s-au prilejuit într-această tocmală. Pre mai mare mărturie pusu-şi-au şi peceţile pre acestu zapis şi au şi iscălit.

Aceasta scriu şi mărturisimu cu cestu zapis al nostru. Prilejuitu-m-am şi eu, Bărnat diac, într-această tocmală şi am scris acestu zapis.

Пис(а) ѕ Столничѣнї, в(ъ) л(ѣ)то ҳ҃ѕр҃лг҃ ап(рилïе) кг҃.

Grigorii Ciolpan biv spăt(ar) <m.p.>.

Костантин вист(ѣрник) искал <m.p.>.

Muzeul de Istorie a Moldovei – Iaşi. Inv. Nr. 5992. Documente. Orig., hârtie (32,5x19,5 cm), cerneală cafenie, cinci peceţi inelare în cerneală neagră: patru neclare şi una având inscripţia вaïф mărginită de două stele.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XXIV, p.129, nr.114 (orig. rom. cu slove chirilice din Acta Soltana Dediu, născută Prăjescul, Arhiva Stolniceni – Prăjescul, plic, V, <nr.> 7).

www.dacoromanica.ro

...[1] La Hreasca, şéptespredzece jirébii şi ...[1] acesta le-am împărţit în doa Dumitraşco cu Vasilie sa s(e) ştie.

† 1 jir(ebie) Vot.
† 1 jir(ebie) Clin.
† 1 jir(ebie) Cornescul.
† 1 jir(ebie) Văscan.
† 1 jir(ebie) Buciumi.
† 1 jir(ebie) Iftimie.
† 1 jir(ebie) S.r.ci.
p(o)l Drăgănel.
p(o)l Iacobu.
p(o)l de la Bochiş.
† 1 jir(ebie) Pătraşco.
† 1 jir(ebie) Oncul.
† 1 jir(ebie) Ion Nățcăuță să Savin.
† 1 Pavăl.
† 1 Oană.
† 1 Costantin Ciul.
† 1 ...[2].
† p(o)l Toader Dănisca.
† p(o)l Toader Ihnat.
† p(o)l de la Bochiş.
† p(o)l jir(ebie) de l(a) Bălan.
Să s(e) împărțască în doa părți.

Arh. St. Bucureşti, A.N., MMDXIX/40. Orig., hârtie (19,9x14,3 cm.), rupt la îndoituri, cerneală neagră.

Datat după doc. din 1625 (7133) aprilie 24, Hreasca (cf. nr.315), în legătură cu care se află cel de mai sus.

EDIŢII. Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.70, nr.267 (rez.).

[1] Rupt în orig.
[2] Rupt şi şters.

www.dacoromanica.ro

Сє ѕво аѕ, Ротопан бив дворник, и Vasile Denga diiac dăm ştiri cu această scrisoare a noastră cum au vinit la noi Simion Malaiu şi cu frati-său, Gheorghe, şi cu sora lui, Tofana, cu cinstită carte domnul(u)i nostru, să strângim oameni buni şi boieri di pin pregiur megieşi, să le înpărţim ocinili ci vor ave de moşâie şi cumpărături părinţilor săi, în trii părţi din sat din Hriaţca şi din Onceşti şi bucati să li înpărţim numai amândorora fraţil(o)r, cî surorili lor, din bucate, s-au fost înzăstrat di părinţi.

Deci noi am strâns oameni buni şi boieri de pin pregiur megieşi, anumi: Iuraşcul şi au fost portariu, şi Drăghici Sălăgianu, şi Vasiian din Mereşti, şi Mihăilă Calcaş, şi Ştefan din Pleşăşti, şi Aramă, şi Platon din Hreaţca şi alţi mulţi oameni buni şi am socotit din dresă ci au avut de moşie şi de cumpărături părinţilor săi şi s-au găsit di toate dresăli lor nou<ă> jârăbii din sat din Hreaţca şi patru jârăbii din Onceşti. Deci din Hreaţca noi le-am înpărţit în trii părţi vatra satului şi le-am rădicat şi stâlpi între părţili lor, şi vecinii să-ş(i) ţie ciniş(i) după stâlpul ci li s-au cuvenit.

Iar din Onceşti, iar să li fie dinpreună şi iar din bucate din toate câti s-au găsit, înpărţitu-le-am fraţilor amânduror, în două părţi: şi boi şi vaci şi cai şi oi şi stupi şi mascuri, numai ci ş-au poftit Sămion Malaiu de la fratili său Ghiorghe, pentru nevoinţa ci au nevoit şi au ţinut acele bucate, să-i lasă patru cai şi doi bivoli.

Şi noi toţ(i) am socotit că i să mai vini pre atâta lucru şi am poftit noi toţi pre Ghiorghie şi au lăsat cu voia sa şi s-au tocmit din toate lucrurile şi din argint ci s-au găsit şi din pâine, iar să li fie în trii părţi şi din casă şi din ţarină, cât s-au samanat până acum, dou părţi să fie lui Sămion cu femeia sa şi a triia parte să fie a lui Gheorghiţă, pentru căci socotit-am că pâine vine pe suflete, că sânt la trei ani şi mai bine di când pitrec dinpreună. Şi dintre altili nici dintre unili bucate nu i să fac parte, nici di pripaşi, nici di nimică, numai ci socotim din pâine că i se vini parte.

Şi am tocmit aşa şi fraţii încă s-au îngăduit întru sâne, pre tocmala cum am găsit noi, cu sufletili di oamini buni.

Şi părţi s-au venit, lui Ghiorghiţă casăli părinţil(o)r şi cu parte pără într-on pârâu şi dintru acel pârâu s-au vinit Tofanii, pără în bisărică şi din bisărică în gios, pără lângă eleştiu, s-au vinit lui Simion pără unde est(e) capul vetrei de sat şi loc de o casă din ceea parte, pentru altă casă ci au avut Simion, şi ea cumpărătură, din ceasta parte şi s-au lasat aceea înpărţitoare, anumi casa lui Bochiş; iar pomete iar să le fie tuturor, frăţăşti, şi heleşteul şi morili din gios, tot frăţăşte. Şi la făcu<tu>[1]l casălor lui Sămion să de agiutor, la adausul lemnul(u)i, cu toţi vecinii dinpreună, până să vor rădica şi lui Sămion casă.

Di aceasta dăm ştiri cu această scrisoare a noastră, cum am găsit cu sufleti di oamini buni şi cum i-am tocmit, să să ştie.

Писа ѕ Хрѣска, ҳ҃зр҃лг҃ ап(рилиє) кѧ.

www.dacoromanica.ro

Ротопан вив дворник.
Vasile Denga diiac.

Şi iarăşi au fost vinit Gheorghiţă, fratili <lui>[1] Sămion Malai, di am gâlcevit distul, apoi, s-au înpăcat dinainte noastră, dinainte lui Pilat clucer şi dinainte Mălur Rotopaci, că au fost luat Sămion mai mult zăci stupi, acmu au lăsat şi aciia părţitoriu.

Şi să mai dei zăci oi şi ce cumpărătură, încă au lăsat Gheorghiţă, ci au cumpărat Simion.

Iar cumpărătura din Onceşti ci au fost cumpărat douî jârebii, deci una au dat lui Ghiorghiţă.

De aceasta să să ştie.

Muzeul judeţean Suceava, Documente sub dată (fost la Muzeul Fălticenilor, IV/60). Copie veche.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.337-338, nr.447 (aceeaşi copie).

[1] Omis în orig.

315 1625 (7133) aprilie 25

† Adecă eu, Lélea fata lui Grozav, de în sat în Glodéni cu feciorii miei, cu Costachi şi cu Severiian şi cu Cozma şi cu fata mea, cu Iona, şi cu Măriica, şi cu Loghina şi cu generii miei, cu Nistor şi cu Andreiu, înşine pre noi mărturisim, cu cest zapis al nostru, cum după vândzarea maic[e]ei noastre, a Léleei, şi a tătâne nostru, lui Gligorie, şi a fratelui nostru, a lui Costachi, părutu-ne-au că acea ocinî de în sat din Glodén[n]i, partea noastră a tuturora, a patra parte de sat din Glodén[n]i, partea noastră a tu<turo>[1]ra, că nu iaste plătitî deplin cu cei optdzăci de taleri bătuţi, ce au fost daţi în mâna maic[e]ei noastre şi a tătâne nostru, şi a fratel<ui>[1] nostru, a lui Costachi.

Deci ne-am scolat şi am strânsu omeni buni, megiiaşi de pre înpregiur şi de în sus şi de în gios, şi am ieşit la ţa<ri>[1]nă şi am aflat cindzăci şi unul de pământuri din Fundătură şi fără curături şi fără un hălă<şte>[1]u despre Bătrâneşti, ce să înparte în doao cu Zahariia din Glodéni, şi fără vatra satului.

Aiastea toate au socotit oameni buni de iznoavî, de ne-au mai dat pârcălabul Apostol doaodzăci de taleri, bani buni; că am vrut să întoarcem şi apoi noi toţ(i) am lăsat, deacă ne-au dat acei doaodzăci de taleri bani buni, de bunăvoia noastră, cu toţ(i) fraţii noş[ş]tri şi cu toate surorile noastre şi toţ(i) cumnaţii noştri, ca să-i fie dumisal(e) şi cuconilor dumisale şi nepoţilor dumisal(e), cu toată voia noastră.

Şi de uricul satului când va ieşi de faţî, ca să aibă a să rade acea a pa[t]tra parte de sat, cu ştirea noastră a tuturor fraţilor noş[ş]tri, câţi-s mai sus scriş(i).

www.dacoromanica.ro

Acesta zapis s-<au>[1] scris şi s-au făcut denaintea a mulţi buni oameni şi a slugi domneşti, de denainte şi a preoţi de pre înpregiurul nostru, anume: popa Gligorie di în Bătrâneşti, şi popa Pavel din Băloşeşti, şi a Réţeei vătavul di în Rusi, şi a Saveei pitărel de acolea, şi a lui Bosiioc aprodul din Bătrâneşt(i), şi a popei lui Gligorie din Dămieneşti, şi a lui Serghi aprodul din Bătrâneşt(i), şi a Gheanghei visternicelul de acolea, şi a lui Ghiorghiţî visternicel[l]ul de acolea, şi a lui Ionaşco Vartic de acolea, şi a Zahariei armăşelul de la Glodén[n]i, şi a Zahariei uşerelul din Buciumi, şi a lui Trifan visternicelul ot tam, şi Isailă sulgerelul ot tam, şi Gligorie armăşelul ot tam, şi Vasilie păhărnicelul di în Iucşeşti şi a Onacăiei păhărnicelul ot tam, şi a popeei a lui Ionaşco ot tam şi Toader Frăcescul ot tam, i Avram ot tam, i Ion Grecul ot tam, i Drăgăil(ă) sân Nicoar(ă) ot <tam>[1], i Vasilie Hasnâş ot tam, i Panteleiu păh(ar)nicelul ot Băloşeşt(i), i Ursul ot tam, i Ionaşco ot tam, i Mierea ot tam, i Mieräuţe diiac ot tam, i Mihalcea diiac ot tam şi alţi mulţi bun(i) oameni megiiaş(i) de preînpr<eg>[1]iur.

Şi pre mai mare mărturie şi credinţă şi tocmală de bunăvoia lor, vădzind noi, cu ochii noştri, platî deplin ce-i mai sus scris, noi ne-am pus peceţile întru acest zapis.

Да с(м) знает, кто въсхощет знати[2].

Лѣт(о) ҳ҃зр҃лѓ ап(рилїе) кѣ.

Аз, Захарїа Дѳмдѳвка, пис(а) зде.

Costachi <m.p.>.

† Severean <m.p.>.

Nistor.

Zaharia arm(aş) <m.p.>.

Avram.

Vas(i)lie păh(arnic).

Iuraşco.

† Penteleiu pah(arnic).

† ѳрсѳл искал <m.p.>

Larion.

Hasnăş.

Onaca păh(arnic).

Аз, Меръѳцъ, искал <m.p.>.

† Pop(a) Gli<go>[1]rie.

<Ghea>[1]nghia vist(iernic).

† Gheorghiţ(ă) vist(iernic).

† Mihalcea diac <m.p.>.

Eu, popa Pavel, искал <m.p.>.

† Eu, popa Ionaşco ot Iucşeşti.

Аз, Ионашко <m.p.>.

† Sava pit(ar) ot Rusi.

† Râţea vătag.

www.dacoromanica.ro

† Serghie ap(rod).

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CLVII/116. Orig., hârtie difolio (22,5x20 cm.), filigran, mâncat de cari în cinci locuri, cerneală neagră, 25 de peceţi inelare aplicate în aceeaşi cerneală.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.339-340, nr.448 (orig.).

---

[1] Rupt.
[2] Să se ştie, cine va vrea să ştie.

316 <Cca. 1625 (7133) aprilie 25>

† Сѣ аз, Лѫкоч вел ватаг, засвѣд(ѣ)телствѫ сам своим записѡм на съмрѣти своеи, прѣд мног<ми> добрими людї, како лишиχ сѧ своео съжителници Станки съ въсем имѣнїем своим и съ селове еж(ѣ) вышѧ част моа понеж(ѣ) не имѣχ комѫ лишити с(ѧ) из рѣдно да мѧ помииает, а Станка вѣм добре ѡко имат мѧ добрѣ поминати.

Тог(о) ради и дадоχ сѧ еи прѣд дѫховника моего поп Михаил, и прѣд Маріка мѫтѫше мѣ, и Антон, и Вардзарю, и Мовила ватаχ, ши Бѫркѫ ватаχ, и Бабич ватаг, и Лазор ватаг, и Баш нѣмиш, ши Игнат ѡт Пъχѫрничани, и Андреика де Нѣмцѫ, и Глигорїе армашел, и Василїе ѡт Роман, и ини многи. Да аще покѫсит сѧ кто ѡт моег(о) рода валовати и разорити токмеж(ь) мон да ѫдет непроцен ѡт Б(ог)а и ѡт Пр(ѣ)ч(и)стаа и въсѣχ с(вѧ)тыχ имене Лѫкоч, амин.

Наивол(шѫю) мартѫрїю приложиχѡм наши печат къ семѫ записѫ въси.

Adică eu, Lucoci mare vătag, însumi mărturisesc cu zapisul meu de moarte, înaintea a mulţi oameni buni, precum las soţiei mele Stanca toată averea mea şi cu sate care erau partea mea şi precum neavând cui să le las din rude să mă pomenească, iar Stanca văd bine cum are să mă pomenească bine.

De acea şi am dat ei, înaintea duhovnicului meu popa Mihail, şi înaintea Maricăi mătuşii mele, şi Anton, şi Vardzariu, şi Movila vatah, şi Bârcu vatah, şi Babici vatag, şi Lazor vatag, şi Baş neamiş, şi Ignat din Păhărnicéni, şi Andreica de Neamţu, şi Gligorie armăşel, şi Vasilie din Roman, şi alţi mulţi. Şi încă cine ar îndrăzni din neamul meu să învăluiască şi să strice tocmala mea să fie neiertat de Dumnezeu şi de Preacurată şi de toţi sfinţii cu numele Lucoci, amin.

Pentru o mai mare mărturie am pus toate peceţile noastre la acest zapis.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso, scris în sec. XVIII>: Danie Stancăi ce i-au lăsat Lucoci.

Muzeul de istorie a Moldovei – Iaşi. Documente, Inv. Nr.5294. Orig., hârtie (21x16,5 cm.), restaurat, cerneală cafenie, pecete inelară aplicată în ceară, sfărâmată în cea mai mare parte.

Datat după zapisul din 7133 (1625) aprilie 25 (cf. 316), când Gligorie armăşel din Bucium este menţionat ca martor.

317 1625 (7133) aprilie 26

Un ispisoc de la Radul vod(ă), din velet 7133 <1625> ap(rilie) 26, şi [un zapis cu pecete Huşilor din velet 7111 <1592> sept(emvrie) 20] precum Luca Bărbânţă ce-au fost stolnic au cumpărat şie înpreun(ă) cu fămeia sa o ocin(ă) din gium(ă)te de sat de Blăgeşti, 2 părţi, de la Vărvara şi de la fratele ei Gliga, nepoţii Călinei, drept 70 taleri de argint, şi cu selişte Şipăşeei.

Arh. St. Iaşi, Documente, CDX/10. Menţ. într-o listă de documente privitoare la moşia Gugeşti din 1719 (7227) mai 20.

318 1625 (7133) aprilie 29, Hârlău

Io Radul v(oie)v(o)d, cu mila lui Dumnezeu, domnu Ţărâi Moldovei. Iată au venit înnaintea noastră şi înaintea boierilor noştri a Moldovei Grigorie sân Sas şi nepoţii lui, feciorii lui Petre, şi au avut giudecată cu fămeia lui Toader Hrăjde i fii lor pentru o giumătate de satu Piticii, ot ţinutul Putnii, i un vadu de moară din Gârla Putnii, care ace giumătate din Pitici au fost dat(ă) ei mai de demultu pentru o moarte de om, ce-au fost căzutu asupra satului, însă atunce au dat Toader Hârjde 25 boi pentru ace giumătate de satu ca să o stăpânească; şi Hârjde cu feciorii săi au arătat înnainte noastră un zapis de la uitu i pârgari cu pecete târgului precum au fostu dat acei boi. Dar la aceasta s-au tocmit de bunăvoie lor şi au întorsu Grigore sân Sas un cal bunu preţeluit drept 36 galbeni şi şi 6 galbeni buni şi 6 stupi, dar nepoţii lui, feciorii Petrii, ei au dat o iapă preţăluită drept 15 galbeni i 5 stupi i 2 boi, preţeluiţi la un locu drept 30 talere bătuţi, înainte noastră şi înainte a totu Sfatul domnii mele.

Şi văzându noi între dânşii de bunăvoie tocmală şi învoială, noi încă şi de la noi am dat şi am întărit lui Grigore sân Sasul şi nepoţilor lor feciorilor lui Petre pe

www.dacoromanica.ro

aceea giumătate de satu din satul Piticii ca să-i fie lui şi de la noi dreaptă ocină şi moşie uric şi întăritură cu tot venitul pentru că le iaste dreaptă moşii. Şi altul să nu să amestece înainte cărţii domnii mele.

Domnul au poruncit.

8 Хрълъ8, лет(о) ҳ҃зр҃лг҃ апр(илие) к҃е҃.

Dumitraşco vel logofăt.

Lucoci <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr.572, f.57 v. Copie în Condica mănăstirii Răchitoasa, scrisă la sfârşitul sec. XVIII.

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.65, nr.236 (rez.).

319 1625 (7133) aprilie 30, Hârlău

† Iw Радѹл воевода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѻж(е) пріидошѣ прѣд нами и прѣд 8сими нашими волѣри слѹга наш Симиѡн Мълаю и сестра его, Тофана, и брат си, Гєѡргицъ, с(ы)нѹве Мълаю и 8казали прѣд нами един запис за свед҃телство ѡт Ротомпан вив дворник, и ѡт Василїе Динга дїак, и Юрашко вив портар, и Дрѣгич Сълъпѣнѹл, и Въсїан, ѡт Мереци, и Михъил Калкъш ѡт Петїа и ѡт инѹх людї доврих и старих, како раздѣлили себе иѹ правїи ѡтнини, и дѣднини, и викѹпленїе ѡт(ь)цѹ им девѣт жиревїе ѡт село Хрѣска и четири жирѣвїи ѡт село Ѻнчеци, что 8 волост Сѹчавскомѹ.

И достало сѣ въ част братѹ им, Гєѡргицъ, една част, вишняа, съ дворове, даже до един поток. Й пак, въ част сестри им Тофани достало сѣ срединаа част ѡт тое поток даже до цръков идеже ест поставлен и един столпъ камен. Й пак, въ част слѹ8и наш Симиѡн Мълаи достало сѣ емѹ нижняа част, ѡт цръков долинои, пѹдли став, даже до конец ватрѹ село, и два жирѣвїи ѡт тое странѹ потока, что вил им за дѣднинѹ. И радї тиѹ два жирѣвїи ѡставил Симиѡн Мълаю дрѹгиѹ два жирѣвїи ѡт сес краи, что вил ѡи сам кѹпил на своиѹ правїиѹ пинѣзи и раздѣлили иѹ съ иниѹ жирѣвїи за дѣдн(и)нѹ. Й тиѹ четири жирѣвїи ѡт село Ѻнчеци, пакиже да бѹдѹт им на три частї.

Тѣм радї, да ест и ѡт нас слѹ8и наш Симиѡн Мълаю и сестра его, Тофани, и братѹ им, Георгицъ, правїи ѡтиинѹ, и дѣднинѹ и раздѣленїе како раздѣлили междѹ ниѹ по своими доврои воли.

И ин никто да сѣ не 8мишает.

www.dacoromanica.ro

Пис(а) ѕ Хрълъѕ, в(ъ) лѣт(о) ҳ҃зр҃лг҃ априлїе ѧ.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

† Дѕмитрашко Щєфан вел лѡг(о)ф(є)т <m.p.>.

† Боръл҃нѕл <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, sluga noastră, Simion Mălaiu, şi sora lui, Tofana, şi fratele lui, Gheorghiţă, fiii lui Mălaiu, şi au arătat înaintea noastră un zapis de mărturie de la Rotompan, fost vornic, şi de la Vasilie Dinga diac, şi Iuraşco fost portar, şi Drăghici Sălăgeanul, şi Văsiian din Mereşti, şi Mihăilă Calcăş de la Petiia şi de la alţi oameni buni şi bătrâni, că şi-au împărţit dreptele lor ocine şi dedine din satul Onceşti, care sunt în ţinutul Suceava.

Şi a căzut în partea fratelui lor, Gheorghiţă, o parte, cea de sus, cu curţile, până la un pârâu. Şi iarăşi în partea surorii lor, Tofana, a căzut partea din mijloc, de la acel pârâu până la biserică, unde este aşezat şi un stâlp de piatră. Şi iarăşi, în partea slugii noastre, Simion Mălai, i-a căzut partea de jos, de la biserică la vale, lărgă iaz, până la capătul vetrei satului, şi două jirebii de cealaltă parte a pârâului, care le-au fost de moştenire.

Şi pentru acele două jirebii Simion Mălaiu a lăsat alte două jirebii din marginea aceasta pe care el le cumpărase singur cu banii săi drepţi şi le-a împărţit cu celelalte jirebii de moştenire. Iar acele patru jirebii din satul Onceşti, de asemenea, să le fie lor în trei părţi.

De aceea, să le fie lor de la noi, slugii noastre, Simion Mălaiu, şi surorii lui, Tofana, şi fratelui lor, Gheorghiţă, dreaptă ocină şi dedină şi împărţeală, cum au împărţit între dânşii, de bunăvoia lor. Şi nimeni altul să nu se amestece.

Scris la Hârlău, în anul 7133 <1625> aprilie 30.

† Domnul a spus.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt <m.p.>.

† Borăleanul <a scris>..

Arh. St. Bucureşti, A.N., MMDXVIII/1. Orig., hârtie difolio (30,8x20,4 cm), filigran, pătat, cerneală cafenie, pecete domnească aplicată în cerneală roşie, căzută. Cu o trad. de Neculai Hăslanda şi o copie prescurtată după aceasta de Toader protopop, adeverită la 1806 august 21.

Idem, MMDXVIII17, nr.1 (menţ.), şi MMDXIX/45, nr.1 (menţ).

Muzeul judeţean Suceava, sub dată (fost la Muzeul Fălticenilor, IV/60, (trad. veche de Neculai Hăslanda).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.340-341, nr.449 (trad. după orig.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.65, nr.237 (rez. şi descr. arheografică); Marcel-Dumitru Ciucă şi Silvia Vătafu-Gâlcan, *Colecţia Achiziţii Noi*, I, p.74, nr.100/ (rez.).

www.dacoromanica.ro

Radul Woywoda detto detto[1].
Jassy 7133 <1625> den 30 Aprill.

Radul vodă la fel la fel[1].
Iaşi 7133 <1625> aprilie 30.

Arh. St. Suceava, Documente, XIII/5. Copie de la sfârşitul sec. XVIII sau începutul sec. XIX după rez. germ. din Inventarul doc. Mitropoliei Moldovei alcătuit în 1783 ian. 3, la Zólkiew, de Johann Anastasius Manovarda, Privilegii, nr.14.

EDIŢII: Popovici, *Index Zólkiewiensis*, III, p.700, nr.71 (trad. germ. şi trad. rom.).

[1] Se referă la nr. 70 din Inventar:
Ioan Eustratie Woywoda geistliche Fundation am Fest-Tage S-ti Ioannis novi, bestehend in ein und anderen Victualien ut Nr. 69 ddto.
Jassy 7172 den 9 Aprill.

Ioan Eustratie vodă face danie pentru hramul Sfântul Ioan cel Nou cuprinzând mai multe privilegii ca şi la nr. 69.
Iaşi 7172 <1664> aprilie 9.

321 1625 (7133) mai 3, Hârlău

† Иш Радѹл воєвода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскоє. Сѫж(є) пріиде прѣд нами и прѣд нашеми волѣри слѹг(а) наш Дръгѹшан дїак и тегал лицом прѣд нами на слѹга наш, Дѹмитрашко Фѹлцер дїак, радї една дом, еж(є) вѣше Маркова ѡт Тодереци, радї част ег(о) за ѡтн(и)нѹ, ѡт тогож(є) село, рекъцыа Дръгѹшаи, аж(є) платил на Марко, за три сѹлцове ѹдвоини.

Я Дѹмитрашко Фѹлцер дїак приисил лицем прѣд нами, на Марко и ѹказовалъ нам и запис, ѡт самаго Дръгѹшан дїак и ѡт многи люди добри и воини прѣдни и сам Марко, съ ѹстъ єго, свѣдетелствовали прѣд нами, како ѡн за ег(о) доброю волю и съ дѣтїми емѹ продалї ѡни таа дом и съ въсѣ част иѫ за ѡтн(и)нѹ, что сѣ изверѹт, ѡт село Тодереци, что ѹ волост Крълигътоурѣ, Дѹмитрашкови Фѹлцер дїак, радї шестиадес(ѣ)т тал(ер) личниѫ, п(и)н(ѣ)зи

www.dacoromanica.ro

готови, и за что платил на ннх, за многих данихъ и ангерїихъ, еж(є) бнл на сего Земли, wт прн д(ь)ни Алеѯандрѡ водъ, даждо н(ы)нѣ.

Ино Дръгѡшан дїак wн зостал wт въсег(о) нашего закона, а Дѡмитрашко Фѡлцер дїак ѡправили сѧ wт прѣд нами и поставил сови феръю.

Ино wт селѣ на прѣд да не имает wни ман тегати сѧ.

Тѣм ради, и wт г(о)с(по)д(ст)в(а) ми ещеж(є) далї и потвр(ъ)дили есми, слѡѕе нашемѡ виш(є) Дѡмитрашко Фѡлцер дїак, також(є) да ест емѡ и wт нас правда wтнина, и дѣднина, и викѡпленїю, съ въсѣм доходом, непорѡшеннѡ неколиж(є) на вѣки.И ин да с(ѧ) не ѡмишают.

Инак не бъдет.

ѡ Хрълъѡ, л(ѣто) ҳ҃ѕр҃лг҃ ман г҃.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ реч(є).

† Дѡмитрашко Щефан вел лwг(о)ф(є)т ѡч(и) <m.p.>.

† Томаа <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră, Drăguşan diac, şi a pârât de faţă, înaintea noastră, pe sluga noastră Dumitraşco Fulger diac, pentru o casă din Todereşti, care a fost a lui Marco, şi pentru partea lui de ocină din acelaşi sat, spunând Drăguşan că l-a plătit pe Marco, pentru trei sulgiuri duble.

Iar Dumitraşco Fulger diac a adus de faţă înaintea noastră pe Marco şi ne-a arătat şi un zapis de la Gheorghie Roşca vistiernic şi de la însuşi Drăguşan diac şi de la mulţi oameni buni şi oşteni fruntaşi. Şi însuşi Marco, cu gura lui, a mărturisit înaintea noastră că el, de bunăvoia lui, şi cu copiii lui au vândut această casă şi cu toată partea lor de ocină, ce se va alege din satul Todereşti, ce este în ţinutul Cârligăturii, lui Dumitraşco Fulger diac. Pentru şasesprezece taleri număraţi, bani gata, şi pentru că a plătit pentru dânşii multe dări şi angherii, care au fost asupra acestei ţări, din zilele lui Alexandru vodă până acum.

Deci Drăguşan diac a rămas de toată legea noastră, iar Dumitraşco Fulger diac s-a îndreptat dinaintea noastră şi şi-a pus ferâie.

De aceea, de acum înainte, să nu mai aibă ei a mai[1] pârî.

De aceea, şi de la domnia mea încă am dat şi am întărit slugii noastre de mai sus, Dumitraşco Fulger diac, ca să-i fie lui şi de la noi dreaptă ocină şi dedină şi cumpărătură, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece.

Altfel să nu fie.

În Hârlău, 7133 <1625> mai 3.

† Domnul a spus.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Toma <a scris>.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso, scris în prima jumătate a sec. XIX>: 7133 <1625> mai 3. No.9.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie. VIII/9, Orig., hârtie (30,5x18,7 cm.), filigran, cerneală cafenie, pecete domnească mijlocie (4,3 cm. în diam.), aplicată în cerneală roşie, stricată (în exergă se mai conservă: † Iw <Рад>8л воево<да>, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, с(ы)нь Михнѣ воевод. χ҃рк҃а (Io <Rad>ul voievod, din mila lui Dumnezeu, fiul lui Mihnea voievod. 7124).

Cu o trad. rom. de Hrisant ieromonah din 1845 noiembrie 19.

Idem, VIII/25 (trad. rom. din 1719).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, ms. M. Costăchescu, <*Doc. mold. de la Radu Mihnea vv.*>, nr.1837 (402), f.6796-6798 (trad. rom.) şi f. 6799-6801 (transcr. sl. după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, I_2, p.182-184, nr.109 (orig. sl şi trad. rom., cu anul citit greşit: 7135); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.341-342, nr.450 (trad. după ms. M. Costăchescu, *loc. cit.*).

[1] Aşa în orig.

322 1625 (7133) mai 4, Hârlău

† Иw Рад8л воевода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Пишем сл8ga нашь Къзлан бив пост(є)лник, и Тоадер диак wт Стънислъвеци(и) и Вас(и)лїе Хоч8нг8 wт там. Dămu-vă ştire că s-au pârât de faţă, aicea, înnaintea dumi méle, boiarinul nostru credincios Nicolachi stolnic cu Arsenie log(o)fătul, pentru o parte de ocină din Potlogéni, ce să cheamă partea lui Borăşel, dzâcând boiarinul nostru Necolachi stolnic c-au fost cumpărătură Boului vist(iernic) şi o au ţânut stolnicul mai de demult, iar Arsenie log(o)fătul au dzâs că i-au fost dare şi o au ţânut din dzilele lui Ştefan vod(ă) până acmu, din domniia dintăiu.

Derept acea, de vréme ce veţ(i) vedea cartea domni<i> méle, voi să strângeţ(i) oameni buni şi să întrebaţi foarte cu direptul: de o va <fi>[1] ţânut Arsenie logofătul acea parte, din dzilele lui Ştefan vod(ă) din domniia dintăiu până acmu, el tot să ş(i) fie a lui; iar de o va fi ţânut stolnicul Necolachi, iar să fie a lui.

Deci, cum veţ(i) găsi cu suflete de oameni buni, aşea să daţi ştire aicea la domnia mea.

Aceasta v-am scris. Инак не 8чините.

8 Хърлъv, χ҃рл҃г маи а҃.

Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Фочѣ <писал>.

<Pe verso, scris de aceeaşi mână>: Pologenii.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Iaşi, Documente, CDLXI/45. Orig., hârtie (29,5x19,6 cm.), rupt la o îndoitură, lipit, cerneală cafenie, pecete domnească mijlocie (4,5 cm. în diam.), aplicată în cerneală roşie, neclară.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.342-343, nr.451 (orig.).

323 <1625 (7133)> mai 4, Hârlău

Copie.

Noi Rad(u) v(oie)v(o)d, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Dat-am carte domniei meli acestui om, anume duva<l>mul[1] Bisericanil(o)r, spre ceea ca să aibă a ţine şi apăra a sa dreaptă ocină şi moşie ce va avea în sat în Măstacăni, ca nimeni să n-aibă a întra sau întru ceva a să mesteca în ocina şi în venitul lui, ce va hi, nici Crâste, nici nimeni.

Ce cui ca pără cu strâmbul, acela om să aibă ...[2] înnaintea noastră.

Velet 7135 <1627>[3] mai 4; пис(а) 8 Хрѣлов(ѣ).

Drăgoiu[4] Urechi vornic.

Arh. St. Iaşi, Documente, D/17. Copie din prima jumătate a sec. XIX.

Data de an restabilită după Radu Mihnea voievod care se afla la Hârlău la 4 mai 7133 (1625) (sf. şi nota 3).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.343, nr.452 (orig., cu aceeaşi datare).

[1] „duvalm", argat la cai.

[2] Loc liber.

[3] Greşit (Radu Mihnea murise în anul precedent); cifra ҃г(3) din văleat a fost confundată de copist cu ҃є(5).

[4] Aşa în copie.

324 1625 (7133) mai 7, Hârlău

† Иw Радѹл воевода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Scriem domniia mea la sluga noastră, la Ionaşco jicnicériul, şi la Gligorie Gorovei şi la alţi oameni buni denpregiur; dămu-v(ă) ştire că s-au pârât de faţă, înaintea domnii méle, feciorii lui Ion din Obârşie, cu Nicoar(ă) de Răteşti, pentru un hălăşteu ce l-a făcut feciorii lui Ion.

Pentr-acéea, deaca veţi vedea cartea domnii méle, iar voi să mérgeţi şi să socotiţi: de va fi ţinut Necoar(ă) cu dânşii depreună, din dzilele lui Ştefan vodă, din

www.dacoromanica.ro

domniia dintâiu, să aibă a ţinea şi acmu ce-i va hi partea lui; iar de nu va hi ţinut, de atunci până acmu, să aibă a-i lăsa în pace.

Cum veţi găsî mai cu direptul, aşea să-i tocmiţi, cu sufletili voastre.

Aceasta vă scriem. **Инак не учините.**

8 Хърлъ8, х҃сѣрлг҃ маи 3҃.

Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Василїе <писал>.

<Pe verso, scris în aceeaşi vreme>: Carte pre hăleşteu ot Obârşii.

Arh. St. Iaşi, Documente, CCCL/162. Transcriere de M. Costăchescu (f.6217-6218, nr.1702 (267) după orig.[1], hârtie, pecete domnească aplicată în cerneală roşie, cu legenda: † Iω Радѹл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, с(ы)нъ Михнѣ воєвода. х҃рад. († Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, fiul lui Mihnea voievod. 7134)

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.343-344, nr.453 (acelaşi text).

[1] Ce se afla la Arthur Gorovei, Fălticeni.

325 1625 (7133) mai 11

7133 <1625> maiu 11.

Uric cu tălmăcirea lui de la Radul v(oie)v(o)d, tij întăritori lui Ghenghe log(ofăt) în cuprinderea ispisocului de mai sus[1].

Arh. St. Iaşi, Anaforale, nr.63, f.42 r., nr. 2. Menţ. din 1844 aprilie 24.

[1] din 1623 (7131) mai 30 (v. nr.77).

326 1625 (7133) mai 13

Velet 7133 <1625> mai 13.

O diiată de la Anghelina fata lui Toader Jora, nepoata Miérâi, scriind c-au dat danie giumătate de sat de Măciucaşii de Gios ce i-au fostu de moşii şi toate părţile ce să vor alége cumpărături Miérăi [din sat] din sat din Bărzăieşti ce ş-au cumpărat şâe de la Oana şi de la surorile ei, Părasca şi Tecla, şi de la săminţiia lor. Acesti moşii le-au dat danie dumisale lui Dumitraşco Ştefan vel logof(ă)t şi giupânesii sale Zanicăi, pentru că ei nu i-au rămas copii.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 628, f.297 r. Rez. în Condica Asachi I scrisă la sfârşitul sec. XVIII.

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold*, II, p.65, nr.238 (rez.).

327 1625 (7133) mai 14, Hârlău

† Иw Радѹл воєвода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскоє. Сѫж(є) прїидошѧ прѣд нами и прѣд нашеми болѣри м(о)лєвник наш Калистрат єгѹмен и вес съвор wт с(вѧ)таа монастир С(вѧ)ти Илїе, что подли тръг Сѹчав(ѣ), и тѣгали лицом прѣд нами, на слѹг наш Лѹпан вист(ерничел) wт Сковенцѣни, и на Гаврил, и Вас(и)лїє, и на Павъл, и Глигорїе, и Корнѣ, и на Иwиашко wт там, радї єдин став, что на поток Сковенцѣни, и за єдин гор, єже зовет сѧ Гор Цигањл, рекъцıа калѹгер, аж(є) тот став и тоє мѣсто за хотар, селицє Вълишѣиїи, что єст дањиє, с(вѧ)тѣи монастир, wт Ѧлеѯандрѹ воєвод, и н(ы)нѣ присиловает сѧ wии хотар с(вѧ)тѣи монастир. Ѩ Лѹпан wт Сковенцѣни и съ ръзѣши емѹ, wнї казали аж(є) ѹчинил им присилованїе Михѹл гетман, и ѹказовали, прѣд нами, исписок wт Петрѹ воєвод за хотар и дрѹг исписок wт Инкѹл воєвода, за тѣж, и исписок за потвръжденїю wт Гашпар водъ.

Въ том г(о)с(по)д(ст)в(о) ми и съ въсѣкого нашего Съвѣта, посокотихом и тако wбрѣтахом им сѫд, да имают Лѹпан съ ръзѣши емѹ присегати, съ кѫ людї добри.

Ино Лѹпаи, съ ръзѣши емѹ въстали с(ѧ) и вожил ѹ цръков г(о)с(по)д(ст)в(а) ми иа с(вѧ)тое єѹ(ан)г(ел)їе съ сими вожилници именим како єст тот став и тот Гор Цигањлови, им за дѣдн(и)нѹ, за хотар село Сковенцѣном.

Ино м(о)лєбник наш, Калистрат єгѹмен, и вес съвор wт с(вѧ)таа монастир С(вѧ)ти Ілїе wии зостали wт прѣд нами и wт въсего нашег(о) закона. Ѩ Лѹпан, и Гаврил, и Вас(и)лїє съ ръзѣши иχ wни ѹправили сѧ, wт прѣд г(о)с(по)д(ст)в(а) ми и wт Диван г(о)с(по)д(ст)в(а) ми и поставили сови ферею ѣ҃ златї ѹ вистїар г(о)с(по)д(ст)в(а) ми.

Ино wт силѣ на прѣд да не имают маи гератї, а ни довивати калѹгер wт монастир С(вѧ)ти Илїе на Лѹпан и на ръзѣши емѹ за сїа таж, неколиж(є), на вѣки.

Инак не бъдет.

ѹ Хрълъѹ, л(ѣто) ҳ҃зр҃л҃г҃ маи а҃ї҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

www.dacoromanica.ro

† Дѫмитрашко Щефан вел лwг(о)ф(є)т ѫч(и) <m.p.>.

† Тома.

<Pe verso foii întâi>: Здеже сѫт именим вожилници:

† Лѫпѫл вист(ерничел) wт Юргичѣн.

† Крецѫл вист(ерничел) wт там.

† Герман стол(ничел) wт Тълхъреци.

† Ромашко стол(ничел) wт там.

† Давид ком(ишел) wт Хоюсеци.

† Илѣ вист(ерничел) wт Кѫдреци(и).

† Тѫдоран вист(ерничел) wт Костѣни.

† Банѫл дїак wт Гънеци.

† Костин wт Подѣ Льлое.

† ѫрсѫ wт там.

† Билан wт Тотоеци.

† Глигорчѣ стол(ничел) wт Мъдрежѣщ(и).

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri rugătorul nostru Calistrat egumen şi tot soborul de la sfânta mănăstire Sfântul Ilie, ce este lângă târgul Suceava, şi au pârât de faţă, înaintea noastră, pe sluga noastră Lupan, vistiernicel din Scobenţeni, şi pe Gavril, şi pe Vasilie, şi pe Pavăl, şi Gligorie, şi Cornea, şi pe Ionaşco de acolo, pentru un iaz, ce este pe pârâul Scobenţeni, şi pentru un deal care se cheamă Dealul Ţiganul, zicând călugării că este acest iaz şi acest loc de hotar, seliştea Vălişenii, ce este danie sfintei mănăstiri de la Alexandru voievod, iar acuma ei împresoară hotarul sfintei mănăstiri.

Iar Lupan din Scobenţeni şi cu răzeşii[1] lui, ei au spus că le-a făcut împresurare Mihul hatman şi au arătat înaintea noastră ispisoc pentru hotar de la Petru voievod şi alt ispisoc de pâră de la Iancul voievod şi ispisoc de întărire de la Gaşpar vodă.

Întru aceasta, domnia mea şi cu tot Sfatul nostru am socotit şi aşa le-am aflat judecată: ca să aibă Lupan cu răzeşii[1] lui să jure cu 24 de oameni buni.

Deci Lupan, cu răzeşii[1] lui s-au sculat şi au jurat în biserica domniei mele, pe sfânta evanghelie, cu aceşti jurători anume, ...[2] că acest iaz şi acest Deal al Ţiganului din hotarul satului Scobenţeni le este moştenire.

Deci rugătorul nostru Calistrat egumen şi tot soborul de la sfânta mănăstire Sfântul Ilie, ei au rămas dinaintea noastră şi din toată legea noastră. Iar Lupan şi Gavril şi Vasilie, cu răzeşii[1] lor, ei s-au îndreptat dinaintea domniei mele şi dinaintea Divanului domniei mele şi şi-au pus ferâie 12 zloţi în vistieria domniei mele.

www.dacoromanica.ro

Deci de acum înainte, să nu mai[1] aibă a pârî, nici a dobândi călugării de la mănăstirea Sfântului Ilie asupra lui Lupan şi asupra răzeşilor lui, pentru această pâră, niciodată, în veci.

Altfel să nu fie.

La Hârlău, 7133 <1625> mai 14.

Însuşi domnul a poruncit.

Dumitraşco mare logofăt a învăţat <m.p.>.

Toma <a scris>.

<Pe verso-ul foii întâi, numele jurătorilor>:

Aici sunt jurătorii, anume:

† Lupul vistiernicel din Iurghiceni

† Creţul vistiernicel de acolo.

† Gherman stolnicel din Tâlhăreşti.

† Romaşco stolnicel de acolo

† David comişel din Hoiuseşti.

† Ilea vistiernicel din Cudreşti.

† Tudoran vistiernicel din Costeni[3].

† Banul diac din Găneşti.

† Costin din Podu Liloie.

† Ursu de acolo.

† Bilan din Totoeşti.

† Gligorcea stolnicel din Mădăreşti.

<Pe verso-ul filei a doua, scris mai târziu de mâini diferite>: 1) Radul v(oie)vod, din leat 7133 mai în 14, de giudecată cu călugării pentru hotarul Scobinţenilor, trăgând la sine cu Văleşenii; 2) Vălăşeni, pentru despărţire hotarului.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CLXXXIX/39. Orig., hârtie difolio (30,5x21,2 cm.), filigran, cerneală cafenie, pecete domnească mijlocie timbrată foarte bine păstrată (4,8 cm. în diam.) cu legenda în exergă: † Iw Радѣл воевода. Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, с(ы)нь Мих҃ѣ воевода. ҳ҃рка҃ († Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, fiul lui Mihnea voievod. 7124).

Arh. St. Suceava, Fond personal II/6, Ms. Teodor Balan, *Documentele mănăstirilor din Bucovina* V, p.331-332, nr. 89 (copie după trad. din *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.344-345, nr.454).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, ms. M. Costăchescu, <*Doc. mold. de la Radu Mihnea vv.*>, nr. 1936 (500), f. 7187-7189 (trad. rom.) şi f. 7190-7192 (transcr. orig. sl.).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.344-345, nr.454 (trad. după ms. M. Costăchescu, *loc. cit.*).

---

[1] Aşa în orig.

[2] Loc liber în orig.

[3] În loc de: Косецѣни (Coseţéni).

www.dacoromanica.ro

† Иw Радѹл воєвода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Сѫж(є) прїиде прѣд нами и прѣд ѵсими нашеми мѡлдавскиχ волѣри, великиχ и малиχ, иаш вѣрнїи волѣрин Кърстїіан третїи лѡгофет и ѵказовал един ѵрик за дааніе ѡт Симиѡн воєвода и дрѹгиχ нарѣденїи за дѣднинѹ иа село Лъмъшѣии, что ѵ в(о)лѡст Сѵчавскои, також(є) дал емѹ тое село почто бил емѹ за дѣднинѹ. Инож(є) г(о)с(по)д(ст)в(а) ми и съ вес Съвѣт иаш въспитахом кто държит и(ы)иѣ тое село Лъмъшѣнїи въ томже ѡврѣтало сѣ како държит его м(о)лебници нашемѹ калѹгерї ѡт с(вѧ)таа монастир Солка. И прїиде прѣд нами ѡ(ть)цъ и м(о)лебниц иаш кѵр Євлѡгїе сп(и)ск(о)пъ Радовскыи и настоател монастир Солци и съ вес съвор ѡт тое монастир, и ѵказовал ѵрик ѡт Стефан Томши воєвода како дал ѡи тое виш(є) реченное село, Лъмъшѣнїи, с(вѧ)тѣи монастир Солци.

Иио г(о)с(по)д(ст)в(о) ми и съ м(о)лебники иаш єп(и)скопи и съ въсиχ волѣриχ нашиχ мѡлдавскиχ посокотихом и ѡврѣтохом аж(є) приходит сѧ волѣриинѹ нашемѹ Кърстїіан логофет тое село Лъмъшѣнїи за что єст емѹ маи прѣжде дааніе и за что бил емѹ и за дѣднинѹ.

Я въ томже ѡт(ь)цъ и м(о)лебиик иаш кѵр Євлогїе еп(и)ск(о)пъ и настоател монастир Солци и съ вес съвор ѡт тое монастир по своиχ доброи волю потокмили с(ѧ) съ волѣрин нашемѹ виш(є) писаи Кръстїіаи лѡг(о)фът и дал им єдиа сто и петдесѣт ѵгарскиχ жолтиχ въ рѵкаχ ѡ(ть)цъ и м(о)лебиик иаш кир Євлогїе еп(и)ск(о)пъ и въсѣм съборомъ ѡт монастир Солка иа тое виш писанномѹ село Лъмъшѣиим.

Тѣм радї, такο ѵвидѣхом иχ доброволиою токмеж и тиχ п(и)н(ѣ)зи рн҃ ѵг(и) жолти исплъною платѹ въ рѵкаχ им, а г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми ещ(є)ж(є) и ѡт иас дадохом и потвръдиχом волѣринѹ нашемѹ Кръстїіаи лѡгоф(є)т тое виш(є) речениомѹ село Лъмъшѣнїи како да єст емѹ и ѡт иас правою ѡтн(и)ѹ, и викѹплеиїе, и дааніе, и ѵрик, и потвръжденіе, иепорѵшеииомѹ иколиж(є), на вѣки вѣчниχ.

И ни да с(ѧ) не ѵмишает прѣд сим листом г(о)с(по)д(ст)в(а) ми.

ѵ Хрълъѹ, χ҃зр҃лг҃ маи д҃і҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)иъ велѣл.

† Иw Радѹл воєвода <m.p.>.

† Власїе <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici,

www.dacoromanica.ro

credinciosul nostru boier, Cârstian al treilea logofăt, şi a arătat un uric de danie de la Simion voievod şi alte drese de moştenire pe satul Lămăşeni, ce este în ţinutul Suceava, că i-a dat acest sat, pentru că era al lui de moştenire.

Deci domnia mea şi cu tot Sfatul nostru am întrebat cine stăpâneşte acum acest sat Lămăşenii. La aceasta s-a aflat că-l stăpânesc rugătorii noştri călugări de la sfânta mănăstire Solca.

Şi a venit înaintea noastră părintele şi rugătorul nostru, chir Evloghie, episcop de Rădăuţi şi căpetenie a mănăstirii Solca, şi cu tot soborul de la acea mănăstire şi au arătat un uric de la Ştefan Tomşa voievod, că a dat acest mai sus zis sat, Lămăşenii, sfintei mănăstiri Solca.

Deci domnia mea şi cu rugătorii noştri episcopi şi cu toţi boierii noştri moldoveni am socotit şi am aflat că acest sat Lămăşeni se cuvine boierului nostru Cârstian logofăt, pentru că i-a fost danie mai dinainte şi pentru că i-a fost şi de moştenire.

Şi întru aceea, părintele şi rugătorul nostru, chir Evloghie, episcop şi căpetenie a mănăstirii Solca, şi cu tot soborul de la acea mănăstire, de bunăvoia lor s-au tocmit cu boierul nostru mai sus scris, Cârstian logofăt, şi le-a dat o sută şi cincizeci de galbeni ungureşti în mâna părintelui şi rugătorului nostru chir Evloghie episcop şi la tot soborul de la mănăstirea Solca pentru acest <mai sus>[1] scris sat Lămăşeni.

Pentru aceea, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi acei bani, 150 de galbeni, plata deplină în mâinile lor, domnia mea încă şi de la noi am dat şi am întărit boierului nostru Cârstian logofăt acest mai sus zis sat, Lămăşeni, ca să-i fie şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură şi danie şi uric şi întărire, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Hârlău, 7133 <1625> mai 14.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Io Radul voievod <m.p.>.

† Vlasie <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, LXIX/42. Orig., hârtie difolio (42x28 cm.), filigran, cerneală cafenie, pecete domnească timbrată (4,8 cm. în diam.), cu legenda în exergă: † Їѡ Радѹл воєвода, Б(о)жїї м(и)л(о)сті, с(ы)нь Михнѣ воєвода. ⁘ († Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, fiul lui Mihnea voievod. 7124).

Cu o trad. rom. de la începutul sec. XIX.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.345-346, nr.455 (trad. rom.).

[1] Omis în orig.

www.dacoromanica.ro

† Иw Ѓадѫл воєвода, Б(о)жїею м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Сѫж(є) прїидошѣ прѣд нами и прѣд нашими болѣри Лѫпѫл с(ы)нъ Горчѣ ѫдри, внѫк Тоадер клучар, неким непонижден, а ни присилован, нъ за его добраа волѣ, и продал своег(о) прав холоп циган, именим Иwнашко Лѫнгѫл, и съ дѣти ег(о), волѣринv нашемv Гѭнгѣ бив логофет, радї тридєсѣт и пет талер личнїи.

Ино ми видѣвше за иχ добра волѣ токмеж и платv заплъно, ми такождире и wт нас дали и потвръдили есми волѣринv виш(є) реченномv Гѣнги логофет на тот виш(є) реченномv холоп цъган, имѣ Иwнашко Лѫнгѫл съ дѣти ег(о), како да ест емv и wт нас прав холоп цъган непорушенѫ николиж(є), въ вѣки.

И ин да с(ѧ) не ѫмишает.

Пис(а) ѫ Хърлъv, χзрлг маи ѳї.

Г(о)сп(о)д(и)нъ реч(є).

Дvмитрашко Щефан вел лwг(о)ф(є)т vч(и).

Дvмитрv <писал>.

Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Lupul, fiul lui Gorcea Udrea, nepotul Toader clucer, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci de a lui bunăvoie, şi a vândut al său drept rob ţigan, anume Ionaşco Lungul, şi cu fiii lui, boierului nostru Ghianghea fost logofăt, pentru 35 de taleri curaţi.

Deci noi, văzând de a lor bunăvoie tocmeală şi plată deplină, şi noi de asemenea şi de la noi i-am dat şi i-am întărit boierului nostru mai sus spus Ghianghea logofăt acel de mai sus spus rob ţigan, anume Ionaşco Lungul, cu fiii lui, ca să-i fie lui şi de la noi drept rob ţigan, nestricat niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

Scris la Hârlău, în anul 7133 mai 19.

Domnul a spus.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat.

† Dumitru <a scris>.

După Ghibănescu, *Surete*, XXIV, p.129-130, nr.115. Text sl. după orig., pecete aplicată în ceară cu capul de bour şi legenda: † Iw Ѓадѫл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, с(ы)нь Миχнѣ воєвода. χ$\overline{зрк}$ѧ († Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, fiul lui Mihnea voievod. 7124). din Acta C. Crupenschi, Iaşi, după idem, *Ms. Surete*, XIV, f.504.

Suret pe trei pământur(i) în frunte în sat în Cofeşti, ce-au cumpărat Sima i Apostol, din leat 7133 <1625> mai 21.

† Noi Radul voievod, Б(о)жïею м(и)л(о)стïю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Adecă au venit, înaintea d(o)mnii mele şi înainte boierilor d(o)mnii méle, sluga noastră Apostolu şi Sima de Târgu de Trotuş cu un zapes de mărturie de la Grigorie Bucium şi de la Iacomi starostii de Putna şi vornecul Nădăbaicul şi alţi oameni mulţi, înaintea d(o)mnii méle, cumu au vândut Necoară feciorul Cerbului şi Chicuş nepotul Cerbului, şi fămeia lui Chicuş şi feciorii lui Chicuş, anume: Danu şi toţ(i) nepoţii Cerbului şi alţi nepoţi aşâjderea Holpaş feciorii Băncese<i>, anume Ihnat şi frate-seu, Danciul cojocarul, şi sora lui, Sora, şi Urâta, şi Iona şi Măriia, feciorii Băncese<i> şi alţi feciori, ei, de bunăvoie lor, de nimene înpresuraţ(i), nici nevoiţ(i), ce de bună a lor voie, au vândut trei pământuri în fru<n>te la viişoara Voicului, unde i-au fostu locul casii Rânjii, dintru apa Putnii până în hotarul Milcovului, din sat din Cofeşti, au vândut slugii noastre, lui Apostul şi Simei, dreptu dooăzeci şi patru de taleri, bani buni, dinnaintea acestor boieri ce mai sus scrie, înaintea nooastră zapes de mărturie şi aşâjdere scrisore de la boierii d(o)mnii mele.

Drept aceea, d(o)mnie mea am văcutu[1] carte de întăritură, ca să se aibă ei a-ş(i) ţine a sa dreaptă ocină cumpărătur(ă), cu tot venitul ce va hi.

Dreptu aceea ca se n-aibă a mai învălui, înaintea cărţii d(o)mnii mele.

Sofronie arhim(andrit) şi stareţ s(fintei) m(ănă)st(iri) Neamţului şi Secul.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, LXIX/7. Trad. din sec. XVIII.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.346-347, nr.456 (aceeaşi trad.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold*, II, p.65, nr.239 (rez.).

[1] În loc de: „făcut".

331 <1625 (7133)> mai 25, Iaşi

Adică eu, Busca fata Bogzii logofătului, nepoata[i] Purceloaia, însămi pre mine mărturisescu cu cest zapis al meu, cum eu am vândut partea mea de ocină din sat din Duşeşti lui Ionaşco hânsariului celui mare, derept cinzeci de galbini roşii, ci să va alege partea mea din câmp, de fânaţe şi de arătură şi din vadul morii şi casâle

www.dacoromanica.ro

din sat. Ce de-acmu înainte ca să-i hie lui Ionaşco hânsariul ocină şi moşie cu tot venitul, în veci.

Şi în tocmala noastră au fost unchiaşul Lupul de Popeşti, şi Ionaşco cupariul de Pietreşti, şi Mihoci pă(harnic) de Ludeşti şi Pântea ce au fostu postelnci. Şi pre mai mare credinţă ş-au pus peceţile într-acest zapis, ca să se ştie.

Пис(а) ⁘ Їс, маи кѣ д(ь)ни.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, DIV/124. Copie din 1835.

Anul, după zapisul din 7133 (1625) noiembrie 25 şi după doc. de întărire din 7133 (1625) noiembrie <25-30 nr. 390 şi, respectiv, 391>.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.347, nr.457 (aceeaşi copie, cu aceeaşi datare).

332 1625 (7133) mai 29

7133 <1625> maiu 29.

Copie de pe ispisocul domnului Radu v(oie)v(o)d prin care întăreşte stăpânire lui Apostol şi Simii pe trii pământuri în frunte la Viişoara Voicului, din apa Putnii pân(ă) în hotarul Milcovului, din sat din Cofeşti drept 24 taleri ...

Arh. St. Iaşi, Anaforale nr.29, f.57 v., nr.1. Rez. într-o anafora din 1839 noiembrie 30.

333 1625 (7133) mai 29

7133 <1625> maiu 29.

Suret pi trii pământuri în frunti în satul Cofeştii de la domnul Radul v(oie)v(o)d ci au vândut mănăstirii[1] Apostul <şi>[2] Sima şi soţiia lui din apa Putnii până în hotarul Milcovului.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, LXIX/123, nr.1. Rez. într-un opis din prima jumătate a sec. XIX.

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.65, nr.240 (rez.).

[1] Neamţului.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

334 1625 (7133) mai 30

Carte de la Radul vod(ă) din let 7133 <1625> mai 30 precum un Ionaşcu ficiorul Anghelinii, nepot lui Solomon, au vândut parte sa giumătate de sat din Dăneşti pe Prut, în ţin(u)tu Ieşului, şi giumătate din balta cu peşte şi cu loc de iaz în ţarină lui Ionaşcu Ghenghe <biv>[1] vel log(o)f(ă)t.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 644, f.11. Rez. în condica Mănăstirii Aron Vodă scrisă în a doua jumătate a sec. XVIII.

Idem, Ms. nr. 628 (rez. fără zi, în Condica Asachi I, scrisă la sfârşitul sec. XVIII); idem, M-rea Aron Vodă, II/2, nr.15 (menţ.).

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.* II, p.66, nr.241 (rez.).

335 1625 (7133) iunie 1, Hârlău

<†> М(и)л(о)стїею Б(о)жїю, мы, Иѡ Радѹл воевода, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Знаменито чиним и съ сим листом нашем въсѣм кто на нем възрит или чточїи его ѹслишит ћж(є) прїидошѣ прѣд нами и прѣд ѹсими нашеми молдавскиχми волѣри, великиχ и малиχ, наш вѣрнїи волѣрин Кръстїан логофет и ѹказал едини ѹрик ѡт с(вѧ)топочившиχ Симиѡн воевода за даанїи на село имѣ Лъмъшѣнїи что ѹ волост Сѹчавскои, ѩкож(є) дал емѹ тое село ради его право и вѣрно слѹжбѹ, что слѹжил емѹ за что било емѹ за дѣднинѹ и тогда когда емѹ дал тое село Симиѡн воевода било приславшен къ наше ѡкол тръга Сѹчавскаго.

Ино г(о)с(по)д(ст)в(о) ми и съ наше волѣри, великиχ и малиχ, въспитаχом, кто держит иинѣ тое село и ѡврѣтал сѣ аж(є) держит его калѹгери ѡт монастир Солка.

И прїидошѣ прѣд нами ѡ(тъ)цъ и м(о)лебник наш кѵр Евлогїи ип(и)ск(о)пъ Радъѹцскои и настоател тои монастир и съ вес съвор ѡт тоа с(вѧ)таа монастир и ѹказовали ѹрик за даанїи и миловаанїи ѡт Стефана Томшѣ воевода ѩкож(є) дал тое село виш(є) писанномѹ монастири своемѹ Солкъи.

Въ том г(о)сп(о)д(ст)во ми и съ наш Съвѣтом посокотиχом по правдею и по законо земскомѹ и ѡврѣтоχом бо маи[1] приχодит сѧ вити тое село волѣринѹ нашемѹ виш(є) писаниомѹ, Кръстїанови логофет инжли калѹгером за что било емѹ прѣжде даанїи ѡт прѣд реченаго Симиѡн воевода, и било емѹ и дѣднинѹ. Ино въ томже ѡ(тъ)цъ и м(о)лебник наш кѵр Евлогїи еп(и)ск(о)пъ Радъѹцскомѹ и настоател монастир Солкъи и съ вес съвор по своиχ доброи воли ѹволил сѣ въкѹпѣ

www.dacoromanica.ro

съ Кристиан логофет и потокмили сѣ wт прѣд нами и wт прѣд 8сими нашеми волѣри. И дал Кръстиан логофет три ста 8гарски жолтиx въ ръкаx кур Евлогїи еп(и)ск(о)пъ и въсѣм съвором wт монастир Солка.

Ино г(о)с(по)д(ст)в(о) ми и съ наше Съвѣтом тако 8видѣxом междѫ ниx доброволнои токмеж и плънои платѫ, а ми ещеж(є) дали и потвръдили есми волѣринѫ нашемѫ виш(є) писанномѫ Кръстїан логофет и кнѣгини его Антимїи, дъщири Петричаико логоф(є)т тое прѣд реченои село имѣ Лъмъшѣнїи, 8 волост Сѫчавскомѫ.

Тѣм ради да ест и wт нас правою wтнинѫ, и даанїи, и викѫпленїе, и 8рик им, и дѣтим иx, и wнѫчатом, и прѣwнѫчатом, и прѣщюрѣтом и въсемѫ родѫ им кто сѣ ими изверет наивлижнѣи, непорѫшенно, им, николиж(є) на вѣки.

Я хотар тое прѣд реченои село Лъмъшаним да ест емѫ wт 8сиx стороних по своемѫ старомѫ хотарю по кѫда из вѣка wживали.

Я на то ест вѣра наше г(о)сп(о)д(ст)ва ми виш(є) писаннаго мы, Иw Радѫл воевода, и вѣра вотари нашиx: вѣра п(а)на Яслам великаго дворника Долнѣи Земли, вѣра п(а)на Никоаръ великаго дворника Вишнѣи Земли, вѣра пана Гика и ...[4] пръкълавовѣ Хотинскиx, вѣра п(а)на ...[4] и ...[4] пръкълабове Немецкомѫ, вѣра п(а)на ...[4] пръкълабове Романскои, вѣра п(а)на Мирон Барновскїи гетмана, пръкълава Сѫчавскаго, вѣра п(а)на Миxаилаки постелника, вѣра п(а)на Горган спътарѣ, вѣра пана Костантин чашника, вѣра пана Неколаки столника, вѣра пана Хризѣ внстѣрника, вѣра п(а)на Михаил Фѫртѫна комиса и вѣра въсѣx волѣри нашиx, велнкнx и малиx.

Я по нашем г(ос)п(о)дства и животѣ, кто въдет г(о)сп(о)д(а)ръ wт дѣтиx наше или wт нашего рода, или, пак, въд ког(о) Г(осподь)ъ Б(о)гъ извѣрет г(о)сп(о)д(а)ръ бити нашїи Земли Мwлдавстѣи, тот ви им не порѫшил нашего даанїе и 8строенїе, нъ, абии им, дали и крѣпили, за что ест им правою wтнинѫ и даанїе и викѫпленїи на своиx правиx и питоми п(и)н(ѣ)зи.

Я на волшїи крѣпост и потвръжденїи томѫ въсемѫ виш(є) писанномѫ, велѣли есми нашемѫ вѣрномѫ и почтенномѫ болѣрин(8) п(а)нѫ Дѫмитрашко Шефанови великомѫ логофетѫ писати и наше печат завезати къ семѫ истинномѫ листѫ нашемѫ.

Пис(а) Борълѣнѫл 8 Хръловѣ, в(ъ) лѣто ϧ҃зр̃лг̃ м(є)с(м)ца юни а̃ д(ь)нъ.

Иw Радѫл воевода <m.p.>.

<Pe verso, scris în aceeaşi vreme>: Съи 8рик ест Кръстїан лог(о)ф(є)т на село Лъмъшѣнїи, что сѫт 8 волост Сѫчавстѣи.

<†> Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor

auzi citindu-se că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, credinciosul nostru boier Cârstian logofăt şi a arătat un uric de danie de la sfântrăposatul Simion voievod pentru satul anume Lămăşenii, ce este în ţinutul Suceava, că i-a dat acest sat pentru slujba lui dreaptă şi credincioasă ce i-a slujit, pentru că i-a fost de moştenire. Şi atunci când i-a dat Simion voievod acest sat era ascultător de ocolul nostru al târgului Suceava.

Deci domnia mea şi cu boierii noştri mari şi mici am întrebat cine stăpâneşte acum acest sat; şi s-a aflat că-l stăpânesc călugării de la mănăstirea Solca.

Şi au venit înaintea noastră părintele şi rugătorul nostru chir Evloghie, episcop de Rădăuţi şi căpetenia acelei mănăstiri, şi cu tot soborul de la acea sfântă mănăstire şi au arătat un uric de danie şi miluire de la Ştefan Tomşea voievod, că a dat acest sat mai sus scrisei sale mănăstiri Solcăi.

La aceasta domnia mea şi cu Sfatul nostru am socotit după dreptate şi după legea ţării şi am aflat că mai[1] <mult>[2] se cuvine să fie acest sat al boierului nostru mai sus scris, Cârstian logofăt, decât călugărilor, pentru că i-a fost danie mai dinainte de la înainte zisul Simion voievod şi i-a fost şi moştenire. Deci, la aceasta, părintele şi rugătorul nostru chir Evloghie, spiscop de Rădăuţi şi căpetenia mănăstirii Solcăi, şi cu tot soborul, de bunăvoia lor, s-au învoit împreună cu Cârstian logofăt şi s-au tocmit dinaintea noastră şi dinaintea tuturor boierilor noştri şi a dat Cârstian logofăt trei sute[3] de galbeni ungureşti în mâinile lui chir Evloghie episcop şi întregului sobor de la mănăstirea Solca.

Deci domnia mea şi cu Sfatul nostru, dacă am văzut tocmeală de bunăvoie între ei şi plată deplină, noi încă am dat şi am întărit boierului nostru mai sus scris Cârstian logofăt şi cneaghinei lui, Antemia, fiica lui Petricéico logofăt, acest înainte zis sat anume Lămăşenii, în ţinutul Suceava.

Pentru aceea să fie şi de la noi dreaptă ocină, şi danie, şi cumpărătură şi uric, lor, şi copiilor lor, şi nepoţilor, şi strănepoţilor, şi răstrănepoţilor şi la tot neamul lor, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit, lor, niciodată în veci.

În hotarul acestui sat înainte spus, Lămăşenii, să-i fie din toate părţile după vechiul său hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Radul voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Aslan, mare vornic de Ţara de Jos, credinţa panului Nicoară, mare vornic de Ţara de Sus, credinţa panului Ghica şi ...[4] pârcălabi de Hotin, credinţa panului ...[4] şi ...[4] pârcălbi de Neamţ, credinţa panului ...[4] pârcălabi de Roman, credinţa panului Miron Barnovschi hatman, pârcălab de Suceava, credinţa panului Mihăilachi postelnic, credinţa panului Gorgan spătar, credinţa panului Constantin paharnic, credinţa panului Neculachi stolnic, credinţa panului Hrizea vistiernic, credinţa panului Mihail Furtună comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după domnia şi viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege Domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării noastre a Moldovei, acela să nu clintească dania şi întocmirea noastră, ci să le

www.dacoromanica.ro

dea şi să le întărească, pentru că le este dreaptă ocină şi danie şi cumpărătură, pe banii lor drepţi şi proprii.

Iar pentru mai multă putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Dumitraşco Ştefan mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră de această adevărată carte a noastră.

A scris Borăleanul, la Hârlău, în anul 7133 <1625> luna iunie 1 zi.

Io Radul voievod <m.p.>.

<Pe verso, scris în aceeaşi vreme>: Acest uric este al lui Cârstian logofăt pentru satul Lămăşénii, care sunt în ţinutul Sucevei.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, LXIX/43. Orig., perg. rupt, fără pecete (probabil anulat).

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.347-349, nr.458 (trad. rom.)

---

[1] „mai" aşa în orig.

[2] Omis.

[3] три ста (trei sute), corectat cu altă cerneală.

[4] Loc liber în orig.

336 1625 (7133) iunie 2, Hârlău

Їѣ Радѹл воєвода, Б(о)жіѥ м(и)л(о)стї, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Сѭж(є) прїидошѣ пред нами и пред ѹсими нашими молдавскими болѣри, великими и малими, Пънтилї съ жина его, Йѫниєга дочка Крецѹл, и тиж(є) племеник иχ Мъріика дочка Илѣна, ѹнѹка Никоар(ъ), и тиж(є) Никоар(ъ) с(ы)нъ Дѹмитрѹ, внѹк Иримїїа, и тиж(є) Йндрѣ и сестра его Йѫнїїа, с(ы)н(о)ве Дръган, въси внѹци и прѣѣнѹкове Крѧ Дрѹлескѹл, никим непонѹжден, а ни присиловани и продали иχ свакиχ правїи част за ѣтнинѹ ѣт село Дрѹлещи, что ѹ волост Романскои, ѣт половина село шеста част съ мѣст за став и млин ѹ рѣцѣ села и ѹ поток что сѣ именѹет Лъцкое и съ брѹд за млин ѹ Сирѣт. Та продали слѹгѣ нашемѹ Лѹпѹл Пржескѹл дїїак за четиридесѣт талеров битжχ. И въставше сѣ слѹга наш Лѹпѹл Пръжескѹл и заплатил им въси исплъна м̃ талер ѹ рѹки въсѣм тим више писаним ѣт пред нами.

Ино ми ѹвидѣχ иχ доброволнѡ токмеж и плънѡ заплат÷ про меж ними въ том и ми дали и потвръдили есми ѣт нас слѹгѹ нашемѹ Лѹпѹл Пржескѹл на та прѣд реч(є)на част за ѣтнинѹ ѣт село Дрѹлещи, ѣт половина село шеста част, како да ест емѹ и ѣт нас ѣтининѹ и ѹрик съ въсѣм доходом.

www.dacoromanica.ro

И ин да сѣ не 8мишает пред сим листом нашим.
Пис(а) 8 Хрълов, в(ъ) л(ѣ)то ҳ҃ѕр҃лг҃ ни в҃.
Д8митрашко Шефан вел лог(о)ф(є)т 8ч(и).
Пътрашко <писал>.

Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierior noştri moldoveni, mari şi mici, Păntileiu cu femeia sa, Axinia, fiica lui Creţul, şi de asemenea vara lor, Măriica, fiica Ilenei, nepoata lui Nicoară, şi de asemenea Nicoară, fiul lui Dumitru, nepotul lui Irimia, şi de asemenea Andreiu şi sora sa Axinia, fiii lui Drăgan, toţi nepoţi şi strănepoţi lui Craiu Drulescul, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor parte de ocină din satul Druleşti, ce este în ţinutul Roman, din jumătate de sat a şasea parte cu loc de iaz şi de moară în pârâul satului şi în pârâul ce se numeşte Lăţcoie şi cu vad de moară în Siret. Aceea au vândut slugii noastre Lupul Prăjescul diac pentru patruzeci de taleri bătuţi.

Şi s-a sculat sluga noastră Lupul Prăjescul şi le-a plătit deplin toţi acei 40 de taleri în mâinile tuturor celor mai sus scrişi, înaintea noastră.

Deci noi văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plată deplină între ei, întru aceea şi noi i-am dat şi i-am întărit de la noi slugii noastre Lupul Prăjescul acea înainte spusă parte de ocină din satul Druleşti, a şasea parte din jumătate de sat, ca să-i fie şi de la noi ocină şi uric cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Hârlău, în anul 7133 <1625> iunie 2.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat.

Pătraşco <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 818, f.32. Copie autentificată de Divanul Apelativ al Ţării de Sus în 1837 mai 26.

Trad. rom. juxapusă, *Ibidem.*

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.66, nr.242 (rez.).

337 1625 (7133) iunie 3

† Adecă eu, Candachiia, giupîneasa Goei ce-au fost vornic şi cu feciorul mieu Gligoraşco şi cu alţi feciori ai miei, scriem şi mărturisim cu cest zapis al nostru cum de bunăvoia noastră, de nime nevoiţi, nici împresuraţi, am vândut al nostră dereaptă ocin(ă) şi moşie din sat din Mărtineşti, ce să cheam(ă) acmu Trăhăneştii, în ţinutul Techiuciului (sic), pre apa Brăladului, din giumătate de sat, dintr-a cincea parte doao părţi din tot locul şi din câmpu şi din pădure, ce să va

www.dacoromanica.ro

alége partea noastră şi cu mori gata într-apa Brăladului întru iubiţii murii, şi în ceastă parte şi în céea parte. Această ocină ce mai sus scriem vîndutu-o-am dumisale lui Enache postelnicul dereptu 300 ughi, bani buni.

Deci s-au sculat dumnealui şi ne-au făcut plat(ă) deplin(ă) şi am luat noi aceea bani 300 ughi de la mâna dumisal(e) postelnicului Enachi şi i-am dat întru mâinile lui Pană vistérnicul pentru o pâră ce am avut cu dânsul înaintea domniei sale Radului vod(ă), cum au arătat înaintea ...[1] şi zapis de datorie de 300 ughi de la giupânul mieu Goia vornicul. Deci de aiurea n-am avut de unde plăti acéea samă de bani, ce am vândut dumisale postelnicului această direaptă ocin(ă) şi moşie a nostră ce mai sus scriem, şi deac-am dat banii deplin la mâna lui Pană vistérnicul la mâna dumisal(e) aşijdere şi uricul şi zapise ce am avut de cumpărătur(ă) pre acea ocin(ă) datu-le-am toate la mâna dumisale. Dereptu acéea ca să-i fie dumisal(e) dereaptă ocină şi cumpărătur(ă) cu tot venitul, şi să aibă a-şi face dumnealui şi direse domneşti pre acest zapis al nostru; iar nime din feciorii noştri sau din ruda noastră aşijder(e) şi din răzeşii noştri ca să nu aibă nime nici un améstec cu acea ocin(ă) şi cu acéle mor(i), pentru căci le-au făcut giupînu meu Goia vornicul din pajişte.

Şi această tocmal(ă) făcutu-s-au dinaintea dumisale lui Dumitraşco Ştefan vel logofet, şi Ionaşco dvornicul cel mare de Ţara de Gios, şi Necoar(ă) dvornicul cel mare de Ţara de Sus, şi Miron Brănovschie hatmanul şi pârcălabul Sucevei, şi Lupul jitniceriul cel mare, şi Lupul logofătul al doile, şi Crîstian logofătul al treile, şi Cujbă vornicul de poartă şi Ionaşco Batin dvornicul de poartă.

Şi pre mai mare credinţă, pus-am şi peceţile noastre ca să să ştie.

: Ис, л(ѣ)т(о) ҳ҃ѕ҃рл҃г҃ н(їе) г҃.

[1] Иѳнашко вел дворник <m.p.>.

Дѳмитрашко Щефан вел лѣг(о)фет <m.p.>.

Некоаръ вел ворник <m.p.>[2].

Л:п:л лѣг(о)ф(е)т искал <m.p.>[3].

Из, Кърстиш лѣг(о)ф(е)т [лѣг(о)ф(е)т] <m.p.>.

Из, Глигѣрашко fiţor (sic) reposaatului Dumitru Goia postelnicul <m.p.>[2].

Gheorghe şetrar <m.p.>.

... μαρτηρο <m.p.>[5].

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, sub dată. Copie după foto orig., şase sigilii inelare aplicate în cerneală neagră, cinci rotunde şi unu oval din care cel al lui Dumitru Goia, rotund, are în câmp un scut heraldic mărginit de doi lei rampanţi, iar deasupra, în bandă câteva slove в ... А.

Ediţii: Marinescu, *Xiropotam*, I, p. 83-84, nr. 17, rez. gr. dezv. după orig. rom., hârtie difolio (31,3x26,6 cm.), cerneală cafenie, şase sigilii inelare în cerneală neagră, din Arh. M-rii Xiropotam de la Muntele Athos, Grecia, nr.231); Marinescu, Caproşu, Zahariuc, *Doc. rom. Athos*, Catalog, I, p. 28, nr. 16 (rez. rom. dezv. şi descr. arheografică).

[1] Sigiliu inelar imprimat parţial.
[2] Sigiliu inelar rotund, neclar.
[3] Sigiliu inelar, oval (?), neclar.
[4] Nume neclar.
[5] ... mărturisesc <m.p.>.

www.dacoromanica.ro

338 1625 (7133) iunie 8, Hârlău

† Iw Радꙋл воєвода, Б(о)жїєю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Мwлдавскоє. Adecă domniia mea m-am milostivit şi am miluit pre boiarinul nostru Ionaşco Cehan vornicul de gloată cu doao vaduri de moară în apa Prutului, la Măicani[1], de va găsi să-i placă loc de doao pietri.

Drept acéea ca să-i fie de la domniia mea dare şi miluire; şi altul nime să n-aibă a-l opri sau a să amesteca înnaintea cărţii domnii méle.

За тоє пишем. Инак не бꙋдет.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

V Хрълъv, ҳ҃зр҃лг҃ юн(їє) и҃.

Иw Радꙋл воєвода <m.p.>.

Тома Съпотѣн <писал>.

Arh. Bucureşti, Ep. Huşi, XIII/4. Orig., hârtie (32,5x20 cm.), filigran, pecete domnească inelară, aplicată în ceară roşie, neclară.

Ibidem, XIII/41, nr.13 (rez. vechi).

EDIŢII: C. Aricescu, *Indice*, II, p.57, nr.1861 (rez.); *Apendice la Cronica Huşilor*, p.46 (menţ.); *D.I.R.* A, XVII, vol.V, p.349, nr. 459 (orig.) şi p. 470 (foto); Regleanu ş.a., *Catalogul doc mold.*, II, p.66, nr.243 (rez. şi menţionarea ediţiilor anterioare).

[1] „la Măicani", adăugat pe margine.

339 1625 (7133) iunie 9, Hârlău

† Иw Радꙋл воєвода, Б(о)жїєю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскоє. Сѫж(є) г(о)с(по)д(ст)в(о) ми дадохом и пом(и)ловахом и ꙋкрѣпихом м(о)лєвником нашим калꙋгером wт с(вѧ)таа монастиръ Бесерекани, идеж(є) єсть храм Ч(є)стнаго вл(а)говѣщанїю Прѣ(чи)стѣи Б(огороди)це съ єдна полѣна за сѣножатими wт междꙋ врꙋдове, иж(є) єсть на ꙋстаа потоцѣ Сꙋховѧ, wт гор до гор по лисꙋ, что єст вес хотар съвъкꙋплєн с(вѧ)тѣи монастир; еж(є) вила таа полѣна права г(о)сп(о)д(а)рскаа и вил им дданїє ши м(и)лованїє wт Стефан Томшѣ воєвод.

Тог(о) рад(и) да єст им и wт г(о)с(по)д(ст)в(а) ми дданїє ши м(и)лованїє и потвръжденїє съ въсѣм доходом непорꙋшенꙋ николиж(є), на вѣки.

И ин да с(ѧ) не ꙋмишает.

ꙋ Хрълъꙋ, ҳ҃зр҃лг҃ юни ѳ҃.

www.dacoromanica.ro

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Дѫмитрашко Щефан вел лѫг(о)ф(є)т ѳч(и) <m.p.>.

† Тома <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am miluit şi am întărit rugătorilor noştri, călugărilor de la sfânta <mănăstire>[1] Besericani, unde este hramul curatei Bunăvestiri a Preacuratei Născătoare de Dumnezeu, o poiană cu fânaţ, între vaduri, care este la gura pârâului Suha, de la vadul de sus şi până la vadul de jos, pe amândouă părţile, din deal în deal, prin pădure, ce este tot hotarul încheiat al sfintei mănăstiri; care această poiană a fost dreaptă domnească şi le-a fost danie şi miluire de la Ştefan Tomşa voievod.

Pentru aceea, să le fie şi de la domnia mea danie şi miluire şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Hârlău, 7133 <1625> iunie 9.

Însuşi domnul a poruncit.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

Toma <a scris> .

Arh. St. Bucureşti, M-rea Bisericani, XII/17-18. Orig., hârtie difolio (32x20,5 cm.) filigran, cerneală cafenie, pecete domnească mijlocie (4,8 cm.), aplicată în ceară roşie, stricată. Cu o trad. din 1809 noiembrie 24, de Pavel Debrici clucer, şi o copie după trad. (lipsă din 1878), XVII/4.

Idem, Ms. nr. 548, f.4 (rez. în condica m-rii Bisericani, scrisă de Misail arhimandrit şi egumen, în anul 1765).

Arh. St. Iaşi, Documente, CCCXXV/11 (rez. în copia din a doua jumătate a sec. XIX a unui hrisov din 1854 decembrie 16).

EDIŢII: Stoide, *Bisericani*, p.19, nr.XXV (rez.); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.349-350, nr.460 (trad. rom.) şi p.445 (foto); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold*, II, p.66, nr.244(rez. şi descr. arheografică).

[1] Omis în orig.

340 1625 (7133) iunie 10, Hârlău

† Ис Радѫл воєвода, Б(о)жїєю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Adecă au pârât de faţă, înaintea domnii mél(e), Ghigiul şi fratel(e) lui, Iuraşco, pre boiarinul nostru pre Ghianghea ce au fost log(o)f(ă)t, printr-o parte de ocin(ă) din sat din Ternauca, partea de gios, dzicând că le ţine boierinul nostru ce-i mai sus scris, făr(ă) de ispravă şi ei nu au vândut; iar Ghianghea logofătul au dzis c-au cumpărat acea parte de ocin(ă) de la Ionaşco feciorul lui Stroici logofătul ce

www.dacoromanica.ro

au fost. Şi au adus şi ispisoc de la Eremiia vodî cum au vândut ei acea ocin(ă) lui Stroici ce au fost log(o)f(ă)t.

Deci boiarinul nostru Ghianghea log(o)f(ă)t, el s-au îndireptat şi ş-au pus ferâia în vistériul domnii mél(e) 24 de florinţi, iar Ghiugiul şi fratel(e) lui, Iuraşco, ei au rămas dinnaintea domnii mél(e) şi din toată légea.

Deci de acmu înnainte să n-aibă a mai pârî de această <pârâ>[1] nici dănăoară în véci, înnaintea cărţii dumi mél(e), ce să fiie boiarinului nostru Ghianghei logofetul direapt(ă) ocină şi moşie, neclătit nici dănăoară, în veci, înnaintea cărţii dumi mél(e).

8 Хърлъ8, хзр҃лѓ юн(їє) ї.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ реч(є).

Д8митрашко Щєфан вел лог(о)ф(є)т 8чи <m.p.>.

† Д8митр8 <писал>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CXXXIX/157. Orig., hârtie (28,5x19 cm.), deteriorat, cerneală cafenie, pecete domnească mijlocie, aplicată în ceară roşie, pierdută.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.350, nr.461 (orig.).

[1] Omis.

341 1625 (7133) iunie 11

Copie.

Cinstit părintili nostru, dumn(neata) logofeti, să fii domn(eata) sănătos! Facim ştiri dumitale că au vinit la noi Ionaşco cămaraşu şi cu Pentilii Barbovschii cu cinstită carti mări sali lui vodă, să li alegim părţile di moşie din satu din Băloşeni. Deci noi am strâns oamini buni bătrâni de spre-npregiur, din sus şi din gios şi i-am întrebat, precum îi învăţătura mării sali lui vodă, şi <i->am înpărţit cu ace giumătati di satu.

Aflat-am lui Barbovschii trii părţi din giumătati de sat, parte den sus, şi a patra parte de giumătate di satu lui Ionaşco cămăraş(u)lui cu oaminii lui, parte din susu[1] şi am hotărât din Urzicoasa pân(ă) la Movilă şi di la Movilă până în Bodea<s>[2]ca, derept la vale, până în hotar(ul) Codrenilor, parte din gios[3].

Şi s-au voit şi ei după voie lor şi s-au priimit de această tocmală, deci să aibă a-ş(i) faci şi dires(e) domneşti.

Şi s-au prilejit la această tocmală Simeonce di Hudeşti, şi Mane de Ivancăuţi, şi Gheorghii Hermeziu de Horodişti şi popa Prodan de Podraga.

www.dacoromanica.ro

Di aceasta facim ştiri. Să fii dumn(neata) sănătos, de la H(ristos) milostiv(ul).

Let 7133 <1625> iuni 11[4].

Popa.

În cel adivărat sint scrisă patru rânduri şi apoi sintu ştersă cu condeiul, încât nu să pot ceti.

Mai mici slugile dum(ital)i, David din Zaluceni şi Savin Urmezeziu şi Vasâli Gafencu.

Mane.

Симион искал.

Аз, Васъли, искал.

Vasâli Urmeziu.

De mine s-au poslăduit, 1803 oct(ombrie) 16. Ioan Tăutul stol(ni)c.

Arh. St. Bucureşti, Fond. Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CDXXVI/20. Copie.

Arh. St. Iaşi, Documente, CDII/329 (rez. într-un perilipsis „pentru scrisorile de moşia Băloşănii de la ţin(u)t(u)l Dorohoiului", din 1786 martie 23).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.350-351, nr.462 (copie din 1803 octombrie 16).

[1] În copie, deasupra acestui cuvânt, menţiunea „tocmit".

[2] Omis.

[3] Deasupra cuvintelor „Codrenilor, parte din gios", nota: „tocmit".

[4] Deasupra datei „7133" iuni 11, menţiunea: „tocmit".

342 1625 (7133) iunie 15

† Аз, popa Drăguş, fratel(e) Eremii pârcălabului, şi eu, giupâneasea pârcălabului, Măriică, scriem şi mărturisim cu a noastră scrisoare cum am vândut locul caselor, cu tot vinitul, din câmpu şi den pădure şi den apă, den satu den Pologenii, lui Simeon Bărtilă ot tam, dereptu 60 de taler(i) bătuţ(i); şi cându să vor biciului şi casel(e), să aibă a plăti câtu vor dzâcé oamăn(ii) bun(i).

Denainte preutului Mihăilă şi denainte lui Savin biv sul(jer) Prăjescului şi denainte lui Toader Băldiman şi a mulţi oamăn(i) bun(i).

† Popa Drăguş brat Erimie însumi am scrisu.

в(ъ) л(ѣ)то ҂ѕр҃лг҃ юніи е҃і҃.

Şi denainte lui Necoară de Unguraş(i).

† Eu, Pătraşco Başot(ă), încă m-am tâmplat acolea când s-au făcut acest zapis şi s-au dat aceşt(i) bani <m.p.>.

www.dacoromanica.ro

Пръжескѫл искал <m.p.>.

Аз, Белдиман, искал <m.p.>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, XIX/64. Orig., hârtie difolio (15,5x21 cm.), filigran.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.351-352. nr.463 (orig.) şi p. 471 (foto).

343 1625 (7133) iunie 15

† Иw Радѫл воєвода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Сѫж(є) г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми дали и потвръдили есми слѫзи нашемѫ Фочѣ ѫрикар и жителниц(и) его, Марики, с(ы)и(о)вє Цѫцѫрмаи, внѫци Банѫлови, прѣвнѫци Тоадер Тазлъѫ, иχ правїи wтн(и)ни и дѣднини wт исписок за раздѣленїє что имал прѣд[д]ѧд иχ Тоадер Тазлъѫ wт Богдан воєвода, два части за wтн(и)ни wт село Ротомпъиецци, иа Богдана, ѫ волост Тутов<скомѫ>[1] како да єст им и wт иас права wтн(и)нv, <и>[1] ѫрик и потвръжденїє, съ въсем доχодом, иеп<орѫшено>[1] иколиже, иа вѣки.

И ии да с(ѧ) иє ѫмишаєт.

ѫ Хрълов(ѣ), χ҃ѕр҃лг҃ ю<нїє ѣі>[2].

† Г(о)сп(о)д(и)иъ реч(є).

† Дvмитрашко Шефан вел лwг(о)ф(є)т vч(и).

† Дvмитрv <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit slugii noastre Focea uricar şi soţiei sale Marica, fiii lui Ţuţurman, nepoţii lui Banul, strănepoţii lui Toader Tazlău, dreptele lor ocini şi dedini din ispisoc de împărţeală ce a avut străbunicul lor Toader Tazlău de la Bogdan voievod, două părţi de ocină din satul Rotompăneşti, pe Bogdana, în ţinutul Tutov<ei>[1], ca să le fie şi de la noi dreaptă ocină <şi> uric şi întărire cu tot venitul, nestricat niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Hârlău, 7133 <1625> iu<nie 15>[2].

Domnul a spus.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Dumitru <a scris>.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso-ul filei a doua pe care a fost lipit actul, scris în sec. XVIII>: † Zapisul de la Focea uricarul şi de la fimeia lui Mărica, ficiorii lui Ţuţurman, pe doo părţî de moşie din Greci, de întăritur(ă) de la Radul vod(ă), ce au vândutu lui Dumitraşco Gheuca stolnicului.

<Din prima jumătate a sec. XIX>: 7133 <1625> iun(ie) 15. Amu însămnat-o. No.2.

Arh. St. Iaşi, Documente, CDLVIII/22. Orig., hârtie (31,3x20,8 cm.), rupt, restaurat (a fost lipit în sec. XVIII pe altă foaie, de pe care a fost desprins la restaurare), cerneală cafenie, pecete domnească mijlocie aplicată în ceară roşie, stricată.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, II, p.296-297, nr.134 (orig. şi trad. rom.).

---

[1] Rupt.

[2] Rupt; v. mai jos.

344 1625 (7133) iunie 20

Hrisovul lui Radu voievod din anul 7133 <1625> iunie în 20, prin care curmă judecata dintre locuitorii anume din Blăjari cu medelnicerul Vasile Roşca şi neamul lui, după regularea făcută de boierul însărcinat cu alegerea.

După *Carte de hotărnicie a moşiilor Iveşti şi Torceşti*, p.2, nr.2. Rez. din 1858.

345 <1625 (7133)> iunie 20, Hălăştiani

Adecă eu, popa Leahul, [din] şi frati-mieu, Busiiuc, şi Pătrăşcan, ficiorii lui Simion Parpalos, nepoţii lui Mihaşco, strănepoţii Drulei, şi aşijderili eu, Tohin, şi Ion, ficiorii Cârnei, mărturisim cu această scrisoare a noastră cum am vândut dumisale giupânului Lupului, de nimine nevoiţi nice înpresuraţi, toată partea noastră de ocină din sat din Durleşti, şi de moşie şi de cumpărătură ce am fost cumpărat de la Cârnea şi de la Drăgoman, din giumătate de sat ce-i despre Popeşti ca să-i hie dumisale ocină şi moşie cu tot venitul cu loc de moară în Siret şi în valea satului şi cu fânaţ la luncă şi cu loc de prisăci cu pomeate şi cu râmnic la prisacă derept o sută şi cinzăci de taleri bătute.

Şi într-aceea tocmală s-au tâmplat: Iacob Moţoc din Movileni, şi Lazor Moţoc, şi Nicopoe din Oborocéni, şi Onaca din Balosineşti, şi Vasilie din Muncel, şi Ion de acolea, şi Pătraşco din Buţcăteni, şi Cozma din Maxineşti şi Onuţi de

www.dacoromanica.ro

acolea. Noi toţi, văzându plată bună şi deplin(ă), pre mai mare mărturie ne-am pus şi peceţile (sic!) ca să-şi facă dumnealui şi zapis domnescu ca să se ştie.

Пис(а) ѕ Хълъцїїанї ни к҃.
Iacob Moţoc[1].
Onaca ot Balosineşti[1].
Vasile ot Muncel[1].
Ion ot Muncel[1].
Pătraşco ot Buţcăteni[1].
Cozma ot Macsineşti[1].
Onuche ot Macsineşti[1].
Никопое искаχ[1].
Lazor Moţoc[1].

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 818, f.33. Copie autentificată de Divanul apelativ al Ţării de Sus în 1837 mai 26.

Anul, după doc. de întărire a acestei cumpărături din 1626 (7134) martie 27 (Haralambie Chircă, *D.R.H.*, A, vol.XIX, p.40-41, nr.29).

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold*, II, p.66, nr.245 (rez. cu aceeaşi datare).

[1] În copie se indică „l(ocul) p(eceţii)".

346 1625 (7133) iunie 22, Hârlău

† Иѡ Радꙋл воєвода, Б(о)жїєю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавское. Ѡж(є) пр҃їидошѣ прѣд нами и прѣд ѕсими нашими мѡлдавскими болѣри, великими и малими, м(о)лебници наши, єгꙋменꙋ и вес съвор ѡт свѣтаа монастир Сꙋчєвица, за их доброю волю, неким непонꙋжден, а ни присилован, и потокмили сѧ съ слꙋга наш, Мирон Вꙋлченскїе, с(ы)нъ Илѣ, ради єдна част за ѡтиинꙋ ѡт село Волчинеци, что на Сїрѣтѣ, ѕ волост Сꙋчавскои, ѡт третаа част, половина, середнаа част, еже тотаа част за ѡтиинꙋ бѣше продана за Нъстаска Жорое, Балики хатманнови. И Балика гетман бѣше чинил измѣненїе съ м(о)лебници наши калꙋгери ѡт свѣтаа монастир Сꙋчєвици съ село Вербїе, что ѕ волост Хръловѣ.

Ино слꙋга више писан, Мирон Вꙋлченскїе, ецеже за его добра волѣ въстали сѧ и вратил м(о)лебником нашим калꙋгером ѡт прѣд нами четирдесѣт талер пиѣзи хꙋдї, за что бѣше емꙋ права ѡтниинꙋ за дѣднинѣ и потокмило сѧ ѡкоже да имает Мирон Вꙋлченскїе дръжатї таа част за ѡтниинꙋ, ѡт третаа част

www.dacoromanica.ro

половина, част срединаа, wт село Волчиинеци, съ сѫсиди, wт ватрѫ село, и wт полѣ, и съ врѫдове за млии, и съ вес приxод. Й молебници наши калѫгери да имают дръжатї двѣ част, вишнѣа част и нижнѣа, что ест им измѣненїю за Балика гетман, иж(є) бѣше емѫ викѫпленїе wт Дѫмитрашко Михѫл и wт Дѫмитрѫ Поничн.

Ино ми видѣвше иx доброволное токмеж wт прѣд въсѣкого нашего съвѣта, и wт г(о)с(по)д(ст)в(а) ми ещеже дали и потвръдили есми слѫзе нашемѫ Мирон Вѫлченскїе на тоа виш(є) речениа част за wтнинѫ, wт третаа част, половина, част средиа, съ сѫсиди и съ врѫдове за млин ѫ потоцѣ Сирѣт, и съ вес приxод, что ѫ село Волченецѫ, ѫ волост Сѫчавскои, також(є) да ест емѫ права wтнина и дѣдниаа, потвръжденїе и вратенїе, иепорѫшенѫ иеколиже на вѣки вѣчниx.

Ин да сѧ <иє>[1] ѫмншают.

ѫ Хрълъѫ, ҳ҃рл҃г҃ юнїе кв҃.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Иw Радѫл воевода <m.p.>.

† Тома <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri molodveni, mari şi mici, rugătorii noştri, egumenul şi tot soborul de la sfânta mănăstire Sucevița, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți şi s-au tocmit cu sluga noastră Miron Vulcenschie, fiul lui Ilea, pentru o parte de ocină din satul Volcineți, ce este pe Siret, în ţinutul Suceava, jumătate dintr-a a treia parte, partea din mijloc, care această parte de ocină fusese vândută de Năstasca Joroie lui Balica hatman şi Balica hatman făcuse schimb cu rugătorii noştri, călugării de la sfânta mănăstire Sucevița, cu satul Verbia, ce este în ţinutul Hârlău.

Deci sluga mai sus scrisă, Miron Vulcenschie, şi încă de bunăvoia lui, s-a sculat şi a întors rugătorilor noştri călugări, dinaintea noastră, patruzeci de taleri, bani mărunți, fiindcă i-a fost dreaptă ocină şi moştenire.

Şi s-au tocmit ca să aibă Miron Vulcenschie a stăpâni această parte de ocină, jumătate din a treia parte, partea de mijloc, din satul Volcineți, cu vecini din vatra satului şi din câmp şi cu vaduri de moară şi cu tot venitul. Iar rugătorii noştri călugări să aibă a stăpâni două părți, partea de sus şi cea de jos, ce le este schimb de la Balica hatman, care i-au fost cumpărătură de la Dumitraşco Mihul şi de la Dumitru Ponici.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie, dinaintea întregului nostru Sfat, <şi>[1] de la domnia mea încă am dat şi am întărit slugii noastre Miron Vulcenschie acea mai sus zisă parte de ocină, jumătate din a treia parte, partea de mijloc, cu vecini şi cu vaduri de moară la pârâul Siretului şi cu tot venitul ce este în satul

www.dacoromanica.ro

Volce<ne>ţu, în ţinutul Suceava, ca să-i fie dreaptă ocină şi dedină, întărire şi întoarcere, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Altul să <nu>[1] se amestece.

La Hârlău, 7133 <1625> iunie 22.

† Domnul a poruncit.

Io Radul voievod <m.p.>.

Toma <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, DXCI/24. Orig., hârtie difolio (33x20,5 cm.), lipsă 2/3 din fila a doua, filigran, cerneală cafenie, pecete domnească inelară, aplicată în ceară roşie. Idem, M-rea Agathon, II/48, nr.4 (menţ. fără lună şi zi).

Arh. St. Suceava, Fond personal II/6, Ms. Teodor Balan, *Documentele m-rilor din Bucovina*, V, p.333-334, nr. 90 (copie după trad. rom. din *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.352-353, nr.464).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.352-353, nr.464 (trad. rom); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold*, II, p.67, nr.246 (menţ.).

[1] Omis în orig.

347 1625 (7133) iunie 23, Hârlău

† Ѝ҃ Радꙋл воєвода, Бо<жі>[1] милостї, господаръ Земли Мѣлдавскоє. С҃<же>[1] господство ми дали и потвръдили єсми помолєвникꙋ нашемꙋ поп Михꙋл ѣт <П>[1]ъшкаии и зѣтꙋ своємꙋ Ѝ҃нашко Грекꙋл иχ правaa ѣтнинaa и викꙋпленїє ѣт половина село Пъшкани третaa част что на Сирѣтѣ ꙋ волост Сꙋчавскои ѣт исписок за викꙋпленїє что ѣни имали ѣт Єримїꙗ Могила воєвода и ѣт исписок за потвръжденїє и за тѣж ѣт Стефан Томшѣ воєвода что ѣни севѣ кꙋпили ѣт Павъл, и ѣт Пътрашко, и ѣт Ѝ҃нашко, и ѣт Щефан и ѣт сестра иχ Ирсенїѧ, с(ы)ни Фратѣ, радї ѕ҃ талери сребриχ.

Ино ми видѣвше тотї исписоаче за ꙋтвръжденїє и за тѣж ѣт Єримїꙗ Могила воєвода и ѣт Стефан Томшѣ воєводє, ѣт господства ми єщеже дали и потвръдили єсми поп Михꙋлови и зѣтꙋ своимꙋ Ѝ҃нашко Грекꙋл на таа третaa част ѣт село Пъшкани, такоже да єст им правaa ѣтнинaa и дѣднинaa, викꙋпленї и потвръжденї съ въсѣм доχодом, непорꙋшенꙋ неколиже на вѣки.

И ин да сѣ ие ꙋмишѧт.

: Хрълъꙋ, χ҃ристоѳ҃ иїе к҃г҃

† Господинъ казал.

Дꙋмитрашко Щефан вел лѣгофет ꙋчи <m.p.>.

Тома <писал>.

www.dacoromanica.ro

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit rugătorului nostru popa Mihul din Păşcani şi ginerelui său Ionaşco Grecul dreapta lor ocină şi cumpărătură, a treia parte din jumătatea satului Păşcani, care este în ţinutul Suceava, pe Siret, din ispisocul de cumpărătură, pe care ei l-au avut de la Eremia Moghila voievod şi din ispisocul de întărire şi de pâră de la Ştefan Tomşea voievod, pe care ei şi l-au cumpărat de la Pavăl, şi de la Pătraşco, şi de la Ionaşco, şi de la Ştefan şi de la sora lor, Arsenia, fiii lui Fratea, pentru 66 de taleri de argint.

Deci noi, văzând aceste ispisoace de întărire şi de pâră de la Eremia Moghila voievod şi de la Ştefan Tomşea voievod, de la domnia mea încă am dat şi am întărit popii Mihul şi ginerelui său Ionaşco Grecul, această a treia parte din satul Păşcani, ca să le fie lor dreaptă ocină şi dedină, cumpărătură şi întărire şi cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Hârlău, 7133 <1625> iunie 23.

† Domnul a spus.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Toma <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CCXVI/74. Orig., hârtie (29,8x20,3 cm.), rupt la îndoituri, lipit pe altă hârtie, cerneală cafenie, pecete domnească, aplicată în ceară roşie, distrusă.

Idem, A.N., CCXVII14, nr.5 (rez. având numai văleatul, greşit: 7135).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.353, nr.465 (trad. rom.); Regleanu, *Catalogul doc. mold.*, II, p.67, nr.247 (rez. după Arh. St. Bucureşti, Achiziţii Noi, cu data restabilită); Marcel-Dumitru Ciucă şi Silvia Vătafu-Găitan, *Colecţia Achiziţii Noi*, I, p.74, nr.1009 (rez. după acelaşi fond).

348 1625 (7133) iunie 24, Solca

† Adecî eu, Duca stolnicul, mărturisescu şi dau ştire cu cest zapis al mieu cum eu însumi, de bunăvoia mea, de nimene înbiiat, nici înpresurat, vâdzând eu înpreunî cu giupâneasa mea, cu Zlata, că feciori înpreunî nu facem, m-am închinat sventei mănăstiri Solcei, unde iaste hramul Sventţilor Ap(o)s(to)li, şi am dat un plug de boi şi opt vaci cu viţei şi doaî iape cu mândzi.

Şi aşijdere am dat un iazer, anume Luciul, ce-i vine gârla până di în sus de târgul Fălciiului, într-acelaş(i) ţinut, ce iaste direaptî a mea moşie şi ocinî, ca să fie a sventei măn(ă)stiri cu tot venitul. Aşijdere, pârinţii de la svânta măn(ă)stiri să aibî a mî scrie în poménicul cel mare şi să-mi facî pamente di în an în an.

Pentr-ace, m-am şi mai apropiat de svânta mânâstire, ca, dupî moartea mea, ce voiu avea şi ce va râmânia să hie tot a sventei măn(ă)stiri. Iar pân(ă) voiu hi viu

www.dacoromanica.ro

şi vom custa înpreună cu giupâneasa mea, părinţii au făcut bine şi mi-au dat un sat anume Ciorsacii, cu o selişte anume Broşténii, în ţinutul Sucévei, cu tot venitul, să mâ hrănescu, eu şi cu giupâneasa mea, pân(ă) vom hi vii; iar dupî moartia noastrî să hie satul iar a sventei măn(ă)stiri.

Însî vâdzând părinţii darea noastrî şi osârdia cătrî svânta măn(ă)stire, am tocmit cu svenţiile sale, de mi să va tânpla mie moarte înaintea gioupâinései méle, iar pri însâ să o lase să ţie satul cu tot venitul, să să hrâneascî pân(ă) va hi vie. Şi eu iarăş(i) pânî voiu hi viu să nevoiescu cu svânta măn(ă)stire, pentru sufletul nostru ş-a părinţilor noştri, cu toate trébele sventei măn(ă)stiri, întru ei va hi putére şi prilejul nostru.

Şi să him daţi sventei măn(ă)stiri, să ne îngroape în svânta măn(ă)stire şi cu ce vom avea, cu tot să him sventei bisèreci, dupî moartea noastrî.

Iar dupâ moartea mia, de va gândi giupâneasa mea să facâ ş-altă casî, satul să hie iarăş(i) pre mâna pârinţilor a sventei măn(ă)stiri.

Aşia s-au tocmit dinaintea pârintelui Evloghie ep(i)sc(o)pul de Rădăuţi şi denaintea a tot săborul, ca să s(e)ştie.

Пис(а) ѳ Солка, въ лѣто ҳ҃зр҃лг҃ м(ѣ)с(м)ца юн(їе) кд҃.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CLXXXIX/211. Orig., hârtie (23,7x21,3 cm.), cerneală cafenie, o pecete inelară în fum.

Arh. St. Iaşi, Documente, CCLIX/3, f.11 r., nr.2 (menţ. în copia unui izvod din 1804 septembrie 27).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.353-354, nr.466 (orig.).

349 1625 (7133) iunie 24

Иw Радѵл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(ос)т(їю), г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскѡи. Adec(ă) au venit înnaint(ea) domniei méle şi înnaint(ea) a noştri moldoveneşti boiari, a mari şi a mici, rugătorul nostru Timoftei egumenul şi cu tot săborul de la sfânta mănăstire ce să cheam(ă) Sfeti Sava, ce iaste în târgu în Iaşii, undi iasti Adormirea Presfintei şi cinstitei Mariei Născătoare de Dumnezeu şi cu-n zapis de mărturie de la popa Irimiia din târgu din Iaşii, zicând Ioachim călugărul şi de la Bircioae Cobălincova şi de la Palamoae şi de la mulţi răzăş(i) ce au ţinut satul Tescanii ci iaste în ţinutul Iaşului în gura Ursoae. Şi acel zapis ce l-au scris singur Ioachim călugărul zicând într-acel zapis căci ei toţi răzeşii au dat acest sat care mai sus să pomeneşte Tescanii, pe apa Jijii, sfintei mănăstiri unde iaste hramul S(fe)ti Sava pentru sufletul lor şi a părinţilor lor şi a părintelui călugărul de la sfânta mănăstire ca să aibă pă dânşii a scrie la sfântul mare pomelnic, care scrie într-acel zapis al lor cu mulţi oameni buni au mărturisit întăritura acelui uric ce-au avut

www.dacoromanica.ro

moşul lor de la Pătru vodă pe acel sat ispisoace de la Irimiia Moghila voievod, dar ei au dat sfintei mănăstiri. Aşijderea, ei mărturisind cum niciodată nescaiva drése daca s-or ivi pe acest sat să nu să crează, căci au mărturisit că câte zapise şi urice ce-au avut de întăritură şi de cumpărătură pe acest sat de mai sus numit mai nainte de domniia noastră toate le-au dat sfintei mănăstiri.

Deci să le fie şi de la domnia mea drept ocină şi moşie şi uric şi întăritură cu tot venitul sfintei mănăstiri acest sat ce să pomeneşte mai sus neclătit, neruşuit în veci de veci. Şi altul nimé din semenţiia lor să nu se améstece păste această carte a domnii méle.

7133 iun(ie) 24.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 628, f.676. Copie în Condica Asachi I scrisă la sfârşitul sec. XVIII.

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold*, II, p.67, nr. 248 (rez.).

350 1625 (7133) iunie 26, Hârlău

† Иѡ Радѹл воєвода, Б(о)жїєю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскоє. Сѫж(є) пріидошѫ прѣд нами и прѣд нашим Съвѣтом слѹги наш(и) Лѹкїѧн дїѧк, и брат єг(о) Иван, и тютка ихъ Иѡанна съ с(ы)ни своими и племеници ихъ, и тегали сѧ лицем прѣд нами съ волѣрин нашемѹ Ѧпостол вел ѹшар рад(и) єдна част за wти(и)иѹ wт село Бълошещи, wт половина из третаа част село, четврътаа част, тъкмо част Илѣна Хъснъшоє, что ѕ волост Рроманскоє, рекъща wни аж(є) єст им за дѣднинѹ.

Ѧ болѣрин наш Ѧпостол вел ѹшар ѹказали нам ѹррнк wт г(о)с(по)д(ст)в(а) мн, и запис wт Гѧнгѣ логоф(є)т, и wт Гїѡргїє дворнк, и wт многи люд(и) добри, како кѹпил wн таа част за wти(и)иѹ wт племенникѹ им Вас(и)лїє Хаснѫш и wт сестри єг(о) Тодосїѫ и Настасїѫ рад(и) сто и дес(ѣ)т тал(є)р сребрьни[1].

Ино ми и съ въсѣкого нашег(о) Съвѣта сѫдихом ихъ и wбрѣтали есми аж(є) приходит сѧ им вратите п(и)н(ѣ)зи Ѧпостолови ѹшѣр, понеж(є) бѣхѫ же wни съ Вас(и)лїє Хасиъш и съ сестри его ближнїи племеници. И дали есми им д(ь)нъ wт м(є)с(ѧ)ца юни ☉ на двѣ нед(є)ли ѫкож(є) да вратнт п(и)н(ѣ)зи.

Ино когда бѣше на д(ь)нь, wни пришли въси за лицем и wставило сѧ Лѹкїѧн и брат его, Иван, и тютка ихъ, Иѡна, съ племеницн им за ихъ добра волѣ wт прѣд г(о)с(по)д(ст)в(а) ми и wт диван г(о)с(по)д(ст)в(а) ми, ѫкож(є) да имают наш болѣрин Ѧпостол ѹшѣр дръжати таа част за wти(и)иѹ wт село Бълошещи съ вес приход, ѫкож(є) продал емѹ племенник ихъ Вас(и)лїє Хаснъш съ сетри єг(о).

www.dacoromanica.ro

Тѣм ми їакож(е) ѕвидѣхом како шставило сѣ шни за ихъ доврая волѣ шт прѣд г(о)с(по)д(ст)в(а) ми шт диван г(о)с(по)д(ст)в(а) ми шт нас ещеж(е) дали и потвръдили есми ишемѕ болѣрин Ѧпостол вел ѕш(ер) на таа част за штн(и)нѕ шт село Бълошещи, что ѕ волост Роман, їакож(е) да ест емѕ и шт нас права штн(н)на, и дѣднинаа, и исписок, и викѕплеиїю съ въсѣм доходом. И шт селѣ на прѣд да не имают маи тегати, а ии довиватн Ѧкїан и брат ег(о) Иван съ люд(ь)ми своими иа Ѧпостол ѕш(ѣр) сїа тѣж, неколиж(е) на вѣки.

Ин да сѧ ие ѕмишают.

ѕ Хръслъѕ, ☧ЗРЛГ юнѕ кѕ.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Дѕмитрашко Шефан вел лшг(о)ф(е)т ѕч(и) <m.p.>.

† Тома <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea Sfatului nostru slugile noastre, Luchian diac şi fratele lui, Ivan, şi mătuşa lor, Ioana, cu fiii săi şi cu rudele lor, şi s-au pârât de faţă, înaintea noastră cu boierul nostru Apostol, mare uşer, pentru o parte de ocină din satul Băloşeşti, a patra parte din jumătate, din a treia parte a satului, ce este în ţinutul Roman, numai partea Ileanei Hăsnăşoaie, spunând ei că le este de moştenire.

Iar boierul nostru Apostol, mare uşer, ne-a arătat uric de la domnia mea şi zapis de la Ghianghea logofăt şi de la Gheorghe vornic şi de la mulţi oameni buni că a cumpărat el această parte de ocină de la ruda lui, Vasilie Hasnăş, şi de la surorile lui, Todosia şi Nastasia, pentru o sută şi zece taleri de argint[1].

Dei noi şi cu tot Sfatul nostru i-am judecat şi am aflat că li se cuvine să întoarcă banii lui Apostol uşer, pentru că ei erau rude mai apropiate cu Vasilie Hasnăş şi cu surorile lui. Şi le-am dat zi, din luna iunie 9 peste două săptămâni, ca să întoarcă banii.

Deci când a fost la zi, ei au venit toţi de faţă şi s-au lăsat Luchian şi fratele lui, Ivan, şi mătuşa lor, Ioana, cu verii lui, de buna lor voie înaintea domniei mele şi a Divanului domniei mele, ca să aibă a stăpâni boierul nostru Apostol uşer această parte de ocină din satul Băloşeşti cu tot venitul, cum i-a vândut ruda lui, Vasilie Hasnăş, cu surorile lui.

Deci noi, dacă am văzut că s-au lăsat de bunăvoia lor dinaintea domniei mele şi a Divanului domniei mele, încă am dat şi de la noi şi am întărit boierului nostru Apostol, mare uşer, acea parte de ocină din satul Băloşeşti, ce este în ţinutul Roman, ca să-i fie şi de la noi dreaptă ocină şi dedină şi ispisoc şi cumpărătură cu

www.dacoromanica.ro

tot venitul. Şi de acum înainte să nu mai[2] aibă a pârî, nici această pâră, niciodată în veci.

Altul să nu se amestece.

La Hârlău, 7133 <1625> iunie 26.

† Domnul a zis.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Toma <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, XXIX/8. Orig., hârtie difolio (32,5x21,5 cm.), filigran, pecete domnească timbrată. Cu o trad. rom. din 1786 ianuarie 19 de Gherghie Evloghie dascăl, „posleduită" de Hrisant ieromonah, şi o copie după traducere modernă.

Idem, XXXVI/29, nr. 10 (rez. într-un opis din prima jumătate a sec. XIX).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.354-355, nr.467 (trad. rom.); Regleanu, *Catalogul doc. mold.*, II, p.67, nr.249 (rez. şi descr. arheografică).

[1] сръвръни (de argint), răzuit şi scris deasupra: добри (buni).

[2] Aşa în orig.

351 1625 (7133) iunie 26, Hârlău

† Ио Радоулъ воевод, Боужиоу м(и)л(о)стиоу, г(осподар) Земли Молдавскои. Dat-am cartea domniei meale slugilor noastre lui Ionaşco Moga şi lui Păcurar, nepoţii Popşei den Ilişeşte, spre acee ei cu cartea domniei mele ca să fie tari şi puternici a ţănea şi a apăra dereapta ocena lor den sat Ileşeşte a patra parte, partea den mijloc, ca să aibă ei a ţinea pre unde au ţănut şi moşu său Popşea şi iunchiul lor Nechita Popşescul cum le scrie şi-n urec de-npărţală ce le-au împărţet lor Mălaiu şi cu Vicol.

Pentr-aceaea şi ei ca să-ş ţie partea lor ce le se <cuvine>[1] den ţarină, den făneaţă, den poene, iar cui va păre cu strâmbul, el să vie să-ş întreabe; prentr-aceaea nemerele să nu cuteze a ţănea sau a opri prespre cartea dumn(i)[1]ei mele.

U Hrălău, let 7133 <1625> iuni 26.

G(os)p(o)d(i)n[1] veleal.

Cojocea <a scris>.

După Balan, *Doc. bucovinene*, I, p.192-193, nr.95. Orig., hârtie, două peceţi rotunde, stricate, din Arh. St. Cernăuţi, Pachetul Ilişeşti.

[1] Aşa în textul editat.

www.dacoromanica.ro

352 1625 (7133) iunie 27

† Adecă noi, Gavril Albici de Bătrăneşti, şi Mierăuţ(ă) de Romăneşti, şi Moiseiu de-acole, şi Tudosie de-acole, şi Chirila de-acole, şi eu, Simion de Cogeşti, şi şi Gligorie de Stoineşti, scriem şi dăm ştire cu această scrisoare cum s-au tocmit denaintea noastră Gheorghie feciorul lui Ştefan de Todereşti cu Dumitraşco Fulger, ca să radză den curtenie pre Gheorghie feciorul lui Ştefan şi să-i dea casa tătâni-său, lui Ştefan, cu parte de loc ce au cumpăratu tată-său Ştefan de la Cârste feciorul Anuşcăi, în satu în Todereşti, den deres de la Gaşpar vodă şi să-i mai dea şi o putină de mére, derept 11 taler(i), ce are la Iordachi.

Deci, de-acmu nainte să hie grije lui Fulger de acea curtenie, iară Gheorghie să hie slobod, numai să plătească cisla ţărănească.

Prentr-aceea, făcut-am această scrisoare de mărturie şi ne-am pus peceţile, ca să să ştie.

Iuni 27, 7133 <1625>.

<Pe verso, scris în aceeaşi vreme>: † Sân (?) Gheorghi Dancu, zapis şi cărţi.

<Dedesubt, scris în prima jumătate a sec. XIX>: 7133 <1625> iuni 27. N.9; <de altă mână>: No.10.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, VIII/10. Orig., hârtie (22x19,5 cm.), cerneală cafenie, patru peceţi inelare în aceeaşi cerneală: una octogonală (1,7 cm. în diam.), cu o pasăre în câmp, şi ultima ovală (1,9x1,7 cm.) imprimată parţial (având în exergă legenda : † <An>dron<ic> ...) una octogonală (1,2x1,2 cm.), având în câmp două ancore (?) încrucişate, alta rotundă (1,1x1,7 cm.), având deasupra unui scut slovele M.K.; o amprentă digitală.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, ms. M. Costăchescu, <*Doc. de la Radu Mihnea vv.*>, nr. 1838 (403), f. 1802-1803 (orig.).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, V, p.16, nr.71 (rez.); Ghibănescu, *Ispisoace*, I_2, p.171-172, nr.101 (orig.); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.355, nr.468 (orig. după ms. M. Costăchescu, *loc. cit.*).

353 1625 (7133) iunie 30

... Carte d(omnului) Radul vod(ă) prin care întăreşte lui Alivan diiacul stăpânire părţii de moşie din Negoieşti a lui David Druc, ginerile Nichitii, în urmare a unii mărturii a lui Ionaşcu geambaş şi alţii din Negoieşti.

Arh. St. Bucureşti, A.N., MMV/31, f.31 v., nr. 168. Rez. într-un opis din 1834.

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.67, nr.250 (rez.).

www.dacoromanica.ro

...[1] <ficior>[1] lui Frăţiian, scriu şi mărturisescu cu acest zapis ...[1] <vân>dut a mea dereaptă ocină şi moşie din sat din Şăn<dré>ni ...[1] ul din sus lui Costantin camaraşului direptu ...[1] 95 de galben(i), ban(i) bun(i), din vatra satului şi din cânpu şi ...[1] din bălţi şi cu vii. Şi vădzându eu plata deplin, i-am dat ...[1] moşie din sat din Şe<n>dréni, ca să-i fie dreaptă ocină şi cumpărătur(ă).

Şi am loat banii denaintea [denaintea] Pope căpitanului, şi dinaintea lui Stălbar din Luminean(i), şi dinainte lui Tufă, şi denainte lui Neculei căpitanului de Gălaţi, şi denaintea lui Ion armaşului şi denaintea a mulţi omen(i) bun(i) şi bătrâni. Şi din feciorii mei nice din sămânţiia me nime să n-aibă a mai pârî în veci.

Şi, pre mai mar(e) credinţă, n<e>-am pus şi peceţile, să s(e) ştie.

Л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃лг҃ м(ѣ)с(ѧ)ца юл(іе).

Arh. St. Bucureşti, M-rea Cetăţuia, VII/1. Orig., hârtie (32x20,1 cm.), filigran, cu partea din stânga, sus, lipsă, trei peceţi inelare aplicate în fum.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.356, nr.469 (orig.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold*, II, p.68, nr.254 (rez.).

[1] Rupt, lipsă.

355 1625 (7133) iulie 1, Hârlău

† Іѡ Радѹл воєвода, Б(о)жіею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Adec(ă) au venit, înnaintea domnii méle şi a tot Svatul nostru, Măriica, giupâneasa Eremiei ce-au fost pârcălab, şi s-au pârât de faţă cu Arsenie logofătul pentr-un căftan ce-au dzâs Arsenie că au fost acel căftan la Eremiia, de cându au tălhuit mănăstirea Agapiia, în dzilele lui Alexandru vodă.

Deci domnia mea şi cu tot Svatul nostru giudecatu-i-am, giudeţu direpţ, după obicéiul ţărâi şi le-am afla<t> lége, de vréme ce nu ş-au cerşut Arsenie căftanul, din dzilele lui Alexandru vodă, câţi domni au fost păn-acmu şi păn-au fost Eremiia viu, să aibă a o lăsa foarte în pace, întru nemic să nu o învăluiascî. Iar să[1] va hi făcut Arsenie vr-un zapis pentru acel caftan, să nu să creadză.

Şi iar, aşijder(ea), s-au pârât de faţ(ă), înaintea domnii <mele>[2], Măriica, giupâneasa Eremiei, şi popa Drăguş, cu Arsenie logofătul, pentru sat pentru Potlogéni, pentru o tocmal(ă) ce-au fost făcut, să-i vândză acel sat. Într-acea el nu i-au plătit banii cumu i-au fost tocmala, ce au făcut un zapis făr(ă) ştirea lor, cumu

www.dacoromanica.ro

i-au plătitu. Deci domniia mea şi cu tot Svatul nostru am socotitu şi am aflat că nu i-au fost dat nemic.

Derept acea, le-am dat domnia mea ca să-ş(i) ţie ei satul cumu l-au ţânut pân-acmu; iar Arsenie să nu aibă nici un amestec acolo la <a>cel sat. Şi de acmu înnainte să nu mai pârască Arsenie logofătul pre giupâneasa Eremiei şi pre popa Drăguş, nice dănăoar(ă) în véci.

Şi să[1] va scoate cânduva nescare zapise, să nu să creadză, înnaintea cărţii noastre.

8 Хърлъ8, хр҃лг҃ юл(їе) а҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вел҃ѣл.

Иw Рад8л воевода <m.p.>

† Власїе <писал>.

Biblioteca Universităţii „Babeş-Bolyai", Cluj-Napoca, Fondul Sion, nr.19. Orig., hârtie, pecete domnească timbrată.

Inst. de Ist. „A.D.Xenopol" – Iaşi, Fotografii, III/178 (foto).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XXIII, p.89-91 (orig.); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.356-357, nr.470 (orig.).

---

[1] Forma veche românească pentru: „dacă".

[2] Omis în orig.

356 1625 (7133) iulie 2, Iaşi

† Иw Рад8л воевода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Мwлдавскои. Dat-am cartea dumnii méle slugii noastre, Lupului Prăjescul, sp<r>e acea să fie tare şi putérnic, cu cartea dumnii mél(e), a opri şi a ţinea a sa direaptă ocină şi moşie, un loc de prisac(ă) ce-i pre apa Şeacovăţului, şi cu vad de moar(ă) în Şeacovăţ, şi cu loc de jir, ce-i în ţânutul Cârligăturii, care loc îi iaste lui direaptă cumpărătură de la Roman diiacul, între prisaca popei lui Nicoar(ă) şi-ntre prisaca Oniţeştilor.

Drept acea, nime să nu cutedze a ţine sau a opri înnaintea cărţii dumn<n>ii méle.

8 Иc, в(ъ) лѣт(о) хр҃лг҃ юл(їе) в҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вел҃ѣл.

† Вел лwг(о)ф(є)т 8чи.

Arh. St. Bucureşti, Achiziţii Noi, CCV/2. Orig., hârtie (26x21 cm.), pecetea domnească mijlocie aplicată în cerneală roşie.

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.357, nr.471 (orig.); Regleanu, *Catalogul doc. mold.*, II, p.67, nr.251 (rez.); Marcel-Dumitru Ciucă şi Silvia Vătafu-Gaitan, *Colecţia Achiziţii Noi*, I, p.74, nr.1012 (rez.).

357 1625 (7133) iulie 11

7133 <1625> iulii 11.

Ispisoc în or(i)ghinal de la Radul v(oie)v(o)d şi cu tălmăcire lui, prin care întăreşte lui Ionaşcu Ghenghe log(o)f(ă)t satul Tulucești aproape di Gălaţi şi una sută şaptezeci paşi din satul Ghinduşănii.

Arh. St. Iaşi, Divanul Domnesc, dosar 1/1936, f.80 r. (numerotare veche: 116 r), nr.4. Rez. într-un opis din 1836 iunie 1.

358 1625 (7133) iulie 17

† Adecă eu, Ionaşco sân Ursu Nechiţélea ot Vârtop, scriu şi mărturisescu <cu>[1] cest zapis al meu cum eu, d<e>[1] bunăvoia mea, de nime nevoit, nici silit, ce de a <m>[1]ea bunăvoie am vândut par<t>[1]ea mea ce am cumpărat de la vără noastrî Mărica, depreună <cu>[1] frate-mieu Dumitraşco <că>[1]pitanul.

Aceasta parte iar am vândut dumisale frăţine-mieu, lui Dumitraşco căpitanul, cu tot venetul şi cu un vecin, anum(e) Gligorie Ţiţul, ficiorul lui Ifrim din Strâmbi, drept 15 taler(i) bătuţi, printr-acea ca să-i fie lui dreaptă moşie şi ficiorilor lui în véci.

Şi în tocmala noastră au fost Enachie diiaconul din [din] Dobréni şi Dumitraşco Dănici din Vârtop şi Dumitraşco Silioan de asemenea ...[1] Vasâlie ...[1] din Piiatra şi ...[1].

Şi, pentru mai mare credinţa, mi-am pus pecétea şi iscălitura. Şi noi toţi câţi ne-am prilejit la aceastî tocmală ne-am pus peceţile şi iscăliturile, ca să-i fie de credinţă şi ca să aibă a-i faci şi dres domneascu pre acest zapis adeverit.

Şi eu, Costantin diiaconul din Dobréni, am scris.

Тое пишем да с(ѧ) знает.

Şi acesta zapis s-au făcut şi denaintea maicii noastre Ursoea Marii şi a fraţilor.

V(ă)l(ea)t 7133 <1625> iul(ie) 17.

Ionaşco, iunchiul lui Ştefan şi Gligoraşco, ca să s(e) ştie.

† Dumitraş<co> D<ă>[1]nici.

www.dacoromanica.ro

† Дѫмитрашко Силиwн искал <m.p.>.

Diiacon Ianachii.

† Аз, Костандин дїакон, искал <m.p.>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, LII/76. Orig., hârtie (30,5x19,5 cm.), rupt la îndoituri, mâncat de cari, lipit pe altă hârtie, o pecete inelară aplicată în cerneală cafenie.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.357-358, nr.472 (orig.).

---

[1] Şters, neclar.

359 1625 (7133) iulie 20, Hârlău

...[1] на тот село и исписоки wт Єремїѧ воєводи, а wни дали до с(вѧ)тѣи монастир. Такождере wии свѣдѣтелствовали аще wврѣщет сѧ некогда нѣкиχ нарѣдєнїє на тот село да с(ѧ) не вѣрѫет, почто wии сици свѣдѣтелствовали коликиχ нарѣдєнїє и ѫриче что нмали за потверъжденїє и за кѫпежнїи на тот село виш(є) писаи wтнїи прѣднїи г(о)сп(о)д(а)ри прѣжде бившє иас. Ѧ wии въси дали до с(вѧ)тѣи монастнр тот село прѣд реченое непорѫшеино николиж(е) на вѣки вѣчнїи.

Ѧ нн ннкто wт сърогдниц иχ да сѧ не ѫмишает прѣд сим листом нашим.

ѫ Хрълъѫ, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃лг҃ юл(иє) к д(ь)ни.

† Сам г(о)сп(о)д(и)иъ велѣл.

Дѫмитрашко Щефан вел лwг(о)ф(є)т ѫч(и) <m.p.>.

<Pe verso în ruseşte însemnare de la începutul secolului XIX>: Документъ Єремїеа воеводы данныи 7133 Іюлѣ 20 числа утверждающїи всю имѣнїе Тецкаии моиастырю С(вѧто)го Савы, что продава оиомѫ резешами (на словеискомъ языкѣ съ молдавским изводомъ).

...[1] pe acest sat. Şi ispisoacele de la Erimiia voievod, ei le-au dat la sfânta <mănăstire>[1]. De asemenea, ei au mărturisit că dacă se vor afla, cândva, oarecari drese pe acest sat, să nu se creadă, pentru că ei astfel au mărturisit: câte drese şi urice ce au avut de întărire şi de cumpărătură pe acest sat mai sus scris, de la alţi domni de mai înainte, care au fost mai înainte de noi, ei pe toate le-au dat la sfânta mănăstire.

www.dacoromanica.ro

Pentru aceea, ca să fie şi de la domnia mea dreaptă ocină şi dedină şi uric şi întărire, cu tot venitul, sfintei mănăstiri, acest sat mai sus înainte zis, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Şi nimeni altul dintre rudele lor să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

La Hârlău, în anul 7133 <1625> iulie 20 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

<Pe verso, în ruseşte însemnare de la începutul sec. XIX>: Document de la Eremia[2] voievod dat în 7133 <1625> iulie 20 zile, întărind toată moşia Teţcani mănăstirii Sfântul Sava, dată ei de către răzeşi. În limba slavonă cu izvod moldovenesc.

<Mai jos în greceşte>: În ţinutul Iaşi.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, LXXIX/29. Orig., hârtie (26,5x39 cm.), rupt (lipseşte partea de început), cerneală cafenie, pecete domnească timbrată, imprimată în ceară roşie, distrusă.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.358-359, nr.473 (trad. rom.).

[1] Lipseşte partea de sus a actului.

[2] Aşa în text.

360 1625 (7133) iulie 25

† Eu, Ionaşco den Ivăneşti, mărturisescu cu ceastă scrisoare a mea cumu am vândut partea mea den sat den Ivăneşti, cu tut ce este al miu, giupânului Coşescului şi mi-u dat 6 galbeni şi 6 potronici de m-am plătit de o dajde.

Iar dacă o vom socoti şi vor biciului omeni buni, ce va face mai mult de aceşti bani să dea. Şi banii, ce sântu mai sus scrişi, ni i-au dat în mâna Nacului şi Lupului, dajnicii, să să ştie.

Şi am dat zloţi, zlotul câte optu potronici de argintu, că aşeea înblă acum.

Пис(а) ѳ Кошецки, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃лг҃ юл(іе) кѳ҃.

Аз, Иwнашко, искал <m.p.>.

<Pe verso>: Mărturi(e) ot Ivăneşti; <de altă mână>: Let 7133.

Arh. St. Iaşi, Documente, CCCL/163. Transcriere de M. Costăchescu, <*Doc. mold. de la Radu Mihnea vv.*>, f.6219, nr.1703 (268), după orig., hârtie, două peceţi aplicate în fum („una pare a fi o monedă romană"), de la anticarul E.Şaraga din Iaşi.

Arh. St. Bucureşti, Schitul Golgota, III/8, nr.12 (rez. din 1817, cu data de zi: 20).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: M.Costăchescu, *Documente*, în „Ioan Neculce", fasc.8 (1930, p.138, nr.XCVII. (text după orig., în posesia editorului); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.359, nr.474 (orig. după ms. M. Costăchescu, *loc. cit.*); Mihai Regleanu, *Catalogul doc. mold.*, II, p.68, nr.252 (rez. şi menţionarea ediţiilor anterioare).

[1] Parantezele lui M. Costăchescu.

361 1625 (7133) iulie 31, Hârlău

† Иw Радѫл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Adecă s-au jeluit, înaitea domnii mèle, sluga noastră Grecul şi popa Mihul de sat de Păşcani, dzicându că înblă un om anume Capot(ă), multe amestecându şi învăluindu la satul lor şi la moşiia lor.

Direptu acea, le-am datu ceastă carte a domnii mèle, ca să aibă a-ş(i) apăra satul şi pre acel om, sare[1] hi, şi cu cartea domnii mèle să aibă a-l prinde şi să-i ia cartea ce va hi avându. Şi nime să nu cutdză a ţinea sau a opri peste cartea domnii mele.

8 Хърлъв, хр҃лѣ іюл(іє) ла.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

<Pe verso, pe hârtia pe care este lipit actul, scris de mâini diferite în prima jumătate a sec. XIX>: 1) O carte de jalob(ă) <a> lui Ionaşco Grecul şi popii Mihilă pentru un Capot(ă), ot Radul vodă, de sat ot Păşcani; 2) 7133/1625 iuli 31. No.16; 3) No.16.

Arh. St. Iaşi, Documente, CDXXVII/31. Orig., hârtie (18x20 cm.), rupt, lipit pe o foaie de hârtie din sec. XVIII, cerneală cafenie, pecete domnească mijlocie (4,5 cm. în diam.), aplicată în cerneală roşie, foarte slab imprimată.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XXIV, p.130-131, nr.116 (orig., cu slove chirilice); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.359, nr.475 (orig.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.68, nr.253.

[1] În loc de: „care".

362 1625 (7133) august 3

... Acei doi bătrâni <din Albeşti, pe Stemnic, ţinutul Vaslui> i-au vândut Petrica Pârvului drept 36 zloţi; şi au arătat domniei sale Pârvul şi zapisul Petricăi u let 7149 <1641> martie 20. Şi scrie zapisul Petricăi că i-au dat şi zapis(e) de faţă şi

www.dacoromanica.ro

le-au arătat Pârvul amândoî pe o foaie: unul, let 7129 <1621> martie 8, şi altul, 7133 <1625> avgust 3 ...

Arh. St. Iaşi, Documente, CDXXV/262, p.4v. Menţ. într-o copie din 1826 aprilie 7 a unui doc. al Divanului din 1819 martie 12.

363 1625 (7133) august 6, Hârlău

† Иw Радѹл воєвода, Б(о)жїєю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Дали єсми сєс лист г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми слѹѕѣ нашємѹ Ѡнчѹл Юрашковичь би(в) старосте на wн да єст моцен и силен съ сим листом г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми wпирати сѣно что косил Рѹцина въ єг(о) хотар на стлъпѹ села Шєндрїчѣн иχ тоє сѣно wн продал дворником wт Ботъшен(и).

Я єсли комѹ сѣ възрит нѣкаа кривда, а wн да имаєт вити лецем пред г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми.

Так да знаите. Инак не въдєт.

8 Хрълъѹ, в(ъ) л(ѣ)т(о) χ҃ѕ҃рл҃г҃ ав(гѹст) ѕ҃.

Г(о)сп(о)д(и)нъ реч(є).

Дѹмитрашко Шєфан вел лwг(о)ф(ъ)т ѹч(и).

Дановичи <писал>.

<Pe verso, scris în aceeaşi vreme, de altă mână>: † Лист на Рѹцинѹ за χотар.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugii noastre Onciul Iuraşcovici fost staroste, ca el să fie tare şi puternic cu această carte a domniei mele să oprească fânul pe care l-a cosit Rugină în hotarul lui, la stâlpul satului Şendriceni, pe care fân el l-a vândut vornicilor de Botoşani.

Iar dacă cuiva i se va părea vreo strâmbătate, acela să aibă a fi de faţă, înaintea domniei mele. Aşa să ştiţi, altfel să nu fie.

La Hârlău, în anul 7133 <1625> august 6.

Domnul a spus.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

Danovici <a scris>.

<Pe verso, scris în aceeaşi vreme, de altă mână>: † Carte la Rugină pentru hotar.

www.dacoromanica.ro

<Scris de mâini diferite în prima jumătate a sec. XIX>: 1) Radul vod(ă), 7133 <1625> av(gust) 6; 2) Anul 7133 <1625> avg(us)t 10. No.12.

Arh. St. Iaşi, Documente, CDXXIII/14. Orig., hârtie difolio (33,8x20,6 cm.), rupt la îndoituri, lipit, pecete domnească mijlocie (4,5 cm. în diam.), din 7124, aplicată în cerneală roşie, imprimată parţial.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XIV, p.12, nr.XIII (trad. rom.); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.360, nr.476 (trad. rom.).

364 <1625 (7133)> august 6, Jigoreni

† Eu, Mihaiu din Jigoréni, şi Gavril, sân Ciul (?) ot tam. Adecă am vândut noi, de bunăvoie, de nime nepresuraţi şi nenevoiţ(i), optu délniţe de fân, cu locul din Poiana Mănăstire, lui Toader Grecului din Făureşt(i) şi frăţine-său lui Dumitru ot tam, drep<t>[1] doaodzăci şi cinci de taleri, bani buni. Déci ca s(ă) nu mai aibă nime de oameni noştri a mai întoar<ce>[1], preste mărturiia noastră.

Şi Vas<ilie>[1] fecio<rul>[1] lui Coste din Jigoreni, cum au vândut partea sa <ş>[1]i partea lui Meşco şi Toader Auru din Olăşei; ş-au vândut partea sa toată şi Tomeghia şi Toader, feciorii lu Gorghiiaş din Jigoréni, ş-au vândut partea sa toată, ce s-a ales din Poaina Mănăstir[r](ii), dreptu şesăsprădzéce taler(i) bani buni, a<şi>[1]jdere lui Toader Grecului şi frăţine-său, lui Dumitru. Şi ne-u dat deplin toţ(i) bani, cât scrie mai sus, întru mânule <noas>[1]tre.

Şi în tocmala nostră au fostu Andruşco d<in>[1] Făureşti şi Braia ot tam, şi <Ghe>[1]rasim ot tam, şi Ionaşco din Glodéni şi popa Vasilie din Jigoréni.

Şi mai pre mare mărturie ne-am pus peceţăle pre cestu zapis, până ş-a faci drése domneşt(i).

Şi eu, Solomon diiac, am scris, să să ştie.

† Пис(а) 8 Жигорѣни, ав(г8ст) $\widetilde{\text{s}}$.

<Pe verso, însemnarea>: Fără velet. Un zapis lui Mihai şi Gavril de Jigoreni, atingătoriu ...[1] de 8 delniţă de fân ce au vândut den Poiana Măn(ă)stirii lui Toader Grecu din Făureşti, cari zapis îl adevereşte carte gospod a lui Radu v(oie)v(o)d din let 7132 <1624> dec(hem)vrie 13.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CXL/173. Orig., hârtie difolio (32,5x21 cm.), filigran, foarte rupt la îndoituri, cerneală neagră, cinci peceţi inelare aplicate în fum.

Anul, după doc. de întărire, din 7133 (1625) decembrie 17 (v. nr.403).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.360-361, nr.477 (orig.).

[1] Rupt.

www.dacoromanica.ro

† Єто аз, Ханчѣ шолтѵз ѡт тръг Банє, и пръгари ѡт там пръ... Мєхил, Индреица, Данил, Ивсип и иних, въси по рѣд.

Сѵж(є) пріидошѣ Соломїѧ попадїѧ ѡт сєлѵ Спътърецїи, никим непонѵждена, а ни присилована, иж доброи своѫ волѣ продала своѫ ѡтнин(ѵ) єдно мѣст за дом, что єст част Мъндри єдна жирѣвїє и половина дом что вив сътворена ѡ мъжѵ еи поп Антон и питала и ѡт своих родов кол(и) продал таа виш(є) писанная ѡтнин(а) Дѣлєѵви ѡт тогожи сєлѵ Спътърец(и). И продал таа ѡтнин(а) Дѣлєѵви за мѣ тал(ер).

Ми ѡко оувидѣхом таковои токмеж никим непонѵждена, а ни присиловаиа, иж доброи свои волѣ продал та виш(є) писанна ѡтнин(ѵ) єдна жїрѣвїє и половииа съ дом радї мѣ тал(ер) ѡко и виш(є) пишем и видѣхом плата еи исплъна, ми сътвориχом сес запис, да не имает Соломїѧ трѣв съ тота ѡтнии, а ни с(ы)и(о)вє еи, ни ин никто ѡт родов иχ развѣ Дѣлєѵ и с(ы)н(о)вє ег(о), непорѵшени на вѣки.

И приложиχом и печат ѡраш къ сим запис, да бъдет ємѵ за марторїє и за правленїє.

Тои пишем, да с(ѧ) знает.

Ав(гѵста) м(є)с(ѧ)ца аї д(ь)ни.

Acéle bârne de casă au fost cumpărate de la Isaiia de popa Anton, drept 8 tal(eri).

† Iată eu, Hancea şoltuz de târgul Baia, şi pârgarii de acolo ...[1] Mehil, Andreica, Danil, Iusip şi alţii, toţi pe rând.

Iată a venit <Solom>[1]iia preuteasa din satul Spătăreşti, nesilită de nimeni, nici asuprită, ci de bunăvoia sa a vândut ocina sa, un loc de casă ce este partea Mândrei, o jirebie şi jumătate, <cu>[2] casă, ce a fost făcută de bărbatul ei, popa Anton. Şi a întrebat şi rudele sale, când a vândut această mai sus scrisă ocină lui Deleu din acelaşi sat, Spătăreşti. Şi a vândut această ocină lui Deleu, pentru 45 de taleri.

Noi, dacă am văzut o astfel de tocmeală, nesilită de nimeni, nici asuprită, ci de bunăvoia sa a vândut această mai sus scrisă ocină, o jirebie şi jumătate, cu casă, pentru 45 de taleri, cum scriem şi mai sus, şi am văzut plata ei deplină, noi am văzut acest zapis ca să nu aibă Solomiia treabă cu această ocină, nici fiii ei, nici altul nimeni dintre rudele lor, afară de Deleu şi fiii lui, neclintiţi în veci.

Şi a pus pecetea oraşului pe acest zapis să fie de mărturie şi de îndreptare.

Aceasta scriem, să se ştie.

Luna august 11 zile.

www.dacoromanica.ro

Acéle bârne de cas(ă) au fost cumpărate de la Isaiia de popa Anton, drept 8 tal(eri)[3].

Muzeul județean Suceava, Documente, sub dată (fost la Muzeul Fălticenilor, I/3). Orig., hârtie, cerneală cafenie, pecete aplicată în ceară, căzută.
Cu o trad. rom. din 1785, (fost la Muzeul Fălticenilor, I/19).

Anul, după doc. din 1626 (7134) iunie 17 (v. H. Chircă, *D.R.H.*, A, XIX, p.99, nr.79).

EDIȚII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.361, nr. 478 (trad. rom.).

[1] Rupt în orig.
[2] Omis.
[3] De la „Acéle bârne ..." până aici, românește în orig.

366 <1625 (7133)> august 12

Şi mărturia de la jicnicerul Ionaşco şi de la Gorovei, după cercetare ce au făcut pe porunca cărții gospod de sus pomenită[1], prin care înştiinţază pe domn că numai feciorii lui Ioan au cheltuit de au făcut iazul încă din zilele lui Ştefan vodă, din cea dintăi a lui domnie, şi încă arată anume şi cheltuiala ce au făcut feciorii lui Ion cu hăleşteul, iar Necoară de Răteşti n-are nici o treabă la hălăşteu, cum pre largu arată mărturie.

După Ghibănescu, *Surete*, XXIV, p.128, nr.113. Rez. dintr-un perilipsis de acte pentru satul Obârşie a lui C.Paladi vornic, după idem, *Ms. Surete*, XXXII, f.768.

Anul 7133 <1625>, după porunca domnească din 1625 (7133) mai 7, menționată în acest rezumat.

[1] V. doc. din 1625 (7133) mai 7 (nr.324 din acest volum).

367 1625 (7133) august 13

Zapis din let 7133 <1625> avgust 13, întru care scrie că au vândut Frăsina şi Mălina părțile lor de moşie[1] Petricăi biv armaş.

Arh. St. Iaşi, Documente, CDLX/54. Menț. în copia din 1806 februarie 7 a unei mărturii hotarnice din 1762 (7271) noiembrie 30.

[1] din Albeşti, pe Stemnic, țin. Vaslui.

www.dacoromanica.ro

† Иw Радꙋл воєвода, Б(о)жіею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(є) г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми дали и потвръдили есми волшарин нашем Радꙋл дворник глwтнїю и брат своєм Симиwн пост(єлник), с(ы)н(о)ве Гиwргіє вив хєтман, иа иχ права wтн(и)нꙋ и дѧдн(и)нꙋ, село имѣ Рꙋбчє, что ꙋ в(о)лwст Немецкомꙋ, за wколо тръг Нѣмцомꙋ, и съ врꙋд за млин на рѣцѣ Солина, wт исписоаче за даанїє и м(и)лwванїє что имал wт(ь)цъ иχ, Гиwргіє вив хєтманꙋ wт Єремїа Могила воєвода и за потвръжденїє wт самог(о) г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми и wт пръва наша г(о)сп(о)д(ст)в(а) и wт фтораг(о), такождери.

Тог(о) ради како да єст им, и чадом иχ, и прѣꙋночатом им, и праџоратом и wт г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми правал wтн(и)нꙋ, и дѣдн(и)нꙋ, и даанїи, и милованїє, и ꙋрик, и потвръжденїє съ въсѧм доχодом непорꙋшенно никꙋлиж(є) иа вѣки.

И ин да сѧ не ꙋмишает.

ꙋ Хърлъꙋ, χ҃зр҃лг҃ ав(гꙋс)т ї҃г҃.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Дꙋмитрашко Щєфаи вел лwг(о)ф(є)т ꙋч(и) <m.p.>.

† Сава <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit boierului nostru Radul vornic de gloată şi fratelui său Simion postelnic, fiii lui Ghiorghie fost hatman, dreapta lor ocină şi dedină, satul anume Rauce[1], ce este în ţinutul Neamţului, de ocolul Târgului Neamţ, şi cu vad de moară pe râul Sărata[2], din ispisoace de danie şi miluire ce a avut tatăl lor Ghiorghie fost hatman de la Eremia Moghila voievod şi de întărire de la însăşi domnia mea şi din întâia noastră domnie şi din a doua, de asemenea.

Pentru aceasta, ca să fie lor şi copiilor lor, şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor şi de la domnia mea dreaptă ocină şi dedină şi danie şi miluire şi uric şi întărire cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Hârlău, 7133 <1625> august 18.

† Domnul a poruncit.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Sava <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, LIX/9. Orig., hârtie difolio (30x21 cm.), filigran, cerneală cafenie, pecete domnească mijlocie, aplicată în ceară roşie, stricată (acelaşi text, anulat, pe fila a doua).

Idem, XXXVI/50, nr.1 (menţ. într-un opis de la mijlocul sec. XIX).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.361-362, nr.479 (trad. rom.) şi p.446 (foto); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.68, nr.255 (rez. şi descr. arheografică).

---

[1] În textul (incomplet) al actului de pe fila a doua: „Răuceşti".

[2] Cuvântul Сълина (Sărata), adăugat de altă mână pe loc liber.

369 1625 (7133) august 24

Adică eu, Pătraşcu Başotă al doilea log(o)f(ă)t, şi eu, Gheorghie Başotă al doilea vist(iernic), mărturisâm noi cu mare credinţă, la mâna dumisale lui Pană vistiernic, că trimiţându-ne cu cinstită carte mării sale lui vodă, de i-am hotărât dum(i)s(ale) lui Pană vistiernicu nişti părţi de moşie din Mogăşăşti de la ţânut(ul) Neamţului, care le-au cumpărat Pană vist(iernicul) cu un zapis de la Zaharie şi fraţâi lui, Irimie, şi Simion, şi Condre şi sora lor, Tudora, toţ(i) nepoţi Danciului din Mogoşăşti, ce au vândut din giumătate de sat a patra parte ce s-au chemat partea Mânzăştilor, care le-au plătit Pană vist(iernic) cu 80 de taleri bătuţ(i). Şi alt zapis di la Macsâm ficioru Andriicăi Creţului şi Gavril cu fraţâi lui, Ştifan şi Bejan, ficiorii Măriii, toţ(i) nepoţâi Danciului Pardos cel bătrân, cari au vândut lui Pană vist(iernic) din tot satul Mogoşăştii a patra parte, cu casăle lor şi cu pivniţ(e) şi jăcniţe şi toate măiistriile ce sânt pe lângă casă şi cu giumătate vad de moară şi cu doî mori gata umblătoare în gârla Bistriţâi.

Care toate aeste le-au plătit Pană vist(iernic) bani gata ...[1] şi ...[1] coţ(i) postav ce s-au cuprins 90 ughi bani buni şi un zapis de la Toader Gărgăriţ(ă), ficior lui Gligori Gărgăriţ(ă) cel bătrân şi cu fămie lui, cu Nastasâie fata popii Bechii şi a Gaftonii şi cu fetile lor, cu Sofronie şi Ileana, au vândut din giumătate de sat a trie parte.

Deci, noi dacă am mers acolo la moşie înpreună cu Trele pârcălabul de Neamţu ş(i) cu Iuga pârcălabul şi Cârlig vor(nic) de poartă şi am strins pe toţ(i) răzăşii ş(i) pe alţi oameni buni şi bătrâni: Alecsa ot Hârliceşti, şi Pintilie ot tam, şi Veriva ot tam, şi Condre, şi Dămiian, şi Cortiş ot tam, şi Gavril Ciochirlie, şi Bănte ot Vrănceni, şi Gavril de Dumbrăveni, şi Patrichi de la Orbic, şi Rusul călugărul din Mogoşăşti, şi Toader vor(ni)cu, şi diiaconul Bănte din Zbereşti, şi Hroiţă, şi Ion, şi Costandin şi Toader din Dorneşti.

Şi mergând cu toţâi la Bistriţă, întâiu am făcut o funie de 20 de stâ(n)j(eni) ş-am măsurat din apa Bistriţâi, lunca cea mare din sus de unde umbla luntrile, pe drum până piste Topliţă, la casa lui Nichifor, şi am găsât 27 funii şi am pus piiatră în malul Topliţâi. De acole piste bălţi pintre Zbereşti şi pintre Mogoşăşti, pe şăs, pân(ă) supt deal, şi am găsât 50 de funii şi am pus o piiatră la mijlocul şăsului şi o piiatră supt ...[1] şi am măsurat şi dumbrava la deal, până la loc în vârful dealului

www.dacoromanica.ro

deasupra şi am găsât bolovan vechi şi am făcut şi noi bour şi până acolo am găsât 38 funii, 2 stâ(n)j(eni).

Şi am mai mers cu trii funii până în muchia dispre Orbic şi n-am mai putut mergi cu funie, că-i huciul des şi pădure, dar am căutat din muche piste codru, spre răsărit, precum mi-au mărturisit răzăşii că merg Mogoşăştii. Şi s-au dus Luca, vătav(ul) lui Pană vist(iernic) cu răzăşii şi au făcut un bour piste Orbic, în muche codrului, într-un paltin, şi unul într-un fag, în Bobeică, în vârful codrului.

Şi am mai făcut boure în pârâu, pe unde au fost moară lui Hăsan, în capul poienii ceea mai din gios şi ne-am dus şi noi pân(ă) în margine unor săpături, piste Orbic, la un bour vechiu, şi ne-am întors înnapoi şi am măsurat tot satul curmezâş şi au scos răzăşii pe acele zapise 16 funii 10 stâ(n)j(eni) şi le-am pus o piiatră hotar supt deal. Şi s-au priimit toţi răzăşii atâta să ţâie şi la luncă şi la dumbravă şi la codru.

Şi am iscălit, să să creadă, şi, iscălit şi unii din răzăş(i), dar popa Bechii şi Pintilie şi Veriva n-au iscălit, zâcând că or întoarce de la Pană vist(iernic).

7133[2] <1625> av(gust) 24.

Iscăliţi hotarnicii şi vor(ni)c de poartă şi pecete Porţâi; şi alţi răzăşi.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, XVII/54. Copie din sec. XVIII.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.362-363, nr.480 (aceeaşi copie).

[1] Loc liber în copie.

[2] De aici până la sfârşit, scris de altă mână.

370 1625 (7133) august 31, Purceleşti

Adecă eu, Borăleanul uricar, scriu şi mărturisescu cu ceastă scrisoare a mea cum m-au poftit Ionaşco Tăbârţă ce au fost vornic în Suceavă şi cu Ionaşco Prăjescul să le stâlpescu satul Purcileştii să le hie în doo, căce că s-au fost mai tocmit acesta lucru şi mai stâlpit şi nu ş-au ţânut de lége ce m-au poftit denaintea Divanului dumisale lui vodă ca să le înparţu satul în doo.

Deci, eu am socotit cu oamen(i) buni şi bătrâni şi cu dumnealor depreună şi le-am înpărţit în giumătate şi dumnealor încă ş-au îngăduit. Însă am măsurat cu funea pre unde au venit cu direptul şi apoi ş-au îngăduit înşiş(i) şi am pus stâlpi de iznoavă în mijlocul satului unde am socotit cu direptul cu oamen(i) bun(i) şi cu voia lor şi i-am scos stâlpii cei mai de multu şi am ruptu şi un zapis de hotărât ce au fostu scris de Nicoar(ă) Prăjescul vistearnicul cum s-au hotărât şi s-au tocmit ei depreună. Acesta încă l-am ruptu şi am pus stâlpii: unul în mijlocul satului, la un

www.dacoromanica.ro

colţu de grădină a lui Ionaşco Măciuniţă den sus, şi de-acii în direptul locului am pus stâlpi şi de ceasta parte de vale şi de ceaea.

Şi într-aceasta tocmală au fost: Gligorie Ciolpan spătariul, şi Costantin Adam ot Vlădeşt(i), şi Iuraşco Adam ot tam, şi Grecul ot Păşcan(i), şi Pătraşco ot Vlădeşt(i), şi Andonie, şi Toader a Herescăi ot Hănăşéni, şi Larion ot Băloşeşti, ot volost Roman, şi Ţopa ot Stolnicéni şi alţi oameni bun(i) şi bătrâni de pren pregiur mejiiaş(i) ca să n-aibă a să mai pârî nici dănăoară în véci, să s(e) ştie.

Пис(а) v Пvрчїлещ(и), в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃лг҃ авг(ѹст) л҃а҃.

Аз, Боръл҃внvл ѳрикар и искал.

De mori să ţie amândoi cine a sa carele sântu făcute.

Аз, Іѡнашко Тъвърцъ[1].

Gligorie Ciolpan[1].

Eu, Pătraşco Ciogolea, încă am fost[1].

<7 peceţi peste tot>[2]

<În dos>[2]: Înpărţala cu Tăbârţă la Purceleşti.

După Ghibănescu, *Surete*, XXIV, p.131-132, nr.117. Text după orig., cu slove chirilice, din Acta Soltana Dediul, Arhiva Stolniceni-Prăjescul, plic VI, 2.

[1] Se menţionează locul peceţii.

[2] Menţiunea lui Ghibănescu.

371 <1625 septembrie 1-1626 august 31> (7134)

7134.

Un zapis de la Gligori feciorul Anisii, nepotul Saftii, scrii că au vândut, din Ivăneşti, ocina sa şi cu toată moşiia, Cocoşescului celui Bătrân, din parte de sus, din a patra parte ci să va alege, cu săpături şi cu pomi.

Arh. St. Bucureşti, Schitul Golgota, III/8. Rez. din 1817.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.363, nr.481; Mihai Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.81, nr.323 (rez. cu data : „1626 (7134")).

372 1625 (7134) septembrie 16

7134 <1625> săpt(em)v(vrie) 16.

Copi<e> de pe zapis de la o Nastasiica şi cu ficiorii ei prin care vând lui Gavril Cocris pe veci partea lor, a patra parte din Pănureşti, partea din sus.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Iaşi, CDXXII/198, f.9 r., nr.103. Rez. într-un opis din prima jumătate a sec. XIX.
Arh. St. Bucureşti, A.N., MMCDLVI/16, nr.17 (rez. într-o listă de rezumate din 1791 martie 17).

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.68, nr.256 (rez.).

373 1625 (7134) septembrie 17

† Eu, Minta fata lui Mătiiaş, martoroséscu cu aiasta scrisore mea cum am vinit eu cu giupânu méeu, cu Grozav cu feciorul Şteavcăi, de nimé nevoiţi, nici asupriţi, ce de bunăvoia me, şi am vândut parte mea den sat de Iuginéţi giupânului Gavrilaş starosté de Cernăuţi, ce s-a va alege partea me den satul, şi den hăleşteu, şi den moră, şi ispisoc, ce iasté făcut den moşiia, încă l-am dat la mâna lui Gavrilaş staroste. Însă parte altor fraţi n-am vândut, numai ce am vândut parte mea. Şi am luat cincizeci de taleri batuţi, bani buni, de la giupânul Gavrilaş staroste deplin.

Şi <spre>[1] mai mare martoriia ce au fostu în tocmala nostră Ionaşco şoltuz şi cu doisprezecé pârgari şi Coste Jadovan, şi Isac Mironeanco ot Sănăhău şi mulţi omănii bunii.

Pre mai mare martorie eu, Grozav, şi mi-am iscalit mâna noastră la iastă zapis al nostru, ca să sé ştie.

† Писа в лѣто ҳ҃зр҃мѯ҃ сентемврїе ѕ҃ї.

† Trifan Ştefcescul <m.p.>.

† Avrami diiacul <m.p.>.

Arh. St. Cernăuţi, Fond Documente, nr.47, f.21. Orig., hârtie (33x21 cm.), pecetea târgului Cernăuţi, rotundă, cu legenda: Сїа печат wт тръг Чернѣвц (Aceasta este pecetea târgului Cernăuţi).

EDIŢII: Dmitriev ş.a., *Moldova*, I, nr.170, p.383 (text cu slove chirilice după orig.) şi p.384 (trad. rus.).

[1] Omis.

374 1625 (7134) septembrie 21, Cernăuţi

† Єто аз, Глигорча с(ы)нъ Матїіаш wт Синъвци, непвт[1] Роҳознеї дїак, мартврисим[1] съ сим листом нашим како есми продал шестаа част за wтнина wт село Ивжинец что се изберет част мошїа[1], панв Гаврилаш старостѣ за тридесет талер битиҳ, никим неприсилован, а ни никим непонвжден тькмо съ мою доврая

www.dacoromanica.ro

волѣ и тиж есми дали исписок съ моѧ добраа волѣ, и тиж есми дали исписок съ моѧсестра Минта, що есми имали wт Алеѯандра вwевода.

И при таа токмала вист много лѳдїи добриχ: Іwнашко, с(ы)нъ Тъѳтѳл, и Илѣ Шодерфѳ, и кнѣгинѣ Бръладен, и Миχаи ѳдренїи, и Іwнашко Кохеѳце, и Іwнашко Шорнv съ вес пръгар. Илѣ дїїак писал и деле липшее вери и крѣпости приложили есми наши печати къ семѳ истинномѳ нашемѳ записѳ.

Пис(а) v Черновци, в(ъ) л(ѣто) ҳ҃зр҃лѧ҃ сеп(тември) ка҃[2].

Южинецѳл вѣше иχ.

† пис(ар) Братѳ.

† адин Козак.

† адна сестра Минта.

† аедин Григорчѣ.

† аедин Соломон.

† Балика.

† Магда толи.

Но иχ било сънове Иленина, wнѳциm wт нам иа Роχозиа.

Adică eu, Gligorcea, fiul lui Matiiaş din Şirăuţi, neput[1] Rohoznei, marturisim[1] cu această carte a noastră că am vândut a patra parte de ocină din satul Iujineţ, ce s-a ales partea moşiei panului Gavrilaş staroste, pentru treizeci de taleri bătuţi, de nimeni silit, nici asuprit, ci de a mea bunăvoie. Şi am dat ispisocul cu sora mea, Minta, ce am avut noi de la Alexandru voievod.

Şi la această tocmeală au fost mulţi oameni buni: Ionaşco fiul lui Tăutu, şi Ile Ştoderfu, şi cneaghina lui Bârlădean, şi Mihai Udrenii, şi Ionaşco Coheuţe şi Ionaşco Şornu cu toţi pârgarii.

Ile diac a scris; şi, pentru mai mare credinţă şi întăritură, am atârnat pecetea noastră la acest zapis al nostru.

Scris la Cernăuţi, în anul 7134 <1625> septembrie 21[2].

Iujineţul a fost al lor.

Bratul.

Cozac.

Sora Minta.

Grigorcea.

Solomon.

Balica.

Magda de acolo.

Acolo erau fiii Ilenei, nepoţii lui Rohozna de acolo.

Arh. St. Cernăuţi, Fond 1023, opis 1, nr.13, f. 5. Copie.

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Balan, *Doc. bucovinene*, I, p.193-194, nr.96 (aceeaşi copie cu omisiuni, aflată în pachetul Iujineţ); Dragnev ş.a., *Moldova*, III, p.178, nr.87 (aceeaşi copie) şi p.179 (trad. rom. cu litere chirilice).

[1] Aşa în copie.
[2] Urmează menţiunea „L(ocul) p(eceţii)".

375 <Cca 1625 (7134)> septembrie 25

Aice este mărturie cum au vândut Petriman a treia parte de sat de Armăşăni din tot locu cât este hotarul satului, cu loc de prisacă şi cu vad de moară; şi l-au cumpărat Lungul armaşu şi au dat pe tot locul aista un cal bun şi i s-au socotit preţul 80 taleri.

Şi s-au tâmplat această tocmal-a lor înainte vornicului de Soholeţu, Nistor din Mereşti, popa Toader din Găureni, Iuraşco din Hodorăni, Ursu de Marcoviceni, Muriuţi (sic!) tij, Ţigan de Ţâbăneşti, Ionaşco sin ...[1], tij Mirăuţă sin Simion tij; dăm această mărturii cum am fost în tocmala lor ca să s(e) ştii.

Sept(em)v(rie) 25.

Mihalce ot Şerbeşti[2].

Arh. St. Iaşi, Documente, DCCXCI/332, f.301 v. Copie din prima jumătate a sec. XIX.

Anul, după doc. din 1625 (7133) martie 15, Hodorăni, prin care Lungul armaş cumpără altă parte din satul Armăşani (v. nr.292 din acest volum).

[1] Loc liber.
[2] Nume precedat de patru cercuri având fiecare în interior menţiuunea: „l(ocul) p(eceţii)".

376 1625 (7134) octombrie 6

Suret de zapis de Roşiori.

† Adică eu, Rusul, şi fratele miu, Ionaşco, şi cu surorile mele, Părasca şi Sofronie, ficiorâi Nastii, înşine mărturisim cu acest zapis al nostru, de bunăvoie noastră am vândut parte noastră de ocină din sat din Roşiori, toată parte noastră a îmii noastre, a Nastii, giumătate de bătrân, giupânesii Antimii, drept un boo ş-o vacă cu viţăl, denainte a oamen(i) buni, anume: Cârste popa de Armăşene, şi Ştefan diiacul ot tam, şi Burghele diiac de Tăbălăeşti, şi Costantin de Roşiori şi Platon de acole şi mulţi oameni buni.

Şi Toader diiacul am scris zapisul.

www.dacoromanica.ro

лет(о) ⁘ҳ҃рлд҃ м(ѣ)с(ѧ)ца wк(томвріе) ѕ҃.

Arh. St. Bucureşti, Episcopia Huşi, XXVII/2. Copie de la sfârşitul sec. XVIII.

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.* II, p.68-69, nr.257 (rez.).

377 1625 (7134) octombrie 7

† Iw Радѳл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Пишем г(о)сп(о)дство ми слvзѣ нашим Чюлпан бив спътар. Dăm ştire com au venit înnaintea dumnii méle ceşti rogător(i) de la svânta mănăstir(e) ce să cheamă hramul a loi Svetii Nicolai, mănăstire loi Aron Vodă, jăloindo-să pré tine, dzâcându, înnaintea a tot Svatoloi domnii méle, că au dat co li<m>[1]bă de morté Măriia, giupânasa Jorăi, a loi Ghiorghiţ(ă), o falce de vie ce iaste pré d<e>alol de la Cârjeşti. Şi ace vie au dat, cându s-au préstăvit, la svânta mănăstir(e), în veci. Iar cându iaste acmu o <a>i locrat şi ai loat vinol de acmu.

Prentr-aceea, decă vei véde carte dumnii méle să aibi a da viia aceea ce au dat sventii manastiri(i) ce iaste hramol mai sus scris pentru căci au mărtorosit şi sluga nostră Ghiorghiţi Jora com au dat acea falce de vie, co li<m>[1]bă de mort(e), ce iaste mai sus scriş, cându s-au pristăvit, la mănăstir(e).

Iar vinul să-şi ia ei. Iar de nu le vei da, să vii de alatore cu rugătorii de la mănăstire ce iaste mai sus scriş(i), înnaintea domnii méle.

Тое пишем. Инак не ѳчините. Наиволше лист не wжидаите.

ѳ Хрълов(ѣ), л(ѣ)т(о) ⁘ҳ҃рлд҃ wкт(омврїе) з҃.

Г(о)сп(о)д(и)нъ реч(е).

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, LXXVII/128. Orig., hârtie, cerneală cafenie, pecete domnească mijlocie, aplicată în cerneală roşie, neclară.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.364, nr.482 (orig.), şi p.472 (foto).

[1] Omis.
[2] Rupt în orig.

378 1625 (7134) octombrie 9

† Се ѳво аз, Логина, съ мои сынове: Тънасїе, Щефан, Глигорїе, Ѳрина и прочїих, сами себе знаменахом съ сим нашим листом, некем непонѳждъни, а не

www.dacoromanica.ro

приселовани, нъ за наш доброи волѣ, даддохом єдна wчиціенїе, чтоу єст выше Страже, калѫгером wт свѣтаа монастир Пангараци за дѫше Іwнашкови за седим съракѫсте и за двадесѣт талери пинѣзи, wт прѣд шолтѫз Захарїѧ и блежнїи пръгар, Аксинтїе Пирцѫ и прочїим пъргаром и многи людї добри, да бѫдет свѣтѣи монастири праваа wтнина съ въсем доходом.

Сице пишем. Наи велїіа вѣрѫ поставихом и печат тръговскїи и нашими печат ми къ сим листом, да сѣ знает.

Пис(а) лѣто зр҃лд҃ wктомврїе ѳ҃.

† Adică eu, Loghina, cu fiii mei: Tănasie, Ştefan, Gligorie, Erina şi ceilalţi, înşine înştiinţăm cu această carte a noastră, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, ci de bunăvoia noastră, am dat o curătură, ce este mai sus de Straje, călugărilor de la sfânta mănăstire Pângăraţi, pentru sufletul lui Ionaşco, pentru şapte sărăcuste şi pentru douăzeci de taleri, bani, dinaintea şoltuzului Zaharia şi a întâiului pârgar Acsintie Pirţu şi a celorlalţi pârgari şi a multor oameni buni, ca să fie sfintei mănăstiri dreaptă ocină, cu tot venitul. Astfel scriem.

Pentru mai mare credinţă, am pus şi pecetea târgului şi peceţile noastre la această carte, să se ştie.

Scris <în>[1] anul 7134[2] <1625> octombrie 9.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Pângăraţi, III/37. Orig., hârtie (32x21 cm.), cerneală cafenie, trei peceţi aplicate în fum (din care două inelare, rotunde).

Cu o trad. din 1909 mai 30 de Stoica Nicolaescu, un rez. din 1901 august de Ilie Bărbulescu şi o menţ.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p. 364, nr.483 (trad. rom., cu anul: „1625 (7134)" şi p.447 (foto); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.156, nr.707 (rez., cu anul: „1631 (7140)").

[1] Omis în orig.

[2] Corectat cu altă cerneală în „7140".

379 1625 (7134) octombrie 12, Hârlău

† Иw Радѫл воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Землїе Молдавскои. <Da>[1]t-am cartea domnii méle slugii noastri lui Simion diiac den Hreasca ca <să fi>[1]e tare şi putérnic cu cartea domnii méle a ţiné şi a opri ce să va alége partea de ocină a Gorciului de acolé de Hreasca <pen>[1]tru ce el au fugit şi ş-au lăsat cisla şi i-au plătit cisla lui <sl>[1]uga noastră Simion, iar lui de-i va păre cu strânbul să stea de fa<ţă în>[1]aintea noastră.

Так да знает. Инак не чините.

www.dacoromanica.ro

8 Хрълов(ѣ), зр҃лд҃ wк(томврїе) в҃ї.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ рече(є).

† Велици болѣри vчи.

Arh. St. Bucureşti, A.N., MMDXIX/10. Orig., hârtie (31,3x19,2 cm.), rupt la îndoituri, filigran, cerneală cafenie, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, neclar.

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.69, nr.258 (rez.); Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, *Colecţia Achiziţii Noi*, I, p.75, nr.1017.

[1] Doc. rupt în orig.

380 1625 (7134) octombrie 13

7134 <1625> octombrie 13.
Zapis de la Toader <pentru satul Avereşti>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, LXVII/80, nr.20. Menţ.

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold*, II, p.69, nr.259 (aceeaşi menţ.).

381 1625 (7134) octombrie 14, Hârlău

Иw Радvл воєвод, Б(о)жїю милостїю, господар Зємли Молдавскои. Wже прїидє прѣд нами и прѣд нашими болѣри, великими и малими, наш вѣрнїи болѣрин Никvлає вел столник и съ един запис за свѣдетелство wт Кръстиѫи лwг(офет), и wт Савин вив свлжар, и wт Пътрашко Чолпан и wт Дvмитрашко Шолдан, и wт Лvпvл, и wт Іwнашко, с(ы)нове Пръжескvл, и wт прочїих мнwги болѣри и воини прѣдних писаѫи въ тот запис како прїидошѧ прѣд нами Симиwн Бертил wт Потлоцени и поставил заклад wтниа Єремїєви wт Потлоцеии ели сѣ изверет частємv, что єстємv кvпежнv wт кнѣгинѣ Єремїи Порvмбица. Таа заложила 8 рvки болѣринv нашемv виш(є) писаиномv Никvлає столник за сто и четиридесѣт талерї личнїих, wт м(ѣ)с(ѧ)ца <генвариє, Сѧтого> Іон ҃з д(ь)нъ, даж до С(вѧ)таа Пр(ѣ)п(о)д(об)наа и Матери наше Параскеви како да подастємv исплъно пиинѣзи иа д(ь)нъ.И аще ие вvдvтємv дати тыи пиинѣзи иа д(ь)нь а та wтиїиа Симиwн, а би что се зовет част Єремїи wт Потлоцѣии да єст изгивлена. Ино когда бѣша иа д(ь)нь а Симиwн ие далємv ии един бан.

Тѣм ради г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми дали есми и потвръдили болѣрии наш виш(є) писаи Никvлає столник иад таа прѣд виш(є) печеиаа част за wтиинv

www.dacoromanica.ro

Симиѡновї єлико се изверет част Єремїи ѡт Потлощѣни, како да ест емѹ и ѡт нас правда ѡтнинѹ, и ѹрик, и потвръжденїе, непорѹшенѹ ем·: николиж(є) на вѣки.

И ин да се нє ѹмишает прѣд сим листом нашим.

Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Ѹ Хръслъѹ, ҳ҃зр҃лѧ҃ октомврїе ѧ҃ї[1].

Власїе <писал>.

Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri mari şi mici credinciosul nostru boier Nicolae, mare stolnic, şi cu un zapis de mărturie de la Crâstian logofăt, şi de la Savin mare sulger, şi de la Pătraşco Ciolpan, şi de la Dumitraşco Şoldan, şi de la Lupul şi de la Ionaşco, fiii Prăjescului, şi de la alţi mulţi boieri şi oşteni de frunte, scriind şi mărturisind în acel zapis cum a venit înaintea lor Simion Bertil din Potlogeni şi a pus zălog ocina lui Eremia din Potlogeni, cât se va alege partea lui, ce îi este lui cumpărătură de la cneaghina lui Eremia, Porumbiţa. Aceea a zălogit-o în mâinile boierului nostru mai sus scris Nicolae stolnic, pentru o sută patruzeci de taleri bătuţi, din luna iunie 27 zile până la Sfânta Prepodobna şi maica noastră Paraschiva, ca să-i dea lui deplin banii la zi. Iar dacă nu-i va da la zi acei bani, atunci acea ocină a lui Simion, care se numeşte partea lui Irimia din Potlogeni, să fie pierdută. Deci când a fost la zi, Simion nu i-a dat niciun ban.

Drept aceea, domnia mea i-am dat şi i-am întărit boierului nostru mai sus scris Nicolae stolnic acea de înainte mai sus spusă parte de ocină a lui Simion cât se va alege partea lui Eremia din Potlogeni ca să-i fie lui şi de la noi dreaptă ocină şi uric şi întărire, neclintit, lui, niciodată în veci.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Însuşi domnul a poruncit.

La Hârlău, 7134 <1625> octombrie 14[1].

Vlasie <a scris>.

După Codrescu, *Uricariul*, XXIII, p.91-92, nr. 33. Text sl. editat de Gh. Ghibănescu după orig., hârtie, pecete domnească aplicată în ceară roşie, pierdută, din Arhiva Sion de la Brăteşti.

Cu trad. editorului, *Ibidem*, p.93-94.

[1] Menţiunea lui Ghibănescu: „L.p." (locul peceţii).

382 1625 (7134) octombrie 20

† Ию Радѹл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Scriem domniia mea la al nostru credincios şi cinstit boiarin

www.dacoromanica.ro

Neculachi stolnicu cel mare. Dămu-şi ştire că s-au jeluit boiarinul nostru Arsănie logofătul pre dumneata, zicându că au fost avându o pără mainte de aceasta vréme cu giupâneasa Erimiei de Potlogéni şi cu Simion Bertilă, ş-au fost ieşit în vânzare de acea giupâneas(ă).

Deci, s-au aflat mai aproape Simion să întoarcă acea ocin(ă) şi ş-au pus zi până la Venerea Mare să-şi dea banii, iar de nu vor hi banii la zi, să ţi-i dea logofătul sau alte sămenţii de a lui.

Deci cându au fost la zi, banii n-au fost de la Bertilă, nici pre logofătul l-ai întrebat nici pre alte sămenţii a lor, are bani cineva au n-are să ţii întoarcă, ce ai şezut tot de ţ-ai făcut ispisoace de rămas şi casă pre acel loc şi orice ţii voia acolea, fără ştirea nici a unii sămenţii de acelui om.

Deaca vei vedea cartea domnii méle, să laşi ocina în pace şi să vii să stai de faţă cu logofătul Arsănie şi cu ruda acelui om: deci deaca vei rămânea, atunci vei ara şi-ţi vei face case şi-ţi vei agonisi ce-ţi va trebui, iară până atunci să fie pământul în pace, nici al tău, nici al lor până nu vă veţi rumpe.

Aceasta-ţi scriu, într-altu chip să nu faci.

8 Хърлъ8, ҳ҃зр҃лд҃ wкт(омвр҃іе) к҃.

Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вел҃ѣл.

Иw Рад8л воєвода <m.p.>.

Щєфан <писал>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad Rom., Documente istorice, DCCXXXV/39. Orig., hârtie difolio (31x20 cm.), filigran, cerneală cafenie, pecete domnească aplicată în ceară roşie, pierdută.

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XXIII, nr.34, p.94-95 (orig., cu slove chirilice) şi p.95-97 comentariu; ed. de Gh. Ghibănescu); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.365, nr.484 (orig.).

383 1625 (7134) octombrie 20, Hârlău

† Iw Рад8л воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Scriem domnia mea la sluga noastră, la Onciul din Itrineşte. Dămu-ţi ştire că domnii méle s-au jeluit cest om anume Istrate feciorul Hărăi, pre Şt<ef>[1]an ai Dămiineas(e), dzicând înnaintea domnii méle că-i înpresură o parte de ocină din Vârtopel.

Pentr-aceasta, deacă vei vedea cartea domnii méle, iar tu să aibi a da dzi lui Ştefan şi cu Istrate, să-ş(i) aducă Ştefan uricele înnaintea domnii méle, să să ştie cine i-au vândut acel loc. Aceasta-ţi scriu şi într-alt chip să nu faci; să li să ştie dzua. Инак не в8дет.

8 Хърлъ8, ҳ҃зр҃лд҃ wкт(омвр҃іе) к҃.

www.dacoromanica.ro

† Г(о)сп(о)д(и)нъ рече(є).

Дѫмитрашко Щефан вел лwг(о)ф(ъ)т 8чи <m.p.>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, LXXVI (86 a-b). Orig., hârtie (22,5x20,5 cm.) rupt, pecete domnească aplicată în cerneală roşie, imprimată parţial. Cu o copie din sec. XIX.

EDIŢII *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.365, nr.485 (orig.).

[1] Loc rupt.

384 <Înainte de 1625 (7134) noiembrie 2>

† Adecă cum s-au tocmit Déleiu cu frate-său, cu Ştefan, denaentea a mulţe omen(i) bune, denaente lui Tohil, şi Goeo, şi popei Ghedeon, şi Măhăilî stari, şi Tănasei, şi Moscul, şi denaente lue Teron de Blăgeşt(i), şi denainte lie Toder Merescul de Roşcani şi Drăgan, de s-au tocmit de bunăvoia sa, de <ni>[1]mene nevoit şi de neme nepresurat, de i-au vândut Ştefan lui Déleu a sa parte de ocen(ă), câtă au <a>vut Ştefan, cu tot venetul şi de în câ<m>[1]pu şi de pomi şi de tudendere.

Şi e-au dat Dél<e>[1]u frăţâne-său lu Ştefan pre aces<tă>[1] ocenă de sat de Spătăreşte, e-au dat 30 de taler(i) pre totă parte sa de lazure şi de pomi, ca să fie neşte ome<ni> tocmiţe de sat, în véci.

Muzeul judeţean Suceava, Documente, sub dată (fost la Muzeul Fălticenilor, nr.16). Orig., hârtie patru peceţi aplicate.

Datat după doc. de întărire din 7134 (1625) noiembrie 2 (v. nr. urm.).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.366, nr.486 (orig.).

[1] Omis în orig.

385 1625 (7134) noiembrie 2, Hârlău

† Иw Радѫл воєвода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскоє. Сѫж(є) прїиде прѣд нами и пред н(а)ше мwлдавскїи волѣри слѫга н(а)ше Дѣлєѫл апродѫ съ єдин запис за свѣдителство wт людї добриχ, слоуги г(о)сп(о)д(а)рѣскиχ, имѣ Симиwн Мълаю wт Хрѣскаа, и Вас(и)лїе пъχ(ърничел) wт Врътоп, и Iwнашко Ѩраме, и Вас(и)лїе χ(ъ)н(сар) wт Тъмпещи, и Лазор, и

www.dacoromanica.ro

Тохил, и Михил, и Фокшѣ писаюч и свѣдителствоюща въ ним також(е) кѹпил сови една жїрєвїе съ вес приход еи и половина wт дрѹга жїрєвїе wт село Спътъреци, wт тютка єг(о), Соломїїа, пападїїа поп Антон, и wт с(ы)нъ еи, Доумитрашко, радї четирдесѣт wсим талер сребнїи.

И ѹ том тиж(е) тавил прѣд нами дрѹг запис wт людї добриx имѣ Гаврил Тъѹтѹл вел вътаx, и Глигорчѣ Писоцкїи, и Болдишор такожди кѹпил едиа жїрѣвїе съ вес приходѹ тиж(е) wт село Спътъреци(и), wт Антїмїїа, дъща Аннїи, wт с(ы)н(о)ве еи, Вас(и)лїе, и Гаврил, и Калистрат, радї двадесѣт и три талер срев(ръ)нїи.

И ѹ том такожди тавил прѣд нами и дрѹг запис wт людї добриx имѣ Гиwрге диакон, и Гидиwн, с(ы)нъ Мwисею, и иншїи людї добриx також(е) кѹпил иншаа жїрѣвїе wт ѹика єг(о), Мирон, съ вес приходѹ еи, что сѧ изверет радї седим на десѣт талер битыx, тиж(е) wт село Спътъреци(и).

Ино видѣвше тот запис wт толикиx людї добриx и слѹги г(о)сп(о)д(а)рьскиx вѣровали есми и wт иас дали и потвръдили слѹзи наш Дѣлеоу апродѹ иа тѣx виш(е) писани част и жирѣвїи за wтн(и)нѹ wт село Спътъреци, что ѹ волост Сѹчавскои, да ест емѹ праваа wтн(и)нѹ, и викѹпленїе, и ѹрик, и потвръжденїе съ въсем доходом.

Ин да с(ѧ) не оумишает прѣд сим листом н(а)шим.

Пис(а) ѹ Хрълwв, в(ъ) л(ѣ)то ҳ҃зр҃лд҃ иоев(рие) ѣ.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Дѹмитрашко Щефан вел лwг(о)ф(е)т ѹч(и) <m.p.>.

† Лѹкоч <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră, Deleu aprod, cu un zapis de mărturie de la oameni buni, slugi domneşti, anume: Simion Mălaiu din Hreasca, şi Vasile păh(ărnicel) din Vârtop, şi Ionaşco Arame, şi Vasile, hânsar din Tâmpeşti, şi Lazor, şi Tohilă, şi Mihăilă şi Focşea, scriind şi mărturisind în el că şi-a cumpărat o jirebie cu tot venitul ei şi jumătate din altă jirebie din satul Spătăreşti, de la mătuşa lui, Solomia, preoteasa popii Anton, şi de la fiul ei, Dumitraşco, pentru patruzeci şi opt de taleri de argint.

Şi la aceasta de asemenea a înfăţişat înaintea noastră alt zapis de la oameni buni, anume: Gavril Tăutul, mare vătah, şi Gligorcea Pisoţchi şi Boldişor <că>[1] de asemenea a cumpărat o jirebie, cu tot venitul, tot din satul Spătăreşti, de la Antimia fiica Anei, şi de la fiii ei, Vasile şi Gavril şi Calistrat, pentru douăzeci şi trei de taleri de argint.

www.dacoromanica.ro

Şi la aceasta, de asemenea a înfăţişat înaintea noastră şi alt zapis de la oameni buni, că a cumpărat de la unchiul lui, Miron, altă jirebie, cu tot venitul ei, ce se va alege, pentru şaptesprezece taleri bătuţi, tot din satul Spătăreşti[2].

Deci, văzând acest zapis de la atâţia oameni buni şi slugi domneşti, am crezut, am dat şi am întărit şi de la noi slugii noastre Deleu aprod aceste mai sus scrise părţi de jirebii de ocină din satul Spătăreşti, ce este în ţinutul Suceava, să-i fie dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul.

Altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Hârlău, în anul 7134 <1625> noiembrie 2.

† Însuşi domnul a poruncit.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Lucoci <a scris>.

Muzeul judeţean Suceava, sub dată (fost la Muzeul Fălticenilor, II/21). Orig., hârtie , cerneală cafenie, pecete domnească aplicată, căzută. Cu o trad. rom. din 1786.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p.366-367, nr.487 (trad. rom.).

[1] Omis.

[2] Paragraf tăiat cu altă cerneală în orig.

386 1625 (7134) noiembrie 21, Călugăreni

† Сѣ ѕво аз, Machidon Hirevcé ot Fedcouţ(i), martorisescu cu ceastă scrisoré a me cum am fost dator lui Cozman Popei cu doi boi şi cu optu stupi, ce i s-au luat pentru dajde, pentru mene, şi ş-au perit acéle bucate pentru mene, că n-am aut cu ce plăti, deci eu i-am plătit cu ce am aut: datu-i-am o parte de ocină ce am aut în Voicouţ(i), den[n] a tre<ia>[1] parte de sat a patra parte.

Şi i-am dat lui pentru acea datorie, ca să nu-i fiu dator, ca să-i fie lui Cozman Popei ocină şi cumpărătur(ă) în veci, de la mene. Şи nime de oamenii miei, de ruda me ca să n-ai<bă>[1] a-l pârî, nici a-l dobândi.

Şi i-am dat denaintea a omen(i) buni, d<i>[1]naintea Daşei vătămanului de Călugăréн(i), şi Părţea vornicelul de-acolea şi alţi omen(i) bun(i) au fost.

Eu, popa Clim, tătuşul lui Machidon, am scris съ рѫкоѭ.

Пис(а) ѕ Кълѕгърѣи(и), в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ҃ѕр҃лд҃ ноє(м)в(рїе) кд҃.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad Rom., Documente istorice, XXXIII/64. Orig., hârtie, filigran, două peceţi aplicate.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.367, nr.488 (orig.).

[1] Omis în orig.

www.dacoromanica.ro

† Iw Радѫл воєвода, Божїю милостїю, г(о)сп(о)даръ Земли Мѡлдавскои. Adecă au avut dzi, înaintea domniei mèle, Istratie feciorul Hărăi den Verceşti cu Ştefan din Bălăneşti, să-şi întrébe pentru nişte pământuri ce i le-au <f>[1]ost arându Ştefan, în putérea sa.

Deci cându au fost la dzi, Istrat<ie>[1] feciorul Hărăi au venit de au fost de faţ(ă) şi şe-au adus şi derésele, iar <Şt>[1]efan n-au venit, iar Istratie au rămas pre Ştefan din toată lègea şi s-au îndireptat şi ş-au pus herâia, cumu-i lègea ţărâi.

Deci, de acmu înainte, să-ş(i) ţie Istratie feciorul Hărăi pământurile şi moşiia, iar Ştefan să n-aibă a să mai amesteca nici dănăoară în vèci. Инак не бъдет прѣд сим листом нашим.

† Пис(а) ѯ Хърлъѵ, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃лѯ҃ ноев(рїѥ) к҃а҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Дѯмитрашко Щєфан вел лѡг(о)ф(е)т ѯчи <m.p.>.

† Лѯпѯл <писал>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, LXXVI/89. Orig., hârtie , pecete domnească aplicată.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.367-368, nr.489 (orig.).

[1] Loc rupt în orig.

388 <Înainte de 1625 (7134) noiembrie 25>

Ace mărturisesc Loghina jupâneasa, fata Bogzii ...[1] şi a giupânesii Necşii, cum eu am vândut o ocină de sat de Duşeşti, însă partea mea ci mi să ca cădea, de-a mea bunăvoie, unchiu-meu lui Dumitru Purcel ot Duşeşti.

Şi i-au vândut denaintea a mulţi oameni buni, anume: Ion Munteanul ot Grumăzeşti i Pănteleiu ot tam, Gligori ot tam, Panfilie ot tam, Butmaş pitar ot Soleşti, i Costea de Todireşti i Medelin de Duşeşti.

Aceştea au fost toţi când a dat Dumitru Purcel o vacă drept 8 taleri şi 10 taleri bani gata pre-acea ocină ci este mai sus scris(ă).

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom, Documente istorice, DIV/125. Copie din 1835.

Datat după zapisul din 7134 (1625) noiembrie 25 şi după doc. de întărire din 7134 (1625) noiembrie <25-30>.

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.368, nr.490 (aceeaşi copie).

[1] Loc liber în copie.

389 1625 (7134) noiembrie 25, Hârlău

Dumitru ficiorul lui Purcel şi Ionaşco hânsariul de Duşăşti, noi înşine mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră, cum de bunăvoia noastră, de nime nevoiţi, nici îndemnaţi, ci de bunăvoia noastră, am vândut a noastră direaptă ocină şi moşie de ocină din sat din Duşăşti, cu doă mori în Vasluiu şi cu curţile noastre şi cu tot locul în sat şi în câmp, dumisale giupânului Pană vistiernicul, direpт 186 de galbini, denaintea lui Pătrăşcan ce-au fost clucér şi a lui Gherghel de Trotuş, şi denaintea lui [şi denaintea lui] Drăguşan de Lăpuşna şi denaintea lui Toadir Onilă de Micleşti.

Direpт aceea ca să-i fie dumisale giupânului Pană vistiernicul şi ficiorilor dumisale direaptă ocină şi moşie, cu toate câte mai sus este scris şi cu tot vinitul şi dispre această mărturie să-ş(i) facă dumnealui direse domneşti şi uric.

Nime de-acmu înainte, dintru seminţia noastră, să nu mai aibă treabă a să amesteca, ci să-i fie dumisale ocină şi moşie neclintită, în veci.

Pe mai mare mărturie am iscălit şi am pus şi peceţile, să fie de credinţă, să se ştie.

8 Хърлъ8, л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃лд҃ ноемв(рїе) к҃є҃.
Vasile Ştefăscul.
Гергел искал.
Onil(ă).

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, DIV/126. Copie din 1835.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.368-369, nr.491 (aceeaşi copie).

390 1625 (7134) noiembrie <25-30>, Hârlău

Iw Радѹл воевод, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскон. Сѫж(є) прїидоше прѣд нами и прѣд 8сими нашими болѣри, Дѹмитрѹ с(ы)нъ Пѹрчел постелник и Iwнашко хънсарюл, неким непонѹжден, а ни присилован, иъ за им доброю волю продал иҳ право отнина, и дѣднина, и викѹплениїю, от въсего села Дѹшещи, от петає част три част съ дворовее, и съ два млини 8 потоцѣ Васлѹю,

www.dacoromanica.ro

что ѳ волост Васлвю. Йлє Дѳмитрови Пѳрчел бѣше емѳ права отнинаа и дѣднина, и єдна част викѳпленїю от сестра єго Нѣкша. Й Iwнашко хънсар бѣше же емѳ викѳпленїє от Исак с(ы)нъ Глигорїе, внѳк Пѳрчел постелник. И дрѳга викѳпленїє что бѣше емѳ от Нѣкша, дъща Пѳрчел постелник от тогоже стар, что тѣх три части за отнинѳ от село Дѳшъци съ дворове и два млини ѳ поток Васлвю, та продали болѣри нашемѳ Панж вистѣрник за сто и wсимдесат и шест ѳгы.

Ино ми видѣвше иχ доброволнвю токмеж и исплъно заплатаа, а ми такождире и от нас, дали и потвръдили болѣринѳ наше више писаномѳ Панъ вистерник что тѣх три част за отнинѳ, от село Дѳшєци съ дворове и съ два млини ѳ поток Васлвю.

И зостал нинѣ ѳ село Дѳшъци съ дворове и съ два млини ѳ поток Васлвю. И зостал нинѣ ѳ село Дѳшєци тъкмо два част некѳпежни.

Тѣм радї какw да єст и wт нас ѳрик и потвръжденїє съ вес приχоод, непорѳшеномѳ николиж(є), на веки вечниχ. И ин да се не ѳмишает прѣд сим листом г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми.

Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

ѳ Хжрлов, лет(о) ϧзр҃лѧ҃ ноев(рїе).

Дѳмнтрѳ вел логофет ѳч(и).

Вас(и)лїе <пнсал>.

Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, Dumitru, fiul lui Purcel postelnic, şi Ionaşco hânsariul, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, ci de bunăvoia lor, au vândut dreapta lor ocină şi dedină şi cumpărătură, trei părţi din a cincea parte din tot satul Duşeşti cu curţi şi cu două mori în pârâul Vaslui, care este în ţinutul Vaslui. Însă lui Dumitru Purcel i-a fost dreaptă ocină şi dedină şi o parte de cumpărătură de la sora lui, Neacşa, iar lui Ionaşco hânsar i-a fost cumpărătură de la Isac fiul lui Gligorie, nepotul lui Purcel postelnic, şi altă cumpărătură ce i-a fost de la Neacşa, fiica lui Purcel postelnic, din acelaşi bătrân. Acele trei părţi de ocină din satul Duşeşti cu curţi şi cu două mori în pârâul Vaslui le-au vândut boierului nostru Pană vistiernic pentru o sută şi optzeci şi şase ughi.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, noi, de asemenea şi de la noi am dat şi am întărit boierului nostru mai sus scris, Pană vistiernic, acele trei părţi de ocină din satul Duşeşti cu curţi şi cu două mori în pârâul Vaslui. Şi au rămas acum în satul Duşeşti numai două părţi necumpărate.

Pentru aceea, să-i fie şi de la noi uric şi întărire cu tot venitul, neclintit, lui, niciodată, în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Hârlău, anul 7134 <1625> noiembrie.

Însuşi domnul a poruncit.

www.dacoromanica.ro

Dumitru[1] mare logofăt a învăţat.
Vasilie <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, DIV/122-123. Copie din 1835 cu o trad. rom. din sec. XIX, de Iosip monah.

Data de zi, după zapisul privitor la aceeaşi chestiune (v. nr. precedent).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.369-370, nr.492 (trad. rom.).

---

[1] În loc de: „Dumitraşco Ştefan".

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.368-369, nr.491 (aceeaşi copie).

391 1625 (7134) decembrie 5

† Аз, Стефан, и врат мои, Апостол, свѣдѣтелствоим сами на себе съ сес запис наш. Въстали есмо по нашеи доврои воли и продали есмо п(а)нѕ Іѡнашко Чеχан дворник едии вад за млии съ камеи съ село Братѣии, радї двадесѣт и пет талер п(и)и(ѣ)зи готовиχ, како да бъдет ѡт нас ѡтниια и дѣднина въ вѣки. Да сѣ знает яко продал есми без желѣзе и ест свѣдѣители людї довриχ на имѣ Мѡлдован вив пръкълаб, и Глигорїе Браχъш ѡт Пъχнеши, и Костии ден Пирѣии, Лѕпѕл Дечка ѡт там и Дѕмитръ, врат Молдован, тиж(е) Пирѣии.

И поп Дамскии писал съи запис.

И длѣ болша вѣра поставили и печатъ своиχ до със запис наш(ь).

Пис(а) в(ъ) лѣт(о) ϗзр҃лд҃ м(ѣ)ц(ѧ)ца дек(емврїе) є҃ д(ь)нъ.

† Eu, Ştefan, şi fratele meu, Apostol, mărtusisim înşine de la sine cu acest zapis al nostru: ne-am sculat de a noastră bunăvoie şi am vândut panului Ionaşco Cihan vornic un vad de moară, cu piatra, în satul Brateni, pentru două sute cinci taleri, bani gata, ca să fie de la noi ocină şi dedină în veci. Să se ştie că am vândut fără fiare.

Şi au fost martori oameni buni, anume: Moldovan fost pârcălab, şi Gligorie Brahăş din Păhneşti, şi Costin den[1] Pireni, şi Lupul Decica de acolo şi Dumitru fratele lui Moldovan de asemenea <din>[2] Pireni.

Şi popa Damaschin a scris acest zapis.

Scris în anul 7134 <1625> luna decembrie 5 zile.

<Pe marginea de jos, scris în aceeaşi vreme>: Troineşti.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Bucureşti, Episcopia Huşi, XXXIX/2. Orig., hârtie difolio (33x20,5 cm.), filigran, patru peceţi inelare în fum, neclare.
Idem, XXXIX/12, nr.1 (trad. veche).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.370, nr.493 (trad. editorului), şi p.448 (foto); Mihai Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.69, nr.260 (rez.).

[1] Aşa în orig.
[2] Omis din orig.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.368-369, nr.491 (aceeaşi copie).

392 1625 (7134) decembrie 12

† Иw Радꙋл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Землї Мwлдавскои. Ѡж(є) г(о)сп(о)д(ст)вꙋ ми дали и потвръдили єсми слꙋжи нашеи Симиwн Мълаи єго правою wтнинꙋ и викꙋпленїе, что он имали wт ꙋрътаа, дъща Дръган, два жїрѣвїе и тритаа част wт єдна жїрѣвїе wт Хрѣскаа, радї wсимдесѣт талери витїх wт Илѣ, с(ы)нъ прєвтѡсъ, четвръртаа част wт єдна жирѣвїе, такожди wт село Хрѣскаа, радї wсимнадесѣт[1] талери витих, и wт Сафа дъща Пънтешоае, тиж(є) єдна жїрѣвїе, wт того селw Хрѣскаа, радї тридесѣт и пет талери личних, и wт ꙋца дъща Шефан, тиж(є) два жїрѣвїе ради съдимдесѣт талери личних, тиж(є) wт того село Хрѣскаа, и wт Єриа, дъща Ѡнчюлwеи пол жїрѣвїе wт Хрѣска, радї дванадесѣт талери сребнїи, и wт Иннъсїта, дъширѣ Инии, такожди пол жїревїе wт там, радї двадесѣт талер сребнїи, и wт Дꙋмитрашко, тиж с(ы)нъ Инни, пол жїрѣвїе, такождї wт там, радї двадесѣт талер сребнїи, и wт Дꙋмитрꙋ Возꙋм, и wт Къл8гѣр, и wт кютка их, Маріїкаа, и wт Мъріїта, и wт Вървараа, мѣсто за єдна дом и тритаа част wт єдна дом радї тридесѣт талери витих wт село Ѡнчеци ...[2] и wт Єриаа, дъширѣ ...[2] тиж(є) wт єдна дом wт Ѡнчеци радї двадесѣт талери битих, и wт жинаа Кирилеви, тиж(є) пол жирѣвїе, петаа част wт єдна жїрѣвїе, радї петнадесет талери.

Иw ми видѣвше тїи нарѣдєнїе wт людї добрих и стари и wкwлних мецимш wт наш такъжди дали и потвръдили єсми слꙋжи наш више писан, Симиwн Мълаю на тих више прѣдреченїи жїрѣвїи и част за wтнинꙋ, како да въдет емꙋ правaа wтнинꙋ, и викꙋпленїе, и ꙋрик, и потвръжденїе съ въсем дwхwдом.

Ин да сѣ не ꙋмишает прѣд сим листом нашим.

Пис(а) ꙋ Иш, в(ъ) лѣт(о) ҳ҃зр҃лд҃ декеврїи ї҃ї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Гангѣ вел лwг(о)ф(є)т ꙋч(и) <m.p.>.

† Лꙋкоч <писал>.

www.dacoromanica.ro

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit slugii noastre Simion Mălai dreapta lui ocină şi cumpărătură, pe care el a avut-o de la Urâta, fiica lui Drăgan, două jirebii şi a treia parte dintr-o jirebie de la Hreasca, pentru optzeci de taleri bătuţi, şi de la Ilea, fiul preotesei, a patra parte dintr-o jirebie, de asemenea din satul Hreasca, pentru optsprezece[1] taleri bătuţi, şi de la Safta fiica Rănţeşoaei, de asemenea o jirebie din acest sat Hreasca, pentru treizeci şi cinci de taleri bătuţi, şi de la Uţa, fiica lui Ştefan, de asemenea două jirebii, pentru şaptezeci de taleri bătuţi, tot din acel sat Hreasca şi de la Erina, fiica lui Onciul, jumătate de jirebie de la Hreasca, pentru douăzeci de taleri de argint, şi de la Anăsiia, fiica Annei, de asemenea jumătate de jirebie de acolo, pentru douăzeci de taleri de argint, şi de la Dumitraşco, de asemenea fiul Anei, jumătate jirebie tot de acolo, pentru douăzeci de taleri argint; şi de la Dumitru Bozum, şi de la Călugăr, şi de la mătuşa lor, Marica, şi de la Măria şi de la Vărvara, loc de casă şi a treia parte dintr-o casă, pentru treizeci de taleri bătuţi.

Şi din satul Onceşti ...[2] de asemenea dintr-o casă din Onceşti pentru douăzeci de taleri bătuţi şi de la femeia lui Chirilă, de asemenea, jumătate de jirebie şi a cincea parte dintr-o jirebie, pentru cincisprezece taleri.

Deci noi, văzând aceste drese de la oameni buni şi bătrâni şi megiaşi dimprejur, de la noi de asemenea am dat şi am întărit slugii noastre mai sus scrise, Simion Mălai, aceste mai sus înainte zise jirebii şi părţi de ocină, ca să-i fie lui dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric şi întărire cu tot venitul.

Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7134 <1625> decembrie 12.

† Însuşi domnul a poruncit.

Ghianghea <fost>[3] mare logofăt a învăţat şi a iscălit <m.p.>.

† Lucoci <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, scris în sec. XVII>: Eu, Dumitraşco Mălai <m.p.>.

Arh. St. Bucureşti, A.N., MMDXVIII/4. Orig., hârtie difolio (32,4x19,8 cm.), filigran, cerneală cafenie, pecete domnească aplicată în ceară roşie, stricată.

Cu o trad. din 1785 septembrie 17 de Gheorghie Evloghi dascăl.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.370-371, nr.494 (trad. rom.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold*, II, p.69, nr.262 (rez. şi descriere arheografică); Marcel-Dumitru Ciucă şi Silvia Vătavu-Găitan, *Colecţia Achiziţii Noi*, I, p.75, nr.1019 (rez.).

---

[1] Corectat din ѣсимнадесѣт (optzeci).

[2] Loc liber.

[3] Omis.

www.dacoromanica.ro

† Єто аз, Nicula Bălan ce am fost căpitan de la Gălaţi, mărturisescu cu cest zapis al mieu cum am vândut ocina ce am fost cumpărat de la Chisar, din sat din Şendréni, în cotul de sus, lui Costantin cămăraşul, dereptu 40 de galbeni, bani buni, cu vii şi cu fânaţi şi dintr-apă şi cu tot venitul, unde va hi partea mea.

Şi am luat banii denaintea Lupului cămăraşul, şi denaintea lui Ion armaş, şi nenaintea[1] Saulei căm(ă)nar, şi den<a>intea Tatul(ui) crainicul, şi Cârstea, şi Sin cel bătrân, şi Băncul, şi Tatul şi Trifăneasă şi den<a>intea lui Tufă. Aceasta mărturisim.

Şi, pre mai mar(e) credinţă, ne am pus şi peceţile, să să ştie.

8 Хърлъ8, хр҃ла҃ андреи[2] в҃і д(ь)ни.

Eu, Lupul cămăraşul <m.p.>, mărturisescu de acestea.

† Глигирашко с(ы)н Bejan ce-au fost cămăraş la Ocnă, am scris.

Гаврнл паχарнпк μартпро τα ανοθεν[3] <m.p.>.

Pătraşco ot Lăţicani şi Iuraşco fost-am noi.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Brazi, XXV/2. Orig., hârtie difolio (32,4x19,8 cm.), filigran, cerneală cafenie, pecete inelară aplicată în aceeaşi cerneală.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.371-372, nr.495 (orig.); Regleanu, *Catalogul doc. mold.*, II, p.69, nr.261 (rez.).

[1] În loc de: „dinaintea".

[2] decembrie.

[3] Gavril paharnic mărturisesc cele de mai sus <m.p.>.

394 <Înainte de 1625 (7134) decembrie 13>

† Adecă eu, Nechita de Sârbi, însumi pre mene mărturisescu cu cest zapis al miu cum am vândut de bunăvoia mea dumisal(e) Tomei postelnicul o parte de ocină den Bodeşti, den partea Popei, ce să va alége a patra parte, partea mea şi a lui Pătraşco Giuncul, den tot locul şi den tot venitul, însă şeapte pământuri şi o lature, dreptu doîdzeci de taleri. Iar de să va afla ocină mai mult, iar dumnealui postelnicul să mai dea ban(i) ce să va veni cu dreptul.

Şi-ntr-această tocmal(ă) au fost Gheorghe Başot(ă) vel medelnicér, şi Arsenie tretii logofăt, şi Gligorcea zet Bran, şi Nechita ot Vârtop, i Gheorghie Boţul ot Doljeşt(i) şi alţi mulţi oameni buni.

Pre mai mare credinţă ne-am pus şi peceţil(e) ca să să ştie.

www.dacoromanica.ro

Iar Pătraşco Giuncul de va vrea să gâlcevască ceva, el să-ş(i) întrébe cu mene, iar cu dumnealui postelnicul să nu aibă nici o treabă.

Аз, Георге Башотъ мед(елни)чар <m.p.>.

Аз, Арсенїе лwг(о)ф(є)т прилежиχом и аз въ сию токмежь <m.p.>.

Gligorcea <m.p.>.

<Pe verso, scris de mâini diferite în sec. XVIII>: 1) La dumneata, frate Ursule. Alta, scrie; 2) Făr(ă) veleat; 3) S-au scris. 3.

<Din sec. XIX>: No. 26.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, XXX/26. Orig., hârtie difolio (22,4x20,5 cm.), filigran, cerneală cafenie, o pecete inelară octogonală (a lui Arsenie logofăt), parţial imprimată în aceeaşi cerneală, neclară.

Datat după doc. de întărire din 1625 (7134) decembrie 13 (v. nr. urm.).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.372, nr.496 (orig., cu aceeaşi datare).

395 1625 (7134) decembrie 13, <Hârlău>

† Iw Радꙋл воєвод, Б(о)жїю милостїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскои. Ѿж(є) прїидошѣ, прѣд ними и прѣд нашими болѣри, наши вѣрнїи болѣрин, Тома втори постелиик, и съ єдин запис wт Гєwргїє Башотъ вел мед(елничер), и Арсенїе трєтї лwг(о)ф(є)т, и wт Глигорчѣ зѣт Бран, и Некита wт Въртоп, и wт Гєwргїе Боцꙋл wт Долχєци и wт иниχ людї добриχ и воини прѣдниχ, писанцїї, въ тот запис, како прїиде прѣд ним, Некита wт Сърби за своєю доброи волю, неким непонꙋжден, а ни присилован, и продал єдна част за wти(и)иꙋ, wт село Бодєци wт част попеи, четврътаа част, что сѣ изберет част єго, и част Пътрашко Цꙋнкꙋл, wт вес мѣсто, и wт вес приχодом але седим ниви и половина, таа продал болѣринꙋ наш виш(є) писан, Тома пост(елник) за два десѣт талер личниχ.

Тѣм ради г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми, wко ꙋвидѣвше им доброволиою токмежом и платꙋ за исплънои тот запис за свѣд(є)телство wт толикиχ болѣри, вѣроваχом, и wт нас дали есми емꙋ, болѣрии наш, Тома пост(елиик), таа част за wти(и)иꙋ wт село Бодєци, како да єст емꙋ и wт нас правда wти(и)на, и викꙋплєиїє, и ꙋрик, и потвръжденїє, и съ въсем доχодом, иепорꙋшеииъ неколиж(є) на вѣки, прѣд сес листом нашим.

И ни да с(ѧ) иє ꙋмишлет.

<Пис(а) ꙋ Хръпъꙋ, в(ъ) л(ѣ)т(о)>[1] ҳ҃зр҃лд҃ дек(емврїе) ї҃ї҃.

www.dacoromanica.ro

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Дмитрашко Щефан вел логф(є)т 8ч(и) <m.p.>.

† Власїе <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri credinciosul nostru boier, Toma postelnic al doilea, şi cu zapis de la Gheorghe Başotă mare medelnicer, şi de la Arsenie logofăt al treilea, şi de la Gligorcea ginerele lui Bran, şi Nechita din Vârtop, şi de la Gheorghie Boţul din Dolheşti, şi de la alţi oameni buni şi oşteni fruntaşi, scriind în acest zapis că a venit înaintea lor Nechita din Sârbi, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut o parte de ocină din satul Bodeşti, din partea Popii, a patra parte, ce se va alege partea lui şi partea lui Pătraşco Giuncul din tot locul şi din tot venitul, însă şapte ogoare şi jumătate, aceasta a vândut-o boierului nostru mai sus scris, Toma postelnic, pentru douăzeci de taleri număraţi.

De aceea, domnia mea, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină şi acest zapis de mărturie de la atâţia boieri, am crezut şi am dat şi de la noi boierului nostru, Toma postelnic, această parte de ocină din satul Bodeşti, ca să-i fie de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric de întărire şi cu tot venitul, neclintit niciodată în veci, înaintea acestei cărţi a noastre. Şi altul să nu se amestece.

<Scris la Hârlău, în anul> 7134 <1625> decembrie 13.

Însuşi domnul a poruncit.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Vlasie <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, scris de aceeaşi mână>: † На єдна част wтн(и)нъ wт село Бодещи, wт Некита wт Сърби; <adăugat în sec. XIX>: No.20.

<Pe verso-ul primei file, scris de mâini diferite în a doua jumătate a sec. XVIII>: 1) S-au scris; 2) 7134 <1625 dechemv(rie) 13 <şi, tăiat de aceeaşi mână>: No.21; 3) S-au scris, 3. No. 28 <corectat de altă mână în: 27>.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, XXX/28. Orig., hârtie difolio (29x20 cm.), filigran rupt la îndoituri, lipsă 1/3 din fila a doua, cerneală cafenie (semnătura marelui logofăt cu cerneală neagră), pecete domnească mijlocie timbrată (4,5 cm. în diam.), având în scut capul de bour cu steaua între coarne, timbrat de o coroană deschisă, iar în exergă, între două cercuri perlate, desfăşurându-se legenda: † Iω Радвл воевода, с(ы)нь Мнχнѣ воевода, г(о)сп(о)д(а)рь З<ем>ле Молдавскоï († Io Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, domn al Ţării Moldovei).

Cu o trad. de Nathanail ieromonah din mănăstirea Neamţ, 1827 iunie 4.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, ms. M. Costăchescu, <*Doc. mold de la Radu Mihnea vv.*>, nr. 1876 (441), f. 6954-6955 (transcr. sl. după orig.) şi f. 6952-6953 (trad. rom.)

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, V, p.17, nr.73 (rez.); Ghibănescu, *Ispisoace*, I_2, nr.102, p.172-173 (orig.) şi p.173-174 (trad.); *DIR*, A, XVII, vol.V, p.372-373, nr.497 (trad. rom. după ms. M. Costăchescu, *loc. cit.*).

[1] Rupt în original.

www.dacoromanica.ro

† Iѡ Радꙋлъ воєвод, Б(о)жїю милостїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Сѫж(є) прїиде, прѣд нами, и прѣд нашеми волѣри наш вѣрнїи волѣрин Тома втори постелник, и съ єдин запис ѡт Лꙋпꙋл вторїи лѡг(о)ф(ъ)т и ѡт Тъꙋтꙋл лѡг(о)ф(ъ)т, и ѡт Пътрашко Чолпан, и Юрашко Башотъ, и Дꙋмитрашко Бꙋхꙋш, и ѡт Иѡнашко Пръжескꙋл писарци, въ тот запис, како прїиде прѣд ними Титїяна жина Тирон, дъщи Гїѡргїе Алботъ, за еи доброи волю, никим непонꙋжден, а ни присилованна, и продала єдна виноград, что ꙋ Гор Ласлъꙋ, и ѡт цѣлин, что ест при таа виноград, половина, таа продал болѣрин нашемꙋ виш(є) писан, Тома пост(елник), за ѡсимдесѣт талер личних, але та виноград бѣше ѡ(ть)цꙋ еи, Гєѡргїе Алботъ.

Инож(є) г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми, ꙗко видѣвшим тот запис ѡт толики болѣри вѣроваҳом, и ѡт нас єщеж(є) даєм и потвръждаєм болѣрин наш, Тома пост(елник), таа виноград, како да ест емꙋ и ѡт нас, правда ѡтин(и)иъ и викꙋпленїе, и съ въсѣм приҳодом непорꙋшеннъ, николиж(є), на вѣки вѣчних.

И ин да с(ѧ) не ꙋмишает, прѣд сим листом нашим.

О҃ Хрълъꙋ, ҳ҃зр҃лѧ҃ дек(ємврие) ї҃ї҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Дꙋмитрашко Щефан вел лѡг(о)ф(є)т ꙋч(и) <m.p.>.

† Власїе <писал>.

<Pe verso-ul filei a doua, scris de aceeaşi mână>: † Исписок на єдна виноград, ꙋ Котнар, ѡт Титїяна жин(а) Тирон, дъщи Гєѡргїе Албот(ъ), <adăugat> але сътворил врик.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri credinciosul nostru boier, Toma postelnic al doilea, şi cu un zapis de la Lupul logofăt al doilea, şi de la Tăutul logofăt, şi de la Pătraşco Ciolpan, şi Iuraşco Başotă, şi Dumitraşco Buhuş şi de la Ionaşco Prăjescul, scriind în acel zapis că a venit înaintea lor Titiiana, femeia lui Tiron, fiica lui Gheorghe Albotă, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită, şi a vândut o vie care este în Dealul Laslău şi jumătate din ţelină care este pe lângă această vie. Aceasta a vândut-o boierului nostru mai sus scris, Toma postelnic, pentru optzeci de taleri număraţi. Însă această vie a fost a tatălui ei, Gheorghe Albotă.

Deci domnia mea, dacă am văzut acest zapis de la atâţia boieri, am crezut, încă dăm şi întărim şi de la noi boierului nostru Toma postelnic această vie, ca să-i

www.dacoromanica.ro

fie şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură şi cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

La Hârlău, 7134 <1625> decembrie 13.

Însuşi domnul a poruncit.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Vlasie <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, scris de aceeaşi mână>: Ispisoc pe o vie la Cotnar, de la Titiiana femeia lui Tiron, fiica lui Gheorghie Albotă.

<Din prima jumătate a sec. XIX>: 7134 <1625> dec(hem)v(rie) 13. No.5.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, II/95 a-b. Orig., hârtie difolio (29 x 20 cm.), filigran, cerneală cafenie, pecete domnească mijlocie timbrată (4,5 cm. în diam), foarte bine păstrată[1], semnătura domnului în cerneală neagră.

Cu o trad. din 1840 septembrie 11, Iaşi, de Hrisant ieromonah..

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, ms. M. Costăchescu, *<Doc. mold. de la Radu Mihnea vv.>*, nr. 1839 (404), f.6806-6807 (transcr. sl. după orig.) şi 6804-6805 (trad. rom.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, I_2, nr. 103, p.174-175 (orig.) şi 175-176 (trad.); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.373, nr.498 (trad. rom. după ms. M. Costăchescu, *loc. cit.*).

[1] Cf. descr. arheografică de la nr. precedent.

397 1625 (7134) decembrie 13

7134 <1625> dec(hem)v(rie) 13.

Zapisul de vânzare a Bolnească cu fii ei a părţii sale din Răcăciuni.

Arh. St. Iaşi, CDXXIX/203, f.1r., nr.17. Menţ. într-un opis din 1837 iunie 25, de documentele Mitropoliei din Iaşi.

398 1625 (7134) decembrie 14

† Иw Радѹл воєвода, Б(о)жїю милостїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(є) прїиде, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, великиχ и малиχ, слѹга наш, Петрѣ Чеχан, и съ єдин запис wт поп Василїе wт Фереци и wт Марко χънсар wт там, и Чокрълїе wт Фереци, и wт Иwносїе wт Босънчѣни, и wт иниχ людї

www.dacoromanica.ro

добриҳ и воини прѣдниҳ, писавши въ тот запис како прїидошѣ прѣд ним Маѳею и сестра его, Сора и Маріика, с(ы)иове Лиии, вн8ци Гешргїеѣ ииким непон8жден, а ни присиловани, и продали иҳ правва част за штиниъ и дѣднинъ шт село Ромънещи, част инжнаа, шт ватра село и съ сѣиожат и шт полѣ и шт цариn8. Таа продали сл8га наш Петрѣ Чехан за шестдесѣт талери личниҳ и една ковила[1].

И тиж(є) прїиде прѣд нами и прѣд нашими болѣри Богза, с(ы)иъ Б8скъи, вин8к Іwн Болѣ, ииким непон8жден, а ии присиловаи, и продал своа правва част за шти(и)иъ шт село Фъстъчи, что сѣ изберет шт ф8ндът8ра шт цариn8, и съ мѣсто за пасик8 и съ сѣиожат.

Таа продал сл8га наш виш(є) печеи Петрѣ Чехан за петнадесѣт талери личниҳ.

И тиж(є) паки прїиде прѣд нами и прѣд нашими болѣри Василїе с(ы)иъ Фръцїїаи, вин8к Брънидош, шт Брънд8шѣни, ииким непон8жден, а ии присиловаи и продал своа права штиниъ что сѣ изверет шт село Пригорчѣни. Таа продал сл8га наш, Петрѫ Чехан, за двадесѣт талери личниҳ.

И тиж(є), пак, прїидошѣ, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, Лиии Бървари и съ сыиове еи, Глигорїе Мръзѣ шт село Стръмтоури ииким непон8жденi а ии присиловаии и продали иҳ правва ѣтиин8 и дѣднин8 ѣт село Стръмт8ри съ вес приходом. Таа продал сл8га наш, Петрѣ Чехан за десѣт злоци личниҳ.

И тнж(є), паки прїиде, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, Б8ска, дъцıа Ишнашко шт Троенещи, вн8ка Б8д8л, и Георгїе Цънпъ8, и продали своа правва штиниъ, едио мѣсто шт Недѣе, половиια шт тот мѣсто до кръиица и съ мѣсто за врътоград и коли мѣсто поведаи ем8 испривилїе. Тоє продал сл8га наш Петрѫ Чехан за тридесѣт и два телери личниҳ.

И тиж, пак, прїидошѣ прѣд нами и прѣд нашнми болѣри, Моцок съ с(ы)иове его, Маковею н Цоица, и Илѣиа Пъртъцоае и с(ы)иове еи, Мътею и Ѡврѣжеииким, непон8жденi, а ии присиловаии и продали иҳ правва штиниъ шт село Фъстъчи. Та продали сл8га наш, Петрѫ Чехан, за единнадесѣт и пол талери.

И тиж(є), пак, прїиде прѣд нами и прѣд нашими болѣри, Шефан Фортос и жиια его, Цъгаика, дъцıа Алеѯи, ииким непон8жденi, аии присиловаии и продали иҳ правва штиниъ, четврътаа част шт село Доврослъвещи, что иа рѣцѣ Брълад‍ѣ и съ врод за млии, и съ мѣсто за цариn8 и съ сѣиожат и съ вес приход. Таа продал сл8га наш Петрѣ Чехан за петнадесѣт талери личинҳ.

И въстал сѣ сл8га наш, Петрѣ Чехан и заплатил им тиҳ виш(є) реченниҳ пиѣѕи въ р8к тим виш(є) писаии людї.

Тѣм радї ми, ꙗко видѣвше им доброволн8ю токмеж и плат8 за испълною и шт нас ещеже даем и потвръждаем8 сл8га наш Петрѫ Чахан[2] тѣҳ част за

www.dacoromanica.ro

wтн(и)нѫ како да ест емѫ и wт нас правда wтнинъ, и викѫпленїе, и съ въсем приχодом, непорѫшеннъ николиже, на вѣки вѣчних.

И ин да сѣ не ѫмишает прѣд сим листом нашим.

ѫ Хрълъѫ, χ҃рл҃д҃ декемврие а҃ї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Дѫмитрашко Щефан вел лwг(о)ф(є)т ѫч(и) <m.p.>.

† Власїе <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, sluga noastră, Petrea Cehan, şi cu un zapis de la popa Vasilie din Fereşti, şi de la Marco hânsar de acolo, şi Ciocârlie pit(ărel) de acolo, şi de la Ionosie din Bosânceni şi de la alţi oameni buni şi oşteni de frunte, scriind în acest zapis că au venit înaintea lor Mateiu şi surorile lui, Sora şi Mariica, fiii Anei, nepoţii lui Gheorghie, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor parte de ocină şi dedină din satul Romăneşti, partea de jos, din vatra satului şi cu fânaţ şi din câmp şi din ţarină. Aceasta au vânddut-o slugii noastre, Petrea Cehan, pentru şaizeci de taleri număraţi şi o iapă[1].

Şi de asemenea a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Bogza fiul Buscăi, nepotul lui Ion Bolea, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta lui parte de ocină din satul Fâstâci, ce se va alege din fundătura[2] de la ţarină şi cu loc de prisacă şi de fânaţ. Aceasta a vândut-o slugii noastre mai sus spuse Petrea Cehan, pentru cincisprezece taleri număraţi.

Şi de asemenea iarăşi a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Vasilie fiul lui Frăţiia, nepotul lui Brânduşă din Brâduşeni, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină, ce se va alege din satul Prigorceni. Aceasta a vândut-o slugii noastre, Petrea Cehan, pentru douăzeci de taleri număraţi.

Şi de asemenea iarăşi au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Anna, fiica Vărvarei, şi fiii ei, Gligorie şi Mârzea, din satul Strâmbi, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din satul Strâmturi, cu tot venitul. Aceasta au vândut-o slugii noastre, Petrea Cehan, pentru zece zloţi număraţi.

Şi de asemenea iarăşi au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Busca, fiica lui Ionaşco din Troeneşti, nepoata lui Budul, şi Gheorghie Ţânpău <şi>[3] au vândut dreapta lor ocină, un loc de la Nedee, jumătate din acest loc până la fântână şi cu loc de grădină şi cât loc le spune lor privilegiul. Aceasta au vândut slugii noastre, Petrea Cehan, pentru treizeci şi doi de taleri număraţi.

Şi de asemenea iarăşi au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Moţoc cu fiii lui, Macoveiu şi Ţonţa, şi Ileana Părtăţoae şi fiii ei, Măteiu şi Obrejie, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină din satul Fâstâci. Aceasta au vândut-o slugii noastre, Petrea Cehan, pentru unsprezece taleri şi jumătate.

www.dacoromanica.ro

Şi de asemenea iarăşi au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Ştefan Fortos şi femeia lui, Ţâganca, fiica lui Alexa, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină, a patra parte din satul Dobroslăveşti, care este pe râul Bârlad şi cu vad de moară şi cu loc de ţarină şi cu fânaţ şi cu tot venitul. Aceasta au vândut-o slugii noastre, Petrea Cehan, pentru cincisprezece taleri număraţi.

Şi s-a ridicat sluga noastră, Petrea Cehan, şi le-a plătit aceşti bani mai sus spuşi în mâinile acestor oameni mai sus scrişi. De aceea, noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plată deplină şi de la noi încă am dat şi întărim slugii noastre Petrea Céhan aceste părţi de ocină ca să-i fie lui şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură şi cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Hârlău, 7134 <1625> decembrie 14.

† Însuşi domnul a poruncit.

Dumitraşco mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Vlasie <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice DCXXIII/30. Orig., hârtie difolio (44,5x29 cm.), cerneală cafenie, pecete domnească timbrată.

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.374-375, nr. 499 (trad. rom.).

---

[1] и една ковила (şi o iapă), scris cu litere mai mici deasupra rândului.

[2] Aşa în orig.

[3] Omis.

399 1625 (7134) decembrie 16, Hârlău

† Иw Радѹл воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Dat-am cartea domnii méle slugii noastre Petrei lui Cehan spré cée ca să hie tare şi putérnic cu cartea domnii méle a ţinea şi a opri partea de ocin(ă) a Tomei cel bătrân din sat(ul) Strâmturi, ce-i în ţânutul Vasluiului, pentru o iap(ă) ce i-au căzut într-on puţ a Tomei.

Iar cine va avea vro strâmbătate să-i plătească iapa şi să-ş(i) ţie ocina.

Şi nime să nu <cu>[1]tédze a ţiné sau a opri înnaintea cărţii domnii méle

Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

V Хърлъv, хѕ҃рл҃д҃ дек(ємврие) ѕ҃і҃.

<Pe verso, scris în prima jumătate a sec. XIX>: Strâmtura. 7134 <1625> dechemv(rie) 16. Trecut, No.18.

Arh. St. Mehedinţi, Drobeta-Turnu Severin. Colecţia Dr. C. I. Istrati. Orig., hârtie (33x19,5 cm.), pătat în partea de sus (putrezit), cerneală cafenie, pecete domnească mijlocie (4,5 cm.), aplicată în cerneală roşie, având în scut capul de bour cu steaua în şase colţuri între coarne, timbrat de o coroană deschisă, iar în exergă, între două cercuri perlate, desfăşurându-se legenda: † Іѡ Радꙋл воєвода, с(ы)нь Михнѣ воєвода, г(ос)п(о)д(а)рь З(є)мле Молдавскої (†Io Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, domn al Ţării Moldovei).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XVI, p.46, nr.LXVIII (orig.); Chipurici şi Răţoi, *Colecţia Dr. C. I. Istrati*, p.64, nr.84 (rez.).

[1] Omis.

400 <Cca 1625 (7134) decembrie 16>

Como au venit Banol feciorul Gligorcei ot Prigorceni <şi> nepotol loi Anton Vreameşu[1] şî şi-au vândot partea sa de ocină, ce să va alégi, partea măni-sa, a Anei, de în sat de în Fereşti şi o-u vândot loi Costantin fecioro loi Cehan şi i-au dat bani gata 12 taleri. Şî mai so s(e) scrie como au vândot Banol feciorol Anei Glegorcei, de nimine nevoit, neci asoprit, ce de bonăvoia sa, şi-au vândot partea sa de în Fereşti de în tot locol de în sat şî de în ţarină şi de în sânaţi[2], pre unde vor hi.

Şî s-au vândot dinaintea loi Costin ot târg Hoş(i), şi denaintea Docăi comis, şî denaintea Chirilei dascaloloi, şî denaintea loi Gheorghiţă Rogojanol; şî denaintea loi Holpe feciorul Moisei meşteroloi şî denaintea a molţi omeni boni şî teneri şî bătrâni.

Dé aceasta scriem şî mărtorisim ca să să ştie

<Pe verso, scris în aceeaşi vreme de mâini diferite>: 1) Писал 8рик; Zapis ot Fereştii.

<Din prima jumătate a sec. XIX>: Pe Fereşti. No.44.

Arh. St. Mehedinţi, Drobeta-Turnu Severin, Colecţia Dr. C. I. Istrati, I/75 (2675). Orig., hârtie (26,5x18,5 cm.), cerneală cafenie, două peceţi inelare în fum.

Datat după doc. din 7134 (1625) decembrie 16, Hârlău (cf. nr. 399).

EDIŢII: Chipurici şi Răţoi, *Colecţia Dr. C. I. Istrati*, p.64, nr.85 (rez., cu datarea: <cca 1625>).

[1] Cuvintele „nepotol loi Anton Vreameşu", adăugate deasupra primului rând.
[2] În loc de: „fânaţi".

www.dacoromanica.ro

401 <Cca 1625 (7133) decembrie 16>

† Costantin Cehan însumi pre mine scriu cest zapis al me<u>[1] cum am tocmit cu Bogza călugărul să-i dau un cal bun armăsar, să-i placă, pre un loc de prisacă, unde au murit Vremeş ţiganul, şi izvorul prisăcei.

Şi în tocmala nostră au fost popa Ciocârlan ot Războieni, şi Socolotchi căpitan şi Dumitraşco ot Onceşti.

Şi când s-au făcut această tocmală calul nu i-au fost dat ce să i-l dau de câ<nd>[1] va merge Bogza la duminelui.

Şi noi mărturiile, ce mai sus scrii, ne-am pus peceţile.

Eu, popa Ciocârlan din Războiani, am fost într-această tocmală.

Дѳмитрашко искал <m.p.>.

<Pe verso, scris în aceeaşi vreme>: Pe un loc de prisac(ă) cu izvor, unde au murit Vrémeş ţiganul.

<Din prima jumătate a sec. XIX>: Pe un loc de prisacă.

Arh. St. Mehedinţi, Drobeta-Turnu Severin, Colecţia Dr. C. I. Istrati, I/74 (2670). Orig., hârtie (25x16 cm), filigran, cerneală cafenie, trei peceţi inelare în fum (în exerga unuia aflându-se o inscripţie din care se poate citi o jumătate de text: ... „Соколоски капет ...").

Datat după doc. din 7134 (1625) decembrie 16, Hârlău (v. nr.399).

EDIŢII: Chipurici şi Răţoi, *Colecţia Dr. C. I. Istrati*, p.64, nr.86 (rez. cu datarea: <Cca 1625>).

[1] Omis.

402 <Cca 1625 (7134) decembrie 16>

† Зде запис cum mărturisăscu eu Todosiia fata lui Ghelasie cu feciorii mei şi cu nepoţii mei şi cu toată semenţiia mea dau ştire şi scriem cum am vândut toată partea mea ce mi să va veni din sat din Strâmtura ce-i pre apa Vasluiului şi în vatra satului lui şi în câmpu şi în ţarină şi cu vad de moară şi cu tot venitul.

Şi această ocină o am vândut giupânésâi Igogoaie, de nime siliţi, nici înpresuraţ(i), ce de bunăvoia noastră, şi me-u dat bani gata 19 taleri личнїи denaintea a oameni buni: Rusului de Ştiborăni, şi denaintea Fătului ot tam, ş-a popei din Popşorii ş-a lui Nicoară ot tam ş-a mulţi oameni buni şi megeşi.

Şi Mihăilă ot tam <am scris>[1] ca să să ştie.

Şi <pentru>[1] mai mare credinţă ne-m pus şi peceţile.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso, scris în aceeaşi vreme>: † Strâmtura

<Scris în prima jumătate a sec. XVIII>: 1) Strâmtura; 2) Scarlat Donici armaş(?).

Arh. St. Mehedinţi, Drobeta-Turnu Severin, Colecţia Dr. C. I. Istrati, I/7 (2679). Orig., hârtie (30,5x20,5 cm.), pătat (putrezit) în partea de sus, restaurat, cerneală cafenie, trei peceţi inelare în fum.

Datat, cu probabilitate, după doc. din 7134 (1625) decembrie 16, Hârlău (v. nr.399).

EDIŢII: Chipurici şi Răţoi, *Colecţia Dr. C. I. Istrati*, p.64, nr.87 (orig., cu datarea: <Cca 1625-1650>).

403 1625 (7134) decembrie 17, Hârlău

† Иѡ Радѹл воевод, Б(о)жїю милостїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Сѫж(є) прїидошѣ, прѣд г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми и прѣд ѻусими нашеми молдавскими болѣри, Тоадер Грекѹлец и брат є(г)о, Дѹмитрѹ ѡт Фъѹреци, и принес єдин запис за сведѣтелство ѡт люди добри: ѡт Индрѹшко ѡт Фъѹреци, и ѡт Брам ѡт там, и ѡт Герасим ѡт там и ѡт Иѡнашко ѡт Глодѣни, и ѡт єреи Василїє ѡт Жигорѣни, и ѡт Соломон дїак, и сици писаєце въ тот запис како ѡи сови кѹпил мѣсто за сено ѻ Полѣно Монастирскои и ѡт лѣс, кѹпил частѹ Михаи ѡт Жигорѣни, что с(а) изберет част є(г)о ѡт полѣнѹ монастирском, и ѡт лѣс ѡт там, и ѡт Гаврил ѡт там, и ѡт Василїє, с(ы)нъ Костен ѡт Жигорѣни, и ѡт Мешко ѡт там, и ѡт Томѣгта ѡт там, и ѡт Тоадер, с(ы)нъ Гиѡргиш ѡт там, и ѡт Тоадер Злат ѡт Сѫлошеи. Таж(є) ѡн кѹпил въси част им что с(а) изберет част им ѡт тог(о) полѣна и ѡт лѣс. И дал им за тиχ частїї четиридесѣт и єдин талер личниχ.

Тѣмж(є) и мы шакож(є) ѕвидѣχом тот запис за сведѣтелство ѡт люди дѡвери, а мы вѣроваχом є(г)о. Тѣм радї, да бъдет емѹ и ѡт г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми правою ѡтн(и)нѹ и викѹпленїе съ въсѣм доχодом им непорѹшеннїи николиж(є) на вѣки вѣчнїи.

И ин да с(а) нє ѕмишает прѣд сим листом нашим.

О҃ Хрълъѹ, ҳ҃рл҃д дек(емврие) ѕ҃ї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Дѹмитрашко Щефан вел лѡг(о)ф(є)т ѹч(и) <m.p.>.

† Иѡнашко <писал>.

www.dacoromanica.ro

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea domniei mele şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, Toader Greculeţ şi fratele lui, Dumitru din Făureşti, şi au adus un zapis de mărturie de la oameni buni: de la Andruşco din Făureşti, şi de la Braia de acolo, şi de la Gherasim de acolo, şi de la Ionaşco din Glodeni, şi de la preotul Vasilie din Jigoreni şi de la Solomon diac şi astfel scriind în acel zapis că el şi-a cumpărat loc de fânaţ în Poiana Mănăstirii şi din pădure a cumpărat partea lui Mihail din Jigoreni, ce se va alege partea lui, din Poiana Mănăstirii şi din pădurea de acolo, şi de la Gavril de acolo, şi de la Vasilie fiul lui Costea din Jigoreni, şi de la Meşco de acolo, şi de la Tomeghia de acolo, şi de la Toader, fiul lui Gheorghiaş de acolo, şi de la Toader Auru din Oloşei; deci el a cumpărat toate părţile lor, ce se vor alege părţile lor din această poiană şi din pădure. Şi le-a dat pentru aceste părţi patruzeci şi unu de taleri număraţi.

De aceea şi noi, dacă am văzut acel zapis de mărturie de la oameni buni, noi l-am crezut. Pentru aceea, să le fie şi de la domnia mea dreaptă ocină şi cumpărătură, cu tot venitul, lor şi copiilor lor, neclintit niciodată în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Hârlău, în anul 7134 <1625> decembrie 17.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Ionaşco <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CXL/160. Orig., hârtie difolio (30x20,5 cm.), cerneală cafenie, sigiliu domnesc în ceară roşie, distrus.

Idem, CXLII/75 (trad. rom. din 1797 ianuarie 17, de Andrei Tălmaciu căpitan).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.375-376, nr. 500 (trad. rom.).

404 1625 (7134) decembrie 22, Hârlău

† Adecă eu, Nechita feciorul lui Moţoc, însumi pre mene scriu şi mărturisescu cu cest zapis al miu, de nime nevoit, nice îndimnat, ce de a mea bunâvoie, am vândutu a mea dreaptă ocinî şi moşie de la părinţii noştri, ce-am avut partea mea den satu den Petreşti, den ţinutul Bacăului, a patra parte de sat, cu vad de moar(ă) pre apa Bistriţei şi cu loc de fânaţ şi den ţarini şi den tot locul satului. Déci, am vândut dumnisale giupânului Pană al treile vistiernic, dreptu ...[1], denaintea lui Ionaşco Peaicul jitnicér, şi denaintea lui Gheorghie Arapul, şi dennaintea lui Pătraşco Ciolpan şi dennainte a mulţi boiari şi mazili şi alţi slugi domneşti, carii mai gios s-au scris ş-au iscălet.

Ş-am luatu aceşti bani toţ(i) deplin, de la dumnesa.

www.dacoromanica.ro

Dreptu acea, nime den fraţii mei sau dentr-altă rudenie a noastrî ca să n-aibă a se amesteca întru nimic, ce să aibă a-şi face dumnealui şi derése domneşti pre aceasta ocin(ă).

Şi, pre mai mare credinţî, pus-am şi pecetea mea ş-am iscălit, ca să se ştie. Aceasta mărturisim.

Пис(а) 8 Хърлов(ѣ), в(ъ) л(ѣ)тw хс҃рлд҃ м(ѣ)с(а)ца дек(емврїе) кв҃.

<Pe verso-ul filei a doua, scris în aceeaşi vreme>: Petreşti, la Bacău.

<Mai jos, scris în prima jumătate a sec. XIX>: 7134 <1625> dec(hem)v(rie) 22. No.1.

<Pe recto-ul filei a doua, începutul actului scris de acelaşi diac>: † Adecă eu, Nechita s(â)nă Moţoc.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, I/59. Orig., hârtie difolio (30x20 cm.), filigran, cerneală cafenie, o pecete inelară octogonală (1,5x1,3 cm.), aplicată în aceeaşi cerneală, neclară.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, ms. M. Costăchescu, <*Doc. mold. de la Radu Mihnea vv.*>, nr.1841 (406), f.6810-6811 (orig.).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc*, V, p.17, nr.74 (rez. cu data de zi citită greşit: „25"); Ghibănescu, *Ispisoace*, I_2, p.176-177, nr.104 (orig.); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.376, nr.501 (orig. după ms. M. Costăchescu, *loc. cit.*).

[1] Loc liber în orig.

405 1625 (7134) decembrie 22, Hârlău

† Сѣ оубо мы, Дѯмитрашко Щєфан вел лwг(о)ф(є)т, и Ѧслан вел дворник Долнѣи Земли, и Никоар(ъ) вел дворник Горнѣи Земли, и Мирон Барновские хетман, и Хризѧ вел вист(ѧрник), и Гърган вел спътар, и Гewрґїе Башотъ вел меделничар, и Лѯпѯл втори лwг(о)ф(є)т, и Тома втори постелник, и Ѧрсенїѧ трети лwг(о)ф(є)т и прочїих болѣри. Adecă au venit, înaintea noastră, Nechita Moţoc, de bunăvoia sa, de nime nevoit, nici înpresurat, şi au vândut a lui direaptă ocină şi moşie, partea lui ce i să va alége din sat din Petreşti, ce-i în ţânutul Bacăului, a patra parte de sat, cu vad de moar(ă) pre apa Bistriţei şi cu loc de fânaţ, şi din ţarină şi din tot hotarul satului, aceea au vândut dumisale lui Pan(ă) vistérnicul al treile, drept ...[1].

Deci, noi, deac-am vădzut a lor de bunăvoie tocmală şi plată deplin(ă), noi încă i-am făcut aceast(ă) mărturie, ca să-i hie dumisale de credinţă, până cându-şi va faci dumnealui şi deres domnescu.

Pre mai mare mărturie pusu-ne-am şi peceţile într-acest zapis, ca să s(e) ştie.

www.dacoromanica.ro

Пис(а) 8 Хърлъ8, ҳ҃зр҃лд҃ дек(емврїе) кв҃.

Д8митрашко Щефан вел лwг(о)ф(е)т <m.p.>.

Хризм вел вист(ѧрник) <m.p.>.

Горган вел спат(ар) <m.p.>.

Йз, Йрсенїе лwг(о)ф(е)т, приложихом и аз въ сїю токмеж(ь) <m.p.>.

Гewргїе Башотъ <m.p.>[2].

<Pe verso-ul filei a doua, scris în aceeaşi vreme>: Petreşti la Trotuş.

<Mai jos, scris de mâini diferite în prima jumătate a sec. XIX>: 7134 <1625> oc(tomvrie) 22. No.2; 2) Petreştii.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, I/60. Orig., hârtie difolio (28,5x20 cm.), filigran, cerneală cafenie diluată, şase peceţi aplicate în aceeaşi cerneală, patru inelare şi două rotunde şi una (a lui Dumitraşco Ştefan mare logofăt), în cerneală neagră.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, ms. M. Costăchescu, <*Doc. mold. de la Radu Mihnea vv.*>, nr. 1840 (405), f. 6808-6809 (orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, I_2, p.177-178, nr.105 (orig.); *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.376-377, nr.502 (orig. după ms. M. Costăchescu, *loc. cit.*).

[1] Loc liber în orig.

[2] Urmează şase semnături indescifrabile.

406 1625 (7134) decembrie 22, Hârlău

† Иw Рад8л воевод, Б(о)жїю милостїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскои. Сѫж(е) прїиде, прѣд нами и прѣд нашими волѣри, сл8га наш, Некита Моцок, за своею доброю волю, никим непон8жден а ни присиловаи, и продал своа правда wтн(и)нъ и дѣднинъ, четвртаа част wт село Петрещи, что 8 в(о)лwст Баковѣ, и съ врод за млии, на рѣцѣ Бистрици, и съ сѣножат(и), и wт царин8 и wт вес хотар села. Таа продал наш вѣрнїи болѣрин Панѫ трет҃ї вист(ѣрник) за ...[1]

Иноѫ(е) г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми, ꙗко вндѣвше им довроволною токмежом и плат8 за исплъиою, и wт нас ещеж(е) даем и потвръждаем болѣрнн наш вѣрнїн Панъ вист(ѣриик) на таа четвртаа част wт село Петрещї, съ врод за млин и съ вес приходом, како да ест ем8 и wт иас правда wти(и)иа и вик8плениїе, и 8рик, и потвръжденїе, и съ въсем приходом, непорв8шенъ николиж(е), на вѣкн вѣчниҳ.

И ин да с(ѧ) не 8мншает прѣд сим листом нашим.

8 Хрълъ8, ҳ҃зр҃лд҃ дек(емврїе) кв҃.

† Сам г(о)сп(о)д(н)нъ велѣл.

† Д8мнтрашко Щефан вел лwг(о)ф(е)т 8ч(и) <m.p.>.

† Власїе <писал>.

www.dacoromanica.ro

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră Nechita Moţoc, de bunăvoia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, a patra parte din satul Petreşti, ce este în ţinutul Bacău, şi cu vad de moară pe râul Bistriţa şi cu fânaţ din ţarină şi din hotarul satului. Aceasta a vândut-o credinciosului nostru boier Pană al treilea vistiernic, pentru ...[1].

Deci, domnia mea, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, încă dăm şi întărim şi de la noi boierului nostru credincios Pană vistiernic această a patra parte din satul Petreşti, cu vad de moară şi cu tot venitul ca să-i fie şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric şi întărire şi cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

† Însuşi domnul a poruncit.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

Vlasie <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, scris de aceeaşi mână>: Petreşt(i) la Bacău.

<Scris mai jos în sec. XVIII>: Petreşti, pol sat. No.3.

<Dedesubt scris în prima jumătate a sec. XIX>: 7134 <1625> dec(hem)v(rie) 22. No.3.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, I/61. Orig., hârtie difolio (29x20 cm.), filigran, cerneală cafenie (semnătura marelui logofăt, cu cerneală neagră), pecete domnească mijlocie (4,5 cm. în diam.), timbrată pe o hârtie romboidală, foarte bine păstrată, având în scut capul de bour cu steaua în şase colţuri între coarne, timbrat de o coroană deschisă, iar în exergă, între două cercuri perlate, desfăşurându-se legenda: † Iw Радꙋл воевода. с(ы)нъ Мнχнѣ воевода. г(о)сп(о)д(а)рь Земле Молдавскоï († Io Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, domn al Ţării Moldovei).

Cu o trad. de Hrisant ieromonah, „în Ieşi, la anul 1839 mai în 5 zile".

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, ms. M. Costăchescu,, *<Doc. mold. de la Radu Mihnea vv.>*, nr. 1842 (407), f.6814-6815 (transcr. după orig. sl.) şi f. 6812-6813 (trad. rom.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, I_2, nr.106, p.178 (orig.) şi p.179 (trad. edit. cu descrierea actului); *D.I.R.*, A, XVII. vol.V, p.377, nr.503 (trad. după ms. M. Costăchescu, *loc. cit.*).

[1] Loc liber în orig.

407 1625 (7134) decembrie 24, Hârlău

† Иw Радꙋл воевод, Б(о)жїю милостїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Сѫж(е) прїиде, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, болѣринꙋ наше, Гаинѣ вив логофет, и принесил еднъ запис за сведѣнїе wт шолтꙋз и wт двандесѣт пъргар, wт тръга Гълац, писаюч въ нем, како прїидет прѣд ними Марко Гацѣ, с(ы)нъ

www.dacoromanica.ro

...[1], иеким непонѹжден а не присиловаи, и продал своа праваа wти(и)нѹ и дѣднинѹ, двадесѣт сѣж, ѹ ватрѹ село и съ ниви и съ сѣножатї ѹ царинѹ, wт вес хотар Гиндѹшар(и), что ѹ в(о)лwст Ковѹрлѹю, волѣриинѹ нашем(ѹ) Гангїи лwг(о)ф(є)тѹ, радї петдесѣт ѹги жолтих.

Сег(о) радї, г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми и съ наш Съвѣт, іако ѹвидѣхмѹ тот запис за сведѣние wт шолтѹз и wт двaнадесѣт пръгар, г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми вѣровахмѹ и wт нас еще дадох, и ѹкрѣпихмѹ тоа част за wтн(и)нѹ вниш(є) пишем, wт село Гиндѹшѣн, да ест емѹ wт нас праваа wтн(н)нѹ и выкѹпленїе, съ въсем доходом.

И ни да с(ѧ) не ѹмишает прѣд сим листом г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми.

ѹ Хръл҃ъѹ, ҳ҃зр҃л҃д҃ дек(емврие) к҃д҃.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ реч(є).

† Дѹмитрашко Шєфан вел лwг(о)ф(є)т ѹч(и) <m.p.>.

† Тоадер <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri boierul nostru Ghianghea fost logofăt şi a adus un zapis de mărturie de la şoltuzul şi de la 12 pârgari din târgul Gălaţi, scriind în el că a venit înaintea lor Marco Gagea, fiul ...[1], nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, douăzeci de stânjeni în vatra satului şi cu ogoare şi cu fânețe în ţarină, din hotarul Ghinduşarilor[2], ce este în ţinutul Covurlui, boierului nostru Ghianghea logofăt, pentru cincizeci de ughi galbeni.

De aceea, domnia mea şi cu Sfatul nostru, dacă am văzut acest zapis de mărturie de la şoltuz şi de la doisprezece pârgari, domnia mea am crezut, încă am dat şi de la noi şi am întărit această parte de ocină mai sus scrisă, din satul Ghinduşéni, să-i fie de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris la Hârlău, în anul 7134 <1625> decembrie 24.

† Domnul a spus.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

Toader <a scris>.

<Pe verso, scris de mâini diferite în sec. XVIII>: Ghinduşeni, la Covurlui; 2) Ghinduşeni, la ţinutul Cuvurlui 7134 <1625> dec(hemvrie) 24. Ispisoc a domnului Radu vodă prin cari întăreşti parte lui Marcu Gage de Ghinduşeni şi pe 20 stupi ci au vândut lui Ionaşcu Ghenghe vel logof(ă)t.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CD/117. Orig., hârtie difolio (31,5x19,5 cm), filigran cerneală cafenie, pecete domnească aplicată în ceară roşie, distrusă.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Iaşi, Divanul Domnesc, dosar 1/1836, f.82 r. (numerotare veche: 121 r.), nr.1 (menţ. într-un opis din 1836 iunie 1); Idem, Anaforale, nr.63, f.42 r., nr.3 (menţ. din 1844 aprilie 24).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, ms. M. Costăchescu, <*Doc. mold. de la Radu Mihnea vv.*>, nr.1938 (502), f. 7199-7200 (transcr. după orig. sl.) şi 7197-7198 (trad. rom.).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.378, nr.504 (trad. rom. după ms. M. Costăchescu, *loc. cit.*).

[1] Loc liber în orig.

[2] Mai jos: гиндъшѣи(и) (Ghinduşéni).

408 1625 (7134) decembrie 26

† Adecă eu, Necoar(ă) feciorul Băseanului, şi Simion, şi Costin, şi Oprea, şi Antoniica, şi Anghilina şi Măriica, feciorii Băseanului, scriem şi mărtorisim, co cist zapis al nostru, com am vândut giumătate de sat de Boţeşti, partea de sus, cu vad de moar(ă) şi cu beséricî şi cu clopotniţi şi cu curţi şi cu tot venetul, dereptu o sut(ă) şi treidzeci ughi[1], de nemene nevoiţi, neci înpresuraţi, giupânu<lu>[2]i Pană vistérnic, să-i fie lui ocină şi moşie în véci.

Pre mai mari mărturie, ne-am pus şi peceţile.

De aiasta mărturisim noi, cu cist zapis al nostru.

в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃лд҃ дек(емвріе) к҃ѕ҃.

Nicoră <m.p.>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Râşca, XXXVI/3. Orig., hârtie difolio (30x19,8 cm.), filigran, rupt, cerneală cafenie, pecete domnească inelară în aceeaşi cerneală.

Idem, XXV/1 (copie véche); XXV/28, nr.68 (rez.într-un opis din prima jumătate a sec. XIX); XXV/33, nr.107 (rez. într-un catastif de doc. al m-rii Râşca din 1812 dec. 20); XXVI/30, nr.4 (rez. din sec. XIX, având numai văleatul); Ms. nr.576, f.56 v-57 r., nr. 194, 203 şi 214 (menţiuni într-o „catagrafie" din 1842 februarie 14).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.378, nr.505 (orig.); Regleanu ş.a., *Catalogul doc. moldoveneşti*, II, p.69-70, nr.263 (rez.).

[1] Suma, scrisă cu altă cerneală.

[2] Omis în orig.

409 <1625> decembrie 27, Hălăştiani

Adecă eu, Gligorie de Oborocéni ficiorul lui Pilat, nepotul lui Lupe, strenepotul Drulei, şi cu feciorii miei, anume: Vasilie, şi Ionaşco, şi Toader,

www.dacoromanica.ro

mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum, de nimine nevoiţi, nice împresuraţi, am vândut a noastră dereaptă ocină şi moşie din sat din Druleşti, ci să va alege partea noastră, am vândut dumisale Lupului Prăjescului derept 20 de talere de argint, cu tot venitul cu loc de moară în Sirét şi în valea satului şi cu fânaţe la şes şi la deal şi în tot locul.

Şi în tocmala noastră s-au tâmplat Iacob Moţoc de Văscani, şi Lazor Moţoc de Moviléni, şi Necopoe de Oborocéni, şi Pătraşco de Buţcăténi, şi Popo de Buscăténi, şi popa Ştefan de Hălăştiani şi alţi oameni buni megiaşi de prenpregiur.

De aiasta scriu şi mărturisescu cu această scrisoare a noastră ca să aibă a-şi face dumnealui şi zapis domnescu de pre această scrisoare a noastră ca să se ştie.

Пнс(а) 8 Хълъцѭани, декемвріе кз.

Iacob Moţoc[1].

Пътрашко пъх(ърничєл) ѣт Бѫцкътєни[1].

Некопое нскаах[1].

Lazor Moţoc.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 818, f.45, nr.18. Copie autentificată de Divanul Apelativ al Ţării de Sus în 1837 mai 26.

Anul, după doc. de întărire din 1626 (7135) septembrie 5, Iaşi (v. Haralambie Chircă, *DRH*, XIX, p.139-141, nr.117).

EDIŢII: Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p.70, nr.264 (rez. cu aceeaşi datare).

[1] În copie menţiunea: „l(ocul) p(eceţii)".

410 1625 (7134) decembrie 30, Hârlău

Нѡї Радѫл воєвод, Б(о)жии милостиє, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Сѫж(є) пріинде прѣд нас и пред нашеми болѭари слѫга наш Ириимиа ѡт Бовръни со един запис ѡт Ворѫнтари бив комис, и Лѫпѫл Пръжескѫ, и Иѡнашкѫ Тъбирца, и Иаков Моцок писаѭце в тот запис како пріинде пред ним Глигорие син Сѫнчѫл ѡт Бовръни, и поставили єдна дом заклад и жребіїе 8 царинѫ, та поставил до Михалескѫл вив ворник за ѡсим 8горскии жолтих, и поставил сови дни а би платит емѫ пенези, и когда веше емѫ дени ѡн не платил емѫ тих вишше речених пинези, не зостал таа дом и со жиребие ѡт царинѫ в рѫціїе Мъхълескѫл, а Мъмълескѫл продал тот дом и со жиребие слѫга наш вишє писан Ириимиа ѡт Бовръни, радіі тех ѡсем 8нгерскіх жолти и даст емѫ и тот запис ѡт самаго Григорие син Сѫнчѫ в рѫки ...[2].

www.dacoromanica.ro

Ꙗко видѣвши тот запис ѡт толикиχ болѣри вировахом ѡт нас ещеже дали и потвердили есми слѹга нашь Ѳремиꙗ ѡт Боѹрени таа дома ис со жревие ѡт царинѹ, тако да ест емѹ и ѡт нас правая отиниъ, и викѹплениe и со весем доχодом[3].

Hârlău, 7134 dechemvrie 30.

Noi[1] Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Irimia din Boureni, cu un zapis de la Voruntar fost comis, şi Lupul Prăjăscu, şi Ionaşco Tăbârţă şi Iacov Moţoc, scriind în acel zapis că au venit înaintea lor Gligorie fiul lui Onciul din Boureni şi a pus zălog o casă şi cu o jirebie în ţarină. Aceasta a pus-o <zălog> la Mihălescul fost vornic, pentru opt galbeni ungureşti şi şi-a pus zi ca să-i plătească banii.

Şi când i-a fost ziua, el nu i-a plătit aceşti bani mai sus zişi, ci a rămas această casă şi cu jirebie din ţarină în mâinile lui Mihălescul. Iar Mihălescul a vândut această casă şi cu jirebie slugii noastre mai sus scrise Irimia din Boureni, pentru aceşti opt galbeni ungureşti, şi i-a dat şi acel zapis de la însuşi Gligorie fiul lui Onciul în mâinile ...[2].

Dacă am văzut acel zapis de la atâţia boieri, am crezut şi de la noi încă am dat şi am întărit slugii noastre Eremeia din Boureni această casă şi cu jirebie din ţarină, ca să-i fie şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură şi cu tot venitul ...[3].

Hârlău, 7134 <1625> decembrie 30.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, XXII/109. Copie de la începutul sec. XIX.

Idem, M-rea Neamţ, CXXXIII/12, nr.2 (menţ.).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, p.379, nr.506 (trad. rom.), Regleanu ş.a., *Catalogul doc. mold*, II, p.70, nr.365 (rez.).

---

[1] „Noi" în copie.

[2] Urmează câteva cuvinte neinteligibile, greşit descifrate de copist, şi menţiunea acestuia: „lipsă".

[3] Urmează menţiunea copistului: „un rând lângă pecete nu s-au putut citi".

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTE FALSE

I 1623 (7131) aprilie 5

† Се оувѡ аз, Vas(i)li Neagoe vornic, fac ştire că au vinit la noi Dumitru vătav şi cu Borda, cu carte lui vod(ă), să l<e> ieu s(a)ma pentr-un heleşteu, ce-ş(i) fac mor(ă) în Drăgomăneşti şi pentru moşie, să le hotărăscu.

Am mersu ş-am strânsu oameni buni, megieşi şi răzeşi ş-am hotărât satul Dragomăneştii dinspre Costăneştii, ş-am pus stâlpu dispre pădure şi s-au vinit lui Neculai a trie parte din Drăgomăneşti, parte din gios, cu cumpărături ce-au avut cu săminţie lui şi s-au vi<ni>[1]t lui Isac, iar a trie parte, parte din mij<loc>[1] ...[1] şi s-au vinit lui Dumitru vatav şi lui Bor<e>aciu, sân lui Coste Burlă, brat Oniului, den a trie parte gium(ă)tate în parte de sus şi s-au vinit Borălianului uricar<u>lui iară den a trie parte gium(ă)tate, iară în parte de sus, dispre Livărda, cunpărătur(ă) ce-au avut de la Oniul Burlă ...[1] pentru vad de mor(ă) i-au dat mai din sus şi dintru <al>[1]tu hel(e)şteu ce vor fi să ţie cum ţin şi ocina di pe cânpu.

Aşe i-am tocmit şi i-amu aşedzat.

Е(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃лѧ ап(рилїе) є҃.

Vas(i)li Neagoi vor(nic).

Гз, Gine vist(iernic).

Epifani.

Mane fost pitar.

Cozma spat(a)r.

Ionaşcu.

Drăgan diac am scris.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom, Documente istorice, CDXXIII/128. Fals rom. după scris, care este din sec. XVIII, iar data este scrisă cu altă cerneală, şters, rupt, lipit pe altă hârtie (31x20 cm.).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, Documente îndoielnice, p.385-386, nr.2 (acelaşi text).

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

II 1623 (7131) aprilie 12

...[1] vă dă<m>[1] scrisoari noa<s>[2]tră, iară vo<i>[2] să lăsa<ţi>[2] să ţie precum au ţinut la Ghiorghie hatmanul. Să nu vă mai amestecaţi pre locul, fără de voie lor, nici să nu mai vie jalobă pentru acesta lucru, că apoi îi păţi ruşini; iară partea lor ce va avea să o ţie. Aceasta vă scriem. Într-alt chip să nu faciţi.

L(ea)t 7131 <1623> apr(ilie) 12[3].

Eu ...[2].

<Pe verso, scris de altă mână>: Într-acestu răvaş nu e<s>[1]te văletul 7130, şi pe aceie vreme nici hatmanul Ghiorghie au fostu necum Ursachi să fie gineri şi nu s-au ţinutu în samă.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, CCLX/1. Fals rom., fragment de hârtie, cu însemnarea de pe verso în care este contestată, pe bună dreptate, autenticitatea; lipsă jumătatea de sus (14,7x16 cm.).

EDIŢII: *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, Documente îndoielnice, p.386, nr.3.

---

[1] Rupt, lipsă.

[2] Omis.

[3] Data este întărită cu altă cerneală sau prefăcută.

III 1624 (7132) aprilie 25

<†Μ>(и)л(о)стїю Б(о)жїею, мы, Иѡ Радѹл воевода, г(о)сп(о)даръ Земли Мѡлдавское. Знаменито чиним и сим листом нашим въсѣм кто иа ием възрит или чтѡчїи его ѹслишит ѣже прїиде прѣд нами и прѣд ѹсими нашимы волѣри, великими и малимы, слѹга нашь Василїе ѹрѣке съ един запис ѡт свекра своего ...[1] кнѣгинѧ покоиннаго Ѧндрею хетмаи, сътвореиь съ великое клѧтво ѡт прѣд дѹховникь своеи, что ѡнаа исповѣдала своа съгреш<ение и прѣд>[2] миогы люди добри и стары ѡт тръгъ Сѹчавстѣи прѣжде ѡт с(ъ)мр(ъ)ти еѫ сице писаѡца и свѧд(є)тельсвоѡца како ѡнаа ѡстало сѧ зѧтѹ своемѹ Василїе ѹрѣке съ въсѣмы ...[2] <иман>[2]ïе еѫ и п(а)нѹ ѧ Ѧндрею хетман и съ виноград, и съ сѣми что ѡни ималы съвранїѫ въкѹпѫ много мало и съ цигани пакиже что имали за дѣднинѹ ...[2] п(а)нѹ еи да не имаетъ ѹмишати сѧ въ иχ ѡти(и)ии и викѹпленїе и виноград, и цигани без зѧтѹ своемѹ виш(є) писаномѹ Василїе ѹрѣке.

www.dacoromanica.ro

Тѫм ради ...[2] за добра еѫ волѫ и съ толикое клѧтвѫ и г(о)сп(о)д(ст)в(а) мы дадохѡм и потвръдихѡм сл8зе наш виш(є) писаномѵ Василїе 8рѣке на тѫх виш(є) писанихъ wти(и)на ...[2] а ми даанис и потвръжденїе емѵ и дѣтим его и wн8чатом, и прѣwночатом, и праџоратом, и въсемѵ родѵ кто с(ѫ) емѵ изверет наиближнїи...[2]

... на то есть вѣра нашего г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми выш(є) писанаго мы, Радѵл воєвода и вѣрѣнїе 8сих волѣрих наших: вѣра п(а)на Ѩслаи великаго дворника Нижнѣи Земле, вѣра п(а)на ...[1] Вишнѣи Земли, вѣра п(а)на Конде и Тѵдоры пръкѫлабове Хотиискы, вѣра паиа ...[1] пръкалабове Немецское ...[1], и вѣра п(а)на ...[1] пръкалабове Романскои, вѣра пана Мирон Бариовски хатман и пръкълаба Сѵчавскаго, вѣра п(а)на Миҳаил вел постелник, вѣра п(а)на Снмнѡн Гѵвка великаго спѫтара, вѣра п(а)на Кѵрт Челебїе чашиика, вѣра п(а)на Некѵлакїе столиика, вѣра Некѵлакїе столника, вѣра п(а)на Миҳаил Фwртѵна комиса, и вѣра въсѣх волѣрих наших мwлдавскыҳ, великимы и малимы.

И по нашим животѫ и г(о)сп(о)д(ст)ванїе, ктѡ бѫдет г(о)сп(о)д(а)ръ wт дѣтеи наших, или wт нашего рwдѵ, или боѵд кого Б(ог)ъ изверет г(о)сп(о)д(а)ръ бите нашеи Земле М(о)лдавстѣи, тwт би емѵ ие порѵшил нашего даанїе, и 8крѣпили за что ест прави wтн(н)ни и дѣднини за даанїѫ и потвръжденїе.

И кто сѫ покѵсит разѵбрите нашѫ данїа и потвръжденїе тwт да ест прѡклѣт и трѣклѧт, wт Г(оспод)а Б(ог)а сътворителѧ н(є)во и землѣ и wт ҃тїѣ С(вѧ)тыҳ Ѳ(ть)цъ еже въ Некїи, и да пожрѧт его земле ѩкож Дѳан и Ѩвирwн и да имает част съ Иѵдое прѣдателѧ Іс(8са) Х(рист)а въ безкоиичнїѫ вѣкы и мѫкы.

И наи волше крѣпост и потвръжденїе томѵ въсѣ виш(є) писаии велѣли есмы нашемѵ вѣриомѵ и пwчтеномѵ лwгофет писати и нашѵ печат привѣзате къ семѵ истиномѵ листо нашемѵ.

8 Ѩсwҳ, в(ъ) л(ѣ)то ҳ҃зр҃лв҃ м(є)с(ѧ)ца април(ие) к҃є҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

Иw Радѵл воєвода <m.p.>.

Тwма Съпотѣнѵл <писал>.

<†> Din mila lui Dumnezeu, noi, Io Radul voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, Vasile Ureche, cu un zapis de la soacra sa ...[1], cneaghina răposatului Andrei hatman, făcut cu mare blestem dinaintea duhovnicului ei la care şi-a spovedit greşelile <şi înaintea>[2] a mulţi oameni buni şi bătrâni din târgul Suceava, mai înainte de moartea ei, astfel scriind şi mărturisind cum ea s-a lăsat ginerelui său Vasile Ureche cu toate ...[2] avere care şi panul ei Andrei hatman şi cu vie şi cu toate

www.dacoromanica.ro

cele ce ei au avut adunate împreună, mult-puţin, şi cu ţigani iarăşi ce au avut de moştenire ...[2] panului ei, să nu aibă a se amesteca în ocinele şi cumpărătură şi via şi ţiganii lor fără ginerele său sus scris Vasilie Ureche.

Pentru ...[2] şi de bunăvoia ei şi cu atâta blestem şi domnia mea am dat şi am întărit slugii noastre mai sus scrise Vasilie Ureche acele mai sus scrise ocini ...[2] danie şi întărire, lui, şi copiilor lui, şi nepoţilor, şi strănepoţilor, şi răstrănepoţilor şi la tot neamul, ce i se va alege, cel mai apropiat ...[2].

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului noi, Io Radul voievod, şi credinţa tuturor boierilor noştri: credinţa panului Aslan, mare vornic de Ţara de Jos, credinţa panului ...[2] Ţara <de Sus>[2], credinţa panului Condea şi a lui Tudor pârcălabi de Hotin, credinţa panului ...[1] pârcălabi de Neamţ, şi credinţa panului ...[2] pârcălabi de Roman, credinţa panului Miron Barnovschi, hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Mihail, mare postelnic, credinţa panului Simeon Gheuca, mare spătar, credinţa panului Curt Celebi paharnic, credinţa panului Neculachi stolnic, credinţa panului Mihail Furtună comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru, sau pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al Ţării noastre a Moldovei, acela să nu clintească dania şi miluirea şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, fiindcă îi sunt drepte ocine şi dedine, de danie şi întărire. Iar cine s-ar ispiti să strice dania şi întărirea noastră, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de 318 Sfinţi Părinţi, cei de la Nicheia, şi să-l înghită pământul ca pe Dathan şi Aviron şi să aibă parte cu Iuda vânzătorul lui Iisus Hristos în veacurile şi chinurile fără sfârşit.

Şi pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Dumitraşco Ştefan mare logofăt, să scrie şi să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Toma Săpoteanul, la Iaşi, în anul 7132 <1624> luna aprilie 25.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Radul voievod <m.p.>.

Arh. St. Bucureşti, Fond Bibl. Acad. Rom., Documente istorice, XLVII/233. Orig., perg. (59x29 cm.), rupt în bucăţi (probabil în Divan), lipsă o parte, pecetea domnească atârnată, pierdută, semnătura domnului fiind plastografiată.

EDIŢII *D.I.R.*, A, XVII, vol.V, (Documente îndoielnice), p.387-388, nr. 4 (trad. rom.)

[1] Loc liber.
[2] Rupt.

www.dacoromanica.ro

INDICE DE NUME

ABREVIERI, SIMBOLURI, LĂMURIRI

c.	= comună
c.s.	= comună suburbană
l.c.	= localitate componentă
m.	= municipiu
or.	= oraş
r.	= raion
R.	= Republică
reg.	= regiune
s.	= sat
s.c.	= sat component
top.	= toponim
ţ.	= ţinut
*	= indică aşezări dispărute
( )	= prezintă variantele cuvântului titlu
(?)	= exprimă îndoiala editorului
< >	= cuprind completările sau modificările editorului
[ ]	= indică ceea ce este de prisos
~	= repetă vocea de bază
/	= semnifică alternanţa (fonetică sau terminologică)

Indicii cuprind atât informaţia documentară directă, cât şi pe cea adiţională: din descrierea arheografică, note sau comentarii.

Indicele de materii a fost corelat cu cel de nume, astfel încât depistarea informaţiei de referinţă să se poată face cu maximum de rapiditate.

La omonime, indexarea a avut în vedere al doilea element definitoriu, iar variantele au fost ordonate alfabetic.

Vocile au fost ordonate alfabetic în funcţie de numele de botez (prenume), iar apoi, după numele de familie (inclusiv cele câteva nume din perioada modernă).

Trimiterile s-au făcut la numărul documentului.

www.dacoromanica.ro

A

Acsenia, mama Samfirei, 312.

Acsanina, doamna lui Ştefan II Tomşa 105.

Acsinie, fiica lui Arvasie Hoşmăndioie, soră cu Nastasie, dă împreună cu alţii o parte din moşie lui Dumitraşco diac pentru un cal pierdut, 191.

Acsintie Pirţu, întâiul pârgar, 378.

Adam, tatăl lui Iuraşco, martor, 297.

Adăşiani, sat <~, c. Avrămeni, jud. Botoşani>; Nastasia, fata lui Ionaşco, dă o parte din satul ~ Odochiei pentru doi boi de negoţ şi trei oi, 205.

Adormirea Preasfintei şi cinstitei Mariei Născătoare de Dumnezeu, hramul ~ mănăstirii Sfântul Sava din Iaşi, 349; hramul mănăstirii Bistriţa, 154; hramul mănăstirii Berzunţul, 206.

Aftenia, fiica lui Lupul Neghici şi a Candachiei, împreună cu părinţii şi fraţii săi vinde o parte din Bălăceni, 230.

Afteniia, martor din Boziiani, 65.

Agafia, sora lui Iosip, împreună cu fratele ei şi cu verii lor, vinde ocina lor din satul Medeleni lui Enache postelnic, 64, 182.

Agafia Tolocicoaiei, mama Nastasiei, 58.

Agafiia, soţia răposatului Boul vistiernic, a cumpărat împreună cu soţul său o ocină în Răteşti, iar apoi întoarce această moşie lui Larion diacon şi seminţiei lui, 39.

Agafiia vinde o jumătate dintr-un bătrân din satul Huhurezii lui Nicoară, mare vornic al Ţării de Sus, 187.

Agafiia, soră cu Tudosca, neam cu Lupul logofăt al doilea, împreună cu sora ei şi cu fiul său, Gheorghiţă, vând partea lor de ocină din satul Macicăuţi, 274.

Agapia, m-re <ţ. Neamţ; în s. Agapia, c. ~ j. Neamţ>; 355, braniştea Secului şi ~, tâlhărită în zilele lui Alexandru Vodă, 243.

Agiud, târg <or. Adjud, j. Vrancea>, act scris în târgul ~, 38.

Agiud, ţinut; sate în ~, 289.

Agiudenii, sat <ţ. Roman; Adjudeni, c. Tămăşeni, j. Neamţ>, pierdut în viclenie de Ştefan Prăjescu, restituit mai apoi lui Lupul, al doilea logofăt, şi cumnaţilor săi, fiii lui Ştefan Prăjescu, 67, 124.

Alba, punct de hotar al moşiei Berzunţul, 207.

Albeşti, sat pe Stemnic <ţ. Vaslui; ~, j. Vaslui> Bejan Balş din ~, 48; Istratie păhărnicel şi aprod din ~, 251, 257; Pârvul a cumpărat de la Petrică doi bătrâni din ~, 362; Frăsina şi Mălina vând lui Petrică, fost armaş, o moşie din ~, 367.

Albul, fiul Maricăi, fratele lui Frim; de la dânşii Mierea Marmure uricar răscumpără o parte de ocină din satul Zmiiani, 54; cumpără împreună cu Drăgan şi Efrim o parte din Zmiiani, 143

Albul, vecin, fratele Focşei din Stroieşti, este întors împreună cu alţi vecini mănăstirii Sfântul Sava, 118.

Aldeşti sat <ţ. Neamţ; ~, j. Neamţ, contopit cu Cârligi, c. Filipeşti, j. Bacău>; o parte din ocina ~ este întărită lui Gheorghe spătar şi cneaghinei lui, Nastasia, 51

Alecsa din satul Hârliceşti, om bun şi bătrân la hotărnicirea moşiei Mogoşăşti, ţ. Neamţ), 369.

Alexa spătar, martor în Sfatul domnesc, 16, 18, 29, 46, 51-54, 58.

Alexa, tatăl lui Dumitru, 69.

Alexa, tatăl Ţâgancăi, 398.

Alexandra, fiica lui Mogâldea, fost pitar, vinde împreună cu sora ei, Ileana, o parte de ocină din satul Micleşti, 74

Alexandru, nepotul Budoaiei, vinde împreună cu alţii o parte din satul Medeleni, ţ. Iaşi, 64.

Alexandru cel Bun, domn al Ţării Moldovei (1399-1432), acte de la ~, 67, 124, 144, 186, 232.

Alexandru cel Tânăr, domn al Ţării Moldovei (1517-1527), act de la ~, 67.

Alexandru Coconul, fiul lui Radu Mihnea, domn al Ţării Româneşti şi al Ţării Moldovei, 106, 107, 172, 237.

www.dacoromanica.ro

Alexandru Iliaş, domn al Ţării Moldovei (1620-1621), 321, 355; acte de la ~, 21, 32, 51, 52, 54, 57, 67,124, 178, 180, 201, 260, 374.
Alexandru Lăpuşneanu, domn al Ţării Moldovei (1552-1561 şi 1564-1568); acte de la ~, 28, 74, 99, 124, 144, 157, 239, 242, 288, 301; tatăl lui Bogdan Lăpuşneanu, 124; a făcut danie Slătinenilor o odaie împotriva Belceştilor, 248; călugării de la m-rea Sf.Ilie de lângă Suceava pretind că au danie de la Alexandru Lăpuşneanu seliştea Vălişenii, 327.
Alexandru Moghilă, fiul lui Ieremia Moghilă, domn al Ţării Moldovei (1615-1616), 279.
Alexii, partea lui ~ din satul Hânţeştii, ţ. Suceava, întărită lui Vasilie Pilat clucer, 21.
Alivan, diac, primeşte întărire de la Radu Mihnea pentru nişte părţi de moşie din satul Negoieşti, 353.
Alixandru, nepot Budoaiei, împreună cu alţii vinde partea sa din moşia Medeleni, ţ. Iaşi, 182.
Ana, fiica lui Fădor, sora Todosiea Ţiganca, nepoatele lui Medelan, împreună cu sora sa, vinde partea de ocină din satul Medeleni lui Enache postelnic, 64.
Ana, fiica Nastasiei, sora Titianei, împreună cu sora sa şi alţii face schimb de moşii cu verii lor, 295.
Ana, mama Antimiei, 86, 385.
Ana, mama Sorei şi Mariicăi, 398, 400.
Ana; feciorii ~ din Valea Albă, 111.
Ana, mama lui Grigorii, 175.
Ana, mama Antimiei, 262.
Ana bătrâna, mama lui Toader Capreş, bunica lui Chililă, străbunica lui Simion, 115.
Ana Glegorcea, mama lui Banol, 400.
Anăsiia, fiica Anei, vinde jumătate de jirebie din satul Hreasca lui Simion Mălai, 392.
Anasta, mama lui Avram, soră cu Cazan, vinde împreună cu alţii moşia Poiana Stroei călugărilor de la m-rea Berzunţul, 36.
Anastasie Crimca, mitropolitul Moldovei, martor la diferite tocmeli, 26, 45, 73, 91, 105, 125, 184, 208, 237, 272, 279, 311.
Anastasie Başotă, logofăt, stăpân pe mai multe moşii la mijlocul sec. al XIX-lea, 55.
Anastasia, soţia lui Pintea, a ţinut o moşie pentru care se judecă Sturdza diac cu ai săi cu Dumitraşco Şeptelici, 256.
Anca, sora Floricăi, fiica lui Anghel, împreună cu alţii vinde satul Radomireşti, ţ. Neamţ, 13.
Anca, fiica lui Patcul, sora lui Spiridon, împreună cu care vinde lui Mierea Marmure, uricar, o parte din satul Gherești, 54.
Andoca, pitar, martor, 211.
Andonie, din Hăsnăşani, martor, 312, 370.
Andonii, fiul lui Petrea, împreună cu fraţii săi şi alţii vinde jumătate din satul Ruptura lui Ionaşco Gheanghea logofăt, 57.
Andrei, martor, 113.
Andrei, hatman, socrul lui Vasile Ureche, III fals.
Andrei, fratele lui Pătraşco Buznii, 211.
Andrei din Florinteşti, martor, 224.
Andrei, nepot lui moş Băşmag, 168, 280.
Andrei, căpitan, 211.
Andreiu, fiul lui Drăgan, fratele Axiniei, împreună cu alţii, vinde lui Lupu Prăjescul o parte din satul Druleşti, ţ. Roman, 336.
Andrei Iujdel, martor, 268
Andrei Ivaşcovici, tălmaci 270
Andrei Sabin, căpitan, tălmaci, 33, 80, 82, 102, 115, 153, 157.
Andreiaş, om bun, martor, 14.
Andreica vinde lui Drăgan loc de case din satul Lăţcani 37.
Andreica şi alţii vând lui Voico logofăt o parte din satul Fiţingheşti 161.
Andreica din Florinteşti, martor, 224.
Andreica din Neamţ, martor, 316.
Andreica, pârgar din târgul Baia, 365.
Andreica, soţul Pietrăi, 45.
Andreica, moşul lui Ionaşco, 187
Andreiu pune pecetea pentru mai mare credinţă, 14.

Andreiu, fiul lui Mirea, vinde, împreună cu alţii, o parte din Ghiduşeni lui Ionaşco Gheanghea logofăt, 77.

Andreiu, fiul lui Bejan Buznii, împrumută de la Gligore, mare păharnic, nişte bani pentru care zălogeşte partea sa de moşie din satul Şerbeşti, 211.

Andreiu, ginerele Loghinei, împreună cu rudele lui, revinde pe un preţ mai bun a patra parte din satul Glodeni, 315.

Andrica, soţul Pitrăi, 40.

Andrii, martor, 113.

Andriiaş, şoltuzul din târgul Vaslui, 224.

Andriica Creţul, tatăl lui Macsâm, 369.

Andrul, tatăl lui Ion, Gorghie şi al Solomcăi, 29, 30.

Andruşco din Făureşti, martor, 364, 403.

Anesia, fiica lui Gavril Nemiş, soră cu Rusul şi Anesia, nepoţii lui Crăciun, împreună cu fraţii săi, vinde lui Pătraşco Udrea o parte din satul Orăşeni cu o baltă, 164.

Anesia, fiica lui Dragoş Rotompan, mama lui Dimitrii, bunica lui Gavril Bălici, Lupul, Vasilii, Gheorghii şi Ethenca, 106.

Anghelina, fiica Melaniei, împreună cu alţii, a vândut Zamfirei a patra parte din siliştea Iapa, 1.

Anghelina, fiica Stancăi, soră cu Văsiian, strănepoată Mihalcei, împreună cu alţii vinde lui Lupul, al treilea logofăt, o parte din satul Bojdăreni, ţ. Sorocii, 52.

Anghelina, soră cu Toader Bărbosul, împreună cu fratele ei, vinde lui Mierea Marmure uricar o parte din satul Gherești, 54.

Anghelina, fata lui Ion Vrânceanul, jupâneasa lui Mihail Tăutul, pârcălab de Hotin, 58.

Anghelina, fiica Anei, nepoată lui Bulaşco, soră cu Toader şi cu Maria, împreună cu fraţii săi, vinde partea lor din Todereşti lui Lupul, al treilea logofăt, 86.

Anghelina, fiica lui Dumitru diac, soră cu Vasâli, Grigori, Ionaşcu, Vasâlca şi Onisâie, împreună cu fraţii săi vinde lui Mierea Marmure şi jupânesei sale partea lor din satul Săcăleni, 107.

Anghelina, fiica Mihalcei, soră cu Precop, împreună cu fratele ei, vinde lui Lupul, logofăt al treilea, partea lor din satul Drăciani, pe Prut, în ţ. Fălciu, 115.

Anghelina, fiica lui Ursu Udrea şi a Sofroniei, soră cu Nastasia, împreună cu sora sa, vinde lui Enache postelnic satul Gurbăneştii, ţ. Chigheciu, 182.

Anghelina, fiica lui Cârstea, fost mare vornic, soră cu Schiva, împreună cu sora sa vinde partea lor din satul Gereni, ţ. Tecuci, lui Condrea, mare vameş, 186.

Anghelina, soţia răposată a lui Onciul Iuraşcovici, fost staroste, fiica Maricăi şi a lui Vasilie Orăş, fost mare vornic, 223, 241.

Anghelina, fata lui Toader Jora, nepoata Mierii, a dat danie jumătate din satul Măciucaşii de Jos lui Dumitraşco Ştefan, vel logofăt, şi jupânesei sale, Zanica, pentru că nu i-au rămas copii, 326.

Anghelina, mama Zahii, bunica lui Sirghii, 175.

Anghelina, fata Maricăi, nepoata Honcei, împreună cu alţii vinde lui Misăilă şi fraţilor săi partea lor din Arpăşeşti, 10.

Anghelina, mama lui Ionaşcu, fiica lui Solomon, 334.

Anghelina, fiica Băseanului, împreună cu fraţii săi vinde jumătate din satul Boteşti, 408.

Anisia, fiica lui Isaiu, nepoată de fiu a lui Gherman postelnicel, 1.

Anisia, fiica Saftei, mama lui Gligori, 371.

Anna, fiica lui Fedor, nepoata Tudosiei şi Ţigancăi, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Medelean, împreună cu alte rude vinde partea sa din satul Medeleni, ţ. Iaşi, 182.

Anna, sora lui Ionaşco, împreună cu fratele său vinde câte o jirebie lui Dealeu din Spătăreşti, 235.

Anna, fiica Vărvarei, mama lui Gligorie şi Mârzea, din satul Strâmbi, a vândut ocina lor din satul Strâmturi lui Petrea Cehanl, 398.

Anna, fiica popii Plătică din Strâmtură, ţ. Vaslui, mama lui Ştefan, 17, 20.

www.dacoromanica.ro

Anna, mama Anăsiei şi a lui Dumitraşco, 392.
Annisiia, cu toată semnţia ei, s-a jeluit pe Niculachi stolnicul şi pe toţi feciorii Boului vistiernic, 225.
Antăleşti <ţ. Suceava; inclus în Ciumuleşti, c. Vadu Moldovei, j. Suceava>; locuri de casă cu jirebii întărite lui Zadul, 87, 146, 246; jirebii vândute de Anna ş.a. lui Dealeu din Spătăreşti, 235.
Antemia (Antonia), fiica lui Dumitru Tălabă, soră cu Iosip şi cu Urâta, împreună cu rudele sale vinde lui Condre, mare vameş, partea lor de ocină din satul Tomceşti, 72, 186, 266.
Antemia, cneaghina lui Cârstian logofăt, fiica lui Petriceico logofăt, împreună cu soţul său cumpără satul Lămăşeni, ţ. Suceva, 335.
Antimia, fata Anei, a vândut partea sa din Spătăreşti lui Dealeu din Spătăreşti, 262, 385.
Antimia, fiica lui Ihnat Doboş, vinde împreună cu tatăl său părţile lor de ocină din satul Bahna lui Tămaş din Hilipeşti, 306.
Antimia, sora lui Nichita şi Iacob Moţoc, 260.
Antimia, cumpără de la Rusul şi fraţii săi partea de ocină din Roşiori, 376.
Antimiia, fiica Petrii, soră cu Larion, vinde împreună cu alţii părţile de moşie din satul Rusii Zavului lui Lupul, logofăt al doilea, 175.
Antimiia Lenţoaie, mama lui Miron, face schimb de moşii cu Prodan diac, 263; vinde lui Coste, fiul Vrâncenesei, o parte de vie în Dealul Domnesc, 276.
Anton, martor, 248, 316.
Anton, popă, soţ Solomiei din satul Spătăreşti, a făcut o casă în Spătăreşti, 365, 385.
Anton Vreameşu, tatăl Gligorcei din Prigorceni, bunicul lui Banul, 400.
Anton, cămăraş, primeşte danie de la Radu Mihnea, în prima domnie a acestuia, satul Agiudeni pe care l-a închinat m-rii Sfântul Sava, 67.
Antonia, fiica lui Pitic, împreună cu Ignat. feciorul lui Babeş, vinde lui Todir, fiul lui Vasâleuţi din Pătrăneşti, moşia sa din vatra satului Mânzaţi, 59.
Antoniica, fiica Băseanului, soră cu Necoară, Simion, Costin şi Oprea, soră cu Anghilina şi Măriica, împreună cu fraţii săi vinde jumătate din satul Boţeşti, 408.
Anuşca, soţia lui Vasilie din Florinteşti, cumpără împreună cu soţul său o parte din Florinteşti de la Mariia, fiica Florii, 224.
Anuşca, soţia lui Condrea păhărnicel, soră cu Istratie călugărul, Gligorie şi Lazor, împarte cu fraţii ei jumătate din satul Preuteşti, pe Şomuz, ţ. Sucevii, 281.
Anuşca, fiica Mariicăi, soră cu Vasilie Banul şi cu Tofana, verişoară cu Dumitru Buhuş, împreună cu fraţii săi, face schimb de moşii cu Dumitru Buhuş, 295
Anuşca, mama lui Zaharia, bunica lui Petrea, străbunica lui Larion şi a Antimiei, 175.
Anuşca, mama lui Cârstea, 352.
Apostol, fost pârcălab de Roman, cumpără o parte din Băloşeşti de la Vasilie Hăsnăşel ş.a., 167; din satul Buruieneşti, ţ. Roman, de la Pârvu, 173; din satul Hârleşti de la Chilsia şi fiii săi, 179; în judecată cu Candachia, soţia lui Goia, fost vornic, 277; se învoieşte cu răzeşii din Glodeni pentru o ocină de acolo, 315; martor, 27.
Apostol, spătar, martor, 211.
Apostol, soţul Simei, împreună cu soţia sa cumpără trei pământuri la Viişoara Voicului, 330, 332; vinde mănăstirii Neamţului trei pământuri în satul Cofeşti, 333.
Apostol, mare uşer, în judecată cu Luchian diac ş.a. pentru o ocină din satul Băloşeşti, ţ. Roman 350.
Apostol, frate cu Ştefan, împreună cu fratele său vinde lui Ionaşco Cehan, vornic, un vad de moară în satul, Brăteni, 391.
Apostol Catargiu, mare paharnic, martor în Sfatul domnesc, 16, 18, 21, 26, 29, 45, 45, 49, 51-54, 58, 91, 105.
Apostol Ţira, martor, 59.
Apostoli (12 Apostoli), în formula de blestem, 16, 18, 21, 29, 49, 53, 71, 74, 177, 178,

www.dacoromanica.ro

181; ~ de frunte: Petru şi Pavel, 13, 45, 71, 91, 92, 94, 279.
Aramă, om bun şi boier, 314.
Arame Bit ...ul, din Hreasca, martor, 235.
Arămeştii, sat <ţ. Neamţ; ~, c. Bahna, j. Neamţ>; întărit lui Tofan Seachil, 131.
***Arenii**, sat <ţ. Suceava, cartier ~, m. Suceava, j. Suceava>, hotarul ~, 288.
Arhip, vraci, vinde lui Bejan, fost ceaşnic, un loc de prisacă, 306.
Arie, în formula de blestem, 16, 18, 21, 29, 67, 71, 91, 94, 102, 174, 177, 181, 188, 222, 266, 272.
Arman, tatăl Nastasiei, 86.
Armăşeni, sat; <c. Băceşti, j. Vaslui>; Miron vinde lui Ţigan şi Rândoaiei o parte din ~, 292; Neniul şi Petrima vând lui Lungul armaş părţi din ~, 293, 375; popa Cârstea, martor din ~, 376.
Aron voievod, domn al Ţării Moldovei (1591-1595), ia de la Meleştan, fost postelnic, pentru hiclenie satul Rânzeşti, pe Prut, ţ. Fălciu, 16; dă m-rii Aron Vodă trei sate: Avereştii, Giurovul şi Nocoreştii, 242; act de la ~, 35; m-rea lui ~, 237.
Aron Vodă, <Aroneanu> m-re v. **Iaşi**.
Arpăşeştii, sat <ţ. Cârligătura; Hărpăşeşti, c. Popeşti, j. Iaşi>; Misăilă ş.a. cumpără partea lui Vasile din ~, 10.
Arpentie, berar din târgul Iaşi, 233.
Arsănia, mama lui Toader, Ştefanei şi Mariei, 175.
Arsenie, negustor din Iaşi, martor, 100.
Arsenia, fiica lui Fratea, soră cu Pavel, Pătraşco şi Ştefan; vinde împreună cu fraţii săi o parte din satul Păşcani, 347.
Arsenie, logofăt al treilea, hotărăşte moşiile Războieni şi Uscaţi, 147; în judecată cu Neculachi, mare stolnic, 322, 382; martor, 311, 394, 395, 405; în judecată cu Măriica, jupâneasa Eremiei, fost pârcălab, 355; scrie act, 282.
Arsenie, martor, 75.
Arsenie, fratele Năvrăpăscului, cumpără o casă din Boureni, 252.
Arvasie Hoşmăndioie, împreună cu alţi oameni, dă partea lor din Pereni, ţ. Iaşi, lui Dumitraşco diac, fiul şetrarului, pentru un cal pierdut din cauza lor, 191.
Arvat, armaş, martor, 48.
Aslan, mare vornic de Ţara de Jos, martor în Sfatul domnesc, 222, 237, 240, 266, 272, 335, III fals; acte de la ~ alături de alţi boieri, 226, 311, 405.
Aţei, obârşia ~, semn de hotar, 259.
Athanasie, episcop de Roman, martor la diferite tocmeli, 28, 45, 91, 105, 125, 184, 237, 272, 279; act de la ~, 271, împreună cu marii boieri, 311; primeşte cărţi domneşti, 80, 153; se jeluie domnului, 218.
Avereşti, sat, ţ. Roman; <c. Ion Creangă, j. Neamţ>; Luca Fuştele din ~, 99.
Avereşti, sat, ţ. Neamţ <inclus în Girov, c. ~, j. Neamţ>; pârâ pentru ~, 242, 255; zapisul lui Toader pentru ~, 253, 380.
Avghinia, soră cu Isac şi Costantin, împreună cu fraţii săi dă moşia Păuleşti lui Simion Gheuca, fost mare comis, 75, 176.
Aviron, în formula de blestem, 16, 18, 222, III fals.
Avraam, fiul Nastei, nepotul lui Căzanu, vinde m-rii Berzunţul o parte din poiana Găuricea, 163.
Avram, fiul Anastei, fratele cu Căzan, vinde împreună cu fratele lui partea lor din moşia Poiana Stroei m-rii Berzunţul, 36.
Avram, pivnicer domnesc din Ţuţora, martor, 287.
Avram, martor, 287.
Avram, fiul lui Pintelie, frate cu Mihăilă din Poiană, Simion, Costantin, Ioana, Marica şi Tecla, vând împreună lui Dumitraşco Ştefan, mare logofăt, 13 pământuri în Poiana, pe Tazlău, ţ. Trotuşului, 307.
Avram, din Buciumi, martor, 315.
Avrami, diac, martor, 373.
Axenia, fiica lui Ion, nepoata lui Silion, soră cu Cârstea şi Nechifor, vând împreună partea lor de ocină din satul Glodeni lui Dumitraşco stolnic, 6.
Axinia, fiica lui Vărnava, soră cu Eremia Vărnava diac, Iuraşco şi Sora, primesc

www.dacoromanica.ro

carte domnească pentru cumpărătura tatălui lor, a cincea parte din satul Săcuiani, ţ. Neamţ, 34.
Axinia, soţia lui Pânteleiu, fiica lui Creţul, împreună cu alţii, vinde lui Lupu Prăjescul o parte din satul Druleşti, ţ. Roman, 336.
Axinia, fiica lui Drăgan, sora lui Andreiu, împreună cu alte persoane, vinde lui Lupu Prăjescul o parte din satul Druleşti, ţ. Roman, 336.
Axinii, soţia lui Vasilie Pilat clucer, împreună cu soţul său primeşte carte domnească pentru mai multe părţi din satul Hânţeşti, ţ. Suceava, 21.

B

Buceaci, loc de emitere a actului, 278.
Babeş, soţul Antoniei, tatăl lui Ignat, 59.
Babici, vatag, martor, 316.
Bacău, târg <m. Bacău, j. Bacău>; satul Radomireşti ascultător de ocolul târgului ~, 13; hotarul prisăcii lui Athanasie, episcop de Roman din ~, 153.
Bacău, ţinut, sate în ~, 26, 45, 404-406.
Băceştii, neam, o parte de ocină a neamului ~ cumpărată de Condrea, mare vameş, 186
Băcioc (Bucioc) v. **Coste ~**
Bâc, tatăl Neagăi şi Mariei, 186.
Băcani, sat <ţ. Tutova; c. ~, j. Vaslui>, Stanciu din ~, 176; Ihnat ş.a. vând o parte din ~ lui Simion Gheuca, mare spătar, 247.
Baciul, tatăl Domirei, bunicul lui Vasilie, 48.
***Bădăgeni**, sat <probabil lângă Adâşeni, c. Avrămeni, j. Botoşani>; diaconul Ionaşco din ~ scrie actul 205.
Badeuţi, sat <ţ. Suceava; ~, j. Suceava>; ocolul şi satul ~, ţ. Suceava, întărit m-rii Solca 178; în judecată între călugării de la Sucevita cu cei de la Solca, 279
Bahlui, râu; sate pe ~ la Uricani, 92, 94; Tomeşti, 109; Belceşti, Popii, Călugăreni, 125; Pârcovaci 188.
Bahna, sat <ţ. Trotuş; c. Pârgăreşti, j. Bacău>, vândut de Ihnat Doboş şi fiica sa lui Bejan, fost ceaşnic, 306.
Bahna (Banhăna), sat <ţ. Neamţ; ~, j. Neamţ>; Gărdan din ~ pune zălog ocina sa din aceeaşi localitate la Zaharie din Berbeşti, 83.
Baia, târg <ţ. Suceava; s. ~, c. ~, j. Suceava> unde s-a scris actul, 262; Hancea, şoltuz de târgul ~, împreună cu pârgarii de acolo, dă zapis de mărturie, 365.
Baico din Şchei, martor, 17, 20.
Babico, şetrar, martor, 24, 171.
Baico, fost stolnic din Mihăilaşă, 48.
Baico, martor, 86.
Balcău Ianciul, martor, 101.
Balica, fost hatman, moşii pierdute „pentru hiclenie" în urma bătăliei din 1612 de la Cornul lui Sas, 49, 53, 56, 102, 134, 137, 177, 178, 275, 305; face împresurare m-rii Sucevita, luându-i satul Verbia şi alipindu-l la moşia sa Căcăceni, 106; face împresurare lui Miron Barnovschi, luându-i satele Verbia, Verejeni, Zaluceni şi Nemirov în ţ. Sorocii, 181; cumpără o parte din moşia Păşcani, pe Siret, ţ. Suceava, de la Isac comişel, 119; a cumpărat o parte din satul Volcineţi, ţ. Suceava, 346.
Balica, martor, 374.
Baliceoaia, străbunică Tomii, bunica lui Toma, 175.
***Balosineşti**, <sat ţ. Roman; lângă Secăreşti, c. Cucuteni, j. Iaşi>; Onaca din ~, martor, 345.
Banca, gura ~, Piceganii sunt în ~, 1.
Bancul, martor, 303.
Banol, fiul lui Gligorcea din Prigorceni şi al Anei din Fereşti, vinde lui Constantin Cehan partea mamei sale din Fereşti, 400.
Banul, diac din Găneşti, martor, 327.
Banul, fiul lui Toader Tazlău, tatăl lui Ţuţurman, bunic lui Focea uricar, 343.
Barbovschii, vezi Pentilii ~, 341.
Barbu, socrul lui Tropotei, 57.
Barna din Zaboloteni, martor, 191.
Baş, neamiş, martor, 316
Başeu, pârâu, <afluent al Prutului la Ostăpceni, contopit cu Romăneşti, c. ~, j. Botoşani>; satul Hăneşti ce este pe ~,

www.dacoromanica.ro

în ţ. Dorohoi, 200; satul Sârbi, cu loc de moară pe pârâul ~, 267.
Bamovschi, v. **Miron ~, Mănăstirea ~**
Başotă, v. **Gheorghe ~, Pătraşco ~, Anastasie ~.**
Bazga, armaş, tatăl lui Mândău, 110.
Bălăceni, sat <ţ. Suceava; s. Bălăceana, c. Ciprian Porumbescu, j. Suceava>; Condea ş.a. vând lui Strătulat Dobrenschi partea lor din ~, 230.
Bălaci, tatăl lui Cârstea, bunic lui Isac, străbunic Parascăi, 289.
Bălaia, fiica popii Suholeţi din Burdogani, împreună cu alţi răzeşi vând partea lor de ocină din Prigorceni lui Petrea Cehan, 15.
Bălan, fiul Fătului, frate cu Lepădat, nepotul Coţuşii, împreună cu alţii vinde moşia lor din satul Fântânele, ţ. Tecuci, lui Ianache postelnic, 5, 61, 182.
Bălan, împreună cu alţii, în judecată cu nepoţii Movileancăi, 22.
Bălan, fiul Ţărului, nepot lui Dan, alături de alţii vinde o parte din satul Ruptura, ţ. Bârlad, lui Ionaşco Ghenghea, 57.
Bălan, fiul lui Petrea Uclot, frate cu Gavril, Simion, Tudora şi Nastasie, împreună cu alţi răzeşi vinde o parte din satul Săcăleni lui Marmure uricar, 107.
Bălan, fiul lui Beghiul, frate cu Obreje, Gherman, Gavril, Cârstea şi Erina, împreună cu alţii vinde satul Drăciani pe Prut, ţ. Fălciu, lui Lupul, al treilea logofăt, 115.
Bălan, fiul popii Holoba, frate cu Pavel călugărul şi Samson, fac danie m-rii Pângăraţi o vie ce este în hotarul Bogdăneştilor, 149.
Bălan, jumătate de jirebie de la ~ în împărţeala dintre Dumitraşco şi Vasilie, 313.
Bălăneşti, sat <c. Bârgăuani, j. Neamţ>, Ştefan din ~, 387.
***Bălăneşti**, sat <lângă Giurcani, c. Găgeşti, j. Vaslui>, Bălan, Petriul şi Mihoci din ~ se judecă, 22.
Bălăneşti, sat pe Zeletin, <ţ. Tecuci; c. Podu Turcului, j. Bacău>, întărit lui Toflea Batin, biv armaş, 304.
Bălciul, fiul lui Stoica, frate cu Toma şi Roxanda, vând o parte de ocină din satul Ghereşti lui Mierea Marmure uricar, 54.
Bălici, martor, 101.
Băloş, martor, 41, 43.
Băloşănii, sat, <ţ. Dorohoi; c. ~, j. Botoşani>, „perilipsis pentru scrisorile" ~, 341.
***Băloşeşti**, sat ţ. Roman <lângă Buruieneşti, c. Doljeşti, j. Neamţ>; Păntelei pahamic, Ursu, Ionaşco, Mierea, Mierăuţe diac, Mihalcea diac şi Larion, martori, 167, 179, 315, 370; o parte din ~, vândută de Luchian diac, fratele lui Ivan, şi de mătuşa lor, Ioana, lui Apostol, mare uşer, 350.
Băltag, martor, 236.
***Bălţaţi**, sat <lângă Cogeasca, c. Leţcani, j. Iaşi>; Călcul pitar, martor, 248.
Băncul, martor, 393.
***Bănileşti**, sat pe apa Bârladului, ţ. Bârlad; <lângă Iveşti, c. ~, j. Vaslui>, 166.
Bănte din Vrânceni, om bun şi bătrân, martor, 369.
Bărbeşti, sat, ţ. Cemăuţi; <r. Coţmani, reg. Cemăuţi, Ucraina>, 58.
***Bărbeşti**, sat, ţ. Cârligătura <lângă Sineşti, c. ~, j. Iaşi>; Vasilie Roşca, miluit cu ~, 177.
Bănceasa, Holpaş, feciorul ~, 330.
Bărdea, tatăl lui Dumitraşco şi Toader, 233.
Bărcar, martor, 69.
Bărnat, diac, martor, 312.
Bărzăeşti, sat <probabil j. Vaslui>; Mierea din ~, 326.
Bărboiu, m-re, v. **Iaşi**, târg.
Băseanului, tatăl lui Nicoară, 408.
Băşmag, bunicul lui Ion, Gogul şi Fătul, 280.
Bătineşti, sat, <ţ. Putna; c. Tifeşti, j. Vrancea> Nistor din ~ vânzător, 183.
Bătrâneşti, sat <ţ. Roman; ~, j. Neamţ>, Bosiioc, aprodul din ~, 167, 233; heleşteu din Glodeni, dinspre ~, 315.
***Bătrâneşti** (Bătăreşti), <sat lângă c. Romăneşti, j. Iaşi>; Gavril Albici din ~, 238, 352.
Băzăceanul, împreună cu Vasilie diac, primeşte poruncă domnească să judece

www.dacoromanica.ro

pricina dintre Malai şi Platon cu Dumitraşco, 169.
Bârgăiani, sat, <ţ. Neamţ; c. Bârgăoani, j. Neamţ>, Gavril de ~, 266.
Bârjoveni, sat, ţ. Neamţ; <c. Secuieni, j. Neamţ>, revenit lui Dumitraşco Seachil şi Nastasiei în urma împărţelii cu Tofan Seachil şi Todosia, 131.
Bârlă, tatăl lui Mihăilă şi bunicul lui Nica, 5.
Bârlad, târg, <m.~, j. Vaslui>, şoltuzul şi 12 pârgari din ~, 1, 6; ocolul târgului ~, 16, 57; Grigorie, namesnic din ~ 75; loc de emitere a actului, 89, 231.
Bârlad, ţinut; sate în ~, 57, 89, 166, 280.
Bârlad, râu, loc de vad şi de moară, 72, 168, 186; satul Bănileşti pe ~, 166; satul Podeni pe ~, 183; satul Blăjinari pe apa ~, 168; Blăjeri cu loc de vad de moară pe ~, 280; Blăneştii pe apa ~, 304.
Bârlădean, cneaghina lui ~, martor, 374.
Bârlăzăl, pârâu, 106, 107, 293; gura ~ în Drăguşani, 293.
Bârcu vatah, martor, 316.
Bârnova, m-re, <în Codrul Iaşilor; în s. ~, c. s. ~, m. Iaşi, j. ~>, condica de acte (1796), 166.
Bâzdâg, tatăl lui Gherman, 182.
Bechea, popă, tatăl Nastasiei, 369.
Beghiul, tatăl lui Bălan, 115.
Bejan, fiul lui Pătraşco din Lăţcani, ţ. Roman, nepotul lui Luca ceaşnic, frate cu Gheorghe şi Căzacul, împreună cu fraţii săi primeşte confirmare pentru jumătate din satul Lăţcani, ţ. Roman, 25, 27, 30, 250.
Bejan, om bun, martor, 248.
Bejan, fost ceaşnic, cumpără partea lui Ihnat Doboş şi a fiicei lui în satul Bahna, 306.
Bejan, ţigan, fiul lui Radul Voico ţigan, 310.
Bejan, fiul Mariei, nepotul lui Danciul Pardos cel bătrân, frate cu Gavril şi Ştefan, vând lui Pană vistiernic o parte din satul Mogoşăştii, 369.
Bejan, fost cămăraş la ocnă, tatăl lui Gligoraşco, 393.
Bejan Balş din Albeşti, martor, 48.
Bejan Buznii, tatăl lui Andrei, 211.
Belceştii, sat pe Bahlui, ţ. Hârlău <c. ~, j. Iaşi>; aparţine mănăstirii Galata, 123, 125, 273; martor din 249; loc dinspre ~, 249.
Beldiman, vezi Toader ~, 342.
Beldiman, jupâneasa lui ~ în pricină cu Dumitraşco şi Iuraşco, 4.
Beleiu, fiul lui Bormotă, primeşte de la Magda două oi, 87; dator Zadului, cu două vaci şi cu trei galbeni bani buni, întoarce o vacă, iar pentru o vacă şi trei galbeni buni a dat o parte de loc, 246.
Benea a omorât un om pentru care i s-a luat o ocină din satul Crăhăneşti, 40.
Berbecea, hânsar din Fereşti, martor, 15, 20.
***Berbeştii**, sat <ţ. Neamţ, lângă Brănişteni, j. Neamţ>, Zaharia din ~, 83.
***Berbeşti**, sat, ţ. Cârligăturii <lângă Sineşti, c. ~, j. Iaşi>, luat de la Balica hatman pentru viclenie, 275.
Bereşti, sat, <probabil Armăşeni, c. Băceşti, j. Vaslui>, răscumpărat de Mierea Marmure de la Maxim, fiul Ileanei, 54.
Bergovici scrie actul, 3.
Berheci, om bun din Berbeşti, martor, 83.
Berindeiu, partea lui ~ din Micleşti vândută de Cârstea, fiul lui Bunai, 213.
Bernat, (Bernardo Borisi), postelnic, a avut o datorie de 1200 de galbeni la Lupu Stroici încă din timpul când era negustor, 272.
Berti din Hociungea, martor, 117.
Berzunţ, m-re, <Adormirea Maicii Domnului, numită Bogdana, ţ. Trotuş, s. c. al c. s. Ştefan cel Mare, m. Oneşti, j. Bacău>; cumpără moşii, 36, 163; primeşte danie, 206; Alba mai jos de ~ 207; hotarul ~, 307; Fond ~, la ASB, 163, 206.
Besericani, m-re cu hramul Bunăvestirii, <ţ. Neamţ; în s. Bisericani, c. Viişoara, j. Neamţ>; egumenul şi călugării, de la ~, 212; moşii în stăpânire, 259, 339; hotărnicire, 302; duvalmul de la ~, 323.
Beţeşti, sat, ţ. Neamţ <în Frunzeni, c. Costişa, j. Neamţ>; Mihăilă Talambută şi Gligorcea din ~ 47.
Bierăşti, sat în ţ. Neamţ, Pătraşco cel bătrân din ~, martor, 47.

www.dacoromanica.ro

Bilăeşti, sat, ţ. Neamţ <lângă Slobozia-Roznov, j. Neamţ>, al m-rii Pângăraţilor, hotarul ~, 88.
Bilăi, vornic, răposatul soţ al Singlitichiei, 282.
Bilan din Totoeşti, martor, 327.
Bilaşco, martor, 101, 299, 300.
Bircioae Cobălincova, martor, 349
Biserica lui Iov, poiană, 259.
Bistriţa, m-re cu hramul Adormirea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, <ţ. Neamţ; în s. ~, c. Viişoara, j. Neamţ>; i se confirmă privilegii, 154; călugării vor să ia un sat, 282; Fond ~ de la ASB, 80, 153.
Bistriţa, râu, <afluent al Siretului>, 50, 243, 259, 369, 404, 406.
Blăgeşti, sat, Teron şi Pătraşco din ~, martori, 384.
Blăgeşti, sat, <c. ~, j. Vaslui>, Pătraşco din ~, martor, 66.
Blăgeşti, sat pe Siret, în ţ. Sucevii, cumpărat de Petru Şchiopul şi dat în stăpânirea m-rii Galata, 129.
Blăgeşti, sat, <ţ. Fălciu; c. ~, j. Vaslui>, o parte din sat cumpărat de Luca Bărbânţă de la Vărvara şi Gliga, 317.
Blăjari (Blăjinari), sat pe Bârlad, ţ. Tecuci <Blăjerii de Jos şi Blăjerii de Sus înglobate în Iveşti, c. Iveşti, j. Galaţi>, o parte din sat întărită Maricăi, fiica lui Cristea, fost mare vornic, 168, 280; hotărnicire, 286, 344.
***Blăneştii**, sat, ţ. Tecuci <lângă Bucești, c. Iveşti, j. Galaţi>; jumătate din satul ~ întărită lui Toflea Batin, fost armaş, 304.
Blojeni, sat, ţ. Covurlui <?>, a treia parte din satul ~ dată de Vasilie lui Dumitraşco Ştefan, mare vornic al Ţării de Jos, pentru a-şi plăti capul, 48.
Bobeşti, sat, <r. Storojineţ, reg. Cernăuţi, Ucraina>, jumătate de sat din ~ dată lui Onciul Iuraşcovici de către soacră-sa, Marica, 223, 241.
Bochiş, câte jumătate de jirebie de la ~, revenită în urma împărţelii lui Dumitraşco şi Vasilie, 313.
Bochiş, casa lui ~, 314.
Bodcasca, pârâu, <afluent al Başeului la Sârbi, j. Botoşani>, la hotar cu Băloşenii, 341.
Bodeşti, sat <ţ. Neamţ; ~, c. ~, j. Neamţ>, o parte din satul ~ vândută de către Nechita din Sârbi postelnicului Toma, 394, 395.
Boenciuc (Boianciuc), sat, ţ. Cernăuţi, <~, Coţmani, reg. Cernăuţi, Ucraina>, o parte din ~, cumpărătură a lui Mihail Tăutul, pârcălab al Hotinului, 58.
Bogdan, tatăl lui Spiridon, 182.
Bogdan II, domn al Ţării Moldovei (1449-1451), act de la ~, 185.
Bogdan, scrie actul, 267.
Bogdan Lăpuşneanu, domn al Ţării Moldovei (1568-1572), act de la ~, 54, 206, 207; fiul lui Alexandru Lăpuşneanu, 124.
Bogdan III, domn al Ţării Moldovei (1504-1517), act de la ~, 343.
Bogdana, v. şi **Berzunţ**, m-re.
Bogdana, pârâu, <afluent al Smilei la Coroeşti, c. ~, j. Vaslui>; sate pe ~, 6, 54, 343.
Bogdăneşti, vie în hotarul ~, a m-rii Pângăraţi, 149.
Bogonos (Bogonosie), paharnic din Gârcini, martor, 19, 20.
Bogza, călugăr, fiul Buscăi, nepotul lui Ion Bolea, vinde lui Petrea Cehan partea lui din satul Fâstâci, 398; face schimb cu Petrea Cehan, pentru un cal bun armăsar, dă un loc de prisacă, 401.
Bogza, tatăl Buscăi, 331
Bogza, tatăl Loghinei, 388.
Boiştean, tatăl lui Gliga Roşca, bunicul lui Gherasim, Petrea, Gavril şi al Maricăi, 204.
Boişteoara, curătura Şipotul lui Ghinadie de la Lunca de Sus până la ~, 50.
Boiştian din Rădeni, martor, 66.
Bojdăreşti, sat pe Răut, în ţ. Sorocii, <probabil inclus în or.Soroca, R.Moldova>; o parte din ~ cumpărată de Lupul, al treilea logofăt, de la Vasian ş.a., 52.
Bojienii (Bozieni), sat pe Bârlăzel, <ţ. Vaslui; s. ~, j. Neamţ>, jumătate de sat întărită lui Marmure uricar, 106.
Boldişor, martor, 262, 385.

www.dacoromanica.ro

Boldovici, diac, scrie actul, 257.
Bolnească vinde părţile sale din Răcăciuni , 397.
Bonduş, tatăl lui Tetilcă, bunicul lui Pintilie, 77.
Boreaciu, fiul lui Coste Burlă, 411.
Borăleanul, diac, scrie acte, 24, 27, 29, 32, 34, 50, 51, 57, 58, 64, 72, 74, 75, 77, 78, 164, 256, 261, 288, 295, 308, 319, 370; i se întăreşte o parte din satul Dragomireşti, 55, I fals.
Borăşel, partea din Potlogeni, care se cheamă ~, disputată de Nicolache stolnic şi Arsenie logofătul, 322.
Borda vine cu Dumitru vătav pentru a i se alege un heleşteu, I fals.
Boriseni, sat pe Prut, în ţ. Iaşi, întărit lui Lupul Prăjescul, 46
Bormotă, tatăl lui Beleiu, 87; vinde lui Eremia Stăncescul un loc de casă din satul Antăleşti, cu o jirebie din poiană, 146; locul lui ~, 246
Boroseşti, < > Popa din ~, martor, 75.
Bosanci, sat, ţ. Suceava <~, j. Suceava>; stăpânul satului, Miron Barnovschi, primeşte privilegii de la domnul ţării, 180.
Bosânceni, sat, <ţ. Vaslui; lângă s. Fereşti, c. Văleni, j. Vaslui>; Inosie din ~, împreună cu alţii, dă zapis de mărturie, 398.
Bosiioc, aprod din Bătrâneşti, martor, 167, 233, 315.
Bosiioc vinde o parte din satul Sârbi lui Gorcea Udrea şi soţiei acestuia, 267.
Boţeşti, sat, <Parpaniţa, j. Vaslui>; ocina din ~ pusă zălog de către Pătraşco şi Mărica pentru o cupă, 81; jumătate din satul ~ vândută de către Nicoară ş.a. lui Pană, al treilea vistiernic, 408.
Boţia, fiul Pribei, împreună cu Costantin, vinde lui Todică o parte din satul Şurineşti, 192.
Botici, ureadnic, martor, 6.
Botneni, Toader din ~, martor, 101.
Botoşani, târg, <ţ. Hârlău; m. Botoşani, j. ~> ; satele Cocorenii şi Loeştii sunt sub bucovină, mai sus de ~ în ţ. Hârlău, 24, 32; Maria din ~, 58; Neagoe, vornic din ~, 79; satele Monastireni şi Costeşti cu mori pe Siret au fost ascultătoare de ocolul ~; Toma, fost vornic în ~, 278; vornicii de ~ cumpără fân de la Rugină, 363.
Botoşani, ţinut, sate în ~, 55, 130, 159.
Botul, tatăl lui Gheorghe, 37.
Boul, vistiernic; pământ de la ~ vândut de Păcurar Palici, 38; Agafia, soţia răposatului ~ vistiernic, 39; Maria, jupâneasa lui Niculachi stolnic, fiica răposatului ~, vistiernic 152; fiii lui ~ împreună cu Niculachi stolnicul se judecă cu Toader din Hreasca ş.a. pentru nişte pământuri din Corlăteni, 225; jupâneasa lui Dămian vistiernic a vândut părţile ei de ocină în Corlăteşti şi Stejereni vistiernicului ~ 226; Niculachi stolnic afirmă că partea de ocină din Potlogeni a fost cumpărată de socrul său ~, 322.
Boul, culmea ~ la pârâul Hâlm, 259.
Boureni, sat, <ţ. Suceava; ~, j. Iaşi>; Eremia din ~, 252; Grigorie, fiul lui Onciul din ~, 258; Irimia din ~, 410.
Boziani, sat pe Iucaş, ţ. Neamţ <Bozieni, c. Dulceşti, j. Neamţ>, întors urmaşilor lui Ştefan Prăjescul, 144.
Boziiani, sat pe Bârlăzăl <ţ. Vaslui; ~, j. Neamţ>, Ichim şi Căpăţână din ~, martori, 65, 66.
Bradul Geamănului, semn la ~ în hotarul m-rii Berzunţul, 207.
Brâduşeni, sat < ~, j. Vaslui>, Brânduşa din ~, 398.
Brăhăşeştii, sat, ţ. Tecuci, Mălăieştii care acum se cheamă ~, 304.
Braia din Făureşti, martor, 364, 403.
Bran, socrul lui Gligorcea, 394, 395.
Brânduşă din Brânduşeni, martor, 398
Brăt (Brătila?), sat, ţ. Trotuş <~, j. Bacău>, 306.
Brateni, sat, <probabil lângă Pogăneşti, c. Cioara, j. Lăpuşna, R.Moldova>; Ştefan cu Apostol vând lui Ionaşco Cehan vornic un vad de moară cu piatră în satul ~, 391.
Bratul, fiul lui Voico logofet, din Ţara Românească, vinde un ţigan cu toţi

www.dacoromanica.ro

copiii, lui Pană, al treilea vistiemic, 310.
Bratul, martor, 374.
***Briţcani**, sat, ţ. Chigheciului <r. Cahul, R.Moldova>, întărit lui Drăgan vel armaş, 28.
Broştenii, sat pe Şomuzul Mare, ţ. Suceava <c. Drăguşeni, j. Suceava>, întărit mănăstirii Solca, 78; seliştea ~ dată lui Duca stolnic, ca după moarte tot ce va avea el să lase m-rii Solca, 348.
Brusniţă, pârâu, <afluent al Prutului la Zeleneu, r. Vascăuţi, reg. Cemăuţi, azi în Ucraina>; loc de mori pe ~, 58.
Buciumi, o jirebie ~ împărţită de Dumitraşco cu Vasilie, 313.
Buciumi, sat <c. Valea Ursului, j. Neamţ>, Zaharitier uşerelul, Trifan vistamicelul, Isailă sulgerelul şi Gligorie armăşelul din ~, 315.
Bucovina, un izvod din 1804 septembrie 27; privitor la „moşiile clirosului din ~", 159.
Buculeieştii, neam care se trage din cel al lui Crupenschi, 57.
Buculeiu, ginerele Jăvroaei, împreună cu rudele sale vinde jumătate din satul Ruptura, cu vad de moară în pârâul Bârladului, în ţ. Bârlad, 57.
Bucureşti, sat, <inclus în oraşul Buhuşi, j. Bacău>; trei curături pe ~ care sunt ale lui Ciolpan, 302.
Budul, tatăl lui Ionaşco din Troeneşti, bunicul Buscăi, 398
Buhainţi (Buhaiu), pârâu <afluent al Jijiei la Dorohoi>; cumpărătură pe pârâul ~, întărită lui Fealtin Sasul, 76; satul Şendricenii, cu loc de moară, care este pe ~, în ţ. Hârlău, 241.
Buhuş hatman, martor, 220
Buhuş, vezi şi **Costantin** ~; **Dumitraşco** ~ şi **Gligori** ~.
Buiar, partea din jos a satului Blăjeri, pe Bârlad, ţ. Tecuci, se numeşte ~, 168, 280.
Bujor, amândouă părţi ale lui ~ din satul Bălăneşti, 22.
Bulaşco, tatăl Anei, bunicul lui Iachim, Toader, Anghelinei şi Mariei din Todereşti, 86.
Bunai, tatăl lui Cârstea, 213.
Bunăvestirea Fecioarei Maria, hramul m-rii Besericani, 259.
***Burdogani**, sat <ţ. Vaslui; lângă Fereşti, c. Văleni, j. Vaslui>; Bălaia, fata popii din Suholeţi din ~, 15.
Burghele, diac de Tăbălăeşti, 376.
Burlă, comis, tatăl Eremiei Drăgănesii, bunicul lui Vasilie şi al surorii sale, 58.
Burlă, tată lui Mihăilă, 61, 182.
***Burnăreşti**, sat, <ţ. Covurlui, lângă Piscul, j. Galaţi >; Athanasie, episcop de Roman împutemicit să ia dijma în ~, 80.
Buruieneşti, sat pe Siret, ţ. Roman < ~, c. Doljeşti, j. Neamţ>; o parte din ~ în disputa dintre Candachia, jupâneasa lui Goe, fost vornic, şi Apostol, fost pârcălab, 23, 277; Dumitru Pârvul vinde o parte din ~ lui Apostol, fost pârcălab, 171; Candachia anulează vânzarea lui Dumitru Pârvu, 190.
Busca, mama lui Zabulic, Erinei şi Elenei, împreună cu alţii, vinde lui Ianache postelnic partea lor din satul Medelenii în ţ. Iaşi, pe amândouă părţile Prutului, 64, 182.
Busca, fata Bogzii logofătului, nepoata Purceloaiei, vinde partea sa din Duşeşti lui Ionaşco, mare hânsar, 331.
Busca, fiica lui Ionaşco din Troeneşti, nepoata lui Budul, vinde lui Petrea Cehan partea sa, un loc de la Nedee, 398.
Busiiuc, fiul lui Simion Parpalos, frate cu popa Leahul şi Pătrăşcan, împreună cu alte persoane, vinde lui Lupu Prăjescul o parte din satul Druleşti, ţ. Roman, 345.
Buşcătenii (Buţcăteni) sat, <ţ. Boscoteni lângă Heleştieni, j. Iaşi>; întărit lui Lupul Prăjescu, 46; Pătraşco din ~, martor, 345, 409; Popo din ~, martor, 409.
Butmaş, pitar din Soleşti, martor, 388.
Buzdugan, tatăl lui Ştefan, vecin întors înapoi de călugării de la m-rea Sfântul Sava, 118.
Buzdugan, împreună cu alţi răzeşi, vinde o parte din satul Huhurezii lui Nicoară, mare vomic al Ţării de Sus, 187.

www.dacoromanica.ro

C

Cadiul, martor, 81.

Cadobişt (Cadobiştea), sat, <ţ. Cernăuţi; Coţmani, r. ~, reg. Cernăuţi, azi în Ucraina>; satul Slobodca lângă ~, 58.

Cajva, sat, ţ. Iaşi <Cajba, r. Glodeni, R.Moldova>; o bucată din ~, partea lui Mihăilă, cumpărată şi întărită lui Nicoară mare vornic, 183, 187.

Calapod, aprod din Rusi, martor, 191.

Calapod, din Stolniceani, bunicul Todosiei, 297; Efrim şi sora lui, Palaghiia, fiii Todosiei, nepoţii lui ~, 298.

Caleci, martor, 59.

Calin, martor, 287.

Calinic, tatăl lui Lazor, 115.

Calistrat, egumenul m-rii Sfântul Ilie, în judecată cu Lupan vistiernicel din Scobinţeni, pentru un iaz pe pârâul Scobenţeni şi pentru un deal care se cheamă Dealul Ţiganul, 327.

Calistrat, fiul Anei, nepot Antimiei, frate cu Vasilie şi Gavril, împreună cu alţii, vinde o parte din moşia Spătăreşti, 385.

Cameniţa, oraş în Polonia; <Kameneţ-Podolsc, Ucraina>, Ştefan Potocki, staroste de ~, 279.

Candachia, fata Măgdălinii, nepoata lui Petre Huhulea cel bătrân, vinde Gheanghii logofăt a patra parte din Frăteşti, pe Siret, ţ. Sucevei, 244.

Candachia Gligoroie, soţia lui Gligorie Buhuş din Steţcani, cumpără de la Iurăşco nepotul lui Goe, o parte din satul Cărbuneşti, ţ. Neamţ, 294.

Candachie, soţia lui Goe, fost postelnic; oamenii buni şi bătrâni îi aleg partea ei de moşie şi de cumpărătură din satul Buruieneşti, ţ. Romanului, 23; se jeluie pe Apostol, fost pârcălab, 277; vinde o parte din Martineşti, ţ. Tecuci, lui Enache postelnic pentru o datorie a lui Goia faţă de Pană vistiernic, 337.

Candachia din Bălăceni, bunica Candachiei, fata Cârstinei, străbunică Maricăi, Gherghinei, Todosiei, Radei, fiicele lui Sintilin, nepotul Nastasiei, 230.

Candachia, fata Cârstinei, nepoata Candachiei din Bălăceni, 230.

Candachia, fosta soţie a lui Bucioc vornic, în judecată cu Neagoe, fost postelnic, pentru nişte părţi din Hănţeşti, 173.

Capotă învăluie moşia lui Grecul şi a popei Mihul din satul Păşcani, 361.

Capşa din Todereşti, ţ. Cârligăturii, împreună cu alţi răzeşi, vinde o parte din satul Todereşti, ţ. Cârligăturii, 283.

Catenca Bălan, postelniciţă, se afla în posesia actului din 15 aprilie 1623, 59.

Catrina, fiica Ancăi, soră cu Deleu, Catrina şi Sofiica, nepoată lui Toaderco Chiril, vinde o parte din satul Ghereşti lui Mierea Marmure uricar, 54.

Catruşa, fiica Talocicoaiei, soţia lui Nicoriţă, 12.

Cazan, fiul Anastei, frate cu Avram, împreună cu mama şi fratele său vinde m-rii Berzunţul o moşie din satul Poieni, 36.

Cazancea, a treia parte din satul Tomeştii, ţ. Hârlău, 57.

Cazanu, tatăl Nastei, bunicul lui Avraam, 163.

Căbeşti, sat, ţ. Cernăuţi <azi în Ucraina, r. Storojineţ, reg. Cernăuţi>; o parte din ~ dată de Maria, cneaghina răposatului Vasilie Orăş, mare vornic, lui Onciul Iuraşcovici, ginerelui său, 223, 241.

Căcăcenii, sat pe Cracău, ţ. Neamţ <~, j. Neamţ>; întărit m-rii Solca, pierdut de Balica hatman pentru viclenie, 92, 94, 105, 178.

Căldăruş, bunicul lui Nicoară, feciorul Moşului, împreună cu alţi răzeşi, vinde o parte din satul Fântânele, ţ. Tecuci, lui Ianache postelnic, 5, 61, 182.

Căliman, ţigan, tatăl lui Gliba, 207.

Călina, fiica lui Ionaşco, nepoata Maicăi, strănepoată Fedulei, soră cu Ştefan, Eremeşco şi Troşca, împreună cu fraţii săi şi alţi răzeşi vinde lui Lupul, al treilea logofăt, o parte din satul Bojdăreşti, pe Răut, ţ. Sorocii, 52.

Călina, bunică Vărvarei şi lui Gligăi, 317.

Călineştii, sat, ţ. Suceava <~, c. Dărmăneşti, j. Suceava>, întărit m-rii Solca, fost al lui Vasile Stroici şi pierdut în hiclenie, 178.

www.dacoromanica.ro

Călugăr, împreună cu alții, vinde o parte din satul Hreasca, 392.
Călugăreni, Daşei din ~, martor, 386.
Călugăreni, satul m-rii Galatei din ţ. Hârlăului, 126; scutit de angherii, 273.
Cămărzan, din Câmpul lui Dragoş, mărturiseşte cum i-a ales din poruncă domnească lui Vasilie Bantăş un loc de prisacă în hotarul Grozeştilor, 47.
Cămileştii, sat, ţ. Tecuci <înglobat în m.Tecuci, j. Galaţi>, făcut danie de către Sintidlichia lui Dumitraşco Ştefan, 282.
Căpăţină, din Buziiani, martor, 66.
Cărăiman, paharnic, tatăl lui Dumitru Buhul şi al Saftii, 3.
***Cărbunești**, sat, ţ. Neamţ <lângă Goşmani, ţ. Neamţ; j. Neamţ>; o parte din ocina ~ vândută de Iuraşco, nepotul Goei, lui Gligori Buhuş, 117, 294.
Căşurelile, numele curăturii de la Pârâul Durău, lângă Ceahlău, 50.
Căzaca, cneaghina lui Trifian postelnic, vinde împreună cu cumnata sa, Rusca, lui Ianache postelnic satul Şotropenii, pe Turiia, ţ. Iaşi, pe care şi l-a cumpărat de la Căzaca, cneaghina lui Trifan postelnic, 182, 187.
Căzacu, soţul Nastasiei, ginerele Agafiei Talocicoaiei, în judecată cu Nicoriţă pentru a patra parte din satul Rogoşeşti, 12; vinde împreună cu soţia sa o parte din satul Rugăşeşti pe Siret, 58.
Căzacul, fiul lui Pătraşco, nepot lui Luca ceaşnic, fratele lui Gheorghe şi Bejan, împreună cu fraţii săi primeşte întărire pentru jumătate din satul Lăţcani, ţ. Roman, 25, 27, 30, 250.
Căzacul, ginerele Nichitei, împreună cu alţi răzeşi vinde lui Gheanghea logofăt o parte din satul Tulucești, pe Prut, aproape de Galaţi, ţ. Covurlui, 69, 77.
Câmpul lui Dragoş, <zonă între Bistriţa şi Tazlău, la nord şi la sud de Nechid, j. Neamţ>; Camărzan din ~, 47.
Câmpulung, sat <ţ. Suceava; oraşul ~, j. Suceava>; jumătate din satul ~ întărit lui Mihail Tăutul, pârcălab de Hotin, 58.
Cândeşti, sat <în câmpul lui Dragoş, ţ. Neamţ; c. ~, j. Neamţ>; bătrânii din ~ cu cei din Grozeşti aleg lui Vasilie Bantăş un loc de prisacă în hotarul Grozeştilor, 47.
Cârjeşti, sat <c. Cotnari, ~, j. Iaşi>; loc de emitere a actului, 62; Ştefan Tomşa trece pe la podul din ~ 248; o vie la ~ în pricina dintre m-rea Aron Vodă şi Ciolpan, fost spătar, 377.
Cârjoaia, pârâu <iazul Cârjoaia pe pârâul Hucul, c. Belceşti, j. Iaşi>; satul Zberenii, ce este pe pârâul ~, ţ. Hârlău, 172; Slobozia, ţ. Roman, lângă Cotnari, pe pârâul ~, 178.
Cârlig, vornic de poartă, împreună cu alţi boieri, merge să hotărnicească satul Mogăşăşti, ţ. Neamţ, 369.
Cârligăţelul (Cârligatul), baltă de peşte, din satul Rânzeştii, pe Prut, în ţ. Fălciu, întărit m-rii Aron Vodă în urma judecăţii cu cneaghina lui Mihalcea Meleştan, 16.
Cârligătura, ţinut; sate şi selişti în ~, 8, 33, 86, 92, 94, 136, 179, 208, 275, 283, 287, 321, 356.
Cârnea, tatăl lui Tohin şi Ion, 345.
Cârneceştii, sat, ţ. Suceava <c. ~, j. Suceava>, a făcut parte din ocolul Badeuţi, întărit m-rii Solca, 178.
Cârnul, poiana de la ~, parte din satul Nuoreşti, vândută împreună cu alte bunuri de către Vasile, fiul Todoscăi, nepotul lui Vasilie vătah, lui Toader Onilă, 213.
Cărpineştii, satul Dobricenii în ~, ce este în ţ. Dorohoi, 3.
Cârste, fiul Anuşcăi, vinde, în timpul lui Gaşpar Graţiani, lui Ştefan, tatăl lui Gheorghe, un loc în satul Todereşti, 352.
Cârste, popa din Armăşeni, om bun, martor, 376.
Cârstea, fiul lui Ion, nepotul lui Silion, frate cu Nechifor şi Axenia, împreună cu fraţii săi vinde lui Dumitraşco stolnic partea lor din satul Glodenii, 6.
Cârstea, arman, martor, 10.
Cârstea din Urlaţi, martor, 75.

www.dacoromanica.ro

Cârstea, urmaşul lui Ioan Căliman bătrânul, împreună cu alţii vinde lui Lupul, al treilea logofăt, satul Drăcianii pe Prut, ţ. Fălciu, 115.

Cârstea, fiul lui Mândrul, frate cu Danciul, împreună cu fratele său vinde lui Condre, mare vameş, partea lor de moşie din satul Popi, 186.

Cârstea, fost mare vornic, tatăl Schivei şi Anghelinei, socrul lui Vasilie şi Cernat, 186.

Cârstea, fiul lui Bunai, vinde lui Toader Onilă o parte din satul Micleşti, 213.

Cârstea, fost mare vornic, tatăl Mariicăi, 168, 280.

Cârstea, fiul lui Bălaci, tatăl lui Isac, bunicul Parascăi, 289.

Cârstea, om bun, martor, 303.

Cârstea, om bun, martor, 393.

Cârstea, fratele lui Poroseaci, bunic al Soriţei, fiica lui Jivală Creţei, şi al, Dumitrei, fiica lui Ionaşco, 52.

Cârstea, fiul lui Ilie bătrânul, tatăl lui Ionaşco, bunicul lui Grozav, 115.

Cârstea cel Roşu, martor, 268.

Cârstea Cocoranul, tatăl lui Gheorghie şi Isac, frate Ciurcăi, 26, 32, 79.

Cârstelei, fratele lui Dumitraşco Fulger, martor, 283.

Cârsteştii, se numea Pizdenii, 123.

Cârstian, vistiernic, martor, 45.

Cârstian Rotompan, al treilea logofăt, nepotul lui Lupul Stroici, martor, 171, 337; se învoieşte cu Evloghie, episcopul de Rădăuţi şi căpetenia m-rii Solca, în privinţa stăpânirii satului Lămăşeni, ţ. Suceava, 311, 328, 335; Mateiaş, sluga lui ~, 235; mărturie de la ~ 381; cumpără de la Dumitraşco, fiul lui Evloghie, a patra parte dintr-un heleşteu ce este pe Şumuz, lângă vatra satului Nemernicenii, 234; primeşte de la Anastasie Crimca satul Dimideanii pentru 1000 de curechi pe an, 272; dă mărturie împreună cu alţi boieri şi binecuvântează împreună cu alţi prelaţi, 45, 125.

Cârstea (Crâste), carte domnească în care se porunceşte ca ~ să să nu se amestece în moşia din Măstăcani, 323.

Cârstieneştii, sat care a făcut parte din ocolul Botoşanilor; pentru satele Iubăneşti şi ~, Evloghie, episcop de Rădăuţi şi căpetenia m-rii Solca, primeşte de la egumenul Sucevitei satul Hriceşti şi două selişti: Iazlovăţul şi Ceaplinţi, 269, 270.

Cârstina, fiica Şandrului din Copăceni, vinde Cozmei din Copăceni o curătură în Dealul Copăcenilor, 38.

Cârstina, fiica Odochiei preutesei ,vinde lui Vasilie Pilat clucer o jirebie de ocină în satul Hănţăşti, 21.

Cârstina, pârcălăboaia, face danie Todosiei, cneaghina lui Nicoară mare vornic, satul Şirăuţii, ţ. Hotin, şi două fălci de vie în Dealul Porcului, la Cotnari, pentru averea pe care i-a dat-o ca să-l scoată pe Lozinschi de la tătari, 187.

Cârstina dă împreună cu Dumitra, cneaghina lui Ciolpan, călugăr, m-rii Bisericani jumătate din satul Orbic, 302.

Cârstina, mama Candachiei, soacra lui Lupul Neghici, 230.

Cârstina (Crâstâna), preoteasa popii Fedor, nepoata popii Parţic, vinde lui Iani biv pârcălab un loc în hotarul târgului Sucevei, între hotarul Arenilor şi împotriva motohului armenesc, în ţarina mare, 288.

Ceahlău, schit ce este pe Pârâul Albu, mai sus de ~, peste Bistriţa, 50.

Ceaplinţii, selişte <lângă Arbore, j. Suceava>; călugării de la m-rea Sucevita se învoiesc cu cei de la Solca, m-rea Solca primind satul Hrenceşti şi două selişti, anume, Iazlovăţul şi Ceaplinţii, ce sunt pe apa Solca, în ţ. Suceava, şi dând m-rii Sucevita satul Iubăneştii, în ţ. Dorohoiu, şi satul Cârstiineştii, în acelaşi ţinut, 269, 270, 271.

Cefut Manole, numele de călugărului mirean al Macarie care a făcut danie m-rii Sfântul Sava o vie şi apoi s-a mutat la m-rea Galata, a vrut să ia şi dania de la

www.dacoromanica.ro

Sfântul Sava, dar n-a primit învoirea domnului, 82.
*Cegăreni, sat <lângă Tişeuţi, j. Suceava>; hotarul ~, 288.
Cehan, vezi: Costantin ~; Ionaşco ~; Petrea ~; Racoviţă ~.
Cerbul, tatăl lui Necoară, bunicul lui Chicuş, 330.
Ceremuş, pârâu <afluent al Prutului la Vascăuţi, r.Vascăuţi, reg. Cernăuţi, azi în Ucraina>; satul Miliia este pe ~, 58.
Cerchijeni, sat, ţ. Chigheci <Cercheşi, r.Cahul, R.Moldova>; Hilina, fiica popei Gligore din ~, 231.
*Cerlena Mică, sat, ţ. Dorohoi <probabil lângă Pilipăuţi, r.Hliboca, reg. Cernăuţi>; tocmeală pentru un iaz de acolo între Vasilie Vartic şi Nastasia cu Vasilie, diacul din ~, 209.
Cerlenovschi scrie actul, 25.
Cernat, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Condrea mare vameş o parte din satul Popeni, ţ. Tecuci, 186.
Cernaţi, sat care se mai cheamă Dilţigani, pe Bogdana <desfiinţat, înglobat în Cepeşti, c. Bogdăniţa, j. Vaslui>; o parte din sat este vândută de Gavril, fiul lui Toader Bălţatul, lui Dumitraşco stolnic, 6.
Cernăuţi, târg; Gavrilaş staroste de ~ 373; locul de emitere a actului, 374.
Cernăuţi, ţinut; sate în ~, 46, 58, 241, 261.
Cernea, partea ~ din satul Răfleşti vândută de Drăgan, fiul Sitei, lui Condrea, mare vameş, 186.
Cernea, tatăl lui Moişa, bunicul popii Crăciun şi al Chiranei, 162.
Cetăţuia, sat <?>, loc de emitere a actului, 70.
Ceuca, m-re; Clement, ieromonah de la ~ (1761), 206.
Ceucani, sat, ţ. Tutova <probabil Ciocani, j. Vaslui>, cumpărat de Nicoară, mare vornic, de la Necoară, fost spătar, 183.
Chicoşea, sat pe Sohului, ţ. Covurlui <probabil lângă Corni, c. ~, j. Galaţi>, cumpărat de Ianache postelnic de la Maxin ş.a., 182.
Chicuş, nepotul Cerbului, tatăl lui Danu, împreună cu alţi răzeşi vinde lui Apostol şi lui Sima trei pământuri la viişoara Voicului în satul Cofeşti, 330.
Chigheci, ţinut; sate în ~, 28, 182.
Chilia, fiica lui Hreanciul, mama lui Gavril, Todosie şi a Mariei, 19, 20.
Chilsiia din Iucşeni, mama lui Dumitraşco şi a Paraschivei, împreună vând lui Apostol pârcălab o parte de moşie din satul Hârleşti, 179.
Chindia, fiica Candachiei, nepoata lui Petrea pârcălabul, mama Ileanei şi Mariei, 230.
Chirana primeşte carte de despărţenie de la mitropolit, 73.
Chirana, fiica lui Ieremia Veasel, împreună cu alţi răzeşi vinde lui Lupul, al treilea logofăt, o parte din satul Drăcianii, pe Prut, ţ. Fălciu, 115.
Chiriana, fiica lui Moişa, soră cu popa Crăciun, nepoata lui Cernea, împreună cu fratele său, vinde în timpul lui Ştefan Tomşa o parte din satul Fiţingheşti lui Voico logofăt, 162.
Chirilă din Romăneşti, martor, 238, 352.
Chirilă, fiul lui Toader Capreş, nepotul Anei bătrâna, tatăl lui Simion, 115.
Chirilă, fiul Uliancăi, fratele lui Drăgan şi al Dronţei, împreună vând popii Gligorie din Dămieneşti o parte din satul Dămieneşti, 233.
Chirilă, jumătate de jirebie din satul Onceşti, cumpărată de Simion Mălai de la soţia lui ~, 392.
Chirilă, dascăl, martor, 400.
Chirilă, tatăl Nedelei 65.
Chiriţă Dumitrachi Paleolog, postelnic, soţul Mariei, 278.
Chisar vinde lui Nicula Bălan, fost căpitan de la Gălaţi, o parte din satul Şendreni, 393.
Cihan cel bătrân, martor, 101.
Ciocârlan, popa din Războieni, martor, 401.
*Ciocârlianii, sat, ţ. Tecuci, pe Gerul <j. Galaţi>; nepoţii lui Smârcea vând lui Ianache postelnic o parte din ~, 182.
Ciocârlie, pitărel din Fereşti, martor, 398.
Ciochină, împreună cu alţi răzeşi, vinde în, timpul lui Ieremia Moghilă lui Cârstea

www.dacoromanica.ro

vornic o parte din satul Blăjeri, 168, 280.
Ciofei, tatăl lui Ursu ţigan, 206.
Ciofreştii, sat <lângă Piscu, j. Galaţi>, jumătate din ~ întărit m-rii Berzunţul, 206.
Ciogolea, popă, tatăl lui Maxin, bunic lui Nechifor, 115.
Ciogolea, martor, 285.
Ciogolea, vezi **Ignat ~**.
Ciolpan, călugăr; Dumitra, cneaghina lui ~, 302.
Ciolpan, vezi **Dumitraşco ~**, **Gligorie ~**, **Pătraşco ~**.
***Ciorăni**, sat <lângă Epureni, j. Vaslui>; Vasilie împreună cu fraţii săi vinde lui Dumitraşco Butea o parte din satul ~, 66.
Ciorăşti, sat <~, j. Ungheni, R. Moldova>; Văsiu din ~, martor, 101.
Ciorneiu, tatăl lui Vasileuţă din Pătrăneşti, bunic lui Todir, 59.
Ciorsacii, sat, ţ. Suceava, pe Şomuzul Mare <~, j. Suceava>, întărit m-rii Solca, 179; dat lui Duca stolnic să se hrănească în timpul vieţii, 348.
Ciortariia, sat, ţ. Cernăuţi <azi în Ucraina, r. Vijniţa, reg. Cernăuţi>; o parte din satul ~ întărită lui Mihail Tăutul pârcălab, 58.
Cirţiu, nepoţii lui ~, împreună cu alţi răzeşi, vând lui Ianache postelnic o parte din satul Cucuiaţii, ţ. Iaşi, 182.
Ciul? tatăl lui Gavril, 364.
Ciumărtan, din Ionăşeşti, ţ. Bârladului, nepotul lui Ivan, împreună cu alţii, dă dă lui Dumitraşco Ştefan, mare vornic, acel sat pentru o moarte de om care s-a făcut acolo, 89.
Ciumală, martor, 246.
Ciupeşti, sat <înglobat în Stolniceni-Prăjescu, j. Iaşi>; Vasilie din ~, martor, 312.
***Ciurăni**, sat <lângă Epureni, j. Vaslui>; o parte din ~ vândută de Nedelea, fata Chirilii, lui Dumitraşco Buţii şi lui Gheorghe, 65.
Ciurca, sora lui Cârstea Cocoreanul, vinde împreună cu alţi răzeşi părţile lor din Cocoreni şi Loeşti, ţ. Hârlău, lui Nicoară, mare vornic, 24, 32, 79.
Ciutca, sat, ţ. Cernăuţi <azi în Ucraina, reg Cernăuţi>, întărit lui Lupul Prăjescu ca ocină şi dedină, 46.
Clement, ieromonahul m-rii Ceuca, în 1761 iunie 8, traduce actul, 206.
Clim, popă, tătuşul lui Machidon, scrie actul, 386.
Climent, ţigan, împreună cu casa lui în pricina dintre Lupul Prăjescul şi fetele lui Mândău, 110.
Clin, o jirebie în împărţeala dintre Dumitraşco şi Vasilie, 313.
Clişcăuţii, sat, ţ. Hotin <inclus în Ostriţa, c. ~, r.Hliboca, reg. Cernăuţi>; fost sat domnesc, întărit lui Tudori, pârcălab de Hotin, pentru dreaptă şi credincioasă slujbă, 266.
Clocot, tatăl lui Toma, bunicul lui Ion, 115.
Cobăceni, sat <probabil Copăceni, j. Bălţi; R.Moldova>; Gheorghe din ~, martor 48.
Cobâle, satul Gâdinţii pe ~, 3.
Cocorenii, sat, ţ. Hârlău <~, j. Botoşani>, vândut de nepoţii lui Roman Cocoreanul lui Nicoară, mare vornic, şi apoi de către acesta lui Vasilie Neagoie, 24, 32, 79; condica documentelor ~ şi Loeşti, 55.
Cocoşescul cel Bătrân, partea lui ~ vândută de Gligori, 371.
Codreni, hotarul ~ în hotarnica satului Băloşeni, 341.
***Cofeşti**, sat pe apa Putnei <ţ. Putna; lângă Putna, c. Boloteşti, j. Vrancea>; trei pământuri în ~, cumpărate de Sima şi Apostol, 330, 332; vândute m-rii Neamţ, 333.
Cogeşti, sat <ţ. Cârligătura; c. Cogeasca, j. Iaşi>; Simion din ~, martor, 352.
Cojocea scrie actul, 99, 235, 351.
Colici, fiul lui ~, martor, 75.
***Colţeşti**, sat <ţ. Neamţ; lângă Racova, j. Bacău>; călugării de la m-rea Tazlău se plâng domnului că Bucioc, fost mare vornic în zilele lui Constantin Moghilă, a alipit a parte din satul ~ la satul său, Şerbeşti, 157.

www.dacoromanica.ro

Comăneşti, sat <c. ~, j. Vaslui>; părţi din ~ vândute lui Dumitraşco Buţii, 65, 66.
Comăneşti, sat <ţ. Suceava; ~, c. Botoşana, j. Suceava>, împreună cu alte moşii este împărţit între Nacul şi alţii, 113.
Conceşti, sat <probabil ţ. Dorohoi; c. ~, j. Botoşani>; Gliga Roşca din ~, 204.
Condrea (Conde), mare vameş, soţul Sofroniei, martor, 60; cumpără o parte din satul Tomceşti de la fiicele lui Eremia Tălabă, 72; cumpără de la Nicoară Moţoc o ocină la Şişcăuţi, 112; i se întăresc mai multe părţi de sate, 186; cumpără de la Prodan diac o jumătate din satul Vasileu, 263; cumpără de la Ilie şi sora lui o parte din satul Iujdeleni, ţ. Covurlui, şi o parte din Hurtici, 268.
Conde, pârcălab de Hotin, martor în Sfatul domnesc, 182, 183, 187, 222, III fals.
Condea, fiul lui Lupul Neghici şi al Candachiei, împreună cu părinţii şi fraţii săi vinde lui Stratulat Dobrenschi partea lor din Bălăceni, 230.
Condea Bucium, mare vornic, a cumpărat o moşie pe care a vândut-o în timpul lui Ştefan Tomşa pentru o slujbă, în urma căreia a rămas cu nişte bani dator, 93.
Condre, nepot Danciului, împreună cu fraţii săi vinde lui Pană vistier nişte părţi din Mogoşăşti, 369.
Condre din Hârliceşti, martor, 369.
Condrea, fiul Maicăi, chizeş lui Nicoară, dă o parte de ocină din Fereşti lui Petru Cehan pentru un cal furat, 14, 20.
Condrea din Tifeşti, martor, 75.
Condrea, tatăl lui Stratilat, 115.
Condrea, mare medelnicer, 272.
Condrea, pâhărnicel, ginerele lui Vasilie, împarte cu rudele sale satul Preuteşti, pe Şomuz, în ţ. Sucevei, 281.
Condrea, vistiernicel din Ţibucani, primeşte poruncă domnească să meargă să oprească pâinea de la o moară şi să stabilească zi ca să stea în faţa domnului Neculachi, mare stolnic, şi Petre din Strâmbi, 151.
Condrea, tatăl lui Tiron Petrea, 228.
Condrea, tatăl lui Miron Negrea, 229.
Constantin se îndatorează să întoarcă vânzarea lui Lupaşcu către Popovici, 132.
Constantin Canta adevereşte la 20 septembrie 1820 traducerea lui Pavel Debrici, 302.
Constantin Cantacuzino, mare paharnic, martor în Sfatul domnesc, 240, 266, 335.
Constantin Leondari, sulger, adevereşte traducerea actului, 93, 234.
Constantin Moghilă, voievod, domn al Ţării Moldovei (1607-1611), vine din Polonia şi face război pe Jijia în 1612, 18, 35, 49, 53, 67, 105, 134, 144, 177, 178, 181, 305; Ianache postelnic a avut o datorie la Iurco logofăt în timpul lui ~, 182; acte de la ~, 148, 157, 176, 223, 226, 241, 305.
Contăş, mare stolnic, semnează, 220.
Copaceşti, sat <ţ. Adjud; ~, j. Bacău>; Cozma din ~ cumpără nişte părţi de ocină din Uricheşti de la Lazăr şi Cozma Stan, 38.
Corcodel din Goreşti, martor, 41, 43.
Corjăuţii, sat, ţ. Hotin <Corjeuţi, r. Edineţ, R. Moldova>, cumpărat de Nicoară mare vornic de la Laliţchi, 183.
Corlăteşti, sat <inclus în Brăeşti, j. Suceava>, o parte din ~ în pricina dintre Toader din Hreasca şi rudele sale cu Niculachi, mare stolnic, şi fiii lui Boul, fost vistiernic, 225, 226.
Cornea, tatăl lui Ignat, Istratie şi al Măgdălinei, 182.
Cornea, chemat în judecată de egumenul de la m-rea Sf. Ilie pentru un iaz, 327.
Cornescul, o jirebie din ~ în împărţeala dintre Dumitraşco şi Vasile, 313.
Corpaciu face mărturie hotarnică, 252.
Cortiş, om bun şi bătrân, martor, 369.
Coschiţa, împreună cu alte rude ale sale, vinde o parte din satul Cucuiaţii, ţ. Iaşi, lui Ianache postelnic 182.
Coşescul cumpără de la Ionaşco partea acestuia din Ivăneşti, 360.
Coşeşti, sat <~, j. Vaslui>, locul de emitere a actului, 360.
Cosma, spătar, hotarnic, 93.
Costache, martor, 59.

www.dacoromanica.ro

Costachi, mare comis, martor în Sfatul domnesc, 26, 49; martor împreună cu alţi mari boieri dă act, 47.
Costachi, diac din Şendreşti, împreună cu alţi răzeşi vinde un vad de moară la gârla Putnei de Jos, în satul Purceleşti, ţ. Putna, 183.
Costachi, fiul Lelei din Glodeni, frate cu Severian, Cozma, Iona, Măriica şi Loghina, împreună cu rudele sale mai primeşte 20 de taleri de la Apostol, fost pârcălab, pentru partea din satul Glodeni vândută mai înainte de Lelea şi Gligorie, 315.
Costachi, fratele Lelei din Glodeni, primeşte împreună cu părinţii Lelei 80 de taleri pentru partea din satul Glodeni pe care au vândut-o lui Apostol, fost pârcălab, 315.
Costanda, fiica Gherlii lui Pătraşco, soră cu Gligorii, nepoată lui Drăguşan, vinde nişte părţi din satul Hânţeşti lui Coste Bucioc, 21, 173.
Costandin, împreună cu alţii, vinde satul Fântânele lui Ianache postelnic, 5.
Costandin, fiul lui Lupul Neghici şi al Candachiei, frate cu Condea, Todosiia, Aftenia, Nacul, Nechifor, împreună cu rudele sale vinde lui Strătulat Dobrenschi partea lor din Bălăceşti, 230.
Costandin din Vlădeşti, martor, 297.
Costandin din Dorneşti, martor, 369.
Costandin Polimaz scrie o copie în condica m-rii Bărboiu la 14 octombrie 1796, 23, 78, 166, 171, 190, 277.
Costandin Stârce, împreună cu alte rude, în judecată cu călugării de la m-rea Sfântul Ilie, 97.
Costăneştii, satul Dragomăneştii este hotărnicit dinspre ~, I fals.
Costantin, fiul lui Tudor, neguţător, martor, 69.
Costantin, frate cu Isac şi Avghinia, nepot lui Murgoci vornic, împreună cu Stanca Murgucioaia şi cu fraţii săi dăruie partea lor de moştenire şi cumpărătură din satul Păuleşti lui Semion Gheuca, fost mare comis, 75, 176.
Costantin, îi revine o cupă de argint, 81.
Costantin, diiac, martor, 81; scrie actul, 179.
Costantin căruia, în urma împărţelii între, fraţi, îi revin nişte părţi de sat din Comăneşti, 113.
Costantin, a cărui parte de bătrân din satul Punteşeni a rămas nevândută, 182.
Costantin vinde partea sa din Gereni lui Condrea, mare vameş 186.
Costantin, fiul Măgdălinei, împreună cu Boţia, fiul Pribei, vinde lui Todica o parte din Şurineşti, 192.
Costantin, fiul lui Petrea Cehan, cumpără o parte din satul Dumbrăveni, 299, 300.
Costantin, cămăraş, cumpără de la Tufă, Iona şi Părasca o parte din Şendreni, 303; cumpără de la Nicula Bălan, fost căpitan de Galaţi, o parte din Şendreni, 393.
Costantin, din Poiană, frate cu Mihăilă, Samson, Avram, Ioana, Marica şi Tecla, împreună cu fraţii săi vinde o parte din satul Poiană pe Tazlău lui Dumitraşco Ştefan, 307.
Costantin, vistiernic din Vlădeşti, martor, 312.
Costantin, cămăraş, 354.
Costantin, diaconul din Dobreşti, scrie actul, 358.
Costantin din Roşiori, martor, 376.
Costantin, fiul lui Cehan, cumpără de la Banol, fiul Gligorcei din Prigorceni, o parte de ocină din Fereşti, 400; face schimb cu Bogza călugărul, pentru un armăsar bun, ia un loc de prisacă „unde a murit Vreameş ţiganul", 401.
Costantin, fiul Măgdălinei, preoteasa din Pereni, frate cu Vasile, împreună cu rudele sale dă lui Dumitraşco diacul o parte din satul Pereni, pe Turie, ţ. Iaşi, pentru un cal căzut într-o groapă, 191.
Costantin Adam din Vlădeşti, martor, 370.
Costantin Bârlibaş din Copăceşti, martor, 38.
Costantin Buhuş, fiul Todosii, 131.
Costantin Celebi, pârcălab de Neamţ, martor în Sfatul domnesc, 182, 183, 187, 222.
Costantin Ciul, jirebia lui ~ împărţită între Dumitraşco şi Vasilie, 313.
Coste, fiul Anghelinei, frate cu Gavrilaş pitar şi Nastasia, împreună cu fraţii săi,

www.dacoromanica.ro

vinde o parte din satul Rusii lui Lupul logofăt, 175.
Coste, fiul lui Nasture şi al Agafiei, frate cu Ticea, împreună cu sora lui vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Cucuiaţii, ţ. Iaşi, 182.
Coste, fiul Vrâncenesei, vinde lui Dumitraşco Şeptelici o parte de vie în Dealul Domnesc la Cotnari, 276.
Coste din Jigoreni, tatăl lui Vasilie, 364.
Coste Bucioc, fost mare vornic; o parte din satul Hănţeşti, ţ. Suceava, ajunsă la Onul de la ~, 21; Candachia, fosta soţie a lui ~, 173; călugării de la m-rea Tazlău se plâng domnului că ~, fost mare vornic în zilele lui Constantin Moghilă, a alipit a parte din satul Colţeşti la satul său, Şerbeşti, 157; mărturie de la mai mulţi boieri printre care şi ~, 297.
Coste Burlă, tatăl lui Boreaciu, I fals.
Coste Jadovan, martor, 373
Costea din Todereşti, martor, 388.
Costea din Jigoreni tatăl lui Vasilie, 403
Costeni, Gheorghie din ~, fost vornic, 302
Costeştii, sat cu mori pe Siret <~, j. Botoşani>, fost ascultător de ocolul Botoşanilor, dăruit m-rii Solca, 178.
Costin, fiul Honicei, partea lui ~ cumpărată de Misailă cu fraţii, 10.
Costin, uricele cerute de la ~ sunt la Nicoară, fost mare vornic, 63.
Costin scrie actul, 84.
Costin, o casă a lui ~ în Cărbuneşti vândută de Iuraşco lui Gligori Buhuş, 117, 294.
Costin, aprod, primeşte carte domnească pentru a strânge vecinii m-rii Galata şi a-i aduce înapoi la satele m-rii, 141.
Costin, soţul Dochiţei, împreună cu soţia sa dă lui Capşea pitar o parte din satul Stroieşti, 165.
Costin, tatăl lui Nicoară Barza, bunicul lui Simion, 182.
Costin, soţul Păscălinei, împreună cu soţia sa, se judecă pentru un heleşteu la Rusi, 265.
Costin, postelnic martor, 272, 285.
Costin, diac din Gocimani, martor, 294.
Costin din Podu Lăloaie, martor, 327.
Costin din Pireni, martor, 391.
Costin din Huşi, martor, 400.
Costin, împreună cu alţi răzeşi, vinde o parte din satul Boţeşti, 408.
Costin Boghiul, fost şoltuz în târgul Hârlău, 188.
Cotnari, târg <ţ. Hârlău; s~, c. ~, j. Iaşi>, vii la ~ 44, 97; Dealul Asinului, 97, 194; Dealul Domnesc, 58, 276; Dealul Laslău, 44, 58, 91, 396; Dealul Episcopului, 103; Dealul Ţambricul, 105; Dealul Porcului, 187; dealul Ploscu 223, 241; Fealtin Sas din ~ şi loc de emitere a actului, 76; sate foste ascultătoare de ocolul târgului ~, 125; satul Slobozia, ţ. Roman, lângă ~, 178; şoltuzul şi 12 pârgari din ~, 248; pârcălabi de ~, 254.
Coţuşea, bunicul lui Nicoară ş.a., 5, 61, 182.
Covurlui, ţinut; sate în ~, 48, 69, 77, 182, 186, 228, 229, 268, 407.
Cozac, martor, 374.
Cozma, medelnicer, tatăl lui Toader Bălţatul, bunicul lui Gavril, 6.
Cozma din Maxineşti, martor, 23, 171, 345.
Cozma din Copăceni, cumpără o parte din satul Uricheşti, 38.
Cozma, tatăl Ifdoghiei, 68.
Cozma, fiul lui Toma, vinde lui Grigorii o parte din satul Rusii, 175.
Cozma, fiul Lelei din Glodeni, frate cu Severian, Cozma, Iona, Măriica şi Loghina, împreună cu rudele sale mai primeşte 20 de taleri de la Apostol, fost pârcălab, pentru partea din satul Glodeni vândută mai înainte de Lelea şi Gligorie, 315
Cozma, spătar, martor, I fals.
Cozma Ponici, tatăl Fedorcei, bunicul lui Ionaşco Pilărescu, strămoş Nastasiei, Grozavei, lui Vasilie, Gligorie, 58.
Cozma Stan din Uricheşti vinde o curătură pe locul Uricheştilor lui Cozma din Copăceşti, 38.
Cozma Străvoe, nepotul lui Milici, vinde lui Mogâldea biv pitar o parte din satul Micleşti, ţ. Orheiului, 74.
Cozman Popei are o datorie la Machidon Hirevce din Fedcăuţi, 386.

www.dacoromanica.ro

Cr ..., partea lui ~ din Săcuiani vândută lui Eremia Vărnava diac şi fraţilor săi, 34.
Cracalie, martor, 179.
Cracău, pârâu <afluent al Bistriţei la Zăneşti, j. Bacău>; satul Căcăcenii, pe ~, ţ. Neamţ, 92.
Craiu Drulescu, stăpân în Druleşti, ţ. Roman, nepoţii şi strănepoţii lui vând lui Lupu Prăjescul o parte din satul Druleşti, 336.
Crainiceaştii, sat, ţ. Sucevii <c. Grăniceşti, j. Suceava>, în pricina dintre m-rea Solca şi m-rea Sucevita, 279.
Crăciun, fiul lui Silion, tatăl lui Gligorie, 6.
Crăciun, fratele lui Toma Barta şi Dumitru, împreună cu alţi răzeşi vinde o parte din satul Crăhăneşti, 40, 42.
Crăciun, tatăl lui Stavăr, fost pârcălab, 61, 182.
Crăciun, ginerele lui Necula pârcălab, martor, 69.
Crăciun, tatăl lui Gavril Nemiş, bunicul lui Rusul, al Anesiei şi al Maricăi, 164.
Crăciun, fost stolnic, martor, 236.
Crăciun, vătavul de copii al hatmanului, martor, 287.
Crăciun, din târgul Iaşi, martor, 287.
Crăciun Găozu, hotnog, martor, 86.
Crăciun Popovici, martor, 231.
Crăciun Tiucă, tatăl lui Mirea, bunicul lui Andrei, 77.
Crăciunu, popă, fiul Moişei, nepotul Cernii, frate cu Chiriana, împreună cu sora sa, vinde în timpul lui Ştefan Tomşa o parte din satul Fiţinghesti, 162.
***Crăhăneşti**, sat pe Prut, ţ. Fălciu <lângă Cârja, j. Vaslui>; Toma Barta ş.a. vând lui Ionaşco Vrabie o parte din satul ~, partea a fost luată de la Benea pentru o moarte de om, 40; Dumitru ş.a. vând lui Ionaşco Vrabie o parte din ~ , 41; Dumitru, fiul Toporoaiei, îl ia de suflet pe Ionaşco Vrabie, dându-i partea sa din ~, 42; zapis de la Ştefan Tomşa prin care se întăresc lui Ionaşco Vrabie toate părţile din ~, 43; popa Ştefan din ~ semnează, 66.
Crăieşti, <probabil ţ. Vaslui; ~, j. Iaşi>; diaconul din ~, martor, 292.
Crăieştii, neam din satul Şurineşti; o parte ~ din satul ~ vândută de Toader, fiul lui Şarpe Todicăi de acolo, 193.
Crăotă, vecin din satul Stolniceni, partea lui este vândută de Efrim şi Palaghia lui Nicoară Prăjescul, fost vistiernic, 298.
Crăstinici, sat <probabil lângă s.Dimitrie Cantemir, c. Dimitrie Cantemir, j. Vaslui>; Inosie din ~, martor, 20.
Creaţa, fiica lui Sava Borotco, nepoata Soriţei, fiica lui Jivală, împreună cu mătuşa ei, vinde lui Lupul, al treilea logofăt, o parte din satul Macicăuţi, ţ. Orhei, 52.
Creţeni, sat pe pârâul Tutova, ţ. Tutova <în Perieni, c. Perieni, j. Vaslui>; Toader din ~ vinde lui Nicoară, mare vornic de Ţara de Sus, o parte din satul ~ pe pârâul Tutova, 170.
Creţul, vistiernicel, martor, 327.
Creţul, tatăl Axiniei, 336.
Criceşti, sat <ţ. Vaslui; c. Micleşti, j. Vaslui>; Gavril, fiul lui Ştefan din ~, 15.
Criste, tatăl lui Gheorghe, 114.
Criveşti, sat <ţ. Roman; ~, c. Strunga, j. Iaşi>; o parte din ~, Vasilie Banul şi rudele sale o fac schimb cu Dumitraşco Buhuş, 295.
Crupenschi, din neamul Buculeieştilor se trage neamul ~, 57; Acta c. ~, 329.
Cuciur Mic, sat <azi în Ucraina, r.Zastavna, reg. Cernăuţi>; o parte din ~ este cumpărată de Mihail Tăutul pârcălab de la Ionaşco, fiul lui Stroici logofăt, 58.
Cucuiaţii, sat, ţ. Iaşi; <~, r.Râşcani, R.Moldova>; o parte din ~ este cumpărată de Ianache postelnic de la Coste şi de la sora lui Ticea, 182.
Ciudin Maftei, cupeţ, martor, 89.
Cudreşti, sat <ţ. Cârligătura; înglobat în Bălţaţi, c. ~, j. Iaşi>; Ionaşco, aprod ot ~, martor, 249; Ilea, vistiernicel din ~, martor, 249, 327.
Cujbă, mare armaş, martor, 115.
Cujbă, vornic de poartă, împreună cu alţi boieri dă zapis de mărturie, 204; martor, 337.
Culmea Boului, loc de hotar la o branişte pe râul Bistriţa a m-rii Bisericani, 259.

www.dacoromanica.ro

Culmea Piciorul Ungurului, loc de hotar la o branişte pe râul Bistriţa a m-rii Bisericani, 259.
Culmea Simei, loc de hotar la o branişte pe râul Bistriţa a m-rii Bisericani, 259.
Ciulpan, fost spătar, chemat la judecată într-o cauză cu m-rea Aron Vodă, 377.
Cura, ţigan, tatăl lui Dumitraşco, 206.
Curătura lui Ciolpan, loc la Orbic <j. Bacău>, întărită şi hotărnicită călugărilor de la m-rea Besericani, 302.
Curătura lui Rabca, loc la Orbic; <j. Bacău> se află lângă Curătura lui Ciolpan, 302.
Curt Celebi, pârcălab de Roman, martor în Sfatul domnesc, 49; mare paharnic, martor în Sfatul domnesc, 182, 183, 187, 222, III fals.
Curţeşti, selişte cu mori în ţ. Vaslui <Curseşti, j. Vaslui>, care aparţine m-rii Galata, primeşte scutire domnească, 142.
Cusiţie, prisaca lui Nechifor a fost deasupra ~, 299.

D

Dabija (Eustratie Dabija), domn al Ţării Moldovei (1661-1664), act de la ~, 205, 320.
Damaschin, popă, scrie actul, 391.
Danciul din Homiţa, martor, 165.
Danciul, fiul Maricăi, vinde lui Simion Gheuca, mare spătar, o parte din satul Băcani, 176.
Danciul, fiul lui Mândrul, frate cu Cârstea, vinde lui Condrea, mare vameş, o parte din satul Popi, de la gura Gerului, 186.
Danciul, cojocarul, frate cu Ihnat, împreună cu alte rude de-ale sale vinde lui Apostol şi Simei nişte pământuri din Cofeşti, 330.
Danciul din Mogoşeşti, bunicul lui Zaharie, Irimie, Simion, Condre şi al Tudorei, 369.
Danciul Pardo, bunicul lui Macsâm, fiul lui Andriica Creţul, şi al lui Gavril, Ştefan şi Bejan, fiii Măriii, 369.
Danciul Tomăscul, tatăl Drăganei, bunicul lui Simion Oţăl, 57.
Daniil, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic satul Gligeni, ţ. Soroca, 182.
Danil, pârgar din Baia, martor, 365
Dani, tatăl lui Larion, 64, 182
Danilache, uricar, scrie actul, 188
Danovici scrie actul, 363
Danu, fiul lui Chicuş, împreună cu alţi răzeşi, vinde nişte pământuri din Cofeşti, 330
Danul, nepoţii şi strănepoţii lui ~ vând o parte din satul Ruptura, 57
Daşa, vătăman de Călugăreni, martor, 386
Datan, în formula de blestem, 16, 18, 222, III fals.
David, tatăl Mirceanei, 236
David, comişel din Hoiuseşti, martor, 327.
David din Zaluceni, 341.
David, tatăl lui Ştefan, bunicul lui Popa, 236.
David Druc, ginerele Nichita, partea lui este întărită lui Alivan diacul, 353.
Dăvidescul, o parte din ~ cumpărată de Nicoară mare vornic de la Popa şi fiul său, 236.
David, tatăl lui Ştefan, bunicul lui Lazăr, 236.
Dămeneasa, soţia lui Dămian vistiernic, împreună cu sora sa stau în faţa Divanului, 225; dă mărturie, 226.
Dămian, fiul Mariei, fratele lui Toader şi Nicoară, împreună cu fraţii săi şi cu Ionaşco Căcărază, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Medeleni, ţ. Iaşi, 64, 182.
Dămian, fost vistiernic, frate cu Sofroneasa, face zapis călugărilor de la m-rea Secu pentru satul Ruşciori, 240, 225; soţia lui ~, 225, 226.
Dămieneştii, sat <ţ. Roman; ~, j. Bacău>, o parte din ~ este vândută de Maria şi fraţii ei lui Lupul, al doilea logofăt, 175; o parte din ~ vândută de Ulianca şi fiii ei vărului său, popa Gligorie; Larion Vechiul şi Ionaşco din ~, 233; Gligorie, popă din ~, martor, 315.
Dămiian din Ionăşeşti, împreună cu alţi răzeşi de acolo dă satul Ionăşeşti lui Dumitraşco Ştefan, mare vornic, pentru un om mort găsit acolo, 89.
Dămiian din Scânteie, martor, 192.
Dămiian din Hârliceşti, martor, 369.

www.dacoromanica.ro

Dămiineasa, mama lui Ştefan, 383
Dănăilă din Florinteşti, martor, 224.
Dănceni, sat <probabil lângă Şendreni, j. Galaţi>; Ţapu din ~, martor, 303.
Dăneşti, sat, pe Prut, ţ. Iaşi <azi probabil Sculeni, r.Făleşti>; Ionaşcu, fiul Anghelinii, nepot lui Solomon, vinde lui Ionaşco Ghenghea, fost mare logofăt, o parte din ~, 334.
Dănceşti, sat <probabil lângă Tăcuta, j. Vaslui>; Pătraşco din ~, martor, 192.
Dărăban, fiul lui Horga, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Gheanghea, mare logofăt, o parte din Ghiduşeni, 77
Dărmăneşti, sat <pe Suceava, ţ. Suceava; ~, j. Suceava>; o parte din ~ împărţită între Nacul, Dociul, fost păharnic, Pătraşco şi Toderaşco, 113; Gherman din ~, 259.
Dealul Asinului, vii în ~, 97, 194; v. şi **Cotnari**.
Dealul Boul, izvor care curge din ~, 259.
Dealul Copaceştilor, o curătură în ~ vândută de Cârstina Cozmei din Copăceşti, 38.
Dealul Domnesc, vii în ~, 58, 276; v. şi **Cotnari**.
Dealul Dric, vii la ~ în Huşi, 56.
Dealul Episcopului, vii în ~, 58; v. şi **Cotnari**.
Dealul Hârlăului, vii în ~, 58.
Dealul Iepurelui, vii la ~, în târgul Iaşi, 82.
Dealul Laslău, vii la ~, 44, 58, 396; v. şi **Cotnari**.
Dealul Ploscu, vii la ~, 223, 241; v. şi **Cotnari**.
Dealul Porcului, vii la ~, 187; v. şi **Cotnari**.
Dealul Ţiganul, <deal la Scobenţeni, ţ. Cârligătura j. Iaşi>, în pricina dintre m-rea Sfântul Ilie şi Lupan vistiernicel, 327.
Dealul Vasluiului, punct de hotar, 18.
Dealul Episcopului, vii la ~, 103; v. şi **Cotnari**.
Dediul, vătav, martor, 86.
Deguţul, martor, 59.
Dealeu, aprod, martor, 87; cumpără o moşie în Spătăreşti, 262; cumpără de la Solomiia ocină în satul Spătăreşti, 365, 385.
Dealeu din Spătăreşti cumpără două jirebii din Antăleşti, 235.
Deleiu, frate cu Ştefan, se tocmeşte cu acesta, 384.
Deleu, fiul Ancăi, frate cu Catrina şi Sofiica, împreună cu surorile sale vinde lui Mierea Marmure uricar o parte din Gherești, 54.
Deleu, soţul Măricăi, fiica lui Ionuţ, împreună cu soţia sa vinde lui Gheorghe nişte locuri din satul Selişte, pe Şomuzul Puturos, 308.
Demideanii, sat, ţ. Dorohoi <Stroici, j. Botoşani>, dat lui Cârstian, al treilea logofăt, de către Anastasie Crimca în schimbul a 1000 de curechi anual, 272.
Deresca, sat <probabil Dersca, ţ. Suceava; ~, j. Botoşani>; Moisei şi fiul său din ~, martori, 113.
Despot vodă (Iacob Heraclide Despot), domn al Ţării Moldovei (1561-1563), act de la ~, 163.
Deviceni (Divicea), sat <pe Tutova, ţ. Tutova; lângă Poliţeni, azi Vadurile, j. Vaslui>; jumătate din satul ~ lăsată zălog de Nicoară, Todosiei, soţia lui Nicoară, mare vornic, 108; o parte din ~ cumpărată de Nicoară, mare vornic, de la Nicoară spătar, 183.
Diaconul,din Crăieşti, martor, 292.
Dieneşti (Dieneţ), sat <pe afluentul ~ al Siretului, j. Bacău>; m-re la ~, 93; Tămaş a tocmit ca toate cele trei fiice să aibă a stăpâni împreună ocina lor la ~, 306.
Dilţiganii, <ţ. Tutova; inclus în Cernaţi, j. Vaslui>; satul Cernaţi pe Bogdana se cheamă ~, 6.
Dimitrie, căpitan, a luat, împreună cu Tofana, de la Ieremia Moghilă 300 de galbeni ungureşti, 264.
Dimitra, fiica Anei, nepoata lui Dragoş Rotompan, mama lui Gavril Bălici, Lupul, Vasilii, Gheorghii şi a Ethencăi 107
Dimitrul, pârcălab de Neamţ, martor în Sfatul domnesc, 57.
Dinga, tatăl lui Iurga, 5, 61, 182.
Dinga, fost postelnic, dăruieşte m-rii Berzunţul nişte sălaşe de ţigani, 206; tatăl Saftei, 207.

www.dacoromanica.ro

Dingan, păhămicel din Oteşti, ţ. Adjud, cumpără o parte din satul Oteşti, 289.
Dinganii, sat <ţ. Neamţ; inclus în Zăneşti, j. Bacău> al m-rii Tazlău, primeşte scutiri de la domn, 31.
Dobra, tatăl lui Dumitraşco Ciutacul, 182.
Dobrencheşti, martor, 113.
Dobrenchi, uricar, scrie acte, 165, 199, 206, 214, 240, 259, 263.
Dobreni, sat; <pe Almaşi, ţ. Neamţ; c~, j. Neamţ>; Enache, diacon din ~, 358.
Dobricenii, sat în Cărpineşti, ţ. Dorohoi <Dobărceni, j. Botoşani>, întărit lui Dumitru Buhuş şi soţiei sale, Safta, 3.
Dobromir, fiul lui Bărcar, martor, 69.
Dobroslăveşti, sat pe Bârlad <~, j. Vaslui>, o parte din ~ vândută de Ştefan Fortos lui Petrea Cehan, 398.
Dobruleşti sat, <pe Moldova; inclus în Cristeşti, j. Iaşi>; Gheorghe Borşu din ~, martor, 297, 312.
Dobruşa, pârâu <afluent al Răutului la Sărăteni, r.Teleneşti, R.Moldova>; satul Vlădeni pe ~, 104.
Doca, comis, martor, 400.
Dochia, fiica popii Ion din Ţutcani, i se întăreşte stăpânirea pe partea ei din satul Ţutcani 96.
Dochiţa, fiica Maricăi, mama lui Pătraşco, împreună cu fiul ei şi alţi răzeşi vinde lui Gheorghe, fost mare spătar, o parte din satul Aldeşti, ţ. Neamţ, 51.
Dochiţa, soţia lui Costin, pentru o datorie, împreună cu soţul său, a dat lui Capşea pitar o parte din satul Stroeşti, 165.
Dociul, fost paharnic, împarte nişte moşii cu Nacul, Pătraşco şi Toderaşco, 113.
Docolina, Ionaşco, croitorul din ~, martor, 231.
Dodolina, fiica lui Toader şetrarul, împreună cu tatăl şi fraţii ei cumpără jumătate din satul Vlăşineţi, pe Prut, ţ. Iaşi, 60.
Dolheşti, sat <pe Crasna, ţ. Fălciu; ~, j. Iaşi>; o parte din satul ~ cumpărată de Ionaşco Cehan, vomic de gloată, de la Măriica Stângăcioaie, fiica lui Posmag, 101; popa Pintilii din ~, martor, 23.
Dolheşti (Doljeşti), sat <pe Almaşi, ţ. Neamţ; inclus în Dobreni, j. Neamţ>; Gheorghie Boţul din ~, martor, 394, 395.
Dolheşti, sat <probabil pe Şomuzul Mare, ţ. Suceava; ~, j. Suceava>; Gheorghie diac din ~, 7.
Domira, mama lui Vasilie, 48.
Done din Mormorăni, martor, 292, 293.
Dorneşti, sat <ţ. Neamţ; ~, j. Bacău>; Todosia cneaghina lui Stavăr, şi alţii vând lui Gheorghe spătar şi soţiei sale Nastasia o parte din satul ~, 51; Toader din ~, martor, 369.
Dorohoi, târg <ţ. ~; m.~, j. Botoşani>; satul Iubăneşti, fost în ocolul târgului ~, 178; satul Măgura, fost în ocolul târgului ~, 187; satul Şendriceni, ţ. Hârlău, fost în ocolul târgului ~ 58, 223; bucate pierdute la ~, 205.
Dorohoi, ţinut; sate în ~, 3, 92, 94, 178, 187, 200, 269, 270, 272, 341.
Dosca, împreună cu sora ei, vinde lui Lupul, al treilea logofăt, o parte din satul Macicăuţi, 52.
Dosoftei, mitropolit, semnează, 220.
Dracea, vezi **Iuraşco ~**.
Dracea, vomic, martor, 272.
Dragolea, ţigancă întărită lui Nicoară, mare vomic, 183.
Draga, soţia lui Ihnat din Băcani, fiica lui Stancul de acolo, împreună cu soţul ei vinde lui Semion Gheuca, mare spătar, o parte din satul Băcani, 176, 247.
Dragomirna, m-re <ţ. Suceava; c. s. Mitocu Dragomimei, m. Suceava>, cu hramul Pogorârea Sfântului Duh; Stroici, ctitor la ~, 272.
Dragoş, împreună cu alţi răzeşi, vinde Zamfirei o parte din seliştea Iapa, 1.
Dragoş Copaci, tatăl Sascăi, bunicul lui Lazăr, 38.
Dragoş Rotompan, tatăl Anesiei, bunicul lui Dimitrii, străbunic lui Gavril Bălici, Lupul, Vasilii, Gheorghii şi Ethencăi, 106.
***Drăcianii**, sat pe Prut, ţ. Fălciului, o parte din ~ cumpărată de Lupul, al treilea logofăt, 115.
Drăgăilă, fiul lui Nicoară din Iucşeşti, martor, 315.

www.dacoromanica.ro

Drăgălina, soacra lui Pilat, lasă zălog parte din moşia Hânţeşti la Bucioc vornic, 173.
Drăgan din Stroeşti ia zălog de la Gheorghe, 7; fratele Pietrei din Târgul Neamţ, 37.
Drăgan, mare armaş, i se întăreşte satul Briţcani, ţ. Chigheci, 28.
Drăgan, tatăl lui Ionaşco, 52.
Drăgan, Nicoară, mare vornic, mărturiseşte că actele nu sunt la ~, 63.
Drăgan, împreună cu Efrim şi Albul, cumpără o parte din Zmiiani, de la Gligore şi Sofronia, 143.
Drăgan, fiul Sitei din Rafleşti, vinde lui Condrea, mare vameş, o parte din Răfleşti, 186.
Drăgan, fiul Uliancăi, frate cu Chirilă şi Dronţa, vând împreună o parte din satul Dămieneşti lui Gligorie preot, 233.
Drăgan, partea lui ~ aleasă din Blăjari, 286.
Drăgan, vecin din satul Stolniceni, 298.
Drăgan, martor, 384.
Drăgan, tatăl Urâtei, 392.
Drăgan scrie actul, I fals.
Drăgan Tăutul, pârcălab de Hotin, martor în Sfatul domnesc, 16, 18, 21, 46, 52-54 (29, 45, 51 ?).
Drăgana, nepoţii ~ vând lui Ionaşco Ghenghea o parte din satul Tomeşti, 57.
Drăgănel, jumătate din jirebia lui ~ împărţită între Dumitraşco şi Vasilie, 313.
Drăgăneşti sat, ţ. Suceava <~, j. Suceava>, fost domnesc, ascultător de ocolul Badeuţilor, făcut danie m-rii Solca, 178; în pricina dintre călugării m-rilor Suceviţa şi Solca, 279.
Drăgeşti, sat <ţ. Roman; c. Dămieneşti, j. Bacău>; Istratie din ~, martor, 233.
Drăghici Sălăgeanul, pitărel, martor, 281, 314, 319.
Drăgoiu Urechi semnează, 323.
Drăgomăneşti, sat dinspre Costăneşti; Vasile Neagoe primeşte porunca să ia seama pentru o moară de acolo, I fals.
Drăgomireşti, sat pe Prut <desfiinţat, înglobat în Păltiniş, c. Păltiniş, j. Botoşani>, o parte din ~ întărită lui Stratilat Borăleanu, uricar, 55.
Drăgulea, tatăl lui Păntilii, bunicul lui Mihăilă din Poiană, al lui Sămion, Costantin, Avram şi al Ioanei, Măricăi şi Teclei, 307.
Drăguş din Mărceşti, ţ. Tecuci, martor, 48.
Drăguş, străbunic lui Maxin, 115.
Drăguş, popă, fratele Eremiei pârcălabului, vinde împreună cu soţia pârcălabului nişte locuri, lui Simeon Bărtilă, 342; împreună cu Măriica se pârăşte cu Arsenie logofătul pentru satul Potlogeni, 355.
Drăguşan, diac, scrie actul, 10; martor, 86; împreună cu alţi răzeşi se jeluie domnului pentru hotarul satului Gemenii, 290; îl pârăşte pe Dumitraşco diac pentru o casă din Todereşti, ţ. Cârligăturii, 321.
Drăguşan, moşul lui Gligorii şi Costandei, 21.
Drăguşan, din Lăpuşna, martor, 389.
Drăguşani, sat unde loveşte Bârlăzelul în gura Bârlăzelului, 293.
***Drăguşănii,** sat Şuşmăneşti, care acum se numeşte ~, în ţ. Covurlui; <probabil j. Galaţi>, cumpărat de Ianache postelnic de la Fodor şi alţi răzeşi de acolo, 182.
Drăguşeştii, sat <probabil ~, c. ~, j. Suceava>, mai sus de târgul Siretului, cumpărat de Mihail Tăutul de la Vasilie şi sora lui, 59.
Drăguţul din Grozeşti, martor, 47.
Dronţa, fiica lui Onciul, vinde lui Toader Onilă o parte din satul Micleşti, 213.
Dronţa, fiica Ulianei, împreună cu mama şi fraţii săi, vinde o parte din satul Dămieneşti preotului Gligorie, 233.
Drulea, tatăl lui Mihaşco şi Lupe, strănepoţii săi vând lui Lupu Prăjescul o parte din satul Druleşti, ţ. Roman, 345, 409.
Druleşti, sat <ţ. Roman; lângă Buruieneşti, j. Neamţ>; Ionaşco din ~, martor, 23; Pănteleiu vinde împreună cu alte persoane, lui Lupu Prăjescul o parte din satul ~, 336.
Druţă, soţul Mariei de la Botoşani, o vie a lui ~ este la Dealul Hârlăului, 58.
Dubăvăţul, sat, ţ. Cernăuţi <azi în Ucraina, Dubăuţi, r.Coţmani>, ocină şi dedină întărită lui Lupul Prăjescul, 46.

www.dacoromanica.ro

Duca, mare stolnic, soţul Zlatei, martor în Sfatul domnesc, 26, 45, 49; dăruie m-rii Solca mai multe bunuri, 348.
Duca, comis, dă împreună cu Savul pârcălabul lui Gheanghea, mare logofăt, o parte din satele Lăleşti şi Stoicani, 70.
Duca, fost uşar, în judecată cu Lupul, al doilea logofăt, şi fiii lui Lupul Prăjescu pentru satul Boziani, 144; în judecată cu Solomie, jupâneasa lui Vorontar, comis, şi cu fiii ei, pentru satul Negriteştii, ţ. Neamţ, 145; este dăruit cu satul Teşeuţii care a făcut parte din ocolul târgului Suceava, 174.
Duca, fost comis, se plânge pe călăraşii târgului Fălciu pentru o baltă, 215.
Duma, căpitan, martor, 86.
Duma, împreună cu alţi răzeşi vinde lui Cârstea vornic o parte din satul Popeni, ţ. Tecuci, 186.
***Dumbrăveni**, sat <pe Bistriţa, ţ. Neamţ; c. ~, j. Bacău>; Ionaşco vinde lui Costantin, fiul lui Petre Cehan, o parte din satul ~, 299; Toader din ~, tatăl lui Ionaşco, 299, 300; Gavril din ~, martor, 369.
Dumenii, sat pe Jijia, ţ. Dorohoi <~, j. Botoşani>, întărit m-rii Solca, 178.
Dumitra, fiica lui Ionaşco, nepoata lui Jivală, împreună cu alţi răzeşi vinde o parte din satul Macicăuţi lui Lupul, al treilea logofăt, 52.
Dumitra, cneaghina lui Ciolpan, călugăr, 302.
Dumitra, sora lui Grosul, Gligorie, a Dumitriei, Crâstânei, Mariei preoteasa şi Ioanei, împreună cu alţi răzeşi vinde lui Dumitraşco Ştefan o parte din satul Poiana pe Tazlău, ţ. Trotuş, 307.
Dumitrachi, mare vistiernic, martor în Sfatul domnesc, 26, 49, 91.
Dumitraşco Dănici, martor, 358.
Dumitraşco, diac din Popeşti, martor, 117.
Dumitraşco, pentru un cal de-al său, căzut în groapă, primeşte o parte din satul Pereni, ţ. Iaşi, 191.
Dumitraşco, împreună cu Dumitraşco, se jeluie pe jupâneasa lui Beldiman, 4.
Dumitraşco, fost stolnic, cumpără de la Melentiana şi Gligorie o parte din satul Glodeni, 6.
Dumitraşco, fiul lui Toader, frate cu Enache şi Dodolina, împreună cumpără de la călugării m-rii Sfântul Sava din Iaşi o parte din satul Vlăşineşti pe Prut, în ţ. Iaşului, 60.
Dumitraşco din Ilişeşti, martor, 113.
Dumitraşco este pârât de Mălaiul din Hreasca pentru un heleşteu care îi îneacă morile, 169.
Dumitraşco, fiul Chilsiei din Iucşeşti, frate cu Paraschiva, vând împreună o parte din satul Hârleşti, 179.
Dumitraşco, ţigan, fiul lui Cura, întărit m-rii Berzunţul, 206.
Dumitraşco, vornic, martor, 211.
Dumitraşco, fiul lui Nădăbaico vornic, frate cu Ursul, li se întăreşte satul Târgoveţi, pe apa Putnei, cumpărătura tatălui lor, 214.
Dumitraşco, martor, 233.
Dumitraşco, fiul lui Evloghie, vinde o parte din heleşteul de lângă vatra satului Nemerniceni, 234.
Dumitraşco, fiul lui Vasilie Crăiescul, împreună cu tatăl şi fraţii săi vinde lui Tudori, pârcălab de Hotin, o parte din satul Unguraşi, 266.
Dumitraşco împarte cu Vasilie 17 jirebii la Hreasca, 313.
Dumitraşco, căpitan, cumpără de la Ionaşco o parte din satul Vârtop, 358.
Dumitraşco, fiul Solomiei, împreună cu mama lui vinde o parte de jirebie din satul Spătăreşti lui Deleu aprod, 385.
Dumitraşco, fiul Anei, vinde lui Semion Mălai o parte din satul Hreasca 392.
Dumitraşco din Onceşti, martor, 401.
Dumitraşco Boldor, zapis care se află la ~, 81.
Dumitraşco Buhuş, soţul Nastasiei, frate cu Safta, fiica lui Cărăiman paharnic, martor, 27, 39, 291, 396; face schimb de moşii cu verii lui, 295; primeşte întărire pe mai multe sate, 3.
Dumitraşco Buţii cumpără împreună cu Gheorghie nişte părţi din satele Ciurăni şi Comăneşti de la Nedelea, 65; cumpără părţi din satele Ciorăni şi Comăneşti de la Vasilie ş.a., 66.

www.dacoromanica.ro

Dumitraşco Cămărzan, dă Hilinei zece lei, bani buni, şi ia ca zălog o parte din moşia acesteia din Orgoieşti, 231.
Dumitraşco Chiriac, soţul Zamfirei, 1.
Dumitraşco Ciolpan, martor, 27.
Dumitraşco Ciutacul, fiul Dobrei, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Ciocârlani, ţ. Tecuci, 182.
Dumitraşco Dănici din Vârtop, martor, 358.
Dumitraşco Fulger, diac, cumpără nişte case din satul Todereşti, ţ. Cârligătura, 86, 287; scrie actul, 283; se judecă cu Drăguşan diac pentru partea lui Marco din Todereşti, 321; ia curtenia de la Gheorghie cu toată partea din satul Todereşti, 189, 238, 352.
Dumitraşco Gheoca, stolnic, martor, 236; cumpără de la Focea o parte din moşia Greci, 343.
Dumitraşco Mălai, semnătură din sec. XVII, 392.
Dumitraşco Mătieşescul, martor şi semnatar, 24, 79; fost vomic, împreună cu alţi boieri, dă mărturie, 78.
Dumitraşco Mihul, 223, 241; vinde împreună cu Dumitru Ponici lui Balica hatman o parte din satul Volcineţi, 346.
Dumitraşco Pătraşcov, martor, 11.
Dumitraşco Rotompan, vomic, martor, 272.
Dumitraşco Seachil, soţul Nastasiei, împarte cu fraţii săi moşiile lor, 131; tatăl lui Neculai, 99.
Dumitraşco Şeptelici, în pricină cu Sturza diac şi Sava Pepelea pentru o parte din Slăvniceni, 256, 276; martor, 272.
Dumitraşco Silioan, martor, 358.
Dumitraşco Şoldan, martor, 381.
Dumitraşcu Şoldan, mare vomic, 97.
Dumitraşco Ştefan, mare vornic de Ţara de Jos şi apoi mare logofăt, împreună cu alţi boieri dă mărturie, 24, 166, 204, 226, 311, 405; mărturiseşte de îndatorirea lui Costantin, 132; martor, 337; plăteşte de perire capul lui Vasilie 48; primeşte danie locul de dugheni cu tot cu dugheni de la Bilăiasa, 78; cumpără de la Vasile Gavrincea ş.a. satul Ionăşeşti, 89; cumpără o parte din satul Poiana, ţ. Trotuş, de la Grosul ş.a., 307; primeşte danie de la Anghelina, fata lui Toader Jora, o parte din Măciucaşii de Jos, 326; atâmă pecetea domnească, 176, 178, 176, 177, 181, 186, 222, 240, 266, 335; mare vomic, martor în Sfatul domnesc, 16, 18, 21, 26, 29, 45, 46, 49, 51-54, 57, 58, 91, 105; învaţă ca mare vornic şi mare logofăt 62, 82, 134, 140, 146-150, 155-158, 162, 165, 170, 171-173, 175, 177, 182-184, 189, 196, 199, 200, 206, 208, 213, 214, 219, 237, 241, 246, 247, 250, 251, 256, 259, 261, 263, 265, 267, 274, 276, 277, 280, 281, 288, 289, 294, 295, 297, 301, 305, 306, 308, 310, 319, 321, 329, 336, 339, 340, 343, 347, 350, 359, 363, 368, 383, 385, 387, 395, 396, 403, 406, 407, III fals.
Dumitraşco Telegă, martor, 75.
Dumitraşcu, fiul lui Pătraşco logofăt, în judecată cu Gherghiţă călugărul, 194.
Dumitraşcu Pârvul vinde lui Apostol satul Buruieneşti, pe Siret, ţ. Romanului, 277.
Dumitru, diac, scrie actul, 13, 16, 18, 21, 46, 52, 71, 91, 122, 126, 127, 176, 177, 181, 187, 195, 196, 198, 200, 208, 329, 340, 343; martor, 24, 27; fiii lui ~, diacul, 107.
Dumitru, pârcălab de Neamţ, martor în Sfatul domnesc, 29, 51, 52, 54, 58.
Dumitru, fratele lui Toma Barta şi Crăciun, împreună cu alţi răzeşi vinde lui Ionaşco Vrabie o parte din satul Crăhăneşti, 40.
Dumimtru, fiul Toporoaiei, fratele Sorei, împreună cu sora lui şi Toader vinde o parte din satul Crăhăneşti lui Ionaşco Vrabie, 41-43.
Dumitru, fiul lui Alexa, martor, 69.
Dumitru din Răspopi, împreună cu alţi săteni în judecată cu Gligor din Răspopi, 84.
Dumitru, cămănar, scrie actul, 86.
Dumitru, tatăl lui Ulea, vecin fugit, 118.
Dumitru, fiul lui Ionaşco Barzica, împreună cu alţi răzeşi vinde lui Ianache postelnic satul Punteşti, ţ. Tutova, 182.

www.dacoromanica.ro

Dumitru, ţigan, împreună cu soţia şi copiii săi este întărit lui Nicoară, mare vornic, 183.
Dumitru, partea lui ~ din satul Popi cumpărată de Condrea, mare vameş, 186.
Dumitru, vornic, martor, 211.
Dumitru cumpără de la soacra sa, Candachia, o parte din satul Frăteşti, ţ. Sucevii, 244.
Dumitru, diac din Plopeşti, martor, 294.
Dumitru, fiul lui Petrea Ungur, fost pârcălab, împreună cu alţi răzeşi face schimb cu Dumitru Buhuş o parte din satul Găneşti, 295.
Dumitru, fratele lui Lucoci şi Vasile, 295.
Dumitru, fratele lui Toader Grecu, cumpără împreună cu fratele său de la Mihai şi Gavril o parte din satul Poiana Mănăstirii, 364.
Dumitru, fratele lui Moldovan, martor, 391.
Dumitru din Făureşti, fratele lui Toader Greculeţ, împreună cu fratele său şi-a cumpărat un loc de fânaţ în Poiana Mănăstirii, 403.
Dumitru, tatăl lui Nicoară, fiul lui Irimia, 336.
Dumitru, vătav, I fals.
Dumitru Bozum vinde lui Simion Mălai o parte de casă din Hreasca, 392.
Dumitru Burnar din Măjeşti, martor, 192.
Dumitru Erhan, tatăl lui Nicoară, 14.
Dumitru Goia, fost postelnic, jupâneasa răsposatului ~, 201.
Dumitru Lihul, împreună cu alţi răzeşi vinde o parte din satul Volcineţ lui Isac Balica, 305.
Dumitru Pârvul, din Buruieneşti, vinde o parte din satul Buruieneşti lui Apostol, fost pârcălab, 171.
Dumitru Ponici, împreună cu alţi răzeşi, vinde o parte din satul Volcineţ lui Isac Balica, 305, 346.
Dumitru Ponici, cel bătrân, dă mărturie, 12.
Dumitru Purcel, fiul lui Purcel postelnic, cumpără de la nepoata sa, Loghina, o parte din Duşeşti, 388; vinde lui Pană vistiernic o parte din Duşeşti, 389, 390.
Dumitru Scu..., vornic, primeşte plata capetelor pentru o faptă rea, 289.
Dumitru Soraci, martor, 101.
Dumitru Talabă, tatăl lui Iosip şi al surorilor lui, Urâta şi Antemia, 186.
Dumnezeu, în invocaţia divină, formule de blestem, 6, 13, 16, 18, 20, 21, 25, 26, 29, 30, 31-34, 43, 45, 46, 49-54, 56-58, 62, 64, 67, 71, 72, 74-77, 80, 82, 84, 86, 87, 90, 91, 92, 94, 96, 99, 100-102, 104, 109, 119, 121, 122, 124, 125, 126, 127, 131, 134, 136, 140, 141, 144, 146, 147, 148, 149, 150, 153-158, 161, 163, 164, 165, 166, 168, 170, 172, 176-178, 181, 183, 187, 190, 195, 196, 198, 200, 206-208, 213, 222, 234, 237, 240, 241, 248, 248, 250, 259, 261, 263, 266, 267, 269, 276, 279, 280, 281, 289, 294, 295, 297, 298, 301, 305, 306, 308, 310, 316, 318, 319, 321, 327, 328, 329, 335, 339, 343, 346, 347, 350, 363, 368, 381, 385, 390, 392, 395, 396, 398, 403, 406, 407, 410.
Duşeşti, sat <pe Vaslui; probabil lângă Codăeşti şi Movila lui Burcel, j. Vaslui>; Busca, fata lui Bogza logofăt, vinde o parte din satul ~ lui Ionaşco, mare hânsar, 331; Loghina, fata lui Bogza, vinde lui Dumitru Purcel partea sa din ~, 388; Ionaşco, mare hânsar, şi Dumitru Purcel vând lui Pană vistiernic părţile lor din ~, 390; Ionaşco, hânsarul din ~, 389.
Dutceştii, neam din Şurineşti; Costantin şi Boţia vând lui Todica din Şurineşti o parte din ~, 192.

E

Efrim, popă, martor, 101.
Efrim, împreună cu alţi răzeşi, cumpără de la Gligorie şi Sofronia o parte din Zmiiani, 143.
Efrim din Şerboteşti, fiul Nastei, nepotul lui Huru, fost vornic, dă de pomană lui Necula Gheorma o parte din satul Bănileşti, 166.
Efrim, ţigan, danie lui Nicoară, mare vornic, de la Ştefan Tomşa, 183.
Efrim, fiul Todosiei, fratele Palaghiei, nepoţii lui Calapod, vând lui Nicoară Prăjescul o parte din satul Stolniceni, 298.

www.dacoromanica.ro

Efrin, averea lui Drăgan a rămas după moartea lui în mâinile fiastrului ~, 37.
Eftemie, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Gligeni, ţ. Soroca, 182.
Elan, pârâu <afluent al Prutului la Vădeni, j. Galaţi>, 16, 40, 41, 43.
Elena, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Medeleni, ţ. Iaşi, 182.
Elena, mama Todorei, 115.
Enache, fiul lui Toader şetrarul, frate cu Dumitraşco şi Dodolina, împreună cu tatăl şi fraţii săi cumpără o parte din satul Vlăşineşti, pe Prut, ţ. Iaşi, 60.
Enache, polcovnic, traduce în sec. XVIII actul, 158.
Enachi Banul pleacă în timpul lui Ştefan Tomşa la Ţarigrad, 198.
Enachie din Singureni, ţ. Orhei, martor, 48.
Enachie, diacon, martor, 358.
Enachie Goian, negustor, martor, 89.
Ene, pârcălab de Roman, martor în Sfatul domnesc, 176, 177, 178, 181.
Epifani, martor, I fals.
Epure, fiul lui Epure cel bătrân, tatăl lui Şărban, 5.
Epure din Lăţcani, martor, 23.
Epure (Şărban), nepotul lui Epure cel bătrân, 61; vezi **Şărban**.
Epure cel bătrân, tatăl lui Epure, bunicul lui Şărban, 5, 61.
Eremeşco, fratele lui Ştefan, împreună cu alţi răzeşi vinde lui Lupul logofăt o parte din satul Băjdăreşti, ţ. Sorocii, 52.
Eremia, soţul Porumbiţei, 381.
Eremia, fost pârcălab, soţul Maricăi, frate cu popa Drăguş, 212, 342, 355.
Eremia Drăgăneasii, tatăl lui Vasile şi al surorii acestuia, 58.
Eremiia din Ionăşeşti, ţ. Bârlad, împreună cu alţi răzeşi vinde lui Dumitraşco Ştefan, mare vornic, o parte din satul Ionăşeşti, 89.
Eremiia, împreună cu alţi răzeşi, vinde o parte din satul Şuşmăneşti, ţ. Covurlui, lui Ianache postelnic, 182.
Eremiia din Boureni, martor, 252.
Eremiia, Arpaş, martor, 10.
Eremia Murguleţ face schimb de moşii cu călugării de la m-rea Solca, 261.
Eremia Stâncescul, împreună cu Ionichie, vinde lui Zadul o parte din satul Antăleşti, 87, 146.
Eremia Tălabă, tatăl Maricăi şi Tudorei, 72, 186.
Erhan, tatăl lui Nicoară, 20.
Erimia Agărăci din Popeşti, ţ. Fălciu, împreună cu alţi răzeşi în judecată cu Bălan ş.a., 22.
Erimia din Potlogeni, jupâneasa lui ~, 382.
Eremia Vărnava, diac, fiul lui Vărnava, frate cu Iuraşco, Sora şi Axinia, primeşte întărire împreună cu fraţii săi pentru satul Săcuiani, ţ. Neamţ, 34.
Erimiica, tatăl lui Lupul din Suceava, 223, 241.
Erina, soră cu Tudora şi Nechifor, împreună cu fraţii săi vinde lui Boul vistiernic şi soţiei acestuia o parte din satul Răteşti, 39.
Erina, fiica lui Petrea spătar, soră cu Nastasia, împreună cu sora sa vinde Păscălinei Iacomiasa o parte din satul Rusii Goei, 100.
Erina, fiica lui Beghil, împreună cu fraţii săi şi alţi răzeşi vinde lui Lupul, al treilea logofăt, o parte din satul Drăcianii, ţ. Fălciu, 115.
Erina, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Medeleni, ţ. Iaşi, 182.
Erina, fiica Loghinei, împreună cu mama şi cu fraţii ei vinde o curătură m-rii Pângăraţi, 378.
Erina, fiica lui Onciul, vinde o parte din satul Hânţeşti lui Simion Mălai, 392.
Erina, partea ~ din Zmiiani vândută lui Mierea Marmure, 54.
Erina, mama Maricăi, 182.
Erina Birtocoaie, mama lui Toma Birtoc şi a lui Matei aprod, 51.
Eţcoaie, ţigancă, lăsată să fie a Vărvarei, 212.
Ethenca, fiica lui Gavril Bălici, împreună cu fraţii ei vinde lui Mierea Marmure o parte din satul Bojieni, 106.
Eugen Gh. Reus-Mârza, colonel, transcrie actul, 27.

www.dacoromanica.ro

Evloghie, episcopul de Rădăuți, martor la diferite tocmeli, 26, 91, 105, 113, 184, 237, 272, 279, 348; face schimb de moșii cu Eremia Murguleț, 261; face schimb de moșii cu m-rea Sucevița 270, 271; se învoiește cu Cârstian logofăt, 311, 328, 335; căpetenie a mănăstirii Solca, 328.

F

Farchie, vornic de poartă, dă mărturie, 160, 204.
Fădor, tatăl Ancăi, 64.
Fădora, soția lui Onichie, vinde o parte din Antălești lui Zadul, 87, 146.
Fădorca, mama lui Ionașco Pilărescul, bunica lui Vasilie, Gligorie și a Grozavei, 58.
Fălciu, târg <ț. ~; s.~, c. ~, j. Vaslui>; în jos la ~, 160; călărașii târgului ~, 215; iezerului Luciul îi vine gârla până în sus de târgul ~, 348.
Fălciu, ținut; sate în ~, 11, 16, 22, 115, 127, 182, 195, 198.
Fărâmă, Dragoș și Iancul, nepoți de fii ai lui ~, 1.
Fărăoani, sat, ț. Bacău, întărit m-rii Solca, 26, 45.
Fâstâci, sat <pe Stemnic; Fâstâci, j. Vaslui>; Bogza, fiul Buscăi, vinde o parte din satul Fâstâci lui Petrea Cehan, 398.
Fătul, stolnicel, hotarnic, 152.
Fătu, unchi lui Pătrașco și soției lui, Marica, niște unelte de la ~ au rămas la Pătrașco și Marica, 81.
Fătul, tatăl lui Bălan și Lepădat, 5, 61, 182.
Fătul, nepotul lui Moș Bășmag, împreună cu alți răzeși vinde Maricăi o parte din satul Blăjari, ț. Tecuci, 168, 280.
Fătul din Știborani, martor, 402.
***Făurești**, sat <lângă Jigoreni, j. Vaslui> Toader Grecu din ~, 364; Dumitru din ~, 403.
Fântâna, sat, ț. Tecuci, <inclus în Matca, j. Galați>; Ianache postelnic cumpără niște părți din satul ~, 5, 182; Stavăr, fost pârcălab, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul ~, 61.
Fântâna lui Rădușcă, punct de hotar în satul Șchei, 150.
Fântânele, loc de hotar la Ceahlău, 50.
Fântâneni, Sima din ~, 236.
Fântâni, Condrea, mare vameș, cumpără niște părți din Gereni de la ~, 186.
Fedcouți, sat, <probabil Fetești pe Drabiște, r. Edineț, R.Moldova>; Machidon Hirevce din ~, 386.
Fedor, tatăl Annei, 182.
Fedor, popă, soțul Cârstânei, 288.
Fedula, strănepoții ~ vând o parte din satul Bojdărești, ț. Soroca, lui Lupul, al treilea logofăt, 52.
Feleștii, sat <ț. Neamț; inclus în Brănișteni, j. Neamț>; în urma împărțelii cu frații săi, lui Dumitrașco Seachil împreună cu soția sa le revine satul ~, 131.
Feltin, sas din Cotnari, i se întăresc o moară și o povarnă, ce sunt pe pârâul Buhainților, 76; gazda lui Radu Mihnea, primește confirmare pe un loc de heleșteu și de moară, 197
Ferești, sat <pe Racova; c. Laza, j. Vaslui>; Condrea din ~ dă toată partea sa din ~ pentru că a fost chezeș lui Nicoară, fiul lui Erhan, 16, 20; Vasilie, Berbece și Marco hânsar din ~, martori, 15, 17, 19, 20, 257, 398; Banol, fiul Gligorcei, vinde lui Petrea Cehan o parte din satul ~, 400.
Filip Pațea, tatăl lui Toader, 182.
***Fiținghești**, sat <probabil lângă Ivănești, j. Vrancea>; Lupul, fost spătar, cumpără o parte din ~ de la Ghedeon, fiul lui Voico logofăt, 161, 162.
Floarea din Florințești, mama Maricăi, 224.
Flori din Todorești, împreună cu fiii ei, vinde lui Manole o parte din satul Todorești, 283.
Florințești, sat <inclus în Hirova, j. Vaslui>; Măriica, fata Florii din ~, vinde lui Vasilie partea ei din ~, 224.
Florița, martor, 10.
Florița, fiica lui Anghel, soră cu Anca, împreună cu sora ei vinde m-rii Solca o parte din satul Radomirești, ț. Neamț, 13.
Focșea, martor, 385.

www.dacoromanica.ro

Focşea din Stroieşti, fratele lui Albul, 118.
Fodor, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui, Ianache postelnic un sat din Şuşmăneşti, care acum se numeşte Drăguşănii, în ţ. Covurlui, 182.
Frăcea, martor, 101.
Frăsina, fiica lui Vicol, vinde lui Dumitraşco Fulger satul Todereşti, ţ. Cârligătura, 86.
Frăsina vinde, împreună cu Mălina, părţile lor de moşie din satul Albeşti, ţ. Vaslui, Petricăi, fost armaş, 367.
Frăteşti, Candachia, fata Măgdălinii, vinde Gheanghii logofăt o parte din ~, pe Siret, ţ. Sucevei 244.
Frăţiia, tatăl lui Vasilie, 398.
Frăţiian, tatăl Doscăi şi al surorii lui partea ei, ~ din Macicăuţi cumpărată de Lupul, al treilea logofăt, 52.
Frăţiian, tatăl Tudosiei şi Agafiei, 274.
Frăţiian, tatăl lui Tatul, 303.
Frăţiian, fiul lui ~ vinde o parte din satul Şăndreni, 354.
Frăţilă, nepotul lui Smârcea, împreună cu alţi răzeşi vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Ciocârlianii, ţ. Tecuci, 182.
Fremul din Dăncesti, martor, 192.
Frim, fiul Maricăi, fratele lui Albul, 54.
Fuiul, ţigan, cu casa lui în pricina dintre fetele lui Măndău, nepotul Bazgăi armaşului, cu Lupul Prăjescul, 110.
Fundătură, <> Ignat cu Antonia vând lui Todir, fiul lui Vasâleuţi din Pătrăneşti, partea lor din vatra satului Mânzaţi, ţ. Tutovei, în ~, 59.
Fundătură, 50 de pământuri în ~, măsurate de hotarnici în Glodeni, 315.
Furteşti, sat, ţ. Fălciu, pe Prut <lângă Vertişoaia, c. ~, j. Vaslui>; Ianache postelnic cumpără de la Movilă şi de la fratele lui, Nicoară fost spătar, fiii lui Lazăr pitar, o parte din ~, 182.

G

Gavrilcea, martor, 262.
Gaftona, soţia popii Bechea, mama Nastasiei, 369.
Gaftona Ciocârlioaie vinde lui Toader şi fraţilor săi o parte din satul Corlătenii, 225.
Galata, m-re, v. **Iaşi** târg.
Galaţi, târg <m.~, j. ~>; satul Tulucesti, aproape de ~, 69, 77, 357; Necula, pârcălab de ~, şoltuzul şi 12 pârgari, martori, locul de emitere a actului, 69; Necula Bălan, căpitan de ~, 354, 393; mărturie de la şoltuz şi 12 pârgari de ~, 407.
Galbeni, sat, ţ. Neamţ <c. Filipeşti, j. Bacău>; Toma Birtoc şi fratele lui, Matei aprod, vând lui Gheorghe, fost mare spătar, o parte din ~, 51.
Galga soltan a mers cu tătarii în Polonia, 263.
Ganea din Ionăşeşti, împreună cu alţi răzeşi de acolo, vinde lui Dumitraşco Ştefan, mare vornic, o parte din satul ~, 89.
Ganea, tatăl lui Iosip, 64, 182.
Gaşpar Graţiani, voievod, domn al Ţării Moldovei (1619-1620), acte de la ~, 32, 51, 67, 124, 144, 145, 183, 187, 223, 238, 327, 352; acte pierdute în zilele lui ~, când Galga soltan a mers cu tătarii în Polonia, 263.
Gavriil, preot, rânduit drept egumen al m-rii a lui Aaron vodă, 237.
Gavril, paharnic, grec, martor, 393.
Gavril, fiul lui Toader Bălţatul, vinde lui Dumitraşco stolnic o parte din satul Cernaţi, care se cheamă Dilţigani, pe Bogdana, 6.
Gavril, fiul lui Ştefan din Cricesti, împreună cu alţi răzeşi vinde lui Petrea Cehan o parte din satul Prigorceni, 15.
Gavril, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Petrea Cehan o parte din satul Romăneşti, 19, 20.
Gavril din Marişeşti, martor, 83.
Gavril, fiul lui Petre Uclot, frate cu Balan, Simion, Tudora şi Nastasie, împreună cu fraţii săi şi cu nepotul său, vinde Maricăi, fiica Nastasiei, o parte din satul Săcăleni, 107.
Gavril din Hirtăşti, face nişte cumpărături, 111.
Gavril, martor, semnează, 113.

www.dacoromanica.ro

Gavril, fiul lui Clocot, împreună cu alţi răzeşi vinde lui Lupul, al treilea logofăt, o parte din satul Drăcianii pe Prut, ţ. Fălciu, 115.

Gavril, fiul lui Beghiul, împreună cu alţi răzeşi vinde lui Lupul, al treilea logofăt, o parte din satul Drăcianii pe Prut, ţ. Fălciu, 115.

Gavril, fiul lui Gliga Roşca, frate cu Gherasim Roşca, Petrea şi Marica, împreună cu fraţii săi vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Larioneşti pe Nistru, ţ. Soroca, 204.

Gavril, ţigan, fiul Eţcoaiei, 212.

Gavril de Bârgăiani, fiul lui Sava Cucul, frate cu Antemia, partea lui şi a surorii lui din satul Ungurași a fost vândută lui Tudor pârcălab, 266.

Gavril, logofăt, tatăl Singlitichiei, 282.

Gavril, împreună cu alţi răzeşi, în judecată cu Calistrat egumenul de la m-rea Sfântul Ilie, 327.

Gavril, fiul lui Ciul?, împreună cu Mihai din Jigoreni a vândut nişte delniţe de făn cu locul lor din Poiana Mănăstire lui Toader Grecul şi fratelui său, Dumitru, 364, 403.

Gavril, fiul Mariei, frate cu Ştefan şi Bejan, vinde împreună cu fraţii săi lui Pană vistiernic o parte din satul Mogoşăştii, 369.

Gavril din Dumbrăveni, martor, 369.

Gavril, fiul Antimiei, fiica Anei, frate cu Vasile şi Calistrat, împreună cu fraţii săi vinde lui Deleu aprod o jirebie din satul Spătăreşti, 385.

Gavril Albici, hotnog din Bătrânşti, martor, 8, 238, 352.

Gavril Bălici, strănepot lui Dragoş Rotompan, împreună cu fraţii săi, vinde lui Marmure uricar şi Maricăi o parte din satul Bojieni, 106.

Gavril Budul, ginerele lui Costin Boghiul, vinde m-rii făcute de Zagavei o poiană pe Bahlui în Pârcovaci, 188.

Gavril Capşea, pitar, ia de la Costin şi Dociţa pentru o datorie o parte din satul Stroeşti, 165.

Gavril Ciochirlie, om bun şi bătrân, martor, 369.

Gavril Ciogolea, martor, 298.

Gavril Ciurlic din Trifeşti, martor, 191.

Gavril Cocris cumpără de la Nastasiica şi feciorii ei o parte din satul Pănureşti, 372.

Gavril Hiştoc, tatăl lui Mihalcea, bunicul lui Precop, împreună cu alţi răzeşi vinde lui Lupul, al treilea logofăt, o parte din satul Drăciani pe Prut, 115.

Gavril Iuriescul, martor, 101.

Gavril Jorea, martor, 179.

Gavril Mirca, starostele ţ. Covurlui, martor, 69.

Gavril Nemiş, tatăl lui Rusul, Anesiei şi Măricăi, 164.

Gavril Tăutul, mare vătah şi pârcălab, martor, 223, 241, 262, 385.

Gavril Văţul, tatăl lui Leavul, 11.

Gavrilă, fiul lui Opriş, martor, 38.

Gavrilă Hărăşor vinde lui Ştefan o parte din satul Scorţeni, 160.

Gavrilaş, pitar, fiul Anghelinei, frate cu Coste şi Nastasiia, împreună cu fraţii săi vinde lui Lupul, al treilea logofăt, o parte din satul Rusii, 175.

Gavrilaş, staroste de Cernăuţi, cumpără de la Minta şi Grozav o parte din satul Iujineţi, 373, 374.

Găleşeşti, sat <la gura Răcătăului, ţ. Adjud; inclus în Păncești, j. Bacău>; popa Vasilie din ~, 93; Vasilie, păhărnicel din ~ 289.

Găneşti, sat <pe Plotuniţa ţ. Cârligătura; ~, j. Iaşi>; Dumitru Buhuş face schimb de moşii cu verii săi dându-le o parte din ~, 295; Banul, diac din Băneşti, martor, 327.

Gărdan, din Bahnă, mărturiseşte cum a luat 25 de taleri de la Zaharie din Berbeşti şi a pus zălog moşia sa din Bahnă, 83.

Gărcine, Bogonosie, păharnic din ~, 19, 20.

Găureni, sat <ţ. Roman; Găureana, azi Gura Văii, j. Iaşi>; Dumitru Buhuş face schimb de moşii cu verii săi şi primeşte de la dânşii o parte de sat şi două selişti printre care şi ~, 295.

www.dacoromanica.ro

Găureni, sat <probabil lângă Albeşti, j. Vaslui>; popa Toader din ~, 375.
Găuricea, poiană <probabil la Bogdana, j. Bacău>; m-rii Berzunţul i se întăreşte o parte din ~, 163.
Gâdinţii, sat pe Cobâle <pe Siret; ~, j. Neamţ>, cu vad de mori în Siret, întărit lui Dumitru Buhuş şi surorii sale, Safta, 3.
***Gemenii**, sat <ţ. Cârligătura; lângă Scobinţeni, j. Iaşi>; Neaniul pârcălab ş.a. se jeluie pe satele Oneşti şi Scobenţeni pentru că le împresoară hotarul ~, 290.
***Gereni**, sat, ţ. Tecuci <în hotar cu Piscu; c. Piscu, j. Galaţi>; Condrea, mare vameş, cumpără de la Mărica şi alţi răzeşi o parte din satul ~, 186.
Gerul, pârâu, <afluent al Iezerului Mare la Piscu, c. Piscu, j. Galaţi>; satul Ciocârliani ţ. Tecuci este pe ~, 182; gura ~, partea din satul Popi, cumpărată de Condrea, mare vameş, începea la ~, 186.
Gheanghea, vistiernic, martor, 315.
Ghedeon, fiul lui Voico logofăt, martor, 161.
Ghedeon, popă, martor, 384.
Ghelasie, tatăl Todosiei, 402.
Gheneiu, pârcălab, cumpără de la Zamfira cu fiii săi, Toader şi Maria, o parte din satele Măstaci şi Picegani, 1.
Gheorgachi, mare spătar, 272.
Gheorghe, fiul lui Gavril, fratele lui Ştefan din Cricești, împreună cu fratele său şi Bălaia, vinde lui Petrea Cehan o parte din satul Prigorceni, 15.
Gheorghe, mare postelnic, martor în Sfatul domnesc, 16, 18, 21, 26, 29, 45, 46, 49, 51-53, 57, 58, 91; împreună cu alţi boieri dă mărturie, 78.
Gheorghe, soţul Nastasiei, fost mare spătar, i se întăresc nişte moşii, 51.
Gheorghe, fiul lui Ştefan Danco, a fugit de la casele lui, curtenia lui este lăsată lui Dumitraşco Fulger împreună cu toată averea, 189; se roagă lui Dumitraşco să ia curtenia sa, 238, 352.
Gheorghe Albotă, tatăl Titianei, 291, 396.
Gheorghe Başotă, mare medelnicer, împreună cu alţi boieri dă mărturie, 311, 369, 394, 395, 405; martor, 11, 48, 272; lui şi fratelui său, Iuraşco Başotă, li se întăresc satele Tătăreni şi Zbereni, ţ. Hârlău, 172.
Gheorghe Borşea, martor, 298.
Gheorghe Ştefan, domn al Ţării Moldovei (1653-1657), act de la ~, 138.
Gheorghe, logofăt, semnează, 220.
Gheorghi Dancu, 352.
Gheorghiaş, tatăl lui Toader, 403.
Gheorghe, frate cu Gligorie şi Marica, împarte moşiile cu fraţii săi, 301.
Gheorghe, frate cu Simion Mălai şi Tofana, împarte moşiile cu fraţii săi, 314.
Gheorghe, vornic din Costeni, martor, 302, 350.
Gheorghe, diac din Dolheşti, i se întăreşte moşiia Liţcani, ţ. Suceava, 7.
Gheorghie din Lăţcani, martor, 23.
Gheorghie, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Nicoară, fost mare vornic, o parte din satele Cocorenii cu Loeştii, ţ. Hârlău, 24.
Gheorghie, fiul lui Pătraşco din Lăţcani, ţ. Roman, restabileşte actele pierdute, 25; împreună cu fraţii săi vinde lui Ionaşco Gheanghea, mare logofăt, o parte din satul Lăţcani, 25, 27, 30, 250.
Gheorghie, fiul Botului, o opreşte pe Pietra să vândă o casă, răscumpără casa de la Ionaşco Stroici, 37.
Gheorghie din Copăceşti, martor, 38.
Gheorghie, sulger, martor, 47.
Gheorghie, împreună cu Dumitraşco Buţii, cumpără o parte din satele Ciurăni şi Comăneşti de la Nedelea, fata Chirilii, 65.
Gheorghie, fiul lui Ştefan Prăjescu, fost stolnic, i se întăreşte împreună cu fraţii săi satul Agiudeni, ţ. Roman, 67, 124; împreună cu fraţii săi în judecată cu Duca, fost uşer, pentru satul Boziani, ţ. Neamţ, 144.
Gheorghie, fiul lui Cârstea Cocoreanul, frate cu Isac, împreună cu fratele său vinde lui Neagoie vornic de Botoşani satul Cocoreni cu seliştea Loeştii, ţ. Hârlău, 79; pune o parte din Odobeşti zălog la preot, 114.

www.dacoromanica.ro

Gheorghie, fiul Parascăi Craiasa, frate cu Pătrăşcan, împreună cu mama lui şi cu fraţii săi, vinde lui Simion Gheuca, mare spătar, o parte din satul Portăreşti, ţ. Tutova, 148, 176.
Gheorghie, fost ceaşnic, frate cu Ihnat, împreună cu fratele său vinde o parte din satul Popi lui Condrea, mare vameş, 186.
Gheorghie, pârcălab de Hotin, a fost stăpânul satului Giulinţii, ţ. Dorohoi, pe râul Prut, a rămas fără urmaşi, 187.
Gheorghie, fiul lui Vasilie Crăiescul, împreună cu fraţii săi vinde lui Tudori pârcălab o parte din satul Ungurăşii, 266.
Gheorghie Moghilă, mitropolitul Moldovei, a cumpărat satele Hrinceştii, Iazlovăţul şi Ciaplinţii, 269, 271.
Gheorghie din Costeni, fost vornic, hotărniceşte satul Orbic, 302.
Gheorghie cumpără o casă în satul Selişte pe Şomuzul Puturos, ţ. Sucevei, 308.
Gheorghie, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Petrea Cehan o parte din satul Romăneşti, 398.
Gheorghie, strănepot lui Dragoş Rotompan, împreună cu fraţii săi, vinde lui Marmură uricar şi Maricăi o parte din satul Bojieni, 106.
Gheorghie vinde lui Gheanghea, mare logofăt, o parte din satul Leoştii, ţ. Fălciu, 11.
Gheorghie, tatăl lui Sirbul, 182.
Gheorghie, fiul lui Ştefan Danco, 314.
Gheorghie, fiul lui Cârstea Cocoranul, frate cu Isac, 32.
Gheorghie din Cobăceni, paharnic, martor, 48.
Gheorghie, logofăt, tatăl Maricăi, bunicul lui Vasilie Huhulea diac, 54.
Gheorghie, diac din Tătăreni, cumpără de la Toader Borvină din Mohorâţi un loc de prisacă în hotarul Popeştilor, 140, 227.
Gheorghie, fost stolnic, împreună cu soţia sa, Nastasia, dă m-rii Secul un vad de moară la Purceleşti, 156.
Gheorghie, vornic de poartă, împreună cu alţi boieri dă mărturie, 167.
Gheorghie, fiul lui Toader, frate cu Gligorie şi Pătraşco, nepoţii lui Mihăilă, 187.
Gheorghie, popă, împreună cu Platon a iezit un heleşteu mai jos de morile lui Mălai, 203.
Gheorghie, fiul lui Gligorie suliţaşul, vinde lui Nicoară Prăjescu satul Stolnicei, 297.
Gheorghie, fost hatman, tatăl lui Radul, vornic de gloată, şi al lui Simion postelnic, 368, 412.
Gheorghie Jora, scrie actul, 168; mărturiseşte că Maria a lăsat cu gură de moarte o vie m-rii Aron Vodă, 377.
Gheorghi Radoviciu traduce la 1817 actul, 57.
Gheorghiţă Dămian, martor, 290.
Ghiorghiţă, vistiernicel din Bătrâneşti, 315.
Gheorghii Hermeziu, martor, 341.
Gheorghiţă, vistiernic, martor, semnează, 315.
Gheorghiţă, a treia parte din Onceşti să-i fie lui ~, 314.
Gheorghiţă, fratele lui Simion Malai, împarte moşia împreună cu fraţii săi, 319.
Gheorghiţă Rogojanol, martor, 400.
Gheorgiţă, fiul Agafiei, împreună cu alţi răzeşi vinde lui Lupul, al doilea logofăt, o parte din satul Macicăuţi, ţ. Orhei, 274.
Gheorghie Arapul, martor, 404.
Gheorghie Borşu din Dobruleşti, martor, 297.
Gheorghie Boţul din Doljeşti, martor, 394, 395.
Gheorghie Evloghie, dascăl, tălmaci din sec. XVIII, 12, 27, 224, 250, 267, 350, 392.
Gheorghie Roşca, vistiernic, martor, 86, 179, 290, 321.
Gheorghie Ţânpău, împreună cu Busca vinde lui Petrea Cehan un loc de la Nedee, 398.
Gherghina, martor, 230.
Gherasim din Făureşti, martor, 364, 403.
Gherasim Roşca, fiul Gligăi Roşca, împreună cu fraţii săi vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Larioneşti, pe Nistru, ţ. Soroca, 204.
Gherești, sat în gârla Putnei; Mierea Marmure cumpără de la mai mulţi răzeşi părţi din satul ~, 54.
Gherghel din Trotuş, martor, 389.
Gherghiţă, diac, martor, 283.
Gherghiţă, călugărul, în judecată cu Dumitraşcu, feciorul lui Pătraşcu logofătul, pentru nişte vii din Dealul Asinului, 194.

www.dacoromanica.ro

Gherla, mama lui Gligore şi a Costandei, 21.
Gherman, Anisia, nepoată de fiu a lui ~ 1.
Gherman din Ilişeşti, martor, 113.
Gherman, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Lupul logofăt o parte din satul Drăciani, pe Prut, ţ. Fălciu, 115.
Gherman din Zmeiani, tatăl Grozavei, bunicul lui Gligore şi al Sofroniei 143.
Gherman, fiul lui Băzdag, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Onţeşti, ţ. Iaşi, 182.
Gherman din Dărmăneşti, vinde m-rii Besericani o poiană, 259.
Gherman, stolnicel din Tâlhăreşti, martor, 327.
Ghermănescul, diac, vinde Mariei Chiriţoaie o parte din satul Ghermăneşti, ţ. Orhei, 278.
Ghermăneştii, siliştea ~, ţ. Fălciu, pe râul Bârlad; <~ reşedinţa c. Drânceni, j. Vaslui>; cumpărată de Ianache postelnic de la Moviliţă, fost pârcălab, 182.
Ghermăneşti, sat, ţ. Orhei <~, j. Orhei>; cumpărat de Maria Chiriţoaie de la Ghermănescul diac şi dăruit lui Mardarii vornic, fiul lui Toma, 278.
Ghervasie, popă, martor, 38.
Ghervasia, fata popii Vasilie, mătuşă Ştefaniei şi Vărvarei, 107.
Ghica, fost pârcălab, martor, 60; pârcălab de Hotin, martor în Sfatul domnesc, 237, 266, 335.
Ghidion, fiul lui Voico, fost logofăt, vinde lui Lupul spătar o parte din satul Fiţingheşti, 162; vinde lui Tudori pârcălab o parte din satul Ungurași, 266.
Ghiduşeni, v. **Ghinduşeni**.
Ghigiul, frate cu Iuraşco, împreună cu fratele său îl pârăşte pe Gheanghea, fost mare logofăt, 340.
Ghincea, şoltuzul Adjudului, dă mărturie, 38.
***Ghinduşănii** (Ghiduşeni, Ghinduşari), sat, ţ. Covurlui <lângă Tulucești, c. ~, j. Galaţi>; Gheanghea logofăt cumpără o parte din satul ~ de la mai mulţi răzeşi de acolo, 77; o parte din ~ întărită lui Gheanghea logofăt, 357; Gheanghea logofăt cumpără de la Marco Gagea o parte din ~, 407.
Ghireni, Neculae din ~, martor, 205.
Gine, vistiernic, martor, I fals.
Giulinţii, sat ţ. Dorohoi <pe Prut; inclus în Miorcani, j. Botoşani>; fost al lui Gheorghie pârcălab care n-a avut urmaşi şi l-a dat lui Nicoară, mare vornic, 187.
Giurcan Şandru cel Orbu are o selişte, pe amândouă părţile Bujorului <lângă Hoceni, j. Vaslui>, întărită lui Ionaşco Buzdugan, diac, 22.
Giurge, martor, 161.
Giurgeoanii, sat pe Zeletin, ţ. Tecuci; Toflea Batin primeşte întărire pe o parte din ~, 304.
Giurgeşti, sat pe Şomuz, j. Suceava <~, c. Vultureşti, j. Suceava>; o jirebie din satul ~ întărită lui Gligorie, Gheorghe, Maricăi, 301.
Giurov, sat, ţ. Neamţ <~, j. Neamţ>, al m-rii Aron Vodă ai cărei călugării se plâng pe dăbilarii din ţ. Neamţ că nu lasă în pace bucatele oamenilor din ~, care sunt supuşi doar m-rii, 255.
Glegorie din Mirceşti, martor, 19.
Glicuţa, armaşul, judecă pricina dintre Nastasia şi Odochia, 205.
Gliga, fratele Varvarei, nepotul Călinei, împreună cu sora sa vinde lui Luca Bărbânţă, fost stolnic, o parte din satul Blăgeşti, 317.
Glica, ţigan, fiul lui Căliman, întărit m-rii Berzunţul, 206, 207.
Gliga Roşca, tatăl lui Gherasim, Petrea, Gavril şi al Maricăi, 204.
Gligenii, sat, ţ. Soroca <Glingeni, ~, j. Bălţi, R. Moldova>, întărit lui Ianache postelnic, 182.
Gligor, tatăl Melentinei, 6.
Gligor din Răspopi se pârăşte pentru cislă cu Dumitru şi Mirca, 84.
Gligor, fiul lui Simion, împreună cu alţi răzeşi vinde o parte din satul Chicoşea, pe Sohului, ţ. Covurlui, 182.
Gligoraşco, zlătar, martor, 230.
Gligoraşco, fiul lui Dumitru Goia, postelnic, şi al Candachiei, împreună cu mama sa

www.dacoromanica.ro

vinde lui Ianache postelnic ocina lor din satul Martineşti, ţ. Tecuci, 337.
Gligoraşco, nepotul lui Ionaşco, 358.
Gligorcea din Ilişeşti, martor, 113.
Gligorcea scrie actul, 153.
Gligorcea, stolnicel din Mădăreşti, martor, 327.
Gligorcea, fiul lui Mătiiaş, vinde lui Gavrilaş staroste o parte din satul Iujineţ, 374.
Gligorcea, ginerele lui Bran, martor, 394, 395.
Gligorcea din Beţeşti, martor, 47.
Gligorcea din Prigorceni, tatăl lui Banol, 400.
Gligorcea Pisoţchi (Pischie), martor, semnează, 262, 385.
Gligore, fiul Grozavei, frate cu Sofronia, împreună cu sora sa vinde lui Drăgan, Efrim şi Albul o parte din Zmiiani, 143.
Gligori, mare paharnic, îl împrumută pe Andrei, fiul lui Bejan Buznea, cu 51 de galbeni, 211.
Gligori, fiul Anisii, nepotul Saftii, vinde o parte din Ivăneşti, 371.
Gligori din Grumăzeşti, martor, 388.
Gligori Buhuş, soţul Candachiei, cumpără de la Iuraşco, nepotul Goei, o parte din satul Cărbuneşti, ţ. Neamţ, 117, 294.
Gligori Gărgăriţă, tatăl lui Toader Gărgăriţă, 369.
Gligori Gărgăriţă, cel bătrân, soţul Nastasiei, tatăl Ileanei şi al Sofroniei 369.
Gligorie, fiul popii Crăciun, nepotul Melentinei, împreună cu mătuşa sa vinde lui Dumitraşco, fost stolnic, o parte din satul Glodeni, 6.
Gligorie din Mircesti, martor, 20.
Gligorie, fiul Parascăi, frate Erinei, împreună cu sora lui vinde lui Mierea Marmure o parte din satul Zmiiani, 54.
Gligorie, fiul lui Ionaşco Pilărescul, frate cu Vasilie, Gligorie şi Grozava, împreună cu fraţii săi vinde lui Mihail Tăutul, pârcălab de Hotin, o parte din satul Rugăşeşti, ţ. Sucevei, 58.
Gligorie, namesnic din Bârlad, martor, 75.
Gligorie, fiul lui Pilat, împreună cu alţi răzeşi vinde lui Lupul logofăt o parte din satul Drăciani, pe Prut, ţ. Fălciului, 115.
Gligorie, fiul lui Pilat din Oboroceni, împreună cu fiii săi, vinde lui Lupu Prăjescul o parte din satul Druleşti, ţ. Roman, 409.
Gligorie, fiul lui Lupul Prăjescul şi al Saftei, căruia Simion Stroici vistiernic îi dă satul Miclăuşeni, ţ. Romanului, 135.
Gligorie, popă din Stroeşti, martor, 165.
Gligorie, partea lui ~ din satul Băcani vândută de Ihnat şi Draga lui Simion Gheuca, mare spătar, 176, 247.
Gligorie, fiul lui Poliţanul, frate cu Macovei Poliţanul, împreună cu fratele său vinde o parte din satul Băcani lui Simion Gheuca, mare spătar, 176.
Gligorie, fiul lui Toader, frate cu Gheorghe şi Pătraşco, împreună cu fraţii săi vinde lui Nicoară, mare vornic, o parte din satul Cajva, ţ. Iaşi, 187.
Gligorie, popă din Dămieneşti, cumpără de la Uliana şi fiii ei o parte din satul Dămieneşti, 233; martor, 315.
Gligorie, frate cu Istratie călugărul, cu Gligorie, Lazor şi Anuşca, fiica lui Vasilie, împreună cu fraţii săi şi-au împărţit o parte din satul Preuteşti, ce este pe Şomuz, în ţ. Sucevei, 281.
Gligorie, popă, martor, 283.
Gligorie, popă din Găleşeşti, martor, 289.
Gligorie, fiul lui Ionuţ, frate cu Ghiorghie şi Măriica, nepoţii lui Toader Stănigeanul, li se întăresc nişte moşii pe care le împart între ei, 301.
Gligorie, fiul lui Ion Poiană, împreună cu fraţii săi vinde o parte din satul Poiana, ţ. Trotuş, 307.
Gligorie, martor, 308.
Gligorie, soţul Lelei; tatăl Lelei vinde o parte din satul Glodeni lui Apostol pârcălab, 315.
Gligorie, popă din Bătrâneşti, martor, 315.
Gligorie, armăşel din Buciumi, martor 315, 316.
Gligorie din Scobenţeni, martor, 327.
Gligorie din Stoieneşti, martor, 352
Gligorie, fiul Loghinei, împreună cu mama şi cu fraţii săi dă o curătură mai sus de Straje m-rii Pângăraţi, 378.
Gligorie, tatăl lui Isac, 390.

www.dacoromanica.ro

Gligorie, fiul Annei, nepotul Vărvarei, frate cu Mârzea, împreună cu mama şi fratele său, vinde o parte din satul Strâmturi lui Petrea Cehan, 398.
Gligorie, fiul lui Onciul din Boureni, pune zălog la Mihălescul, fost vornic, o casă şi cu o jirebie în ţarină, 410.
Gligorie din Cerchijani, ţ. Chigheci, tatăl Hilinei, 231.
Gligorie Boiştian din Rădeni, martor, 65.
Gligorie Bolşea din Dobruleşti, martor, 312.
Gligorie Brahăş din Păhneşti, martor, 391.
Gligorie Călcul, pitar din Bălţaţi, martor, 249.
Gligorie Ciolpan, pârcălab, martor, 298, 312.
Gligorie Ciolpan, fost hatman şi spătar, martor, 312, 370.
Gligorie Furgheţui, păcurar, împreună cu alţii, dă mărturie, 248.
Gligorie Gheanghia, vistiernic, martor, 315.
Gligorie Gorovei primeşte poruncă domnească în pricina dintre feciorii lui Ion din Obârşie, cu Nicoară de Răteşti, pentru un heleşteu, 324, 366; martor 39.
Gligorie Hruşciu, vătavul hatmanului, martor şi pune pecetea, 167.
Gligorie Nicşea, vinde lui Gheorghe, fost spătar, o parte din satul Durneşti, 51.
Gligorie Robcean, martor, 223.
Gligorie Şcheianul, staroste, martor, 297.
Gligorie Sulităşul, martor, 297.
Gligorie Ţiţul, vecin, fiul lui Ifrim din Strâmbi, vândut de către Ionaşco lui Dumitraşco căpitanul, 358.
Gligorie Udre, medelnicer, tatăl Tofanei, 58.
Gligorii, fiul Gherlii, frate cu Costanda, vinde, împreună cu sora sa, lui Coste Bucioc vornicul nişte jirebii în satul Hănţeşti, 21.
Glod, hotarul din dealul Vasluiului ajunge până la ~, 18.
Glodeni, sat <pe Tutova, ţ. Tutova; lângă Cristeşti, j. Vaslui>; Melentina vinde lui Dumitraşco, fost stolnic, o parte din satul ~, 6; Ionaşco din ~, martor, 364, 403.
Glodeni, sat <Crasna, ţ. Roman; inclus în Bucium, c. Valea Ursului, j. Neamţ>; Lelea întoarce vânzarea unei părţi din ~ şi mai primeşte nişte bani de la Apostol, fost pârcălab, 315; Zaharia din ~, martor, 167.
Gocimani, sat <pe Orbic, ţ. Neamţ; Goşmani, j. Neamţ>; Costin diac şi Tofan, din ~, martori, 117, 294; Dumitraşco, Tofan şi Nastasia împart proprietăţile, printre care şi o parte din ~, 131.
Godineşti, sat <~, j. Bacău>; Vartic şi fraţii lui cumpără de la Iuliana şi alţii o parte din ~, 9.
Goe, fost postelnic, soţul Candachiei, a cumpărat de la un frate al Pârvuleştilor o bucată de loc, 23; Candachia, soţia lui ~, 23, 277.
Goe, Iuraşco, nepotul lui ~, 117, 294.
Goeo, martor, 384.
Goga scrie actul, 310.
Gagul, martor, 168, 280.
Golie, m-re metoh la Vatoped căreia i se întăreşte satul Tomeşti, fost în ocolul târgului Iaşi, 109.
Gonţea, popa din Soleşti, în pricină cu Racoviţă pentru o moară, 251, 257.
Gorce, fiul lui Ilie Volcinschi, se pârăşte cu călugării de la Sucevţa pentru o moară în Volcineţ, 118, 199.
Gorcea Udrea, soţul Todosiei, tatăl lui Lupul, 267, 329.
Gorciu, partea lui ~ din Hreasca este întărită lui Simion diac din Hreasca, 379.
Goreşti, Corcodil din ~, martor, 41, 42.
Gorgan, spătar, martor în Sfatul domnesc, 240, 266, 335; dă mărturie, împreună cu alţi boieri, 311, 405.
Gorghe, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ionaşco Gheanghea, mare logofăt, o parte din satul Lăţcani, 27.
Gorghie, fiul lui Andrul, împreună cu fraţii săi şi cu alţi răzeşi vinde lui Ionaşco Gheanghea o parte din satul Lăţcani, ţ. Roman, 30.
Gorghiiaş din Jigoreni, tatăl lui Toader, 364.
Grama, jicnicer, martor, semnează, 285; dă mărturie împreună cu alţi boieri, 311.
Grama, fost uşer, martor, semnează, 287, 311.
Grămeşti, sat cumpărat de Mihail Tăutul, pârcălab de Hotin, de la unchiul său, Toader Tăutul, 58.

www.dacoromanica.ro

Grecul, vistiernicel, i se întăreşte satul Păşcani, ţ. Suceava, 119.
Greci; v. **Rotompăneşti**.
Griga Vitrenca, martor, 205.
Grigorcea, martor, 374.
Grigorcea Vlăiescul face o curătură pe care o dăruieşte schitului cu hramul Sfântul Arhistrateg Mihail, 50.
Grigori, tatăl Mariei şi al Tudorei, 107.
Grigorie din Păhneşti, martor, 101.
Grigorie, vecin, întărit m-rii Sfântul Sava în urma judecăţii, 118.
Grigorie, fiul lui Sas, în judecată cu soţia lui Toader Hrăjde pentru o parte din satul Piticii, ţ. Putnei, 318.
Grigorie Bucium, staroste de Putna, dă mărturie, 330.
Grigorii, fiul Anei, nepot Zahariei, vinde lui Lupul logofăt o parte din satul Rusii Zavului, 175.
Grigorii, fiul lui Onciul din Boureni, pune zălog o parte de casă din Boureni, 258.
Grosul, împreună cu fraţii săi, vinde lui Dumitraşco Ştefan, mare logofăt, o parte din satul Poiana, pe Tazlău, ţ. Trotuş, 307.
Grozav, fiul lui Ionaşco, nepotul Cârstei, împreună cu alţi răzeşi vinde lui Lupul logofăt o parte din satul Drăcianii pe Prut, ţ. Fălciu, 115.
Grozav, tatăl Lelei, 315.
Grozav, fiul Şteavcăi, soţul Mintei, împreună cu soţia sa vinde o parte din Iujineţi lui Gavrilaş, staroste de Cernăuţi, 373.
Grozava, fiica lui Nestor, soţia lui Ştefan, împreună cu alţi răzeşi vinde o parte din satul Lăţcani, ţ. Roman, lui Ionaşco Gheanghea, mare logofăt, 27, 30.
Grozava, fiica lui Ionaşco Ganea, sora lui Sava, împreună cu alţi răzeşi vinde o parte din satul Răteşti, 39.
Grozava, fiica lui Ionaşco Pilărescu, sora lui Vasilie şi Gligorie, împreună cu fraţii săi şi alţi răzeşi vinde o parte din satul Rugăşeşti pe Siret, 58.
Grozava, fiica lui Mareş, soţia lui Tâmpa, împreună cu soţul ei vinde o parte din satul Fântâneni lui Nicoară mare vornic, 236.
Grozava, mama lui Gligorie şi a Sofroniei, 143.
Grozava, partea ~ din Fântâneni vândută lui Nicoară, mare vornic, de Grozava şi Tâmpa, 236.
Grozea, armăşel, martor, 257.
Grozeşti, sat <probabil ~, j. Bacău>; Ivan din ~, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Voico logofăt o parte din satul Fiţingheşti, 161.
Grozeşti, sat <în câmpul lui Dragoş; înglobat în Rediu, c. Rediu, j. Neamţ>; Camărzan din Câmpul lui Dragoş alege un loc de prisacă lui Vasilie Bantăş în hotarul ~, 47.
Grumăzeşti, sat <pe Vaslui, ţ. Vaslui; lângă Beneşti, j. Vaslui>; Ion Munteanul din ~, martor, 388.
Guliian Gureş, fiul lui Ştefan, îi pârăşte pe Macovei şi ~ pentru o parte din satul Scorţeni, 160.
Gura Jidanului, loc de hotar al braniştii m-rii Besericani, 259.
***Gurbăneştii**, sat, ţ. Chigheci <mai jos de gura Sărăţii; lângă Hănăsenii Noi, c~, j. Cahul, R.Moldova>; o parte din ~ cumpărată de Ianache postelnic de la Sofronia şi fiicele ei, 182.
Gureş, fiul lui Ştefan din Şuverteni, pârăşte pe Macovei şi Gulian pentru o parte din satul Scorţeni, 160.
Gureşti, sat <pe Elan, ţ. Fălciu; lângă Bârsana, j. Vaslui>; Corcodel din ~, martor, 43.
Guşeţei, sat, ţ. Fălciu <~, j. Vaslui>; scutit de dări pentru că se strâng vecini acolo, 127.
Gustei, bunicul lui Ionaşco, 299, 300.

H

Hacico, şoltuz din Siret, dă mărturie, 223, 241.
Hancea, şoltuz din Baia, dă mărturie, 365.
Hasnăş, martor, 315.
Hăsnăşani, sat <ţ. Cârligătura; înglobat în Cogeasca, c. Leţcani, j. Iaşi>; Andonie din ~, martor, 312.
Hălăştiani, sat <ţ. Roman; Heleşteni, c. Heleşteni, j. Iaşi>, întărit lui Lupul Prăjescu, 46; locul de emitere a actului,

www.dacoromanica.ro

345, 409; popa Ştefan din ~, martor, 409.

***Hănăşeni**, sat <probabil lângă Buruieneşti, c. Doljeşti, j. Neamţ>; Heresca din ~, martor, 370.

Hăneşti, sat pe Başeu, ţ. Dorohoi <~, j. Botoşani>; parte din ~ întărită lui Toma în urma judecăţii, 200.

Hănţeşti sat, ţ. Suceava <~, ţ. Botoşani>; o parte din ~ întărită lui Pilat, 21; Pilat, fost clucer, o pârăşte pe Candachia pentru nişte părţi din ~, 173.

Hăra din Vercești, tatăl lui Istrate, 383, 387.

Hârceata, baltă la Rânzeşti, ţ. Fălciu, înătrită m-rii Aron Vodă, 16.

Hârcul, martor, 42.

Hârlău, târg <ţ. Hârlău; or.~, j. Iaşi>; satul Stroeşti, fost ascultător de ocolul târgului ~, 91; Costin Boghiul, fost şoltuz în ~, 188; poruncă dată şoltuzului şi pârgarilor de ~, 254; locul de emitere a actelor, 236, 239, 250, 305, 306, 308-311, 318, 319, 321-324, 327-329, 335, 336, 338, 339, 340, 343, 346, 347, 350, 351, 355, 359, 361, 363, 368, 377, 379, 381-383, 385, 387, 389, 390, 393, 395, 396, 398, 399, 403, 404, 405, 407.

Hârlău, ţinut; sate în ~, 24, 32, 57, 79, 91, 105, 125, 164, 172, 178, 223, 241, 273, 346.

Hârleşti, sat, ţ. Neamţ <~, j. Neamţ>; Chilsia vinde o parte din ~ lui Apostol, fost pârcălab, 179.

***Hârliceşti**, sat <pe Bistriţa la gura Orbicului, ţ. Neamţ; lângă or.Buhuşi, j. Bacău>; Pentelei din ~, martor, 302; Alecsa din ~, martor, 369.

Heresca din Hănăşeni, mama lui Toader, 70.

Hilinna, fiica popii Gligorie din Cerchijani, ţ. Chigheci, împrumută nişte bani de la Dumitraşco Camărzan şi pune zălog o parte din ocina Orgoeşti, 231.

Hilip, vătavul din Sipeni, martor, 66.

Hilip, martor, 101.

Hilip, împreună cu alţi oameni buni, dă mărturie, 248.

Hilip Neniul, fiul Mariei Budoaie, împreună cu alţi răzeşi vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Medeleni, ţ. Iaşi, 64, 182.

Hilip Robul din Stroeşti, martor, 165.

Hilipeşti (Filipeşti), sat <pe Oituz; Filipeşti, j. Bacău>; Tamăş din ~ cumpără o parte din satul Bahna, răscumpărată mai apoi de Bejan, 306.

Hilişău, sat <pe Jijia mai sus de Dorohoi; ~, j. Botoşani>; ispisoacele de la Milentia, fiica lui Tudoran, pentru ~, furate de tâlhari de la Ponici diac din Rugăşăşti, 239.

Hilteul, sat, ţ. Trotuş <Heltiu, j. Bacău>, întărit m-rii Besericani, 206.

Hireasca, mama lui Toder, 312.

Hirtăşti, Gavril din ~ face nişte cumpărături, 111.

Hleciul, sat pe Răut, ţ. Soroca <j. Soroca>, întors lui Lupul logofăt şi cumnaţilor săi, fiii lui Ştefan Prăjescu, fost stolnic, 67.

Hlincea, m-re <Sf.Gheorghe, mănăstirea vistiernicului Zota; lângă satul Hlincea, j. Iaşi> închinată de Maria, fiica lui Petru Şchiopul şi fosta soţie a lui Zota Tzigara, m-rii Galata, 220.

Hociungi, sat <ţ. Neamţ; ~, j. Neamţ>; Ştefan din ~, martor, 117, 294.

***Hodorăni**, sat <probabil în loc de Todireni, c. Stăniţa, j. Neamţ>; Iuraşco din ~, martor, în casa lui se scrie actul, 292, 293, 375.

Hoiuseşti, sat <pe Bahlui, ţ. Cârligătura; ~, j. Iaşi>; David, comişel din ~, martor, 327.

Holercani, sat, ţ. Orhei <~, j. Orhei> al m-rii Sf. Sava, ţ. Orhei; Iane trimis de călugări la acel sat fuge cu tot ce a luat, 216; ~, scutit de dări, 217.

Holoba, popă, tatăl lui Pavel călugăr, Bălan şi Samson, 149.

Holpaş, fiul Băncesei, împreună cu alţi răzeşi vinde o parte din satul Cofeşti lui Apostol, fost pârcălab, şi soţiei sale, Sima, 330.

Holpe, fiul lui Moisei, meşter, 400.

Homiţa, sat <ţ. Suceava; c. ~, j. Iaşi>, ~ Danciul din ~, martor, 165.

www.dacoromanica.ro

Humor (Humor), m-re <ţ. Suceava; în s. Mănăstirea Humorului, c. Mănăstirea Humorului, j. Suceava>; primeşte danie de la Mihail Trifan, fost postelnic, nişte vii la Cotnari, în Dealul Episcopului, 103.

Honcea, copiii şi nepoţii lui ~ vând lui Misăilă şi fraţilor săi o parte din satul Arpăşeşti, 10.

Horaiţă, pârâu <afluent al Sucevei la Milişăuţi, j. Suceava>; satul Romăneşti este pe ~, ţ. Suceviţa, 35.

Horbăca, martor, 205.

Horga, tatăl lui Dărăban, 77.

Horjeşti sat <pe Lăpuşna, ţ. Lăpuşna; ~, j. Lăpuşna>; popa Nicoară din ~, martor, 101.

Horodişti, sat <pe Prut; ~, j. Botoşani>; Gheorghe Hermeziu din ~, martor, 341.

Horşture, pârâul <numit şi Izvorul Holmului, j. Neamţ> este mai sus de capul poienii Biserica lui Iov, 259.

Hotin, târg <ţ. ~; azi în Ucraina, or.~, r.~, reg.Cernăuţi>; satul Cliscăuţi, fost ascultător de ocolul târgului ~, 266.

Hotin, ţinut; sate în ~, 183, 187, 239, 266.

Hotin, cetate, ţ. Hotin <azi în Ucraina, lângă or. Hotin, r. ~, reg. Cernăuţi>; pârcălabi de ~, 16, 18, 21, 26, 29, 45, 46, 49, 51-54, 57, 58, 91, 167, 172, 176, 177, 178, 181-183, 186, 187, 222, 237, 240, 335, III fals.

Hreanciul, Gavril, Todosia şi Maria, fiii Chiliei, nepoţii lui ~, vând lui Petrea Cehan o parte din Romăneşti, 19, 20.

Hreasca, sat <~, j. Suceava>; Simion Mălai din ~ îl pârăşte pe Platon, 169, 314; martor din ~, 385; primeşte confirmare pe o parte din ~, 392; Toader din ~ şi alţii îl pârăsc pe Niculachi stolnic şi pe fiii lui Boul vistiernic, 225; Arame But...ul din ~, martor, 235; Ivaşcu face un zapis pentru ~, 284; 17 jirebii de la ~, împărţite între Dumitraşco şi Vasilie 313; loc unde s-a scris actul, 314; Simion diac din ~ primeşte confirmare pe partea Gorciului din ~, 379; locul de emitere a actului, 203, 314.

Hrenceştii, sat, ţ. Suceava <inclus în Cajvana, j. Suceava>; Ieremia Moghilă a dat 300 de galbeni în mâinile lui Dimitrie căpitan, 264; în pricina dintre m-rea Suceviţa şi Solca, 269; Gheorghie Moghilă, mitropolitul Moldovei, a cumpărat satele şi Iazlovăţul şi Ciaplinţii, 269, 271; în schimbul dintre călugării m-rilor Solca şi Suceviţa, ~ trece de la m-rea Suceviţa la m-rea Solca, 270.

Hrisant, ieromonah, „posleduieşte" traducerea actului, 86, 267, 321, 396, 406.

***Hriţăşti**, sat, ţ. Hotin <probabil j. Edineţ, R. Moldova>; actele pe o parte din ~ furate de hoţi de la Ponici diac din Rugăşeşti, 239.

Hrizea, mare vistiernic; împreună cu alţi mari boieri dă zapis de mărturie, 311, 405; martor în Sfatul domnesc, 172, 176, 177, 178, 181-183, 186, 187, 240, 266, 335.

Hroiţă, om bun şi bătrân, martor, 369.

Hudeşti, sat <pe Başeu, ţ. Dorohoi; ~, j. Botoşani>; Simeonce din ~, martor, 341.

Hudiceani, sat <pe Lăpuşna; ~, j. Lăpuşna>; Toader Hudici, pitărel din ~, vinde o parte din Nemicani, 101.

***Huhurezii**, sat <ţ. Iaşi; lângă Limbenii Vechi, j. Bălţi, R.Moldova>; Nicoară, mare vornic, cumpără o parte din ~ de la Simbotin ş.a., 187.

Hulpăşeştii (Vulpăşeşti), sat <ţ. Roman; lângă Hăbăşeşti, j. Iaşi>, întărit lui Dumitru Buhuş şi surorii sale, Saftii, 3.

Huru, fost vornic, tatăl Nastei, bunicul lui Efrim din Şerboteşti, 166.

Huşi, târg <ţ. Fălciu; or.~, j. ~Vaslui>; Lupul, al treilea logofăt, este miluit cu o vie pe Dealul Dric în ~, 56; ureadnic din ~, 101; satul Novacii, fost ascultător de ocolul târgului ~, 198; Costin din ~, martor, 400; ureadnic, 88.

Huzum, sat; <?>; o parte din ~ cumpărată de Condrea, vameş, 268.

Huzun vinde lui Condrea, mare vameş, o parte din satul Iujdeleni, ţ. Covurlui, 186.

www.dacoromanica.ro

I

Iachim, fiul Anei, împreună cu fraţii săi, vinde lui Dumitraşco Fulger o parte din satul Todereşti, 86.

Iacob, martor, 11.

Iacob Moţoc, din Movileni şi din Văscani, pitar, martor, 27, 345, 409, 410; împreună cu fratele său o pârăşte pe Merla, jupâneasa lui Steţco, 260.

Iacob Scântei, cumnatul lui Buculeiu, împreună cu cumnaţii săi vinde lui Ionaşco Ghianghea o parte din satul Ruptura, ţ. Bârlad, 57.

Iacobu, jirebie din Hreasca, împărţită între Dumitraşco şi Vasilie, 313.

Iacomi, staroste de Putna, dă mărturie, 330

Iad, în formula blestemului, 26.

Ian, arnăut, face danie m-rii Sfântul Sava o parte din satul Vlăşineşti, ţ. Iaşi, 60.

Ianache, postelnic, cumpără de la mai mulţi răzeşi o parte din satul Fântânele, ţ. Tecuci 5; cumpără de la Stavăr, fost pârcălab, o parte din satul Fântânele, 61; cumpără de la mai mulţi răzeşi părţi din satul Medeleni, ţ. Iaşi, 64; i se întăreşte stăpânirea pe satul Prigorceni, ţ. Vaslui, 128; primeşte confirmare pentru stăpânirea mai multor sate şi părţi de sate, 182; cumpără de la mai mulţi răzeşi o parte din satul Larioneşti, ţ. Soroca, 204; cumpără de la Candachia, soţia lui Goia postelnic, şi fiii ei ocina acestora din satul Martineşti, ţ. Tecuci martor, 60.

Ianachii, diacon, martor, 358.

Iancul, nepot de fiu al lui Fărâmă, vinde împreună cu alţi răzeşi, Zamfirei o parte din seliştea Iapa, 1.

Iancul Sasul, voievod, domn al Ţării Moldovei (1579-1582), acte de la ~, 225, 327.

Iane, pârcălab de Roman, soţul Nastasiei, martor în Sfatul domnesc, 186; fost pârcălab, primeşte confirmare pe un loc în hotarul târgului Sucevei, 288.

Iane, dregător, trimis de călugării de la m-rea Sfântul Sava să strângă bunurile de acolo, dispare cu toate bunurile, 216.

Iani, popă, martor, 69.

Iapa, seliştе <pe Bârlad, ţ. Tutovei; lângă Banca, j. Vaslui>; Zamfira vinde seliştea ~ lui Ghenei şi Irinei 1, 2.

Iaşi, târg <m.~, j. ~>; Sinticlichia Bilăiasă dăruie lui Dumitraşco Ştefan un loc cu dughene pe Uliţa Strâmbă în Târgul Nou din ~, 78; vii şi grădini ale m-rii Sf. Sava în târgul ~ în Dealul Iepurelui, 82; negustori din târgul ~, 100; m-rea Sfântul Sava este în ~, 124, 349; poruncă domnească dată ureadnicului din târgul ~, 126; Vasilie Plop din ~, 140; Arpentie, bărariul din ~, 233; Poiana Vlădicii din jos de ~, 185; ţarina târâmului ~, 16, 242, 255; loc de emitere a actelor, 3, 4, 6-8, 11, 13, 16, 18, 21, 23-27, 29-34, 43, 46, 49, 51, 52, 56, 57, 60, 64, 67, 71, 82, 85-88, 90, 91, 94, 98-101, 104, 115, 118-122, 124-126, 128, 131, 133, 134-138, 140, 141, 144-146, 149-151, 153-156, 158, 160, 164, 165, 169-174, 176, 177, 180, 181, 183-187, 190, 196-201, 204, 206, 207, 208, 211, 212, 213-216, 218, 219, 222, 225-227, 238, 247, 287, 320, 331, 349, 356, 392.

Mănăstiri:

Aron Vodă cu hramul Sf. Nicolae (Aron Vodă) din ţarina târgului ~ <în s. Aroneanu, c. ~, j. Iaşi>; călugării şi egumenul se judecată, 16, 377; este închinată mănăstirii de la Sozopole, 237; primeşte confirmare pe nişte privilegii, 255;

Barnovschi <Adormirea>; condică de acte (1796), 78;

Bărboiu (Sfântul Petru şi Pavel), condica de acte (1796), 23, 171, 190, 277; fondul Bărboiu de la ASB, 78, 183, 187;

Galata, m-re, primeşte scutiri, 33, 133, 136; foste stăpâniri ~ 62; în dispută pentru nişte vii, 82; confirmare de stăpâniri, 125, 129; adunarea vecinilor fugiţi, 141; confirmarea privilegiilor 142; m-rea Hlincea este închinată la Bărboiu, 220; Fondul ~ de la ASB, 273.

www.dacoromanica.ro

Sfântul Sava, m-re cu hramul Adormirea Preasfintei şi cinstitei Maria; vinde moşie, 60; primeşte danie, 67, 82, 219, 349, 359; primeşte scutire, 126, 127; se judecă, 124; se plânge domnului, 216.
Iaşi, ţinut; sate şi selişti în ~, 57, 60, 64, 182, 183, 187, 191, 219, 334, 349, 359.
Iazlovăţ, selişte <c. Iaslovăţ, j. Suceava>; lăsată de călugării de la m-rea Sucevita m-rii Solca în urma schimbului făcut, 269, 270, 271.
Ichim din Boziani, martor, 65.
Ichim Piliialoviciu, strănepoţii lui ~ vând lui Ionaşco Gheanghea, mare logofăt, o parte din satul Tomeşti, 57.
Iepure, tatăl lui Şerban, fiul lui Iepure cel Bătrân, 182.
Iepure cel bătrân, tatăl lui Iepure, bunicul lui Şerban, 182.
Ieremia Moghilă, voievod, domn al Ţării, Moldovei (1595-1600, 1600-1606), acte de la ~, 3, 10, 21, 29, 34, 35, 57, 67, 99, 101, 121, 122, 124, 144, 145, 155, 176, 196, 206, 214, 239, 240, 259, 278, 280, 301, 340, 347, 349, 359, 368, 369; tatăl Mariei Pototchi, ~, dă în mâinile lui Dimitrie căpitan 300 de galbeni ungureşti, 255; tatăl lui Alexandru Moghilă, 279.
Ierusalim cetate, <~, Izrael>; m-rea Galata închinată la ~ 125; în formula blestemului, 26, 45; m-rea Sfântul Sava, metoh al bisericii de la ~, 219.
Iezereni, sat <inclus în Hodora, j. Iaşi>; Istratie din ~, martor, 248.
Ifrim, fratele lui Ionaşco din Ivăneşti, împreună cu fratele său, ia bani de la Ionaşco Coşăscu, 221.
Ifrim din Strâmbi, tatăl lui Gligorie Ţitul, vecin, 358.
Ifrim Corpaci, fiastrul lui Drăgan, pierde judecata, 7.
Iftimia, fiica Nastasiei, 188.
Iftimie, jirebie din Hreasca împărţită de Dumitraşco şi Vasilie, 313.
Iftoghie, fata Cozmei, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ion Ghimoc o parte din satul Popişcani, 68.
Ignat, fiul lui Babeş, împreună cu Antonia, fata lui Pitic, vinde lui Todir o parte din satul Mânzaţi, 59.
Ignat, tatăl lui Marcu, 107.
Ignat, fiul lui Cornea, împreună cu fraţii săi şi cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Chicoşea, ţ. Covurlui, 182.
Ignat din Băcani, soţul Dragăi, împreună cu soţia sa, vinde lui Simion Gheuca, mare spătar, nişte părţi din satul Poliţeni, 176, 247.
Ignat din Păhărniceni, martor, 316.
Ignat Ciogolea, pârcălab, martor, 223, 241.
Ignat Manuleţ, negustor, martor, 60.
Igogoaie cumpără de la Todosia o parte din satul Strâmtura, 402.
Ihnat, duvalm, împreună cu fratele său, îi dă lui Petrea Cehan o parte din satul Strâmtura, ţ. Vaslui, pentru un cal pierdut, 17, 20.
Ihnat, popă din Pileni, martor, 42.
Ihnat, fratele lui Gheorghie, fost ceaşnic, împreună cu fratele său, vinde lui Condrea, mare vameş, o parte din satul Popi, 186.
Ihnat din Mădrăjaci, martor, 249.
Ihnat, fiul Băncesei, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Apostol şi soţiei sale Sima o parte din satul Cofeşti, 330.
Ihnat Doboş, tatăl Antimiei, împreună cu fiica sa vinde lui Tamaş toate părţile sale din Bahna, 306.
Iisus Hristos, în invocaţia divină, formule de blestem, 13, 16, 18, 21, 26, 29, 45, 49, 56, 71, 75, 91, 94, 105, 109, 125, 154, 178, 181, 266, 279, 341, III fals.
Ilarion, împreună cu fraţii săi, vinde lui Gheorghe, fost mare spătar, o casă în Durneşti, 51.
Ile, diac, scrie actul, 374.
Ile Ştoderful, martor, 374.
Ilea, vistiernic din Cudreşti, martor, 249, 327.
Ilea, tatăl lui Miron Vulcenschie 346.
Ilea de Volcineţ, tatăl lui Gorcea, 199.
Ilea, fiul preotesei, vinde lui Simion Mălai o parte de jirebie din satul Hreasca, 392.

www.dacoromanica.ro

Ileana, fiica Buscăi, împreună cu fraţii săi şi Vasilie vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Medeleni, 64.
Ileana, fiica lui Mogâldea biv pitar, soră cu Alexandra, împreună cu sora ei vinde lui Ursul medelnicer o parte din satul Micleşti, ţ. Orhei, 74.
Ileana vinde lui Nădăbaico o parte dintr-o moară din satul Târgoveţi, pe Putna, 214.
Ileana, fiica Chindiei, nepoata Candachiei, soră cu Mariţa, împreună cu sora sa vinde lui Stratulat Dobrenschi o parte din Bălăceni, ţ. Suceava, 230.
Ileana, mama lui Maxim, 54.
Ileana, fiica lui Gligori Gărgăriţă şi a Nastasâiei, soră cu Sofronie, împreună au vândut lui Pană vistiernic o parte din satul Mogoşăşti, ţ. Neamţ, 369.
Ileana, mama Mariicăi, fiica lui Nicoară, 336.
Ileana Părtăţoae, mama lui Matei şi Obrejie, împreună cu alţi răzeşi vinde lui Petrea Cehan o parte din satul Fâstâci, 398.
Ileana Hăsnăşoaie, Luchian diac şi rudele sale în judecată cu Apostol pârcălab pentru partea ~, 350.
Ilena, fiii ~, martori, 374.
Ilie, neguţător, martor, 69.
Ilie, fiul lui Ion, frate cu Samson, împreună cu fratele său vinde lui Condrea, mare vameş, o parte din satul Iujdeleni, ţ. Covurlui, 186, 268.
Ilie Bărbulescu, face rezumatul actului, 126.
Ilie bătrânul, strămoşul lui Grozav, 115.
Ilie Şeptelici, martor, 113.
Ilie Volcinschii, tatăl lui Gorce, 116.
Ilieş, voievod, fiul lui Ştefan Tomşa, 105.
Iliiaş, Larion, diac din Răfleşti, vinde lui Condrea vameş partea lui ~ din satul Gereni, 186.
Iliiaş Rareş, fiul lui Petru Rareş, domn al Ţării Moldovei (1546-1551), 248.
Ilişeşte, sat <probabil lângă Dolhasca, j. Suceava>; Gligorcea din ~, martor, 113; popa din ~, 351.
Inosie din Crăstinici, martor, 20.
Ioachim, călugărul, martor, 349.
Ioan, împreună cu alte rude ale sale, vinde lui Ionaşco Gheanghea o parte din satul Ruptura, ţ. Bârladului, 57.
Ioan, tatăl Nastasiei, 175.
Ioan, grec, martor, semnează greceşte, 303.
Ioan, fiii lui ~ fac un iaz, 366.
Ioan Căliman bătrânul, nepoţii şi strănepoţii lui ~, precum şi rudele lor vând lui Lupul, al treilea logofăt, o parte din satul Drăciani, pe Prut, ţ. Fălciu, 115.
Ioan Carapotona, şoltuzul din târgul Bârladului, dă mărturie, 1.
Ioan Ciuntul, fiul Maricăi, nepot Stancăi, vinde lui Lupul logofăt o parte din satul Rusii Zavului, 175.
Ioan Reaşcoi, fost căpitan, dă zapis de mărturie, 95; martor, 104.
Ioan Stamate tălmăceşte acte, 2, 175.
Ioan Tăutul, stolnic, posleduieşte actul, 341.
Ioan Vladovici, paharnic, traduce actul, 247.
Ioan, voievod (Ioan Vodă cel Viteaz), domn al Ţării Moldovei (1572-1574), acte de la ~, 54, 168, 280.
Ioana, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Dumitraşco Ştefan vel logofăt o parte din satul Poiană pe Tazlău, ţ. Totruşului, 307.
Ioana, mătuşa lui Luchian diac, şi fratele acestuia, Ivan, se pârăsc, cu Apostol, fost pârcălab, pentru satul Băloşeşti, ţ. Roman, 350.
Ioasaf Luca traduce actul, 263.
Ion, împreună cu şi fiii săi, vinde lui Gheneiu şi soţiei sale o parte din seliştea Iapa, 1.
Ion, tatăl lui Cârstea, al lui Nechifor şi al Axeniei, 6.
Ion, comis, martor în Sfatul domnesc, 16, 29.
Ion, vătămanul, martor, 17, 20.
Ion, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ionaşco Gheanghea, mare logofet, o parte din satul Lăţcani, pe pârâul Lăţcoaia, 27, 30.
Ion, mare medelnicer, martor, semnează, 45; martor în Sfatul domnesc, 113; dă mărturie împreună cu alţi mari boieri, 115.
Ion, mare vornic de Ţara de Sus, martor în Sfatul domnesc, 26, 58, 105; dă

www.dacoromanica.ro

mărturie împreună cu alţi boieri, 45, 115.
Ion, împreună cu fraţii săi, vinde lui Gheorghe, fost mare spătar, o parte din satul Durneşti, 51.
Ion, fiul lui Ştefan Prăjescu, împreună cu fraţii săi, primeşte întărire pe satul Agiudeni, ţ. Roman, 67; împreună cu fraţii săi în pricină cu călugării de la Sfântul Sava pentru acelaşi sat, 124; împreună cu fraţii săi în judecată cu Duca, fost uşer, pentru satul Boziiani, ţ. Neamţ, 144.
Ion, popă din Ţuţcani, tatăl Dochiei, 96.
Ion din Ilişeşti, martor, 113.
Ion, fiul lui Toma, împreună cu alţi răzeşi, vinde o parte din satul Drăciani, ţ. Fălciu, lui Lupul logofăt ,115.
Ion din Obrejani, martor, 140.
Ion, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Voico logofăt o parte din satul Fiţingheşti, 161.
Ion, fost vornic, dă mărturie, 167.
Ion cumpără de la Neneu ş.a. o parte din satul Blăjari, 168.
Ion, medelnicer, martor, 179.
Ion, nepotul lui Păcurar, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Ciocârlianii, ţ. Tecuci, pe Gerul, 182.
Ion, soţul Rădaşnei, tatăl lui Ilie, Samson şi al Nastei, 186.
Ion, ţârcovnic, ia un poloboc de mere de la Platon pentru o parte de jirebie, 210.
Ion, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Cârstea vornic o parte din satul Blăjeri, ţ. Tecuci, 280.
Ion, fost mare armaş, martor, 101, 287, 354, 393; dă mărturie în pricina hotarului Ulmilor, 248, 248.
Ion, fiul lui Sacul, frate cu Ştefan, partea lui ~ şi a lui Ştefan vândută lui Dingan păhărnicel din satul Oteşti, ţ. Adjud, 289.
Ion, feciorul călugărului, martor, 303.
Ion, o jirebie a lui ~ împărţită de Dumitraşco şi Vasilie, 313.
Ion din Obârşie, fiii lui ~ în judecată cu Nicoară din Răteşti, 324, 366.
Ion, om bun şi bătrân, martor la hotărnicie, 369.
Ion din Muncel, martor, 345.
Ion, fiul lui Cârnea, împreună cu alte persoane, vinde lui Lupu Prăjescul o parte din satul Druleşti, ţ. Roman, 345.
Ion Bolea, bunicul lui Bogza, fiul Buscăi, 398.
Ion cel bătrân, martor, 233.
Ion Ciurar, martor, 188.
Ion Făcău, tatăl lui Iosip, 69, 77.
Ion Focea, uricar, scrie actul, 6, 20, 101, 242, 322; i se întăreşte o parte din satul Rotonapăneşti, pe Bogdana, ţ. Tutovei, 343.
Ion Frâmăseţu, martor, 210.
Ion Gănescul, strănepoţii lui ~ fac schimb de moşii cu Dumitru Buhuş, 295.
Ion Ghimoc, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Lupul, al treilea logofăt, o parte din satul Popişcani, 68.
Ion Grecul din Iucşeşti, martor, 315.
Ion Leviin, fiul lui Ştefan Tomşa, 105.
Ion Madzare din Şiviţă, martor, 14.
Ion Munteanul din Grumăzeşti, martor, 388.
Ion Ordaneş, tatăl lui Samson şi al Nastei, 268.
Ion Poiană, fiii lui ~ vând lui Dumitraşco Ştefan, mare logofăt, o parte din satul Poiana pe Tazlău, ţ. Trotuş, 307.
Ion Policeanul, tatăl lui Văsiian, 287.
Ion Potlog, vomic, dă mărturie 45.
Ion Răspop din Orbic, scrie actul, 302.
Ion Ujdilă vinde lui Dumitraşco Fulger diac o parte din satul Lupşeşti, pe Soluneţ, în ţ. Soroca, 86.
Ion Vrânceanul, tatăl Anghelinei, 58.
Iona din Şendreni, împreună cu alţi răzeşi vinde lui Costantin cămăraşul o parte din satul Şendreni, 303.
Iona, împreună cu mama şi cu fraţii săi, mai ia nişte bani de la Apostol, fost pârcălab, pentru o parte din satul Glodeni, 315.
Iona, fiica Băncesei, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Apostol şi Simei nişte pământuri în Cofeşti, 330.
Ionache Luca traduce actul în sec. XVIII, 21.
Ionăş din Berbeşti, martor, 83.

www.dacoromanica.ro

Ionaşcu din Ivăneşti, frate cu Ifrim, primeşte de la Ionaşco Coşăscu nişte bani pentru o parte din satul Ivăneşti, 221.
Ionaşco, pârcălab de Neamţ, martor în Sfatul domnesc, 16, 18, 21, 26, 29, 49, 51, 52, 54, 57, 58, 91; dă mărturie, 45.
Ionaşco, frate cu Misail şi Zaharia, împreună cu fraţii săi, cumpără nişte părţi din Arpăşeşti de la Vasilie ş.a., 10.
Ionaşco din Druleşti, martor, 23.
Ionaşco, fiul lui Drăgan, împreună cu alţi răzeşi vinde lui Lupul, al treilea logofăt, o parte din satul Bojdăreşti, pe Răut, ţ. Soroca, 52.
Ionaşco, tatăl lui Ştefan, Eremeşco, Troşca şi al Călinei 52.
Ionaşco, tatăl Dumitrei 52.
Ionaşco, martor, 65.
Ionaşco, martor, 75.
Ionaşco, cizmar, martor, 81.
Ionaşco, diac, scrie actul ,81.
Ionaşco, neguţător din Iaşi, martor, 100.
Ionaşco, tatăl lui Grozav, 115.
Ionaşco, martor, 140.
Ionaşco din Uscaţi în judecată cu călugării de la m-rea Sfântul Ilie, 147.
Ionaşco, spătar, hotarnic, 155.
Ionaşco, popă din Stroeşti, martor, 165.
Ionaşco, mare vornic de Ţara de Jos, martor în Sfatul domnesc, 172, 176, 177, 178, 181-183, 186, 187; împreună cu alţi boieri dă mărturie, 166; martor în tocmeală, 337.
Ionaşco, vornic de poartă, 182.
Ionaşco, nepotul Andreicăi, strănepotul lui Luca, împreună cu alţi răzeşi vinde lui Nicoară, mare vornic de Ţara de Sus, o parte din satul Huhurezii, 187.
Ionaşco, strănepotul lui Luca, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Nicoară, mare vornic, o parte din satul Huhurezii, 187.
Ionaşco, fost stolnic, vinde lui Ionaşco Cehan, fost vornic, nişte ţigani, 196.
Ionaşco, tatăl Nastasiei, partea lui ~ din Adăşiani vândută de Nastasia Odochiei, 205.
Ionaşco, diacon din Bădăgeni, martor, 205.
Ionaşco, popă, martor, 230.
Ionaşco, croitor, martor, 231.
Ionaşco din Dămieneşti, martor, 233.
Ionaşco din Antăleşti, fratele Anei, împreună cu sora lui, vinde lui Deleu din Spătăreşti o parte din satul Antăleşti, 235.
Ionaşco din Cudreşti, martor, 249.
Ionaşco, fost şoltuz din Târgu Frumos, martor, 248.
Ionaşco, fiul lui Toader din Dumbrăveni, vinde lui Nichifor o parte din satul Dumbăveni, 299, 300.
Ionaşco din Băloşeşti, martor, 315.
Ionaşco, popă din Iucşeşti, martor, 315.
Ionaşco, jitnicer, împreună cu Gorovei, primeşte poruncă domnească să rezolve pricina dintre fiii lui Ion şi Nicoară din Răteşti, 324, 366.
Ionaşco din Scobenţeni, împreună cu alţi răzeşi în judecată cu călugării de la m-rea Sfântul Ilie, 327.
Ionaşco, fiul lui Gligorie, frate cu Vasilie şi Toader, împreună cu aceştia, vinde lui Lupu Prăjescul o parte din satul Druleşti, ţ. Roman, 409.
Ionaşco, mare hânsar, cumpără de la Busca, fata lui Bogza logofăt, o parte din satul Duşeşti, 331.
Ionaşco, cupar din Petreşti, martor, 331.
Ionaşco, cămăraş, împarte cu Pentilii Barbovschi părţile de moşie din Băloşeşti, 341.
Ionaşco, fiul lui Fratea, împreună cu fraţii săi, vinde popii Mihul din Păşcani şi ginerelui său, Ionaşco Grecul, o parte din satul Păşcani, 347.
Ionaşco, fiul lui Ursu Nechiţelea din Vârtop, vinde fratelui său, Dumitraşco căpitan, o parte din satul Vârtop, 358.
Ionaşco, unchiul lui Ştefan şi Gligoraşco, martor, 358.
Ionaşco din Ivăneşti vinde lui Coşescul o parte din satul Ivăneşti, 360.
Ionaşco din Glodeni, martor, 364.
Ionaşco, şoltuz din Cernăuţi, martor, 373.
Ionaşco, fiul lui Tăutu, martor, 374.
Ionaşco, martor, 375.
Ionaşco, fiul Nastei, frate cu Rusu, Părasca şi Sofronie, împreună cu fraţii săi vinde Antimiei o parte din satul Roşiori, 376.

www.dacoromanica.ro

Ionaşco, hânsar din Duşăşti, împreună cu Dumitru, vinde lui Pană vistiernic o parte din satul Duşăşti, 389, 390.
Ionaşco din Troieneşti, tatăl Buscăi, 398.
Ionaşco din Glodeni, om bun, martor, 403.
Ionaşco Arame, om bun, slugă domnească, martor, 385.
Ionaşco Avram primeşte poruncă domnească să aleagă partea lui Drâgan, 286.
Ionaşco Batin, vornic de poartă, martor, 337.
Ionaşco Barzica, tatăl lui Dumitru, 182.
Ionaşco Băzăceanul, aprod, dă mărturie, 203, 281.
Ionaşco Bilăi, fiul Sinticliei Bilăiasa, împreună cu mama sa, dăruie lui Dumitraşco Ştefan nişte locuri în târgul Iaşi, 78.
Ionaşco Bolea, vornic de poartă, pierde în hiclenie satul Prigorceni, ţ. Vaslui, 18.
Ionaşco Bucelescul din ţ. Neamţ, martor, 47.
Ionaşco Buzdugan, diac, împreună cu rudele sale din din satul Popeştii, ţ. Fălciu, îi părăşte pe Bălan şi pe rudele lui din satul Bălăneşti pentru o selişte, 22.
Ionaşco Căcărează, fiul Mariei, împreună cu alţi răzeşi vinde lui Ianache postelnic partea lor din satul Medeleni, 64, 182.
Ionaşco Cehan, vornic de poartă, alege hotarul între moşiile Popeşti şi Bălăneşti, 22; dă mărturie, 78; învaţă şi semnează, 84; cumpără mai multe părţi din satele Nemicani, Şopârleni, Dolheşti, 101; primeşte confirmare pe o parte din satul Voloseni, ţ. Fălciu, 195; i se întăresc mai mulţi ţigani, 196; dă nişte bani lui Ştefan Tomşa pentru care primeşte satul Novacii, ţ. Fălciului, 198; primeşte confirmare pe două vaduri de moară în apa Prutului, la Măicani, 338; cumpără de la Ştefan şi Apostol un vad de moară în satul Brăteni, 391.
Ionaşco Coheuţ, martor, 374.
Ionaşco Coroi (Corui), comis, martor în Sfatul domnesc, 18, 21, 46, 51, 52-54, 57, 58, 91.
Ionaşco Coşăscu cumpără o parte din satul Ivăneşti, 221.
Ionaşco Cujbă, vornic de poartă, martor, 60; în zilele lui Ştefan Tomşa, hotărăşte satul Poienile Sasului, ţ. Tecuci, 182; se pârăşte cu Marina, jupâneasa lui Eremia, 212; martor, 272.
Ionaşco Deuca vinde m-rii Besericani satul Dărmăneşti, 259.
Ionaşco Fanca, martor, 287.
Ionaşco Gheleman, 268.
Ionaşco Ganea, tatăl lui Sava şi al Grozavei, 39.
Ionaşco Gheanghea, mare logofăt şi fost mare logofăt, dă mărturie şi este martor în Sfatul domnesc, 5, 24, 45, 78, 79, 115, 167, 173, 204, 209, 297, 350, 392; învaţă şi iscăleşte, 3, 6-8, 20, 23, 25, 32, 34, 43, 50, 64, 72, 74, 75, 86, 87, 119, 122; scrie şi leagă pecetea, 16, 18, 21, 26, 29, 46, 49, 51, 52, 53, 54, 58, 91, 105, 106, 107; cumpără o parte din satul Leoştii, 11; cumpără o parte din satul Tuluceşti, 69, 77, 325; i se întăreşte satul Tuluceşti, 357; i se întăresc mai multe sate şi părţi de sate, 57; cumpără o parte din Lăleşti şi Stoicani, 70; cumpără o parte din Frăteşti, ţ. Sucevei, 244; cumpără un rob ţigan, 329; cumpără o parte din satul Lăţcani, ţ. Roman, 27, 250; cumpără de la Ionaşco, fiul Anghelinei, o parte din satul Dăneşti, pe Prut, ţ. Iaşi, 334; cumpără o parte din satul Ghinduşeni, 407; în judecată cu Ghigiul şi fratele lui, Iuraşco, 340; lipseşte de la curte, 95, 99, 100, 101, 104.
Ionaşco Ghinţa, martor, semnează, 113.
Ionaşco Grecul, 137, 347; Grecul din Păşcani, martor, 298, 312, 370; ~ şi popa Mihul din Păşcani se jeluie pe Capotă, 361.
Ionaşco Lenţea, tatăl lui Prodan diac, 263.
Ionaşco Lungul, rob ţigan, vândut de Lupul lui Ionaşco Ghenghea logofăt, 329.
Ionaşco Măciuniţă, grădina lui ~, punct de hotar la împărţirea în două a satului Purceleşti, 370.
Ionaşco Mihăilescul, fost pârcălab, dă mărturie, 297.

www.dacoromanica.ro

Ionaşco Moga, nepot lui Popsea, primeşte confirmare pe o parte din satul Ilişeşti, 351.
Ionaşco Năvală din Soci, martor, 312.
Ionaşco Negruţ cel bătrân vinde o parte din satul Mărişeni, ţ. Lăpuşna, lui Ianache postelnic, 182.
Ionaşco Peicul, fost staroste şi jitnicer, dă mărturie, 24, 295, 297, 404.
Ionaşco Pilărescul, tatăl lui Vasilie, Gligorie şi al Grozavei, 58.
Ionaşco Prăjescul, fiul lui Nicoară Prăjescu, frate cu Lupul, 71, 297; martor, 24, 291; cumpără de la Efrim şi Palaghia o parte din satul Stolniceni, 298; cumpără de la Samfira o parte din satul Purceleşti, 312; împreună cu Ionaşco Tăbârţă, îl cheamă pe Borăleanul uricar să le stâlpească satul Purceleşti, 370; împreună cu alţi boieri, dă mărturie, 381, 396.
Ionaşco Şornu, martor, 374.
Ionaşco Stejereanul, martor, 165.
Ionaşco Stroici, fiul lui Lupul Stroici şi al Păscălinei; Gheorghe răscumpără de la ~ o parte din satul Lăţcani, ţ. Suceava, 7; vinde lui Mihai Tăutul, pârcălab de Hotin, o parte din satul Cuciurul mic, 58; împreună cu mama sa, Păscălina, vinde lui Ianache postelnic satul Stolniceni, 182, şi satul Rădeşti, 187; în timpul lui Ieremia Moghilă, vinde lui Ionaşco Gheanghea o parte din satul Ternauca, 340.
Ionaşco Tăbârţă, fost pârcălab în Suceava, împreună cu alţi boieri, dă mărturie, 297, 410; împreună cu Ionaşco Stroici, îl cheamă pe Borăleanul uricar să le stâlpească satul Purceleşti, 370.
Ionaşco Vartic din Bătrâneşti, martor, 315.
Ionaşco, vornic, în zilele lui Ştefan Tomşa, hotărniceşte satul Poienile Sasului, 182.
Ionaşco Vrabie dă mărturie pentru satul Rogoşeşti, 12; cumpără de la Toma Barta ş.a. o parte din satul Crăhăneşti, 40, iar de la Dumitru Toporoaie altă parte, 41; este luat de suflet de Dumitru, fiul Toporoaiei din Crăhăneşti, 42; cumpără, de la Dumitru, Sora şi Toader, o parte din satul Crăhăneşti, 43.
Ionaşcu din Doljeşti, martor, 23.
Ionaşcu din Ciorăni, martor, 66.
Ionaşcu, fiul lui Dumitru diac, frate cu Grigori, Ionaşcu, Vasâlca, Onisie şi Anghelina, 107.
Ionaşcu, împreună cu alţi boieri, dă mărturie hotarnică, 252.
Ionaşcu, fiul Anghelinei, vinde lui Ionaşco Gheanghea o parte din satul Dăneşti, pe Prut, ţ. Iaşi, 334.
Ionaşcu, geambaş din Negoieşti, dă mărturie, 353.
Ionaşcu, martor, I fals
***Ionăşeşti**, sat, ţ. Bârlad <lângă Obârşeni, c. Vinderei, j. Vaslui>, dat de popa Vasilie ş.a. lui Dumitraşco Ştefan mare vornic, pentru un om ucis, 89.
Ionichie, împreună cu Eremia Stâncescul, vinde lui Zadul o parte din satul Antăleşti, 146.
Ioniia, împreună cu fraţii săi, vinde lui Dumitraşco Buţii părţi din Ciorăni şi Comăneşti, 66.
Ioniţă, protopop din Bacău, tatăl lui Constantin Polimaz, 78.
Ionosie din Băsânceni, martor, 398.
Ionuţ, tatăl lui Gligorie, Ghiorghie şi al Măriicăi, 301, 308.
Iordachi, diac, martor, 86.
Iordachi Cantacuzino, vistiernic, frate cu Toma postelnic; împreună cu alţi mari boieri în proces cu Grigori Pisoţchi pentru nişte vii în Dealul Asinului, 97; este miluit de domn cu o parte din satul Păşcani, 137; martor şi semnează, 285.
Iordachi îi este dator cu nişte mere lui Gheorghe, feciorul lui Ştefan Danco de Todereşti, 238, 352.
Iordachiia, împreună cu fraţii săi, vinde lui Dumitraşco Buţii părţi din Ciorăni şi Comăneşti, 66.
Iorga, fiul Dingăi, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Fântânele, ţ. Tecuci, 5.
Iosip, fiul lui Ganea, frate cu Agafia, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache

www.dacoromanica.ro

postelnic o parte din satul Medeleni, 64, 182.
Iosip, fiul lui Ion Facău, nepot lui Ursul, împreună cu alți răzeși vinde lui Ionașco Gheanghea, mare logofăt, o parte din satul Tulucești, pe Prut, aproape de Galați, ț. Covurlui, 69, 77.
Iosip, fiul lui Dumitru Tălabă, frate cu Urâta și Antonia, împreună cu verii săi, vinde lui Conde, mare vameș, o parte din satul Tomcești, 72, 186.
Iosip, frate cu Nastasia, fata lui Ionașco, fac o greșeală în urma căreia au pierit doi boi de negoț și trei oi ai Odochiei, 205.
Iosip, monah, face o copie slavă după act la 1835, 390.
Ipotești, sat ț. Botoșani; <c. ~, j. Botoșani>; a cincea parte din ~ „proprietatea" lui Anastasie Bașotă la mij. sec. XIX, 55; hotarul ~, 288.
Irimia, egumen, semnează, 113.
Irimia, tatăl lui Dumitru, bunicul lui Nicoară, 336.
Irimia, ocina lui Simion se numește partea lui ~ din Potlogeni, 381.
Irimia din Boureni pune zălog o parte de ocină la Mihăilescul, fost vornic, 410.
Irimiia, popă din Iași, dă zapis de mărturie, 349.
Irimiia Ţimirac, martor, 38.
Irina, soția lui Ghenei pârcălab, împreună cu soțul său dă banii pentru părți din satele Mastaci și Piceganii în Gura Băncii, 1.
Irina, fiica Parascăi, soră lui Gligore, 54.
Irina, fiul ~, împreună cu alți răzeși, vinde lui Mierea Marmură o parte din satul Săcăleni, 107.
Isac, diac, cumnat lui Nicoriță și Căzacul, dă mărturie, 12.
Isac, fiul lui Cârstea Cocoranul, fratele lui Gheorghe, împreună cu fratele său, vinde lui Nicoară, fost mare vornic, satul Cocoreanii, cu seliștea Loeștii, sub bucovină, mai sus de târgul Botoșani, 24, 32, 79.
Isac, nepotul lui Murgoci vornic, frate cu Costantin și Avghinia, 75; împreună cu frații săi și cu Stanca Murgucioaie dăruiește lui Simion Gheuca, mare spătar, satul Păuleşti, care este în ț. Tutova, 176.
Isac, comișel, vinde lui Balica hatman o parte din satul Păşcani, 119.
Isac, fiul Stancăi, frate Coschiței, nepotul lui Stan cel bătrân, 182.
Isac, fratele lui Toader de Hreasca, al lui Matei, al Nastasiei și Annisiei, împreună cu frații săi în judecată cu Niculachi stolnic, 225; mărturia marilor boieri că partea lui ~ nu a fost vândută, 226.
Isac, tatăl Părascăi, nepoata popei Cârstea, strănepoata lui Bălaci, 289.
Isac, fiul lui Gligorie, nepotul lui Purcel postelnic, vinde o parte din Duşești, ț. Vaslui, lui Ionașco hânsar, 390.
Isac; partea lui ~ din Dragomănești, I fals.
Isac Mironeanco din Sănăhău, martor, 373.
Isac Pa... vinde lui Isac Balica o parte din Păşcani, 137.
Isac Stârcea, martor, 209.
Isai, tatăl Anisiei, 1.
Isaie Balmoș, călugăr, semnează în sec. XVIII, 147.
Isaiia vinde niște bârne de casă popii Anton, 365.
Isailă, sulgerul, din Bucium, martor, 315.
Ispas, sărbătoarea Înălțării, 211.
Istrate, nume din inscripția din sec. XIX, 257.
Istrate, fiul Hărăi din Verceşti, se jeluie pe Ştefan al Dămienesei din Bălănești pentru că-i împresoară o parte din ocina din Vârtopel, 383, 387.
Istrati, fiul lui Trifan Răuliți, împreună cu alți răzeși, vinde lui Ionașco Gheanghea, mare logofăt, o parte din satul Ruptura, ț. Bârlad, 57.
Istratie, fost pârcălab, dă zapis de mărturie, 95; martor, 104.
Istratie, fiul lui Cornea, frate cu Ignat și Măgdălina, copiii lui Cornea, împreună cu sora sa și alți răzeși, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Chicoșea, pe Sohului, în ț. Covurlui, 182.
Istratie din Drăgești, martor, 233.
Istratie din Iezereni, martor, 249.

www.dacoromanica.ro

Istratie, aprod din Albeşti, primeşte poruncă domnească să rezolve cazul dintre Răcoviţă şi popa Gonţea de Soleşti, 251, 257.

Istratie, călugăr, fiul lui Vasilie, frate cu Gligorie, Lazor şi Anuşca, îşi împarte moşia, jumătate din satul Preuteşti, ce este pe Şomuz, în ţ. Sucevei, cu fraţii săi, 281.

Istratie Bolea, martor, 236.

Itovoeştii, sat <pe Berheci, ţ. Putna; Otovoeşti inclus în Cohorul, j. Galaţi> ~ şi Mălăeştii se cheamă Brăhăneşti, ţ. Tecuci, 304.

Itrineşti, sat <ţ. Neamţ; ~, c. Mărgineni, j. Neamţ>; Onciul din ~, martor, 117, 195; primeşte poruncă domnească să rezolve pricina dintre Istrate, fiul Hărăi din Vercesti, şi Ştefan al Dămienesei din Bălăneşti, 383.

Iubăneasa, pârâu; <afluent al Jijiei la Plopenii Mici, c. Ungureni, j. Botoşani>; vad de moară pe ~, 92; loc de iaz pe ~, 94.

Iubăneştii, sat, ţ. Dorohoi <c. Ibăneşti, j. Botoşani>, fost ascultător de ocolul Dorohoiului, confirmat m-rii Solca, 178; dat cu satul Cârstieneşti m-rii Suceviţa în schimbul satului Hrenceşti şi două selişti, anume: Iazlovăţul şi Ceaplinţii, ţ. Suceava, 269, 270.

Iucaş (movila lui ~), movilă <între Dochia şi Mărgineni, j. Neamţ>; satul Boziani, ce este pe ~, în ţ. Neamţ, 144.

Iucşenii, sat pe apa Sucevei <inclus în Lisaura, j. Suceava>; fost ascultător de ocolul târgului Suceava, dăruit de domn cu iaz lui Miron Barnovschi, 222.

Iucşeşti, sat <pe Siret, ţ. Roman; c. ~, j. Neamţ>; Vasile păhărnicel din ~, 167; Dumitraşco Paraschiva şi Onaca din ~, 179; Vasilie păhărnicel, Onaca păhărnicelul, popa Ionaşco, Toader Frăcescul, Avram, Ion Grecul, Drăgăilă, fiul lui Nicoară, şi Vasilie Hasnâş din ~, 315.

Iuda în formula de blestem, 16, 18, 21, 26, 29, 56, 67, 71, 92, 94, 102, 174, 177, 178, 181, 188, 222, 266, 272, 279, III fals.

Iuga, pârcălab, hotarnic la nişte părţi de moşie din satul Mogăşăşti, ţ. Neamţ, ale lui Pană vistiernic, 369.

Iujdeleni, ţ. Covurlui <?>; o parte din ~ cumpărată de Condrea, mare vameş, de la Ilie şi Samson, 186, 268.

Iujineţ (Iuginţi), ţ. Cernăuţi <azi în Igeşti, inclus în Crasna Putnei, gară, r.Storojineţ, reg. Cernăuţi>; o parte din ~ cumpărată de Gavrilaş, staroste de Cernăuţi, de la Minta şi Grozav, 373 şi de la Gligorcea, fiul lui Matiiaş, nepot Rohoznei, 374.

Iuliana, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Vartic o parte din satul Godineşti, 9.

Iuraşco se plânge, împreună cu Dumitraşco, pe jupâneasa lui Beldiman, 4.

Iuraşco, fiul lui Vărnava, frate cu Eremia Vărnava diac, Sora şi Axinia, împreună cu fraţii săi, primeşte confirmare domnească pentru o parte din satul Săcuiani, ţ. Neamţ, cumpăratura tatălui lor, 34.

Iuraşco, fost pârcălab, tatăl Maricăi, 35.

Iuraşco din Porceşti, ţ. Neamţ, martor, 47.

Iuraşco din Cărbuneşti, nepotul Goiei, vinde lui Gligori Buhuş şi cneaghinei lui, Candachia, o parte din satul Cărbuneşti, 117, 294.

Iuraşco din Hodorăni, martor, 292, 293, 375.

Iuraşco, martor, 315.

Iuraşco, fost portar, împreună cu alţi boieri dă zapis de mărturie, 314, 319.

Iuraşco, frate cu Giugiul, împreună cu fratele său, îl pârăşte pe Ionaşco Ghenghea, 340.

Iuraşco, martor, 393.

Iuraşco Adam, martor, 297, 370.

Iuraşco Başotă, împreună cu alţi boieri, dă zapis de mărturie, 11, 24, 291, 297, 396; primeşte confirmare, împreună cu fratele său, Gheorghe, pentru două silişti, Tătărenii, ţ. Hârlău, şi satul Zberenii, ţ. Hârlău, 172; pârcălab de Neamţ, martor în Sfatul domnesc, 176, 177, 178, 181, 186.

Iuraşco Dracea, pârcălab de Hotin, martor în Sfatul domnesc, 16, 18, 21, 29, 45, 46,

www.dacoromanica.ro

49, 51-54, 58, 91; fost pârcălab, martor, 223, 241.
Iurcăuți, sat <ț. Cemăuți; azi în Ucraina, ~, reg.Cemăuți>; Prodan a dat rudei sale, cneaghina Lențoaie, o parte de ocină din ~, 263.
Iurco, logofăt; în zilele lui Constantin Moghilă se împumută de la Ianache postelnic pentru care împrumut îi dă acestuia o parte din satul Poienile Sasului, ț. Tecuci, 182.
Iurga, fiul lui Dinga, împreună cu alți răzeși, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Fântânelile în ț. Tecuci, 61, 182.
Iurghiceni, sat <pe Bahlui; c. Erbiceni, j. Iași>; Lupul, vistiemicel din ~, martor, 327.
Iusip, martor, 365.
Ivan, căldărar, țigan, cu casa lui, în pricina dintre Lupul Orăjescul și petele lui Mândău, 110.
Ivan, tatăl Magdalinei, bunicul lui Necoriță, 182.
Ivan, frate cu Luchian diac, împreună cu rudele lor, în pricină cu Apostol, mare ușer, 350.
Ivancăuți, sat <ț. Cemăuți; azi în Ucraina, r. Cotmani, reg.Cemăuți>; părți întărite lui Mihail Tăutu, pârcălab de Hotin, 58.
Ivancăuți, sat <pe Prut; c. ~, j. Botoșani>; Mane din ~, martor, 341.
Ivancicăuți (Vancicăuți), sat, ț. Suceava, <?>, fost sat domnesc din ocolul Badeuțului, în pricina dintre călugării de la m-rea Solca și m-rea Sucevița, 178; dăruit de Ștefan Tomșa m-rii Solca, 279.
Ivancicăuții, sat <inclus în Costinești, j. Botoșani>, care se numește Dragomirești, o parte dăruită lui Stratilat Borulean, 55.
Ivanu nepoții lui ~ dau lui Dumitrașcu Ștefan, mare vornic, satul Ionășești, ț. Bârlad, 89.
Ivanu din Vinișeni, martor, 161.
Ivașcu, împreună cu fiul său și Cârjeu stolnic, vinde lui Pană vistiemic un sălaș de țigani, 285.
Ivașco, strămoșul Loghinei, fata lui Lupan, 8.
Ivașco, pisar din Vaslui, vinde moșului lui Ionașco Buzdugan, în timpul lui Ștefan cel Mare, o parte din satul Bălănești, 22.
Ivașcu, diac, face un zapis pentru satul Hreasca 284.
***Ivănești**, sat ț. Neamț <pe Cracău; lângă Slobozia, c. Roznov, j. Neamț>, al m-rii Pângărați; hotarul ~, 88.
Ivănești, sat, <pe Racova, ț. Vaslui; ~, j. Vaslui>; o parte din ~ vândută de Ionașco Coșăscu lui Ionașco și fratelui său, Ifrim, 221, 360; Gligori, feciorul Anisii, nepotul Saftii, vinde o parte din ~ Coșăscului, 371.
Ivănești (Ivănești?), <probabil sat pe Gârla de Jos a Putnei, ț. Putnei; ~, c. Bolotești, j. Vrancea>; Vasilie Huhulea, diac, fiul Maricăi, vinde o parte din satul ~ lui Mierea Marmure, 54.
Ivănuș, pârâu <j. Neamț> în hotarul m-rii Bisericani, 259.
Izbiște, sat <pe Răut, ț. Orhei; ~, j. Chișinău>; popa Vasilie bătrânul din ~ dă mărturie, 274.

Î

Învierea Domnului, hramul mănăstirii Sucevița, 105, 279.

J

Jăvroai, soacra lui Buculeiu, 57.
Jideștii, sat, ț. Neamț <Zideși inclus în Dochia, j. Neamț>; întărit de domn m-rii Secu, 240.
Jigoreni, sat <~, j. Vaslui>; locul de scriere a actului, 364; Coste, Vasile ș.a. din ~, 364, 403.
Jijia, râu <afluent al Prutului>; pe apa ~ s-a dat bătălia de la Comul lui Sas din 1612, 18, 49, 53, 56, 102, 105, 181; satul Plopeni, cu vad de moară pe ~, 92, 94; satul Verbia, ț. Hârlău, pe ~, 105; satul Tescanii pe ~, 349.
Jiravățului; satul Ionășești de obârșia ~, 89.
Jivală, tatăl Soriței, 52.

www.dacoromanica.ro

Johann Anastasius Manovarda alcătuieşte Inventarul documentelor Mitropoliei Moldovei în 1783 ianuarie 3, la Zólkiew, 120, 138, 180, 185, 232, 320.
Jora; neamul ~ de la Cârligătură trag moşie la Ruptură, 57.
Jora, soţul Mariei, 377.
Jurju, şoltuzul târgului Bârlad, 89.

L

Larion, diacon, întoarce banii pentru o parte de ocină din Răteşti jupânesei lui Boul vistiernic, Agafia, 39.
Larion, fiul lui Dănil, frate cu Agafia, împreună cu sora şi verii săi, vinde lui Ianache postelnic părţi din Medeleni, ţ. Neamţ, 64.
Larion din Urdzecii; mascorii lui ~, pierduţi din vina lui Gărdan din Băhnană, 83.
Larion, popă, martor, 83.
Larion, fiul lui Petrea, frate cu Antimia, împreună cu sora lui, vinde lui Lupul, al doilea logofăt, o parte din Rusii Zavolui, 175.
Larion, fiul lui Dănilă, frate cu Agafia, împreună cu alţi răzeşi, vinde satul Medeleni, 182.
Larion, diac din Răfleşti, vinde lui Condrea, mare vameş, o parte din satul Gereni, 186.
Larion, martor, 315.
Larion din Băloşeşti, ţ. Roman, martor, 370.
Larion Vechiul din Dămieneşti, martor, 233.
Larioneşti, sat, ţ. Soroca, pe Nistru, <Arioneşti, c. ~, j. Edineţ>, întărit lui Ianache postelnic, 204.
Laţco (în 25, 27, Luca), bunicul lui Gheorghie, Cazacul şi Bejan, 250.
Laur din Stăneşti, om bun, martor, 101.
Lavra Mare; vezi **Galata**, 220.
Lazar, fiul Sascăi, nepotul lui Dragoş Copaci, vinde partea lui Cozma din Copăceşti, o parte din satul Uricheşti, 38.
Lazăr de Belceşti, om bătrân care ştie pe unde merge hotarul m-rii Slatina, 249.
Lazăr, pitar, împreună cu alţi boieri dă zapis de mărturie, 274.
Lazăr, pitar, tatăl lui Movilă şi Nicoară, fost spătar, 182.
Lazăr, fiul lui Popa, împreună cu tatăl său, vinde lui Nicoară vornic o parte din satul Davidescul, 236.
Lazor, fost şătrar, împreună cu alţi boieri dă zapis de mărturie, 89.
Lazor, beceri, tatăl Ştefaniei şi Vărvarei, 107.
Lazor, fiul lui Calinic, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Lupul, al treilea logofăt, o parte din Drăcianii pe Prut, ţ. Fălciu, 115.
Lazor, fiul lui Moviliţă, fost pârcălab, împreună cu tatăl său şi alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic siliştea Ghermăneştii, în ţ. Fălciu, pe râul Bârlad, 182.
Lazor, frate cu Istratie călugărul, Gligorie, Lazor şi Anuşca, fiii lui Vasilie, împreună cu fraţii săi, împarte satul Preuteşti, pe Şomuz, ţ. Sucevei 281.
Lazor, vatag, martor, 316.
Lazor, împreună cu alţi oameni buni dă zapis de mărturie, 385.
Lazor din Belceşti, martor, 249.
Lazor, fiul lui Anghel, vinde m-rii Solca satul Radomireşti, ţ. Neamţ, 13.
Lazor Moţoc, frate cu Iacob Moţoc, împreună cu fratele său, au pârât pe Merla, jupâneasa lui Steţco, fost pârcălab, pentru nişte părţi de ocină din satul Liteni, pe Siret, în ţ. Sucevei 260; martor, 345, 409.
Lazor Moşoşeşti, martor, 11.
***Lăleşti**, sat <probabil lângă Ţepu, j. Galaţi>; Duca comis şi Săvul pârcălabul îi dau lui Ionaşco Gheanghea ~ şi Stoicani, 70.
Lămăşanii, sat, ţ. Suceava; <~, c. Rădăşeni, j. Suceava> întărit m-rii Solca, 178; Cârstian, al treilea logofăt, aduce dovezi că satul ~ i-a fost dăruit de Simion Moghilă şi se învoieşte cu călugării de la Solca, 311, 328, 335.
Lăneşti, sat, lângă dealul Vasluiului; hotarul dinspre ~, 18.
Lăpuşna, târg <s.~, c~, j. ~, R.Moldova>; Drăguşan din ~, 389.
Lăpuşna, ţinut; sate în ~, 182.

www.dacoromanica.ro

Lăţcani, sat, ţ. Roman, pe pârâul Lăţcoaia <Lâţca, sat desfiinţat, înglobat în Doljeşti, j. Neamţ>; Gheorghe, fiul lui Pătraşco din ~, a pierdut actele pentru ~, 25; Ştefan, împreună cu soţia sa, Grozava, şi alţi răzeşi vinde lui Ionaşco Gheanghea, mare logofăt, o parte din satul ~, 27, 30; Ghiorghie şi Căzacul şi Bejan, fiii lui Pătraşco, vând lui Ionaşco Gheanghea o parte din ~, 250.

Lăţcani, sat, ţ. Suceava <pe Moldova; lângă Cristeşti, j. Iaşi>; două case din ~ cumpărate de Drăgan de la Andreica, 37; Pătraşco din ~, martor, 23, 393; ocină la ~, întărită lui Gheorghie diac din Dolheşti, 7; Corpaci din ~, martor, 252.

Lăţcoaia, pârâu <c. Doljeşti, j. Neamţ>, 336; unde se află satul Lăţcani, 25.

Leahul, popă, fiul lui Simion Parpalos, frate cu Busioc şi Pătrăşcan, om bun, împreună cu alţi boieri, dă zapis de mărturie, 23; împreună cu alte persoane, vinde lui Lupu Prăjescul o parte din satul Druleşti, ţ. Roman, 345.

Leavul, fiul lui Gavril Văţul, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Gheanghea, mare logofăt, o bucată de loc, jos de Leoşti, pe Sărata, 11.

Leciol, martor, 299, 300.

Lelea, fiica lui Grozav, împreună cu fiii săi, vrea să întoarcă lui Apostol pârcălab banii pentru moşia Glodeni, dacă acesta nu le mai dă nişte bani, 315.

Lenţea, tatăl lui Ionaşco, frate cu Mărica, 263.

Leoa, strămoşul lui Gheorghe şi Simion, 11.

Leoa, fiul lui Pavăl, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ionaşco Gheanghea, mare logofăt, o parte din satul Ruptura, ţ. Bârlad, 57.

Leoştii, sat la obârşia Sărăţii, ţ. Fălciului; <?> Simion şi alţii vând lui Ionaşco Gheanghea, mare logofot parte din ~, 11.

Lepădat, fiul Fătului, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Fântânele, ţ. Tecuciului, 5, 61, 182.

Lipovan, popă, martor, 299, 300.

Liteni, sat, ţ. Suceava, pe Siret <~, j. Suceava>; în pricina dintre Iacob Moţoc şi Lazor, pe de o parte, şi Merla, jupâneasa lui Steţco, fost pârcălab, pe de altă parte, 260.

Livărda; în partea dinspre ~ este un eleşteu, I fals.

Lobodă, hatman căzăcesc, cu multe oşti căzăceşti se ridică împotriva lui Aron vodă, 16.

Loeştii, sat <ţ. Hârlău; inclus în Cucoreni, j. Botoşani>; vândut de Nicoară, fost mare vornic, lui Vasilie, Neagoe, vornic de Botoşani, 24, 32, 79; în sec. XIX se afla în stăpânirea logofătului Anastasie Başotă, 55.

Loghin, fata lui Lupan, strănepoata lui Ivaşco, vinde partea sa din satul Scobinţeni, ţ. Cârligăturei, fratelui său, Vasilie vistiernicel, 8.

Loghin, tatăl lui Mihăilă, 24.

Loghin din Mirceşti; în casa lui ~ s-a făcut tocmeala, 192.

Loghina, împreună cu alţi răzeşi, vrea să întoarcă banii lui Apostol pârcălab pentru moşia Glodeni, 315.

Loghina, mama lui Tănasie, Ştefan, Gligorie, şi a Erinei, împreună cu copiii săi vinde o curătură ce este mai sus de Straje, călugărilor de la sfânta m-re Pângăraţi, pentru sufletul lui Ionaşco, 378.

Loghina, fata Bogzii, vinde lui Dumitru Purcel partea sa din Duşeşti, 388.

Lozinschi; Cârstina pârcălăboaie îl scoate pe ~ cu mulţi bani de la tătari, 187.

Lozna, sat, ţ. Suceava <~, c. Dersca, j. Botoşani>, întărit m-rii Solca, 178.

Luca, ceaşnic; nepoţii lui ~ vin şi restabilesc actele pe moşia Lăţcani, ţ. Roman, 25, 27; nepoţii lui ~ vând o parte din moşia Lăţcani lui Ionaşco Gheanghea, 30.

Luca din Sămăşcani, împreună cu alţi oameni buni, dă zapis de mărturie, 104.

Luca, moşul lui Simbotin, 187.

Luca, ţigan, vândut cu sălaşul lui de Cârjeu stolnic şi Ivaşcu lui Pană vistiernic 285.

www.dacoromanica.ro

Luca, stăbunicul lui Gheorghe ş.a., a primit uric de la Ştefan cel Mare pentru părţi din satele Giurgeşti şi Seliştе, 301.

Luca, vătavul lui Pană vistiernic, face cu răzeşii un bour peste Orbic, 369.

Luca Bărbânţă, fost stolnic, împreună cu soţia sa, cumpără de la Vărvara şi Gliga o parte din satul Blăgeşti, 317.

Luca Fuştele din Avereşti, în pricină cu Neculai pentru satul Siliştea Ruselor, ţ. Neamţ, 99.

Lucani, sat <probabil lângă Buruieneşti, j. Neamţ>; Oancea din ~, om bun şi bătrân, dă zapis de mărturie, 23.

Lucenii, sat pe Prut, ţ. Iaşi <~, j. Iaşi>; Todosia, fata Nastasiei, vinde lui Ionaşco Gheanghea, mare logofăt, partea ei din ~, 57.

Luchian, diac, frate cu Ivan, nepot Ioanei, împreună cu rudele lui, în pricină cu Apostol pârcălab pentru satul Băloşeşti, ţ. Roman, 350.

Luciul, balta lui Duca, fost comis, se cheamă ~, învăluită de călăraşii din ţ. Fălciu, 215; dăruită m-rii Solca, 348.

Lucoci, uricar, scrie actul, 125, 134, 146, 147, 149, 150, 172, 173, 212, 239, 289, 301, 306, 318, 385, 392.

Lucoci, frate cu Dumitru şi Vasile, văr cu Dumitru Buhuş, vinde acestuia din urmă nişte părţi din satul Găneşti, 295.

Lucoci, mare vătag, lasă consoartei sale, Stanca, toată averea lui, 316.

Ludeşti, sat <pe Bârlad, ţ. Vaslui; ~, j. Vaslui>; Mihoci, păharnic de ~, martor, 331.

Lumineani, sat <probabil lângă Şendreni, j. Galaţi>; Stălbar din ~, martor, 354.

Lunca de Sus, curătura schitului de la Pârâul Alb, 50.

Lunca Socilor, loc de hotar al curăturii schitului de la Pârâul Alb, 50.

Lungul, armaş, cumpără de la Neniul sân Marco Mutre din Armăşeni un loc din acel sat, 293; cumpără o parte din Armăşani de la Petrina, 375.

Lupan, tatăl Loghinei, 8.

Lupan, vătav de vistiernicei, martor, 86.

Lupan vistiernicel din Scobenţeni, în judecată cu călugării de la m-rea Sfântul Ilie, 327.

Lupaşcu vinde o parte de moşie lui Popovici, 132.

Lupe, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Voico logofăt o parte din satul Fiţinghesti, 161.

Lupe, tatăl lui Pilat, fiul lui Drulea, 409.

Lupeni, sat <ţ. Covurlui; inclus în Independenţa, j. Galaţi>; hotarul din ~ întărit lui Athanasie episcop de Roman să ia dijma, 80.

***Lupşeşti,** sat pe Soluneţ, ţ. Soroca <lângă Soloneţ, c. Stoicani, j. Soroca>; Dumitraşco Fulger diac cumpără o parte din satul ~ de la Lupul, logofăt al treilea ş.a., 86.

Lupul <Hăbăşescu>, logofăt al treilea şi al doilea, soţul Maricăi, fiica lui Ştefan Prăjescu; împreună cu alţi boieri, dă zapis de mărturie, 5, 45, 78, 86, 166, 171; 204, 396, 405; martor, 272, 291, 337; cumpără de la mai mulţi răzeşi o parte din satul Bojdăreşti, ţ. Sorocii, parte din satul Macicăuţi, ţ. Orhei, 52; îi este întărită o vie în Huşi, pierdută de Balica hatman 56, îi sunt întărite lui, soţiei sale şi cumnaţilor săi moşia Agiudeni, ţ. Roman, pierdută de socrul său, Ştefan Prăjescu, fost stolnic, 67, 124; cumpără de la Ion Ghimoc o parte din satul Popişcani, 68; cumpără o parte din satul Drăciani, pe Prut, ţ. Fălciu, 115; cumpără de la mai mulţi răzeşi părţi din satul Rusii Zavului, 175; cumpără o parte din satul Macicăuţi, pe Răut, ţ. Orhei, 274; împreună cu soţia şi cumnaţii săi, în judecată cu Duca, fost uşer, pentru satul Boziani, pe Iucaş, ţ. Neamţ, 144; semnează în lipsa marelui logofăt, 76.

Lupul, cupar, martor, 11, 272.

Lupul, vistiernicel din Noiceşti, martor, 8.

Lupul, împreună cu alţi răzeşi, vinde o parte din satul Tomeşti, 57.

Lupul, fiul lui Dimitrii, nepotul Anesii, strănepot lui Dragoş Rotompan, frate cu Gavril Bălici, Gheorghe, Ethenca,

www.dacoromanica.ro

împreună cu fraţii săi, vinde lui Mierea Marmure o parte din satul Bojieni, 106.
Lupul, fost hotnog, martor, 143.
Lupul, fost spătar, cumpără o parte din satul Fiţingheşti de la Voico logofăt ş.a., 161, 162.
Lupul, tatăl lui Maxim, Matei şi Trifan, 182.
Lupul, fiul lui Eremiica din Suceava, vinde Măricăi, cneaghina lui Vasile Orăş, fost mare vornic, via de la Plosca din Cotnari, 223, 241.
Lupul, fiul lui Gorcea Udrea şi al Tudosiei, vinde lui Tăutul, fost logofăt, o parte din satul Sârbi, pe pârâul Başeu, 267; vinde lui Ionaşco Gheanghea un rob ţigan, 329.
Lupul, jicnicer şi mare jicnicer, martor, 272, 337.
Lupul, aprod, dă zapis de mărturie, 281.
Lupul scrie actul, 305, 251, 387.
Lupul, vistiernicel din Iurghiceni, 327.
Lupul de Popeşti, martor, 331.
Lupul dă zapis de mărturie, 381.
Lupul, cămăraş, martor, 393.
Lupul primeşte datorie de la Ionaşco din Ivăneşti, 360.
Lupul, ţigan, tatăl lui Mândău, Marce, Tătărcanu, 110.
Lupul, pitărel din Obrejeni, dă zapis de mărturie, 227.
Lupul, mare jitnicer, dă zapis de mărturie, 311.
Lupul Balş, vornic, adevereşte în anul 1812 actul, 93.
Lupul Burciu, martor, 38.
Lupul Dârlău, pitar, dă zapis de mărturie, 140.
Lupul Decica din Pireni, martor, 391.
Lupul Dileul, ţigan; împreună cu casa lui, în pricina dintre fetele lui Mândău, nepotul Bazgăi armaşului, cu Lupul Prăjescul, 110.
Lupul Florii vinde lui Simionel din Soloneţ o parte din satul Comăneşti, 113.
Lupul Neghici, soţul Candachiei, împreună cu soţia şi copiii săi, vinde lui Stratulat Dobrenschi o parte din satul Bălăceni, 230.
Lupul Prăjescu, soţul Saftei, nepoata lui Simion Stroici; dă zapis de mărturie, 24; primeşte împreună cu soţia danie de la Simion Stroici satul Miclăuşeni, ţ. Roman, 29; pentru satul Miclăuşeni în pricină cu Miron Barnovschi, 135; i se întăresc mai multe sate şi părţi de sate, 46; în pricină cu fetele lui Mândău pentru nişte ţigani, 110; i se întăreşte moşie pe apa Şeacovăţului, în ţ. Cârligăturii, 356; cumpără de la diferite persoane părţi din satul Druleşti, ţ. Roman, 336, 345, 409; dă zapis de mărturie, 410.
Lupul Stroici, soţul Păscălinei, tatăl lui Ionaşco Stroici, 182, 187; satul Demideani, fost al lui ~, luat de Bernat postelnic şi răscumpărat de la acesta de Anastasie Crimca, mitropolit, 272.

M

Macarie, călugăr, care s-a numit în mirenie Cefut Manole, face danie m-rii Sfântul Sava nişte vii la Dealul Iepurelui, 82.
Machidon Hirevce din Fedcăuţi întoarce datoria lui Cozman Popei, dându-i o parte din ocina Voicăuţi, 386.
Macicăuţi, pe Răut, ţ. Orhei <~, c. ~, j. Chişinău>; parte din ~ întărită lui Lupul logofăt, 52, 274.
Macovei în judecată cu Gureş, fiul lui Ştefan, 160.
Macovei Poliţanul, fiul lui Poliţanul, frate cu Gligorie, vinde lui Simion Gheuca, mare spătar, o parte din satul Băcani, 176.
Macovei, fiul lui Moţoc, împreună cu fraţii săi, vinde lui Petrea Cehan o parte din satul Fâstâci, 398.
Macsâm, fiul Andriicăi, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Pană vistiernic o parte din satul Mogoşăşti, 369.
Macsin, fiul lui Andreica, vinde lui Drăgan loc de două case din satul Lăţcani,37.
Maftei, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Dumitraşco Ştefan o parte din satul Poiană pe Tazlău, ţ. Totruş, 307.
Magda, soţia lui Ion Vrânceanul, fiica lui Onciul cel bătrân 58.
Magda, mama lui Zadul, pârăşte pe cumnatul său Onichie pentru o parte din satul

www.dacoromanica.ro

Antăleşti, 87; mama lui Zadul, 146, 246.
Magda din Cernăuţi, martor, 374.
Magdalina, mama lui Nicoriţă, 182.
Maica, mama lui Condrea, 20.
Maica; nepoţii ~ vând lui Lupul logofăt o parte din satul Bojdăreşti, ţ. Soroca, 52.
Malcoci, pârcălab de Roman, martor în Sfatul domnesc, 182.
Malivan, diac, martor, 60.
Manea, fiul pitarului, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ionaşco Gheanghea, mare logofăt, o parte din satul Ruptura, 57.
Manea din Dănceni, martor, 303.
Mane din Ivancăuţi, martor, 341.
Mane, fost pitar, martor, I fals.
Manolache, mare vameş; primeşte confirmare pe mai multe sate cumpărate de la răzeşi, 53; primeşte confirmare pe nişte sate care i-au aparţinut lui Balica hatman, 102, 134; martor, 268.
Manolachi Dimachi adevereşte în 1812 copia actului, 93.
Manul, Runcul lui ~, loc de hotar, 207.
Manole cumpără de la Flori şi de la fiii lui o parte din satul Todereşti, ţ. Cârligăturei, 283.
Marce, ţigan, fiul lui Lupul; împreună cu alţi ţigani, în pricina dintre fetele lui Mândău şi Lupul Prăjescul, 110.
Marco, hânsar, om bun, martor, 17, 19, 20, 398.
Marco; o casă a lui ~ din Todereşti în pricina dintre Drăguşan diac şi Dumitraşco Fulger, 321.
Marco Gagea vinde o parte din satul Ghinduşarilor, ţ. Covurlui, lui Ionaşco Ghianghea logofăt, 407.
Marco Mutre, tatăl lui Neniul, 293.
Marcoviceni, sat <inclus în Dumeşti, j. Vaslui>; Morguciu din ~, martor, 293; Ursu din ~, martor, 375.
Marcu, fiul lui Ignat, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Marmure Mierea şi soţiei sale o parte din satul Săcăleni, 107.
Mardarii, vornic, fiul lui Toma, este miluit de Maria Chiriţoaie cu o parte din satul Ghermăneşti, ţ. Orhei, 278.
Marea Neagră; m-rea Sozopole de la ~, 237.
Mareş, bunicul Ţigancăi, 115.
Mareş, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Condrea, mare vameş, o parte din satul Gereni, 186.
Mareş, tatăl Grozavei, 236.
Marghita, doamna lui Simion Moghilă, 279.
Mărgiucanii, sat, pe pârâul Tutovei, ţ. Bârladului <s.Iveşti, c. Iveşti, j. Vaslui>, fost domnesc, cumpărat de Ionaşco Gheanghea de la Alexandru Iliaş, 57.
Maria, fiica Chiliei, nepoata lui Hreanciul, soră cu Gavril, Todosia şi Maria, împreună cu fraţii săi, vinde lui Petrea Cehan o parte din satul Romăneşti, ţ. Vaslui, 20.
Maria, fiica Anei, nepoată lui Bilaşco, soră cu Iachim, Toader, Anghelina şi Maria, împreună cu fraţii săi, vinde lui Lupul, al treilea logofăt, o parte din satul Todereşti, 86.
Maria, mama lui Gavril, Ştefan şi Bejan, 369.
Maria, fata Boului vistiernic, soţia lui Niculache stolnic, 152.
Maria; partea ~ cumpărată de Condrea, mare vameş, de la Larion diac din Răfleşti, 186.
Maria; Gavril Budul, ginerele lui Costin Boghiul, face danie m-rii zidite de Zagavei pentru sufletele socrilor, soţiei şi fetelor soţiei, ~ şi Iftimia, 188.
Maria, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Simion Mălai o jirebie din Hreasca, 392.
Maria, fiica lui Dumitraşco Chiriac şi a Zamfirei, soră cu Toader, împreună cu mama şi fratele său, vinde lui Ghenei pârcălab o parte din Mastaci şi Piceganii în Gura Băncii, 1.
Maria Potoţchi, fiica lui Ieremia Moghilă voievod, dă mărturie pentru nişte bani pe care i-a plătit tatăl său, 264.
Maria, fiica Arsănii, soră cu Ştefana şi Toader, împreună cu fraţii săi, vinde lui Lupul logofăt o parte din satul Dămieneşti, 175.
Maria, fiica lui Petru Şchiopul, domn al Ţării Moldovei, închină m-rea Hlincea la m-rea Galata, 220.

www.dacoromanica.ro

Maria, fiica Chiliei, soră cu Gavril şi Todosie, împreună cu fraţii săi vinde lui Petrea Cehan o parte din satul Romăneşti, 19.
Maria, fiica lui Gavril Poiană, împreună cu fraţii şi nepoţii săi, vinde lui Dumitraşco Ştefan o parte din satul Poiană, pe Tazlău, ţ. Trotuşului, 307.
Maria, fiica Băncesei, împreună cu fraţii săi, vinde lui Apostolu şi Sima din târgul de Trotuş, Viişoara Voicului, 330.
Maria, soţia Jorăi al lui Gheorghie, lasă cu limba de moarte o vie în dealul de la Cârjeşti m-rii Aron-Vodă, 377.
Marica; Mierea Marmure răscumpără o parte din satul Zmiani de la nepoţii ~, 54.
Marica, nepoata lui Macovei Poliţanul şi a lui Gligorie, împreună cu unchii săi, vinde lui Simion Gheuca o parte din satul Băcani, 176.
Marica, fiica lui Gliga Roşca, soră cu Gherasim Roşca, Petrea şi Gavril, împreună cu fraţii săi, vinde lui Ianache postelnic satul Larioneşti, pe Nistru, ţ. Sorocei, 204.
Marica, soţia lui Focea uricar, împreună cu soţul său, primeşte întărire pe partea din satul lor Rotompăneşti, pe Bogdana, ţ. Tutovei, 343.
Marica, mătuşa lui Dumitru Bozum, şi Călugăr, împreună cu alţi răzeşi, vând lui Simion Malai o parte de loc din satul Hreasca, 392.
Mărica, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Gheorghe, fost mare spătar, o parte din satul Aldeşti, ţ. Neamţ, 51.
Mărica, fiica lui Eremia Tălabă, soră cu Tudora, împreună cu sora ei, vinde o parte din satul Tomceşti lui Conde, mare vameş 72, 186.
Marica, soţia lui Pătraşco, răscumperă o cupă de ughi şi pune zălog o parte din moşia Boteşti, 81.
Marica răscumpără o parte din Găleşeşti, 93.
Marica, fata Nastasiei, soţia lui Mierea Marmure, împreună cu soţul său, cumpără de la Gavril Bălici ş.a. o parte din satul Bojieni, 106; cumpără, împreună cu soţul ei, o parte din Săcăleni de la Gavril ş.a., 107.
Marica, soţia lui Petre Udrea, fost pitar, împreună cu soţul său, cumpără de la Rusul şi surorile lui o parte din satul Orăşeni cu baltă de peşte, Strâmba, ţ. Hârlău, 164.
Marica, fiica lui Gavril Nemiş, soră cu Rusul şi Anesia, nepoţii lui Crăciun, împreună cu fraţii săi, vinde lui Petre Udrea, fost pitar, şi soţiei sale o parte din satul Orăşeni cu baltă de peşte, 164.
Marica, fiica Erinei, nepoata lui Văsiu, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Cucuiaţii, ţ. Iaşi, 182.
Marica, cneaghina lui Vasile Oräş, fost mare vomic, îi dă ginerelui său, Onciul Iuraşcovici, satul Şendriceni, ţ. Hârlău, 223, 241.
Marica, fiica Chindiei, nepoata Candachiei, soră cu Ileana, împreună cu sora ei, vinde lui Stratulat Dobrenschi din Bălăceni o parte din satul Bălăceni, ţ. Suceava, 230.
Marica, fiica lui Cârstea, fost mare vomic, primeşte confirmare pe satul Blăjeri, pe Bârlad, ţ. Tecuci, 168, 280.
Marica, martor, 307.
Marica, fiica lui Ionuţ, soţia lui Deleu, frate cu Gheorghe, împreună cu soţul său, vinde o parte din satul Selişte pe Şomuzul Puturos, ţ. Sucevei, 308.
Marica vinde lui Ionaşco, fiul lui Ursu Nechiţelea din Vârtop, o parte de moşie, 358.
Marica Joroaie vinde lui Balica hatman o parte din satul Volcineţ, ţ. Suceava, 305.
Marica, mama lui Ioan Ciuntul, 175.
Marica, mama lui Vasilie Banul, a Anuşcăi şi Tofanei, 295.
Marica, martor, 316.
Marica, mama Anghelinei, 10.
Marica, fiica lui Iuraşco, fost staroste, soră lui Onciul Iuraşcovici, împreună cu fratele său, primeşte confirmare pe satul Romăneşti, ţ. Suceava, 35.
Marica, fiica Dochiţăi, 165.
Marica, mama lui Danciul, 176.

www.dacoromanica.ro

Marica, bunica lui Prodan, 265.

Mariica, fiica lui Ştefan Prăjescu, soţia lui Lupul, logofăt al treilea, soră cu Gheorghiţă şi Ion, primeşte întărire împreună cu soţul şi cu fraţii săi, pe satul Agiudeni, ţ. Roman, 67, 124, şi pe satul Boziani, 144.

Marilca, fiica Anei, soră cu Mateiu şi Sora, nepoţii lui Gheorghie, împreună cu fraţii săi, vinde lui Petrea Cehan o parte din satul Romăneşti, 398.

Măriica, fata Florii din Florinteşti, vinde o parte din Florinteşti lui Vasilie şi soţiei lui, Anuşca, 224.

Măriica, fiica lui Ionuţ, soră cu Gligorie şi Ghiorghie, împreună cu fraţii ei, îşi împart între ei moşiile din satele Giurgeşti şi Seleşte 301.

Măriica, fiica lui Tămaş, soră cu Nastea şi Măgdălina, primeşte întărire să stăpânească, împreună cu surorile ei, moşiile din satele Dienesti şi Hilipeşti, 306.

Măriica, fiica Lelei, împreună cu mama şi fraţii ei, vrea să întoarcă lui Apostol pârcălab banii pe moşia Glodeni, pentru a mai obţine nişte bani, 315.

Mariica, fiica Ilenei, nepoata lui Nicoară, împreună cu alte persoane, vinde lui Lupu Prăjescul o parte din satul Druleşti, ţ. Roman, 336..

Mariica, soţia lui Eremia, fost pârcălab, 343; în judecată cu Arsenie logofătul pentru un caftan, 355.

Măriica, fiica Băseanului, împreună cu fraţii săi, vinde lui Pană vistiernic o parte din satul Boteşti, 408.

Marica Budoaie, mama lui Hilip Neniu, 64, 182.

Măricuţa Cernătoaie, fiica lui Cârstea, fost mare vornic, soră cu Anghelina şi Schiva, împreună cu surorile sale vinde satul Gereni lui Condre, mare vameş, 186.

Mariia Chiriţoaie, soţia lui Chiriţă Dumitrache Paleolog, postelnic, face danie lui Mardarii vornic, fiul Tomei, la Ghermăneşti, ţ. Orhei, 278.

Măriica Stângăcioaie, fiica lui Posmag, nepoata Micăi, vinde lui Ionaşco Cehan o parte din Dolheşti, 101.

Mariicăi, mama lui Maxim, 115.

Marnoceni, sat <j. Vaslui>; Rango din ~, martor, 292.

Martin Ungurul; vie cumpărată de la ~, 58.

Martineşti, ce se cheamă Trăhăneşti, ţ. Tecuci, pe Bârlad <>; ocina din ~, vândută de Candachia şi fiii săi lui Ianache postelnic, 337.

Mastaci (Matatici), sat <lângă Banca, j. Vaslui>; Zamfira, împreună cu copiii săi, vinde lui Ghenei o parte din ~, 1; ispisoc sârbesc pentru ~, 2.

Matei, aprod, fiul Erinii Birtocoaie, frate cu Toma Birtoc, împreună cu fratele său, vinde lui Gheorghe, fost mare spătar, o parte din satul Galbeni, ţ. Neamţ, 51.

Mateiu, fiul Anei, frate cu Sora şi Mariica, împreună cu surorile lui, vinde lui Petrea Cehan o parte din satul Romăneşti, 398.

Mateiu, fiul lui Lupul Chicoşea, frate cu Maxin şi Trifan, împreună cu fraţii săi, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Chicoşea, ţ. Covurlui, 182.

Mateiu, popă din Mirceşti, martor, 192.

Mateiu, frate cu Toader din Hreasca, Isac, Măteiu, Nastasiia şi Annisiia, împreună cu neamul său, se plânge pe Niculachi, mare stolnic, 225.

Mateiu, fiul Ileanei Părtăţoae, frate cu Obrejie, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Petrea Cehan o parte din satul Fâstâci, 398.

Matiiaş, tatăl lui Gligorcea, 374.

Matiiaş, tatăl Mintei, 373.

Maxenia, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Drăguşănii, ţ. Covurlui, 182.

Maxim, fiul Ileanei; Mierea Marmure uricar răscumpără de la ~ o parte din satul Bereşti, 54.

Maxin, tatăl lui Vasilie, 64.

Maxin, fiul Mariicăi, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Lupul logofăt o parte din satul Drăciani, pe Prut, ţ. Fălciu, 115.

Maxin, tatăl lui Vasilie, 182.

www.dacoromanica.ro

Maxin, fiul lui Lupul, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Chicoşea, pe Sohului, ţ. Covurlui, 182.

Maxin, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ursul şi Dumitraşco, fiii lui Nădăbaico, o parte din satul Târgoveţi, pe apa Putnei, 214.

Maxineşti, sat <ţ. Roman; selişte în Gâdinţi, j. Neamţ>; Onul din ~, om bun, dă zapis de mărturie, 23; Cozma vistiernicel din ~, martor, 171, 345.

Măciucaşii de Gios, sat <pe Bârlad, ţ. Tutova; probabil j. Vaslui>; Angheluţa, fata lui Toader Jora, face danie lui Dumitraşco Ştefan o parte din ~, 326.

Mădrăjaci (Mădăreşti), sat <pe Bahlueţ, ţ. Cârligătura; Mădârjaci, c. Bălţaţi, j. Iaşi>; Ihnat din ~, martor, 249; Gligorcea, stolnicel din ~, martor, 327.

Măgdălina, fiica lui Cornea, soră cu Ignat şi Istratie, împreună cu fraţii săi şi alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Chicoşea, pe Sohului, în ţ. Covurlui, 182.

Măgdălina, preoteasă din Pereni, mama lui Constantin şi Vasilie, împreună cu fiii săi şi cu Arvasie, despăgubeşte pentru un cal al lui Dumitraşco diac căzut în groapă, 191.

Măgdălina, fiica lui Tămaş, soră cu Măriica şi Nastea, i se întăreşte stăpânirea, împreună cu surorile sale, pentru satele Hilipeşti şi Dieneşti 306.

Măgdălina, mama lui Constantin, 192.

Măgdălina, mama Candachiei, 244.

Măgura, sat, ţ. Dorohoi <~, j. Botoşani>, fost sat domnesc ascultător de ocolul târgului Dorohoi, întărit lui Necoară, mare vornic de Ţara de Sus, 187.

Măgura, munte şi pârâu <j. Neamţ>; obârşia ~, hotar la pârâul Ivănuşului, 259.

Măhăilî stari, martor, 384.

Măjeşti (Mogeşti), sat <ţ. Covurlui; în Independenţa, j. Galaţi>; Dumitru Burnar din ~, martor, 192.

Mălăeştii, sat care se cheamă Brăhăşeştii, ţ. Tecuci; opis din 1820 pentru moşia ~, 304.

Mălaiu; fata lui ~ din Hreasca pârâşte pe Platon, 169.

Mălaiu, tatăl lui Simion Mălaiu, al Tofanei şi al lui Gheorghiţă, 319.

Mălai împarte cu Vicol moşia din satul Ilişeşti, 351.

Mălina, împreună cu Mălina, vinde părţile lor de moşie lui Petrică, biv armaş, 367.

Mălina; strănepotul ~ vinde, împreună cu alţi răzeşi, lui Lupul logofăt o parte din satul Drăciani pe Prut, ţ. Fălciu, 115.

Mălur Rotopaci, martor la împăcare, 314.

Mănăilî, tatăl lui Vasilie, 287.

Măndău, nepotul Bazgăi; fetele lui ~ se pârăsc cu Lupul Prăjescu pentru nişte ţigani, 110.

Măr...; nepoţii lui Drăgulea din ~ vând lui Dumitraşco Ştefan, mare logofăt, o parte Poiana pe Tazlău, 307.

Mărăţeii, sat, ţ. Neamţ <pe Bistriţa, ţ. Neamţ, în oraşul Piatra Neamţ, j. Neamţ>; ispisoc privitor la ~, 296.

Mărceşti, sat ţ. Tecuci <pe Siret, lângă Marvila, j. Bacău>; Drăguş din ~, 48.

Măriian, socrul lui Stan, 69, 77.

Mărina, soţia lui Eremia, mama Vărvarei, se pârăşte cu Ionaşco Cujbă, vornicul de poartă, 212.

Mărina; strănepoţii ~ vând lui Ianache postelnic o parte din satul Drăguşănii, ţ. Covurlui, 182.

Mărişeni, sat, ţ. Lăpuşna; <la orbârşia Sărăţii; s. Mereşeni, c. ~; j. Lăpuşna>; Ionaşco Negruţ cel bătrân vinde lui Ianache postelnic o parte din satul ~, 182.

Mărişeşti, sat <ţ. Neamţ; inclus în Făurei, j. Neamţ>; Mihăilă Hoţmăndii din ~, martor, 83.

Mărzac, fiul lui Tăutu, martor, 303.

***Măşceanii**, sat pe Nistru, ţ. Soroca <lângă or.Soroca, j. ~, R.Moldova>, fost al lui Balica hatman, făcut danie lui Manolache, mare vameş, pentru 600 de galbeni, 53, 102, 134.

Măstacăni, sat <în Câmpul lui Dragoş; c. Borleşti, j. Neamţ>; moşia din ~ întărită duvalmului m-rii Bisericani, 323.

Măt ... scrie, 37.

www.dacoromanica.ro

Măteiaş, vătav, om bun, martor, 81.
Măteiaş, sluga lui Cârstian, logofăt al treilea, martor, 235.
Mândăcăuţi, sat <azi în Ucraina, Mandikivţi, numit după 1947 Oleksiivka, c. ~, r. Secureni, reg. Cemăuţi>; Nicolae din ~, martor, 209.
Mândra; partea ~, vândută de Solomiia, preoteasa din satul Spătăreşti, 365.
Mândreşti, neam, o parte a ~ din satul Gereni vândută lui Condrea, mare vameş, 186.
Mândrul, tatăl lui Cârstea şi Danciul, 186.
Mândzul scrie actul, 266.
Mânjea scrie actul, 54, 76, 183.
Mânzăştii, neam; partea care se cheamă a ~ din satul Mogăşăşti, ţ. Neamţ, cumpărată de Pană vistiemic, 369.
Mânzaţi, sat, ţ. Tutovei, <~, j. Vaslui>, vândut de Ignat, fiul lui Babeş şi al Antoniei, fata lui Pitic, lui Todir, fiul lui Vasâleuţi din Pătrâneşti, 59.
Mârzea, tatăl lui Spiridon, 5, 61, 182.
Mârzea din Strâmbi, fiul Vărvarei, împreună cu rudele sale, vinde lui Petrea Cehan o parte din satul Strâmturi, 398.
Mârzeştii, sat, ţ. Iaşi <inclus în Tăuteşti, j. Iaşi>, întărit m-rii Sfântul Sava, metoh al m-rii de la Ierusalim, 219.
Mechi, vameş, martor, 69.
Medelean; nepoatele lui ~ vând lui Ianache postelnic o parte din satul Medeleni, 64, 182.
Medeleni, sat <ţ. Iaşi; c. Golăeşti, j. Iaşi>; nepoatele lui Medelean vând lui Ianache postelnic o parte din satul ~, 64, 182.
Medelin din Duşeşti, martor, 388.
Mehil, pârgar din Baia, dă zapis de mărturie, 365.
Melaniei, mama Anghelinei, 1.
Melchisedec tălmăceşte actul, 50.
Melentinana, fiica lui Gligor, nepoata lui Silioan, împreună cu nepoţii săi vinde lui Dumitraşco, fost stolnic, o parte din satul Glodeni, 6.
Melintina, fata lui Tudoran; ispisoacele ~ pierdute, 239.
Mereşti, sat <probabil Mirăşti inclus în Lieşti, j. Galaţi>; Nistor din ~, martor, 293, 375.
Mereşti, sat <~, j. Suceava>; Văsiian din ~, om bun, hotamic, 314, 319.
Merla, soţia lui Steţco, este pârâtă de Iacob Moţoc şi Lazăr pentru nişte părţi din Liteni, pe Siret, ţ. Sucevei, 260.
Merăuţă, martor, semnează, 315.
Meşco; partea lui ~ din Poaina Mănăstirii, vândută de Vasilie lui Toader Grecul şi fratelui său, Dumitru, 364, 403.
Metodie, pârcălab de Roman, martor în Sfatul domnesc, 49.
Mica, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Drăguşănii, ţ. Covurlui, 182.
Mica, bunica Mariicăi Stângăcicoaie, 101
Miclăuş, fiul lui Paul, martor, 69.
Miclăuşeni, sat, ţ. Roman <pe Siret; ~, c. Butea, j. Iaşi>; întărit lui Lupul Prăjescu şi soţiei sale, Safta, 29; întărit după judecată cu Miron Bamovschi, 135.
Micleşti, sat, ţ. Orhei <c. , j. Chişinău>; Ursul medelnicerul cumpără de la mai mulţi răzeşi părţi din ~, 74.
Micleşti, sat <pe Vaslui, ţ. Vaslui; c. ~, j. Vaslui>; Dumitraşco Suru din ~, martor, 15; Berindei din ~, 213; Toader Onilă din ~ martor 389.
Miclici; Toma Străvoiu, nepotul lui ~, vinde lui Ursu medelnicer o parte din Micleşti, ţ. Orheiului, 74.
Micul, soţ Arsănii, tatăl Mariei, Ştefanei şi al lui Toader, 175.
Mierăuţă din Romăneşti, martor, 238, 352.
Mierăuţă Hraniţă vinde trei case din Boureni, ţ. Suceava, 252.
Mierăuţe din Băloşeşti, martor, 315.
Mierea din Băloşeşti, martor, 315.
Mierea; Anghelina, nepoata lui ~, 326.
Mierea Marmure, soţul Maricăi; cumpără mai multe sate şi părţi de sate, 54; cumpără de la Gavril Bălici şi fraţii lui o parte din satul Bojieni, 106; cumpără de la Gavril şi fraţii săi părţi din satul Săcăleni, 108; scrie actul, 100, 148, 213, 247.

www.dacoromanica.ro

Mihai voievod (Viteazul), domn al Ţării Româneşti, Transilvaniei şi Ţării Moldovei (1593-1601), în zilele lui s-au pierdut nişte acte de la m-rea Slatina, 206, 288.
Mihai Udrenii, martor, 374.
Mihail, tipograf; o traducere a actului se află la ~, 131.
Mihail, martor, 238.
Mihail, popă, duhovnicul lui Lucoci, mare vătag, martor, 316.
Mihail din Jigoreni vinde lui Toader Grecu şi fratelui său, Dumitru, partea lui din Poiana Mănăstirii, 364, 403.
Mihăil din Steţcani, martor, 20.
Mihail Cantacuzino, vistiernic, martor în Sfatul domnesc, 16, 18, 21, 29, 46, 51-54, 57, 58; mare postelnic, martor în Sfatul domnesc, 222, 240, 266, 335, III fals.
Mihail Fortuna, mare comis, martor în Sfatul domnesc, 172, 176-178, 181-183, 186, 187, 222, 335, 240, 266, III fals.
Mihail Grigorii Sturza, principele Moldovei, 1834-1848; „gheneralnic opis ... al moşiilor" ~, 7, 130, 132.
Mihail Tăutu, pârcălab de Hotin, martor în Sfatul domnesc, 26, 49, 57, 91, 105 (29, 45, 51 ?); îi sunt întărite mai multe sate şi părţi de sate moştenite sau cumpărate, 58.
Mihăilă, tatăl lui Nica, 5.
Mihăilă, fiul lui Loghin, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Nicoară, mare vornic, satul Cocorenii, cu Loeştii, ţ. Hârlău, 24.
Mihăilă, fiul lui Burlă, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Fântâna, 61.
Mihăilă din Moimeşti, martor, 140.
Mihăilă, fiul lui Burlă, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Fântânelile, ţ. Tecuci, 182.
Mihăilă, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Drăguşani, ţ. Covurlui, 182.
Mihăilă din Cajva; partea lui ~ vândută de fiii lui Toader lui Nicoară, mare vornic, 187.
Mihăilă din Unguraşi dă mărturie hotarnică, 252.
Mihăilă, popă, martor, 299, 300.
Mihăilă din Poiană, împreună cu fraţii săi şi alţi răzeşi, vinde lui Dumitraşco Ştefan o parte din satul Poiana, pe Tazlău, ţ. Trotuş, 307.
Mihăilă, preot, martor, 342.
Mihăilă, martor, 385.
Mihăilă din Popşori, martor, 402.
Mihăilă, nepotul Ileanei, împreună cu Ileana, vinde lui Ursul şi Dumitraşco o parte dintr-o moară din satul Târgoveţ, 214.
Mihăilă din Moimeşti dă zapis de mărturie, 227.
Mihăilă Năsoescul din Grozeşti, om bun, hotarnic, 47.
Mihăilă Talambută din Beţeşti, om bun, hotarnic, 47.
Mihăilă Calcaş, om bun, megieş, dă mărturie, 314, 319.
Mihăilă Hoţmăndii, martor, 83.
Mihăil Trifan, fost postelnic, dă zapis de mărturie, 103.
Mihăilaşă, sat <?>; Baico, fost stolnic, din ~, 48.
Mihailaşco, fiul lui Moisei din Deresca, martor, 113.
Mihăilescu, vornic, are o datorie la Grigorii, fiul lui Onciul din Boureni, 258.
Mihăileşti, sat <?>, Trif şi Toma din ~, martori, 38.
Mihăileştii, sat <?>, ispisoc de întăritură pe ~, 123.
Mihaiu, popă, tălmăceşte actul, 131.
Mihalce din Şerbeşti, martor, 375.
Mihalcea, diac din Băloşeşti, martor, 315.
Mihalcea; strănepoţii lui ~ vând lui Lupul, logofăt al treilea, o parte din satul Bojdăreşti, pe Răut, ţ. Orhei, 52.
Mihalcea, tatăl lui Pricop, 115.
Mihalcea Meleştan, fost postelnic, primeşte danie satul Rânzeşti, pe Prut, ţ. Fălciu, pe care-l pierde în viclenie când vine cu Lobodă împotriva lui Aron vodă, 16.
Mihalciul, sat în ţ. Cernăuţi, întărit lui Evloghie, episcop de Rădăuţi, 261.

www.dacoromanica.ro

Mihălescul, fost vornic; Irimia din Boureni pune zălog o casă la ~, 410.
Mihaşco, fiul Drulei, tatăl lui Simion Parpalos, 345.
Mihoci; Ionaşco Buzdugan diacul cu ai săi pârăşte pe ~ şi pe seminţia lor, 22.
Mihoci, paharnic din Ludeşti, martor, 331.
Mihul, bunicul lui Rusul, 34.
Mihul, hatman în timpul lui Petru Şchiopul, îl împresurează pe Lupan din Scobenţeni, 327.
Mihul, popă din Paşcani; în timpul lui Ieremia Moghilă cumpără o parte din satul Paşcani, ţ. Suceava, 347; se jeluie pe Capotă că-i face învăluire moşiei, 361.
Milcov <afluent al Siretului>; pământuri din Cofeşti în hotarul ~, 330, 332, 333.
Milea, cupeţ, mator, 268.
Miliia, sat pe Ceremuş, ţ. Cernăuţi <azi în Ucraina, r.Vijniţa, reg. Cernăuţi>; întărit lui Mihail Tăutul, pârcălab de Hotin, 58.
Miloş Podrigă, martor, 83.
Minta, fiica lui Mătiaş, soţia lui Grozav, împreună cu soţul ei, vinde lui Gavrilaş, staroste de Cernăuţi, o parte din satul Iujineţ, 373, 374.
Mirăuţ, fiul Todicăi, cumpără de la Costantin, fiul Măgdălinei, şi Boţia, fiul Pribei, o parte din satul Şurineşti, 192.
Mirăuţă, martor, 375.
Mirca este pârât împreună cu Dumitru de către Gligor, 84.
Mirceana, fata lui David, vinde lui Popa, fiul lui Ştefan, o parte din satul Davidescul, 236.
Mirceşti, sat <pe Cuţitna; ~, c. Tăcuta, j. Vaslui>; Gligori din ~, martor, 19, 20; Loghin, popa Mătei, Pântea şi Zberea din ~, 192.
Mirea, tatăl lui Andrei, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ionaşco Gheanghea, mare logofăt, o parte din satul Ghinduşeni, 77.
Miron mărturiseşte cum a cumpărat, împreună cu alţi răzeşi, o parte din satul Arpăşeşti, 10.
Miron, fiul lui Păcurar, frate cu Stanca, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Ciocârlianii, ţ. Tecuci, pe Gerul, 182.
Miron, fiul Antimiei Lenţoaie, împreună cu mama sa, face schimb de moşie în satul Vasileu, 263.
Miron din Grăcina vinde lui Ţigan şi Rândoaia o parte din satul Armăşani, 292.
Miron, unchiul lui Deleu aprod, vinde lui Deleu aprod o parte din satul Spătăreşti, 385.
Miron Barnovschi, hatman şi pârcălab de Suceava, închină m-rii Solca două sate în ţ. Dorohoi, Mlenăuţii şi Plopenii, 92, 94; i se întăreşte satul Basanci, ţ. Sucevei, 180; în judecată cu Lupu Prăjescu, 135; împreună cu alţi boieri, dă zapis de mărturie, 24, 115, 166, 204, 405; martor, 337; martor în Sfatul domnesc, 16, 18, 21, 27, 29, 45, 46, 49, 51-54, 57, 58, 91, 172, 176-178, 182, 183, 186, 187, 240, 266, 335, III fals; domn al Ţării Moldovei; act de la ~, 202.
Miron Costân (Costin), mare logofet, adevereşte actul, 220.
Miron de Grăcina vinde lui Ţigan şi Rândoaiei o parte din satul Armăşani, 292.
Miron Gafencu, comis, traduce actul la 1732, 86.
Miron Negrea, fiul Condrei, vinde lui Pană vistiernic o parte din satul Zărneşti, 229.
Miron Ungureanu, martor, 293.
Miron Volcinschi, fiul lui Ilea, primeşte confirmare pe partea sa din satul Volcineţ, 305; se tocmeşte cu călugării de la m-rea Sucevita pentru o parte din moşia Volcineţ, 346.
Misail, împreună cu fraţii săi, Ionaşco şi Zaharia, cumpără de la fiii Honcei o parte din satul Arpăşeşti, 10.
Misail, medelnicer, martor, 86.
Misail, împreună cu alţi răzeşi şi călugării de la m-rea Pantocrator, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Gligeni, ţ. Soroca, 182.
Misail, popă din Suholeţ, scrie actul, 292; martor, 293.

www.dacoromanica.ro

Misail, arhimandrit şi egumenul m-rii Bisericani, scrie în 1765 condica m-rii Bisericani, 259, 302, 339.
Mititelul, împreună cu alţi răzeşi, vinde, în timpul lui Ieremia Moghilă, lui Cârstea vornic o parte din satul Blăjeri, ţ. Tecuci, 168, 280.
Mlenăuţi, sat ţ. Dorohoi <pe Ruda; ~, c. Hudeşti, j. Botoşani>; făcut danie de Miron Barnovschi m-rii Solca, 92, 94.
Moga, tatăl lui Nistor, 118.
Mogâldea, fost pitar, tatăl Ilenei şi al Alexandrei, 74.
Mogăşăşti, sat, ţ. Neamţ <pe Bistriţa, ţ. Neamţ; inclus în Costişa, j. Neamţ>; părţi din ~ hotărâte lui Pană vistiernic, 369.
***Mogeşti,** sat <lângă Independenţa, c. ~, j. Galaţi>; Athanasie, episcopul Romanului, primeşte drept să ia dijma pe ~, 80.
***Mohorâţi,** sat <ţ. Cârligătura; lângă Obrijăni, j. Iaşi>; Toader Borvină din ~ vinde un loc de prisacă în hotarul Popeştilor, 140, 227.
Moimeşti (Moineşti), sat <din sus de Iaşi; ~, j. Iaşi>; Mihăilă ş.a. din ~ dau zapis de mărturie, 140.
Moise din Zăpodiani, împreună cu alţi oameni, dă zapis de mărturie, 20.
Moise Buoreanul, tatăl Urâtei, 6.
Moisei, împreună cu alţi răzeşi, dă zapis de mărturie, 101.
Moisei din Deresca, împreună cu fiul său, martor, 113.
Moisei din Romăneşti, martor, 238, 352.
Moisei, meşter, tatăl lui Hulpe, 400.
Moişei, tatăl lui Crăciun, popă, şi al Chiranei 162.
Moiseiu, diac, scrie actul, 48.
Moldova, râu <afluent al Siretului>; satul Simioneşti pe ~, 3; satul Stroieşti pe ~, 165.
Moldovan, fost pârcălab, martor, 391.
Molovate, sat pe Nistru, ţ. Orhei <~, j. Chişinău>, întărit lui Dumitru Buhuş şi surorii sale, Safta, 3.
Monastirenii (Mănăstireni), sat, fost ascultător de ocolul Botoşani <ţ. Botoşani; ~, j. Botoşani>, întărit m-rii Solca, 178.
Morguciu din Marcoviceni, martor, 293.
Mormorăni, sat <?>; Done din ~, martor, 292, 293.
Moş Băşmag; nepoţii lui ~ vând, în timpul lui Ieremia Moghilă voievod, lui Cristea vornic o parte din satul Blăjari, ţ. Tecuci, 168.
Moschici (Moschin), nepotul lui Moş Băşmag, vinde lui Cârstea vornic în timpul lui Ioan voievod o parte din satul Blăjari, ţ. Tecuci, 168, 280.
Moscul, martor, 384.
Moşoiul (Moşul), tatăl lui Nicoară, 61, 182.
Moţoc, tatăl lui Macovei şi al Tonţei, împreună cu copiii săi şi cu alţi răzeşi, vinde o parte din satul Fâstâci lui Petrea Cehan, 398.
Moţoc, tatăl lui Nichita, 404.
Moţoc, vezi **Nicoară ~.**
Movila ,vatah, martor, 316.
Movilă, fiul lui Lazăr pitar, frate cu Nicoară, fost spătar, împreună cu fratele său, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Furteşti, ţ. Fălciu, pe Prut, 182.
Movilă, loc de hotar în satul Baloşeni, 341.
Movileni, <s. ~, c. Heleşteni, j. Iaşi>; Iacob Moţoc din ~, martor, 345, 409.
Movileanca; nepoţii ~ din satul Popeşti, ţ. Fălciu, pârâsc pe Bălan, Petriul şi Mihoci din Bălăneşti pentru o selişte, 22.
Moviliţă, loc de mori în satul Rugăşeşti, ţ. Suceava, 58.
Moviliţă, fost pârcălab, vinde lui Ianache postelnic siliştea Ghermăneştii, ţ. Fălciu, pe râul Bârlad, 182.
Mugeşti, martor, 113.
Muncel; cartea lui Radu Mihnea pentru ~, 245; Vasilie din ~, martor.
Muntenii, care se numeşte Scutaşi, pe Siret, ţ. Neamţ; Necoară biv dvornic scrie megiaşilor din ~, 63; parte din ~ întăritâ lui Nicoară, mare vornic, 183.
Murgoci, soţul Stancăi Murgocioaie, 75, 176.
Muriuţi, martor, 375.
Muşa; Simion şi Căzacul, nepoţii lui ~, 69, 77.

www.dacoromanica.ro

N

Nacul, împreună cu alţi răzeşi, împarte moşiile Soloneţul şi Comăneşti, 113.

Nacul, fiul lui Lupul Neghici şi al Candachiei, împreună cu părinţii şi fraţii săi, vinde lui Strătulat Dobrenschi o parte din Bălăceni, 230.

Nacul, împreună cu Lupul, are la Ionaşco din Ivăneşti o datorie, 360.

Nacul Zberea, împreună cu cumnaţii săi, împarte moşiile Soloneţul şi Comăneşti, 113.

Nădăbaico, vornic, tatăl Ursul şi Dumitraşco, 214, dă zapis de mărturie, 330.

Nan, martor, 303.

Nastasâia, mama Todosiei, 57.

Năstasca Joroe vinde lui Balica hatman o parte din satul Volcineţ, ţ. Suceava, 346.

Nastasia, soră cu Vasile Hasnăşel şi Todosia, vinde lui Apostol, fost pârcălab, o parte din satul Băloşeşti, 167.

Nastasia, fiica popii Bechea şi a Gaftonii, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Pană vistiernic o parte din satul Mogoşăşti, ţ. Neamţ, 369.

Nastasia, cneaghina lui Gheorghe, fost mare spătar, împreună cu soţul ei, primeşte întărire pentru mai multe sate şi selişti, 51; împreună cu soţul ei, face danie m-rii Secul un vad de moară în satul Purceleşti, 156.

Nastasia, fiica Agafiei Tolocioaie, soţia lui Cazacu, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Mihail Tăutul o parte din satul Rugăşeşti, 58.

Nastasia, fiica lui Arman, vinde o parte din ocina sa din Todereşti lui Lupul logofăt, 86.

Nastasia, fiica lui Petrea spătar, soră cu Erina, împreună cu sora ei, vinde Păscălinei Iacomiasa o parte din satul Rusii Goei, 100.

Nastasia, cneaghina lui Dumitraşco Seachil, împreună cu Tofan Seachil şi sora lor, Todosia, împarte ocinile şi dedinele, 131.

Nastasia, mama Mariei şi Iftimiei, soacra lui Gavril Budul, 188.

Nastasia, fata lui Ionaşco, dă partea de ocină din Adăşiani pentru doi boi de negoţ şi trei oi pierdute, 205, 350.

Nastasia, fiica lui Petre Uclot, împreună cu fraţii săi şi alţi răzeşi, vinde lui Mierea Marmure şi cneaghinei lui, Marica, o parte din satul Săcăleni, 107.

Nastasia, fiica lui Arvasie Hoşmăndioie, soră cu Acsinia, împreună cu alţi răzeşi, se răsplătesc cu Dumitraşco diacul pentru un cal pierit din cauza lor, 191.

Nastasia, bunica lui Sintilin, 230.

Nastasia, cneaghina răposatului diac din Cerlena Mică, se tocmeşte cu Vasile Vartic, 209.

Nastasia, soţia lui Dumitru Buhuş, împreună cu soţul său şi cu sora lui, primeşte confirmare pe mai multe sate şi părţi de sate, 3.

Nastasia, mama Titianei şi Anei, 295.

Nastasia, mama Maricăi, soţia lui Marmure uricar, 106, 107.

Nastasia, fata lui Sima herar, jupâneasa lui Iane, fost pârcălab, 288.

Nastasiia, fata lui Ioan, vinde lui Lupul logofăt o parte din satul Rusii Zavului, 175.

Nastasia, fiica lui Ursu Udrea vornic, soră cu Anghelina, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Gurbăneşti, ţ. Chigheci, 182.

Nastasia, împreună cu seminţia sa, se jeluie pe Niculache, mare stolnic, pentru nişte părţi din Corlăteşti, 225.

Nastasiica vinde lui Gavril Cocriş partea sa din Pănureşti, 372.

Naste, fiica lui Ion Ordaneş, soră cu Ilie şi Naste, împreună cu fraţii săi, vinde o parte din moşia Iujdeleni, ţ. Covurlui, 268.

Nastea, fiica lui Văscan, soră cu Sava şi Petrica, dăruie m-rii Secul o parte de moş din satul Vlădeni, ţ. Soroca, 96, 104.

Nastea, mama lui Avram; zapisul ~ de la Ioan vodă de împărţire a poianei Găuricei, 163.

www.dacoromanica.ro

Nastea, fiica lui Ion şi al Rădaşnei, soră cu Ilie şi Samson, vinde lui Condrea, mare vameş, o parte din satul Iujdeleni, ţ. Covurlui, 186.

Nastea, fiica lui Tămaş, soră cu Măriica şi Măgdălina, împreună cu surorile sale, se învoieşte să stăpânească moşiile lor din satele Hilipeşti şi Dieneşti împreună, 306.

Nastea, mama lui Efrim din Şerboteşti, 166.

Nastea, mama lui Avram, 163.

Nastea, mama lui Rusul, Ionaşco, Părasca şi Sofronie; partea ~ vândută Antimiei, 376.

Nasture, soţul Agafiei, tatăl lui Coste şi al lui Ticea, 182.

Naşterea lui Ioan Botezătorul, hramul m-rii Sozopole, 237.

Nathanail, ieromonahul m-rii Neamţ, traduce la 4 iunie 1827 actul, 395.

Năvârneţii, sat <ţ. Iaşi; ~, c. ~, j. Bălţi>; danie lui Nicoară, mare vornic, de la Ştefan Tomşa, 187; loc de emitere a actului, 108.

Năvrăpăscu, partea lui ~ din satul Boureni, ţ. Suceava, 252.

Năvrăpeşti, sat <pe Moldova, ţ. Suceava; ~, j. Iaşi>; Popovici din ~, martor, 312.

Neacşa, sora lui Dumitru Purcel, 390.

Neacşa, împreună cu fraţii săi, vinde lui Nădăbaicu partea lor din satul Târgoveţi pe apa Putnei, 214.

Neacşa, fiica lui Purcel postelnic, vinde lui Ionaşco hânsar o parte din satul Duşeşti, ţ. Vaslui, 390.

Neaga, mama Ileanei, bunica lui Maxim, are uric de împărţire de la Bogdan voievod pentru satul Bereşti, 54.

Neaga, împreună cu fraţii săi, vinde lui Nădăbaicu partea lor din satul Târgoveţi, pe apa Putnei, 214.

Neaga, partea ~ din satul Gereni, cumpărată de Condrea, mare vameş, de la Larion, diac din Răfleşti, 186.

Neagoe, fost postelnic, soţul Candachiei, fostă după Bucioc vornic, se pârăşte cu Pilat, fost clucer, pentru nişte părţi de ocină din sat din Hânţeşti, 173.

Neagra, punct de hotar al m-rii Berzunţul, 207.

Neagul, fiul Stancăi, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Fântâna, ţ. Tecuci, 61.

Neagul, martor, 299, 300.

Neamţ, m-re <în s. Mănăstirea Neamţ, c. Vânători-Neamţ, j. ~>; i se confirmă privilegiile pentru nişte crame, 254; scutiri de dări pentru ţigani fugiţi, 309; cumpără moşii, 333; arhimandrit şi stareţ ~ şi Secul, 330; v. şi **Sofronie**, ieromonah, traduce actul (1827), 395; v. şi **Nathanail**.

Neamţ, cetate <în or. Târgu Neamţ, j. Neamţ>; pârcălabi de ~, 16, 18, 21, 26, 29, 45, 46, 49, 51-54, 57, 58, 91, 167, 172, 176, 177, 178, 181-183, 186, 187, 222, 237, 240, 335.

Neamţ, cetate şi târg <or.Târgu Neamţ, j. Neamţ>; satul Săcălăşeşti, fost ascultător de ocolul cetăţii ~, 51; Pictra din ~, 37; Andreica din ~, martor, 316; locul de emitere a actului, 37.

Neamţ, ţinut; sate în ~, 13, 31, 34, 46, 47, 51, 88, 92, 94, 96, 99, 131, 144, 145, 147, 183, 240, 242, 255, 282, 294, 296, 368, 369; pârcălab de ţ. ~, 85, 243.

Neaniul, fost paharnic, scrie actul, 8.

Neaniul, fost pârcălab, împreună cu alţi boieri, dă zapis de mărturie, 86; împreună cu Drăguşan şi Gheorghiţă Dămian, se plânge domnului că li se împresoară seliştea Gemenii dinspre Oneşti şi Scobinţeni, 290.

Nebojatco, fost logofăt, împreună cu alţi boieri, dă zapis de mărturie, 297.

Necufor Machidun, pitar din Zaboloteni, martor, 191.

Nechifor, fiul lui Ion, nepot lui Silion, frate cu Cârstea şi Axenia, împreună cu fraţii săi, vinde lui Dumitraşco, fost stolnic, partea lor din satul Glodeni, 6.

Nichifor, frate cu Ionaşco Buzdugan diacul şi Erimia Agăraci, împreună cu toată seminţia lui din satul Popeşti, ţ. Fălciu, se pârăşte cu seminţia lui Bălan din satul Bălăneşti pentru o seliştе unde, 22.

Nechifor, frate cu Tudora şi Erina, împreună cu surorile şi cu nepoţii săi, vinde lui

www.dacoromanica.ro

Boul vistiernic şi soţiei acestuia o parte din satul Răteşti, 39.
Nechifor, fiul lui Maxin, nepotul popii Ciogolea, împreună cu alte rude, vinde lui Lupul, al treilea logofăt, o parte din satul Drăcianii pe Prut, ţ. Fălciu, 115.
Nechifor, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Voicu logofăt o parte din satul Fiţinghești, 161.
Nechifor, aprod, fiul lui Ştefan din Ţara Românească, vinde lui Nicoară, mare vornic, un ţigan cu soţie şi cu copii, 183.
Nechifor, fiul lui Lupul Neghici şi al Candachiei, împreună cu părinţii şi fraţii săi, vinde lui Strătulat Dobrenschi o parte din satul Bălăceni, 230.
Nechifor din Târgu Frumos, împreună cu şoltuzul, pârgarii şi alţi oameni buni de acolo, dă zapis de mărturie, 248.
Nechifor; partea lui ~ din Dumbrăveni şi locul de prisacă al lui ~, vândute de Ionaşco lui Constantin, fiul lui Petrea Cehan, 299, 300.
Nechifor, păhărnicel din Şerbeşti, hotarnic, 152; casa lui ~, punct de hotar, 369.
Nechita, tatăl lui Simion, socrul lui Căzacul, 69, 77.
Nechita, ţigan, împreună cu soţia şi copiii, dat de Petre Puiul m-rii Berzunţul, 207.
Nechita din Sârbi vinde lui Toma postelnicul o parte din satul Bodeşti, 394, 395.
Nechita din Vârtop, martor, 394, 395.
Nechita; casa cu jirebie a lui ~ întărită lui Vasilie Pilat clucer, 21.
Nechita, fiul lui Moţoc, vinde lui Pană vistiernic o parte din satul Petreşti, ţ. Bacău, 404, 406.
Nechita cel bătrân din Grozeşti, martor, 47.
Nechita Popşescul, unchiul lui Ionaşco Moga şi Păcurar, 351.
Necopoe din Oboroceni, martor, 345, 409.
Necşa, soţia lui Bogza, mama Loghinei, 388.
Necula Bălan, pârcălab de Galaţi şi căpitan, martor, 69; 354; fost căpitan de Galaţi, vinde lui Lupul cămăraş partea din Şendreni, cumpărată de la Chisar, 393.
Necula Gheorma primeşte din partea lui Efrim din Şerboteşti de sufletul lui o parte din satul Bănileşti, ţ. Bârlad, 166; martor, 236.
Neculachi, mare stolnic, soţul Mariei, fata Boului vistiernic, martor în Sfatul domnesc, 29, 46, 51, 52, 54, 57, 58, 152, 172, 176-178, 181, 182, 186, 187, 222, 240, 266, 335, 381, III fals; se jeluie pe Petre din Strâmbi că acesta şi-ar fi făcut moară în ţăria sa, 151, 152; se pârăşte cu Arsenie logofăt pentru drept de preempţiune, 322, 382; se pârăşte cu Toader Hreasca pentru nişte părţi din Corlăteşti, 225, 226.
Neculae din Ghireni, fratele Odochiei, martor, 205.
Neculai, cetaşul lui Gligorie, namesnic din Bârlad, om bun şi bătrân, martor, 75.
Neculai, egumenul m-rii Sf.Ilie, se pârăşte cu Dumitraşco Şoldan ş.a. pentru nişte vii din Dealul Asinului, 97.
Neculai, fiul lui Dumitraşco Seachel, se pârăşte cu Luca Fuştele din Avereşti pentru satul Siliştea Ruselor, ţ. Neamţ, 99.
Neculai, i se revine o parte din Dragomăneşti, I fals.
Neculai Hoelaş, dascăl, traduce actul, 319.
Nedee, sat <inclus în Bouşori, j. Vaslui>; Busca şi Gheorghie Ţănpău vând lui Petrea Cehan un loc din ~, 398.
Nedelea, fiica lui Chirilă, vinde partea ei din Ciurăni şi din Comăneşti lui Dumitraşco Buţii şi lui Gheorghie, 65.
Negoieşti, sat, părţi din ~ întărite lui Alivan diacul, 353.
Negriteştii, sat, ţ. Neamţ <Negritеasca, j. Neamţ>; Duca biv uşăr în judecată cu Solomie, giupâneasa lui Vorontar comis, şi cu fiii ei pentru ~, 145; Popa, martor, 117, 294.
Nemernicenii, sat <înglobat în Bosanci, j. Suceava>; o parte din heleşteu ce este pe Şomuz pe lângă vatra satului ~, vândută de Dumitraşco, fiul lui Evloghie, lui Crâstian Rotompan, al treilea logofăt, 234.

www.dacoromanica.ro

*Nemicani, sat <probabil j. Lăpuşna, R.Moldova>; Ionaşco Cehan, vornic de gloată, cumpără o parte din ~ de la Toader Hudici, pitărel din Hudiceani, 101.
*Nemirovul, sat, ţ. Soroca <j. Soroca>, întărit lui Miron Barnovschi, 181.
*Neneu, sat <lângă Blăjerii de Jos şi Blăjerii de Sus înglobate în Iveşti, c. Iveşti, j. Galaţi>; Ion de la ~, împreună cu alţi răzeşi, vinde Măricăi, fiica lui Cristea fost mare vornic, o parte din satul Blăjari, 168.
Neniul, fiul Maricăi Budoaie, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Medeleni, ţ. Iaşi, 182.
Neniul, tatăl lui Toader, 206.
Neniul, mare vătav al ţ. Cârligătura, martor, 283.
Neniul din Suholeţi, martor, 292.
Neniul, fiul lui Marco din Armăşeni, vinde o parte din satul Armăşeni lui Lungul, 293.
Neniul, fiul Stancăi, împreună cu alţi răzeşi, vinde o parte din satul Fântânele, ţ. Tecuci, lui Ianache postelnic, 5, 182.
Nestor, tatăl Grozavei, socrul lui Ştefan, 27.
Nica, fiul lui Mihăilă, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Fântânele, ţ. Tecuci, 5.
Nicanor, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic satul Gligeni, ţ. Soroca, 182.
Nichita, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Şuşmăneşti, care acum se numeşte Drăguşănii, ţ. Covurlui, 182.
Nichita, fratele lui Iacob Moţoc şi al Antimiei, împreună cu sora lui, vinde Antimiei nişte părţi din satul Liteni, pe Siret, ţ. Sucevei, 260.
Nichitii, socrul lui David Druc, 353.
Nicoară, rudă Ileanei, împreună cu alte rude de-ale sale, vinde lui Ursul şi fratelui său, Dumitraşco, fiii lui Nădăbaico, fost vornic, o parte dintr-o moară din satul Târgoveţi, pe apa Putnei, 214.
Nicoară, vecin, împreună cu casa lui şi alţi vecini, vândut de către Efrim şi sora lui, Palaghiia, lui Nicoară Prăjescu, fost vistiernic, 298.
Nicoară, tatăl lui Drăgăilă, 315.
Nicoară din Răteşti se pârăşte cu fiii lui Ion din Obârşie, 324.
Nicoară; prisaca popei ~, 356.
Nicoară ia de la Todosia, jupâneasa lui Nicoară, mare vornic, un cal şi două vaci pentru care lasă zălog o parte din Diviceni, 108.
Nicoară, fiul Moşului, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Fântânele, ţ. Tecuci, 5, 61, 182.
Nicoară, fiul lui Dumitru Erhan, i se fură un cal, 14, 20.
Nicoară, fiul lui Dumitru, nepotul lui Irimia, împreună cu alte persoane, vinde lui Lupu Prăjescul o parte din satul Druleşti, ţ. Roman, 336.
Nicoară, tatăl Ilenei, bunicul Mariicăi, 336.
Nicoară, mare vornic; împreună cu alţi boieri, dă zapis de mărturie, 5; soţul Todosiei, 108; mare vornic de Ţara de Jos, martor în Sfatul domnesc, 16; fost mare vornic, vinde lui Vasilie Neagoi, vornic de Botoşani, satul Cocoreni cu seliştea Loeştii, 24, 32, 79; mărturiseşte că uricele de pe satul Munteni sunt la dânsul, 63; mare vornic de Ţara de Sus, dă zapis de mărturie, 166, 204, 226, 311, 405; cumpără de la Toader din Creţeni, un bătrân în satul Creţeni, 170; i se întăresc mai multe sate şi ţigani, 183, 187; cumpără de la Ştefan şi fiul său Lazăr o parte din Dăvidescul, 236; Irina şi fratele ei, Gligorie, fiii Parascăi, vor să ia bani de la dânsul pentru moşia Zmiiani, dar Mierea Marmure se împotriveşte, 54; martor, 337; martor în Sfatul domnesc, 172, 176, 178, 181, 186, 222, 237, 240, 266, 335.
Nicoară, vătăman din Şchei, împreună cu alţi răzeşi, dă zapis de mărturie, 20.
Nicoară, fiul Măriei, frate cu Dămian şi Toader, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic partea lor din satul Medeleni, 64.
Nicoară, popă din Horjeşti, dă zapis de mărturie, 101.

www.dacoromanica.ro

Nicoară, fost spătar, fiul lui Lazăr pitar, frate cu Movilă, 182.
Nicoară, tatăl lui Toader, 182.
Nicoară, fiul lui Petrea, împreună cu alți răzeși, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Punteșenii, ț. Tutova, 182.
Nicoară din Știborăni, martor, 402.
Nicoară Barza, tatăl lui Simion, 182.
Nicoară Moțoc, văr cu Sofronia, soția lui Condre, mare vameș, vinde lui Condre o parte din satul Șișcăuți, 112.
Nicoară Prăjescul, tatăl lui Ionașco și Lupul, 71; cumpără de la Gheorghie și alți răzeși o parte din satul Stolniceni, 297, 298; hotarnic în satul Purceleștii, 370.
Necoară, al doilea logofăt, împreună cu alți boieri, dă zapis de mărturie, 5, 45, 78, 115; iscălește, 30; leagă pecetea, 57; învață și iscălește, 77; martor la tocmeală, 79; în lipsa lui Gheanghea, mare logofăt, de la curte semnează, 96, 99, 100.
Nicoară din Șurinești, martor, 193.
Nicoară din Florintești, împreună cu alți oameni buni, dă zapis de mărturie, 224.
Nicoară, pitar, dă zapis de mărturie, 274.
Nicoară, fiul Cerbului, împreună cu alți răzeși, vinde lui Apostol și Sima din Târgu de Trotuș niște pământuri la Viișoara Voicului din satul Cofești, 330.
Nicoară din Ungurași, martor, 342.
Nicoară, fiul Băseanului, împreună cu alți răzeși, vinde lui Pană vistiernic o parte din satul Boțești, 408.
Nicoară din Rătești se pârăște cu fiii lui Ion din Obârșie, 324, 366.
Nicoară Moțoc, soțul Vărvarei, cumnatul lui Ionașco Cujbă, 212.
Nicoară din Șchei, martor, 17.
Nicoriță, m-re <în m. Iași, j. Iași>; Fond ~ la ASB, 89, 108, 170.
Nicoriță, ginerele Talocicoaiei, se pârăște cu Căzacu, de asemenea ginerele Talocicoaiei, pentru o parte din satul Rogoșești, 12.
Nicolae Selipzar din Mandâcăuți, martor, 209.
Nicolai Hăslanda traduce actul, 319.
Nicolai semnează, 113.
***Nicoreștii,** sat, ț. Neamț <lângă Girov, j. Neamț>, al m-rii Aron-Vodă; călugării se plâng că dregătorii din acel ținut le învăluiesc trei sate din ț. Neamț, printre care și ~, 242.
Nistor, tatăl Grozavei, 30.
Nistor, cumnatul lui Buculeiu, împreună cu rudele sale, vinde lui Ionașco Gheanghea, mare logofăt, o parte din satul Ruptura, ț. Bârlad, 57.
Nistor, bunicul lui Sirbu; partea lui ~ din satul Punteșeni, rămasă nevândută, 182.
Nistor din Bătinești, împreună cu alți răzeși, vinde lui Nicoară, mare vornic, un vad din satul Purcelești, ț. Putna, 183.
Nistor din Merești, martor, 293.
Nistor, șoltuz din Trotuș, împreună cu 12 pârgari, dă zapis de mărturie, 306.
Nistor, ginerele Loghinei, împreună cu rudele sale, vrea să întoarcă banii lui Apostol pârcălab pentru satul Glodeni, pentru că li s-a părut mică suma cu care s-a vândut acea parte, 315.
Nistor din Merești, martor, 375.
Nistor, fiul Mogăi, vecin al m-rii Sfântul Sava, se pârăște, împreună cu alți vecini, cu călugării de la m-re, 118.
Nistor Zaharia, martor, 315.
Nistor Gligorcea, martor, pecetea lui ~, 113.
Nistru, râu; sate pe ~, 3, 53, 102, 134, 178, 204, 263.
Noicești, sat <ț. Cârligătura?>, Lupul vistiernicel din ~, martor, 8.
Novacii, sat ț. Fălciu <?>, întărit lui Ionașco Cehan, 198.
Nuor, nepotul Maricăi Budoaie, împreună cu rudele sale, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Medeleni, ț. Iași, 64, 182.
***Nuorești,** sat <la Bohotin; lângă Cozia, j. Iași>, Vasile, fiul Todoscăi, vinde o parte din satul ~ lui Toader Onilă, 213.

O

Oana vinde Anghelinei, fatei lui Toader Jora, o parte din satul Măciucașii de Jos, 326.
Oană; jirebia lui ~ din Hreasca în împărțeala dintre Dumitrașco și Vasilie, 313.

www.dacoromanica.ro

Oancea din Lucani, om bun, hotarnic, 23.
Obârşia, sat <la Obârşia Pârâului Alb; în Borniş, c. Dragomireşti, j. Neamţ>; fiii lui Ion din ~ se pârăsc cu Nicoară din Răteşti pentru un heleşteu, 324; perilipsis pentru satul ~ al lui C. Palade, 366.
Oboroceni <pe Siret, ţ. Roman; ~, j. Iaşi>; Nicopoe din ~, martor, 345, 409; Gligorie din ~, martor, 409.
Obrejani, sat <ţ. Cârligătura; c. Popeşti, j. Iaşi>; Ion din ~, împreună cu alţi oameni buni, dă zapis de mărturie, 140; Lupul şi Ion, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Toader Borvină un loc de prisacă, 227.
Obreje, fratele lui Beghil, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Lupul logofăt o parte din satul Drăciani, pe Prut, ţ. Fălciu 115.
Obrejie, fiul Ileanei Părtăţoaie, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Petrea Cehan partea sa din satul Fâstâci, 398.
Obrejie, ţărcovnic din Iaşi, martor, 238.
Odobeşti, sat <~, j. Bacău>; Gheorghe, fiul lui Criste, pune zălog partea lui din ~ la preotul de acolo pentru nişte vite pierite din cauza lui, 114.
Odochia, mama Todosiei, 176.
Odochia, preoteasa, mama Cârstinei, 21.
Odochia primeşte de la Nastasia, fata lui Ionaşco, partea ei din Adăşiani pentru nişte vite pierite, 205.
Odocsia mătuşa Irinei şi a lui Grigorie, a cărei parte din satul Zmiani a fost vândută mai întâi lui Nicoară ~, mare vornic, apoi răscumpărată de Mierea Marmure, 54.
Ofrim, fiul Maricăi, frate cu Albul; Mierea Marmure răscumpără de la ~ ş. a. partea lor din satul Zmiani, 54.
***Olăşei**, sat <lângă Găureni, azi Văleni, c. Ţibăneşti, j. Iaşi>; partea lui Toader Auru din ~ vândută lui Toader Grecu, 364, 403.
Ona Giuliciu; strănepoţii lui ~ vând Zamfirei siliştea Iapa, 1.
Onaca, păharnic din Iucşeşti, martor, 179, 315.
Onaca din Balosineşti, martor, 345.
Onacea din Tătăreşti, martor, 299, 300.
Onceşti, sat, ţ. Suceava <pe Şomuzul Mocirlos; Unceşti, j. Suceava>; părţi din ~ împărţite între Simion Mălai şi fratele său Gheorghe, 314, 319, 392.
Onceşti, sat <Unceşti, j. Neamţ>; Dumitraşco din ~, martor, 401.
Onciul, tatăl Drontei, 213.
Onciul, tatăl lui Grigore din Boureni, 258, 410.
Onciul, diac din Itrineşti, martor, 117, 294; primeşte poruncă domnească să rezolve pricina dintre Ştefan şi Istrate, 383.
Onciul, tatăl Erinei, 392.
Onciul cel bătrân, tatăl Magdei, 58.
Onciul Iuraşcovici, fost staroste, fiul lui Iuraşco pârcălab, fostul soţ al Anghelinei, ginerele Măricăi, cneaghina lui Vasilie Orăş, fost mare vornic; i se întăresc lui şi surorii lui, Marica, părţi din satul Romăneşti, ţ. Suceava, 35; primeşte de la soacra sa satul Şendriceni, ţ. Hârlău, şi nişte vie la Cotnari, 223, 241; primeşte permisiune domnească să oprească fânul pe care l-a cosit Rugină în hotarul satului Şendriceni, 363.
Oncul, o jirebie ~ din satul Hreasca împărţită între Dumitraşco şi Vasilie, 313.
Oneşti, sat <~, c. ~, j. Chişinău>; Neniul pârcălab ş.a. se plâng că au împresurare seliştii lor dinspre satul ~, 290.
Onicenii, sat <ţ. Suceava; inclus în Hărmăneşti, j. Iaşi>, întărit lui Lupul Prăjescu 46.
Onichie este pârât de cumnatul său Zadul, fiul Magdei, pentru o bucată de loc din Antăleşti, 87; soţul Fădorei, 146.
Onisâie, fiica lui Dumitru diacul, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Mierea Marmure o parte din satul Săcăleni, 107.
Onişca, străMoşul lui Micul, 175.
Oniţă, popă din Şopârleni, martor, 101.
Oniul, vecin din Stolniceni în partea lui Efrim, vândut cu tot venitul de Efrim lui Ionaşco Prăjescu, 298.
Oniul Burlă vinde o parte de loc dinspre Livarda, I fals.

www.dacoromanica.ro

Oniul, fratele lui Coste Burlă, I fals.
Onofreiu Vrânceanul, cumnatul lui Mihail Tăutul, pârcălab de Hotin, vinde lui Mihail Tăutul nişte vii în Dealul Episcopului şi Dealul Laslău din Cotnari, 58.
Onofreiu din Moimeşti, împreună cu alţi oameni buni, dă zapis de mărturie, 140, 227.
Onţeşti, sat, ţ. Iaşi <lângă or. Ungheni, j. Ungheni>; părţi din ~ cumpărate de Ianache postelnic de la Gherman, fiul lui Bâzdâg, cu toate rudele lui, 182.
Onul, socrul lui Vasilie Pilat clucer, lasă nişte părţi din Hânţeşti, ţ. Suceava, 21.
Onul din Măxineşti, martor, 23.
Onuţ din Măxineşti, martor, 171.
Onuţi din Maxineşti, martor, 345.
Oprea, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Pană vistie[illegible]ic o parte din satul Boţeşti, 408.
Opriş, tată[illegible]rilă, 38.
Orăş, fo[illegible] Mârzeşti, ţ. Iaşi, fost [illegible] a căzut de a fost dom[illegible].
Orăşeni, sat, ţ. [illegible]ău <Orăşeni Deal şi Orăşeni Vale, c. Curteşti, j. Botoşani>, întărit lui Pătraşco Udrea, fost pitar, şi cneaghinei lui, Mărica, 164.
Orbic, pârâu <afluent al Bistriţei la or.Buhuşi>; satul Seliştea Rusii, care este la ~, întărit lui Dumitraşco Seachil şi cneaghinei lui, Nastasia, 131; punct de hotar la hotărnicirea satului Mogăşăşti, ţ. Neamţ, 369.
Orbic, sat <pe Bistriţa şi Orbic, ţ. Neamţ; contopit cu or.Buhuşi, j. Bacău>; poruncă domnească să se hotărnicească partea din satul ~ a m-rii Besericani, făcută danie de Cârstina şi de Dumitra, cneaghina lui Ciolpan călugăr, 302; Ion Răspop din ~ scrie actul, 302; Patrichi din ~, hotarnic, 369.
Orena, fiica Buscăi, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Medeleni, ţ. Iaşi, 64.
Orgoeşti, sat <la obârşia Hovârletei; ~, j. Vaslui>; partea Hilinei din ~ lăsată zălog la Dumitraşco Cămărzan 231.
Orheiul Vechi, cetate <c. Trebujeni, j. Orhei, R.Moldova>; satul Macicăuţi, ţ. Orhei, mai jos de ~, 52.
Orhei, târg <ţ. ~; or.~, j. ~>; satul Ustia, ţ. Orhei, fost ascultător de ocolul ~, făcut danie m-rii Solca, 178.
Orhei, ţinut; sate în ~, 3, 52, 74, 178, 217, 274, 278; pârcălab de ţ. ~, 216.
Oroşeni, ţ. Botoşani <?>, act de la Ştefan Tomşa, 159.
Oteşti, sat, ţ. Adjud <~, j. Bacău>; Dingan păhărnicel cumpără de la Părasca, fiica lui Isac, o parte din satul ~, 289.

P

Pavel, epicop de Huşi, martor la diferite tocmeli, 26, 45, 91, 105, 125, 184, 237, 272, 279; hotarnic, 156; dă carte de mărturie, 311.
Pavel Debrici de la mitropolie traduce actul, 62, 121, 165, 302, 339.
Pahomie din Stolniceni, martor, 312.
Pahulce, popă, martor, 23.
Paicul, martor, 248.
Palade din Copăceşti, martor, 38.
Palaghia, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Misăilă şi fraţilor săi o parte din satul Arpăşeşti, 10.
Palaghia, împreună cu fratele său, Ifrim, vinde lui Nicoară Prăjescul partea lor din Stolniceni cu tot cu răzeşi, 298.
Palamoae, martor, 349.
Pană, stolnic, cumpără de la Tiron Petrea, fiul Condrei, o parte din satul Zărneşti, 228, 229.
Pană, vistiernic; mărturie hotarnică pentru satul Boureni al lui ~, 252; cumpără de la Cârjeu şi Ivaşcu un sălaş de ţigani, 285; cumpără de la Bratul, fiul lui Voico logofet, un sălaş de ţigani, 310; i se achită o datorie de la Dumitru Goia, fost postelnic, 337; i se hotărnicesc părţile din satul Mogoşăşti, ţ. Neamţ, pe care le-a cumpărat de la Zaharie ş.a., 369; cumpără de la Dumitru, ficiorul lui Purcel, şi Ionaşco, hânsarul din Duşăşti, o parte din satul Duşăşti, 389, 390; cumpără de la Nechita Moţoc o

www.dacoromanica.ro

parte din satul Petreşti, ţ. Bacău, 404, 405, 406; cumpără o parte din satul Boţeşti de la Nicoară ş.a., 408.
Pană, pârcălab de Galaţi, dă zapis de mărturie, 303.
Panaiutie, martor, 268.
Panfilie, martor, 388.
Pângăraţi, m-re <ţ. Neamţ; în c. ~, j,Neamţ>; poruncă domnească să se lase în pace fânul din satele m-rii ~, Ivăneşti şi Bilăeşti, ţ. Neamţului, 88; i se întăreşte o vie în hotarul Bogdăneştilor, danie de la Bălan şi Samson, 149.
Panhili, preot, martor, 14.
Pantocrator (Pandocrator), m-rea <lui Toader Movilă, din Burdujeni, m. Suceava, j. Suceava> ; călugării de la ~ vând o parte din s. Gligeni lui Ianache postelnic, 182; au pără cu Lupul, fiul lui Gorcea Udrea, 267.
Paraschiva, fiica Chilsiei, împreună cu mama şi fratele ei, vinde lui Apostol pârcălab din satul Băloşeşti o parte din satul Hârleşti, 179.
Parasca Craiasa, mama lui Gheorghie şi Pătrăşcan, împreună cu fiii săi, vinde lui Semion Gheuca satul Portăreştii pe pârâul Smila, ţ. Tutova, 148, 176.
Parasca, mama Irinei şi a lui Gligorie, 54.
Parca, şetrar din Fereşti, martor, 17, 20, 257.
Parţic, popă, moşul Crâstânei, preoteasa popei Fedor, 288.
Paşcani, sat pe Siret, ţ. Suceava <or.Paşcani, j. Iaşi>, fost al lui Balica hatman şi pierdut în hiclenie; o parte din ~ întărită lui Toma, al treilea postelnic, 49; o parte din ~ întărită lui Grecul vistiernic 119; Toma şi Iordachi Cantacuzino, miluiţi cu jumătate din satul ~, 137; Grecul din ~, martor, 298, 312, 370; popa Mihul din ~, martor, 347, 361.
Paşco chihaia, martor, 143.
Patcul, tatăl lui Spiridon şi al Ancăi, 54.
Paul, tatăl lui Miclăuş, 69.
Paul; partea lui ~ din Arpăşeşti vândută lui Misăilă, 10.
Pavăl, fratele lui Vasilie Flancea, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ionaşco Vrabie partea sa din Crăhăneşti, 40, 43.
Pavăl, tatăl lui Leoa, 57.
Pavăl, vărul lui Pătraşco, primeşte zălog o parte din Boteşti pentru nişte unelte pierite la dajnici, 81.
Pavăl, fost pârcălab, martor, 191.
Pavăl; o jirebie a lui ~ din Hreaţca în împărţeala dintre Dumitraşco şi Vasilie, 313.
Pavăl martor, 327.
Pavăl, fiul lui Fratea, împreună cu fraţii săi, vinde popii Mihul şi ginerelui său, Ionaşco Grecul din Păşcani, o parte din satul Păşcani, ţ. Suceava, 347.
Pavel, episcop de Huşi, martor alături de mari boieri la danii domneşti şi diferite tocmeli, 26, 45, 91, 105, 113, 122, 125, 237, 272, 279, 311; hotarnic 155.
Pavel, călugăr, împreună cu fraţii săi, face danie m-rii Pângăraţi o vie cu case şi pivniţe în hotarul Bogdăneştilor, 149.
Pavel, pârcălab, martor, 191.
Pavel, popă din Băloşeşti, împreună cu alţi oameni buni, dă zapis de mărturie, 315.
Pavel Debrici traduce acte la înc. sec. al XIX-lea, 62, 121, 165, 302, 339.
Pavel Goanţă din Todireşti, martor, 188.
Păcurar, martor, 14.
Păcurar, tatăl lui Miron, moşul lui Ion, 182.
Păcurar, nepotul Popsei din Ilişeşti, primeşte împreună cu Ionaşco Moga dreptul de a stăpâni partea din satul Ilişeşti, precum le-a fost împărţită, 351.
Păcurar Palici vinde lui Cozma un loc de la Boul, 38.
Păgubea vinde lui Bejan ceaşnic o parte din satul Brăt..., ţ. Totruş, 306.
Păhărniceni, sat; <>; Ignat din ~, martor, 316.
Păntelei, fiul lui Tetilcă, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ionaşco Gheanghea o parte din satul Ghinduşeni 77.
Păntelei, păhărnicel din Băloşeşti, împreună cu alţi boieri, dă zapis de mărturie, 167; martor, 179, 315.
Pănteleiu, martor, 43.
Pănteleiu din Grumăzeşti, martor, 388.

www.dacoromanica.ro

Pănteleiu, soţul Axiniei, ginerele lui Creţul, împreună cu alte persoane, vinde lui Lupu Prăjescul o parte din satul Druleşti, ţ. Roman, 336.

Pănţelie; copiii lui ~ vând lui Dumitraşco Ştefan o parte din satul Poiana pe Tazlău, ţ. Totruş, 307.

Pănureşti, sat <?>; Nastasiica, împreună cu copiii ei, vinde lui Cocriş o parte din satul ~, 372.

Părasca, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ionaşco Gheanghea logofăt o parte din satul Tulucești, ţ. Covurlui, 69, 77.

Părasca vinde lui Dingan păhărnicel o parte din satul Oteşti, ţ. Adjud, 289.

Părasca din Şendreni, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Costantin cămăraşul o parte din satul Şendreni, 303.

Părasca, soră cu Oana şi Tecla, împreună cu seminţia sa vinde Anghelinei o parte din satul Măciucaşii de Jos, 326.

Părasca, fiica Nastii, împreună cu fraţii săi, vinde Antimiei partea lor din satul Roşiori, 376.

Părţea, vornicel din Călugăreni, martor, 386.

Păscălina, cneaghina lui Lupul Stroici, vinde lui Ianache postelnic satul Stolniceni, ţ. Iaşi, 182.

Păscălina se pârăşte cu Costin din Poieni, pentru heleşteu, 265.

Păscălina Iacomiasa cumpără de la Nastasia şi Erina, fiicele lui Petrea spătar, o parte din Rusii Goei, 100.

Pătapie din Romăneşti vinde lui Anastasie Crimca, mitropolit, un loc de prisacă în hotarul satului Todereşti, 208.

Pătrăneşti, sat, ţ. Tutovei, <>; Vasileuţă din ~ cumpără moşie, 59.

Pătraş Costin, fiul lui Sămion Oţăl, frate cu Lupul şi Maria, împreună cu fraţii săi, vinde lui Ionaşco Gheanghea, mare logofăt, o parte din satul Tomeşti, 57.

Pătrăşcan; fraţii lui ~ vând lui Mierea Marmure o parte din satul Gherești, 54.

Pătrăşcan, fiul Părascăi Crăiasa, frate cu Gheorghie, împreună cu mama şi fratele său, vinde lui Simion Gheuca, mare spătar, o parte din satul Porştăreşti, pe râul Smila, ţ. Tutova, 148, 176.

Pătrăşcan, fiul lui Vasilie Crăiescul, fost clucer, frate cu Gheorghie, Dumitraşco şi Vasilie, împreună cu mama şi fraţii săi, vinde lui Tudori, pârcălab de Hotin, o parte din satul Unguraşi, 266.

Pătrăşcan, fiul lui Simion Parpalos, frate cu Busiiuc şi popa Leahul, împreună cu alte persoane, vinde lui Lupu Prăjescul o parte din satul Druleşti, ţ. Roman, 345.

Pătrăşcan, fost clucer, martor, 389.

Pătraşco, soţul Gherlii, 21.

Pătraşco din Lăţcani, tatăl lui Gheorghie, Căzacul şi Bejan, 25, 27, 250.

Pătraşco; nepoţii lui ~ vând lui Ionaşco Gheanghea, mare logofăt, o parte din satul Lăţcani, 27, 30.

Pătraşco scrie actul, 33, 136, 336.

Pătraşco, fiul Dochiţei, frate cu Scânteie, Simion, Mărica şi Todora, împreună cu rudele lui, vinde lui Gheorghe, fost mare spătar, şi cneaghinei lui, Nastasia, o parte din satul Aldeşti, ţ. Neamţ, 51.

Pătraşco din Blăgeşti, martor, 66.

Pătraşco, soţul Maricăi, împreună cu soţia lui, pune zălog ocina din Boţeşti pentru o cupă de argint, 81.

Pătraşco, fost mare vornic, dă zapis de mărturie, 87.

Pătraşco, împreună cu alţi oameni buni, dă zapis de mărturie, 113.

Pătraşco, fiul lui Toader, frate cu Gheorghie şi Gligorie, împreună cu fraţii săi, vinde lui Nicoară, mare vornic, o parte din satul Cajva, ţ. Iaşi, 187.

Pătraşco din Dăncești, martor, 192.

Pătraşco; o jirebie ~ în Hreasca în împărţeala dintre Dumitraşco şi Vasile 313.

Pătraşco, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui popa Mihul din Păşcani şi ginerelui său, Ionaşco Grecul, o parte din satul Păşcani, pe Siret, ţ. Suceava, 347.

Pătraşco din Buţcăteni, martor, 345, 409.

Pătraşco din Vlădeşti, martor, 370.

Pătraşco din Lăţcani, martor, 23, 393.

www.dacoromanica.ro

Pătraşco Başotă, logofăt al doilea, scrie actul, 39; dă zapis de mărturie, 295; martor, 342; dă mărturie hotarnică, 252.
Patraşco Buznia, frate cu Andrei, scrie actul, 211.
Pătraşco cel bătrân din Bierăşti, martor, 47.
Pătraşco Ciogolea, martor şi dă zapis de mărturie, 297, 298, 312.
Pătraşco Ciolpan, martor şi dă zapis de mărturie, 48, 291, 295, 297, 381, 396, 404.
Pătraşco Giuncul; partea lui ~ din Bodeşti, vândută de Nichita din Cerbi lui Toma postelnicul, 394, 395.
Pătraşco Talabă; partea lui ~, vândută de către fiicele lui Ieremia Tălabă lui Condre, mare vameş, 72, 186.
Pătraşco Udrea, fost pitar, soţul Maricăi, cumpără de la fiii lui Gavril Nemiş o parte din satul Orăşeni, ţ. Hârlău, 164.
Pătraşcu, tatăl lui Dumitraşco 194.
Pătraşco, vătav mare, împreună cu alţi oameni buni, dă mărturie hotarnică, 252.
Pătraşcu Udre cumpără o parte din satul Oroşeni, 159.
Patrichi de la Orbic, hotarnic, 369.
Pătru; ~ şi Leoa, strămoşii lui Gheorghie şi Simion, 11.
Pătru din Ciorăni, martor, 66.
Pătrul, vecin; împreună cu alte bunuri, vândut de către Palaghia lui Nicoară Prăjescu, 298.
Păuleşti, sat, ţ. Tutova <în Băcani, c. Băcani, j. Vaslui>; Stanca Murgucioaie dăruieşte lui Simion Gheuca, fost mare comis, o parte din satul ~, 75, 176.
Pâhneşti, sat <ţ. Fălciu; ~, c. Arsura, j. Vaslui>; Grigorie din ~, martor, 101; Grigorie Brahaş din ~, martor, 391.
Pântea, hatman, martor, 179.
Pântea, martor, 192.
Pântea, fost postelnic, martor, 331.
Pârâul Adâncul, pârâu <la Biliceni, j. Bălţi>; curătură făcută de Silvestru ieromonah mai la vale de schit până la ~ 51.
Pârâul Alb, pârâu <j. Neamţ>; satul Rădeni, ţ. Neamţ, pe ~, 47.
Pârâul Durătul, curătură de la ~ până unde să numeşte Căşurelile, lângă Ceahlău, 50.
Pârâul Maceşului, pârâu <la Rânzeşti, j. Vaslui>; punct de hotar al satului Rânzeşti, pe Prut, ţ. Fălciu, 16.
Pârâul Mihălcei, pârâu <j. Vaslui>; punct de hotar al satului Rânzeştii, pe Prut, ţ. Fălciu, 16.
Pârâul Neagra, pârâu <afluent al Siretului la Hârleşti, j. Neamţ>; punct de hotar al braniştii m-rii Besericani, 259.
Pârâul Vierului, curătură lângă Bistriţa, 50.
Pârcovaci; o poiană pe ţărmurile Bahluiului în ~, 188.
***Pârlăşani**, sat, ţ. Suceava <lângă Ţibeni, j. Suceava>; întărit m-rii Solca, 178; în pricina dintre m-rea Solca şi Sucevita, 279.
Pârvul, martor, 113.
Pârvu vinde o parte din satul Buruieneşti fără să întrebe de jupâneasa Goiuae, 190.
Pârvu arată zapis din 3 august 1625, 362.
Pârvuleştii au a patra parte din satul Buruieneşti 23.
Peneu, sat <ţ. Covurlui; inclus în Independenţa, j. Galaţi>; Athanasie, episcop de Roman, împuternicit să ia dijma din hotarul ~, 80.
Pentelei din Hârliceşti, om bun, hotamic, 302.
Penteleiu, păharnic, martor 315.
Penteliiu din Pileni, martor, 41.
Pentilii Barbovschii împarte moşia Băloşeni cu Ionaşco cămăraş, 341.
Petre, şoltuzul de la Târgu Neamţ, martor, 37.
Pereni, sat <Perieni, j. Iaşi>; Măgdălina, preoteasa din ~, dă o parte din ocina sa din ~ pentru un cal pierdut, 191.
Pescari (Pascari), sat, ţ. Suceava, <>; întărit Mitropoliei, 120, 139, 185.
Petiia, sat <Petia Mare, j. Suceava>; Mihăilă Calcăş din ~, martor, 319.
Petră, soră lui Drăgan, vinde lui Vasilie Stroici o parte din satul Lăţcani, ţ. Suceava, 7.
Petre din Strâmbi este pârât de Niculache stolnic pentru o moară făcută de acesta, 151, 152.
Petre, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Voico logofăt o vie în Fiţinghesti, 161.
Petre; fiii lui ~, împreună cu alţi răzeşi, au avut judecată cu femeia lui Toader Hrăjde

www.dacoromanica.ro

pentru o parte din satul Piticii, ţ. Putnii, 318.

Petre Puiul, soţul Saftei, fiica lui Dinga fost postelnic, face danie m-rii Berezunţul un ţigan, 207.

Petre Puţica, ţigan al m-rii Berezunţul din zapisul de miluire de la Bogdan Lăpuşneanu, 207.

Petra, hânsar din Fereşti, martor, 15, 17, 19, 20, 257.

Petrea, spătar, tatăl Nastasiei şi al Irinei, 100.

Petrea, tatăl lui Nicoară, 182.

Petrea, fratele lui Gherasim Roşca, 204.

Petrea, tatăl lui Andoni, 57.

Petrea, tatăl lui Larion şi al Antimiei, 175.

Petrea; fiii lui ~ răsplătesc o duşegubină, 318.

Petrea Cehan, tatăl lui Constantin, 299; ţine o parte din moşia Fereşti până când Condrea nu-i va plăti un cal furat pentru care a fost chezeş lui Nicoară, fiul lui Dumitru Erhan, 14; de la Ihnat duvalmul o parte din satul Strâmtură pentru nişte cai, 17; cumpără de la Gavril ş.a. o parte din satul Prigorceni, 15; cumpără de la fiii Chiliei o parte din satul Romăneşti, 19; i se întăresc mai multe părţi din satele Strâmturi, Romăneşti şi Fâstâci, 20; i se întăresc mai multe părţi de sate din Romăneşti, Fâstâci, Prigorceni ş.a., 398; i se întăreşte partea Tomii din satul Strâmturi pentru un cal de-al său căzut în groapa Tomei, 399.

Petrea Ungur, fost pârcălab, tatăl lui Dumitru, 295.

Petrea, pârcălabul, tatăl Candachiei din Bălăceni, 230.

Petrea Huhulea; Candachia, fata Măgdălinii, nepoata lui ~ starii, 244.

Petreşti, sat, ţ. Bacău <pe Bistriţa, în Câmpul lui Dragoş; inclus în Blăgeşti, c. ~, j. Bacău>; Nechita, feciorul lui Moţoc, vinde lui Pană, al treilea vistiernic, o parte din satul ~, 404, 405, 406; Ionaşco, cupariul din ~, martor 331.

Petrica, fiul lui Văscan, frate cu Sava şi Nastea, fac danie m-rii Secu o parte din satul Vlădeni, ţ. Soroca, 95, 104.

Petrica vinde Pârvului o parte din satul Albeşti, ţ. Vaslui, 362.

Petrică, fost mare armaş, cumpără de la Frăsina şi Mălina o parte din satul Albeşti pe Stemnic, ţ. Vaslui, 367.

Petricani, sat <pe Topoliţa, ocolul Neamţului, ţ. Neamţ; ~, j. Neamţ>; călugării de la Secul primesc drept de stăpânire pe moşia ~, acolo pe unde au stăpânit călugării de la Galata, 62.

Petriceico, tatăl Antimiei, cneaghina lui Crâstian logofăt, 335.

Petrii Uclot; fiii lui ~ vând o parte din satul Săcăleni lui Mierea Marmure, uricar, 107.

Petriman vinde lui Lungul armăşan o parte din satul Armăşani, 375.

Petriul este pârât domnului, împreună cu alţi răzeşi, de către Ionaşcu Buzdugan în afacerea satului Popeşti, ţ. Fălciu, 22.

Petru, pârcălab, martor, 143.

Petru vodă (Şchiopul), domn al Ţării Moldovei (1574-1579, 1582-1591); unchiul lui Radu Mihnea, tatăl Mariei, socrul lui Zotu Tzigara, 220; act de la ~, 11, 13, 16, 24, 29, 34, 54, 57, 76, 129, 144, 147, 163, 164, 175, 176, 182, 187, 207, 239, 242, 189, 327, 349.

Petru vodă (Rareş), domn al Ţării Moldovei (1527-1538; 1541-1646); acte de la ~, 28, 115, 182, 225, 248.

Piatra, târg <m. Piatra-Neamţ, j. Neamţ>; satele Jideşti şi Roşiori ale m-rii Secu foste parte din ocolul târgului ~, 240; Avereştii şi Giurovul şi Nicoreştii ale m-rii Aron Vodă, foste parte din ocolul ~, 259; poruncă domnească pentru ureadnicul târgului ~ să lase în pace hotarul m-rii Pângăraţilor de la Ivăneşti şi Bilăeşti, 88; dregătorii târgului ~ trag la ocol satele m-rii Aron Vodă, Avereştii şi Giurovul şi Nicoreştii, 242; Vasile ... din ~, martor, 358.

***Piceganii**, sat <peste Bârlad; lângă Chiţcani, j. Vaslui>; o parte din ~ vândută de Zamfira lui Gheneiu 1, 2.

Picior, punct de hotar al stăpânirii m-rii Berzunţul, 207.

www.dacoromanica.ro

Piciorul Ungurului, punct de hotar al braniştii m-rii Besericani de la râul Bistriţa, 259.
Pidecăuţi (Piiadecăuţi), sat pe Prut <azi în Ucraina, r.Coţmani, reg. Cernăuţi>; o parte din ~ dată lui Onciul Iuraşcovici de soacră-sa, Marica, cneaghina răposatului Vasile Orăş, 223; o parte din ~ întărită lui Onciul Iuraşcovici, 241.
Pietra, soţia lui Andreica, vinde, împreună cu alţi răzeşi, lui Ionaşco Vrabie, o parte din satul Crăhăneşti, 43.
Pietra, soră lui Vasilie Condrat, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Nădăbaico o parte dintr-o moară din satul Târgoveţi, 214.
Pietra, sora lui Drăgan, 7; dă mărturie pentru nişte locuri de case din Lăţcani pe care le-a cumpărat fratele ei, 37.
Pilat, tatăl lui Grigorie, 115.
Pilat, fiul lui Lupe, nepotul lui Drulea, 409.
Pieleni, sat <ţ. Fălciu; lângă Cârja, j. Vaslui>; Rusul din ~ dă zapis de mărturie, 44; Rusul din ~, martor, 41, 42.
Pintea, fostul soţ al Anastasiei, pe care o ţine Şeptelici, 256.
Pintilie din Hâliceşti, om bun, martor, 369.
Pintilii, popă din Doljeşti, martor, 23.
Pireni (Pereni), sat <~, c. Paşcani, j. Lăpuşna, R. Moldova>; Costin din ~, martor, 391.
Piscul Creţ, loc de hotar până unde au stăpânit călugării Hileul, 206.
Pitic, tatăl Antoniei, 59.
Piticii, sat, ţ. Putnei <probabil Chiticeni, j. Bacău>; Grigore ş.a. în judecată cu soţia lui Toader Hrăjde pentru o parte din satul ~, 318.
Pitra, soţia Andricăi, împreună cu alţi răzeşi, vinde o parte din Crăhăneşti pentru o moarte de om lui Ionaşco Vrabie, 40.
***Pizdenii**, sat <pe Bahlui, ţ. Hârlău; lângă Cotnari, j. Iaşi>; Cârstieştii care acum se numesc ~, 123.
Plescoţan, martor, 38.
Plătică, popă din Strâmtură, ţ. Vaslui; nepoţii lui ~ dau lui Petre Cehan o parte din satul Strâmtură pentru nişte cai pierduţi, 17, 20.
Platon; Chirana primeşte carte de slobozenie de ~ pentru că e „om rău" 73.
Platon este pârât de Mălaiul pentru faptul că-i îneacă morile cu heleşteul, 169, 203; Ion ţârcovnicul ia de la ~ un poloboc cu mere pentru care îi lasă zălog o parte din jirebie, 210; martor, 314.
Platon din Roşiori, martor, 376.
Pleşăşti, sat, ţ. Suceava <~, j. Suceava>; Ştefan din ~, om bun, hotarnic, 314.
Pleşinţa, sat <azi în Ucraina, c. Zeleneu, r.Coţmani, reg.Cernăuţi>; o parte din ~ întărită lui Mihail Tăutul, pârcălab de Hotin, 58.
Ploe din Dănceni, martor, 303.
Plopeni, sat <pe Jijia, la gura Iubănesei, ţ. Dorohoi; ~, j. Botoşani>, făcut danie de Miron Barnovschi m-rii Solca, 92, 94.
Plopeşti, sat <la Slatina; inclus în Mărgineni, j. Neamţ>; poruncă domnească pentru a rezolva cauza dintre Dumitraşco şi Iuraşco cu jupâneasa lui Beldiman, 4; Dumitraşco, diac din ~, martor, 117, 294.
Plopii, sat <pe Bahlui, ţ. Hârlău; în c. Belceşti, j. Iaşi>, 123; poruncă domnească să se lase în pace de dări satul ~ al m-rii Gălatei, 273.
Plosca; o vie la ~ din Cotnari dată de Mărica, cneaghina panului Vasilie Orăş, lui Onciul Iuraşcovici, ginerele său, 223.
Podeni, sat, ţ. Bacău <~, j. Vaslui>; o prisacă din ~ întărită lui Nicoară, mare vornic, 183.
Podobici, sat <pe Cârligătura; Podoghiţi inclus în Sineşti, j. Iaşi>; poruncă domnească lui Ştefan, diac din ~, 290.
Podoleni, comună, j. Neamţ; act care se află la Hanu Siliştea, c. ~, 131.
Podolenii, sat, ţ. Fălciu <~, j. Vaslui>, întărit m-rii Solca, 178.
Podraga; popa Prodan din ~, martor, 341.
Podu Lăloaie, sat, <s.Crăhăneşti, c. Podu Iloaiei, j. Iaşi>; Costin din ~, martor, 327.
Poiană, sat, ţ. Totruş <probabil Belegheat, j. Bacău>; o parte din ~ cumpărată de

www.dacoromanica.ro

Dumitraşco Ştefan, mare logofăt, de la Grosul ş.a., 307.
Poiana Bicazului, Gherman din ~, 259.
Poiana Cârnul; hotarul braniştei m-rii Besericani încheiat în ~, 259.
Poiana Mănăstire, sat <c. Ţibana, j. Iaşi>; locul din ~ vândut de către Mihai şi Gavril lui Toader Grecu şi fratelui său, Dumitru, 364, 403.
Poiana Stroei; Avram şi rudele sale vând m-rii Berzunţul o parte din ~, 36.
Poiana Vlădicii, sat, ţ. Iaşi <Vlădiceni, j. Iaşi> întărit mitropoliei, 138, 185.
Poieni, sat, <>; Costin din ~ se pârăşte cu Păscălina pentru un heleşteu, 265.
Poienile Sasului, sat, ţ. Tecuci <Sasu, j. Vrancea>, luat de Ianache postelnic de la Iurco logofăt pentru o datorie, 182.
Poienile Târgului, în hotarul Târgului Neamţ, poiene întărite m-rii Solca, 155.
Poliţan; partea lui ~ din Băcani, vândută de Ihnat lui Simion Gheuca, mare spătar, 176, 247.
Ponici, bunicul Nastasiei, 58.
Ponici, diac din Rugăşeşti, restabileşte actele de stăpânire, 239.
Popa, tatăl lui Vasilie, 69, 77.
Popa, fiul lui Ştefan, vinde lui Nicoară, mare vornic, o parte din satul Dăvidescu, 236.
Popa din Negriteşti, martor, 294.
Popa semnează, 341.
Popa, căpitan, martor, 354.
Popa, tatăl lui Lazor, 236.
Popa; fiii lui ~ vând lui Voico logofăt o parte din satul Fiţingheşti ,161.
Popa; partea lui ~ din Bodeşti vândută de Nechita din Sârbi lui Toma postelnic, 394.
Popeni, sat, ţ. Tecuci <?>; o parte cumpărată de Condre, mare vameş, de la Vasilie şi alte rude de-ale sale, 186.
Popeşti, sat <pe Bârlad, ţ. Bârlad; inclus în Zorleni, j. Vaslui>; Lupul din ~, martor, 331.
Popeştii, sat, ţ. Fălciu <pe Lohan, ţ. Fălciu; j. Vaslui>; Ionaşco Buzdugan diiacul cu ai săi din ~ se pârăsc în faţa domnului cu neamul lui Bălan pentru o selişte, 22.
Popeşti, sat <ţ. Cârligătura; ~, j. Iaşi>; un loc de prisacă din ~ vândut de Toader Borvină din Mohorâţi lui Gheorghii diac, 140.
Popeşti, sat lângă Druleşti, ţ. Roman, 345.
Popi, sat la gurile Gerului <ţ. Tecuci; j. Galaţi>, cumpărat de Condre, mare vameş, de la Cârstea şi alte rude de-ale sale, 186.
Popii, sat, ţ. Hârlău, <>, întărit bisericii de la Ierusalim, 125, 161.
Popişcani, sat <ţ. Cârligătura; lângă Sineşti, j. Iaşi>; Ion Ghimoc, împreună cu rudele sale, vinde lui Lupul logofăt o parte din satul ~, 68.
Popo din Buţcăteni, martor, 409.
Popovici; Constantin s-a îndatorat să întoarcă până în trei zile vânzarea lui Lupaşcu către ~, 132.
Popovici din Năvrăpeşti, martor, 312.
Popşea, moşul lui Ionaşco Moga şi Păcurar; partea lui întărită nepoţilor săi, 351.
Popşorii; popa din ~, martor, 402.
Populu, diac; partea lui ~ din Romăneşti, ţ. Sucevei, lângă cea a lui Onciu Iuraşcovici, 35.
Porceşti, sat <pe Pârâul Negru, ţ. Neamţ; azi Moldoveni, j. Neamţ>; Iuraşco din ~, martor 47.
Poroseaci, fratele lui Cârstea, 52.
***Portăreşti** (Portari), sat pe Smila, ţ. Tutova <lângă Drujeşti, j. Vaslui>; vândut de către Parasca Crăiasa şi fiii săi lui Simion Gheuca, mare spătar, 148, 176.
Porumbiţa, cneaghina lui Ieremia din Potlogeni, vinde lui Simion Bertil din Potlogeni partea lui Ieremia de acolo, 381.
Posmag, tatăl Mariicăi Stângăcioaie, 101.
Potlogeni (Pologeni), soţ; Simion Bertil pune zălog ocina lui Ieremia din ~ la Simion Gheuca, mare spătar, 381; Niculache, mare stolnic, se judecă cu Arsenie logofătul pentru o parte din ~, 322, 355, 382; o parte din ~ vândută de popa Drăguş şi Marica lui Simion Bărtilă, 342; însemnare ~, 322.

www.dacoromanica.ro

Preacurata Maica Domnului Iisus Hristos, în formulă de blestem sau de protocol, 16, 18, 21, 26, 29, 49, 50, 53, 67, 71, 75, 92, 102, 105, 109, 125, 150, 154, 174, 177, 181, 206, 222, 279, 316.
Precop, fiul Mihalcei, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Lupul logofăt o parte din satul Drăciani, ţ. Fălciu, 115.
Preuteşti, sat, ţ. Suceava <pe Şomuz; ~, j. Suceava>; fiii lui Vasile împart între ei satul ~, 281.
Pribea, tatăl lui Boţia, 192.
***Prigorceanii**, sat, ţ. Vaslui <lângă Sărata, j. Vaslui>; întărit lui Sacotă medelnicer, 18; Sacotă, fost postelnic, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul ~, 128; o parte din ~ vândută de Gavril ş.a. lui Petrea Cehan, 15; o parte din ~ vândută de Vasilie lui Petrea Cehan, 398; Gligorcea din ~, tatăl lui Banu, 400.
Procop, împreună cu alţi oameni buni, dă zapis de mărturie, 100.
Procopie, dascăl şi uricar de la mitropolie, scrie copii de acte în sec. al XVIII-lea, 29, 119, 163, 206.
Prodan, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Condrea, mare vameş, o parte din satul Gereni, 186.
Prodan, fiul lui Ionaşco Lenţea, vinde lui Condrea vameş satul Vasileu pe Nistru, 263.
Prodan, popă din Podraga, martor, 341.
Prohir, neguţător, martor, 69.
Prohor, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic satul Gligenii, ţ. Soroca, 182.
Prut, râu <afluent al Dunării>; sate pe ~, 16, 40, 41, 43, 46, 57, 60, 64, 69, 77, 115, 182, 187, 241, 334, 338.
Punteşenii, ţ. Tutova <Puntişeni, j. Vaslui>, întărit lui Ianache postelnic care l-a cumpărat de la Simion, fiul lui Nicoară Barza ş.a., 182.
Purcar, bunicul lui Vasilie, fiul lui Mănăilă, 287.
Purcariu, fiul lui Rafeiu, martor, 274.
Purceleşti, sat pe gârla Putnei, ţ. Putnei <azi Putna, c. Boloteşti, j. Vrancea>; un vad de moară la ~ întărit călugărilor de la m-rea Secu, 156; un vad de moară din ~ cumpărat de Nicoară, mare vornic, de la Văscan ş.a., 183; locul de emitere a actului şi stâlpirea satului, 370.
Purceleşti, sat <pe Siret; inclus în Stolniceni, j. Iaşi>; Simion din ~, martor, 161; hotarul ~, 312.
Purceloaia, bunica Buscăi, fata Bogzii logofătului, 331.
Putna, m-re <ţ. Suceava; în s. ~, c. ~, j. Suceava>; Zaliţchi a fost la ~, 183.
Putna, ţinut; sate în ~, 183, 318.
Puţachi, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic satul Ciocârlianii, ţ. Tecuci, 182.
Putna, râu <afluent al Siretului>; sate pe ~, 6, 54, 156, 162, 214, 330, 332, 333.

R

Racea, rânduit de domn să meargă la Blăjari şi să aleagă partea lui Drăgan, 286.
Răcea, pârâu <afluent al Tazlăului Mare la Frumoasa, j. Bacău>; călugării de la Berzunţ au stăpânit Hilteul până în gura ~, 206.
Răchitoasa, m-re <în s.~, c. ~, j. Bacău>; condica m-rii ~ (sf. sec. XVIII), 161, 162, 318.
Racoviţă, fiul lui Cehan, pârăşte pe popa Gonţea din Soleşti pentru o moară, 251.
Racoviţă, logofăt, împreună cu alţi mari boieri, se pârăşte cu călugării de la m-rea Sf. Ilie, 97.
Radu Mihnea, voievod, domn al Ţării Moldovei (1616-1619; 1623-1625); passim; acte din prima domnie, 3, 12, 21, 32, 51, 54, 67, 74, 85, 144, 178.
Rada, fiica lui Sintilin, martor, 230.
Radomireşti, sat, ţ. Neamţ <~, j. Bacău>; vândut de Lazor şi surorile sale călugărilor de la m-rea Solca, 13.
Radul Dinga scrie actul, 234.
Rafeiu, tatăl lui Purcariu, 274.
Rango din Marnoceni, martor, 292.
Raşco, tatăl lui Sava stolnicel, 101.
Raţă, vătah din Rusi, martor, 167.

www.dacoromanica.ro

Rauce, sat pe Sărata, ţ. Neamţ <Răuceşti, j. Neamţ>; ocina din ~ întărită fiilor lui Gheorghe, fost hatman, 368.
Răcăciuni, sat <?>; Bolneasca, împreună cu fiii săi, vinde o parte din satul ~, 397.
Rădaşne, nepotul lui Stanciul, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Condre, mare vameş, o parte din satul Iujdeleni, ţ. Covurlui, 186.
Rădeni, sat, ţ. Neamţ <c. Păstrăveni, j. Neamţ>, întărit lui Lupul Prăjescu, 46.
Rădeni, sat <Rădeana lângă Vădeni, j. Vaslui>; Grigore Boiştean din ~, martor, 65, 66.
Rădeştii, sat, ţ. Iaşi <probabil în braniştea Bohotin, j. Iaşi>; cumpărat de Nicoară, mare vornic, de la Ionaşco Stroici, 187.
Rădiul, locul din Armăşani vândut de Miron din Crăciuna lui Ţigan şi Rândoaia până la ~, 292.
Răfleşti, sat <?>; o parte din ~ vândută de Drăgan, fiul Sitei din Rafleşti, lui Condrea, mare vameş, 186.
Rămăşcani, martor, 65.
Răspopi, sat <pe Crasna, ţ. Vaslui; probabil lângă Gara Crasna, j. Vaslui>; Gligor din ~, martor, 84.
Rătceşti, sat, ţ. Vaslui <în Baliga, azi Viişoara, c. Todireşti, j. Vaslui>; o parte din ~ vândută de Vasilie Huhulea lui Nicoară, mare vornic, 183.
***Răteşti**, sat <pe Topoliţa; probabil lângă Păstrăveni, j. Neamţ>; nişte părţi din ~ cumpărate de răposatul Boul vistiemic şi cneaghina lui, Agafia, de la fiii lui Ionaşco Ganea, 40; Nicoară din ~, martor, 324, 366.
Rătundul, baltă de peşte a m-rii Aron Vodă în satul Rânzeşti, ţ. Fălciu, 16.
Răut, râu <afluent al Nistrului>; sate pe ~, 52, 53, 67, 102, 134, 178, 274.
Răvăcani, selişte <ţ. Roman; în Criveşti, c. Stunga, j. Iaşi>; în schimbul dintre Vasile Banul şi Dumitraşco Buhuş, 295.
Războieni, m-re <pe Valea Albă, j. Neamţ>, primeşte confirmare pe o parte din satul Războieni, j. Neamţ ,147.
Războieni, sat, ţ. Neamţ <~, j. Neamţ>; o bucată de ocină din ~ întărită m-rii Războieni, 147; popa Ciocârlan din ~, martor, 401.
Rândoaia, împreună cu Ţigan, cumpără de la Miron o parte din satul Rădiul, 292.
Rângăleşti, sat, ţ. Iaşi <Ringhileşti, j. Botoşani>, întărit lui Lupul Prăjescu, 46.
Rânjea; locul casei lui ~ a fost pe locul Viişoarei Voicului, 330.
Rânţeşoaei, mama Saftei, 392.
Rânzeştii, sat, ţ. Fălciu <pe Elan şi pe Prut; ~, j. Vaslui>; disputat de cneaghina lui Mihalcea Meleştan şi călugării de la m-rea Aron Vodă, 16.
Râpşoara, loc din satul Preuteşti, ţ. Suceava; partea lui Istrate călugărul şi a nepoatei sale, Anuşca, de la ~ până la un stâlp, 281.
Rediu, sat <?>; Cămărzan din ~ 47.
Rediu, pădurea care împreună cu alte părţi din satul Hăneşti, este lăsată zălog de Soltăneasa la Toma postelnic, 200.
Reţea, vătavul din Rusi, martor, 315.
Reţi, martor, 233.
Roateş, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Cârstea vornic o parte din satul Popeni, ţ. Tecuci, 186.
Rogojani, sat pe Răut, ţ. Soroca <~, Pohoama, j. Soroca, R. Moldova>; fost al lui Balica hatman, pierdut în hiclenie, întărit mai apoi lui Manolache, mare vameş, 53, 102, 134.
Rogoşeşti, sat pe Siret, ţ. Suceava, <Rogojeşti, j. Botoşani>; Nicoriţă se pârăşte cu Căzacul pentru o parte din satul ~, 12.
Rohozna, Gligorcea, nepot ~, fiii Ilenei, nepoţii lui ~, martori, 374.
Roman, martor, 101.
Roman, târg <ţ. ~; m.~, j. Neamţ>; Vasile din ~, martor, 316.
Roman, ţinut; sate în ~, 3, 23, 25, 29, 30, 67, 124, 135, 171, 178, 179, 250, 277, 336, 350; pârcălab de ţ. ~, 218.
Roman, cetate <ţ. Roman; pe stânga Siretului, la Gâdinţi, c. Sagna, j. Neamţ>; pârcălabi de ~ în Sfatul domnesc, 16, 18, 21, 26, 29, 45, 46, 49, 51-54, 57,

www.dacoromanica.ro

58, 91, 167, 172, 176-178, 181-183, 186, 187, 222, 237, 240, 335, III fals.

Roman, diacul, vinde lui Lupul Prăjescu un loc de prisacă pe apa Şeacovăţului, 356.

Roman Cocoranul; nepoţii lui ~ vând lui Nicoară Prăjescu o parte din satul Cocorăni, ţ. Hârlău, 24, 32.

***Romăneşti**, sat, ţ. Vaslui <probabil lângă Micleşti>; Gavril, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Petrea Cehan o parte din satul ~, 19, 20, 398; Toma din ~ scrie, 15.

Romăneşti, sat, ţ. Suceava <~, j. Suceava>; o parte din ~ întărită, în urma unei judecăţi, lui Onciul Iuraşcovici si surorii lui, Marica, 35; Vasile din ~ mărturiseşte că Platon este om rău, 73; Simion din ~, martor, 235.

Romăneşti, ţ. Cârligăturii <probabil podul Iloaiei, j. Iaşi>; Pătapie din ~ vinde un loc de prisacă lui Anastasie Crimca, mitropolit, 208; Mierăuţă din ~, martor, 238, 352.

Romaşco, stolnicel din Tâlhăreşti, martor, 327.

Roşcani, sat <ţ. Suceava; c. Liteni, j. Suceava>; Toader Merescu din ~, martor, 384.

Roşiacii, sat pe Răut, ţ. Soroca <s.Roşieticii Vechi, c. Roşietici, j. Soroca, R. Moldova>; întărit lui Manolache, mare vameş, 53, 102, 134.

Roşiori, sat <pe Crasna; c. Buneşti-Averesti, j. Vaslui>; fiii Nastei vând partea lor din ~ Antimiei, 376.

Rotompan, fost vornic, martor, 272, 314, 319.

***Rotompăneşti**, sat pe Bogdana, ţ. Tutovei <lângă Cernaţi, j. Vaslui, s-a mai numit şi Greci>; o parte din ~ întărită lui Focea uricar, două părţi din moşie vândute lui Dumitraşco Gheuca stolnic, 343.

Roxanda, fiica lui Stoica, soră lui Toma şi Bălciul, împreună cu fraţii săi, vinde lui Mierea Marmure uricar o parte din satul Ghereşti, 54.

Roznovul, sat, ţ. Neamţ <pe Bistriţa; ~, j. Neamţ>; făcut danie de către Singlitichiia, jupâneasa răposatului Bilăi vornicul, lui Dumitraşco Ştefan, mare logofăt, şi soţiei acestuia, Zinica, 282.

Rudeşti, sat <probabil pe Ruda; azi în Ucraina, r. Hliboca (Adâncata), reg.Cernăuţi>; o parte din ~ întărită lui Mihail Tăutul, logofăt, 58.

Rugăşeşti, sat pe Siret, ţ. Suceava <Rogojeşti, c. Mihăileni, j. Botoşani>; Mihail Tăutul cumpără părţi din ~ de la Căzacul ş.a., 58; Ponici, diac din ~, se plânge că a pierdut actele, 239.

Rugină, pitar, martor şi semnează, 78, 209, 363.

Rujea din Cotnar lasă o vie Vărvarei, 212.

Runcul, punct de hotar al m-rii Berzunţul, 207.

Ruptura, sat, ţ. Bârlad <~, j. Vaslui>; o parte din ~ cumpărată de Ionaşco Gheanghea, mare logofăt, de la Buculeiu, ginerele Jăvroaii, şi de la toţi cumnaţii săi, 57.

Rusca, sora lui Trifan postelnic, împreună cu alte rude de-ale sale, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Şotropeni, ţ. Iaşi, 182.

Ruşcii, branişte, este socotită de pârcălabul de Neamţ, 243.

***Ruşciorii**, sat, ţ. Neamţ <lângă Dochia, j. Neamţ>, întărit m-rii Secu, 240.

Rusi, sat <pe Siret, ţ. Suceava; ~, j. Suceava>; Calapod, aprod de ~, martor, 191.

Rusi, sat <probabil ţ. Roman; ~, j. Bacău>; Raţă, vătah de ~, împreună cu alţi oameni buni, dă zapis de mărturie, 167; Reţea, vătav de ~, martor, 233, 315.

Rusi, sat <?>; Costin face heleşteu la ~ şi se pârăşte cu Păscălina pentru el, 265.

Rusii Goei, sat <în hotar cu Poieni; ~, j. Bacău>; Păscălina Iacomiasa cumpără o parte din satul ~ de la Nastasia şi Erina, 100.

Rusii Zavolui, sat <inclus în Călugăreni, j. Bacău>; Lupul, al doilea logofăt, cumpără mai multe părţi din satul ~ de la mai mulţi răzeşi de acolo, 175; părţi din hotarul ~ rânduite de către Ulianca şi fiii săi popii Grigore din Dămieneşti, vărul Ulianei, 233.

www.dacoromanica.ro

Rusul, fiul Sohiicăi, vinde vărului său, Vărnava, în timpul lui Petru voievod, o parte din satul Săcuiani, ţ. Neamţ, 34.
Rusul din Pileni, martor, 41,43.
Rusul, fratele lui Laur din Stăneşti, împreună cu alţi oameni buni, dă zapis de mărturie, 101.
Rusul, fiul lui Gavril Nemiş, împreună cu surorile lui, vinde lui Pătraşco Udrea, fost pitar, şi cneaghinei lui o parte din satul Orăşeni, ţ. Hârlău, 164.
Rusul, călugăr din Mogoşăşti, hotarnic, 369.
Rusul, fiul Nastii, frate cu Ionaşco, Parasca şi Sofronie, împreună cu fraţii săi, vinde Antimiei ocina lor din satul Roşiori, 376.
Rusul din Ştiborăni, martor, 402.

S

S.r.c, o jirebie din Hreasca împărţită între Dumitraşco şi Vasile, 313.
Sacotă, medelnicer, i se întăreşte satul Prigorceni, ţ. Vaslui, fost al lui Ionaşco Bolea, vornic de poartă, şi pierdut de acesta în hiclenie, 18; fost postelnic, i se ia satul Prigorceni şi se dă lui Ianache postelnic pentru o datorie, 128.
Sadca, sat, <?> amintit alături de altele în actul domnesc din 7125 <1617> iulie 2, 123.
Sadna, satul m-rii Galata, scutit de dări, 133.
Safta, cneaghina lui Lupul Prăjescul, nepoata lui Simion Stroici, fost vistiernic; împreună cu soţul său primeşte confirmare pe satul Miclăuşeni, ţ. Roman, 29, 135.
Safta, fiica lui Dinga, fost postelnic, cneaghina lui Petre Puiul, împreună cu soţul ei, face danie m-rii Berzunţul un ţigan, 207.
Safta, fiica Rănţeşoaiei, vinde lui Simion Mălai o parte de jirebie din satul Hreasca, 392.
Safta, fiica lui Cărăiman păharnic, soră cu Dumitru Buhuş, împreună cu fratele său, primeşte întărire pe mai multe sate, 3.
Safta, bunica lui Grigore, 371.
Sagna, sat <pe Siret şi Sagna, ţ. Roman; ~, j. Neamţ>, făcut danie m-rii Galata de către Petru Şchiopul, 129.
Salom, vătav, martor, 47.
Samfira, fiica lui Solomon vistiernic, împreună cu sora sa, Tofana, vinde lui Ştefan Tomşa satul Hrenceşti, 269.
Samfira, fata Acseniei, vinde lui Ionaşco Prăjescul o parte din satul Stolniceni, 312.
Samfirici, martor, 86.
Samson, fiul popii Holoba, frate cu Pavel călugărul şi Bălan, împreună cu fraţii săi, face danie m-rii Pângăraţi o vie în hotarul Bogdăneştilor, 149.
Samson, fiul lui Ion şi al Rădaşnei, frate cu Ilie şi Nastea, împreună cu fraţii săi, vinde lui Condrea, mare vameş, o parte din satul Iujdeleni, ţ. Covurlui, 186, 268.
Samson, martor, 210.
Samson cel bătrân, martor, 47.
Sanfira; partea ~ din satul Hârleşti vândută de Chilsia şi fiii ei lui Apostol, fost pârcălab, 179.
Sârbi, sat <pe Başeu, ţ. Dorohoi; ~, j. Botoşani>; Lupul, fiul lui Gorcea Udrea şi al Todosiei, vinde lui Tăutu, fost logofăt, o parte din ~, 267.
Sârbi sat, <~, c. Răuceşti, j. Neamţ>; Nechita din ~ vinde lui Toma postelnicul o parte din satul Bodeşti, 394, 395.
Sas, tatăl lui Grigore, 318.
Sasca, mama lui Lazăr, 38.
Săsoaia, soacra Zahariei, 57.
Saulea cămănar, martor, 393.
Sava, fiul lui Ionaşco Ganea, nepotul Tudorei, Erinei şi al lui Nechifor, împreună cu rudele lui, vinde lui Boul vistiernic şi jupânesei lui, Agafia, o parte din satul Răteşti, 39.
Sava, tatăl lui Ţărdea, 77.
Sava, fiul lui Văscan, frate cu Petrică şi Nastea, închină m-rii Săcul o parte dintr-un moş din satul Vlădeni, ţ. Soroca, 95, 104.
Sava, fiul lui Raşco, vinde lui Ionaşco Cehan o parte din satul Şopârleni, 101.
Sava scrie actul, 219, 297, 298, 368.
Sava, pitar din Rusi, martor, 233, 315.

www.dacoromanica.ro

Sava Borotco, tatăl Creţei, 52.
Sava Cucul, tatăl lui Gavril de Bârgăiani şi al Antemiei, 266.
Sava Pepelea din Tâlhăreşti, împreună cu Sturdzea diac, se plânge pe Dumitraşco Şeptelici pentru o parte din satul Slăvniceni, 256.
Sava, bunicul lui Codrea, 20.
Sava, tatăl lui Ţărgea, 69.
Sava, diacul, martor, 171.
Savin, sulger, dă zapis de mărturie şi martor, 39, 117, 294, 302, 342, 381; fost sulger, primeşte carte domnească să judece cazul Dochiţei pentru o parte din Ţutcani, ţ. Neamţ, 96.
Savin, martor, 188.
Savin; jirebie a lui ~ din Hreasca, în împărţeala dintre Dumitraşco şi Vasilie, 313.
Savin Urmezeziu, martor, 341.
Săcălăşeştii, silişte, ţ. Neamţ <ţ. Neamţ; Săcăluşeşti, j. Neamţ>; întăritâ lui Gheorghe, fost mare spătar, 51.
Săcălenii, sat <la obârşia Bârlăzelului, ţ. Vaslui; c. Poienari, j. Neamţ>; o parte din ~ cumpărată de Mierea Marmure uricar de la Gavril şi fraţii săi, fiii lui Petre Uclot, 107.
Săcuiani, sat, ţ. Neamţ <pe Pârâul Negru, ţ. Neamţ; Secuieni, j. Neamţ>; Ieremia Vărnava, diac, împreună cu fraţii săi, cumpără de la vărul lor, Rusul, fiul Sohiicăi, satul ~, 34.
Sămăşcani, sat, <~, c. ~, j. Orhei>; Simion din ~, martor, 95, 104.
Sămion Plătică are de tocmit cu Nicoară, 108.
Sămion, fiul lui Petrea Uclot, împreună cu fraţii săi, vinde lui Mierea Marmure şi soţiei sale o parte din satul Săcăleni, 107.
Sămion, fiul lui Păntilie, împreună cu fraţii săi, vinde lui Dumitraşco Ştefan, mare logofăt, o parte din satul Poiana, ţ. Totruş, 307.
Sămion Oţăl, tatăl lui Lupul, Pătraş, Costin şi al Mariei, 57.
Sănăhău, sat <azi în Ucraina, r.Hliboca, (Adâncata), reg. Cernăuţi>; Isac Mironeanco din ~, martor, 373.
Sărata, pârâu <afluent al Prutului la Gura Sărăţii, j. Vaslui>; o bucată de loc, mai jos de Leoşti, pe ~, 11; Prigorceni, ţ. Vaslui, pe pârâul ~, 18.
Sărăţelul, loc de hotar al pământurilor lui Dumitraşco Ştefan din satul Poiana, ţ. Totruş, 307.
Săvul, pârcălab, martor, 70.
Săvuşca din Dămieneşti, martor, 233.
Sântă Mărie Mare, sărbătoare, 83.
Sârbi, sat <c. Răuceşti, j. Neamţ>; Nechita din ~, martor, 395.
Scânteie, fiul Dochiţei, împreună cu mama şi fraţii săi, vinde lui Gheorghe, fost mare spătar, o parte din satul Aldeşti, ţ. Neamţ, 51.
Scânteie din Purceleşti, împreună cu alţi răzeşi de acolo, vinde lui Nicoară, mare vornic, un vad de moară în satul Purceleşti, ţ. Putna, 183.
Scânteie, sat <pe Rebricea, ţ. Vaslui; c. ~, j. Iaşi>; Dămian din ~, martor, 192.
Scarlat Donici, armaş, 257, 402.
Schiva, fiica lui Cârstea vornic, împreună cu cumnaţii săi, vinde satul Popeni, ţ. Tecuci, lui Condrea, mare vameş, 186.
Scobinţeni, sat, ţ. Cârligăturii <Scobilţeni, j. Iaşi>; Loghina, fiica lui Lupan, vinde o parte din ~ fratelui său, Vasilie visternicel, 8; seliştea Gemenii învăluită dinspre ~, 290; Lupan vistiernicel din ~, împreună cu alţi răzeşi, pârât de călugării de la m-rea Sf. Ilie, 327.
Scoriţă, vornic de poartă, martor, 211.
Scorţeni, sat, ţ. Fălciu <probabil ~, j. Vaslui>; Gureş, fiul lui Ştefan din Şuverţeni, pârâşte pe Macovei şi pe Giuliian pentru o jumătate din satul ~, 160.
Scripiţeni, sat <în c. Piscu, j. Galaţi>; Athanasie, episcop de Roman, împuternicit să ia dijma din ~, 80.
Scumpia, sat, ţ. Iaşi <la gura Săratei; ~, c. ~, j. Bălţi, R.Moldova>; satul ~ vândut de Păscălina, soţia lui Lupu Stroici, şi de fiul ei, Ionaşco, lui Ianache postelnic, 182.
Scutaşi, sat pe Siret <Munteni-Scutaşi, j. Neamţ, R. Moldova>; care se cheamă

www.dacoromanica.ro

Munteni, ţ. Neamţ; o parte din ~ întărită lui Nicoară, mare vornic, 183.
Secul (Săcul), m-re <ţ. Neamţ; Secu, în c. Vânători-Neamţ, j. Neamţ>; primeşte danie, 95, 104; i se întăreşte stăpânire, 62, 121, 122, 155, 156, 240; se judecă, 85; arhimandrit şi stareţ Neamţului şi ~, 330; v. şi **Sofronie**; braniştea ~ curăţită de oameni fără dăjdii şi fără ispravă, 243.
Seleşte, sat pe Şomuz, ţ. Suceava <~, j. Suceava>; o parte din ~ întărită lui Gligorie, Ghiorghie şi surorii lor, Măriica, copiii lui Ionuţ, 301; Gheorghe cumpără un loc de casă în ~, 308.
Seliştea Rumânii, sat <pe Orbic, ţ. Neamţ; Seliştea, j. Neamţ>; revenită, în urma împărţelii, lui Tofan Seachil şi surorii lui, Todosia, 131.
Seliştea Rusii, sat, <pe Orbic, ţ. Neamţ; Seliştea, j. Neamţ>; revenit, în urma împărţelii, lui Dumitraşco Seachil şi cneaghinei lui, Nastasia, 131; Neculai, fiul lui Dumitraşcu Seachel, se pârăşte cu Luca Fuştele din Avereşti pentru satul ~, 99.
Serghie, aprod din Bătrâneşti, martor, 233, 315.
Serghie, uricar, scrie actul, 104, 145.
Severean, martor, 315.
Severiian, martor, 233.
Severiian, împreună cu rudele sale, vrea să întoarcă banii lui Apostol pârcălab pentru o parte din Glodeni, vândută de părinţii lor, 315.
Sfânta Treime în formula de dedicaţie, 16, 26, 91, 94, 105, 125.
Sfânta Adormirea Născătoarei de Dumnezeu, hramul ~ m-rii Bistriţa, 154.
Sfânta Prepodobna şi maica noastră Paraschiva, sărbătoarea, 381.
Sfântul Dimitrie, sărbătoarea, 92.
Sfântul Gheorghe; biserica ~ din Suceava, 232; Sfântul Gheorghe şi Ioan cel Nou, Mitropolia Moldovei cu hramul ~, 138, 184, 185; ~ călare ucigând balaurul imaginea de pe sigiliul Mitropoliei Moldovei, 311.
Sfântul Ilie, m-re, <ţ. Suceava; în s. Sfântu Ilie, s.c. al c. s. Şcheia, m. Suceava, j. ~>; Sfântul Ilie Proorocu; se judecă, 97, 147, 327; se plâng domnului, 98; primesc întărire, 150, 194.
Sfântul Ioan cel Nou; sărbătoarea ~, 184-185; moaştele ~ 138, 232; hramul ~ al mitropoliei, 202, 320.
Sfântului Duh, în formula de dedicaţie, 91, 94, 105, 125, 154, 178.
Sfântul Nicolae, hramul m-rii Aron Vodă din Iaşi, 242.
Sfântul Sava, m-re, v. **Iaşi**, târg.
Sfinţii arhistratigi Mihail şi Gavril, hramul schitului de pe Pârâul Alb, 50.
Sfinţii Petru şi Pavel, hramul m-rii Solca, 26; ~ în câmpul heraldic al sigiliului Episcopiei Huşi, 311.
Silion, moşul lui Gligorie, 6.
Silvestru, ieromonah, petrece într-un schit ce este pe Pârâul Albu, mai sus de Ceahlău, peste Bistriţa, 50.
Sima, herar, tatăl Nastasiei, 288.
Sima, soţia lui Apostol, împreună cu soţul său, cumpără trei pământuri în satul Cofeşti, 330, 332; vinde cu soţul său trei pământuri din Cofeşti m-rii Neamţului, 333.
Sima, bunica Grozavei, 236.
Simbotin, nepotul lui Luca, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Nicoară, mare vornic, o parte din satul Huhurezii, 187.
Simeon, fiul Dochiţei, cu mama şi fraţii săi, vinde lui Gheorghe, fost mare spătar, o parte din satul Aldeşti, 51.
Simeon, popă, vinde, împreună cu alţi răzeşi, o casă din satul Durneşti, 51.
Simeon, pitar, martor, 274.
Simeon Bărtilă din Pologeni cumpără de la popa Drăguş, fratele lui Eremia pârcălab, împreună cu soţia pârcălabului, Măriica, nişte locuri de casă din satul, 342.
Simeon Pilipovschi, martor, 209.
Simeonce din Hudeşti, martor, 341.

www.dacoromanica.ro

Simion, fiul lui Stan, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Fântânele, ţ. Tecuci, 5, 61, 182.
Simion, popă din Todereşti, împreună cu alţi răzeşi, dă zapis de mărturie, 10, 86.
Simion, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ionaşco Gheanghea o parte din satul Leoştii, ţ. Fălciu, 11.
Simion din Sărăţăi, martor, 23.
Simion, fiul Nichitii, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ionaşco Gheanghea, mare logofăt, o parte din satul Tulucești, ţ. Covurlui, 69, 77.
Simion semnează, 95.
Simion din Stăneşti, martor, 101.
Simion din Sămăşcani, martor, 95, 104.
Simion, fiul lui Chirilă, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Lupul, al treilea logofăt, o parte din satul Drăciani, ţ. Fălciu, 115.
Simion din Purceleşti, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Lupul, fost spătar, o parte din satul Fiţinghești, 161.
Simion, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic satul Ciocârlianii, ţ. Tecuci, 182.
Simion, tatăl lui Gligor, 182.
Simion, fiul lui Nicoară Barzica, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Punteşenii, 182.
Simion, popă din Tărdzie, martor, 231.
Simion din Romăneşti, martor, 235.
Simion, diac, scrie actul, 276, 285.
Simion semnează, 341.
Simion din Cogeşti, împreună cu alţi răzeşi, dă zapis de mărturie, 352.
Simion, fiul lui Gheorghe, fost hatman, frate cu Radul, vornic de gloată, primeşte confirmare pe satul Rauce, ţ. Neamţ, 368.
Simion, nepotul lui Danciu din Mogoşeşti, 369.
Simion, tatăl lui Mirăuţă, 375.
Simion, diac din Hreasca, primeşte confirmare pe partea Gorciului din Hreasca pentru că acela a fugit de acolo, 379.
Simion, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Pană vistiernic o parte din satul Boţeşti, 408.
Simion Bertil din Potlogeni pune lui Nicolache, mare stolnic, zălog ocina din Potlogeni, 381.
Simion Capşea, medelnicer, vinde lui Lupul logofăt partea lui de ocină din satul Todereşti, ţ. Cârligătura, 86; vinde lui Pătapie din Romăneşti, ţ. Cârligătura, un loc de prisacă în hotarul satului Todereşti. 208.
Simion Gheuca, fost mare comis, primeşte zapis de la Stanca Murgucioaie pentru o parte din satul Păuleşti, 75; martor, 143; mare spătar, cumpără de la Crăiasa şi fiii ei satul Portăreşti, pe râul Smila, ţ. Tutova, 148; cumpără mai multe sate şi părţi de sate, Portăreşti, Băcani, Păuleşti, de la mai mulţi răzeşi, 176; cumpără părţi din satul Băcani, 247; martor în Sfatul domnesc, 172, 177, 178, 181-183, 187, 222, III fals; împreună cu alţi mari boieri, dă zapis de mărturie, 226.
Simion Mălai din Hreasca vine cu carte domnească pentru a i se socoti rândul unui eleşteu, făcut de Platon, care-i îneacă morile, 203; vine cu fraţii săi, Tofana şi Gheorghiţă, şi împart satele Onceşti, ţ. Suceava, şi Hreasca, 314, 319; martor, 385; cumpără de la Urâta, fiica lui Drăgan, două jirebii în Hreasca, 392.
Simion Mănea, martor, 311.
Simion Parpalos, tatăl lui popa Leahul, Busiiuc şi Pătrăşcan, 345.
Simion Stroici, moşul Saftei, cneaghina lui Lupul Prăjescul, le face danie satul Miclăuşeni, ţ. Roman, 29, 135; face danie lui Miron Barnovschi satul Căcăceni, ţ. Neamţ, 92, 94.
Simion Moghilă, domn al Ţării Moldovei, (1606-1607); acte de la ~, 278, 311, 328, 335; act fals pretins de la ~, 279.
Simionel, tatăl lui Toderaşco, 113.
Simioneşti, sat, ţ. Roman <pe Moldova< ~, j. Neamţ>, întărit lui Dumitru Buhuş şi surorii sale, Safta, 3.
Simon, împreună cu alţi boieri, vinde lui Ianache postelnic satul Gligenii, ţ. Soroca, 182.

www.dacoromanica.ro

Sin cel bătrân, martor, 393.
Singlitichiia, jupâneasa răposatului Bilăi vornicul, fiica lui Gavril logofăt, face danie lui Dumitraşco Ştefan nişte dughene din târgul Iaşi, 78, satul Roznovul, ţ. Neamţ, 282.
Singureni, sat, ţ. Orhei <probabil ~, j. Bălţi>; Enachie din ~, martor, 48.
Sintilin, tatăl Radei, 230.
Sipeni, sat <contopit cu c. Blăgeşti, j. Vaslui>; Hilip, vătavul de ~, martor, 66.
Sirbul, fiul lui Gheorghe, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic satul Punteşenii, ţ. Tutova, 182.
Siret, râu, locuri de mori şi sate pe ~, 3, 21, 49, 58, 67, 119, 124, 129, 178, 183, 244, 250, 260, 277, 336, 346, 347, 409; ~ vechi, 119.
Siret, târg <or.~, j. Suceava>; locul de emitere a actului; Hacico şoltuz şi cu 12 pârgari din ~, 223, 239.
Sirghie, martor, 233.
Sirghii, fiul Zahii, vinde lui Lupul logofăt o parte din satul Rusii Zavului, 175.
Sitea din Răfleşti, tatăl lui Drăgan, 186.
Slatina, m-re, ţ. Suceava <în c. Slatina, j. Suceava>; acte pierdute la ~, în zilele lui Mihai Viteazul, 288; braniştea ~; slugi domneşti primesc poruncă domnească să ardă casele oamenilor care sunt fără dajdii şi fără ispravă din ~ şi alte locuri, 243.
Slăvniceni, sat <probabil ~, j. Vaslui>; Sturdza diac şi unchiu-său, Sava Pepelea din Tâlhăreşti, îl pârăsc pe Dumitraşco Şeptelici pentru o parte din ~, 256.
Slobodca, sat <ţ. Cernăuţi; lângă Coţmani, r.~, reg.Cernăuţi, azi în Ucraina>; o parte din ~ întărită lui Mihail Tăutul, pârcălab de Hotin, 58.
Slobozia, sat, ţ. Roman <pe Cârjoaia; ~, j. Iaşi>, întărit m-rii Solca, 178.
Smârcea, moşul lui Stancu, 182.
Smila, pârâu <afluent al Bârladului la Zorleni, c. ~, j. Vaslui>; satul Zmiani pe apa ~, 54; satul Portăreşti, ţ. Tutova, pe ~, 148, 176; satul Băcani pe ~ 247.
Soare, logofăt al treilea, semnează, 204.
Soci, sat <probabil ~, j. Iaşi>; Ionaşco Năvală din ~, martor, 312.
Socolotchi, căpitan, martor, 401.
Socrăjănii, sat <la Cozancea, ţ. Hârlău; ~, j. Botoşani>; Todosia, fata Nastasâii, nepoata lui Toader Ponici, vinde lui Ionaşco Gheanghea, mare logofăt, partea ei din satul ~, 57; actele pe satul ~, pierdute de Ponici, diac din Rugăşăşti, 239.
Sofiica, fiica Ancăi, soră cu Deleu şi Catrina, împreună cu fraţii săi, îi vinde lui Mierea Marmure o parte dintr-un vad de moară din Ghereşti, 54.
Sofronia, soţia lui Condrea, mare vameş, vară cu Nicoară Moţoc, împreună cu soţul ei, cumpără o parte din satul Şişcăuţi, 112.
Sofronia, fiica Grozavei, soră lui Gligore, împreună cu fratele său, vinde lui Drăgan, Efrim şi Albul o parte din Zmiiani, 143.
Sofronia, cneaghina lui Ursu Udrea vornic, mama Nastasiei şi Anghelinei, împreună cu fiicele sale, vinde lui Ianache postelnic satul Gurbăneşti, ţ. Chigheci, 182.
Sofronia, fiica lui Toader Gărgăriţă şi a Nastasiei, soră cu Ileana, împreună cu părinţii şi sora sa, vinde lui Pană vistiernic o parte din satul Mogoşăşti, 369.
Sofronia, fiica Nastei, soră lui Rusul, Ionaşco şi Părascăi, 376.
Sofronia, soră cu jupâneasa lui Dămian vistiernic, 225.
Sofronie, arhimandrit şi stareţ al m-rilor Neamţ şi Secu, 330.
Sofronia, soţia lui Toader, dă zapis pentru Avereşti, 253.
Sohiica, mama lui Rusul, 34.
Soholeţu, sat <~, j. Vaslui>; Neniul din ~, martor; Misăilă, popă din ~, scrie actul, 292; vornic din ~, martor, 375.
Sohului, pârâu <afluent al Bârladului la Băceşti, j. Vaslui>; satul Chicoşea, ţ. Covurlui, pe ~, 182.
Solca, m-re, <ţ. Suceava; în or. Solca, j. Suceava>, cu hramul Sfinţilor Apostoli

www.dacoromanica.ro

Petru şi Pavel; călugării de la ~ cumpără de la Lazor şi fiicele lui Anghel satul Radomireşti, ţ. Neamţ, 13; satele Solca, ţ. Suceava, şi Fărăoani, ţ. Bacău, ale m-rii ~ sunt scutite de dări, 26, 45; Lupul şi Ionaşco Prăjescul, fiii lui Nicoară Prăjescu vistiemic, fac danie m-rii ~ nişte case în târgul Sucevei pe Uliţa Armenească, 71; i se face danie satul Stroeştii, ţ. Hârlău, 91; i se fac danie satul Mlenăuţi, ţ. Dorohoi, şi jumătate din satul Plopeni, ţ. Dorohoi, Uricanii, ţ. Cârligătura, şi Căcăcenii, ţ. Neamţ 92, 94; i se întăresc mai multe sate, 178; Evloghie, episcop de Rădăuţi, şi cu călugării de la ~ fac schimb de moşii cu Eremia Murguleţ, 261; fac schimb de moşii cu călugării de la Sucevita, 269-271; se pârăsc cu călugării de la Sucevita pentru nişte sate 279; se tocmesc cu Cârstian logofăt pentru satul Lămăşeni, ţ. Suceava, 311, 328, 335; primeşte danie de la Duca, 348; se plânge domnului, 215.

Solca, sat, ţ. Suceava <pe Solca; în m.Suceava, j. Suceava>; scutit de dări, 26; loc de emitere a actului, 348.

Soleşti, sat <pe Vaslui, ţ. Vaslui; ~, j. Vaslui>; Gonţa din ~, pârât de Racoviţă pentru o moară făcută împreună, 251, 257; loc de emitere a actului, 257; Ursu din ~, 257; Butmaş, pitar din ~, martor, 388.

Solomca, fiica lui Andrul, soră lui Ion şi Gorghe, împreună cu fraţii săi şi alţi răzeşi, vinde lui Ionaşco Gheanghea o parte din satul Lăţcani, 27, 30.

Solomia, preoteasa din satul Spătăreşti, vinde o parte de loc lui Deleu de acolo, 365, 385.

Solomie, jupâneasa lui Vorontar, se pârăşte cu Duca, fost uşer, pentru satul Negriteşti, ţ. Neamţ, 145.

Solomon, fost pârcălab, martor, 171.

Solomon; partea lui ~ din Băcani, vândută de Macovei lui Simion Gheuca, mare spătar, 176.

Solomon, fost vistiemic; călugării de la Sucevita cumpără de la ~ satul Hrenceşti, ţ. Sucevei, 269.

Solomon, tatăl Anghelinei, bunicul lui Ionaşco, 334.

Solomon, diac, scrie actul, 364, 403.

Solomon, martor, 374.

Soloneţ, sat <pe Soloneţ, ţ. Suceava; c. Todireşti, j. Suceava>; fiii lui Simionel din ~ împart satul ~, 113.

Soltan din Hăneşti; cneaghina lui ~ pârâtă de Toma postelnic, 200.

Soluneţ, pârâu <afluent al Răutului la Soloneţi-Roşietici, j. Soroca, R. Moldova>; satul Lupşeşti, ţ. Soroca, pe ~, 86.

Sora, fiica Vămavei, soră lui Eremia Vămava, diac, lui Iuraşco şi Axiniei, împreună cu fraţii săi, primeşte întărire pe o parte din satul Săcuiani, ţ. Neamţ, 34.

Sora, fiica Toporoaiei, soră lui Dumitru şi Toader din Crăhăneşti, împreună cu fraţii săi, vinde lui Ionaşco Vrabie o parte din satul Crăhăneşti pe apa Prutului, 41, 43.

Sora, soră cu Nicoară, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Nădăbaico o parte dintr-o moară din Târgoveţi, pe apa Putnei, 214.

Sora, fiica Băncesei, împreună cu alţi fraţi ai săi, vinde lui Apostol şi Simei trei pământuri în Viişoara Voicului, 330.

Sora, fiica Anei, sora lui Matei şi a Mariicăi, împreună cu fraţii săi, vinde lui Petrea Cehan o parte din satul Romăneşti, 398.

Sora, mama Ţigancăi, 115.

Sora Minta, martor, 374.

Soriţa, fiica lui Jivală, împreună cu alţi răzeşi, nepoţi şi strănepoţi ai lui Poroseaci, vinde lui Lupul logofăt o parte din satul Macicăuţi de pe Prut, ţ. Orhei, 52.

Soroca, târg <ţ. Soroca; m.~, R.Moldova>, satul Trifăuţi, fost parte din ocolul ~, întărit lui Nicoară, mare vornic, 187.

Soroca, ţinut; sate în ~, 52, 53, 58, 67, 86, 102, 104, 134, 181, 182, 204.

Sozopole, m-re la Marea Neagră <cu hramul Naşterea Sfântului Ioan Botezătorul;

www.dacoromanica.ro

azi în Turcia europeană>; m-rea Aron Vodă închinată m-rii ~, 237.
Spanciocani, sat, <>; Vartic din ~, martor, 48.
Spătăreşte, sat, ţ. Suceava <pe Moldova; ~, j. Suceava>; Deleu din ~ cumpără nişte părţi din Antăleşti, 235; părţi din ~ vândute lui Deleu, aprod, 262, 365, 385.
Spiridon, fiul lui Mârzea, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Fântânele, ţ. Tecuci, 5, 61, 182.
Spiridon, fiul lui Bogdan, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Chicoşea, ţ. Covurlui, 182.
Spiridon, fiul lui Patcu, frate cu Anca, împreună cu sora lui, vinde lui Mierea Marmure, diac, o parte din satul Gherești, 54.
Stălbar din Lumineni, martor, 354.
***Stâlpeni**, sat <lângă Găureni, azi Vâlcele, j. Iaşi>; popa Toader din ~, martor, 191.
Stan, tatăl lui Simion, 61, 182.
Stan, fiul lui Ţingul, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Fântâna, ţ. Tecuci, 61, 182.
Stan, ginerele lui Marian, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ionaşco Gheanghea, mare logofăt, satul Tulucești, ţ. Covurlui, 69, 77.
Stan cel bătrân, tatăl Stancăi, bunicul lui Isac şi al Coschiţei, 182.
Stanasie din Copăcești, martor, 38.
Stanca, soacra lui Lupul logofăt, 175.
Stanca, fiica lui Păcurar, sora lui Miron, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Ciocârliani, ţ. Tecuci, 182.
Stanca, nevasta lui Lucoci mare vătag, primeşte de la Lucoci toată averea, 316.
Stanca Murgucioae, soţia lui Murgoci vornic, dăruie lui Simion Gheuca, mare spătar, satul Păuleşti, ţ. Tutova, 75, 176.
Stanca, mama lui Văsian şi a Anghelinei, 52.
Stanca, mama lui Neagul, 61.
Stanca, mama Maricăi, bunica lui Ioan Ciuntul, 175.
Stanca, mama lui Isac şi a Coschiţei, fiica lui Stan cel bătrân, 182.
Stanca, mama lui Neniul, 5.
Stanciul, fiul lui Ţigul, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Fântânele, ţ. Tecuci, 5.
Stanciul, tatăl lui Ion Ordaneş, bunicul lui Ilie, Samson şi al Nastei, 186, 268.
Stancul din Băcani, tatăl Dragăi, 176.
Stancul, fiul Dobrei, frate cu Dumitraşco Ciutacul, finul Dragăi, 182, 247.
Stăneşti, sat <lângă Horjeşti, j. Lăpuşna, R.Moldova>; Laur şi Simion din ~, martori, 101.
Stângaci, martor, 101.
Stănileşti, ocol <ţ. Fălciu; ~, j. Vaslui>; satul Volosenii de ocolul ~, 195.
Stănislăveşti, sat <?>; Toader, diac din ~, hotarnic, 252, primeşte poruncă domnească să rezolve pricina dintre Nicolachi stolnic şi Arsenie logofăt, 322
Stavăr, martor, 37.
Stavăr, soţul Todosiei, 51.
Stavăr, fost pârcălab, fiul lui Crăciun, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Fântânele, ţ. Tecuci, 61, 182.
Stăvrinoasa, pârâu <la Uscaţi, j. Neamţ>; locul de izvorâre ~, punct de hotar, 147.
Stejereni, sat <pe Moldova, ţ. Suceava; ~, j. Suceava>; părţi din ~ întărite lui Toader din Hreasca şi întregului său neam, 225, 226.
Stemnic, pârâu <afluent al Bârladului la Bălteni, c. Bălteni j. Vaslui>; satul Albeşti pe ~, 362, 367.
Steţcani (Teţcani), sat <pe Siret, ţ. Roman; Teţcani, j. Neamţ>; Candachia Gligoroie din ~ cumpără o parte din satul Cărbuneşti, ţ. Neamţ, 294.
Steţcani, sat <ţ. Vaslui>; Mihăil din ~, martor, 20.
Steţco, soţul Merlei, 260.
Stoeşti, sat <pe Gârla Putnei; în Focşani, j. Vrancea>; Urâta, fiica lui Moise Boureanul, face danie nepotului său Dumitraşco, o parte din ~ pe gârla Putnei, 6.

www.dacoromanica.ro

Stoica, fost armaş, martor, 27.
Stoica, tatăl lui Toma, Bălciul şi al Roxandei, 54.
Stoica, ţigan, făcut danie de Dinga, fost postelnic, m-rii Berzunţul, 206.
***Stoicanii**, sat <ţ. Hârlău; lângă Rădeni, c. Frumuşica, j. Botoşani>; Duca comis şi Săvul pârcălabul vând lui Ionaşco Gheanghea, mare logofăt, o parte din ~, 70.
Stoilă, bunicul lui Dumitraşco, ţigan, 206.
Stoineşti, sat <ţ. Cârligătura; ~, j. Iaşi>; Grigore din ~, martor, 352.
Stolniceni, sat <pe Siret, ţ. Suceava; ~, j. Iaşi>; Gheorghe şi Todosia vând lui Nicoară Prăjescu o parte din satul ~, 297; Efrim şi sora lui, Palaghiia, fiii Todosiei, vând lui Nicoară Prăjescu o parte din ~, 298; Samfira, fata Acseniei, vinde lui Ionaşco Prăjescu o parte din ~, 312; popa Pahomie din ~, martor, 312; Ţopa din ~, martor, 370.
Stolnicenii, sat în gârla Scumpia, ţ. Iaşi <~, c. Cioropcani, j. Ungheni>; sat vândut de către Păscălina, cneaghina lui Lupul Stroici, şi fiul ei, Ionaşco, lui Ianache postelnic, 182.
Strahoeştii; hotarul ~ lângă satul Prigorceni, ţ. Vaslui, 18.
Straje, o curătură mai sus de ~ făcută danie m-rii Pângăraţi de către Loghina şi fiii săi, 378.
Strâmba, sat <Cetăţuia, c. Puieşti, j. Vaslui>; Ifrim din ~, tatăl lui Gligorie Ţiţul, 358; Anna, fiica Vărvarei, şi fiii ei, Gligorie şi Mârzea din ~, vând lui Petrea Cehan o parte din satul Strâmturi, 398.
Strâmba, baltă de peşte <în hotarul târgului Hârlău>, întărită lui Pătraşco Udrea, fost pitar, şi cneaghinei lui, Marina, 164.
Strâmbi, sat <pe Cracău, ţ. Neamţ; în Bodeşti, j. Neamţ>; Neculachie, stolnicul cel mare, se pârăşte cu Petre, pitărel din Strâmbi, pentru o parte din ~, 164; Petre din ~ se pârăşte cu Niculache, mare stolnic, pentru o moară, 151, 152.
Strâmtoare; Solovani, curătura Pârâul, Vierului, lângă Bistriţa, este până la ~, 50.
Strâmtură, ţ. Vaslui <~, j. Vaslui>; o parte din ~ dată lui Petrea Cehan de către Ihnat şi fratele lui Ştefan pentru nişte cai, 20; alte părţi din ~ vândute lui Petrea Cehan, 398, 399, 402.
Stratilat, fiul lui Condrea, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Lupul logofăt o parte din Drăcianii pe Prut, ce este în ţ. Fălciu, 115.
Strătilat Borulean, uricar, satul Ivancicăuţi întărit lui ~, 55.
Strătulat semnează, 113.
Strătulat Dobrenschi din Bălăceni cumpără o parte din satul Bălăceni de la Lupul Neghici şi cneaghina lui, Candachia, 230.
Stroeşti, sat <pe Moldova, ţ. Suceava; în c. Drăguşeni, j. Suceava>; Drăgan din ~, fiu vitreg lui Ifrim Corpaci, ia zălog o parte, din Lăţcani, ţ. Suceava, 7; Drăgan din ~, fratele Petrei din Târgu Neamţ, 37; nişte pietre de moară din ~ întărite lui Gavril Capşea, 165.
Stroeşti, sat, ţ. Hârlău, ţ. <Stroeşti, c. Luca, j. Botoşani>; cartea domnului pentru nişte vecini din ~, 130; Focşa din ~, fratele lui Albul, 118; ~ fost ascultător de ocolul Hârlăului, făcut danie m-rii Solca, 91.
Stroia, strămoşul lui Avram; partea lui ~, vândută de către Avram ş.a. m-rii Berzunţul, 36.
Stroici; vezi **Ionaşco, Lupul, Simion, Vasile** ~.
Stroie, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Voico logofăt o parte din satul Fiţinghești, 161.
Stroieştii, sat ţ. Hârlău <pe Sitna, ocolul Şipote; ~, j. Botoşani>, fost domnesc întărit m-rii Solca, 178.
Struşca, martor, 233.
Stupca, sat, ţ. Suceava <Ciprian Porumbescu, c. Ciprian Porumbescu, j. Suceava>, întărit m-rii Solca, 178.

www.dacoromanica.ro

Sturdzea, diac, cu unchiul său, Sava Pepelea, îl pârăşte pe Dumitraşco Şeptelici pentru o parte din Slăvniceni, 256.

Suceava, târg <ţ. Suceava; m.~, j. Suceava>; loc de emitere a actelor, 113, 168, 232, 234, 235, 237, 240-242, 246, 251, 254-256, 259, 261, 263, 265-267, 269, 272-277, 279, 280-282, 285, 288, 289-291, 295, 297, 298, 301, 327; Lupul şi fratele lui, Ionaşco, fiii lui Nicoară Prăjescul, fost vistiemic, fac danie m-rii Solca nişte case cu pivniţă de piatră pe Uliţa Armenească, 71; satul Şchei, fost ascultător de ocolul târgului ~, 150; satul Teşeuţi, fost ascultător de ocolul târgului ~, 174; satul Iucşeni, fost ascultător de ocolul târgului ~, 222; satul Lămăşeni, fost ascultător de ocolul târgului ~, 335; oameni buni şi bătrâni din târgul ~, 288; Erimiica din ~, 223, 241; biserica mitropolitană Sfântul Gheorghe din ~, 232; satul Zaboloteni, nu departe de târgul ~, 184-185.

Suceava, cetate <m. ~, j. Suceva>; satul Zaboloteni, fost sub administrarea cetăţii ~, 336.

Suceava, ţinut; sate în ~, 7, 21, 26, 35, 45, 49, 58, 119, 129, 139, 178, 180, 230, 244, 260, 269, 279, 281, 301, 305, 308, 311, 319, 328, 335, 346-348, 385; pârcălab de ţ. ~, 252.

Suceava, râu <afluent al Siretului>; satul Pescari, ţ. Suceava pe râul ~, 139; satul Zaboloteni pe ~, 184, 185; satul Iucşeni pe ~, 222.

Sucevița, m-re, cu hramul Învierii Mântuitorului <în s. ~, c. ~, j. Suceava>; îi sunt întărite mai multe moşii, 105; Gorcea se jeluie pe călugării de la ~, 199; călugării de la ~ se pârăsc cu călugării de la Solca pentru satul Hrenceştii, ţ. Suceava, 269; călugării de la Solca se tocmesc cu cei de la ~ şi fac schimb de moşii, 269-271; călugării de la m-rea ~ aduc un act fals de la Simion Moghilă pentru nişte sate foste din ocolul Badeuţi, 279; călugării de la ~ pierd judecata pentru nişte părţi din satul Volcineţ, 305; călugării de la m-rea ~ se tocmesc cu Miron Volcinschi pentru schimb de moşii în satul Volcineţ, 346.

Suholeți, popă, tatăl Bălaiei, 15.

Suholeţu, sat, <dealul Seaca în Jigălia, c. Şuletea j. Vaslui>; Neniul din ~, martor, 293.

Ş

Şandrul din Copăceşti, tatăl Cârstânei, 38.

Şărăţai, sat <lângă Buruieneşti, ţ. Roman>; Ursul din ~, martor, 23.

***Şcheai**, sat <pe Vaslui, ţ. Vaslui; ~, j. Vaslui>; Nicoară din ~, martor, 17; Ion, vătăman din ~, martor, 20.

Şchei, sat <~, j. Suceava>; o parte din ~ întărită m-rii Sf. Ilie, 98, 150.

Şeacovăţ, apă, loc de prisacă în ţ. Cârligăturii pe apa ~, întărit lui Lupul Prăjescu, 356.

Şearpe, tatăl lui Toader, 193.

Şendreni, sat <ţ. Covurlui; numit şi Sărdarul, j. Galaţi>; Tufă, Iona şi Părasca din ~ vând lui Constantin cămăraşul o parte din ~, 303; Constantin cămăraşul cumpără o parte din ~, 354; Nicula Bălan, fost căpitan de Gălaţi, vinde lui Constantin cămăraşul o parte din ~, 393.

Şendreşti, sat <probabil lângă Făurei, j. Vrancea>; Costachi, diac din ~, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Nicoară, mare vomic, un vad de moară la satul Purceleşti, 183.

Şendriceni, sat, ţ. Hârlău <pe Buhaiu; ~, j. Botoşani>, făcut danie de Mărica, soţia lui Vasilie Oräş, fost mare vomic, ginerelui său, Onciul Iuraşcovici, 223, 241; Onciul Iuraşcovici primeşte permisiune să oprească fânul din hotarul ~ pe care l-a cosit Rugină, 363.

Şeptelici, hatman, căruia Antimia îi plăteşte un cal, 262.

Şeptelicioaie primeşte poruncă să întoarcă banii pe care i-a luat de la Ştefan Tomşa, 269.

www.dacoromanica.ro

Şerban, fiul lui Epure, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Fântânele, ţ. Tecuci, 5, 61, 182.

Şerbeşti, sat <c. Săuceşti, j. Bacău>; Nichifor păhărnicel din ~, hotarnic, 152; călugării de la m-rea Tazlău se plâng că Bucioc le-a luat o parte din satul Colţeşti şi l-a alipit la satul ~, 157.

Şerbeşti, sat <?>; o parte din ~ pusă zălog de Andrei la Gligorii, paharnic, 211.

Şerbeşti, sat <probabil în Talpa, j. Neamţ>; Mihalce din ~, martor, 375.

Şerboieşti, m-re, întărită lui Grecul vistiernic, 119.

Şerboteşti, sat <probabil ~, j. Vaslui>; Efrim din ~ dă de suflet lui Nicola Gheorma o parte din moşia Bănileşti, 166.

Şipote, ocol <ţ. Hârlău; ~, j. Iaşi>; seliştea Tătăreni, fostă ascultătoare de ocolul ~, 172.

Şipotul lui Ghinadie, curătură de la Lunca de Sus până la Boişteoară ~, 50.

Şirăuţii, sat, ţ. Hotin <azi în Ucraina; ~, r.Hotin, reg.Cernăuţi>; întărit lui Nicoară, mare vornic, 187; Mateiaş din ~, martor, 374.

Şişcăuţi, sat <azi în Ucraina, r.Noua Suliţă, reg. Cernăuţi>; Nicoară Moţoc vinde lui Condre vameş o parte din satul ~, 112.

Şivița, sat <ţ. Covurlui; ~, j. Galaţi>; părţile de ocină din Iujdeleni sunt aproape de ~, 185; Ion Madzăre din ~, martor, 14.

Şomuz, pârâu <afluent al Moldovei la Ciumuleşti, j. Suceava>; mori în ~, 178, 308; satul Preuteşti, ţ. Sucevei, pe ~, 281.

Şomuzul Mare, pârâu <afluent al Siretului la Dolhasca, c. Dolhasca, j. Suceava>; Ciorsacii şi Broştenii, din ţ. Suceava, pe ~, 178.

Şomuzul Puturos (Mocirlos), pârâu <Şomuzul Mic, afluent al Siretului la Rotunda, j. Suceava>; satul Seleşte, ţ. Suceava, pe ~, 308.

Şopârlenii, selişte <ţ. Roman; c. Heleştieni, j. Iaşi>, întărită lui Lupul Prăjescul, 46.

Şopârleni; o parte din ~ întărită lui Ionaşcu Cehan; popa Oniţă din ~, martor, 101.

***Şotropenii**, sat pe Turia, ţ. Iaşi <lângă Perieni, j. Iaşi>, cumpărat de Ianache postelnic de la Căzaca, cneaghina lui Trifan postelnic, şi de la Rusca, sora lui Trifan postelnic, 182.

Şteavca, tatăl lui Grozav, 373.

Şteboreni (Ştiborăni), sat <probabil unde a fost Moara lui Ştirbu, în Bursuceni, j. Suceava>; Toader, preot din ~, martor, 257; Rusul din ~, martor, 402.

Ştefan, popă de la biserica domnească, martor, 6.

Ştefan, popă din Hălăştiani, martor, 409.

Ştefan din Cricești, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Petrea Cehan o parte din satul Prigorceni, 15.

Ştefan, fiul Anei, frate cu Ihnat duvalmul, împreună cu Ihnat, îi dă lui Petrea Cehan o parte din moşia Strâmtură, pentru nişte cai pierduţi din vina lui Ihnat, 17, 20.

Ştefan, soţul Grozavei, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ionaşco Gheanghea o parte din satul Lăţcani, pe Lăţcoaia, 27, 30.

Ştefan, fiul lui Ionaşco, frate cu Eremeşco, Troşca şi Călina, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Lupul logofăt o parte din satul Bojdăreşti, ţ. Soroca, 52.

Ştefan, popă din Crăhăneşti, scrie, 66.

Ştefan din Crăhăneşti, împreună cu alţi răzeşi, îi dau lui Dumitraşco Ştefan partea lor din satul Ionăşeşti pentru un om ucis acolo, 89.

Ştefan, diac din Hociungea, martor, 117, 294.

Ştefan, fiul lui Buzdugan, vecin, se pârăşte cu călugării de la m-rea Sf. Sava, 118.

Ştefan scrie actul, 88, 154, 156, 255, 290, 382.

Ştefan, diac din Podobiţi, primeşte poruncă domnească să aleagă hotarul lui Neaniul pârcălab, Drăguşan diac şi Ghiorghiţă Dămian din seliştea Gemenii, împresurat dinspre Oneşti şi Scobinţeni, 290, 382.

Ştefan din Şuverteni, tatăl lui Gureş, 160.

Ştefan din Ţara Românească, tatăl lui Nechifor aprod, 183.

Ştefan, popă din Hârlău, martor, 188.

www.dacoromanica.ro

Ştefan, fiul Todoscăi, frate cu Vasile, vinde partea lui din Nuoreşti lui Toader Onilă, 213.
Ştefan, tatăl lui Popa, 236.
Ştefan, logofăt, tatăl lui Dumitraşco Ştefan, 282.
Ştefan, fiul lui Sacul, frate cu Ion; partea lui ~ din Oteşti, ţ. Adjud, cumpărată de Dingan păhărnicel 289.
Ştefan din Pleşăşti, martor, 314.
Ştefan, fiul lui Frătea, frate cu Pavel, Pătraşco, Ionaşco şi Arsenia, împreună cu fraţii săi, vinde lui popa Mihul din Păşcani şi ginerelui său, Ionaşco Grecul, partea lor din Păşcani, 347.
Ştefan din Todereşti, tatăl lui Gheorghie, 352.
Ştefan, nepotul lui Ionaşco, 358.
Ştefan, diac din Armăşeni, martor, 376.
Ştefan, fiul Loghinei, frate cu Tănasie, Gligorie şi Elina, împreună cu mama şi fraţii săi, face danie m-rii Pângăraţi o curătură mai sus de Straje, pentru sufletul lui Ionaşco, 378.
Ştefan al Dămienesei din Bălăneşti, pârât de Istrate, fiul Hărăi, pentru o parte de ocină din Vârtopel, 383, 387.
Ştefan, frate cu Deleu, se tocmeşte cu fratele său pentru o parte din satul Spătăreşti, 384.
Ştefan, frate cu Apostol, împreună cu fratele său, vinde lui Ionaşco Cehan, vornic, un vad de moară cu piatră în satul Brăteni, 391.
Ştefan, tatăl Uţei, 392.
Ştefan Căbac din Voroconteşti, martor, 205.
Ştefan Ciocârlie, păharnic, martor, 27, 48, 297.
Ştefan Danco din Todereşti, tatăl lui Gheorghie, 189, 238.
Ştefan Fortos, soţul Ţigancăi, împreună cu soţia sa, vinde lui Petrea Cehan o parte din satul Dobroslăveşti, 398.
Ştefan Murguleţ, martor, semnează, 113.
Ştefan Petriceicu, voievod, domn al Ţării Moldovei (1672-1773; 1674; 1683-1684); pecetea lui ~ pusă mai târziu peste aceea a lui Radu Mihnea, 147.
Ştefan Potocki, staroste de Camenița, trimite sol în afacerea unor sate pretinse de m-rea Sucevița, 279.
Ştefan Prăjescul, tatăl Maricăi, al lui Gheorghe şi Ion, socrul lui Lupul logofăt, pierde nişte sate în viclenie când vine cu Constantin Moghilă în Moldova, care ulterior sunt întoarse fiilor săi, 67, 124, 144.
Ştefan Tomşa, voievod, domn al Ţării Moldovei (1611-1616; 1621-1623), passim 1-106; acte de la ~, 106, 109, 119, 122, 124, 125, 134, 137, 145, 146, 147, 149, 150, 152, 157, 159, 162, 172, 176-178, 181-183, 186, 187, 195, 198, 215, 241, 248, 261, 269, 270, 273, 275, 305, 311, 322, 324, 328, 335, 339, 347, 366; Constantin Moghilă vine cu oaste leşească asupra lui ~, 18, 45, 49, 53, 56, 102, 105, 134, 177, 178, 181.
Ştefan vodă cel Bătrân (Ştefan cel Mare); acte de la ~, 11, 22, 67, 124, 144, 147, 204, 301; 51, 54, 58 (?).
Ştefana, fiica lui Micul şi a Arsănii, soră Mariei, Ştefaniei şi lui Toader, împreună cu fraţii săi, vinde lui Lupul logofăt o parte din satul Dămieneşti, 175.
Ştefănie, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Mierea Marmure uricar o parte din satul Săcălenii, cu loc de moară pe Bârlăzăl, 107.
Şteful, tatăl lui Tătiul, 1.
Şteful, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Mihail Tăutul, pârcălab de Hotin, o parte din satul Volcineţ, ţ. Soroca, 58.
Şteful, ţigan, 83.
Ştifan, tatăl lui Gureş, cumpără o parte din satul Scorţeni, 160.
Ştifan, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Pană vistiernic o parte din satul Mogoşăşti, 369.
Şurineşti, sat, <ţ. Vaslui; ~, j. Vaslui>; Costantin, feciorul Măgdălinei, şi Boţia, feciorul Pribei, vând lui Todică o parte din ~, 192; 193.
Şuşmăneşti, sat, care acum se cheamă Drăguşănii, ţ. Covurlui <~, j. Galaţi>;

www.dacoromanica.ro

jumătate din ~ cumpărat de Ianache postelnic, 182.
Şuverteni (Jeverteni), sat <Joverteni inclus în Sărata, j. Botoşani>; Ştefan din ~, tatăl lui Gureş, 160.

T

Talocicoaia, soacra lui Nicăriţă, 12.
Tarcău, munte şi pârâu <j. Neamţ>; gura ~, punct de hotar al braniştei m-rii Besericani, 259.
Tanase, logofăt de taină, traduce actul, 22.
Tatărcanu, fiul Lupului, ţigan, pentru care se pârăsc fetele lui Mândău cu Lupul Prăjescul, 110.
Tatul, sălaş de ţigani întărit m-rii Berzunţul, danie de la Dinga, fost postelnic, 206.
Tatul, fiul lui Trifan, martor, 303.
Tatul, tatăl lui Mârzac, 303.
Tatul, crainic, martor, 393.
Tatul, martor, 393.
Tatul, fiul lui Frăţian, primeşte uricul de moşie, 303.
Tazlău, m-re <ţ. Bacău; în s.~, nume schimbat în Zemşe, c. ~, j. Bacău>; poruncă slujitorilor domneşti din ţ. Neamţ să lase în pace satele m-rii ~, Zăneştii şi Dinganii, 31; poruncă domnească starostelui de Putna şi vătafului de hânsari şi altor slugi să lase în pace nişte mori ale m-rii ~, 90; îi sunt întoarse nişte părţi de sat pierdute în timpul lui Constantin Moghilă din cauza lui Bucioc vornicul, 157; poruncă domnească pentru nişte iezere şi iezercane cu dumbravă, 158.
Tazlău, râu <afluent al Trotuşului>; satul Poiana, cumpărat de Dumitraşco Ştefan pe ~, 307.
Tăbălăeşti, sat <lângă c. Băceşti, j. Vaslui>; Berghele diac din ~, martor, 376.
Tăbuci, diac, scrie actul, 160.
Tăierea capului lui Ioan Botezătorul, hramul m-rii Secul, 105.
Tâlhăreşti, sat <pe Bahlui, ţ. Cârligătura; lângă Erbiceni, j. Iaşi>; Sava Pepelea din ~, împreună cu Sturdzea diac, se jeluie pe Dumitraşco Şeptelici, 256; Gherman, stolnicel din ~, martor, 327.
Tămăduanii, sat <pe Siret, ţ. Suceava; lângă or. Paşcani, j. Iaşi>; Toma, postelnic al treilea, miluit cu satul ~, fost al lui Balica hatman, 49.
Tămaş din Hilipeşti cumpără de la Ihnat Doboş şi fiica lui, Antimia, o parte din satul Bahna, 306.
Tămăşani, sat <pe Luţca şi Siret; ~, j. Neamţ>; întărit, 123; domnul întăreşte satul ~ m-rii Galata, 129; acordă nişte privilegii locuitorilor din, 133.
Tâmpa, soţul Grozavei, vinde o vie din Fântâneni, 236.
Tâmpeşti, sat <pe Pârâul Alb, ţ. Neamţ; Valea Mare, j. Neamţ>; popa Toader din ~, martor, 308; Vasile, hânsar din ~, martor, 385.
Tănase, martor, 384.
Tănasie, fiul Loghinei, frate cu Ştefan, Gligorie şi Erina, împreună cu mama şi fraţii săi, face danie o curătură mai sus de Straje m-rii Pângăraţi, 378.
Ţărdea, fiul lui Sava, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ionaşco Gheanghea, mare logofă,t satul Tulucesti, ţ. Covurlui, 69, 77.
Tărdzie, sat <~, j. Vaslui>; Simion, popă din ~, martor, 231.
Tătăraşi, sat <Tătăreni j. Vaslui>; Oanacea din ~, martor, 299, 300.
Tătăreni, sat <?>; Gheorghe, diac din ~, cumpără de la Toader Borvină din Mohorâţi un loc de prisacă în hotarul Popeştilor, 140; Ionaşco din ~, împreună cu alţi răzeşi, dă zapis de mărturie, 227.
Tătărenii, selişte, ţ. Hârlău <pe Miletin, ţ. Hârlău; ~, j. Iaşi>; întărită lui Gheorghe Başotă şi fratelui său, Iuraşco Başotă, 172.
Tătiul, fiul lui Ştefu, împreună cu alţi răzeşi, vinde Zamfirei o parte din selişteа Iapa, 1.
Tăutu, tatăl lui Ionaşco, 374.
Tăutul, fost logofăt, soţul Tofanei, împreună cu cneaghina lui, cumpără de la Lupul,

www.dacoromanica.ro

fiul lui Gorcea Udrea, o parte din satul Sârbi, 267; martor, 272, 291, 396.
Tăutul, logofăt, tatăl lui Toader, 58.
Tăutul, vezi **Drăgan, Gavril, Mihail, Zaharia**.
Târgoveţi, sat <lângă Boloteşti, j. Vrancea>; Ursul şi fratele său, Dumitraşco, fiii lui Nădăbaico, primesc confirmare pe o parte de moară din ~, cumpărată de tatăl lor, 214.
Târgul Frumos, <ţ. Cârligătura; or.~, j. Iaşi>; şoltuzul şi 12 pârgari ai ~ dau zapis de mărturie, 248, 248; nişte mori, o prisacă, o odaie şi câţiva vecini în hotarul ~, 122; Toader, şoltuz, Ionaşco, fost şoltuz, Nechifor din ~, 248.
Târgul Neamţ, târg <ţ. Neamţ; or.~, j. Neamţ>; Poienile Târgului care au fost ale ~, 155; satul Rauce, ţ. Neamţ, fost ascultător de ocolul ~, 368.
Târgul Nou, din Iaşi, unde este Uliţa Strâmbă, 78; v. şi **Iaşi**.
Tecla, fiica lui Păntilie, soră cu Ioana şi Marica, împreună cu surorile ei, vinde lui Dumitraşco Ştefan o poiană lângă satul Poiana, 309.
Tecla, soră Oanei şi Părascai, împreună cu surorile ei, vinde lui Mierea o parte din satul Bărzăeşti, 326.
Tecla; partea ~ din satul Săcuiani, 34.
Tecla, fiica lui Ţigan; partea ~ din satul Oteşti, cumpărată de Dingan păhărnicel, 289.
Tecuci, ţinut; sate în ~, 5, 48, 61, 168, 182, 186, 280, 282, 304, 337.
Teodor, pârcălab de Hotin, martor în Sfatul domnesc, 237.
Ternauca, sat <ţ. Cernăuţi; azi în Ucraina, r. Hliboca (Adâncata), reg.Cernăuţi>; Gheanghea, fost logofăt, pârât pentru o parte din satul ~, 340.
Teron din Blăgeşti, martor 59, 384.
Tescanii, sat, ţ. Iaşi <lângă Iepureni, c. Movileni, j. Iaşi>; Bircioae Cobălincova, Palamoae şi alţi răzeşi fac danie satul ~ m-rii Sf. Sava, 349, 359.
Teşeuţii, sat, fost ascultător de ocolul târgului Suceava, <ţ. Suceava; intrat în c. s. Ipoteşti, m.Suceava>; făcut danie lui Duca, fost uşer, 174; hotarul ~, 288.
Tetilcă, tatăl lui Păntelei, 77.
Theodor Gaşpar, diac, traduce acte la înc. sec. XIX, 102, 234, 288.
Theodosie, mitropolit, fost stareţ al Bogdanei, 206.
Timoftei, egumenul m-rii Sf. Sava, cu tot soborul, vinde o parte din satul Vlăşineşti pe Prut, ţ. Iaşi, lui Toader şetrarul şi fiilor săi, 60; vine cu un zapis de danie de la Bircioae Cobălincova, Palamoae şi alţi răzeşi pentru satul Tescanii, 349.
Ţingul, tatăl lui Stan, 61.
Tânislăveşti (Stănislăveşti), sat <?>; Toader, diac din ~, martor, 167; hotarnic, 252, 322.
Ticea, fiica Agafiei, soră lui Coste, împreună cu fratele său şi alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic satul Cucuiaţi, ţ. Iaşi, 182.
Tiron, diacon din Stâlpeşti, martor, 191.
Tiron, soţul Titianei, 291, 396.
Tiron Petrea, fiul Condrei, vinde lui Pană vistiernic o parte din satul Zărneşti, 228.
Titiana, fiica Nastasiei, soră cu Ana, împreună cu alţi răzeşi, face schimb de moşii cu Dumitru Buhuş, 295.
Titiiana, soţia lui Tiron, vinde o vie din dealul Laslău lui Toma postelnic, 291, 396.
Toader, fiul lui Gligorie, frate cu Vasilie şi Ionaşco, împreună cu aceştia, vinde lui Lupu Prăjescul o parte din satul Druleşti, ţ. Roman, 409.
Toader, fiul Zamfirei şi al lui Dumitraşco Chiriac, fratele Mariei, împreună cu mama şi sora lui, vinde lui Gheneiu pârcălab o parte din Mastaci şi Piceganii în Gura Băncii, 1.
Toader, diac (din Stănislăveşti?), scrie actul, 31, 82, 135, 294, 376, 380, 407; martor, 167, 322; hotarnic, 252 (?).
Toader; fiicele lui ~ vând o parte din Săcuiani, 34.
Toader din Crăhăneşti, împreună cu Toader şi Sora, vinde lui Ionaşco Vrabie o parte

www.dacoromanica.ro

din Crăhăneşti, din apa Prutului şi peste Elan, 41, 43.
Toader, nepotul Durnei, împreună cu alţi răzeşi, vinde o parte din satul Durneşti lui Gheorghe, fost mare spătar, 51.
Toader, fiul lui Trifan Gladii, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ionaşco Gheanghea o parte din satul Ruptura, 57.
Toader, fiul lui Tăutu logofăt, vinde nepotului său, Mihail Tăutu, o parte din satul Grămeşti, 58.
Toader, şetrarul, tatăl lui Dumitraşco, Enache şi al Dodolinei, cumpără de la Timotin egumenul şi tot soborul de la m-rea Sf. Sava o parte din satul, 60.
Toader, fiul Mariei, frate cu Dămian şi Nicoară, împreună cu fraţii săi şi Ionaşco Căcărază, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Medeleni, 64, 182.
Toader din Berbeşti, martor, 83.
Toader, fiul Anei, frate cu Iachim, Anghelina şi Maria, împreună cu fraţii săi, vinde lui Lupul logofăt o parte din satul Todereşti, 86.
Toader din Botneni, martor 101.
Toader, ţigan, soţul Todosiei, cumpărat de Ionaşco Cehan de la Ionaşco, fost stolnic, 101, 196.
Toader din Cărbuneşti, fiul lui Costin, a cărui casă a fost cumpărată de Gligori Buhuş de la Iuraşco, nepot lui Goei, 117.
Toader, vecin pârât, alături de alţi vecini, de călugării de la Sf. Sava, 118.
Toader, fiul Popii, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Voico logofăt o parte din satul Fiţingheşti, 161.
Toader, din Creţeni, vinde lui Nicoară, mare vornic, o parte din satul Creţeni, 170.
Toader, fiul Arsănii, împreună cu fraţii săi, vinde lui Lupul logofăt o parte din satul Dămieneşti, 175.
Toader, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Ghermăneşti, ţ. Fălciu, 182.
Toader, fiul lui Filip Pătea, împreună cu alţi răzeşi, vinde nişte părţi din satul Punteşeni, ţ. Tutova, 182.
Toader, tatăl lui Ghiorghie, Gligorie şi Pătraşco, 187.
Toader, popă din Stâlpeni, martor, 191.
Toader, fiul lui Şarpe, vinde o parte din satul Şurineşti lui Todică de acolo, 193.
Toader, ţigan, fiul lui Neniul, întărit m-rii Berzunţul, 206.
Toader din Hreasca, cu toată seminţia, se plâng pe Niculachi, mare stolnic, şi pe fiii lui Boul vistiernic, 225, 226.
Toader, fiul Bărdii, martor, 233.
Toader, şoltuz din Târgu Frumos, împreună cu pârgarii de acolo şi alţi oameni buni, dă zapis de mărturie, 248.
Toader, soţul Sofroniei, 253.
Toader din Ştebораni, preot, martor, 257.
Toader din Găleşeşti, martor, 289.
Toader din Dumbrăveşti, tatăl lui Ionaşco, 299, 300.
Toader, popă din Tămpeşti, martor, 308.
Toader, protopop, face o copie prescurtată a actului, 319.
Toader, clucer, tatăl lui Gorcea Udrea, bunicul lui Lupul, 329.
Toader, fiul lui Gorghiaş din Jigoreni, frate cu Tomeghia, împreună cu sora sa, vinde lui Toader Grecu şi lui Dumitru o parte din Poaina Mănăstirii, 364, 403.
Toader, vornic, martor 369.
Toader din Dorneşti, martor, 369.
Toader a Herescăi din Hănăşeni, martor, 370.
Toader, popă din Găureni, martor, 375.
Toader Auru din Olăşei; partea lui ~ din Poiana Mănăstirii vândută lui Toader Grecu şi fratelui său, Dumitru, 364, 403.
Toader Băldiman, martor, 342.
Toader Bălţatul, tatăl lui Gavril, 6.
Toader Bărbosul vinde lui Mierea Marmure o parte din satul Gherghişti, 54.
Toader Blidarul, martor, 47.
Toader Borvină din Mohorâţi vinde lui Gheorghe diac un loc de prisacă în bucovină, în hotarul Popeştilor, 140, 227.
Toader Boureanul, împreună cu alţi oameni buni, dă zapis de mărturie, 298.

www.dacoromanica.ro

Toader Crăstafan, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ionaşco Vrabie o parte din satul Crăhăneşti, 43.
Toader Capreş, bunicul lui Simion, 115.
Toader Cocoranul; fiii lui ~ vând lui Nicoară, mare vornic, o parte din satul Cocoreni cu seliştea Loeştii, mai sus de târgul Botoşani, 24, 32, 79.
Toader Corchil; fiii lui ~vând lui Mierea Marmure o parte din satul Gherești, 54.
Toader Cosiţă vinde lui Toader Hudici o parte din satul Nemicani, 101.
Toader Crastafan, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ionaşco Vrabie o parte din satul Crăhăneşti, care a fost luată de la Benea pentru că omorâse un om, 40.
Toader Creţul, martor, 262.
Toader Dănisca; jumătate de jirebie a lui ~ din satul Hreasca în împărţeala dintre Dumitraşco şi Vasilie, 313.
Toader Dubău, ureadnic de Huşi, împreună cu şoltuzul, pârgarii şi alţi oameni buni de acolo, dă zapis de mărturie, 101.
Toader Frăcescul din Iucşeşti, martor, 315.
Toader Gâlcă, împreună cu alţi oameni buni, dă zapis de mărturie, 23.
Toader Gărgăriţă, fiul lui Grigori Gărgăriţă, soţul Nastasiei, împreună cu soţia sa, vinde lui Pană vistiernic o parte din satul Mogoşăşti, 369.
Toader Greculeţ, frate cu Dumitru din Făureşti, împreună cu fratele său, cumpără de la mai mulţi răzeşi nişte locuri din Poiana Mănăstirii, 364, 403.
Toader Hrăjde; Grigorie sân Sas şi nepoţii lui, feciorii lui Petre, au avut judecată cu soţia lui ~, 318.
Toader Hudici, pitărel din Hudiceani, vinde lui Ionaşco Cehan, vornic de gloată, o parte din satul Nemicani, 101.
Toader Ihnat; jumătate de jirebie a lui ~ din satul Hreasca în împărţeala dintre Dumitraşco şi Vasilie, 313.
Toader Jora, tatăl Anghelinei, 326.
Toader Mărgelat, împreună cu alţi oameni buni, dă zapis de mărturie, 101.
Toader Onilă din Micleşti cumpără de la Dronţa, fiica lui Onciul, o parte din satul Micleşti, 213; martor, 389.
Toader Petriceico, martor, 24.
Toader Poniţi, bunicul Todosiei, 57.
Toader Stănigeanul, bunicul lui Gligorie, Gheorghie şi al Măricăi, 301.
Toader Tazlău, strămoşul lui Focea uricar şi al soţiei sale, Marica, 343.
Toader Zatic, împreună cu alţi oameni buni, dă zapis de mărturie, 86.
Toaderco Chiril, bunicul lui Deleu, al Catrinei şi Sofiicăi, 54.
Toder, martor, 113.
Toder, ţigan, fiul lui Radul Voico, vândut de Bratul, fiul lui Voico, logofăt din Ţara Românească, lui Pană vistiernic, 310.
Toder, fiul lui Hireasca din Hăsnăşăni, martor, 312.
Toder Merescul din Roşcani, martor, 384.
Toder Răspop, pomenit, 28.
Toderaşco, fiul lui Simionel din Soluneţ, împarte cu Nacul, Dociul, fost păharnic, şi Pătraşco moşiile Soloneţul, Comăneşti şi a patra parte de sat din Dărmăneşti, 113.
Toderaşcu Şoldan, împreună cu alţi mari boieri, în judecată cu Nicolae, egumenul de la m-rea Sf. Ilie, 97.
Todereşti, sat, ţ. Cârligătura <în Chilişoaia, j. Iaşi>; Simion din ~, martor, 10; Lupul logofăt cumpără de la Simion Capşea, medelnicerel din ~, Iachim şi fraţii săi nişte locuri în ~, 86; lui Dumitraşco Fulger, diac din ~, îi este întărită partea lui Gheorghe, feciorul lui Ştefan Danco de acolo, pentru că acela a fugit, 189; scrie actul în ~, 283; Pătapie din Românești vinde lui Anastasie Crimca un loc de prisacă în hotarul satului ~, 208; Flori vinde lui Manole o parte din satul ~, 283; Văsian, fiul lui Manole, şi Vasile, fiul lui Mănăilă, vând lui Dumitraşco Fulger o parte din satul ~, 287; Drăguşan, diac, se pârăşte cu Dumitraşco Fulger pentru o casă din ~, 321; Gheorghie, fiul lui Ştefan din ~, se tocmeşte cu Dumitraşco Fulger să-l şteargă din curtenie, 352; Simion Danco din ~, 238.

www.dacoromanica.ro

Todica din Şurineşti, tatăl lui Mirăuţ, cumpără de la Costantin, fiul Măgdălinei, o parte din Şurineşti, 192, 193.

Todir, fiul lui Vasileuţă din Pătrâneşti, cumpără de la Ignat, fiul lui Babeş, o parte din satul Mânzaţi, în Fundătură, 59.

Todireşti, sat <probabil Todereni, j. Botoşani>; Pavel Goanţă din ~, martor, 188.

Todireşti, sat <~, j. Vaslui>; Costea din ~, martor, 388.

Todora, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Gheorghe, fost mare spătar, şi soţiei sale, Nastasia, o parte din satul Aldeşti, 51.

Todosca, mama lui Vasile, 213.

Todosia, fiica Chiliei, soră lui Gavril şi Mariei, împreună cu fraţii săi, vinde lui Petrea Cehan o parte din satul Romăneşti, ţ. Vaslui, 20.

Todosia, cneaghina lui Stavăr, vinde lui Gheorghe, fost mare spătar, o parte din satul Durneşti, 51.

Todosia, fiica lui Fădor, soră cu Ana şi Ţiganca, împreună cu surorile ei, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Medeleni, 64, 182.

Todosia, ţigancă, soţia lui Toader, vândută de Ionaşco stolnic lui Ionaşco Cehan, vornic de gloată, 101, 196.

Todosia, soră lui Dumitraşco Seachil şi lui Tofan Seachil, împreună cu fraţii săi, împarte ocinele şi dedinele lor, 131.

Todosia, cneaghina lui Nicoară, mare vornic, primeşte danie nişte vie în Dealul Porcului la Cotnari de la Cârstina pârcălăboaia, 187; cumpără, împreună cu soţul său, Nicoară mare vornic, de la Popa, fiul lui Ştefan, şi fiul său, Lazăr, o parte din satul Dăvidescul, 236; Nicoară ia un cal şi două vaci de la ~ şi zălogeşte o parte din satul Deviceni, 108.

Todosia, nepoata lui Calapod din Stolniceani, împreună cu Ghiorghie, fiul lui Gligorie Sulitaşul, vinde o parte din Stolniceni lui Nicoară Prăjescu, fost vistiernic, 297.

Todosia, sora lui Vasilie Hasnă şi a Nastasiei, împreună cu fraţii săi, vinde lui Apostol, mare uşer, o parte din satul Băloşeşti, ţ. Roman, 167, 350.

Todosia, fiica lui Chilia, soră lui Gavril şi Mariei, împreună cu fraţii săi, vinde lui Petrea Cehan o parte din satul Romăneşti, 19.

Todosia, soţia lui Gorcea Udrea, mama lui Lupul, 267.

Todosia, mama lui Efrim şi a Palaghiei, 298.

Todosia, fiica Odochiei, vinde lui Simion Gheuca, mare spătar, o parte din satul Băcani, 176.

Todosia, fiica lui Lupul Neghici şi a Candachiei, împreună cu părinţii şi fraţii săi, vinde lui Strătilat Dobrenchi o parte din Bălăceni, 230.

Todosia, fiica lui Ghelasie, vinde jupânesei Igogoaiei o parte din satul Strâmtura, pe apa Vasluiului, 402.

Todosia, fiica Nastasiei, vinde lui Ionaşco Gheanghea, mare logofăt, o parte din satul Tomeştii, ţ. Hârlău, 57.

Toduran din Pileni, martor, 41, 42.

Tofan din Gocimani, martor, 117, 294.

Tofan Seachil, frate cu Dumitraşco Seachil şi Todosia, împreună cu fraţii săi, împarte ocinile şi dedinele, 131.

Tofana, fiica lui Gligore Udre, medelnicer, 58.

Tofana, cneaghina lui Tăutu, fost logofăt, împreună cu soţul ei, cumpără de la Lupul, fiul lui Gorcea Udrea şi al Todosiei, o parte din satul Sârbi, 267.

Tofana, fiica lui Solomon, soră cu Samfira, împreună cu sora ei, vinde lui Ştefan Tomşa voievod satul Hrenceştii, 269.

Tofana, fiica Maricăi, soră cu Vasilie Banul şi Anuşca, împreună cu fraţii săi, împarte moşiile cu Dumitru Buhuş, vărul lor, 295.

Tofana, fiica lui Mălai, soră lui Simion Mălaiu şi Gheorghiţă, împreună cu fraţii săi, împarte ocinile lor din satul Onceşti, ţ. Suceava, 314, 319.

Tofana, fiica Mariei, soţia lui Dimitrie căpitan, primeşte, împreună cu soţul ei, din mâinile lui Ieremia Moghilă 300 de

www.dacoromanica.ro

galbeni ungureşti pentru satul Hrinţeşti, 264.
Toflea Batin, fost armaş, îi sunt întărite mai multe părţi de sate din Giurgeoani, Bălăneşti şi Blăneşti, 304.
Tohil, martor, 384, 385.
Tohin, fiul lui Cârnea, împreună cu alte persoane, vinde lui Lupu Prăjescul o parte din satul Druleşti, ţ. Roman, 345.
Toloşca, bunicul lui Gavrilă, 38.
Toltra, iaz la ~, ţ. Cernăuţi; cumpărat de Onciul Iuraşcovici cu Anghelina, fiica lui Vasile Oräş şi a Maricăi, 223, 241.
Toma Săpoteanul din Romăneşti scrie actul, 15, 109, 121, 145, 155, 162, 168, 241, 265, 269, 274, 280, 281, 321, 327, 338, 339, 346, 347, 350, III fals.
Toma, mare stolnic, martor în Sfatul domnesc, 16, 18, 21, 53.
Toma, tatăl lui Cozma, 175.
Toma Cantacuzino, postelnic al treilea şi al doilea, frate cu Iordache, este miluit cu satul Tămăduiani şi o parte din satul Păşcani, foste ale lui Balica hatman, pe care acesta le-a pierdut în hiclenie, 49; împreună cu fratele său, dă zapis lui Ionaşco Grecul, vistiernicel din Păşcani, pentru jumătate din satul, Păşcani, 137; în schimbul unei datorii, primeşte o parte de moşie din satul Hăneşti, ţ. Dorohoi, 200; martor, 272; dă zapis de mărturie, 311, 405; cumpără de la Nechita din Sârbi o parte din satul Bodeşti, 395, 394; cumpără de la Titiiana, femeia lui Tiron, fiica lui Gheorghe Albotă, o vie în Dealul Laslău, 291, 396.
Toma, fiul lui Stoica, frate cu Bălciul şi Roxanda, împreună cu fraţii săi, vinde lui Mierea Marmure uricar o parte din satul Gherești, 54.
Toma, tatăl lui Ion, 115.
Toma, aprod, primeşte poruncă domnească să strângă toţi vecinii m-rii Galata fugiţi de la moşiile lor, 141.
Toma, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Voico, logofăt din Ţara Românească, o parte din satul Fiţinghești, 161.
Toma, nepotul lui moş Băşmag, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Cristea vornic, în timpul lui Ieremia Moghilă, o parte din satul Blăjinari, pe Bârlad, ţ. Tecuci, 168, 280.
Toma, strămoşul lui Nicoară Barză, 182.
Toma Barta din Crăhăneşti, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ionaşco Vrabie o parte din satul Crăhăneşti, luată de la Benea pentru o moarte de om, 40; martor, 41-43.
Toma Birtoc, fiul Erinei Birtocoae, frate cu Matei aprod, împreună cu fratele său, vinde lui Gheorghe, fost mare spătar, o parte din satul Galbeni, ţ. Neamţ, 51.
Toma Tălabă, tatăl lui Eremia, bunicul Tudore şi al Măricăi, are drese pe a patra parte din satul Tomceşti, 72, 186.
Toma Toderiţă din Fereşti, martor, 257.
Toma din Mihăileşti, martor, 38.
Toma, fost vornic, tatăl lui Mardarii, 278.
Toma din Strâmturi; partea lui ~ dată lui Petrea Cehan pentru o iapă căzută în groapă, 399.
Tomăscu; fiii şi nepoţii lui ~ vând lui Ionaşco Gheanghea o parte din satul Luceni, ţ. Iaşi, 57.
Tomceşti, sat <inclus în Tudor Vladimirescu, j. Galaţi>; o parte din ~ vândută de Tudora şi sora ei, Mărica, fiicele lui Eremia Tălabă, lui Conde, mare vameş 72, 186.
Tomeghia vinde partea ei din satul Poiana Mănăstirii lui Toader Grecu din Făureşti şi fratelui său, Dumitru, 364, 403.
Tomeşti, sat, ţ. Hârlău <la Cozancea; ~, j. Botoşani>; Todosia, fata Nastasiei, şi fiii lui Simion Oţăl vând lui Ionaşco Gheanghea, mare logofăt, o parte din satul ~, 57.
Tomeştii, sat, pe Bahlui, ţ. Iaşi <~, j. Iaşi>; m-rea Golia miluită cu satul ~, 109.
Tomşa din Şurineşti, martor, 193.
Topliţa, pârâu <azi în Ucraina, r.Hliboca, reg.Cernăuţi>; loc de mori şi mori în ~, cumpărate de Mihail Tăutul pârcălab, 59; loc de hotar, 369.

www.dacoromanica.ro

Topoliţa, pârâu <afluent al Moldovei la Boureni, j. Iaşi>; siliştea Săcălăşeşti, ţ. Neamţ, pe ~, 51.
Toporoaie, mama lui Dumitru, 41-43.
Totoeşti, sat <pe Bahlui; ~, j. Iaşi>; Bilan din ~, martor, 327.
Totruş, ţinut; sate în ~, 306, 307.
Trăhăneşti, v. **Martineşti**, 337.
Trele, pârcălab de Neamţ, hotarnicul moşiei Mogoşăşti, ţ. Neamţ, a lui Pană vistiernic, 369.
Trif din Mihăileşti, martor, 38; strănepoţii lui ~ vând lui Ianache postelnic o parte din satul Punteşeni, ţ. Putna, 182.
Trifan, popă, martor, 101.
Trifan, vezi **Mihăilă**, 103.
Trifan, fiul lui Lupul, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Chicoşea, ţ. Covurlui 182.
Trifan postelnic, soţul Cazacăi, frate cu Rusca, 182, 187.
Trifan, mare postelnic, martor în Sfatul domnesc, 182.
Trifan tatăl lui Tatul, 303.
Trifan, vistiernicel din Buciumi, martor, 315.
Trifan Gladii, tatăl lui Toader, 57.
Trifan Răuliţi, tatăl lui Istrate, 57.
Trifan Ştefcescul, martor, 373.
Trifăneasă, martor, 393.
Trifăuţii, sat <~, c. Vasilcău, j. Soroca>, fost ascultător de ocolul târgului Soroca, dat de Gaşpar voievod lui Nicoară, mare vornic, în schimbul altui sat, 187.
Trifeşti, sat <pe Prut; ~, j. Iaşi>; Gavril Ciurlic din ~, martor, 191.
Troeneşti, sat <Brăteni lângă Bouşori, j. Vaslui>; Ionaşco din ~, 398.
Tropoteiu, ginerele Barbului, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ionaşco Gheanghea, mare logofăt, o parte din satul Ruptura, 57.
Troşca, fiul lui Ionaşco, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Lupul logofăt o parte din satul Bojdăreşti, pe Răut, ţ. Sorocii, 52.
Trotuş, râu <afluent al Siretului>; vii la ~, stăpânirea m-rii Bogdana pe ~, 206; Petreşti la ~, 405; satul Uricheşti la ~, 38.
Trotuş, târg <ţ. ~; s.Târgu Trotuş, c. Târgu Trotuş, j. Bacău>; înaintea starostelui din ~ se plătesc bani, 36; Gherghel din ~, martor, 389; Apostol şi Sima din ~, 330; Nistor, voit al târgului ~ cu 12 pârgari, dă zapis de mărturie, 306; pecetea ~, 36, 306.
Trufanda, mare postelnic, martor în Sfatul domnesc, 172, 176, 177, 178, 181, 183, 186, 187; pârcălab de Neamţ, martor în Sfatul domnesc, 222, 240, 266.
Tudor, neguţător, tatăl lui Constantin, 69.
Tudor, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Dumitraşco Fulger, diac, satul Todereşti, ţ. Cârligătura, 86.
Tudor din Vlădeni, bunicul Savei, Petricăi şi Nastei, 104.
Tudor (Tudori), pârcălab de Hotin, martor în Sfatul domnesc, 172, 176-178, 181, 182, 186, 187, 222, 240, III fals; este miluit cu satul Clişcăuţi, ţ. Hotin, şi cumpără părţi din satul Ungurăşi, 266.
Tudor, martor, 223, 241.
Tudora, soră cu Erina, împreună cu nepoţii săi, fiii lui Ionaşco Ganea, vinde lui Boul vistiernic şi cneaghinei lui, Agafia, nişte părţi de ocină din Răteşti, 39.
Tudora, soră cu Vasilie, Iordachia şi Ionia, împreună cu surorile ei, vinde nişte părţi de ocină din Ciorăni şi Comăneşti lui Dumitraşco Buţii, 66.
Tudora, fiica lui Eremia Tălabă, soră cu Mărica, împreună cu sora ei, vinde lui Conde, mare vameş, o parte din satul Tomceşti, 72, 186.
Tudora, fiica lui Petre Uclot, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Mierea Marmure uricar o parte din satul Săcăleni, 107.
Tudora, fiica Elenei, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Lupul logofăt o parte din satul Drăcianii pe Prut, ţ. Fălciu, 115.
Tudora, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Nădăbaico o parte din satul Târgoveţi, 214.
Tudora, nepoata lui Danciul din Mogoşăşti, împreună cu alţi nepoţi ai lui Danciul, vinde lui Pană vistiernic o parte din satul Mogoşăşti, ţ. Neamţ, 369.
Tudora, bunica lui Sava şi Petrică, 95.

www.dacoromanica.ro

Tudoran din Pieleni dă zapis de mărturie, 43.
Tudoran, tatăl Melentinei, 239.
Tudoran, vistiernicel din Costeni, martor, 327.
Tudosca, fiica lui Frăţian, soră cu Agafiia, împreună cu sora sa, vinde lui Lupul logofăt o parte din satul Macicăuţi, pe Rău, ţ. Orhei, 274.
Tudose Dubău, mare spătar, semnează, 220.
Tudosie din Romăneşti, martor, 238, 352.
Tufă, împreună cu Iona şi Părasca, vinde lui Costantin cămăraşul o parte din satul Şendreni, 303.
Tufă, martor, 354.
Tufă, martor, 393.
Tulea, împreună cu alţi oameni buni, dă zapis de mărturie, 224.
Tuluceşti, sat <ţ. Covurlui; ~, j. Galaţi>; Ionaşco Gheanghea logofăt cumpără de la mai mulţi răzeşi părţi din satul ~, 69, 77, 357.
Turia, ocol şi podiş <j. Iaşi>; satele Pereni pe ~, 191, şi Şotropeni pe ~, 182.
Tutova, ţinut; sate şi selişti în ~, 59, 148, 170, 176, 182, 183, 187, 343.
Tutova, pârâu <afluent al Bârladului>; satul Ceucani, ţ. Tutova, pe ~, 183; satul Mărgiucani, ţ. Bârlad, pe ~, 57.

Ţ

Ţambricul, deal la Cotnari; două fălci de vie de la ~ întărite călugărilor de la Sucevita, 105.
Ţapu din Dănceni, martor, 303.
Ţara de Jos, mare vornic de ~,16, 18, 24, 26, 29, 45, 48, 49, 51, 78, 91, 166, 172, 176-178, 183, 186, 187, 204, 222, 226, 237, 240, 311, 335, 405, III fals.
Ţara de Sus, mare vornic de ~, 16, 18, 24, 26, 29, 45, 48, 49, 51, 78, 91, 166, 172, 176-178, 183, 186, 187, 204, 222, 226, 237, 240, 311, 335, 405, III fals.
Ţara Leşască (Polonia); moldoveni pribegiţi în ~, 45; boieri pribegiţi în ~ vin cu Constantin Moghilă şi fac război la apa Jijiei, 102; Ştefan Prăjescu în ~ cu Constantin Moghilă, 144; Vorontar, comis pribeag în ~, 145; acte pierite când a mers Galga soltan în ~, 163; Mardarii vornic, fiul Tomei, o slujeşte în ~ pe Maria Chiriţoaie, 278; sol din ~ de la Ştefan Potocki, 279.
Ţara Muntenească <Ţara Românească>; moldoveni pribegiţi în ~, 45; Nechifor aprod, fiul lui Ştefan din ~, 183; Alexandru Coconul, domn al ~, martor în Sfatul domnesc, 237; Voico, logofăt din ~ 310.
Ţara Ungurească <Transilvania>; moldoveni pribegi în ~, 45; ţiganii m-rii Neamţ fugiţi în ~ 309.
Ţarigrad <Constantinopol; Istanbul, Turcia>; Enachi banul se duce în zilele lui Ştefan Tomşa la ~, 198.
Ţâbăncşti (Ţibăneşti), sat <~, j. Iaşi>; Ţigan din ~, martor, 292, 375.
Ţâganca, fiica lui Alexa, vinde lui Petrea Cehan o parte din satul Dobroslăveşti, 398.
Ţărul, tatăl lui Bălan, 57.
Ţibucani, sat <ţ. Neamţ; Ţibucanii de Jos, j. Neamţ>; Condrea, vistiernicel de ~, primeşte poruncă domnească să rezolve pricina dintre Niculache, mare stolnic, şi Petre din Strâmbi, 151.
Ţifeşti, sat <ţ. Putna; c. ~, j. Vrancea>; Condrea din ~, martor, 75.
Ţigan, tatăl Teclei, 289.
Ţigan; Rădiul lui ~, 292.
Ţigan din Ţibăneşti, martor, 292, 375.
Ţiganca, fiica Sorei, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Lupul logofăt o parte din satul Drăcianii, ţ. Fălciu, 115.
Ţiganca, soră Anei şi Todosiei, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic satul Medeleni, ţ. Iaşi, 64, 182.
Ţigăneşti, sat <pe Putna, ţ. Putna; lângă Purceleşti, azi Putna, c. Bolotesti, j. Vrancea>; Văcan din ~, 183.
Ţigul, tatăl lui Stanciu, 5, 182.
Ţonţa, fiul lui Moţoc, frate cu Macovei şi Ileana Părtăţoae, 398.
Ţopa, tatăl lui Lazor, 115.
Ţopa din Stolniceni, martor, 370.
Ţutcani, sat <Ţuţcanii din Deal şi ~ din Vale, c. Bahna; j. Neamţ>; popa Ion din ~, tatăl Dochiei, 96.

www.dacoromanica.ro

Ţuţora, târg <pe Prut, ţ. Iaşi; ~, j. Iaşi>; Avram din ~, pivnicer domnesc, 287.
Ţuţurman, părintele lui Focea uricar şi al soţiei sale, Marica, 343.

U

Ulea, vecin, fiul lui Dumitru, se pârăşte cu călugării de la m-rea Sf. Sava, 118.
Ulianca, mama lui Drăgan, Chirilă şi Dronţa, împreună cu copiii săi, vinde vărului său, popa Gligorie din Dămieneşti, nişte părţi din Dămieneşti şi Rusii Zavului, 233.
Uliţa Armenească din târgul Suceava; case cu pivniţă de pe ~, făcute danie de către Lupul şi fratele lui, Ionaşco, fiii lui Nicoară Prăjescul, fost vistiernic, m-rii Solca, 71; v. şi **Suceava**.
Uliţa Strâmbă din târgul Iaşi, în Târgul Nou; Sinticlia Bilăiasă, împreună cu fiul său, Ionaşco Bilăi, dăruie lui Dumitraşco Ştefan locul de dughene cu dughene de pe ~, 78; v. şi **Iaşi**
Ulmii, sat <pe Bahlui; ~, j. Iaşi>; Toader, şoltuz din Târgul Frumos, împreună cu pârgarii şi alţi oameni buni de acolo, rezolvă problema hotarului ~ cu călugării de la Slatina, 248, 248.
***Unguraşi**, sat <lângă Păstrăveni, j. Neamţ>; Necoară din ~, martor, 342.
Unguraşi, sat <în Bosanci, j. Suceava>; hotar în faţa Iucşenilor cu care a fost miluit Miron Barnovschi, mare hatman şi pârcălab de Suceava, 222; Mihăilă din ~, împreună cu alţi oameni buni, dă mărturie hotarnică, 252.
Unguraşi, sat <sub Pârâul Negru, ţ. Neamţ; în Ghigoeşti, j. Neamţ>; Ghedeon, fiul lui Voico logofăt, vinde lui Tudori o parte din satul ~, 266.
Urâta, fiica lui Moise Buoreanul, dăruie nepotului ei, Dumitraşco stolnic, o parte din satul Stoeşti pe gârla Putnei, 6.
Urâta, fiica lui Dumitru Tălabă, soră cu Antonia, împreună cu sora şi verii săi, vinde lui Conde, mare vameş, toată partea unchiului lor, Pătraşco Tălabă, din satul Tomceşti, 72, 186.
Urâta, fiica Băncesei, împreună cu fraţii săi, vinde lui Apostol şi Simei nişte pământuri la Viişoara Voicului, 330.
Urâta, fiica lui Drăgan, vinde lui Simon Mălai o parte din satul Hreasca, 392.
Urdzecii (Urzici), sat <ţ. Neamţ; contopit cu Bahna, c. ~, j. Neamţ>; Larion din ~, 83.
Ureche, vornic, prăpădeşte cu asupreală satul Briţcani, în ţ. Chigheciului, 28.
Uricanii, sat, ţ. Cârligătura <pe Bahlui; ~, j. Iaşi>, făcut danie de către Miron Barnovschi m-rii Solca, 92, 94.
Uricheşti, sat <numit Copăceşti, în dreptul Adjudului, j. Bacău>; **Lazăr**, fiul Sascăi, şi Cozma Stan vând lui Cozma din Copăceşti o parte din satul ~, 38.
Urlaţi, sat <ţ. Tutova; lângă s. Podu Pietriş, c. Perieni, j. Vaslui>; **Cârstea din ~**, împreună cu alţi oameni buni, dă zapis de mărturie, 75.
Urmezeziu; vezi: **Vasile şi Savin ~** 341.
Ursachi, menţionat, II fals.
Ursan, pitar, împreună cu alţi boieri, dă zapis de mărturie, 86.
Ursoae; satul Tescani, ţ. Iaşi, în gura ~, 349.
Ursoea Marii, martor, 358.
Ursu, bunicul lui Vasile; nepoţii lui ~vând lui Ionaşco Gheanghea, mare logofăt, o parte din satul Tuluceşti, ţ. Covurlui, 77.
Ursu din Băloşeşti, martor, 179.
Ursu, ţigan, fiul Ciofei, făcut danie m-rii Berzunţul, 206.
Ursu din Soleşti, martor, 257.
Ursu din Podu Lăloaiei, martor, 327.
Ursu din Marcoviceni, martor, 375.
Ursu Nechiţelea, tatăl lui Ionaşco 358.
Ursu Udrea, vornic, soţul Sofroniei, 182.
Ursul din Şărăţăi, împreună cu alţi oameni buni, dă zapis de mărturie, 23.
Ursul, bunicul lui Vasile, Iosip, Stan şi al Parascăi, 69.
Ursul, medelnicer, cumpără de la Ileana şi de la sora ei, Alexandra, fetele lui Mogâldea, fost pitar, o parte din satul Micleşti, ţ. Orheiu, 74.

www.dacoromanica.ro

Ursul, fiul lui Nădăbaico vornic, frate cu Dumitraşco, împreună cu fratele lui, primeşte confirmare pe o parte din satul Târgoveţi, cumpărătura tatălui lor, 214; împreună cu alţi oameni buni, dă zapis de mărturie, 171.
Ursul din Băloşeşti, martor, 315.
Urşulea; o vie în deal la ~ făcută danie de Maria, fiica lui Petru Şchiopul, m-rii Hlincea, 220.
Urzicoasa, sat <lângă Coţuşca, j. Botoşani>; punct de hotar al satului Băloşeni, 341.
Uscaţi; călugării de la m-rea Sf. Ilie îi pârăsc pe răzeşii din satul ~, 147.
Ustiia, sat, pe Nistru, ţ. Orhei <~, c. ~, j. Chişinău>, întărit m-rii Solca 178.
Uţa, fiica lui Ştefan, vinde lui Simion Mălai o parte din satul Uscaţi, 392.

V

Vale Albă, sat <lângă Războieni, j. Neamţ>; fiii Anii din ~ se împart, 111.
Valicul, baltă întărită m-rii Sf. Nicolae, 16.
Vardzari, martor, 316.
Varlam, fost mitropolit al Ţării Româneşti, autentifică actul în a doua jumătate a sec. XVII, 220.
Vartic, împreună cu fraţii săi, cumpără de la Iuliana o parte din Godineşti 9.
Vartic din Spanciocani, martor, 48.
Vasâlca, fiica lui Dumitru diac, împreună cu fraţii săi, vinde lui Mierea Marmure o parte din satul Săcăleni, 107.
Vasâleuţi din Pătrâneşti, fiul lui Ciorneiu, tatăl lui Todir, 59.
Vasiian Străjco, martor, 205.
Vasiiu din Sipeni, martor, 66.
Vasilie, pâhărnicel din Iucşeşti, martor, 167, 179, 315.
Vasile, martor, semnează, 17.
Vasile, popă din Romăneşti, 73.
Vasile, diac din Cerlena, primul soţ al Nastasiei, a avut un iaz în Cerlena Mică, 209.
Vasile, fiul Todoscăi, vinde lui Toader Onilă o parte din satul Nuoreşti, 213.
Vasile, medelnicer din Găleşeşti, împreună cu alţi oameni buni, dă zapis de mărturie, 289.
Vasile, pâhărnicel din Găleşeşti, împreună cu alţi oameni buni, dă zapis de mărturie, 289.
Vasile, pâhărnicel din Vârtop, împreună cu alţi oameni buni, dă zapis de mărturie, 235, 385.
Vasâli, popă, tatăl Chervasiei, 107.
Vasâli Gafencu adevereşte actul, 341.
Vasâli Urmeziu adevereşte actul, 341.
Vasâlie, martor, 358.
Vasilie, frate cu Loghina, cumpără de la sora lui o parte din satul Scobinţeni, ţ. Cârligăturii, 8.
Vasilie cade într-o greutate de pierire şi se roagă la Dumitraşco Ştefan, mare vornic, să-i plătească capul pentru care îi dă o parte din satul Blojeni, ţ. Covurlui, 48.
Vasilie, frate cu Iordachiia, Ioniia şi Tudora, împreună cu surorile lui, vinde lui Dumitraşco Buţii nişte părţi din Ciorăni şi Comăneşti, 66.
Vasile din Berbeşti, martor, 83.
Vasile, diac, primeşte poruncă domnească să rezolve pricina dintre Malai din Hreasca şi Platon pentru un iaz, 169.
Vasile, împreună cu alţi răzeşi, îi dă lui Dumitraşco diacul o parte din satul Pereni, ţ. Iaşi, pentru un cal căzut în groapa lor, 191.
Vasile, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Nădăbaico o parte din satul Târgoveţi, 214.
Vasile, diac, scrie actul, 275, 324, 390.
Vasile, pâhărnicel, martor, 315.
Vasile din Mânzâli, martor, 59.
Vasilie, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Misăilă şi fraţilor lui partea sa din satul Arpăşeşti, 10.
Vasilie, popă din Fereşti, martor, 15, 20, 398; scrie actul, 17, 19.
Vasilie, fiul Eremii Drăgăneasii, împreună cu sora lui, vinde lui Mihail Tăutu o parte din satul Drăguşeştii, mai sus de târgul Siretului, 58.
Vasilie, fiul lui Gligorie, frate cu Ionaşco şi Toader, împreună cu aceştia, vinde lui Lupu Prăjescul o parte din satul Druleşti, ţ. Roman, 409.

www.dacoromanica.ro

Vasilie, fiul lui Ionaşco Pilărescu, frate cu Vasilie, Gligorie şi Grozava, împreună cu fraţii săi, vinde lui Mihail Tăutu o parte din satul Rugăşeşti pe Siret, 58.
Vasilie, fiul lui Maxin, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Medeleni, 64, 182.
Vasilie, fiul lui Popa, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ionaşco Gheanghea, mare logofăt, o parte din satul Tulucești, ţ. Covurlui, 69, 77.
Vasilie, popădin Gălăşeşti, cheamă, împreună cu călugării de la m-rea Dieneţi, cheamă, pe Vitoltie la judecată, iar el n-a vrut să vină, 93.
Vasilie, ginerele lui Crâstea vornic, împreună cu soţia şi cumnaţii săi, vinde lui Conde, mare vameş, o parte din satul Popeni, ţ. Tecuci, 186.
Vasilie, vătah, bunicul lui Vasilie, fiul Todoscăi, 213.
Vasilie, mare vistiernic, împreună cu alţi mari boieri, adeverește actul în a doua jum. a sec. al XVII-lea, 220.
Vasilie, soţul Anuşcăi din Florinteşti, împreună cu soţia sa, cumpără de la Marica, fata Florii, o parte din satul Florinteşti, 224.
Vasilie, fiul lui Vasilie Crăiescu, împreună cu tatăl şi fraţii săi, vinde lui Tudori, pârcălab de Hotin, o parte din satul Ungurași, 266.
Vasilie, socrul lui Condrea păhărnicel, 281.
Vasilie, tatăl lui Istratie călugărul, Gligorie, Lazor şi al Anuşcăi, 281.
Vasilie, fiul lui Mănăilă, împreună cu Văsian, vinde lui Dumitraşco Fulger diac o parte din satul Todereşti, ţ. Cârligăturii, 287.
Vasilie, frate cu Lucoci, Dumitru şi Vasilie, văr cu Dumitru Buhuş, împreună cu fraţii săi, vinde lui Dumitru Buhuş o parte din satul Gănești, 295.
Vasilie, vătavul de hânsari, martor, 303.
Vasilie, martor, 308.
Vasilie, ţigan, fiul lui Radul Voico, împreună cu părinţii şi fraţii săi, este vândut de către Bratul, fiul lui Voico, logofăt din Ţara Românească, lui Pană vistiernic, 310.
Vasilie de Ciupeşti, martor, 312.
Vasilie împarte cu Dumitraşco nişte jirebii din Hreasca, 313.
Vasilie din Roman, martor, 316.
Vasilie, împreună cu alţi răzeşi, este pârât de Calistrat egumen şi tot soborul de la sfânta m-re Sfântul Ilie pentru locul numit Dealul Ţiganul, 327.
Vasilie, fiul lui Coste din Jigoreni, vinde lui Toader Grecu şi Dumitru nişte părţi din Poiana Mănăstirii, 364.
Vasilie, popă din Jigoreni, martor, 364.
Vasilie, fiul lui Frăţiia, vinde lui Petrea Cehan o parte din satul Prigorceni, 398.
Vasilie, preot din Jigoreni, împreună cu alţi oameni buni, dă zapis de mărturie, 403.
Vasilii, aprod, martor, 193.
Vasilie, bătrânul popă din Izbişte, dă zapis de mărturie, 274.
Vasilie din Muncel, martor, 345.
Vasilie, diac, primeşte, împreună cu Ionaşco Băzăcean, poruncă domnească să rezolve pricina dintre Simion Mălai şi Platon cu popa Gheorghe, 203.
Vasilie Bantăş vine cu carte domnească pentru a i se alege un loc de prisacă în hotarul Gorzeştilor, 47.
Vasilie Banul, împreună cu alţi răzeşi, face schimb de moşii cu Dumitraşco Buhuş, 295.
Vasilie Bârlici, împreună cu alţi oameni buni, dă zapis de mărturie, 165.
Vasilie Bolboacă face zapise de mărturie pentru o parte din satul Ţuţcani, ţ. Neamţ, fără ştirea Dochiei, fiica popii Ion din Ţutcani, 96.
Vasilie Broască, cămăraş, împreună cu alţi boieri, dă zapis de mărturie, 86.
Vasilie Bucium, pârcălab de Roman, martor în Sfatul domnesc, 16, 18, 21, 26, 29, 46, 51-54, 57, 58, 91; în zilele lui Ştefan Tomşa primeşte o slujbă din care a rămas dator şi pentru care a vândut o parte din Găleşeşti, 93.
Vasilie Condrat; fraţii lui ~, împreună cu alţi răzeşi, vând lui Ursul şi fratelui său, Dumitraşco, fiii lui Nădăbaico vornic o parte din satul Târgoveţi, 214.

www.dacoromanica.ro

Vasilie Corpaci, împreună cu alţi oameni buni, dă zapis de mărturie, 165.

Vasilie Crăescul, fost clucer, împreună cu fiii săi, vinde lui Tudori, pârcălab de Hotin, o parte din satul Ungurași, 266.

Vasile Denga, diac, împreună cu Rotompan, fost vornic, împarte lui Simion Malai şi fratelui său, Gheorghe, părţile lor din Hriaţca şi din Onceşti, 314, 319; scrie actul, 11, 87.

Vasilie Flancea, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ionaşco Vrabie o parte din satul Crăhăneşti, luată de la Benea, pentru că omorâse un om, 40, 43.

Vasilie Gavrincea, popă din Ionăşti, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Dumitraşco Ştefan, mare vornic, o parte din satul Ionăşeşti, ţ. Bârlad, pentru o moarte de om pe care a plătit-o Dumitraşco Ştefan, 89.

Vasilie Hasnâş din Iucşeşti, împreună cu surorile lui, Todosia şi Nastasia, vinde lui Apostol, fost pârcălab de Roman, o parte din satul Băloşeşti, 167, 314; martor, 315.

Vasile Hlipco; partea lui ~ din satul Ciortoriia întărită lui Mihail Tăutul, pârcălab de Hotin, 58.

Vasilie Hociungu din Stănislăveşti primeşte poruncă domnească, împreună cu Câzlan, fost postelnic, şi Toader diac, să rezolve pricina dintre Nicolachi stolnic cu Arsenie logofătul, pentru o parte de ocină din Potlogeni, 322.

Vasilie Huhulea, diac, fiul Maricăi, vinde lui Mierea Marmure uricar o parte din satul Ivăneşti, 54; vinde lui Nicoară, mare vornic, o parte din satul Rătceşti, ţ. Vaslui, 183.

Vasilie Neagoe, vornic de Botoşani, cumpără de la Nicoară, fost mare vornic, satul Cocoreanii, cu selişteа Loeştii, 24, 32, 79; împreună cu alţi boieri, dă zapis de mărturie, 78, 79, I fals.

Vasile Orăş, fost mare vornic, soţul Maricăi, 223, 241.

Vasilie Pilat, clucer, soţul Axiniei, ginerele lui Onul; îi sunt întărite nişte părţi din satul Hănţeşti, ţ. Suceava, 21; se pârăşte cu Neagoe, fost postelnic, şi cu jupâneasa lui, Candachia, fostă soţie a lui Bucioc vornic, 173; martor, 314.

Vasile Plop, diac din Iaşi, martor, 140, 227.

Vasilie Romăşcel, împreună cu alţi oameni buni, dă zapis de mărturie, 165.

Vasile Roşca, mare medelnicer; i se întăreşte satul Bărbeşti, ţ. Cârligătura, 177, 275; împresoară partea lui Drăgan din Blăjari, 286; actul domnesc în pricina dintre ~ şi locuitorii satului Blăjari, 344; martor, 262.

Vasilie Stroici cumpără de la Petra, sora lui Drăgan, o parte din satul Lăţcani, ţ. Suceava, 7; cumpără de la Petra din Târgul Neamţ un loc de casă din Lăţcani, 37; satele Lozna şi Călineştii, ţ. Suceava, foste ale lui Vasile Stroici, pierdute în hiclenie când a venit din Polonia cu oaste leşească, 178; moartea lui ~, 272.

Vasilie Tălmaci, împreună cu alţi oameni buni, dă zapis de mărturie, 165.

Vasile Ureche, ginerele lui Andrei hatman, primeşte moştenire nişte avere de la soacra lui, III fals.

Vasile Vartic, soţul Nastasiei, se învoieşte cu soţia sa în privinţa unui iaz din Cerlena Mică făcut de primul soţ al Nastasiei, Vasile diac, 209.

Vasilii, fiul lui Dimitrii, împreună cu fraţii săi şi alţi răzeşi, vinde lui Mierea Marmure uricar o parte din satul Bojieni, 106.

Vasilii Milu, însemnare din prima jum. a sec. al XIX-lea, 146.

Vasileu, sat, pe Nistru <probabil Vasilcău, c. Vasilcău, j. Soroca, R. Moldova>; o parte din ~ vândută de Prodan diac lui Conde, mare vameş, 263.

Vasilica, bunica lui Toma Birtoc şi Matei aprod, 51.

Vaslui, pârâu <afluent al Bârladului>; satul Strâmtura pe ~, 20, 402; satul Micleşti cu loc de mori în ~, 213; pârâ pentru o moară în ~, 257; satul Duşăşti cu două mori în ~ 389.

Vaslui, târg; Ivaşco pisar din ~, 22; Andriaş, şoltuzul din ~, împreună cu alţi oameni buni, dă zapis de mărturie, 224.

www.dacoromanica.ro

Vaslui, ţinut; sate în ~, 18, 20, 128, 142, 183, 362, 368, 390, 399.
Vatoped, m-re de la Muntele Athos; m-rea Golie din târgul Iaşi, metoh al sfintei marii, lavre, ce să numeşte ~, 109.
Văscan, tatăl lui Sava, al Petricăi şi Nastei, 95, 104.
Văscan, nepot lui Moş Băşmag, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Cristea vornic o parte din satul Blăjari, 168, 280.
Văscan, o jirebie din Hreasca în împărţeala dintre Dumitraşco şi Vasilie, 313.
Văscan din Ţigăneşti, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Nicoară, mare vornic, o parte din satul Purceleşti, ţ. Putna, 183.
Văscăuţi, sat pe Ceremuş; o parte din ~ întărită lui Mihail Tăutu, pârcălab de Hotin, 58.
Văsiian, fiul Stancăi, frate cu Anghelina, împreună cu sora lui, vinde lui Lupul logofăt o parte din satul Bojdăreşti, ţ. Soroca, 52.
Văsiian, fiul lui Ion Policeanul, vinde lui Dumitraşco Fulger diac o parte din satul Todereşti, ţ. Cârligăturii, 287.
Văsiian din Mereşti, împreună cu alţi oameni buni, dă zapis de mărturie, 314, 319.
Vălişenii, sat <ţ. Cârligătura; în Scobenţeni, j. Iaşi>; călugării de la m-rea Sf. Ilie se pârăsc cu mai mulţi răzeşi din Scobenţeni, 327.
Vărvara, fiica lui Lazor beceriu, soră cu Ştefănie, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Mierea Marmure şi cneaghinei lui o parte din satul Săcăleni, 107.
Vărvara se pârăşte împreună cu Mărina, jupâneasa Eremiei, cu Ionaşco Cujbă, 212.
Vărvara vinde lui Luca Bărbânţă, fost stolnic, nişte părţi din Blăgeşti, 317.
Vărvara, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Simion Mălai o parte din Hreasca, 392.
Vărvara; Anna, fiica ~, şi fiii ei, Gligorie şi Mârzea, din satul Strâmbi vinde lui Petrea Cehan o parte din satul Strâmturi, 398.
Văscani <ţ. Roman; Vascani, c. Ruginoasa, j. Iaşi>; Iacob Moţoc din ~, martor, 409.
Văsiu din Ciorăşti, împreună cu alţi oameni buni, dă zapis de mărturie, 101.
Văsiu, bunicul Maricăi, 182.
Vâlcea, matca ~ în satul Preuteşti, pe Şomuz, ţ. Suceava, 281.
Vârlan scrie actul, 4.
Vârtop; Vasilie, păharnic din ~, martor, 235, 385.
Vârtop, sat <ţ. din ~; Hârtop, j. Suceava>; martori, 394, 395.
Vârtop, sat <pe Cracău; selişte în Bodeşti, j. Neamţ>; Ursu Nechiţelea din ~, tatăl lui Ionaşco, Dumitraşco Dănici şi Dumitraşco Silioan, martori, 358.
Vârtopel, sat <Hârtopelul Mic, inclus în Bălăneşti, j. Neamţ>; Istrate, fiul Hărăi, îl pârăşte pre Ştefan al Dămiineasei, pentru o parte de ocină din Vârtopel, 383.
Veasel, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Lupul logofăt o parte din satul Drăciani, pe Prut, ţ. Fălciu, 115.
Veniamin, egumenul m-rii Suceviţa, se tocmeşte cu Evloghie, episcopul de Rădăuţi, şi cu soborul de la m-rea Solca, 270.
Veniamin Zotov traduce actul la 1820, 21.
Verbia, sat, ţ. Hârlău <pe Jijia; selişte lângă Corlăteni>, alipit de Balica hatman la satul său, Căcăceni, apoi pierdut în hiclenie şi întărit m-rii Verbia, 106; Balica hatman face schimb satul ~ cu călugării de la Suceviţa, 346.
Verba, diac, bunicul Tudoscăi şi Agafiei, 274.
***Verbova**, sat, ţ. Soroca <lângă Iarova, j. Soroca, R.Moldova>, luat de Balica hatman cu forţa de la Miron Barnovschi şi apoi întărit lui Miron Barnovschi, mare hatman, 181.
Verceşti, sat <pe Crarău şi Pârâul Negru şi Mic, ţ. Neamţ; Verşeşti, j. Neamţ>; Hăra din ~, tatăl lui Istratie, 387.
Verejani, sat, ţ. Soroca <probabil c. ~, j. Orhei, R.Moldova>, luat de Balica hatman cu forţa de la Miron Barnovschi şi apoi întărit lui Miron Barnovschi, mare hatman, 181.
Verenţea, împreună cu alţi oameni buni, dă zapis de mărturie, 289.

www.dacoromanica.ro

Veriva din Hârliceşti, om bun şi bătrân, hotarnic, 369.
Vicol, tatăl Frăsinei, 86.
Vicol din Drăgeşti, 233.
Vicol împarte lui Ionaşco Moga şi lui Păcurar o parte din satul Ilişeşti, 351.
Vidraşcu, diacon din Sipeni, martor, 66.
Vinişeni, sat <?>; Ivan din ~, martor, 161.
Visarion Fanah, însemnare, 147.
***Visterniceni**, sat pe Răut, ţ. Soroca <probabil lângă c. Gura Camencii, j. Soroca, R.Moldova>, fost al lui Balica hatman, pierdut în viclenie, întărit lui Manolache, mare vameş, 53, 102, 134.
Vitoltie se pârăşte cu popa Vasile din Găleşeşti şi călugării de la m-rea Dieneţi, 93.
Vitrenca, martor, 205.
Vlad, sălaş de ţigani făcut danie de Dinga, fost postelnic, m-rii Berzunţul, 206.
Vlas Vişescul vinde lui Dingan păhărnicel o parte de ocină, 289.
Vlasie Mânzul diac scrie actul, 26, 49, 56, 62, 85, 90, 157, 158, 186, 199, 216, 218, 225, 272, 273, 309, 328, 355, 381, 395, 406.
***Vlădeni**, sat, ţ. Soroca <lângă Răspopeni, r. Rezina, R.Moldova>; o parte din ~ închinată de către fiii lui Văscan m-rii Săcul, 95; Tudor din ~, 104.
Vlădenii, sat <ţ. Suceava; Mihăileni, j. Botoşani>; ispisoacele pe satul ~ ale lui Ponici diac din Rugăşăşti prădate de hoţi şi reînnoite, 239.
***Vlădeşti**, sat <pe Siret, în s.Purceleşti, c. Stolniceni-Prăjescu, j. Iaşi>; Constantin vistiernic din ~, martor, 312; Constantin, Adam din ~, 297, 370.
Vlăgea din Tătăreni, împreună cu alţi oameni buni, dă zapis de mărturie, 140.
Vlăşineşti, sat, ţ. Iaşi <?>; o parte din ~ vândută de Timotin egumenul cu tot soborul de la m-rea Sf. Sava lui Toader şetrarul şi fiilor săi, 60.
Voica, ţigancă, fiica lui Dumitru, vândută de Nichifor, aprod, lui Nicoară, mare vornic, 183.
Voico, logofăt, tatăl lui Ghedeon, cumpără de la Toma ş.a. o parte din satul Fiţinghești, 161, 162; are o parte din Ungurași 266.
Voico, logofăt din Ţara Românească, tatăl lui Bratul, 310.
Voicouţi, sat <?>; o parte de ocină din ~ vândută de Machidon Hirevce lui Cozman Popei, 386.
Voicul; Viişoara ~, 330.
Volcineţ, sat, ţ. Soroca, <?>, întărit lui Mihail Tăutu, pârcălab de Hotin, 58.
Volcineţ, sat, ţ. Suceava <azi în Ucraina, r. Hliboca (Adâncata), reg. Cernăuţi>; pârâ între Gorce şi călugării de la Suceviţa pentru o parte din ~, 116, 199; o parte din ~ întărită lui Miron Volcinschi, 305; călugării de la Suceviţa se tocmesc cu Miron Vulcenschi pentru o parte din ~, 346.
Voloca, sat <probabil r.Hliboca (Adâncata), reg.Cernăuţi, Ucraina>; o parte din hotarul satului ~ întărită lui Mihail Tăutu, pârcălab de Hotin, 58.
Volosenii, sat, ţ. Fălciu <~, j. Vaslui>, făcut danie lui Ionaşco Cehan, fost vornic, 195.
Vorocontești, sat <pe Nistru, ţ. Hotin; azi în Ucraina, r.Chelmenţi, reg. Cernăuţi>; Ştefan Cabac din ~, martor, 205.
Voruntar <Prăjescu>, comis, soţul Solomiei, 145; martor, 298, 410.
Voroveşti, sat, ţ. Cârligătura <~, j. Iaşi>, al m-rii Galata, primeşte de la domn nişte privilegii, 33, 136; ~ menţionat ,123.
Vot, o jirebie din Hreasca la împărţeala dintre Dumitraşco şi Vasile, 313.
Vrabia, gârlă, baltă de peşte în satul Rânzeşti, ţ. Fălciu, 16.
Vrabie scrie actul, 300.
Vrancea, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Crâstea vornic o parte din satul Popeni, ce este în ţ. Tecuci, 186.
Vrânceanul, tatăl Anghelinei, 58.
Vrânceneasa, mama lui Coste, 276.
Vrânceni, sat; Bănte din ~, om bun, hotarnic, 369.
Vremeş, ţigan; prisacă pe locul unde a murit ~, 401.

www.dacoromanica.ro

Z

Zaboloteni, sat, ţ. Suceava <pe Prut; ~, j. Iaşi>, nu departe de târgul Suceava, întărit mitropoliei, 120, 184, 185; Nechifor Machidun, pitar din ~, martor, 191.

Zabulic, fiul lui Busca, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ianache postelnic o parte din satul Medelenii, ţ. Iaşi, 64, 182.

Zadul, fiul Magdei, primeşte confirmare pe o parte de ocină din Antăleşti cu o jirebie din poiană, cumpărată de la Ionichie şi Eremia Stăncescul, 87, 146; Beleiu, fiul lui Bormotă, îi datorează lui ~ două vaci şi trei galbeni buni, pentru care îi dă o parte de ocină din Antăleşti, 246.

Zagavei; m-re făcută de ~; cumpără o poiană, 188.

Zaharia scrie actul, 141.

Zaharia, şoltuz, martor, 378.

Zaharia, armaş, martor, 315.

Zaharia din Berbeşti împrumută pe Gărdan din Banhână, căzut la nevoie pentru nişte mascuri, 83.

Zaharia, nepotul lui Danciul din Mogoşăşti, frate cu Irimie, Simion, Condre şi Tudora, împreună cu fraţii săi, vinde lui Pană vistiernic o parte din satul Mogoşăşti, ţ. Neamţ, 369.

Zaharia, tatăl Anei, bunicul lui Grigorii, 175.

Zaharia, tatăl lui Petrea, bunicul lui Larion şi al Antimiei, 175.

Zahariia din Beţeşti, martor, 47.

Zahariia, frate cu Misail şi Ionaşco, împreună cu fraţii săi, cumpără partea lui Vasile ş.a. din satul Arpăşeşti, 10.

Zahariia, ginerele Săsoaii, împreună cu alţi răzeşi, vinde lui Ionaşco Ghianghea o parte din satul Ruptură, 57.

Zahariia din Glodeni, martor, 167; împarte 51 de pământuri din Fundătură dinspre Bătrâneşti în satul Glodeni, 315.

Zahariia Tăutul, tatăl lui Mihail Tăutul, pârcălab de Hotin, 58; are nişte părţi de moşie dinspre satul Romăneşti pe Horăiţa, ţ. Suceava. 35.

Zahii, tatăl lui Sirghii, 175.

Zăletin, pârâu <afluent al Berheciului la Brăhăneşti, j. Galaţi>; satul Giurgeoani pe pârâul ~, 304.

Zaliţchi vinde lui Nicoară, mare vornic de Ţara de Sus, satul Corjeuţi, ţ. Hotin, 183.

Zaluceni, sat, ţ. Soroca <?>, luat cu forţa de Balica hatman, pierdut în hiclenie şi întărit lui Miron Barnovschi, 181.

Zaluceni, sat <pe Prut, j. Edineţ, R.Moldova>; David din ~, martor, 341.

Zamfira, soţia lui Dumitraşco Chiria, mama lui Toader şi a Mariei, împreună cu copiii săi, vinde lui Ghenei o parte din Mastaci şi Picegani în Gura Băncii, 1.

Zanes, grec, martor, 303.

Zăneştii, sat, ţ. Neamţ, <~, j. Bacău>, aparţinând m-rii Tazlău; Ştefan porunceşte dăbilarilor să lase în pace satul ~, 31.

Zanica (Zinica), soţia lui Dumitraşco Ştefan, mare logofăt, împreună cu soţul ei, primeşte danie de la Singlitichia, jupâneasa răposatului Bilăi vornic, satul Roznovul, ţ. Neamţ, 282; de la Anghelina, fata lui Toader Jora, primeşte jumătate din satul Măciucaşii de Jos, 326.

Zăpalca din Drăgeşti, martor, 233.

Zăpodiani, sat <Zăpodeni, j. Vaslui>; Moise din ~, martor, 20.

Zărneşti, sat, ţ. Covurlui <~, j. Cahul>; o parte din ~ vândută de către Tiron Petrea, fiul lui Condrea, lui Pană stolnic, 228; o parte din ~ vândută de către Miron Negrea, fiul lui Condrea, lui Pană stolnic, 229.

Zastavna, sat, ţ Cernăuţi <azi în Ucraina, or.Zastavna, r.~, reg.Cernăuţi>; a patra parte din ~ cumpărată de Marica, jupâneasa lui Vasilie Orăş, fost mare vornic, împreună cu fiica sa, Anghelina, făcută danie lui Onciul Iuraşcovici, 223, 241.

Zavula, străbunicul lui Sirghiri, 175.

Zaxaria Duiadubca, martor, 315.

Zberea, martor, 192.

www.dacoromanica.ro

Zberenii, sat, ţ. Hârlău <pe Cârjoaia, ~, j. Iaşi, întărit lui Gheorghe şi Iuraşco Başotă, 172.

Zbereşti, sat <ţ. Neamţ; ~, j. Bacău>; Bănte din ~, martor, 369.

Zbiarea, tatăl lui Crăciun, bunicul lui Stavăr, fost pârcălab, 61, 182.

Zlata, soţia lui Duca stolnic, împreună cu *soţul* său, se închină m-rii Solca şi face danie mai multe bunuri, 348.

Zlodiica; vie la Cotnari în Dealul Episcopului dinspre ~, 58.

Zmeiani; Gherman din ~, martor, 143.

***Zmiiani**, sat, pe apa Smilei <lângă Băcani, j. Vaslui>; o parte din ~ răscumpărată de Mierea Marmure de la Marica şi de la fiii ei, Ofrim şi Albul, 54.

Zólkiew, oraş, <azi în Ucraina, reg. Lvov>; Inventarul doc. Mitropoliei Moldovei alcătuit în 1783 ian. 3, la ~, de Johann Anastasius Manovarda, 120, 138, 180, 185, 232, 320.

Zota, răposatul soţ al doamnei Maria, fiica lui Petru Şchiopul, 220.

www.dacoromanica.ro

INDICE DE MATERII

A

<acte>: anaforale (sec. XVIII-XIX), cărți, drese, hrisoave, ispisoace, mărturii, privilegii, scrisori, urice, zapise), *passim*. Menționate: *passim*; v. și **Alexandru cel Bun** (cel Bătrân), **Alexandru cel Tânăr, Alexandru Iliaș, Alexandru Lăpușneanu, Aron** voievod, **Bogdan** voievod, **Bogdan** voievod <al III-lea>, **Bogdan <Lăpușneanu>, Constantin <Moghilă>, Despot** <voievod>, **Gașpar <Grațiani>, Iancu <Sasu>, Ieremia <Moghilă>, Ioan** voievod, **Petru Rareș, Petru Șchiopul, Radu Mihnea** (acte și din prima domnie), **Ștefan <cel Mare>, Ștefan II Tomșa**; acte pierdute, 10, 182; uric mincinos 96, 182; uric tăiat, 16; zapis de datorie, 200.

adămașci, 272.

amprente digitale, 59, 193, 352.

anatemă în formula blestemului, 18, 29, 220.

angherie, 33, 125, 133, 136, 218, 273.

apă <în patrimoniul sătesc>, 11, 21, 40, 41-43, 54, 57, 86, 100, 102, 105, 166, 168, 201, 214, 222, 257, 266, 269, 281, 330, 332, 333, 338, 349, 356, 369, 385, 402, 405; ~ Bistriței, 404; ~ Neagra, 182; ~ Siretului, 171; ~ Solca, 269.

aprozi, 51, 87, 141, 191, 193, 201, 248, 251, 262, 281, 315, 385; v. și **Bociioc, Calapod, Costin, Deleu, Ionașco Băzăceanul, Istratie, Lupul, Matei, Nechifor, Serghie, Toma, Vasilii**.

arătură, 331.

arcade perlate ornate în stema Țării Moldovei, 240.

arginți, 314; ~ tătărăști, 22.

arhimandrit și stareț (mănăstirilor Neamț și Secul) 330; v. și **Sofronie**.

arhimandrit și egumen (al mănăstirii Bisericani), 339; v. și **Misail**.

arhiva Metohului Sfântului Mormânt, 204, 217.

arman, 10; v. și **Cârstea**.

armași, 48, 110, 205, 248, 257, 315, 354, 375, 393; v. și **Arvat, Bozga, Glicuța, Ion, Lungul, Scarlat Donici, Zaharia**

armășei, 257, 315, 316; v. și **Gligorie, Grozea**

foști ~, 27, 304, 367; v. și **Toflea Batin, Stoica,**

mare ~, 28, 115, 287; v. și **Drăgan, Cujbă**

foști mari~, 101; v. și **Petrică, Ion**.

armată, leșască și cazaci, 181.

arnăut, 60; v. și **Ian**.

aspri, 26, 33, 45, 136.

atlasuri, 272.

averi, 92, 184.

B

bahnă, punct de hotar, 150.

bălți de pește, 3, 13, 16, 40, 41, 43, 46, 53, 72, 92, 94, 115, 129, 134, 164, 186, 334, 354, 369; ~ domnești, 215.

bani, 1, 5, 7, 10, 13, 21, 24, 26, 27, 29, 30, 32, 37, 51, 54, 57, 58, 61, 64, 68, 69, 72, 87, 93, 102, 113, 115, 170, 175, 200, 208, 213, 223, 224, 231, 241, 256, 263, 266, 277, 288, 298, 303, 311, 312, 328, 342, 360, 369, 381, 382, 398, 400, 402, 404, 410; ~ buni, 10, 21, 29, 38, 54, 57, 89, 117; ~ gata, 45, 113, 190; bani gata numărați, 175; ~ unguresti, 52;~ unguresti buni, 54; ~ de aramă, 29; ~ de argint, 38.

bărariul, 233; v. și **Arpentie**.

bârne de casă, 365.

baștină <de moștenire>, 239.

www.dacoromanica.ro

bătrâni <trupuri de moşie, părţi de sat>, 5, 57, 59, 61, 170, 188, 235, 279, 288, 303, 308, 362, 369, 376, 390; v. şi **oameni buni şi ~.**
beceri, 107; v. şi **Lazor.**
bir, 33, 45, 136, 241.
biserici, 281, 308, 314, 319, 408;~ domnească, 6, 327; ~ mitropolitană, 120, 139, 184-185, 232; ~ din Ierusalim, 125.
bivoli, 314.
blestem, 15, 17, 20, 28, 66, 70, 90, 93, 101, 149, 173, 176, 180, 188, 221, 265, 278.
bocanci, 133.
boi, 59, 87, 93, 114, 146, 158, 165, 182, 216, 259, 273, 288, 318, 376, 386; ~ buni, 241, 293; ~ de negoţ, 65, 205.
boieri (pani) <stăpâni>: *passim*; ~ mari şi mici, 4, 6, 13, 16, 18, 20-24, 26, 27, 29, 30, 32, 34, 43, 45, 46, 49-54, 57, 58, 61, 64, 71, 72, 75, 77, 79, 85-88, 91, 94, 99-102, 104-106, 107, 112, 124, 131, 135, 140, 144, 147, 148, 151, 157, 161, 165, 170, 171, 172, 175-178, 181, 182, 184-188, 201, 204, 208, 213, 222, 234, 237, 240, 241, 247, 250, 260, 261, 263, 266, 267, 276, 279, 281, 288, 289, 294, 295, 297, 298, 306, 308, 310, 314, 318, 319, 321, 327-330, 335, 346, 379, 381, 385, 390, 395, 396, 398, 403, 406, 407, 410; ~ de curte, 171; v. şi **Sfat domnesc.**
bour, semn de hotar, 147, 150, 207, 369; v şi **capul de ~.**
branişte, 158, 259; ~ Slatinei, Ruscii şi a Neamţului, 243.
bucate, avere, 37, 69, 84, 98, 190, 201, 212, 233, 314, 386; ~ pierite, 205.
bucovină, 24, 32, 140, 208.
buzdugan în stema ţării, 86, 160.

C

căftan, 355.
cai, 14, 17, 101, 108, 113, 126, 190, 216, 314; ~ buni, 20, 119, 183, 195, 198, 375; ~ de olac, 133; ~ bun armăsar, 401; ~ bun în valoare de 36 galbeni, 318; ~ domnesc, 262.
călăraşi, 215.
căldărar, 110; v. şi **Ivan ţigan.**
călugări, 16, 33, 36, 50, 62, 82, 85, 93, 98, 103, 104, 109, 116, 118, 124, 126, 133, 136, 147, 149, 155, 156, 178, 194, 199, 206, 216, 220, 259, 267, 269, 270, 272, 279, 281, 282, 302, 303, 305, 307, 311, 327, 335, 339, 349, 369, 378, 401.
cămănari, 86, 126, 393; v. şi **Dumitru, Saula**
camănă mare, 126.
cămăraşi, 67, 86, 303, 341, 354, 393 v. şi **Anton, Costantin, Ionaşco, Lupul, Vasile Broască;** fost cămăraş la ocnă, 393; v. şi **Bejan.**
câmp <componentă a patrimoniului sătesc>, 9, 13, 16, 18, 21, 38, 58, 86, 87, 91, 94, 100, 105, 113, 115, 146, 171, 176, 185, 191, 214, 233, 241, 247, 266, 293, 294, 302, 312, 331, 342, 346, 354, 389, 398, 402.
căpetenie (a mănăstirii Solca), 328; v. şi **Evloghie, episcop de Rădăuţi**
căpitan, 80, 82, 86, 102, 153, 157, 211, 264, 354, 358, 401; v. şi **Andrei, Andrei Sabin, Dimitrie, Duma, Dumitraşco, Necula Bălan, Pope, Soholoţchi;** ~ de Gălaţi, 354; v. şi **Necula Bălan;** fost ~ 95, 104; v. şi **Ioan Reaşcoi**
fost mare ~, 33; v. şi **Andrei Sabin**
fost ~ de la Gălaţi, 393; v. şi **Necula Bălan.**
capul de bour în stema ţării, 16, 52, 54, 86, 88, 146, 147, 158, 160, 166, 172, 176, 240, 266, 329, 395, 399, 406.
care împărăteşti, 114.
case, în sate, 7, 21, 26, 37, 45, 51, 54, 59, 71, 81, 86, 87, 117, 140, 146, 149, 150, 154, 165, 185, 189, 192, 200, 236, 238, 243, 244, 246, 252, 258, 278, 283, 292, 294, 298, 302, 314, 321, 330, 331, 342, 348, 352; ~ ţiganului, 110; loc de ~, 7, 21, 37, 51, 86, 87, 246 308, 314, 392.
cazaci, 18, 53, 102, 134, 178; v. şi **oşti.**
chervăsărie, 126.
chihaia, 143; v. şi **Paşco.**
ciobotari, 218.
cisla, 84, 133.
ciubote, 154.
ciurălar, 218.
cizmariul, 81; v. şi **Ionaşco.**
cliăi de grâu, 80.

www.dacoromanica.ro

clirosul; moşiile ~ din Bucovina, 45, 159, 270.
clopotniţi, 408.
clucer, 21, 242, 314, 329, 339; v. şi **Toader, Vasile Pilat.**
fost ~, 173, 266, 389; v. şi **Pătrăşcan, Vasile Crăiescu.**
cneaghina, 16, 51, 75, 124, 144, 148, 156, 164, 168, 176, 182, 188, 200, 209, 223, 241, 263, 267, 294, 302, 335, 374, 381; v. şi **Antimia Lenţoaie, Candachia Gligoroie, Căzaca, Dumitra, Marica, Mariica, Măriica, Mihălcioaie, Nastasia, Părasca Crăiasa, Porumbiţa, Safta, Sofronia, Stanca Murgucioaie, Todosia.**
codri, 3, 47, 58, 369; ~ de nepătruns, 58; ~, de fag 3; v. şi **bucovină.**
cojocarul, 330; v. şi **Danciul.**
comis, 58, 70, 86, 211, 298, 400; v. şi **Burlă, Duca, Frătiţă, Voruntar,sec. XVIII, 86; v. şi Miron Gafencu.**
fost ~, 211, 215, 410; v. şi **Duca.**
mari ~, 16, 21, 26, 29, 45, 46, 49, 51, 52, 54, 57, 58, 91, 145, 172, 176, 177, 178, 181, 182, 186, 187, 202, 222, 240, 266, 335 v. şi **Ionaşco Corui, Costachi, Mihail Furtună.** fost mare ~, 75, 143; v. şi **Simion Gheuca.**
comişei, 88, 119, 327; v. şi **Isac, David.**
condici, de documente (sec. XVIII-XIX), 16, 23, 35, 67, 78, 103, 124, 157, 158, 161, 162, 171, 189, 234, 242, 250, 255, 259, 277, 288, 302, 318, 334, 339; v. şi **M-rea Aron Vodă, M-rea Bărboi, M-rea Barnovschi, M-rea Besericani, M-rea Doljeşti, M-rea Humor, Mitropolia Moldovei, M-rea Răchitoasa, M-rea Tazlău, M-rea Trei Ierarhi.**
coroană, însemn heraldic în stema Moldovei, 146, 158; ~ cu cinci fleuroni, 88; ~ deschisă, 160, 395, 399, 406; ~ deschisă cu cinci fleuroni, 86; ~ închisă, 147.
coţi postav, 369.
coteţe, 16.
crainici, 126, 393; v. şi **Tatul.**
crame, 254.
croitor, 218, 231; v. şi **Ionaşco.**
cruce, între coarne, însemn heraldic în stema Moldovei, 172, 176, 240, 266.
cumpărătură: *passim*
cupar, 11, 272, 331; v. şi **Lupul, Ionaşco.**
curătură, 50, 106, 175, 315, 378; ~ din lunca, 302
curechiu, 242, 272.
curţi, domneşti, 96, 99, 100, 101, 171, 279; ~ boiereşti, 54, 92, 94, 266, 281, 319, 389, 390, 408.

D

dabile, 26, 125, 136, 273
~ domneşti, 33, 233;
~ cea împărătească, 218.
dăbilari, 31, 126, 142, 255.
dajde, 217, 386;
~ curteneşti, 189.
dajnici, 127.
danie: *passim.*
dascăli, martori, 400; v. şi **Chirilă;** traduc acte slavone (sec. XVIII), 12, 27, 29, 30, 92, 119, 163, 206, 224, 250, 267, 319, 350, 392; v. şi **Evloghie, Nicolae Hoelaş, Procopie.**
datorii, 93, 114, 128, 132, 165, 182, 200, 212, 246, 258, 272, 386.
deal, limite de hotar, 18, 59, 147, 207, 220, 291, 327, 339, 369;
~ domnesc la Hârlău, 254.
dedină: *passim.*
delniţe de fân, 364.
desetine, 125; ~ pe albine, 26, 45.
deşugubinari, 31, 125, 127, 154, 273.
deşugubine,154, 273.
diaconi, 39, 66, 71, 190, 205, 358, 369.
dichiul de mitropolie, 230.
dieci, scriu acte domneşti, mărturii zapise; martori, li se confirmă moşii, 7, 10, 12, 22, 34, 35, 48, 54, 60, 81, 86, 102, 107, 117, 122, 140, 167, 169, 171, 172, 179, 183-186, 189, 191, 203, 209, 227, 234, 235, 238, 239, 252, 256, 257, 263, 274, 278, 283, 285, 287, 288, 290, 294, 312, 314, 315, 319, 321, 322, 350, 353, 356, 373, 374, 376, 379, 403, I fals; v. şi **Aliva, Avrami, Banul Bărnat, Boldovici, Borăleanul, Burghele,**

www.dacoromanica.ro

Costachi, Costin, Drăguşan, Dumitraşco, Dumitraşco Fulger, Dumitru, Eremia Vărnava, Gheorghe, Gherghiţă, Ghermănescul, Ile, Ionaşco, Ionaşco Buzdugan, Iordachi, Isac, Ivaşcu, Iarion, Luchian, Malivan, Mihalcea, Mooiseiu, Onciul, Ponici, Populu, Roman, Sava, Simion, Solomon, Teodor Gaşpar, Toader, Vasile, Vasile Denga, Vasile Huhulea, Vasile Plop, Verba, Vlasie Mânzul.

dijma, 80.

dregători; mari ~: *passim*;
~ de Hârlău, 254.

dobitoace, 237.

doi peşti, în stema târgului Galaţi, 69.

drum, în hotarele satelor, 147, 150, 259, 281, 369.

dughene, 78; locul de ~, 78.

duhovnic, 202.

dumbravă, 38, 150, 158, 369.

duvalmul, 17, 323.

E

egumeni, 36, 60, 82, 97, 98, 113, 121, 122, 142, 212, 261, 270, 271, 279, 302, 309, 327, 346, 349; v. şi **Calistrat** (m-rea Sfântul Ilie), **Gavriil** (m-rea Aron Vodă), **Misail** (m-rea Besericani), **Neculai** (m-rea Sfântul Ilie), **Timotei** (m-rea Sfântul Sava), **Veneamin** (m-rea Sucevita) **Irimia** ~ semnează.

episcopi: ~ de Rădăuţi, 26, 45, 105, 113, 125, 237, 261, 271, 272, 279, 311, 328, 335, 348; v. şi **căpetenie a mănăstirii Solca, Evloghie.**
~ de Roman, 26, 45, 80, 91, 105, 125, 153, 218, 237, 272, 279, 311; v. şi **Athanasie.**
~ de Huşi, 26, 45, 91, 105, 125, 155, 237, 272, 279, 311; v. şi **Pavel.**

evanghelie 327.

evanghelişti, 2 ~, în formula de blestem, 16, 18, 21, 29, 49, 53, 71, 91, 94, 125, 174, 177, 178, 181, 222 279.

F

falci, de vie 103, 105, 186, 193, 223, 241, 276, 377.

fân ,88, 363, 364.

fânaţ, 18, 101, 167, 176, 213, 247, 293, 299, 331, 339, 351, 393, 398, 406, 407; loc de ~, 186, 300, 404, 405.

fântâni, puncte de hotar, 150, 259, 299, 300, 398.

fârtaie, 223, 241.

ferâie (herâie) 12, 16, 35, 84, 99, 118, 135, 144, 145, 226, 251, 260, 327, 340;
~ plătită în sumă de: 12 zloţi, 35, 327;
~ plătită în sumă de: 24 zloţi, 16, 144, 145; 24 florinţi, 135, 173, 340.

fiare, de moară, 391.

florinţi, 135, 173, 340.

funie, de 20 de stânjeni, 369.

G

galbeni, 10, 89, 102, 114, 128, 258, 272, 282, 360, 389; ~ de aur, 285; ~ de aur ungureşti, 175; ~ roşii, 331; ~ buni, 211, 246, 311, 318, 354, 393; ~ prost, 211; ~ ungureşti, 13, 29, 57, 100, 186, 264, 328, 335, 410; ~ bani de argint, 211.

geambaş, 353; v. şi **Ionaşco.**

gârle, 6, 16, 54, 156, 156, 158, 162, 169, 182, 184, 215, 318, 348, 369;
~ Bistriţei, 369; ~ Putnei, 6, 54, 156, 162, 318; ~ Putnei de Jos, 184; ~ Vrabiei, 16.

gheneralnic opis din 1843, al moşiilor din ţ. Botoşani ale lui Mihail Grigorie Sturza voievod, 118, 130, 132.

giudeci, v. **juzi.**

gloabe, 133, 154, 217.

globnici, 31, 33, 127, 136, 154, 255, 273.

gorştine, 125; ~ de oi, 26, 45;~ de porci, 45.

grădini, 11, 82, 149, 184, 289; loc de ~, 300, 398; colţu de ~, 370.

gura unei văi, 150.

www.dacoromanica.ro

H

haine, 184.
hânsari, 15, 17, 19, 20, 385, 389, 390, 398; v. şi Marco, Petrea, Berbecea, Vasile, Ionaşco; hânsărel, 257; v. şi Petrea; vătav de ~, 303; v. şi Vasilie, ~ cel mare, 331; v. şi Ionaşco.
hatman şi pârcălab de Suceava, 16, 18, 21, 24, 26, 29, 45, 46, 49, 51-54, 57, 58, 91, 92, 94, 115, 135, 172, 176, 177, 178, 180-187, 202, 222, 240, 266, 335; v. şi Miron Barnovschi.
hatman 179, 220; v. şi Buhuş, Pântea; ~ căzăcesc, 16; v. şi Lobodă.
foşti ~, 49, 53, 56, 102, 119, 134, 137, 177, 178, 181, 202, 219, 305, 312, 327, 346, 368, II fals; v. şi Isac Balica, Andrei, Grigorie Ciolpan, Mihul, Orăş.
vătav de la ~, 167; v. şi Gligorie Hruscin; vătav de feciori al ~, 287; v. şi Crăciun.
heleşteie, 21, 102, 113, 169, 175, 201, 233, 234, 265, 288, 314, 315, 324, 373; loc de ~, 58, 104.
hâlmul cel mare, punct de hotar 207.
herar, 288; v. şi Sima.
herâie v. ferâie.
hotare, ale unor sate, părţi de sate, selişti şi locuri, 16, 18, 21, 26, 36, 38, 41, 49, 53-55, 57-59, 62, 80, 88, 98, 119, 140, 149, 150, 153, 155, 177, 178, 181, 186, 203, 207, 208, 214, 222, 233, 243, 248, 248, 266, 288, 290, 302, 307, 312, 330, 332, 333, 341, 363, 375, 405-407; ~ din branişte, 259; ~ domniei, 122; ~ ce este drept domnesc, 150; loc de ~, 327.
hotarnici, 23, 47, 93, 152, 153, 155, 252, 302, 314, 319, 322, 369.
hoţi, 33, 136
hotnog, 8, 86; v. şi Gavril Albici, Misail fost ~, 143; v. şi Lupul.
hram, 26, 45, 50, 71, 92, 104, 105, 122, 154, 186, 200, 206, 240, 259, 237, 242, 279, 320, 339, 348, 377; v. şi Adormirea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu; Bunăvestirea Maicii Domnului; Învierea Domnului; Naşterea Sfântul Ioan Botezătorul; Sfinţii apostoli Petru şi Pavel; Sfinţii arhistragi Mihail şi Gavril; Sf. Gheorghe; Sf. Ioan cel Nou; Sf. Nicolai; Tăierea capului lui Ioan Botezătorul.
hrisoave, v. acte.

I

iazuri, 18, 29, 32, 40-43, 46, 79, 86, 125, 131, 158, 164, 178, 186, 206, 209, 223, 241, 266, 319, 327, 348, 366; ~ mare, 46; loc de ~, 27, 30, 34, 51, 57, 58, 86, 92, 94, 148, 176, 186, 200, 222, 308, 334.
icoane, 311; v. hramul Sfânta Paraschiva, Sfântul Nicolae.
iepe, 114, 398, 399; ~ preţuită cu 15 galbeni, 318; ~ cu mânz, 348.
ierarhi, moldoveni (mitropolit şi episcopi) 91, 125; ~ Sf. Nicolae, 237; Trei Ierarhi, 240.
ieromonahi, 50, 86, 206, 263, 267, 270, 271, 321, 395, 396, 406.
iezire, 201.
iliş, dare, 26, 33, 45, 125, 136.
inventare de acte, 120, 138, 180, 184, 232, 320; v. şi Zólkiew.
ispisoace, v. acte.
isprăvnicie, (ţ.ui Bacău), 36.
iudei, în formule de blestem, 16, 18, 91; v. şi jidovi.
izvoade de acte sec. XVIII-XIX, 23, 44, 111, 116, 159, 240, 270, 296.
izvoare, în hotarnice, 59, 147, 259, 300, 401.

Î

împărat <sultan>, 16, 49, 53, 56, 105, 178, 181, 305.
îmbrăcăminte, 133, 154.
împresurătură, 225.
împrumuturi, 182, 223, 241; v. şi datorii.
încălţăminte, 125.
îngrădire ,149.

J

jăcniţe, 369.
jalobă, 7, 25, 84, 90, 126, 127, 147, 157, 215, 239, 277, 412.
jertfelnic, 92, 94, 105, 240.
jicnicer, v. şi jitnicer.

www.dacoromanica.ro

jidovi în formula de blestem, 21.
jirebii, 21, 87, 146, 210, 235, 260, 262, 301, 313, 314, 319, 365, 385, 392, 410.
jitnicer, 24, 272, 285, 311, 324, 366, 404; v. şi **Ionaşco, Ionaşco Peico, Lupul, Grama;**
mare ~, 311; v. şi **Lupul.**
jolduri, angherie, 218.
judecată, 12, 16, 22, 84, 85, 87, 96, 99, 110, 116, 124, 135, 144, 152, 160, 169, 173, 197, 198, 205, 212, 225, 260, 265, 269, 279, 321, 322, 324, 327, 340, 344, 350, 355.
jude <giudeci>, 309.
jurământ, 35, 84, 96, 147, 160, 327.

L

lance, însemn heraldic în stema Moldovei, 52, 146, 158.
lature, teren agricol, 394.
lazuri, 113, 384.
legea ţării (pământului), 16, 22, 99, 145, 173, 269, 327, 340, 387.
lei, 59, 65, 66, 81, 190, 210, 231, 292, 311.
lemne, 153
leşi, 18, 33, 49, 53, 134, 136, 178.
livadă, 106, 171, 175, 233, 281, 288, 312; ~ de meri 59.
liturghie, 94.
loc de arat, 299; ~ domnesc, 11; ~ de jir, 356; ~ de odae, 248; ~ de râmnice, 46; ~ de stupină, 46; ~ de ţarină, 398; ~ din câmp, 389; ~ în sat, 389; v. şi **case, fâneţe, grădini, heleşteie, iazuri, mori, ocol, prisăci, vii, ţarini.**
logofăt, 8, 23, 54, 58, 97, 161, 166, 173, 182, 186, 189, 193, 220, 235, 266, 272, 277, 282, 289, 291, 310, 311, 322, 325, 331, 335, 340, 350, 355, 357, 381, 382, 396; v. şi **Racoviţă, Voico, Gavril, Crîstian, Arsenie, Tăutul, Bogza, Iurco, Pătraşco, Gavril, Gheorghe, Gheorghie**
mari ~, ispravnici de acte: *passim.*
cumpără moşii, 11, 69, 77, 203, 307; li se întăresc mai multe sate şi părţi de sate, 57; cumpără o parte din Lăleşti şi Stoicani, 70; primeşte danie, 326; v. şi **Ionaşco Ghianghea, Dumitraşco Ştefan.**
al doilea ~, 5, 30, 45, 77-79, 99-101, 104, 115, 124, 144, 166, 171, 175, 204, 274, 369, 396, 405; v. şi **Lupul, Pătraşco Başotă, Nicoară.**
al treilea ~, 5, 45, 52, 56, 67, 68, 76, 78, 86, 115, 171, 204, 234, 272, 328, 394, 395, 405; v. şi **Lupul, Cârstea, Ioan.**
fost ~ şi fost mare ~, 162, 167, 204, 209, 250, 267, 272, 297, 329, 340, 392, 407; v. şi **Ionaşco Ghianghea, Stoici, Voico, Nebojatco.**
lucruri, 69.
lumânări, 138, 184.
luna, 16, 52, 54, 88, 146, 158, 240.

M

măiistriile, 369.
maluri, 16, 119, 178, 186, 301, 308, 369; v. şi **Prut, Nistru, Topliţa, Siret.**
mănăstiri, 16, 23, 26, 33, 36, 44, 45, 60, 62, 67, 71, 78, 80, 82, 85, 88, 90-97 103, 104, 109, 118, 119, 121, 122, 124-126, 127, 129, 133, 136, 141, 142, 147, 149, 150, 154-158, 161-163, 167, 170, 171, 178, 182, 185, 187, 189, 190, 194, 206, 207, 212, 215, 216, 219, 220, 237, 240, 243, 254, 255, 259, 261, 269, 270-273, 277, 279, 282, 288, 289, 302, 305, 307, 309, 323, 327, 333, 335, 339, 346, 348, 349, 355, 359, 377, 378, 395; v. şi **Agapia, Aron Vodă (Aroneanu), Barnovschi, Bărboiu, Bârnova, Berzunţul, Besericani, Bistriţa, Ceuca, Dragomirna, Galata, Neamţ, Nicoriţă, Pantocrator, Pângăraţi, Putna, Răchitoasa, Secu, Sf. Ilie, Sf. Nicolae, Sf. Sava, Slatina, Solca, Sozopole, Sucevita, Talzău, Zagavei.**
maranatha, în formula de blestem, 220, 272.
mascuri, 26, 83, 287.
mărturii, boiereşti, hotarnice, de vânzare-cumpărare: *passim.*
mătase verde, 56.
mazili, 262, 404.
medelnicer, 6, 18, 58, 74, 86, 179, 248, 272, 275, 286, 289, 344; v. şi **Cozma,**

www.dacoromanica.ro

Sacotă, Gligorie Udre, Ursul, Misail, Simion Capşea, Ion, Dumitraşco, Vasile.
mare ~, 105, 115, 177, 272, 311, 394, 395, 405; v. şi **Condrea, Ion, Vasile Roşca, Gheorghe Başotă.**
megieşi, ~ martori, hotarnici, 35, 63, 147, 169, 201, 248, 252, 279, 292, 302, 314, 315, 392, I fals.
mei, 80.
meşter, 400.
metoh, 109, 125, 219, 237.
miedar, 295.
miere, 238.
miluire, danie şi ~, *passim.*
mitoh armenesc, 288.
mitropolie, 119, 138, 139, 165, 184, 185, 234, 274.
mitropoliţi, ~ şi arhiepiscop de Suceava, 26, 45, 73, 91, 105, 125, 208, 237, 272, 279, 311; v. şi **Anastasie Crimca;**
fost ~, 269; v. şi **Gherghie Moghila;**
viitori ~, 220, 206; v. şi **Dosoftei, Theodosie;**
fost ~ al Ţării Româneşti; 220, v. şi **Varlaam.**
moarte de om, 40, 113, 288, 318; v. şi **duşegubină.**
mori, 29, 32, 46, 50, 54, 57, 58, 67, 76, 79, 90, 92, 94, 109, 113, 116, 122, 125, 142, 151, 152, 169, 176, 178, 182, 199, 202, 214, 241, 247, 251, 257, 281, 289, 304, 314, 369, 373, 389, 390;
loc de ~, 1, 6, 11, 18, 21, 27, 30, 34, 40, 46, 54, 58, 92, 102, 106, 107, 129, 148, 170, 173, 176, 198, 213, 223, 241, 263, 266, 267, 304, 307, 308; loc de vad de ~, 72, 185.
vad de ~, 1, 3, 6, 9, 17, 18, 26, 42, 45, 46, 51-54, 57, 92, 94, 104, 119, 134, 156, 161, 162, 167, 168, 171, 176, 185, 187, 236, 250, 280, 293, 312, 318, 331, 338, 346, 356, 368, 369, 375, 391, 398, 402, 404-406, 408, I fals.
moaştele Sfântului Ioan cel Nou, 138, 184, 185, 232.
monahi 71, 147; v. şi **călugări.**
mormântul lui Iisus Hristos, 125.
moş, 95.
moşie <stăpânire funciară>, 1, 4, 5, 7, 8, 15, 17, 23, 35-38, 58, 65, 70, 89, 106, 113, 159-163, 168, 171, 173, 189, 192, 201, 204, 210, 211, 214, 225, 230, 233, 234, 235, 236, 245, 262, 263, 272, 274, 277, 283, 287, 291, 292, 298, 303, 311, 314, 318, 323, 331, 340, 341, 343, 348, 349, 353, 354, 356, 358, 369, 382, 389, 404, 405, 408; fals I.
movilă în dumbravă <semn de hotar>, 119, 150, 341.
mreje, 158.
munţi, 58.

N

namesnic, 75; v. şi **Gligorie.**
nastoiatel, mănăstirii Solca, 311; v. şi **Evloghie.**
neamiş, 316; v. şi **Baş.**
negustori (cupeţi, neguţitori), 60, 69, 89, 100, 272.
nuiele, 153.

O

oameni buni şi bătrâni, oameni bătrâni şi tineri, martori, hotarnici dau mărturie, 1, 8, 20, 23, 24, 30, 34-36, 38, 42, 43, 59, 62, 65, 69, 73, 75, 81, 84, 86, 95, 96, 101, 104, 147, 155, 160, 165, 172, 191, 193, 203, 212, 223, 230, 231, 233, 238, 241, 246, 248, 248, 251, 252, 257, 274, 279, 288, 289, 291, 293, 295, 297, 298, 308, 312, 314, 316, 319, 321, 322, 327, 341, 342, 350, 354, 360, 370, 376, 384, 385, 386, 388, 392, 395, 398, 400-403.
oameni din alte ţări, 33.
oameni fugiţi, 113.
oameni răi, 33, 136, 154.
oaste leşască, 56, 67, 102, 105; ~ şi căzăcească, 177; v. şi **leşi.**
~ căzăcească, 16.
obârşie, Sărăţii, 11.
obiceiul pământului, 279; ~ bisericesc, 125.
ocină (dedine, moşii), *passim.*
ocnă, fost cămăraş la ~, 393; v. şi **Bejan.**

www.dacoromanica.ro

ocol, ale unor târguri, 3, 13, 16, 51, 58, 91, 109, 125, 150, 172, 174, 178, 186, 194, 196, 222, 223, 240, 241, 266, 270, 178, 186, 222, 279; v. şi **Bacău, Badeuţi, Bârlad, Botoşani, Căcăceani, Cetatea Neamţ, Cotnari, Dorohoi, Hârlău, Hotin, Huşi, Iaşi, Orhei, Piatra, Soroca, Stănileşti, Suceava, Şipotele.**
odaie, 122.
ogoare, 147, 182, 237, 395, 407.
oi, 87, 205, 314; ~ cu miei, 160; sulgiu şi gorştină de ~, 26, 33, 45, 136.
olăcari, 31, 33, 126, 127, 136, 255, 273.
olar, 218.
omor, 40, 154; v. şi **moarte de om.**
orz, 80.
oşteni, 86, 165.

P

păcornicer, 218.
păcurar, 248.
pădure, 9, 18, 21, 86, 100, 113, 147, 153, 171, 186, 187, 198, 214, 262, 287, 289, 299, 300, 312, 339, 342, 403.
paharnic, 3, 19, 20, 21, 25, 27, 30, 48, 176, 181, 247, 250, 266, 315, 331, 335, 393; v. şi **Bogonosie, Cărăiman, Gavril, Gheorghie, Gligori, Luca, Mihoci, Neaniul, Onaca, Pentelei, Vasile; Ioan Vladovici traduce acte în sec. XIX.**
fost ~, 48, 185, 306, 113; v. şi **Bejan, Dociul, Gheorghie, Luca.**
păhărnicel, 152, 167, 235, 257, 281, 289, 315, 385; v. şi **Condrea, Dingan, Nechifor, Pentelei, Vasile**
mare ~, martori în Sfatul domnesc, 16, 18, 26, 29, 45, 46, 49, 51-54, 58, 91, 105, 182, 185, 187, 222, 240, 266; 172, 177, 178, 181, 185 – lipsă din Sfatul domnesc; v. şi **Apostol Catargiul, Curt, Constantin Cantacuzino;** v. şi **Gligorie.**
pâini, 151, 216, 314.
pământuri, 59, 315, 332, 333, 394.
păr, 150.
părinţi, 318 Sfinţi ~ de la Nicheia, în formula de blestem, 16, 18, 21, 29, 39, 49, 53, 56, 65, 66, 71, 91, 94, 109, 125, 150, 166, 174, 177, 178, 181, 202, 220, 222, 266, 279.
păraie, 1, 18, 21, 25, 27, 30, 32, 34, 51, 57, 58, 76, 94, 106, 125, 147, 170, 172, 176, 178, 206, 247, 259, 263, 267, 281, 288, 289, 303, 304, 319, 339, 346, 390; v. şi **Başeu, Cârjoaia, Galcău, Hâlm, Ivănuş, Lăţcoaia, Miletin, Răchita Neagră, Răut, Sărata, Siret, Sitna, Smila, Sohodol, Tutova, Vaslui, Suha**
pârcălabi de ţinut şi târguri, 1, 31, 69, 70, 85 (de Neamţ), 218 (de Roman), 133, 143, 154, 179, 216 (de Orhei), 223, 230, 241, 243 (de Neamţ), 252, (de Suceava), 254 (de Cotnari), 262, 273, 290, 298, 303, 315, 342, 369; v. şi **Eremia, Ghenei, Gavrilcea Tăutul, Gligorie Ciolpan, Ignat Ciogolea, Iuraşco Dracea, Necula (Galaţi), Petru, Petrea, Trele (de Neamţ), Neaniul, Pană (Galaţi), Săvul.**
pârcălăboaie, 186; v. şi **Cârstina;**
foşti ~, 27, 60, 61, 86, 95, 104, 171, 182, 230, 260, 288, 295, 297, 355, 391; v. şi **Apostol, Bratei, Eremia, Ghica, Iani, Ionaşco Mihăilescul, Moldovan, Istrate, Moviliţă, Neaniul, Petrea Ungur, Solomon, Stavăr, Steţco.**
în Sfatul domnesc, 16, 18, 21, 26, 29, 45, 46, 49, 51-54, 57, 58, 91, 167, 172, 176, 177, 178, 181-186, 202, 222, 237, 240, 335; v. şi **Drăgan Tăutul, Iuraşco Dracea, Mihail Tăutul, Tudor, Condea, Ghica (~ de Hotin); Ionaşco, Dumitru, Iuraşco Başotă, Costantin Celebi, Trufanda (~ de Neamţ); Vasile Bucim, Curt, Metodie, Enea, Malcoci, Gorgan (~ de Roman);**
fost ~, 223, v. şi **Iuraşco Dracea.**
pârgari, 12 ~, martori şi dau mărturie, 1, 6, 37, 38, 69, 89 101, 126, 133, 218, 223, 239, 241, 248, 248, 254, 259, 299, 300, 303, 306, 318, 365, 373, 374, 378, 407; v. şi **Adjud, Baia, Bârlad, Cernăuţi,**

www.dacoromanica.ro

Cotnari, Galaţi, Hârlău, Huşi, Iaşi, Piatra, Siret, Roman, Târgul Frumos, Târgul Neamţ, Trotuş, Vaslui.
pavecerniţă, 94.
peceţi <sigilii> domneşti, *passim*.
~ ale mitropoliei, 272, 311.
~ ale episcopiilor, 270, 272, 311, 317; v. şi Episcopia Rădăuţilor, Episcopia Romanului, Episcopia Huşilor;
~ mănăstirii Sfântul Sava, 59; v. şi Timotin.
~ târgurilor, 1, 36, 38, 69, 89, 223, 239, 248, 299, 303, 306, 318, 365, 373, 378; v. şi Adjud, Baia, Bârlad, Cernăuţi, Galaţi, Siret, Târgul Frumos, Trotuş, Vaslui.
~ ale marilor dregători, 24, 45, 79, 92, 204, 226, 405; v. şi Aslan, Duca, Dumitraşco Ştefan, Dumitru Matieşescul, Ionaşco Prăjescul, Dumitru, Ionaşco Peica, Ghianghea, Gorgan, Hrizea, Ion, Ion, Iuraşco Başotă, Lupul, Miron Barnovschi, Nicoară, Toader Petriceico, Simion Gheuca.
~ ale altor dregători, foşti dregători şi ale slugilor domneşti, 8, 10, 14, 17, 19, 27, 39, 41, 42, 47, 48, 69, 73, 81, 83, 89, 117, 167, 179, 190, 191, 205, 209, 223, 227, 231, 235, 238, 248, 257, 262, 279, 287, 291, 302, 312, 315, 316, 348, 351, 352, 358, 360, 364, 378, 384, 386, 391, 393, 394, 400-402, 404; v. şi Arsenie, Arvat, Avram, Bejan Balşe, Borăleanul, Ciocârlie, Costandin, Cracalie, Crăciun Popovici, Drăguş, Dumitraşco Buhuş Dumitraşco Ciolpan, Dumitraşco Fulger, Gavril Jora, Gavril Tăutul, Gheorghe Başotă, Gheorghe, Ghiorghie Başotă, Ghiorghie Jora, Ghiorghie Roşca, Ghiorghie, Baico, Gligorcea, Gligorcea, Gligorie Hruşciu, Grama, Grandea, Iacob Moţoc, Iordache, Neniul, popa Simion, Ruginã, Simeon Pilipovschi, Vasilie Hasnăş.
peşte, 158, 209, 216.
peşteră, 52.
pietre, de moară, 165, 176, 247, 338, 391; ~ semn de hotar, 150, 248, 248, 369.
pisar, 16, 18, 21, 22, 46, 176, 177, 181; v. şi Dumitru, Ionaşco.
pitari, 27, 78, 86, 140, 165, 175, 182, 190, 211, 248, 274, 315, 388; v. şi Andoca, Butmaş, Iacov Moţoc, Necufur Machidon, Gavril Capşea, Gavrilaş, Gligore, Călcul, Necoară, Lazăr, Lupul Dârlan, Ruginã, Simeon, Sava, Ursan,
fost ~, 3, 74, 164, 175, 209, I fals; v. şi Mogâldea, Pătraşco Udrea, Ruginã, Mane; Ion Stamate (1818).
pitărei, 101, 152, 227, 281, 315, 398; v. şi Ciocârlie, Drăghici Sălăgeanul, Hudici, Lupul, Petre, Sava.
pivnicer domnesc, 287; v. şi Avram.
pivniţe, 71, 126, 149, 369.
plata capului, pentru fapte rele, 48, 289.
plug de boi, 348.
pod, 3; ~ casei, 150.
podvoade, 126, 127, 133, 218, 273.
podvodari, 31, 33, 127, 136, 255, 273.
poiene, 36, 85, 119, 138, 146, 163, 184, 187, 213, 259, 307, 339, 364, 403; ~ pentru fânaţ, 164; v. şi Poiana Stroiei; ~ Găuricea; ~ Vlădicii; ~ Cârnul; ~ Biserica lui Iov; ~ Mănăstirii; Bicazului; ~ pe Tazlău.
polcovnic, de la Mitropolie, traduce acte în sec. XIX, 62, 158, 121, 274; v. şi Pavel Debrici.
poloboc, de mere, 210.
pomană, 135.
pomelnic, 92, 94, 103, 105, 125, 156, 349.
pomenire, 240.
pomi , 59, 384.
popi, v. preoţi.
poartă domnească, 4, 84, 144, 251; pecete ~ 369; vezi şi vornici de poartă.
portar, hatman şi ~ Sucevei, 54, 105; v. şi Miron Barnovschi;
fost ~, 314, 319; v. şi Iuraşco.
poslușnici, 98, 138; ~ meşteri, 218.
postave, turceşti, 272.
postelnici, 27, 49, 60, 61, 64, 128, 137, 182, 187, 200, 204, 272, 278, 285, 291, 311, 368, 390, 394; v. şi Bernat, Chiriţă

www.dacoromanica.ro

Dumitrache Paleolog, Costin, Ianache, Purcel, Simion, Toma.
fost ~, 16, 23, 103, 128, 173, 199, 206, 207, 322 **Câzlan, Dinga, Dumitru Goia, Meleştan, Mihail Trifan, Neagoe, Sacotă.**
~ al doilea, 395, 396, 405; v. şi **Toma.**
~ al treilea, 49; v. şi **Toma.**
postelnicel, 1; v. şi **Gherman.**
postelniciţă, 59; v. şi **Catenca Bălan.**
mari ~, 78; în Sfatul domnesc ~, 16, 18, 21, 26, 29, 45, 46, 49, 51-54, 58, 91, 172, 176-178, 181, 184, 185, 186, 202, 222, 240, 266, 335; v. şi **Gheorghie, Trofanda, Mihalache Cantacuzino.**
potronici, 299, 360; ~ de argint, 38.
potcovar, 218.
povarnă, 76.
pravila sfântă, 154.
pravoslavie ,18, 29.
preoţi (popi, preuţi), 6, 10, 14, 15, 17, 19, 20, 23, 42, 51, 66, 69, 71, 73, 75, 86, 89, 93, 96, 101, 107, 114, 115, 117, 149, 162, 165, 187, 191, 201, 230, 231, 233, 237, 251, 257, 274, 283, 288, 289, 292, 293, 299, 300, 308, 312, 315, 316, 341, 342, 347, 349, 355, 361, 364, 365, 369, 375, 376, 384-386, 391, 394, 398, 401-403; ~ domnesc, 1.
preotese, 27, 30, 165, 190, 288, 307, 385, 392.
preţuri, ale unor sate, selişti, ocini, părţi ale hotarului sătesc sau urban, *passim*.
pribegi, 18.
prisăci, 29, 54, 92, 94, 106, 122, 140, 153, 184, 213; ~ cu zemnici, 113; ~ **popii Nicoară**, 356, ~ lui **Nechifor**, 299, ~ **Oniţeştilor**, 356; locuri de ~, 6, 11, 47, 86, 107, 109, 140, 167, 175, 208, 213, 233, 288, 299, 300, 306, 356, 375, 398, 401.
privilegii, *passim*.
<protimisis>, 277, 381.
proscomidie, 94.
protoierei ,131.
protopopi, 78, 319.
puţ, 399.
putine de miere, 238; mere (?), 352.

R

răufăcători, 31.
râuri, 18, 20, 49, 53, 56, 58, 94, 131, 139, 148, 181, 185, 187, 259, 406; ~ **Bârlad**, 182, 398; ~ **Bicaz**, 259; ~ **Bistriţa**, 259; ~ **Sărata**, 368; ~ **Vaslui**, 20; v. şi **ape, pâraie.**
răzătură, 187.
război, 16, 18, 45, 49, 53, 56, 102, 177, 181.
răzeşi, 251, 257, 268, 302, 327, 349, 359, I fals.
robi ţigani, 101, 195, 329.
robia păgânilor, 28.
rotar, 218.
roţi, 257.
ruşi, 33, 136.

S

sabii, 52, 53, 86, 88, 146, 158, 160.
sas, 76; v. şi **Feltin.**
sate <în general>, *passim*.
săcătură, 207.
sălaşe, de ţigani, 206, 207, 285.
săpatură, în dumbravă, 38.
sărăcuste, 378.
sceptrul, cinstitului împărat <sultanului>, 49, 53, 56, 178, 275, 305.
schimburi de proprietăţi, *passim*.
schit, ce este pe Pârâul Albu, 50.
scrisoare, *passim*.
<scriitori> de acte, v. **dieci, uricari, preoţi.**
securi, 140, 158.
selişti, 22, 38, 45, 51, 79, 89, 140, 142, 158, 172, 182, 269, 270, 317, 327.
semiluna, însemn heraldic în stema Moldovei, 86, 147.
sfat domnesc (divan) <în general>, *passim*; <componenţă>, 16, 18, 21, 26, 29, 45, 46, 49, 51-54, 58, 91, 172, 176-178, 181, 185, 186, 202, 222, 240, 266, 335.
sfinţi, v. **hramuri.**
sigilii, v. **peceţi.**
slobozii, 141.
slugi (slujitori) domneşti, 20, 31, 35, 86, 90, 126, 127, 141, 142, 147, 171, 255, 289, 404.

www.dacoromanica.ro

~ boiereşti, 142; ~ hătmăneşti, 309; ~ vătăşăşti, 142.
slujbe dumnezeieşti, 125.
soarele, însemn heraldic în stema Moldovei, 52, 86, 88, 146, 147, 158.
soboare, 16, 60, 82, 97, 98, 121, 122, 142, 147, 157, 182, 212, 220, 261, 270, 271, 279, 309, 311, 327, 335, 346, 348, 349; ~ ecumenice şi ~ a 12 Apostoli, în formula blestemului, 125.
soltan tătăresc, 263; v. şi **Galga.**
soarele, însemn heraldic în stema Moldovei, 52, 54, 88, 146, 147, 158, 240.
spătar, 93, 100, 155, 202, 370, I fals; v. şi **Petrea, Ionaşco, Apostol, Gligorie Ciolpan; Constantin, Cosma spătar; Canta** adeverește în 1814 actul, 302.
fost ~, 161, 162, 182, 312, 377 **Grigore Ciolpan, Nicoară, Lupul**
mare ~, 51, 148, 176, 226, 247, 272, 311, 405; martor în Sfatul domnesc, 16, 18, 21, 29, 46, 51-54, 58, 172, 177, 178, 181, 182, 187, 211, 222, 240, 247, 266, 335; v. şi **Alexa, Simion Gheuca, Gorgan**; 26, 49, 91 – lipsă în Sfatul domnesc; 220; v. şi **Tudose Dubău.**
fost mare ~, 51; v. şi **Gheorghe**
stâlpi de piatră, semne de hotar, 281, 319, 370.
stareţ, 206, 330; v. şi **Sofronie, Theodosie.**
staroşti; ~ de Cernăuţi, 373, 374; v. şi **Gavrilaş**; ~ de Covurlui, 69; v. şi **Gavril Mirca**; ~ de Putna, 90, 330; v. şi **Grigore Bucium, Iacomi**; de Trotuş, 36;
~ de Cameniţa, 279; v. şi **Ştefan Potocki.**
steagul cinstitului împărat <sultanului>, 105.
steaua cu şase colţuri între coarne, însemn heraldic în stema Moldovei, 52, 86, 88, 146, 147, 160, 395, 399, 406.
stejar, semn în hotar, 147, 207.
stolnici, 228, 272, 285, 327, 343, 348; v. şi **Pană, Cârjeu, Gherman, Romaşco, Gligorcea, Dumitraşco Gheuca, Duca.**
sec. XIX (1803), 341; v. şi **Ioan Tăutul.**
foşti ~, 6, 48, 67, 124, 144, 156, 195, 317; v. şi **Dumitraşco, Baico, Ştefan Prăjescu, Gheorghie, Ionaşco, Crăciun, Luca Bărbânţă.**
mare ~, 45, 152, 220, 225, 226, 322, 381, 382; martor în Sfatul domnesc, 16, 18, 21, 26, 29, 45, 46, 49, 51-54, 58, 91, 172, 176-178, 181, 185, 186, 202, 222, 240, 266, 335; v. şi **Toma, Duca, Nicolachi, Contăş.**
strigiiaci, 17.
stupi, 60, 140, 314, 318, 386.
sulger, 39, 47, 302, 315; v. şi **Gheorghie, Isăilă, Savin.**
sec. XIX (1818), 234; v. şi **Constantin Leondari.**
fost ~, 96, 117, 294, 342; v. şi **Savin.**
mare ~, 381; v. şi **Savin.**
sulgiu, dare, 125; ~ de oi, 26, 33, 45, 136; ~ de vaci, 26, 33, 45, 136; ~ duble, 321.
sulița, însemn heraldic în stema Moldovei, 88.

Ş

şes, 369.
şetrari, 20, 24, 60, 190, 257; v. şi **Parco, Baico, Toader.**
fost ~, 89, 171.
şgheaburi ,201.
şoltuz (voit, uitu), 299, 300, 318, 378; v. şi **Zaharia**; ~, de Adjud, 38; v. şi **Ghincea**; ~ de Baia, 365; v. şi **Hancea**; de Bârlad, 1, 11; v., şi **Ioan Carapotona**; ~ de Cernăuţi, 373; v. şi **Ionaşco**; ~ de Cotnari, 248, 254; ~ de Galaţi, 69, 303, 407; ~ de Hârlău, 254; f. ~ de Hârlău, 187; ~ v. şi **Costin Boghiul**; ~ de Huşi, 101; ~ de Iaşi, 126; ~ de Piatra, 259; ~ de Roman, 218; ~ de Siret, 223, 239, 241; ~ v. şi **Hacico**; ~ de Târgul Neamţ, 37; ~ v. şi **Petre**; ~ de Târgul Frumos, 248, 248; ~ v. şi **Toader**; ~ f. de Târgul Frumos, 248; v. şi **Ionaşco**; ~ de Trotuş, 306; v., şi **Nistor**; ~ de Vaslui, 224; v. şi **Andriiaş.**

T

taleri <în general>, 21, 38, 87, 113, 117, 162, 173, 179, 221, 224, 235, 236, 276, 306,

www.dacoromanica.ro

332, 352, 365, 375, 378, 384, 392, 394, 400, 402;
~ de argint, 1, 8, 11, 20, 24, 27, 30, 32, 40, 51, 54, 57, 61, 55, 72, 74, 79, 101, 106, 107, 164, 165, 175, 176, 185, 208, 214, 233, 234, 278, 288, 294, 295, 301, 307, 308, 317, 347, 350, 385;
~ bani buni, 160, 167, 192, 250, 262, 283, 294, 312, 315, 330, 364;
~ bani gata, 161, 175, 230, 391, 388;
~ bani mari, 83;
~ bani mărunți, 346;
~ bani proști, 29, 262;
~ bătuți, 5, 41, 43, 54, 86, 101, 140, 146, 148, 171, 182, 186, 187, 196, 198, 213, 247, 263, 267, 268, 274, 291, 298, 306, 315, 342, 358, 369, 373, 374, 381, 385, 392;
~ curați, 185, 329;
~ numărați, 6, 101, 170, 266, 276, 321, 395, 396, 398, 403;
tâlhari, 136, 154, 239, 255.
tălmaci, 80, 82, 102, 153, 157; v. și **Andrei.**
tămâie, 184, 232
târguri, 1, 3, 6, 13, 16, 32, 36-38, 45, 57, 58, 60, 69, 71, 78, 82, 85, 89, 91, 100, 109, 122, 124-126, 133, 140, 141, 150, 172, 174, 184, 185, 187, 189, 198, 215, 218, 222-224, 239-242, 248, 259, 266, 285, 287, 288, 299, 306, 318, 327, 330, 335, 348, 349, 365, 368, 373, 378, 400, 407; v. și **pârgari, șoltuz, târgoveți**; v. și **Adjud, Baia, Bârlad, Botoșani, Cernăuți, Cotnari, Dorohoi, Galați, Hârlău, Huși, Iași, Lăpușna, Piatra, Roman, Siret, Suceava, Târgul Frumos, Târgul Neamț, Trotuș, Vaslui.**
târgoveți (orășeni), 1, 85, 89, 215, 223.
tătari, pradă Țara Moldovei, 52, 69, 160, 182, 187; merg în Țara Leșească, 263.
tocmeală (învoială) asupra dreptului de stăpânire, 24, 27, 77, 115, 131, 148, 154, 165, 176, 185, 198, 208, 213, 214, 261, 263, 269, 276, 298, 328, 329, 335, 346, 365, 374, 390, 395, 398, 406.
telegari negri, 29.
tipograf (1786 martie 1) traduce actul, 131; v. și **Mihail.**
toiage; trei sute de ~ pedeapsă, 98.
treaba țării, 194, 196.
trebuințele luminatului, 232.

Ț

țarină a satului, 21, 38, 58, 77, 86, 101, 171, 175, 233, 265, 283, 287-289, 300, 301, 314, 334, 351, 398, 400, 402, 404-407, 410; ~ târgului Iași, 16, 242, 255.
țărm; ~ Bahluiului, 187.
țelină, 291, 396.
țigani, 26, 45, 83, 101, 110, 202, 206, 207, 285, 309, 310, 401.
ținuturi, sate, selișți, și târguri din ~, *passim*; v. și **Adjud, Bârlad, Bacău, Botoșani, Cârligătura, Cernăuți, Chigheci Covurlui, Dorohoi, Fălciu, Hârlău, Hotin, Iași, Lăpușna, Neamț, Orhei, Putna, Roman, Soroca, Suceava, Tecuci, Trotuș, Tutova, Vaslui.**
țircovnic, 210, 238; v. și **Ion, Obreje.**

U

ucigași, 33.
ughi <în general>, 186, 223, 241, 297, 390, 408;
~ de aur, 28, 289, 310;
~ bani buni, 182, 198, 369;
~ galbeni, 51, 69, 77, 86, 182, 187, 195, 407;
~ roșii, 182;
~ bani gata, 303;
~ pentru casă, 26, 45;
uitu v. **șoltuz.**
unguri, 33, 136.
ureadnic, 6, 126; v. și **Botici**; ~ de târgul Piatra, 88; ~ de Huși, 101; v. și **Toader Dubău**; ~ de Iași, 126.
uricar, 24, 27, 50, 55, 54, 78, 106, 107, 144, 187, 206, 212, 289, 343, 370, I fals; v. și **Borăleanul, Dumitru, Mierea Marmure, Serghie, Danilache, Dobrenchi, Lucoci, Focea.**
sec. XVIII (1766), 29; v. și **Procopie.**
urșinec 272.
ușer; mare ~, 350; v. și **Apostol**;
fost ~ ,144, 145, 174, 287; v. și **Duca, Grama**;

www.dacoromanica.ro

uşerel, 315; v. şi **Zaharia.**
utrenie, 94.

V

vaci, 93, 108, 191, 246, 259; ~ cu viţăi, 59, 293, 348, 376.
vaduri, 152, 281, 339.
vaduri de mori, 1, 3, 6, 9, 17, 18, 26, 42, 45, 46, 51-54, 57, 92, 94, 104, 119, 134, 156, 161, 162, 167, 168, 171, 176, 186, 236, 250, 280, 293, 312, 318, 331, 338, 346, 356, 368, 369, 375, 391, 398, 402, 404-406, 408, I fals; v. şi **mori.**
vale, v. **văi**
vameşi, 60, 69, 112, 268; v. şi **Mechi.**
mare ~, 53, 72, 102, 134, 185, 263; v. şi **Manolachi, Condre.**
vatra satului, 21, 59, 86, 87, 101, 115, 117, 146, 161, 171, 175, 176, 191, 233, 234, 236, 241, 247, 266, 281, 283, 287, 289, 299, 300, 302, 314, 315, 346, 354, 398, 402, 407.
văi, 50, 147, 152, 292, 319, 341, 370.
vârful dealului, semn de hotar, 207.
vătav, 47, 66, 81, 86, 167, 213, 233, 315, 316, I fals; v. şi **Babici, Dediul, Dumitru, Hilip, Lazor, Mateiaş, Mihăilă, Raţă, Reţea, Vasilie.**
mare ~, 33, 136, 154, 252, 283, 316, 385; v. şi **Lucoci, Gavril Tăutul, Pătraşco;** marii ~ din ţ. Suceava, 197; mare ~ din ţ. Cârligătura, 283; v. şi **Neniul;**
~ de vistiernicei, 86; v. şi **Lupan;**
~ lui Pană vistiernic, 369; v. şi **Luca;**
~ de feciori a dumisale a hatmanului, 287; v. şi **Crăciun;**
~ de hânsari, 90, 303; v. şi **Vasilie**
~ de la hatman, 167; v. şi **Gligorie Hruşciu.**
~ de ţigani, 309.
vătămani, 17, 20, 33, 136, 386.
vecernie, 94.
vecini, 98, 118, 122, 127, 130, 141, 173, 197, 199, 242, 252, 298, 314, 346.
vedre, 80.
viclenie (hiclenie), 16, 18, 49, 56, 67, 105, 134, 177, 178, 181, 275, 305.
vicleşug, 102.
vii, 11, 44, 45, 56, 58, 69, 77, 82, 97, 103, 105, 138, 149, 153, 161, 186, 193, 199, 206, 220, 223, 236, 237, 241, 276, 330, 332, 354, 377, 393, 396.
vin, 80, 232, 386.
vislujenie, 18, 58, 177, 181, 186, 222, 223, 240, 241.
vistierie, 22, 31, 35, 133, 135, 144, 145, 173, 218, 241, 327, 340.
vistiernicei, 8, 119, 137, 151, 171, 248, 315, 327; v. şi **Vasilie, Lupul, Grecul, Ionaşco Grecul, Condrea, Cozma, Ilea, Gheanghea, Ghiorghiţă, Trifan, Lupan.**
vistiernici, 45, 86, 97, 179, 225, 226, 252, 285, 312, 321, 369, 370, 389, 390, I fals; v. şi **Cârstian, Gheorghie Roşca, Iordachi, Dămian, Pană, Costantin, Nicoară Prăjescu, Gine.**
mare ~, 220, 311, 405; martor în Sfatul domnesc, 16, 18, 21, 26, 29, 46, 49, 51-54, 57, 58, 91, 172, 176-178, 181-183, 185, 186, 240, 266, 335; v. şi **Mihalache, Dumitrache, Hrizea, Vasilie.**
f. ~, 29, 39, 51, 71, 92, 94, 135, 225, 226, 240, 269, 290, 297, 298, 322; v. şi **Simion Stroici, Boul, Nicoară Prăjescu, Dămian, Solomon, Gheorghe Roşca.**
al doilea ~, 369; v. şi **Gheorghe Başotă.**
al treilea ~, 310, 404, 405, 406, 408; v. şi **Pană**
vătav de ~, 86; v. şi **Lupan.**
vite, 93, 127, 153; v. **boi, vaci, viţei.**
viţei, 191.
vlădicii ţării, 45; v. şi **mitropolit, episcopi.**
vlahi, 33, 136.
voievozi şi domni ai Ţării Moldovei, *passim*; v. şi **acte**
voit. v. **şoltuz.**
voloace, 158.
vornici, 24, 28, 32, 45, 78, 79, 84, 108, 182, 243, 258, 272, 289, 323, 330, 350, 363, 375; v. şi **Vasile Neagoe, Ureche, Ion Potlog, Ionaşco Cehan, Sămion Plătică, Ursu Udrea, Mihailescu,**

www.dacoromanica.ro

Cujbă, Dracea, Drăgoiu Ureche, Nădăbaicul, Gheorghie;
sec. XIX (1812), 93; v. şi **Lupul Balş, Manolachi Dimachi;**
foşti ~, 60, 75, 78, 79, 166, 167, 176, 194-196, 212, 214, 272, 278, 302, 314, 319, 370; v. şi **Ionaşco Cujbă, Murgoci, Dumitru Mătieşescul, Huru, Ion, Ionaşco Cehan, Eremei, Nădăbaico, Rotompan, Gheorghie, Tăbârţă;**
mari ~ de mai târziu, 97; v. şi **Dimitraşco Şoldan, Gavril Costachi, Ghenghe;**
mare ~ de Ţara de Jos, 5, 24, 48, 82, 89, 115, 166, 204, 226, 272, 311, 405; martor în Sfatul domnesc, 16, 21, 26, 29, 45, 46, 49, 51- 54, 57, 58, 62, 78, 91, 105, 172, 176-178, 181-183, 186, 187, 222, 237, 240, 266, 335; 18, - lipsă din Sfat; v. şi **Nicoară, Dumitraşco Ştefan, Ionaşco, Aslan;**
mare ~ de Ţara de Sus, 115, 166, 170, 183, 204, 226, 236, 237, 311, 405; martor în Sfatul domnesc, 16, 18, 26, 45, 58, 105, 172, 176-178, 181-183, 186, 187, 222, 240, 266, 335; 21, 29, 46, 49, 51-54, 57, 91, 202 - lipsă; v. şi **Dumitraşco Ştefan, Ion, Nicoară;**
foşti ~, 21, 87, 93, 157, 168, 173, 186, 223, 241, 277, 280, 282, 297; v. şi **Coste Bucioc, Pătraşco, Bucium, Cristea, Cârstea, Vasilie Orăş, Goia, Bilăi;**
foşti mari ~ de Ţara de Jos, 24, 32, 54, 63, 79; v. şi **Nicoară;**
~ de poartă (gloată), 18, 24, 45, 78, 101, 160, 167, 182, 204, 211, 212, 338, 368, 369, 391; v. şi **Ionaşco Bolea, Dumitru Mătieşescul, Ionaşco Cehan, Farchie, Ghiorghie, Farmache, Ionaşco Cujbă, Scoriţă, Dumitraşco, Radul, Cârlig, Toader;**
vorniceasa cea mare 108; v. şi **Todosiia;**
vornicel, 215, 386; v. şi **Părţea.**
vraci, 306.
vulturul bicefal, însemn heraldic în sigiliul lui Iordache Cantacuzino, 285.

Z

zlătarul, 230.
zloţi, 35, 113, 144, 191, 145, 191, 299, 360, 362, 398; ~ de argint, 36, 185, 287; ~ tătăreşti, 34, 185; ~ ungureşti, 289.
zvârlitură de arc, 288.

www.dacoromanica.ro

LISTA DE CONCORDANȚĂ A DOCUMENTELOR DIN VOLUM CU CELE PUBLICATE ANTERIOR SUB ALTE DATE

Nr. crt.	Datarea anterioară	EDIȚII	Datarea și nr. din acest volum
1.	1623 (7131) mai 9, Iași	*D.I.R.*, A, XVII, vol. V, p. 217, nr.289	1623 (7131) iunie 1 (nr.80)
2.	1623 (7131) <august>	Regleanu, *Catalogul doc. mold.*, II, p. 49, nr. 161	1623 (7131) <după august 4 – noiembrie 19> (nr.106)
3.	1623 (7131) <august>	*Ibidem*, nr. 162	1623 (7131) <după august 4 – noiembrie 19> (nr.107)
4.	<1623-1627> septembrie 15, Suceava	*Ibidem*, nr.163	<1623-1626> septembrie 15, Suceava (nr.114)
5.	<1623-1630>	*Ibidem*, p.53, nr.183	<1623 (7132) noiembrie 24 – 1630 (7139) octombrie 28>
6.	<1625-1638>	Maria Soveja ș.a., *Catalogul doc. mold.*, supl. I, p.154, nr.416	<Cca. 1625 (7133)>, (nr. 253)
7.	<După 7133 decembrie 31>	Ghibănescu, *Surete*, XVI, p.45, nr.LXVI	<1625 (7133)> ianuarie 9 (nr.258)
8.	<1625>	Chipurici și Rățoi, *Colecția Dr. C. I. Istrati*, p.63, nr.82	<1625 (7133)> ianuarie 9 (nr.258)
9.	1626 (7134)	Mihai Regleanu ș.a., *Catalogul doc. mold.*, II, p. 81, nr. 323	<1625 septembrie 1-1626 august 31> (7134) (nr.372)
10.	<Cca. 1625>	Chipurici și Rățoi, *Colecția Dr. C. I. Istrati*, p. 64, nr. 85	<Cca. 1625 (7134) decembrie 16>, (nr. 401)
11.	<Cca. 1625>	*Ibidem*, nr. 86	<Cca. 1625 (7134) decembrie 16> (nr. 402)
12.	<Cca. 1625>	*Ibidem*, nr. 87	<Cca. 1625 (7134) decembrie 16> nr. 403

www.dacoromanica.ro

LISTĂ DE CUVINTE ŞI EXPRESII SLAVE DIN DOCUMENTELE DE LIMBĂ ROMÂNĂ

az	=	Eu	Oteţi	=	Părinţi
biti	=	bătuţi	peveţ	=	cântăreţ
biv (bâv)	=	fost	pis	=	scris (ă)
biv vel	=	fost mare	pis(al)	=	a scris
brat	=	frate	pol	=	jumătate
ciast	=	parte	posleduit	=	verificat, colaţionat
dini	=	zili	proclet	=	blestemat
dobri	=	buni	să	=	cu
dvornic	=	vornic	sân	=	fiul
dvornic glotnii	=	vornic de gloată	sân ego	=	fiul lui
eto az ...	=	adică eu ...	s(â)n(o)ve	=	fiii
g(ospo)d(in)	=	domnul	selo	=	sat
G(ospod)	=	Domnul <Dumnezeu>	srebrom	=	de argint
gospod	=	domnesc, -ească	star	=	cel bătrân
i	=	şi	Sveti (Sven)ti	=	Sfântul
ije	=	care	tij	=	de asemenea
in	=	alt(ul)	trăclet	=	de trei ori blestemat
i proci	=	şi celelalte	trăg	=	târg
iscal	=	a (am) iscălit	u	=	la
let (leat)	=	anul	ugorschii	=	unguresc
list	=	carte, act	vă	=	în
na	=	pe	văsim	=	ale tuturor
neruşeit	=	nestricat	vel	=	mare
nicolije	=	niciodată	velet	=	anul
Novii	=	Cel Nou	velichii logofet	=	mare logofăt
O H(riste)	=	întru Hristos	vnuc	=	nepot
ot	=	de, de la, din	v(o)lost	=	ţinutul
ot tam	=	de acolo	vtori	=	al doilea
ot volost	=	de (din) ţinutul	zăt, zeat	=	ginere

www.dacoromanica.ro

† Иѡ ... воєвода, Б(о)жіѣю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои.	=	† Io ... voievod, din mila lui Dumnezeu domn al Ţării Moldovei
Сто (єтѵ) аз / се ѳво мы (ми) ... архиепископ и митрополит Сѳчавскїи, и ... вел (великїи) логофет, и ... вел (великїи) дворник Долнѣи/Вишни (Горнѣи) Земли, и ... хетман и пъркълаб Сѳчавскїи, и ... вел (великїи) постелник, спътар (пъхарник / чашник, вистарник, столник, комис, медельничар, клѳчер, житничар, сѳл ер, питар, шетрар, ѳшер) и ... дворник глотиїи и иніи волѣри ѡт Двор г(о)сп(о)д(и)нъ ег(о) м(и)л(о)стъ.	=	Adică eu / adică noi ... arhiepiscop şi mitropolit de Suceava, şi ... mare logofăt, şi ... mare vornic al Ţării de Jos / de Sus, şi ... hatman şi pârcălab de Suceava, şi mare postelnic, spătar (paharnic/ceaşnic, vistiernic, stolnic, comis, medelnicer, clucer, jitnicer, sulger, pitar, şetrar, uşer), şi vornic de gloată şi alţi boieri de la Curtea milostivirii sale, domnul.
† Смереніе ... еп(и)ск(о)п ..., и ... егѵмен ѡт с(вѧ)та(а) м(о)настир..., и проегѵмен..., ерѡмонах..., и ... дїакѡн.	=	† Smeritul... episcop de..., şi... egumenul sfintei mănăstiri..., şi proegumen... şi ieromonahul... şi... diaconul...
Ѿж(е) прїиде прѣд нами и прѣд нашими мѡлдавскими волѣри, великими и малими	=	Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.
Ѿж(е) тоти истиніи наши м(о)лебници, ... егѵмен ... и вес сѣвор с(вѧ)тое монастири ...	=	Iată aceşti adevăraţi rugători ai noştri ... egumen ... şi tot soborul sfintei mănăstiri ...
Пишем г(о)сп(о)дств(о) ми волѣрѵ нашѵ вѣрномѵ / слѵгѣ (слѵгам, слѵгѣм) г(о)сп(о)дств(а) ми нашим ... ѡт ...	=	Scrie domnia mea boierului nostru credincios / slugii (-ilor) domniei mele / noastre ... din ...
... и иніи волѣри вили при сиа нашен токмежѵ	=	... şi alţi boieri au fost la această tocmeală a noastră.
перед ... и перед (прѣд)	=	înaintea ..., şi înaintea ...
с(ы)нъ ... ѡт ...	=	fiul lui ... din ...
... ѡ/ѡт Х(рист)е/Г(оспод)и, амин.	=	întru/de la Hristos/Domnul, amin
... непорѵшено емѵ николиж(е), на вѣки	=	neclintit lui niciodată, în veci.
...т҃и҃ Ѿ (тъ)це	=	318 Părinţi.
..., да с(ѧ) знает.	=	ca să se ştie.
Так да знаите. Инак не ѵчините.	=	Aşa să ştiţi. Altfel să nu faceţi.
Сиа/тое тон пишем г(о)сп(о)дств(о) ми. Инак не бъдет (бѳдет)/ѳчините, прыд сиа реченеа (листъ) г(о)сп(о)дств(а) ми.	=	Aceasta scriem domnia mea. Altfel să nu fie/să nu faceţi, înaintea acestei spuse (cărţi) a domniei mele.
И ин да с(ѧ)/се не ѳмишает, прѣд сим листом г(о)сп(о)дств(а) ми.	=	Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele
И никто да не смѣет дръжати или ѡтїрати прѣд сим листом г(о)сп(о)дств(а) ми.	=	Şi nimeni să nu îndrăznească a ţine sau a opri înaintea acestei cărţi a domniei mele.
И аз, ... диак, писал тот запис, да с(ѧ) знает.	=	Şi eu ... diac, am scris acest zapis, să se ştie.
† Ѵ ..., въ д(ь)ни ... воєвод(а)	=	† La ..., în zilele lui ..., voievod.

www.dacoromanica.ro

Пис(а)/писал ... дїак/8рикар, v ..., в(ъ) лѣт(о) ..., м(ѣ)с(ѧ)ца..., дьни.	=	A scris... diac/uricar, la..., în anul..., luna..., zile.
† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл/казал/реч(е)	=	† Însuşi domnul a poruncit/a zis/ a spus.
... вел логоф(е)т 8чи и с(ѧ) искал	=	... mare logofăt a învăţat şi s-a iscălit.
† Велиц(и) волѣр(и) 8чи.	=	† Marii boieri au învăţat.
† Аз, ..., сам искал/искаах.	=	† Eu, ..., însumi am iscălit.
† Болѣринv г(о)сп(о)дств(а) мн.	=	† Boierului domniei mele...
Запис на/wт ...	=	Zapis pe / de ...
... wт волост ...	=	... din ţinutul ...

www.dacoromanica.ro

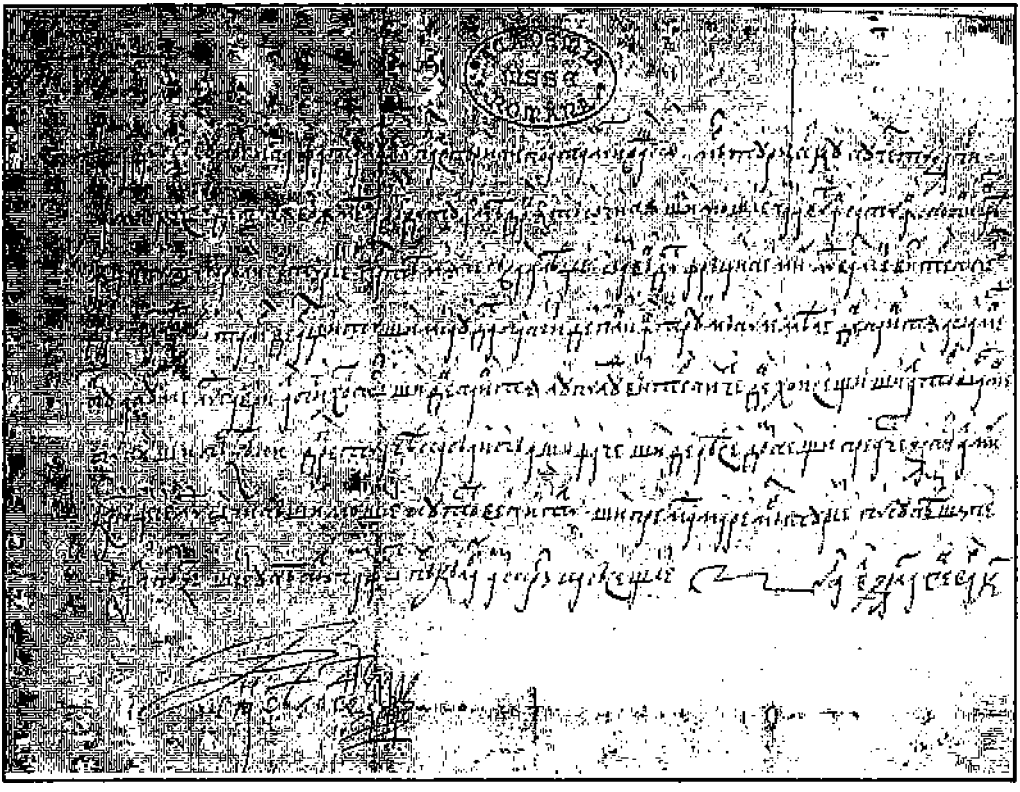

Doc. nr. 8

www.dacoromanica.ro

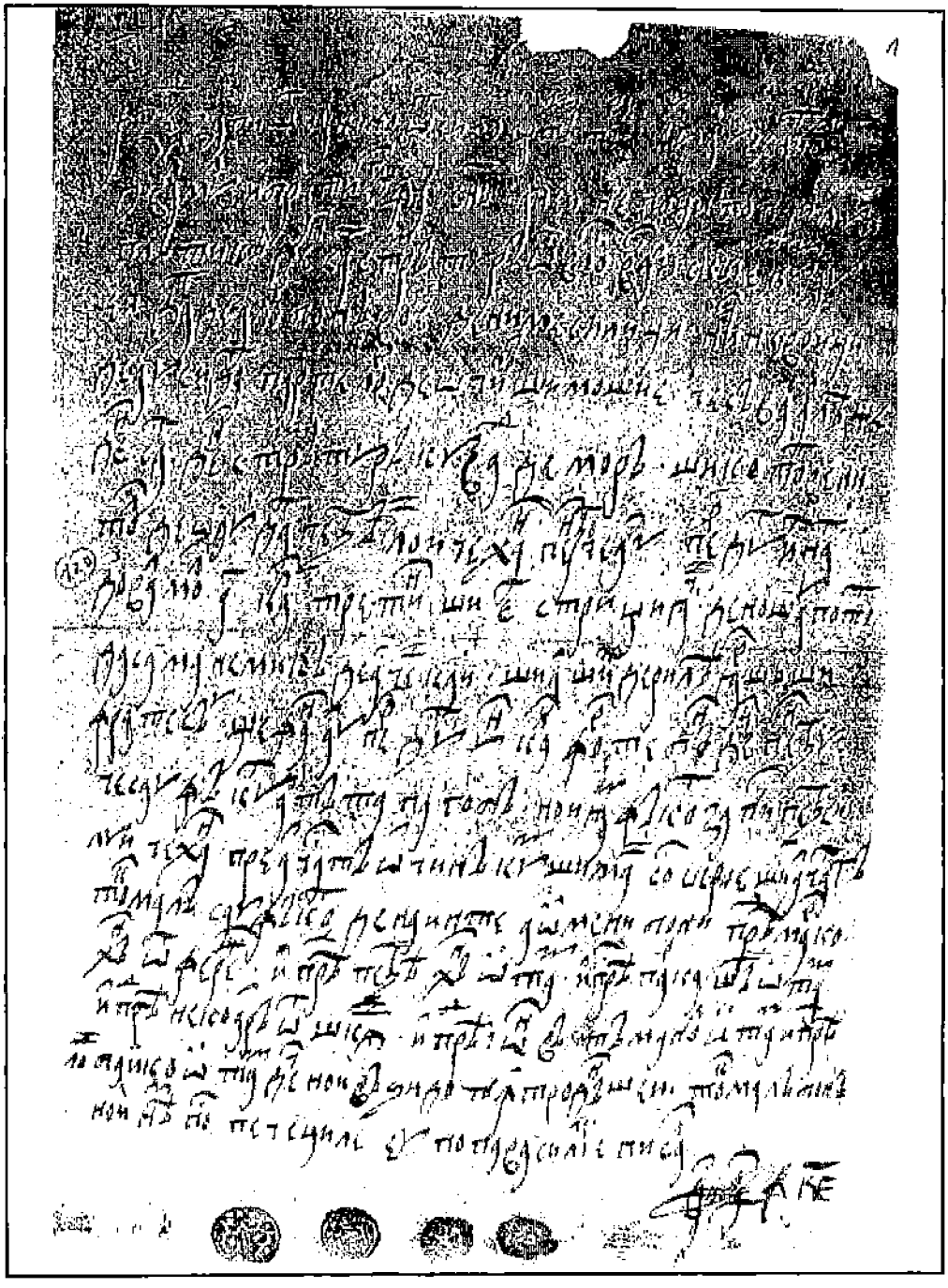

Doc. nr. 17

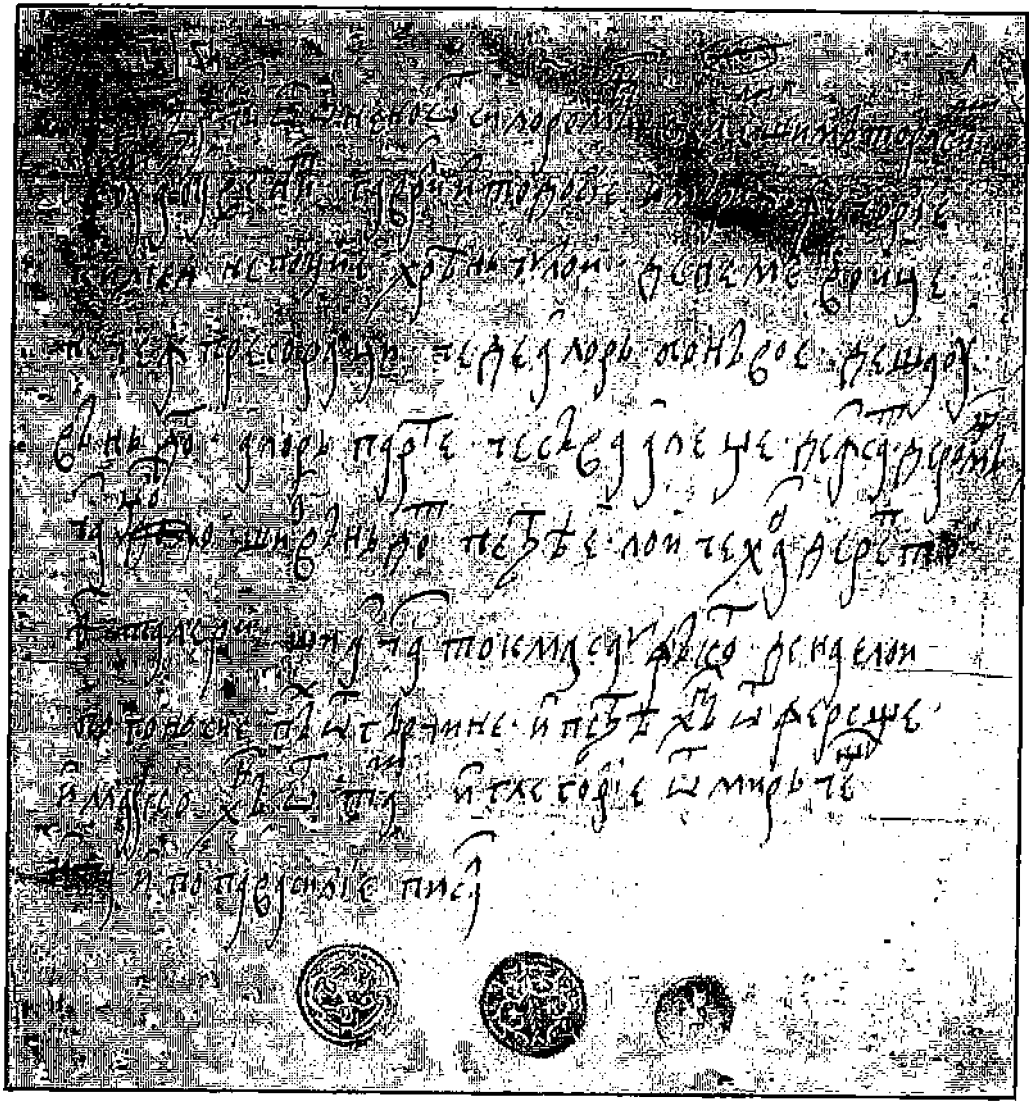

Doc. nr. 19

www.dacoromanica.ro

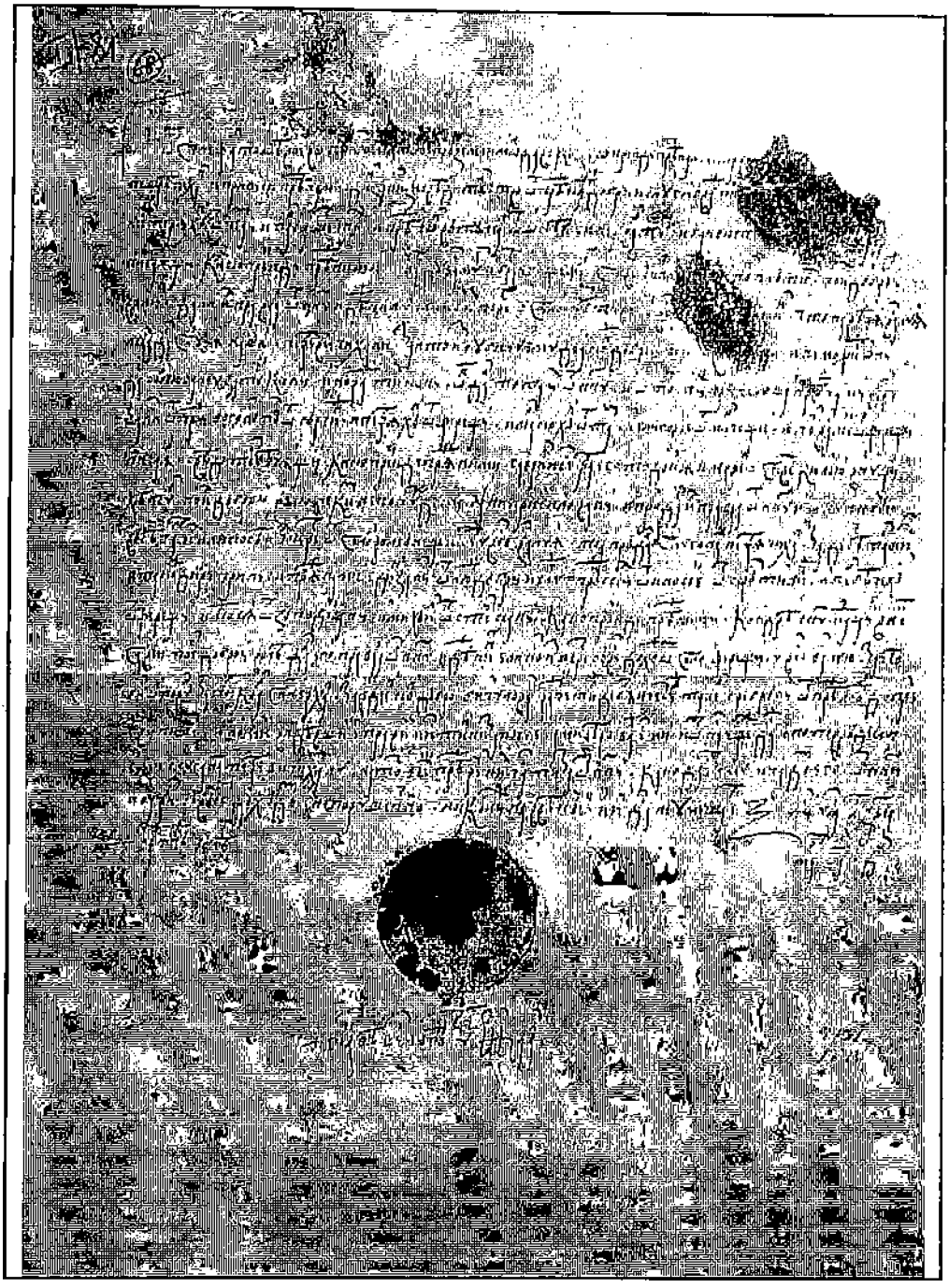

Doc. nr. 20

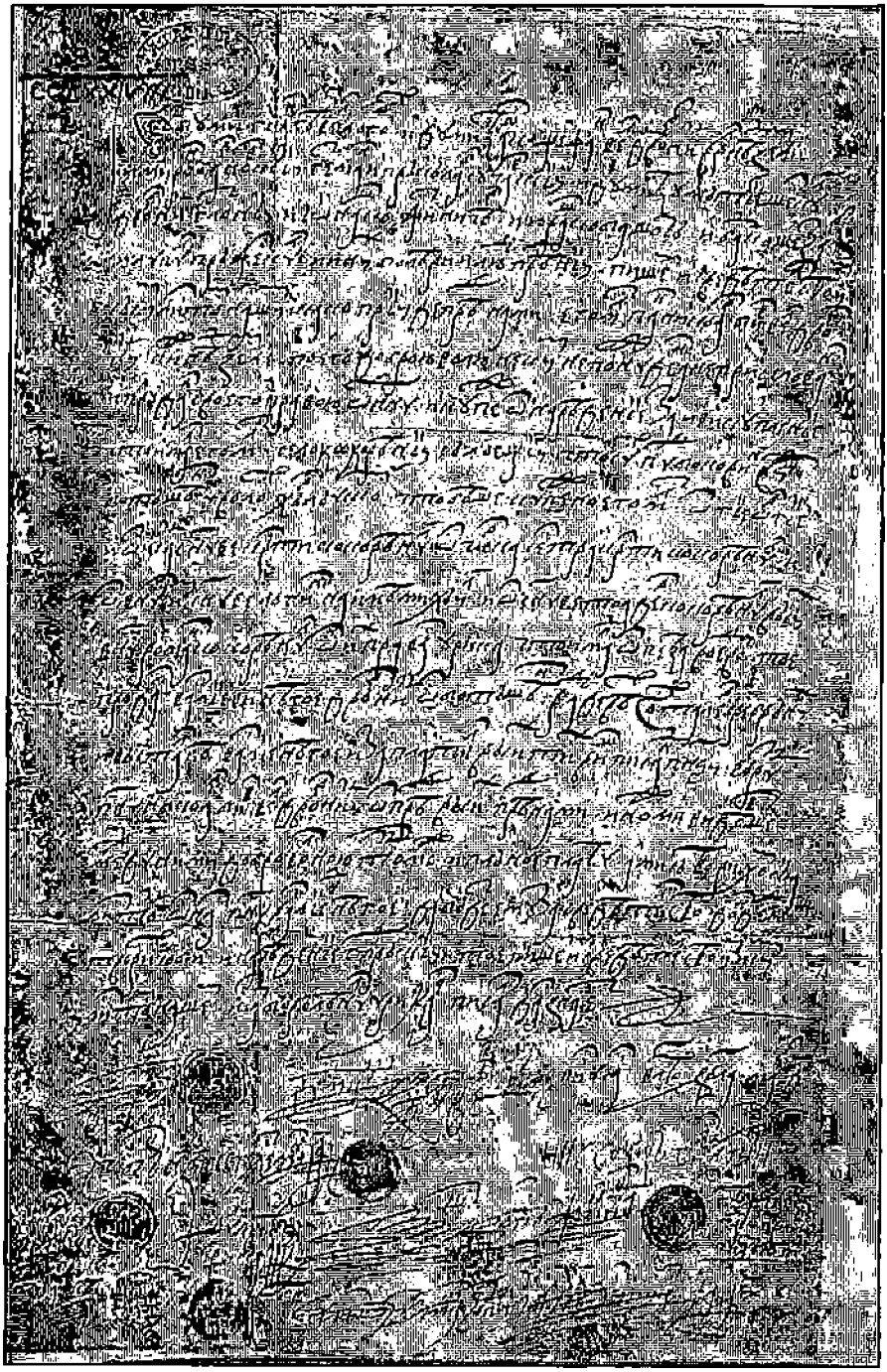

Doc. nr. 24

www.dacoromanica.ro

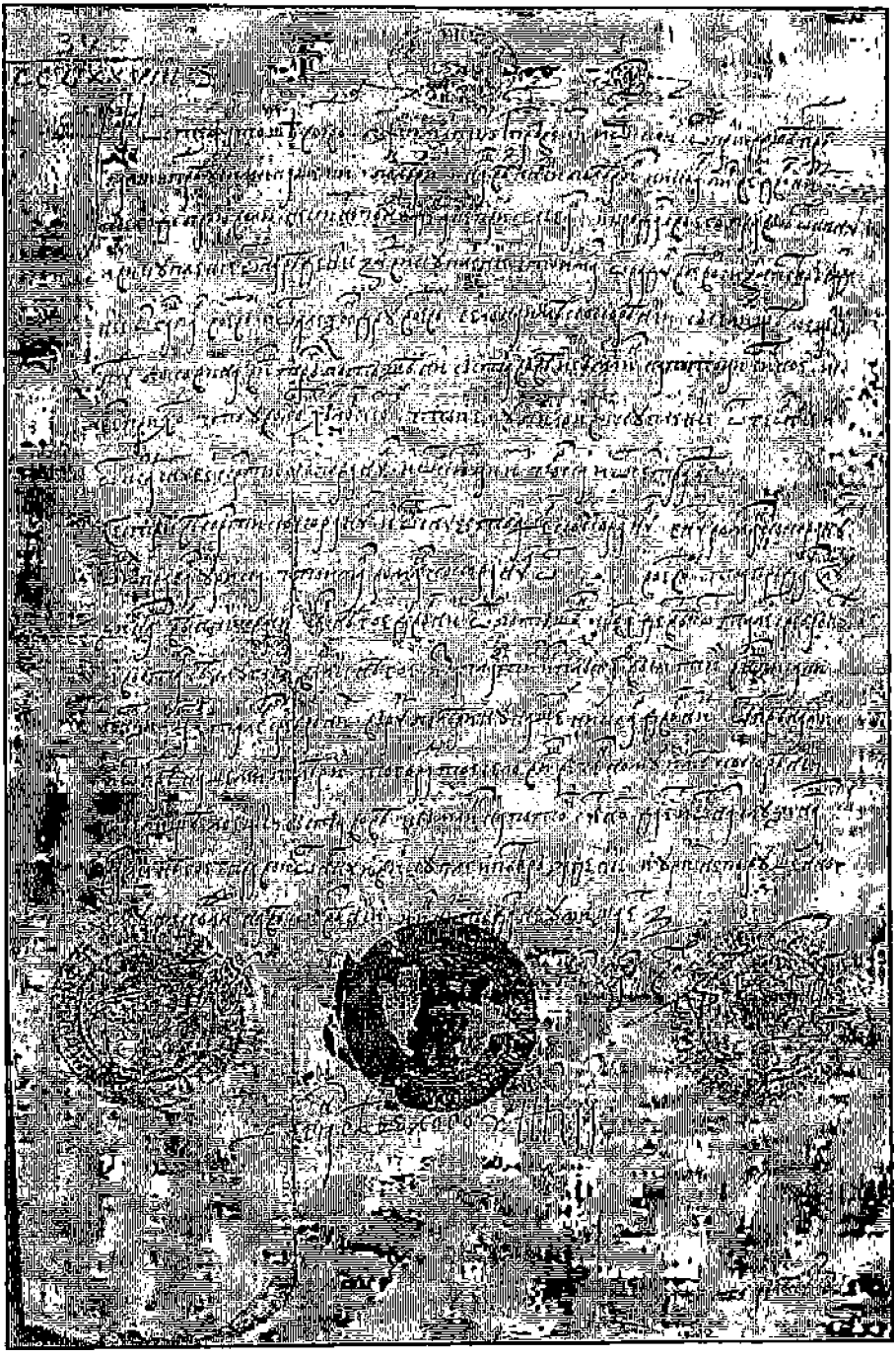

Doc. nr. 32

www.dacoromanica.ro

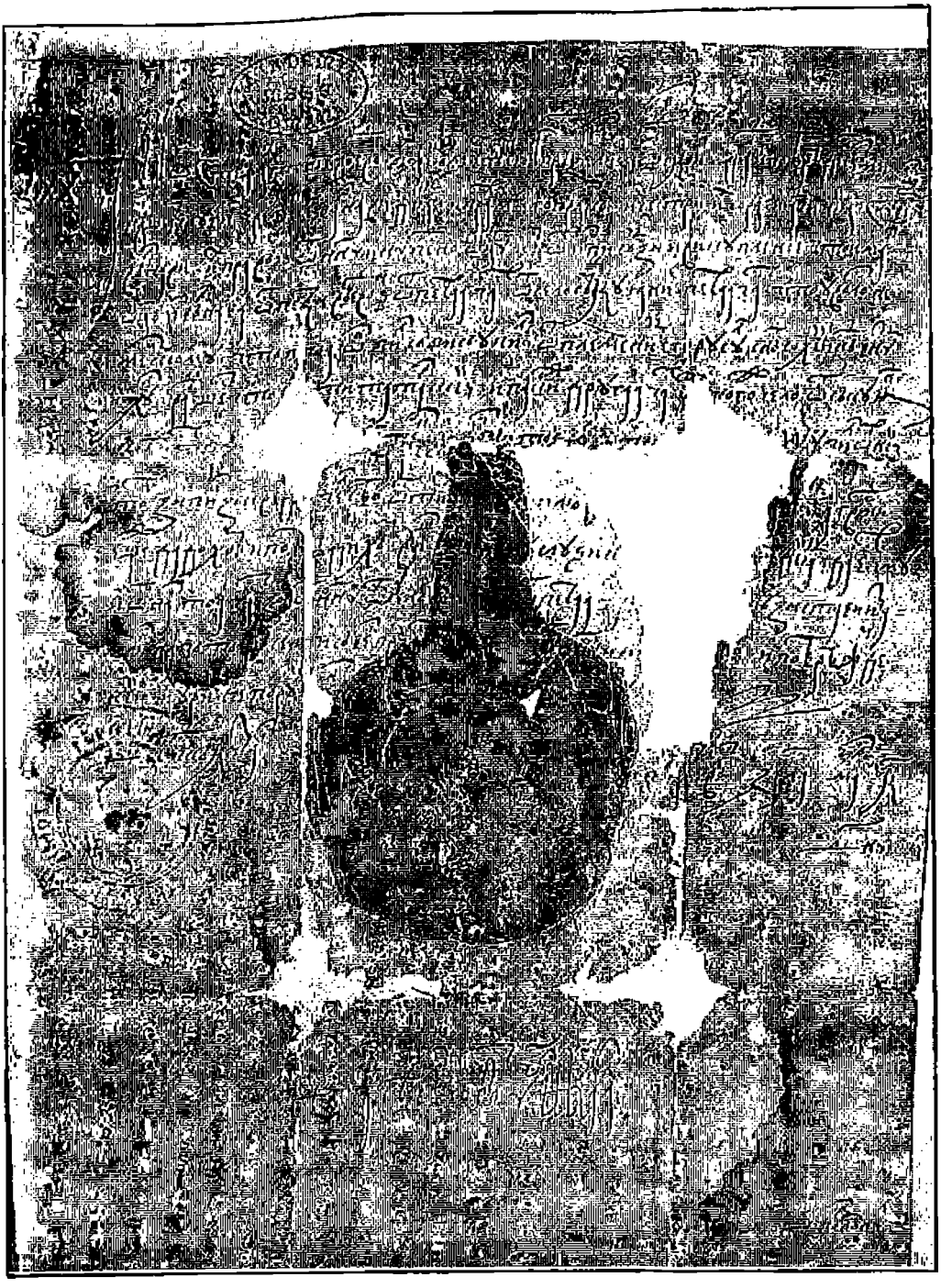

Doc. nr. 34

www.dacoromanica.ro

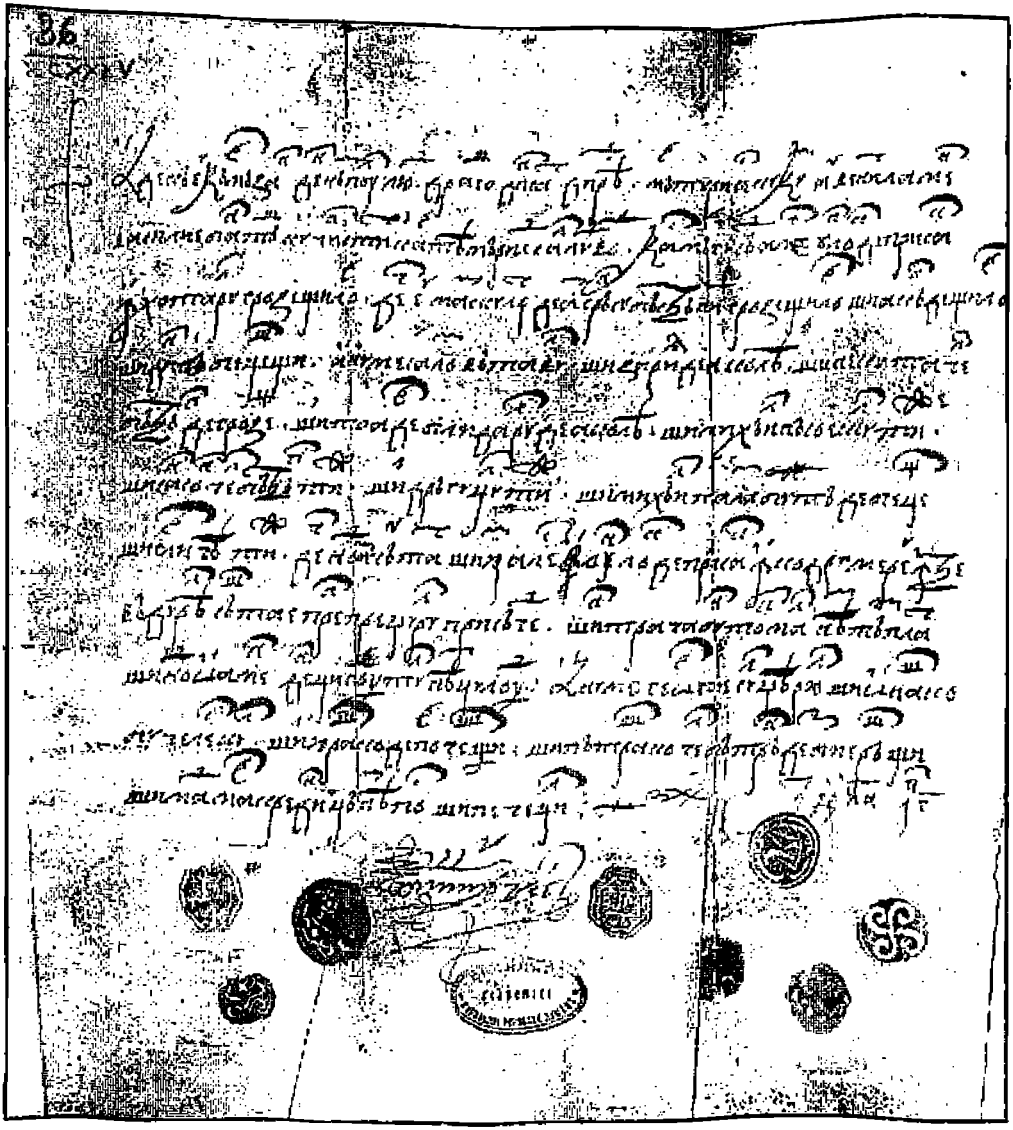

Doc. nr. 47

www.dacoromanica.ro

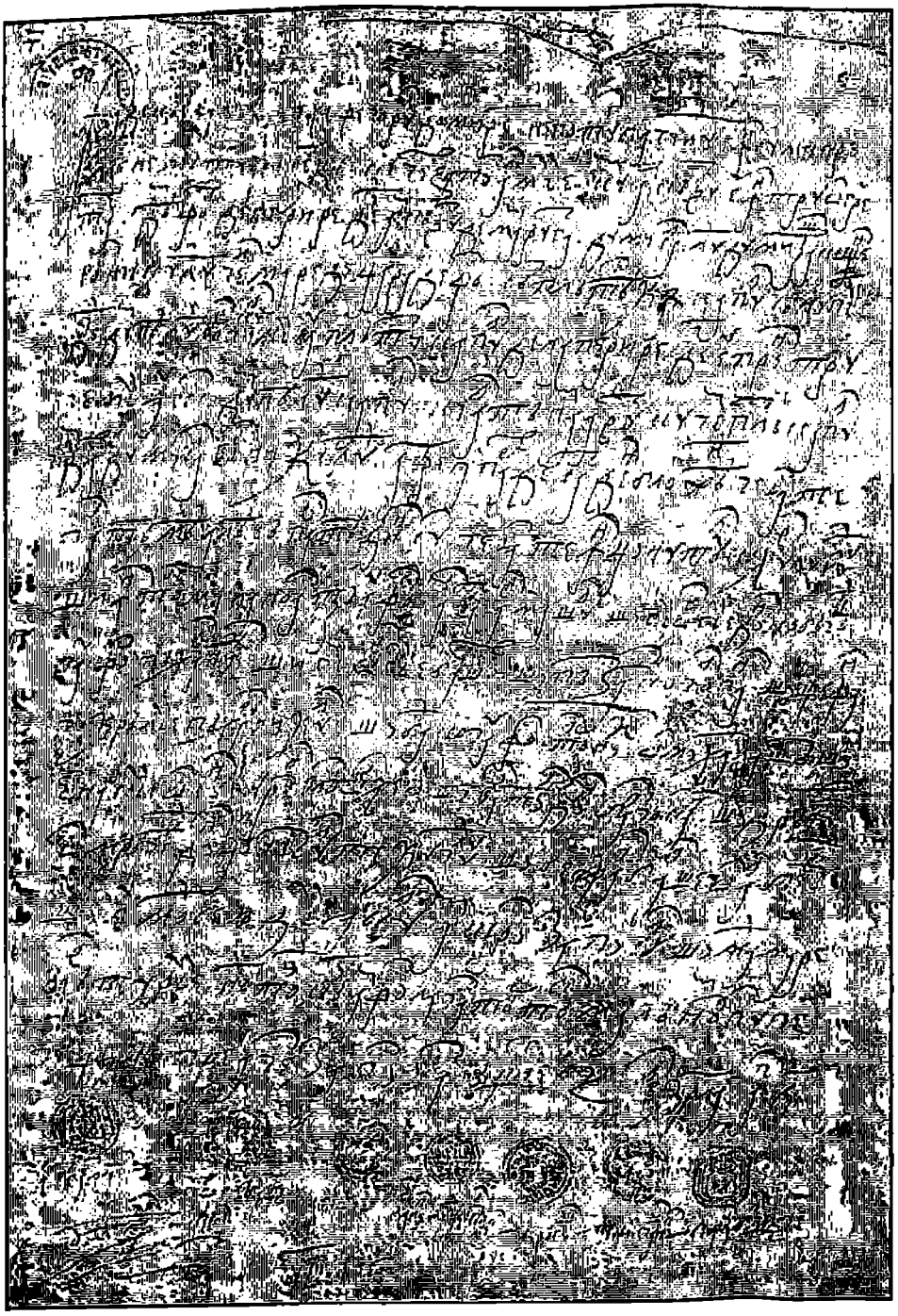

Doc. nr. 48

www.dacoromanica.ro

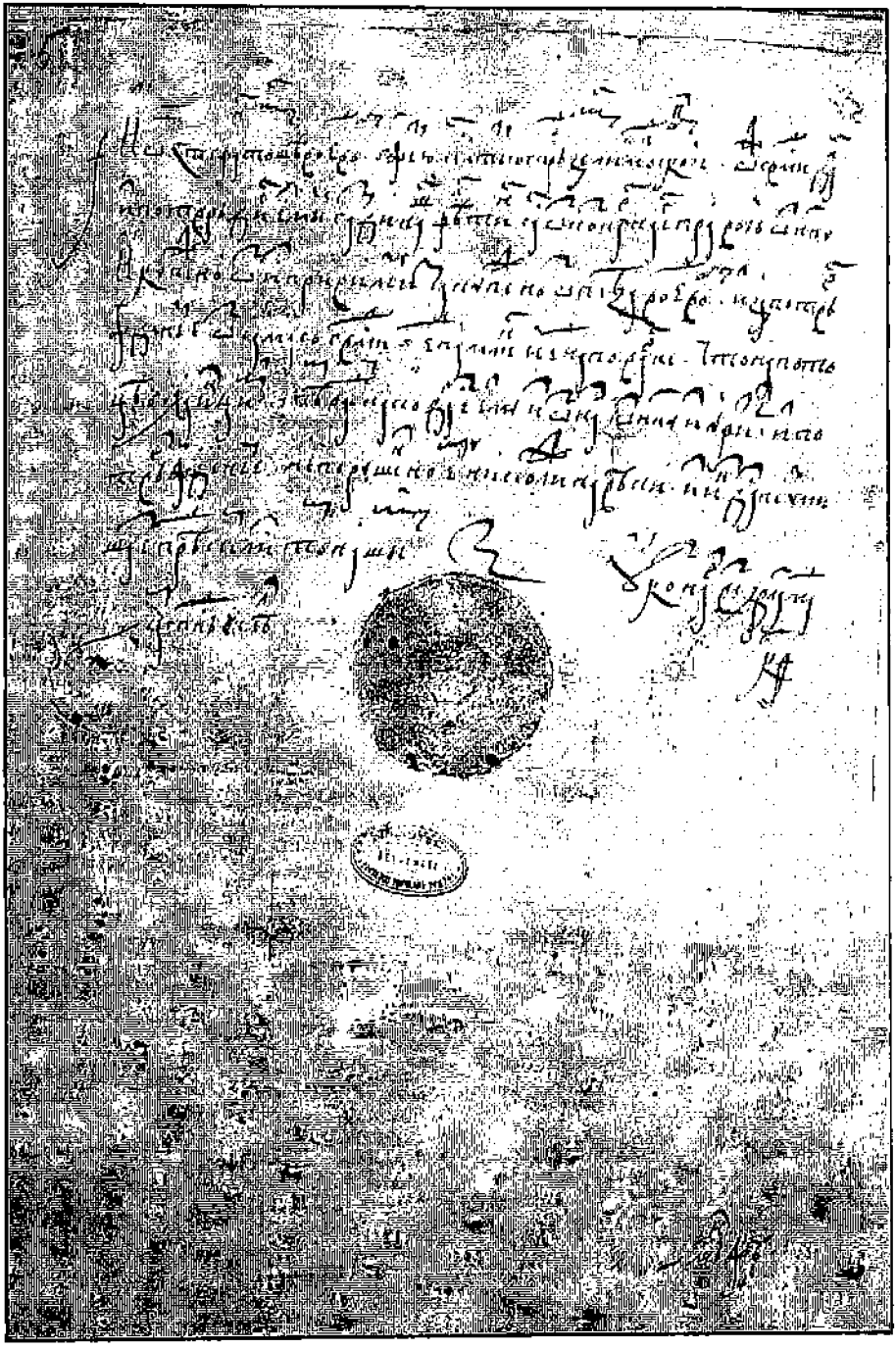

Doc. nr. 76

www.dacoromanica.ro

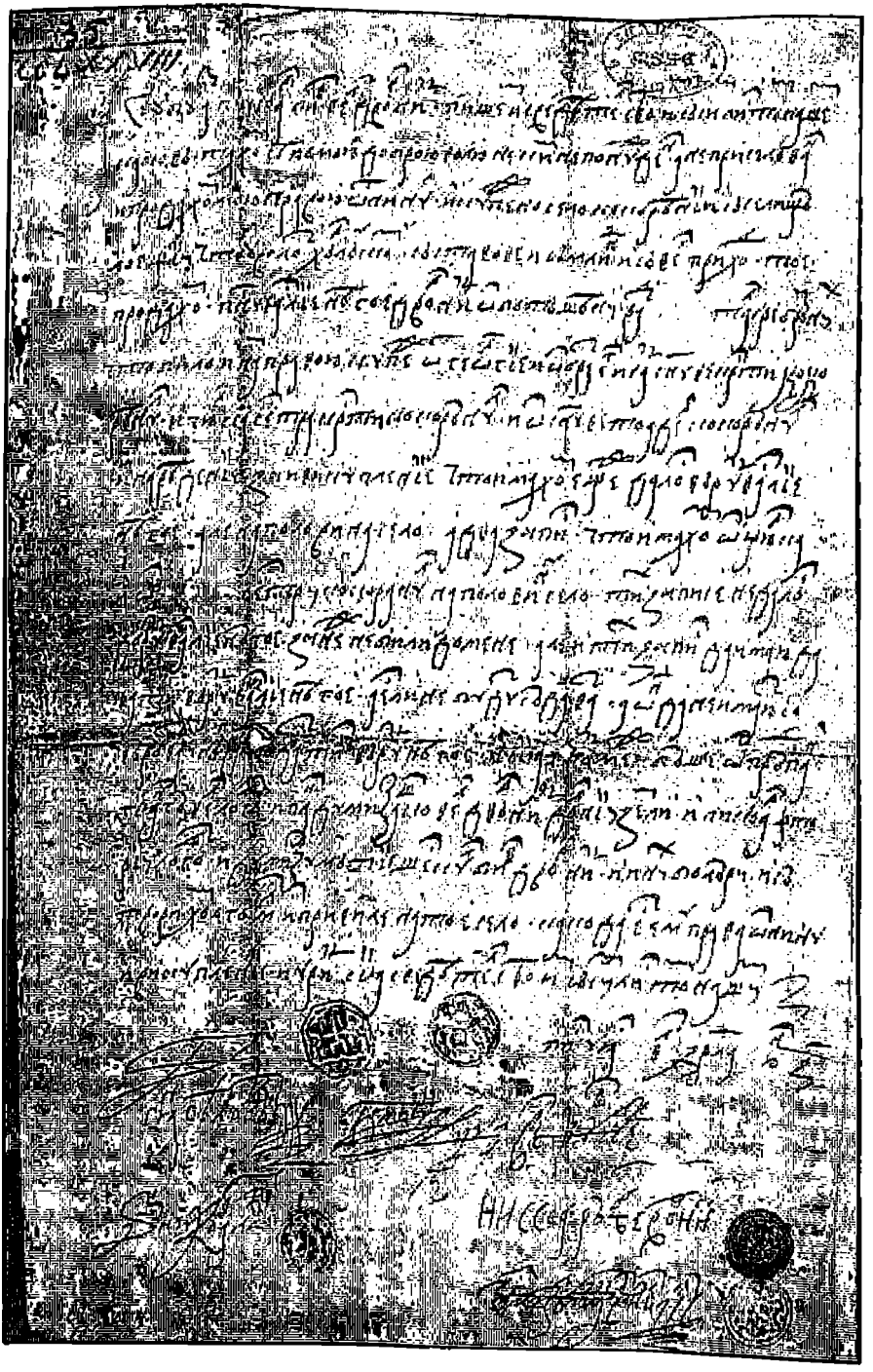

Doc. nr. 79

www.dacoromanica.ro

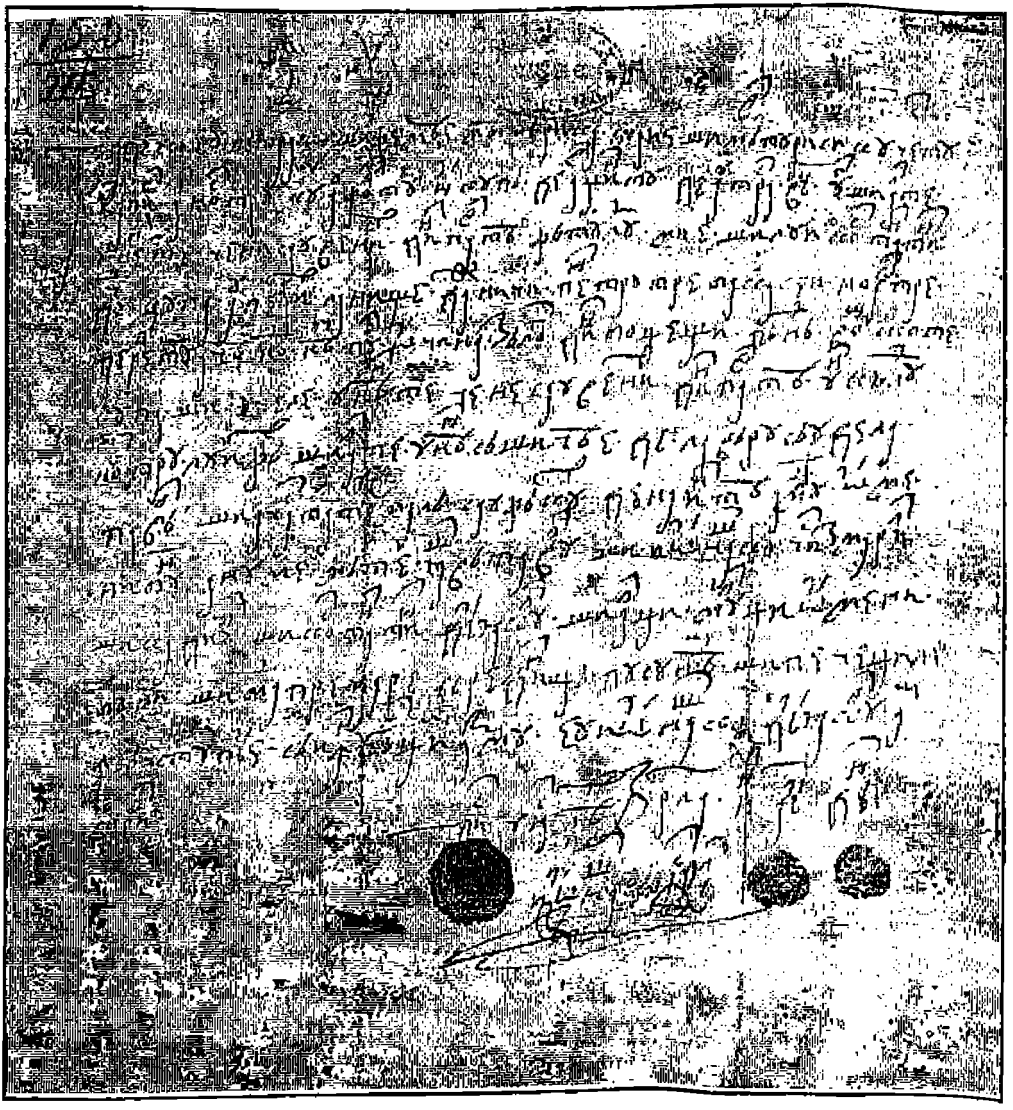

Doc. nr. 81

www.dacoromanica.ro

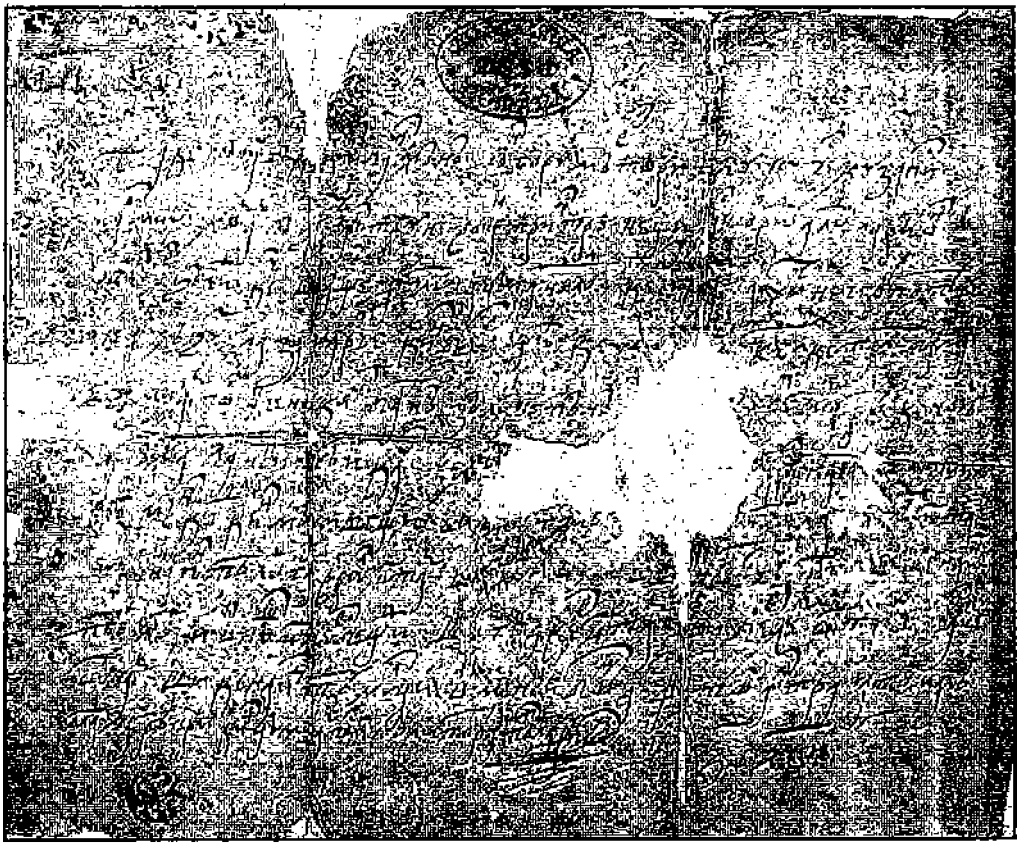

Doc. nr. 83

www.dacoromanica.ro

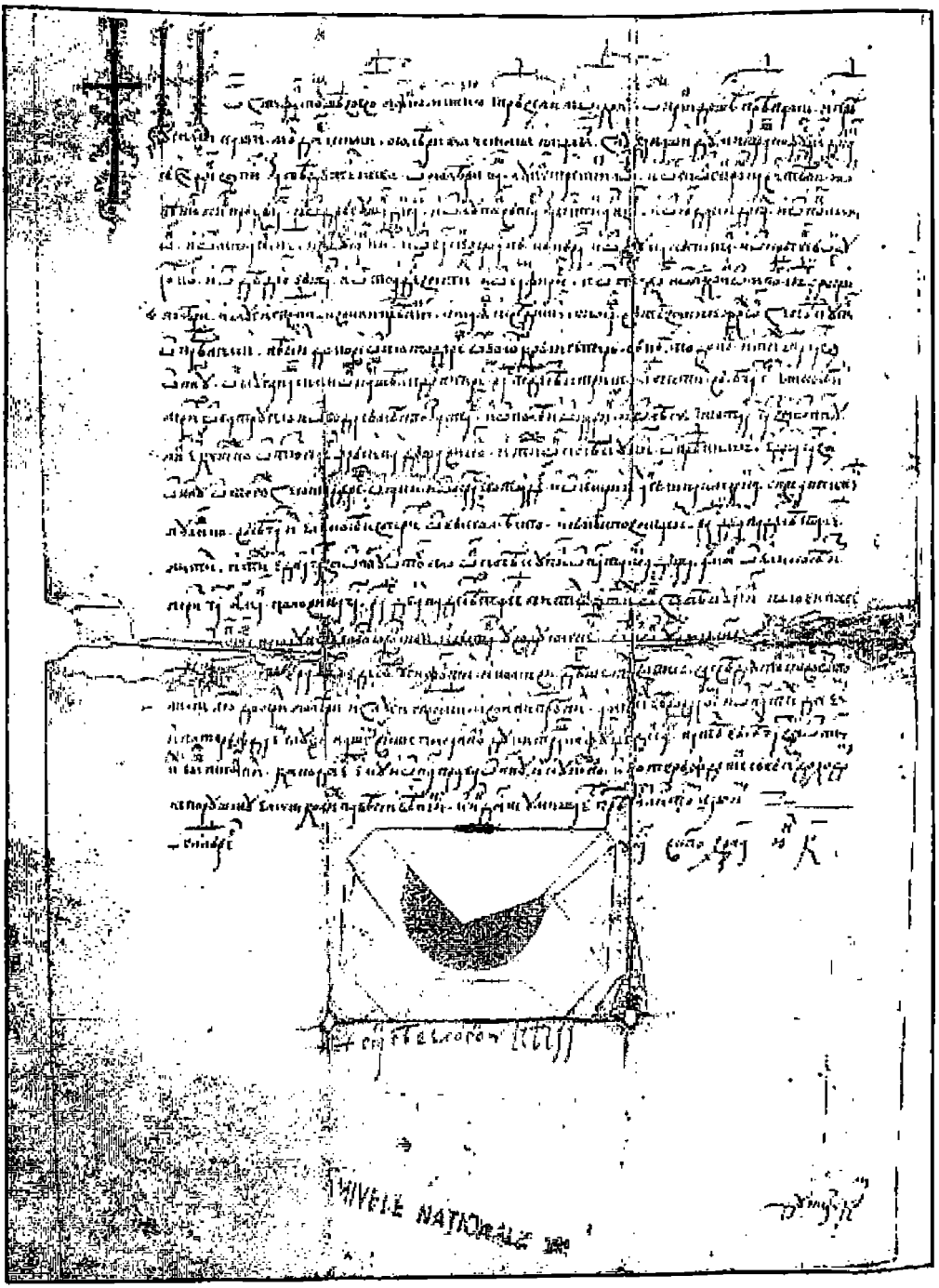

Doc. nr. 86

www.dacoromanica.ro

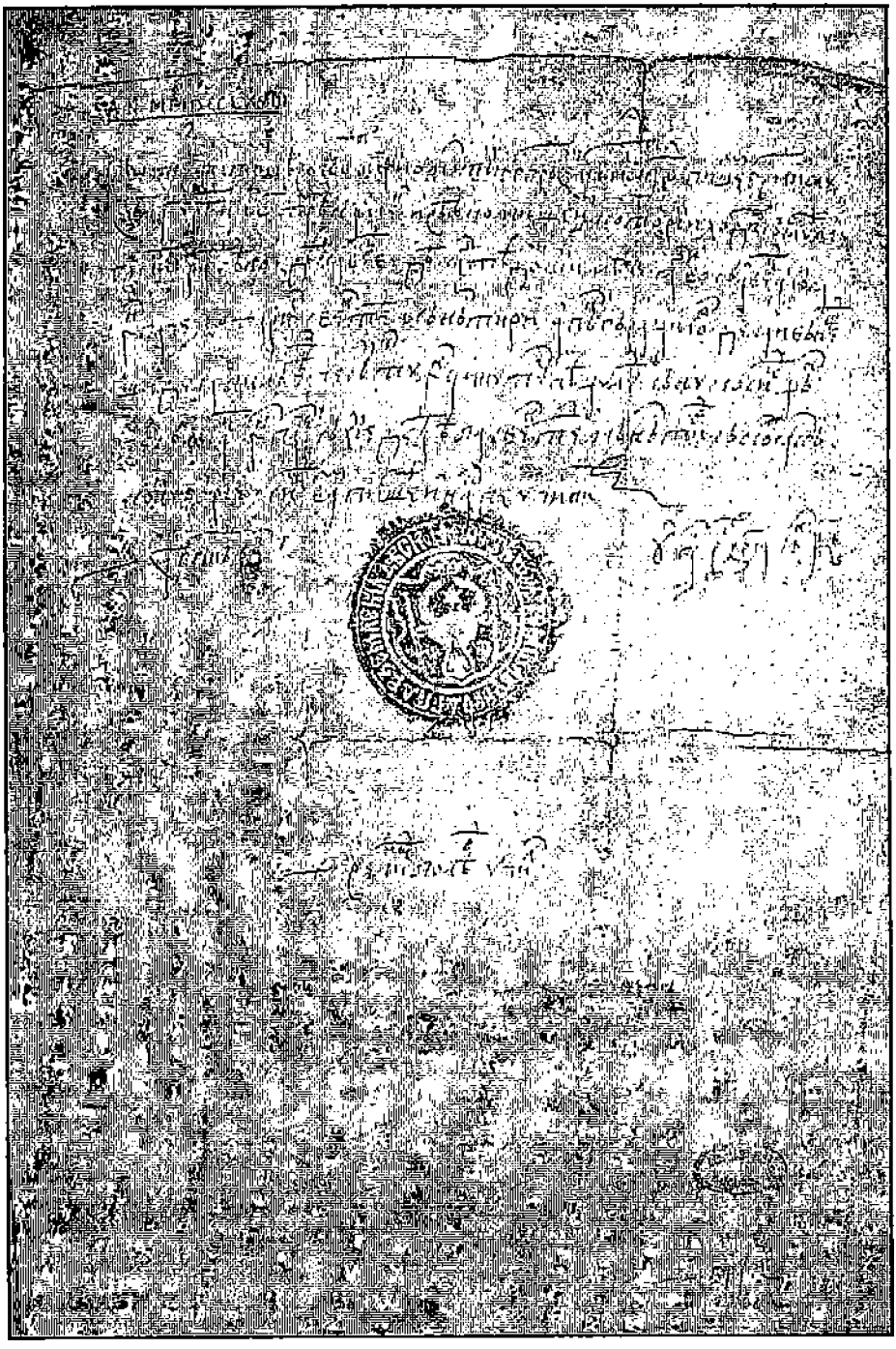

Doc. nr. 88

www.dacoromanica.ro

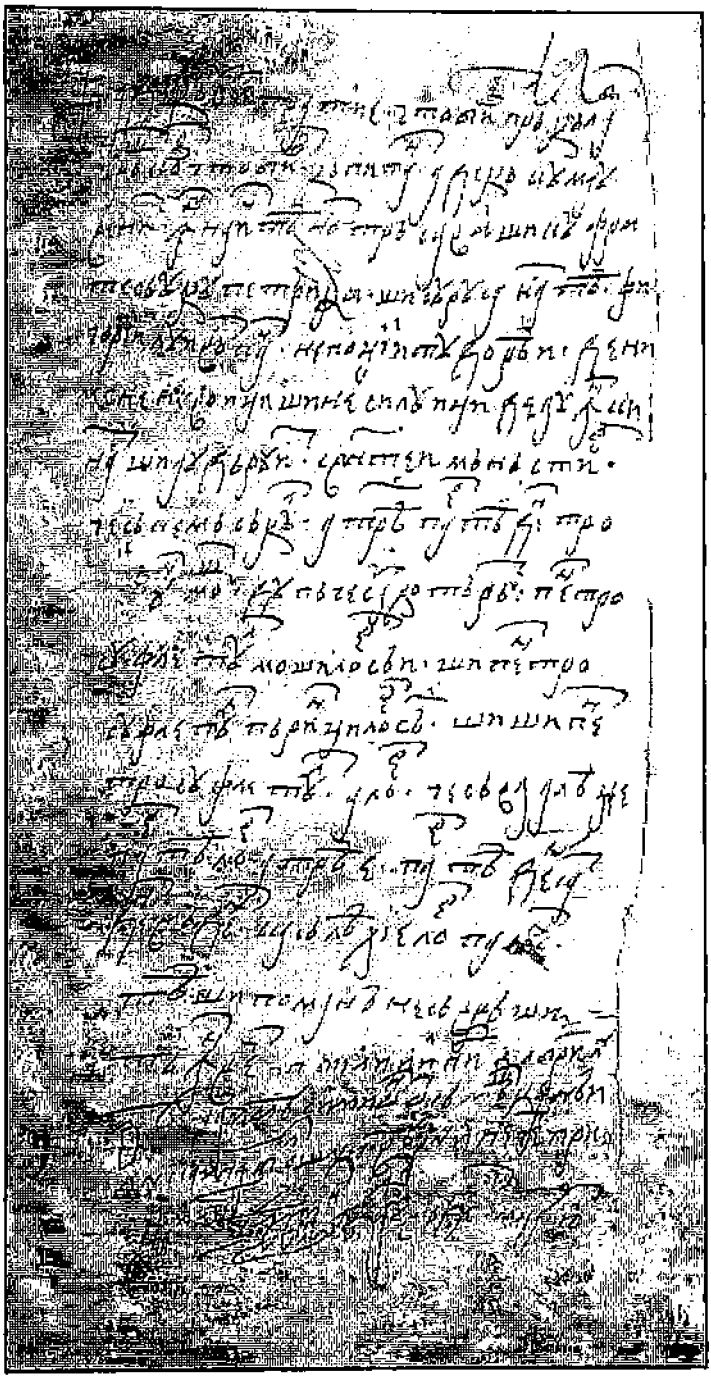

Doc. nr. 95

www.dacoromanica.ro

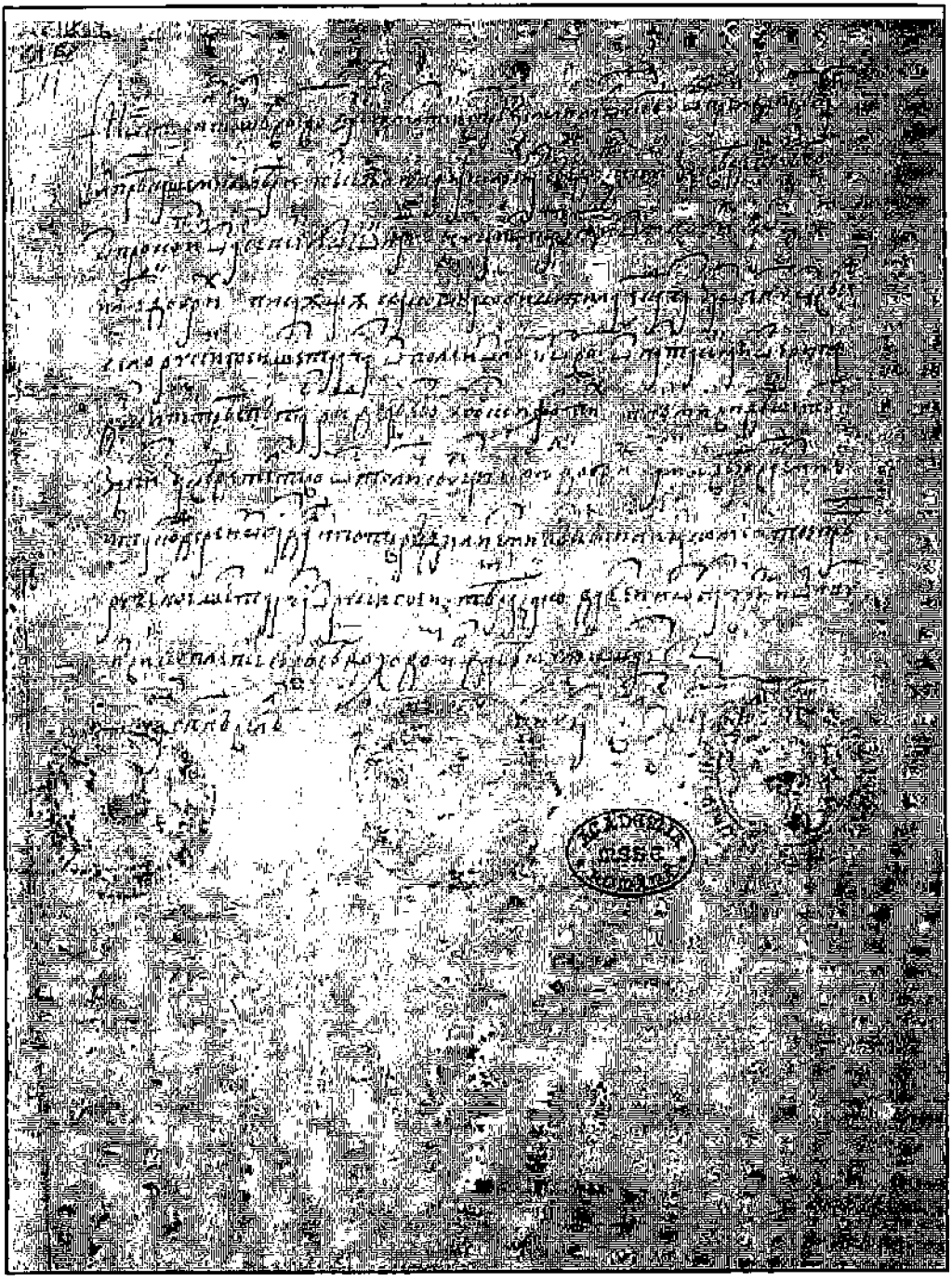

Doc. nr. 100

www.dacoromanica.ro

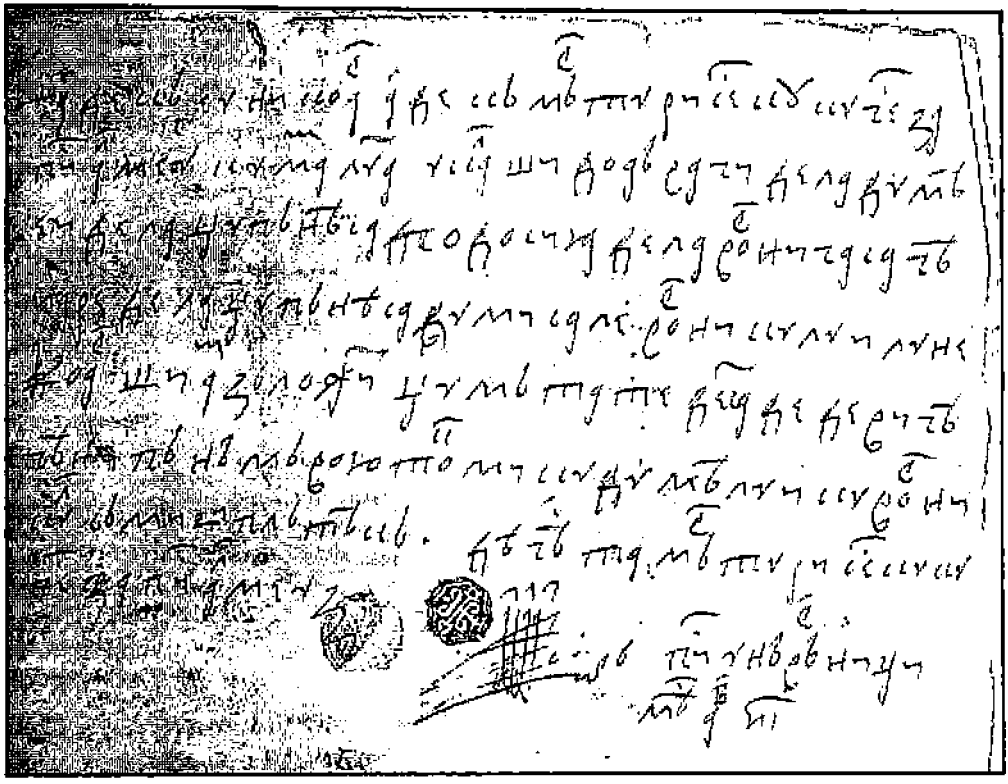

Doc. nr. 108

www.dacoromanica.ro

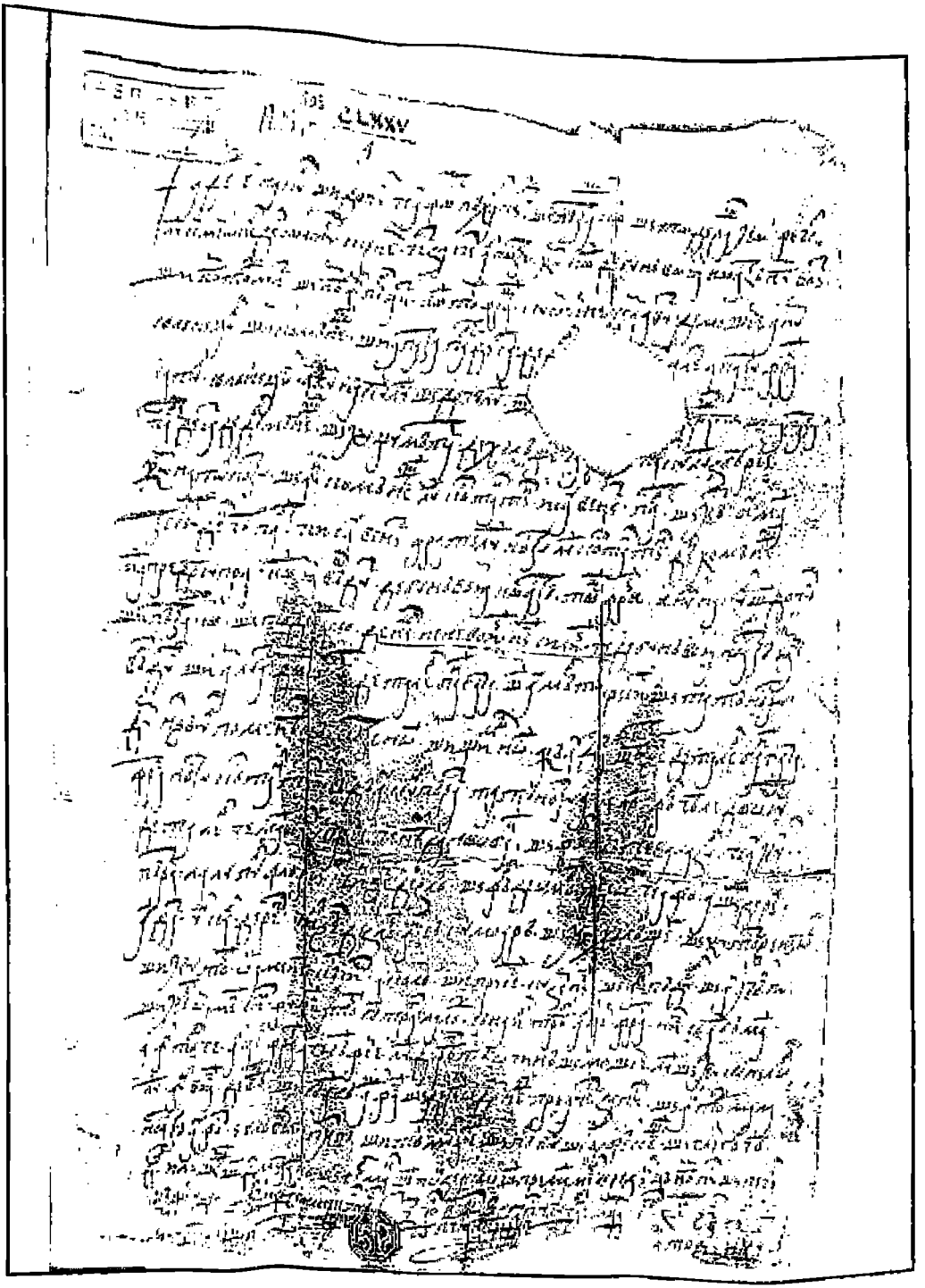

Doc. nr. 114 (f. 1 r.)

www.dacoromanica.ro

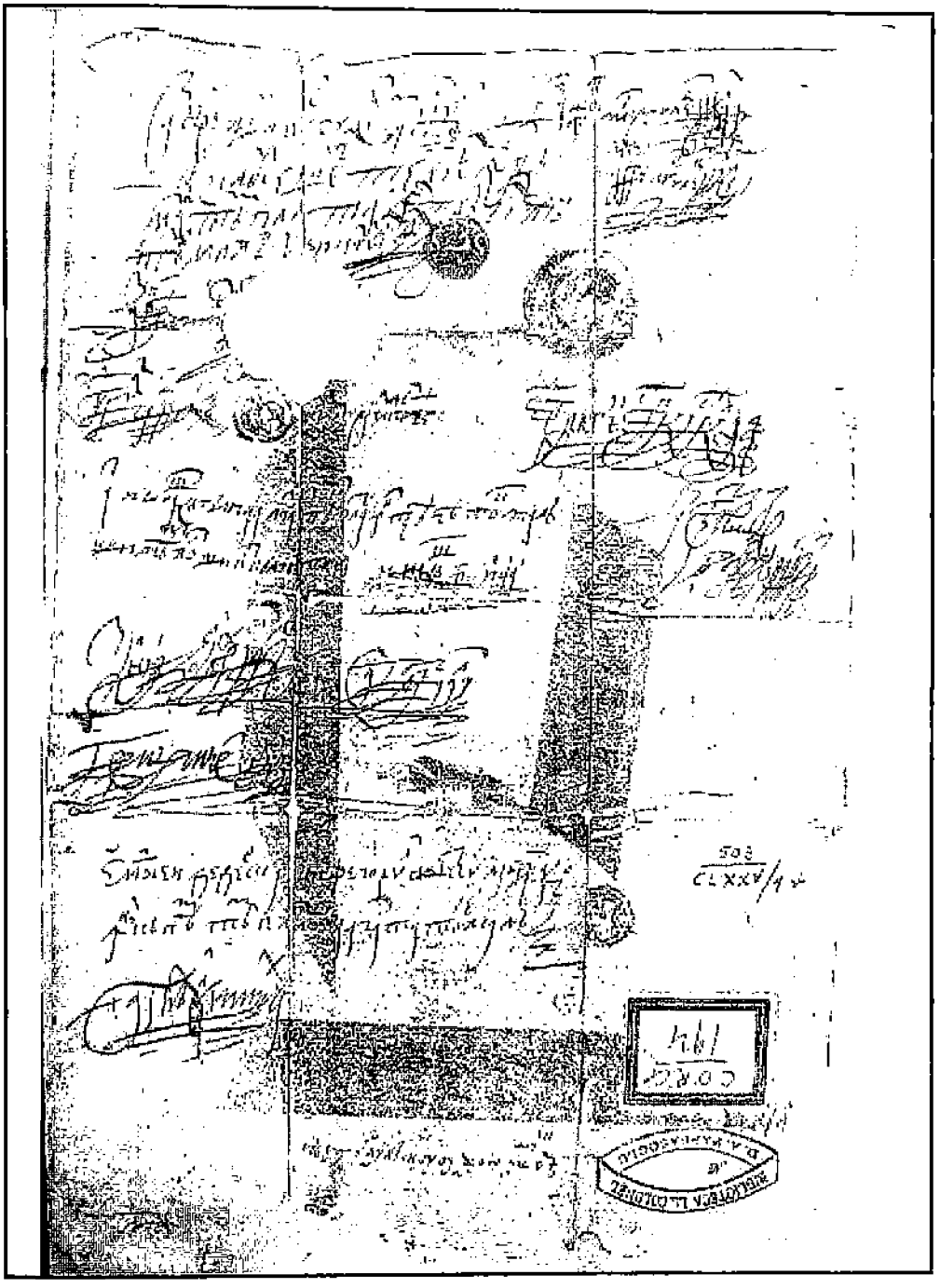

Doc. nr. 123

www.dacoromanica.ro

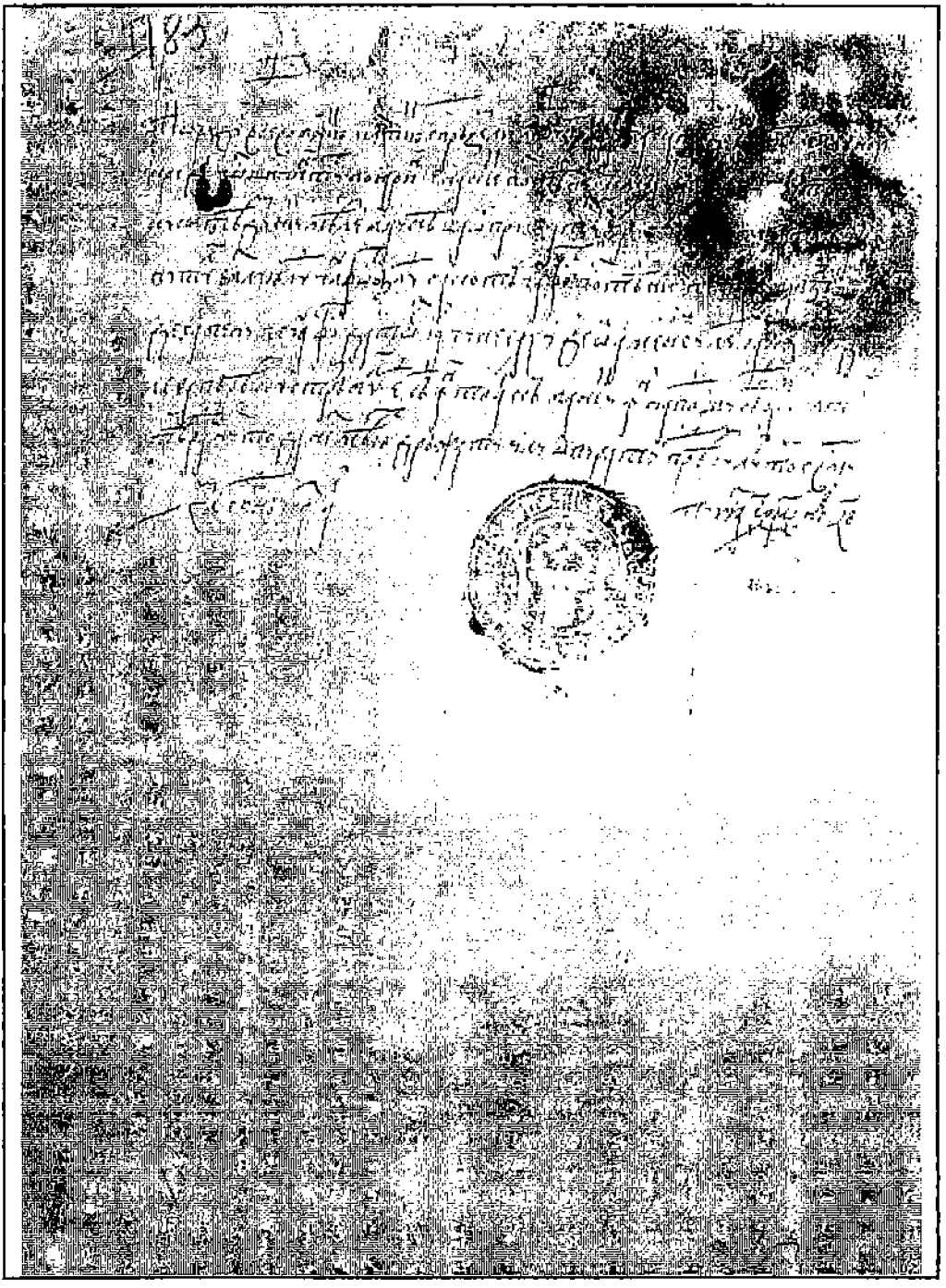

Doc. nr. 128

www.dacoromanica.ro

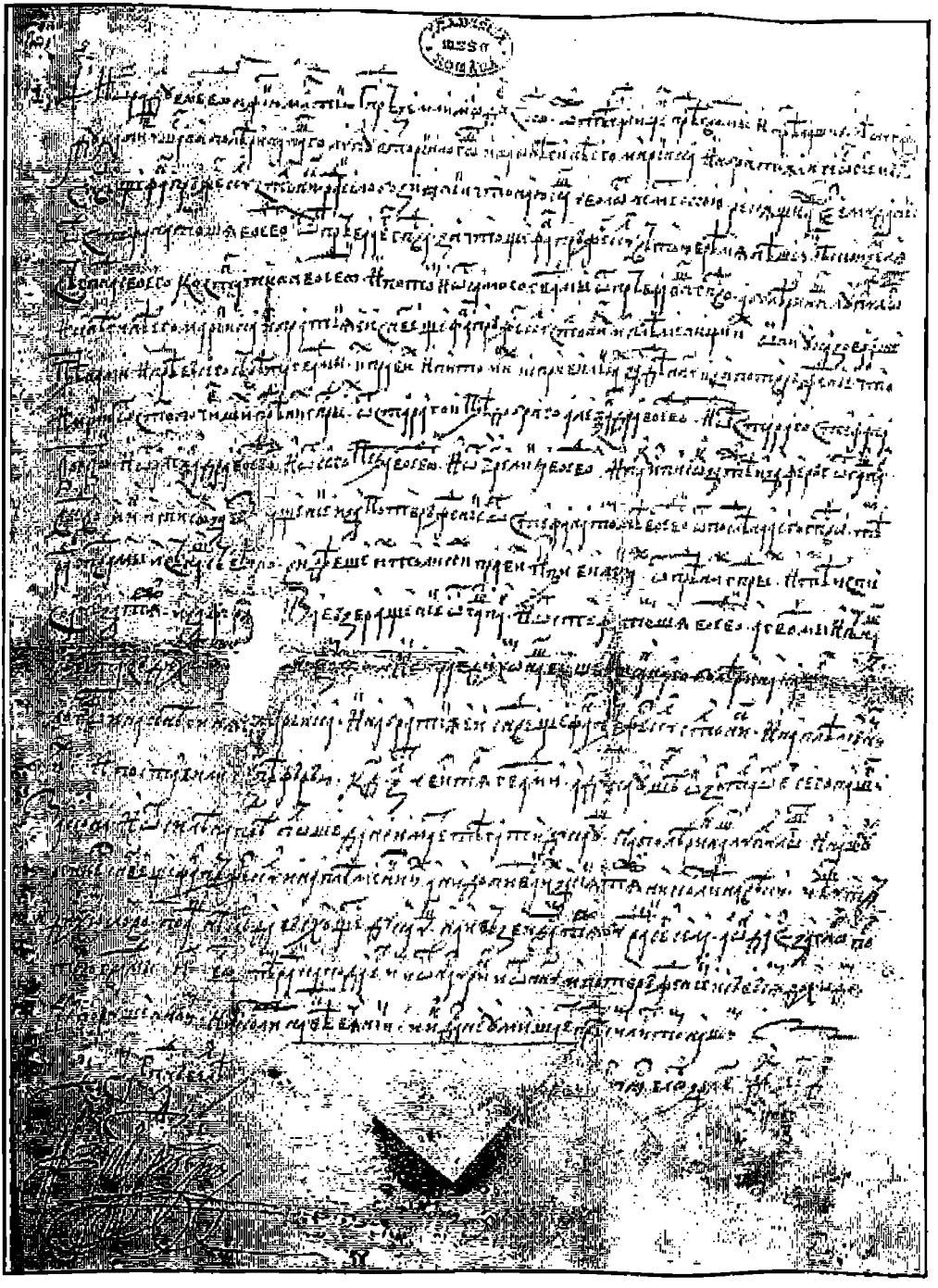

Doc. nr. 144

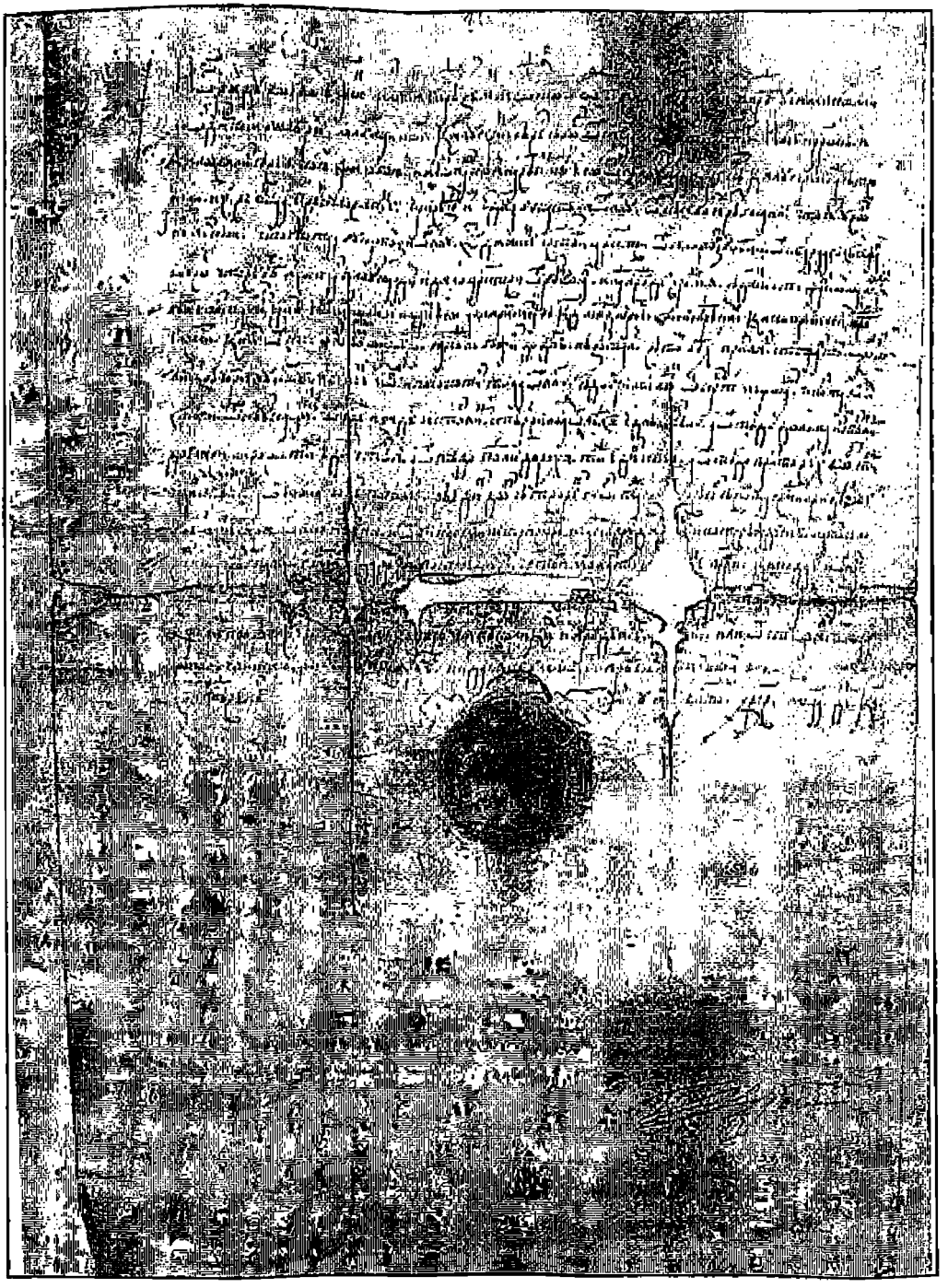

Doc. nr. 147

www.dacoromanica.ro

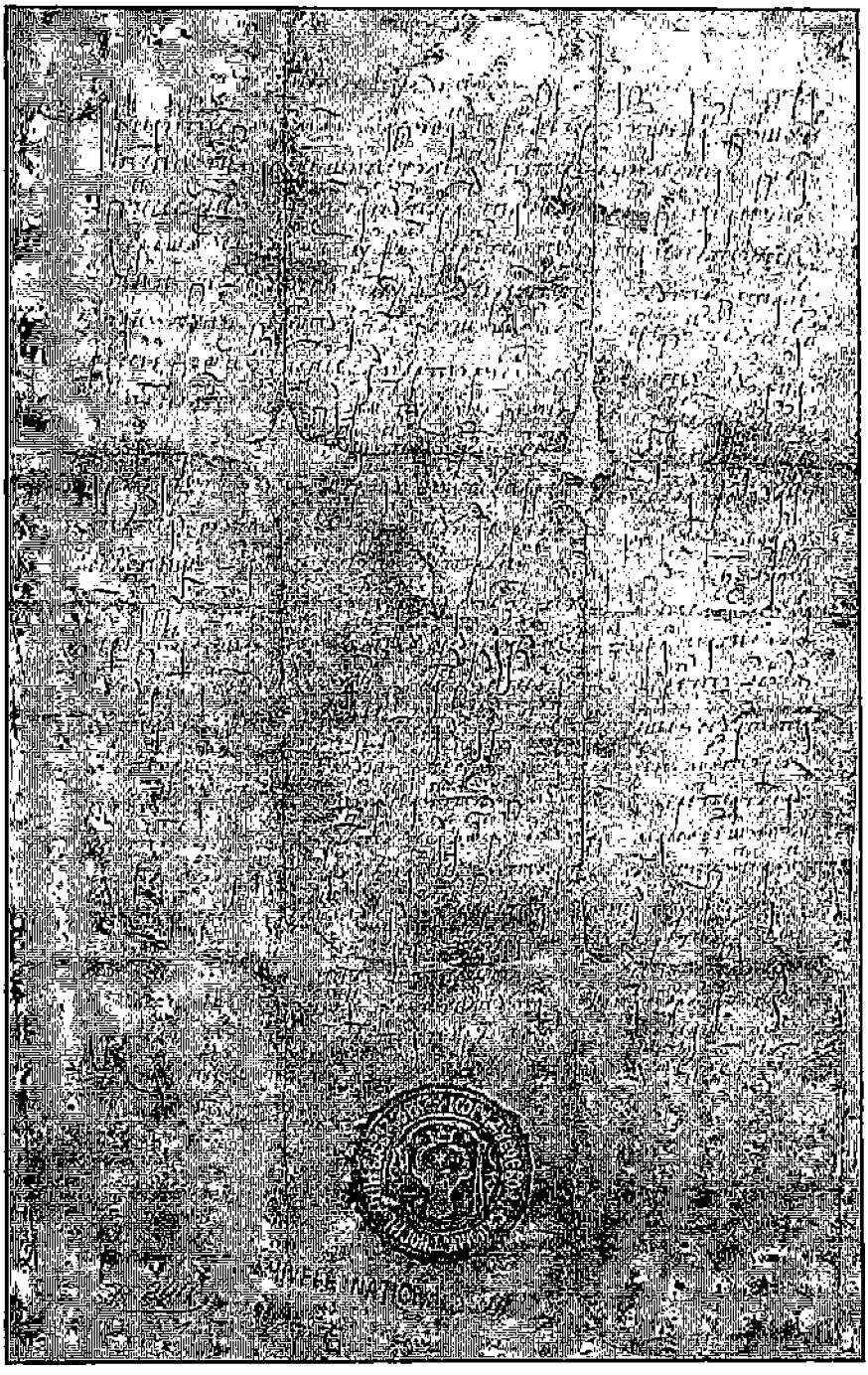

Doc. nr. 160

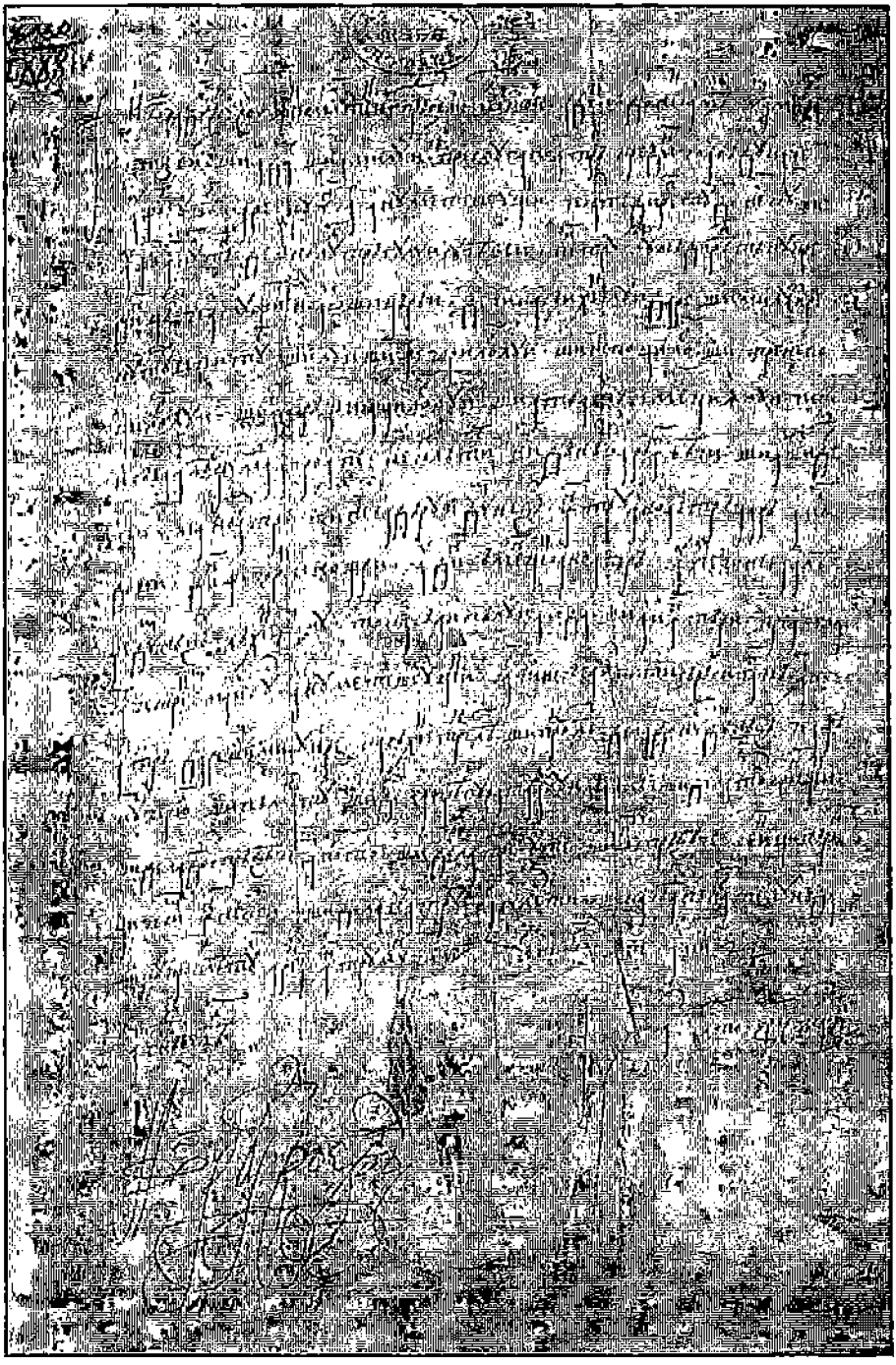

Doc. nr. 174

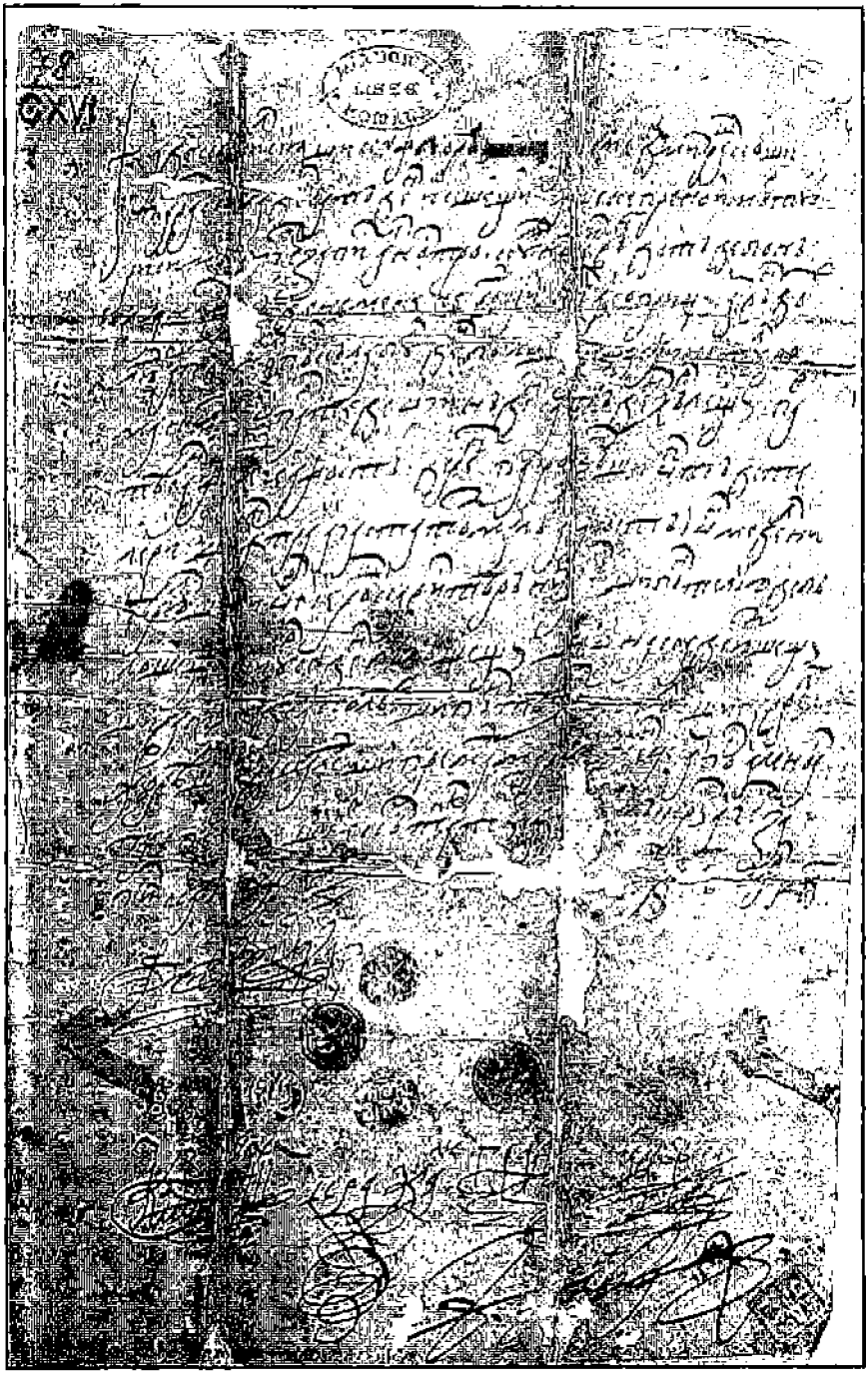

Doc. nr. 179

www.dacoromanica.ro

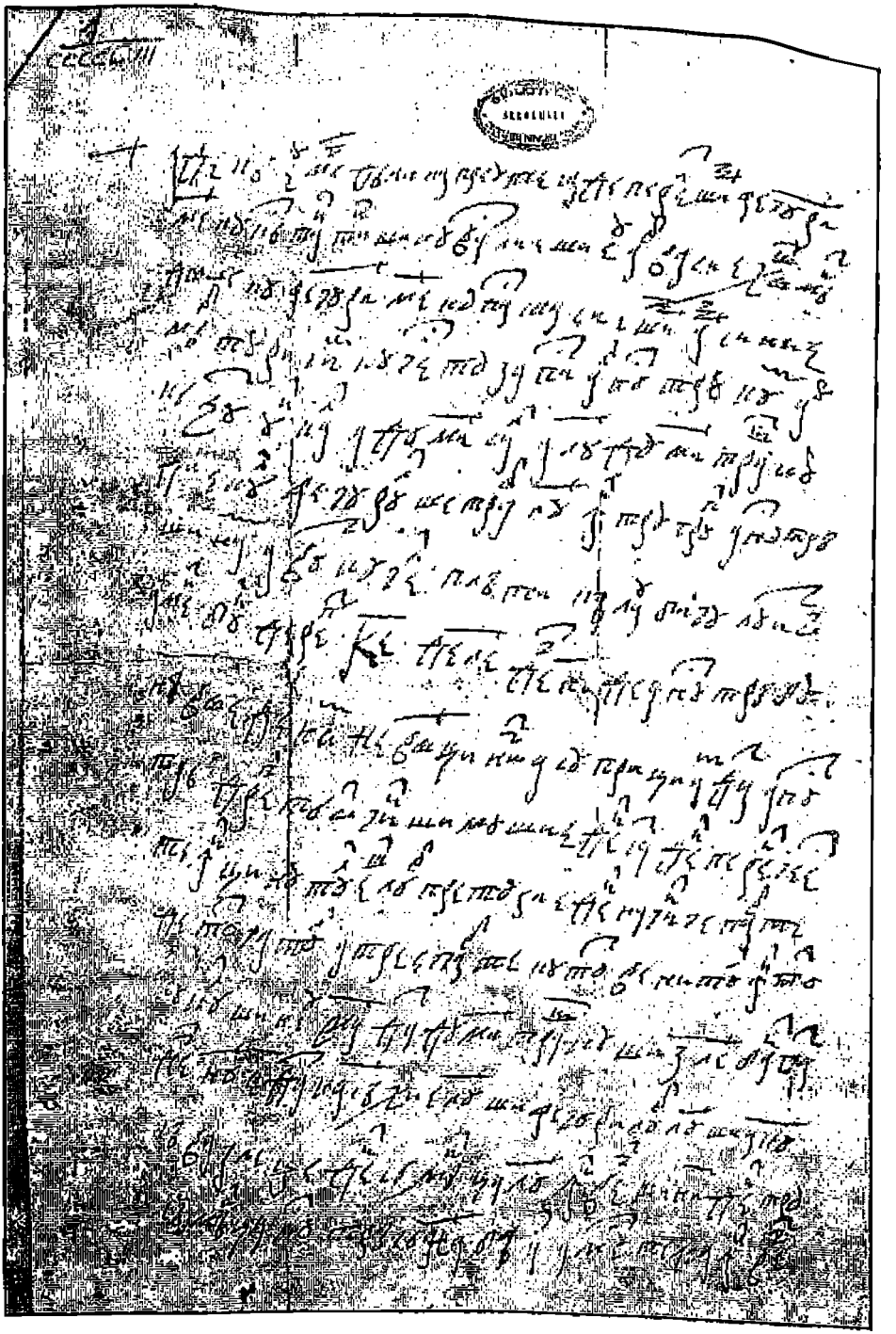

Doc. nr. 191 (f. 1 r.)

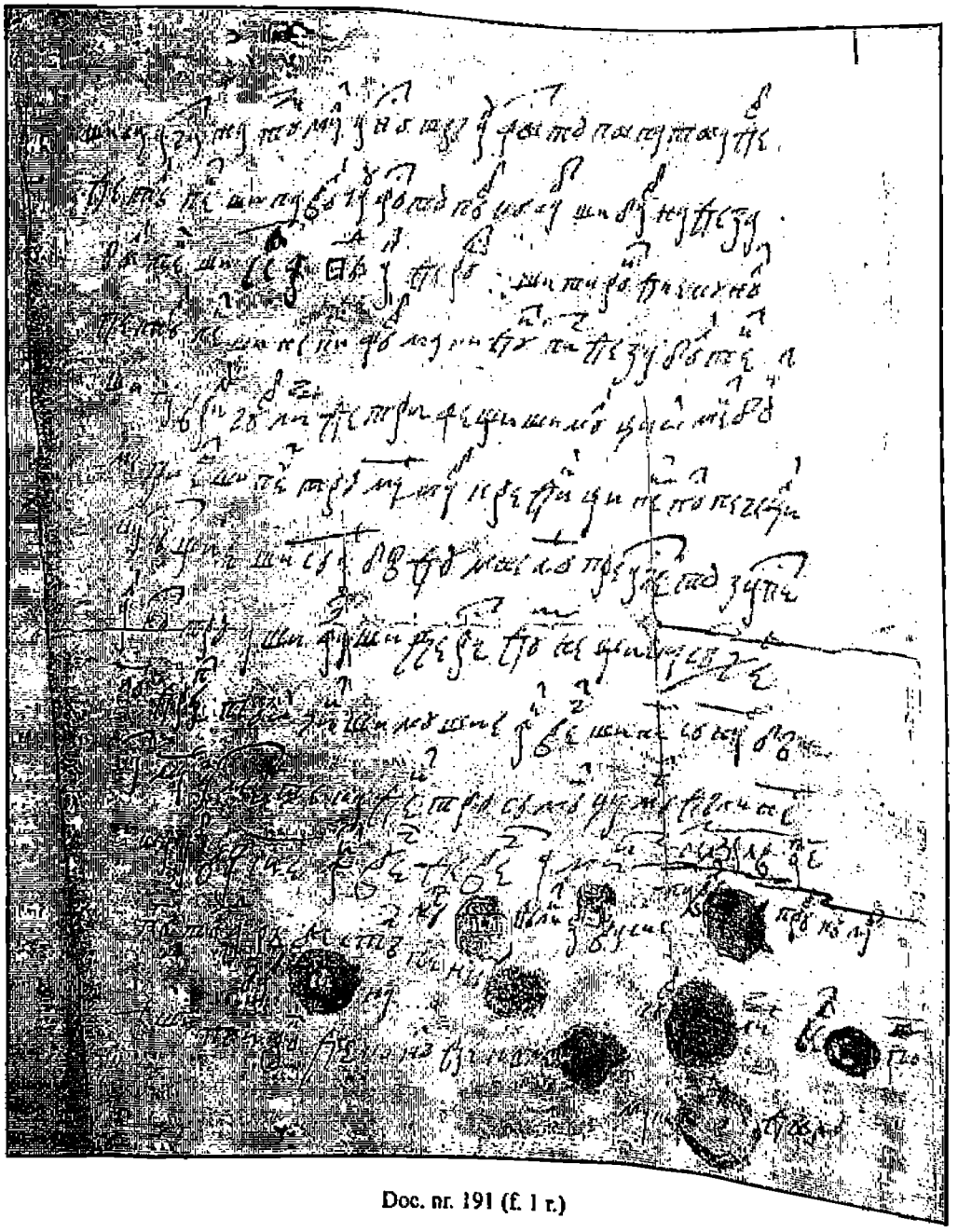

Doc. nr. 191 (f. 1 r.)

www.dacoromanica.ro

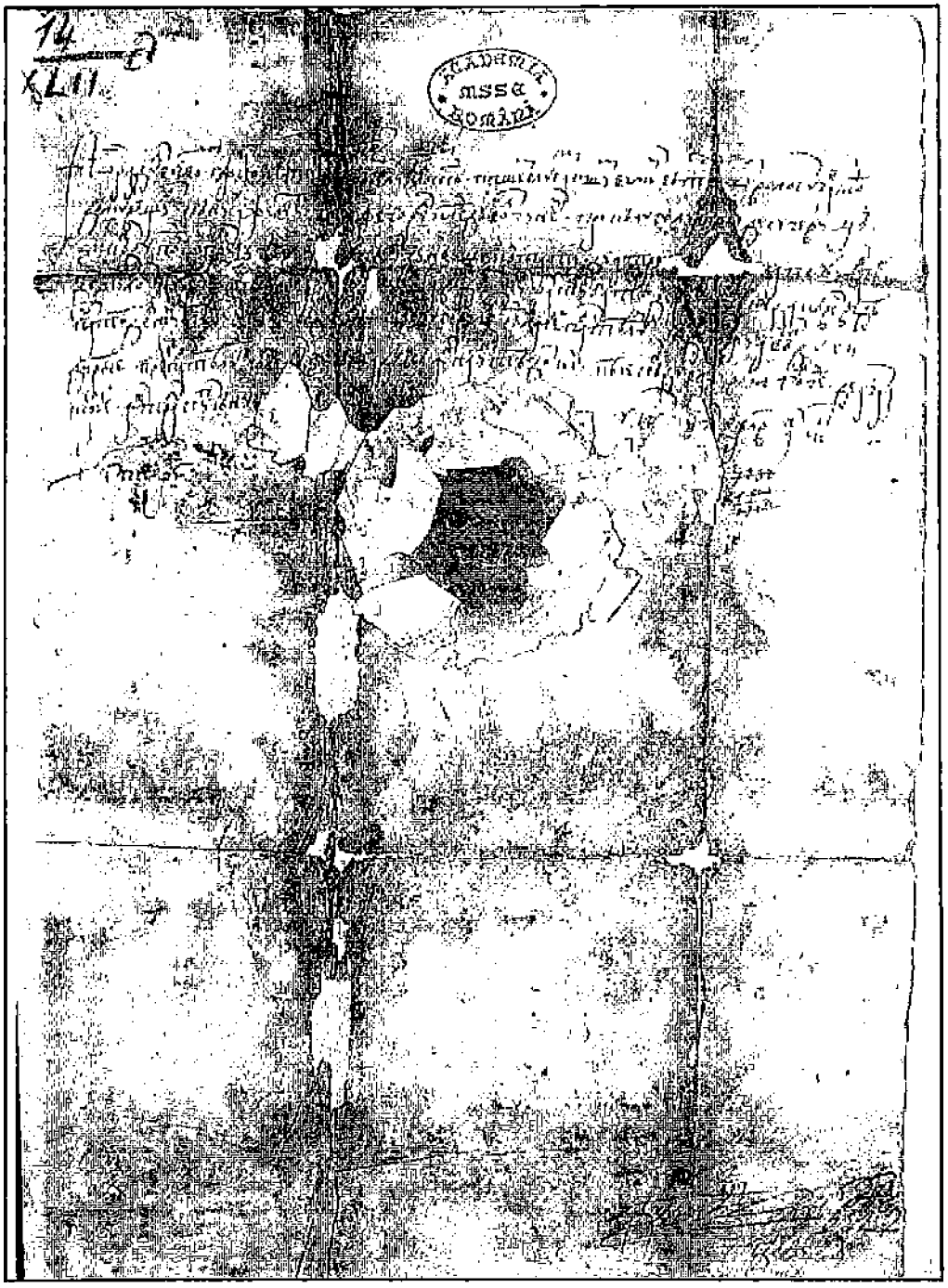

Doc. nr. 199

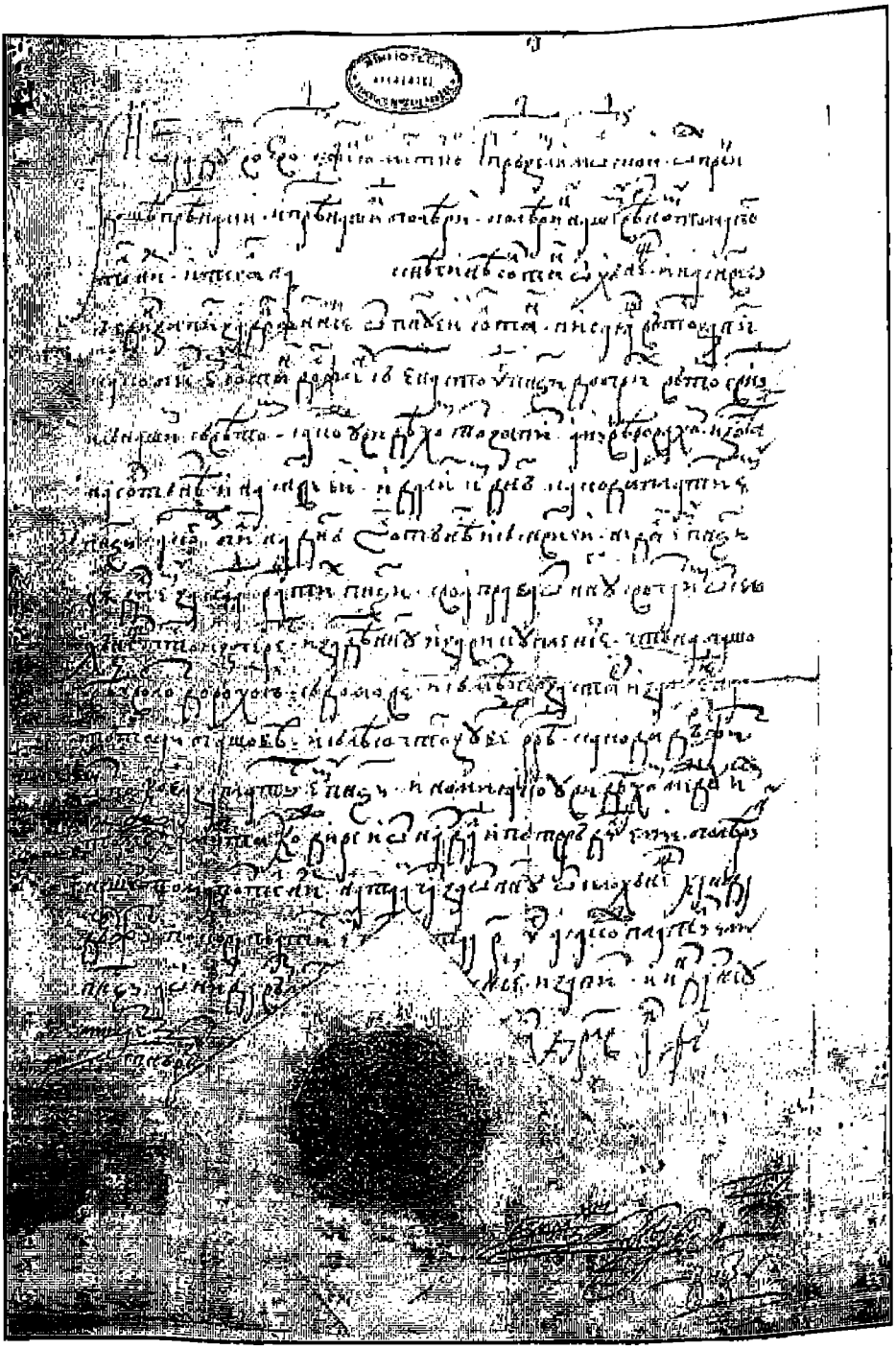

Doc. nr. 200

www.dacoromanica.ro

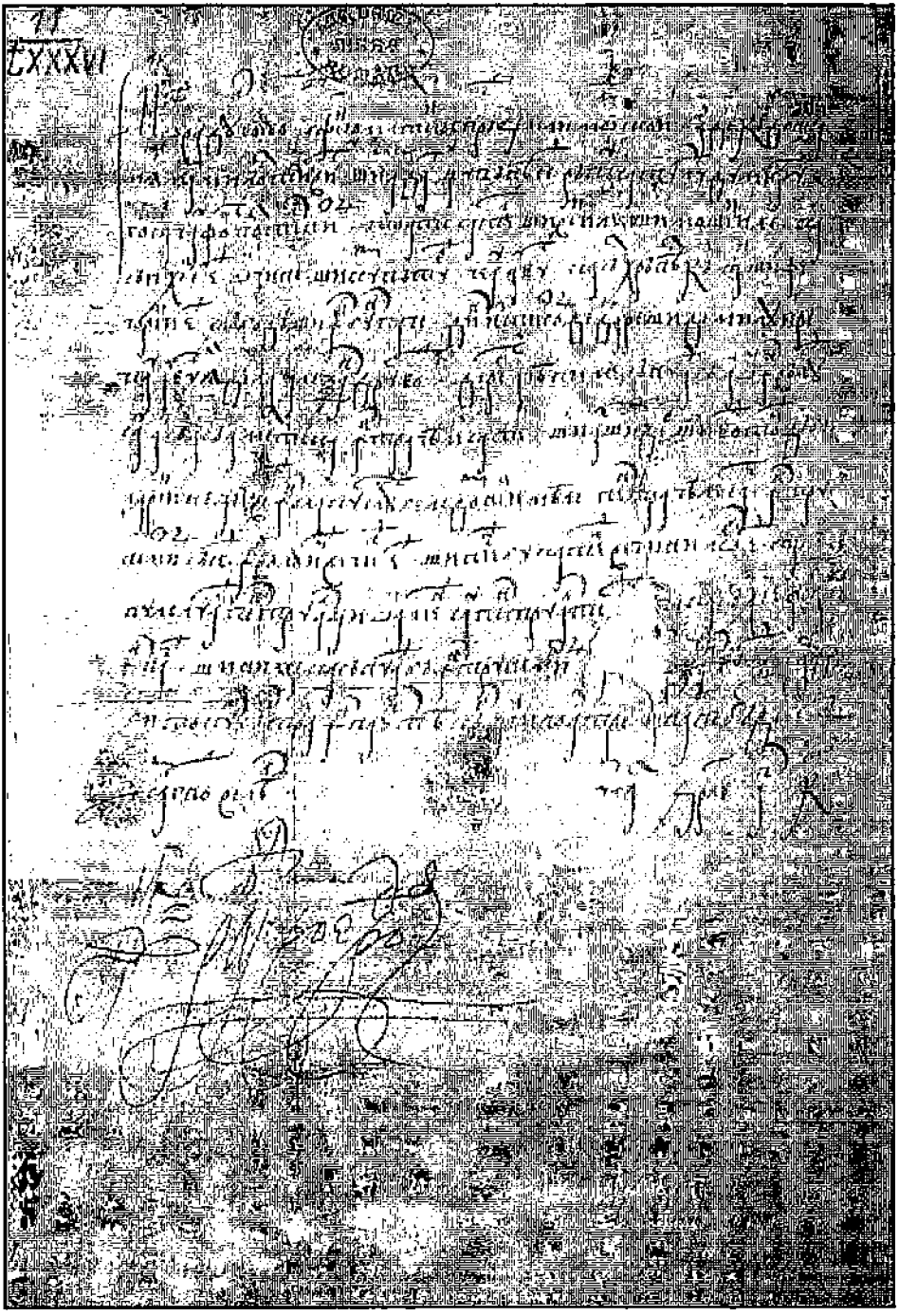

Doc. nr. 201

www.dacoromanica.ro

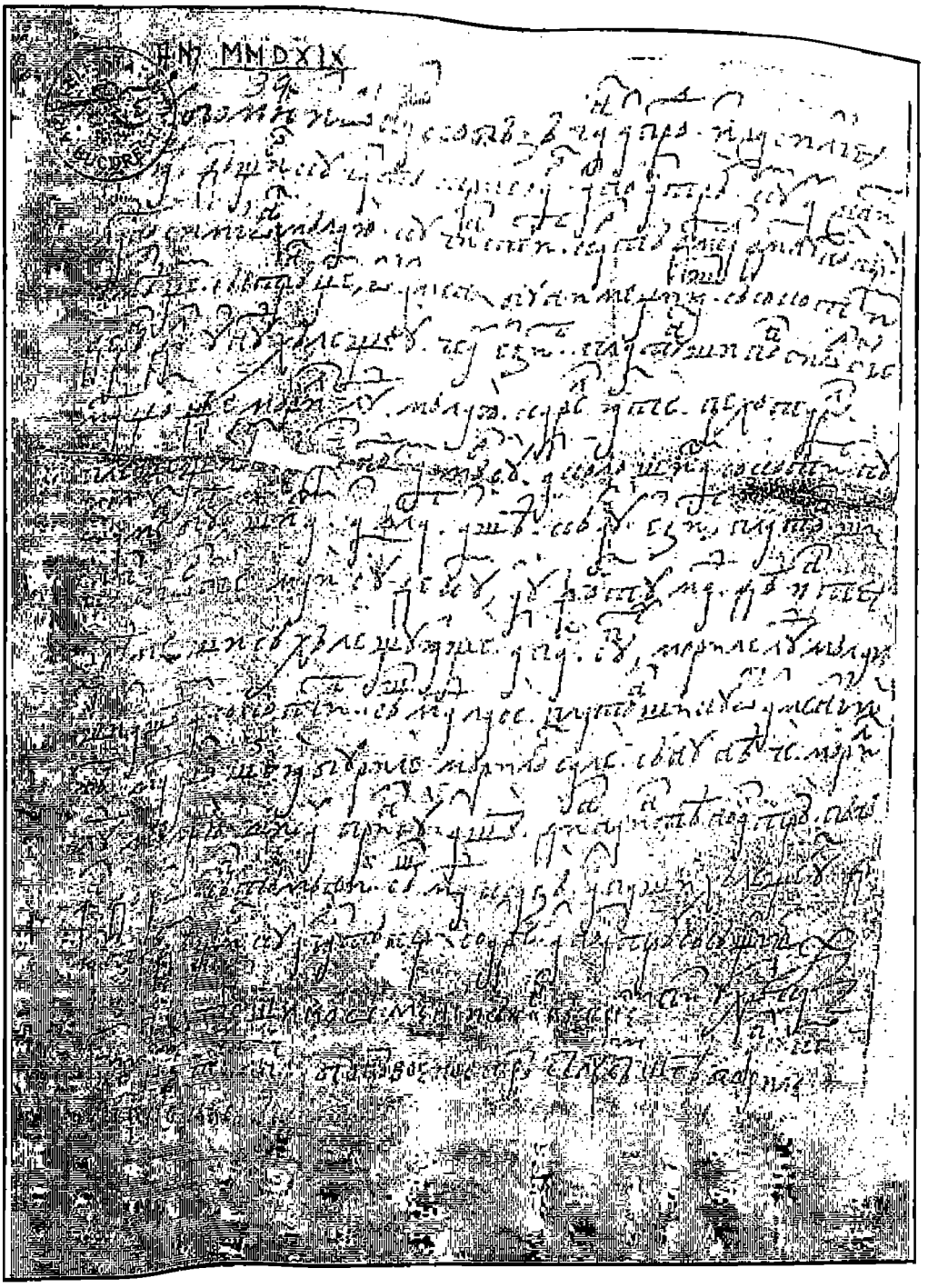

Doc. nr. 203

www.dacoromanica.ro

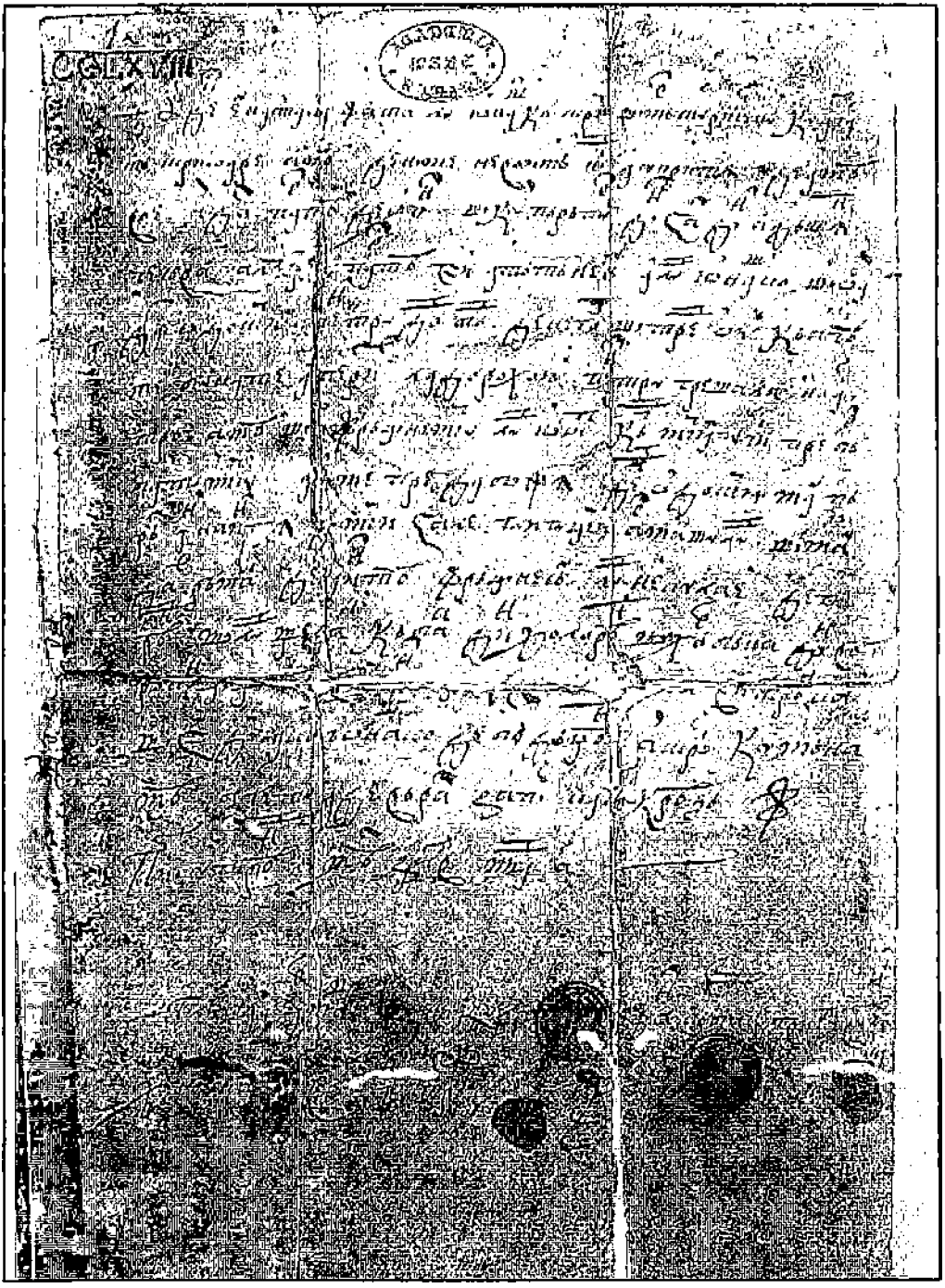

Doc. nr. 206

www.dacoromanica.ro

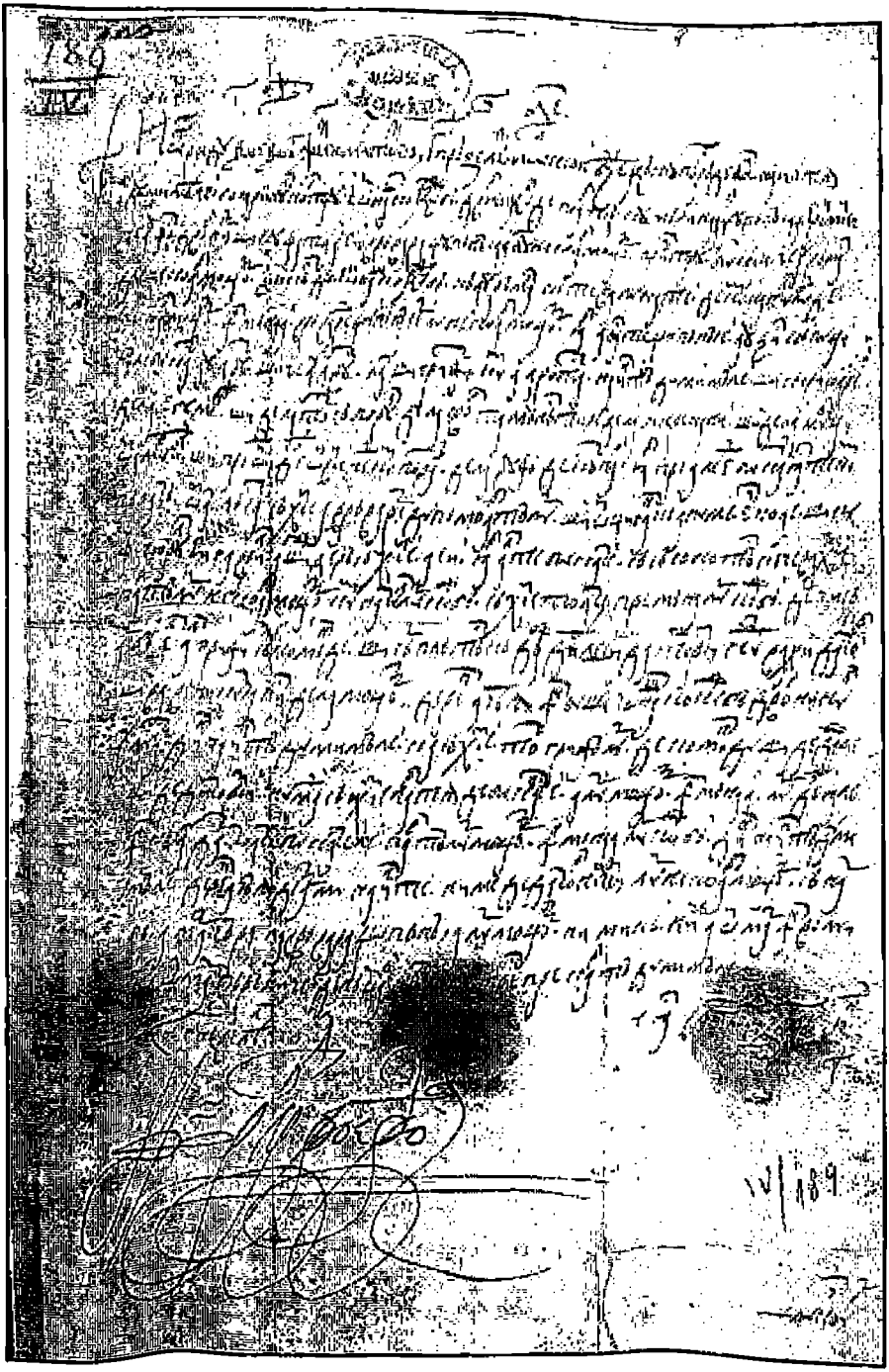

Doc. nr. 213

www.dacoromanica.ro

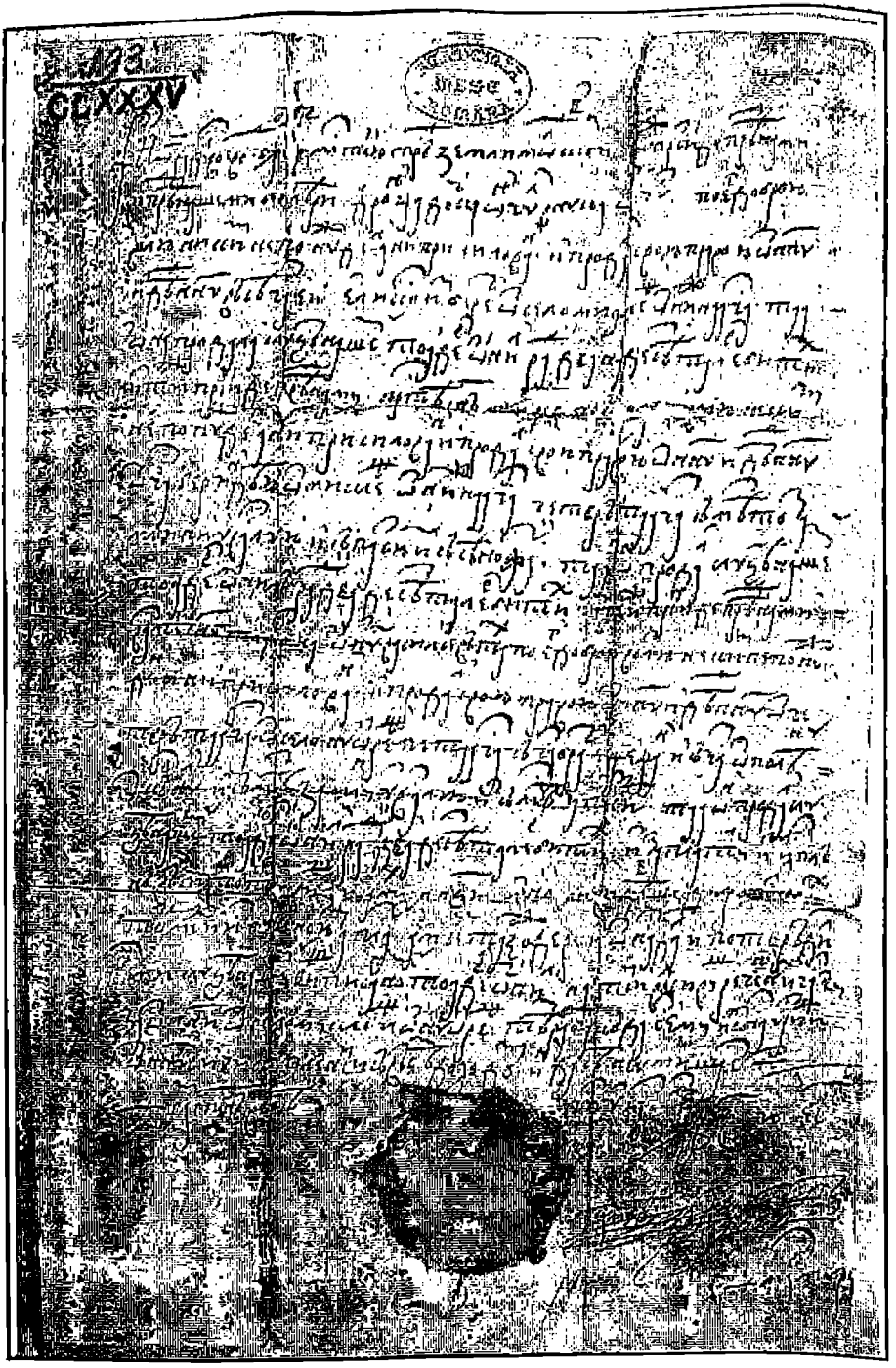

Doc. nr. 214

www.dacoromanica.ro

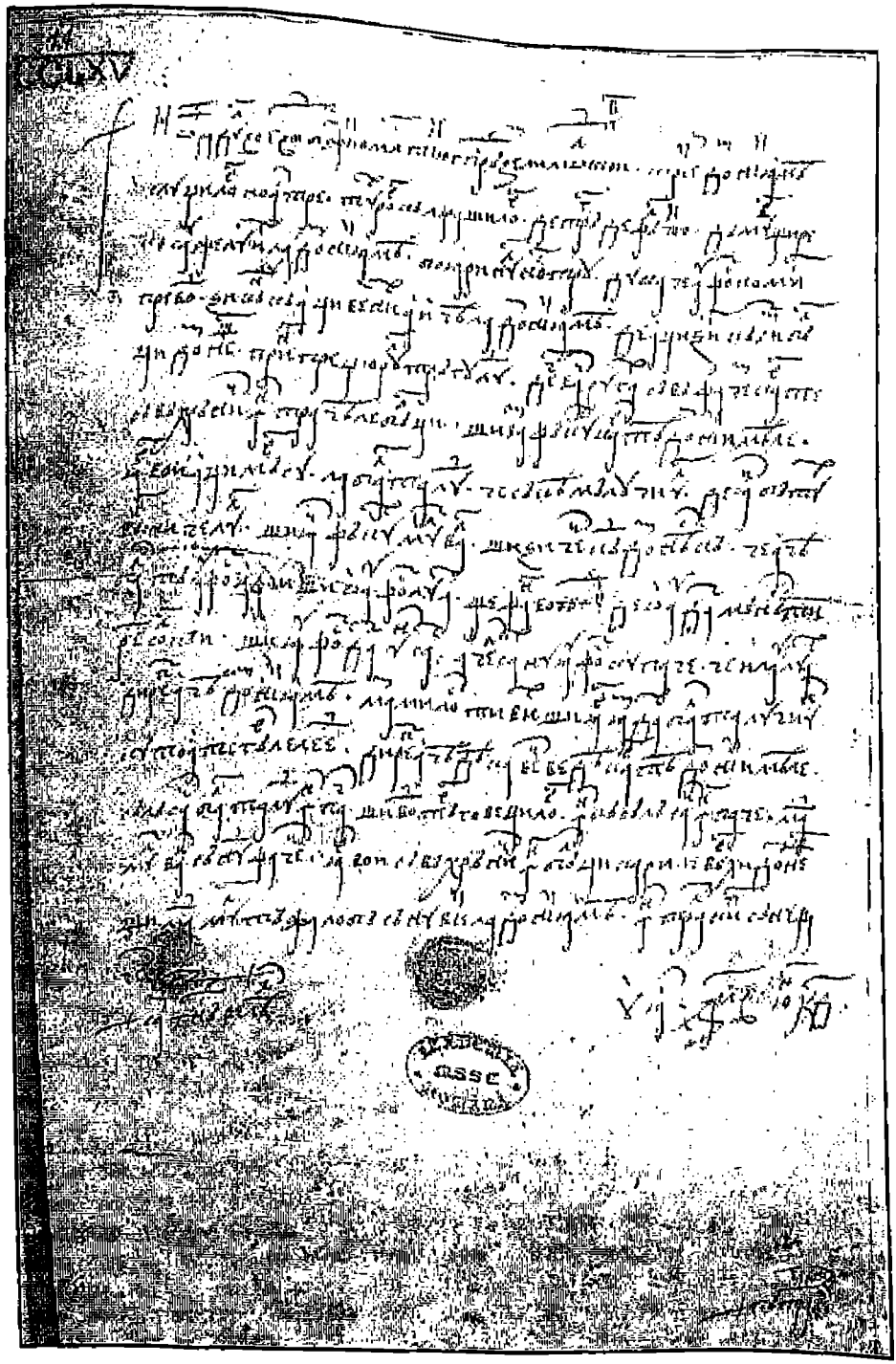

Doc. nr. 216

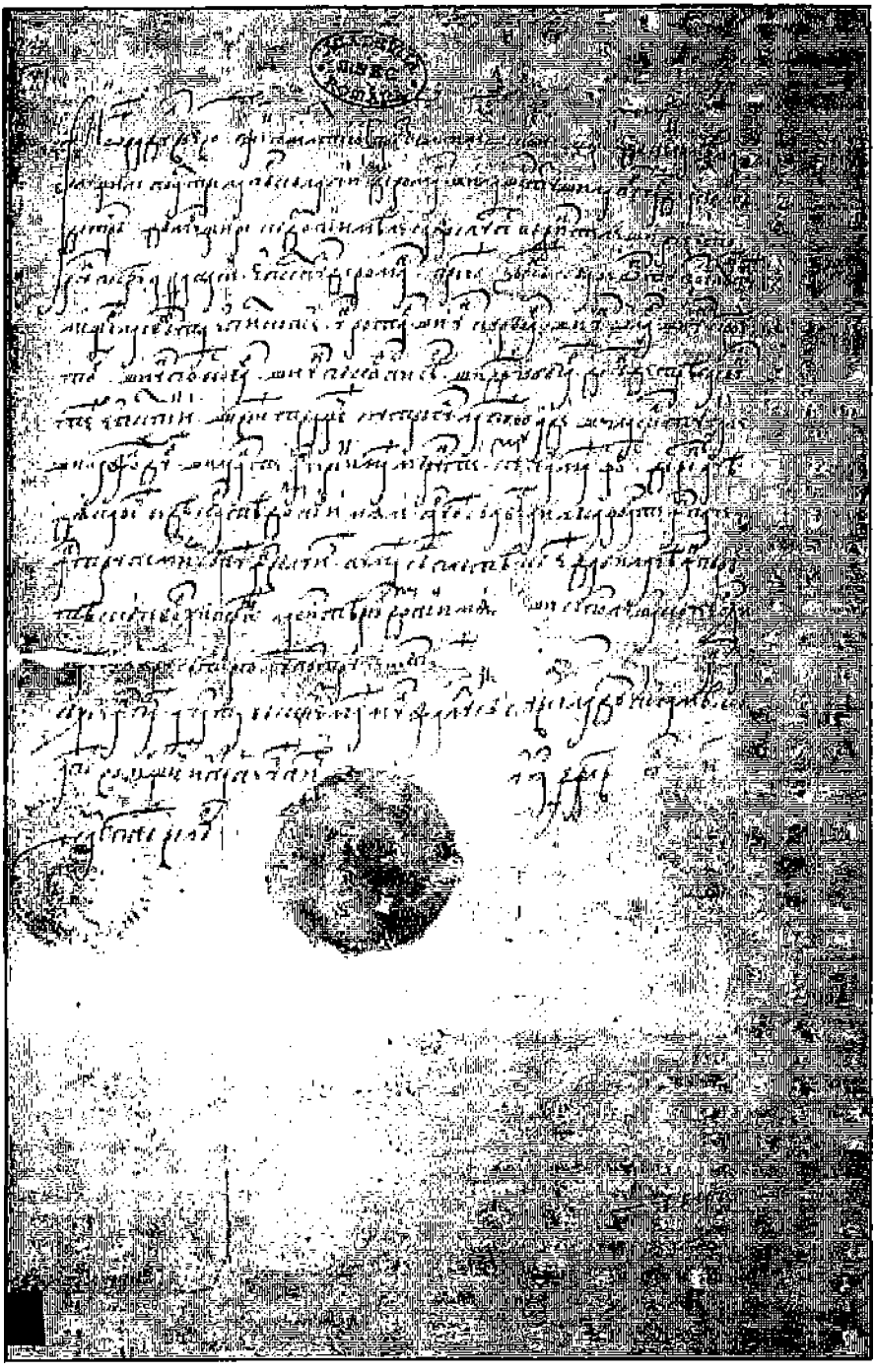

Doc. nr. 219

www.dacoromanica.ro

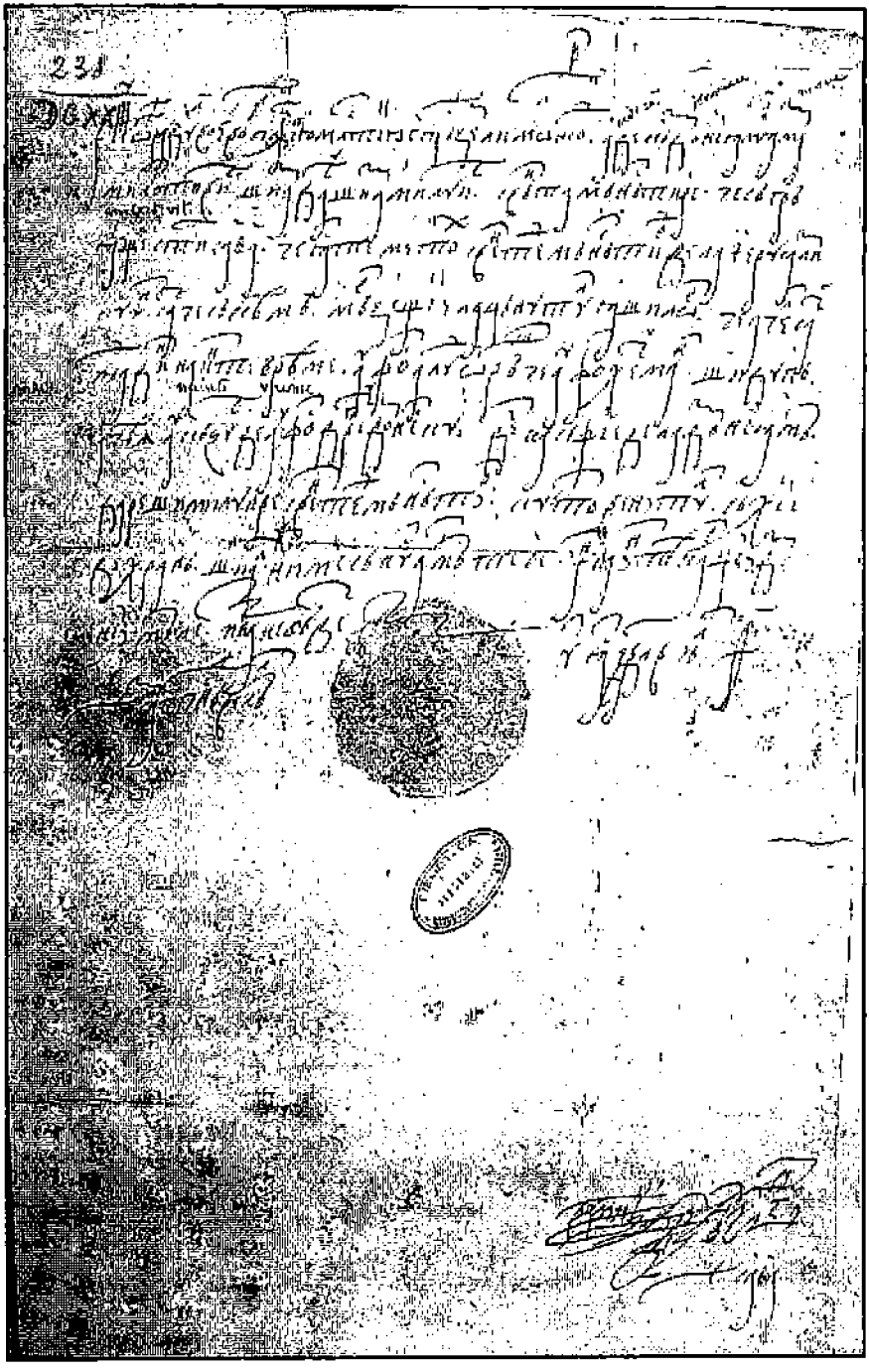

Doc. nr. 220

www.dacoromanica.ro

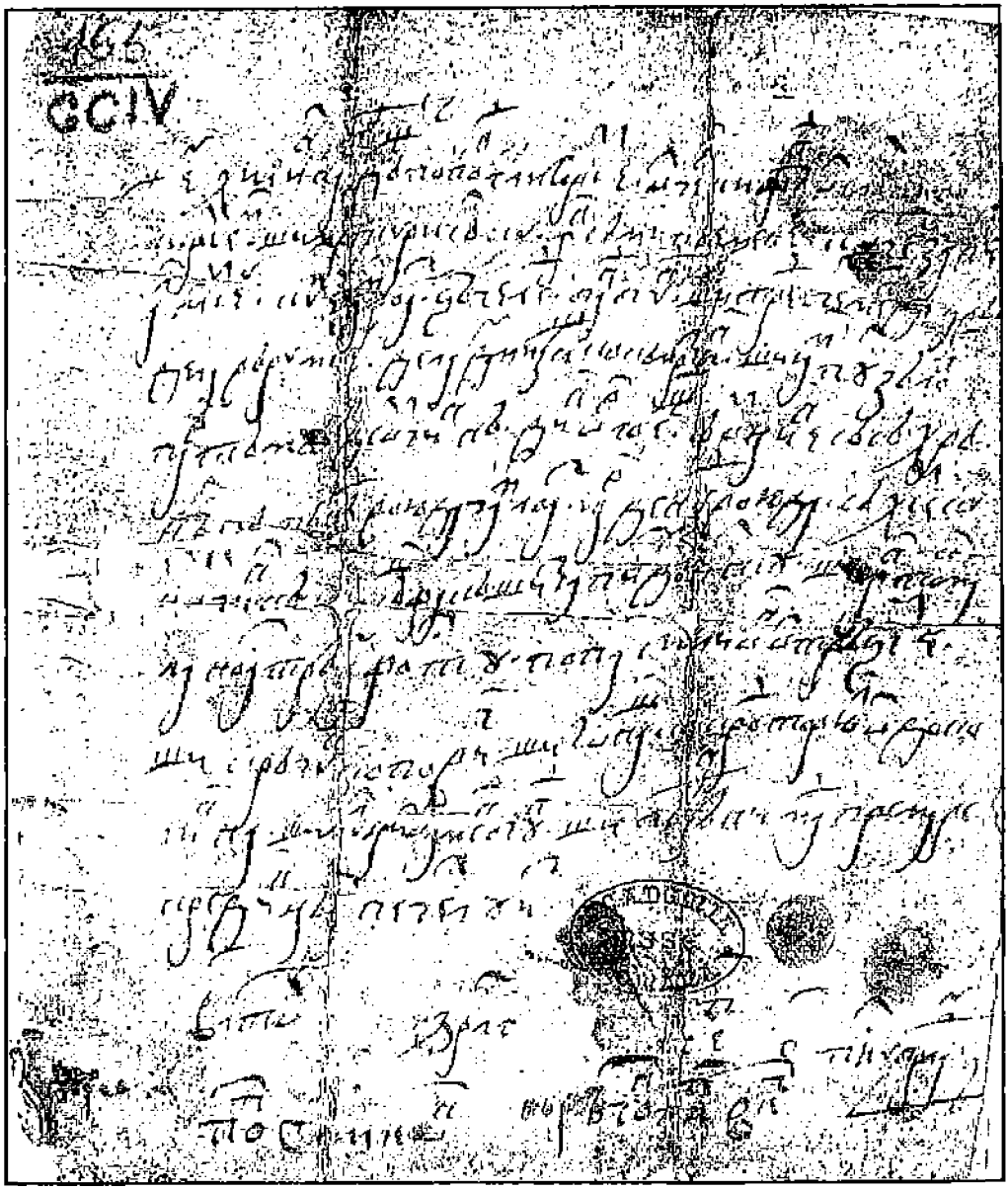

Doc. nr. 232

www.dacoromanica.ro

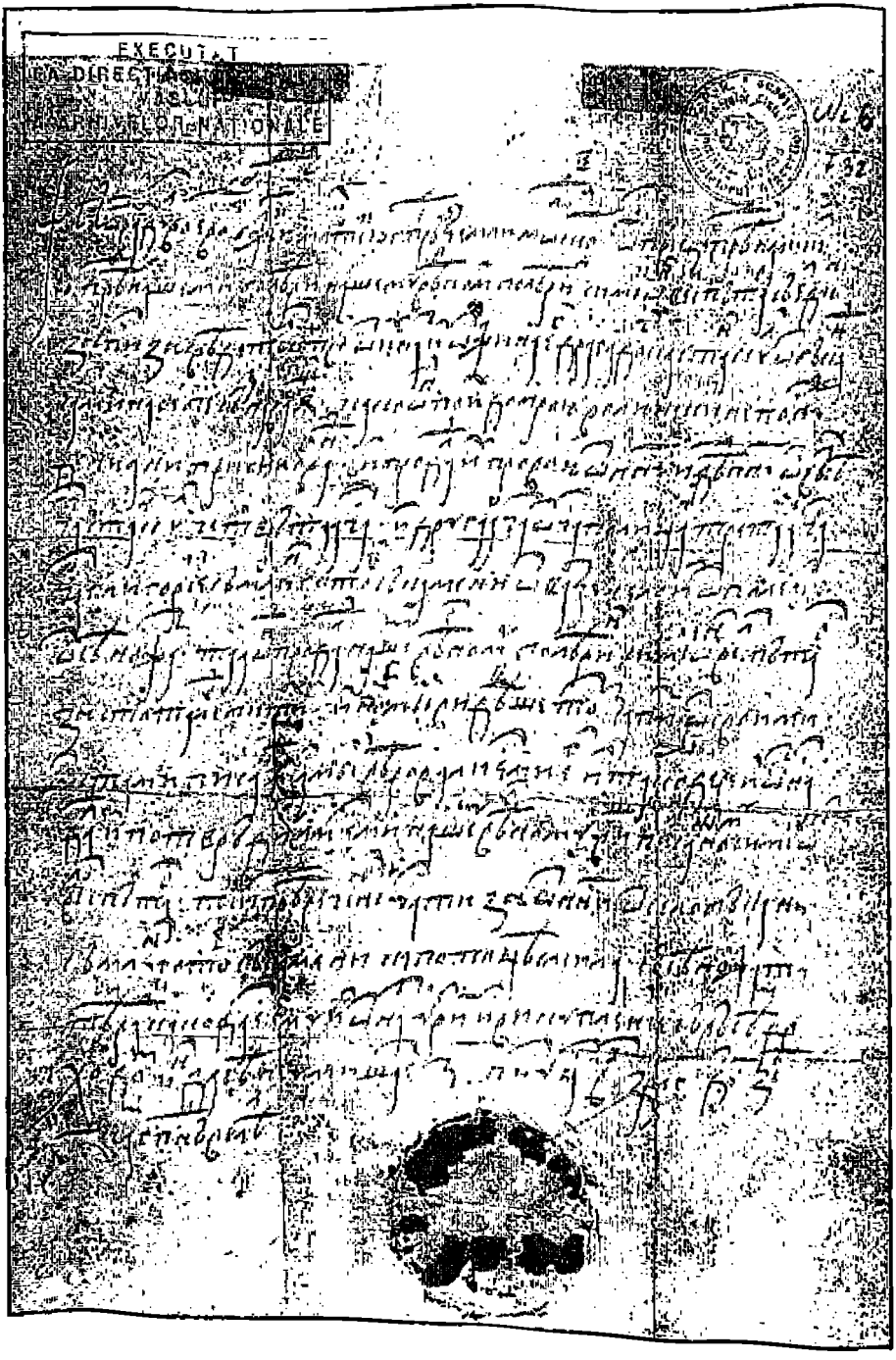

Doc. nr. 248

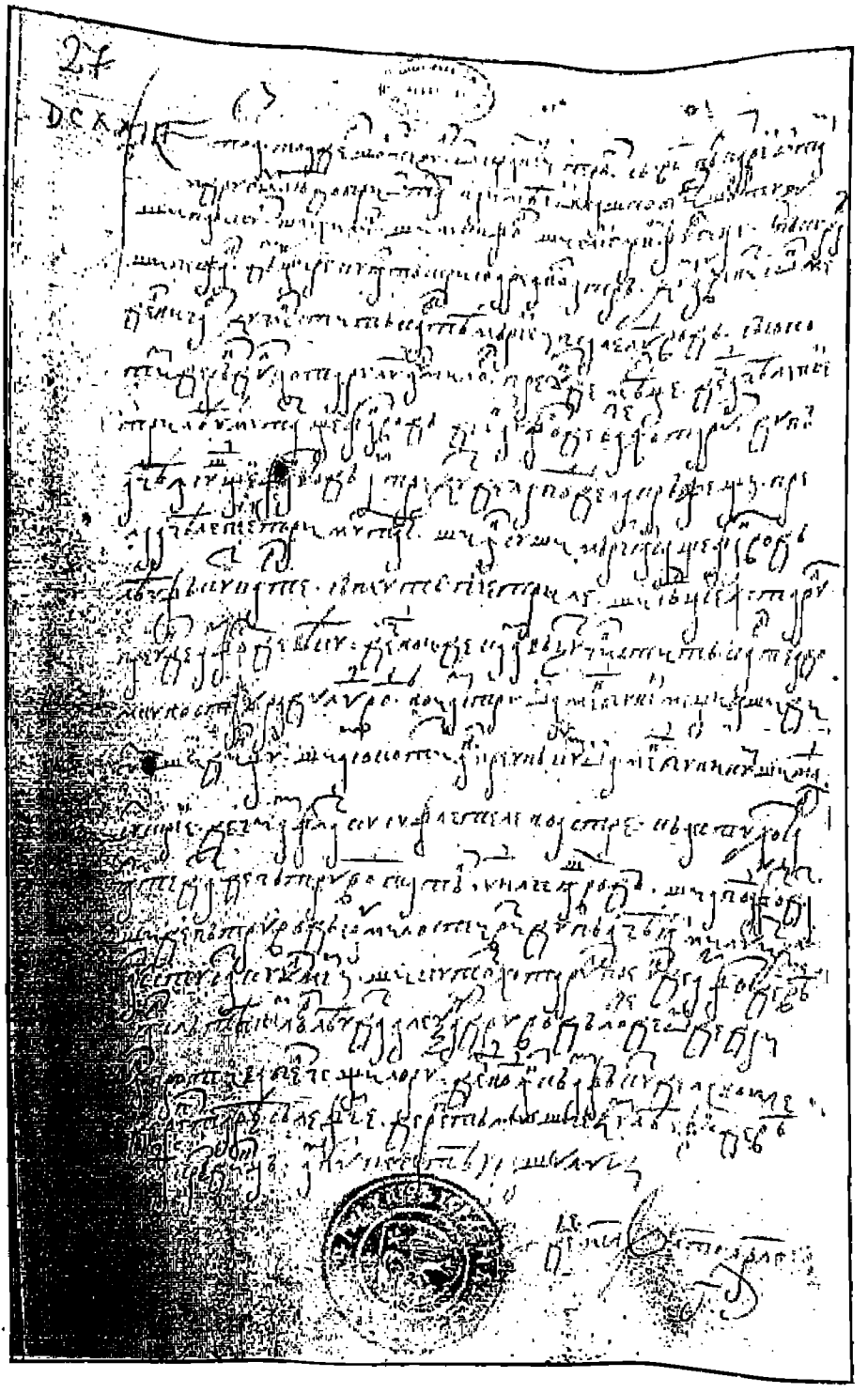

Doc. nr. 249

www.dacoromanica.ro

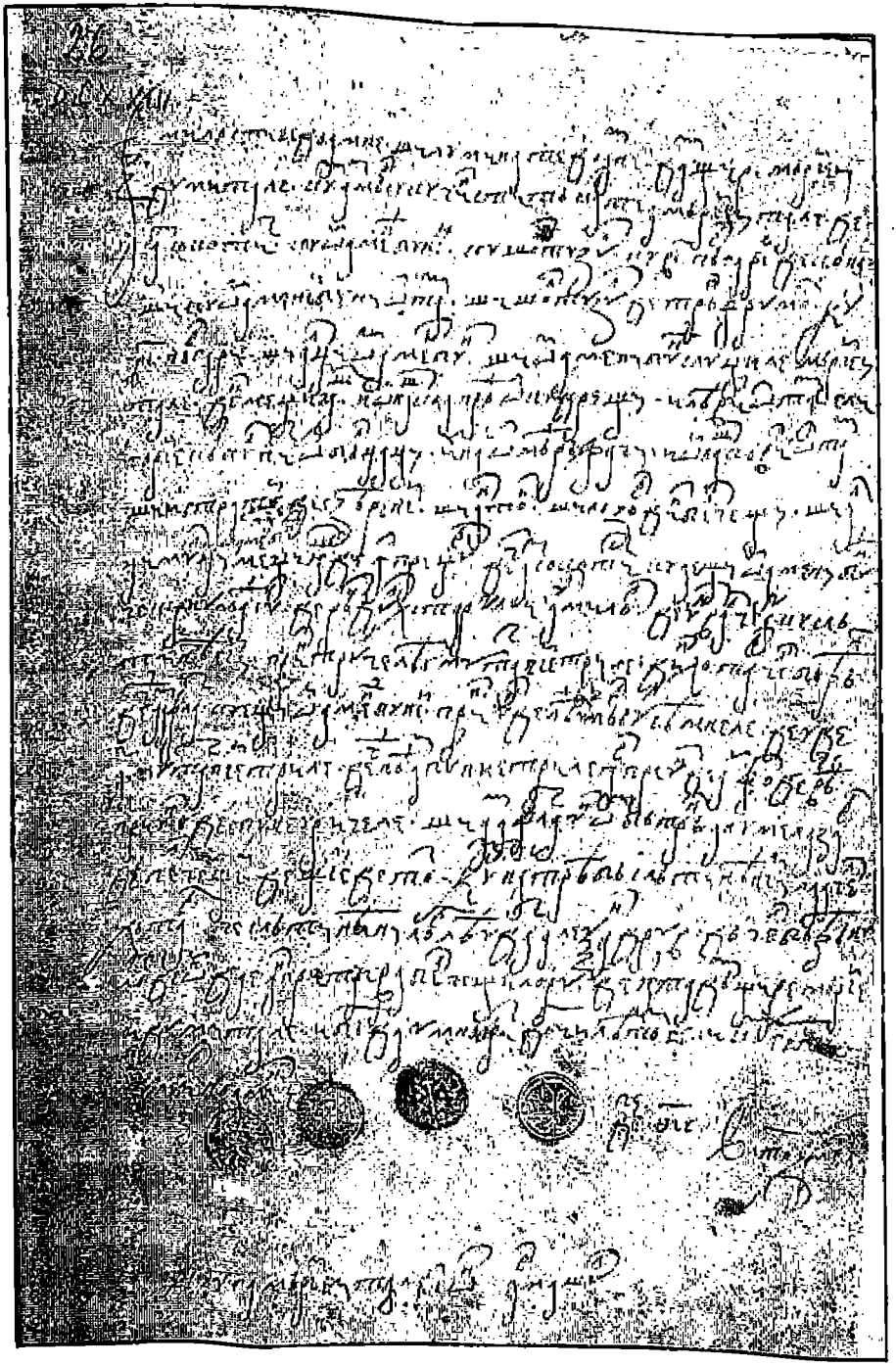

Doc. nr. 250

www.dacoromanica.ro

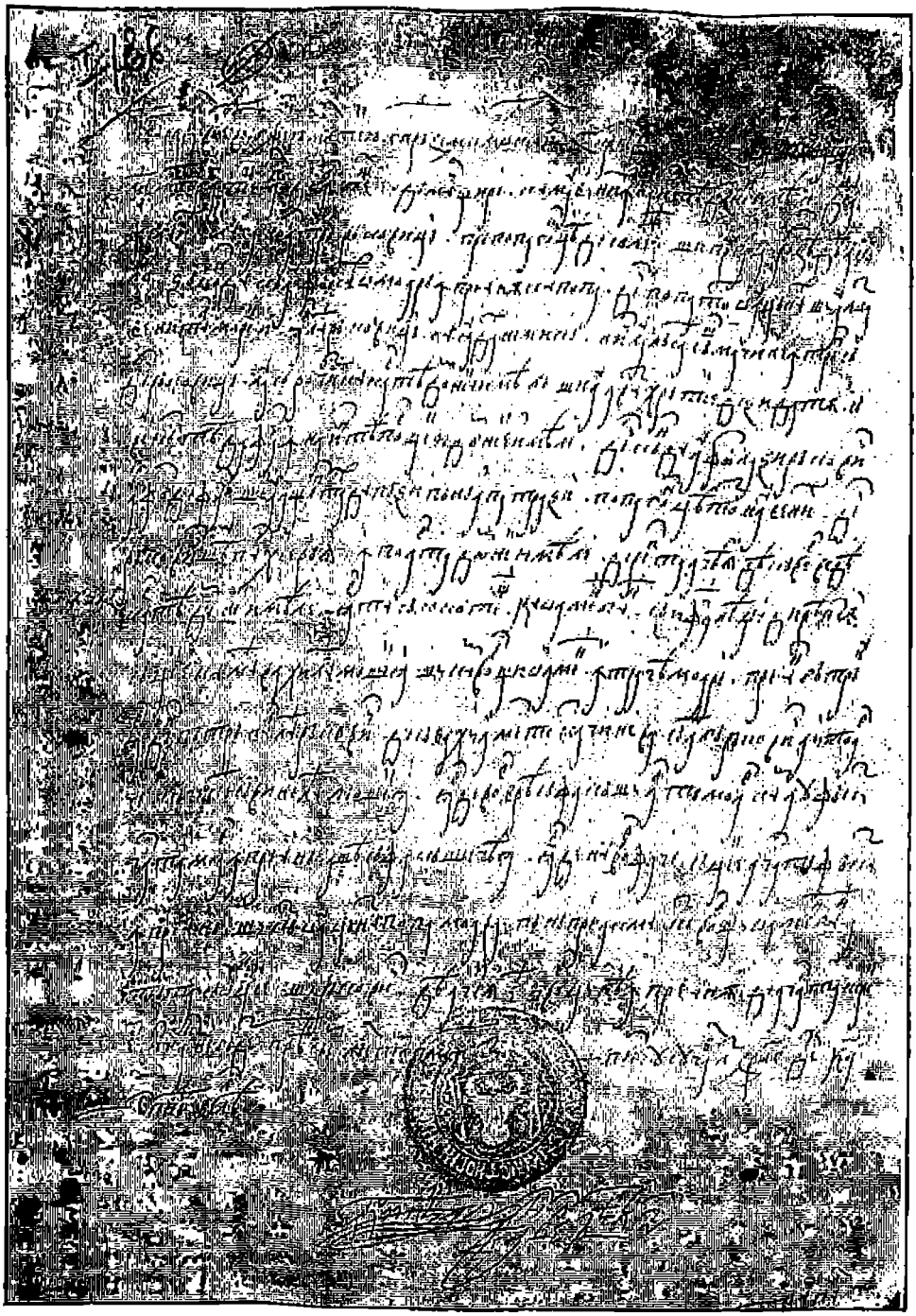

Doc. nr. 252

www.dacoromanica.ro

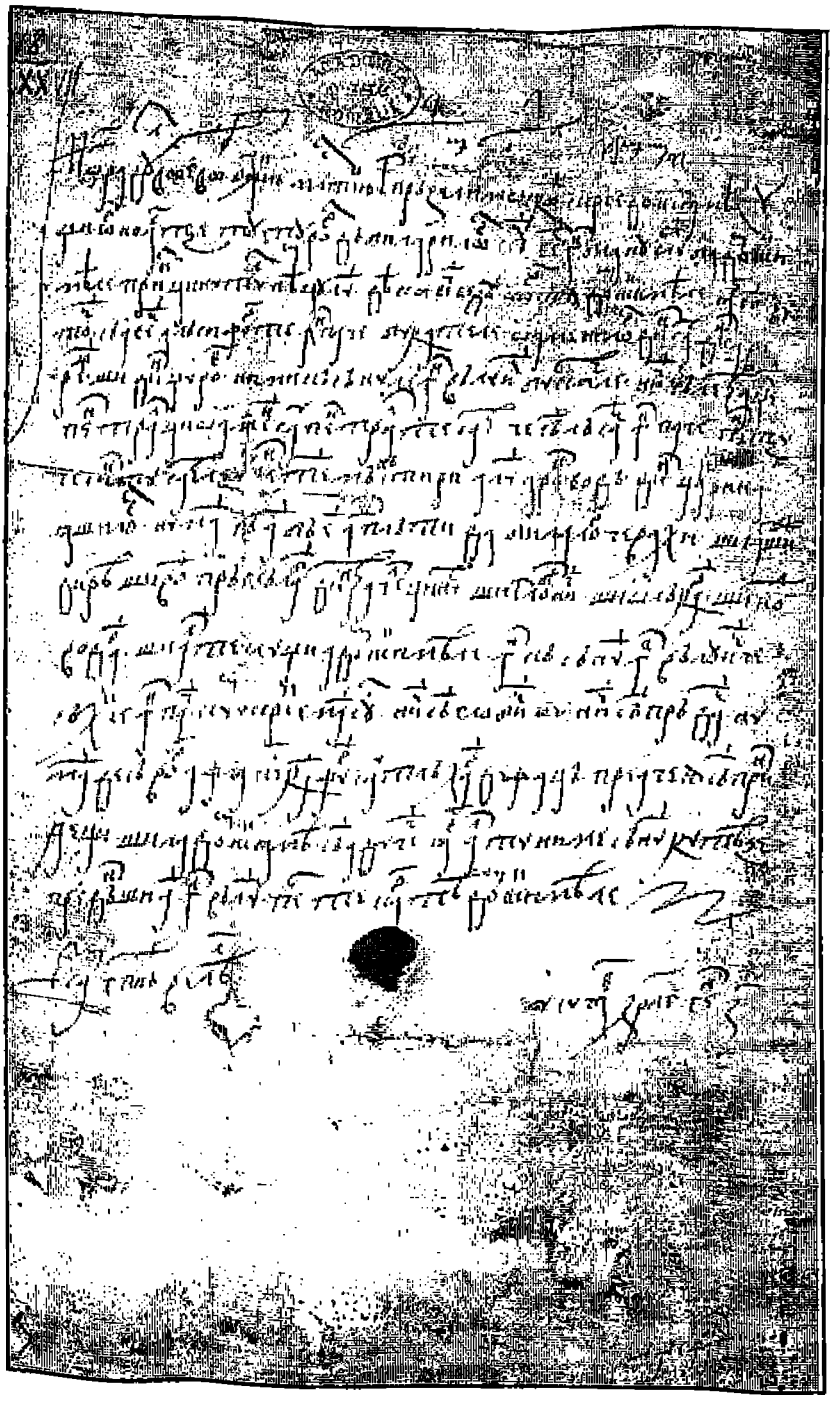

Doc. nr. 256

www.dacoromanica.ro

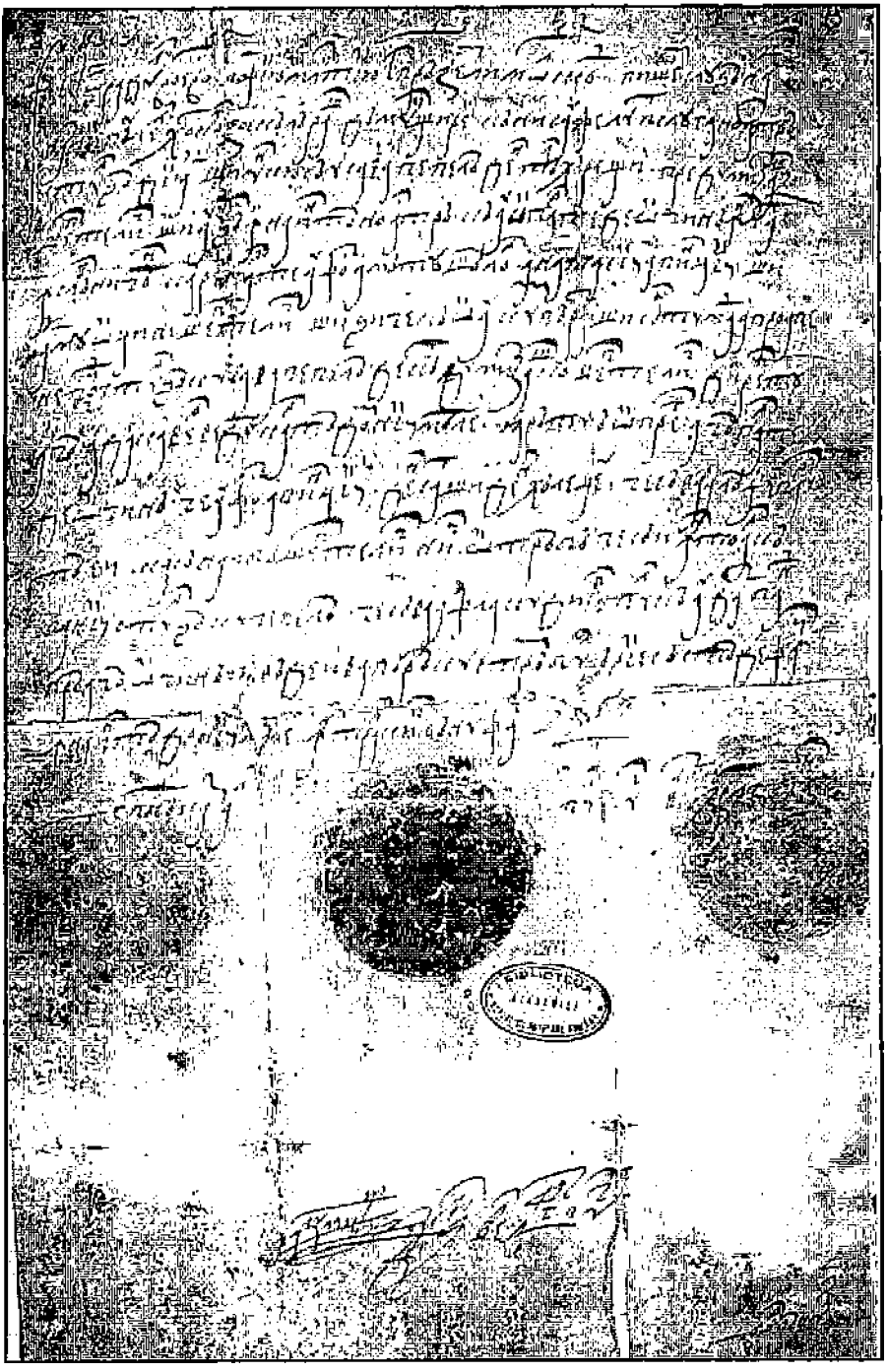

Doc. пг. 257

www.dacoromanica.ro

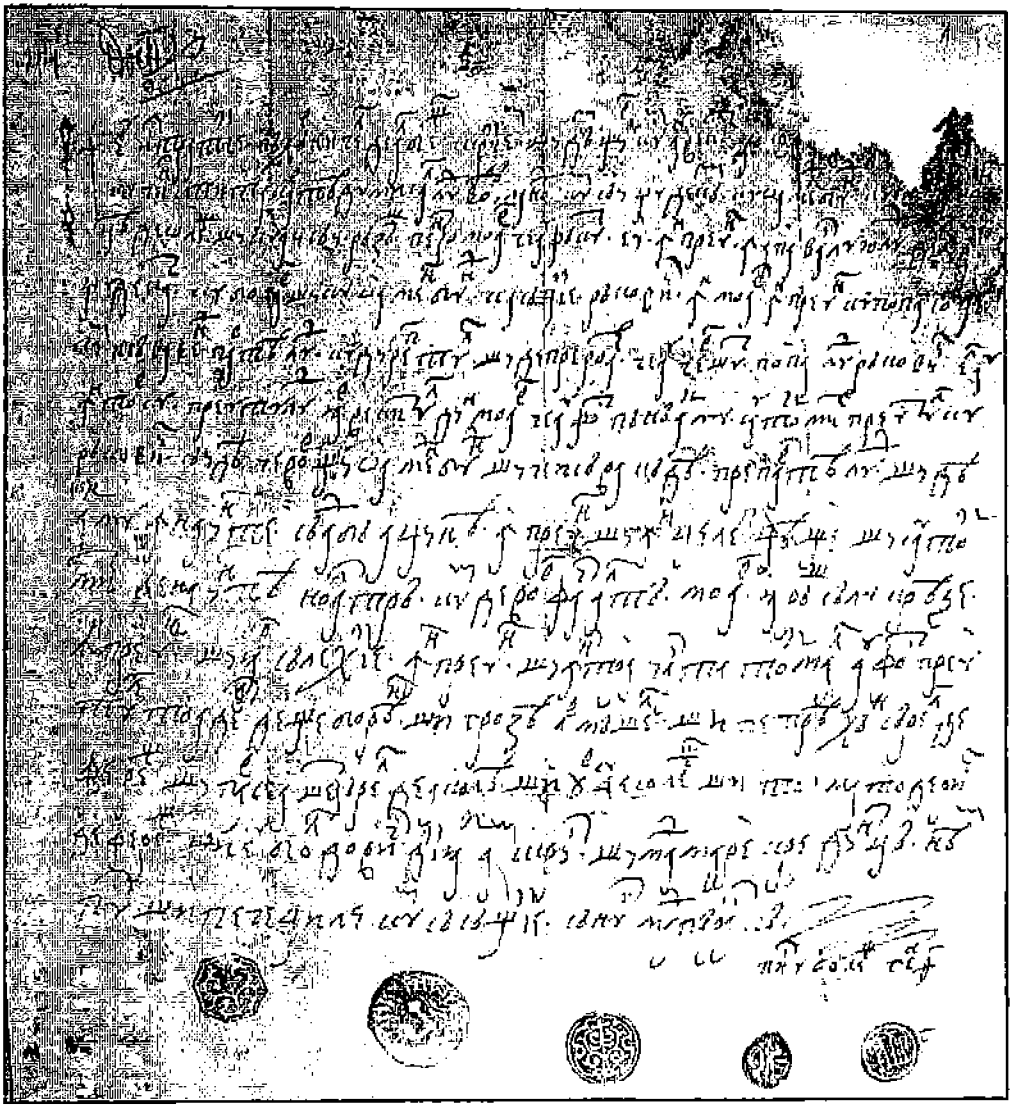

Doc. nr. 258

www.dacoromanica.ro

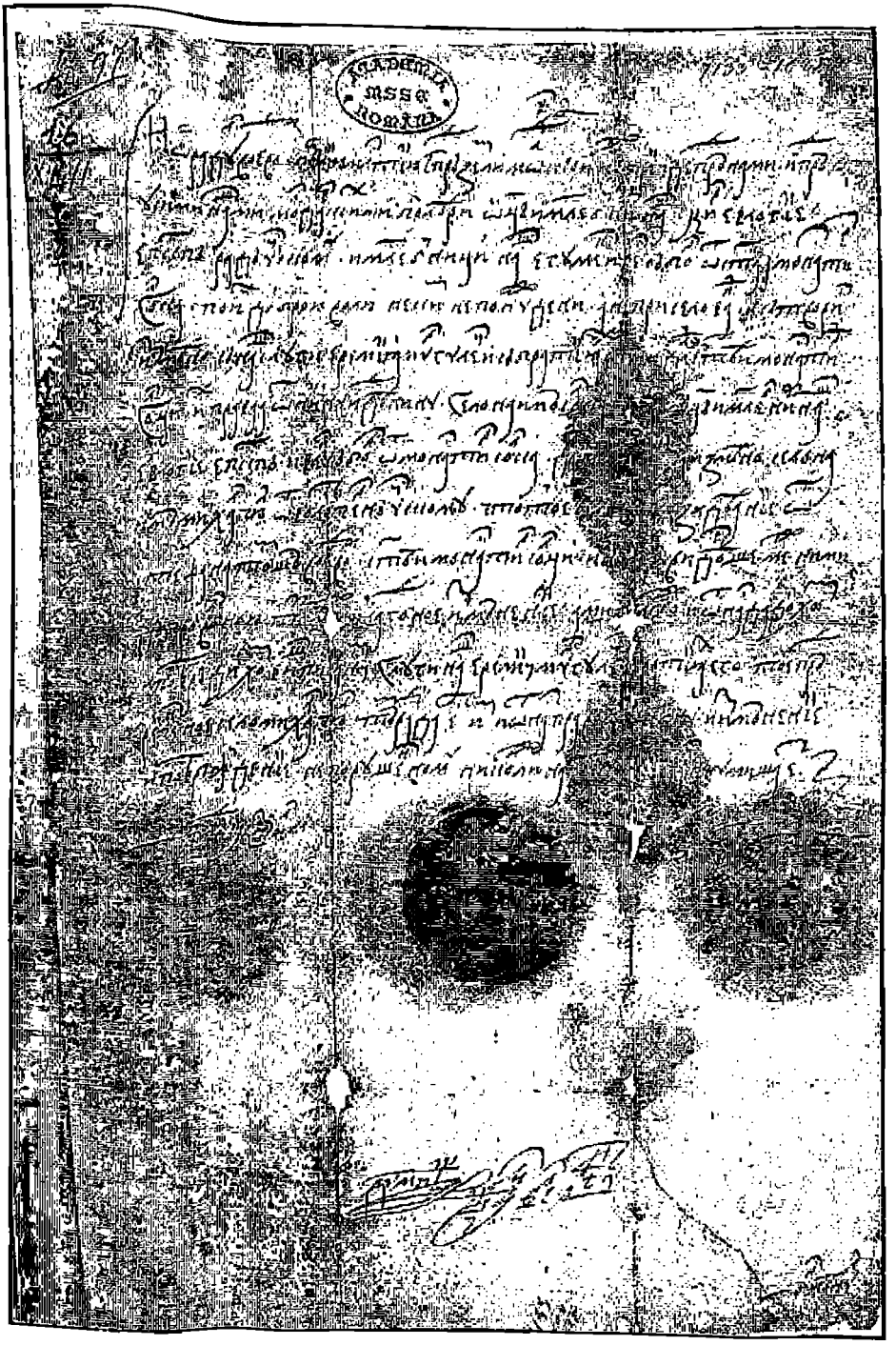

Doc. nr. 262

www.dacoromanica.ro

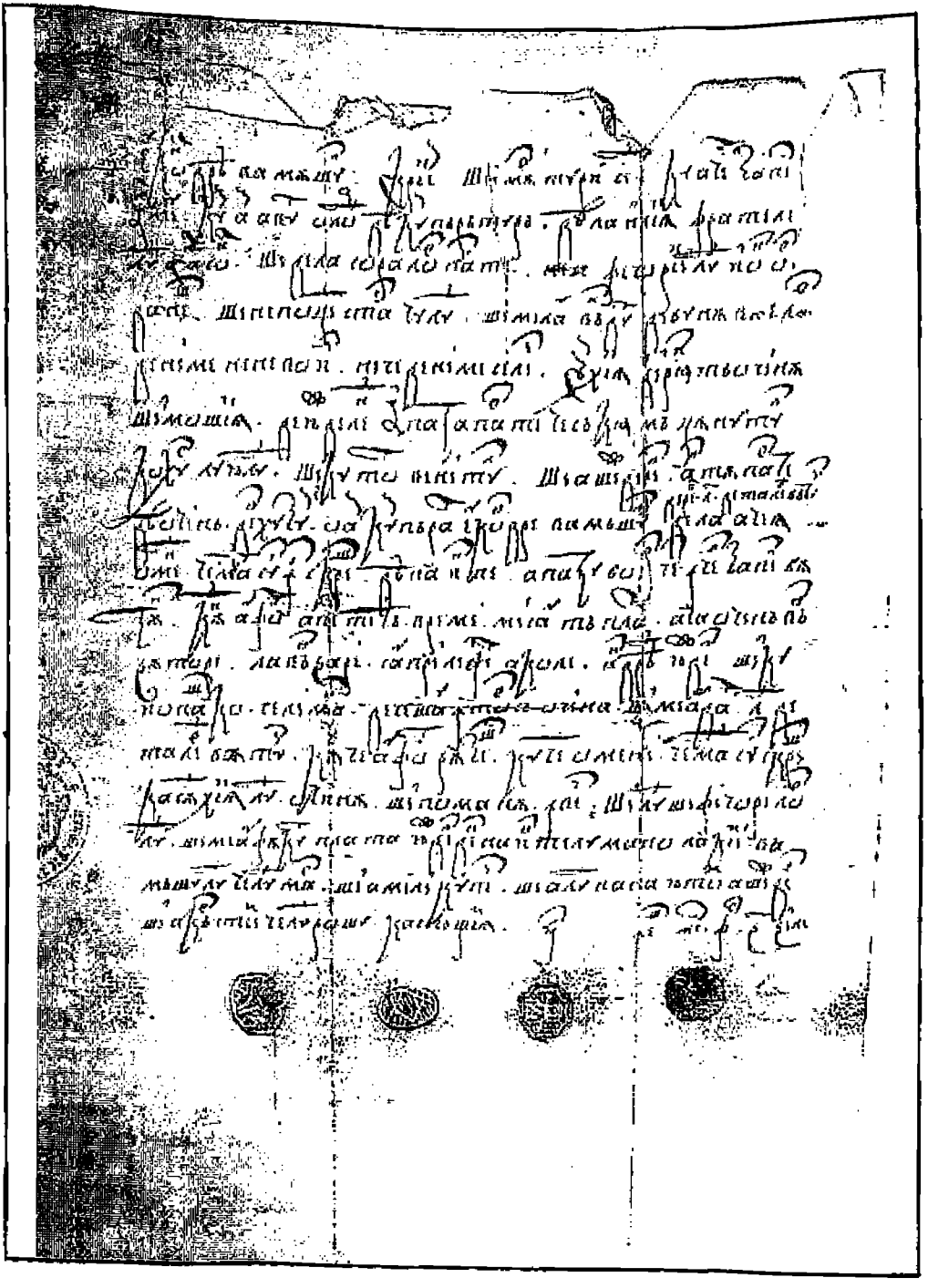

Doc. nr. 269

www.dacoromanica.ro

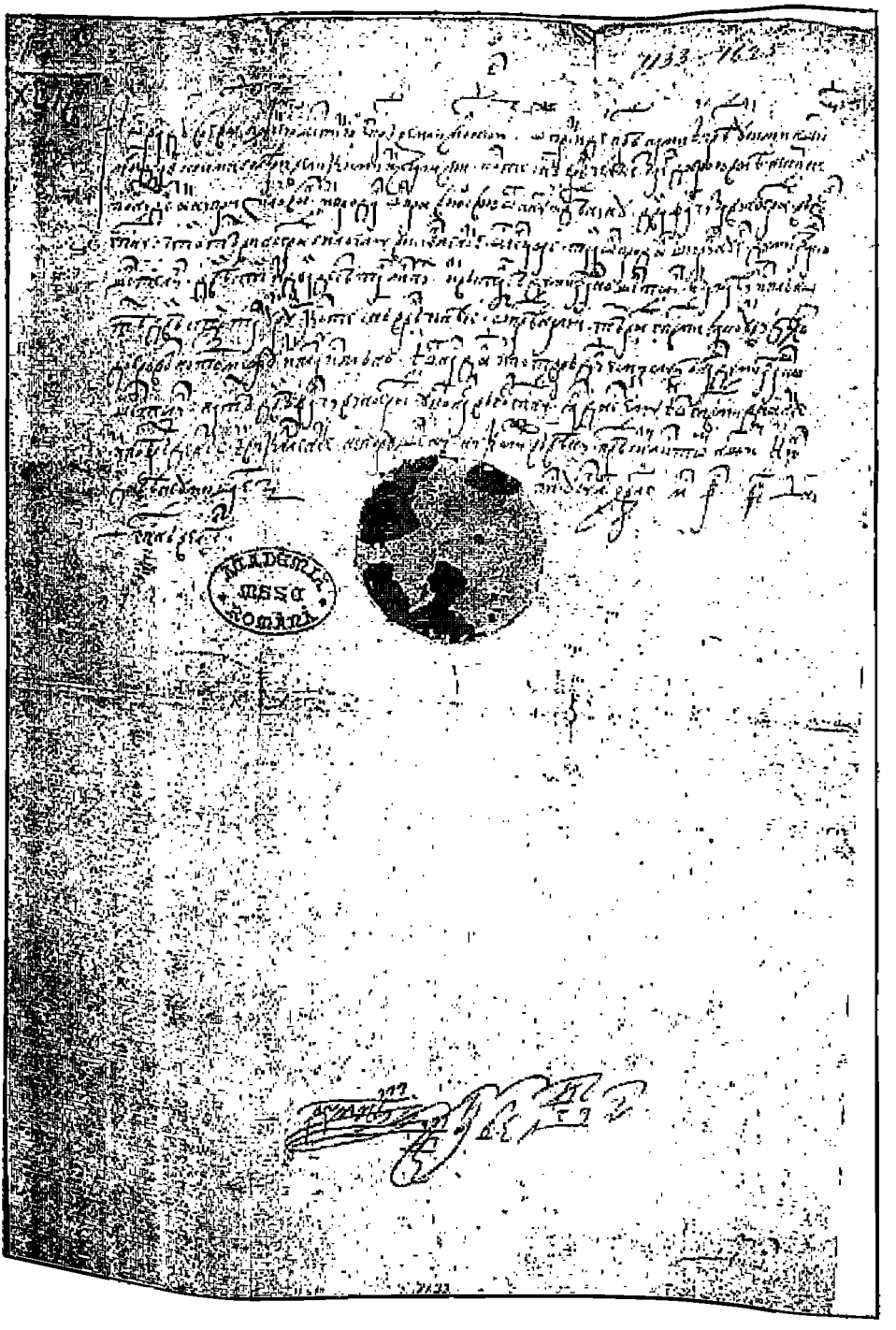

Doc. nr. 277

www.dacoromanica.ro

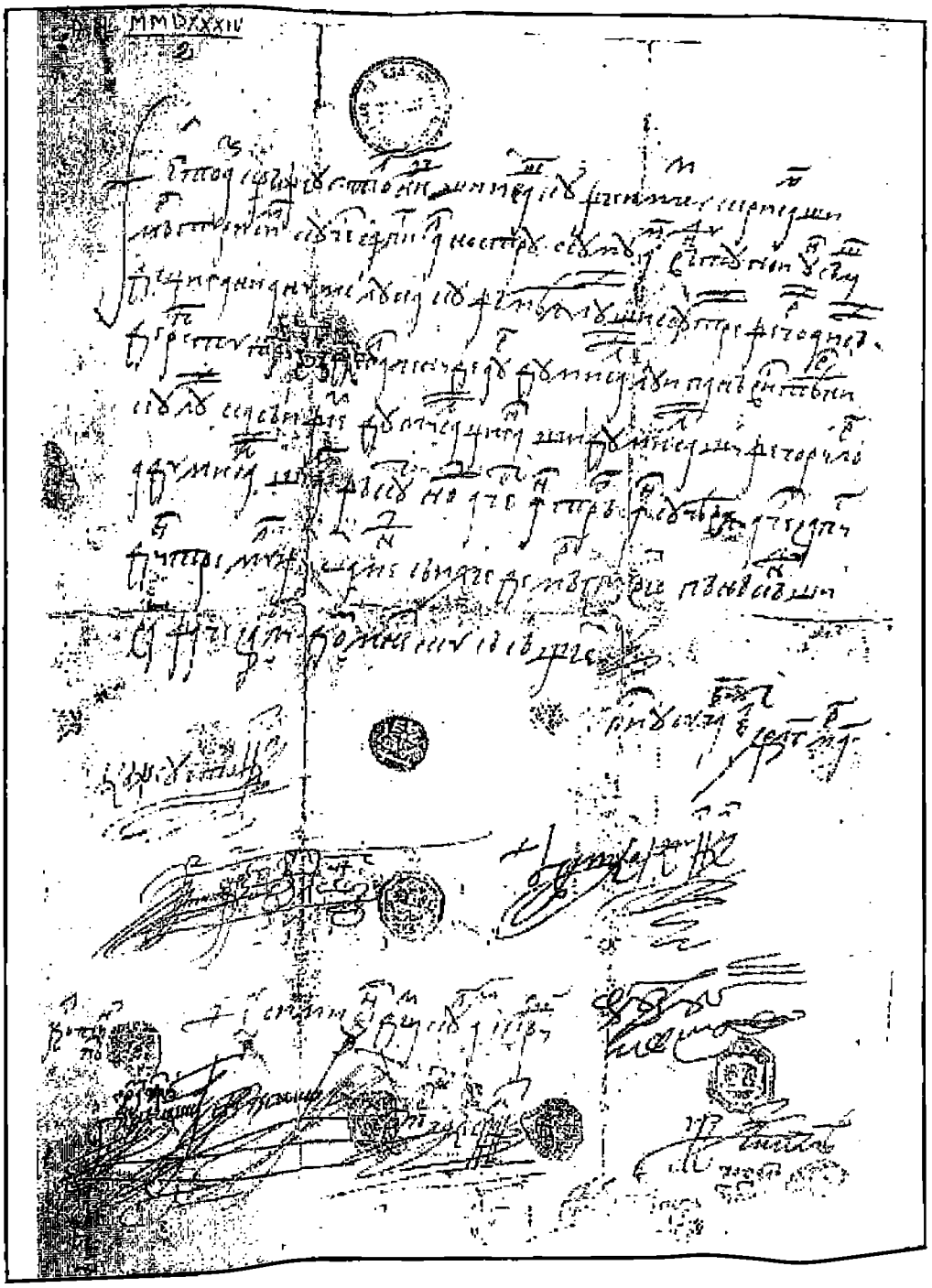

Doc. nr. 286

www.dacoromanica.ro

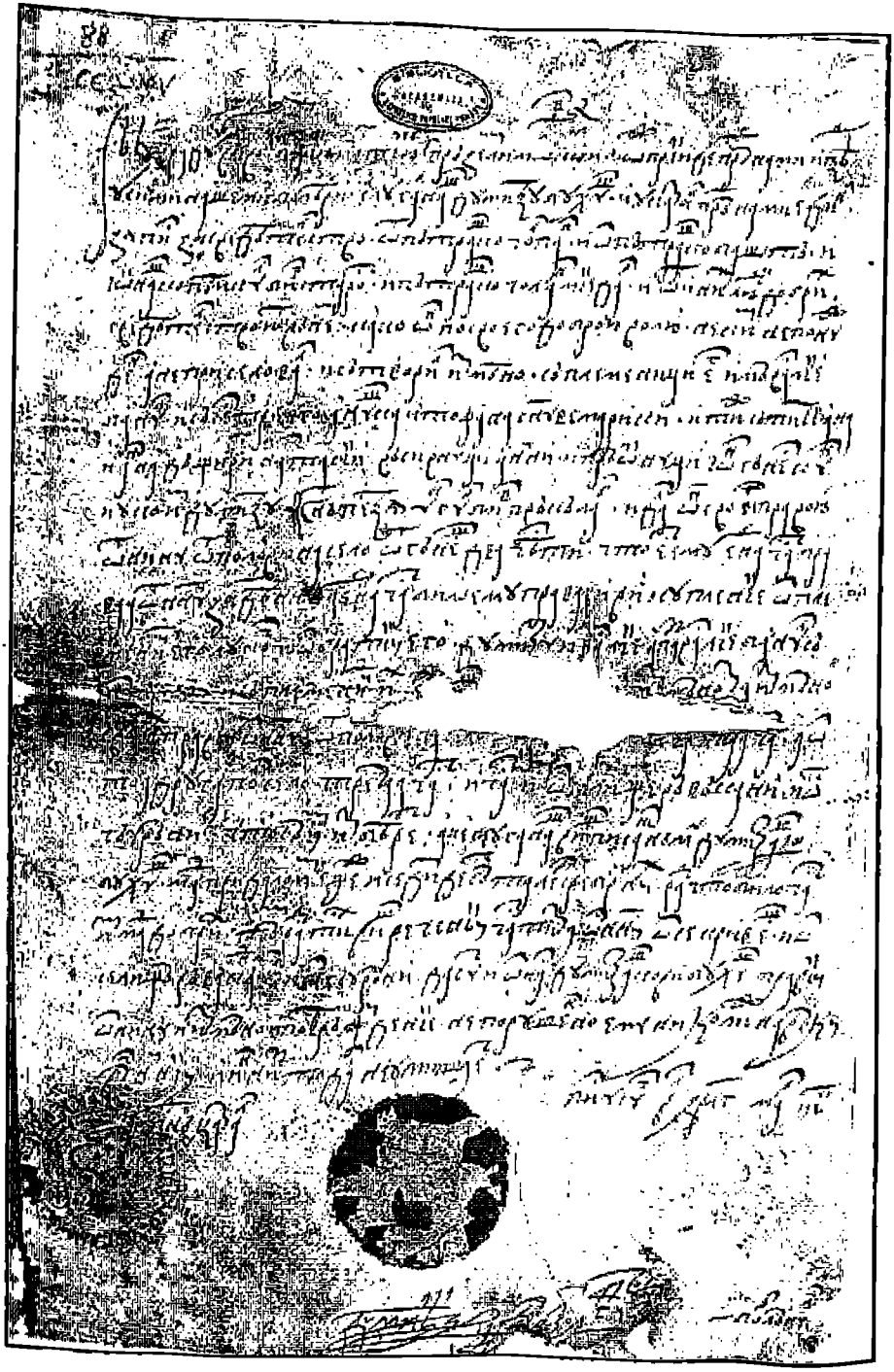

Doc. nr. 296

www.dacoromanica.ro

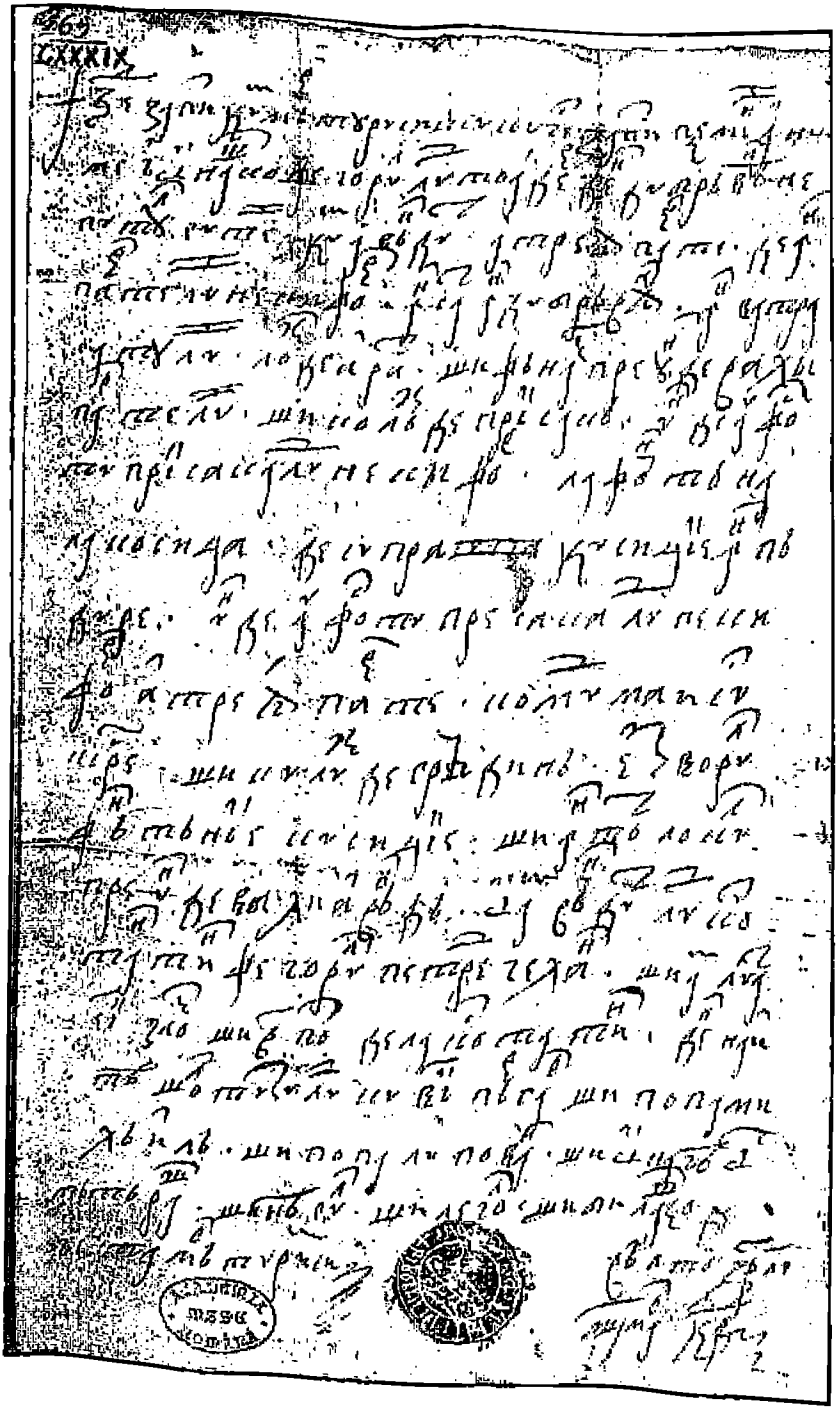

Doc. nr. 300

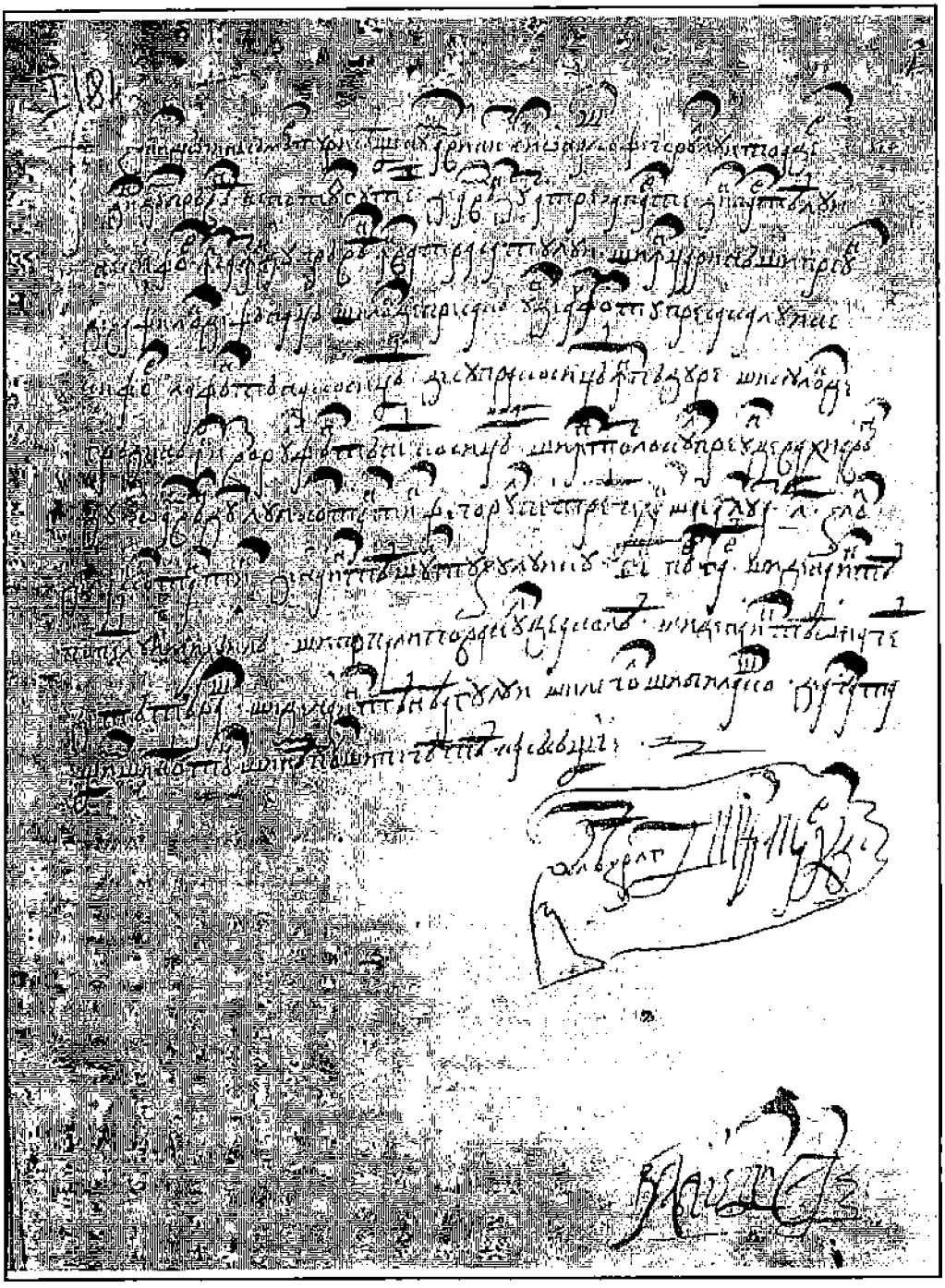

Doc. nr. 301

www.dacoromanica.ro

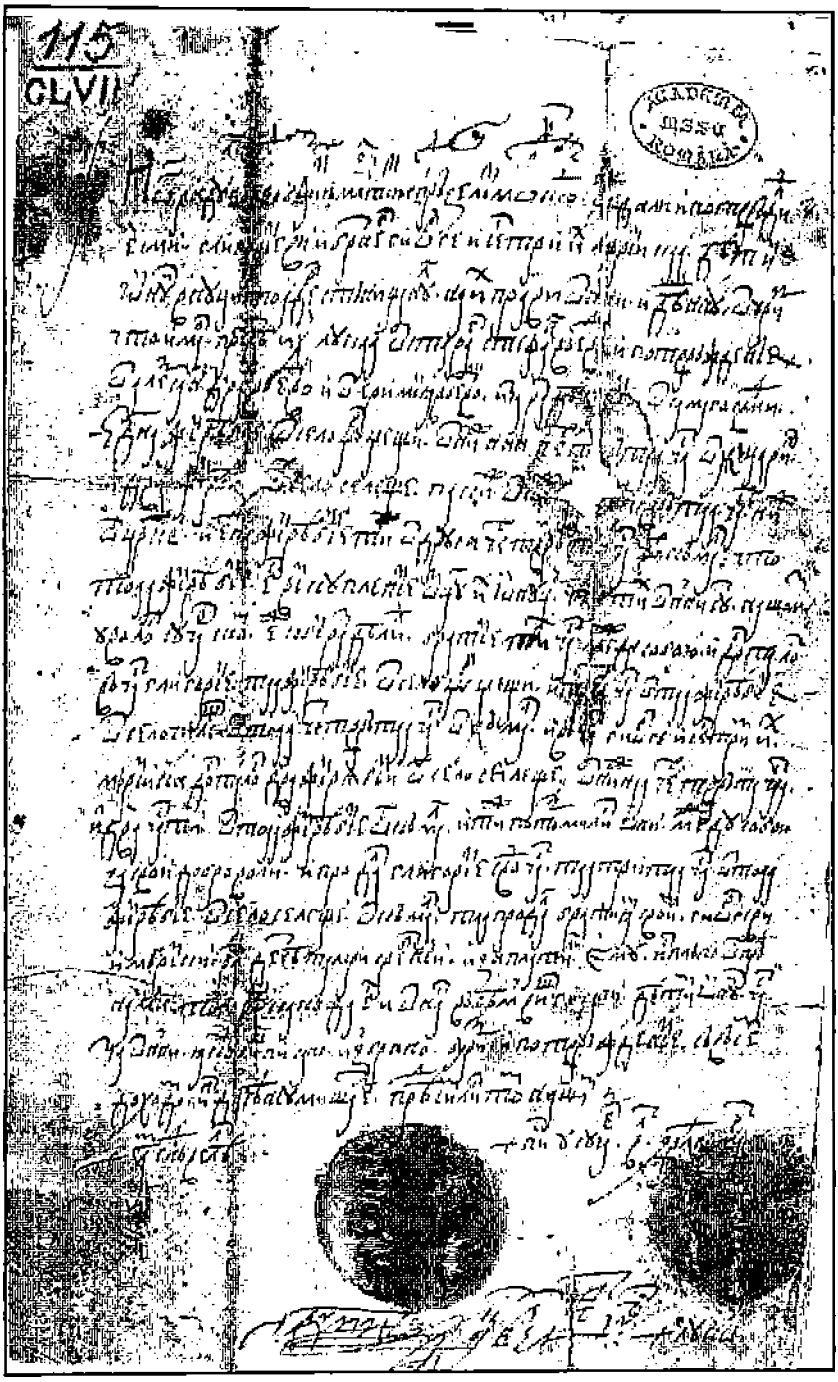

Doc. nr. 302

www.dacoromanica.ro

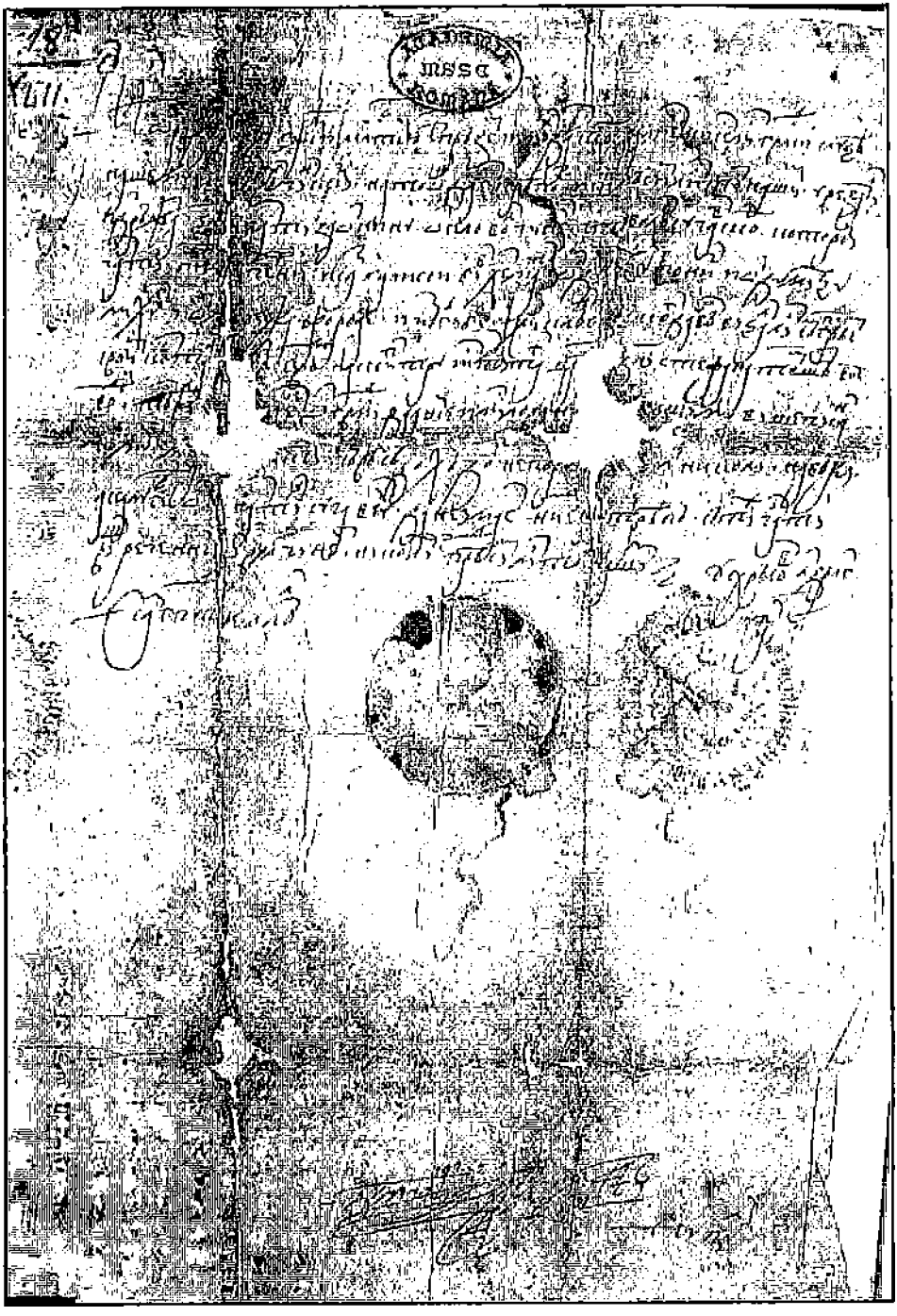

Doc. nr. 306

www.dacoromanica.ro

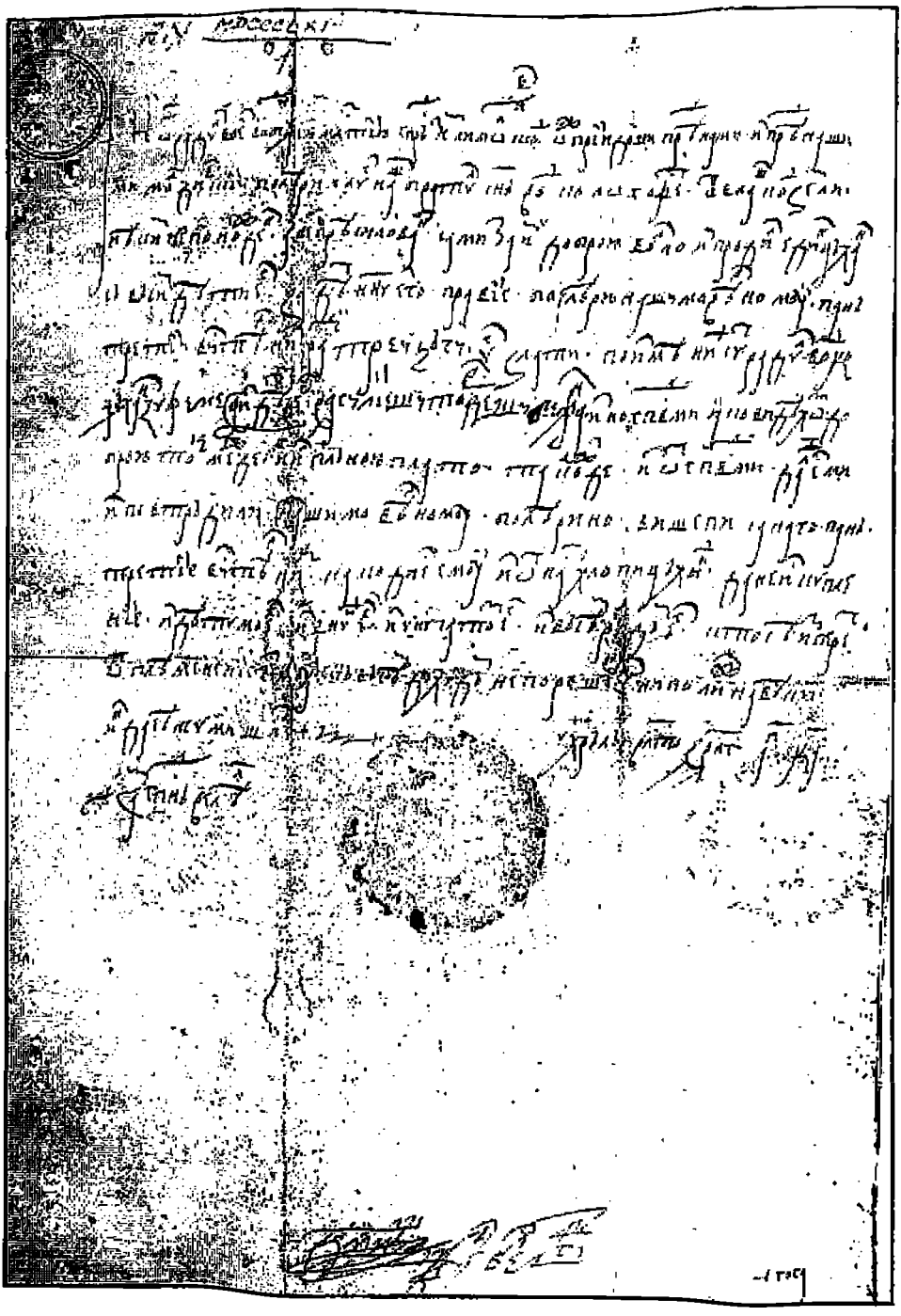

Doc. nr. 311

www.dacoromanica.ro

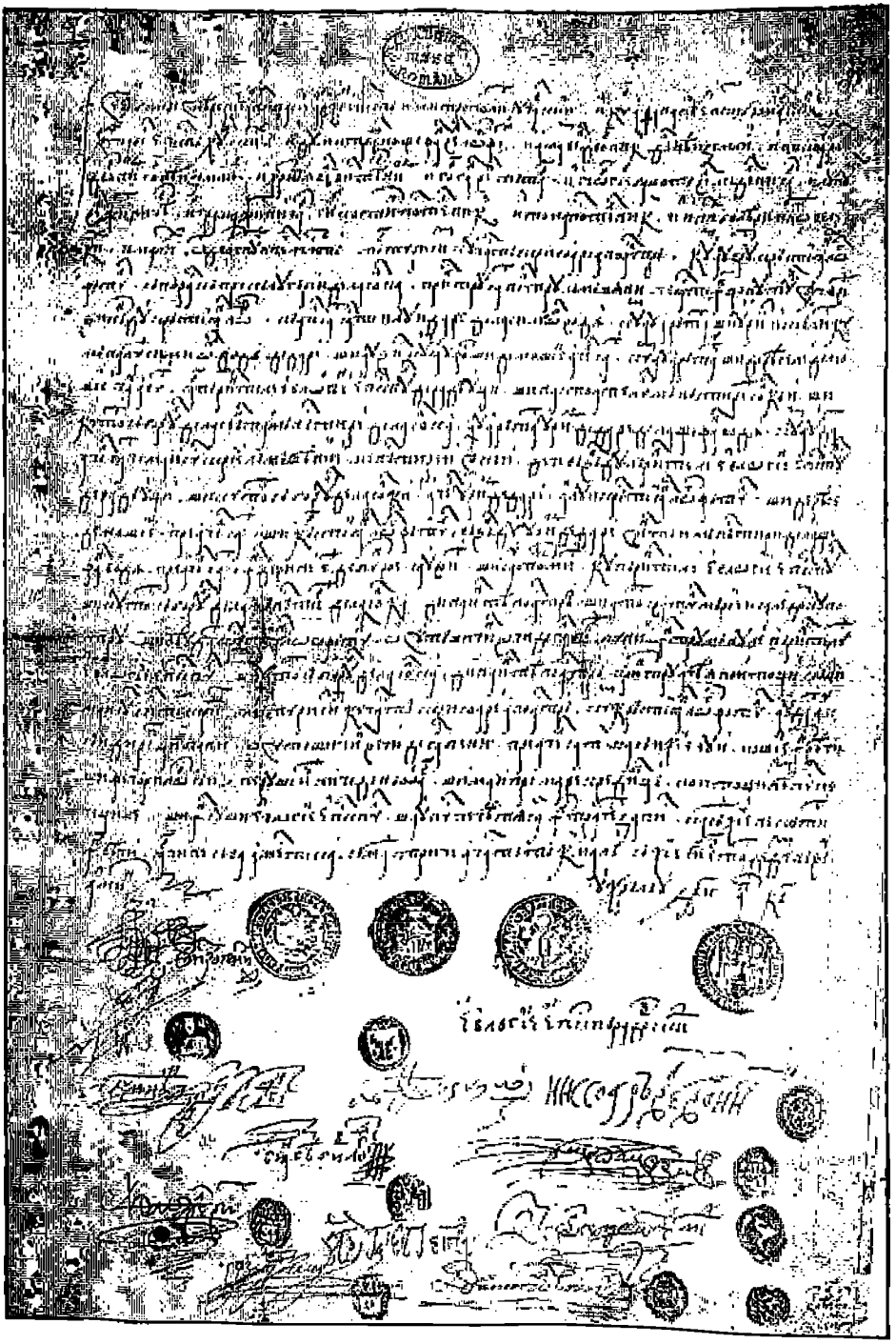

Doc. nr. 312

www.dacoromanica.ro

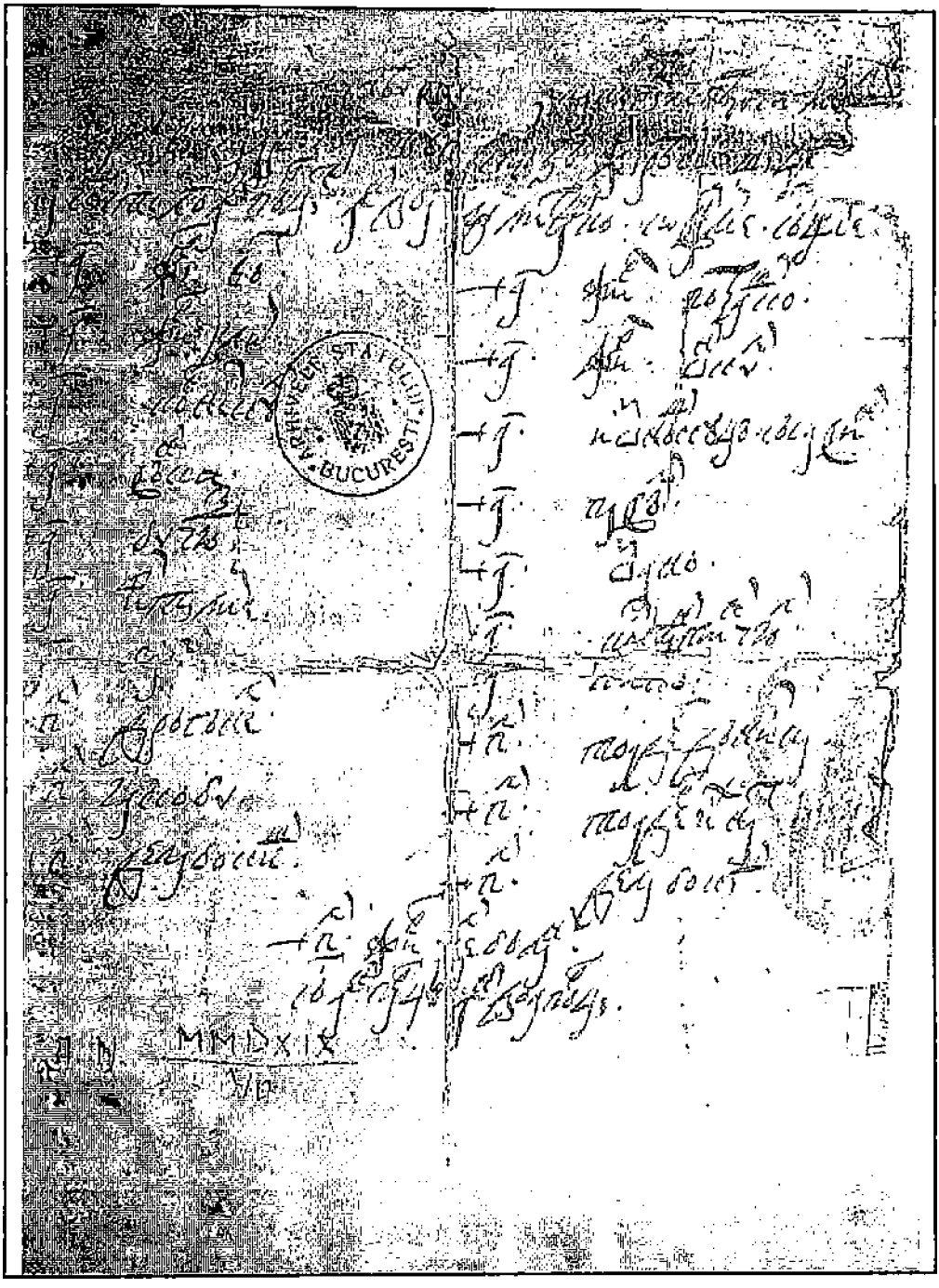

Doc. nr. 314

www.dacoromanica.ro

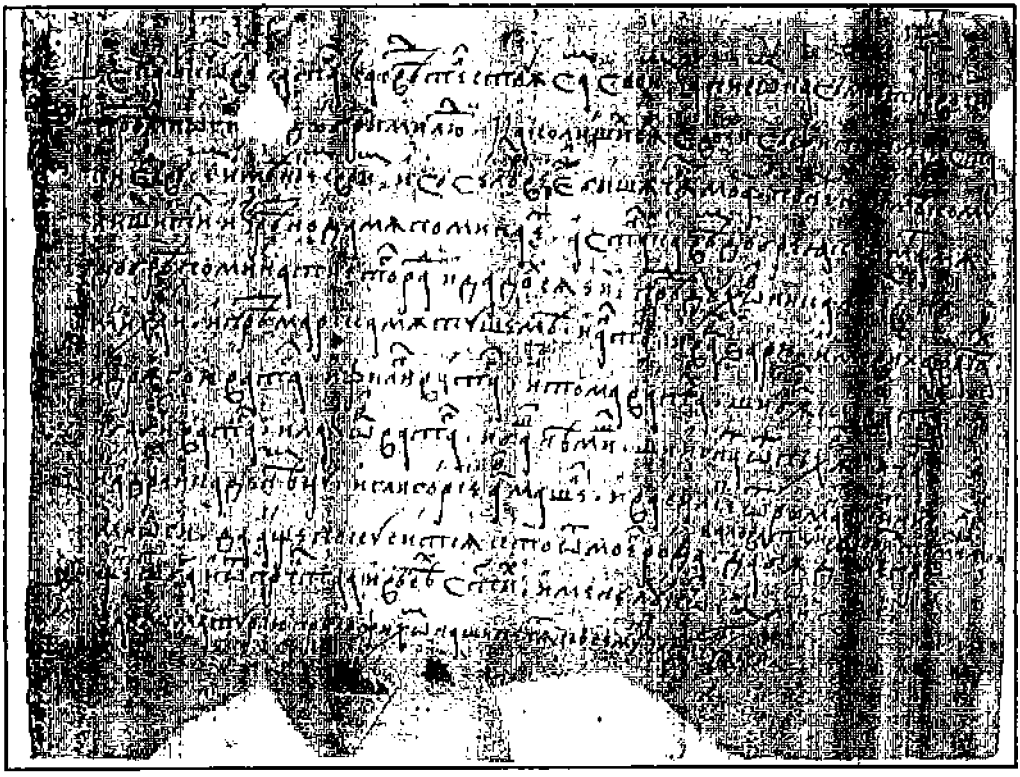

Doc. nr. 317

www.dacoromanica.ro

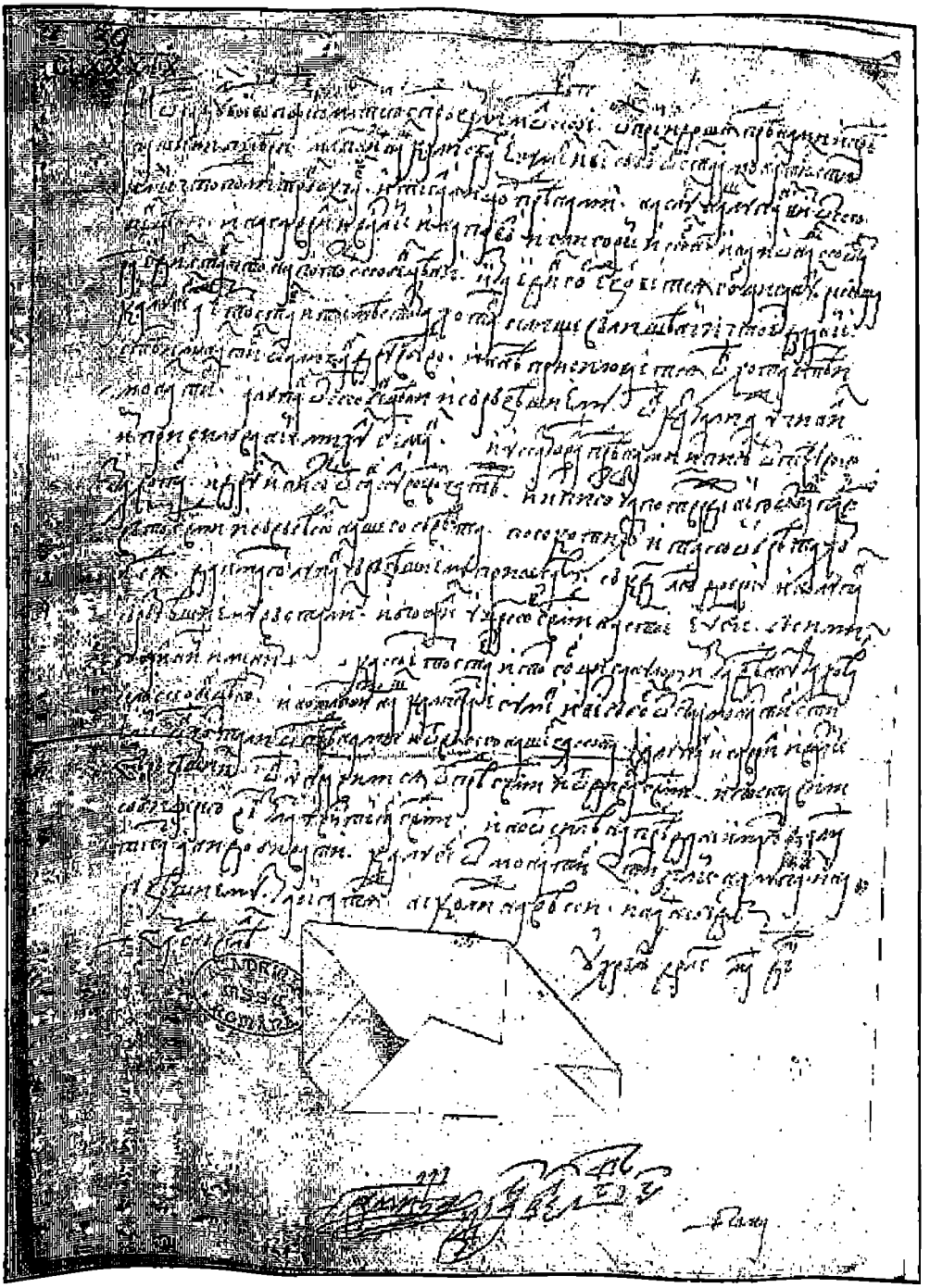

Doc. nr. 328

www.dacoromanica.ro

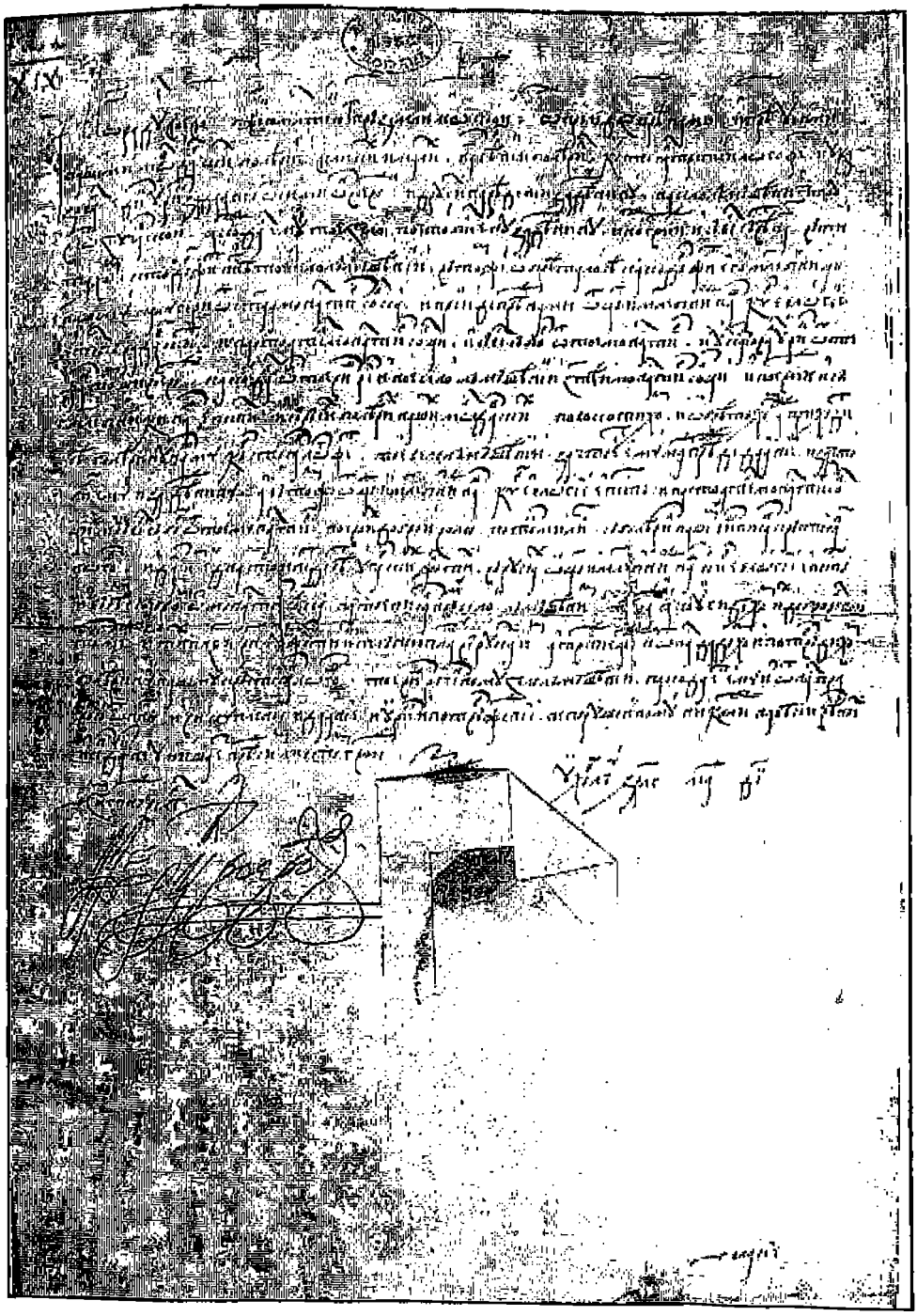

Doc. nr. 329

www.dacoromanica.ro

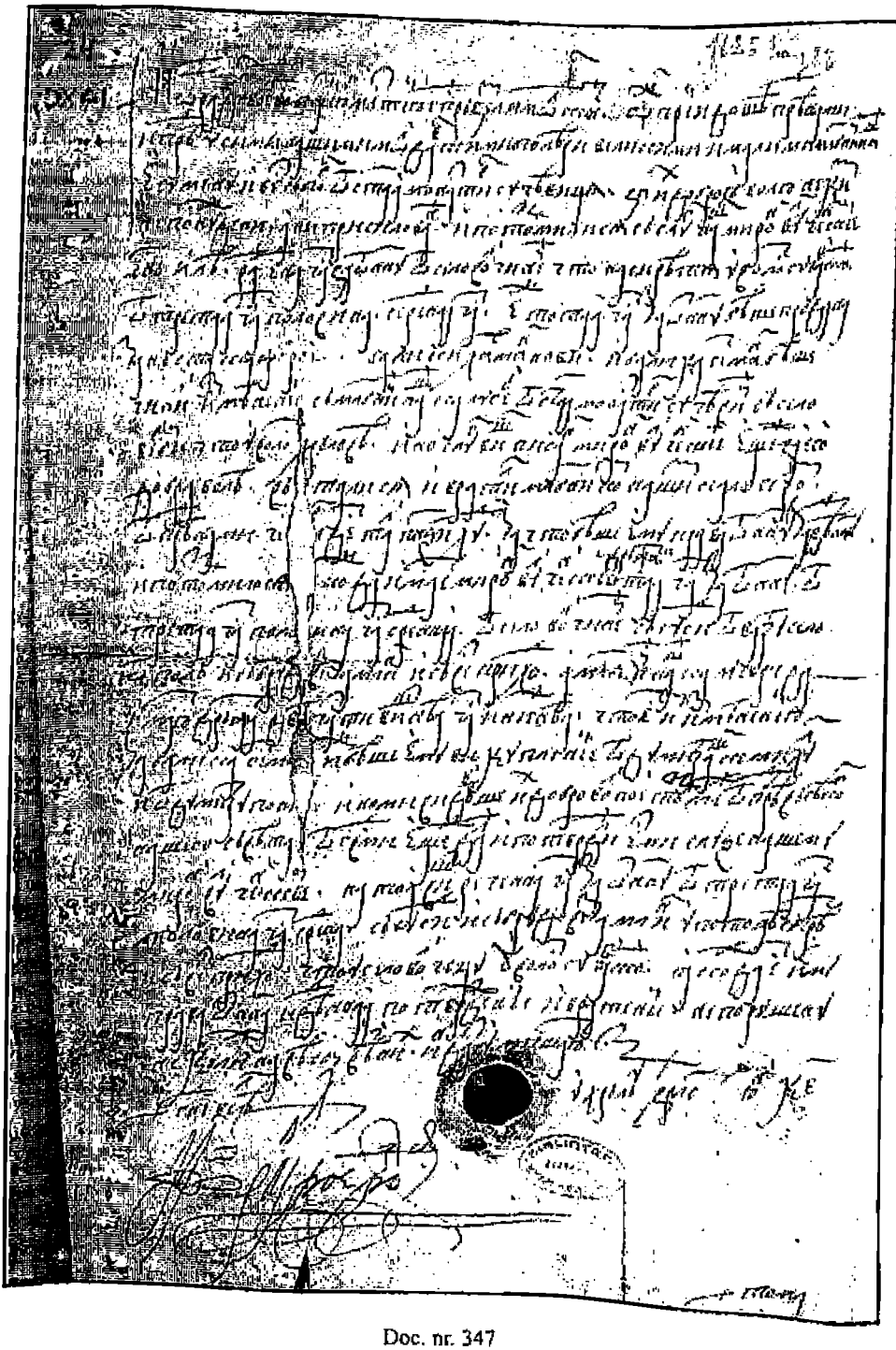

Doc. nr. 347

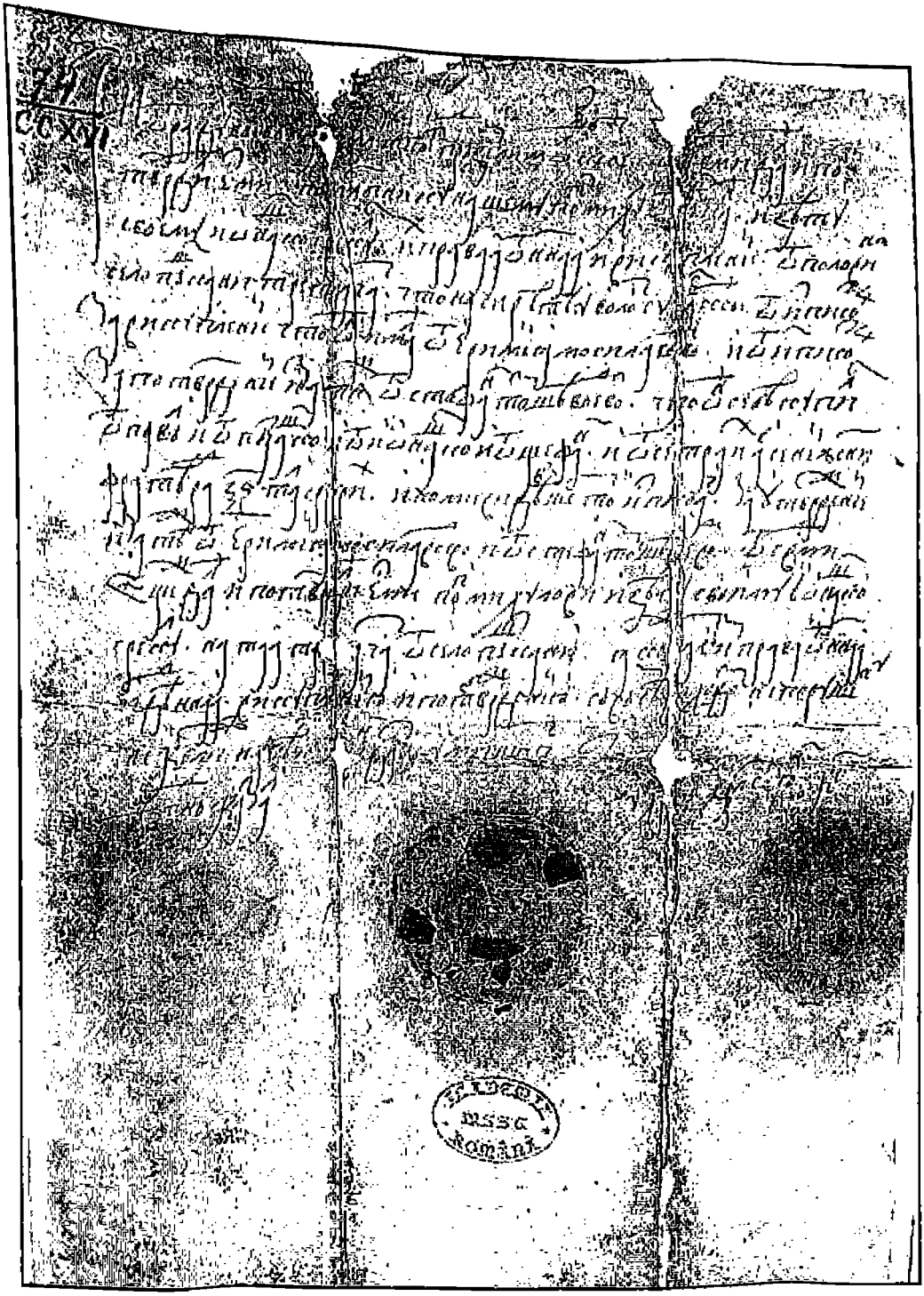

Doc. nr. 348

www.dacoromanica.ro

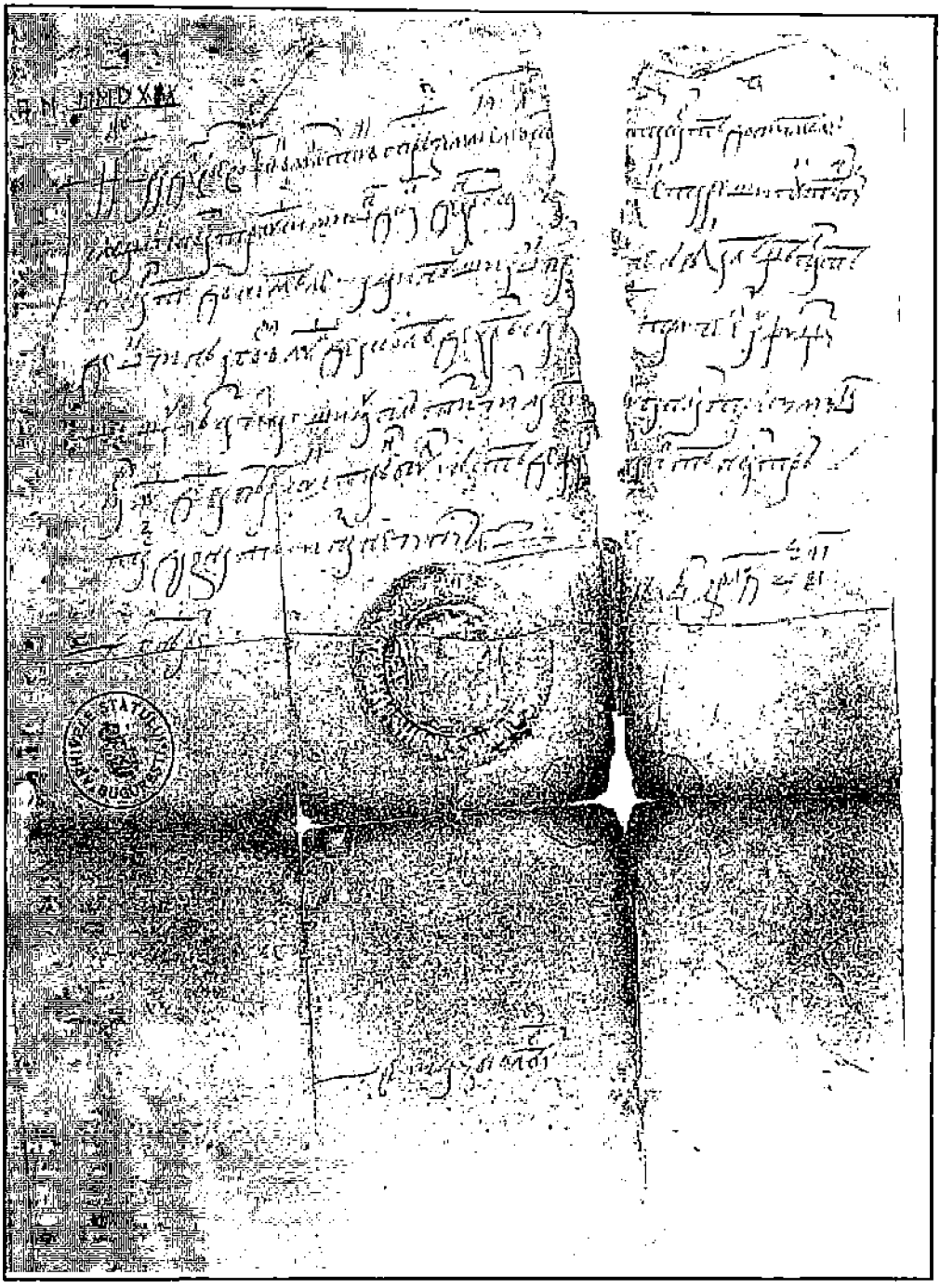

Doc. nr. 380

www.dacoromanica.ro

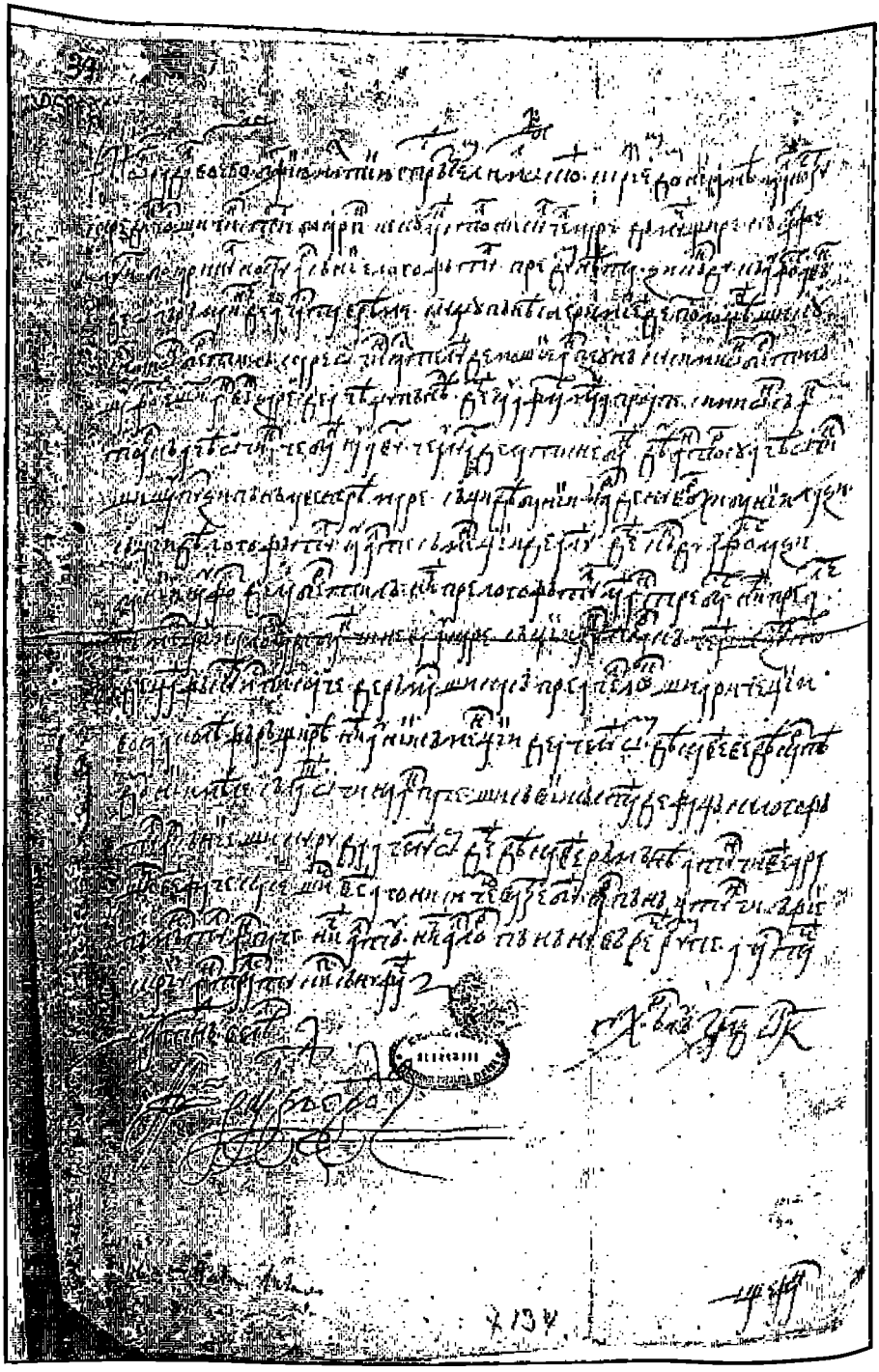

Doc. nr. 383

www.dacoromanica.ro

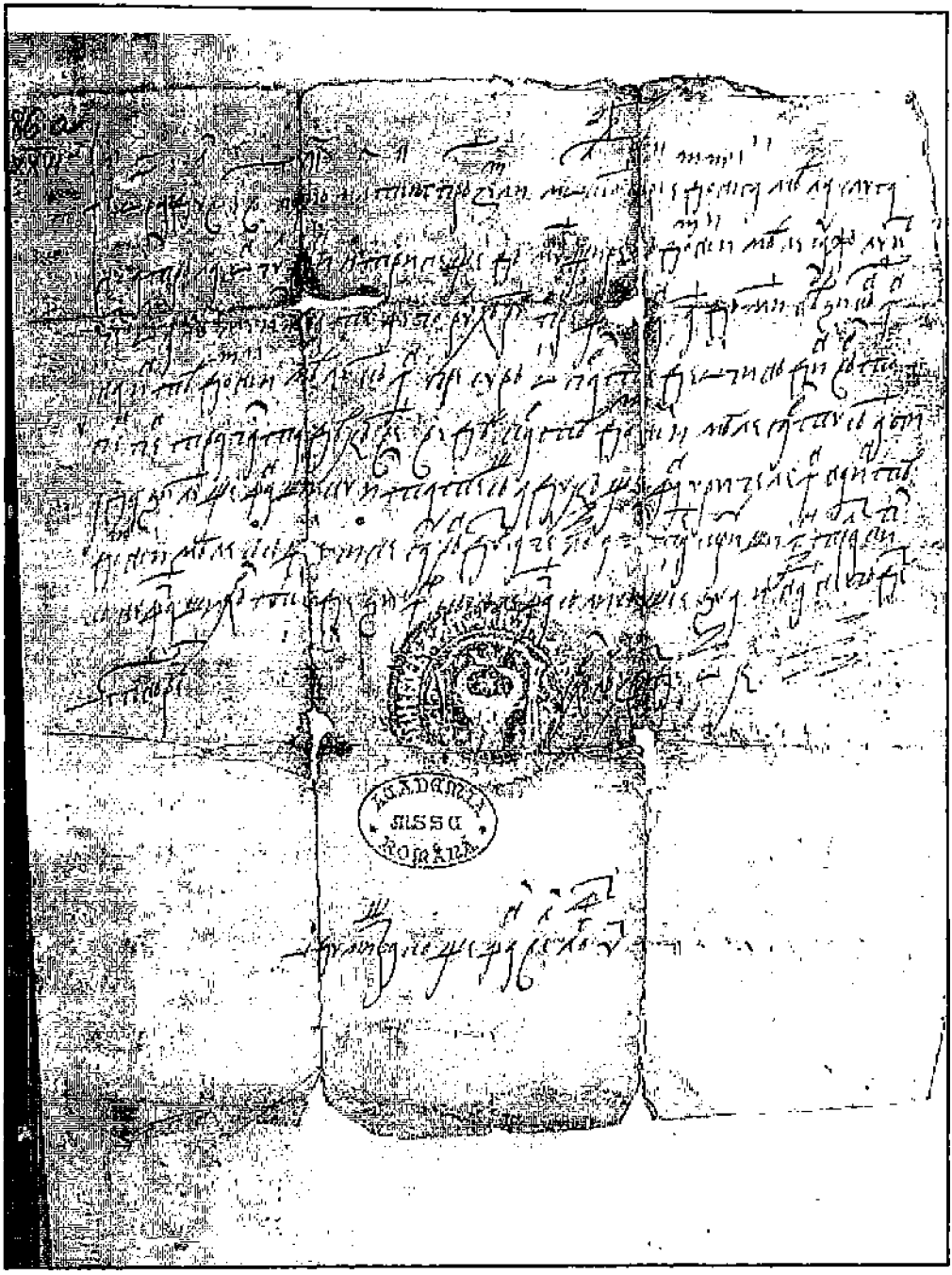

Doc. nr. 384

www.dacoromanica.ro

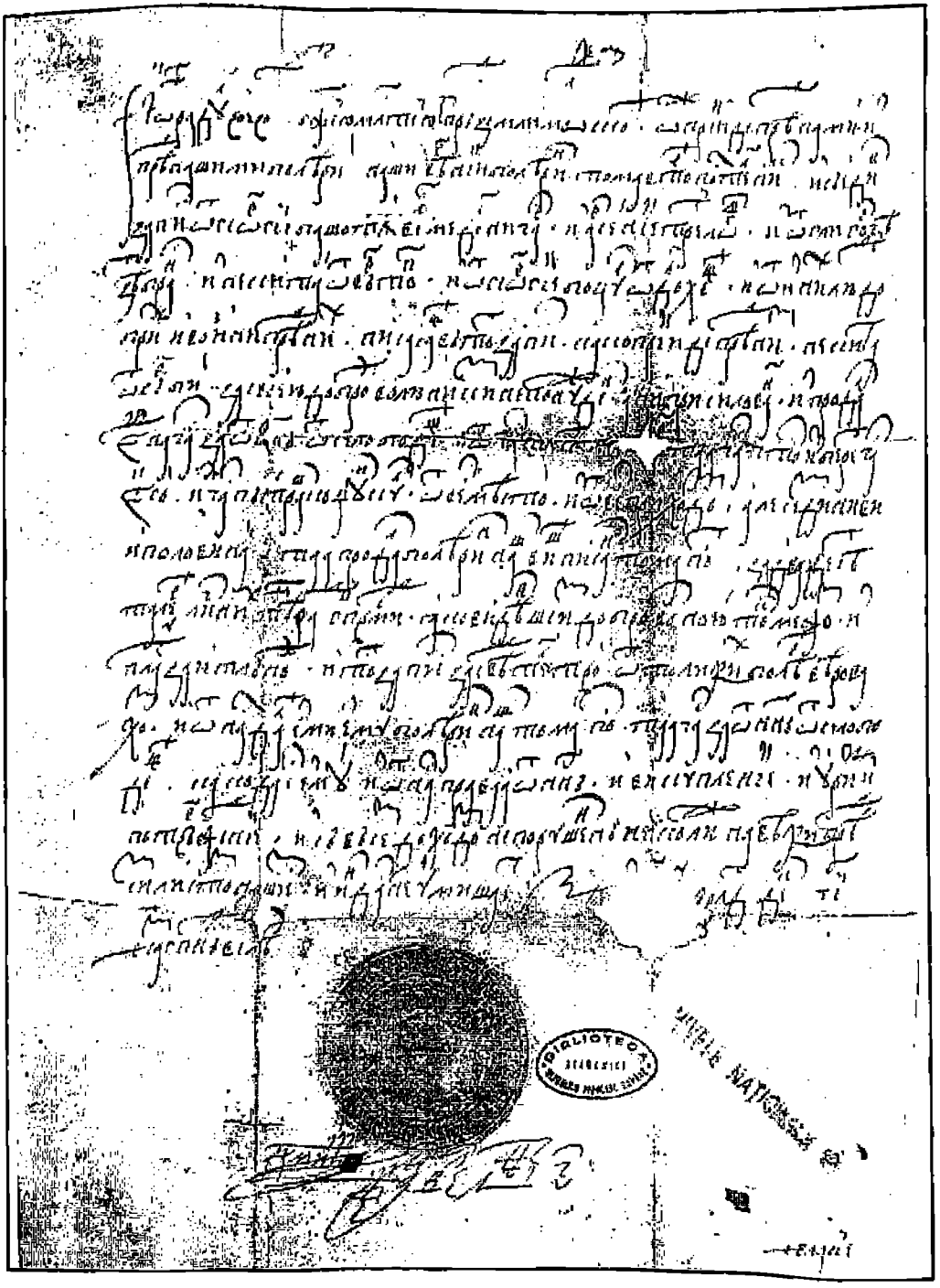

Doc. nr. 396

www.dacoromanica.ro

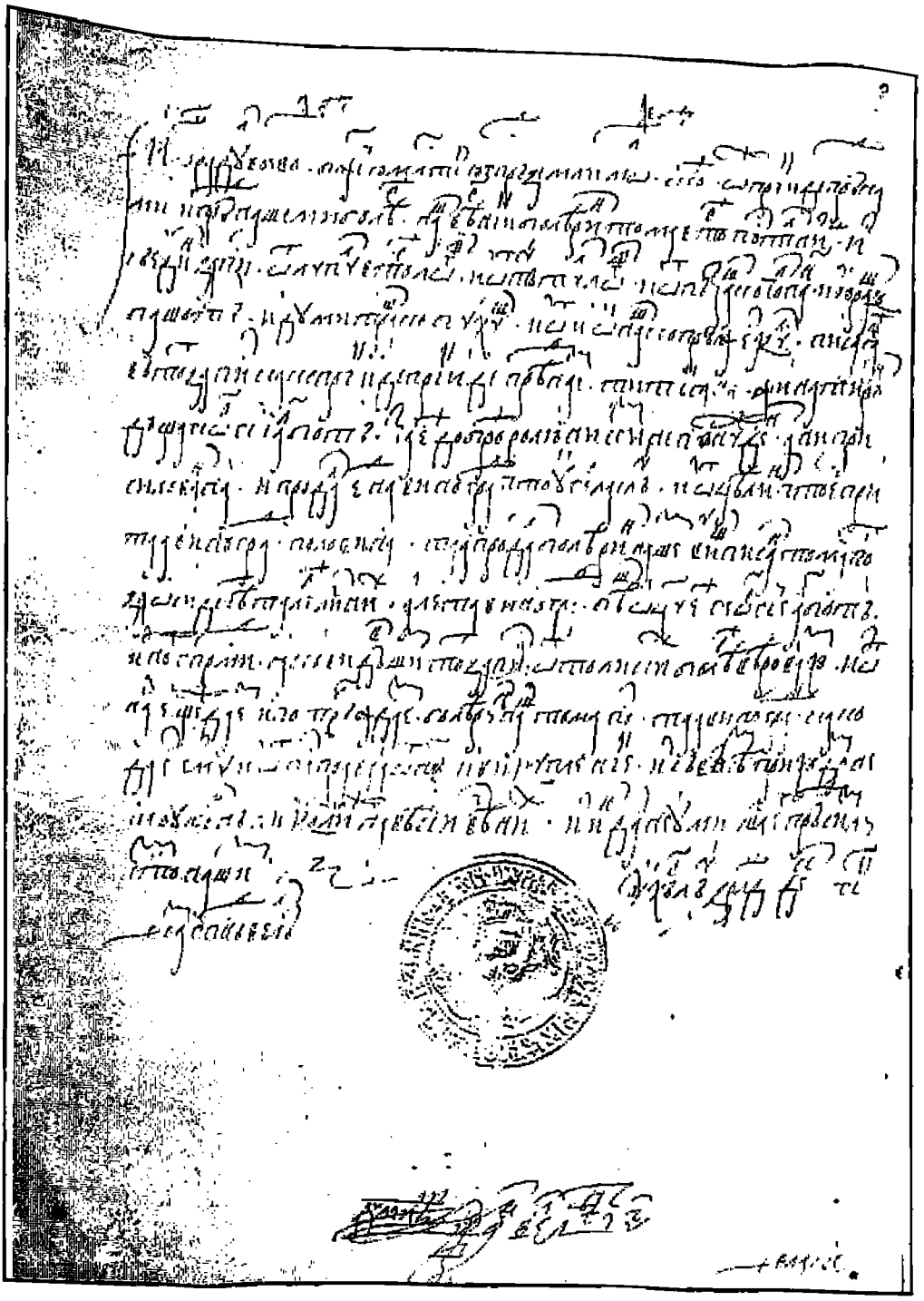

Doc. nr. 397

www.dacoromanica.ro

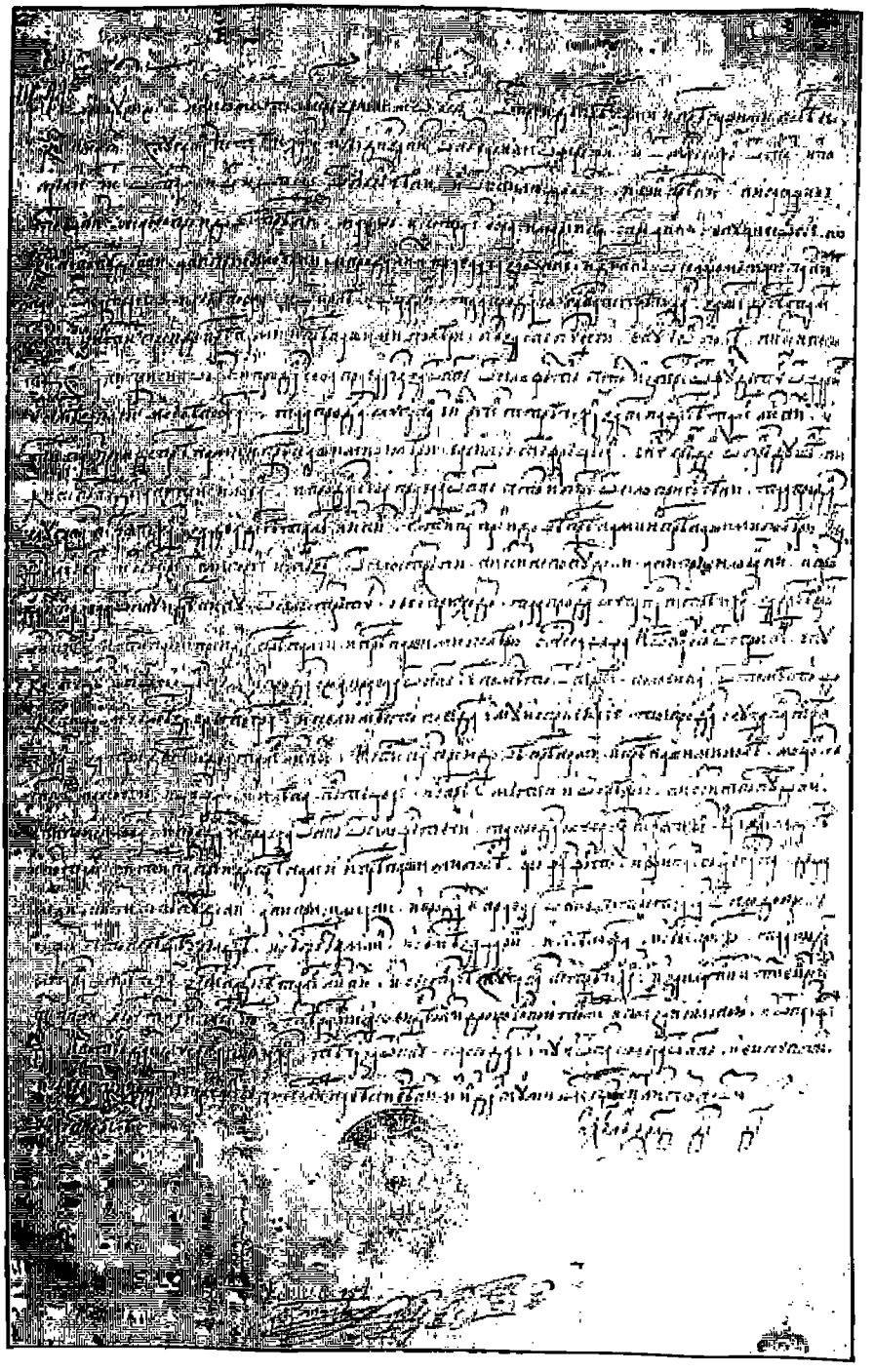

Doc. nr. 399

www.dacoromanica.ro

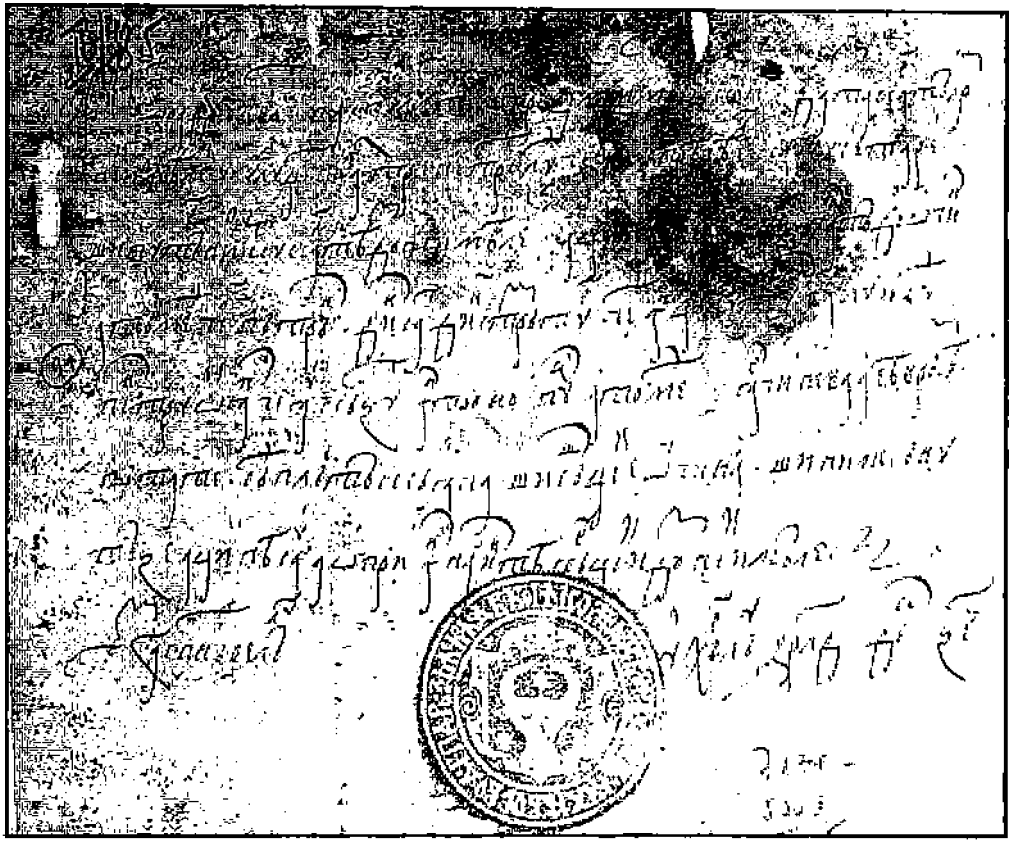

Doc. nr. 400

www.dacoromanica.ro

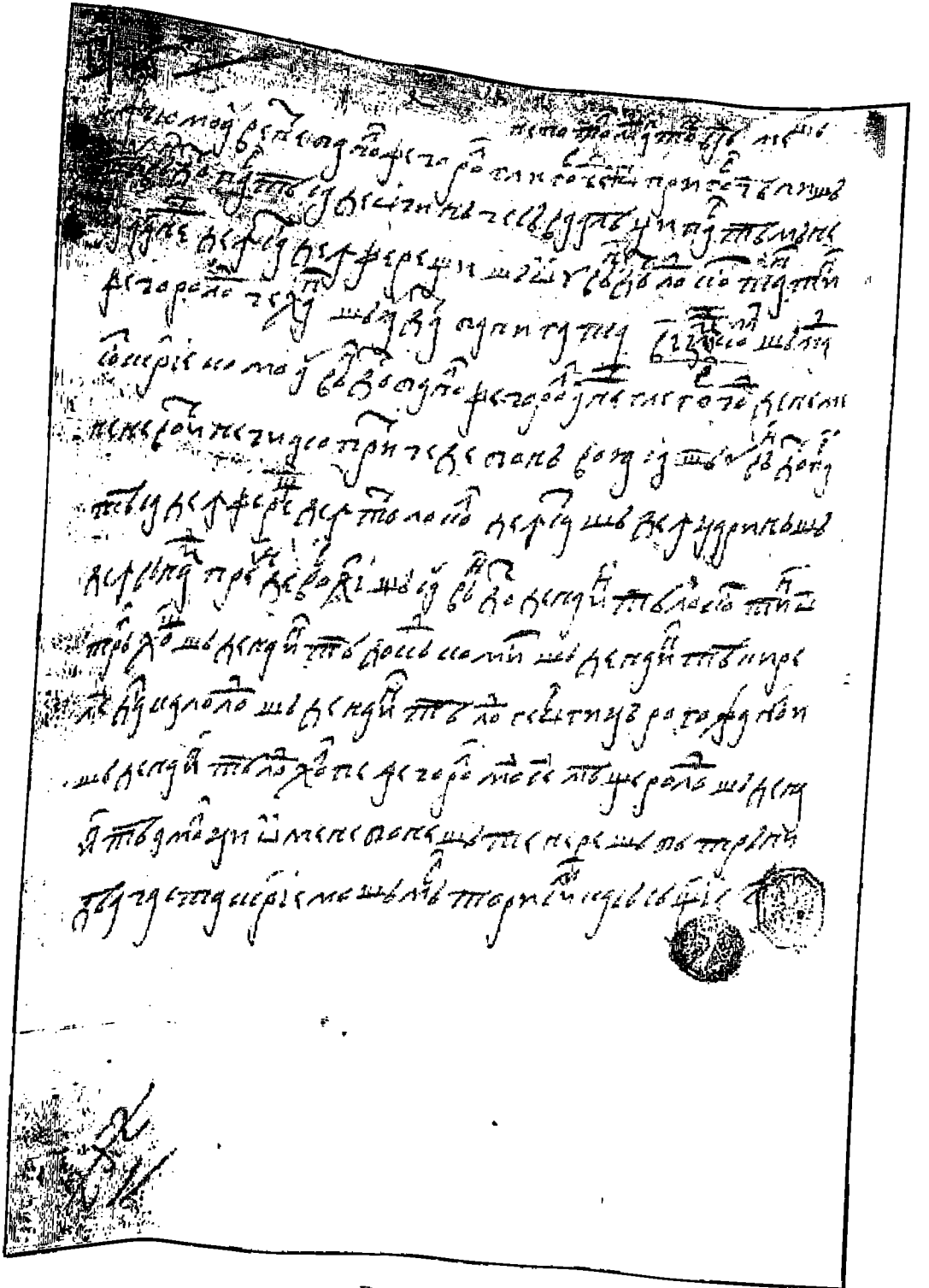

Doc. nr. 401

www.dacoromanica.ro

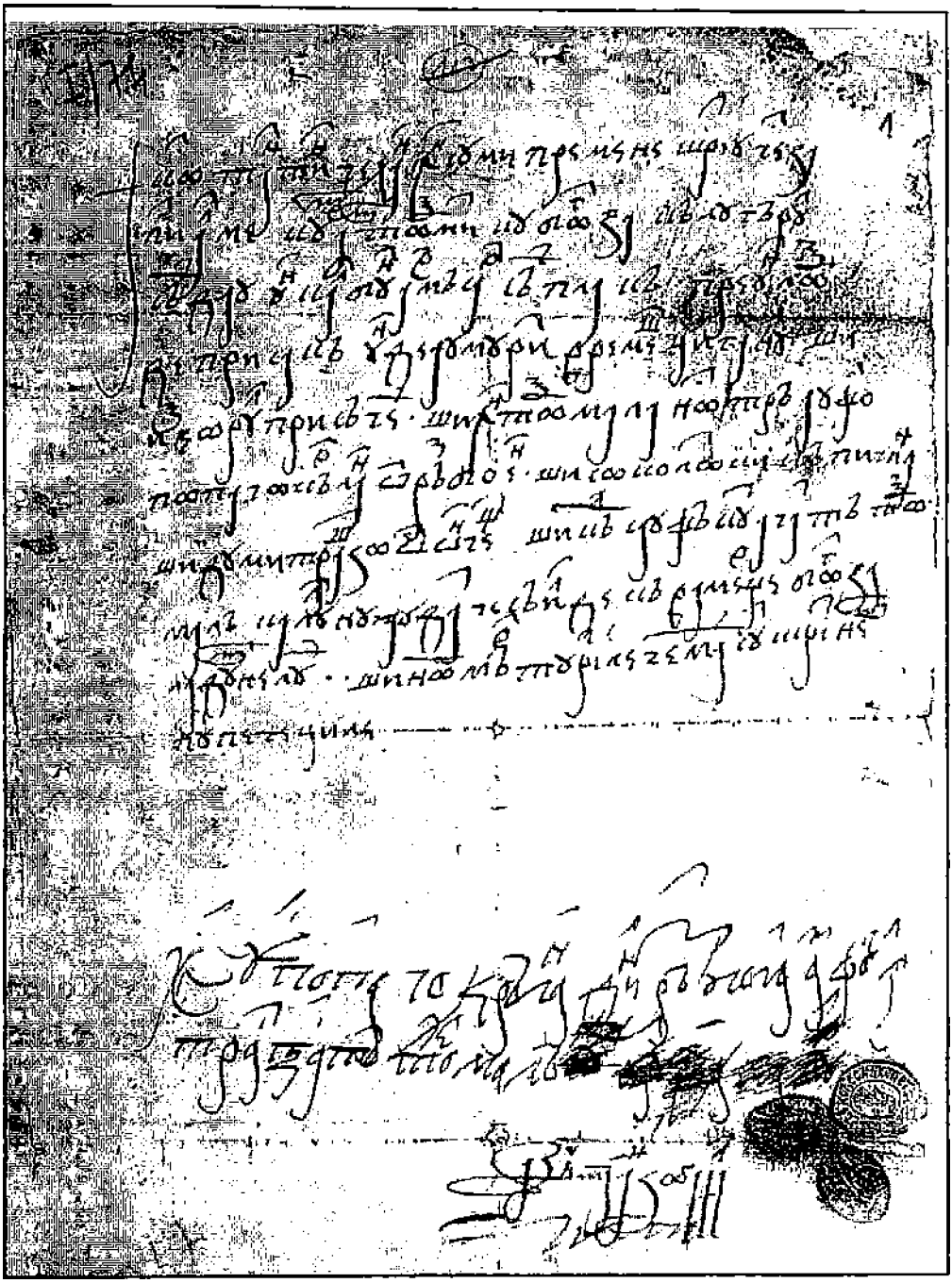

Doc. nr. 402

www.dacoromanica.ro

Doc. nr. 403

www.dacoromanica.ro

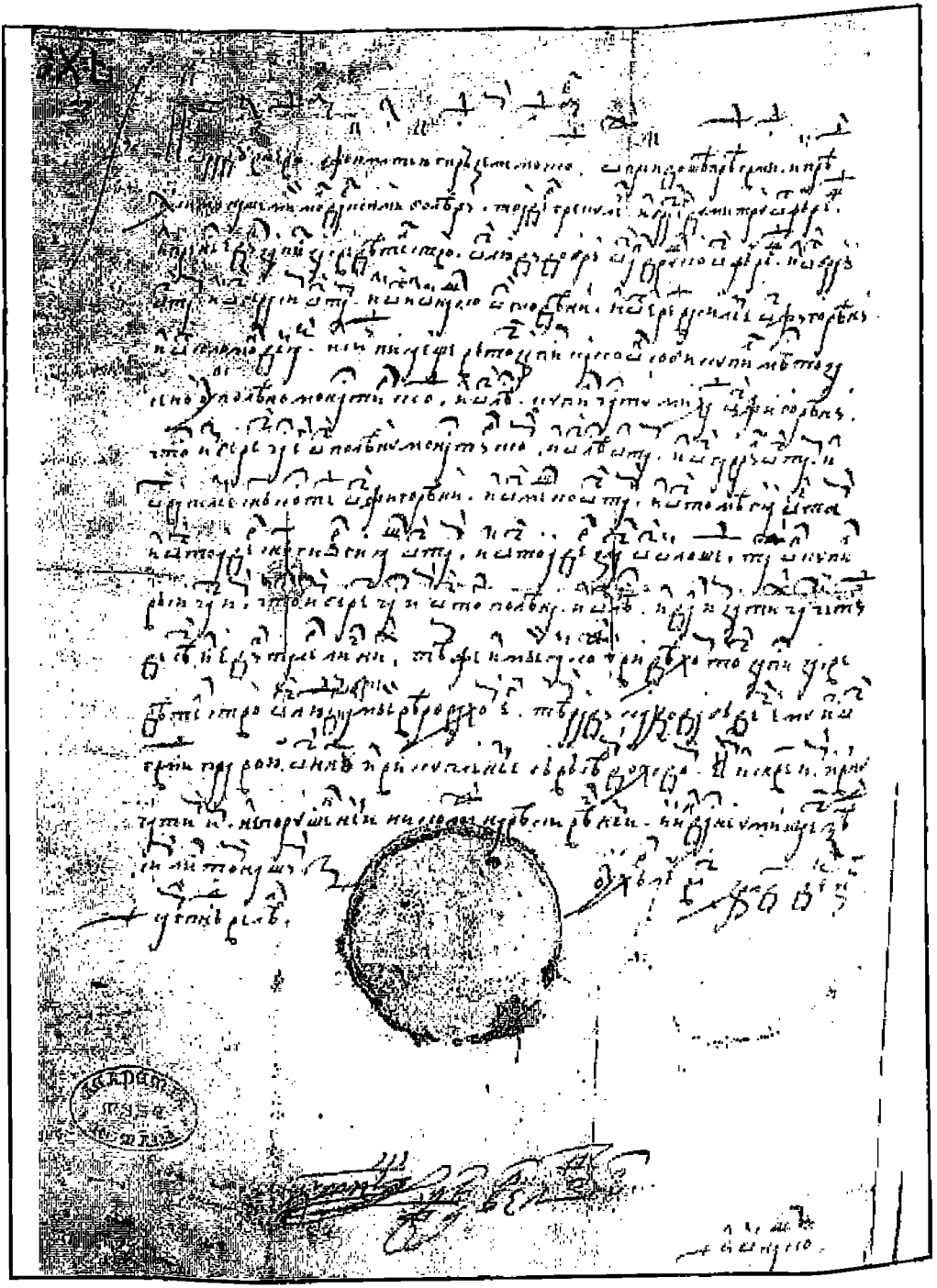

Doc. nr. 404

www.dacoromanica.ro

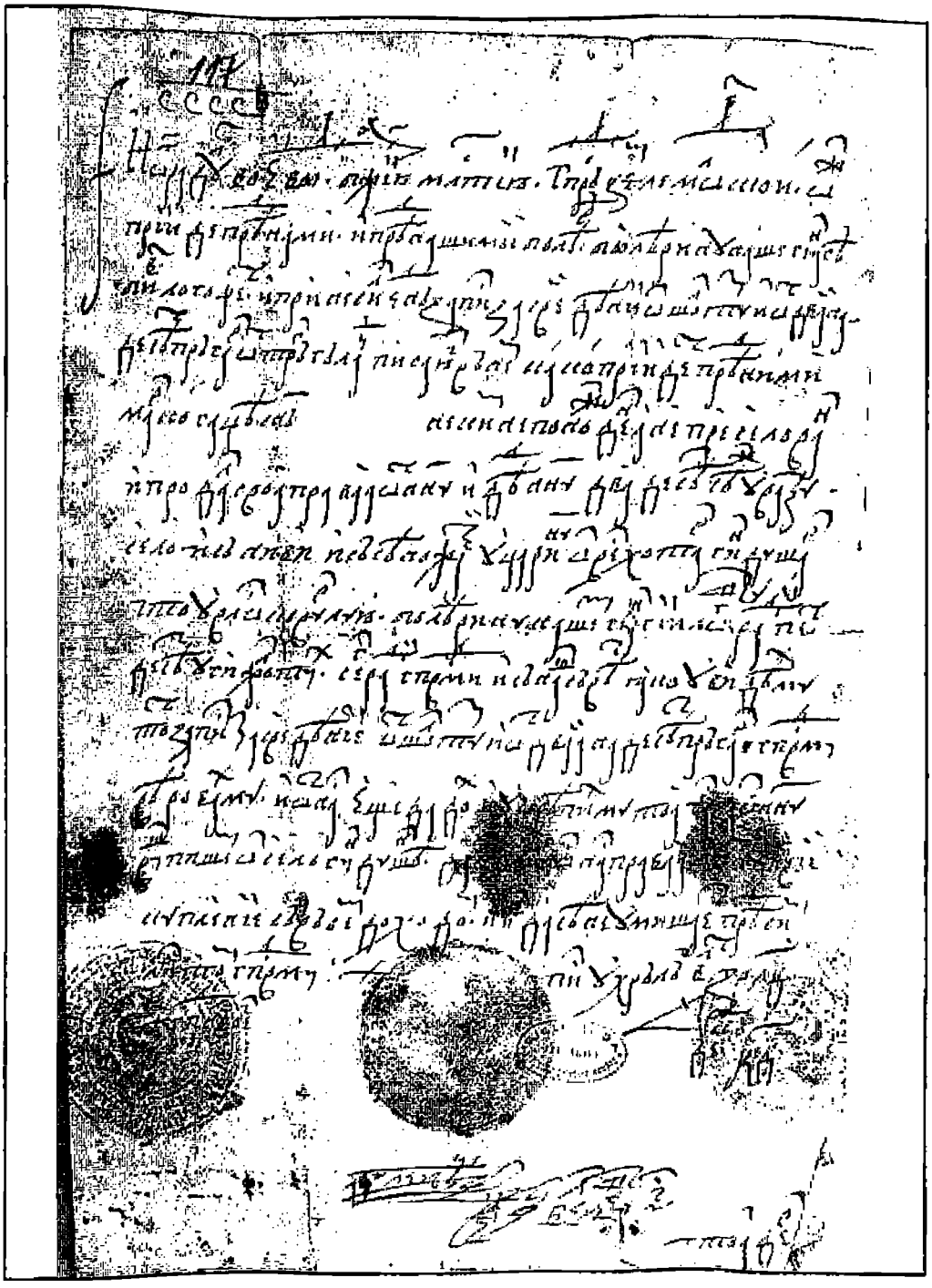

Doc. nr. 408

www.dacoromanica.ro

CUPRINS

Prefață.....	VII
Bibliografie- Prescurtări.....	X
Rezumatele documentelor.....	XXI
Résumes des documents.....	XLI
Documente	3
Documente false.....	477
Indice de nume.....	481
Indice de materii.....	586
Lista de concordanţă a documentelor din volum publicate anterior sub alte date.....	600
Listă de cuvinte şi expresii slave.....	601
Facsimile.....	604

www.dacoromanica.ro

TIPOGRAFIA **STELIAN**
Tel./Fax: 021.250.22.81
021.421.32.64

www.dacoromanica.ro

ISBN 978-973-27-1441-7
ISSN 0070-6825

www.dacoromanica.ro